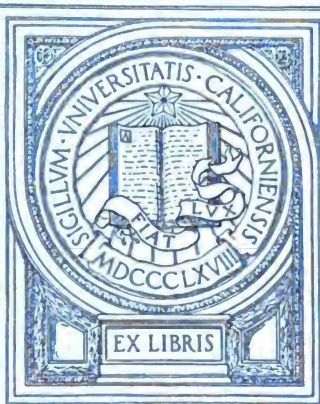

Dyaryusz Sejmu z r. 1746 [i 1748]

Poland. Sejm

EXCHANGE

EX LIBRIS

EXCHANGE
MAY 14 1934

Wydawnictwa
Towarzystwa Naukowego Warszawskiego
Wydział II Nauk Antropologicznych, Społecznych, History i Filozofii

Komisya Historyczna

DYARYUSZE SEJMOWE Z WIEKU XVIII

I

DYARYUSZ SEJMU Z R. 1748

wydał

WŁADYSŁAW KONOPCZYŃSKI

WARSZAWA

NAKŁADEM TOWARZYSTWA NAUKOWEGO WARSZAWSKIEGO
SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI E. WENDE I S-KA (T. HIŻ I A. TURKUŁ)

1911

EDITIONES COLLEGI HISTORICI
SOCIETATIS SCIENTIARUM VARSAVIENSIS

DIARIA COMITIORUM POLONIAE
SAECULI XVIII

I

DIARIUM
comitiorum anni 1748

70 1748
APRIL 1748

VARSAVIAE
SUMPTIBUS SOCIETATIS SCIENTIARUM
APUD BIBLIOPOLAM E. WENDE ET SOC. (T. HIŻ ET A. TURKOW)
1911

Polan. 1748

DYARYUSZ SEJMU Z R. 1748

wydał

WŁADYSŁAW KONOPCZYŃSKI

Wydawnictwo
Książki i Piśmiennictwo

WARSZAWA

NAKŁADEM TOWARZYSTWA NAUKOWEGO WARSZAWSKIEGO
SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI E. WENDE I S-KA (T. HIŻ I A. TURKUŁ)

1911

PRZEDMOWA.

Książka niniejsza, jakkolwiek stanowi całość skończoną, nie jest owocem przygodnego, odosobnionego pomysłu edytorskiego. Otwiera ona seryę, mającą ogarnąć, o ile można, wszystkie nie-ogłoszone dotychczas dyaryusze sejmowe zaprzeszłego wieku. O ile rozległy ten program da się wykonać, a z drugiej strony, o ile Akademia Umiejętności doprowadzi do końca wydawnictwo dyaryuszów XVI stulecia, pozostanie do przeorania z dwóch końców niwa wieku XVII, około 75 dyaryuszów, których publikacya stworzyłaby dopiero całkowitą podwalinę badawczą naszej historii parlamentarnej.

Z czasów Augusta II w obrębie wieku XVIII są już wydrukowane dzienniki sejmów: lubelskiego 1703 r. (krótki, Teka G. J. Podoskiego, I, 78—109), grodzieńskiego 1718 r. (Teka Podoskiego, V, 214—274, VI, 44—84 i 89—253), warszawskiego 1719—20 r. (tamże, VI, 340—445, i w Przyjacielu Ludu 1849 r.), warszawskiego 1720 r. (Pamiętniki Krzysztofa Zawiszy, 398—418), warszawskiego 1722 r. (Teka Podoskiego, II, 203—299), grodzieńskiego 1726 r. (tamże, III, 39—188, jeden szczegółowy i dwa skróty; nadto w Tekach Pawińskiego, VI, 136—54), grodzieńskiego 1730 r. (j. w., IV, 1—11), warszawskiego nadzwyczajnego 1732 r. (spółcześnie i w Tece Podoskiego dwukrotnie: IV, 107—145 i 150—222), takiegoż 1733 r. (dwie redakcyje: jedna drukowana spółcześnie, druga w Tece Podoskiego IV, 308—341), konwokacyi i elekcji 1733 r. (spółcześnie, dodatki do „Kuryera Polskiego“). Z czasów Augusta III dzienniki sejmów warszawskich 1738

VII.

ników nie uwolniłoby badacza od szukania innych — nieznanych: historyk ostatniej konwokacyi nie uniknie pokusy przeczytania dyaryusza tejże pióra Tomasza Sołtyka (w bibliotece Baworowskich we Lwowie, a historyk sejmu Mokronowskiego (1776) powinien chcieć zajrzeć do dyaryusza tego sejmu z własnoręcznymi dopiskami wodza opozycyi na nim, marszałka Lubomirskiego (w jednym z prywatnych archiwów warszawskich). W każdym razie pędsze lub późniejsze, łatwiejsze lub trudniejsze wykonanie naszego programu zależeć będzie od uznania przez ogół pracowników na polu dziejoznawstwa wartości niniejszych materiałów dla dziejów politycznych danego momentu, jak i dla historii stosunków prawno-państwowych, społecznych, ekonomicznych, skarbowo-wojskowych, wyznaniowych i t. p., o której to wartości informuje umieszczony na końcu skorowidz rzeczowy. Ocena zaś tej wartości, rozmaitej dla różnych momentów dziejowych, zawiśla, popierwsze — od istoty faktu opowiedzianego przez dyaryusz, powtórę — od stopnia dokładności i wiarygodności dyaryusza, jako źródła.

Przygotowując do druku dyaryusze sejmowe z czasów wtórego Sasa, wydawca nie myślał oczywiście oddawać pierwszeństwa przedmiotowi najważniejszemu. Od sejmu warszawskiego 1748 r. ciekawsze są pewnie walna rada 1710 r. i sejm czteroletni, a pewno niemniej zajmujące są sejmy 1701, 1724 i 1746 r. Poprostu idzie na pierwszy ogień dziennik najstaranniej opracowany i najbardziej gotowy do druku. O jego wartości, jako źródła dziejowego można powziąć wyobrażenie z rzutu oka na treść obrad i na sposób ich przedstawienia.

Rzecz się dzieje na zamku warszawskim. Czworokątna sala prawie dwa razy tak długa, jak szeroka, o dziesięciu oknach z jedynem wejściem w rogu; otoczona dwoma rzędami krzeseł z wyznaczonemi raz na zawsze miejscami dla poszczególnych województw, ziem i powiatów; za krzesłami ciągną się jedne nad drugimi ławy dla arbitrów. Osobnej galeryi dla publiczności niema: dopiero po zawierusze orężnej 5 października 1762 r. zaproponują prymas Lubieński i biskup Sołtyk usunięcie arbitrów na specjalną galeryę, i dopiero za Stanisława Augusta radom tym stanie się zadość. Kto zawczasu otrzymał dogodne miejsce, musi go pilnować przez cały dzień, musi zadowolić się śniadaniem, przyniesionem w kieszeni, albo kupionem na sali. Posłowie są

wek frukta, ciastka i cukierki; stąd nawoływania, zwłaszcza wśród młodszych posłów, nieuwaga, rozgardyas.

W takich to ramach ukazuje się za króla Sasa obraz właściwego koła poselskiego. Zaraz na prawo od wejścia, naprzeciwko „górných“ województw: krakowskiego, poznańskiego, sandomierskiego, wileńskiego, stoi trybuna marszałka; za nią stolik sekretarza sejmowego, „kratą drewnianą w czworogran ścienny otoczony dla tłoku wstrzymania“, po obu bokach trybuny stoły na 10 osób, dla deputatów do konstytucyi. Z tyłu, z prawego kąta patrzą na bliższy stół panowie wieluńscy, o których niesie podanie, że raz „dostreegli fałszu w konstytucyę mimo woli sejmujących wpisanego, i o tem ostrzegli izbę, za co w nagrodę otrzymali na wieczne czasy to miejsce górujące nad piszącymi konstytucyą“. Dalej na lewo, też za plecami marszałka, powinni siedzieć kujawscy, łęczyccy, dobrzyńscy, inowrocławscy, ale czy siedzą, trudno ręczyć, bo w polskim sejmie, podobnie jak w dzisiejszych parlamentach, panowała wolność przesiadania się na cudze krzesła.

W danej chwili, w październiku 1748 roku, izba rozprawia o utworzeniu dwóch komisji ekonomicznych: koronnej i litewskiej, któreby zlustrowały wszelkie możliwe źródła dochodów skarbowych, dawniej wypraktykowane, i złożyły o nich referat następnemu sejmowi. Chwilowo nie uchwalą się żadnych podatków, ale na wypadek nagłego niebezpieczeństwa Rzeczpospolita powinna wiedzieć, skąd czerpać fundusze na obronę. Poza tem leży na stole pilna sprawa reformy sądownictwa i jeszcze szerzej pojętej „korektury praw“, sprawa przeniesienia terminu sejmów na wrzesień, uporządkowania sejmików, uwolnienia miast od nadużyć administracyi, duchowieństwa i szlachty, założenia mienicy, — i wiele innych. Na to wszystko ma izba sześć tygodni, a jeżeli wytrącić niedziele i święta, trzydzieści trzy sesye. Promienie słońca poziomo padają na ściany, bo już późna jesień, dni krótkie, przy świecach obradować niewolno; tylko marszałek może sobie wśród zmroku zapalić świeczkę, inni muszą wołać o solowanie sesyi. Więc zaczynają się posiedzenia o ósmej rano, czasem wcześniej, i trwają do nastania mroku.

Już czterokrotnie zabierały się izby do aukcyi wojska, bądź aktualnej, bądź ewentualnej, próbowały ją oprzeć na tych lub in-

koronnego (1750), w trybunale (1762), skromny, bezpretensjonalny, nadzwyczaj cierpliwy, taktowny, przytomny,—taki właśnie, jakim powinien być marszałek. Ciężar prowadzenia pracy prawodawczej dzieli z nim Mateusz Bienkowski, pisarz ziemski i grodzki warszawski, a więc dependent miejscowego starosty Augusta Czartoryskiego, widocznie człowiek zaufania większości, bo mianowany przez marszałka z pominięciem sekretarza zaprzęszorocznego, Łatałskiego. Takt i spryt jest jedyną bronią Siemińskiego, bo chociaż on wyznacza deputacje, otwiera i zamyka posiedzenia, proponuje przedmioty obrad, ale w każdej czynności, z wyjątkiem zamknięcia sesji, zależy od zgody najostatniejszego z posłów. Wszystkie bowiem przepisy ustaw 1613, 1633, 1638, 1659, 1661, 1673, 1678, 1690, 1699, 1717 r., i wszystkie inne, wysnute z praktyki przez Lengnicha w drugim rozdziale drugiej księgi dzieła „Jus Publicum Regni Poloniae“, nie są w dzisiejszem znaczeniu regulaminem, mniej mają mocy, niż wolny głos szlachecki. Marszałek nie może prawnie przywołać posła do porządku, ani odebrać mu głosu, ani wydalic z izby, nawet za jednomyślną izby zgodą, ani bez takiej zgody usunąć z sali arbitrów, ani zarządzić głosowania *per discessionem in partes*, lub w jakiegokolwiek innej formie. On zawsze prosi, nie rozkazuje, służy, nie panuje, przeprasza, a nie przebacza, — i to się nazywa *director stubael*! Gdy zmordowany, zrozpaczony, z zerwanem gardłem i bolącemi uszami wyjdzie z izby późną nocą ostatniego dnia, „patryotyczny“ zwycięzcy pójdą bo ambasady francuskiej opowiadać, że marszałek stchórzył.

Na niepoczesnem miejscu, daleko od marszałka, na lewo, w drugim rzędzie krzeseł siedzi główna siła bojowa „familli“, adwokat Józef Pułaski, starosta warecki, serce prawe i szczere, głowa pełna konstytucyj, po staropolsku wymowny, nieprzeparty w argumentacji prawniczej; przemawia ogółem około 26 razy (dokładne wyliczenie jest niepodobieństwem), a nie przeczuwa pewno, w jak odmienniej roli przemawiać będzie za lat dwadzieścia u schyłku pracy publicznej. Jeszcze dalej w stronę kąta jaskrawo odbija się od kontusza Pułaskiego cudzoziemskim strojem dwudziestosiedmioletni Kazimierz Poniatowski, podkomorzy koronny, jak widać z odezwań się (15), młodzieniec światły, europejski i podobnie, jak jego braciszek, zdolny do gładkiej, dyplomatycznej wymowy. Jeżeli Pułaski i Józef Skrzetuski (12 prze-

eniej. najpożyteczniej przemawiać będzie od stołu deputacyi konstytucyjnej tamten otyły orator, „wielki jakała w potocznej, a czysty krasomówca bez zająknięcia w publicznej mowie“, Antoni Lubomirski, starosta kazimierski, marszałek starej łaski przeddwuletniej, przyjaciel Konarskiego. Dopiero co uczestniczył w najtajniejszych zamysłach stronnictwa francuskiego, gdy nagle zaczął się przeobrażać, niewiadomo, czy pod wpływem marszałkostwa, czy Konarskiego, i obecnie jest w najdodatniejszym momencie swojego rozwoju; byłby chlubą republikantów, gdyby nie unoszący go prawdziwie patryotyczny zapal, gdyby nie te 40 jego rozumnych mów w obronie większości głosów, koekwacyi podatków, projektu komisji ekonomicznej, za które wyklną go dawni przyjaciele i postarają się zadrasnąć osobiście.

Poznajmy tych przyjaciół. Szczególnym trafem opozycya, mająca w swych przekonaniach sporo pravicowego, „iście polskiego pierwiastku“, faktycznie siedzi niemal bez wyjątku pod prawą ścianą albo przynajmniej po prawej ręce marszałka. Rej wodzi tutaj krakowianin Adam Małachowski, niezbędny na wszystkich prawie sejmach Augusta III „starosta oświęcimski“ (później krajeży koronny). Co ten demagog powie, to obowiązuje całe stronnictwo (25 głosów): do niego się apeluje, na niego się czeka, on zbiera podziękowania, ilekroć rozwiąże usta zakamieniałym niepozwalaczom. Gdy on pozwoli na obiór komisarzyw większością, to pozwoli i syn jego Stanisław, starosta wawolnicki, w ślady ojca wstępujący (13 przemówień), i tegoż kolega z Księstwa Oświęcimskiego, Linowski, i pan Gadomski (12 głosów) i inni. Jest jednakże dziedzina, w którą władztwo pana Adama nie sięga. To dziedzina interesów prowincjonalnych ziem ruskich, wyzyskujących po raz kilkunasty drogą obstrukcyi ulgi podatkowe, uchwalone w roku 1717 na rzecz wyniszczonej palejowszczyzną Rusi, lecz już oddawna zbyt znaczne i niesłuszne. Głusi na skargi ubożego, gęsto zaludnionego Mazowsza i Wielkopolski, bezwzględnie odrzucają wszelką sprawiedliwość rycerze kresowi: szanowny pan Maliński, podkomorzy krzemieniecki, zdolny do cofnięcia raz danego słowa (23 przemówienia), dwaj Zagórscy, podolak i wołyński (po 15 głosów), bractawianin Czarnecki, co „patryotycznymi“ ale dorzecznymi mowami (57) bije rekord wielomówności i wyścieńcza szczupły czas sejmowania, podolak Gurowski, niefortunny dyplomata stambulski z r. 1739, wielki mistrz przemawiania *en*

nia tak potrzebnego sejmu dla dobra ojczyzny i dla honoru narodu... Ale to wszystko w ludziach, samą zuchwałą rządzących się namiętnością, żadnej nie znalazło uwagi, i owszem, tembardziej w zawziętej trwając złości, częścią pod tym prywatnym interesem, częścią przez nienawiść i zazdrość zawsze niepowściągniętą do zepsowania najlepszych rzeczy chęcią tamowali najświętobliwsze zamysły, odrzucali najzbawienniejsze pospolitemu dobru środki i własną ojczyznę wyrodne dzieci okrutną zabijali ręką. Nie dziw jednak, że się im udało, że doszli celu przedsięwzięcia swego, łatwiej albowiem jest zrujnować dom, aniżeli go wystawić, i prędzej się zdrowie zepsuje, niżeli naprawi. A potem ci sami, którzy tak srogie popełnili zabójstwo, wstydu w oczach nie mając, cieszą się jeszcze i chlubią z tego, jakby sobie na dobrą zasłużyli sławę i z największego ojczyznę wybawili nieszczęścia“.

Dzieło takie dokonało się w formach okrzesańskich, niż bywał zwykły tryb sejmowania za czasów saskich, ale ostatecznie w formach niedaleko odbiegających od obrazu, jaki skreślił z surową prawdomównością, ale bez tendencji potwarczej, według własnych wspomnień reformator Konarski:

„Żal cię bierze godnego marszałka, czy dyrektora izby, który, mając całej Rzplitej ciężar na swych barkach dźwigać. i z początku sesyi każdej zawsze z godzinę, i przez całe sesye, jakby nie miał nic lepszego robić, pasować się, szamotać się musi z ludzi gminem i z ustawiczną falą, pchającą się na środek izby; musi swemi ich ramionami i laską ową tak poważną odpychać. Posłów nie widzą posłowie, słyszeć się nie mogą dla zgrai, szemrania, śmiechów i hałasów niezliczonego ludu. Pacholkom, lokajom, laufrom, kozakom etc. wolny wstęp do tej rad świątynicy. Posłom miejsca od nieposłujących zabrane, kwadrans, pół godziny czasem trzeba szukać, i wymierzać na marszałku miejsce: „Mci panie marszałku, proszę o miejsce!“ Kiedy siękolwiek opóźni poseł, zaledwie przez ciżbę przedrze się do środka, i usieść (s.) na łonie drugiego. Jak z miejsc wstaną posłowie, zartarłszy się na jakiej materyi, co się nieszczęśliwie kilka razy na każdej sesyi przytrafia, dobrej znowu trzeba zawsze do uproszenia na miejsca i ułożenia godziny...

Majestatu i powagi, jaka w tak celnej radzie być powinna, żadnej niemasz; respektu tak świętego miejsca tego, jak kościoła, nie widać, wrzawa, tumult, zgiełki, krzyki, zamieszanie panuje.

jakby groch na ścianę rzucił, uczynić pożytku żadnego nie mogą. Izba ta więc przestaje być oficyną praw, świątynią rad, ale obraca się z obelgą Rzplitej w jakąś gadalnicę i swarnicę.

Pewnie nie z ozdobą narodu on już wspomniany Holender, wróciwszy się z naszego sejmu, reprezentował go na publicznem teatrum, kiedy na niem wór ptastwa wysypał, z których każde swoje trzepiocząc, rozwrzeszczawszy uszy, i każde się naświegotawszy, drzwiami i oknami w swoją porwało się i uleciało stronę, a szarletan lekkomyślny zawołał: „Otóż to sejm Polski!“

Świadectwo Konarskiego, złożone w epoce naszego sejmu, a kto wie, czy nie podczas niego, stanowi najlepszą przedmowę do wydawnictwa dyaryuszów doby saskiej. Przewidzieć łatwo, jakie będą wyniki takich rozpraw, jakie załączniki przy dyaryuszu. Bo „niechże już i zgodzą się na co, niech prawa projekt napiszą, przeczytają, i już niby skończony odłożą: to i tak jeszcze nigdy końca, jeszcze nowych potem wątpliwości, klauzul, przydatków, ociesywania słów tyle, że konstytucya w egzekucyi nie warta, sama się zagmatwa, osłabi i przyjsię dla obojętności słów, dla wygluzowanych potrzebnych terminów do wykonania nie może“. Zapomniano słowa marszałka Stanisława Herakliusza Lubomirskiego: „Quid prodest gravibus volumen implere legibus, si illa quae loquuntur formulae, mentiuntur clausulae et quidquid constituunt codices, prostituunt appendices“; nie usłuchano preastrogi Andrzeja Stanisława Załuskiego i posła Mogilnickiego (str. 26, 111, 113). „Dla lepszej elucydacyi“, powiedział podolak Darowski, „lepiej, że obszerniej, niżli krócej a defectuose“ projektu są opisane. Jakoż wypracowano je w formie starej, zawilej, pełnej omówień, parentez i anakolutów, coprawda w formie jedynie możliwej tam, gdzie się nie głośnie nad rozczłonkowanymi artykułami, tylko uciera się przez upór całe kompleksy.

Już to, co powiedziano o treści obrad sejmowych 1748 r., rzuca pewne światło na dokładność lub niedokładność ich odtworzenia. Dyaryusz — zaznaczymy tu przedewszystkiem — nie jest ani tak zwanym dziś „stenogramem“ wszystkich mów *in extenso*, ani protokołem, konstatuującym urzędownie li tylko dyalektyczny rozwój wyników dyskusyi. Jest on streszczeniem wszystkiego, co powiedziano i zrobiono w izbach od zagajenia aż do solwania lub zamknięcia posiedzenia. Dyaryuszów urzędowych niema, co najwyżej wychodzą one za aprobatą kanclerza wiel-

XIX

z *W.* (Biblioteki Uniwers. w Warszawie) widzimy rzecz jeszcze ciekawszą: początki sesyi i końce zredagowane są niezgodnie, główne, środkowe części — prawie jednobrzmiąco. Gdyby to wytłumaczyć poprostu spóźnianiem się lub niedosiadaniem konceptistów na sesyach, niewyjaśniona byłaby identyczność ustępów środkowych. Ta identyczność musi być zatem wynikiem już nie jednobrzmiących notatek, lecz wspólnej pracy redakcyjnej, do której — należy się domyślać — zasiadają wieczorami nie wszyscy redaktorowie jednocześnie: tutaj dopiero, na posiedzenia redakcyjne jedni koncepiści przychodzą, zdaje się, z obiadów zapóźno, drudzy zawczasie idą na kolację. Jakieś wspólne posiedzenia redaktorów potrzebne były chociażby dlatego, ponieważ prywatny kronikarz obrad nie znalazł od początku wszystkich mówców: mógł on snadnie odróżnić wołyniaka od żmujdzina lub krakowianina, dopóki każdy siedział na swoim miejscu, ale też mógł poplątać brześcian Marcina Matuszewicza z Kropińskim, orszańskich posłów Wawrzeckiego ze Skulceckim i t. d.; jeżeli wśród nieładu porzesiadano się na cudze miejsca, łatwo było pomieścić trzech Krasińskich, dwóch Kossowskich, dwóch Zagórskich. Pod tym względem ktoś zestosunkowany z prezydium miał przewagę nad innymi koncepistami. A nie mówiąc już o mimowolnych błędach, niedosłyszaniach, niezrozumieniach, zdarzały się opuszczenia umyślne, lecz z pobudek dalekich od partyjności: opuszczano drastyczne momenty i nieparlamentarne wyrażenia, poczęści przez wzgląd na ewentualnych nabywców dyaryusza — posłów cudzoziemskich. Dotyczy to zwłaszcza redakcyi kancelarskiej, którą w oryginale albo w przekładzie łacińskim, francuskim kupuje czy też dostaje darmo ciało dyplomatyczne. Niniejszy dyaryusz kancelarski np. łagodzi wyrażenia mówców, skarżących się na krzywdy od sąsiadów, — bo też znajdujemy egzemplarz jego przy relacyach Michała Bestużewa w Moskwie, a pewno znalazłby się on i w Berlinie. Matuszewicz w Pamiętnikach, I, 195—6, zanotował parę dowcipów Dylewskiego, o których musiały zamilczeć wszystkie dyaryusze. Wydany za aprobatą kancelarza Jana Małachowskiego dziennik sejmu ekstraordynaryjnego 1761 r. nie wspomina całkiem o tem, co wiemy z relacyi rezydenta duńskiego Kuura, dat. 4 maja, że jeden z posłów, Jeleński (mozyrski), wspominał o posiadanych przez niektórych posłów kopiach nielegalnego kontraktu Brühla z Żydem na bicie polskiej

dla historyi pojęć prawnopanstwowych, stosunków wyznaniowych, społecznych, ekonomicznych i t. d., dla dziejów zaś politycznych danej chwili wystarczałby pod warunkiem gruntownej znajomości, na zasadzie tajnych „manuskryptów, listów, relacji“, wszystkich sprzężyn, poruszających machinę. Nie wszystko, co nam się wydaje czczem krasomówstwem, jest niem naprawdę; parlamentaryści doby saskiej, wieloletni a nieprodukcyjni bywalcy sejmowi, wkładają w swe mowy dużo myśli, naogół tepej, nieraz uboższej, nie prowadzącej prosto do czynu prawodawczego, ale i oni pamiętają, że słowa to czyny. Dopóki nie wiemy dokładnie, do jakiej partyi należy dany mówca, i dla czego proponuje zniesienie cel partykularnych albo aukcyę pogłównego żydowskiego, nie możemy odrzucać jego mowy, jako nieważnej.

Naodwrot, byłoby to brakiem wszelkiej oszczędności, gdybyśmy zastosowali do późniejszych źródeł metodę, stosowaną przez Komisję Historyczną Akademii Umiejętności do wieku XVI, i drukowali od początku do końca wszystkie odrębne redakcyę dyaryusza. Należało uwzględnić zarówno moment odrębności, jak i wspólności w powstawaniu dyaryuszów; dlatego najwłaściwszą metodą była podobno taka, według której przyjmuje się jedną, najobszerniejszą redakcyę za podstawową, fragmenty zaś innych, równoległe a odmienne od niej, albo przydające coś nowego, umieszcza się poniżej głównego tekstu, zbywając milczeniem ich braki przypadkowe lub umyślnie wprowadzone, ciekawe może dla historyi powstawania dyaryusza, ale nie dla dziejów Sejmu Boni Ordinis.

Za materiał wydawniczy posłużyło trzynaście rękopiśmiennych egzemplarzy, które sprowadzić można do trzech redakcyi. Nazwijmy je kancelaryjną, familijną i opozycyjną.

Do pierwszego typu należą:

1-o. „Dyaryusz sejmu walnego sześćioletniego w Warszawie“ etc. — czwarty z kolei dyaryusz w woluminie Archiwum ks. Czartoryskich 597, zatytułowanym niewłaściwie: „Dyaryusz sejmu senatus consilia 1740—62“ i pisanym prawie całkowicie jedną ręką, zapewne jakiegoś urzędnika kancelaryi w. kor. (Cytujemy go w skróceniu: **Cz. I**).

2-o. Dyaryusz, będący w woluminie Biblioteki Dzikowskiej hr. Tarnowskiego, zawierającym dzienniki sejmów 1746, 1748, 1750, 1752 i 1754 roku, jednobrzmiące z kancelaryjnymi (**Dz.**).

nie może on iść w porównanie z satyrycznym opisem sejmu 1762 r., jaki Stanisław August Poniatowski posłał przez pruskie ręce do Gazety Utrechckiej. W studyach nad sejmem 1748 roku „Exposé“ może pomódz do ogólnej orientacyi.

11-o. Dyaryusz łaciński (Ł.) w Tekach Pawińskiego, pochodny od **Cz. I** lub **Cz. II**, przeznaczony dla zagranicy, lecz nie do druku, samoistnego znaczenia nie posiada.

Wersja kancelarska stanowi najobszerniejszy i najlepiej opracowany dyaryusz sejmowy z czasów drugiego Sasa: wykończeniem szczegółów przypomina drukowany dziennik sejmu ekstrakordynaryjnego 1761 r. i wzbudza przypuszczenie, czy i jej nie zamierzano ogłosić. Odznacza się bezstronnością, dokładnością, ściśłem rozróżnianiem mówców, powściągliwością wyrażeń (dlatego mogli ją nabywać obcy dyplomaci); szwankuje na brak plastyki i bezpośredniości. Zaslugiwała bądź co bądź na dominującą rolę w wydawnictwie i przyjętą została za jego podstawę. Ponieważ atoli trafiały się we wszystkich egzemplarzach błędy kłopotów, a nadto drobne różnice między odmianą najlepszą, średnią i najgorszą, nie można było żadnego rękopisu uznać za wyłącznie miarodajny; skombinowaliśmy tedy nasz tekst podstawowy poniekąd sztucznie, zaznaczając oczywiście w przypisie, skąd pochodzi każdy drukowany ustęp, odmienny i lepszy od innych pokrewnych.

12-o. Dyaryusz „familijny“, pod sygn. Arch. Czartoryskich Ms. 2201 (**Cz. III**), krótszy od kancelaryjnego, powstał całkiem samodzielnie. Niewiadomy autor, zwolennik dążeń Czartoryskich, pewno koroniarz, bo nie dodał sesyi prowincyi litewskiej, nader uważny, sumienny, chociaż nie rozporządzał środkami informacyjnymi, dostępnymi kancelaryi koronnej, dzielnie wywiązał się z zadania; pilnie dosiadywał do końca sesyi i dzięki temu zanotował mnóstwo rzeczy, które uszły uwagi zmęczonych koncepcistów kancelaryjnych. Im bliżej końca sejmu, tem cenniejszem źródłem staje się ten prywatny dziennik, szczery a lakoniczny, żywy i pomimo partyjnych sympatyj autora — prawdopodobny. Bo też stronnik inicjatorów komisji ekonomicznej, jeżeli chciał niekorzystnie przedstawić wrogów, to nie potrzebował kłamać: dość mu było powiedzieć o nich całą prawdę. Inaczej musieli sobie radzić ci, których sympatjom dogadza:

13-o. Ms. Biblioteki Uniw. w Warszawie 2^{1/7} (W.), zawie-

podajemy według Ms. Arch. Czartoryskich 587, gdzie na brulionie widać własnoręczne poprawki kanclerza Jana Małachowskiego, tudzież według drukowanego egzemplarza w Arch. Głównem warszawskiem; instrukcyę na sejmiki wzięliśmy z kopii całej ekspedycyi w Ms. Archiwum Czartoryskich 597.

Regestr posłów sporządzony został według dwóch list niejednobrzmiących w Ms. Arch. Czartoryskich 587 i 597; pierwszeństwo należało się tej ostatniej, pióra Jacka Ogrodzkiego. Niektóre uzupełnienia wprowadzono podług laudów, instrukcyi, „Kuryera Polskiego“ i innych źródeł. Nie udało się jednak uniknąć paru niedokładności, sprostowanych dopiero po wydrukowaniu całości, a nieuniknionych, skoro nawet kancelarya koronna nie posiadała w swoim czasie nieomylnych informacji o imionach, nazwiskach i tytułach posłów.

Wyciąg z instrukcyi, zaczerpnięty z archiwów: Głównego w Warszawie, Krajowego w Krakowie, Akt Grodzkich i Ziemskich we Lwowie, tudzież z Tek Pawińskiego w depozytach Akademii Umiejętności, grzeszy, niestety, wielką jednostronnością; nie zdołaliśmy odnaleźć ani jednej z instrukcyi opozycyjnych, przechowywanych niewątpliwie w Kijowie. Dwanaście znanych nam instrukcyi (w tej liczbie jedna tylko litewska), obowiązywały czterdziestu posłów. Najszczególniej, bo niemal w pełnem brzmieniu przytoczona jest instrukcyja czerska, którą przywiózł na sejm Antoni Lubomirski; ale i z niej, i z innych, szerzej lub krócej streszczanych, wyłączone zostały partykularne sprawy województw, których właściwe miejsce jest w zbiorowych publikacyach laudów poszczególnych ziem.

Najważniejszym załącznikiem są niezaprzeczenie projekty konstytucyi. Pomimo fatalnego rozproszenia materyałów tej kategorii udało się zgromadzić prawie wszystkie projekty, roztrząsane w izbie poselskiej, i nieco innych, o których tam nie było mowy. Arynga, „Bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne“, „Pospolite ruszenie“, „Cło generalne“, „Konfirmacya komisji na rozgraniczenie“ etc., „Projekta księstwa Inflanckiego i województw kijowskiego i bractawskiego“, pochodzą wyłącznie z Ms. Arch. Czartor. 587, a pisane są ręką Ogrodzkiego. Z tegoż rękopisu wzięto projekty komisji ekonomicznej i komisji W. Ks. Litewskiego, pierwszy jednak zestawiono z odpisem w Ms. Biblioteki Jagiellońskiej 101 cz. V (Silva Rerum Piotra Małachowskiego).

wych objaśnień); równoległość ich rozciąga się tak daleko, jak to widać z treści albo z notatki wydawcy. Uzupełnienia zaczynamy od litery *d* (= *dodaje*). Sprostowanie faktów historycznych lub przytoczeń prawniczych w mowach posłów uznaliśmy za zbyteczne i wogóle, jakkolwiek niejedno dałoby się powiedzieć o zachowanych w tym lub owym rękopisie całkowitych mowach, notatkach, o osobach czynnych, o projektach dotyczących spraw sejmowych 1748 r., zredukowaliśmy do minimum wszelkie komentarze, uważając, że wydawca nie ma obowiązku wyręczać późniejszego historyka. Skorowidz rzeczowy uwzględnia też fakta i dystynkcyę terminologii nawet w tych wypadkach, gdzie prawdziwość faktu lub potrzeba rozróżnienia nazw budziły wątpliwości.

Wszystkim osobom, które w jakibądź sposób życzliwie pomogły nam do uskutecznienia niniejszej publikacyi, a szczególnie Profesorowi Teodorowi Wierzbowskiemu, jako Dyrektorowi Archiwum Głównego w Warszawie, i Profesorowi Bolesławowi Ulanowskiemu, jako Sekretarzowi Generalnemu Akademii Umiejętności, składamy tutaj serdeczne podziękowanie.

Władysław Konopczyński.

DYARYUSZ SEJMU
ORDYNARYJNEGO SZEŚCIUNIEDZIELNEGO WARSZAWSKIEGO

ANNO DOMINI 1748.

SESYA PIERWSZA.

Die 30 Septembris.

Król Jmé Pan Nasz Miłościwy, złożywszy sejm ordynaryjny w czasie, prawem opisanym, in anno 1748 w pierwszy poniedziałek po św. Michale, ruszył się z pałacu o godzinie 10 in comitatu ichmciów senatorów, ministrów utriusque status i posłów, na sejm terażniejszy obranych, na mszę św. de Spiritu Sancto w kolegiacie warszawskiej św. Jana, przez J. O. księcia jnci biskupa plockiego celebrowaną, podczas której jmé ks. Podolski, kanonik gnieźnieński, kazał fluidissime, wzięwszy thema ex Evangelio S. Joannis, cap. XIV: Non turbetur cor vestrum neque formidet: audistis. Krótką dygresyą uczyniwszy, egzortował (non terrendo praelia pogróżków, vicinorum machinationesque) ad unio-nem podwojone serca; założył propozycyą, że temu dobrze, kto za powodem idzie Boga, temu źle, który Jego nie słucha. Probował tego w części pierwszej przykładowym krokiem i sercem Zachę-usza, który, wstąpiwszy na figowe drzewo i skoro głos Pański usłyszał: „festinans descende“, nie balansując ani namysławiając się, za głosem poszedł Chrystusa, za co nie tylko sobie, ale i do-mowi całemu błogosławieństwo przyprowadził: hodie salus huic

cum adjutorio Altissimo obrady sejmowe zaczynać i kończyć rekomendował.

Po skończonej sumie udawszy się Król Jmć P. N. M. w asystencyi wzywał pomienionych na zamek, ksiązę jmc Lubomirski, starosta kazimirski, marszałek sejmu przeszłego, ad officinam legum zaprosiwszy ichmców pp. posłów, po krótkiej z ichmciami pp. posłami konferencyi secundum turnum wszystkie posadziwszy województwa, ziemie i powiaty, in ordine obrania nowego marszałka zagaił sesyą, żaląc się i utyskując super sortem sejmu przeszłego, w wielu potrzebach ojczyzny, do dobrego porządku, et ad stabiliendam internam et externam securitatem regulujących się, dla niezgody i niesfornych animuszów nulliter zakonkludowanego; więc insignes doctosque viros, quos legatio tenet, do zgody animował, ut languenti succurrant patriae, która samą tylko opatrnością Boga tegitur et protegitur variisque agitata procellis, jedynem J. Kr. Mości P. N. M. wspiera się staraniem, który, własnego nie żalując zdrowia, prac i pieczołowania około dobra Rzplitej i prawu popolitemu zadosyć czyniąc, ad regiam przybyć raczył. Królowej Jejmcj P. N. M. jaknajdłuższego życzył wieku, ażeby oglądała filios filiorum in tertiam et quartam progeniem. Przy konkluzji mowy swojej, skłoniwszy in adorationem fratribus facundae matris marszałkowską łaskę, eloquentissimo sermone dziękował tym, którzy się in gremio zgromadzenia poselskiego znaleźć mogli, za ten respekt i łaskę, która go przeszłego sejmu do tej wyniosła prerogatywy, na której że był infructuosi operis minister, summe żalił się, życząc cordicitus następcy swemu, którego sors i afekt zgromadzonej in unum Rzplitej na ten będzie promowować stopień, pożądańszego sukcesu. Dał zatem głos jmcj panu Małachowskiemu, staroście oświecimskiemu, pierwszemu posłowi krakowskiemu, który, odezawszy się ex stallo suo, po podziękowaniu fluidissimo eloquio J. Kr. Mości za złożenie sejmu, ojczyźnie tak potrzebnego na obwarowanie internae et externae securitatis, wybrawszy e milibus unum zasłużonego in sago et toga, z wielkimi skoligowanego domami J. W. imp. Siemieńskiego, starostę dębowieckiego, posła ziemi lwowskiej, zalecał całej izbie poselskiej, aby jego torem i przykładem idąc, na tak godnego podanego kandydata mieli konsyderacyą. Jakoż universali suffragio bez najmniejszej kontradykcyi per turnum wszystkie wojewódz-

mocnego dalsze obrady sejmowe tymże samym pójdą torem, i luboż przy oktobrowej agitujać się obrady publiczne chwili, sub Augusti auspiciis augusta quaeque spodziewać się kazał; ichmciów pp. posłów, na dniu wczorajszym cum denunciatione marszałka ad Majestatem delegowanych, upraszał, aby sine mora taedium Majestati w senacie z otwartem ich czekającemu sercem nie czyniąc, z miejsc się swoich ruszyli et in adorem Majestatu poszli. Co gdy subsecutum, niektórzy ichmość pp. posłowie domawiali się o zaczęcie rugów. Na co całej izby nie było assensu. Interim zabrał głos książę jmc Lubomirski, oświadczając się z pełną serca Królowi Jmci rekognicyą za usilne circa bonum publicum pro indefessisque curis, z ujmą potrzebnego ojczyźnie zdrowia swego, pieczołowanie, życząc, ut Dominus Dominantium diuturnum faciat imperium ejus, i aby wierni poddani jego słodkiego w późne lata pod szczęśliwem panowaniem kosztowali pokoju. Jmci panu marszałkowi, że na ten go znakomite w ojczyźnie zasługi wyniosły stopień, comptissime winszował, spodziewając się, że virga directionis, która w rękę jego była frons arida, w tak godnego statysty rękę reflorescet. Wspominał na końcu cum cordolio, że rekomendacya jego in favorem sekretarza sejmu przeszłego miejsca nie znalazła u jmc pana marszałka, ale że tak godnemu jmc panu Bieńkowskiemu, pisarzowi ziemskiemu i grodzkiemu warszawskiemu, którego dexteritas in rebus agendis, perspicacya jest plus quam sufficienter wiadoma, supersedował palam swojej pretensyi. Nihilominus domawiał się, aby jmp. sekretarz sejmu super fidelitatem przysiągł, i lubo sam książę jmc fassus, że rotham juramenti in praemissis ani w Ladowskim (to jest in Volumine Legum) ani gdzieindziej nie czytał, interea, quod praxis et usus obtinuit od kilku już sejmów, dopraszał się.

Jmp. starosta warecki, po wychwaleniu aureo eloquio Najjaśniejszego Majestatu ex continuis circa bonum populi sui sollicitudinibus, winszował sobie milej inter tam gratissimos cives et socios, wielkich osób i imion w Rzeczypospolitej społeczności, a że pod takim marszałkiem z imienia i zasług w ojczyźnie znacznym przyszło mu tę odprawiać poselstwa funkcyą, tem się unice kontentował, czem ów rzymski żołnierz: quod ipsis sufficet sub magno militasse Fabio. Co do interesu przysięgi sekretarza sejmowego, tego był zdania, aby, lubo prawo o tem nie pisze

explicite, antiquum servando usum jmp. sekretarz jurament super fidelitatem wykonał.

Jmp. marszałek, summo dolore pertransitus, przepraszał księcia jmc, że desiderio jego, będąc wprzód in favorem jmc pana Bienkowskiego, pisarza warszawskiego, praeventus, zadosyć uczynić nie mógł, spondendo w inszych okazjach pokazać jawne usług swoich księciu jmc dowody. Co się zaś tycze juramentu, allegował, że ponieważ in Volumine Legum ani formularza, ani najmniejszej wzmianki o przysiędze sekretarza sejmowego nie-masz, a do tego projektu do konstytueyi że się podają i z każdej prowincyi delegują posłowie ad invigilandum, ne quid ultra assensum izby inferatur póty, póki generalna całej izby w tej materii nie zajdzie zgoda, zdawało mu się przy prawie stawad.

Księżę jmc Lubomirski, poseł czerski, replikę dając jmp. marszałkowi, dowodził, że ś. p. jmc p. Wolski przed lat czterema, a jmc p. Latański przed lat dwiema super fidelitatem przysięgali i formę juramentu przez przeszłych sekretarzów wykonaną czytał; i lubo przypisywał intaminatam fidei jmc p. pisarzowi grodzkiemu warszawskiemu, ominował sobie, że wstydzicie się nie będzie, jako i inni in facie izby poselskiej praedecessores, juramentum explere. O co i inni ichmość pp. posłowie instabant.

Jmc p. star. oświecimski, poseł krakowski, po podziękowaniu Królowi Jmc za złożenie in termino practixo lege sejm, dziękował jmc p. marszałkowi starej łaski za prace i fatygi, które dla dobra pospolitego na sejmie przeszłym cum tanto dispendio zdrowia i fortuny podejmował. Wszystkie zaś projekta, że in depositorio u jmc sekretarza sejmowego znajdować się powinny, czyli to usus albo abusus obtinuerat, aby przysięgi domawiał się. O co i jmc p. Sulistrowski, poseł oszmiański, sollicito dopraszał się.

Ichmość pp. posłowie delegowani ad Majestatem powróciwszy, imieniem wszystkich ichmców zabrał głos jmc p. Małachowski, star. wawolnicki, poseł oświecimski, donosząc, że jako J. Kr. Mość zupełnem i ukontentowanem sercem o obraniu marszałka odebrał nowinę, tak tym samym afektem całe rycerskie koło do pocałowania walecznej ręki pańskiej zaprasza.

Jmc p. marszałek z tem się oświadczył, że jako aequi et justii amans, to uczynić gotów, na co prawo i izba zgadza się

poselska, asekurował oraz izbę, że luboż tej przysięgi in Volumine Legum nie znajduje, od niej jednak sekretarza wyłamywać nie chce.

Jmć pan Poniąkowski, podkomorzy koronny, poseł zakroczymski, idąc in sensum godnych przed sobą mówiących posłów, i czasu drogiego obradom publicznym nie zabierając, tegoż był zdania, aby jmć pan sekretarz sejmowy, ut usus recepti, iuramentum expleat, i do rugów, które prawo indispensabiliter mieć chce, na dniu dzisiejszym przystąpić zyczył.

Jmć p. marszałek, obserwując solennitates i kroki prawa, zaczął per turnum czytać ichmościów pp. posłów, i przyszedłszy na jnci p. Stadnickiego, posła krakowskiego, odezwał się szlachcic z kondemnatai i manifestem, dopominając się serio, aby pod łaskę poszedł, któremu jmć p. marszałek odpowiedział, że solito usu et praxi pod starą łaskę manifesta i kondemnaty oddać był powinien, a że tego omieszkał i posła in activitatem dopuścił, więc już mu tamować temsamem głosu i rugować z miejsca niemoże.

Ks. jmć starosta kazimirski, zabrawszy głos, affidował izbę poselską, że żadnej prekustodycyi ichm. pp. obicyentów pod starą łaską ani słyszał, ani żadnych manifestów sekretarz jego sejmowy nie odbierał i przez to samo invalidabat nie-słuszne ichmciów obiekcyę.

Jmć p. Kossowski, poseł sandomirski, po oświadczeniu propensyi swojej jnci p. marszałkowi i powinszowaniu jako naj-szczęśliwszego w sejmowych obradach sukcesu, serio upomniął się za jmp. Strzemeckim, że jeszcze przed pierwszą sesyą solicytował jegoż, aby wzięwszy pro mediatione jnci p. Małachowskiego, posła krakowskiego, instabat o braterską między ichmciami kombinacyą. Co taką u jnci p. marszałka uczyniło impresyą, że wstawszy z miejsca swego, upraszał jnci p. Stadnickiego, posła krakowskiego, aby fraterno postępując charismate, kontradycenta uspokoić raczył. Co za perswazyą przyjaciół umoderowano i kontradycenta w pretensyach swoich uspokojono.

Post haec jmć p. marszałek zapraszał na miejsca ichmciów pp. posłów, i do kontynuacyi czytania rejestru per turnum przystąpił, gdzie in tractu czytania, przyszedłszy na powiat lidzki, odezwało się dwóch ichmciów pp. kontradycentów: ichmość pp.

Szponowski i Dzierzyc¹⁾, produkując in stuba solenny manifest contra totum actum sejmiku, i kondemnaty otrzymane na jmci p. Scypionie, posle lidzkim, a że ichmość pp. lidzcy dowodzili, że ten manifest in quatruiduo po sejmiku był uczyniony i motus w całej izbie przez to stał się przez czas niemały, więc jmc p. marszałek, facilitando negotium i prawu dogadzając, dla uspokojenia interesu tego, quod si res factu possibilis w domu, solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę ósmą.

SESYA TRZECIA.

Die 2 Octobris.

Jmc p. marszałek, zagaiwszy sesyą, zupełne J. Kr. Mości testificando ukontentowanie, że na dniu pierwszym jako prawu pospolitemu zadosyć stało się, tak de ulteriori tractu sejmowania J. Kr. Mość nieomylną ma nadzieję, przystąpił potem do kontynuacyi na dniu wczorajszym skończonych na powiecie lidzkim rugów, a że jmc p. Scypion, starosta lidzki, poseł powiatu lidzkiego, post recessum ichmciów pp. Dzierzyców zatamowaną activitatem na dniu wczorajszym vindicavit sobie, wtem jmc p. marszałek do dalszej legendy posłów per turnum accessit; a gdy przyszło na województwo nowogrodzkie, odezwano się dwóch towarzystwa z protestacyą przeciwko ichmciom pp. nowogrodzkim totius nobilitatis województwa nowogrodzkiego, uskarżając się, że jej kancelarya nowogrodzka in tempore przyjąć nie chciała; dopraszali się całego koła poselskiego, ażeby expost takowe tollantur abusus, i aby podobne na potem pseudo-elekeye pro nullis et irritis były uznane. Ad casum tej wniesionej protestacyi jmc p. marszałek sejmowy obrócił głos swój do Litewskiej Prowinicy, expiscando z ichmciów, jako ex vicinis, de legitima vel illegitima electione województwa pomienionego, aby w tej okoliczności rektyfikowała jmci p. marszałka.

Zabrał głos jmc p. Kropiński, poseł brześciański lit., jako dobrze de illegitimitate sejmiku tego informowany, prosił, aby pro vacanti było poczytane, ichmość pod łaskę, a co większa

¹⁾ Cz. III wspomina tylko o pp. Dzierzkach.

jeszcze disparentes poszli, na co całej izby zaszedł assensus. In ulteriori czytania tractu regestru poselskiego odezwał się szlachcie z kondemnata na jmci p. Sobolewskiego, podkomorzego i posła warszawskiego, już stante functione otrzymaną¹⁾, którą, odezwawszy się, jmć p. Małachowski, star. oświęcimski, sądził być ważną, jeżeliby w aryndze tej kondemnaty dołożono było, „cassata lege legationis“. Co in considerationem wzięwszy, cała izba pro importuno i obradów publicznych perturbatore szlacheica uznała.

Subsequenter jmć p. Obuchowski na ichm. pp. posłów mozyrskich in publica stuba prezentował manifest.

Jmć p. Matuszewicz, poseł plocki, chcąc utrzymać honor in tuto ichmciów mozyrskich, statutami i konstytucjami próbował, że takowy manifest ullatenus nie powinien derogare activitati, ponieważ deputat od przysięgi, a poseł od głosu staje się activus. Oświadczył się przytem, że in minimo puncto nie chce wolności derogare szlacheckiej uprzywilejowanej, ale gdy takowa protestacya non de tempore et loco uczyniona, za nieważną ją być uznawał, owszem, insurgendo na kontradycenta, żalił się na niespokojność jego, że nie uważając na interesa, które perimunt ojezyzną, onę bez rady i wszystkich wolności synów in perniciem podać intendit. Przytoczył Grecką i Ateńską rzeczypospolitę, które dla prywatnych kolizyi, lubo się najlepszemi zaszczycały w Europie prawami, wcale upadły. Więc gdy pomieniona pretensya non ex zelo libertatis, ale ex nimia licentia pochodzi, wyzuć z charakteru poselskiego całe tak godnych posłów nie może, sądził.

Tymczasem ichmość pp. mozyrscy ad emundationem sui

¹⁾ **Cz. III:** Reposuit jeszcze Mogiłnicki, gostyński poseł, że jest pars punibilis, że się ważyła sądzić się z posłem. Toż potwierdził jmć p. Małachowski, poseł krakowski, mówiąc z uraganiem: „jeżeli jest dołożono w kondemnacie: Cassata lege suspensionis z posłem, valet condemnatio“. Większe jeszcze wzruszyła nieukontentowanie i szemranie ichm. pp. posłów kontradyckya, z którą się odezwał jmp. Obuchowicz przeciw ichmciom pp. mozyrskim, jakoż jmć p. Kropiński, poseł brzeski-lit., wezwawszy in testimonium ichmciów wszystkich, którzy wotowali na jmci p. marszałka, jako nie było ichmciom mozyrskim objekeyi, przydał, że non ex zelo libertatis, sed ex licentia odzywa się contradicens, ile mający na sobie infamią.

przystąpiwszy, wspomnionemu jmcu p. obicyentowi zadali infamią, że pod dekretami na gardło i na łapanie zostaje. Pytali się jmcu, *quomodo huc intraverit, non habens vestem nuptialem*, i upraszczały jmcu p. marszałka o przydanie warty jmcu.

Jmc p. marszałek z tem się odezwał, że zachodzi kontradykcyja przez manifesta, podane przeciwko ichm. pp. mozyrskim insze, przez co pars adversa ichmciom activitatem tamuje.

Jmc p. Małachowski star. oświecimski, in oppositum poszedłszy, wnosił, że gdyby teraz kontradykcyje wniesione miały swój walor, które za starej laski nie były oddane, tedy o jmcu p. marszałku sejmowym dubitaretur, *utrum sit activus ab activis albo a passivis obrany*.

Jmc p. Uniatycki, poseł sendomirski, wspierając głos jmcu pana oświecimskiego, posła krakowskiego, wyraził, że kto się nie odzywał in termino praefixo lege, tego kontradykcyja żadnej mieć nie powinna konsyderacyi. Jakoż ichmość pp. contradicentes, widząc się być rationibus convicti, infectis rebus odeszli, i ichmców pp. mozyrskich *pacatos quietosque in stallis suis zostawili*.

Jmc p. marszałek, głos zabrawszy et pro legitimis ichm. pp. mozyrskich in plena stuba uznawszy, całe poselskie koło do pocałowania ręki słodkiej pańskiej zapraszał.

Jmc p. Lenkiewicz, poseł mozyrski, pełnem obligacyi i rekognicyi sercem jmcu p. marszałkowi i jmcu p. staroście oświecimskiemu pro interpositis officiis i chwalebną remonstracyą podziękował.

Jmc p. Grodzicki, wiceinstygator koronny, poseł krakowski, dziękował jmcu p. marszałkowi, że duo praeliminaria sejmu, elekcyą i rugi tak szczęśliwie zakończył, spodziewając się, że wypróbowaną swoją cnotą, rozumem i doskonałością dogodzi necessitatibus et expectationibus publicis.

Jmc p. Matuszewicz, poseł płocki, wiuszował jmcu p. marszałkowi prosperrimos w dalszych obradach sejmowych progressus, i całej izbie, że pod tak godnym, ojezyźnie i Majestatowi zasłużonemu znajduje się wolnych głosów szafarzem.

Jmc p. Dąbski, poseł kujawski, wyliczając zasługi godnego z antenatów między godnymi elekta, tuszyl, że sub tanti viri regimine obrady sejmowe pożądaný sortientur skutek.

Księżę jmc Lubomirski, poseł czerski, upraszał ichmców,

aby ea quae sunt agenda czynili i jmcí p. marszałka obligowali, aby ante adorationem Majestatis sekretarzowi sejmowemu in publica facie izby juramentum explere kazał.

Jmć p. Karwowski podczaszy wiski i poseł wiski¹⁾, tuszył, że przy tak pięknych początkach ultima primis et prima ultimis nieomylnie korespondować będą, et tanquam sub Magno Fabio revirescere ojczyźnie antiquam gloriam obiecował, i czasu nie zabierając, fortiter przymawiał się, aby ad visionem domini pośpieszali, gdzie się przysłuchać radził, jeżeli pacta conventa swoją mają obserwancyą, i tam mówić spopondit, co tangit et angit ojczyznę. Wyrażał, że przedtem był zwyczaj w senacie, że postowie swoje otwierali zale. Radził suplikować i eksponować J. Kr. Mci, że senatorowie i ministrowie trzymają królewsczyzny titulo perpetuo, a chudzi pacholcy, ojczyźnie i Majestatowi zasłużeni, ad panem benemerentium docisnąć się nie mogą; że duchowieństwo, wzięwszy górę, tenet nos intra cancellos suos, in omni subsellio wodzi, jak mu się podoba, po ambonach hałasuje, umknęło ręki, nie płaci hyberny ani kwarty ani subsidium charitativum nikomu z tłustych świeckich beneficjów nie daje; że ziemia bielska przedtem płaciła z górą sto tysięcy, kiedy wojsk większa była w Polsce liczba, teraz więcej dwóchkroć sto tysięcy płaci, a w wojsku tak znaczna stała się diminucya, co jest okazyą, że panowie, ochłonawszy wszystkie starostwa, kwarty i hyberny zupełnie nie płacą, województwa zaś niektóre cyframi tylko płacą, i że to w zwyczaj weszło, że na prowincjonalnych sesjach układamy projekta, i brat przed bratem tylko swoje opowiada cordolia; sądził za rzecz skuteczniejszą in plenís o to domawiać się ordinibus. Upraszał jmcí p. marszałka donieść J. Kr. Mości, aby duchowieństwo descendat do dawnych zwyczajów, bo quod si in senatu tacuerimus, brevi jugulabimur.

Jmć p. Matuszewicz, poseł plocki²⁾, do pocałowania ręki pańskiej ichmościów animował, jmcí p. sekretarza sejmowego przedłączeniem izby do przysięgi pociągnąć upraszał.

Jmć p. Maliński, podkomorzy krzemieniecki, poseł wołyński, ex intimo animi sensu łaski marszałkowskiej jmcí p. marszałkowi i sobie, że inter tantos znajduje się quirites, winszował.

¹⁾ Cz. III *trafniej*: podlaski. — ²⁾ Cz. III: brzeski-litewski.

Co do materyi, tak do pocałowania ręki pańskiej, jako i o przy-sięgę sekretarza sejmowego domawiał się¹⁾.

Jmć p. Mogilnicki, poseł gostyński, replikując jmci p. Karwowskiemu, upraszał, aby te materye, quae statum concernunt Reipublicae, zachowawszy ad ulteriorem tractum sejmu, z innymi śpieszył się do pocałowania ręki pańskiej.

Jmć p. Wall, poseł grodzieński, praemissa gratiarum actione księciu jmci Lubomirskiemu, marszałkowi przeszłemu, posłowi czerskiemu, za podjęte dla ojczyzny cum dispendio własnej fortuny prace i fadygi, upraszał jmci p. marszałka teraźniejszego, aby prowincjonalne sesye praecustodire raczył²⁾.

Jmć p. Podolski, poseł rożański, pierwszy głos in activitate stubae zabrawszy, nie szedł in encomia starej laski, która przez prace same zelumque in patriam na tę sobie zarobiła wdzięczność, że Król Jmć, jako pan magnae teneritudinis et aequitatis, sposobność pierwszą znalazłszy, nie omieszcza tak wielkiej zasługi hojną kompensować ręką. Życzył ichmciom, aby semotis tantisper materiis in longa expectatione zostającemu J. Kr. Mości widzenia wiernych poddanych swoich tedium nie czynili.

Jmć p. Sulistrowski, poseł oszmiański³⁾, widząc, że na dniu dzisiejszym nie przyjdzie ad visionem domini, o zalimitowanie sesyi dopraszał się.

Jmć p. Małachowski, star. wawolnicki, poseł oświęcimski, ponawiając głos swój na dniu wczorajszym miany, donosił i upraszał izby, aby desiderio zadosyć uczyniwszy J. Kr. Mości, ad osculum manus domini pośpieszali.

Jmć p. marszałek dziękował Panu Bogu, że praeliminaria sejmu prawem opisane należytem poszły porządkiem; zagrzewał ichmciów, aby filiali certando amore, do pocałowania oj-

¹⁾ **Cz. III:** Jmć p. Maliński, poseł wołyński, aby zasłużonych w Rzplitej, rekomendować J. Kr. Mości, wnosil.—²⁾ **Cz. III:** Prosił także jmp. Czarnecki, poseł braclawski, ażeby izba poselska oddała adoracyą Najj. Panu, oraz ażeby,znaczając do konstytucyi deputatów, delegował jmć p. marszałek i z generału ichmciów deputatów do konstytucyi, ponieważ przy koekwacyi podatków vertitur interes i bezpieczeństwo województwa braclawskiego, wołyńskiego, kijowskiego. — ³⁾ **Cz. III d:** o zatrzymane miesiące wnosil prośbę.

cowskiej jaknajprędzej pośpieszali ręki, a że plus tempore niektóre agitari zaczęły się materye, życzył ichmciom, aby te post regressum do izby poselskiej zachowali. O wakansach zaś według prawa, quod si videatur ichmciom, przez deputowanych po jednym z województwa wspomniał, i prosić radził J. Kr. Mości.

Księżę jmc Lubomirski, zabrawszy głos, wyraził, że ponieważ żadnych do rozdawania in ministeriis pacis et belli ani krzesel senatorskich pro existenti niemasz, więc upraszał, aby czasu darmo nie zatrudniając, śpieszyli się ichmość do pocałowania ręki J. Kr. Mości, i aby każde województwo desideria swoje in scripto do łaski oddało. Przytem o solwowanie sesyi upraszał.

Jmc p. Wall, poseł grodzieński, rekomendował jmc p. marszałkowi, aby J. Kr. Mości donieść raczył J. O. księcia jmc Radziwiłła, hetmana w. lit., zasługi, z wielkim azardem fortuny i zdrowia dexterrime pro patria pracującego; jmc p. Massalskiego, hetm. pol. lit., ut unicum orbis sarmatici delicium, jmc p. Flemminga, podskarbiego W. Ks. Lit., który nie tylko prowent Rzeczypospolitej adauxit, ale owszem wszystkie abusus na cłach i depaktacye poznosił; jmc p. Baranowicza, strażnika pol., w wojsku litewkiem zasłużonego, etc.

Jmc p. Czacki, poseł belzki, dziękował J. Kr. Mci za złożenie sejmu, przez który tuszyl podźwignąć honor narodu upadłego. Ichmciów pp. belzkiego, podolskiego¹⁾ wojewodów, star. oświecimskiego, Koca podkomorzego, a prae ceteris księcia jmc Lubomirskiego munificentiae domini rekomendował.

Jmc p. marszałek, grato przyjąwszy animo rekomendacye zasłużonych w ojczyźnie osób, upraszał, aby oneż in scripto ichmość dnia jutrzejszego podać raczyli, i na tem solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę ósmą.

SESYA CZWARTA.

Die 3 Octobris.

Jmc p. marszałek, że otrzymał na dniu wczorajszym deklaracyą całej izby poselskiej pójść in adorationem Jego Królew-

¹⁾ Cz. III d: i kijowskiego.

skiej Mości Pana Naszego Miłościwego, na fundamencie tym upraszał ichmciów, aby się do senatu ruszyli.

Jmp. Gurowski, poseł podolski, jmp. Chreptowicz, poseł starodubowski, i inni, turmatim odezawszy się, upraszali imci p. marszałka, aby się tantisper zatrzymał, aż J. Kr. Mość P. N. M. na zamek zjedzie, i senat cały zgromadzony będzie, eksplikując się ichmość in particulari jeden drugiemu bez zabierania głosu, że senat na izbę poselską, nie izba poselska na senat czekać powinna. Ta kontradykcyja motum uczyniwszy w izbie, trwała, aż Król Jmć do senatu in assistentia marszałków koronnych, z łaskami marszałkowskimi przodujących, przy licznej asystencyi ichmciów senatorów utriusque gentis wprowadzony, na tronie zasiadł: o czem jmc p. marszałek poselski informowany, zabrawszy głos, donosił izbie, że Król Jmć z senatem zgromadzonym, z pełnym serca ojcowskiego afektem czeka koła rycerskiego w senacie, upraszając, aby ad osculum domini per turnum województw ruszyli się. Co bez najmniejszej subsecutum kontradykcyi.

Jmć p. marszałek in assistentia całej izby do senatu wszedłszy, po ulokowaniu ichmciów pp. posłów na miejscach swoich, za daniem sobie głosu od tronu przez jmci p. marszałka w. kor. zaczął temi słowy: Opatrznie i mądrze Rzplita początki sejmu od powitania i adorowania królów swoich postanowiwszy, przychodzimy i my, wierni poddani, trybut powinności naszej przed tronem oddając W. Kr. Mości, i gdy szczęśliwem i słodkiem W. Kr. Mości zaszczycamy się panowaniem, jako panu łaskawemu należąca oddajemy adoracją, skłaniamy przed tron karki nasze, które samo pełne wdzięczności nachyla serce; i któżby tego nie czynił, uznając ojcowskie W. Kr. Mości P. N. M. ku dobru pospolitemu staranie, gdy W. Kr. Mość, porzuciwszy w dziedzicznych swoich państwach interesa, kilkomiesięczną nas kontentujesz prezencją*), przestrzegając praw, otwierasz sacrarium na podźwignienie ojczyzny obrad sejmowych, za co stan rycerski z tą się oświadcza wdzięcznością: żyj długo, donec orientem victoriis, occidentem triumphis adimpleas; cum dederis dextram, cor animosque rape.

*) August III przybył do Warszawy już 31 maja, ob. Kurjer Polski, № DCI.

Po skończonej jmp. marszałka powitania imieniem całego koła rycerskiego perorze dał głos od tronu jmc p. marszałek w. kor. jmci panu Małachowskiemu, kanclerzowi w. kor., który a Majestate odpowiadał fere w te słowa: Stawa stan rycerski przed tronem, na którym J. Kr. Mość siedząc, więcej postać ojca ku synom swoim, niż króla i monarchę pokazuje. Niechaj się szczyć inne monarchie i państwa zbrojną liczego żołnierza ręką, Jego Królewska Mość zaś tem się nad wszystkie chlubić może narody, że serca ludu jego niezwyciężoną są obroną. Z tych tedy przyczyn otwartą każdemu do siebie pokazuje drogę, odbiera stanu rycerskiego vota i do ucałowania rękę swoją pańską podaje.

Jmc p. marszałek poselski, pocałowawszy rękę pańską, i ad stallum suum powróciwszy, czytał ichmców pp. posłów regestr, którzy idąc per turnum, całowali łaskawą J. Kr. Mości rękę. Po skończonej tej ceremonii jmc p. kanclerz w. kor. solwował od tronu sesyą na dzień jutrzejszy na godzine dziewiątą.

SESYA PIĄTA.

Die 4 Octobris.

Król Jmc P. N. M., plus tempore przyszedłszy do senatu, ichmców pp. senatorów, ministrów utriusque status pacis et belli i posłów ziemskich nie zastawszy, wyszedł na zamek oglądać nowo erygowaną salę i apartamenta przez jmci p. Grabowskiego, anterius podskarbiego w. k., dosyć sumptuose i dobrym gustem wystawioną, skąd powróciwszy, i większą część ichmców pp. senatorów zastawszy, zasiadł na tronie. Jmc p. marszałek w. kor. dał głos jmci ks. Załuskiemu, referendarzowi koronnemu, in ordine do czytania pactorum conventorum, po których przeczytaniu odezwał się jmc p. Czarnecki, poseł braclawski, upraszając jmci p. marszałka sejmowego, aby wedługprekustodycy, w izbie poselskiej uczynionej, ichmość pp. posłowie według prawa mieli libertatem odezwania się w senacie. Ruszywszy się ichmość pp. ministrowie, persadowali jmci, ut desistat, co zabrało pół godziny czasu, nizeli ad repraesentationem senatorum swojej odstąpił imprezy. Po którym jmc p. Karwowski, poseł ziemi bielskiej, jako przyrzekł w izbie poselskiej, i pod tą kondycyą na złączenie izby

pozwolił, tak póty na swoim zdaniu persistebat, aż jmc p. marszałek w. k. dał głos jmc, który w ten sens mówił: Że zawiódłby się na próżnej opinii, ktobykolwiek rozumiał opacznie oddalonego być Waszą Kr. Mość Pana N. M. a curis et meditationibus Rzeczypospolitej, i owszem niech się tłumi opaczna interpretacya, rumpatur invidia, serce złośliwe niechaj ponosi scysurę, rodatur sua viscera livor, gdyż każdy widzi, że za manudukcyą W. Kr. Mości manutencyą praw, swobód i wolności naszej, pożądanym cieszymy się pokojem, lubośmy dotąd byli tanquam caeca sub nocte jacentes, pókiś, W. Kr. Mość, jako pierwszy luminarz, adventu suo nas nie oświecił, i zastałeś signata limina pace. Nie narzeka na absentowanie się W. Kr. Mości nasza Rzeczpospolita, boś ją w lepszej zastał sytuacji, niż ów cesarz, który w Rzymie moerentia tecta vacuasque domos et leges silentes habuit. Potem obrócił mowę do prześwietnego senatu dwojakiego stanu, duchownego i świeckiego, a najprzód ad statum ecclesiasticum, aby duplę i hybernę płacić non denegaret, oraz aby subsidio charitativo upadającą na siłach żołnierskich ojczyznę wesprzeć zechciał, także i na konsystencyą w dobrach swoich według dawnego zwyczaju zezwolił, z tem się palam manifestując, że sub illo vinea Domini, salus Reipublicae omnigenum accipiet vigorem. Tandem uczynił apostrofę ad statum senatorium saecularem et ad pacis bellicae ministeria, aby z królewszczyn, które przywłaszczyli sobie niemal perpetuo et haereditario jure, hybernę i kwarty sprawiedliwie płacić raczyli. Zatem suplikował J. Kr. Mości, aby zatrzymane i przywalone od niemałego czasu długą niepamięcią żołnierskie miesiące cum distributiva gratia ad pauperem benemerentium miłościwie przywrócić raczył, rozumiejąc, że przez te sposoby legibus honor, nobis quies, tibi amor conciliabitur. Przy konkluzji mowy swojej z głęboką submisją to złożył votum: Augusto a Deo coronato militent pax, salus, honor et gloria¹⁾).

Respons od tronu przez J. W. jmc p. kanclerza w. kor.: Zaślubione ojczyźnie serce pańskie zupełną napęlnia się radością, kiedy J. Kr. Mość P. N. M. zapatruje się na zgromadzone stany w gotowości do spólnego ratunku ojczyzny, jakoż J. Kr.

¹⁾ **Cz. III d:** Ruszyli się po tej mowie ichmość ministrowie do tronu, od którego *etc.*

Mości prace najmiłsze są około dobra pospolitego zabawy. Okropne rozeszłych sejmów wspomnienie każdego trwoży, język drętwieje mówić, jako już od 1736 roku ojczyzna zostaje bez rady i poratowania. Któż tej autorem nieszczęśliwości, jeżeli nie własni ojczyzny synowie i invidia? Wiem, że propozycja będzie do gustu, na którą generalna zajdzie zgoda; które zaś podobać się nie będą, powinny iść w reces, bo tak miłość ojczyzny każe, tak zdrowy dyktuje rozum. Przystąpił zatem do czytania propozycji sejmowych, które in hunc idą sensum: Aukeya wojska, na tyłu sejmach proponowana stanom Rzplitej, powinnaby już sprzykrzyć się każdemu dawać ją za cel obrad publicznych, kiedy tak zba-wienna materya częścią przez złośliwe interpretacye, częścią przez bojaźń umniejszenia prowentów i intrat na zgubę tylko obracała się. Jednak J. Kr. Mość nie chce o tem zapomnieć, skąd kraj cały z własnego żołnierza naturalną zawsze mieć może obronę, ale że do tego wszystkiego regularna płaca musi być ustanowiona, nowe uchwalone podatki, nowe lustracye, insza taryfa, a te wszystkie podatki sposoby na przeszłych sejmach służyły tylko do formowania pretekstów wycieńczenia czasu i dla pokrycia złośliwych intencji zepsucia obrad publicznych. Więc J. Kr. Mość w tej okoliczności do zdania stanów Rzeczypospolitej i swoje chętnie przylączy. Ekonomika kraju wewnętrzna wszystkie państwa bogacąca, u nas wcale zaniedbana; a ta zawisła na manutencji praw miastom i miasteczkom, aby każdy obywatel bezpieczeństwo miał tak w handlach, jako i w domu przy rzemieśle siedzący, od wszystkich skądkolwiek wynikających insultów; na otwarciu mineralów, tak w górach Olkuskich, jako i gdzie się znajdować mogą, i mennicy z porównaniem monety waloru z potencjami postronnemi; na zniesieniu cel i myt partykularnych, na wprowadzeniu różnych manufaktur, dla których niedostatku wszystkie pieniądze wychodzić muszą. Żeby zaś tak świętobliwe, przedsięwzięcie J. Kr. Mości Bóg pobłogosławił, trzeba pomyśleć, aby sprawiedliwość św. w każdych sądach miała swoją obserwancyą, aby po trybunałach i innych sądach znieść te, które się weisnęły, inkonwienienye. A że z sąsiedzkimi potencjami przyjaźń i dobra harmonia być utrzymana powinna, J. Kr. Mość P. N. M. przypominać raczy konferencye z posłami cudzoziemskimi według konstytucyi 1726 i 1736, z nową osób deputacyą na miejsce zmarłych. Te tedy wszystkie propozycye J. Kr. Mość

P. N. M. zacnym stanom Rzplitej zaleca; niechaj każdy miarkuje, jeżeli nie są do z bogacenia kraju dążące, jeżeli inaczej obnażona z ozdób swoich Polska przyjsć może do dawnego lustru, jeżeli bez własnego żołnierza obronna może mieć bezpieczeństwo kraju swego.

Po tem tedy przeczytaniu propozycyi jmć p. marszałek w. kor. cum ministris poszedłszy na krzesła, dał głos jmci p. marszałkowi poselskiemu, który wyraził: Iż doskonale starożytny Polak opisał waleczną królów polskich rękę, gdy ją do powszechnego przyrównał chleba. Idzie do tego zdania i stan rycerski na dniu dzisiejszym i większe otrzymuje ukontentowanie, gdy prawem opisany porządek sejmowania szczęśliwe swoje odbiera dziś skutki¹⁾. Wniósł zatem prośbę do tronu, przypominając panem benemerentium et distributivam justitiarum dla stanu rycerskiego, dziękując J. Kr. Mości za konferowaną prymaturę jmci ks. Komorowskiemu, i innych wielu ichmciów rekomendował. Po tej zakończeniu rekomendacyi zamówił sobie saluum regressum do izby poselskiej.

Jmć p. kanclerz w. k. za daniem sobie głosu od jmci p. marszałka w. kor. odpowiedział, że naturalna J. Kr. Mości łaska i hojność jako nikomu odmówić nie potrafi, tak co się zostało z wakansów, przez kancelaryą swoją rozdać nie omieszką, a gdy wszystko rozda, i samego siebie nie dla siebie zostawi. Solwował zatem sesyą in ordine wysłuchania posłów wojskowych na godzinę dziesiątą in crastinum.

SESYA SZÓSTA.

Die 5 Octobris.

J. Kr. Mość P. N. M. in frequentia przytomnego senatu, zasiadłszy na tron, od wojsk tak koronnych, jako i W. Ks. Lit. utriusque authoramenti, przez delegowanych z koła rycerskiego posłów*), zwyczajne odebrał hommagium.

¹⁾ Cz. III d: Rekomendował przytem podanych na kartkach ichmciów łasce pańskiej.

*) Koło rycerstwa koronnego odbyło się pod Solcem w Sandomierskiem 12 września; pierwszym posłem od autoramentu polskiego zo-

Za daniem tedy głosu przez jmcí p. marszałka w. kor. jmcí p. Sługocki, strażnik pol. kor., poseł od wojska koronnego, w ten sens miał mowę: Jako zawsze tak i teraz od szczęśliwego zaczęcia panowania składamy W. Kr. Mości należyty poddaństwa naszego trybut, którzy sub pondere diei et aestus circa Majestatem et Libertatem czułą mamy attencyą i szczere chęci utrzymywać wiarę, miłość, prawa i pograniczne zamachy in confinio Regni; tylko nie mamy z kim mężnego dać odporu, bo małą partyą niepodobna rzecz jest inveteratum eradicare malum. Suplikowaliśmy nieraz o stare zasługi, które poszły w niepamięć, drudzy zaś, szukając dla siebie zagranicą awantazu, pożegnali się z nami: vale patria. Inni o żold zaległy szukali sprawiedliwości po trybunałach, to wskórali, że natraciwszy na prawo fortuny, nie nie wygrali. Nasze też świeższe zasługi, chociaż się obijają o uszy W. Kr. Mości, żadnej jednak nie mają rekompensy. Zatem dziękował J. Kr. Mości, że J. W. jmp. hetman w. koronny, plenus dierum et meritorum, ex distributiva gratia pierwsze w senacie osiadł krzesło, submissa prece za nim wnosząc prośbę, ażeby za zasługę własnymi ludźmi od ściany rosyjskiej, distinctam u J. Kr. Mości mógł mieć recognitionem. Także rekomendował J. W. jmcí p. wojewodę kijowskiego ad militaria fortia dexterrime zabierającego się, który non degener filius patris et de sanguine ducum pochodzący*), ojcowskie przy komendach suffert onera, ażeby w łaskawym J. Kr. Mości respekcie był konserwowany, i wielu innych ichmcíów in sago zasłużonych et in continuo belli motu zostających¹⁾, tudzież siebie samego, żadnej nie partycypującego królewsczyny, distributivae justitiae zalecał, aby J. Kr. Mość pokazać nad nim swoją łaskawość i skibę proporecyonalną roli dać raczył, mówiąc: że za to inscribet Tibi

¹⁾ Cz. III wymienia wojewodę mazowieckiego, hetmana pol. kor., kasztelana czerskiego, dom ks. Jabłonowskich, starostę oświęcimskiego, Siemianowskiego, oboźnego kor.

stał Sługocki, strażnik wojskowy, drugim — pułkownik Małachowski; od cudzoziemskiego autoramentu posłował generał major Bekierski i paru innych wojskowych. Kurjer Polski 1748, № DUXVII.

*) Stanisław Potocki († 1760), syn Józefa hetm. w. k. († 1751), wnuk Andrzeja, hetm. pol. kor. († 1693), prawnuk Stanisława Rewery, hetm. w. k. († 1667).

posteritas quaecunque mereris. In reliquo o admisyą do pocałowania ręki pańskiej dopraszał się¹⁾.

Jmć p. kanclerz w. k., dając odpowiedź od tronu, to wyraził: Iż myli się ten na swoim umyśle, który po skończonych wojennych burzach w miłym siedząc pokoju, wcześniej o obronie i o zmochnieniu sił Rzeczypospolitej nie zamyśla, nie wtenczas bowiem szukać rąk do broni, kiedy ojczyzna, gwałtownym przyciśniona przypadkiem, zawoła na ratunek. Więc o aukeyi wojska pomyśleć radził, upewnił oraz o nieomyślnej znakomitym kawalerom rekompensie, mówiąc, że J. Kr. Mość P. N. M. każdego czasu otwartą trzyma rękę, do której pocałowania przystąpić zacnemu pozwala rycerstwu. Co też eo instanti przez ichmciów pp. posłów od wojska koronnego po przeczytanej instrukcyi effectuatum est.

Dał zatem głos jmć p. kanclerz w. kor.²⁾ jmci p. Żeromskiemu, porucznikowi petyhorskiemu znaku J. W. jmci p. Pocięja, strażnika w. lit., posłowi od wojska W. Ks. Lit., który to przed tronem wyraził: Jeżeli nieżyjące i bezrozumne dziełem natury do swego centrum ściągają się kreatury, a dokądże oświecone rozumy, od Boga wypolerowane, światłem łaski W. Kr. Mości P. N. M. ściągać powinno się rycerstwo W. Ks. Lit., jeżeli nie do tego, do którego ma spiritus vitales Majestatu, Najjaśniejszy Królu P. N. M.? albowiem jeżeli Cię znamy, P. N. M., nieskazitelnem

¹⁾ **Cz. III d:** Czytał potem instrukcyę drugi wojskowy poseł, jmp. Małachowski, w której oprócz ekspostulacyi, w mowie jmci p. posła pierwszego wyrażonych, continebantur te: doniesienie, że podatek, 1717-mi konstytucyą naznaczony, wojska nie dochodzi punktualnie, i że nie mogąc go znieść, szlachta z domów poustępowała; inflacya, aby panem benemerentium tym dawać, których hetmani widząc zasługi, rekomendować będą. Ażeby ichmość oficerowie gaże punktualnie odbierali, a tak żeby przy chorągwiach zawsze znajdowali się: potrzeb artyleryi przypomnienie i fortyfikaeyi, antemuralis camencensis bastyonów wystawienia; uskarżanie się, że w Kamieńcu, w Okopach Św. Trójcy i indziej na pograniezu stojące praesidia na kwaterach wygod nie mają; upraszanie o komisję czy to przez sejm czyli przez senatus consilium in ordine do rewizyi fortet; przełożenie krzywdy, że w żołdzie każdy czerwony złoty po złotych polskich osiemnaście musi przyjmować wojsko etc. — ²⁾ **Tak Cz. I, II, III, Dz. 08; jedynie w Paw. czytamy:** marszałek.

słońcem horyzontu naszego, tedy jako atomy, bo proch z pod nóg Twoich, ciągniemy się in unum, coagulando życzliwe serca, hartując najjaśniejszymi promieniami dla nieprzyjaciół ojczyzny i W. Kr. Mości żarzyste pogromy. Jeżeli zaś jesteś, Najjaśniejszy Panie, morzem niezbrodzonym dobroczynności, płyniemy, jako źródło do herbownychrzek Twoich, aquae multae, populus Tuus, abyśmy wierność naszą, w czasie pokoju wybieloną, in candore animi prezentowali, a w czasie wojny krwi własnej na zaszczyt ojczyzny i na dostojęństwo W. Kr. Mości w Rubikon się zamienili. Jeżeli Cię, Panie Miłościwy, znamy dominum legionum, a jakże żołnierze nie mamy spieszyć do swego pana? Lecz z czemże przed W. Kr. Mością popisać się możemy, jeżeli z wielką liczbą dzielnego rycerstwa? tej komput mały kazało mieć prawo. Jeżelibyśmy stanu naszego chcieli prezentować dzieła, tych Bóg Zastępów i W. Kr. Mości przezorna opatrność nam ujęła, zachowując, cum proxima arma canunt, nas w zupełnym pokoju. Więc jako czystą do napisania tablicę, prezentujemy otwarte serca nasze W. Kr. Mości, na tych cokolwiek wielowładna i niezwyknięta zapisze ręka, z głębokiem posłuszeństwem nosić będziemy. Si pacem velis, pacifici, si arma, subito fugabimus. Ichmciów pp. hetmanów W. Ks. Lit. nie śmiał rekomendować, ile kiedy J. Kr. Mości więcej są ich znajome zasługi, wierność i życzliwość, niżeliby wyrazić potrafił, więc o nadgrodzie dla nich spodziewał się, że musi być w dobrotliwym sercu pańskim zapisana. Całe zaś rycerstwo W. Ks. Lit. munificencyi J. Kr. Mości zalecał, mówiąc: że jeżeli całe życie swoje na zasługi Rzplitej oddało, aby z respektu pańskiego przynajmniej przy miesiącach żołnierskich zachowane było, żebrząc o przystęp do tej, która straszna nieprzyjaciółom, słodka wiernym poddanym, ręki.

J. W. jmc p. marszałek w. k. dał głos jmc i kanclerzowi w. lit., którego mowa sequitur takowa z repliką od tronu posłom wojskowym W. Ks. Lit.: Jakimiby sposoby zupełna państw i królestw całość w kwitnącym utrzymać się mogła wigorze, różne w tem przezornych polityków zachodzą zdania. Jedni za najgruntowniejszy trwałej szczęśliwości poczytają fundament zachowaną praw ojczystych obserwancyą, drudzy łaskawe władnącej zwierzchności panowanie i wzajemne życzliwych poddanych posłuszeństwo, inni obfitą licznych obywateli opulencyą i nieustającą sciencyi, kunsztów, handlów propagacyą; atoli te i tym po-

dobne do publicznej konserwacyi congrua sint, quamvis media astuta videntur, jeżeli tego wszystkiego zdolne dzielnych wojsk nie zaszczyć siły. Niespodziewany bowiem wszczętej wojny turbo cogit leges jusque silere sub armis, najlepszą wznieconemi między stanami dyfidencyami miesza harmonią, nabytą wielką pracą przez uciążliwe egzakcyę szczerem niszczy kraju obfitość, ostatnią ruinę, ciężką niewolą i totalną częstokroć przynosi zgubę. Doznała rzeczywistych tej prawdy skutków urbs orbis domina, która póty w nieograniczonej ogromności, w głośniej na cały świat sławie, w strasznej najodleglejszym narodom potędze i w nieprzerwanych opływała pomyślnościach, póki wierne i żarliwe za honor i całość jej mężnie zastawiały się pulki. Lecz skoro nieukontentowany żołnierz, dawszy się wszędzie słyszeć, quis Paulis, quis Aemiliis in ingrata civitate similis esse velit, et gratis poenitet esse bonum, jawny do powinnej wspólnej ojczyzny obrony wstręt pokazał, owszem wprędce częścią insydioso aere, ujęty, częścią obłudną obiecanych pożytków nadzieją utwierdzony, opuściwszy ogólny nierozdzielnej Rzplitej interes, poszedł divisim in clientelam niektórych niespokojnych i wielkomyślnych patryotów, prywatnej w publicznym upadku elewacyi, nie dobra pospolitego szukających, zaraz też prosperitas Reipublicae szwankować poczęła, wewnętrzne dyssensye, ambicya równości nie cierpiąca, szkodliwe praktyki, obszernych prowincyi dysmembracya, bezwstydnę praw kardynalnych zgwałcenie, okrutna wojna domowa, nagła ewersya status, nowa nakoniec rządu publicznego forma nastąpiły i wszystkie razem multa sanguine parta, servata multa przez niemało wieków trwające upaść bez powstania musiały decora. Dziwować się jednak temu mniej potrzeba, bo jak Rzymianie tutamen bezpieczeństwa praw i swobód swoich in plebejas złożyli manus, tak też ci ludzie, do defensyi Rzeczypospolitej zażyłci będąc, ab incunabulis sub rasura ad servitutum przyuczeni i z niewolniczej kondycyi ad militare professionem et munia Martis przypuszczeni, nie mogli mieć ex vili sorte nascendi ani gustu wolności, ani znali jej szacunku, ani mieli w sobie generosum acquirendae gloriae stimulum; szczególnym tylko podlego zysku, gdzie i od kogo więcej wziąć mogli, rządząc się ineytamentem, za zuchwałem dwóch supra civilem modum wyniosłych o podbicie arcana molimine ojczystych swobód emulantów powodem łatwo się stali fatalnym instrumentem ad

suffocandam na polach farsalskich libertatem. Beatior z Prowidenyi Boskiej fortuna contigit tej zacnej Rzeczypospolitej, że tuitionem et decus jurium i dostojęństwa pańskiego, totum Regni robur na szlacheckich ingenui civis oraz et militis zasadziła piersiach. Nie mogą takowe wojska, z wyboru krwi najprzedniejszej złożone, nienawidzić tej, w której i dla której porodzili się wolności, którą rzesistym przodków potem zaszczepili, w niezliczonych okazyach nieprzełamany za nią zastawiali się murem, wiekopomnej torem walecznych antecesorów, pewnie nie dla jakiego profitu, chyba dla honoru dobijali się zawsze sławy; trony obranych monarchów cum dispendio zdrowia i fortuny illibata fide et forti zelo utrzymywać zwykli i dotąd, odważnem we wszystkich niebezpieczeństwach sercem salutem publicam zaszczycając, rzetelne dawać nie przestają dowody, jako heroiczny zacnego z dzieł i urodzenia rycerstwa liberae gentis geniusz nihil timet innato patriae succensus amore, regum jura, fidem sanctam legesque tuendo. I ten to jest wolnemu narodowi charakter, który J. Kr. Mość P. N. M. i w zacnem wojsku litewkiem upatruje, doznawa, szacuje, i tem słuszniej ex justitia distributiva zasłużone rycerstwo rekompensuje, im te bardziej między obcemi wielu państw jedynowładnych autoramentami nieskażoną żadnem kacerstwem ku wierze prawdziwej żarliwością, wspaniałemi niezmordowanych przeciwko nieprzyjacielowi krzyża św. atletów antemuralis christianitatis, mężnych Kościoła Bożego defensorów, inclytorum Orthodoxi Regni heroum od Stolicy Apostolskiej przyznanymi w różnych dyplomatach tytułami, niemniejszymi krwawych bitew, sławnych zwycięstw tryumfami, przykładem juris gentium, inviolatae sąsiedzkich granic immunitatis i wszelkiej spokojności dotrzymaniem, nieprzymuszoną, bo dobrowolnie przyjętą ku własnym regnantom wiernością, non mercenario a temsamem minime suspecto ku Rzplitej, gdyż będąc jej pars praecipua, amore naturali wspólną z drugimi stanami czy to na senatorskich krzesłach czyli na poselskich, deputackich, komisarских funkcyjach, publicznych Rzplitej deliberacyi ac administrandae justitiae partycypacyą wysokiem po województwach, ziemiach i powiatach dygnitarstwy, samem nawet imieniem „towarzysz“, starożytną i żadną natalium wadą nieprzyćmioną zacność szlachecką aequalitate civium bez ekscypcyi w wolnym narodzie zaszczyconą, dezygnującym, i innemi znakomitami (przy nienaru-

szonem jednak ścisłej artykułom wojskowym subjekeyi, regularnego disciplinae militaris rygoru, zupełnego przyzwoitej władzy, posłuszeństwa zachowaniu) belli et pacis prerogatywami, jako niewątpliwemi supereminenter dystyngwuje się awantażami. Niemniejszą pozyskują J. Kr. Mości konsyderacją znaczne W. W. hetmanów merita, w chwalebnych doznanej ku Majestatowi swojemu wiary, wziętej od wielkich przodków ku ojczyźnie miłości przykładach (nikomu nie tajne), które nie tylko sprawiedliwą regii judicii otrzymują aprobatę et publica bene gesti muneris encomia, ale też dobrotliwą dalszych faworów powabiają kontynuacją. Na znak zaś zarobionej heroiczną cnotą wdzięczności i zwykłej łaskawości pańskiej przyjąwszy paterne J. Kr. Mość wyrażone w instrukcyi zacnego wojska utriusque authoramenti desideria, przy ofiarowaniu pamiętnych respektów pozwala Waszmościom Panom miłościwie tangere sceptrigeram fortemque manum ore fideli.

Po tej mowie i po pocałowaniu ręki królewskiej przez wojsko litewskie J. W. jmc p. kanclerz w. k. oświadczył J. Kr. Mości amorem et gratitudinem przeciwko wojsku, i że zasłużonych godnych towarzyszy desideria zechce kontentować, i solwował sesyą na wtorek, na godzinę dziesiątą.

SESYA SIÓDMA.

Die 8 Octobris ¹⁾.

Król Jmc P. N. M. in assistentia ichmościów pp. marszałków kor., ministrów i senatorów wszedłszy do izby senatorskiej, zasiadł na tronie, a zatem ulokowawszy się ichmć pp. senatorowie i posłowie na swoje miejsca, dał głos jmc marszałek w. kor. J. O. księciu jmc Zaluskiemu, biskupowi krakowskiemu, który po złożeniu votorum suorum J. Kr. Mości życzył, aby z całym Najjaśniejszem potomstwem jak najdłuższem się cieszył zdrowiem, aby coraz większe a większe do powinszowania ze wszystkimi stanami Rzplitej miał materye, niemniej

¹⁾ W. d. Obchodzono diem natalem Króla Jmci uroczyscie, i posłowie... byli u króla na gali.

żywe zapisował J. Kr. Mości obligacye pro paternis circa Rempublicam curis, że in generali wojny aestu, która wszystkie fere Europy części pożarem swoim zapaliwszy, Polskę domi ab exterrisque tutam et illaesam utrzymał i jej się słodkim pozwolił cieszyć pokojem; belli pacisque ministrom, że in tam turbido ojczyznę statu we wszelkim utrzymali porządku i bezpieczeństwie; osobiwie jmci p. hetmanowi w. kor. za opatrzenie i zasłonę od najazdów granic, utrzymanie w dobrym porządku Kamieńca i za wystawienie magnis sumptibus Stanisławowa na obronę ojczyzny z należytą dziękował rekognicyą. Żalił się na tyle infructuoso eventu rozeszłych sejmów, które duszą panowania nazwać się mogą, i jeżeli ojczyzna dotąd bez wszelkiej zostawała rady, gensque domi absque consilio, fere sine armis, to unico Dei beneficio et ejus Providentiae przypisać się musi; że na ojczyznę naszą różne zsyła plagi, to czyni na zahamowanie przestępstw i ekscesów naszych, allegując quod gravius sit quod committitur, quam quod toleratur; materyą tę do konfesyonałów i ambon odesłał. Zaś quoad statum Rzplitej, do tego się sądził być obowiązany, do czego miłość ojczyzny i przysięga jego stimulat; prawo naturalne każdego recte sentientem do kochania ojczyzny pociągać powinno, kto oziębłe o niej radzi, odrodkiem jej nazwać się powinien. Konkludował, że każdy wolności syn prywatne swoje porzuciwszy racye, zawziętości i emulacyi zapomniawszy, dobro ojczyzny na pierwszym mieć powinien oku. Allegował, że się często dzieje, że ci, którzy non sunt boni consilii authores, stają się nieprzyjacielami, i choćby najlepsze dzieło dla zazdrości samej zrujnować gotowi, dla czego ojczyzna od tak długich czasów zostaje bez rady; prawa, że obserwancyi należytej nie mając, bez rygoru i egzekucyi zostają. Głos wolny, chociaż wielkiemi ubezpieczony prawami, nie jest w swoim walorze ani konsyderacyi; jeżeli jeden drugiemu activitatem tamuje, nie czyni to pretio dobra pospolitego; u niego ten jest koniec, aby sam będąc activus, drugich widział in activitate passiva. Zagałęciły się teraz abusus przeciwko prawom, uważć to każdy może, który nie jest peregrinus in lege, a cóż dopiero mówić, kiedy to będzie mancipatum, non liberum veto, kiedy to pasya, nie dobra pospolitego racya, ale owszem duch jakiś cudzoziemski mówi! O senacie, że lubo securitate publica obwarowany jest, aby na sejmikach bywał, dla szczególnej weksy, et ut mutam non agat

scenam, absentować się musi. Ubolewał, że lubo przed zakończeniem sejmu pięć dni obwarowało prawo senatowi, aby do mace rowania egzaminu praw konkurował, o tem cale się zapomina i prawu dosyć się nie czyni: to zapomnienie incrementum daje do kontemptu praw, i że większą coraz izba poselska górą biorąc, corregnare, videtur i że w Polsce, jak u pewnego monarchy perskiego, quod libet licet, a ów w trybunale nowomodny termin generalnie jest przywłaszczony, iż moc prawa, vis legis, obróciła się w gwałt prawa, in vim legis. Zgromadzonym na sejmie stanom, którym J. Kr. Mość zalecił przez instrukcye swoje domowy porządek i ubezpieczenie, życzył, w to penitus wszedłszy, errata corrigere i obostrzyć executionem dawnych praw, obmyślić observantiam nowo stanowionych, zabezpieć arbitrariis executionibus prawa, które, jako komu potrzeba na swój pożytek, tak je eksplikuje, choć to ejus est solum interpretari, cujus et condere. Unikać w konstytucjach equivocaciones i skracać oneż, ażeby się i lepiej pamiętały i heterodoxis explicationibus nie podlegały. Poenalitates na przestępstwa et modum dochodzenia naznaczyć, ażeby ubi adierit rigor, sit et legis vigor. Pierwszy ten domowy porządek łatwo za sobą pociągnie wiele innych porządków i sejmowania materyj, osobiłwie podał¹⁾ komisją ex utroque ordine naznaczyć życzył, które ażeby nie były commissiones omissiones, radził, ażeby należyty modus procedendi et exequendi onych był opisany. Kurlandya, tak piękna prowincya, aby suo duce tandem gaudeat, o skuteczną J. Kr. Mości kooperacyą do dworu petersburskiego suplikował. Zamiast sędziów pogranicznych dla utrzymania na pograniczu spokojności życzył hanc provinciam zlecić ichmościom pp. starostom i grodom pogranicznym, urzędników publicznych za asesorów im dodawszy i sądzenia modos opisawszy, aby przeto antiqua starostów juryzdyckeya zachęciła się do częstej, prawem obwarowanej tam rezydencyi, aby większa sądów była authoritas a mniejszy koszt Rzplitej, która na to łożyć musi. Starostom grodowym według dawnego zwyczaju należałoby się większą providere intratę przez przyłączenie avulsorum, ażeby mogli doskonalej exequi prawa i dekreta,

¹⁾ *Może miało to brzmieć: osobiłwie podatków; komisją etc.; redaktor dyaryusza przypuszczalnie źle odczytał i rozwiązał skrócenia brulionu.*

gdyż oni są brachium regale dla bezpieczeństwa, aby w swych jurydykcyach determinatum ludzi numerum trzymali, przez coby przybyło Rzplitej in necessitate rekrutów; aby im oraz obmyślić securitatem i za egzekucją sprawiedliwych dekretów trybunałskich, których invalidatur authoritas, kiedy do egzekucyi nie przychodzą, ażeby nie wolno było ich pieniać, czem odstraszeni często bywają od pełnienia włożonych na urząd swój obligacyi. Promontorium montowskie, Wisłę z Nogatem dzielące, jeżeli w tym czasie nie będzie reparowane, to albo deflutaeyą do Gdańska utraci się, albo, gdy cudzym kosztem reparowane będzie, jako to sąsiedzkim, dobrowolnie i z hańbą Rzplitej, z cudzym pożytkiem utraci się. Rezydentów przy dworach cudzoziemskich, osobiwie w Rzymie trzymać i z skarbu pensją im obmyślić upraszał J. Kr. Mości. Rekomendował św. Jana Kantego kanonizacyą, i kościół nacyonalny św. Stanisława Kostki w Rzymie pro gloria gentis, aby był reparowany. Insze materye inszym zostawił, nie chcąc czasu zabierać; Pana Boga prosić nieustannie za to królestwo obiecał, quondam przy protekcyi patronów św. kwitujące, które teraz, chociaż przy pokoju, coraz bardziej ni-szezeje, lud ubożeje, miasta upadają, handle giną, kruszce odłogiem leżą, moneta zginęła. To wszystko ojcowskiemu J. Kr. Mości, aby ojczyzna dalej in deteritum nie szła, zalecał staraniu, a jak za Augusta Pierwszego, 40 lat panującego, pod słodkiem panowaniem W. Kr. Mości Te regnatorem longaeum, Te regnante florens Regnum oglądać mogli.

Jmć ks. biskup poznański, enkomizując chwalebne J. Kr. Mości nad wolnym narodem panowanie, które w całej niemal Europie szerzące się wojenne burze od nas szczęśliwie odwróciło, więc lat niezamierzonych J. Kr. Mości z Najjaśniejszą Królową, et tota Serenissima Familia życzył. Dziękował oraz ichm. pp. ministrom utriusque status et gentis za usilne circa bonum publicum staranie i praw kardynałnych utrzymanie. Aukcyą wojska pro primo objecto mieć kazał, bo bez niej tak rozległe państwo w żadnej nie jest konsyderacyi u postronnych nacyi. O artyleryi pomyśleć, o broni i utrzymaniu fortce, aby certum na to wynaleźć fundum, dopraszał się. Więc eo fine komisją ex utroque ordine ad referendum do przyszłego sejmu naznaczyć radził, a zatem będzie sat cito, si sat bene. Korekturę także jurium meliorować, reasumowawszy dawniejsze konstytucye i nowo

przydawszy projekta. Otwarcie gór Olkuskich, także i mennic pokornie J. Kr. Mości rekomendował. Także promontorium montowskie ichmciom pp. podskarbin zlecić zalecał. Krzywdy też elbląskie, ażeby od Rzplitej justam miały compensationem et recognitionem, instabat. Ex officia, które totalnie miasta rujnują, znieść radził. In reliquis referował się do zdania ks. jmcı biskupa krakowskiego i do innych po sobie mówiących.

Jmć ks. biskup płocki, Dembowski, należyte Majestatowi J. Kr. Mości złożył podziękowanie, że J. Kr. Mość własnemu nie folgując zdrowiu, ad regiam przybywszy, sejm ten, który się Sejmem Boni Ordinis nazwać może, złożyć raczył. Wnosił oraz to do Boga votum, aby pożądanym ad vota publica poblogosławił sukcesem, gdybyśmy ubezpieczeni byli ab extra et ab intra dobrym opatrzeni porządkiem, i na ten koniec sojusze sąsiedzkiej przyjaźni przez reasumpcyą konferencyi odnowić życzył, i to naprawić, co ex orbita legum wypadło, gdyby rygor praw był obostrzony et ne praedominetur mocniejszy nad słabszym, albowiem u nas leges multae, sed sepultae. Respektem pogłównego et odiosae vocabuli nomenclaturae to namienił, że tylko konstytucya anni 1717 do następującego sejm u oneż ustanowiła, a już dwa sejmy, jeden 1726, drugi 1736 stanawszy, tegoż podatku nie zniosły. Ma Rzplita thesaurum absconditum, minerały, których otwarcie jako jest essentialiter potrzebne, tak moraliter jest rzecz trudna, bo nie widzi, ktoby zdołać mógł, chyba sposobność J. Kr. Mości. Co wszystko pendet a supremo arbitrio Majestatis, który może wynaleźć ku temu ludzi sposobnych. Commercium po miastach introdukować rekomendował, z których każdemu krajowi największy pochodzi emolument. Depaktacyom drogę zatamować. Protekeye, które są z wielką skarbu szkodą, abolere. Długi zaległe po zeszłych podskarbach koronnych windykować. A że przez zawalenie gór Olkuskich materiału do bicia monety niemasz, upraszał J. Kr. Mości, gdyby z swego srebra biec kazał usitata praxi monarchów. Reparacyą jaknajprędszą promontorium montowskiego zalecał, bo jeżeliby tego roku opatrzone nie było, tedy i deflucacya do Gdańska upadnie. O praw, że in omnibus subselliis tak się nie administrują, jak są opisane, poprawę instabat. Belli pacisque ministrom dziękował pro conservatione w niebytności pańskiej słodkiego pokoju, J. Kr.

Mości zaś życzył, aby wiernym poddanym pozwolił jak najdłużej beatifica frui visione.

Ks. jmc biskup warmiński wyraził, że jako J. Kr. Mość najlaskawszą twarzą swoją nas udarował, tak suaviter dominatur, cordibus nostris ut imperet, et advenit hospes desiderabilis gentibus z osobiłwszą radością wszystkich i jego w szczególności, którego przy św. ofiarach nie przepomnieć deklarował cum appreciatione, ażeby jako Ecclesiae praeceptor, patri patriae Augusto, et Domui ejus sit pax aeterna. Ichm. pp. hetmanom utriusque gentis za chwalebne ich intencye i czule staranie około dobra pospolitego dziękował. Aukcya wojska, która bez ludzi być nie może, nie widział sposobu jakby się skleić mogła, ani też fundum należytego nie widzi, skądby wojsko utrzymować, ponieważ ze 16900 talerów na ichmciów pp. oficerów, pod jednym regimentem zostających, wychodzi, z których byłby żołd dla gemejnow należyty. Nie widział sposobu, skądby na tak wiele regimentów podobne mogły provenire sumy, a że do tego głód na Rusi, powietrze na bydło, szarańcza panuje. Miasta Lwów, Wilno, Grodno, Szklów, Mohylów i innych wiele in favillam przez pożary poszło, skądże resultare by miał podatek? In reliquo zdanie swoje ad statum Rzplitej salvis juribus Ecclesiae et Terrarum Prussiae podał. Konferencye z postronnymi ministrami mieć radził. Dla ubóstwa miasta Malborka gratiam et misericordiam implorabat J. Kr. Mości, dla Elbląga nie tylko o kontynuacyą subsidii, ale o pomnożenie upraszał.

Jmc ks. biskup łucki dziękował J. Kr. Mości za złożenie sejmu i za odwrócenie wojny pożaru, który się we wszystkich fere państwach Europy rozpaliwszy, Polskę szczególnie naszą za staraniem J. Kr. Mości illaesam reliquit. Oświadczał i za to wyrzută na sercu każdego obligacyą, że J. Kr. Mość, preferując całość narodu polskiego nad własne swoje dziedziczne państwa, i Najj. swoją Familią w państwie swoim umortyfikowaną zostawiwszy, kilkomiesięczną już pańską bytnością swoją poddanych swych solari raczył. Ubolewał na trybunał radomski, prosząc J. Kr. Mości, aby inkonweniencyom, które się tam dzieją, una cum statibus mederi raczył. Wnosił instancyą za żołnierzami, których żołdy nie dochodzą, et pro cumulo malorum, że właśni ich krzywdzą oficerowie. Na Żydów nie życzył kłaść wielkiego

poglównego, tylko tyle, ut ferre mogą, bo lubo ten naród jest in despectu i po wszystkich krainach tułaczem, jednakowoż nikt tego negować nie może, że są bliźnimi naszymi, et quod si eveniat, że na nich włoży się podatek, życzył dojrzeć ich rabinów, aby uboższych non opprimant, bo ci żyć skąd nie mając, nieochybnie rozbojów i kradzieży chwytąć się będą musieli. In reliquo in sensum poszedł inszych przed sobą mówiących biskupów.

Jmé ks. Sierakowski, biskup przemyski, dziękował J. Kr. Mości, że stęsknione długiem niewidzeniem wiernych poddanych serca niewypowiedzianą z przytomności pańskiej odnoszą konsolacją, której witać condigne najwymowniejsi nie potrafiały krasomówcowie, gdyż J. Kr. Mość wspianiałemi cnotami swojemi wszystkie przewyższa pochwały. Czytając zaś w uniwersałach przedsejmowych o aukcyi wojska, które jest nervus et fundus rerum agendarum, zatrwożył się był, ażeby tak zbawienne dzieło do skutku przyjść nie miało, bo lubo wojny i zaczepki z nikim niemasz, jednak w czasie niebezpieczeństwa ad ingruentem casum ojczyzna powinna być gotowa. Teraz zaś, gdy od tronu J. Kr. Mości tę materią Rzplitej stanom widzi być zaleconą, prawie ożył, i ktoby jej życzyć nie miał, tego synem ojczyzny nie sądził, et eo fine projekta stare, na prowincjonalnych sesjach ułożone, egzaminować, jeżeliby co w nich było defectuosi, przydać, jeżeli superflui, ująć. To też niemniej za rzecz podziwienią godną uznawał, że w tak długim pokoju miasta co dalej, to bardziej do ostatniej przychodzą ruiny. Monety niemasz, ale cudzą żyjemy i tej sprawiedliwej nie mamy kurencyi. Commercica upadły, wsie lasami pozarastały. Więc jeżeli Rzplita ad normam dawniejszych zwyczajów lustracyi przed się nie weźmie, praeaggravatis podatkami allewiacyi nie uczyni, na innych, którzy się in meliori statu znajdują, nie włoży, rząd w zamieszanie a porządek w odnęt iż się obróci, twierdził. Dawniejsze także prawa, aby jurydykcyę szlachecką i duchowną nie wyłamywała się od płacenia miejskiego, reasumować, libertacye skasować życzył. Ex officia, że przez nie opuszcza się gospodarz, niedyskretyci obawiając się komornika, jako najprędzej abolere insinuabat, oraz cło obostrzyć, myta bezprawne, protekcyę, skąd skarb większy dochód mieć będzie, skasować radził. O otworzenie mennicy i dobycie gór Olkuskich J. Kr. Mości suplikował, także miliony u przeszłych podskarbieh, jak pod sekwestrem będące, windyko-

wać. Ichmciom pp. wojewodom zalecił, ażeby po województwach podkomorzowie wszędzie byli, i sądy ziemskie i grodzkie sądziły się żywiej, bo ichmość pp. oficyalistowie dla lepszego awantazu swego kondescensyami zabawiać się wolą, niżeli sitientibus sanctam administrare justitiam, i aby to, co ex orbita legum wypadło, przez wysadzonych ichmciów ex utroque ordine poprawione było. Rekomendował rycerstwo, aby według prawa mieściami żołnierskimi dla dalszego ich do czyn wojennych zachęcenia gaudere mogło. In reliquis poszedł in sensum aliorum.

Jmć ks. Leski, biskup chełmiński, w te J. Kr. Mości za konferowane biskupstwo dziękował słowa: Że przyszedł dzień dla niego upragniony, godzina oczekiwana, moment utęskniony, w którym zabrane równo z rozumem ludzkim Majestatu Królewskiego poszanowanie przy pierwszym widzeniu rewerencyalną miłość ugruntowaną od początku panowania, powszechną ku dobru popołitemu wiernych poddanych przychylność, w szczególności zaś mnie i domowi mojemu dobroczynnie świadczonych łaskawości, wdzięczność przed obliczem nieba i polskiego świata z najgłębszą tronu W. Kr. Mości uniżonością, przy najgłębszem za konferowane biskupstwo chełmińskie podziękowaniu oświadczył. Wyznawał nie tylko powszechną, tem szacowniejszą, im od wolniejszego narodu pochodzącą, ale w szczególności moją powiną W. Kr. Mości obligacyą, którą w jak największem poszanowaniu jednostajnie zachować przyrzekał. Ogłaszał wierną, szczerą i stateczną, jako ku ojcu i panu miłość, którą niewygasłą wiecznym przeciagiem utrzymywać obiecował. Składał powinno przed tronem J. Kr. Mości jako najgłębsze podziękowanie, że go w komput J. O. senatu z dobroci serca pomieścić raczył, gdzie poprzysiężonym obowiązkom sumiennie dosyć czynić przyrzekając, do pocałowania ręki dobroczynnej głowę, usta i serce nachylił. Na propozycyę od tronu podane, do ucalenia swobód ojczyzny pożyteczne, sądził o aukcyi wojska w czasie sposobnym pomyśleć, nie dopiero kiedy nad karkami nieprzyjacieli. A ponieważ już od kilku sejmów niedoszłych dostateczne sposoby na sesyach prowincjonalnych obmyślane i wynalezione, które że dotąd dla partykularnych niektórych województw, ziem i powiatów niezgód odłogiem leżą, błagać Majestat Boski za zjednoczenie sere ich, (który niemi rządzi) obiecał: bo jak powszechne dobro każdemu miłe, tak równemi ramionami każdy jego ciężar dźwigać powinien. Radził sobie na

pamięć przyprowadzić dawniejsze szczęśliwe dla Rzplitej czasy, kiedy chwała Boska, sława narodu, rozprzestrzenienie granic kwitnęło, jakie genera były podatki i wojsk licznych utrzymanie? czyli stan przeznaczony rycerski ochraniał się i na duchowne dobra takie ciężary kłaść usiłował, jak teraz zamyśla? Dobra, które stan duchowny trzyma, albo są ziemskie, od antenatów otrzymane, i z tych równo jako i ziemskich pochodzą podatki; po śmierci duchownych do kogóż, jeżeli nie do stanu rycerskiego powracają się? albo, jeżeli z natury są duchowne, cedunt na reparacyą świątyń Boskich, i na sustentacyą ubogich. Nie odmawiał subsidium charitativum, ale z całością praw duchownych znał się do tego, że powinni duchowni, oprócz należytego za całość królestwa Majestatu Boskiego błagania, w prawdziwej potrzebie być pomocą Rzplitej, ale chciał widzieć przeznaczonego stanu rycerskiego początek, i coby nie wystarczyło, dopiero ojczyznę wesprzeć subsidio charitativo deklarował się, i zwyczaj w tej okumstancyi postronnych narodów naśladować przyrzekł. Do ekonomii kraju wewnętrznego to powiedział: że ta do z bogacenia Królestwu Polskiemu potrzebna i wszelkimi sposobami wprowadzona i ufundowana być powinna; jakoż, że musiała być w kraju polskim dostateczna, kiedy z ruin dawnych widzieć się może. Żalił się, że niewierni Żydzi i panowie dysydenci tak większą część Polski obsiedli, że prawowiernym ludziom głowy podnieść nie dadzą, że umknął Pan Bóg błogosławieństwa swego krajowi polskiemu, i nie dziw, bo Pan Bóg błogosławić w pokoju ludowi swojemu przyobiecował. Nie życzył ich, jako prawem ufundowanych i bliźnich, rugować, lecz toby rad widział, i skutkiem doznał, aby katolicy prawowierni od niewiernych Żydów i od złe wierzących dysydentów dystyngwowani byli, i jako w katolickim królestwie pierwszeństwo w urzędach, kupnach i w przypuszczeniu do cechów rzemieślniczych, w prowadzeniu handlu mieli prym. Dzieje się często, że dysydenci, nabywszy fortuny, nazad za granicę do domów swoich powracają, rujnując kraj, a ubodzy katolicy ciężar nosić muszą; życzył tych przychodnich i chleb nacyonalistom odbierających lepiej do podatku pociągnąć. Otworzenie mineralów w górach Olkuskich hac conditione, aby więcej intryty niżeli ekspensy Rzplitej przynosiły, za rzecz słuszną sądził. Porównanie waloru monety z postronnemi potencjami, ponowienie konferencyj z ministrami cudzoziemskimi dla renowowania daw-

nych sojuszów rekomendował J. Kr. Mości i stanom Rzeczypospolitej. Sprawiedliwość we wszystkich subselliach, aby w dobry porządek przyszła, o to się szczerze starać zalecił, bo dla niesprawiedliwości dostojęństwo i szczęśliwość królestwa Pan Bóg sprawiedliwy, wszystko widzący i wiedzący sędzia, od narodu do narodu zwykł przenosić. O sędziach ziemskich to przytoczył, że czasem zła okazyja i słabość natury, a bardziej szczupła fortuna do korupcyi przywiedzie. Więc zdało mu się, aby proporecyonalne im obmyślić pensye. Dla deputatów na trybunał prowent z których starostw przyłączyć, dla duchownych plebanie, aby z honorem i bez korupcyi funkcyje swoje obire mogli, i aby tak kapituły, województwa i ziemie samych sumiennych i mądrych obierali deputatów, pod utratą fortuny i prerogatywy szlacheckiej, jeżeliby na funkcyach o niesprawiedliwe na urzędach sprawowanie przekonani byli. Zaś co do sejmików, aby taki wynaleźć sposób, aby dla ubliżenia sprawiedliwości rwane nie były; odwracając zaś okazyje do przestępstwa, sprawiedliwość nachylające, zakazać tego surowie, aby się nikt pod utratą sprawy korumpować sędziów (bądź pod jakimkolwiek pretekstem) nie ważył, zostawiwszy wolność ukrzywdzonej stronie pozwania korumpujących i korumpowanych duchownych do sądu J. O. prymasa, świeckich do najwyższych sądów J. Kr. Mości; tak zaś dobrze zregulowane trybunały, aby się w cudzą nie wdawały jurydykę, i świeccy sędziowie duchownych spraw, ani duchowni świeckich do swoich nie ciągnęli (*subseliów*), niesłuszne wokacye surowo karali. Według zaś powinności stanu swego majestatowi Boskiemu suplikować deklarował, aby obrady publiczne na chwałę swoją, na wiekopomny Najj. Króla P. N. M. dobrym rządem i ojcowskiem pieczołowaniem około dobra królestwa swego zaszczycony honor, na sławę narodu polskiego i na ucalenie Rzplitej dobra kierował i do pożądanego skutku przyprowadzić raczył.

Jmć ks. Dem b o w s k i, biskup kamieniecki, po zwyczajnem J. Kr. Mości podziękowaniu za złożenie sejmu i ojcowskie około Rzplitej starania eksponował sytuacją krajów tamecznych, częścią przez upadek totalny bydła, i częścią przez szarańczę, która do tej przywiodła horyzont mizeryi, że ludzie w insze województwa turmatim, pożywienia swego szukając, uykają się. Garnizon tameczny radził victualibus opatrzeć, bo żołnierz nie będąc uprowidowany sufficienter, dezertować będzie musiał, po-

tem goła pograniczna forteca, na której całość tamiecznych zawisła krajów, zostanie. Ichmciom pp. ministrom za pieczę około dobra pospolitego i zasłonięcie od granicznych insultów państw dziękował. In reliquo stosował się do godnych konsyderacyi sentymentów J. O. ks. jmcu biskupa krakowskiego, biskupa płockiego i warmińskiego.

Jmć ks. Hylzen, biskup smoleński, to mówił: że zawodne sejmów od wielu lat steriliter sukcesu tylko nam zysk visionis beatificae oblicza J. Kr. Mości przynoszą, i to: że do oświadczenia się przed Majestatem pańskim z powiną wdzięczności rekognicyą za wszelkie ku ojczyźnie dobroci prezentujemy się, które, gdy wielkością swoją wszelaką słów przechodzą ekstensyą, głębokiem raczej powinny praeteriri milczeniem. Takowej zaś rady ponawiać nie życzył, do której utrzymania sposób wprzód nie byłby obmyślony. Sejmów zaś rozeszłych dawał przyczynę—zbyt nie do sentymentów własnych przywiązanie się, se praeter ulli differreque nescius amor, et odiosum nader pluralitatis inducendae vocabulum, które libertati nostrae exitiale fore traducitur. Ten zaś najbliższy do utrzymania ułożonych projektów i rad sejmowych, ad inveniendum certum fundum do aukcyi wojska jest reperibilis środek—nie być nimis tenacem własnego zdania, oświadczywszy przynajmniej in unico puncto legis oeconomicae jaką dyferencyą. Żalił się, że z dycezyi swojej ad manutenendum characterem senatorium feniga nie ma. Nakoniec cum appreciatione votorum J. Kr. Mości życzył, aby Magnus terve Augustus secundum nomen suum et Maximus in salutem wybranego wiernego ludu swego w długie lat przeciagi żył i królował.

Po zakończonych wotach stanu duchownego jmć p. kanclerz w. kor. solwował sesyą in crastinum na godzinę dziewiątą.

SESYA ÓSMA.

Die 9 Octobris.

J. O. jmć p. Potocki, kasztelan krakowski, podziękowawszy J. Kr. Mości krótką słów ale pełną energii ekspresyą za konfelowany sobie najpierwszy, kasztelanii krakowskiej stopień, przy-

stąpił do pocałowania na znak wdzięczności J. Kr. Mości ręki, po której ceremonii, zwykle odebrawszy od senatorów przytomnych powinszowania, zasiadł stallum i per subdelegatum dla słabości nadwątlonych sił swoich zdanie swoje ad tenorem propozycyi od tronu wyraził: że lubo już na tylu sejmach, infructuoso eventu rozeszłych, najpierwsze objectum aukcyi wojska bywało i z uprzykrzeniem co sejm się o tem traktowało, tak dalece, że ledwieby już temu nie trzeba zapomnieć tej materyi, ktoby o ojczyźnie zapomniał; wiedząc zaś o gotowych i dawno ułożonych projektach do aukcyi, te trutinare radził. Mając sam dawną w wojsku eksperyencyą, jak punktualna być powinna do utrzymania w szrankach swoich żołnierza płaca, aby pierwej de certo et indubitato fundo pomyśleć. Taryfy i rewizye ad cognitionem niezawodnych prowentów uczynić życzył, de aequanimitate stanu duchownego nie wątpiąc, że i ten charitativum subsidium ojczyźnie nie odmówi. Co do ekonomiki domowej, otworenie gór Olkuskich, bicie monety, zniesienie cel prywatnych, introdukowanie commerciorum, manufaktur, koekwacyi z postronnemi państwami monety, konferencyi reasumowanie i renowowanie przyjaźni i harmonii na fundamencie dawnych sojuszów za rzecz potrzebną i nieodbitą uznawał. In reliquo suplikował J. Kr. Mości, aby łaskawej ojczyźnie swojej nie ubliżał prezencyi, aby in casibus opportunis wierni poddani jego mieli się czem zaszczyścić i zasłonić.

Jmp. wojewoda krakowski pełnem wdzięczności sercem wyraził, że pod szczęśliwem panowaniem J. Kr. Mości niemasz żadnego czasu ani momentu, któryby się na ukontentowanie wiernych Jego nie obrócił poddanych, tę przypisując J. Kr. Mości, jako wielkiemu monarsze, własność każdego kontentować, każdego uszczęśliwiać; za niewyliczone i piórem nieokreślone domowi jego łaski zupełną oświadczał rekognicyą. Dziękował za konferowanie sobie województwa krakowskiego krzesła i do pocałowania ręki przystąpił pańskiej. Po odebranej ex hoc ascensu od senatorów kongratulacyi powrócił ad stallum, wyliczał dowody, prace i starania około Rzplitej z nieoszczędnym czoła J. Kr. Mości potem, u którego że niemasz nic pro principali objecto, jak uszczęśliwić kiedykolwiek powierzone sobie królestwo, upewniał. A jako wszelka szczęśliwość wszystkich państw i królestw ab interna co do ekonomiki, praw obserwancyi pendet securitate, tak ab extra licznym uzbrojone powinno być żołnierzem, i lubo tym nie jest,

i dotąd być nie może opatrzona ojczyzna, jednak ją J. Kr. Mość inter tantos bellorum aestus w miłym utrzymał pokoju, za co najgłębsze ex stallo suo imieniem wszystkich kompatriotów zaoferował podziękowanie. Że sejmy nie dochodzą, domowym przypisował to kolizyom, obiecując sobie i milej ojczyźnie, że kiedykolwiek szczęśliwy za staraniem J. Kr. Mości, na którym Regni felicitas i narodu honor zawisł, odbierze skutek. Wyraził, że od aukcyi wojska nie odbiega i owszem jej aninitus życzy; wyznał jednak, że bez aukcyonowania podatku i wynalezienia ku temu niezawodnych sposobów subsequi nie może. Skarżył się na przechody wojska moskiewskiego, które mimo woli J. Kr. Mości na rek wizycją króla angielskiego tak przez Koronę jako i Litwę liberum sobie pozwoliło passum. Miesiące żołnierskie pamiętnej rekomendował J. Kr. Mości łasce i o dalszą przytomność pańską dla ukontentowania wiernych jego poddanych suplikował¹⁾.

J. O. książę jmc Radziwiłł, wojewoda wileński, hetman w. lit., wyraził, że tego tylko do zupełnego ojczyzny nie dostarczało szczęścia, tego ad universorum solatia, żebyśmy, wierny i wolny naród, adorując nieustannie Majestat pański, mieli zawsze W. Kr. Mość oculis spectabilem, czem gdy się już synowskie nasycają serca, czują w sobie nieporównaną radość, przenukają na wylot, że z ojcowskiem W. Kr. Mości przybyciem spes optima nostris rediit fiducia rebus. Któż nie widzi nie bez zdumienia, że W. Kr. Mość suae prodigus, nostrae intentus jesteś salutis, nie bowiem nie szukasz, nie we wspaiałych myślach pożądanego nie masz, jak tylko wolnym rządzić narodem, widzieć pod panowaniem Twojem prosperas Regni sortes et nos Tua cura felices? Azaliż i to nie dowód ojcowskiej miłości W. Kr. Mości, kiedy po tylu z nienagrodzoną stratą ojczyzny et cum summa sensibilitate pańskiego serca niedoszłych sejmach, chcąc widzieć nas uszczęśliwionych, składasz dobrotliwie sejm terazniejszy? Za co wierną przed Majestatem pańskim jak najgłębiej schylając głowę, do zbawiennych od tronu podanych przystąpił propozycyi. Aukeyą wojska provida integritate państwa być potrzebną uznawał, nimby jednak stany Rzplitej wynalazły modum contribuendi et fundum infallibilem niezawodnej placy, zdało się

¹⁾ *Całą mowę podaje W.*

księciu jmci tantisper przedsięwziąć komisyą grodzieńską*) i w niej wynalezionymi sposobami kompletować przynajmniej -aktualne chorągwie i regimenta. Co się tycze ekonomiki, poszedł za zdaniem jmci ks. biskupa płockiego. O konferencye cum vicinis i o usolidowanie sąsiedzkiej harmonii, jakoteż i o reasumowanie sądów pogranicznych upraszał. Coby zaś ex orbita świętej sprawiedliwości wypadło, zgromadzonym stanom do poprawy zostawił. Dla miasta stołecznego Wilna, które kilka razy przez ogień zrujnowane, w terażniejszym zaś roku funditus przez pożar zdezolowane, suplikował Majestatowi pańskiemu i stanom Rzplitej afferre medelam, i żeby od stancyi deputackich uwolnione było, dopraszał się. Miesiące żołnierskie, dawnymi prawami obwarowane, przypominał Majestatowi pańskiemu, aby pracujący żołnierz portione de pane benemerentium był posilony. In reliquo, życząc jak najdłuższego na konsolacyą wiernych swoich poddanych J. Kr. Mości panowania, w inszych materyach in sensum aliorum poszedł ¹⁾).

Jmć p. Tarło, wojewoda sandomirski, wyraził: że z szczęśliwego J. Kr. Mości do państw swoich przybycia i powrotu wierni obojga narodów poddani zupełne mając ukontentowanie, mają pro objecto amandi et adoraudi przytomność J. Kr. Mości, dziękował za złożenie sejmu jako i za ojcowskie J. Kr. Mości pieczętowanie około dobra pospolitego, że ex omnibus gentibus selectiora ad consulendum patriae congregavit subjecta, mieniać, iż dzień dzisiejszy po narodzenia festynu drugi J. Kr. Mości, jest vere secunda dies Augusti, adorując caput coronatum, zapatrując się na wysoki rozsądek, pobożność i ojcowską circa bonum commune attencyą, wszystkie co praecesserunt vota i które subsequi mają, in cumulum łączył. De distributiva gratia wspomniawszy, ubolewał, że równo J. Kr. Mość Pan N. M. non praemiavit. A ponieważ równo wszyscy ojczyzny synowie pro bono publico pracują, rów-

1) *Całą mowę podaje W.*

*) Pracowała ona w okresie międzysejmowym 1736—8 r.; drukowany jej „Actus limity” posiada Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie; egzemplarz rękopiśmienne w Mss. tejże Biblioteki oraz Bibl. Ord. Krasieńskich.

nymby ich należało rekompensować chlebem. Żalił się niemniej na opaczne interpretacye kroków cudzych, bo jeżeli on to, co ratio boni publici dictat, niezmarszczonem czołem w senacie mówi, nie czyni to z pasyi podchlebstwa, ani też cudzym uwiedziony interesem, ale jako prawdziwy ojczyzny syn o to się stara, coby mogło być milej proficuum ojczyźnie. Uskarżał się, że wspaniałe J. Kr. Mości ad sinistras delationes malevoli spiritus psują serce, lecz on, jako żadnej nie mając kreski ani noty, za którąby mógł erubescere, upewniał, że J. Kr. Mość na jego łonie, jak ów wiekopomnej pamięci król Zygmunt mawiał: in sinu cujusque civis possum dormire, mógłby słodko J. Kr. Mość zasypiać. Uznawał biorącego J. Kr. Mość z domu Jagiellonów originem, i tym przykładem, jak ci Najjaśniejsi J. Kr. Mości antenaci szczerem poddanych swoich bez dystynkcyi kochali sercem, tak suplikował J. Kr. Mość, aby i ku niemu i innym równo pełne dobroci nachylił serce. Winszował J. O. księciu jmci nominatowi primo in patriae fasces. Dziwował się jednak, że między tak ślicznem biskupów gronem na tak wysoką J. Kr. Mość nie obrał prerogatywę. Allegował, że ci są opera manuum Tuarum, Domine, et eos praeteriisti. Przyznawał to, że J. Kr. Mość pan absolutny in distribuendis honoribus, jedn kże na zasłużonych starszych pamiętaćby powinien, przez co szczęście ojczyzny i większa inter Majestatem et Libertatem augeretur konfidencya. Winszował jmci p. hetmanowi w. k. pierwszego w senacie krzesła, oświadczając się J. Kr. Mości, że i na Sandomierz do Krakowa nie byłoby z drogi, i lubo tem wydał się z pretensyą, był jednak mocno persuasus w lasce J. Kr. Mości, że go w świeżej konserwuje pamięci. Co do materyi sejmowych, praecavebat, aby izba poselska póty się z senatorską nie złączyła, póki by wszystkich nie uprzątniono kontradykcyi, jak wyraźne prawo mieć chce. Projekta zaś wszystkie aby wiernie i bez dwojakiego sensu były ułożone, w izbie poselskiej egzaminowane, w izbie senatorskiej aprobowane i na trzecim dniu do druku podane, a to prae metu, (jak się czasem działo), aby inscia Republica punktu jakiego nie dodano. Na aukcyą wojska życzył poukładać taryfy i komisyą do pomiarkowania aequalitatis między województwami naznaczyć, komisyi radomskiej dodawszy z województw po jednemu, aby to opus perficiatur, i że wojsko rosyjskie bez wyraż-

nej Rzplitej woli przejść się ważyło przez Koronę i Litwę z niemałym ludu uciemieniem, przy reasumpcyi konferencyi z ministrami rosyjskimi, jakoteż o Kurlandya, ut supremum et directum recognoscat J. Kr. Mości dominium, i o instalacją principis vasalli dopomnieć się upraszał; niemniej przypominał konferencye in puncto konkordatu z nuncyuszem. Na promontorium montowskie, aby wcześniej reparowane było, sposób obmyślić radził, ekskuzując jmc. p. podskarbiego, że na ten ekspens ex aerario publico, mający insze, nie wystarczy. Nakoniec, omnimodis cumulando J. Kr. Mość votis, upraszał, aby pro consolatione patriae jak najdłuższą z Najjaśniejszą Familią kontentował ojczyznę rezydencyą¹⁾.

Jmć. p. kasztelan wileński dziękował J. Kr. Mości, że pośród wojny upalów zaszczerpił oleam pacis tą ręką, która ab aureo imperii sceptro całemu jest jasna światu, i głośną niezwyciężonego imienia sławą, miasto tryumfów i palm zwycięskich, z ojczystych pól gloriae messem zbiera, życząc, aby in plenitudine benedictionum najpierwsze w Europie osiągnęła ozdoby: et continuent superi pleno incepta favore. Względem zaś obmyślenia na aukcyonowanie wojska sposobów, na komisye generalne i lustracye pozwalał; o korekturę sądów względem utrzymania św. sprawiedliwości, konserwującej w jak najlepszem szczęściu wszystkie państwa, serio domawiał się, ażeby wszelkie abusus et vitia w prawie per novellam legem skasowane były, przez co że staropolski lustr ojczyźnie wróci się, obiecował, iż powstaną miasta, powrócą się commercia et totum reflouescet regnum. Na otwarcie mineralów i unkosztu eo fine łożenie komisją naznaczyć J. Kr. Mości suplikował. Miesiące żołnierskie distributivae gratiae J. Kr. Mości rekomendował.

Książę jmć wojewoda ruski, oświadczywszy się z powiną ku Majestatowi pańskiemu wiernością, sine extensione verborum za ojcowskie J. Kr. Mości ku publicznemu dobru ciągnące się prace podziękowawszy, w materyi od tronu proponowanej, aby prolixitate verborum taedium J. Kr. Mości nie czynił, do przed sobą mówiących referował się sentymentów, dodając, że ta materia na kilku sejmach sufficienter jest objaśniona, tylkoby trze-

¹⁾ *Całą mowę zawiera Ms. Bibl. Jag. 101, V.*

ba dawne niechęci i emulacye puścić w niepamięć, kierując intencye ku dobru popolitemu, skąd łatwy wyniknie *expectationis publicae eventus* i pokój ubezpieczy się.

Jmć p. wojewoda podolski po uczynionem J. Kr. Mości zwykłym podziękowaniu za najpryncypalniejszy trwałego szczęścia zakładał fundament wewnętrzne i zewnętrzne bezpieczeństwo, praw obserwancyą i rząd dobry; do utrzymania bezpieczeństwa zewnętrznego żołnierza życzył aukcyą, do rządu ab intra dobre gospodarstwo, a to że zawisło na dozorze uczynienia inwentarza i rewizyach sprawiedliwych po dobrach królewskich i ziemskich, dowodził; do tego danie protekeyi miastom i kupcom jmci p. instygatorowi kor., aby pro abusu privilegiorum, o ekstorsye i egzacye niesłuszne agat, zalecił. Na sprowadzenie rzemieślników różnych, choćby skarb kor. i lit. do tego się przyłożył, erogare co rok certam summam życzył. Na otworzenie mineralów, aby J. Kr. Mość kosztłożył, i przez lat sto trzymając, sobie go bonifikował i nam post expirium czasu tego góry in suo statu oddał. Sprawiedliwość zaś tym się utrzymywać może sposobem, gdy perjuri et violatores prawa privatione famae et confiscatione bonorum będą karani. Aby prawo około rezydencyi zachować, naznaczając rezydentów do boku J. Kr. Mości na cztery kwartaly, i onychże w Stambule i Krymie konserwować. Popisy według dawnych praw co rok miewać i przynajmniej sto tysięcy żołnierza trzymać, Kamieniec i Okop Św. Trójcy reparować, bo się *successu temporis fortecami* nazywać nie będą mogły. Księgi ziemskie, zabrane do Kijowa, od Moskwy windykować. Birona, księcia kurlandzkiego, którego sors depressit u dworu rosyjskiego, z tej wydzwignąć toni. Wakanse po województwach *benemeritis et possessionatis* konferować. Sojusze cum vicinis renowować. Straż na granicach trzymać. To wszystko debita cum submissione pańskiej J. Kr. Mości proponował łaskawości.

Jmć p. wojewoda płocki wyraził: że wszystkie prawa są doskonałe, ale że *nullam observantiam et executionem* mają, mederi temu zalecił. Że zaś sejmy, które się mogą *spiritus vitales* nazwać każdego państwa, u nas psują się albo nieporządnie dochodzą, dzieje się to dla prywatnych emulacyi i dla cudzych interesów: ale każdy, kto jest hujus mali okazyą, wielki da Bogu rachunek; więc dojścia sejmu przynajmniej na tych projektach, na które *omnium ordinum* generalna zajdzie zgoda, enixe życzył.

Przytaczał różne sposoby *de modo contribuendi*, przedtem uchwalone i praktykowane, które zawsze bywały zawodne, jako to: sumy ryczałtowe, konstytucją anni 1690 abrogowane, ustanowienie kwarty, pobory; i te niestałe były, bo wojsko częstokroć albo przez dezolacją wsiów, albo przez irrupcyą nieprzyjaciela w jaką prowincyą niepłatne zostało i ad spolia rezolwowało się, i poborcy kajdanami brząkali. Wsi 1370, które ob penuriis temporis et calamitatis nie płaciły, in fiscum dla żołnierza poszły. Uczynił wzmiankę o wojskowej komisyi, która roku 1736 sub autoritate primatiali odprowadzała się: i na niej tylko wieżę babilońską układano, bo jedni obmyślali sposób *contribuendi* z czopowego, drudzy z szeleżnego, podymnego, monopoliów tabacznego i papieru stemplowanego, i to wszystko jako opus imperfectum było, tak cumulo malorum i tego definitive nie ułożono, ale tylko z relacyą do przyszłego sejmu, co potem w niepamięć poszło. Więc dla wynalezienia punktualnej płacy przynajmniej komisye i lustracye ex senatorio et equestri ordine cum relatione do przyszłego sejmu dla obaczenia, quantumby importare mogły, naznaczył życzył.

Jmé p. wojewoda mazowiecki nieskończone J. Kr. Mości zanosił dzięki, że pańską swoją prezencyą wiernych swoich poddanych prawie ożywił. Bytność albowiem J. Kr. Mości wskrzesiła ochotę do wzbudzenia się z tego letargu, w którym wszyscy zasypiali, pokładając nadzieję w przezornem ojcowskiem J. Kr. Mości staraniu, że nachylone królestwo podźwignąć raczy; i lubośny widzieli, że proximus ardet Ucalegon, a cała fere Europa w wojennych zostawała ogniach, spuszczać się unice na łaskę i staranie około nas Majestatu pańskiego, bez rady i postanowienia, co należy do naturalnej obrony, zostawaliśmy. Popso-
waliśmy tak wiele sejmów przez trudność podatkovania, zaniechaliśmy dobrego porządku, przez co do takiej ruiny miasta przyszły. Żyjemy dotąd ex gleba et sudore vultus prac poddanych naszych, kiedyśmy należytą do Gdańska mieć mogli defluitycyą, gdy teraz Wisła przez zrujnowanie promontorium montowskiego swój kurs odmienia, wcześnieby zdało mi się temu zapobieżć. Mocny sąsiad na hańbę naszą własną głosi, że tę reparacyą na siebie weźmie, ale quis eventus tego? opłacać mu się zapewne będziem musieli! Upada skarb przez żdzierstwo cła niesłusznego, osobiwie partykularnego, bo już kupey nie przez Polskę, ale

inszymi traktami, nakładając czasem po kilka mil, jadą. Przecież ten jeszcze ma być sposób do ratunku, aby cła wszystkie partykularne poznosić, a generalne cło ad mentem konstytucyi dawniejszych ufundować. Obróćmy czopowe i szeleżne na skarb, zostawiwszy antiquam partem na potrzebę ziem i powiatów. Aukcyonować pogłówne żydowskie, gdyż i teraz Żydzi do miliona między sobą wybierają, a tylko do skarbu Rzplitej dwakroć dwadzieścia tysięcy importują. Niechby każdy Żyd, któremu lat 14 minie, zapłacił po czerwonym złotym od głowy, wielkaby skarbowi przybyła aukcya. Postanowić censum od monopoliów tabacznego i papieru stemplowanego życzył. Dziękował jmcí p. marszałkowi w. kor. za reparacyą bruków pro ornamento miasta i comodo J. Kr. Mości, tudzież za zniesienie foraliorum z krzywdą siebie samego. A że publicum aerarium nie jest sufficiens na reparacyą promontorium montowskiego, życzył zażyć sum, pozostałych u przeszłych podskarbach, które sine fructu delitescunt dla ojczyzny u sukcesorów ich. Że zaś wszystkim nie można jeden przypisać sentyment, tedy inszych państw przedsięwzięć normam insinuat, gdzie distincta mając collegia, jedni radzą o ekonomii, drudzy o prawie, aby w swoim były wigorze i obserwancyi, insi o porządku, de bello, educatione młodzi, osobliwie ojczyźnie naszej potrzebnej, coby i u nas być mogło, lecz z kosztem, na który życzył kontrybuować co ex aerario, do reszty biskupi i prałaci przyłożyłby się in parte mogli. Za coby zaś to państwo powietrzem na bydło, szarańczą, ogniem, nieurodzajem Pan Bóg karał, inszej przyczyny nie widział, jako tylko niedbłość nacyi, w której jeżeli zasypiać przyjdzie, zginąć na koniec będzie potrzeba, chyba przykładnem życiem i świętymi modlitwami Królowej Jejmcí gniew ten odwrócimy. A gdy do aukcyi wojska nie przyjdzie, i płaca się na niego tak prędko nie znajdzie, życzył ad interim nowe obmyślić lustracye. To zaś unice konkludować, na co się izba zgodzi poselska. Manutencyą miast przy ich prawach rekomendował. Dla aukcyi skarbu tymczasem cła zaarendować, otwarcie mineralów na kompanią, jeżeli się która znajdzie, zdać, manufaktury wprowadzić, pokój cum exteris ugruntować przez odnowienie traktatów życzył.

Jmcí p. Kretkowski, wojewoda chełmiński, po złożeniu najgłębszego J. Kr. Mości respektu i oświadczeniu się w terażniejszym czasie i porze do usług J. Kr. Mości pańskich, za kon-

ferowanie godności prymacyalnej księciu nominatowi, jakoteż za dystrybutę kasztelanii krakowskiej i województwa krakowskiego J. Kr. Mości konfirmował podziękowanie. Do propozycji, od tronu J. Kr. Mości podanych, przymówił się, że już dosyć na tym dyskursie strawiły czasu stany Rzplitej, na pierwszych sejmach nic nie uchwaliwszy, a teraz z Prowincyi Pruskiej swoich nie mając posłów, upraszał tę materią zostawić ad referendum do braci. O uniwersały na generał relationum pruski suplikował J. Kr. Mości, o komisję do starostw pruskich, dlaczego podupadły, aby inwestygowała. Suponował, że im starostowie praw nie dotrzymują, przez co w handlach wielki upadek mają. Lasy starostowie, dla awantazu spuszczać do Gdańska, popustoszyli, na których co raz i do opalu schodzi. A że zaś do bicia monety czas długo przedłużyć się może, upraszał J. Kr. Mości, ażeby konstytucya incorporationis Prowincyi Pruskiej in a. 1454 Casimiri regis reasumowana była, którą Toruniowi i Gdańskowi pozwolone jest bicie monety. Przypominał także J. Kr. Mości in pacata Republica o wyswobodzenie territorii elbingensis i miasto podupadle Malborg łasce J. Kr. Mości insynuował. Promontorium montowskie, ażeby z pieniędzy pozostałych po ś. p. podskarbach w. k. reparowane było, instabat, bo i sam blisko mieszkający wielkie szkody ponosi. Sprawiedliwość święta żeby swoją miała obserwancją, życzył reasumować konstytucye króla Michała, dosyć lucide wyeksplikowane przez jmci p. wojewodę płockiego. Reasumpcyą konferencyi z postronnymi dworami dla ugruntowania sąsiedzkich przyjaźni bardzo potrzebnie i sprawiedliwie być sądził, bo i sam; że oppressus od dworu berlińskiego, oświadczał się. Pacta conventa J. Kr. Mości do swego ściągające się województwa łaskawej przypominał pamięci; de reliquo łasce się insynuując J. Kr. Mości, aliorum vota secutus.

Jmć p. Sapieha, wojewoda mściłowski, wyraził, że już to siódmy sejm, jako pod szczęśliwem J. Kr. Mości panowaniem i ojcowskiem staraniem, z podziwieniem narodu polskiego i zazdrością postronnych w miłym zostajemy pokoju. O felix patria tantum habere patrem, kiedy J. Kr. Mość, dla dobra popołitego animując nas wspaniałymi przykładami i szczerem usiłowaniem, ut metam properemus ad unam, chce wlać terazniejszemu sejmowi spiraculum vitae, ut nostra bearet limina pace. Ubolewał, że ma ojczyzna praw wiele, a żyje bezprawnie, ma

obszerne volumina legum, a in observatione et executione nie są, tak, iż Polska samym się tylko rządzi nieporządkiem. Więc in ordine aukcyi wojska legem sumptuariam reasumować życzył. Miasto Wilno, które dla pożaru locum ubi Troja fuit prezentuje, rekomendował J. Kr. Mości, aby znalazł sposób succurrere temu. In reliquis in sensum aliorum poszedł.

Jmć p. wojewoda bractawski, przytomność J. Kr. Mości, jako patris patriae, zwykłem uadorowawszy poszanowaniem, zanosił prośbę, ut maneat nobiscum dominus, twierdząc, że kiedy aukcyja wojska w reces pójdzie, tedy sejm prędzej dojdzie, i materye insze przynajmniej swoją in oeconomicis odbiorą dęczyją. Simultates et odia życzył wykorzenić, które częstokroć niedojście sejmu causant, i o sposobach juxta constitutionem 1659 pomyśleć, stare prawa poprawić i obostrzyć, osobliwie żeby się sejmy tak często nie rwaly, salva per omnia voce vetandi, projekta per turnum ekspedyować. Intuitu zaś auctionis wojska, wysadzić komisarzów ex senatorio et equestri ordine, dawszy im moc zupełną do ułożenia taryf, salva do przyszłego sejmu relatione. Rezydentów do boku J. Kr. Mości naznaczyć rekomendował. Miejsiące żołnierskie pamięci J. Kr. Mości insynuował. Ichm. ks. biskupom pro zelo religionis tudzież ministeriis, tanquam angelis custodibus pacis, dziękował, suplikując J. Kr. Mości, ażeby, gdy się z Polski oddali, królewicza jmci Ksawiera nam pro pignore zostawić raczył.

Jmć p. wojewoda pomorski wyznawał, że przez odalenie się J. Kr. Mości corpora mortua bez duszy reprezentowaliśmy, powrót zaś pański, zagrzawszy miłością ojcowską serca nasze, spiraculum vitae nam przyniósł; wniósł i to, aby każdy bonorum possessor, sprawiedliwie zweryfikowawszy intratę swoją, super realitate onej poprzyściągł, aby zaś commercia ad pristinum przyjąć mogły statum, znieść cla partykularne rekomendował, i aby extranei per sex a cento, intranei per medium, z tej racyi że podatki ponoszą, do skarbu płacili, a cudzoziemcy za granice pieniądze wywożą. Na Żydów pogłównie większe włożyć. Promontorium montowskie naprawić. Elbląg charitativo subsidio wesprzeć. Prawa pruskie constitutionibus regni et diplomatibus stwierdzić zalecał J. Kr. Mości i stanom Rzplitej.

Jmć p. kanclerz w. kor. dla spóźnionego czasu solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę dziewiątą.

SESYA DZIEWIĄTA.

Die 10 Octobris.

Jmć p. kasztelan poznański wyraził, że ta ku Majestatowi Najjaśniejszemu najgruntowniejsza wdzięczność za dobrodziejstwa i łaski pańskie rozległą na cały świat głosi sławę, którą J. Kr. Mość jako wszędzie jaśnieje, tak każdy wspaniałych cnót J. Kr. Mości biorąc na siebie wykonterfektowany portret, wysławiać dobrodziejstwa Majestatu powinien, rysując nieśmiertelną na własnem sercu obligacją za utrzymanie w tem państwie securitatis publicae i nasycenie pośród pożarów wojennych w całej fere Europie słodkim pokojem. Gdy zaś sam siebie widział przez ascens na kasztelanią poznańską zbliżonego, proximus Majestati należyte demisso poplite złożył podziękowanie z tem oświadczeniem, że quousque vixerit, semper Majestati fidelis manebit. A zatem przypuszczony do pocałowania ręki pańskiej, z całym senatem zwyczajne od współbraci odebrał powinszowanie. Po tej ceremonii w sprawiedliwą nie chciał iść indagacją fatalnych, które minantur ojczyźnie, konsekwencyi, któreby dla ekstenuacyi czasu przez niedojście sejmów, zaniedbanie porządku i obrony nastąpić miały, przydając, że żadna od początku królestwa naszego tego nie doczyta się ciekawość, ażeby ojczyzna nasza inermis w tak miłym i długim kiedykolwiek zostawała pokoju, jak teraz pod szczęśliwem J. Kr. Mości panowaniem. Cudze same nacye z wielkiem na to zapatrują się podziwieniem i zazdrością. Za wiekopomnej króla jmcí Jana III pamięci granica W. Ks. Lit. od moskiewskiej i kozackiej strony quantis hostilitatibus eksponowana była, która ledwie roku 1686 przez traktat Grzymułtowskiego, wojewody poznańskiego, z wielką ex ratione avulsorum Rzplitej krzywdą, z temiż potencyami zawarty, suavisimam doczekała się tranquillitatem. Hoc fatum kraje ruskie doznały, które dopiero przy początkach panowania ś. p. ojca W. Kr. Mości, Augusta II, 1699, za kooperacją jmcí p. Małachowskiego wojewody krakowskiego *), od tak ciężkiego narodu chrześcijańskiego nieprzyjaciela uwolnione zostały, żaląc się, że już przez

*) Właściwie: poznańskiego.

lat 12 po sejmie pacificationis na publiczne obrady bez żadnego skutku zjeżdżamy, z nieokreśloną W. Kr. Mości fatygą a z niepowetowanym fortun i substancyi naszych uszczerbkiem. Nie chciał na tylu sejmach przemacerowanej rozstrząsać materyi, ile że jest każdemu wiadoma i znajoma. Więc te wszystkie anteacta Supremo Arbitrio Qui regit immensam justo moderamine molem, fundując się in dexteritate izby poselskiej, ejus curae to zalecił, życząc, aby Dei beneficio coepti operis desideratum mogła przynieść effectum, ażeby o niej, jak przedtem o wieży Babilońskiej nie mówiono: Curavimus Babylonem et non est sanata, derelinquamus eam. Tuszył sobie jednak z tak wybranego grona, że centuplum po rozeszłych sejmach adferet fructum, unaque compensabit hora, quod totum negavit tempus. Eksponował ichmciom różne patriae calamitates, które całą nacyą tak bezbronną dotknąć mogą i (w) których już mściwej ręki Boskiej experimur: zesłał na nas susze, grady, powietrze na bydło, nieurodzaj znaczny na Podolu, pożary, nieochybnie in nostri perniciem: trzeba nakoniec się obawiać, aby nas Bóg w tych nie zatopił nieszczęśliwościami. Więc życzył wnieść w arkę i, zjednoczywszy in unum wszystkie sentymenta, pomyśleć o milej ojczyźnie. Przystępując do propozycyi od tronu, co do aukcyi wojska, że na tyle sejmach umówiona, ori suo imposuit silentium. O sposobach podatkovania, że różne powychodziły projekta, osobiłwie na komisją dla ułożenia taryf, i lubo te commissiones bywają często omissiones, bo cokolwiek Rzplita liczy avulsorum, wszystko przez pióro, a żadnego zagona nie straciła przez miecz, jednakże za zdaniem innych i na tę pozwalał; bezpieczeństwo miastom zalecone od Majestatu, wszystkie tumulty, buntury same sobie causant, a to z niepomiarowanej gorzałek propinacyi, zaczęm na takową propinacyą podatek jaknajwiększy włożyć życzył. Że Żydzi wszystkie odebrali handle i do życia sposoby, należałoby ich de justo et aequo poskromić: bo choć się kupiec albo rzemieślnik jaki pokaze, tedy go suis astutis artibus wnet wykorzystać potrafią, że i przez trzy lata, choćby najlepszy, subsistere nie może. Wspominał, że ten lud niewdzięczny Bogu w podróży ad terram promissionis, Pan Bóg wygubił i dwóch tylko przyprowadził do obiecaney ziemi, a my z powierzchownych ich akcyi in interna ich nie wchodząc, widzieć możemy, że samem tylko żyją szalbierstwem, oszukaństwem, przewrotnością, wysysając krew chrze-

ścijańską, a przecie ich toleramus, i lubo z kościołem de exstirpatione haereticorum modlimy się, jednak de mediis ad hunc finem nie myślimy, owszem własnymi ich naszymi pieniędzmi opatrujemy. Jesteśmy Polacy od pola, chrześcijanie a Christo, a u nas już najwięcej lasów, gdzie pola były, gdzie sami chrześcijanie, teraz Żydzi, którzy, jako sanguisugae christianitatis, nie z potu czoła circa agriculturam, ale z machiawelstwa tylko żyją; która to agricultura najpewniejszym byłaby minerałem, gdyby każdy przez prace dorabiał się chleba. Na otwarcie mennicy zezwalał, mówiąc, że gdyby się teraz przyszło spytać, cujus est haec imago, jako Chrystusa pytano, nie poznalibyśmy podobno, bo żadnej z portretem J. Kr. Mości nie mamy monety. Na zniesienie cel i myt partykularnych konstytucją 1578, 1588, 1598 cytował, contravenientes na trybunał pozywać kazał na fundamencie konstytucyi 1601, 1607, 1677, i seryo zalecał, aby obserwowane były, bo lex jubet non disputat, co negligentiae ichmcioów pp. podskarbieh (*przypisał*), że jakoby o prawie nie wiedzieli ani słyszeli, tak subticuerunt, bo qui tacet consentire videtur. Na prowadzenie manufaktur ten podał sposób: zabronić wprowadzania do nas z zagranicy towarów, materyi wszelkich, cujuscunque generis sint et speciei, tedy sami rzemieślnicy do nas przyjdą, pożywienia szukając; luxum coërcere, który się zagaścił, tak że nie o jednym mówić się może dla tej nieszczęśliwej parady, mody i ludzkiego oka; omnia secum portat i aksamity swoje dla nieporządku po gościńcach, piekarniach okurzać musi. Radził przeto, ażeby panowie swoim poddanym porządne budowali mieszkania, aby chłop, spracowawszy się, sub honesto tecto spracowane mógł wyciągnąć kości, a że justitia stant regna artesque florescunt, nieodwłoczną uczynić perswadował korekturę. Bóg podobno mściwy, że my poddanym swoim sprawiedliwości nie czynimy, gnębimy, nad słusność robocizny wyciągamy, przeto i samym nam świętej ubliża sprawiedliwości: qua mensura mensi fueritis, eadem remetietur vobis. Na sejmie grodzieńskim in anno 1726, zabiegając tak wielkiej, która się dzieje, niesprawiedliwości, dwiema przysięgami deputatów obowiązując postanowiono, a cóż na tem profituje Rzplita? jak się dotąd wielkie działy w prawie inkonwencji, tak coraz górę biorą. Konstytucye 1673, 1717 reasumowawszy, podatek należyty na Żydów uchwalić, aby oppressa ta infidelitas, która więcej szkody przynosi dobru popolitemu niż

zysku, tym sposobem in vias suas, w insze rozeszła się krainy: gdyż tak ten naród po całym rozszerzył się państwie, iż gdzie od lat 40 będąc żołnierzem, i o prawach miast słyszałem, że im się w tychże miastach po trzy dni bawić nie godziło, teraz ich są pełne miasta, a chrześcijanów bardzo mało, na co z żalem i boleścią przypatrować się mu przyszło. Więc gdyby każdy Żyd po sześć groszy szelągami zapłacił, znaczniejszyby Rzplitej resultat profit, jak te dwakroć dwadzieścia tysięcy. A że pro cumulo malorum od panów wielkie mają protekcyę, a chrześcijaństwo opresyę, wstydić się niejednemu na sądzie Boskim przyjdzie; gorszym być uznawał ten proceder, jak ów faraona, bo ten idolorum cultor przeciwnych sobie w wierze uciemniał, my zaś e contra czynimy, kiedy infideles protegimus, a poddanych naszych opprimimus. O reasumpcyą konferencyi sub praesenti armistitio przez naznaczenie rezydentów do dworów sąsiedzkich suplikował J. Kr. Mości. Promontorium montowskie, jeżeli od nas nie będzie sposobu reparowania, sąsiad się nasz łatwo tego podejmie, jakoż się już palam z tem ogłasza, ale co za eventus i konsekwencya z tego? oto hańba nacyi i trybut od nas wybierać będzie. Przyjdzie to na to, jak ze starostwem drahimskim, na które in necessitate ojczyzna 120.000 talerów zaciągnąwszy in hypothecam, jemu je oddała, na którego wykupienie województwa wielkopolskie przez wiele sejmów daremnie pracowały. Dla poprawienia jednak tego promontorium podał sposoby: aby J. Kr. Mość, pp. senatorom na trybunale radomskim odjąwszy pensyą, też samę na zapłatę robotników obrócił. Dotego i Prusy powinnyby de acquitate obmyślić na to sposoby, mając na wszystko większą konsumpcyą. Szlachcie na której ziemi siedzi, tam groblę naprawiać powinien. Nie sądził być całę komisją potrzebną radomską, ile w trybunałach królewskich jest registr militarium postanowiony, więc in exceptione fori partes, disputando z sobą, wiele czasu consumunt, a przeto jurisdictiones confunduntur, że w trybunale jest infinitus numerus spraw zagęszczonych; to tylko causa, że statut nie jest obserwowany, który tak sonat, że inscriptiones, resignationes neque coram rege, neque coram episcopo, amplius locus non est dicendi, nec procuratoribus quidem causam eandem promovere licet. Jakoż świątobliwie jest ten statut formowany, bo tam partes dopiero comparere coram iudicio powinny, kiedy się perplexitas jaka między nimi wynajdzie. Za-

czem wieleby spraw spadło z rejestru, żeby się tam sprawa sądziła, gdzie sobie forum partes zapisały. Tym sposobem umniejszyloby się pracy trybunałom, i militarium registr miałby swoje miejsce. Ubolewał, że J. Kr. Mość rozdwaia serce swoje, gdy carissima sua pignora w dziedzicznych swoich zostawia państwach, allegując, że wszyscy Polacy, wierni poddani W. Kr. Mości, za wielki by sobie poczytali honor i szczęście jako swymi cieszyć się de lumbis Jagellonum pochodzącymi szczepami, co nam jus ad rem czyni. Ichmciom ks. biskupom, przeszłemu kujawskiemu*), chełmińskiemu, terażniejszemu księciu biskupowi krakowskiemu**), za przyprowadzenie ad meliorem statum biskupstw dziękował, osobiwie księciu jmcu biskupowi poznańskiemu, że na wyższe nie pomyka się krzesła, ani o tem nie myśli, po którymby dycecezya poznańska tak płakać musiała, jak niegdyś Inflanty za Stefana Batorego po zacnym biskupie swoim; lecz gdy przewrotny na ryską katedrę nastał sukcesor, od prawa, wiary i od pana odpadły. Jmci p. hetmanowi w. kor. także dziękował, że w roku 1701 buntury kozackie własnymi uspokoił ludźmi, jako i dotąd od najazdów hajdamackich, nieustannie kraje ruskie infestujących, zasłaniać nie przestaje.

Jmc p. kasztelan gnieźnieński, za konferowane sobie kasztelanii gnieźnieńskiej krzesło zwyczajne J. Kr. Mości uczyniwszy podziękowanie, disertissimo ore wyliczał dobrodziejstwa, z łaski pańskiej dawno odbierane, specjaliter gdy był pisarzem grodzkim poznańskim i posłem do Saksonii cum subjectione od województw wielkopolskich, potem podstolim, podczaszym, surogatorem, a nareszcie kasztelanem gnieźnieńskim, przez którą godność i prerogatywę, gdy się być widział in gremio prześw. senatu ad suffragandum ojczyźnie policzonym, nesciens amplius loqui, z głęboką adoracją pod nogi J. Kr. Mości in victimam samego siebie rzucił i do pocałowania ręki pańskiej przystąpił. Do propozycyi przymawiając się, wspomnił de fundo adinvento na sejmie grodzieńskim przez jmcu p. wojewodę mazowieckiego

*) Adam Stanisław Grabowski, od roku 1741 biskup warmiński.

**) Przeszłym chełmińskim był w r. 1748 Andrzej Stanisław Załuski; terażniejszym — Wojciech Leski; stylizacya i interpunkcyja tego ustępu wywołuje wątpliwość: do których biskupów odnosi się przymiotnik „terażniejszy“.

in ordine auctionis wojska, i onę stanom Rzplitej rekomendował, także ażeby poczty kor. de suo salario część jaką contribuant, osobiwie jmc p. generał poczt kor. i lit. A że teraz województwa poznańskie i kaliskie swoich nie mają posłów, więc upraszał, aby tam, gdzie są porwane sejmiki, in ordine do generalnej komisji po jednym naznaczyły komisarzu, którzyby sprawiedliwie, mając się relative do sejmu przyszedłego, ułożywszy taryfy, na tymże sejmie stanom Rzplitej, zweryfikowawszy pod obowiązkiem sumnienia i przysięgi, kwarty realne postanowili. O reasumpcyą statutu toruńskiego, i aby do tych spraw, które do niego directe należą, nie pociągano do trybunału, domawiał się. Ruinę zaś miast stąd emanantem być widział, że się w nich namnożyło wiele funduszów, gdzie gdyby wszystkie za testamentami rozbierać kamienice przyszło, ledwieby się i po cegle każdemu dostało; prosił ichmościów biskupów, aby do swoich konsystorzów ex ratione indebiti fori, pociągać szlachtę nie raczyli, przypominając bullam Urbana VIII i synod Gamrata, wnosząc sobie, że in subsequens Stolica Apostolska w graniczne wtrącać się będzie sprawy, jako już practicatum. Otwarcie mennicy bez gór Olkuskich dobycia suum non sortietur effectum. Góry zaś sine societate, któreby na to ekspensować chciały, nie otworzą się; któż wie czyli i haeredes obesse temu nie zechcą? Zaczem zalecał jmc p. instygatorowi koronnemu wcześniej, aby ich obwieścić raczył et sensum eorum donieść Statibus Reipublicae. Względem pokoju, konferencye ad mentem konstytucji 1726, 1736 cum exteris reasumować rekomendował. O korekturze prawa to krótko napomniął, że z różnych racyi bardzo potrzebna, i łatwiej sądził dare hominibus leges, quam eorum mores corrigere. Przy konkluzji upraszał J. Kr. Mości, aby jak najdłuższą poddanych wiernych swoich chciał recreare prezencyą.

Jmc p. Sołłohub, kasztelan z mujudzki, ad sensum innych przed sobą mówiących idąc, tak za szczęśliwe panowanie i oddalenie wojennych pożarów od granic ojczyzny, po całej niemal Europie szerzących się, jako i za złożenie sejmu terazniejszego, że jako ociec stara się o państwa swoje, aby legibus militeque armato nie były orbata, powinno złożywszy podziękowanie, do propozycji sejmowych dawał sposoby: monopolium tabaczne, papierowe, kwartę, na komisji grodzieńskiej wynalezioną, aukcyonowanie pogłównego żydowskiego, lustracye dla ułożenia

sprawiedliwych taryf. Za fundacją kolegium połockiego, aby ta od impetycyi ks. arcybiskupa połockiego*) była łaskawą J. Kr. Mości protekcyą zasłonioną, upraszał. Dziękował oraz za świadczone ojcu jego dobroczynności, który przez całe życie in stallo senatorio et ministeriali był Majestatowi pańskiemu wiernym i posłusznym, generała artyleryi W. Ks. Lit. i siebie samego pamięci J. Kr. Mości rekomendował.

Jmć p. *Niesiołowski*, kasztelan smoleński, doznając na sześciu sejmowaniu kadencyach pomyślnej i niepomyślnej alternaty, pomyślnej z szczęśliwego J. Kr. Mości do państw swoich powrotu i powitania słodkiej prezencyi pożądanego pana, niepomyślnej z zepsowania cum publica jactura sejmów, serdecznie ubolewał, że sprawiedliwość święta całe zginęła, gdyż niektóre subjecta tylko dla korupcyi i promocyi respektu cum dependentia cisną się do sędziowskiej funkcyi, a co większa, ignota nomina, na prawie penitus się nieznające, o których śmieie mówić się może: *fessos heri duxit boves, magnis hodie dat jura Quiritibus*. Za którą świętej sprawiedliwości transgresyą że Pan Bóg różnemi plagami to państwo nawiedza, dziwić się nikt nie powinien. Upraszał J. Kr. Mości, aby pro solatio et decore gentis królewicza jmcí Ksawiera in hac regia światu polskiemu prezentować raczył, którego podczas koronacyi J. Kr. Mości widział, że *Regis per scuta reptabat puer*.

Jmć p. *Nakowski*, kasztelan rawski, w zabranym głosie swoim nie odważył się wspaniałych J. Kr. Mości chwalić ani wyliczać przymiotów, ile że ten pan, godny od wieków monarcha, de lumbis rzymskich cesarzów directe idący, nie tylko że jest w całej Europie z największymi skoligowany monarchami, ale i syn króla polskiego; który dla miłości ojczyzny dwa razy sobie ofiarowanej korony cesarskiej przyjąć nie chciał, przez co wiernym poddanym swoim stał się *amabilis*, a sąsiadom *formidabilis*. Nie znalazł albowiem J. Kr. Mość za powrotem swoim żadnej w państwie odmiany, bo jako nieprzytomnego każdy kochał, tak teraz przybyłego każdy oglądać, czcić, szanować i adorować bieży. Względem aukcyi wojska wspomniał, że zawsze o tej materii traktujemy, a nigdy nie konkludujemy. Więc *hoc in puncto*

*) *Floryan Hrebnicki*, † 1762; o nim i o sporze z jezuitami połockimi ob. artykuł *Bartoszewicza* w *W. Encykl. Orgelbranda*, XII, 207 — 17.

do zdania jmcí p. wojewody mazowieckiego stosował się. Namienił o skarbie koronnym tempestive przed kwietacyą. Także o jmcí p. Grabowskim, podskarbin bywszym kor., nie mogąc go inaczej nazwać, jak tylko szlachcicem polskim i Kaszubą, który zamek krakowski reparował i warszawski majori in parte naprawił, długi hetmanom i żołnierzom powypłacał, na dwa regimenty strzelby skupił, Zygmunta króla odnowił, materyałów, cegły i wapna dosyć przygotował. Sumy zaś po zeszyłych podskarbach zaległe, jeżeli już są gotowe, aby dłużej bez pożytku nie leżały, względem potrzebnej jak najprędzej ad usum publicum eksolucyi, pozwać na komisya radomską lub na sądy sejmowe zalecił. In reliquo hetmanów nie rekomendował, bo sam za złe by nie miał, żeby go ichmość pp. hetmanowie Majestatowi rekomendowali.

Jmcé p. Kossakowski, kasztelan kamieński, ogłaszając niewysłowioną nigdy J. Kr. Mości dobroć i Boską Opatrzność, że bez żadnych zasług i nad siłę między Atlantów do dźwigania ciężarów w senat policzony został, głęboką submisją adorował magnalia łaski pańskiej, oraz nieskończoną J. Kr. Mości wielbiąc dobroczynność, nigdy niewyczerpaną depredykując hojność, przystąpił do pocałowania ręki J. Kr. Mości. Po której ceremonii, zasiadłszy stallum swoje, życzył w teraźniejszych sejmowania cyrumstancyach wszelkich pro bono publico zamysłów, tak do ukontentowania Majestatu Najjaśniejszego, prześwieznego senatu, jako i koła rycerskiego, ad vota patriae inclytorumque civium pomyślności.

Jmcé p. kasztelan zakroczymski, zwykłym, jako i drudzy ichmość pp. senatorowie cum depraedicatione sławy i wielkich czyn pro bono publico J. Kr. Mości, za konferowany sobie in recenti honor ea, qua par est Majestati observantia, podziękowawszy sposobem, ad osculum ręki walecznej J. Kr. Mości admissus, powróciwszy na miejsce swoje, ultra merita konferowane, in materiis status do wielkich przed sobą mówiących referował się sentymentów; nikogo ex bene meritis de patria nie ważył się J. Kr. Mości rekomendować, spodziewając się, że J. Kr. Mość, ut bene notus a civibus, wiedzieć będzie, czem i kogo i za co prae-miare.

Jmcé p. Karczewski, kasztelan konarski łączycki, wyliczając paucitatem zasług swoich i wyznawając magnitudinem dobroci J. Kr. Mości, przy wielkich Majestati aprekacyach za kon-

ferowany sobie honor kasztelanii czynił gratiarum actionem. Przystępując zaś do propozycji, te wszystkie, które doświadczo-nych pro zelo patriae statystów praecesserunt zdania głębokiem adorował uszanowaniem, to pro appendice ex suo sensu dodaw-
szy, ażeby propter farraginem w trybunałach kor. spraw zagę-
szczonych et cum injuria litigantium, rzadko ex registro woła-
nych, trzeci trybunał sądzić mógł się we Lwowie, do którego
województwa ruskie, wołyńskie, kijowskie, podolskie, czerniechow-
skie, braclawskie należećby powinny. Do lubelskiej zaś répar-
tycji krakowskie, sandomirskie, lubelskie, bełzkie, chełmskie
i rawskie. Inne zaś województwa do Piotrkowa przyłączyć ra-
dził. Także, aby redukcya monety in alium valorum była przy-
prowadzona, gdyż żołnierz czerwony złoty po złot. 18 brać, a mi-
nori pretio wydawać musi. O korekturę jurium domawiał się,
ażeby potentiores debilioribus graviore nie były. Względem zaś
demolowania młynów na rzece Bugu i innych, contra legem
wystawionych, periculum navigantibus częstokroć przynoszących,
o komisya do Brześcia Lit. i do Sławatycz domawiał się.

Solwowana zatem sesya na dzień jutrzejszy, na godzinę
dziewiątą.

SESYA DZIESIĄTA.

Die 11 Octobris.

Jmć p. marszałek w. k. wyraził, że ktokolwiek tylko
zważy dobrze i penetrować będzie teraźniejszą ojczyznę naszej
sytuacją, która dotąd między wojennymi circum circa upałami,
nie mając należytych sił i rządów, w słodkim jednak pokoju zo-
stawała i zostaje, te wszystkie atrybuta szczęśliwości przyznać
i przypisać nikomu inszemu po Bogu musi, jak tylko ojcowskie-
mu J. Kr. Mości P. N. M. staraniu, który, własnemu nie folgując
zdrowiu, ustawicznie pracować i nas ad salvandam patriam wzy-
wać nie przestaje, proponując Stanom Rzplitej za najpierwsze
i najpotrzebniejsze objectum aukcyą wojska, w której dostojień-
stwo Majestatu, całość ojczyzny, praw walor i swobód polega-
łyby, gdyby tylko Rzplita, szczerze wzięwszy przed się media,
chciała niezawodne sposoby ku zmocnieniu i podwyższeniu sławy
rycerskiej polskiego i cudzoziemskiego autoramentu wynaleźć,
przez coby wewnętrzne bezpieczeństwo gruntowniej utrzymane

było, że zaś sensim niszczej¹ miasta, do oczywistej ruiny i dezolacyi, co każdy ex ruderibus widzieć może, przychodzą, między innymi przyczynami tę najpryncypalniejszą być rozumiał: pła legata kościołów i klasztorów, i szlacheckich posesyi, z których to dóbr ani podatku ani żadnych ciężarów, cujuscunque sint generis, nie płacą i na miasta ten ciężar zostawują, a zatem sequela, że mała liczba znajduje się mieszczan, et onus podatków sufferre nie mogąc, za pożywieniem na inne miejsca się rejterują i tak z miast ani Rzeczpospolita podatków, ani starostowie swoich intrat nie mają. I gdyby kto nowoprzychodny jaką chciał kupić posesyą i handel założyć, wszedłszy in cognitionem tak duchownych, jako i szlacheckich w zawalinach kamienie długów i sum, od kupna i intencji swojej nolens volens recedere musi. Na komisye in ordine wynalezienia na wojsko płacy, na zniesienie cel i myt partykularnych zezwalał. O konferencye cum vicinis potentiis, na których wiele zawisło, dla utrzymania sąsiedzkiej harmonii, roborowania dawnych konwencji i pactorum, suplikował J. Kr. Mości. Na dwór petersburski, że sine consensu J. Kr. Mości i dolożenia się Rzplitej przez państwo polskie pójść się ważyły wojska, żalił się; a że się to już stało, ulteriorem sequelam malam, któraby stąd emanare mogła, obawiał się.

Jmć pan kanclerz w. kor. fere wyraził temi słowy, że okropna zerwanych sejmów pamiątka od r. 1736, zasepiwszy wszystkich powieki, nie dodaje do dalszych prac ochoty, kiedy starania i fatygi jednym tylko nad nieszczęściem ojczyzny zakończyły się żalem, ale wielki z osoby J. Kr. Mości przykład odmieniania myśli i obumarle ożywia chęci. Zasłonił albowiem J. Kr. Mość powagą swoją całe królestwo od wojennych pożarów, dał wszystkim życie utrzymaniem miłego pokoju. Królewska to była robota, lecz na terażniejszym sejmie i nasza być powinna, i dla tego zawołał uniwersalami na stany Rzplitej, pokazując z podanych od tronu propozycyi, że interes publiczny jest interesem J. Kr. Mości, a nie żaden inszy, bo J. Kr. Mość, ustępując prawa natury, przy ojcowskiej dobroci skłania się do woli synów swoich, nie więcej od nas nie wyciągając, tylko abyśmy się wzajemnie do tego skłaniali, co będzie do ucalenia ojczyzny najpotrzebniejszego. O aukcyi wojska wspomniał, że stanęłaby dawno była, gdyby kto ciężar płacenia wojsku chciał był za nas przejąć; więc ten interes generalnej na podatek zostawił zgodzie; nie przepomniał i pogłów-

nego, które mało co na wojsko importuje, a tak jest dla obywatelów ciężkie, że nie mając rzetelnej taryfy, szlachta z dóbr swoich ustępować musi, co nowa taryfa powinaby uspokoić, aby żołnierzowi żołd nie upadł i wioski w żołnierskie nie przeniosły się ręce. Pod którym ciężarem jęczy Kraków, Elbląg, straciwszy swoje terytorium, a najbardziej Malborg, tyle dając pogłównego, co cała Warmia. Upadkowi miast i miasteczek przez to zabieżeć rozumiał, gdy każdy obywatel mieć będzie w handlach i rzemieśle swoim bezpieczeństwo, gdy duchowni przez legacye i kupno domów zabierać nie będą ani do sądów swoich pociągać w sprawach J. Kr. Mości przyzwoitych, żeby starostowie nad lustracye więcej sobie nie pozwalali, żeby stancye ex officio zniesione były i prawa, miastom nadane, utrzymane. Do gór Olkuskich potrzebną być sądził komisją sejmową, tak jednak, gdyby ichmość pp. komisarze żadnej do skarbu kor. za swą pracę nie mieli pretensyi, i nim minerały i bicie otworzy się monety, teraz przynajmniej pogranicznej ten dać walor, który się za granicą znajduje. Skarb kor., przez cła partykularne i myta, przez protekcyę, dawane Żydom, przez wielkie na komorach pisarzów ekstorsye zrujnowany: temu cło generalne z umniejszeniem onegoż i zniesieniem cel partykularnych zabieżeć może. Z którego skarbu promontorium montowskie powinno być reparowane, bo chodzi o publiczną zgubę defluitacyi. Największe zaś w sądach stąd pochodzą inkonweniencye, że nie palestra trybunału, ale trybunał palestry boi się, i że korupcyę drugi trybunał sądzi, w którym osoby skwapliwe do brania wyciągają ręce. Konferencye reasumować radził. Przytoczył na pamięć bene gesta jmp. Grabowskiego, przeszłego podskarbiego koronnego, który w Grodnie ex mente senatus consilii nakupił strzelby i innych rynsztunków dla półtrzecia tysiąca ludzi. To wszystko leży w Gdańsku, kosztuje przeszło dwakroć sto tysięcy, skąd gdy nie będzie przeniesiona, rzadza za czasem w niewiecz obróci. Więc aby jmp. generał artyleryi koronnej do cełkauzu kamienieckiego poodbierał, J. Kr. Mości suplikował. Zakończył hoc voto: aby jako to królestwo uszczęśliwione jest J. Kr. Mości bytnością, tak i na zadziedziczone w Najjaśniejszem potomstwie cnoty wpatrywać się mogło zawczasu.

Jmp. kanclerz w. lit. temi się eksplikował słowy: że mógłby to być podchlebny umysł, że na przyjazd Augusta cesarza uschle drzewo kwitnąć poczęło; to pewniejsza, że za pożąda-

nem Najjaśniejszego Augusta naszego ad regnum przybyciem i dobrotliwem oka pańskiego wejrzaniem wszystko w weselszą refflorescit postać. Zalterowana różnemi okolicznościami rerum nostrarum facies żywszej nabywa cery. Nadwątlona długiem utęsknieniem tota populorum salus w nową prawie odradza się czerstwość, i cała qua late patet ojczyzna nasza, sub aestu niepojednokrotnej kary Boskiej i innych niepomysłności znacznie nadwiedniała, vernantem veteremque laeta vigorem, kiedy nie-małem prezencyi dawno upragnionej zmartwiona oczekiwaniem, z tem większą teraz radością, z zupełnem szczególnego we wszystkich swych dolegliwościach vivificatoris cieszy się zdrowiem, ojcowskiego circa sanandos languores suos, przez zmocnienie lepszymi siłami osłabionej poniekąd tej konsyderacyi, która w obcych kwitnęła narodach, doznała starania, i już w pierwszych zjednoczonych sentymentów refflorescencyi, obraniu tak godnego prześwietnej izby moderatora, może sobie obiecywać, że za pomocą tego pana, który libera corda gubernat, pod łaskawym nieustającej J. Kr. Mości kooperacyi aspektem dalsze zgromadzonych stanów desudacye fructibus optatis satiabunt publica vota; życzył, aby Najwyższa Prowidencya, patrząca na pełne dobroci ku tej Rzplitej serce pańskie, w przedsięwziętych dla dobra pospolitego utwierdziła fatygach, najskuteczniejszych do zewnętrznego i wewnętrznego ubezpieczenia dodała rad i sposobów i obfitych Majestatowi J. Kr. Mości i Królowej Jejmości P. N. M. i całej Najjaśniejszej familii użyczyła sukcesów, i jakoby sub Augustis auspiciis, długoletniego i szczęśliwego panowania pii principis nierozdzielnie subjectis populis aurea saecula fluant. Oddawszy z najgłębszą submisją winny trybut sinceri cordis et oris, do materyi, od tronu J. Kr. Mości podanych, przystąpił, i niechcąc być okazją przeciągu długiego czasu, wielkie zdania izby senatorskiej in considerationem wzięwszy, aprobował, życząc izbie poselskiej, aby coadunatis animis, Boga Wszechmocnego in adiutorium wzięwszy, o tem szczerze pomyślili, na czemby honor Majestatis, ojczyzny całość, bezpieczeństwo każdego polegaćby mogło.

Jmć ksiądz Wodziecki, podkanclerzy kor., dziękował Jego Kr. Mości, że państwo swoje inter tot sąsiedzkich krain bellorum aestus w spokojnej utrzymuje sytuacji i pokazuje ojcowskie

swoje nad niem pieczętowanie, użycza do rad zbawiennych czasu potrzebnego, czyniąc zadość powszechnej potrzebie et legi positivae, do którego w dalszy czas utrzymania securitatis internae et externae ażeby łaskawe nieba jak najdłuższego życia i panowania J. Kr. Mości udzielały, pokornie do Majestatu Boskiego suplikował. O pogłównem namienił, że tylko do blisko następującego sejmku było pozwolone, które dotąd przez niedojście sejmów województwom dla niepomiarkowanych taryf widzi się być nieznosne. Na deprawacye trybunałów i zageszczonych w nich inkonweniencyi perjuriorum upraszając J. Kr. Mość o medelam, aby Bóg pomsty na Królestwo nie ściągał, zalił się. Ziemstwa, też i grody w granicach swoich opisać zalecał. Na komisye do zweryfikowania kwart, monopoliów, pogłównego, czopowego, szelężnego, zezwalał. A że na komisją radomską skarb koronny bez potrzeby sumy corocznie eroguje, do otwarcia minerałów, in subsequens bicia monety użyć pieniędzy tych radził; za reparacyą promontorium montowskiego do jmp. podskarbiego instabat, wnosząc sobie, że go sama ku temu pobudzi dobra pospolitego miłość.

Ks. jmc Czartoryski, podkanclerzy W. Ks. Lit., do inszych J. Kr. Mości P. N. M. pochwał to przydał, że jest zbiorom cnót wspaniałych, światobliwemu i łaskawemu monarsze przyzwoitych; że jest ojcem, nas synów swoich szczerze kochającym, że jest królem i panem szczęśliwie panującym, pełnym dobroci i starania, bo szósty raz po sejmie pacificationis stany Rzplitej do obrady publicznej zgromadza i pożyteczne dobru pospolitemu sejmy składa, które że dla prywatnych dysensyi i partykularnych interesów nie dochodzą, cordialiter ubolewał. Dziękował ichmciom pp. hetmanom za czułą w obowiązkach swoich atencyą, izbie zaś poselskiej, aby ojczyznę dalszemu nie eksponowali niebezpieczeństwu i o niej dexterius jak dotąd radzili, zalecał, która że na pierwszym dniu chwalebny z siebie przykład dała, gdy godnego i zasługami dystyngwowanego obrała marszałka, tanto mureri parem. Respektem materyi sejmowej, o komisyi sejmowej wspomniął, ażeby cum re parata et mediis na przyszłym sejmie compareat. Kurlandya aby tandem J. Kr. Mość, pod cudzem jęczącą jarzmem, w pańską swoją wziął protekeyą, dopraszał się; o korekturę praw, o konferencyi renowacyą cum ministris exterarum potentiarum, o danie miastom protekeyi, o wpro-

wadzenie manufaktur, aby państwo kiedykolwiek ad antiquum mogło redire florem, suplikował J. Kr. Mości. De reliquo in sensum aliorum poszedł.

Jmć p. Sedlnicki, podskarbi wielki koronny, z jednej strony, zważając dobroczynną J. Kr. Mości łaskawość, z drugiej zaś, prono cultu swoją ku Majestatowi pańskiemu oświadczając wierność, ad ea quae salutis ochoczem zezwalał sercem. Aukcyą wojska dla honoru nacyi, obrony granic, dla bezpieczeństwa pogranicznego ludu być potrzebną sądził, aby tylko Rzplita dostateczny na utrzymanie wojsk wynalazła sposób; zniesienia cel partykularnych cum summo praecudicio skarbu, które jeszcze in dies augentur, upraszał J. Kr. Mości.

Jmć p. Flemming, podskarbi lit., za konferowane sobie podskarbstwo W. Ks. Lit. zwyczajne uczyniwszy podziękowanie, do pocałowania ręki pańskiej przypuszczony, po której ceremonii, nie chcąc tot repetita repetere, za zdaniem praecipue J. W. jmcí p. wojewody mazowieckiego i inszych, in materia status dosyć obszernie i fundamentalnie mówiących, poszedł.

Jmć p. marszałek nadw. kor. to wyraził, że jako zgromadzone Rzplitej stany na wspaniałe J. Kr. Mości zapatrują się przymioty, szczęśliwie zasiadającego z osobliwszem ukontentowaniem swoim witają i adorują pana, tak i on z głęboką czynów dobroczynnych rekognicyą nie usty, ale sercem mówiłby powinien i wyliczać godne nieśmiertelnej pamięci rectefacta: że J. Kr. Mość z zadziwieniem całej Europy, dobro preferując królestwa swego, dawniej cesarską nie uwiódł się koroną, a teraz gdy go cała ad opus pacificationis upraszała Europa, to co mu miłość inculcałabát ojczyzny, uczynić i sejm w czasie prawem opisanym złożyć wolał. Poznać to każdy może z wspaniałego oka i wejrzenia pańskiego, że sama słuszność, sprawiedliwość, poddanych swoich kochanie pierwszym jest jego przymiotem. Doznaliśmy tego, że wojska rosyjskie przez pańską J. Kr. Mości kooperacyą, lubo bez wyraźnego stanów pozwolenia, dosyć spokojnie i bez uciemiężenia ludu, przez kraje przeszły Rzplitej: dowód to był J. Kr. Mości, powiedział, że lubo oddalony od ojczyzny prezeneyą, staraniem jednak swoim pokazał to każdemu, że tyle uczynić potrafił, jakby in meditullio rezydował państwa, za co Wszechmocność Boską upraszał, aby w przeciągłe lata sił i zdrowia na jedyną kraju i wiernych poddanych przymnażała

konsolacją, ażeby przez tak znaczne z pierwszymi domami ali-
ansye familia jego europejskie napelniła kraje.— Na propozycye,
od tronu podane, aukcyą wojska za pierwszy cel, bez którego
tak obszerne kraje z wstydem i hańbą postronnych nacyi zo-
stają, mieć życzył, i lubo do tego przez niezgody prywatne oj-
czyzna przyjść nie mogła terminu, spodziewał się, że za usil-
nem Jego Królewskiej Mości staraniem, izby poselskiej pod tak
godnym marszałkiem dexteritate tandem długo oczekiwana nas
ucieszy nadzieja. O egzaminowanie projektów, na tyłu sejmach
proponowanych, o ustanowienie monopoliiów, wprowadzenie manu-
faktur, o subsidium charitativum od duchownych, o aukcyonowa-
nie chorągwi węgierskiej pro securitate J. Kr. Mości, o prowi-
zją amunicyi w arsenalach, o sprowadzenie ze Gdańska strzelby,
przez jmp. Grabowskiego zakupionej, o zabezpieczenie defraudacyi,
ubezpieczenie handlów, depaktacyi na cłach, myt bezprawnych
zniesienie, jurydykcyi poprawienie, promontorium montowskiego
reparowanie, o podźwignienie rujnującego się, pro decore gentis,
pałacu krakowskiego, o fundusz na utrzymanie bruków warszaw-
skich, o otwarcie zatopionych gór Olkuskich, o korekturę prawa,
o konferencye dla ucalenia interesów i koncyliacyi przyjaźni z po-
stronnemi potencjami upraszał J. Kr. Mości; ichmciów pp. po-
słów zagrzewał, aby dla utrzymania zewnętrznego i wewnętrznego
bezpieczeństwa in unione animorum, należyte wynalazłszy
środki, cum tessera prac swoich ad visionem J. Kr. Mości po-
wrócili do senatu.

Po zakończonem wotowaniu ichmciów pp. ministrów, jmc
p. marszałek izby poselskiej za daniem sobie głosu
przez jmp. marszałka w. kor. to wyraził, że jako skwapliwem
sercem do widzenia twarzy J. Kr. Mości stan rycerski pośpieszył
się, który przez wszystek czas bawienia się w senacie nieskoń-
czoną ku poddanym swoim dobroć i nieporównaną ku dobru po-
spolitemu przychyłość upatrywał, tak starać się usilnie o to
w izbie poselskiej będzie, ażeby znowu z dowodem prac swoich
śpiesznym ad beatificam visionem powrócił krokiem, takowe przy-
pisując prześw. senatowi elogium, że extra Catonianos manes wi-
dzieć szczerze pragnie salvam rempublicam, upraszając salvum
regressum do izby poselskiej.—Po tej mowie nastąpiła od tronu
J. Kr. Mości przez jmc p. kanclerza kor. deputacya tak do ukła-
dania konstytucyi, kalkulacyi skarbu kor. i lit., jako i do artyleryi

kor., tudzież do kalkulacyi sukcesorów przeszłych podskarbiech oraz i ś. p. jmcí p. generała artyleryi koronnej Rybińskiego¹⁾.

Do konstytucyi: J. O. ks. biskupa krakowskiego, J. W. jmp. wojewodę sandomirskiego, J. W. jmp. wojewodę płockiego, J. W. jmp. wojewodę mścisławskiego, którzy, ruszywszy się ex stallis, przed tronem J. Kr. Mości et in facie senatus jurament wykonali, którym jmcé ks. Załuski, sekretarz koronny, rotę przysięgi czytał.

Do skarbu koronnego: J. W. jmcí ks. biskupa kujawskiego, J. W. jmp. wojewodę płockiego, J. W. jmp. wojewodę bractawskiego.

Do uprojektowania poprawy trybunału: Wieleb. biskupa płockiego, Wielm. wojewodę podolskiego, Wielm. jmp. kasztelana gnieźnieńskiego.

Do słuchania rachunków sukcesorów nieboszczyka Rybińskiego, generała artyleryi koronnej: Wieleb. biskupa kamienieckiego, Wielm. jmp. wojewodę krakowskiego, Wielm. jmp. wojewodę chełmińskiego, Wielm. jmp. kasztelana zakroczymskiego.

Do słuchania rachunków artyleryi koronnej: Wielebnego jmcí ks. biskupa chełmińskiego, Wielm. jmp. wojewodę pomorskiego, Ur. jmp. kasztelana rawskiego.

Do słuchania rachunków sukcesorów nieboszczyka Wielm. Czapskiego: Wieleb. biskupa przemyskiego, Wielm. jmp. wojewodę podolskiego, jmp. kasztelana rawskiego.

Do skarbu W. Ks. Lit.: Wielm. kasztelana żmudzkiego, Wielm. kasztelana smoleńskiego, Wielm. kasztelana rawskiego.

Jmcé p. kanclerz w. kor., replikując jmp. marszałkowi poselskiemu, odpowiedział, że J. Kr. Mość nie przeczy regressum do izby poselskiej, z tą jednak nadzieją, iż jako tegoż regresu wyraźne prawo rekwiruje, tak toż samo prawo godnych posłów z korzyścią prac swoich w izbie senatorskiej z ochotą oczekiwać będzie. I tak z senatorskiej izby ruszywszy się, ichmość pp. po-

¹⁾ **Cz. III d:** Po której nominacyi i wypełnionym juramencie w tem uczynili sobie prekustodycę ichmość pp. Czacki i bełzki i Karwowski podlaski, ażeby rachunki jmp. podskarbiego w. kor. ad normam rachunków jmp. Grabowskiego ekspedowane były i też od ichmeiów pp. deputatów w izbie podpisane.

słowie poszli do izby poselskiej, gdzie ulokowawszy się na miejscach swoich, zagaił sesyą jmc p. marszałek i po krótkiem wyrażeniu umortyfikowania swego, że się od Majestatu oddalić musiał, przystąpił do denominacyi deputatów.

Do konstytucyi: z Prowincyi Małopolskiej jmc p. Adama Małachowskiego, starostę oświęcimskiego, jmc p. Jana Kosowskiego, stolnika i sędziego grodz. sendomirskiego; z Prowincyi Wielkopolskiej księcia jmc Antoniego Lubomirskiego, starostę kazimierskiego, jmc p. Karola Podoskiego, podkomorzego rożańskiego; z Prowincyi Litewskiej jmc p. Jana Horaina, podkomorzego wileńskiego, jmc p. Antoniego Przeździeckiego, pisarza W. Ks. Lit.; którzy, klękawszy, juramentum expleverunt.

Ad praecustoditionem zaś przed złączeniem się izby poselskiej z senatorską ichmciców pp. posłów, jmc p. Bienkowski, pisarz grodzki warszawski a sekretarz sejmowy, vicissim przysięgę wykonał.

Do skarbu koronnego: z Prowincyi Małopolskiej ichmciców pp.: Grodzickiego, wice-instygatora kor., Małachowskiego, starostę wawolnickiego, Uniatyckiego, chorążego pilźnieńskiego, Węglińskiego, podkomorzego chełmskiego, Zbrożka, chorążego dźwiniogrodzkiego, Darowskiego, podsędka podolskiego, Karwowskiego, stolnika wiskiego, Czarneckiego, starostę koreliskiego; z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciców pp.: Sokołowskiego, podkomorzego inowrocławskiego, Jaroszewskiego, podkomorzego płockiego, Przeciszewskiego, chorążego płockiego, Sobolewskiego, podkomorzego warszawskiego, Mogilnickiego, starostę nieszawskiego, Mokronowskiego, szambelana J. Kr. Mości, Pułaskiego, starostę wareckiego, Chojeckiego, sędziego grodzkiego liwskiego; z Prowincyi W. Ks. Lit. ichmciców pp.: Sulistrowskiego, marszałka oszmiańskiego, Walla, chorążego grodzieńskiego, Dylewskiego, stolnika smoleńskiego, Chreptowicza, stolnika nowogrodzkiego, Sapiehę, starostę puńskiego, Wawrzeckiego, podstarościego orszańskiego, Matuszewicza, pisarza grodzkiego brzeskiego, Lenkiewicza, skarbnika mozyrskiego.

Do skarbu W. Ks. Lit.: z Prowincyi Małopolskiej ichmciców pp.: Moszczeńskiego, starostę brzeskiego kujawskiego, Dobińskiego, burgrabiego krakowskiego, Libiszewskiego, sędziego opoczyńskiego, Komorowskiego, miecznika chełmskiego, Hulewicza, podstolego wołyńskiego, Kuczyńskiego, stolnika mielnickiego;

z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciów pp.: Kossowskiego, starostę przedeckiego, Matuszewicza, starostę sztokliskiego, Męczkowski, sędziego ziem. wiskiego, Nakwaskiego, podkomorzego wyszogrodzkiego, Narzymkiego, chorążego ciechanowskiego, Karckiego, stolnika rożańskiego; z Prowincyi W. Ks. Litewskiego ichmciów pp.: Skindera, wojskiego lidzkiego, Jeleńskiego, pod-sędka wilkomirskiego, Straszewicza, starostę starodubowskiego, Ogińskiego, pisarza pol. lit., Mężynskiego, rotmistrza mściśławskiego ¹⁾, Łaniewskiego, łowczego lit. ²⁾).

Do kalkulacyi ś. p. jmp. generała Rybińskiego: z Prow. Małopolskiej ichmciów pp.: Mniszka, starostę mostowskiego, Stadnickiego, podczaszego podolskiego, Komorowskiego, miecznika braclawskiego, Świeżawskiego, starostę cudynowskiego; z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciów pp.: Rostkowskiego, staro-ścica wiskiego, Poniatowskiego, podkomorzego koronnego, księcia Lubomirskiego, wojewodzica czerniechowskiego, Skrzetuskiego, podczaszego przemyskiego.

Do artyleryi koronnej: z Prowincyi Małopolskiej ichmciów pp.: Dunina, cześnika radomskiego, Ustrzyckiego, skarbnika przemyskiego, Gurowskiego, stolnika podolskiego, Kalinowskiego, cześnika halickiego; z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciów pp.: Wolskiego, stolnika inowrocławskiego, Grzybowskiego, podkomorzego czerskiego, Gadomskiego, generała adjutanta buławy W. Ks. Lit. ³⁾). Z Prowincyi Wielkiego Księstwa Lit. ichmciów pp.: Platera, starostę giegobrodzkiego, Ważyńskiego, skarbnego lit., Olędzkiego, marszałka wołkowyskiego, Jelskiego, starostę pińskiego.

Po denominacyi zwyż pomienionych ichmciów pp., jmp. marszałek izby poselskiej, zapraszając ichmciów na dzień jutrzejszy, solwował sesyą na godzinę dziewiątą.

SESYA JEDENASTA.

Die 12 Octobris.

Jmć p. marszałek izby poselskiej nie sądził być nie po-żądańskiego i milszego nad unionem animorum, która benedicente

¹⁾ Według Cz. II. ²⁾ Według Cz. I. ³⁾ Tak według Cz. II; Cz. I zamiast Kalinowskiego wymienia Krasieńskiego, kapitana J. Kr. Mości. ⁴⁾ Cz. II opuszcza czwartego deputata; Cz. I, Os., Dz., W. pomijają całą tę grupę.

Deo w kole terazniejszym znajduje się, kiedy już wszystkie solennitates sejmu szczęśliwie zakończyły się, więc do czytania podanych od tronu propozycji chciał przystąpić, na co ichmć pp. posłowie nie pozwolili z racji, że takowa praxis nigdy nie była, i że też propozycje w senacie wszyscy dobrze słyszeli. A że jmp. Małachowski, starosta oświęcimski, dnia wczorajszego nie był przytomnym, gdy inni ichmć do konstytucji destynowani explebant juramentum, dzisiaj tedy przysięgli.

Jmp. Jaroszewski, podkomorzy i poseł płocki, po uczynieniu podziękowania J. Kr. Mości, że pozwolił regressum do izby poselskiej, przekładał krzywdę województwa swego, że na trybunale piotrkowskim deputatów tegoż województwa do przysięgi nie przypuszczono, więc dawniejsze mając praejudicatum, że deputaci poznańscy simili modo od funkcji swojej relegowani, przez konstytucją zaś anni 1726 byli utrzymeni, wnosił, aby i terazniejsi płoccy powagą sejmu terazniejszego ad activitatem przywróceniu zostali.

Jmp. Moszczeński, star. brzesko-kujawski, krakowski¹⁾, imieniem województwa swego dziękował J. Kr. Mości tak za konferowaną prymaturę jako i kasztelaną krakowską emeritis viris, spodziewając się z tak pięknych sejmu początków szczęśliwego sukcesu, przytem domawiał się, ażeby projekta przeszłego sejmu ułożone i podpisane teraz czytane były, i ażeby ichmć pp. płoccy swoją illacyą nie zatrudniali sejmowania.

Jmp. Chreptowicz, poseł starodubowski, będąc szczęśliwie de monte excelso przez pocałowanie ręki pańskiej J. Kr. Mości satiatus, praw nowych formować nie życzył i w kognicyą prywatnego interesu województwa płockiego wchodzić nie radził, lecz tylko o tem traktować zalecił, co ad utilitatem całej Rzplitej należy²⁾.

Jmp. Pułaski, star. warecki, ciechanowski, winszował sobie i całej izbie, że stan rycerski, lud wybrany, gens libera regni, do miejsca swego post oscula ręki pańskiej ex curia patrum ad officinam legum nie po co innego, tylko ad consulendum miłej ojczyźnie powrócił się do izby, która od Kazimierza W., anno

1) W.: Dobiński, burgr. krakowski. 2) Według W. Narzymski przymawia się tu o deputacyę do rachunków sukcesorów Czapskiego. Malinski wołyński żąda, by podskarbi rachował się ad normam Grabowskiego.

1364 scriptis reffloruit rebus, a na gruncie mazowieckim fundamenta demokracji położywszy anno 1568, tak szczęśliwie i chwalebnie czyli to in civili czyli in militari statu rządziła się, że cokolwiek z niej wychodziło, wszystko na ozdobę i emolument dobra pospolitego ściągало się; dopiero przez późniejsze konstytucye i porządek w nich sejmowania opisany do ostatniego przyszła stopnia. Zachwalał jmp. Chreptowicza, allegando, że ta izba publica securitate zaszczycać się powinna, in capite położywszy legem concordiae et unionis, pójść do tego, co całość concernit ojczyzny: jeżeli starym antenatów pójdziemy torem, recta et justa opera benedicet dominus. Co się tyczy rachunków sukcesorów jmp. podskarbiego Czapskiego, próbował, że te rachunki decyzji finalnej jeszcze potrzebują, a to z tej racyi, że non sufficienter się rachował i że komportować regestrów superintendentów nie chciał, i na dowód tego czytał kwit, na którym jmc książdz biskup przemyski podpisał się cum hac annexa clausula, że ryczałtową sumą chciał się wypłacić, non producendo należytej od superintendentów percepty; co trutinando insi ichmć pp. deputaci, widząc publicam injuriam, manum a tabula amoverunt: więc upraszał o deputacyą do tychże Czapskich. Cytował statut króla Aleksandra in anno 1505 i króla Zygmunta pierwszego: wysadzono posłów ziemskich na wysłuchanie kalkulacyi podskarbiego w. k. i nadwornego, ut thesaurarius semper sit etc.; cytował dalej statut de officio thesaurarii, jak się podskarbi sprawić powinien, i że vice-thesaurarius in absentia podskarbiego w. attendere powinien rebus publicis ad rationes regias et terrestres; prosił jmp. marszałka, ażeby jmp. podskarbi nadw. to prawo exequatur i był niem autoryzowany. Allegował i dalej prawo: thesaurarius coronas et insignia regni conservet. Wspominał kalkulacyą jmp. Moszyńskiego, który in plenis ordinibus perceptę i expensę likwidując, rachował się. Dziękował jmp. Grabowskiemu pro dexteritate jego, że in emolumentum Rzplitej skarb adauxit. Upraszał powtórnie jmp. marszałka, ut adeat Majestatem, ażeby jmp. podskarbi terazniejszy ad normam pomienionego jmp. Grabowskiego według konstytucyi 1736 kalkulował się, aby mankamentów w rachunkach cum detrimento skarbu nie było ¹⁾).

¹⁾ Cz. III d: Póki przeto mieć nie będę w tem informacji,

A że kilku ichmościów pp. posłów odezwalo się, chcąc jeden przed drugim mieć glosy, *facilitando negotium*,

Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, odezwał się interlocutorie, upraszając jmp. marszałka, aby *secundum turnum* prowincyi ichmciom pp. posłom glosy dawał: na co gdy zezwoliła izba, dał glos jmp. Malińskiemu, posłowi wołyńskiemu¹⁾; idąc in encomia J. Kr. Mości, że jakośmy doznali, *quam suavis sit dominus*, w senacie, życzył, aby ta ręka pańska, która od początku gubernii *sui dilexit nos*, nam obrady publiczne pobenedykowawszy, ze swojej nas nie wypuszczała opieki. Co do propozycji od tronu o aukeyi wojska, na przeszłych sejmach rozpoczętej i tak studiose traktowanej, jako najskuteczniej pomyśleć, także i o korekturę dla zagęszczonej niesprawiedliwości in omnibus subselliis jako najusilniej upraszał.

Jmp. Kropiński²⁾ brzeski lit. na glos jmp. starodubowskiego wyznawał, że praw i statutów i nadto mamy, ale in his voluminibus nie czytał dobrze obostrzonego prawa ani poenalitytatem in violatores legis; chciał, ażeby choć jedno na terażniejszym sejmie było postanowione takowe prawo, -któreby pod osobliwszym tytułem praw wszystkich obwarowało indemnitytatem, i to pro primo objecto izbie poselskiej wyliczając, co za kara Boska nas za niesprawiedliwość czeka, mieć rekomendował.

Jmp. Małachowski, starosta oświecimski, zabrawszy glos, replikował ichmciom pp. plockim, ubolewając, że czas takimi materyami extenuant, które są extra materiam sejmowania: bo jeżeliż trybunał uznał ichmciów pp. deputatów plockich pro non admissibilibus, musiał mieć słuszną racyą, bo i tam są ludzie, którzy na honor pracując, mereri, non demereri student. Jeżeli na sobie mieli nexus juris, toć trybunał, nie chcąc derogare prawu szlacheckiemu i wolności, którą się każdy szlachcic zaszczycać powinien, in cognitionem wszedłszy słusznych racyi, pod łaskę

i ja sam sobie sisto activitatem, bo nie chcę być rasae tabulae minister. Drugie desiderium, aby jmp. podskarbi nadworny koronny attendat rationi wielkiego podskarbiego, na co wszystko laboriosissime cytował konstytucye. ¹⁾ Cz. III: jmp. Maliński wołyński promowował projekt korektury trybunału, uskarżał się oraz, że trybunał radomski skasował prywatną dyspozycyę województwa wołyńskiego. ²⁾ Cz. III: Matuszewicz.

im iść kazał. Co zaś ratione skarbu kor., że jmp. Pułaski i inni ichność pretendowali o naznaczenie deputatów do kalkulacyi przeszłych podskarbieh, którzy się nierzetelnie kalkulowali Rzplitej, nie życzył jmp. marszałkowi w tym interesie Majestatem inkomodować, z racyi, że J. Kr. Mość, pan łaskawy, słuszną kochający, spuszcza się co do dobra pospolitego na izbę poselską i nie byłoby to z honorem pytać się J. Kr. Mości: quomodo fiat istud? Mamy konstytucyą 1736, w którą tylko wejrzawszy, każdy z nas może capere consilium, quo facto opus sit.

Jmp. Chojecki, poseł liwski, depraedicando summa cum eloquentia J. Kr. Mości P. N. M., pod którym, jako Augusto, fulget sub principe regnum, wyliczając wielkie cnoty i przymioty J. Kr. Mości, dziękował jmp. Karwowskiemu, że się w senacie pro bono publico przymówić raczył. Jmp. płockiego upraszał, aby legibus cardinalibus drogi nie zagradzając, obrad publicznych czasu nie zabierał, bo jeżeli trybunał pro incapacibus tej funkcyi ich uznał, do niego to, ut ad vice-regiam potestatem należy inter lepram et lepram discernere; o aukcyą wojska, jako rzecz najpotrzebniejszą ojczyźnie, bez której żadne państwo być nie może, ad mentem instrukcyi swojej upraszał.

Jmp. Świętorzecki, poseł miński, idąc in sensum jmp. Chojeckiego i innych, pro bono publico zelose mówiących, dopraszał się, aby o aukcyi wojska, jako najpryncypalniejszym kraju każdego fundamencie, izba semotis aliis materiis pomyśleć chciała, i lubo wielkie volumen praw się znajduje, ale że nulla eorum reverentia, nulla executio, upraszał o korekturę. Zamilczeć nie mógł, że wielkie in opprobrium praw dzieją się inkonweniencye, najazdy, kryminaly, zabójstwa, którym już frenum imponere nie można, idąc ichność pp. ekscesanci calcatis legibus pro suo libitu et velle, skąd o obostrzenie praw¹⁾, o kary wielkie in transgressores solicytował.

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski, o skarbie kor. powiedział, że sufficiencya w nimby była, gdyby sprawiedliwa onego była administracya, że zaś abusus wolności cierpieć nie może sprawiedliwości, życzył trybunały meliorować.

Jmp. Matuszewicz, poseł płocki, zelując za zdeptany

¹⁾ Według W., Jaroszewski płocki, widząc różnicę zdań przechodzi tu prosto do aukcyi wojska.

województwa swego legitime obranych deputatów honor, którzy w trybunale piotrkowskim in convulsionem praw, ex sola opinione malevolorum retrusi sunt od przysięgi, i nim ci sami deputaci, poenam talionis założywszy, o swoją krzywdę in foro competenti dopomną się, teraz projekt w tej materii do konstytucyi przyjąć dopraszał się, który jeżeliby nie był akceptowany, tedy, że gotów sistere activitatem, oświadczał się, mówiąc, że zawsze etiam perduelles na sejmach, proscripti et infames, gratiam u Stanów Rzplitej znajdowali, a jakoż ci verae virtutis cultores et de patria bene meriti znaleźćby nie powinni?

J. O. książę jmc Radziwiłł ordynat, poseł wileński, disertissimo ore należyte J. Kr. Mości złożył podziękowanie pro salvo regressu do izby poselskiej, jmp. marszałkowi sejmowemu omnia prospera faustaque apprecabatur; przymawiając się zaś do propozycyi, od tronu podanych, tę sobie w izbie poselskiej uczynił prekursodycją, ażeby, jako dla Prowincyi W. Ks. Lit. trzeci jest głosznaczony, tak w czytaniu jako i układaniu projektów teje prowincyi trzecie dane było miejsce.

Jmp. Krasinśki, poseł sandomirski, idąc in contra jmp. Matuszewiczowi, posłowi płockiemu, wnosił, aby żadne insze projekta i materje nie były akceptowane, tylko te, które concernunt universale bonum i do podanych od tronu propozycyi regulują się.

Jmp. Nakwaski, podkomorzy i poseł wyszogrodzki, wyraził, że gdy już są juxta legem praeliminaria zakończone, tedy de securitate interna układać projekta i względem aukcyi wojska de inveniundo fundo zapłaty komisją naznaczyć, ex quo czas krótki, życzył; wytknął i to, że konstytucya anni 1717 pogłówne ad decursum tylko dwóch lat postanowiła, sub którego pondere, należytej nie mając taryfy, dotąd gemit nobilitas. Przestrzegał ichmców pp. deputatów, ażeby terażniejszych ichmców pp. podskarbiech more et methodo jmci p. Grabowskiego rachunków słuchali, sin secus inaczejby się to stało, tedy tej swojej pretensyi etiam cum discrimine sejmu nie odstąpi, których w bawelnę nie obwiązać zalecał, ile że ichmość na parady tylko, stroje et luxus alios pieniądze Rzplitej consumunt¹⁾.

¹⁾ Cz. III d.: Replikował na to jmp. Małachowski kra-kowski: nie jest to potestatis unius ordinis novam formam ra-

Jmp. Skinder, poseł lidzki, praetermissis hisce materiis, które nie się nie regulują do sejmowych propozycji, ad seria przystąpić życzył.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, nie sądził za rzecz potrzebną tam iść in lusus et applausus votivos, gdzie de seriis traktować należy, a my sami e contra czynimy, czas tylko daremnie extenuando, nova coraz inferimus et de nominibus disputamus, ubi de rebus agitur, wnosi albowiem województwo płockie swoje cordolium z racyi nonadmissionis deputatów swoich do trybunału piotrkowskiego, iż chce cadentes sublevare, które opus lubo practicatum na sejmie grodzieńskim było, nie jest to unius ordinis, ale omnium. Przypomniiał dawne zwyczaje, że Rzplita sejm sześcioniedzielny dla ratunku tylko ojczyzny pozwoiliła, naznaczywszy suum cuique subsellium: w mocy to ojczyzny było decydować podobne materye, bo tylko sejm zostawił sobie causas perjurii; gdyby ichmość pp. deputaci przez dekret relegowani byli, mógłby w tej cyrkumstancyi sejm decernere, ale że przed obraniem marszałka, mają insze forum agendi, i gdyby ten lapsus affligeret ojczyznę, tedy praetermissis aliis ratowaćby ichmciów należało; więc upraszał jmp. płockiego pro amore boni publici, non infascinare takowemi illacyami izbę. Respektem reparacyi promontorium montowskiego i aukcyi wojska, tę materyą tantisper zawiesić życzył, póki zupełna non subsequetur (co skarb mieć może) na te ekspensa informacya. Są sumy u sukcesorów podskarbach przeszłych: one pierwiej ewindykować, któremi gaudent od tak wielu lat, żadnego z nich ojczyźnie nie pokazując fruktu. Invidus vicinus przeprowadzić rzeki do Elbląga pod Czarnego Orła i od nas cła wyciągać intendit; oświadczał się świadkiem być tego, że już ad perficiendum hoc opus geometrów sprowadzał.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, aukcyą wojska, aby była, na której honor, bezpieczeństwo, konserwacya prowincyi, ludzi propagacya, victualium consumptio zawisła, promowował, ale, sprojektowawszy, pierwiej nie tylko place dla niej, ale i arsenały bronią opatrzyć i na ekspensa potoczne wojenne należyta

chunków wprowadzać. Znowu się odezwał jmp. Nakwaski, że niepotrzebna hojność jmp. podskarbiego, że tak wielu ma komisarzów.

mieć w skarbie zapasę, et non praetermittendo podanych od tronu propozycyi, involare w insze materye napominał ichmciów. O jmp. podskarbin non intermisit mówić, ażeby się do dawnych wrócił zwyczajów.

Jmp. Siruć, starosta kowieński, poseł inflancki¹⁾, namienił: gdyby każdemu według instrukcyi przyszło gadać i nowe coraz wnosić materye, tedyby chaos infinitum było; więc ażeby kolejno materye, które statum concernunt reipublicae, traktowane były, dopraszał się; ichmciów pp. płockich, ażeby illacyą swoją nie zatrudniali izby, obligował. Dziękował księciu jmci Radziwiłłowi, posłowi wileńskiemu, za uczynioną trzeciego głosu prekustodycyą i od czytania tych projektów, co były podpisane, zacząć sejmować zalecał; wenerował zdanie jmp. brzeskiego, obiecując i sam suo tempore indemnitate praw promovere²⁾.

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, ex universali motivo o aukeyi wojska, jako pro principali objecto, i o wynalezieniu pewnego na zapłacenie funduszu disceptare inculcabat. Także Litewska Prowincya aby tertio ordine wotowała, żeby tak, jak przeszłego sejmu, nie było, gdzie dla krótkości, bo tylko dwóch dni udzielonego czasu, o pożegnanie prosić musiała; ichmciom pp. płockim odpowiedział, że będą satisfacti, gdy korektura stanie i skarb strictius opisze się.

Jmp. Dąbbski, podczaszy kor., poseł brzeski kujawski³⁾

¹⁾ Cz. III: Nie radził coraz nowych ad disputandum wnosić materyi, ale kolejno materye traktować, życząc, aby, kiedy ichmość płoccy chcą tylko projekt swój podać, nie mieli w tem repulsam. Aprobował zdania, aby obostrzyć prawo. Na prekustodycyę ichmciów pp. ciechanowskiego i wyższogrodzkiego odpowiadał, że są wolne każdemu. Potwierdził desiderium litewskich, aby teraz projekt podawali. Upraszał księcia starosty kazimierskiego, aby podał dawne projekta do czytania. ²⁾ W.: *Wereszczyński inflancki nalega tu o kolejne roztrząsanie materyi podanych do tronu o bezpieczeństwie wewnętrznem i zewnętrznem, aukeyi wojska etc.* ³⁾ Cz. III d.: Dał zdanie, aby per turnum szły głosy, aby egzaminować pacta conventa, jeże i się dość onym staje, jeżeli senat wierne rady daje i ministrowie swoje dobrze sprawują urzędy, jeżeli cudzoziemcy w pocztę się nie wdają, administracya skarbu koronnego jeżeli jest sprawiedliwa. Łatwiej będzie myśleć de externis, kiedy się interne uspokoiimy i snadniej przyjdziemy do aukeyi wojska; lecz wprzód trzeba obmyślić fundusz, ekonomią dobrą w kraj wprowadzić, handle, manufa-

wyraził, aby pacta conventa egzaminowane były, ministrowie cudzoziemscy aby się w polskie ministerium nie mieszcili i nie mieszała. O podskarbach powiedział, że się sami tylko bogacą, a Rzplita ubożeje. Cóż po aukcyi wojska, kiedy placę jeszcze obmyślonęj i moderunków nie mamy. Ichmość pp. podskarbiowie zamki i pałace poreparowali, więc możemy mówić Majestatowi: mane nobiscum, Domine. In reliquo in sensum jmp. Karwowskiego i innych poszedł, domawiając się o rachunek sukcesorów podskarbach, aby pieniądze wprzód do skarbu oddali i kwit wzięli, to i zapłata będzie na wojsko.

Jmp. marszałek sejmowy tem zakonkludował, że jako zgoda jest konserwacją universi, także się wynajdzie dla ichmciów pp. płockich sposób do uczynienia im satysfakcyi, upewniał, zalecając tractare o aukcyi wojska, alias non intrudendo materias, okrom tych, które za generalną trzech stanów zgodą mogą być aprobeowane, i na tem solwował sesyą na poniedziałek, na godzinę ósmą.

SESYA DWUNASTA.

Die 14 Octobris.

Jmp. marszałek, przy zagajeniu sesyi, szacując incomparabilis pretii sejmowania teraźniejszego momenta, ubolewał, że po zakończonych preliminarjach nie tylko izba poselska juxta gradum sejmowania do należytego porządku nie przysła, lecz takowe jeszcze poczęła wtrącać materye, które ani do uniwersalów J. Kr. Mości, ani do podanych od tronu propozycyi nie regulują się. Więc pobudzał wszystkich, ażeby pro cardinali do formowania punktów securitatis internae et externae tudzież do proponowanych propozycyi¹⁾ conformiter się mieli.

Odezwał się interlocutorie jmp. Czarniecki, poseł bractawski, zamawiając dla W. Księstwa Lit. głosu trzecie miejsce według uczynionej na dniu onegdajszym J. O. jmci księcia Ra-

ktury etc. Lubo niemasz znacznych ekspens, skarży się na niedostatek jmp. podskarbi kor., którego zawstydzić to powinno, że zamek warszawski nie jest skończony. Skarb jak się ma rachować, zgadzał się z ichm. ciechanowskim i wyszogrodzkim.

¹⁾ Cz. III d.: konferencyi z ministrami cudzoziemskimi.

dziwiła ordynata, posła wileńskiego, prekustodycyi. Na co jmp. marszałek sejmowy replikował, że według teraźniejszej alternaty Prowincya Małopolska na każdej sesyi powinna mieć głosów precedencyą.

Jmp. Kalinowski, poseł podolski, tego był zdania, aby jmp. podskarbi kor. juxta praxim et methodum jmp. Grabowskiego kalkulował się. O aukcyą wojska ex mente instrukcyi województwa swego, które jest maximum ad conservanda imperia administraculum, instabat.

Jmp. Jaroszewski, podkomorzy i poseł plocki, życzył, ażeby czytane były projekta¹⁾, za laski księcia Lubomirskiego, marszałka sejmu przeszłego, unanimiter ułatwione, principaliter correctionis jurium, cla generalnego, agrariae contributionis, monopoliorum etc., które przeszłego sejmu dla krótkości czasu, Prowincyi Litew. udzielonego, nie były do skutku przywiedzione, te ex archivio comportare i czytać upraszał. O rachunkach jmp. podskarbiego po ekspedyowanej kalkulacyi namienił, że o tem czas będzie do mówienia.

Książę jmc Radziwiłł, poseł oszmiański, idąc in oppositum jmp. Jaroszewskiemu, posłowi plockiemu, domówił się, ażeby nie insze były czytane projekta, jako tylko te, które przez ichmciów pp. deputowanych do konstytucyi podane.

Jmp. Czarniecki, poseł bracki, uważając pod szczęśliwym i słodkim J. Kr. Mości panowaniem dobre dosyć obrad publicznych początki, spodziewał się, że correspondebunt ultima primis, byle tylko była mens omnibus una. A że materiarum confusio dissonos facit sensus, więc niepodobna wszystkich uspokoić, według owego axioma: qui duos sectatur lepores neutrum capiet. Życzył tedy to exequi, co jest ojczyźnie najpotrzebniejszego; najpierwej pomyśleć de fundo infallibili względem aukcyi wojska, powtóre o ekonomii wewnętrznej, po-trzecie o korekturze jurium, mówiąc, że sine justitia regna nihil sunt nisi vera latrocinia. I lubo zawalone prawami znajdują się u nas konstytucye, ale cóż potem, kiedy swojej nie mają obserwancyi, ut quid conduntur leges, si non observantur? Pochwalił w tem głos

¹⁾ Cz. III: dawne, na które prawie jednostajnie zgodzili się 1738, 1740, 1746-ti, t. j. cla generalnego, agrariae contributionis etc.

jmp. starodubowskiego, aby dać pondus legibus et super delinquentes rigorem opisać. Domawiał się i o to, aby województwa na każdy punkt per turnum wotowały, i jeżeli się na niego zgodzą, zaraz go podpisowały. O skarbie zaś kor. to asserebat, że do kalkulacji onego Rzplita lubo explicite nie położyła prawa, ichność jednak deputowani do kalkulacji ex innato amore in patriam w tem się dojrzą i izbie poselskiej de damno vel commodo zupełną uczynią relacją¹⁾. Upraszał i o to, aby, polegając in candore animi ichmciów pp. deputatów, ministeria w to nie wchodziły.

Jmp. Przeciszewski, poseł plocki, nie chcąc privato, ale publico placere bono, radził przystąpić do najpryncypalniejszych materii in ordine samych rządów i ekonomii wewnętrznej, allegując: gdy będą pieniądze, na niczem nie będzie schodzić, i upraszał, aby in ordine do ułożenia projektów ekonomiki ut accedatur do czytania projektów, na przeszłych sejmach ułożonych. Co do skarbu, wyraził, jest onego quantitas nigdy niewiadoma, bo co nowy podskarbi, to prowent inszy, od jednego augetur, od drugiego minuitur. I nie dziw, że vices ejus mutabiles, ile że na kwitach kupieckich ichność pp. pisarze na komorach piszą: „solutum“, a nie wyrażają, „wiele“. Z tych tedy okoliczności, mając lumen od jmp. Grabowskiego, który sobie zasłużył na wdzięczność i sławę u Rzplitej, prosił jmp. marszałka o informację: juxta quam regulam terazniejsze mają expediti rachunki, czyli tak, jak się jmp. Grabowski kalkulował, czyli też alia methodo, et ut adeat Majestatem w tej cyrkumstancji cum expostulatione, ażeby do tego skarbu likwidacyi ne exoriat quæstio quomodo, prae commissa regula delegowani byli.

Jmp. Plater, poseł wilkomirski, to wyraził, że mamy za co Divinam adorare Providentiam i J. Kr. Mości podziękować, że tak pactorum conventorum, jako i inne zachowuje obowiązki i nas in tranquillitate pacis konserwuje. Życzył zatem, ażeby według uniwersalnego pożądanja o korekturze praw dla zageęszczonęj niesprawiedliwości najpierwej pomyśleć, która jest basis et fundamentum regnorum; aby ichność pp. sędziowie według niej, a nie ex arbitrio et beneplacito sądzili; prawa aby sacro-

¹⁾ Cz. III d: Nie zdawało mu się (*mówcy*), aby te rachunki cum adminiculo podskarbiego nadw. kor. ekspedyować.

sancte obserwowali, delinquentes seryo karali. Co do ekonomii wewnętrznej, abrogationem teloneorum particularium, o wprowadzenie mennicy, handlów, kasacyą podymnego dopraszał się.

Jmp. Czacki, star. nowogrodzki, poseł bełzki, seryo zalecał, aby, jako wszędzie do gruntownej szczęśliwości zgoda jest najpotrzebniejsza, tak tembardziej w wolnym narodzie naszym, bez żołnierza i rady zostającym, powinna być pro primo objecto u każdego. Tegoż był sentymentu, aby jmp. podskarbi w. kor. ad normam jmp. Grabowskiego kalkulował się, i ażeby też kalkulacyą ichmość pp. delegowani, donec subscribetur, całej izbie poselskiej prezentowali, albowiem ad mentem prawa powinni ichmość pp. podskarbiowie przed pauami radami i posłami ziemskimi juxta antiquam praxim na sejmach likwidować się. Dodał i to, że się przez protekcyę wielkie krzywdy dzieją skarbowi, ale cóż po tem, kiedy vitia allegamus et non corrigimus. Nowości jednak co do skarbu i w inszych cyrkumstancyach strzedz się kazał, bo takowe więcej czasu trawia, niżeli pożytku przynoszą ojczyźnie. Aukcyą zaś wojska alegował, że ta sine certo fundo, fundusz zaś bez aukcyonowania prowentów stanąć nie może, więc skarb potrzeba, aby należycie opatrzyć aliis praetermissis, i ażeby ex sudore vultus nabyte pieniądze in privatum nie obracały się emolumentum.

Jmp. Kossowski, sędzia i poseł sandomirski, uczyniwszy nieskończoną Temu chwałę, per quem reges regnant, za takiego monarchę, który prawdziwie zwać się może augustus, pius, fortis et justus, u którego za cel św. sprawiedliwość, praw obserwancya i dobra pospolitego całość, jmp. Małachowskiemu, staroście oświęcimskiemu, dziękował pro aequanimitate, że na takiego izby moderatora pierwszy dał głos swój, super quem sors cecidit populorum, i że pod jego dyrekcycą sejm terazniejszy felicem sortietur exitum, tuszył. Za zdaniem zaś idąc jmp. starodubowskiego, upraszał stare prawo w należytą przyprowadzić obserwancyą, a nowego układaniem się nie zaprzętać. Co do aukcyi wojska, na fundamencie instrukcyi swojej, życzył de fundo pierwwej pomyśleć, i że jmp. podskarbi sequetur vestigia jmp. Grabowskiego dabitque pretia rebus, nieomylnie sobie tego obiecował.

Jmp. Sulistrowski, marszałek i poseł oszmiański, supponował, że nikt nie jest tak zapamiętałego serca, żeby publicam zachować tranquillitatem bonumque promovere ojczyzny (nie)

pozwolił, tak póty na swoim zdaniu persistebat, aż jmc p. marszałek w. k. dał głos jmc, który w ten sens mówił: Że zawiódłby się na próżnej opinii, ktobykolwiek rozumiał opacznie oddalonego być Waszą Kr. Mość Pana N. M. a curis et meditationibus Rzeczypospolitej, i owszem niech się tłumi opaczna interpretacya, rumpatur invidia, serce złośliwe niechaj ponosi scysurę, rodatur sua viscera livor, gdyż każdy widzi, że za manudukcyą W. Kr. Mości manutencyą praw, swobód i wolności naszej, pożądanym cieszymy się pokojem, lubośmy dotąd byli tanquam caeca sub nocte jacentes, pókiś, W. Kr. Mość, jako pierwszy luminarz, adventu suo nas nie oświecił, i zastałeś signata limina pace. Nie narzeka na absentowanie się W. Kr. Mości nasza Rzeczpospolita, boś ją w lepszej zastał sytuacji, niż ów cesarz, który w Rzymie moerentia tecta vacuasque domos et leges silentes habuit. Potem obrócił mowę do prześwietnego senatu dwojakiego stanu, duchownego i świeckiego, a najprzód ad statum ecclesiasticum, aby duplę i hybernę płacić non denegaret, oraz aby subsidio charitativo upadającą na siłach żołnierskich ojczyznę wesprzeć zechciał, także i na konsystencyą w dobrach swoich według dawnego zwyczaju zezwolił, z tem się palam manifestując, że sub illo vinea Domini, salus Reipublicae omnigenum accipiet vigorem. Tandem uczynił apostrofę ad statum senatorium saecularem et ad pacis bellique ministeria, aby z królewsczyzn, które przywłaszczyli sobie niemal perpetuo et haereditario jure, hybernę i kwarty sprawiedliwie płacić raczyli. Zatem suplikował J. Kr. Mości, aby zatrzymane i przywalone od niemałego czasu długą niepamięcią żołnierskie miesiące cum distributiva gratia ad panem benemerentium miłościwie przywrócić raczył, rozumiejąc, że przez te sposoby legibus honor, nobis quies, tibi amor conciliabitur. Przy konkluzyi mowy swojej z głęboką submisją to złożył votum: Augusto a Deo coronato militent pax, salus, honor et gloria¹⁾.

Respons od tronu przez J. W. jmc p. kancelerza w. kor.:
Zasłużone ojczyźnie serce pańskie zupełną napelnia się radością, kiedy J. Kr. Mość P. N. M. zapatruje się na zgromadzone stany w gotowości do spólnego ratunku ojczyzny, jakoż J. Kr.

¹⁾ Cz. III d: Ruszyli się po tej mowie ichmość ministrowie do tronu, od którego etc.

Mości prace najmiłsze są około dobra pospolitego zabawy. Okropne rozeszłych sejmów wspomnienie każdego trwoży, język drętwieje mówić, jako już od 1736 roku ojczyzna zostaje bez rady i poratowania. Któż tej autorem nieszczęśliwości, jeżeli nie własni ojczyzny synowie i invidia? Wiem, że propozycya będzie do gustu, na którą generalna zajdzie zgoda; które zaś podobać się nie będą, powinny iść w reces, bo tak miłość ojczyzny każe, tak zdrowy dyktuje rozum. Przystąpił zatem do czytania propozycji sejmowych, które in hunc idą sensum: Aukeya wojska, na tylu sejmach proponowana stanom Rzplitej, powinaby już sprzykrzyć się każdemu dawać ją za cel obrad publicznych, kiedy tak zba-wienna materya częścią przez złośliwe interpretacye, częścią przez bojaźń umniejszenia prowentów i intrat na zgubę tylko obracała się. Jednak J. Kr. Mość nie chce o tem zapomnieć, skąd kraj cały z własnego żołnierza naturalną zawsze mieć może obronę, ale że do tego wszystkiego regularna płaca musi być ustanowiona, nowe uchwalone podatki, nowe lustracye, insza taryfa, a te wszystkie podatki sposoby na przeszłych sejmach służyły tylko do formowania pretekstów wycieńczenia czasu i dla pokrycia złośliwych intencji zepsucia obrad publicznych. Więc J. Kr. Mość w tej okoliczności do zdania stanów Rzeczypospolitej i swoje chętnie przyłączy. Ekonomia kraju wewnętrzna wszystkie państwa bogacąca, u nas wcale zaniedbana; a ta zawisła na manutencji praw miastom i miasteczkom, aby każdy obywatel bezpieczeństwo miał tak w handlach, jako i w domu przy rzemieśle siedzący, od wszystkich skądkolwiek wynikających insultów; na otworzeniu mineralów, tak w górach Olkuskich, jako i gdzie się znajdować mogą, i mennicy z porównaniem monety waloru z potencjami postronnemi; na zniesieniu cel i myt partykularnych, na wprowadzeniu różnych manufaktur, dla których niedostatku wszystkie pieniądze wychodzić muszą. Żeby zaś tak świętobliwe, przedsięwzięcie J. Kr. Mości Bóg pobłogosławił, trzeba pomyśleć, aby sprawiedliwość św. w każdych sądach miała swoją obserwancyą, aby po trybunałach i innych sądach znieść te, które się wcisnęły, inkonweniencye. A że z sąsiedzkimi potencjami przyjaźń i dobra harmonia być utrzymana powinna, J. Kr. Mość P. N. M. przypominać raczy konferencye z posłami cudzoziemskimi według konstytucyi 1726 i 1736, z nową osób deputacyą na miejsce zmarłych. Te tedy wszystkie propozycye J. Kr. Mość

P. N. M. zacnym stanom Rzplitej zaleca; niechaj każdy miarkuje, jeżeli nie są do z bogacenia kraju dążące, jeżeli inaczej obnażona z ozdób swoich Polska przyjść może do dawnego lustru, jeżeli bez własnego żołnierza obronna może mieć bezpieczeństwo kraju swego.

Po tem tedy przeczytaniu propozycyi jmé p. marszałek w. kor. cum ministris poszedłszy na krzesła, dał głos jmci p. marszałkowi poselskiemu, który wyraził: Iż doskonale starożytny Polak opisał waleczną królów polskich rękę, gdy ją do powszechnego przyrównał chleba. Idzie do tego zdania i stan rycerski na dniu dzisiejszym i większe otrzymuje ukontentowanie, gdy prawem opisany porządek sejmowania szczęśliwe swoje odbiera dziś skutki¹⁾. Wniósł zatem prośbę do tronu, przypominając panem benemerentium et distributivam justitiarum dla stanu rycerskiego, dziękując J. Kr. Mości za konferowaną prymaturę jmci ks. Komorowskiemu, i innych wielu ichmciów rekomendował. Po tej zakończeniu rekomendacyi zamówił sobie saluum regressum do izby poselskiej.

Jmé p. kanclerz w. k. za daniem sobie głosu od jmci p. marszałka w. kor. odpowiedział, że naturalna J. Kr. Mości łaska i hojność jako nikomu odmówić nie potrafi, tak co się zostało z wakansów, przez kancelaryą swoją rozdać nie omieszka, a gdy wszystko rozda, i samego siebie nie dla siebie zostawi. Solwował zatem sesyą in ordine wysłuchania posłów wojskowych na godzinę dziesiątą in crastinum.

SESYA SZÓSTA.

Die 5 Octobris.

J. Kr. Mość P. N. M. in frequentia przytomnego senatu, zasiadłszy na tron, od wojsk tak koronnych, jako i W. Ks. Lit. utriusque authoramenti, przez delegowanych z koła rycerskiego posłów*), zwyczajne odebrał hommagium.

¹⁾ Cz. III d: Rekomendował przytem podanych na kartkach ichmciów łasce pańskiej.

*) Koło rycerstwa koronnego odbyło się pod Solcem w Sandomierskiem 12 września; pierwszym posłem od autoramentu polskiego zo-

Za daniem tedy głosu przez jmcí p. marszałka w. kor. jmcí p. Sługocki, strażnik pol. kor., poseł od wojska koronnego, w ten sens miał mowę: Jako zawsze tak i teraz od szczęśliwego zaczęcia panowania składamy W. Kr. Mości należyty poddaństwa naszego trybut, którzy sub pondere diei et aestus circa Majestatem et Libertatem czułą mamy attencyą i szczere chęci utrzymywać wiarę, miłość, prawa i pograniczne zamachy in confinio Regni; tylko nie mamy z kim mężnego dać odporu, bo małą partyą niepodobna rzecz jest inveteratum eradicare malum. Suplikowaliśmy nieraz o stare zasługi, które poszły w niepamięć, drudzy zaś, szukając dla siebie zagranicą awantazu, pożegnali się z nami: vale patria. Inni o żołd zaległy szukali sprawiedliwości po trybunałach, to wskórali, że natraciwszy na prawo fortuny, nic nie wygrali. Nasze też świeższe zasługi, chociaż się obijają o uszy W. Kr. Mości, żadnej jednak nie mają rekompensy. Zatem dziękował J. Kr. Mości, że J. W. jmp. hetman w. koronny, plenus dierum et meritorum, ex distributiva gratia pierwsze w senacie osiadł krzesło, submissa prece za nim wnosząc prośbę, ażeby za zasłonę własnymi ludźmi od ściany rosyjskiej, distinctam u J. Kr. Mości mógł mieć recognitionem. Także rekomendował J. W. jmcí p. wojewodę kijowskiego ad militaria fortia dexterrime zabierającego się, który non degener filius patris et de sanguine ducum pochodzący*), ojcowskie przy komendach suffert onera, ażeby w łaskawym J. Kr. Mości respekcie był konserwowany, i wielu innych ichmciów in sago zasłużonych et in continuo belli motu zostających¹⁾, tudzież siebie samego, żadnej nie partycypującego królewsczeyzny, distributivae justitiae zalecał, aby J. Kr. Mość pokazać nad nim swoją łaskawość i skibę proporcjonalną roli dać raczył, mówiąc: że za to inscribet Tibi

¹⁾ Cz. III wymienia wojewodę mazowieckiego, hetmana pol. kor., kasztelana czerskiego, dom ks. Jabłonowskich, starostę oświęcimskiego, Siemianowskiego, oboźnego kor.

stał Sługocki, strażnik wojskowy, drugim — pułkownik Małachowski; od cudzoziemskiego autoramentu posłował generał major Bekierski i paru innych wojskowych. Kurjer Polski 1748, № DCXVII.

*) Stanisław Potocki († 1760), syn Józefa hetm. w. k. († 1751), wnuk Andrzeja, hetm. pol. kor. († 1693), prawnuk Stanisława Rewery, hetm. w. k. († 1667).

posteritas quaecunque mereris. In reliquo o admisją do pocałowania ręki pańskiej dopraszał się¹⁾.

Jmć p. kanclerz w. k., dając odpowiedź od tronu, to wyraził: Iż myli się ten na swoim umyśle, który po skończonych wojennych burzach w miłym siedząc pokoju, wcześniej o obronie i o zmocnieniu sił Rzeczypospolitej nie zamyśla, nie wtenczas bowiem szukać rąk do broni, kiedy ojczyzna, gwałtownym przyciśniona przypadkiem, zawoła na ratunek. Więc o aukcyi wojska pomyśleć radził, upewnił oraz o nieomyślnej znakomitym kawalerom rekompensie, mówiąc, że J. Kr. Mość P. N. M. każdego czasu otwartą trzyma rękę, do której pocałowania przystąpić zacnemu pozwala rycerstwu. Co też eo instanti przez ichmciów pp. posłów od wojska koronnego po przeczytanej instrukcyi effectuum est.

Dał zatem głos jmć p. kanclerz w. kor.²⁾ jmci p. Żeromskiemu, porucznikowi petyhorskiemu znaku J. W. jmci p. Pocięja, strażnika w. lit., posłowi od wojska W. Ks. Lit., który to przed tronem wyraził: Jeżeli nieżyjące i bezrozumne dziełem natury do swego centrum ściągają się kreatury, a dokądże oświecone rozumu, od Boga wypolerowane, światłem łaski W. Kr. Mości P. N. M. ściągać powinno się rycerstwo W. Ks. Lit., jeżeli nie do tego, do którego ma spiritus vitales Majestatu, Najjaśniejszy Królu P. N. M.? albowiem jeżeli Cię znamy, P. N. M., nieskazitelnem

¹⁾ **Cz. III d:** Czytał potem instrukcyę drugi wojskowy poseł, jmp. Małachowski, w której oprócz ekspostulacyi, w mowie jmci p. posła pierwszego wyrażonych, continebantur te: doniesienie, że podatek, 1717-mi konstytucyą naznaczony, wojska nie dochodzi punktualnie, i że nie mogąc go znieść, szlachta z domów poustępowała; inflacya, aby panem benemerentium tym dawać, których hetmani widząc zasługi, rekomendować będą. Ażebym ichność oficerowie gaże punktualnie odbierali, a tak żeby przy chorągwiach zawsze znajdowali się; potrzeb artyleryi przypomnienie i fortyfikacyi, antemuralis camencensis bastyonów wystawienia; uskarżanie się, że w Kamieńcu, w Okopach Św. Trójcy i indziej na pograniczu stojące praesidia na kwaterach wygodnie mają; upraszanie o komisją czy to przez sejm czyli przez senatus consilium in ordine do rewizyi fortec; przełożenie krzywdy, że w żołdzie każdy czerwony złoty po złotych polskich osiemnaście musi przyjmować wojsko etc.—²⁾ **Tak Cz. I, II, III, Dz. 08; jedynie w Paw. czytamy:** marszałek.

słońcem horyzontu naszego, tedy jako atomy, bo proch z pod nóg Twoich, ciągniemy się in unum, coagulando życzliwe serca, hartując najjaśniejszymi promieniami dla nieprzyjaciół ojczyzny i W. Kr. Mości żarzyste pogromy. Jeżeli zaś jesteś, Najjaśniejszy Panie, morzem niezbrodzonej dobroczynności, płyniemy, jako źródło do herbownych rzek Twoich, aquae multae, populus Tuus, abyśmy wierność naszą, w czasie pokoju wybieloną, in candore animi prezentowali, a w czasie wojny krwi własnej na zaszczyt ojczyzny i na dostojęństwo W. Kr. Mości w Rubikon się zamienili. Jeżeli Cię, Panie Miłościwy, znamy dominum legionum, a jakże żołnierze nie mamy spieszyć do swego pana? Lecz z czemże przed W. Kr. Mością popisać się możemy, jeżeli z wielką liczbą dzielnego rycerstwa? tej komput mały kazało mieć prawo. Jeżelibyśmy stanu naszego chcieli prezentować dzieła, tych Bóg Zastępów i W. Kr. Mości przezorna opatrność nam ujęła, zachowując, cum proxima arma canunt, nas w zupełnym pokoju. Więc jako czystą do napisania tablicę, prezentujemy otwarte serca nasze W. Kr. Mości, na tych cokolwiek wielowładna i niezwyrodniona zapisze ręka, z głębokim posłuszeństwem nosić będziemy. Si pacem velis, pacifici, si arma, subito fugabimus. Ichmców pp. hetmanów W. Ks. Lit. nie śmiał rekomendować, ile kiedy J. Kr. Mości więcej są ich znajome zasługi, wierność i życzliwość, niżeliby wyrazić potrafił, więc o nadgrodzie dla nich spodziewał się, że musi być w dobrotliwym sercu pańskim zapisana. Całe zaś rycerstwo W. Ks. Lit. munificencji J. Kr. Mości zalecał, mówiąc: że jeżeli całe życie swoje na zasługi Rzplitej oddało, aby z respektu pańskiego przynajmniej przy miesiącach żołnierskich zachowane było, żebrząc o przystęp do tej, która straszna nieprzyjaciółom, słodka wiernym poddanym, ręki.

J. W. jmc p. marszałek w. k. dał głos jmc i kanclerzowi w. lit., którego mowa sequitur takowa z repliką od tronu posłom wojskowym W. Ks. Lit.: Jakimiby sposoby zupełna państw i królestw całość w kwitnącym utrzymać się mogła wigorze, różne w tem przezornych polityków zachodzą zdania. Jedni za najgruntowniejszy trwalej szczęśliwości poczytają fundament zachowaną praw ojczystych obserwacją, drudzy łaskawe władzącej zwierzchności panowanie i wzajemne życzliwych poddanych posłuszeństwo, inni obfitą licznymi obywateli opulencją i nieustającą sciencyi, kunsztów, handlów propagacją; atoli te i tym po-

dobne do publicznej konserwacyi congrua sint, quamvis media astuta videntur, jeżeli tego wszystkiego zdolne dzielnych wojsk nie zaszczycą siły. Niespodziewany bowiem wszczętej wojny turbo cogit leges jusque silere sub armis, najlepszą wznieconemi między stanami dyfidencyami miesza harmonią, nabytą wielką pracą przez uciążliwe egzakcye szczerem niszczy kraju obfitość, ostatnią ruinę, ciężką niewolą i totalną częstokroć przynosi zgubę. Doznała rzeczywistych tej prawdy skutków urbs orbis domina, która póty w nieograniczonej ogromności, w głośniej na cały świat sławie, w strasznej najodleglejszym narodom potędze i w nieprzerwanych opływała pomyślnościach, póki wierne i żarliwe za honor i całość jej mężnie zastawiały się pułki. Lecz skoro nieukontentowany żołnierz, dawszy się wszędzie słyszeć, quis Paulis, quis Aemiliis in ingrata civitate similis esse velit, et gratis poenitet esse bonum, jawny do powinnej wspólnej ojczyzny obrony wstręt pokazał, owszem wprędce częścią insidiosio aere ujęty, częścią obłudną obiecanych pożytków nadzieją utwierdzony, opuściwszy ogólny nierozdzielnej Rzplitej interes, poszedł divisim in clientelam niektórych niespokojnych i wielkomyślnych patryotów, prywatnej w publicznym upadku elewacyi, nie dobra pospolitego szukających, zaraz też prosperitas Reipublicae szwankować poczęła, wewnętrzne dyssensye, ambicya równości nie cierpiąca, szkodliwe praktyki, obszernych prowincyi dysmembracya, bezwstydné praw kardynalnych zgwałcenie, okrutna wojna domowa, nagła ewersya status, nowa nakoniec rządu publicznego forma nastąpiły i wszystkie razem multa sanguine parta, servata multa przez niemaló wieków trwające upaść bez powstania musiały decora. Dziwować się jednak temu mniej potrzeba, bo jak Rzymianie tutamen bezpieczeństwa praw i swobód swoich in plebejas złożyli manus, tak też ci ludzie, do defensyi Rzeczypospolitej zażyli będąc, ab incunabulis sub rasura ad servitutum przyuczeni i z niewolniczej kondycyi ad militare professionem et munia Martis przypuszczeni, nie mogli mieć ex vili sorte nascendi ani gustu wolności, ani znali jej szacunku, ani mieli w sobie generosum acquirendae gloriae stimulum; szczególnym tylko podłego zysku, gdzie i od kogo więcej wziąć mogli, rządząc się incytamentem, za zuchwałem dwóch supra civilem modum wyniosłych o podbicie arcanae molimine ojczystych swobód emulantów powodem łatwo się stali fatalnym instrumentem ad

suffocandam na polach farsalskich libertatem. Beatior z Providencyi Boskiej fortuna contigit tej zacnej Rzeczypospolitej, że tuitionem et decus iurium i dostojenstwa pańskiego, totum Regni robur na szlacheckich ingenui civis oraz et militis zasadziła piersiach. Nie mogą takowe wojska, z wyboru krwi najprzedniejszej złożone, nienawidzić tej, w której i dla której porodzili się wolności, którą rzesistym przodków potem zaszczepili, w niezliczonych okazyach nieprzełamanym za nią zastawiali się murem, wiekopomnej torem walecznych antecesorów, pewnie nie dla jakiego profitu, chyba dla honoru dobijali się zawsze sławy; trony obranych monarchów cum dispendio zdrowia i fortuny illibata fide et forti zelo utrzymywać zwykli i dotąd, odważnem we wszystkich niebezpieczeństwach sercem salutem publicam zaszczycając, rzetelne dawać nie przestają dowody, jako heroiczny zacnego z dzieł i urodzenia rycerstwa liberae gentis geniusz nihil timet innato patriae succensus amore, regum jura, fidem sanctam legesque tuendo. I ten to jest wolnemu narodowi charakter, który J. Kr. Mość P. N. M. i w zacnem wojsku litewkiem upatruje, doznawa, szacuje, i tem słuszniej ex iustitia distributiva zasłużone rycerstwo rekompensuje, im te bardziej między obcemi wielu państw jedynowładnych autoramentami nieskażoną, żadnem kacerstwem ku wierze prawdziwej żarliwością, wspaniałemi niezmordowanych przeciwko nieprzyjacielowi krzyża św. atletów antemuralis christianitatis, mężnych Kościoła Bożego defensorów, inclytorum Orthodoxi Regni heroum od Stolicy Apostolskiej przyznanymi w różnych dyplomatach tytułami, niemniejszymi krwawych bitew, sławnych zwycięstw tryumfami, przykładnem juris gentium, inviolatae sąsiedzkich granic immunitatis i wszelkiej spokojności dotrzymaniem, nieprzymuszoną, bo dobrowolnie przyjętą ku własnym regnantom wiernością, non mercenario a temsamem minime suspecto ku Rzplitej, gdyż będąc jej pars praecipua, amore naturali wspólną z drugimi stanami czy to na senatorskich krzesłach czyli na poselskich, deputackich, komisarских funkcyjach, publicznych Rzplitej deliberacyi ac administrandae iustitiae partycypacyą wysokimi po województwach, ziemiach i powiatach dygnitarstwy, samem nawet imieniem „towarzysz“, starożytną i żadną natalium wadą nieprzyćmioną zacność szlachecką aequalitate civium bez ekscypcyi w wolnym narodzie zaszczyconą, dezygnującym, i innemi znakomitami (przy nienaru-

szonem jednak ścisłej artykułom wojskowym subjekeyi, regularnego disciplinae militaris rygoru, zupełnego przyzwoitej władzy, posłuszeństwa zachowaniu) belli et pacis prerogatywami, jako niewątpliwemi supereminenter dystyngwuje się awantażami. Niemniejszą pozyskują J. Kr. Mości konsyderacją znaczne W. W. hetmanów merita, w chwalebnych doznanej ku Majestatowi swojemu wiary, wziętej od wielkich przodków ku ojczyźnie miłości przykładach (nikomu nie tajne), które nie tylko sprawiedliwą regii judicii otrzymują aprobatę et publica bene gesti muneris encomia, ale też dobrotliwą dalszych faworów powabia kontynuacją. Na znak zaś zarobionej heroiczną cnotą wdzięczności i zwykłej łaskawości pańskiej przyjąwszy paterne J. Kr. Mość wyrażone w instrukcyi zacnego wojska utriusque authoramenti desideria, przy ofiarowaniu pamiętnych respektów pozwala Waszmościom Panom miłościwie tangere sceptrigeram fortemque manum ore fideli.

Po tej mowie i po pocałowaniu ręki królewskiej przez wojsko litewskie J. W. Jmć p. kanclerz w. k. oświadczył J. Kr. Mości amorem et gratitudinem przeciwko wojsku, i że zasłużonych godnych towarzyszy desideria zechce kontentować, i solwował sesyą na wtorek, na godzinę dziesiątą.

SESYA SIÓDMA.

*Die 8 Octobris*¹⁾.

Król Jmć P. N. M. in assistentia ichmościów pp. marszałków kor., ministrów i senatorów wszedłszy do izby senatorskiej, zasiadł na tronie, a zatem ulokowawszy się ichmć pp. senatorowie i posłowie na swoje miejsca, dał głos Jmć marszałek w. kor. J. O. księciu Jmci Załuskiemu, biskupowi krakowskiemu, który po złożeniu votorum suorum J. Kr. Mości życzył, aby z całym Najjaśniejszym potomstwem jak najdłuższem się cieszył zdrowiem, aby coraz większe a większe do powinnowania ze wszystkimi stanami Rzplitej miał materye, niemniej

¹⁾ W. d. Obchodzono diem natalem Króla Jmci uroczyste, i posłowie... byli u króla na gali.

żywe zapisował J. Kr. Mości obligacye pro paternis circa Rempublicam curis, że in generali wojny aestu, która wszystkie fere Europy części pożarem swoim zapaliwszy, Polskę domi ab exterrisque tutam et illaesam utrzymał i jej się słodkim pozwolił cieszyć pokojem; belli pacisque ministrom, że in tam turbido ojczyznę statu we wszelkim utrzymali porządku i bezpieczeństwa; osobliwie jmci p. hetmanowi w. kor. za opatrzenie i zasłonę od najazdów granic, utrzymanie w dobrym porządku Kamieńca i za wystawienie magnis sumptibus Stanisławowa na obronę ojczyzny z należytą dziękował rekognicyą. Żalił się na tyle infructuoso eventu rozszlęch sejmów, które duszą panowania nazwać się mogą, i jeżeli ojczyzna dotąd bez wszelkiej zostawała rady, gensque domi absque consilio, fere sine armis, to unico Dei beneficio et ejus Providentiae przypisać się musi; że na ojczyznę naszą różne zsyła plagi, to czyni na zahamowanie przestępstw i ekscesów naszych, allegując quod gravius sit quod committitur, quam quod toleratur; materyą tę do konfesyonałów i ambon odesłał. Zaś quoad statum Rzplitej, do tego się sądził być obowiązany, do czego miłość ojczyzny i przysięga jego stimulat; prawo naturalne każdego recte sentientem do kochania ojczyzny pociągać powinno, kto oziębłe o niej radzi, odrodkiem jej nazwać się powinien. Konkludował, że każdy wolności syn prywatne swoje porzuciwszy racye, zawziętości i emulacyi zapomniawszy, dobro ojczyzny na pierwszym mieć powinien oku. Allegował, że się często dzieje, że ci, którzy non sunt boni consilii authores, stają się nieprzyjacielami, i choćby najlepsze dzieło dla zazdrości samej zrujnować gotowi, dla czego ojczyzna od tak długich czasów zostaje bez rady; prawa, że obserwancyi należytej nie mając, bez rygoru i egzekucyi zostają. Głos wolny, chociaż wielkiemi ubezpieczony prawami, nie jest w swoim walorze ani konsyderaacyi: jeżeli jeden drugiemu activitatem tamuje, nie czyni to pretio dobra pospolitego; u niego ten jest koniec, aby sam będąc activus, drugich widział in activitate passiva. Zagaściły się teraz abusus przeciwko prawom, uważać to każdy może, który nie jest peregrinus in lege, a cóż dopiero mówić, kiedy to będzie mancipatum, non liberum veto, kiedy to pasya, nie dobra pospolitego racya, ale owszem duch jakiś cudzoziemski mówi! O senacie, że lubo securitate publica obwarowany jest, aby na sejmikach bywał, dla szczególnej weksy, et ut mutam non agat

scenam, absentować się musi. Ubolewał, że lubo przed zakończeniem sejmu pięć dni obwarowało prawo senatowi, aby do mace rowania egzaminu praw konkurował, o tem cale się zapomina i prawu dosyć się nie czyni: to zapomnienie incrementum daje do kontemptu praw, i że większą coraz izba poselska górę biorąc, corregnare, videtur i że w Polsce, jak u pewnego monarchy perskiego, quod libet licet, a ów w trybunale nowomodny termin generalnie jest przywłaszczony, iż moc prawa, vis legis, obróciła się w gwałt prawa, in vim legis. Zgromadzonym na sejmie stanom, którym J. Kr. Mość zalecił przez instrukcye swoje domowy porządek i ubezpieczenie, życzył, w to penitus wszedłszy, errata corrigere i obostrzyć executionem dawnych praw, obmyślić observantiam nowo stanowionych, zabezpieć arbitrariis executionibus prawa, które, jako komu potrzeba na swój pożytek, tak je eksplikuje, choć to ejus est solum interpretari, cujus et condere. Unikać w konstytucyach equivocaciones i skracać oneż, ażeby się i lepiej pamiętały i heterodoxis explicationibus nie podlegały. Poenalitates na przestępstwa et modum dochodzenia naznaczyć, ażeby ubi aderit rigor, sit et legis vigor. Pierwszy ten domowy porządek łatwo za sobą pociągnie wiele innych porządków i sejmowania materyj, osobliwie podał¹⁾ komisją ex utroque ordine naznaczyć życzył, które ażeby nie były commissiones omissiones, radził, ażeby należyty modus procedendi et exequendi onych był opisany. Kurlandya, tak piękna prowincya, aby suo duce tandem gaudeat, o skuteczną J. Kr. Mości kooperacją do dworu petersburskiego suplikował. Zamiast sędziów pogranicznych dla utrzymania na pograniczu spokojności życzył hanc provinciam zlecić ichmościom pp. starostom i grodom pogranicznym, urzędników publicznych za asesorów im dodawszy i sądzenia modos opisawszy, aby przeto antiqua starostów juryzdykeya zachęciła się do częstej, prawem obwarowanej tam rezydencyi, aby większa sądów była authoritas a mniejszy koszt Rzplitej, która na to łożyć musi. Starostom grodowym według dawnego zwyczaju należałoby się większą providere intratę przez przyłączenie avulsorum, ażeby mogli doskonalej exequi prawa i dekreta,

¹⁾ *Może miało to brzmieć: osobliwie podatków; komisją etc.; redaktor dyaryusza przypuszczalnie źle odczytał i rozwiązał skrócenia brulionu.*

gdyż oni są brachium regale dla bezpieczeństwa, aby w swych jurydykeyach determinatum ludzi numerum trzymali, przez coby przybyło Rzplitej in necessitate rekrutów; aby im oraz obmyślić securitatem i za egzekucją sprawiedliwych dekretów trybunalskich, których invalidatur authoritas, kiedy do egzekucyi nie przychodzą, ażeby nie wolno było ich pieniać, czem odstraszeni często bywają od pełnienia włożonych na urząd swój obligacyi. Promontorium montowskie, Wisłę z Nogatem dzielące, jeżeli w tym czasie nie będzie reparowane, to albo defluitacya do Gdańska utraci się, albo, gdy cudzym kosztem reparowane będzie, jako to sąsiedzkim, dobrowolnie i z hańbą Rzplitej, z cudzym pożytkiem utraci się. Rezydentów przy dworach cudzoziemskich, osobiwie w Rzymie trzymać i z skarbu pensją im obmyślić upraszał J. Kr. Mości. Rekomendował św. Jana Kantego kanonizacyą, i kościół nacyonalny św. Stanisława Kostki w Rzymie pro gloria gentis, aby był reparowany. Insze materye inszym zostawił, nie chcąc czasu zabierać; Pana Boga prosić nieustannie za to królestwo obiecał, quondam przy protekcyi patronów św. kwitnące, które teraz, chociaż przy pokoju, coraz bardziej niszczęje, lud ubożęje, miasta upadają, handle giną, kruszce odłogiem leżą, moneta zginęła. To wszystko ojcowskiemu J. Kr. Mości, aby ojczyzna dalej in deteritum nie szła, zalecał staraniu, a jak za Augusta Pierwszego, 40 lat panującego, pod słodkiem panowaniem W. Kr. Mości Te regnatorem longaevum, Te reguante florens Regnum oglądać mogli.

Jmć ks. biskup poznański, enkomizując chwalebne J. Kr. Mości nad wolnym narodem panowanie, które w całej niemal Europie szerzące się wojenne burze od nas szczęśliwie odwróciło, więc lat niezamierzonych J. Kr. Mości z Najjaśniejszą Królową, et tota Serenissima Familia życzył. Dziękował oraz ichm. pp. ministrom utriusque status et gentis za usilne circa bonum publicum staranie i praw kardynalnych utrzymanie. Aukcyą wojska pro primo objecto mieć kazał, bo bez niej tak rozległe państwo w żadnej nie jest konsyderaacyi u postronnych nacyi. O artyleryi pomyśleć, o broni i utrzymaniu fortēc, aby certum na to wynaleźć fundum, dopraszał się. Więc eo fine komisją ex utroque ordine ad referendum do przyszłego sejmu naznaczyć radził, a zatem będzie sat cito, si sat bene. Korekturą także jurium meliorować, reasumowawszy dawniejsze konstytucye i nowe

przydawszy projekta. Otwarcie gór Olkuskich, także i mennic pokornie J. Kr. Mości rekomendował. Także promontorium montowskie ichmeiom pp. podskarbibm zlecić zalecał. Krzywdy też elbląskie, ażeby od Rzplitej justam miały compensationem et recognitionem, instabat. Ex officia, które totalnie miasta rujnują, znieść radził. In reliquis referował się do zdania ks. jmc'i biskupa krakowskiego i do innych po sobie mówiących.

Jmc' ks. biskup płocki, Dembowski, należyte Majestatowi J. Kr. Mości złożył podziękowanie, że J. Kr. Mość własnemu nie folgnując zdrowiu, ad regiam przybywszy, sejm ten, który się Sejmem Boni Ordinis nazwać może, złożyć raczył. Wnosił oraz to do Boga votum, aby pożądanym ad vota publica pobłogosławił sukcesem, gdybyśmy ubezpieczeni byli ab extra et ab intra dobrym opatrzeni porządkiem, i na ten koniec sojusze sąsiedzkiej przyjaźni przez reasumpcyą konferencyi odnowić życzył, i to naprawić, co ex orbita legum wypadło, gdyby rygor praw był obostrzony et ne praedominetur mocniejszy nad słabszym, albowiem u nas leges multae, sed sepultae. Respektem pogłównego et odiosae vocabuli nomenclaturae to namienił, że tylko konstytucya anni 1717 do następującego sejmu oneż ustanowiła, a już dwa sejmy, jeden 1726, drugi 1736 stanawszy, tegoż podatku nie zniosły. Ma Rzplita thesaurum absconditum, minerały, których otwarcie jako jest essentialiter potrzebne, tak moraliter jest rzecz trudna, bo nie widzi, ktoby zdołać mógł, chyba sposobność J. Kr. Mości. Co wszystko pendet a supremo arbitrio Majestatis, który może wynaleźć ku temu ludzi sposobnych. Commercium po miastach introdukować rekomendował, z których każdemu krajowi największy pochodzi emolument. Depaktacyom drogę zatamować. Protekcyę, które są z wielką skarbu szkodą, abolere. Długi zaległe po zeszłych podskarbiach koronnych windykować. A że przez zawalenie gór Olkuskich materiału do bicia monety niemasz, upraszał J. Kr. Mości, gdyby z swego srebra biec kazał usitata praxi monarchów. Reparacyą jaknajprędszą promontorium montowskiego zalecał, bo jeżeliby tego roku opatrzone nie było, tedy i defluitacya do Gdańska upadnie. O praw, że in omnibus subselliis tak się nie administrują, jak są opisane, poprawę instabat. Belli pacisque ministrom dziękował pro conservatione w niebytności pańskiej słodkiego pokoju, J. Kr.

Mości zaś życzył, aby wiernym poddanym pozwolił jak najdłużej *beatifica frui visione*.

Ks. jmé biskup warmiński wyraził, że jako J. Kr. Mość najlaskawszą twarzą swoją nas udarował, tak *suaviter dominatur, cordibus nostris ut imperet, et advenit hospes desiderabilis gentibus* z osobiłwszą radością wszystkich i jego w szczególności, którego przy św. ofiarach nie przepomnieć deklarował *cum apprecatione*, ażeby jako *Ecclesiae praeceptor*, *patri patriae Augusto*, et *Domui ejus sit pax aeterna*. Ichm. pp. hetmanom *utriusque gentis* za chwalebne ich intencye i czule staranie około dobra pospolitego dziękował. Aukcya wojska, która bez ludzi być nie może, nie widział sposobu jakby się skleić mogła, ani też *fundum* należytego nie widzi, skądby wojsko utrzymować, ponieważ ze 16900 talerów na ichmców pp. oficyerów, pod jednym regimentem zostających, wychodzi, z których byłby żołd dla gemejnów należyty. Nie widział sposobu, skądby na tak wiele regimentów podobne mogły *provenire* sumy, a że do tego głód na Rusi, powietrze na bydło, szarańcza panuje. Miasta Lwów, Wilno, Grodno, Szklów, Mohylów i innych wiele in *favillam* przez pożary poszło, skądże *resultare* by miał podatek? In *reliquo* zdanie swoje ad *statum Rzplitej salvis juribus Ecclesiae et Terrarum Prussiae* podał. Konferencye z postronnymi ministrami mieć radził. Dla ubóstwa miasta Malborka *gratiam et misericordiam* implorabat J. Kr. Mości, dla Elbląga nie tylko o kontynuacyą *subsidi*, ale o pomnożenie upraszał.

Jmé ks. biskup łucki dziękował J. Kr. Mości za złożenie sejmu i za odwrócenie wojny pożaru, który się we wszystkich fere państwach Europy rozpaliwszy, Polskę szczególnie naszą za staraniem J. Kr. Mości *illaesam reliquit*. Oświadczał i za to wyrzută na sercu każdego obligacyą, że J. Kr. Mość, preferując całość narodu polskiego nad własne swoje dziedziczne państwa, i Najj. swoją Familią w państwie swoim umortyfikowaną zostawiwszy, kilkomiesięczną już pańską bytnością swoją poddanych swych solari raczył. Ubolewał na trybunał radomski, prosząc J. Kr. Mości, aby inkonweniencyom, które się tam dzieją, una *cum statibus mederi* raczył. Wnosił instancyą za żołnierzami, których żołdy nie dochodzą, et *pro cumulo malorum*, że właśni ich krzywdzą oficyerowie. Na Żydów nie życzył kłaść wielkiego

poglównego, tylko tyle, ut ferre mogą, bo lubo ten naród jest in despectu i po wszystkich krainach tułaczem, jednakowoż nikt tego negować nie może, że są bliźnimi naszymi, et quod si eveniat, że na nich włoży się podatek, życzył dojrzeć ich rabinów, aby uboższych non opprimant, bo ci żyć skąd nie mając, nieochybnie rozbojów i kradzieży chwytac się będą musieli. In reliquo in sensum poszedł inszych przed sobą mówiących biskupów.

Jmé ks. S i e r a k o w s k i, biskup przemyski, dziękował J. Kr. Mości, że stęsknione długiem niewidzeniem wiernych poddanych serca niewypowiedzianą z przytomności pańskiej odnoszą konsolacyą, której witać condigne najwymowniejsi nie potrafią krasomówcowie, gdyż J. Kr. Mość wspaniałemi cnotami swojemi wszystkie przewyższa pochwały. Czytając zaś w uniwersałach przedsejmowych o aukcyi wojska, które jest nervus et fundus rerum agendarum, zatrwożył się był, ażeby tak zbawienne dzieło do skutku przyjść nie miało, bo lubo wojny i zaczepki z nikim niemasz, jednak w czasie niebezpieczeństwa ad ingruentem casum ojczyzna powinna być gotowa. Teraz zaś, gdy od tronu J. Kr. Mości tę materyą Rzplitej stanom widzi być zaleconą, prawie ożył, i ktoby jej życzyć nie miał, tego synem ojczyzny nie sądził, et eo fine projekta stare, na prowincyonalnych sesyach ułożone, egzaminować, jeżeliby co w nich było defectuosi, przydać, jeżeli superflui, ująć. To też niemniej za rzecz podziwienia godną uznawał, że w tak długim pokoju miasta co dalej, to bardziej do ostatniej przychodzą ruiny. Monety niemasz, ale cudzą żyjemy i tej sprawiedliwej nie mamy kurencyi. Commercia upadły, wsie lasami pozarastały. Więc jeżeli Rzplita ad normam dawniejszych zwyczajów lustracyi przed się nie weźmie, praeaggravatis podatkami allewiacyi nie uczyni, na innych, którzy się in meliori statu znajdują, nie włoży, rząd w zamieszanie a porządek w odmet iż się obróci, twierdził. Dawniejsze także prawa, aby jurydykcyja szlachecka i duchowna nie wyłamywała się od placenia miejskiego, reasumować, libertacye skasować życzył. Ex officia, że przez nie opuszcza się gospodarz, niedyskrecyi obawiając się komornika, jako najprędzej abolere insinuabat, oraz clo obostrzyć, myta bezprawne, protekcyje, skąd skarb większy dochód mieć będzie, skasować radził. O otworzenie mennicy i dobytecie gór Olkuskich J. Kr. Mości suplikował, także miliony u przeszłych podskarbach, jak pod sekwestrem będące, windyko-

wać. Ichmciom pp. wojewodom zalecił, ażeby po województwach podkomorzowie wszędzie byli, i sądy ziemskie i grodzkie sądziły się żywiej, bo ichmość pp. ofycyalistowie dla lepszego awantażu swego kondescensyami zabawiać się wolą, niżeli sitientibus sanctam administrare justitiam, i aby to, co ex orbita legum wypadło, przez wysadzonych ichmców ex utroque ordine poprawione było. Rekomendował rycerstwo, aby według prawa miesiącami żołnierskimi dla dalszego ich do czyn wojennych zachęcenia gaudere mogło. In reliquis poszedł in sensum aliorum.

Jmć ks. Leski, biskup chełmiński, w te J. Kr. Mości za konferowane biskupstwo dziękował słowa: Że przyszedł dzień dla niego upragniony, godzina oczekiwana, moment utęskniony, w którym zabrane równo z rozumem ludzkim Majestatu Królewskiego poszanowanie przy pierwszym widzeniu rewerencyalną miłość ugruntowaną od początku panowania, powszechną ku dobru popołitemu wiernych poddanych przychylną, w szczególności zaś mnie i domowi mojemu dobroczynnie świadczonych łaskawości, wdzięczność przed obliczem nieba i polskiego świata z najgłębszą tronu W. Kr. Mości uniżonością, przy najgłębszem za konferowane biskupstwo chełmińskie podziękowaniu oświadczył. Wyznawał nie tylko powszechną, tem szacowniejszą, im od wolniejszego narodu pochodzącą, ale w szczególności moją powiną W. Kr. Mości obligacyą, którą w jak największem poszanowaniu jednostajnie zachować przyrzekał. Ogłaszał wierną, szczerą i stateczną, jako ku ojcu i panu miłość, którą niewygasłą wiecznym przeciagiem utrzymywać obiecował. Składał powinne przed tronem J. Kr. Mości jako najgłębsze podziękowanie, że go w komput J. O. senatu z dobroci serca pomieścić raczył, gdzie poprzysiężonym obowiązkom sumiennie dosyć czynić przyrzekając, do pocałowania ręki dobroczynnej głowę, usta i serce nachylił. Na propozycyę od tronu podane, do ucalenia swobód ojezyny pożyteczne, sądził o aukcyi wojska w czasie sposobnym pomyśleć, nie dopiero kiedy nad karkami nieprzyjacieli. A ponieważ już od kilku sejmów niedoszłych dostateczne sposoby na sesyach prowincjonalnych obmyślane i wynalezione, które że dotąd dla partykularnych niektórych województw, ziem i powiatów niezgód odlogiem leżą, błagać Majestat Boski za zjednoczenie serc ich, (który niemi rządzi) obiecał: bo jak powszechnie dobro każdemu miłe, tak równemi ramionami każdy jego ciężar dźwigać powinien. Radził sobie na

pamięć przyprowadzić dawniejsze szczęśliwe dla Rzplitej czasy, kiedy chwała Boska, sława narodu, rozprzestrzenienie granic kwitnęło, jakie genera były podatki i wojsk licznych utrzymanie? czyli stan przeznaczny rycerski ochraniał się i na duchowne dobra takie ciężary kłaść usiłował, jak teraz zamyśla? Dobra, które stan duchowny trzyma, albo są ziemskie, od antenatów otrzymane, i z tych równo jako i ziemskich pochodzą podatki; po śmierci duchownych do kogóż, jeżeli nie do stanu rycerskiego powracają się? albo, jeżeli z natury są duchowne, cedunt na reparacyą świątyń Boskich, i na sustentacyą ubogich. Nie odmawiał subsidium charitativum, ale z całością praw duchownych znał się do tego, że powinni duchowni, oprócz należytego za całość królestwa Majestatu Boskiego błagania, w prawdziwej potrzebie być pomocą Rzplitej, ale chciał widzieć przeznaczonego stanu rycerskiego początek, i coby nie wystarczyło, dopiero ojczyznę wesprzeć subsidio charitativo deklarował się, i zwyczaj w tej cyrkumstancyi postronnych narodów naśladować przyrzekł. Do ekonomii kraju wewnętrznego to powiedział: że ta do zbogacenia Królestwu Polskiemu potrzebna i wszelkimi sposobami wprowadzona i ufundowana być powinna; jakoż, że musiała być w kraju polskim dostateczna, kiedy z ruin dawnych widzieć się może. Żalił się, że niewierni Żydzi i panowie dysydenci tak większą część Polski obsiedli, że prawowiernym ludziom głowy podnieść nie dadzą, że umknął Pan Bóg błogosławieństwa swego krajowi polskiemu, i nie dziw, bo Pan Bóg błogosławić w pokoju ludowi swojemu przyobiecował. Nie życzył ich, jako prawem ufundowanych i bliźnich, rugować, lecz toby rad widział, i skutkiem doznał, aby katolicy prawowierni od niewiernych Żydów i od źle wierzących dysydentów dystyngwowani byli, i jako w katolickim królestwie pierwszeństwo w urzędach, kupnach i w przypuszczeniu do cechów rzemieślniczych, w prowadzeniu handlu mieli prym. Dzieje się często, że dysydenci, nabywszy fortuny, nazad za granicę do domów swoich powracają, rujnując kraj, a ubodzy katolicy ciężar nosić muszą; życzył tych przychodnich i chleb nacyonalistom odbierających lepiej do podatku pociągnąć. Otworzenie mineralów w górach Olkuskich hac conditione, aby więcej intryty niżeli ekspensy Rzplitej przynosiły, za rzecz słuszną sądził. Porównanie waloru monety z postronnemi potencyami, ponowienie konferencyj z ministrami cudzoziemskimi dla renowowania daw-

ných sojuszów rekomendował J. Kr. Mości i stanom Rzeczypospolitej. Sprawiedliwość we wszystkich subselliach, aby w dobry porządek przyszła, o to się szczerze starać zalecił, bo dla niesprawiedliwości dostojenstwo i szczęśliwość królestwa Pan Bóg sprawiedliwy, wszystko widzący i wiedzący sędzia, od narodu do narodu zwykł przenosić. O sędziach ziemskich to przytoczył, że czasem zła okazyja i słabość natury, a bardziej szczupła fortuna do korupei przywiedzie. Więc zdało mu się, aby proporecyonalne im obmyślić pensye. Dla deputatów na trybunał prowent z których starostw przylączyć, dla duchownych plebanie, aby z honorem i bez korupei funkcyje swoje obire mogli, i aby tak kapituły, województwa i ziemie samych sumiennych i mądrych obierali deputatów, pod utratą fortuny i prerogatywy szlacheckiej, jeżeliby na funkcyach o niesprawiedliwe na urzędach sprawowanie przekonani byli. Zaś co do sejmików, aby taki wynaleźć sposób, aby dla ubliżenia sprawiedliwości rwane nie były; odwracając zaś okazyje do przestępstwa, sprawiedliwość nachylające, zakazać tego surowie, aby się nikt pod utratą sprawy korumpować sędziów (bądź pod jakimkolwiek pretekstem) nie ważył, zostawiwszy wolność ukrzywdzonej stronie pozwania korumpujących i korumpowanych duchownych do sądu J. O. prymasa, świeckich do najwyższych sądów J. Kr. Mości; tak zaś dobrze zregulowane trybunały, aby się w cudzą nie wdawały jurydykcyą, i świeccy sędziowie duchownych spraw, ani duchowni świeckich do swoich nie ciągnęli (*subseliów*), niesłuszne wokacye surowo karali. Według zaś powinności stanu swego majestatowi Boskiemu suplikować deklarował, aby obrady publiczne na chwałę swoje, na wiekopomny Najj. Króla P. N. M. dobrym rządem i ojcowskiem pieczolowaniem około dobra królestwa swego zaszczycony honor, na sławę narodu polskiego i na ucalenie Rzplitej dobra kierował i do pożądanego skutku przyprowadzić raczył.

Jmé ks. Dembowskiego, biskup kamieniecki, po zwyczajnem J. Kr. Mości podziękowaniu za złożenie sejmu i ojcowskie około Rzplitej starania eksponował sytuacją krajów tamecznych, częścią przez upadek totalny bydła, i częścią przez szarańczę, która do tej przywiodła horyzont mizeryi, że ludzie w insze województwa turmatim, pożywienia swego szukając, umykają się. Garnizon tameczny radził victualibus opatrzyć, bo żołnierz nie będąc uprowidowany sufficienter, dezertować będzie musiał, po-

tem goła pograniczna forteca, na której całość tamecznych zawisła krajów, zostanie. Ichmeiom pp. ministrom za pieczę około dobra pospolitego i zasłonięcie od granicznych insultów państw dziękował. In reliquo stosował się do godnych konsyderacyi sentymentów J. O. ks. jmei biskupa krakowskiego, biskupa płockiego i warmińskiego.

Jmé ks. Hylzen, biskup smoleński, to mówił: że zawodne sejmów od wielu lat steriliter sukcesa tylko nam zysk visionis beatificae oblicza J. Kr. Mości przynoszą, i to: że do oświadczenia się przed Majestatem pańskim z powiną wdzięczności rekognicyą za wszelkie ku ojczyźnie dobroci prezentujemy się, które, gdy wielkością swoją wszelaką słów przechodzą ekstensyą, głębokiem raczej powinny praeteriri milczeniem. Takowej zaś rady ponawiać nie życzył, do której utrzymania sposób wprzód nie byłby obnysłony. Sejmów zaś rozeszłych dawał przyczynę—zbyt nie do sentymentów własnych przywiązanie się, se praeter ulli differreque nescius amor, et odiosum nader pluralitatis inducendae vocabulum, które libertati nostrae exitiale fore traducitur. Ten zaś najbliższy do utrzymania ułożonych projektów i rad sejmowych, ad inveniendum certum fundum do aukcyi wojska jest reperibilis środek—nie być nimis tenacem własnego zdania, oświadczywszy przynajmniej in unico puncto legis oeconomicae jaką dyferencyą. Żalił się, że z dyceczyi swojej ad manutenendum characterem senatorium feniga nie ma. Nakoniec cum appreciatione votorum J. Kr. Mości życzył, aby Magnus terve Augustus secundum nomen suum et Maximus in salutem wybranego wiernego ludu swego w długie lat przeciagi żył i królował.

Po zakończonych wotach stanu duchownego jmé p. kanclerz w. kor. solwował sesyą in crastinum na godzinę dziewiątą.

SESYA ÓSMA.

Die 9 Octobris.

J. O. jmé p. Potocki, kasztelan krakowski, podziękowawszy J. Kr. Mości krótką słów ale pełną energii ekspresyą za konferowany sobie najpierwszy, kasztelanii krakowskiej stopień, przy-

stąpił do pocałowania na znak wdzięczności J. Kr. Mości ręki, po której ceremonii, zwykle odebrawszy od senatorów przytomnych powinszowania, zasiadł stallum i per subdelegatum dla słabości nadwątlonych sił swoich zdanie swoje ad tenorem propozycji od tronu wyraził: że lubo już na tylu sejmach, infructuoso eventu rozeszłych, najpierwsze objectum aukcyi wojska bywało i z uprzykrzeniem co sejm się o tem traktowało, tak dalece, że ledwieby już temu nie trzeba zapomnieć tej materyi, ktoby o ojczyźnie zapomniał; wiedząc zaś o gotowych i dawno ułożonych projektach do aukcyi, te trutinare radził. Mając sam dawną w wojsku eksperyencyą, jak punktualna być powinna do utrzymania w szrankach swoich żołnierza płaca, aby pierwiej de certo et indubitato fundo pomyśleć. Taryfy i rewizye ad cognitionem niezawodnych prowentów uczynić życzył, de aequanimitate stanu duchownego nie wątpiąc, że i ten charitativum subsidium ojczyźnie nie odmówi. Co do ekonomiki domowej, otworzenie gór Olkuskich, bicie monety, zniesienie cel prywatnych, introdukowanie commerciorum, manufaktur, koekwacyi z postronnemi państwami monety, konferencyi reasumowanie i renowowanie przyjaźni i harmonii na fundamencie dawnych sojuszków za rzecz potrzebną i nieodbitą uznawał. In reliquo suplikował J. Kr. Mości, aby łaskawej ojczyźnie swojej nie ubliżał prezencyi, aby in casibus opportunis wierni poddani jego mieli się czem zaszczyścić i zasłonić.

Jmp. wojewoda krakowski pełnem wdzięczności sercem wyraził, że pod szczęśliwem panowaniem J. Kr. Mości niemasz żadnego czasu ani momentu, któryby się na ukontentowanie wiernych Jego nie obrócił poddanych, tę przypisując J. Kr. Mości, jako wielkiemu monarsze, własność każdego kontentować, każdego uszczęśliwiać; za niewyliczone i piórem nieokreślone domowi jego łaski zupełną oświadczał rekognicyą. Dziękował za konferowanie sobie województwa krakowskiego krzesła i do pocałowania ręki przystąpił pańskiej. Po odebranej ex hoc ascensu od senatorów kongratulacyi powrócił ad stallum, wyliczał dowody, prace i starania około Rzplitej z nieoszczędnym czoła J. Kr. Mości potem, u którego że niemasz nic pro principali objecto, jak uszczęśliwić kiedyżkolwiek powierzone sobie królestwo, upewniał. A jako wszelka szczęśliwość wszystkich państw i królestw ab interna co do ekonomiki, praw obserwancyi pendet securitate, tak ab extra licznym uzbrojone powinno być żołnierzem, i lubo tym nie jest,

i dotąd być nie może opatrzona ojczyzna, jednak ją J. Kr. Mość inter tantos bellorum aestus w miłym utrzymał pokoju, za co najgłębsze ex stallo suo imieniem wszystkich kompatriotów zanośił podziękowanie. Że sejmy nie dochodzą, domowym przypisował to kolizyom, obiecując sobie i milej ojczyźnie, że kiedykolwiek szczęśliwy za staraniem J. Kr. Mości, na którym Regni felicitas i narodu honor zawisł, odbierze skutek. Wyraził, że od aukcyi wojska nie odbiega i owszem jej animitus życzy; wyznał jednak, że bez aukcyonowania podatku i wynalezienia ku temu niezawodnych sposobów subsequi nie może. Skarżył się na przechody wojska moskiewskiego, które mimo woli J. Kr. Mości na rekwizycyą króla angielskiego tak przez Koronę jako i Litwę liberum sobie pozwoili passum. Miesiące żołnierskie pamiętnej rekomendował J. Kr. Mości łasce i o dalszą przytomność pańską dla ukontentowania wiernych jego poddanych suplikował¹⁾.

J. O. książę jme Radziwiłł, wojewoda wileński, hetman w. lit., wyraził, że tego tylko do zupełnego ojczyzny nie dostarczało szczęścia, tego ad universorum solatia, żebyśmy, wierny i wolny naród, adornując nieustannie Majestat pański, mieli zawsze W. Kr. Mość oculis spectabilem, czem gdy się już synowskie nasycają serca, czują w sobie nieporównaną radość, przenikają na wylot, że z ojcowskiem W. Kr. Mości przybyciem spes optima nostris rediit fiducia rebus. Któż nie widzi nie bez zdumienia, że W. Kr. Mość suae prodigus, nostrae intentus jesteś salutis, nie bowiem nie szukasz, nie we wspaniałych myślach pożądaniejszego nie masz, jak tylko wolnym rządzić narodem, widzieć pod panowaniem Twojem prosperas Regni sortes et nos Tua cura felices? Azaliż i to nie dowód ojcowskiej miłości W. Kr. Mości, kiedy po tylu z nienagrodzoną stratą ojczyzny et cum summa sensibilitate pańskiego serca niedoszłych sejmach, chcąc widzieć nas uszczęśliwionych, składasz dobrotliwie sejm terazniejszy? Za co wierną przed Majestatem pańskim jak najgłębiej schylając głowę, do zbawiennych od tronu podanych przystąpił propozycyi. Aukcyą wojska provida integritate państwa być potrzebną uznawał, nimby jednak stany Rzplitej wynalazły modum contribuendi et fundum infallibilem niezawodnej płacy, zdało się

¹⁾ *C całą mowę podaje W.*

księciu jnci tantisper przedsięwziąć komisją grodzieńską*) i w niej wynalezionymi sposobami kompletować przynajmniej aktualne chorągwie i regimenta. Co się tycze ekonomiki, poszedł za zdaniem jnci ks. biskupa płockiego. O konferencye cum vicinis i o usolidowanie sąsiedzkiej harmonii, jakoteż i o reasumowanie sądów pogranicznych upraszał. Coby zaś ex orbita świętej sprawiedliwości wypadło, zgromadzonym stanom do poprawy zostawił. Dla miasta stołecznego Wilna, które kilka razy przez ogień zrujnowane, w terażniejszym zaś roku funditus przez pożar zdezolowane, suplikował Majestatowi pańskiemu i stanom Rzplitej afferre medelam, i żeby od stancyi deputackich uwolnione było, dopraszał się. Miesiące żołnierskie, dawnemi prawami obwarowane, przypominał Majestatowi pańskiemu, aby pracujący żołnierz portione de pane benemerentium był posilony. In reliquo, życząc jak najdłuższego na konsolacyą wiernych swoich poddanych J. Kr. Mości panowania, w inszych materyach in sensum aliorum poszedł¹⁾.

Jmć p. Tarło, wojewoda sandomirski, wyraził: że z szczególne go J. Kr. Mości do państw swoich przybycia i powrotu wierni obojga narodów poddani zupełne mając ukontentowanie, mają pro objecto amandi et adorandi przytomność J. Kr. Mości, dziękował za złożenie sejmu jako i za ojcowskie J. Kr. Mości pieczętowanie około dobra pospolitego, że ex omnibus gentibus selectiora ad consulendum patriae congregavit subjecta, mieniając, iż dzień dzisiejszy po narodzenia festynu drugi J. Kr. Mości, jest vere secunda dies Augusti, adorując caput coronatum, zapatrując się na wysoki rozsądek, pobożność i ojcowską circa bonum commune attencją, wszystkie co praecesserunt vota i które subsequi mają, in cumulum łączył. De distributiva gratia wspomniawszy, ubolewał, że równo J. Kr. Mość Pan N. M. non praemiatur. A ponieważ równo wszyscy ojczyzny synowie pro bono publico pracują, rów-

1) *Całą mowę podaje W.*

*) Pracowała ona w okresie międzysejmowym 1736—8 r.; drukowany jej „Actus limity” posiada Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie; egzemplarza rękopiśmienne w Mss. tejże Biblioteki oraz Bibl. Ord. Krasieńskich.

nymby ich należało rekompensować chlebem. Żalił się niemniej na opaczne interpretacye kroków cudzych, bo jeżeli on to, co ratio boni publici dietat, niezmarszczonem czołem w senacie mówi, nie czyni to z pasyi podchlebstwa, ani też cudzym uwiedziony interesem, ale jako prawdziwy ojczyzny syn o to się stara, coby mogło być milej proficuum ojczyźnie. Uskarżał się, że wspaniałe J. Kr. Mości ad sinistras delationes malevoli spiritus psują serce, lecz on, jako żadnej nie mając kreski ani noty, za którąby mógł erubescere, upewniał, że J. Kr. Mość na jego łonie, jak ów wiekopomnej pamięci król Zygmunt mawiał: in sinu ejusque civis possum dormire, mógłby słodko J. Kr. Mość zasypiać. Uznawał biorącego J. Kr. Mość z domu Jagiellonów originem, i tym przykładem, jak ci Najjaśniejsi J. Kr. Mości antenaci szczerem poddanych swoich bez dystynkcyi kochali sercem, tak suplikował J. Kr. Mość, aby i ku niemu i inszym równo pełne dobroci nachylił serce. Winszował J. O. księciu jmcu nominatowi primo in patriae fascies. Dziwował się jednak, że między tak ślicznem biskupów gronem na tak wysoką J. Kr. Mość nie obrał prerogatywę. Allegował, że ci są opera manuum Tuarum, Domine, et eos praeteriisti. Przyznawał to, że J. Kr. Mość pan absolutny in distribuendis honoribus, jedn kże na zasłużonych starszych pamiętaćby powinien, przez co szczęście ojczyzny i większa inter Majestatem et Libertatem augeretur konfidencya. Winszował jmcu p. hetmanowi w. k. pierwszego w senacie krzesła, oświadczając się J. Kr. Mości, że i na Sandomierz do Krakowa nie byłoby z drogi, i lubo tem wydał się z pretensyą, był jednak mocno persuasus w łasce J. Kr. Mości, że go w świeżej konserwuje pamięci. Co do materyi sejmowych, praecavebat, aby izba poselska póty się z senatorską nie złączyła, póki by wszystkich nie uprzątniono kontradykcyi, jak wyraźne prawo mieć chce. Projekta zaś wszystkie aby wiernie i bez dwojakiego sensu były ułożone, w izbie poselskiej egzaminowane, w izbie senatorskiej aprobowane i na trzecim dniu do druku podane, a to prae metu, (jak się czasem działo), aby inscia Republica punktu jakiego nie dodano. Na aukcyą wojska życzył poukładać taryfy i komisją do pomiarkowania aequalitatis między województwami naznaczyć, komisyi radomskiej dodawszy z województw po jednym, aby to opus perficiatur, i że wojsko rosyjskie bez wyraź-

nej Rzplitej woli przejść się ważyło przez Koronę i Litwę z niemalem ludu uciemieniem, przy reasumpcyi konferencyi z ministrami rosyjskimi, jakoteż o Kurlandją, ut supremum et directum recognoscat J. Kr. Mości dominium, i o instalacją principis vasalli dopomnieć się upraszał; niemniej przypominał konferencye in puncto konkordatu z nuncyuszem. Na promontorium montowskie, aby wcześniej reparowane było, sposób obmyślić radził, ekskuzując jmc'i p. podskarbiego, że na ten ekspens ex aerario publico, mający insze, nie wystarczy. Nakoniec, omnimodis cumulando J. Kr. Mości votis, upraszał, aby pro consolatione patriae jak najdłuższą z Najjaśniejszą Familią kontentował ojczyznę rezydencyą ¹⁾.

Jmć. p. kasztelan wileński dziękował J. Kr. Mości, że pośród wojny upałów zaszczerpił oleam pacis tą ręką, która ab aureo imperii sceptro calemu jest jasna światu, i głośną zwyciężonego imienia sławą, miasto tryumfów i palm zwycięskich, z ojczystych pól gloriæ messem zbiera, życząc, aby in plenitudine benedictionum najpierwsze w Europie osiągnęła ozdoby: et continuent superi pleno incepta favore. Względem zaś obmyślenia na aukeyonowanie wojska sposobów, na komisye generalne i lustracye pozwalał; o korekturę sądów względem utrzymania św. sprawiedliwości, konserwującej w jak najlepszem szczęściu wszystkie państwa, serio domawiał się, ażeby wszelkie abusus et vitia w prawie per novellam legem skasowane były, przez co że staropolski lustr ojczyźnie wróci się, obiecował, iż powstaną miasta, powrócą się commercia et totum reflorescet regnum. Na otwarcie mineralów i unkosztu eo fine łożenie komisją naznaczyć J. Kr. Mości suplikował. Miesiące żołnierskie distributivæ gratiæ J. Kr. Mości rekomendował.

Książę jmć wojewoda ruski, oświadczywszy się z powinnością ku Majestatowi pańskiemu wiernością, sine extensione verborum za ojcowskie J. Kr. Mości ku publicznemu dobru ciągnące się prace podziękowawszy, w materyi od tronu proponowanej, aby prolixitate verborum taedium J. Kr. Mości nie czynił, do przed sobą mówiących referował się sentymentów, dodając, że ta materya na kilku sejmach sufficienter jest objaśniona, tylkoby trze-

¹⁾ *Całą mowę zawiera Ms. Bibl. Jag. 101, V.*

ba dawne niechęci i emulacye puścić w niepamięć, kierując intencye ku dobru popolitemu, skąd łatwy wyniknie exspectationis publicae eventus i pokój ubezpieczy się.

Jmć p. wojewoda podolski po uczynionem J. Kr. Mości zwykłym podziękowaniu za najpryncypalniejszy trwałego szczęścia zakładał fundament wewnętrzne i zewnętrzne bezpieczeństwo, praw obserwancyą i rząd dobry; do utrzymania bezpieczeństwa zewnętrznego żołnierza życzył aukeyą, do rządu ab intra dobre gospodarstwo, a to że zawisło na dozorze uczynienia inwentarza i rewizyach sprawiedliwych po dobrach królewskich i ziemskich, dowodził; do tego danie protekeyi miastom i kupeom jmci p. instygatorowi kor., aby pro abusu privilegiorum, o ekstorsye i egzacye niesłuszne agat, zalecił. Na sprowadzenie rzemieślników różnych, choćby skarb kor. i lit. do tego się przyłożył, erogare co rok certam summam życzył. Na otworzenie minerałów, aby J. Kr. Mość kosztłożył, i przez lat sto trzymając, sobie go bonifikował i nam post expirium czasu tego góry in suo statu oddał. Sprawiedliwość zaś tym się utrzymywać może sposobem, gdy perjuri et violatores prawa privatione famae et confiscatione bonorum będą karani. Aby prawo około rezydeneyi zachować, naznaczając rezydentów do boku J. Kr. Mości na cztery kwartały, i onychże w Stambule i Krymie konserwować. Popisy według dawnych praw co rok miewać i przynajmniej sto tysięcy żołnierza trzymać, Kamieniec i Okop Św. Trójcy reparować, bo się successu temporis fortecami nazywać nie będą mogły. Księgi ziemskie, zabrane do Kijowa, od Moskwy windykować. Birona, księcia kurlandzkiego, którego sors depressit u dworu rosyjskiego, z tej wydzwignąć toni. Wakanse po województwach bene meritis et possessionatis konferować. Sojusze cum vicinis renować. Straż na granicach trzymać. To wszystko debita cum submissione pańskiej J. Kr. Mości proponował laskawości.

Jmć p. wojewoda plocki wyraził: że wszystkie prawa są doskonałe, ale że nullam observantiam et executionem mają, mederi temu zalecił. Że zaś sejmy, które się mogą spiritus vitales nazwać każdego państwa, u nas psują się albo nieporządnie dochodzą, dzieje się to dla prywatnych emulacyi i dla cudzych interesów; ale każdy, kto jest hujus mali okazyą, wielki da Bogu rachunek; więc dojścia sejmu przynajmniej na tych projektach, na które omnium ordinum generalna zajdzie zgoda, enixe życzył.

Przytaczał różne sposoby *de modo contribuendi*, przedtem uchwalone i praktykowane, które zawsze bywały zawodne, jako to: sumy ryczałtowe, konstytucyą anni 1690 abrogowane, ustanowienie kwarty, pobory; i te niestałe były, bo wojsko częstokroć albo przez dezolacyą wsiów, albo przez irrupcyą nieprzyjaciela w jaką prowincyą niepłatne zostało i ad spolia rezolwowało się, i poborcy kajdanami brząkali. Wsi 1370, które ob penuriis temporis et calamitatis nie płaciły, in fiscum dla żołnierza poszły. Uczynił wzmiankę o wojskowej komisyi, która roku 1736 sub autoritate primatiali odprowadzała się: i na niej tylko wieżę babilońską układano, bo jedni obmyślali sposób *contribuendi* z czopowego, drudzy z szeleżnego, podymnego, monopoliów tabacznego i papieru stempowanego, i to wszystko jako opus imperfectum było, tak cumulo malorum i tego definitive nie ułożono, ale tylko z relacyą do przyszłego sejmku, co potem w niepamięć poszło. Więc dla wynalezienia punktualnej płacy przynajmniej komisye i lustracye ex senatorio et equestri ordine cum relatione do przyszłego sejmku dla obaczenia, quantumby importare mogły, naznaczył życzył.

Jmć p. wojewoda mazowiecki nieskończone J. Kr. Mości zanosił dzięki, że pańską swoją prezeneyą wiernych swoich poddanych prawie ożywił. Bytność albowiem J. Kr. Mości wskrzesiła ochotę do wzbudzenia się z tego letargu, w którym wszyscy zasypiali, pokładając nadzieję w przezornem ojcowskiem J. Kr. Mości staraniu, że nachylone królestwo podźwignąć raczy; i lubośmy widzieli, że proximus ardet Ucalegon, a całą fere Europa w wojennych zostawała ogniach, spuszczać się unice na łaskę i staranie około nas Majestatu pańskiego, bez rady i postanowienia, co należy do naturalnej obrony, zostawaliśmy. Popsowaliśmy tak wiele sejmów przez trudność podatkowania, zaniechaliśmy dobrego porządku, przez co do takiej ruiny miasta przyszły. Żyjemy dotąd ex gleba et sudore vultus prac poddanych naszych, kiedyśmy należyta do Gdańska mieć mogli defluitycyą, gdy teraz Wisła przez zrujnowanie promontorium montowskiego swój kurs odmienia, wcześnieby zdało mi się temu zapobiec. Mocny sąsiad na hańbę naszą własną głosi, że tę reparacyą na siebie weźmie, ale quis eventus tego? opłacać mu się zapewne będziemy musieli! Upada skarb przez żdzierstwo cła niesłusznego, osobiwie partykularnego, bo już kupcy nie przez Polskę, ale

inszymi traktami, nakładając czasem po kilka mil, jadą. Przecież ten jeszcze ma być sposób do ratunku, aby cła wszystkie partykularne poznosić, a generalne cło ad mentem konstytucyi dawniejszych ufundować. Obróćmy czopowe i szeleżne na skarb, zostawiwszy antiquam partem na potrzebę ziem i powiatów. Aukcyonować pogłówne żydowskie, gdyż i teraz Żydzi do miliona między sobą wybierają, a tylko do skarbu Rzplitej dwakroć dwadzieścia tysięcy importują. Niechby każdy Żyd, któremu lat 14 minie, zapłacił po czerwonym złotym od głowy, wielkaby skarbowi przybyła aukcja. Postanowić census od monopoliiów tabacznego i papieru stemplowanego życzył. Dziękował jmc i p. marszałkowi w. kor. za reparacyą bruków pro ornamento miasta i commodo J. Kr. Mości, tudzież za zniesienie foraliorum z krzywdą siebie samego. A że publicum aerarium nie jest sufficiens na reparacyą promontorium montowskiego, życzył zażyć sum, pozostałych u przeszłych podskarbach, które sine fructu delitescunt dla ojczyzny u sukcesorów ich. Że zaś wszystkim nie można jeden przypisać sentyment, tedy inszych państw przedsięwziąć normam insinuabat, gdzie distincta mając collegia, jedni radzą o ekonomii, drudzy o prawie, aby w swoim były wigorze i obserwancyi, insi o porządku, de bello, educatione młodzi, osobiwie ojczyźnie naszej potrzebnej, coby i u nas być mogło, lecz z kosztem, na który życzył kontrybuować co ex aerario, do reszty biskupi i pralaci przyłożyłby się in parte mogli. Za coby zaś to państwo powietrzem na bydło, szarańczą, ogniem, nieurodzeniem Pan Bóg karał, inszej przyczyny nie widział, jako tylko niedbałość nacyi, w której jeżeli zasypiać przyjdzie, zginąć na koniec będzie potrzeba, chyba przykładem życiem i świętymi modlitwami Królowej Jejmc i gniew ten odwrócinymy. A gdy do aukcyi wojska nie przyjdzie, i płaca się na niego tak prędko nie znajdzie, życzył ad interim nowe obmyślić lustracye. To zaś unice konkludować, na co się izba zgodzi poselska. Manutencyą miast przy ich prawach rekomendował. Dla aukcyi skarbu tymczasem cła zaarendować, otwarcie minerałów na kompanią, jeżeli się która znajdzie, zdać, manufaktury wprowadzić, pokój cum exteris ugruntować przez odnowienie traktatów życzył.

Jmc p. Kretkowski, wojewoda chełmiński, po złożeniu najgłębszego J. Kr. Mości respektu i oświadczeniu się w terazniejszym czasie i porze do usług J. Kr. Mości pańskich, za kon-

ferowanie godności prymacyalnej księciu nominatowi, jakoteż za dystrybutę kasztelanii krakowskiej i województwa krakowskiego J. Kr. Mości konfirmował podziękowanie. Do propozycji, od tronu J. Kr. Mości podanych, przymówił się, że już dosyć na tym dyskursie strawiły czasu stany Rzplitej, na pierwszych sejmach nie nie uchwaliwszy, a teraz z Prowincyi Pruskiej swoich nie mając posłów, upraszał tę materią zostawić ad referendum do braci. O uniwersaly na generał relationum pruski suplikował J. Kr. Mości, o komisję do starostw pruskich, dlaczego podupadły, aby inwestygowała. Suponował, że im starostowie praw nie dotrzymują, przez co w handlach wielki upadek mają. Lasy starostowie, dla awantazu spuszczać do Gdańska, popustoszyli, na których co raz i do opalu schodzi. A że zaś do bicia monety czas długo przedłużyć się może, upraszał J. Kr. Mości, ażeby konstytucya incorporationis Prowincyi Pruskiej in a. 1454 Casimiri regis reasumowana była, którą Toruniowi i Gdańskowi pozwolone jest bicie monety. Przypominał także J. Kr. Mości in pacata Republica o wyswobodzenie territorii elbingensis i miasto podupadle Malborg łasce J. Kr. Mości insynuował. Promontorium montowskie, ażeby z pieniędzy pozostałych po ś. p. podskarbiech w. k. reparowane było, instabat, bo i sam blisko mieszkający wielkie szkody ponosi. Sprawiedliwość święta żeby swoją miała obserwancją, życzył reasumować konstytucye króla Michała, dosyć lucide wyeksplikowane przez jmcí p. wojewodę plockiego. Reasumpeją konferencyi z postronnymi dworami dla ugruntowania sąsiedzkich przyjaźni bardzo potrzebnie i sprawiedliwie być sądził, bo i sam; że oppressus od dworu berlińskiego, oświadczał się. Pacta conventa J. Kr. Mości do swego ściągające się województwa łaskawej przypominał pamięci; de reliquo łasce się insynuując J. Kr. Mości, aliorum vota secutus.

Jmcí p. Sapieha, wojewoda mściłowski, wyraził, że już to siódmy sejm, jako pod szczęśliwem J. Kr. Mości panowaniem i ojcowskiem staraniem, z podziwieniem narodu polskiego i zazdrością postronnych w miłym zostajemy pokoju. O felix patria tantum habere patrem, kiedy J. Kr. Mość, dla dobra popołitego animując nas wspaniałymi przykładami i szczerem usiłowaniem, ut metám properemus ad unam, chcąc wlać terazniejszemu sejmowi spiraculum vitae, ut nostra bearet limina pace. Ubolewał, że ma ojczyzna praw wiele, a żyje bezprawnie, ma

obszerne volumina legum, a in observatione et executione nie są, tak, iż Polska samym się tylko rządzi nieporządkiem. Więc in ordine aukcyi wojska legem sumptuariam reasumować życzył. Miasto Wilno, które dla pożaru locum ubi Troja fuit prezentuje, rekomendował J. Kr. Mości, aby znalazł sposób succurrere temu. In reliquis in sensum aliorum poszedł.

Jmć p. wojewoda bractawski, przytomność J. Kr. Mości, jako patris patriae, zwykłem uadorowawszy poszanowaniem, zanosił prośbę, ut maneat nobiscum dominus, twierdząc, że kiedy aukcyja wojska w reces pójdzie, tedy sejm prędzej dojdzie, i materye insze przynajmniej swoją in oeconomicis odbiorą decyzją. Simultates et odia życzył wykorzenieć, które częstokroć niedojście sejmu causant, i o sposobach juxta constitutionem 1659 pomyśleć, stare prawa poprawić i obostrzyć, osobiłwie żeby się sejmy tak często nie rwały, salva per omnia voce vetandi, projekta per turnum ekspedyować. Intuitu zaś auctionis wojska, wysadzić komisarzów ex senatorio et equestri ordine, dawszy im moc zupełną do ułożenia taryf, salva do przyszłego sejmu relatione. Rezydentów do boku J. Kr. Mości naznaczyć rekomendował. Miejsiace żołnierskie pamięci J. Kr. Mości insynuował. Ichm. ks. biskupom pro zelo religionis tudzież ministeriis, tanquam angelis custodibus pacis, dziękował, suplikując J. Kr. Mości, ażeby, gdy się z Polski oddali, królewicza jmci Ksawiera nam pro pignore zostawić raczył.

Jmć p. wojewoda pomorski wyznawał, że przez oddalenie się J. Kr. Mości corpora mortua bez duszy reprezentowaliśmy, powrót zaś pański, zagrzaawszy miłością ojcowską sercea nasze, spiraculum vitae nam przyniósł; wniósł i to, aby każdy bonorum possessor, sprawiedliwie zweryfikowawszy intratę swoją, super realitate onej poprzysiągł, aby zaś commercia ad pristinum przyjsć mogły statum, znieść dla partykularne rekomendował, i aby extranei per sex a cento, intranei per medium, z tej racyi że podatki ponoszą, do skarbu płacili, a cudzoziemcy za granice pieniądze wywożą. Na Żydów pogłównie większe włożyć. Promontorium montowskie naprawić. Elbląg charitativo subsidio wesprzeć. Prawa pruskie constitutionibus regni et diplomatibus stwierdzić zalecał J. Kr. Mości i stanom Rzplitej.

Jmć p. kanclerz w. kor. dla spóźnionego czasu solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę dziewiątą.

SESYA DZIEWIĄTA.

Die 10 Octobris.

Jmć p. kasztelan poznański wyraził, że ta ku Majestatowi Najjaśniejszemu najgruntowniejsza wdzięczność za dobrodziejstwa i łaski pańskie rozległą na cały świat głosi sławę, którą J. Kr. Mość jako wszędzie jaśnieje, tak każdy wspaniałych cnót J. Kr. Mości biorąc na siebie wykonterfektowany portret, wysławiać dobrodziejstwa Majestatu powinien, rysując nieśmiertelną na własnem sercu obligacją za utrzymanie w tem państwie securitatis publicae i nasycenie pośród pożarów wojennych w całej fere Europie słodkim pokojem. Gdy zaś sam siebie widział przez ascens na kasztelanią poznańską zbliżonego, proximus Majestati należyte demisso poplite złożył podziękowanie z tem oświadczeniem, że quousque vixerit, semper Majestati fidelis manebit. A zatem przypuszczony do pocałowania ręki pańskiej, z całym senatem zwyczajne od współbraci odebrał powinszowanie. Po tej ceremonii w sprawiedliwą nie chciał iść indagacją fatalnych, które minantur ojczyźnie, konsekwencyi, któreby dla ekstenuacyi czasu przez niedojście sejmów, zaniedbanie porządku i obrony nastąpić miały, przydając, że żadna od początku królestwa naszego tego nie doczyta się ciekawość, ażeby ojczyzna nasza inermis w tak miłym i długim kiedykolwiek zostawała pokoju, jak teraz pod szczęśliwem J. Kr. Mości panowaniem. Cudze same nacye z wielkiem na to zapatrują się podziwieniem i zazdrością. Za wiekopomnej króla jmcí Jana III pamięci granica W. Ks. Lit. od moskiewskiej i kozackiej strony quantis hostilitatibus eksponowana była, która ledwie roku 1686 przez traktat Grzymułtowskiego, wojewody poznańskiego, z wielką ex ratione avulsorum Rzplitej krzywdą, z temiż potencjami zawarty, suavisimam doczekała się tranquillitatem. Hoc fatum kraje ruskie doznały, które dopiero przy początkach panowania ś. p. ojca W. Kr. Mości, Augusta II, 1699. za kooperacją jmcí p. Małachowskiego wojewody krakowskiego *), od tak ciężkiego narodu chrześcijańskiego nieprzyjaciela uwolnione zostały, żaląc się, że już przez

*) Właściwie: poznańskiego.

lat 12 po sejmie pacificationis na publiczne obrady bez żadnego skutku zjeżdżamy, z nieokreśloną W. Kr. Mości fatygą a z niepowetowanym fortun i substancyi naszych uszczerbkiem. Nie chciał na tylu sejmach przemacerowanej rozstrząsać materyi, ile że jest każdemu wiadoma i znajoma. Więc te wszystkie anteacta Supremo Arbitrio Qui regit immensam justo moderamine molem, fundując się in dexteritate izby poselskiej, ejus curae to zalecił, życząc, aby Dei beneficio coepti operis desideratum mogła przynieść effectum, ażeby o niej, jak przedtem o wieży Babilońskiej nie mówiono: Curavimus Babylonem et non est sanata, derelinquamus eam. Tuszył sobie jednak z tak wybranego grona, że centuplum po rozeszłych sejmach adferet fructum, unaque compensabit hora, quod totum negavit tempus. Eksponował ichmeiom różne patriae calamitates, które całą nacyą tak bezbronną dotknąć mogą i (w) których już mściwej ręki Boskiej experimur: zesłał na nas susze, grady, powietrze na bydło, nieurodzaj znaczny na Podolu, pożary, nieochybnie in nostri perniciem: trzeba nakoniec się obawiać, aby nas Bóg w tych nie zatopił nieszczęśliwościami. Więc życzył wnieść w arkę i, zjednoczywszy in unum wszystkie sentymenta, pomyśleć o milej ojczyźnie. Przystępując do propozycyi od tronu, co do aukcyi wojska, że na tyle sejmach umówiona, ori suo imposuit silentium. O sposobach podatkovania, że różne powychodziły projekta, osobiwie na komisją dla ułożenia taryf, i lubo te commissiones bywają często omissiones, bo cokolwiek Rzplita liczy avulsorum, wszystko przez pióro, a żadnego zagona nie straciła przez miecz, jednakże za zdaniem innych i na tę pozwalają; bezpieczeństwo miastom zalecone od Majestatu, wszystkie tumulty, buntury same sobie causant, a to z niepomiarowanej gorzałek propinacyi, zaczem na takową propinacyą podatek jaknajwiększy włożyć życzył. Że Żydzi wszystkie odebrali handle i do życia sposoby, należałoby ich de justo et aequo poskromić: bo choć się kupiec albo rzemieślnik jaki pokaze, tedy go suis astutis artibus wnet wykorzystać potrafią, że i przez trzy lata, choćby najlepszy, subsistere nie może. Wspominał, że ten lud niewdzięczny Bogu w podróży ad terram promissionis, Pan Bóg wygubił i dwóch tylko przyprowadził do obiecaney ziemi, a my z powierzchownych ich akcyi in interna ich nie wchodząc, widzieć możemy, że samem tylko żyją szalbierstwem, oszukaństwem, przewrotnością, wysysając krew chrze-

ścijańską, a przecie ich toleramus, i lubo z kościołem de exstirpatione haereticorum modlimy się, jednak de mediis ad hunc finem nie myślimy, owszem własnymi ich naszymi pieniędzmi opatrujemy. Jesteśmy Polacy od pola, chrześcijanie a Christo, a u nas już najwięcej lasów, gdzie pola były, gdzie sami chrześcijanie, teraz Żydzi, którzy, jako sanguisugae christianitatis, nie z potu czoła circa agriculturam, ale z machiawelstwa tylko żyją: która to agricultura najpewniejszym byłaby minerałem, gdyby każdy przez prace dorabiał się chleba. Na otwarcie mennicy zezwalał, mówiąc, że gdyby się teraz przyszło spytać, cujus est haec imago, jako Chrystusa pytano, nie poznalibyśmy podobno, bo żadnej z portretem J. Kr. Mości nie mamy monety. Na zniesienie cel i myt partykularnych konstytucją 1578, 1588, 1598 cytował, contravenientes na trybunał pozywać kazał na fundamencie konstytucyi 1601, 1607, 1677, i seryo zalecał, aby obserwowane były, bo lex jubet non disputat, co negligentiae ichmciów pp. podskarbiech (*przypisał*), że jakoby o prawie nie wiedzieli ani słyszeli, tak subticuerunt, bo qui tacet consentire videtur. Na prowadzenie manufaktur ten podał sposób: zabronić wprowadzania do nas z zagranicy towarów, materyi wszelkich, cujuscunque generis sint et speciei, tedy sami rzemieślnicy do nas przyjdą, pożywienia szukając; luxum coërcere, który się zagaścił, tak że nie o jednym mówić się może dla tej nieszczęśliwej parady, mody i ludzkiego oka: omnia secum portat i aksamity swoje dla nieporządku po gościńcach, piekarniach okurzać musi. Radził przeto, ażeby panowie swoim poddanym porządne budowali mieszkania, aby chłop, spracowawszy się, sub honesto tecto spracowane mógł wyciągnąć kości, a że justitia stant regna artesque florescunt, nieodwłoczną uczynić perswadował korekturę. Bóg podobno mściwy, że my poddanym swoim sprawiedliwości nie czynimy, gnębimy, nad słuszość robocizny wyciągamy, przeto i samym nam świętej ubliża sprawiedliwości: qua mensura mensi fueritis, eadem remetietur vobis. Na sejmie grodzieńskim in anno 1726, zabiegając tak wielkiej, która się dzieje, niesprawiedliwości, dwiema przysięgami deputatów obowiązać postanowiono, a cóż na tem profituje Rzplita? jak się dotąd wielkie działy w prawie inkonwencji, tak coraz górę biorą. Konstytucye 1673, 1717 reasumowawszy, podatek należyty na Żydów uchwalić, aby oppressa ta infidelitas, która więcej szkody przynosi dobru popolitemu niż

zysku, tym sposobem in vias suas, w insze rozeszła się krainy: gdyż tak ten naród po całym rozszerzył się państwie, iż gdzie od lat 40 będąc żołnierzem, i o prawach miast słyszałem, że im się w tychże miastach po trzy dni bawić nie godziło, teraz ich są pełne miasta, a chrześcijanów bardzo mało, na co z żalem i boleścią przypatrować się mu przyszło. Więc gdyby każdy Żyd po sześć groszy szelągami zapłacił, znaczniejszyby Rzplitej resultat profit, jak te dwakroć dwadzieścia tysięcy. A że pro cumulo malorum od panów wielkie mają protekcyę, a chrześcijaństwo opresyę, wstydzić się niejednemu na sądzie Boskim przyjdzie; gorszym być uznawał ten proceder, jak ów faraona, bo ten idolorum cultor przeciwnych sobie w wierze uciemiężał, my zaś e contra czynimy, kiedy infideles protegimus, a poddanych naszych opprimimus. O reasumpeyą konferencyi sub praesenti armistitio przez naznaczenie rezydentów do dworów sąsiedzkich suplikował J. Kr. Mości. Promontorium montowskie, jeżeli od nas nie będzie sposobu reparowania, sąsiad się nasz łatwo tego podejmie, jakoż się już palam z tem ogłasza, ale co za eventus i konsekwencya z tego? oto hańba nacyi i trybut od nas wybierać będzie. Przyjdzie to na to, jak ze starostwem drahimskim, na które in necessitate ojczyzna 120.000 talerów zaciągnawszy in hypothecam, jemu je oddała, na którego wykupienie województwa wielkopolskie przez wiele sejmów daremnie pracowały. Dla poprawienia jednak tego promontorium podał sposoby: aby J. Kr. Mość, pp. senatorom na trybunale radomskim odjąwszy pensyą, tąż samą na zapłatę robotników obrócił. Dotego i Prusy powinnyby de acquitate obmyślić na to sposoby, mając na wszystko większą konsumpeyą. Szlachcie na której ziemi siedzi, tam groblę naprawiać powinien. Nie sądził byćcale komisją potrzebną radomską, ile w trybunałach królewskich jest registr militarium postanowiony, więc in exceptione fori partes, disputando z sobą, wiele czasu consumunt, a przeto jurisdictiones confunduntur, że w trybunale jest infinitus numerus spraw zagęszczonych; to tylko causa, że statut nie jest obserwowany, który tak sonat, że inscriptiones, resignationes neque coram rege, neque coram episcopo, amplius locus non est dicendi, nec procuratoribus quidem causam eandem promovere licet. Jakoż świątobliwie jest ten statut formowany, bo tam partes dopiero comparere coram iudicio powinny, kiedy się perplexitas jaka między niemi wynajdzie. Za-

czem wieleby spraw spadło z rejestru, żeby się tam sprawa sądziła, gdzie sobie forum partes zapisały. Tym sposobem umniejszyłoby się pracy trybunałom, i militarium registr miałby swoje miejsce. Ubolewał, że J. Kr. Mość rozdwaia serce swoje, gdy carissima sua pignora w dziedzicznych swoich zostawia państwach, allegując, że wszyscy Polacy, wierni poddani W. Kr. Mości, za wielki by sobie poczytali honor i szczęście jako swymi cieszyć się de lumbis Jagellonum pochodzącymi szczepami, co nam jus ad rem czyni. Ichmciom ks. biskupom, przeszłemu kujawskiemu*), chełmińskiemu, teraźniejszemu księciu biskupowi krakowskiemu**), za przyprowadzenie ad meliorem statum biskupstw dziękował, osobiwie księciu jmci biskupowi poznańskiemu, że na wyższe nie pomyka się krzesła, ani o tem nie myśli, po którymby dyecezya poznańska tak płakać musiała, jak niegdyś Inflanty za Stefana Batorego po zacnym biskupie swoim; lecz gdy przewrotny na ryską katedrę nastał sukcesor, od prawa, wiary i od pana odpadły. Jmci p. hetmanowi w. kor. także dziękował, że w roku 1701 bunt y kozackie własnymi uspokoił ludźmi, jako i dotąd od najazdów hajdamackich, nieustannie kraje ruskie infestujących, zasłaniać nie przestaje.

Jmć p. kasztelan gnieźnieński, za konferowane sobie kasztelanii gnieźnieńskiej krzesło zwyczajne J. Kr. Mości uczyniwszy podziękowanie, disertissimo ore wyliczał dobrodziejstwa, z łaski pańskiej dawno odbierane, specialiter gdy był pisarzem grodzkim poznańskim i posłem do Saksonii cum subjectione od województw wielkopolskich, potem podstolim, podczaszym, surogatorem, a nareszcie kasztelanem gnieźnieńskim, przez którą godność i prerogatywę, gdy się być widział in gremium prześw. senatu ad suffragandum ojczyźnie policzonym, nesciens amplius loqui, z głęboką adoracją pod nogi J. Kr. Mości in victimam samego siebie rzucił i do pocałowania ręki pańskiej przystąpił. Do propozycyi przymawiając się, wspomniał de fundo adinvento na sejmie grodzieńskim przez jmci p. wojewodę mazowieckiego

*) Adam Stanisław Grabowski, od roku 1741 biskup warmiński.

**) Przeszłym chełmińskim był w r. 1748 Andrzej Stanisław Załuski; teraźniejszym — Wojciech Leski; stylizacya i interpunkcyja tego ustępu wywołuje wątpliwość: do których biskupów odnosi się przymiotnik „teraźniejszy“.

in ordine auctionis wojska, i onę stanom Rzplitej rekomendował, także ażeby poczty kor. de suo salario część jaką contribuant, osobliwie jme p. generał poczt kor. i lit. A że teraz województwa poznańskie i kaliskie swoich nie mają posłów, więc upraszał, aby tam, gdzie są porwane sejmiki, in ordine do generalnej komisji po jednym naznaczyły komisarzu, którzyby sprawiedliwie, mając się relative do sejmu przyszłego, ułożywszy taryfy, na tymże sejmie stanom Rzplitej, zweryfikowawszy pod obowiązkiem sumnienia i przysięgi, kwarty realne postanowili. O reasumpcyą statutu toruńskiego, i aby do tych spraw, które do niego directe należą, nie pociągano do trybunału, domawiał się. Ruinę zaś miast stąd emanantem być widział, że się w nich namnożyło wiele funduszów, gdzie gdyby wszystkie za testamentami rozbierać kamienice przyszło, ledwieby się i po cegle każdemu dostało; prosił ichmościów biskupów, aby do swoich konsystorzów ex ratione indebiti fori, pociągać szlachtę nie raczyli, przypominając bullam Urbana VIII i synod Gamrata, wnosząc sobie, że in subsequens Stolica Apostolska w graniczne wtrącać się będzie sprawy, jako już practicatum. Otwarcie mennicy bez gór Olkuskich dobycia suum non sortietur effectum. Góry zaś sine societate, któreby na to ekspensować chciały, nie otworzą się; któż wie czyli i haeredes obesse temu nie zechcą? Zaczem zalecał jmei p. instygatorowi koronnemu wcześniej, aby ich obwieścić raczył et sensum eorum donieść Statibus Reipublicae. Względem pokoju, konferencye ad mentem konstytucji 1726, 1736 cum exteris reasumować rekomendował. O korekturze prawa to krótko napomniął, że z różnych racyi bardzo potrzebna, i łatwiej sądził dare hominibus leges, quam eorum mores corrigere. Przy konkluzji upraszał J. Kr. Mości, aby jak najdłuższą poddanych wiernych swoich chciał recreare prezencyą.

Jme p. Sołłohub, kasztelan żmujdzki, ad sensum innych przed sobą mówiących idąc, tak za szczęśliwe panowanie i oddalenie wojennych pożarów od granic ojczyzny, po całej niemal Europie szerzących się, jako i za złożenie sejmu terażniejszego, że jako ociec stara się o państwa swoje, aby legibus militeque armato nie były orbata, powinno złożywszy podziękowanie, do propozycji sejmowych dawał sposoby: monopolium tabaczne, papierowe, kwartę, na komisji grodzieńskiej wynalezioną, aukcyonowanie pogłównego żydowskiego, lustracye dla ułożenia

sprawiedliwych taryf. Za fundacją kolegium połockiego, aby ta od impetycyi ks. arcybiskupa połockiego*) była łaskawą J. Kr. Mości protekcją zasłonią, upraszał. Dziękował oraz za świadczony ojcu jego dobroczynności, który przez całe życie in stallo senatorio et ministeriali był Majestatowi pańskiemu wiernym i posłusznym, generała artylerji W. Ks. Lit. i siebie samego pamięci J. Kr. Mości rekomendował.

Jmć p. Niesiołowski, kasztelan smoleński, doznając na sześciu sejmowaniu kadencyach pomyślnej i niepomyślnej alternaty, pomyślnej z szczęśliwego J. Kr. Mości do państw swoich powrotu i powitania słodkiej prezencyi pożądanego pana, niepomyślnej z zepsowania cum publica iactura sejmów, serdecznie ubolewał, że sprawiedliwość święta całe zginęła, gdyż niektóre subjecta tylko dla korupcyi i promocyi respektu cum dependentia cisną się do sędziowskiej funkcyi, a co większa, ignota nomina, na prawie penitus się nieznające, o których śmieło mówić się może: fessos heri duxit boves, magnis hodie dat jura Quiritibus. Za którą świętej sprawiedliwości transgresją że Pan Bóg różnemi plagami to państwo nawiedza, dziwić się nikt nie powinien. Upraszał J. Kr. Mości, aby pro solatio et decore gentis królewicza jmci Ksawiera in hac regia świata polskiemu prezentować raczył, którego podczas koronacyi J. Kr. Mości widział, że Regis per scuta reptabat puer.

Jmć p. Nakwaski, kasztelan rawski, w zabranym głosie swoim nie odważył się wspaniałych J. Kr. Mości chwalić ani wyliczać przymiotów, ile że ten pan, godny od wieków monarcha, de lumbis rzymskich cesarzów directe idący, nie tylko że jest w całej Europie z największymi skoligowany monarchami, ale i syn króla polskiego; który dla miłości ojczyzny dwa razy sobie ofiarowanej korony cesarskiej przyjąć nie chciał, przez co wiernym poddanym swoim stał się amabilis, a sąsiadom formidabilis. Nie znalazł albowiem J. Kr. Mość za powrotem swoim żadnej w państwie odmiany, bo jako nieprzytomnego każdy kochał, tak teraz przybyłego każdy oglądać, czcić, szanować i adorować bieży. Względem aukcyi wojska wspomniał, że zawsze o tej materji traktujemy, a nigdy nie konkludujemy. Więc hoc in puncto

*) Floryan Hrebnicki, † 1762; o nim i o sporze z jezuitami połockimi ob. artykuł Bartoszewicza w W. Encykl. Orgelbranda, XII, 207 — 17.

do zdania jmcí p. wojewody mazowieckiego stosował się. Namienił o skarbie koronnym tempestive przed kwietacyą. Także o jmcí p. Grabowskim, podskarbin bywszym kor., nie mogąc go inaczej nazwać, jak tylko szlachcicem polskim i Kaszubą, który zamek krakowski reparaował i warszawski majori in parte naprawił, długi hetmanom i żołnierzom powypłacał, na dwa regimenty strzelby skupił, Zygmunta króla odnowił, materyałów, cegły i wapna dosyć przygotował. Sumy zaś po zeszłych podskarbach zaległe, jeżeli już są gotowe, aby dłużej bez pożytku nie leżały, względem potrzebnej jak najprędszej ad usum publicum eksolucyi, pozwać na komisją radomską lub na sądy sejmowe zalecił. In reliquo hetmanów nie rekomendował, bo sam za złe by nie miał, żeby go ichmość pp. hetmanowie Majestatowi rekomendowali.

Jmć p. Kossakowski, kasztelan kamieński, ogłaszając niewysłowioną nigdy J. Kr. Mości dobroć i Boską Opatrzność, że bez żadnych zasług i nad siłę między Atlantów do dźwigania ciężarów w senat policzony został, głęboką submisją adorował magnalia łaski pańskiej, oraz nieskończoną J. Kr. Mości wielbiąc dobroczynność, nigdy niewyczerpaną depredykując hojność, przystąpił do pocałowania ręki J. Kr. Mości. Po której ceremonii, zasiadłszy stallum swoje, życzył w terażniejszych sejmowania cyrkumstancyach wszelkich pro bono publico zamysłów, tak do ukontentowania Majestatu Najjaśniejszego, prześwietnego senatu, jako i koła rycerskiego, ad vota patriae inclytorumque civium pomyślności.

Jmć p. kasztelan zakroczymski, zwykłym, jako i drudzy ichmość pp. senatorowie cum depraeicatione sławy i wielkich czyn pro bono publico J. Kr. Mości, za konferowany sobie in recenti honor ea, qua par est Majestati observantia, podziękowawszy sposobem, ad osculum ręki walecznej J. Kr. Mości admissus, powróciwszy na miejsce swoje, ultra merita konferowane, in materiis status do wielkich przed sobą mówiących referował się sentymentów; nikogo ex bene meritis de patria nie ważył się J. Kr. Mości rekomendować, spodziewając się, że J. Kr. Mość, ut bene notus a civibus, wiedzieć będzie, czem i kogo i za co praemiare.

Jmć p. Karczewski, kasztelan konarski łączycki, wyliczając paucitatem zasług swoich i wyznawając magnitudinem dobroci J. Kr. Mości, przy wielkich Majestati aprekacyach za kon-

ferowany sobie honor kasztelanii czynił gratiarum actionem. Przystępując zaś do propozycji, te wszystkie, które doświadczonych pro zelo patriae statystów praecesserunt zdania głębokiem adorował uszanowaniem, to pro appendice ex suo sensu dodawszy, ażeby propter farraginem w trybunałach kor. spraw zagęszczonych et cum injuria litigantium, rzadko ex registro wołanych, trzeci trybunał sędzić mógł się we Lwowie, do którego województwa ruskie, wołyńskie, kijowskie, podolskie, czerniechowskie, braclawskie należećby powinny. Do lubelskiej zaś repartycji krakowskie, sandomirskie, lubelskie, bełskie, chełmskie i rawskie. Inne zaś województwa do Piotrkowa przyłączyć rzadził. Także, aby redukcya monety in alium valorum była przeprowadzona, gdyż żołnierz czerwony złoty po złot. 18 brać, a minori pretio wydawać musi. O korekturę jurium domawiał się, ażeby potentiores debilioribus graviores nie były. Względem zaś demoliowania młynów na rzece Bugu i innych, contra legem wystawionych, periculum navigantibus częstokroć przynoszących, o komisję do Brześcia Lit. i do Sławatycz domawiał się.

Solwowana zatem sesya na dzień jutrzejszy, na godzinę dziewiątą.

SESYA DZIESIĄTA.

Die 11 Octobris.

Jmé p. marszałek w. k. wyraził, że ktokolwiek tylko zważy dobrze i penetrować będzie terazniejszą ojczyznę naszej sytuacją, która dotąd między wojennymi circum circa upałami, nie mając należytych sił i rządów, w słodkim jednak pokoju zostawała i zostaje, te wszystkie atrybuta szczęśliwości przyznać i przypisać nikomu inszemu po Bogu musi, jak tylko ojcowskiemu J. Kr. Mości P. N. M. staraniu, który, własnemu nie folgując zdrowiu, ustawicznie pracować i nas ad salvandam patriam wzywać nie przestaje, proponując Stanom Rzplitej za najpierwsze i najpotrzebniejsze objectum aukeyą wojska, w której dostojęństwo Majestatu, całość ojczyzny, praw waleń i swobód polegałyby, gdyby tylko Rzplita, szczerze wzięwszy przed się media, chciała niezawodne sposoby ku zmocnieniu i podwyższeniu sławy rycerskiej polskiego i cudzoziemskiego autoramentu wynaleźć, przez coby wewnętrzne bezpieczeństwo gruntowniej utrzymane

było, że zaś *sensim* niszczeją miasta, do oczywistej ruiny i dezolacyi, co każdy *ex ruderibus* widzieć może, przychodzą, między innymi przyczynami tę najpryncypalniejszą być rozumiał: pła legata kościołów i klasztorów, i szlacheckich posesyi, z których to dóbr ani podatku ani żadnych ciężarów, *cujuscunque sint generis*, nie płacą i na miasta ten ciężar zostawują, a zatem *sequela*, że mała liczba znajduje się mieszczan, *et onus* podatków *sufferre* nie mogąc, za pożywieniem na inne miejsca się rejterują i tak z miast ani Rzeczpospolita podatków, ani starostowie swoich *intrat* nie mają. I gdyby kto nowoprzychodny jaką chciał kupić posesyą i handel założyć, wszedłszy *in cognitionem* tak duchownych, jako i szlacheckich w zawałinach kamienie długów i sum, od kupna i intencji swojej *volens* *recedere* musi. Na komisye *in ordine* wynalezienia na wojsko płacy, na zniesienie cel i myt partykularnych zezwalał. O konferencye *cum vicinis potentiis*, na których wiele zawisło, dla utrzymania sąsiedzkiej harmonii, roborowania dawnych konwencji i *pactorum*, suplikował J. Kr. Mości. Na dwór petersburski, że *sine consensu* J. Kr. Mości i dolożenia się Rzplitej przez państwo polskie pójść się ważyły wojska, żalił się; a że się to już stało, *ulteriore* *sequelam* miałam, któraby stąd *emanare* mogła, obawiał się.

Jmé pan kanclerz w. kor. fere wyraził temi słowy, że okropna zerwanych sejmów pamiątka od r. 1736, zasepiwszy wszystkich powieki, nie dodaje do dalszych prac ochoty, kiedy starania i satygi jednym tylko nad nieszczęściem ojczyzny zakończyły się żalem, ale wielki z osoby J. Kr. Mości przykład odmienienia myśli i obumarłe ożywia chęci. Zasłonił albowiem J. Kr. Mość powagą swoją całe królestwo od wojennych pożarów, dał wszystkim życie utrzymaniem milego pokoju. Królewska to była robota, lecz na terażniejszym sejmie i nasza być powinna, i dla tego zawołał uniwersalami na stany Rzplitej, pokazując z podanych od tronu propozycyi, że interes publiczny jest interesem J. Kr. Mości, a nie żaden inszy, bo J. Kr. Mość, ustępując prawa natury, przy ojcowskiej dobroci skłania się do woli synów swoich, nie więcej od nas nie wyciągając, tylko abyśmy się wzajemnie do tego skłaniali, co będzie do ucalenia ojczyzny najpotrzebniejszego. O aukeyi wojska wspomniał, że stanęłaby dawno była, gdyby kto ciężar płacenia wojsku chciał był za nas przejąć; więc ten interes generalnej na podatek zostawił zgodzie; nie przepomniał i pogłów-

nego, które mało co na wojsko importuje, a tak jest dla obywatelów ciężkie, że nie mając rzetelnej taryfy, szlachta z dóbr swoich ustępować musi, co nowa taryfa powinna by uspokoić, aby żołnierzowi żołd nie upadł i wioski w żołnierskie nie przeniosły się ręce. Pod którym ciężarem jęczy Kraków, Elbląg, straciwszy swoje terytorium, a najbardziej Malborg, tyle dając pogłównego, co cała Warmia. Upadkowi miast i miasteczek przez to zabezpiecz rozumiał, gdy każdy obywatel mieć będzie w handlach i rzemiośle swoim bezpieczeństwo, gdy duchowni przez legacje i kupno domów zabierać nie będą ani do sądów swoich pociągać w sprawach J. Kr. Mości przyzwoitych, żeby starostowie nad lustracje więcej sobie nie pozwalali, żeby stancje ex officio zniesione były i prawa, miastom nadane, utrzymane. Do gór Olkuskich potrzebną być sądził komisją sejmową, tak jednak, gdyby ichność pp. komisarze żadnej do skarbu kor. za swą pracę nie mieli pretensyi, i nim minerały i bicie otworzy się monety, teraz przynajmniej pogranicznej ten dać walor, który się za granicą znajduje. Skarb kor., przez cła partykularne i myta, przez protekcyę, dawane Żydom, przez wielkie na komorach pisarzów ekstorsye zrujnowany: temu cło generalne z umniejszeniem onegoż i zniesieniem cel partykularnych zabezpiecz może. Z którego skarbu promontorium montowskie powinno być reparowane, bo chodzi o publiczną zgubę defluidacyi. Największe zaś w sądach stąd pochodzą inkonwencyencye, że nie palestra trybunału, ale trybunał palestry boi się, i że korupcyę drugi trybunał sądzi, w którym osoby skwapliwe do brania wyciągają ręce. Konferencyę reasumować radził. Przytoczył na pamięć bene gesta jmp. Grabowskiego, przeszłego podskarbiego koronnego, który w Grodnie ex mente senatus consilii nakupił strzelby i innych rynsztunków dla półtrzecia tysiąca ludzi. To wszystko leży w Gdańsku, kosztuje przeszło dwakroć sto tysięcy, skąd gdy nie będzie przeniesiona, rdza za czasem w niewiecz obróci. Więc aby jmp. generał artyleryi koronnej do cekauzu kamienieckiego poodbierał, J. Kr. Mości suplikował. Zakończył hoc voto: aby jako to królestwo uszczęśliwione jest J. Kr. Mości bytnością, tak i na zadziedziczone w Najjaśniejszem potomstwie cnoty wpatrywać się mogło zawczasu.

Jmp. kanclerz w. lit. temi się eksplikował słowy: że mógłby to być podchlebny umysł, że na przyjazd Augusta cesarza uschle drzewo kwitnąc poczęło; to pewniejsza, że za pożąda-

nem Najjaśniejszego Augusta naszego ad regnum przybyciem i dobrotliwem oka pańskiego wejrzeniem wszystko w weselszą reflorescit postać. Zalterowana różnemi okolicznościami rerum nostrarum facies żywszej nabywa cery. Nadwątlona długiem utęsknieniem tota populorum salus w nową prawie odradza się czerstwość, i cała qua late patet ojczyzna nasza, sub aestu niepojednokrotnej kary Boskiej i innych niepomysłności znacznie nadwędniała, vernantem veteremque laeta vigorem, kiedy nie-małem prezencyi dawno upragnionej zmartwiona oczekiwaniem, z tem większą teraz radością, z zupełnem szczególnego we wszystkich swych dolegliwościach vivificatoris cieszy się zdrowiem, ojcowskiego circa sanandos languores suos, przez zmocnienie lepszymi siłami osłabionej poniekąd tej konsyderacyi, która w obcych kwitnęła narodach, doznała starania, i już w pierwszych zjednoczonych sentymentów reflorescencyi, obraniu tak godnego prześwieatnej izby moderatora, może sobie obiecywać, że za pomocą tego pana, który libera corda gubernat, pod łaskawym nieustającej J. Kr. Mości kooperacyi aspektem dalsze zgromadzonych stanów desudacye fructibus optatis satiabunt publica vota; życzył, aby Najwyższa Prowidencya, patrząca na pełne dobroci ku tej Rzplitej serce pańskie, w przedsięwziętych dla dobra pospolitego utwierdziła fatygach, najskuteczniejszych do zewnętrznego i wewnętrznego nbezpieczenia dodała rad i sposobów i obfitych Majestatowi J. Kr. Mości i Królowej Jejmości P. N. M. i całej Najjaśniejszej famillii użyczyła sukcesów, i jakoby sub Augustis auspiciis, długoletniego i szczęśliwego panowania pii principis nierozdzielnie subjectis populis aurea saecula fluant. Oddawszy z najgłębszą submisją winny trybut sinceri cordis et oris, do materyi, od tronu J. Kr. Mości podanych, przystąpił, i niechcąc być okazją przeciągu długiego czasu, wielkie zdania izby senatorskiej in considerationem wzięwszy, aprobował, życząc izbie poselskiej, aby coadunatis animis, Boga Wszechmocnego in adiutorium wzięwszy, o tem szczerze pomyślili, na czemby honor Majestatis, ojczyzny całość, bezpieczeństwo każdego polegaćby mogło.

Jmé ksiądz Wodziecki, podkanclerzy kor., dziękował Jego Kr. Mości, że państwo swoje inter tot sąsiedzkich krain bellorum aestus w spokojnej utrzymuje sytuacji i pokazuje ojcowskie

swoje nad niem pieczołowanie, użycza do rad zbawiennych czasu potrzebnego, czyniąc zadość powszechnej potrzebie et legi positivae, do którego w dalszy czas utrzymania securitatis internae et externae ażeby łaskawe nieba jak najdłuższego życia i panowania J. Kr. Mości udzielały, pokornie do Majestatu Boskiego suplikował. O pogłównem namienił, że tylko do blisko następującego sejmu było pozwolone, które dotąd przez niedojście sejmów województwom dla niepomiarkowanych taryf widzi się być nieznośne. Na deprawacye trybunałów i zagaśszczonych w nich inkonweniency perjuriorum upraszając J. Kr. Mość o medelam, aby Bóg pomsty na Królestwo nie ściągał, żalił się. Ziemstwa też i grody w granicach swoich opisać zalecał. Na komisye do zweryfikowania kwart, monopolów, pogłównego, czopowego, szelężnego, zezwalał. A że na komisją radomską skarb koronny bez potrzeby sumy corocznie eroguje, do otwarcia minerałów, in subsequens bicia monety użyć pieniędzy tych radził; za reparacyą promontorium montowskiego do jmp. podskarbiego instabat, wnosząc sobie, że go sama ku temu pobudzi dobra pospolitego miłość.

Ks. jme Czartoryski, podkanclerzy W. Ks. Lit., do inszych J. Kr. Mości P. N. M. pochwał to przydał, że jest zbiorem cnót wspaniałych, światobliwemu i łaskawemu monarsze przywoitych; że jest ojcem, nas synów swoich szczerze kochającym, że jest królem i panem szczęśliwie panującym, pełnym dobroci i starania, bo szósty raz po sejmie pacificationis stany Rzplitej do obrady publicznej zgromadza i pożyteczne dobru pospolitemu sejmy składa, które że dla prywatnych dysensyi i partykularnych interesów nie dochodzą, cordialiter ubolewał. Dziękował ichmciom pp. hetmanom za czułą w obowiązkach swoich atencją, izbie zaś poselskiej, aby ojczyznę dalszemu nie eksponowali niebezpieczeństwu i o niej dexterius jak dotąd radzili, zalecał, która że na pierwszym dniu chwalebny z siebie przykład dała, gdy godnego i zasługami dystyngwowanego obrała marszałka, tanto muneri parem. Respektem materiy sejmowej, o komisyi sejmowej wspomniał, ażeby cum re parata et mediis na przyszłym sejmie compareat. Kurlandą aby tandem J. Kr. Mość, pod cudzem jęczącą jarzmem, w pańską swoją wziął protekcyą, dopraszał się; o korekturę praw, o konferencyi renowacyą cum ministeriis exterarum potentiarum, o danie miastom protekcyi, o wpro-

wadzenie manufaktur, aby państwo kiedykolwiek ad antiquum mogło redire florem, suplikował J. Kr. Mości. De reliquo in sensum aliorum poszedł.

Jmć p. Sedlnicki, podskarbi wielki koronny, z jednej strony, zważając dobroczynną J. Kr. Mości łaskawość, z drugiej zaś, prono cultu swoją ku Majestatowi pańskiemu oświadczając wierność, ad ea quae salutis ochoczem zezwalał sercem. Aukeyą wojska dla honoru nacyi, obrony granic, dla bezpieczeństwa pogranicznego ludu być potrzebną sądził, aby tylko Rzplita dostateczny na utrzymanie wojsk wynalazła sposób; zniesienia cel partykularnych cum summo praecudio skarbu, które jeszcze in dies augentur, upraszał J. Kr. Mości.

Jmć p. Flemming, podskarbi lit., za konferowane sobie podskarbstwo W. Ks. Lit. zwyczajne uczyniwszy podziękowanie, do pocałowania ręki pańskiej przypuszczony, po której ceremonii, nie chcąc tot repetita repetere, za zdaniem praecipue J. W. jmcı p. wojewody mazowieckiego i inszych, in materia status dosyć obszernie i fundamentalnie mówiących, poszedł.

Jmć p. marszałek nadw. kor. to wyraził, że jako zgromadzone Rzplitej stany na wspaniałe J. Kr. Mości zapatrują się przymioty, szczęśliwie zasiadającego z osobiłwszem ukontentowaniem swoim witają i adorują pana, tak i on z głęboką czynów dobroczynnych rekognicyą nie usty, ale sercem mówićby powinien i wyliczać godne nieśmiertelnej pamięci rectefacta: że J. Kr. Mość z zadziwieniem całej Europy, dobro preferując królestwa swego, dawniej cesarską nie uwiódł się koroną, a teraz gdy go łała ad opus pacificationis upraszała Europa, to co mu miłość inculcabał ojczyzny, uczynić i sejm w czasie prawem opisanym złożyć wolał. Poznać to każdy może z wspaniałego oka i wejrzenia pańskiego, że sama słuszość, sprawiedliwość, podanych swoich kochanie pierwszym jest jego przymiotem. Doznaliśmy tego, że wojska rosyjskie przez pańską J. Kr. Mości kooperacyą, lubo bez wyraźnego stanów pozwolenia, dosyć spokojnie i bez uciemienia ludu, przez kraje przeszły Rzplitej: dowód to był J. Kr. Mości, powiedział, że lubo oddalony od ojczyzny prezencyą, staraniem jednak swoim pokazał to każdemu, że tyle uczynić potrafił, jakby in meditullio rezydował państwa, za co Wszechmocność Boską upraszał, aby w przeciągle lata sił i zdrowia na jedyną kraju i wiernych poddanych przymnażała

konsolacją. ażeby przez tak znaczne z pierwszymi domami aliansy familia jego europejskie napelniła kraje. — Na propozycye, od tronu podane, aukcyą wojska za pierwszy cel, bez którego tak obszerne kraje z wstydem i hańbą postronnych nacyi zostają, mieć życzył, i lubo do tego przez niezgody prywatne ojczyzna przyjść nie mogła terminu, spodziewał się, że za usilnem Jego Królewskiej Mości staraniem, izby poselskiej pod tak godnym marszałkiem dexteritate tandem długo oczekiwana nas ucieszy nadzieja. O egzaminowanie projektów, na tyłu sejmach proponowanych, o ustanowienie monopolów, wprowadzenie manufaktur, o subsidium charitativum od duchownych, o aukcyonowanie chorągwi węgierskiej pro securitate J. Kr. Mości, o prowizyą amunicyi w arsenalach, o sprowadzenie ze Gdańska strzelby, przez jmp. Grabowskiego zakupionej, o zabezpieczenie defraudacyi, ubezpieczenie handlów, depaktacyi na cłach, myt bezprawnych zniesienie, jurydykcyi poprawienie, promontorium montowskiego reparowanie, o podźwignienie rujnującego się, pro decore gentis, pałacu krakowskiego, o fundusz na utrzymanie bruków warszawskich, o otwarcie zatopionych gór Olkuskich, o korekturą prawa, o konferencye dla ucalenia interesów i koneylacyi przyjaźni z postronnymi potencjami upraszał J. Kr. Mości; ichmciów pp. posłów zagrzewał, aby dla utrzymania zewnętrznego i wewnętrznego bezpieczeństwa in unione animorum, należyte wynalazłszy środki, cum tessera prac swoich ad visionem J. Kr. Mości powrócili do senatu.

Po zakończonem wotowaniu ichmciów pp. ministrów, jmc p. marszałek izby poselskiej za daniem sobie głosu przez jmp. marszałka w. kor. to wyraził, że jako skwapliwem sercem do widzenia twarzy J. Kr. Mości stan rycerski pośpieszył się, który przez wszystkie czas bawienia się w senacie nieskończoną ku poddanym swoim dobroć i nieporównaną ku dobru popolitemu przychylność upatrywał, tak starać się usilnie o to w izbie poselskiej będzie, ażeby znowu z dowodem prac swoich śpiesznym ad beatificam visionem powrócił krokiem, takowe przypisując prześw. senatowi elogium, że extra Catonianos manes widzieć szczerze pragnie salvam rempublicam, upraszając salvum regressum do izby poselskiej. — Po tej mowie nastąpiła od tronu J. Kr. Mości przez jmc p. kanclerza kor. deputacya tak do układania konstytucyi, kalkulacyi skarbu kor. i lit., jako i do artyleryi

kor., tudzież do kalkulacyi sukcesorów przeszłych podskarbich oraz i ś. p. jmci p. generała artyleryi koronnej Rybińskiego¹⁾.

Do konstytucyi: J. O. ks. biskupa krakowskiego, J. W. jmp. wojewodę sandomirskiego, J. W. jmp. wojewodę płockiego, J. W. jmp. wojewodę mścisławskiego, którzy, ruszywszy się ex stallis, przed tronem J. Kr. Mości et in facie senatus jurament wykonali, którym jmé ks. Żaluski, sekretarz koronny, rotę przysięgi czytał.

Do skarbu koronnego: J. W. jmci ks. biskupa kujawskiego, J. W. jmp. wojewodę płockiego, J. W. jmp. wojewodę bractawskiego.

Do uprojektowania poprawy trybunału: Wieleb. biskupa płockiego, Wielm. wojewodę podolskiego, Wielm. jmp. kasztelana gnieźńskiego.

Do słuchania rachunków sukcesorów nieboszczyka Rybińskiego, generała artyleryi koronnej: Wieleb. biskupa kamienieckiego, Wielm. jmp. wojewodę krakowskiego, Wielm. jmp. wojewodę chełmińskiego, Wielm. jmp. kasztelana zakroczymskiego.

Do słuchania rachunków artyleryi koronnej: Wielebnego jmci ks. biskupa chełmińskiego, Wielm. jmp. wojewodę pomorskiego, Ur. jmp. kasztelana rawskiego.

Do słuchania rachunków sukcesorów nieboszczyka Wielm. Czapskiego: Wieleb. biskupa przemyskiego, Wielm. jmp. wojewodę podolskiego, jmp. kasztelana rawskiego.

Do skarbu W. Ks. Lit.: Wielm. kasztelana żmudzkiego, Wielm. kasztelana smoleńskiego, Wielm. kasztelana rawskiego.

Jmé p. kanclerz w. kor., replikując jmp. marszałkowi poselskiemu, odpowiedział, że J. Kr. Mość nie przeczy regressum do izby poselskiej, z tą jednak nadzieją, iż jako tegoż regresu wyraźne prawo rekwiruje, tak też samo prawo godnych posłów z korzyścią prac swoich w izbie senatorskiej z ochotą oczekiwać będzie. I tak z senatorskiej izby ruszywszy się, ichmość pp. po-

¹⁾ **Cz. III d:** Po której nominacyi i wypełnionym juramencie w tem uczynili sobie prekusodycyę ichmość pp. Czacki i Bełzki i Karwowski podlaski, ażeby rachunki jmp. podskarbiego w. kor. ad normam rachunków jmp. Grabowskiego ekspedowane były i też od ichmeiów pp. deputatów w izbie podpisane.

słowie poszli do izby poselskiej, gdzie ulokowawszy się na miejscach swoich, zagał sesją jmc p. marszałek i po krótkiem wyrażeniu umortyfikowania swego, że się od Majestatu oddalić musiał, przystąpił do denominacyi deputatów.

Do konstytucyi: z Prowincyi Małopolskiej jmc p. Adama Małachowskiego, starostę oświęcimskiego, jmc p. Jana Kosowskiego, stolnika i sędziego grodz. sendomirskiego; z Prowincyi Wielkopolskiej księcia jmc Antoniego Lubomirskiego, starostę kazimierskiego, jmc p. Karola Podoskiego, podkomorzego rożańskiego; z Prowincyi Litewskiej jmc p. Jana Horaina, podkomorzego wileńskiego, jmc p. Antoniego Przeździeckiego, pisarza W. Ks. Lit.; którzy, klękawszy, juramentum expleverunt.

Ad praecustoditionem zaś przed złączeniem się izby poselskiej z senatorską ichmciów pp. posłów, jmc p. Bieńkowski, pisarz grodzki warszawski a sekretarz sejmowy, vicissim przysięgę wykonał.

Do skarbu koronnego: z Prowincyi Małopolskiej ichmciów pp.: Grodzickiego, wice-instygatora kor., Małachowskiego, starostę wawolnickiego, Uniatyckiego, chorążego pilźnieńskiego, Węglińskiego, podkomorzego chełmskiego, Zbrożka, chorążego dźwinogrodzkiego, Darowskiego, podsędką podolskiego, Karwowskiego, stolnika wiskiego, Czarneckiego, starostę koreliskiego; z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciów pp.: Sokołowskiego, podkomorzego inowrocławskiego, Jaroszewskiego, podkomorzego płockiego, Przeciszewskiego, chorążego płockiego, Sobolewskiego, podkomorzego warszawskiego, Mogilnickiego, starostę nieszawskiego, Mokronowskiego, szambelana J. Kr. Mości, Pułaskiego, starostę wareckiego, Chojckiego, sędziego grodzkiego liwskiego; z Prowincyi W. Ks. Lit. ichmciów pp.: Sulistrowskiego, marszałka oszmiańskiego, Walla, chorążego grodzieńskiego, Dylewskiego, stolnika smoleńskiego, Chreptowicza, stolnika nowogrodzkiego, Sapiehę, starostę puńskiego, Wawrzeckiego, podstarościego orszańskiego, Matuszewicza, pisarza grodzkiego brzeskiego, Lenkiewicza, skarbnika mozyrskiego.

Do skarbu W. Ks. Lit.: z Prowincyi Małopolskiej ichmciów pp.: Moszczeńskiego, starostę brzeskiego kujawskiego, Dobińskiego, burgrabiego krakowskiego, Libiszewskiego, sędziego opoczyńskiego, Komorowskiego, miecznika chełmskiego, Hulewicza, podstolego wołyńskiego, Kuczyńskiego, stolnika mielnickiego;

z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciów pp.: Kossowskiego, starostę przedeckiego, Matuszewicza, starostę sztokliskiego, Męczkowskiego, sędziego ziem. wiskiego, Nakwaskiego, podkomorzego wyszogrodzkiego, Narzymskiego, chorążego ciechanowskiego, Karaskiego, stolnika rożańskiego; z Prowincyi W. Ks. Litewskiego ichmciów pp.: Skindera, wojskiego lidzkiego, Jeleńskiego, pod-sędka wiłkomirskiego, Straszewicza, starostę starodubowskiego, Ogińskiego, pisarza pol. lit., Mężynskiego, rotmistrza mściśławskiego ¹⁾, Łaniewskiego, łowczego lit. ²⁾).

Do kalkulacyi ś. p. jmp. generała Rybińskiego: z Prow. Małopolskiej ichmciów pp.: Mniszka, starostę mostowskiego, Stadnickiego, podczaszego podolskiego, Komorowskiego, miecznika braclawskiego, Świeżawskiego, starostę cudynowskiego; z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciów pp.: Rostkowskiego, staro-ścica wiskiego, Poniatowskiego, podkomorzego koronnego, księcia Lubomirskiego, wojewodzą czerniechowskiego, Skrzetuskiego, podczaszego przemyskiego.

Do artyleryi koronnej: z Prowincyi Małopolskiej ichmciów pp.: Dunina, cześnika radomskiego, Ustrzyckiego, skarbnika przemyskiego, Gurowskiego, stolnika podolskiego, Kalinowskiego, cześnika halickiego; z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciów pp.: Wolskiego, stolnika inowrocławskiego, Grzybowskiego, podkomorzego czerskiego. Gadomskiego, generała adjutanta buławy W. Ks. Lit. ³⁾. Z Prowincyi Wielkiego Księstwa Lit. ichmciów pp.: Platera, starostę giegobrodzkiego, Wazyńskiego, skarbnego lit., Olędzkiego, marszałka wołkowyskiego, Jelskiego, starostę pińskiego.

Po denominacyi wyż pomienionych ichmciów pp., jmp. marszałek izby poselskiej, zapraszając ichmciów na dzień jutrzejszy, solwował sesyą na godzinę dziewiątą.

SESYA JEDENASTA.

Die 12 Octobris.

Jmć p. marszałek izby poselskiej nie sądził być nic po-żądańszego i miłszego nad unionem animorum, która benedicente

¹⁾ Według Cz. II. ²⁾ Według Cz. I. ³⁾ Tak według Cz. II; Cz. I zamiast Kalinowskiego wymienia Krasieńskiego, kapitana J. Kr. Mości. ⁴⁾ Cz. II opuszcza czwartego deputata; Cz. I, Os., Dz., W. pomijają całą tę grupę.

Deo w kole terażniejszym znajduje się, kiedy już wszystkie solennitates sejmu szczęśliwie zakończyły się, więc do czytania podanych od tronu propozycji chciał przystąpić, na co jehmé pp. posłowie nie pozwolili z racji, że takowa praxis nigdy nie była, i że też propozycje w senacie wszyscy dobrze słyszeli. A że jmp. Małachowski, starosta oświęcimski, dnia wczorajszego nie był przytomnym, gdy inni ichmé do konstytucji destynowani explebant juramentum, dzisiaj tedy przysiągł.

Jmp. Jaroszewski, podkomorzy i poseł płocki, po uczynieniu podziękowania J. Kr. Mości, że pozwolił regressum do izby poselskiej, przekładał krzywdę województwa swego, że na trybunale piotrkowskim deputatów tegoż województwa do przysięgi nie przypuszczono, więc dawniejsze mając praejudicatum, że deputaci poznańscy simili modo od funkcji swojej relegowani, przez konstytucją zaś anni 1726 byli utrzymeni, wnosil, aby i terażniejsi płoccy powagą sejmu terażniejszego ad activitatem przywróceniu zostali.

Jmp. Moszczeński, star. brzesko-kujawski, krakowski¹⁾, imieniem województwa swego dziękował J. Kr. Mości tak za konferowaną prymaturę jako i kasztelanią krakowską emēritis viris, spodziewając się z tak pięknych sejmu początków szczęśliwego sukcesu, przytem domawiał się, ażeby projekta przeszłego sejmu ułożone i podpisane teraz czytane były, i ażeby ichmé pp. płoccy swoją illacyą nie zatrudniali sejmowania.

Jmp. Chreptowicz, poseł starodubowski, będąc szczęśliwie de monte excelso przez pocałowanie ręki pańskiej J. Kr. Mości satiatuś, praw nowych formować nie życzył i w kognicyą prywatnego interesu województwa płockiego wchodzić nie radził, lecz tylko o tem traktować zalecił, co ad utilitatem całej Rzplitej należy²⁾.

Jmp. Pułaski, star. warecki, ciechanowski, winszował sobie i całej izbie, że stan rycerski, lud wybrany, gens libera regni, do miejsca swego post oscula ręki pańskiej ex curia patrum ad officinam legum nie po co innego, tylko ad consulendum miłej ojczyźnie powrócił się do izby, która od Kazimierza W., anno

¹⁾ W.: Dobiński, burgr. krakowski. ²⁾ Według W. Narzymski przymawia się tu o deputacyę do rachunków sukcesorów Czapskiego. Malinski wołyński żąda, by podskarbi rachował się ad normam Grabowskiego.

1364 scriptis reffloruit rebus, a na gruncie mazowieckim fundamenta demokracji położywszy anno 1568, tak szczęśliwie i chwalebnie czyli to in civili czyli in militari statu rządziła się, że cokolwiek z niej wychodziło, wszystko na ozdobę i emolument dobra pospolitego ściagało się; dopiero przez późniejsze konstytucye i porządek w nich sejmowania opisany do ostatniego przyszła stopnia. Zachwalał jmp. Chreptowicza, allegando, że ta izba publica securitate zaszczycać się powinna, in capite położywszy legem concordiae et unionis, pójść do tego, co całość concernit ojczyzny: jeżeli starym antenatów pójdziemy torem, recta et justa opera benedicet dominus. Co się tyczy rachunków sukcesorów jmp. podskarbiego Czapskiego, próbował, że te rachunki decyzji finalnej jeszcze potrzebują, a to z tej racyi, że non sufficienter się rachował i że komportować regestrów superintendentów nie chciał, i na dowód tego czytał kwit, na którym jmc książdz biskup przemyski podpisał się cum hac annexa clausula, że ryczałtową sumą chciał się wypłacić, non producendo należytej od superintendentów percepty; co trutinando insi ichmć pp. deputaci, widząc publicam injuriam, manum a tabula amoverunt: więc upraszał o deputacyą do tychże Czapskich. Cytował statut króla Aleksandra in anno 1505 i króla Zygmunta pierwszego: wysadzono posłów ziemskich na wysłuchanie kalkulacyi podskarbiego w. k. i nadwornego, ut thesaurarius semper sit etc.; cytował dalej statut de officio thesaurarii, jak się podskarbi sprawić powinien, i że vice-thesaurarius in absentia podskarbiego w. attendere powinien rebus publicis ad rationes regias et terrestres; prosił jmp. marszałka, ażeby jmp. podskarbi nadw. to prawo exequatur i był niem autoryzowany. Allegował i dalej prawo: thesaurarius coronas et insignia regni conservet. Wspominał kalkulacyą jmp. Moszyńskiego, który in plenis ordinibus perceptę i ekspensę likwidując, rachował się. Dziękował jmp. Grabowskiemu pro dexteritate jego, że in emolumentum Rzplitej skarb adauxit. Upraszał powtórnie jmp. marszałka, ut adeat Majestatem, ażeby jmp. podskarbi terazniejszy ad normam pomienionego jmp. Grabowskiego według konstytucyi 1736 kalkulował się, aby mankamentów w rachunkach cum detrimento skarbu nie było ¹⁾).

¹⁾ Cz. III d: Póki przeto mieć nie będę w tem informacji,

A że kilku ichmościów pp. posłów odezwalo się, chcąc jeden przed drugim mieć głosy, *facilitando negotium*,

Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, odezwał się interlocutorie, upraszając jmp. marszałka, aby *secundum turnum* prowincyi ichmeiom pp. posłom głosy dawał: na co gdy zezwoliła izba, dał głos jmp. Malińskiemu, posłowi wołyńskiemu¹⁾; idąc in encomia J. Kr. Mości, że jakośmy doznali, *quam suavis sit dominus*, w senacie, życzył, aby ta ręka pańska, która od początku gubernii *sui dilexit nos*, nam obrady publiczne pobenedykowawszy, ze swojej nas nie wypuszczała opieki. Co do propozycji od tronu o aukcji wojska, na przeszłych sejmach rozpoczętej i tak studiose traktowanej, jako najskuteczniej pomyśleć, także i o korekturę dla zagęszczonej niesprawiedliwości in omnibus subselliis jako najusilniej upraszał.

Jmp. Kropiński²⁾ brzeski lit. na głos jmp. starodubowskiego wyznawał, że praw i statutów i nadto mamy, ale in his voluminibus nie czytał dobrze obostrzonego prawa ani poenalitytem in violatores legis; chciał, ażeby choć jedno na terażniejszym sejmie było postanowione takowe prawo, któreby pod osobliwszym tytułem praw wszystkich obwarowało indemnitytem, i to pro primo objecto izbie poselskiej wyliczając, co za kara Boska nas za niesprawiedliwość czeka, mieć rekomendował.

Jmp. Malachowski, starosta oświęcimski, zabrawszy głos, replikował ichmeiom pp. plockim, ubolewając, że czas takimi materiami extenuant, które są extra materiam sejmowania: bo jeżeli trybunał uznał ichmeiów pp. deputatów plockich pro non admissibilibus, musiał mieć słuszną racyą, bo i tam są ludzie, którzy na honor pracując, mereri, non demereri student. Jeżeli na sobie mieli nexus juris, toć trybunał, nie chcąc derogare prawu szlacheckiemu i wolności, którą się każdy szlachcic zaszczycać powinien, in cognitionem wszedłszy słusznych racyi, pod łaskę

i ja sam sobie sisto activitatem, bo nie chcę być rasae tabulae minister. Drugie desiderium, aby jmp. podskarbi nadworny koronny attendat rationi wielkiego podskarbiego, na co wszystkich laboriosissime cytował konstytucye. ¹⁾ Cz. III: jmp. Maliński wołyński promował projekt korektury trybunału, uskarżał się oraz, że trybunał radomski skasował prywatną dyspozycję województwa wołyńskiego. ²⁾ Cz. III: Matuszewicz.

im iść kazał. Co zaś ratione skarbu kor., że jmp. Pułaski i inni ichność pretendowali o naznaczenie deputatów do kalkulacyi przeszłych podskarbieh, którzy się nierzetelnie kalkulowali Rzplitej, nie życzył jmp. marszałkowi w tym interesie Majestatem inkomodować, z racyi, że J. Kr. Mość, pan łaskawy, słuszną kochający, spuszcza się co do dobra pospolitego na izbę poselską i nie byłoby to z honorem pytać się J. Kr. Mości: quomodo fiat istud? Mamy konstytucyą 1736, w którą tylko wejrzawszy, każdy z nas może capere consilium, quo facto opus sit.

Jmp. Chojecki, poseł liwski, depraedicando summa cum eloquentia J. Kr. Mości P. N. M., pod którym, jako Augusto, fulget sub principe regnum, wyliczając wielkie cnoty i przymioty J. Kr. Mości, dziękował jmp. Karwowskiemu, że się w senacie pro bono publico przymówić raczył. Jmp. płockiego upraszał, aby legibus cardinalibus drogi nie zagradzając, obrad publicznych czasu nie zabierał, bo jeżeli trybunał pro incapacibus tej funkcyi ich uznał, do niego to, ut ad vice-regiam potestatem należy inter lepram et lepram discernere; o aukcyą wojska, jako rzecz najpotrzebniejszą ojczyźnie, bez której żadne państwo być nie może, ad mentem instrukcyi swojej upraszał.

Jmp. Świętorzecki, poseł miński, idąc in sensum jmp. Chojeckiego i innych, pro bono publico zelose mówiących, dopraszał się, aby o aukcyi wojska, jako najpryncypalniejszym kraju każdego fundamencie, izba semotis aliis materiis pomyśleć chciała, i lubo wielkie volumen praw się znajduje, ale że nulla eorum reverentia, nulla executio, upraszał o korekturę. Zamilczeć nie mógł, że wielkie in opprobrium praw dzieją się inkonweniencye, najazdy, kryminaly, zabójstwa, którym już frenum imponere nie można, idąc ichność pp. ekscesanci calcatis legibus pro suo libitu et velle, skąd o obostrzenie praw¹⁾, o kary wielkie in transgressores solicytował.

Jmp. Małachowski, poseł oświecimski, o skarbie kor. powiedział, że sufficyencya w nimby była, gdyby sprawiedliwa onego była administracya, że zaś abusus wolności cierpieć nie może sprawiedliwości, życzył trybunały meliorować.

Jmp. Matuszewicz, poseł płocki, zelując za zdeptany

¹⁾ Według W., Jaroszewski płocki, widząc różnicę zdań przechodzi tu prosto do aukcyi wojska.

województwa swego legitime obranych deputatów honor, którzy w trybunale piotrkowskim in convulsionem praw, ex sola opinione malevolorum retrusi sunt od przysięgi, i nim ci sami deputaci, poenam talionis założywszy, o swoją krzywdę in foro competenti dopomną się, teraz projekt w tej materji do konstytucji przyjąć dopraszał się, który jeżeliby nie był akceptowany, tedy, że gotów sistere activitatem, oświadczał się, mówiąc, że zawsze etiam perduelles na sejmach, proscripti et infames, gratiam u Stanów Rzplitej znajdowali, a jakoż ci verae virtutis cultores et de patria bene meriti znaleźćby nie powinni?

J. O. książę jmc Radziwiłł ordynat, poseł wileński, disertissimo ore należyte J. Kr. Mości złożył podziękowanie pro salvo regressu do izby poselskiej, jmp. marszałkowi sejmowemu omnia prospera faustaque apprecabatur; przymawiając się zaś do propozycji, od tronu podanych, tę sobie w izbie poselskiej uczynił prekursodycją, ażeby, jako dla Prowincji W. Ks. Lit. trzeci jest głosznaczony, tak w czytaniu jako i układaniu projektów tejże prowincji trzecie dane było miejsce.

Jmp. Krasiński, poseł sandomirski, idąc in contra jmp. Matuszewiczowi, posłowi płockiemu, wnosil, aby żadne insze projekta i materje nie były akceptowane, tylko te, które concernunt universale bonum i do podanych od tronu propozycji regulują się.

Jmp. Nakwaski, podkomorzy i poseł wyszogrodzki, wyraził, że gdy już są juxta legem praeliminaria zakończone, tedy de securitate interna układać projekta i względem aukcji wojska de inveniundo fundo zapłaty komisją naznaczyć, ex quo czas krótki, życzył; wytknął i to, że konstytucja anni 1717 pogłównie ad decursum tylko dwóch lat postanowiła, sub którego pondere, należytej nie mając taryfy, dotąd gemit nobilitas. Przestrzegał ichmcioów pp. deputatów, ażeby terażniejszych ichmcioów pp. podskarbach more et methodo jmc p. Grabowskiego rachunków słuchali, sin secus inaczejby się to stało, tedy tej swojej pretensyi etiam cum discrimine sejmu nie odstąpi, których w bawelnę nie obwijać zalecał, ile że ichmość na parady tylko, stroje et luxus alios pieniądze Rzplitej consumunt¹⁾.

¹⁾ Cz. III d.: Replikował na to jmp. Małachowski krakowski: nie jest to potestatis unius ordinis novam formam ra-

Jmp. Skinder, poseł lidzki, praetermissis hisce materiis, które nie się nie regulują do sejmowych propozycji, ad seria przystąpić życzył.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, nie sądził za rzecz potrzebną tam iść in lusus et applausus votivos, gdzie de seriis traktować należy, a my sami e contra czynimy, czas tylko daremnie extenuando, nova coraz inferimus et de nominibus disputamus, ubi de rebus agitur, wnosi albowiem województwo płockie swoje cordolium z racyi nonadmissionis deputatów swoich do trybunału piotrkowskiego, iż chce cadentes sublevare, które opus lubo practicatum na sejmie grodzieńskim było, nie jest to unius ordinis, ale omnium. Przypomniiał dawne zwyczaje, że Rzplita sejm sześćcioniedzielny dla ratunku tylko ojczyzny pozwoiliła, naznaczywszy suum cuique subsellium: w mocy to ojczyzny było decydować podobne materye, bo tylko sejm zostawił sobie causas perjurii; gdyby ichmość pp. deputaci przez dekret relegowani byli, mógłby w tej cyrkumstancji sejm decernere, ale że przed obraniem marszałka, mają insze forum agendi, i gdyby ten lapsus affligeret ojczyznę, tedy praetermissis aliis ratowaćby ichmciów należało; więc upraszał jmp. płockiego pro amore boni publici, non infascinare takowemi illacyami izbę. Respektem reparacyi promontorium montowskiego i aukcyi wojska, tę materyą tantisper zawiesić życzył, póki zupełna non subsequetur (co skarb mieć może) na te ekspensa informacya. Są sumy u sukcesorów podskarbieh przeszłych: one pierwaj ewindykować, któremi gaudent od tak wielu lat, żadnego z nich ojczyźnie nie pokazując fruktu. Invidus vicinus przeprowadzić rzeki do Elbląga pod Czarnego Orła i od nas cła wyciągać intendit; oświadczał się świadkiem być tego, że już ad perficiendum hoc opus geometrów sprowadzał.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, aukcyą wojska, aby była, na której honor, bezpieczeństwo, konserwacya prowincyi, ludzi propagacya, vietualium consumptio zawisła, promowował, ale, sprojektowawszy, pierwaj nie tylko płace dla niej, ale i arsenaly bronią opatrzyć i na ekspensa potoczne wojenne należyta

chunków wprowadzać. Znowu się odezwał jmp. Nakwaski, że niepotrzebna hojność jmp. podskarbiego, że tak wielu ma komisarzów.

mieć w skarbie zapasę, et non praetermittendo podanych od tronu propozycyi, involare w insze materye napominał ichmciów. O jmp. podskarbin non intermisit mówić, ażeby się do dawnych wrócił zwycięzajów.

Jmp. Siruć, starosta kowieński, poseł inflancki¹⁾, namienił: gdyby każdemu według instrukcyi przyszło gadać i nowe coraz wnosić materye, tedyby chaos infinitum było; więc ażeby kolejno materye, które statum concernunt reipublicae, traktowane były, dopraszał się; ichmciów pp. płockich, ażeby illacyą swoją nie zatrudniali izby, obligował. Dziękował księciu jmcii Radziwiłłowi, posłowi wileńskiemu, za uczynioną trzeciego głosu prekustodycyą i od czytania tych projektów, co były podpisane, zacząć sejmować zalecał; wenerował zdanie jmp. brzeskiego, obiecując i sam suo tempore indemnitate praw promovere²⁾.

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, ex universali motivo o aukcyi wojska, jako pro principali objecto, i o wynalezieniu pewnego na zapłacenie funduszu disceptare inculcabat. Także Litewska Prowincya aby tertio ordine wotowała, żeby tak, jak przeszłego sejmu, nie było, gdzie dla krótkości, bo tylko dwóch dni udzielonego czasu, o pożegnanie prosić musiała; ichmciom pp. płockim odpowiedział, że będą satisfacti, gdy korektura stanie i skarb strictius opisze się.

Jmp. Dąbbski, podczaszy kor., poseł brzeski kujawski³⁾

¹⁾ Cz. III: Nie radził coraz nowych ad disputandum wnosić materyi, ale kolejno materye traktować, życząc, aby, kiedy ichmość płoccy chcą tylko projekt swój podać, nie mieli w tem repulsam. Aprobował zdania, aby obostrzyć prawo. Na prekustodyce ichmciów pp. ciechanowskiego i wyższogrodzkiego odpowiadał, że są wolne każdemu. Potwierdził desiderium litewskich, aby teraz projekt podawali. Upraszał księcia starosty kazimierskiego, aby podał dawne projekta do czytania. ²⁾ W.: *Wereszczynski inflancki nalega tu o kolejne roztrząsanie materyi podanych do tronu o bezpieczeństwie wewnętrznem i zewnętrznem, aukcyi wojska etc.* ³⁾ Cz. III d.: Dał zdanie, aby per turnum szły głosy, aby egzaminować pacta conventa, jeże i się dość onym staje, jeżeli senat wierne rady daje i ministrowie swoje dobrze sprawują urzędy, jeżeli cudzoziemcy w poczty się nie wdają, administracya skarbu koronnego jeżeli jest sprawiedliwa. Łatwiej będzie myśleć de externis, kiedy się interne uspokoiimy i snadniej przyjdziemy do aukcyi wojska; lecz wprzód trzeba obmyśleć fundusz, ekonomią dobrą w kraj wprowadzić, handle, manufa-

wyraził, aby pacta conventa egzaminowane były, ministrowie cudzoziemscy aby się w polskie ministerium nie mieścili i nie mieszcili. O podskarbach powiedział, że się sami tylko bogacą, a Rzplita ubożeje. Cóż po aukcyi wojska, kiedy płacy jeszcze obmyślanej i moderunków nie mamy. Ichmość pp. podskarbiowie zamki i pałace poreparowali, więc możemy mówić Majestatowi: mane nobiscum, Domine. In reliquo in sensum jmp. Karwowskiego i innych poszedł, domawiając się o rachunek sukcesorów podskarbach, aby pieniądze wprzód do skarbu oddali i kwit wzięli, to i zapłata będzie na wojsko.

Jmp. marszałek sejmowy tem zakonkludował, że jako zgoda jest konserwacją universi, także się wynajdzie dla ichmciów pp. płockich sposób do uczynienia im satysfakcyi, upewniał, zalecając tractare o aukcyi wojska, alias non intrudendo materias, okrom tych, które za generalną trzech stanów zgodą mogą być aprobowane, i na tem solwował sesyą na poniedziałek, na godzinę ósmą.

SESYA DWUNASTA.

Die 14 Octobris.

Jmp. marszałek, przy zagajeniu sesyi, szacując incomparabilis pretii sejmowania teraźniejszego momenta, ubolewał, że po zakończonych preliminarjach nie tylko izba poselska juxta gradum sejmowania do należytego porządku nie przysła, lecz takowe jeszcze poczęła wtrącać materye, które ani do uniwersałów J. Kr. Mości, ani do podanych od tronu propozycyi nie regulują się. Więc pobudzał wszystkich, ażeby pro cardinali do formowania punktów securitatis internae et externae tudzież do proponowanych propozycyi¹⁾ conformiter się mieli.

Odezwał się interlocutorie jmp. Czarniecki, poseł bracki, zamawiając dla W. Księstwa Lit. głosu trzecie miejsce według uczynionej na dniu onegdajszym J. O. jmcu księcia Ra-

ktury etc. Lubo niemasz znacznych ekspens, skarży się na niedostatek jmp. podskarbi kor., którego zawstydzić to powinno, że zamek warszawski nie jest skończony. Skarb jak się ma rachować, zgadzał się z ichm. ciechanowskim i wyszogrodzkim.

¹⁾ Cz. III d.: konferencyi z ministrami cudzoziemskimi.

dziwiła ordynata, posła wileńskiego, prekustodycyi. Na co jmp. marszałek sejmowy replikował, że według teraźniejszej alternaty Prowincya Małopolska na każdej sesyi powinna mieć głosów precedencyą.

Jmp. Kalinowski, poseł podolski, tego był zdania, aby jmp. podskarbi kor. juxta praxim et methodum jmp. Grabowskiego kalkulował się. O aukcyą wojska ex mente instrukcyi województwa swego, które jest maximum ad conservanda imperia administrum, instabat.

Jmp. Jaroszewski, podkomorzy i poseł plocki, życzył, ażeby czytane były projekta¹⁾, za laski księcia Lubomirskiego, marszałka sejmu przeszłego, unanimiter ułatwione, principaliter correctionis jurium, cła generalnego, agrariae contributionis, monopoliorum etc., które przeszłego sejmu dla krótkości czasu, Prowincyi Litew. udzielonego, nie były do skutku przywiedzione, te ex archivio comportare i czytać upraszał. O rachunkach jmp. podskarbiego po ekspedyowanej kalkulacyi namienił, że o tem czas będzie do mówienia.

Książę jmc Radziwiłł, poseł oszmiański, idąc in oppositum jmp. Jaroszewskiemu, posłowi plockiemu, domówił się, ażeby nie insze były czytane projekta, jako tylko te, które przez ichmciów pp. deputowanych do konstytucyi podane.

Jmp. Czarniecki, poseł braclawski, uważając pod szczęśliwem i słodkiem J. Kr. Mości panowaniem dobre dosyć obrad publicznych początki, spodziewał się, że correspondebunt ultima primis, byle tylko była mens omnibus una. A że materiarum confusio dissonos facit sensus, więc niepodobna wszystkich uspokoić, według owego axioma: qui duos sectatur lepores neutrum capiet. Życzył tedy to exequi, co jest ojczyźnie najpotrzebniejszego; najpierwej pomyśleć de fundo infallibili względem aukcyi wojska, powtóre o ekonomii wewnętrznej, po-trzecie o korekturze jurium, mówiąc, że sine justitia regna nihil sunt nisi vera latrocinia. I lubo zawalone prawami znajdują się u nas konstytucye, ale cóż potem, kiedy swojej nie mają obserwancyi, ut quid conduntur leges, si non observantur? Pochwalił w tem głos

¹⁾ Cz. III: dawne, na które prawie jednostajnie zgodzili się 1738, 1740, 1746-ti, t. j. cła generalnego, agrariae contributionis etc.

jmp. starodubowskiego, aby dać pondus legibus et super delinquentes rigorem opisać. Domawiał się i o to, aby województwa na każdy punkt per turnum wotowały, i jeżeli się na niego zgoda, zaraz go podpisowały. O skarbie zaś kor. to asserebat, że do kalkulacyi onego Rzplita lubo explicite nie położyła prawa, ichmość jednak deputowani do kalkulacyi ex innato amore in patriam w tem się dojrzą i izbie poselskiej de damno vel commodo zupełną uczynią relacją¹⁾. Upraszał i o to, aby, polegając in candore animi ichmciów pp. deputatów, ministeria w to nie wchodziły.

Jmp. Przeciszewski, poseł plocki, nie chcąc privato, ale publico placere bono, radził przystąpić do najpryncypalniejszych materyi in ordine samych rządów i ekonomii wewnętrznej, allegując: gdy będą pieniądze, na niczem nie będzie schodzić, i upraszał, aby in ordine do ułożenia projektów ekonomiki ut accedatur do czytania projektów, na przeszłych sejmach ułożonych. Co do skarbu, wyraził, jest onego quantitas nigdy niewiadoma, bo co nowy podskarbi, to prowent inszy, od jednego augetur, od drugiego minuitur. I nie dziw, że vices ejus mutabiles, ile że na kwitach kupieckich ichmość pp. pisarze na komorach piszą: „solutum“, a nie wyrażają, „wiele“. Z tych tedy okoliczności, mając lumen od jmp. Grabowskiego, który sobie zasłużył na wdzięczność i sławę u Rzplitej, prosił jmp. marszałka o informacyą: juxta quam regulam terazniejsze mają expediri rachunki, czyli tak, jak się jmp. Grabowski kalkulował, czyli też alia methodo, et ut adeat Majestatem w tej cyrkumstancyi cum expostulatione, ażeby do tego skarbu likwidacyi ne exoriatur quaestio quomodo, praecommissa regula delegowani byli.

Jmp. Plater, poseł wilkomirski, to wyraził, że mamy za co Divinam adorare Providentiam i J. Kr. Mości podziękować, że tak pactorum conventorum, jako i inne zachowuje obowiązki i nas in tranquillitate pacis konserwuje. Życzył zatem, ażeby według uniwersalnego pożądanía o korekturze praw dla zagęszczonej niesprawiedliwości najpierwej pomyśleć, która jest basis et fundamentum regnorum; aby ichmość pp. sędziowie według niej, a nie ex arbitrio et beneplacito sądzili; prawa aby sacro-

¹⁾ Cz. III d: Nie zdawało mu się (mówcy), aby te rachunki cum adminiculo podskarbiego nadw. kor. ekspedyować.

sancte obserwowali, delinquentes seryo karali. Co do ekonomii wewnętrznej, abrogationem teloneorum particularium, o wprowadzenie mennicy, handlów, kasacyą podymnego dopraszał się.

Jmp. Czacki, star. nowogrodzki, poseł bełzki, seryo załeczał, aby, jako wszędzie do gruntownej szczęśliwości zgoda jest najpotrzebniejsza, tak tembardziej w wolnym narodzie naszym, bez żołnierza i rady zostającym, powinna być pro primo objecto u każdego. Tegoż był sentymentu, aby jmp. podskarbi w. kor. ad normam jmp. Grabowskiego kalkulował się, i ażeby też kalkulacyą ichmość pp. delegowani, donec subscribetur, całej izbie poselskiej prezentowali, albowiem ad mentem prawa powinni ichmość pp. podskarbiowie przed panami radami i posłami ziemskimi juxta antiquam praxim na sejmach likwidować się. Dodał i to, że się przez protekcyę wielkie krzywdy dzieją skarbowi, ale cóż po tem, kiedy vitia allegamus et non corrigimus. Nowości jednak co do skarbu i w inszych cyrkumstancyach strzedz się kazał, bo takowe więcej czasu trawia, niżeli pożytku przynoszą ojczyźnie. Aukcyą zaś wojska alegował, że ta sine certo fundo, fundusz zaś bez aukcyonowania prowentów stanąć nie może, więc skarb potrzeba, aby należycie opatrzyć aliis praetermissis, i ażeby ex sudore vultus nabyte pieniądze in privatum nie obracały się emolumentum.

Jmp. Kossowski, sędzia i poseł sandomirski, uczyniwszy nieskończoną Temu chwałę, per quem reges regnant, za takiego monarchę, który prawdziwie zwać się może augustus, pius, fortis et justus, u którego za cel św. sprawiedliwość, praw obserwancya i dobra pospolitego całość, jmp. Małachowskiemu, staroście oświęcimskiemu, dziękował pro aequanimitate, że na takiego izby moderatora pierwszy dał głos swój, super quem sors cecidit populorum, i że pod jego dyrekcyą sejm terazniejszy felicem sortietur exitum, tuszył. Za zdaniem zaś idąc jmp. starodubowskiego, upraszał stare prawo w należyłą przyprowadzić obserwancyą, a nowego układaniem się nie zaprzętać. Co do aukcyi wojska, na fundamencie instrukcyi swojej, życzył de fundo pierwwej pomyśleć, i że jmp. podskarbi sequetur vestigia jmp. Grabowskiego dabitque pretia rebus, nieomylnie sobie tego obiecował.

Jmp. Sulistrowski, marszałek i poseł oszmiański, supponował, że nikt nie jest tak zapamiętałego serca, żeby publicam zachować tranquillitatem bonumque promovere ojczyzny (*nie*)

pragnął, bo żaden tu nie przybył na zdradę, ale na radę, non inficere, sed sanare ojczyznę. Ten tylko zguby dobra pospolitego szuka, kto panem benemerentium non ad usum publicum, lecz ad privata obraca commoda. Upraszał ichmciów pp. starostów, ażeby z swych prowentów (gdyż mało jest zasłużonych w wojsku, którzyby hoc pāne frui mieli) należytą udzielili porcyą. Uskarżał się, że dobra ziemskie dotąd płacą sua opera, a te dobra, które ex natura sua do pomienionej kontrybucyi należą i już ad pristinum przyszły florem, sprawiedliwej od sejmu 1717 nie płacą kwarty ani sowitej hybernny, którym na pomienionym sejmie stała się allewiacya. Imieniem powiatu swego in ordine do aukcyi wojska na monopolia pozwalał tabaczne, papierowe, kwartowe i pogłówne żydowskie.

Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, po podziękowaniu J. Kr. Mości za złożenie sejmu, podającemu nam unicum salvandae Reipublicae remedium, zagrzewał ichmciów pp. posłów, aby, powziawszy ideam w senacie obrad, consilia patrum naśladować raczyli i od propozycyi od tronu swoje zaczynali obrady. Że zaś bez aukcyi wojska nec in pace securi nec in bello fortes jesteśmy, więc one pro primo et principali objecto ichmciom wystawiał, nie wątpiąc, że się ks. biskupi subsidio charitativo do tego przyłączą. Także z gór Olkuskich non modicum ku temuż końcowi supplementum, sprawiedliwe kwarty, monopolia etc.; upraszał jmp. marszałka, ażeby projekta komisyi 1736, za prezydencyi J. O. księcia jmc. Potockiego prymasa, jako i inne, na przeszłych sejmach dobrze ułożone, teraz były czytane i egzaminowane. Materye zaś niepotrzebne w reces dalszemu czasowi porzucić, et Babylonem domumque confusionis z obrad nie czynić publicznych rekomendował¹⁾.

Jmp. Sokółowski, podkomorzy inowrocławski, poseł brzeski kujawski, usilnie aukcyą wojska promowując, dla konserwacyi onego potrzebne być sądził cła generalnego dobre ufundowanie, myt partykularnych zniesienie, podatek ultimae consumptionis, czopowe i szeleżne, zostawiwszy na potrzebę województw certam quantitatem, hoc superaddito, aby tylko od tych propinacyi czopowe się płaciło, które się na szynki obracają. Na

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Nakwaski wyższogr. ante omnia świętego rachunku od skarbu dopominać się życzył.

Żydów certum quantum włożyć, ażeby począwszy od lat 12 każdy po złt. 10 zapłacił, annectendo ich glebae. A że starsi Żydzi in triplo więcej wybierają podatku, jak go do skarbu komportują, aby za delatami żołnierskimi byli egzekwowani. Namienił i o tem, że quondam Rzplita z samej kwarty 30,000¹⁾ wojska konserwowała; także o projekta przeszłego sejmu ułożone na dawniejszych komisjach, aby były czytane, dopraszał się. Jak się zaś jmp. podskarbi kalkulować powinien, czyli według prawa, czyli według zwyczaju, sensum extorquebat ichmciów: jeżeli według prawa, o pokazanie onegoż, jeżeli według zwyczaju, tedy quibus modis et mediis to być może, adire Majestatem solicytował.

Jmp. Solłohub, generał artylerji, poseł starodubowski, za ojcowskie serce, pro curis et sollicitudinibus około dobra popolitego podziękowawszy, aby projekta semotis aliis materiis, na przeszłym sejmie ułożone, czytane były. Conquerebatur niemniej, aby prowincye polskie intuitu eksplikowania się na projekta circa exspirium sejmu więcej czasu W. Księstwu Lit. udzieliły, i na naszą prowincyą hanc nie kładły crisis, że okazyą są niedojścia sejmu.

Jmp. Potocki, starosta grabowiecki, poseł bełzki, aby na próżnych materyach czas nie schodził, życzył od tego poczynąć, coby in emolumentum ojczyzny vergere mogło. Upraszał układać sposoby takowe, któreby do przyszłej wojska aukeyi zgodne były; projekta na przeszłych sejmach ułożone czytać; skarb, zgodzwszy się de modo, jak ma być administrowany, i jaka na potem kalkulacya dawana, opisać.

Jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, animował ichmciów, aby najbardziej traktowali o ekonomii, na której vis roburque zawisło monarchii; urgebat przy tem, aby jmp. podskarbi in facie trzech stanów ex asse, ad normam jmp. Grabowskiego się kalkulował, ponieważ ta materya omnes concernit ordines, i do żadnej materyi przystąpić etiam cum discrimine sejmu nie obiecował się; facilitando negotium, upraszał jmp. marszałka, ut Majestatem adeat.

Jmp. Wall, poseł grodzieński, idąc in elogia jmp. posła starodubowskiego, co do korektury praw tego sam był zdania, ut leges, antequam condentur, antiquae servantur, o prawo tylko,

¹⁾ Cz III: trzydzieści kilka tysięcy.

aby obostrzone było, dopominał się. O sposobach na wojsko i o konferencye cum exteris dla ustabilizowania dobrej harmonii nie zaprzatając się inszemi materyami, aby izba pomysłów chciała, radził; oponując się za honor jmp. podskarbiego, asekurował, że jmp. podskarbi, mając już gotową kalkulacyą, należyty da z siebie rachunek. Projekta według prekustodycyi księcia jmei ordynata, posła wileńskiego, aby czytane były, jmp. marszałka obligował.

Jmp. Linowski, starosta lipnicki, poseł oświęcimski i zatorski¹⁾, cytował, że konstytucya anni 1736, o skarbie postanowiona, tylko jednemu jmp. Moszyńskiemu, podskarbiemu bywшему, służyła. Zaczem ichność pp. podskarbiowie pod nią podzyszać się nie powinni: którą ad hunc casum czytał, zaczem życzył, aby jmp. podskarbi ad normam inszych, jako to jmp. Grabowskiego, kalkulował się, czasu non extenuando.

Jmp. Poniatowski, podkomorzy koronny, poseł zakroczymski, w ten sens dał zdanie swoje: Nie szerzyłem się w obszerną słów ekspresyą na oświadczenie partykularnej serca mego satysfakcyi, kiedy za twojem staraniem, godny nasz marszałku, ad vota wszystkich dobrze życzących ojczyźnie każdy dzień, każda godzina, każdy prawie moment zbliżał nas do tej szczęśliwej pory, w której solide radząc, tą cieszyć się mogliśmy nadzieją, że sejm terazniejszy, tudzież starania króla, pana, a razem i ojca naszego ten odbiorą skutek, iż ojczyznę obaczym sąsiadom straszną, w domowem gospodarstwie porządną i za naszego wieku tego się doczekamy, że dawna sława i dystynkeya u postronnych będzie jej przywrócona. Nie brałem dotychczas głosu, bom nie chciał i momentem jednym zatrzymać uszczęśliwienia publicznego, i terazbym nie mówił, słysząc tak wielkie, tak fundamentalne, tak doskonałe głosy kolegów moich, gdyby mię obligacya starać się wszystkimi siłami do czynienia, cokolwiek rozumieć mogę pożytecznego być dla tej ojczyzny, otworzyć usta nie przymuszała.

¹⁾ Cz. III: In subsidium skarbowi odezwał się, wnosząc, że konstytucyą 1736 postanowiła Rzplita, in tribus ordinibus zostając, uczynić dyspozycyą, a teraz dawnym zwyczajem niech słuchają ichność delegowani kalkulacyi. A referując się do pierwszego swej instrukcyi punktu upraszał, aby zacząć od projektu aukeyi wojska. *Podobnie W; ze słów Pułaskiego, ob. niżej, str. 79, wynika, że autor wersyi Cz. I, II, Dz., Paw., źle zrozumiał sens mowy Linowskiego.*

Schodzi już druga sesya, moi wielce miłościwi panowie, którą tracimy, radząc, jakim sposobem rachunki jmp. podskarbiego w. kor. mają być wysłuchane, i choćby najwierniejszą tenże jmp. podskarbi uczynił kalkulacyą, nie nagrodzi nam stratę dwóch sesyi sejmowych, z jego szczególnie okazyi spelzłych. Nie wartbym życia w tej ojezyźnie, gdybym się chciał odpisać od tego zdania, że podskarbi, kochający prawo, podciwość, mający sumnienie, inaczej się rachować nie powinien, tylko jak mu należy. Słowabym w tej nie rzekł materyi, gdyby mnie ciężka, którą czynimy podskarbiemu, krzywda nie obligowała, żebym jego honor salwował. Powtarzam, że żadnym sposobem rozumieć nie mogę, żeby jmp. podskarbi chciał jakąkolwiek trudność uczynić, gdzie oczywiste prawo, żadnej wątpliwości niepodległe, obliguje go do kalkulacyj z wszelkiej percepty. Dla ułatwienia tej kwestyi, która teraz między nami zachodzi, chciejmyż tak sobie postąpić, aby i honor podskarbiego w całości został, i ojezyzna nasza sprawiedliwej kalkulacyi miała bezpieczeństwo. Niech sobie ichmość delegowani do słuchania rachunków dadzą stipulatam manum, że ich nie podpiszą, aż nas uwiadomią, jakim sposobem były oddane. Będziemy potem mieli czas i sposób o to się domówić, inne materye potrzebne do uszczęśliwienia publicznego ułatwią się tymczasem, i ten skarb, któryby do powszechnej powinien się przykładac pomyślności, nie będzie więcej lapis offensiois. Prowincjonalne sesye, że bardziej zwłokę czynią publicznym obradom, niepotrzebne być sądził. Życząc nakoniec, ażeby w izbie poselskiej wszysej uno corde et labio o dobru pospolitem radzili, zalecał wziąć projekta do czytania, na przeszłych sejmach ułożone, i co do aukcyi wojska na wszystkie zgodził się sposoby.

Jmp. Skinder, poseł lidzki, servando usum od dawnych czasów receptum, in contra idąc jmp podkomorzemu, o prowincjonalne sesye, ażeby jaknajprędzej subsequi mogły, solicytował¹⁾.

Jmp. Starzeński, poseł bielski, takiego był zdania, że ponieważ aukcyja wojska unica expectationis publicae meta, do której, jako do centrum swego, wszystkie collimant nasze obrady, która, że bez płacy i zregulowania podatków być nie może, sądził obmyślić certum et infallibilem stipendii fundum. Inculcabat

¹⁾ Według W., Karwowski namawia tu do przedszego rozważania aukcyi wojska.

przytem, aby nadwątloną sprawiedliwość utwierdzić, i co *ex orbita legum* wypadło, naprawić i rygoru prawu przydać. Naostatkiem uczynił interogacyą: czemu konstytucya anni 1736 jednemu tylko służyła jmp. Moszyńskiemu, a nie sukcesorom jego, *expiscando sensum* w tej mierze izby, jakimby sposobem była ta konstytucya postanowiona; jednak takową materya, która żadnego ojczyźnie nie przyniesie emolumentu, czasu zatrudniać nie chciał. Na reparacyą promontorium montowskiego sumy zaległe od sukcesorów podskarbach aplikować życzył.

Jmp. Mogilnicki, poseł gostyński, chcąc *ex animo* ojczyźnie jak najlepiej *consulere*, reflektował ichmciów, aby wszystkie dysensye i dyfidencye, które są *ut toxica reipublicae*, *procul amoveant*, a ponieważ widział, że materya likwidacyi skarbu potrzebuje rezolucyi z tej racyi, że żadnego prawa do kalkulowania się *quomodo* niemasz, dalszemu to czasowi zostawić życzył, czasu potrzebnego do obrad publicznych nie zabierając, konformował się do zdania jmp. podkomorzego kor. i radził, aby *his semotis* obrócił się do czytania projektów. Obserwancyą także praw *cum extensione rigoris in delinquentes* proponował.

Jmp. Lenkiewicz, poseł mozyrski, *ekspostulował*, aby nie tylko projekta *in facie stubae* czytane, ale i sesye prowincjonalne dawnym trybem naznaczone były; respektem jmp. podskarbiego, *quam reddere rationem villicationis suae debeat*, upraszał adire Majestatem w tym interesie, ponieważ to jest *materia status*.

Jmp. Komorowski, poseł bełzki, po podziękowaniu J. Kr. Mości za dowody prac i starania około dobra *pospolitego*, o sesyach prowincjonalnych takowe dał *judicium*, że więcej *detrimenti* niżeli *commodi* przynoszą obradom publicznym, bo co się tam *in privato* robi, to się stać może *in publico*. Jeżeliby zaś koniecznie potrzebne były, tedy je w dni święte życzył składać, w izbie poselskiej *junctis manibus* wszystkim trzem prowincjom projekta układać, czytać i meliorować zalecał. In reliquą poszedł za zdaniem jmp. Poniatowskiego, podkomorzego kor.¹⁾

Jmp. Pułaski, starosta warecki, poseł ciechanowski, *ad casum* skarbu mówiąc, cytował dawniejsze prawa, któremi pod-

¹⁾ Cz. III d.: Perswadował, aby wierzyć *sumnieniu* jmp. podskarbiego w. k.

skarbiowie obligowani czynić ze wszystkich percept rachunki, niżeli przykłady, które *allegantur favore* terażniejszego jmp. podskarbiego, i z których najpierwszy był za króla Jana III z tej przyczyny, że kiedy podczas ustawicznej wojny tureckiej Podole i ukraiinne województwa, zrujnowane będąc, nie do skarbu nie importowały, i podskarbiowie tylko trzykroć kilkadziesiąt tysięcy prowentu Rzplitej pokazywali, obrał się Żyd Becal, który ofiarował się dać z ogółem czterokroć sto tysięcy. Że zaś potem Przebendowski z tejże samej tylko rachował się sumy, była racya zakłóconej wojną et multis calamitatibus przez kilkanaście lat Rzplitej i znacznej przez to dyminucyi prowentów. Przecież i Przebendowski nie mógł otrzymać kwitu na sejmie pacificationis 1717, i dopiero dany mu był w roku 1726, a lubo z ryczałtowej sumy tylko tak małej uczynił kalkulacyą, wyekspensował jednak oprócz tego partykularnie kilkakroć sto tysięcy, dając pensye znaczne różnym po wszystkich prawie województwach osobom i dzielił się właśnie z wielu inszymi prowentem publicznym. Co do konstytucyi 1736-ti, rzekł, że ta eksplikacya, którą uczynił jmp. oświęcimski, pochodzi chyba z obowiązanej jmp. podskarbiemu życzliwości, albowiem w dwóch tylko punktach służyła samemu Moszyńskiemu podskarbiemu względem pozwolenia, aby się per subalternos rachował na komisji radomskiej, i względem pensyi stu dwudziestu tysięcy złotych. Więc tych obudwóch jmp. podskarbi terażniejszy pretendować nie może, ale się sam in persona, non per subalternos kalkulować powinien, mniejszą kontentując się pensyą, którą mu Rzplita naznaczy, ponieważ oprócz pensyej ma podskarbi z żup solnych 20,000 złp., od Żydów bierze 2,000 czerw. zł., tudzież donativum od miast i kupców i inne obwencye znaczne. O co deklarował, że się suo loco et tempore domówi, ażeby taż pensya była proporcjonalna, ile że od kwarty, która wynosi około dwóchkroć sześciudziesiąt tysięcy, nie powinien podskarbi więcej uzurpować nad tysiąc złotych według konstytucyi; do cytowanych praw, któremi podskarbi obowiązany ad reddendas rationes de perceptis et expensis, przydał i czytał przysięgę podskarbach, toż samo w sobie zawierającą. Uczynił nakoniec prekustodycyą, ażeby ichmę delegowani do rachunków, między którymi on sam znajduje się, nie gdzieindziej, ale w izbie poselskiej in facie całego koła rycerskiego podpisywali te ra-

chunki, które aby jmp. podskarbi czynił ad normam rachunków jmp. Grabowskiego, urgere nie przestawał¹⁾.

Jmp. Łopaciński, poseł inflancki, z tem się oświadczył, że jeżelibyśmy wszyscy układać chcieli projekta, immensum chaos et confusionem exoriri stąd obiecował. Ten interes prowincjonalnym sesyom zostawić dopraszał się. Że zaś jmp. marszałek żadnego ex equestri ordine na sądy sejmowe nie deputował, vel errori vel abusui praw to przypisował. Przymawiając się do skarbu, upewniał, że wielki ponosi uszczerbek ex ratione administrantium; upraszał, aby jmp. podskarbi quam strictissimam reddat rationem, ponieważ sam, będąc desygnowany na sejmie grodzieńskim do wysłuchania rachunków jmp. Czapskiego, gdzie widząc wielką krzywdę Rzplitej, nec prece, nec pretio victus nie chciał apponere manum do podpisania. Zalecał ichmciom, ut eadem mensura remetiatui ei.

Jmp. Małachowski²⁾, starosta wawolnicki, poseł oświecimski, to wyraził, że jako imię podskarbińskie jest najszacowniejsze, tak zawsze niezliczonym weksom i cenzurom podlegać zwykło. Upraszał zatem, aby hae novitates wniesione locum non habeant, żebyśmy za niedojściem sejmu dla podobnych illacyi nie narzekali: dies nostri praeterierunt, agitationes dissipatae. Byliśmy w izbie poselskiej, radziliśmy, a jakobyśmy nie byli, i tak vox, vox praetereaue nihil.

Jmp. Chojecki, poseł liwski, ante omnia życzył aukeyą wojska promoverę, aby się czem było in casu opportuno oprzeć; dowodził, że novum exstat exemplum sat recens, że wojska rosyjskie przechodnią kamienicę przez Polskę sine nobis de nobis

¹⁾ Cz. III d.: Referując się do instrukcyi, upraszał, ażeby dać normam deputowanym do skarbu, tudzież według prawa aby był przytomny przy likwidacyi jmp. podskarbi nadw. kor. Cz. I, Dz., Paw., tembardziej inne wersye skracają znacznie głos Pułaskiego i poprzedzający Poniatowskiego; odtwarzamy je wyłącznie według Cz. II, skąd wzięty też głos Mogilnickiego, opuszczony w Cz. I, Dz., Paw., a krótko podany w Cz. III.

²⁾ Cz. III.: Że był wyraził w głosie swoim jmp. Pułaski, że jmp. Linowski oświecimski z partykularnej obligacyi jmp. podskarbiemu przy nim obstawa, ujął się jmp. Małachowski oświecimski za kolegą, mówiąc, że złośliwa interpretacya głosu jmp. Linowskiego, nie radził oraz adire Majestatem w materyi tejże etc.

sobie uczyniły, i do niczego przystąpić nie obiecał, póki ta materya nie będzie uspokojona. Toż wojsko rosyjskie actu zostaje w marszu ku granicom polskim, które tantisper aby sistat passum, póki się obrady sejmowe nie zakończą, przez konferencye o to traktować z posłem rosyjskim radził. Namienił i to, że już nas widząc inermes, cyganie i hajdamacy atakują, którym odporu dać nie możemy. Gadamy wiele, ale mało czynimy, skąd się o nas mówić może, że mamy vanam sine viribus iram¹⁾.

Jmp. marszałek sejmowy, zapatrzywszy się na wielkich posłów sentymenta i wniesione respektem skarbu kor. illacye, tak replikował, że już przez ichmciów pp. posłów mazowieckich interes jmp. podskarbiego uspokojony, wolno go będzie pro arbitrio suo podpisać albo nie, kwestyą zaś, zarzuconą przez jmp. Łopacińskiego, tak solwował, że do sądów sejmowych żadnego dla tej racyi nie naznaczył, iż żadnej deputacyi do tychże sądów a Majestate nie słyszał. Prosił zatem, aby do aukcyi wojska przystąpić chcieli i do obmyślenia sposobu na sustentacyą onegoż; na co gdy generalna zaszła zgoda, czytana była in medio stubae przez jmp. sekretarza sejmowego potrzykroć arynga do przyszłej konstytucyi, na którą wszyscy ichmość pp. posłowie za pytaniem się potrzykroć jmp. marszałka concordibus vocibus zezwolili. Natychmiast jmp. Nakwaski odezwał się z tą protestacyą, że ullatenus przystąpić do żadnej materyi nie zechce, póki kalkulacya jmp. podskarbiego egzekwowana nie będzie.

Na co jmp. marszałek odpowiedział, że nie możemy intrinseca judicare, może jmp. podskarbi pokazać kalkulacyą swoją, et quidem cum majori emolumento Rzplitej, jak się każdy z nas spodziewać może. Podziękowawszy zatem wszystkim ichmciom za uniwersalną izby zgodę na aryngę, solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę ósmą.

SESYA TRZYNASTA.

Die 15 Octobris.

Jmp. marszałek sejmowy przy zagajeniu sesyi wyraził, że kiedyśmy już dnia wczorajszego favente numinis ope flu-

¹⁾ **Cz. III d.:** Dziękował mazowieckim, że się kontentują, a materyą rachunków że na dalszy czas odłożyli.

etuantem obrad naszych navem ku szczęśliwemu nakierowali portowi, upraszał ichmciów pp. posłów, ażeby in ulteriori tractu procedendo, inszych nie mieszała materyi, jak tylko to, co należy do projektów formowania, i aby po przeczytanej na dniu wczorajszym aryndze ad continuationem dalszych eadem via projektów przystąpić zezwolili; na co gdy całej izby generalny zaszedł assensus, natychmiast przez jmp. sekretarza sejmowego był czytany projekt securitatis internae et externae, na który za trzykrotnem jmp. marszałka pytaniem wszyscy ichmość generalnie zgodzili się. Nastąpiło potem drugiego o pospolitem ruszeniu czytanie projektu z alegowanemi konstytucyami annorum 1621, 1634 et 1677. Z których to konstytucyi specialiter jedna, 1621, przez jmp. sekretarza sejmowego tak ad requisitionem ichmciów pp. posłów koronnych, osobliwie jmp. Czarneckiego, posła braclawskiego, jako i litew., jmp. Walla grodzieńskiego, in medio izby poselskiej ex volumine legum czytana, a to dla lepszej każdego, co w niej continetur, informacyi. Na który projekt po trzykrotnem pytaniu się jmp. marszałka cała izba pozwoliła. Nastąpiło tandem czytanie projektu trzeciego, o konferencyach z ministrami cudzoziemskimi, circa reassumptionem constitutionum 1726, 1736. Więc że przy naznaczeniu do konstytucyi, do kalkulacyi skarbu i artyleryi deputatów żadnej jmp. marszałek nie uczynił wzmianki in ordine naznaczenia do konferencyi, niektórzy ichmość pp. posłowie turmatim odezawszy się, racyi pretendowali, supponendo, że to przez zapomnienie się stać musiało.

Na co jmp. marszałek reproduxit, że do pomienionych konferencyi naznaczenie wtenczas subsequi powinno, gdy się przed konkluzją sejmu z ułożonymi projektami poselska izba łączyć z senatem zwykła. W tym razie różni ichmość różne wszczęli do tej konferencyi wnosić illacye, jako to: jmp. Gurowski, poseł podolski, upraszał jmp. marszałka, żeby do tychże konferencyi z podolskiego i braclawskiego województw przynajmniej po jednemu naznaczyć raczył, a to z tej racyi, że te województwa, jako pograniczne, wielkim są eksponowane opresyom, krzywdom i inwazyom, którzyby statum causae swoich krzywd opowiedzieć mogli.

Jmp. Mleszkowski, poseł wiski, o krzywdach swego województwa namienił, że prusacy na milę gruntu zabrali, dukty porobili i orły swoje czarne postawiali.

Jmp. Czarnecki, poseł braclawski, żalił się, że żadne województwo tak ciężkiej nie ponosi opresyi, jako braclawskie i kijowskie, gdzie Moskwa, na własnym gruncie polskim wystawiwszy Archaniół-Gorod czyli slobodę, częste stamtąd przez hajdamaków i innych woluntaryuszów do kraju polskiego czyni ekskursye i irrupcye, zabijając szlachtę, dwory rabując i różne czyniąc wiołencye: zaczęm upraszał jmp. marszałka sejmowego, aby J. Kr. Mość tak z senatu, jako *ex equestri ordine* jaknajprędzej, a osobiwie z dworem petersburskim naznaczyć raczył konferencye. Któremu jmp. marszałek replikował, że między inszemi na desideria województw od J. Kr. Mości odpowiedziami tę też odebrał rezolucyą, że J. Kr. Mość, porządek sejmowania obserwując, chce tego, ażeby wszystko suo ordine i według prawa iść mogło, i że nie tylko *ex senatorio et equestri ordine*, ale i tych, co w domach pozostali, dla uskarżenia się i eksponowania opresyi swoich naznaczyć *non recusabit*. Które to konferencye nie tylko *sub tempus* terażniejszego, ale i do przyszłego sejmu *durare* mogą, ponieważ w tak krótkim czasie niepodobna *sensibilitates* wszystkich województw ichmciom pp. posłom cudzoziemskim wyeksplikować, a do tego ciż ichmość posłowie cudzoziemscy bez uczynienia swym monarchom raportu tak prędkiej nie mogą nam dać *in praemissis* rezolucyi¹⁾.

De noviter jmp. Czarnecki, poseł braclawski, taką wniósł illacyą, do której, że jest przez obowiązek instrukcyi województwa swego *compulsus*, oświadczał się, wnosząc *petitum*, ażeby konferencye z ichmciami pp. ministrami rosyjskimi wcześniej naznaczone były w krzywdach, województwu braclawskiemu poczynionych, o które najlepiej *in plena republica* dopomnieć się rozumiał, a nie na końcu sejmu, kiedy zwyczajnym sposobem w *translaps* bez otrzymania żadnej satysfakcyi wszystko iść zwykło, i krew rozlana jedną się tylko pokrywać niepamięcią musi.

Jmp. Chojewski, poseł liwski, jako sędzia pograniczny,

¹⁾ Cz. III d.: Niektórzy zdali się być z tego niekontenci. Jmp. marszałek perswadował: trzeba za to Bogu i Najj. Panu dziękować, bo inaczej być nie może, ani można mieć prędszą rezolucyę od potencji rosyjskiej. To zaś *Majestati non constat*, aby wojsko moskiewskie powracało, owszem, w Czechach zimować będzie.

o większych z strony Rosyi suo loco et tempore deklarował się mówić egzorbitancyach.

Jmp. Gurowski, poseł podolski, wspierając głos jmp. Czarneckiego braclawskiego, to jeszcze superaddebat, że u jmp. hetmana w. kor. od lat kilku znajdują się in detentione kozacy¹⁾, których z Kijowa i Archaniol-Gorodu na rozboje i rabunki samiż komendanci wysyłają i tymiż rabunkami wół się dzielą; upewniał ichmciów wszystkich, że jmp. hetman w. kor. będzie jego słowa aprobował.

Jmp. marszałek sejmowy, będąc abundique różnemi impeditus illacyami, ten punkt pro principali zakonnotować deklarował się i J. Kr. Mości donieść, aby ex hoc motivo konferencye naznaczyć raczył. W tym razie nowa znowu o Księstwie Kurlandzkim i powiecie Piltyńskim wszczęła się materya, przez jmp. Sirucia, starostę kowieńskiego, posła inflanckiego, wniesiona, który względem interesu kurlandzkiego, dalszemu czasowi tę materyą zostawiając, uczynił sobie prekustodycyą.

Post hoc jmp. Wawrzecki, poseł orszański, intulit, że Moskwa jmp. Pietrusiewicza, szlachcica i posesyonata W. Ks. Lit., od lat pięciu nescitur quo jure w okowach trzyma.

Jmp. Łaniewski, poseł słonimski, także interlocutorie, jako i inni ichmość ad casum interesu kurlandzkiego przymówił się, że za ordynansem wodza swego, jmp. hetmana, Moskwę przez Ruś i Kurlandya przeprowadzać onemu injunctum było, co wypełniwszy przez Ruś, a gdy przyszło do granic kurlandzkich, tedy Moskwa kroku w Kurlandya wkroczyć nie pozwoliła, mając ją za rzecz własną. Wspomniał, że ta prowincya tacite od nas odpada; et dum Romae consulitur, Saguntum perit. Dopominał się, aby zabrane akta polskie, z wielką krzywdą obywatelów W. Księstwa Lit. dotąd w Kijowie i Smoleńsku in detentione zostające, odebrane były, allegando, że szlachta za granicą, prawem przyciśnieni, po Kijowie i Smoleńsku do aktów jeździć muszą z niemalą dla siebie ekspensą i od ekstraktów drogo płacić²⁾.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, referując się do

¹⁾ Cz. III d.: dwunastu. ²⁾ W. d.: Sokołowski, poseł brzesko-kujawski, intulit propozycyą, iż wielkie krzywdy Księstwo Kurlandzkie cierpi od Moskwy, więc huic malo trzebaby succurrere.

głosu jmp. Sirucia, starosty kowieńskiego, także jmp. Kossowski, poseł inowrocławski, dołożyli, że w Kurlandyi wojska rosyjskie plenum sobie założyły domicilium.

Jmp. marszałek sejmowy oświadczył się, że jako sam ma od województwa swego zlecenie w instrukcyi, aby się domówił o interes kurlandzki, tak nie omieszką tembardziej pretensyi ichmciów J. Kr. Mości donieść: o czem asekurował, że J. Kr. Mość o tym interesie z senatem pomyśleć i onego ufacylitować nie omieszką.

Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, respektem Kurlandyi to adjunxit, że jako ta prowincya krwią antenatów nabyta, za wielowładną J. Kr. Mości protekcyą redeat ad dominium quod fuit ante suum.

Jmp. Chojecki, poseł liwski, sędzia pograniczny, odezwawszy się także interlocutorie, uskarżał się, że kiedy zajdzie skarga od nas na poddanych rosyjskich, żadnej nie odbieramy rezolucyi ani satysfakcyi, bo gdy kto nam z strony ich uczyni krzywdę, tedy go nie karzą, oczekiwając rezolucyi pozwolenia od dworu swego, co wszystko w zapomnienie idzie: jeżeliby zaś cokolwiek injuriosi saltim ad apparentiam z naszej strony dla nich się stało, tedy go, jak sami chcą, karzą i egzekwują violenter, często z granic go naszych zabrawszy. Założyli sobie w starostwie czechryńskiem kolonią na własnym gruncie naszym, więc zatem, zagradzając drogę dalszym inkonweniencyom, o konferencyi naznaczenie jaknajprędzej upraszał.

Jmp. marszałek odpowiedział, że in ordine do tych konferencyi wtenczas naznaczą deputatów, kiedy ex senatu i od J. Kr. Mości deputowani będą.

Jmp. Horain, poseł wileński, oświadczył się, że także ma zlecone sobie injurias Księstwa Kurlandzkiego, którzy zakonników tam in libero religionis exercitio impediunt i dzieci katolickie wywożą, compellendo ich do wiary swojej.

Jmp. SkultECKI, poseł orszański, nową znowu wniósł materyą, zbijając komisją między unitami i dyzunitami*), i pytał się, na jakiby koniec postanowiona była; którego głos wspie-

*) Ob. Sołowjow, Istorija Rossii, II wyd. ks. V, 471—3.

rając, jmp. Wawrzecki i oszmiański¹⁾ persistebat na tem, że takowa komisya ullo modo subsistere nie może; ad invalidandum której etiam cum discrimine sejmu odstąpić nie obiecał, i o tem donieść J. Kr. Mości jmp. marszałka upraszał.

Jmp. Czarniecki, poseł braclawski, tychże ichmciców, immediate przed sobą mówiących, poszedł in sensum, że ponieważ to jest materia religionis, tedy w każdym prawowiernym powinna wzniecić zelum et amorem. Cała Biała Ruś w schizmie zostawała, lecz vocatione Dei od niemałego czasu ad sanctam kościoła rzymskiego przystąpiła unionem, że zaś moskiewski plenipotentcyaryusz*) to sobie effectit, aby przez komisją tę wszystkie kościoły do dyzunitów się wróciły, z wielkim by to było kościoła rzymskiego uszczerbkiem, i dla tej racyi swego przedsięwzięcia etiam cum discrimine sejmu odstąpić nie deklarował. Spodziewał się w tej materji slyszec zelum w senacie ichmciców ks. biskupow, jako osób duchownych, a tam o tem altum było silentium²⁾.

Jmp. Podolski, podkomorzy i poseł rożański, replikował ichmcicom, że ta komisya nie dla odebrania cerkwi, ale tylko dla wysluchania krzywd dyzunitów, którzy, ut asserebatur, violenter z cerkwi swoich wypędzani bywali; dla uspokojenia onych tedy, ustawnie się na unitów skarżących, naznaczona była, a że i ta komisya nie miała mocy ad decidendum, tylko ad referendum, i kiedy się zaczynała, comparentibus na niej dyzunitom, skarżącym się o wiolencye, concessa dilatio inquisitionis ad probandum.

Jmp. Horain, poseł wileński, zbijając także illacyą ichmciców orszańskich, względem komisji unitorum et disunitorum w izbie wznieconą, fassus, że i sam na tej komisji był praesens, rozumiejąc, że to miało być coś utile Rzplitej, i że był na onej neque volens neque curans. Upewniał ichmciców, że ta komisya nie była postanowiona dla zregistrowania cerkwi tych, które benevole ad unionem przystąpiły, ale tylko dla wysluchania

¹⁾ Właściwie: orszański. ²⁾ Cz. III d.: Lecz jmp. Czarniecki braclawski, nie przestając na tej relacji, dopominał się, ażeby ta komisya koniecznie zniesiona była.

*) Rezydent Gołębowski.

kwerymonii i krzywd, disunitis poczynionych; taż komisya nie była decisiva, ale tylko indagativa. Gdy zaś pod pretekstem tej komisyi, uwiódłszy się sinistra interpretatione, disuniti in abusus et altercationes wdawać się poczęli i a subselliis do Kijowa wyłamywać extra intentionem tej komisyi i cerkwie uniatom intendebant odbierać, pozwy różnym wydawać: zaczem (*widząc*) J. Kr. Mość praesumptionem onych, pomienioną komisją zostawił in suspenso.

Jmp. Darowski¹⁾, poseł podolski, pytał się jmp. marszałka, jeżeli są potrzebne konferencje albo nie? jeżeli są potrzebne, to pięcią dniami nie będzie czasu one ekspedycyjne, kiedy wszystkie materye convenient in unum in plenis ordinibus; więc o jak najprędszą onych prosił akceleracją i żeby w tym punkcie na dniu jutrzejszym jmp. marszałek dał od J. Kr. Mości rezolucją.

Jmp. marszałek, zabrawszy głos, spopondit ichmciom, że na dniu jutrzejszym adire Majestatem nie omieszka, i jaką odbierze rezolucją, izbie poselskiej komunikować będzie natychmiast.

Jmp. Czarnecki, odczwawszy się interlocutorie, prosił jmp. marszałka, ażeby od J. Kr. Mości wyjednał reskrypt cassationis tej komisyi: chcąc zaś jmp. marszałek ten o konferencyach podpisać projekt, odezwał się jmp. Chojecki liwski¹⁾ cum contradictione, że pomieniony projekt nie wprzód podpisany będzie, aż czas do konferowania determinative naznaczy się i jutro hac in re dana będzie rezolucya²⁾.

Jmp. Horain tę jmp. Chojeckiego pretensją skrupułem niepotrzebnym być sądził, bo nie jest w projekcie wyrażono, żeby nie były, ale żeby były konferencje, instando o podpisanie onego; któremu kontradykując, jmp. Darowski³⁾ odpowiedział, że gdy będzie ten projekt podpisany, wraz zostanie zaniedbany et tempus ad conferendum non determinabitur. De qualitate tegoż projektu jmp. Kropiński⁴⁾ brzeski lit. excitavit quaestionem,

¹⁾ Cz. III: Wawrzecki orszański. ²⁾ Cz. III d.: Lecz jmp. marszałek, uspokoiwszy te kontradykcyje, pytał się, jeżeli zgoda na podpisanie projektu konferencyi. Odezwał się jmp. podolski, ażeby go jeszcze zatrzymać do rezolucyi od Najj. Pana.

³⁾ Cz. III: Gurowski. ⁴⁾ Cz. III: Matuszewicz.

jeżeli particularitatem albo generalitatem w sobie zawiera, i tę od jmp. marszałka odebrał eksplikacją, że generalitatem, bo jest w niej dołożono: „Korony Polskiej i W. Księstwa Lit.“

A gdy znowu ten conferentiarum był czytany projekt, jmp. Suchodolski przypisał onemu anonimitem, z racyi, że w nim położono: „naznaczamy do konferencji N. N.“, niewiedząc kogo. Więc podpisanie onego in suspenso zostawił¹⁾, i kiedy iterum atque iterum jmp. marszałek tentował tenże sam podpisać projekt,

Jmp. Chojecki²⁾, na to nie zezwalając, póty nie obiecał się do żadnej przystąpić materyi, aż naznaczone będą konferencye, allegando, że Moskwa zabiera granice, wiara św. szwankuje, co jest causa religionis et libertatis.

Jmp. Małachowski, starosta wąwolnicki, wyraził, że ponieważ każdy projekt nazywa się a projiciendo, więc choćby był i teraz podpisany, non oberit, bo wolno go będzie akceptować w senacie po złączeniu izby, albo nie³⁾.

Jmp. Mokronowski, poseł wyszogrodzki, upraszał jmp. marszałka, ażeby ci sami, co roku 1736 do konferencji byli naznaczeni, designentur, na co od całej izby jmci repositum, że już poumierali. Po tych tedy pro et contra dysceptacjach

Jmp. marszałek, conferentiarum projekt zostawiwszy in suspenso, przystąpił do czytania projektu sejmowania, na którego czytanie gdy się izba zgodziła, wyszedł jmp. sekretarz sejmowy na środek izby poselskiej. A gdy przyszło na punkt naznaczenia czasu sejmowi ordynaryjnemu w pierwszy poniedziałek po św. Bartłomieju, odezwało się kilku ichmiciów pp. posłów cum contradictione, między którymi jmp. Wall, poseł grodzieński, zabrał głos, alegując, że anno 1640 czas ten przez konstytucją jest ułożony. Więc ex mente instrukcyi swojej na inszy nie pozwalał, allegando, że ten przejazd podczas samych żniw cum summa oppressione ludzi działałby się, a zatem nastąpiłyby infiniti processus.

¹⁾ Cz. III: Ale jmp. marszałek odpowiedział: wszystkie moją ręką podpisane projekta odbiera jmp. sekretarz, lecz jeszcze będą przy złączeniu się z senatem roztrząsane. Wznicieli znowu kwestyą, kogo w niebytności ks. prymasa do prezydowania konferencyom substituere. ²⁾ Cz. III: dłuższego czasu do konferencji żądał. ³⁾ Cz. III d.: ale się to wielom nie zdało.

Jmp. Przyluski, podczaszy sanocki, bractawski, widząc farraginem sententiarum et introductionum, wiele rozmowy a mało skutku, o aukcyi wojska gadać wszystkim ichmciom zalecał, deklarując się na żadne amplius nie pozwalając głosy, któreby się do propozycyi sejmowych regulować nie miały, exprobrando to ichmościom, że właśnie jakoby tylko ultimum w izbie poselskiej czekali diem. Te zaś krzywdy, które w kole poselskiem proponowane być słyszał ex ratione ulciscendi, które pograniczne nacye nam oczywiście czynią, od samej tylko aukcyi wojska dependere rozumiał, bo mając siły, granic nietylko naszych bronić, ale i zawojowane poodbierać potrafimy. Żalił się, że ordo o sądach sejmowych jest przestąpiony, których choćby nie było, deputatów delegować za rzecz potrzebną być uznawał, którego sentyment uniwersalną znalazł aprobacją¹⁾.

Jmp. Gadomski, poseł gostyński, żalił się, że przez mieszanie wielu materyi wiele sejmów in cassum zeszło, gdy cuique sua libido deum prae oculis habuit alienum: jaki to jest wielki i ciężki grzech, po rezolucyą do kazuistów odsyłał; mamy scientiam boni et mali, mamy i czas do dobrego udzielony, ale non operamur bonum. Gdzie są owi Polacy, co zwyciężką depłali po Turkach nogą? a teraz my superstites, od dawnych odrodzowie Polaków, lada kałmuka albo kozaka adorować musimy. Już tych bohaterów teraz nie masz, Roma in medio Romae non invenitur, kontempt i hańba narodu tylko na tem miejscu została. Rzucić kazał oko na postronne potencye, które na pierwsze zawołanie sto tysięcy ludu dobrze zbrojnego w polu postawić mogą. My na to mniej dbamy i dopiero o sposobie, kiedy nieprzyjacieli nad karkiem, myśleć zaczynamy ekonomiki, zregulowania placzy na wojsko, kiedy nieprzyjacieli, wtargnąwszy w nasze prowincye, sposoby nam odbierze. Si Jupiter es, monstra fulmina: już to nierychło, kiedy kraj wycieńczony i obywatele cudze muszą dźwigać jarzmo. Gdzie jest dla młodzie szlacheckiej edukacya? nie masz, chyba zagranicą, bo w pruskim wojsku sam nara-

¹⁾ Cz. III d.: Znowu pro parte odmiany czasu odezwał się jmp. Horain wileński prosząc imieniem całej izby Litewskiej Prowincyi jmp. Walla grodz., aby nie był przeciwnym temu projektowi, asserendo, że lepsza stąd dla jadących na sejm wygoda w stancyach i w drodze, siana już sprzątnione będą etc.

chował 30,000 rodowitych Polaków. Formujemy teraz *variis linguis* prawa, ale rozumiał, że sto konstytucyi i tysiąc racyi jednej nie odbiją kuli. Dysputujemy w izbie poselskiej o różnych materyach a o nieprzyjacielu, co o nas myśli, wzmianki nie czynimy. Więc o aukcyi pomyśleć *pro primo et principali objecto* zalecał. *Ad interim*, póki należyta nie nastąpi aukcyja, życzył, aby regimenta, które są niezupełne, *gemejnami adaugere*, nie oficerami, bo ich jest nad potrzebę. Przytoczył, że akta polskie nietylko w Kijowie, Smoleńsku, ale i w Królewcu znajdują się, gdzie trzeba dobrze się opłacić i karku nałamać, chcąc wyjąć jaki dokument.

Jmp. Stadnicki, poseł krakowski, panegiryzując jmp. Małachowskiego, posła krakowskiego, znacznych w ojczyźnie zasług, dziękował jmci *pro aequanimitate*, że preferując dobro ojczyzny nad swój własny interes, słusznych do łaski pretensyi ustąpić raczył i że sam dał *votum* na kandydata takiego, który *uno labio et ore* od całego koła rycerskiego obrany, obiecując jmp. krakowskiemu, że ten honor zawsze *spectabit* jego, jak wielkiego, *in sago et toga* zasłużonego patriotę. Wyliczał zasługi ś. p. wojewody poznańskiego, który wiele staraniem swoim do zawarcia paktów karłowickich *contribuit*, jmp. kancelerza w. kor. i innych, *de civibus et patria benemeritos*, z których konsyderacyi upewnił, że Król Jmć w świeżej jmp. krakowskiego chować będzie pamięci, dziękował J. Kr. Mości za konferowaną księciu jmci nominatowi *prymaturę*, dopraszając się, aby księżę prymas *sine quaestione nuncyuszów et successores* jego zażywać mogli *purpury*, tudzież o aukcyę wojska z wielką domagał się *zelozyą*, aby *semotis omnibus materiis ope et opere* tę traktować, na której wszelkie swobody i kraju polega szczęśliwość. Reprezentował, że granice bez żołnierza wszelki *pariunt* w kraju naszym nieporządek, tak dalece, że kto chce *wnijdzie* i *którędy* chce *wynijdzie*. Odkładać aukcyi nie życzył, ile że nikt nie wie, *quid meditetur* Russia za powrotem z nami, a znalazłszy nas *inermes*, za karki będzie brała: więc *ad interim* wynaleźć sposoby *augmentowania* tych regimentów rekomendował, które są, o dalszym funduszu pomyśleć *non relative* do przyszłego sejmu. Z kwart sprawiedliwych, *ex subsidio charitativo* ks. biskupów, aby *quartam partem* *prowentów* dali; a że *iisdem gaudent prae-rogativis, eadem libertate*, nie słuszniejszego sądził, aby *eadem*

onera propter bonum commune ponosć nie mieli; żydowskiego pogłównego, monopoliorum i inszych podatków, skądby nie małe redundarent sumy, życzył. Regimenta łanowe znieść, ponieważ te nigdy nie są ani były in completo numero, a podatek z łanów in usus publicos obrócić. Województwa ruskie, aby ex zelo ku ojczyźnie, ile obfitsze, więcej kontrybuowały, a nakoniec, aby tyle co i my.

Jmp. marszałek, zagęszczonych na dniu dzisiejszym nie chcąc multiplicare materiy, in ordine do uczynienia ichnościom relacyi a Majestate in materia conferentiarum cum exteris solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę ósmą.

SESYA CZTERNASTA.

Die 16 Octobris.

Jmp. marszałek, przy zagajeniu sesyi doniósł izbie poselskiej, że dnia dzisiejszego z obligacyi stanu rycerskiego złożył J. Kr. Mości demisyą, wyraziwszy niektóre desideria województw, ziem i powiatów, będących z postronnemi nacyami w blizkiem sąsiedztwie, i jaką od J. Kr. Mości odebrał rezolucyą, wyraził, że z ust pańskich respektem komisyi inter unitos et disunitos wiele nauczył się. Naprzód, że ta komisya z traktatu Grzymułtowskiego jest zezwolona, in virtute którego Rzplita zawarte naówczas zobopólnie między Koroną Polską a Moskiewską sojusze nienaruszenie zachowuje. Powtóre, że J. Kr. Mość super pacta conventa przysiągł, z których przez jmp. sekretarza sejmowego był czytany punkt tak się zaczynający: „A co się tycze osób religii greckiej“ etc. Po przeczytaniu pomienionego pactorum conventorum punktu, jmp. marszałek to superaddidit, że do tejże komisyi ze trzech stanów byli delegowani, i że taż komisya żadnego grawaminu nie uczyniła, że zaś dyzunicy nie do konsystorzów ani trybunałów, lecz do pomienionej komisyi citationibus suis różnych pociągać poczęli, pro ausu temerario to uznał. Cerkwie zaś żeby mieli odbierać uniatom i ich do religii swojej pociągać, wiadomo jest każdemu, że cerkwie wszystkie antiquitus były uniackie, że zaś są teraz niektóre disunitorum, ażeby kogo nie zgorszył, nie chciał czynić egzageracyi, jakim się to stało sposobem. Względem zaś konferencyi

oznajmiał, że J. Kr. Mość, jako *custos legum*, żadnego in minima parte prawu *populitemu* nie chce czynić *gravaminu*, owszem o porządku sejmowania pamiętnym dobrze będąc, wie doskonale o czasie, kiedy naznaczone konferencye być powinny, to jest gdy się pięcią dniami ante *conclusionem* sejmu izba poselska z senatorską łączyć będzie, inaczej *reputaretur* to pro *gravamine* legi, gdyby *anticipative designari* miały. Więc naówczas J. Kr. Mość nie tylko ex *senatu*, ale nawet z domów *gnaros rerum* naznaczyć każe, przez co zupełna *pretendującym* konferencyi stanie się *satisfakcja*. Co zaś należy do interesu et ad *gravamina* Księstwa Kurlandzkiego, to doniósł, że jako J. Kr. Mość o Kurlandją i o przywrócenie do niej księcia kurlandzkiego już nieraz do dworu *petersburgskiego* pisał, tak i dalej in *iisdem negotiis* czynić odezwę nie zaniecha, o czym i przeszłej poczty pisać nie przepomniał. O sądach sejmowych namieniał, że J. Kr. Mość od nich nie odbiega, i gdy będzie do onych ex *senatu* deputował, natenczas *jmp.* marszałek z koła rycerskiego naznaczyć się deklarował. Tę tedy od *Majestatu* J. Kr. Mości uczyniwszy ekspresją, do czytania projektów *jmp.* marszałek chciał przystąpić.

Na co *jmp.* Wawrzecki odezwał się *interlocutorie*, że do żadnej *tractandorum* nie przystąpi materyi, póki *przerzeczona* *inter unitos et disunitos non cassabitur commissio*.

Któremu *jmp.* marszałek replikował, że gdyby ta komisyja miała iść in *cassum*, tedyby *traktat grzymułtowski*, *sojusze* i *pacta conventa* trzeba skasować.

Jmp. Czarniecki, poseł *braclawski*, zabrawszy głos, dziękował J. Kr. Mości, że *paterna sollicitudine* myśląc o ojczyźnie i o uszczęśliwieniu ludu swego, tę dziś przez *jmp.* marszałka raczył dać *rezolucją*, namieniając, że dnia wczorajszego w izbie poselskiej trzy materye były wniesione, wszystkie *zbawienne* i dla ojczyzny bardzo potrzebne: pierwsza *materia religionis*, druga *conferentiarum*, trzecia *deputationis* na sejmowe sądy. Pierwsza *zelum religionis excitare* i w sercu każdego znaleźć *dystynkcyą* powinna, bo się na niej *dostojeństwo* J. Kr. Mości, *powaga tronu*, *wolność* i *swobody* nasze fundują. Temu J. Kr. Mość nie powinna mieć za złe, jako *pan pietate in Deum*, *zelo in religionem*, *amore in patriam* znakomity, który tę *illacyą* wniósł, gdy był czytany *conferentiarum* projekt. *Pacta conventa*

bynajmniej ad hunc religionis nie ściągają się casum, ponieważ takowe między unitami i dyzunitami dyferencye nie na komisyach, ale na trybunałach, sądach J. Kr. Mości relacyjnych pracują naprzód w własnym grodzie inquisitione powinny być sądzone i decydowane. Więc nie trzeba było przez tę komisją trybunałom lub sądom relacyjnym derogare auctoritatem. Toż swoje illatum fortiter popierał konstytucją 1641 r., titulo: „Religia grecka“; alegował i pośledniejsze prawa anno 1621, 1609 et 1674. Oświadczył się nareszcie do niczego nie przystąpić, aż póki ten interes nie będzie ufacylitowany i taż komisya pro irrita poczytana nie będzie.

Jmp. Zagórski, poseł podolski, interlocutorie wniósł, że ponieważ takowa komisya sine consensu omnium ordinum naznaczona była, która że jest contra libertatem, zaczęm upraszał, żeby pro irrita uznana była et ex hac ratione do żadnej nie obiecał przystąpić materyi.

Jmp. Gurowski, poseł podolski, interlocutorie to przydał, że ichność pp. pieczętarze takowych z kancelaryi nie powinni wydawać komisyi¹⁾.

Jmp. Łopaciński, poseł inflancki, nie trwalszego i gruntowniejszego do zachowania królestw w szczęśliwości swojej być nie rozumiał, jako utrzymanie wiary prawdziwej i świątynie boskich, więc pro zelo religionis należyte przed sobą mówiącym ichmeiom wyraziwszy podziękowanie, żalił się na niestuszne dyzunitów z pod należącej jurydyki wyłamowanie się, co jest contra auctoritatem et dignitatem całej Rzplitej, gdy tak małej a szkodliwej garstce ludzi, poddanym swoim, tak wiele sobie presumować pozwala, że się ad alienos zwykli udawać deos, zapomniawszy dobrodziejstw, które im Rzplita dotąd świadczyć nie przestaje, kiedy żadnego z nich do katolickiej nie przymusza wiary i żadnej w ich wierze nie czyni prepedycyi. Więc przy alegowanej przez jmp. Czarneckiego, posła braclawskiego, mocno oponując się konstytucyi, upraszał jmp. marszałka, ut adeat Majestatem, ażeby J. Kr. Mość, jako święty pan i sprawiedliwy, też komisją, contra legem naznaczoną, cum suo esse et contentis per speciales revocatorias chciał annihilare i wszel-

¹⁾ Cz. III. O toż mówił dyskretnie jmp. Zagórski podolski, zwawiej zaś przymówił się jmp. Gurowski podolski.

kie disunitorum pretensye ad forum competens remittere. Także ażeby ichmość panowie koronni i litewscy tychże dyzunitów, jako prawu renitentes, ad irrogandas zapozwali poenas; a jeźliby dwór petersburgski protegując onych, chciał grzymultowskiem zaszczycać się traktatem, na to wcześniej odpowiedział, że jako te pacta in turbido naówczas zostającej Rzplitej niemal violenter są wymożone, tak dotąd nie są od Stanów i od Rzplitej aprobowane. Przytem tu my dla dyzunitów wszelką pozwalamy wolność, a lepiej byłoby spytać się, jak się też mają prawowierni na Moskwie katolicy. On sam, jako pograniczny, bardzo dobrze o tem opowiedział¹⁾.

Jmp. U n i a t y c k i, poseł sandomirski, chwając ichmciów zelum pro religione i każdego do mocnego circa fide m oponowania się zachęcając, dla snadniejszego w tej mierze ufacylitowania interesu upraszał jmp. marszałka, ażeby swoją dał deklaracyą, że powtórnie adibit Majestatem; jednak, gdyby ta illacya zwyczajnego obradom sejmowym nie tamowała biegu, o czytanie projektów domagał się.

Ad interim jmp. W a w r z e c k i, poseł orszański, obowiązkom instrukcyi swojej insistendo, jako na żadne czytanie projektów nie pozwolił, tak względem komisyi disunitorum upraszał jmp. marszałka, ażeby też komisya, która per rescriptum J. Kr. Mości naznaczona była, per rescriptum etiam zniesiona była, oskarżając samego siebie, że wcześniej teź nie proponował materyi.

Jmp. Mogilnicki, poseł gostyński: Gdyby in materia religionis w najmniejszym punkcie miał być contrarius, anathema sit, bo wie bardzo dobrze, jakich sąsiedzi nieprzyjaźni prawowiernej wierze zażywają sposobów na kontempt i hańbę kościoła św. Że zaś z przyczyny wypadłej komisyi emanabit kwestya, directe bijąca in Majestatem, ażeby ją J. Kr. Mość chciał revocare, nie jest to Majestatowi pańskiemu conveniens, bo ta komisya była tylko caeremonialis, nie realis, na importuną posła rosyjskiego rekvizycyą²⁾ naznaczona, gdyż aliud medium adinveniri non potuit. Życzył przeto, ad essentialiora sejmu niniejszego przyszedłszy, obwarować legibus, ażeby expost podobnych nie naznaczano komisyi, także J. Kr. Mości więcej w tym inte-

¹⁾ Paw. *prawo trafniej*: opowiedziałby. ²⁾ Cz. III: na zatkanie gęby importunom.

resie nie turbować, gdyż ten pan nie chce tego, coby miało być cum detrimento religionis. Więc upraszał jmp. marszałka, ażeby asekurował izbę poselską, że futura lege temu obviabit, i aby autoritate sua. ichmciom wyperswadował, gdyby ad tractandas alias materias pozwolić chcieli, na których et religio et integritas et salus populorum funduje się.

Znowu jmp. Wawrzecki, poseł orszański, podobnym sposobem, jako i wprzód, od swojej nie obiecał się odstąpić imprezy, oświadczając się być ku temu przez instrukcyą powiatu swego obowiązany.

Jmp. Dzieduszycki, poseł radomski, rozumiejąc, że jmp. marszałek wznieconą uspokoi illacyą, gdy rzecze: „adibo Majestatem o tę deklaracyą“, jako upraszał, cum additamento, że przez powtórne desideriorum województw doniesienie bynajmniej Majestas non laedetur, tak in ordine securitatis internae et externae publicznej zadosyć uczyni ekspektatywie, gdy będą suo cursu kontynuowane projekta, o których czytanie nalegał.

Jmp. Czacki, poseł belzki, eksponując ichmciom, że wiara jest najgruntowniejszym państw wszystkich fundamentem atque fortissimum propugnaculum, która quoties fluctuabat, toties całego kraju navis ad scopulum nieszczęśliwości allidebatur, więc i sam, utrzymując wiarę, krwi własnej przelać nie żałowałby, nie życzył jednak nikomu respektem komisyi unitorum cum disunitis incusare Majestatem, kiedy ta polega in pactis conventis, które jako są posteriora, tak ligant priora, i gdyby przez tęż komisya wiara św. jakikolwiek miała ponosić uszczerbek, tedy sam Król Jmć starałby się skasować onę. Że zaś na projekcie conferentiarum zastanowiła się izba, obawiał się, żeby stąd jakowej postronne nacye nie formowały opinii. Życzył zatem do formowania aukcyi wojska przystąpić, na której utrzymuje się wiara, wierność ku Majestatowi, obrona kraju, handlującym bezpieczeńność, swoboda wolności.

Jmp. Matuszewicz płocki, typon i prototypon starodawnych Rzymian w terażniejszej Rzplitej Polskiej fluidissimo sermone reprezentując, która, przezorną corporis politici uformowana symetryą, in supremo ordine animae domicilium, in intermedio spiritus vitales, a w stanie rycerskim validos na obronę artus założyła, radził ichmciom, ażeby sądowe artykuły osobliwzem były de executione et nonobservantia onych obwarowane

prawem, zalecając tak poprawienie tego, co ex orbita legum wypadło, jako też ażeby każdy z ichmciów na podane od tronu propozycye depromeret sentymenta względem aukcyi wojska i innych potrzeb, gdyż to nie wezas będzie radzić, kiedy nad karkiem stanie nieprzyjaciół.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, adorując godny sentyment jmp. Uniatyckiego i pro parte ichmciów pp. orszańskich certując, egzagerował, że ubi deest pietas, instabile regnum, upraszał jmp. marszałka, ażeby z jednej strony, do czytania projektu przystąpić, z drugiej zaś, dla uspokojenia wniesionej względem komisji illacyi adaequata chciał wynaleźć media¹⁾.

Jmp. marszałek, znając się do tego, że jako jest primus executor woli ichmciów, tak zadosyć rekwizycyi onych czyniąc, deklarował się adire Majestatem, remonstrując J. Kr. Mości tem głębsze względem komisji eksponowane racye, tudzież wyrażenie praw i konstytucyi ad hunc casum alegowanych, skąd jaką też a Majestate odbierze rezolucyą, dnia jutrzejszego exponere asekurował się, prosząc jmp. Wawrzeckiego, posła orszańskiego, ażeby, nie tamując cursum obrad publicznych, chciał tantisper swojej supersedować prekustodycyi i na czytanie projektu zezwolił. Co gdy tenże jmp. Wawrzecki concessit, natychmiast.

Ichmość pp. Skulcecki orszański, Chreptowicz starodubowski, Matuszewicz brzeski lit. posłowie interlocutorie domawiali się, aby jmp. posłowi rosyjskiemu doniesiono było de publica skarbu Rzplitej injuria, iż Moskwa pod pretekstem prowiantu, dla wojsk rosyjskich niby prowadzonego, za zmyślonymi paszportami towary przez granice lit. przeprowadzają; którym to ichmciom, jako i innym, krzywdy województw swoich proponującym²⁾.

Jmp. marszałek reposuit, aby każdy desiderium swoje dał onemu in scripto, które oddać jmp. Bestużewowi, posłowi

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Małachowski oświęcimski aprobował zdanie jmp. Uniatyckiego sędomierskiego i prosił, ażeby do dogodzenia religii, jmp. marszałek wynalazł media i aby przystąpił do czytania projektu. ²⁾ Cz. III d.: Ichmć pp. wołkowsky i starodubowski potwierdzili, że miewają paszporty, aby ich statków nie rewidowano na komorach. Ichmość sędomierscy i niektórzy litewscy podawali memoriały krzywd swoich na przyszłe konferencye.

pełnomocnemu, tempestive przyrzekł, nie wdając się z nim przed czasem prawem naznaczonym w konferencye definitive, ale tylko projective.

Po tej jmp. marszałka alokucyi, jmp. Narzyski praecustodivit sobie, ażeby jmp. Leon Godlewski¹⁾, skarbnikowicz rożański, jadący do Gdańska, na dobrowolnej drodze przez Brandeburczyków od lat trzech zawerbowany, był powrócony. Na projekt odmienienia sejmu na pierwszy poniedziałek po św. Bartłomieju nie pozwolił, dając racją, że podczas samych żniw byłby tak siana, jako i victualium defectus. In reliquis poszedł in sensum jmp. bełzkiego²⁾.

Jmp. Rzewuski, poseł lwowski, przemówił się, ażeby dawne projekta czytano, także komisye i komisarze względem lustracyi in ordine aukcyi wojska naznaczeni byli.

Jmp. Sobolewski, poseł warszawski, instabat u jmp. marszałka, aby sejm solito cursu et tempore według starodawnych zwyczajów agitował się, tudzież aby jmp. Lissowski, od lat 14 w pruskiem wojsku w służbie będący, swoją mógł mieć dymisyą.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, o naznaczenie prowincjonalnych sesyi przynajmniej we dni świętne, a to dlatego, żeby ta prowincya, osobliwsze mając w ekonomice ekscepcye, mogła seorsim się naradzić ad invicem, upraszał; której prośbie jmp. marszałek praebuilt assensum, że nietylko we dni święte, ale i po sesyach sejmowych wolno będzie provincionaliter conferre ichmiciom³⁾.

¹⁾ Cz. III. Podlewski. ²⁾ Cz. III. Jmp. Wyszyński (*właściwie: Wyszczynski*) rzeczycki z tem się dał słyszeć: do niczego nie przystąpi, aż komisya z dyzunitami zniesiona będzie, bo mu tak każe instrukcya. Jmp. Rzewuski lwowski życzył, ażeby sposoby podatkovania obmyślić i komisya do rezolucyi rewizyi intrat na aukcyą wojska naznaczyć według projektów dawnych. Upraszał o zniesienie komisyi cum disunitis. ³⁾ Cz. III d.: Jmp. starodubowski, Chreptowicz, aby materye insuperabiles consilio w reces puścić, radził, a te traktować, na które może nastąpić laciniej zgoda. Dawnych praw zachowanie zalecał, i aby aukcyą wojska et correctionem legis ustanowić przez wynalezione sposoby. Prosił nakoniec o prowincjonalne sesye dla Litwy, aby w dni świętne bywały i po solwowanych uniwersalnych sesyach ażeby się zaczynały. Na ostatnią tę illacyą zaszła zgoda. Jmp. marszałek rezolwował kwestyą tak, sądząc, ażeby

Jmp. Moszczeński, poseł krakowski, mówiąc ad casum odmienienia na inszy czas sejmu, życzył, ażeby przynajmniej trzema niedzielami prędzej przed św. Michałem mógł się zacząć¹⁾. Uskarżał się na daremną względem aukcyi wojska od sejmu pacificationis pracę, której każdy chce, lecz na płacę nie pozwala, więc te podawał sposoby, co za prezydencyi księcia prymasa Potockiego roku 1736 na komisyi są wynalezione, aby były egzaminowane, et quod si visum fuerit, aprobował, to jest czopowe i szelężne, nie świeżo, ale dawno wymyślone i praktykowane według konstytucyi 1629, 1703, także cło generalne in anno 1629, 1631, 1661, 1673, 1677, 1678; że i subsidia charitativa i monopolia tabaczne przedtem były 1677. Była i aukcyja r. 1658, 1659, 1673. Alegował jmp. wojewody płockiego zdanie, który expressit, że gdyby każdy z łanu dał po półósma grosza, od beczki piwa po półósma grosza, od chłopa i chaty po półósma grosza, więcejby ten podatek wyniósł, niż 30 milionów, upewniał. Przytem z kwart, bonorum regalium, aukcyonowanego pogłównego żydowskiego, których coraz augetur numerus, wielkie sumy między sobą wybierają, a ledwie czwartą część do skarbu Rzplitej contribuunt, i daleko jest cięższe pogłowne chrześcijańskie, niżeli żydowskie, które podczas sejmu grodzieńskiego anno 1717 tylko dziesięcią-tysiącami zł. polskich Rzplita aukcyonowała: więc życzył słuszną na nich nałożyć kwotę. Chciał zaś, ażeby Rzplita przyszłej komisyi większą moc dała, niżeli przeszłej, i aby tak na lustratorów, jeżeliby sumiennej nie wyprowadzali kwarty, jako i na tych, którzyby renitere chcieli tej komisyi i wyprowadzeniu taryf praepedire, poenalitas słusznaznaczona była.

Czytany był potem conferentiarum projekt, do którego gdy się jmp. marszałek chciał podpisać, jmp. Czarnecki nie pozwolił, aż póki finalem in desideriiis suis nie odbierze resolutionem; któremu względem komisyi jeszcze dnia jutrzejszego jmp.

projekt komisyi na wynalezienie i ułożenie percept na wojsko układać. Że zaś Prowincya Litewska ma swoje ekscepta, i życzą sobie ichność generalnie ssesyi dla swej prowincyi po generalnych ssesyach i w dni świąteczne, pytał o zgodę na ten projekt, i nastąpiła. ¹⁾ **Cz. III:** Chciałem przymówić się, aby choć trzema niedzielami być mógł wcześniej sejm zaczynany, lecz gdym słyszał przeciwnego temu jmp. warszawskiego, zamilczam.

marszałek od Majestatu przynieść rezolucją i od tej materyi przy zagajeniu sesyi zacząć mówić obiecał.

Czytany był potem projekt o otworzeniu gór Olkuskich¹⁾, na który nec pro nec contra głosów nie słychać było, oprócz jmp. Gurowskiego, posła podolskiego, który interlocutorie się odezwał, że nie może Rzplita skończyć zamku, a o otworzeniu gór Olkuskich zamysła. Nie mogąc tedy jmp. marszałek expiscari mentem ichmeiów i do podpisania projektów przystąpić, dał głos jmp. Grodzickiemu, posłowi krakowskiemu, który o czytanie projektu względem aukcyi wojska domagał się, te podając sposoby. Naprzód kwartę ex bonis regalibus, przez rewizye i lustracye przyszłe sprawiedliwie zweryfikowaną, cło generalne lądowe i wodne nemine excepto, pogłówne żydowskie przynajmniej altero tanto, albo więcej niż dają, aukcyonować. Monopolia różne, i aby dziesięciu mieszczanów, ut practicum²⁾, jednego ze wszystkim munderunkiem wystawili żołnierza, otwarcie zaś metalów niepewne, bo haereditates deberent compensari szlachty, gdzie się minerały znajdują, i że milionów na to potrzeba, upewniał. Poglówne zaś szlacheckie według konstytucyi 1736 r. zniesione aby było, domawiał się³⁾.

A gdy powtórnie znowu jmp. marszałek domagał się tegoż o górach Olkuskich projektu podpisania,

Jmp. Chojecki, poseł liwski, na to nie pozwolił, pretendując, ażeby wprzód aukcyja wojska stanęła, niż otwarcie gór Olkuskich nastąpić by miało, ile że w skarbie Rzplitej na to pieniędzy niemasz.

Jmp. marszałek ad casum hunc replikował, że skarb Rzplitej za zgodą trzech stanów będzie augmentowany, toć będzie sposób do otwarcia minerałów z tegoż skarbu wynaleziony; że zaś do tychże gór komisya naznaczona ma być mocą sejmu niniejszego, która non stabilitabit rem decisive, ale tylko trutinabit pro futura informatione, coby na to za expens był et in

¹⁾ Cz. III d.: w którym wyrażono: żeby komisją ex utroque ordine do gór naznaczyć bez pensyi, a ekspensę na gwarków skarb koronny podejmować ma. ²⁾ Cz. III d.: a dwudziestu chłopów. ³⁾ Cz. III d.: Na korekturę praw dawne życzył projekta czytać. Książę Lubomirski czerski radził, aby zacząć od ekonomii wprowadzenia, i aby jeszcze czytano projekt gór Olkuskich.

subsequens intrata¹⁾. Nie mógłszy tedy jmp. marszałek niektórych ichmców, osobiwie jmp. Chojeckiego, od swojego odwieść zdania, rem in suspenso zostawiwszy, do czytania o monecie przystąpił projektu²⁾, circa reassumptionem konstytucyi 1717 r., ażeby czerwony złoty szedł po zł. 18, sub quadruplici poena super renitentes, na którego podpisanie tenże jmp. Chojecki nie pozwolił, allegando, że żołnierz brać czerwone złote po 18 zł. musi, a wydawać po 17, co jest z krzywdą i decesem.

Jmp. Horain, poseł wileński, exquirebat mentem jmp. Chojeckiego, dla jakiejby racyi podpisania projektu gór Olkuskich nie pozwalał, mówiąc, że to jest infallibilis fundus aukcyi wojska, a ktoby otwarcia onych nie życzył, tedyby on zdał się i aukcyi wojska nie chcieć; któremu

Jmp. Chojecki reposuit, iż ktoby nie życzył aukcyi wojska, anathema sit, eksplikując się, że nie dla innej przyczyny recusat podpisanie, jako tylko dla tej, że mineralium projekt nie jest sufficienter sprojektowany, że jeszcze ma do niego przydać aliquid quod sentit. Praecavit sobie, że się tego ambabus manibus trzymać będzie, ażeby, wprzód dla wojska obmyśliwszy płacę, resztę obrócić na otwarcie gór Olkuskich.

Jmp. marszałek solwował sesyą in ordine do uczynienia relacyi a Majestate izbie poselskiej o komisji inter unitos et disunitos na godzinę ósmą in crastinum.

SESYA PIĘTNASTA.

Die 17 Octobris.

Jmp. marszałek izby poselskiej przy zagajeniu sesyi doniósł, że J. Kr. Mość P. N. M. tem dostateczniej sercem swoim od prześwietnych województw przyjmuje desideria, gdy zupełną w nich dla siebie znajduje konfidencyą; i gdy dnia wczorajszego wniesione respektem komisji unitorum cum disunitis

¹⁾ Cz. III d.: Jednakże radził jmp. Mokronowski zakroczymski najdalej odłożyć ten projekt, mówiąc, że wielkiej potrzeba na to sumy, więc lepiej to Najjaśniejszemu Panu oddać do dyspozycyi wolnej. ²⁾ Cz. III: Wzięli do czytania projekt o monecie, to zawierający w sobie, aby w tejsze cenie szła za-

tychże województw eksponował J. Kr. Mości sensibilitates, takową a Majestate odebrał rezolucją: że J. Kr. Mość zwykł zawsze to obserwować, co być może cum emolumento całej Rzplitej, i że też komisya tak dla wielkiego uprzykrzenia importunnego posła rosyjskiego, jako też dla wzajemnych unitis contra disunitos pretensyi była naznaczona, która nie w sobie takowego nie miała, coby prawu popolitemu jakowe miało adferre praejudicium. Bo wiadomo dobrze każdemu, że żadnej nie miała mocy decisive, ale tylko relative, ad plenos ordines referując się, agere, w grodach i ziemiach in loco delicti inkwizycye wyprowadzać, przez co J. Kr. Mość intencyom dworu dogodzić rozumiał rosyjskiego i dobrą z sąsiedzkim państwem przez to utrzymać harmonią. Gdy zaś dnia wczorajszego wielu województw respektem tej komisji summam slyszal animositatem, rozumiał, że ciż ichmość na pomienionej acquiescent rezolucyi, upewniając, że jeżeliby kto miał krzywdę od dyzunitów, tedy J. Kr. Mość gotów będzie na sądy relacyjne zasiąść. Względem zaś transportów towarów moskiewskich sub praetextu aut titulo amunicyi albo victualium, odpowiedział J. Kr. Mość, że pisał¹⁾ o to do monarchini rosyjskiej i z posłem dworu tego in praemissis conferre zechce. A zatem (*jmp. marszałek*) do denominacyi ichmciców pp. deputatów na sądy relacyjne sejmowe przystąpił. Deputował tedy:

Z Prowincyi Małopolskiej ichmościów panów: Grodzickiego, posła krakowskiego, Krasieńskiego, posła sandomirskiego, Rzewuskiego, posła lwowskiego, Grabińskiego, posła sanockiego, Dzieduszyckiego, posła podolskiego, Czackiego, posła belzkiego. Z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciców pp.: Dąbskiego, posła brzeskiego kujawskiego, Poniatowskiego, podkomorzego kor., posła zakroczymskiego, Matuszewicza, posła płockiego, Nakwaskiego, posła wyszogrodzkiego, Narzymskiego, posła ciechanowskiego, Sirucia, posła inflanckiego. Z Prowincyi W. Księstwa Lit.

graniczna moneta w Polsce, jak kędyindziej, póki nie będzie własnego bicia pieniędzy, aby czerwony złoty jeden po złotych 18 przyjmować i wydawać, pieniądze zaś obrzynanie ucięciem ręki karać. Jeszcze mówił za materyą gór jmp. marszałek tak: że jest pomocne do aukcyi wojska otwarcie gór Olkuskich, nie wiem, coby trudnić powinno podpisanie projektu? Wszak wolno sobie przestrogi czynić, jakie podoba się. ¹⁾ Cz. III: Dziś... pisać... raczy.

ichmciów pp.: księcia Radziwiłła, ordynata nieświes., posła wileńskiego, księcia Radziwiłła, ordynata ołyckiego, posła oszmiańskiego, Seypiona, posła lidzkiego, Massalskiego, posła grodzieńskiego, Pocięja, posła kowieńskiego, Łopacińskiego, posła inflanckiego.

Do kalkulacyi skarbu sukcesorów jmp. Czapskiego z Prowincyi Małopolskiej ichmciów pp.: Stadnickiego, posła krakowskiego, Zielonkę, posła sanockiego, Zagórskiego, posła wołyńskiego, Gurowskiego ¹⁾, posła podolskiego. Z Prowincyi Wielkopolskiej ichmciów pp.: Krasieńskiego, posła płockiego, Młockiego, posła zakroczymskiego, Opackiego, posła liwskiego, Karskiego, posła rożańskiego. Z Prowincyi W. Księstwa Lit. ichmciów pp.: Białozora, posła upickiego ²⁾, Suchodolskiego, posła wolkowskiego, Skulteckiego, posła orszańskiego, Kropińskiego, posła brzeskiego lit.

Po zakończeniu tej deputacyi upraszał jmp. marszałek, jeżeliby wola ichmciów była, przystąpić ad continuationem czytania projektów, na których się na dniu wczorajszym zastanowiła izba. A zatem, gdy pp. orszańscy, convieti J. Kr. Mości deklaracyą względem komisyi unitorum cum disunitis naznaczonej (jeżeli nie będzie cum ullo praejudicio) conditionaliter, gdy na czytanie projektu konferencyi z posłami dworów cudzoziemskich pozwolili, jmp. marszałek sekretarzowi sejmowemu czytać go rozkazał ³⁾, i gdy żadnej po trzykrotnem pytaniu nie słyszał kontrydyekei, na przerzeczony projekt podpisał się.

Jmp. Kossowski, poseł sandomirski, w głosie swoim wyraził bene gesta województwa swego ku ojczyźnie, iż podczas konfederacyi pod jmp. Denhoffem, podczas rady walnej warszawskiej znakomite ku ojczyźnie dowody pokazały; ad materiam się

¹⁾ Cz. III: Zagórskiego, podstolica wołyńskiego, posła podolskiego. ²⁾ *Tak według Paw.;* Cz. I *mylnie:* wilkomirskiego.

³⁾ Cz. III *d.:* A gdy przyszło do konferencyi czytanego punktu „przy Przewielebnym w Bogu prymasie“ etc., jmp. Uniatycki sędomierski żądał dołożyć, aby in absentia prymasa biskup pierwszy był w projekcie na prezydowanie konferencyom naznaczony. Czytano znówu korygowany projekt, a że tytuł dany był „Przewielebny“ prymasowi, więc dopominali się jmp. Jaroszewski i inni o poprawienie; na lepszy dowód czytał konstytucyą jmp. sekretarz 1726-ti, kędy tytuł „Najprzewielebniejszy“ dano prymasowi, i... tak w teraźniejszym projekcie konferencyi poprawiono.

obracając ichmciów pp. posłów, którzy fortiter przy instrukcyach swoich upierają się, wyznawał i sam, że kilkaset fere na sejmik szlachta podała do instrukcyi punktów, z których tylko majoris momenti kilka¹⁾ wybrawszy, i te alto praeteriit silentio, ażeby materyom, które na uszczęśliwienie tendunt ojczyzny, drogiego nie zabierał czasu, et propter bonum pacis na inszy czas zachował. Dziękował zatem ichmciom pp. plockim, że względem deputatów piotrkowskich swojej odstąpili pretensyi. Ichmciom pp. deputatom, do kalkulacyi ś. p. jmp. Czapskiego naznaczonym, pro exemplaritate, którzy, nec prece nec pretio ducti, podpisać jej recusabant, wzajemne zabierał obligacye. Nie przepominał ichmciom pp. orszańskim swojej oświadczyć wdzięczności pro zelo religionis, to przydawszy, że wspomniona komisya nie dla czego innego przez J. Kr. Mość P. N. M., tylko dla utrzymania tranquillitatem publicam i dobrej między sąsiadami harmonii. Która to pretensya, że przez daną od Majestatu rezolucyą skutecznie jest uspokojona, upraszał ichmciów, ażeby tą materyą publicznej potrzebie dalszego nie chcieli czynić impedimentum, gdyż i sam oświadczał się być instrukcyą swoją obowiązany, aby do żadnej, jako do aukeyi wojska i o zniesienie pogłównego z dóbr ziemskich nie przystępował materyi, jednakże in caeremonialibus żadnej dotąd nie czynił przeszkody. Zaczem o nic inszego nie upraszał, jako o kontynuacyą projektów.

Jmp. Rostkowski, poseł wiski, do podpisanego conferentiarum projektu przymawiając się, upraszał jmp. marszałka, ażeby to w swojej mógł mieć animadwersyi, że w ziemi wiskiej, in confiniis będącej, wielkie od Prusaków dzieją się krzywdy: ludzi gwałtem i grunta zabierają, granice swoje coraz dalej pomykają i orły czarne na słupach stawiają. Parcendo zaś tempori, z dalszemi tychże Prusaków nie rozwodząc się inkonweniencyami, do laski marszałkowskiej podał annotatę. Toż samo i inni ichmość, jako to: bielscy, podolscy, braclawscy, uczynić deklarowali.

Jmp. Dąbbski, poseł brzeski kujawski, respektem komisji disunitorum to proferebat, że jako cała Rzplita dostatecznie o dobrych J. Kr. Mości i ministeriorum perswadowana jest intencjach, tak żaden obłudną nie powinien się unosić interpre-

¹⁾ Cz. III: Dwadzieścia kilka.

tacya; ile że taż komisya ad importunas posła rosyjskiego preces propter tranquillitatem publicam była naznaczona, mająca się relative do zgromadzenia stanów Rzplitej, której gdy rewokacyi różni ichmość potrzebowali, zdało mu się suplikować J. Kr. Mości, ażeby tenże reskrypt akordował. Konferencye zaś że dla jęzających w kajdanach na Moskwie wielce są potrzebne, justam powinny mereri considerationem, i czy to pięcią dniami ante conclusionem czyli prędzej będą naznaczone, że się przez to prawa nie ubliży, rozumiał. Bo cóż za resultatum pomienionej będzie konferencyi, i co za relacyą uczyni poseł za powrotem przed bracią swoją, gdy w tak krótkim, bo pięciodniowym czasie, żadnej od ministra rosyjskiego nie usłyszy rezolucyi? Ad interim przestrzegał naznaczonych do konferencyi ichmciów, ażeby w żadne z ministrami cudzoziemskimi nec propositive, nec decisive, nec defensive, nec offensive nie wdawali się ligi i titulum księcia kurlandzkiego pseudo-elektowi Bironowi nie przyznali, exactam neutralitatem Rzplitej cum omnibus utrzymując. Alegował ad hunc casum konstytucye 1717 et 1726, vigore których konstytucyi przez naznaczoną komisją pseudo-electus graf Moritz z Księstwa Kurlandzkiego został repulsus, a dominium utile et directum zostało się przy dostojenństwie J. Kr. Mości. Że zaś komisya, złożona w Gdańsku, absolwowała Birona a personali hommagio, to jako w jej mocy nie było, a że dotąd od stanów Rzplitej nie jest aprobowana, także wszystkie actus przerzeczonej komisyi, jako też i instalacya Birona powinna być pro irrita et nulla poczytana. Który to Biron expost przez Moskwę zdespektowany i do więzienia wtrącony został. Więc dla salwowania tejże prowincyi dawniejsze radził reasumować konstytucye, a jeżeliby do księcia Kettlera jakie się od Moskwy mogły wynajdywać pretensye¹⁾, tedy dla uspokojenia onych przyszłą komisją naznaczyć życzył. Na terażniejszym zaś sejmie od projektu securitatis internae et externae zaczynać i do Kurlandyi zabierać się kazał, mówiąc, że aukcya wojska natenczas stanie, kiedy ta nomenklatura zamieni się w boni ordinis nazwisko, bo wielu ex vicinis takowych znajduje się, którzy jej nie życzą i subtelnych ku temu zażywają sposobów. Na który to projekt securitatis internae et externae

¹⁾ Cz. III: życzył oraz zabierać się do objęcia Kurlandyi et in hunc finem wysłać z poselstwem do dworu petersburskiego.

zgadzał się, życząc aukcyą do przyszłego odłożyć sejm, a tymczasem sub titulo boni ordinis obmyślić sposoby; o sejmie extraordinaryjnego złożenie J. Kr. Mości upraszał¹⁾.

Jmp. Pac, starosta borciański, poseł kowieński, żalił się na spełzle kilku sejmów obrady, zagrzewał starożytną antenatów sławą do powszechnej na ratunek ojczyzny jednności; wyrażał, że ojczyzna nie może być inszym poratowana sposobem, jako dobrze ugruntowaną domową ekonomiką; ubolewał, że każdy z nas, co sejm sili się, mówiąc o aukcyi, i że w instrukcyach za najpierwszy od województw, ziem i powiatów tę aukcyą punkt ma położony, to tylko na kolor, to tylko na pozór, a w rzeczy samej najmniejszej części z dóbr swoich ziemskich, a co większa, ze starostw, które darmo z łaski królewskiej bierze, dać rekuze. Oświadczał się, że jedno ma tylko i dosyć szczupłe starostwo: z tego, jeżeli będzie potrzeba, dla dobra pospolitego i ozdób ojczyzny nie kwartę, ale połowę dać z ochotą klarygował się. Radził zawczasu wszystkim ichmciom, aby sami dobrowolnie dla całości ojczyzny i św. religii utrzymania taksowali się, niżeliby nieprzyjacieli, wtargnąwszy w prowincye nasze, nas taksować i naszymi pieniędzmi z nami miał wojować. Przypominał zaszłe różnych wieków calamitates i tych się każdemu strzedz kazał; nakoniec, na wszystkie genera podatkiowania pozwoiliwszy, o kontynuacyą projektów upraszał.

Jmp. K r a s i ń s k i, poseł sandomirski, ad mentem instrukcyi swojej aukcyą wojska usilnie promowując, oświadczał się do niczego nie przystąpić, jako do tego, co ojczyźnie congruum et salutare być by mogło. Prosił zatem księcia jmc i Lubomirskiego, marszałka sejmu przeszłego, o komunikacyą projektów, na przyszłym sejmie ułożonych²⁾.

Ks. jmc Lubomirski, poseł czerski, ex qua par est ipsi humanitate, z okoliczności zabierania czasu przez ichmciów pp. posłów wyraził tego być za szczęśliwego, qui tempus sibi concessum utiliter expedit, więc i ustby na zagajenie jego nie otwierał, gdyby jmp. Krasieńskiego, posła tak godnego, głosem nie był compulsus. Zaczem projekta, magno sudore et labore, za

¹⁾ Cz. III d: Holendrów adduxit pro exemplo, że wojska nie konserwują, a gdy tego trzeba, dostają go za pieniądze. Monety bicie naostatek promowował. ²⁾ Cz. III d.: i o projekt 1736 r.

zgoda izby poselskiej ułożone i podpisane, te wszystkie razem z sobą konsekrując na publiczną usługę, do łaski oddał marszałkowski, et quidem pierwszy,

1-o, aryngę, 2-o, internae et externae securitatis, 3-o, reasumptionem konferencyi, 4-o, opisanie pospolitego ruszenia, 5-o, odmiany sejmu, 6-o, approbationis funduszu częstochowskiego, 7-o, ustanowienia nowych taryf, 8-o, ustanowienia komisji generalnej.

Zabrawszy głos, jmp. Ważyński, poseł żmudzki, animował ichmcioń, aby wszyscy junctim, inszemi nie bawiąc się materjami, ad id colliment, co ojczyźnie być może najpotrzebniejszego, jako to aukcyja, do której na prowincjonalnych sesjach doskonale i mocne dać przyobiecał sposoby. Otworzenie gór Olkuskich rem nunquam practicatam być uznawał, ile że, nie mając jeszcze sposobu do aukcyi wojska, o ekspensach fere milionowych zamyślać poczyna się.

Po skończonym tym głosie zaczął jmp. sekretarz sejmowy czytać projekt № 3 o konferencyi reasumpcyi, na którego podpisanie gdy generalna zaszła zgoda, za pytaniem się trzykrotnem jmp. marszałka, podpisany został.

Był zatem czytany drugi projekt, № 5, o odmianie sejmu na pierwszy poniedziałek post festum s. Bartholomaei, na który vicissim całej izby zaszedł assensus, prócz jmp. Walla grodzieńskiego i posłów warszawskich¹⁾, dających swoje racje, że podtenczas zboża, będąc w polu, wielkieby przez sejm ponosiły szkody, jakoteż i należytej dla tak liczego ludu nie mieli sufficiencyi. A gdy już majori in parte ichmcioń pp. posłów ukartowano sentymenta, o czytanie projektu aukcyi wojska upraszano. Jmp. marszałek, chcąc lepiej ten projekt strutynować, solwował na tem sesją in crastianum na godzinę ósmą.

SESYA SZESNASTA²⁾.

Die 18 Octobris.

Jmp. marszałek, lubo na dniu wczorajszym solwował sesją in ordine do czytania projektu auctionis wojska, lecz idąc za

¹⁾ Cz. III: mazowieckich. ²⁾ Podajemy ją według Cz. I, Cz. II, Dz.; odmienna jest wersja Paw. i Os.; redakcja Fr. I stanowi skrót Cz. I.

zdaniem niektórych ichmciów pp. posłów, chciał ufacylitować na dniu wczorajszym czytane projekta, to jest o otwarciu gór Olkuskich, o odmianie sejmu na pierwszy poniedziałek po św. Bartłomieju i o mennicy, więc explorabat sensum izby, jeżeliby assensum dała do czytania tychże projektów. Jakoż za zgodą izby jmp. sekretarz sejmowy, wyszedłszy in medium izby poselskiej, czytał projekt o otwarciu gór Olkuskich; a że w nim animadvertit

Jmp. Czarnecki, poseł bractawski, termin położony: „pro commodo nostro“, domawiał się interlocutorie, aby ten termin był odmieniony, i wyraziło się: „pro commodo publico“, i gdy jmp. marszałek ten termin poprawić kazał, odezwał się ad hunc casum

Ks. jme Lubomirski, poseł czerski, we trzech zawierając skrupuł swój categoryach: 1-o, aby do tych gór Olkuskich naznaczona była komisya, i ponieważ w tym projekcie jest wyrażono, że będą naznaczeni na komisya, ale kto i przez kogo, nie masz, więc upraszał jmp. marszałka, aby ten punkt dostateczniej i jaśniej był opisany; 2-o, praecavit sobie, aby dobra szlacheckie dziedziczne były ekscypowane; 3-o, wiadomo jest każdemu, że skarb pieniędzy nie ma: uważać kazał, aby zawodu nie było i daremnymi kwestyami konstytucyi nie zaprzętać, których ad effectum przeprowadzić trudno.

Jmp. Linowski, poseł oświecimski, to insuper do gór Olkuskich przydał, że sine societate nie mogą być utworzone¹⁾.

Jmp. Chojecki, sędzia i poseł liwski, że wczoraj trojakiś były traktowane materye, jeszcze nie z zupełnem ich desiderio wielu ichmciów ukontentowaniem, pierwsza materya religionis et regionis, druga komisyi inter unitos et disunitos, trzecia conferentiarum z postronnymi ministrami, z których ostatnia wymusza głos z niego, aby upraszał o jak najprędszą tychże konferencyi akceleracyą, gdyż ojczyzna i prawo gwałt cierpi: Ukrainie na mil kilkadziesiąt gruntu zabrano, przez Moskwę Archaniół-Go-

¹⁾ *Zamiast przemówień Lubomirskiego i Linowskiego, zgodnie z Cz. I streszczonych w Cz. III., Paw. i Os. zapisują:* jmp. Grzybowski, podkomorzy i poseł czerski, do projektu gór Olkuskich przymówił się, aby komisya była naznaczona przez kogo, i którzy do tej komisyi będą należeć, upraszał oznajmić, ponieważ aby dobra dziedziczne, przy tych górach leżące, nietykane były.

rod i różne kolonie pozakładano, jmp. krzemienieckim podkomorzym*) świadczył się, że gdy i sam, jako sędzia pograniczny, był na inkwizycyi, z której to się patetice pokazało, że z Archaniół-Gorodu kilkadziesiąt koni, wypadłszy za granice polskie, ludzi niemało violenter zabrało; hajdamacy czynią częste ekskursye, a żadnej za to nie odbieramy satysfakcyi; gdy kto z naszych wykroczy, to go zaraz egzekwują, a jeżeli z strony ich kto delinquit tedy odpowiadają, że bez wyraźnego dworu petersburskiego pozwolenia i ukazu żadnej nie mogą na delinkwenta ferować sentencji, i lubo J. Kr. Mość do tychże konferencji czas pięciodniowy przed złączeniem się izby poselskiej z senatorską vigore prawa naznaczyć raczył, tedy, jako *contra legem et regem loqui non licet*, tak tenże czas nie wystarczy do dania należytej braci naszym, in planctu et ululatu będącym, rezolucyi. Więc zdało mu się suplikować J. Kr. Mości, ażeby w tych innych krzywdach do Rosyi był poseł wyprawiony. Dziękował zatem J. Kr. Mości za złożenie inter unitos et disunitos komisyi, która ponieważ magnum w Wielkim Księstwie Lit. *causavit motum*, ile z illacyi jmp. Czarneckiego, posła braclawskiego, dnia wczorajszego nauczył się, do jakiego te sprawy należeć powinny *subsellium*, według alegowanych przez tegoż jmcj konstytucyi, które reasumować ad hunc casum życzył, co jeżeliby w niepamięć iść miało, tedy cum *discrimine* sejmu obstawać o to deklarował. Gór zaś Olkuskich otwarcia gdyby kto miał bronić, *anathema sit*, to sobie tylko *praecavendo*, żeby wprzód aukcya wojska stanęła, a potem otwarcie mineralów nastąpiło i to tym sposobem, jeżeli od zapłaty wojsku jakowa *superrestabit suma*; proponowana zaś do tychże gór *societas* nie zdała mu się być potrzebna i bezpieczna, ażeby zaciągniony *ex collateralibus socius*, a po polsku braciszek, nie stał się *successu temporis* onych panem; i jeżeli ta *societas* propter Jesum albo propter esum ma być, *dilucide* chciał o tem wiedzieć: jeżeli propter Jesum, to jest propter *bonum publicum*, tedy na nią zezwalał, jeżeli zaś propter esum, to jest dla prywatnego pożytku czyjego, tedy na nią per totum *contradicebat*, alegując przeszłych wieków tranzakcye, gdy Rzplita Polska in *societatem* do wasalatu pruskiego i kurlandzkiego niektóre *ex potentibus* osoby przypuściła, tedy *sensim ex supremo et directo* do tychże

*) Stefan Maliński.

księstw dominio subtelnyimi sposobami wraz wyzuwana być poczęła, consequenter obawiać się kazał, ażeby Rzplita Polska in vasallatum nie poszła, i przy tych wniesionych racyach swoich oponując się, obiecał się do niczego nie przystąpić. Super quantitate zaś czerw. złotych jeżeliby po 18¹⁾ złotych iść miały, mocno negował, boby to z wielką dla żołnierza było krzywdą w większej cenie brać, a w mniejszej wydawać, owszem o kwekwyą monety cum valore vicinorum dopraszał się, namieniwszy, że i bez tego stan rycerski wielką ponosi krzywdą, gdy żołnierskie miesiące są per totum przepomniane i żadnej nie mają konsyderacyi.

Jmp. Straszewicz, poseł upicki²⁾, disertissimo ore Regi Regum et Domino Dominantium czynił podziękowanie, że za benedykcyą Jego po zakończonych szczęśliwie sejmu preliminaryach metam properamus ad unam. Więc minoris importantiae projektów odstąpiwszy, życzył pomocą Rzplitej ucięmiężonej od wojsk rosyjskich i o ratunek do nas wołającej w Księstwie Kurlandzkim succurrere braci. Będąc niezupełnie ukontentowanym względem poczynionych krzywd ex vi naznaczenia konferencyi daną przez jmp. marszałka rezolucyą, wspomniawszy sejm 1736, gdzie ordo equestris żadnym sposobem do elekcji marszałka sejmowego nie chciał przystąpić, póki z Korony Polskiej i W. Ks. Litewskiego non subsequetur wojsk rosyjskich evacuatio, z tych tedy okoliczności względem krzywd i opresyi Księstwa Kurlandzkiego nieoziębłe pokazać staranie każdemu patryocie bene sentienti zalecał.

Jmp. Ciechanowiecki, poseł mściśławski³⁾, ad casum wspomnianej nieraz komisji przymawiając się, to sobie praeconstituit, ażeby konstytucya 1669 r. reasumowana była i ażeby J. Kr. Mość, jako pan pobożny, ex zelo fidei żadnej dysydentom do honorów nie dawał admisyi, których od tej prerogatywy tak sancita dawne, jako i konfederacya tarnogrodzka anno 1717 odcięła i odstrychnęła. Więc mocno prosił jmp. marszałka, ażeby ciż dysydenci in religione per novellam legem od wszystkich honorów et a pane benemerentium omnino oddaleni byli. Na aukcyą wojska nie rekużował, intuitu której na wszelkie podatkowania genera, które przeszłych sejmów słyszał proponowane,

¹⁾ Cz. III: 17. ²⁾ Cz. III d.: Po uspokojonem zamieszaniu izby. ³⁾ Paw. nylinie: Przeździecki, poseł inflancki.

pozwał, aby względem popisów saltem quoad apparentiam ichmość panowie wojewodowie nie przepominali wydawać uniwersałów, dopraszał się¹⁾.

Był zatem przez jmp. sekretarza czytany projekt, do gór Olkuskich regulujący się, do którego podpisania jmp. Kalinowski, gdy nietylko jmp. marszałka, ale i deputowanych do konstytucyi ichmiciów pociągał, takową odebrał rezolucyą, że nie jest to in praxi, ażeby do projektów deputaci do konstytucyi podpisywać się mieli²⁾. Przystąpił iternum jmp. marszałek in ordine auctionis wojska do czytania projektu dla ustanowienia przez rewizye nowych in futuro taryf, intuitu zniesienia z dóbr ziemskich pogłównego³⁾.

Jmp. Darowski⁴⁾, poseł podolski, przymawiając się do tego projektu ustanowienia nowych taryf, względem kwart, hy-

¹⁾ **Cz. III d.:** Olkuskich gór otwarcie sądził być trudne. Wniósł i to, aby podać konnotacyą interesów publicznych i rozesłać do braci, aby wspólnie w domu radzili. Funduszu na wojsko ten podał sposób, aby każdy szlachcic od dziesięci chłopów jednego żołnierza pieszego z rynsztunkiem wyprawił. W interesie województwa mścisławskiego o krzywdy od Moskwy prosił o wczesną rezolucyą. Jmp. marszałek prosił o zgodę na czytanie projektów, i czytał jmp. sekretarz projekt o otworzeniu gór Olkuskich, w którym „pro nostro commodo“ zamieniono tak: „pro publico commodo“; dolożono, aby szlacheckie góry pod rygor tej konstytucyi nie podpadały, i aby resztę dopiero, która zostanie nad ekspensę na wojsko,łożyć na otwarcie gór. Jmp. Komorowski bełzki mówił, że dobyte mineralów skutku nie weźmie. Jmp. Wołski inowrocławski nie aprobował także tego projektu, radząc, aby dać moc komisarzom, aby kontraktowali z arendarzami o otwarcie gór i metalu na ich zysk obracania za umówieniem się pozwolili. *Następuje czytanie projektu o ustanowieniu nowych taryf.* ²⁾ **Paw. d.:** Jmp. Zbrożek wołyński dawał sposób, aby, gdy projekt komisji czytany będzie, ichmość pp. komisarze mieli potestatem dobywania gór Olkuskich i mineralów, i co do nich, z kimby rozumieli, societatem uczynić. ³⁾ **Paw. d.:** Jmp. Pułaski, starosta warecki, ciechanowski, uczynił sobie prekustodycyą tego projektu, bo może się co przydać albo ująć, i życzył, aby drugi raz był czytany. **Cz. III d.:** Podczas czytania jmp. Karwowski podlaski przymówił się, aby dolożyć, żeby starostowie in personis przysięgali na sprawiedliwą kwartę. ⁴⁾ **Cz. III:** Stadnicki podolski; **Paw.:** Stadnicki, poseł krakowski.

bern i innych podatkovania sposobów radził, aby ichmość pp. lustratorowie collectum podatkovania genus pro decisione finali nie do komisji generalnej, ale do sejmu ekstraordynaryjnego odsyłać raczyli, który loco commissionis aby był w Warszawie złożony, J. Kr. Mość suplikować o to zalecał; namienił ad senatus consulta konstytucją 1662 r., że prześw. senat w sprawy, do sądów sejmowych należące, żadną miarą wdawać się in scio ordine equestri nie powinien.

Czytany był projekt naznaczenia komisji generalnej, do którego jmp. Karwowski, poseł bielski, nie życząc tam czasu niepotrzebnymi słów próżnych infascinare illacyami, gdzie serio o samym tylko ratunku ojczyzny mówić należy, widząc zaś varietatem w tymże projekcie, że ichmość pp. lustratorowie powinni taryfy sporządzone komportować na przyszłą komisją generalną, która komisja, gdyby absolutam decidendi miała mieć in genere contribuendi potestatem, do niczego ex hac ratione przystąpić nie obiecał, owszem, za zdaniem idąc jmp. Darowskiego, posła podolskiego, w tejże materji o naznaczenie sejmu ekstraordynaryjnego J. Kr. Mości suplikować rekomendował; prosił zatem jmp. marszałka, aby dwa projekta, jeden do ułożenia taryf, drugi in ordine do naznaczenia komisji generalnej, były dla województwa podlaskiego copiatim, a to dla lepszej posłom informacyi, komunikowane.

Jmp. Mogilnicki, poseł gostyński, confitendo osobliwsze dla ekspektacyi publicznej ukontentowanie, z tej przyczyny, że już przezacna izba poselska ad seria, to jest do ugruntowania securitatis internae et externae gradatim przyszła, upraszał jmp. marszałka, gdyby oprócz projektów J. O. ks. Lubomirskiego, magno labore wypracowanych, swoje też w tejże samej okoliczności chciał promulgare projekta, ażeby izba poselska z tych i owych według upodobania swego niektóre mogła colligere punkta, ponieważ ułożone przeszłego sejmu projekta suis jeszcze non carent quaestionibus. Idąc zaś za zdaniem J. O. ks. jmcí biskupa krakowskiego, w senacie mówiącego, wspomniał, ażeby dla łatwiejszego zrozumienia krótko napisane były projekta, a w tym projekcie auctionis wojska multas słyży rationes, które in suas mogą dividi classes. — Odpowiedziano jmcí na to, że melius abundare quam deficere, ile przez obszerne opisanie lepiej enuncleatur materja.

Jmp. Sulistrowski, poseł oszmiański, chwając zbawienną jmp. Paca, posła kowieńskiego, rezolucyą, który się, jako *optimus patriae civis*, dla aukcyi wojska nietylko z starostwa swego borciańskiego, ale nawet z własnych dóbr ziemskich połową intraty dzielić deklarował, rozumiał, że ten przykład i odwaga każdego by ojczyzny syna do podobnej wzbudzić powinna rezolucyi, od której ma każdy daną sobie z wolnością fortunę, więc nie skądinąd zaczynać radził, jako tylko od obrony i zmocnienia sił Rzplitej, ażeby bez nich zostając, ojczyzna razem z wolnością nie upadła. Niekontent zaś z tego wielce, że w projekcie lustrationis słyszał: „*non obstantibus quibusvis privilegiis, immunitatibus* w dobrach duchownych“, rozumiejąc, że przez to fundusze miały być poznoszone ¹⁾).

Jmp. Czacki, poseł bełzki ¹⁾), nie widząc *sufficientiam* skarbu, ile gdy ma swoje różne ekspensa, do gór Olkuskich i oraz według sentymentu jmp. mazowieckiego życząc do onych *societatem*, wyraził, że łąnowy podatek nie jest pewny, ponieważ nie są wymierzone łąny na Podolu; życzył oraz, ażeby respektem głównego żydowskiego coroczna była lustracya Żydów, albo ich *glebae et loco* ²⁾) *annectere*, żeby z jednego miejsca na drugie nie przenosili się. Że zaś z dóbr duchownych i królewskich *ex propinationibus* terażniejszym projektem dziesiąty szeląg ma być pozwolony, zaczęł z dóbr ziemskich szeląg dwudziesty powinien byćznaczony, ale i na dziesiąty *propter bonum publicum* pozwolił, uchwalwszy *poenas* na ichmciów pp. lustratorów, gdyby kogo podatkiem przeładowali. Cło generalne postanowić, pozniejszy partykularne, *cum sancito rigore* na stanowiących zalecał; żeby zaś generalna komisya miała *decisivam potestatem*, na to nie pozwalał, boby to była *nova forma regiminis*.

Ks. jmc Lubomirski ⁴⁾), rozumiejąc, że się przez to nie ubliży wolności, która ojczyznę naszą od innych narodów tak

¹⁾ Cz. III d.: Przymówił się naostatek, że na sejmikach *pluralitas votorum* do obrania marszałka i lustratorów jest uszczerbkiem wolności. Ostrzegął także *securitatem* dóbr ziemskich do uwolnienia ich od podatków. ²⁾ Cz. III d.: wyliczał z niedojścia sejmu szkodliwe dla ojczyzny a niesławne dla narodu konsekwencye. ³⁾ Cz. III: do kahalów. ⁴⁾ Cz. III: chwalił zelum jmp. oszmiańskiego Sulistrowskiego dla utrzymania wolności, oświadczając i sam od siebie mocne do niej przywiązanie, eks-

dystyngwuje, że Polonus libertate caetera superat regna, gdy marszałek na sejmiku naznaczenia ichmciów pp. lustratorów pluralitate votorum będzie obrany, bo w tymże projekcie jest dołożono, że pro hac sola et nunquam practicanda vice; nie życzył przeto negotium lustracyi na extraordinaryjne odsyłać sejmy, które mogą nie dochodzić, ale na komisyi generalnej finaliter decydować.

Jmp. Darowski, poseł podolski, nie dziwował się, że projekta taryf i komisyi generalnej są długo opisane, rozumiejąc, że w podobnych materyach dla lepszej elucydacyi lepiej, że obszerniej, niżeli krócej a defectuose. Obligował jmp. marszałka, aby tak starej, jak nowej laski projekta komunikowane dla lepszego w nich się przejrzenia były ¹⁾, a co się tyczy metum, aby ichmość pp. marszałkowie i lustratorowie pluralitate votorum obierani nie byli, za niepotrzebny to być uznawał skrupuł, gdyż województwo krakowskie i inne na różne funkcyje pluralitate votorum obierają, a jednakowoż przez to libertati non derogatur, a co większa, ten projekt binas tylko tangit provincias, a do W. Ks. Lit. nie się nie reguluje.

plikował, dlaczego marszałek sejmikowy i lustratorowie per pluralitatem votorum na sejmikach powinni być obierani, dając racya, że sejmiki nie dochodzą. Dlaczego nic w tem nie sądził szkodliwego pro hac sola et amplius non practicanda vice. ¹⁾ **Cz. III tak kończy:** prosił według zdania jmp. Mogilnickiego gostyńskiego, ażeby nowy był ułożony, a dawny pozwolony ad limam. Do punktu zaś ratione pluralitatis votorum przeciwne jmp. oszmiańskiemu wyraził zdanie, że ten punkt non tangit Provinciis Litewską, bo jest wiele konstytucyi koronnych, pluralitatem votorum utwierdzających: cytował zatem województwo krakowskie i niektóre, zażywające hanc pluralitatem na sejmikach. Tem zakończył, że przez zniesienie pluralitatis dawne znieslibyśmy konstytucye. Jmp. Sulistrowski oszmiański reposuit, że te województwa pluralitatem votorum na sejmikach zażywają, którym na sejmie walnym nemine contradicente pozwolona ekscepcya, ale tu niemasz zgody; czem wielu ichmciów commovit do szemrania. Jmp. marszałek mówił: gdyśmy tandem do tej materyi przystąpili, która i od tronu i z instrukcyi województw wszędzie jest zalecona, raczie, WPanowie, operari bonum, nie wchodząc w inne materye. Ja, stosując się do woli WPanów, podam dwa projekta, jeden od starej, drugi od mojej laski; upraszam, żeby czasu daremnie nie trawić i drugim się w głosy nie wrywać (*następuje solwowanie sesyi*).

Jmp. Sulistrowski, poseł oszmiański, interlocutorie odezwał się, upraszając jmp. Darowskiego, aby pro hoc pluralitate choć jedną pokazał konstytucyą, w którejby nie było dołożone: non obstante liberi veto contradictione.

Jmp. Tyszkiewicz, poseł żmudzki, fundując wszystkie szczęśliwości królestw na dobrej królów z sąsiadami harmonii, za której utrzymanie dotąd należyte J. Kr. Mości złożył podziękowanie; jednakowoż, widząc Rzplitą ab intra niedobrze rozporządzoną, ab extra ad ingruentes hostilitatis casus in inermi statu znajdującą się, compellebat ichmciów, aby za cel wzięwszy sobie szczęśliwości, o aukcyi wojska pro principali pomyśleć raczyli. Eksponował, że kraj nie jest fortecami opatrzony, granice bez straży, miasta sine praesidiis, arsenały bez amunicyi, tak dalece, że na niczem secure polegać nie może, chyba tylko na samej Boga obronie, który pugnet pro nobis. O wsparcie nachylonej in subsellis sprawiedliwości upraszał¹⁾.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, zabrawszy głos interlocutorie, że odebrawszy od tronu materye, od senatu rezolwowane i do izby poselskiej oddane, upraszał, aby inszych nie mieszając materyi, o szczególnej aukcyi wojsk mówić raczyli, aby zaś czas na układanie wielu projektów nie schodził, ad trutinam wziąć projekt starej laski, jako też, aby pan marszałek szemrzącym w izbie poselskiej imponat silentium, serio się dopominał.

Jmp. marszałek, in spem melioris successus deklarowawszy ichmciom pretendującym copiatim projekta komunikować, a że ta materya tangit statum Rzplitej, życzył, aby privatim semotis arbitris traktowana była, i na tem solwował sesyą in crastinum na godzinę ósmą.

SESYA SIEDMNASTA.

Die 19 Octobris.

Jmp. marszałek przy zagajeniu sesyi, szczęśliwie zakończonych praeliminariorum powinszowawszy początków i już do

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Chojewski liwski zalecał, aby securitas interna et externa była zachowana. Wniósł też, aby sprawiedliwość była utrzymana, gdyż według Neoteryka: justitia conservat populum, subtrahit scelera, fulcrum et conservatio regnorum est; upraszał innych ichmciów, aby cheieli in unum collimare sensus.

samych sejmowania cum adjutorio Altissimi przyszedłszy śródaków, jak najpomyślniejszego życząc sukcesu, o sejmie przeszłym i terazniejszym tak explanavit, że sejm przeszły według projektów ułożonych chciał tego directe, ażeby na onym aukcyja wojska in esse suo stanąć mogła. Terazniejszy zaś sejm nie do aukcyi wojska, ale tylko pure quoad oeconomica jest determinowany, na którym respektem tejże aukcyi non in esse, lecz tantum in fieri laboratur. Prosił tedy ichmciów pp. posłów, ażeby na czytanie projektu nowo przez siebie uformowanego zezwolić chcieli i pro arbitrio suo, co się zda komu, w nim adaugere vel diminuere.

Jmp. Przyłuski, poseł bractawski, ponieważ czas obrad publicznych ad medium sejmu przyszedłszy, inter caeremonialia et essentialia na równej zawisł szali, a jako już caeremonialia w czasie trzyniedzielnym swój odebrały skutek, na których niewiele zawisło, tak zagrzewał ichmciów, aby, przystępując teraz ad essentialia, próżnej jeszcze szali swoją dali wagę. Accedendo zaś do instrukcyi swojej, upraszał, ażeby projekta, magno sudore et labore parta księcia jmei Lubomirskiego, pod przeszłą łaską ułożone i od braci naszych akceptowane, żadnej złej nie popadając opinii, czytane były. Materyą zaś otwarcia gór Olkuskich, jako i bicia monety, dalszemu życzyl na deliberacyą porzucić czasowi, ile gdy przez kraj polski różne częstokroć przechodami grasując hostilitates, to przypisują onemu elogium, że jest terra melle et lacte fluens. Więc gdy otworzymy kruszce i bić będziemy monetę, tedy chciwym apetytem et auri sacra fame uwiódłszy się, mógłby nas kto in absolutum pod siebie podbić dominium. Zaczem nie z gór Olkuskich, ale z ichmciów ks. biskupów i opatów, z starostw i orderowych na aukcyą wojska dawał sposoby, którzy ex pinguissimis beneficiis et pane benemerentium należytych hybern i kwart nie płacą, a dobra ziemskie sub onere pogłównego dotąd jeszcze jęczeć muszą. Wołałby i sam dóbr dziedzicznych odstąpić, a de pane benemerentium aliquam wziąwszy z łaski J. Kr. Mości portionem, hybernę i kwartę na wojsko płacić. Życzyl zatem ad media, do domowej regulując się ekonomii, przystąpić. O determinacyą sądów sejmowych wiedzieć żądał. Wspominał o województwie bractawskim, że w wielkiej zostaje mizeryi, że w tamtym kraju od poddanego swego żaden nie jest pewien życia, jeść czego nie ma i prawie woła: da obolum Belisario, quia manus Domini tetigit me. Gdyby zaś kto, inne wtrącając

materye, nie o aukeyi wojska mówił, tedy oświadczył się w pół mowy głos jego interrumpere i do niczego nie przystąpić.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, remonstrując to ichmościom pp. posłom, że każdy z nich jest wysadzony na podźwignienie ojczyzny i na ratunek onej, a częstokroć pod płaszczykiem rady ukrywają się szkodliwe zdrady, przeto nie życzył żadnych prywatnych wtrącać materyi, mówiąc, że i sam ma niektóre według instrukcyi desideria, które dalszemu porzuca czasowi, czyniąc to prae amore dobra pospolitego. Gdyby zaś lustratorowie i rewizorowie pluralitate votorum na sejmikach obierani byli, byłoby to cum magno liberi veto praejudicio; owszem żądał, ażeby izba poselska z pośród siebie lustratorów naznaczyć chciała i im przysiądz tu kazała. O sumach ichm. pp. dygnitarzów, respektem mostu pod Warszawą zebranych, gdzie się podziały, wiedzieć pragnął. Także generalna administracya poczt koronnych, aby jmp. marszałkowi*), który z nich na 40,000 talerów ma profitu i pieniądze zagranicę wywozi, była odebrana, a jmp. podskarbiemu kor.¹⁾ oddana. Żydzi także, którzy wielkie chrześcijanom in commerciis czynią przeszkody, nie po 3 złote więksi ani mniejsi po zł. jednym, lecz gdyby każdy po taleru bitym od głowy zapłacił, i gdyby rabinowie cum senioribus super realitatem importancyi przysięgali, serio domawiał się. Dóbr zaś ziemskich w podatkowaniu powinna być allewiacya, ile gdy każdy szlachcic obowiązany jest z nich własnym kosztem ekspedycyą służyć wojenną; lecz gdy teraz o naznaczeniu do tychże dóbr słyszy lustracyi, obawiał się, ażeby większej jeszcze nie było agrawacyi, której dobra ziemskie subjacere nie powinny. Co się zaś tycze cła generalnego, czopowego i szelężnego, tego się płacić nie zbraniają.

Jmp. Matuszewicz, poseł płocki, do projektów lustracyi i komisji generalnej przymawiając się, lustracyą w dobrach ziemskich potrzebną ante omnia być sądził, ile gdy dla przeładowania podatkiem pogłównego blisko dwóch tysięcy wsiów w żołnierskie za dekretami dostało się ręce, i to się sine ullo liberi veto stało praejudicio. Więc (*aby*) dalszym w podobnej okoliczności zabieżeć

¹⁾ **Paw.:** Kossowskiemu, podskarbiemu nadw. kor.

^{*)} Karol Leopold Marschall v. Bieberstein.

konsekwencyom, na elekcyą tak marszałka, jako i lustratorów per pluralitatem votorum pro hac sola vice na sejmikach pozwalał. O komisyi zaś generalnej to powiedział, że nie jest nowej inwencji, bo za Zygmunta III r. 1590 i za Władysława w r. 1634¹⁾, podczas różnych rewolucyi praktykowana była; żeby zaś miasto komisyi generalnej sejm ekstraordynaryjny miał byćznaczony, nie było (*by*) fructuosum dla Rzplitej, bo sejm się zerwać może, a czasem nie pozwoli nam złożyć onego, gdy nieprzyjaciel nad karkiem stać będzie²⁾. Względem zaś zbiegłych z województwa brzeskiego na Wołyń poddanych praecustodivit sobie konstytucyą anni 1597³⁾, virtute której podobne sprawy między obywatelami królewskimi i W. Ks. Lit. przez komisye decydowane być powinny.

Jmp. Ustrzycki, poseł przemyski, respektem aukcyi woj-ska swojem chcąc suffragari zdaniem, z tą się dał słyszeć pre-tensyą, ażeby ichmć ks. biskupi koronni przynajmniej z dóbr swoich 200.000 ofiarować chcieli. Także Ordynacya Zamojska i Ostrog-ska na potrzebę Rzplitej przynajmniej po 1000 ludzi z bronią i munderunkiem wystawić nie rekuzowała; i lubo też ordynacye wielą są obwarowane konstytucyami, a jednak pro necessitate publica et injuria temporum znać się dobrowolnie do tego po-winny. Przytem ichmość pp. starostowie grodowi, według da-wnych zwyczajów, po sto kozaków horodowych dla obrony granic i dania repressaliorum hajdamakom konferować powinni: przy-wodząc chwalebny do zbudowania się każdemu przykład księcia jmcı Jeremiasza Wiśniowieckiego, który własnym sumptem 12,000 żołnierza trzymał i onym granic bronił. Co się zaś tycze wiary św., non tam audacter, quam reverenter wspomnieć nie zanie-dbał, że Rzplita tak przez postpozycyą fidei orthodoxae, jako i przez zabranie niesłuszne kraju wielką od Moskwy ponosi krzywdę; w których to krzywdach projekt napisany do laski marszałkowskiej oddał. Upraszał oraz J. Kr. Mości, ażeby de pane benemerentium tak dla starszych, jako i młodszych zarów-no udzielił chleba, skarżąc się na kamerę, która bez wiadomości J. Kr. Mości contra pacta conventa et alias leges wójtostwa

¹⁾ Cz. III: Za konfederacyi Chmielnickiego. ²⁾ Cz. III d.: Te-raz, kiedy pod szczęśliwem J. Kr. Mości panowaniem cichym cieszy-my się pokojem, wszystko nam się ciężko widzi. ³⁾ Cz. III: 1507.

i inne królewszczyny do dóbr stołowych gwałtem odbierać praesumpsit. Ażeby zaś jmp. podskarbi terażniejszy kor. tak, jak jmp. Grabowski, in persona sua kalkulował się, omnino instabat. Także i o koekwacyą monety cum valore vicinorum. Przykomo-rek jmp. wojewody sandomirskiego cła partykularnego wodnego¹⁾ aby in numerum cel nie wchodził i był zniesiony, jako praepudiciosus et injuriosus cłu generalnemu, mocno domawiał się²⁾.

Jmp. Łaniewski, poseł słonimski³⁾, przepraszał izbę poselską, że w materye, które tylko duas simpliciter concernunt provincias, mieszać się, w cudze zaglądać kąty odważył się, ale zaszczycając się od roku 1569 unią, którą Korona Polska z W. Księstwem Lit. przyjęła, rozumiał, że refleksya jego zwyż pomienionej prowincyi znajdzie konsyderacyą. Wnoszona tu była materya przez różnych ichmcioów o ufundowaniu cła generalnego, które nie tylko do Korony, ale i do Litwy regulatur, i ponieważ kupcy litewscy, przejeżdżając przez Polskę, na wielkie przez cła partykularne skarżą się depaktacye, zaczęm upraszał, aby cło generalne jaknajlepiej, nemine excepto, obwarowane, partykularne zaś per totum zniesione było. Otwarcie zaś gór Olkuskich gdyby ze skarbu kor. być mogło, nie rozumiał, ponieważ skarb koronny w expensach publicznych swoich niema granic.

¹⁾ Cz. III d.: Pod Solcem... na którym Żydzi dla większego żdzierstwa osadzeni są. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Grzybowski czerski, wymawiał niezelozyą o wolność, kiedy, lubo przechodziło cudze wojsko przez nasz kraj i lubo ponosimy agrawacye na pograniczu, zdajemy się, jakbyśmy tego nie czuli. Wyraził, że pogłównego podatek jest z obciążeniem ziemianów, a i wojsko zapłaty punktualnej nie ma, wsi tylko odbierają żołnierze, więc trzeba inszy substituere podatek, dlaczego sposoby podatkovania, w roku 1738 wynalezione, radził przedsięwziąć, do czego komisya i lustracye sądził być potrzebne, gdyż do ustanowienia sprawiedliwej kwarty i innych podatków rewizye pożyteczne. Podał sposób, z chałupy podymnego po pół złotego dając, do znacznej sumy złożenia, jako i poczt do skarbu koronnego przyłączenia. ³⁾ Cz. III: Wspomniiał głos jmp. marszałka, w którym jmp. Sulistrowskiemu oszmiańskiemu przełożył, żeby się nie sprzeciwiał w interesach koronnych, i na ten odpowiedział, że co ad generalitatem należy i naszej prowincyi przymówić się wolno; więc wniesiona pluralitas votorum i mnie się nie podoba, lepiejby, żeby J. Kr. Mość do komisyi, jako i na lustracye wiadome po województwach subjecta wysadziła.

Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, ad casum zniesienia cel partykularnych odezwawszy się interlocutorie, dowodził konstytucyami, że cło sandomirskie, tak wodne jako i lądowe, jest uprzywilejowane, więc żadnym sposobem zniesione być nie może. A nakoniec jmp. wojewoda sandomirski, będąc do konstytucyi naznaczony, sam się tam w tym interesie dopilnować zechce, a jeżeli insi, podobnie mając prawa, ustąpią, rozumiał, że i jmp. wojewoda sandomirski dla dobra pospolitego eadem pójdzie aequanimitate¹⁾.

Gdy tedy te i inne materye przyniosły taedium jmp. marszałkowi, pytał się ichmciów, jeżeli chcą wysłuchać czytania komisyi generalnej projektu.

Natychmiast jmp. Ciechanowiecki, poseł mściłowski, zabrawszy głos, na fundamencie konstytucyi 1736 o zniesienie podymnego z dóbr ziemskich dopominał się, obiecując się do niczego nie przystąpić, jeżeliby podatek jaki na szlachtę miał być włożony. Przytem w krzywdach województwa swego, od Moskwy poniesionych, niektóre podał na przyszłą konferencyą punkta.

Jmp. marszałek, zabrawszy głos powtórnie, reprezentował ichmciom, że projekta swoją derivant a proijciendo etymologią, więc libero arbitrio ichmciów porzucal, aby pro sensu suo oneż aprobowali albo dysaprobowali, dodając, że ta komisya nie decisive, ale relative do przyszłego sejmu mieć się będzie. Exquirebat nakoniec mentem ichmciów, jeżeli ten nowoułożony projekt czytać pozwolą, na co gdy zaszła uniwersalna zgoda, czytany był projekt komisyi, którego izba cum summa attentione słuchała.

Jmp. marszałek po przeczytaniu tego projektu, zabrawszy głos, oddawał go in libram iudicii ichmciów pp. posłów z tą obligacyą, aby dla lepszej informacji de intrinseca ejus sonantia po kopie przysłali do jmp. sekretarza sejmowego, spodziewając się de aequanimitate W. Ks. Litewskiego, że pari methodo postępując, swoich projektów vicissim komunikować będzie, i przemówić się prowincyom koronnym pozwoli.

Jmp. Horain, poseł wileński, widziawszy varietatem głosów ichmciów koronnych, że jedni na starej laski, drudzy na nowej acquiescebant projekcie, upraszał ichmciów, ażeby finaliter deklarowali, którego się trzymać projektu, czy tego, co in esse,

¹⁾ Cz. III d.: o co wielu powstałi.

czy tego, co in fieri do aukcyi wojska reguluje się, aby i Prowincya W. Księstwa Lit., wiedząc, czego się trzymać, in cassum nie pracowała.

Jmp. marszałek, replikując jmp. Horaina, posła wileńskiego, tę dał rezolucyą, iż ponieważ żaden z ichmciów na dopiero przeczytany projekt nowej laski, regulujący się ad oeconomica, z swoją się nie odezwał kontradykcyą, rozumiał, że toż samo może być za rezolucyą.

Jmp. Czacki, poseł belzki, życząc cordicitus aukcyi wojska, zaprzatać się projektem na góry Olkuskie ze skarbu Rzplitej nie życzył, inferendo, że tyle nigdy mieć nie będzie pieniędzy, aby ex restanti od aukcyi wojska tak wielkie na otwarcie mine-ralów mógł ułożyć sumy, więc idąc za sentymentem jmp. wojewody mazowieckiego, aby societati bez ekspensy Rzplitej to otwarcie zalecić, i na ten koniec projekt swój oddał jmp. marszałkowi, który przeczytawszy jmp. sekretarz sejmowy, alegował jmp. marszałek, że obscure jest napisany i eksplikacyi potrzebujący; tę perplexitatem jmp. Moszczeński¹⁾, poseł krakowski, rezolwował, alegując, że w starostwie spiskiem takoweż znajdują się societates, które propriis sumptibus mineralów in visceribus terrae szukają et pro jure dominii quartam partem płacą, co practicatur w Ameryce i Peru; nawet królowa jme węgierska, mająca dosyć sposobów swymi skarbami otwierać góry, jednako-woż w Węgrzech i po inszych państwach od podobnych kompanii czwartą kontentuje się częścią. Probował tego, że będąc administratorem starostwa spiskiego, podobnąż wprowadził kompanią, która pierwszego roku dwa tysiące kilkaset czerw. zlot. emolumentu przyniosła; tym tedy sposobem i Rzplita, żadnej nie łożąc ekspensy na góry Olkuskie, może je otworzyć i co rok certum quantum lucri facere.

Jmp. Kossowski, poseł inowrocławski²⁾, podziękowawszy jmp. Moszczeńskiemu za daną o górach Olkuskich informacyą, ile gdy Rzplita bez żadnego kosztu może z nich profitować, upraszał jmp. marszałka, ażeby ichmć pp. do kalkulacyi skarbu koronnego naznaczeni jak najprędzej accingant se operi,

¹⁾ Ł.: Grodzicki. ²⁾ Cz. III: ostrzegał sobie, ponieważ w projekcie podatkovania wspomniane są szlacheckie dobra, ażeby co cięższego nad pogłówne nie było ułożone.

i gdyby na przyszłym tygodniu zupełną izbę dali informacją, qualemnam ex hoc ministerio Rzplita może mieć utilitatem, rozumiał o jmp. wojewodzie sandomirskim, że sam dla dobra pospolitego zechce odstąpić cła sandomirskiego, które jest z niemalym skarbu Rzplitej uszczerbkiem, ponieważ privata commoda zawsze publicis ustępować muszą. Żalił się niepomalu, że projekta gór Olkuskich i mennicy są w odrzuceniu et de die in diem ustawicznej podlegają korekcje, których to gór otwarcie cum sensu jmp. Moszczeńskiego oddać societati zalecił.

Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, oponując się przy cło sandomirskim, alegował konstytucje 1616, 1678, któremi pomienione cło tak wodne, jak lądowe jest aprobowane i dla tej racji żadnym sposobem nie może być zniesione ani ustąpione'). Zaczem jmp. marszałek, dawszy dłuższy czas do deliberacji i przejrzenia się w projektach, solwował sesyą na poniedziałek na godzinę ósmą.

SESYA EKSTRAORDYNARYJNA PROWINCYONALNA

W. KS. LITEWSKIEGO.

Dnia 20 Octobris w klasztorze ichmciów ks. jezuitów lit.

J. W. jmp. Sapieha, kanclerz w. W. Ks. Lit., in praesentia ichmciów pp. wojewodów, kasztelanów, pacis et belli ministrów tudzież posłów ziemskich zagaiwszy sesyą, przystąpił do czytania projektów, regulujących się ad correcturam trybunałów, sądów ziemskich i grodzkich W. Ks. Lit. circa reassumptionem dawnych konstytucji de valore dekretów oczywistych trybunałskich, ziemskich, grodzkich, asesorskich, kompromisarskich, ex seriis partium controversiis ferowanych. Do których to projektów, gdy ichmć pp. posłowie, nie zabierając głosu, interlocutorie tylko in turbido przymawiali się, J. W. jmp. kanclerz w. litewski ad evitandam linguarum confusionem to podał medium, ażeby każdy z ichmciów pp. posłów mógł mieć per copiam sobie dnia dzisiejszego przepisane projekta, i do onych dnia jutrzejszego według zdania swego ex stallo suo przymówić się, i na tem solwował sesyą do jutra na godzinę trzecią po południu.

Cz. III d.: prosił o solwowanie sesyi, aby rozmówić się prywatnie o komisji generalnej.

SESYA OŚMNASTA.

Die 21 Octobris.

Jmp. marszałek in primo passu zagajenia sesyi wyraził, że nic miłszego i pożądańszego widziane być nie może nad wzmocnienie sił Rzplitej, i nie rozumiał, ażeby się choć jeden z ichmciców wynalazł, ktoby w obradach publicznych jakowy ku temu dotąd pokazał emolument, ponieważ dla różnych kwestyi i wnoszonych illacyi to się o izbie ad praesens mówić może, że chce bez skarbu i ułożenia taryf formować aukcyą wojska. A jako dnia onegdajszego dwa były podane projekta, jeden za kooperacyi J. O. ks. jmcí Lubomirskiego, drugi recenter z własnej woli ichmciców pp. posłów napisany, zaczem jmp. marszałek explorabat sensus ichmciców, ażeby swoje chcieli w tem adjungere zdanie, któryby z obudwóch miał się lepiej podobać, gdyby się tego ambabus manibus per additionem vel correctionem punctorum statecznie trzymali i po trzecio-niedzielnej czasu ekspiracyi non ad alium finem swoje składali sentymenta, tylko do zgruntowania starej laski albo nowej projektu. Post haec

Odezawszy się interlocutorie, jmp. Dylewski, poseł smoleński, żał swój z niełaski jmp. marszałka przekładając, że się dnia onegdajszego nie mógł doprosić głosu, zatamował całęj izbie activitatem. Tenże jmcé wpředce, przyjacielskiemi będąc persuasus racyami, a sistentia activitatis odstąpiwszy, w zabranym głosie to expressit, że w tak zacnym narodzie każdaby rzecz in consiliorum sacrariis należytym szła porządkiem, gdyby w nim dwie siostrzyczki, to jest prywata i mamona nie panowały. Jego zaś żądza jest bez mamony i prywaty, szczególnie ku dobru popolitemu i miłości ojezyny zmierzająca, mająca szczerą intencyą życie i wiek prowadzić przy dostojenstwie Najjaśniejszego Pana. Z tem wyznaniem palam oświadczył się, suplikując do Boga, ażeby ob permissa delicta et excessus nie pamiętał na grzechy rodziców naszych i nas samych i karać nas nie raczył za nie, że już stracili trzy niedziele, nie nie zrobiwszy. Non ficta charitate to mówił: cóż z tych Cyceronowych elokwencyi? co z Pompejuszowych sentencyi? co z Arystotelesowych racyi? kiedy żaden do interesu i sprawiedliwości nie mówi. Wspomina niejeden z województw, że od zagranicznej potencji wielką cierpi krzywdę,

a o tem milczy, że od samychże starszych braci naszych wielkie się dzieją inkonweniencye, że my radziłyśmy nie tylko skarb, ale i serce własne oddać dla uszczęśliwienia ojczyzny, a oni z tych dóbr, które gratis z łaski J. Kr. Mości mają, po sto tysięcy i więcej intraty wybierają, mizernej żałują przyłożyć na wojsko kwarty! Na tém tedy cordolium swoje założywszy sentymenta, od przedsięwzięcia swego odstąpić nie deklarował, to insuper ex vero zelo et cordis dolore ad compunctionem ichmciów podając: na co ta parada i aparenicya, kiedy przed nieprzyjacielem każdy do Gdańska albo Królewca uciekać i własnych kątów się wyrzekać musi? Dziękował jmp. Karwowskiemu, posłowi bielskiemu, że in publica facie w senacie tak ichmciom księży biskupom, jako i starszej braci, ichmciom pp. senatorom, mówił prawdę; ale cóż z tego za awantaz? bo gdy J. Kr. Mość P. N. M. pytał się ichmciów pp. ministrów o czem mówił, tedy mu odpowiedziano, że się chce pokazać eloquentem, et ut sciatur ab omnibus. Tamże jmp. Czarnecki, poseł braclawski, byłby coś dobrego powiedział dla ojczyzny, gdyby mu mowy senatorskie nie zatamowały perswazye. Consequenter serdecznie ubolewał, że J. Kr. Mość pan łaskawy, dobrotliwy ociec ojczyzny, a nie ojczym, nie może nigdy doskonale wiedzieć o życzliwości i wierności serc swoich poddanych, bo przed nim inaczej rzecz koloryzują. Że zaś na pierwszym wstępie z senatu do izby poselskiej zabiegł mu w oczy thesaurus, to jest kontrowersya, do kalkulacyi skarbów stosująca się, przez ten wszystek czas pro et contra certujących ichmciów, właśnie jak o wilku żelaznym, i to non de tempore słuchał; życzył przeto, ażeby ta mamona więcej oczu w izbie poselskiej nie mamila, która nietylko sejmy, ale nawet sejmiki częstokroć psuje, bo ichmość pp. starsi bracia, ażeby szlachcie prawdy nie mówił, starają się o zerwanie onych, pod pokrywką niby owieczej postury viscera ojczyzny wilczym szarpiać apetytem Chwalił rezolucyą jmp. Paca, posła kowieńskiego, który z królewszczyzny połowę prowentów na wojsko ustąpić deklarował: on zaś nie tylko połowę, ale całą intratę sakryfikować przyrzekł z królewszczyzny, którą za tysiąc talerów bitych kupił, przy jednej tylko krescencyi i kawale chleba pro labore zostawiwszy się. Względem aukeyi wojska te podał sposoby, ażeby kto sześciami końmi jeździ, po sto talerów bitych co rok zapłacił. Sam zaś od swego honoru, z którego profitu szelaga nie ma, co

rok po 10 talerów bitych ad cassam płacić deklarował, zachęcając ad eandem resolutionem pari modo i innych ichmciów honoratów. Tudzież ichmość pp. orderowi, ażeby od orderów 900 talerów bitych, to jest pro fide 300, pro rege 300, pro lege 300, a od cudzoziemskich, po które zagranicę jeżdżą, dwa tysiące talerów bitych contribuant. Starszych zaś braci suplikował, aby łaskawsi byli et nobilitatem z sobą graniczącą non opprimant. Nie żalił się na ekonomie J. Kr. Mości, których jako vicinus, najmniejszej od nich nie ponosi krzywdy, ale spytałby się należało, co insi panowie, in confinio mający dobra swoje, cierpią, których wypędziwszy z domu, tulaczami po świecie czynią. In reliquo do placenia kwart ex bonis regalibus tym zachęcał sposobem: reddite quod est caesaris caesari, quod Dei Deo, i nie po hiszpańsku materye sejmowe tractare, co inszego myślać, a co inszego mówić, ale staropolskim terminem, szczerze, bez obłudy i słów koloru traktować zalecał. O komisji zaś inter unitos et disunitos to namienił, ażeby ichmość pp. pieczętarze, jako custodes legum, takowych z kancelaryi nie wydawali instrumentów.

Jmp. Gurowski, poseł podolski, interlocutorie odezwał się, że nietylko Wielkie Księstwo Lit., ale i województwa ruskie podobnie od starszych braci ponoszą opresye.

Jmp. Krasiński, poseł sendomirski, widząc, że projekt tak starej jak i nowej laski względem generalnej komisji niejakiś w kole poselskiem czynił skrupuł, alegował konstytucye 1678, fol. 14, o podatkach województwa wołyńskiego, próbując, że to nie jest rzecz nowa, gdzie per pluralitatem votorum non obstante contradictione na sejmikach relationis województwa wołyńskiego komisarze obrani byli. A jeżeliby które województwo sejmik electionis lustratorów quo casu zerwać miało ani na pluralitatem pozwalalo, tedy aby do pomienionego województwa też generalna komisya miała moc eligendi ichmciów pp. lustratorów.

Jmp. Gadowski, poseł gostyński¹⁾, o projekcie gór Olkuskich to powiedział, że otwarcie onych per societatem nie jest pewne, bo za Augusta II na kontrakt Rzplitej pomieniona societas dobywać kruszczów ex visceribus terrae nie podjęła się, ale satius życzył, ażeby to negotium do rąk J. Kr. Mości było oddane, który w państwie dziedzicznym mając ludzi ku temu spo-

¹⁾ W.: Moszczeński, poseł krakowski, — *oczywiście mylnie*.

sobnych, łatwo tego dokazać może. Dla reparacyi zaś promontorium montowskiego ażeby jmp. podskarbi, gdy *ex publico aulario* nie może, choć pożyczył u kogo pieniędzy, i chociażby *quo casu* sejm nie doszedł, tedy *senatus consilium* w toż samo włożyć się powinno. Upraszał oraz, ażeby konferencye jak najprędzej ekspedyować się mogły, to jest *ante ordinarium in ultimis* sejmowania *cursum*, bo jest *ekstraordinaryjna* onych potrzeba, ile gdy są przez Moskwę *jura gentium* violata. A że się znajdują podczas tychże konferencyi *racye* na *racye*, *pretensye* na *pretensye*, więc dla utrzymania interesu sto tysięcy patronów mieć w zapasie życzył. O komisji *unitorum cum disunitis* wspominał, że żadnego w izbie poselskiej nie powinna więcej skrupułu czynić, bo tylko *relative, non decisive*, dla wyprowadzenia inkwizycji i egzaminu, byłaznaczona, *et ad competens in suo principali regulująca się forum*¹⁾. Na nowe podatki i rewizye w dobrach szlacheckich według instrukcyi swojej niepozwał. Komisya zaś generalna gdyby *decisivam* albo *relativam* do sejmu miała *facultatem*, utrumque takową za sobą pociąga konsekwencyą, że *in relativa facultate* sejm się zerwać może, przez co żadnego nie weźmie skutku, *super decisivam* zaś *potestatem* *horret libertas, ne quid mali ex hoc proveniat*; w tej jednak trudności na zdanie izby oczekiwał, obiecując i swój przyłożyć *sentiment*.

Jmp. Wall, poseł grodzieński, *ex ratione* przez jmp. Krasieńskiego, posła sandomirskiego, alegowanej konstytucyi 1678 na pluralitatem *votorum* jako nie pozwolił, tak owszem dopraszał się, ażeby takowa konstytucya, które jest *cum praejudicio* wolnego głosu, reprobowana była.

Jmp. Czacki, poseł bełzki, *in sensum* idąc jmp. Walla, posła grodzieńskiego, *pariter* na pluralitatem *votorum* nie pozwał, mówiąc, żeby przez to *liberum veto*, które jest *pupilla libertatis, laederetur*, także i na komisya, któraby nie *relativam*, ale *decisivam* miała *potestatem*; podobnymże sposobem rewizyi łańów i wynalezienia z nich nowych podatków był *contrarius*, boby to była *pejor morbo medicina*, gdyby miasto zniesienia po-

¹⁾ Cz. III d.: Na komisya do rozmierzenia szlacheckich grontów pozwolić nie może, bo mi województwo zaleciło, aby nie pozwalać wkładać nowe podatki na dobra szlacheckie.

głównego większe jeszcze przez nowy sposób wynalazły się podatki z łąnów, które w województwie bełżkiem nie są wymierzone. Więc na cło tylko generalne, na czopowe i szelężne hoc praecauto, że jeżeli z dóbr królewskich dziesiąty, tedy z ziemskich piętnasty szeląg powinien być płacony, pozwalają, namieniawszy ad hunc casum (*konstytucyą*) 1673 o nierównej z dóbr królewskich i ziemskich wyprawie żołnierza¹⁾. Nareszcie na pluralitatem votorum pozwolił, salva tamen unius contradictione, i aby komisarzów nie komisya generalna, ale każde województwo sobie obierało. Lustracye zaś i taryfy aby nie do grodów, ale do skarbu koronnego oddane były, bo nieprzyjacieli, w Polskę wszedłszy, kazawszy sobie wydać taryfy, miałyby lumen wybierania porcy i racyi in oppressionem szlachty.

Jmp. Podolski, poseł rożański, rozumiał, że projekta tak starej laski jako i nowej, każdemu by do gustu przypaść mogły, ktoby de salute patriae szczerze chciał pomyśleć. O komisyi do projektów stosował się ad effata senatu i komisyi generalną dać władzę życzył. A ponieważ Wielkie Księstwo Litewskie na elekcyą lustratorów per pluralitatem votorum nie pozwala, to zapewne nic z sejmików nie będzie, per consequens i z komisyi; ale że ta pluralitas libero veto cale nie jest praejudiciosa, którą i marszałek sejmowy obierany bywa i insze mają ten przywilej województwa, toć rozumiał, że i Prowincya W. Ks. Lit. nie ma racyi na swoim zasadzać się zdaniu.

Jmp. Czacki, poseł bełżki¹⁾, wyraził, że gdy Prowincya Lit. na pluralitatem votorum nie zezwoliła, zaczętem ichmciom powinna komisya generalna in casu zerwania per verbum placet sejmiku lustratorów naznaczyć.

Jmp. marszałek, widząc, że abbreviantur dies et horae, a tu nowe coraz wpadają kwestye, jedni chcą decisivam, drudzy relativam dać komisyi generalnej potestatem, więc explorabat zdanie ichmciów, którą z tych komisya akceptować, i to, czyli ko-

¹⁾ Cz. III d.: Lustratorom, których etiam per pluralitatem obierać dopuszczał, aby województwa salaria obmyśliły, radził.

²⁾ Cz. III: Wnosił, ażeby lustratorowie pluralitate votorum obierani byli; ichmość pp. litewscy życzą, aby na komisyi ciż lub na sejmie naznaczeni byli, alegując, iż obieranie per pluralitatem szkodliwoby miało wolnemu głosowi. Uspokajając te kontrowersye, zdaje mi się rzecz pożyteczna tu naznaczyć lustratorów.

misarze *ex tribus ordinibus* będą naznaczeni, czyli też na sejmikach *relationis*, i to, czyli *per pluralitatem votorum* czyli *per verbum placet* obierani, *sensum* ichmciów *explorabat*¹⁾.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, spodziewał się, że interseria rzecz najpierwsza być miała aukcyja wojska na sejmie terażniejszym; uznawał, że lubo *remote* o niej się mówi, jednak do tego, chociaż *in fieri*, *collimat* końca. Chwalił projekt starej laski, że komisarzów i rewizorów pozwalał obierać na sejmikach *per pluralitatem votorum*. Ten zaś projekt nowej laski, że chce naznaczać komisarzów *in loco loci*, zdał mu się *cum aggravatione* napisany, o którego punktu odmianę prosił, i aby w województwach *bene rerum gnari* do tej funkcyi obrani byli. Na łanowe pozwolić nie chciał.

Jmp. Sapięha, starosta puński, poseł słonimski, dnia dzisiejszego dopiero stanawszy, w izbie poselskiej zabrawszy głos, unice jmp. marszałkowi winszował, nie wdając się w materye sejmowania, jako *materiarum* jeszcze *in scius*.

Jmp. Popiel²⁾, poseł sandomirski, z żalem słuchał, że najpierwsza i najpotrzebniejsza materya o aukcyi wojska *variis pro et contra exposita fluctibus*; dowodził, że które państwa są bez żołnierza, te codziennym się eksponują nieszczęściom, w nich ani *externa* ani *interna securitas* należyte stabiliri nie może. Wyliczając swywolne rabunki i wielkie w państwie *excessa*, od postronnych sąsiadów *wiolencye*, wojsk *przechody*, animował, aby obudziwszy się z *letargu* i przetarłszy sobie dobrze oczy, uważali, *quae fata nos spectant*, i póki czas spokojny, *profitować* go kazał, *spondendo*, że Pan Bóg *subministrabit media*, abyśmy szczerze, nie uwodząc się żadną prywatą, ojczyźnie usłużyć chcieli.

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, upraszając ichmciów, aby ze dwóch projektów jeden sobie obrali: albo tej komisyi

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Komorowski bełzki radził, aby *per verbum placet* lustratorów, a marszałka sejmikowego *per pluralitatem* obierać. Jmp. Maliński wołyński mówił: prawda, że projekt komisyi ściąga się do aukcyi wojska, tylko że taż komisya, tak wielką mająca władzę, byłaby z uszczerbkiem wolności, potrzebaby zatem tę moc jej ograniczyć. Na łanowy podatek pozwolić nie mogę, stosując się do głosów jmp. Czackiego bełzkiego i Krasińskiego sędomierskiego. ²⁾ W.: Krasiński, kapitan J. Kr. Mości.

cum limitata potestate et relativa do przyszłego sejmku, albo tej cum decisiva, exponendo, że decisiva pozwala lustratorów obie- rać na sejmikach per pluralitatem, relativa zaś sama ich chce creare,—coby zdało się onerosum. Lecz nie wchodząc w kognicyą, która z nich salubrior, życzył te cztery genera podatkowania tymczasem wziąć in trutinam: kwarty sprawiedliwe, cło generalne, podatek ultimae consumentiae i pogłównie żydowskie i dać tej komisyi decisivam potestatem do ułożenia tych czterech podatków hoc praecommisso, aby pogłowne z dóbr ziemskich zniosła. Komisyą tę juramentem obostrzyć, rygor in rebelles et inoboe- dientes prawu postanowić i ten sposób za najłatwiejszy być są- dził. A in quantumby ta proveniencya nie wystarczała in sub- sequens na inszych sejmach, Rzplita inszy sposób by obmyśliła. Czytał potem antiquae praxis podatki, które in usu były, lecz tych wzwyż pomienionych, które są sine gravamine status nobi- litaris i niezawodne, trzymać się radził.

Jmp. Pułaski, starosta warecki, poseł ciechanowski, wy- raził, że gdyby powinność poselskiej izby zawisła na milczeniu, zachowałby religiose silentium, ale że circa activitatem sentiendi et dicendi należy mówić posłom, więc voce libertatis usus, przy- znawał ichmciom, pro primo, że gloriose et laudabiliter przy pro- jektach, jako materias status dotyczących, się obstawają. Pro secun- do dziękował Prowincyi Lit., że pamiętna sacrae et gloriosae unio- nis, która lubo individuum corpus Rzplitej czyni, junctaque et individua consilia Rzplitej na sejmie czynić obowiązują się i przy- mawiać się raczy, bo tak należy secundum instituta legum. Cy- tował na to prawa: 1413 privilegium Jagellonis, 1505 Alexandri statut, 1538 Sigismundi statut w Piotrkowie, 1609 posłom na sejmie domawiać się. Pro tertio, wyrażał przykłady dawne in statutis, nieostrożność w radach, które gdy spostrzeżono, że in eversionem statuum były, potem je abrogowano. Cytował kon- stytucyą w Krakowie a. 1539 „Quia nos cum consiliariis nostris in proximis comitiis terrarum quaedam concessimus et quoniam usu cognoverimus ea non esse aeque utilia, abrogari quaedam, alia corrigi fecimus“. Dowodził dalej, że co się na jednym sej- mie opuściło, to na drugim przydawano. Jako w roku 1540: „Re- ductum nobis fuit in memoriam, quod in ea constitutione quaeque impune ommissa, itaque adscribi curavimus“. Staęła deputacya do rewizyi non obstante contradictione in a. 1683, tę klauzulę, juri

vetandi szkodliwą abrogowano, a zatem, kto się domawia i dogląda, aprobował, że dobrze czyni, ne post factum poeniteat actum, bo te rzeczy, które minus consulte fiunt, krótkiej są trwałości, a które z deliberacją, sapienter cogitant et agunt, qui in agendo deliberant. Pro quarto, chwalił projekta tak dawnej laski, jako i terażniejszej, et pro glorioso conamine ichmciom pp. marszałkom przeszłemu i terażniejszemu dziękował, i że ad deliberandum je brać musi, przepraszał. Pro quinto wyrażał, że tych projektów i uniwersalnej żądzy bina occurrunt ad considerandum: aukcya wojska i podatki. Deklarował, że jure vetandi utrumque zatamuje, tak aukcya jako i podatki, bo w tem wszystkiem utwierdzić i ubezpieczyć Rzplitą należy. Na wojsko takie nie pozwalał, jako było w Rzymskiej Rzplitej za Juliusza cesarza, która to Rzplita, orbis domina, rządząc się i radząc dobrze, przez wojska straciła wolność, poszła sub jugum, manu et vi militari oppressa. Dowodził, pro sexto, domowym przykładem, że za Króla Zygmunta sub signis militaribus Polska erecta, tandem po ekspedycyach smoleńskich, konstytucyą próbował anni 1613, że wojsko uczyniwszy związek pod Zbigniewem, i co miało ruere in hostem, ruit in patriam; więc i na taką aukcya nie pozwalał, ale na taką, któraby bene praevisa była. Pro septimo, nie pozwalał na wojsko w poślednich wiekach niepłatne, które niesłychanych naczyniwszy egzorbitancyi, za granicę poszło, skąd krajowi deces i zguba. Pro octavo, na podatki i sposoby, któreby mogły być cum aggravatione stanu szlacheckiego, cum oppressione stanu duchownego i ludzi ubogich, nie pozwalał. Naostatek i na taki podatek, jaki anno 1717 minus circumspecte Rzplita na głowy swoje przyjęła, o którego abrogacją domawiał się, exponendo, że przez ten podatek wiele dóbr szlacheckich dostało się w ręce żołnierskie; zaczętem konkludował, że ani wojska ani podatków in pacato stanowiły się nie należało. Pro nono, czynił refleksyą, iż utramque legem armorum et contributionum zdrowe consilia poprzedzać mają, i że za jednością i zgodą najmniejsze rzeczy wzrost biorą. Consilio utilius quam viribus stabiliuntur regna, na złym fundamencie i dom walić się musi; in ruinam prona sunt, quae sine consilii perfecti fundamento statuuntur; quae moderata et bene consulta sunt, in longum tempus durant et ideo meliora. Zaczem zagrzewał ichmciów, aby należycie ad libram wzięwszy materiam comitandi, tak radzili, ut bene sit patriae. Pro deci-

mo, o komisji wyraził, że ma *antiquam formam et praxim, circumspecte ułożona et bene ordinata*, że ma *vim et auctoritatem consilii*. Co konstytucjami dowodził anni 1591 za króla Zygmunta, która złożona była ad *verificandum* kwart i inszych kontrybucji, i delegowano do niej *ex senatu utriusque gentis* osób 10, *ex equestri ordine* po jednemu z województwa. Po wojnie szwedzkiej, in anno 1658, komisya albo sąd deputacki ad *cognoscendum* dóbr popalonych i zdezolowanych przez nieprzyjaciela do wykonnotowania kontrybucji; deputacyi dano moc na wojsko podatki regulować, na której było arcybiskupów dwóch, biskupów pięciu, wojewodów i kasztelanów dziewiętnastu, *ex equestri ordine* dwudziestu. A to nie było *cum eversione status*, bo wolność wolnością dotąd utrzymuje się, co konstytucją 1690 reasumowano. A że terazniejsza komisya *non absolutam* ma potestatem, tylko *relativam*, i to wszystko czynić powinna, co Rzplita nakaże, nie rozumiał, żeby miała być *praejudicialis*¹⁾. Żeby zaś sejmiki, które komisarzów obierać mają, *per pluralitatem votorum salvo jure vetandi* obierały, *non praejudicaretur* to prawu, co się po różnych praktykuje województwach bez utracenia jednak *liberi veto*; kazał na tę komisję komportować akta skarbu kor. i pruskiego. Domawiał się, aby elo generalne usolidowane było i partykularne poznoszone. Spodziewał się po jmp. wojewodzie sandomirskim, że *propter bonum publicum*, jak w Grodnie się oświadczył, ustąpi swego cla, *exemplo* stanu rycerskiego, który się dla ojczyzny *enervare* obiecuje. Condolebat, że jmp. podskarbi deputatów do rachunków nie woła, obligować, aby się ichmciowie domawiali i prawu zadosyć uczynili. Podskarbiowie, aby na tej kalkulowali się in *futurum* komisji; przez tęż komisję pokazałoby się, które starostwa mało płacą, a które wcale nie, i co za fundusz mógłby *resultare* z kwart. Taż komisya *zmacerowałaby* judaizmu, bo ta *gens fidefraga* więcej miliona między sobą wybiera, a Rzplitej 220,000 daje, co *patuit* z komisji jmp. Czap-

¹⁾ Quoad *pluralitatem votorum* w obieraniu marszałka i iustratorów na sejmiku, rozumiałbym, żeby nie było nic szkodliwego wolnemu głosowi, ile kiedy *pluralitas* i w tej izbie godnego nam obiera marszałka, księstwo mazowieckie, województwa krakowskie, podlaskie tali *methodo* sejmikować zwykły. Jeżeli zaś na to nie będzie generalnej zgody, napisać: „wolno, *juxta antiquos mores*“.

skiego, podskarbiego przeszłego; z starostwa aby nowy donataryusz roczną ad aerarium publicum comportet intratę. Succesores podskarbiech aby na tej komisji rachunki czynili¹⁾.

Jmp. Kuczyński, poseł bielski, in aequilibrio czasu sejmowego i zdanie swoje in libram judicii ichmciców oddawszy, do komisji generalnej przemówił się, że w niej projekt obscure jest napisany, że ichmość pp. lustratorowie powinni wszelkie genera podatkowania spisać; więc upraszał jmp. marszałka, ażeby clarius chciał enucleare, co to za podatki być mają? Ażeby zaś komisya generalna miała moc constituendi lustratorów, na to nie pozwolił, ale ażeby na sejmikach relacyjnych per pluralitatem votorum ex compatriotis optime rerum gnaris obierani byli, którym po groszu od złotego lub więcej za pracę dać nie rekuował. Przytem, ażeby każdy Żyd od głowy po taleru bitym zapłacił, proponował. Gdy zaś całe województwo podlaskie razem z Żydami ciężarem pogłównego jest przywalone, o zniesienie onego upraszał, do czego cło generalne cum sublatione partykularnych ad effectum przywieść zalecał, rozumiejąc, że jmp. wojewoda sandomirski ustąpi swego, nie dając innym województwom do ekscpepcyi okazji. Przytem kwartę z starostwa, dając sponsonem po sobie, że gdyby jaką królewszczynę z łaski J. Kr. Mości gratis miał, tedyby i połowy intraty nie żałował. Nie wątpił i o duchownych ichmcicach, którzy pingue Christi mają beneficium, że jako ad dandam benedictionem, tak i ad subsidium charitativum swojej nie będą żałować ręki. In reliquo wszystkie oświadczył się akceptować podatki, na, które generalna zajdzie zgoda, salva tamen zniesienia pogłównego conditione.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, animował ichmciców, ażeby in adorationem Majestatis przyszedłszy, to chcieli exponere, że stan szlachecki tyle od J. Kr. Mości krzywd nie cierpi, jak wiele od starszych braci swoich ponosi. Namienił i powtórnie, że gdy J. Kr. Mość o jmp. Karwowskim, pośle bielskim, pytał się

¹⁾ W. d.: Jmp. Pac, poseł kowieński, domawiając się fortissime aukcyi wojska, upraszał, aby ta komisya, adinventos modos zlustrowawszy wszelkie dobra, rewizyą swoją na przyszłym sejmie prezentowali, gdyż jest takich niemało, że na królewszczyny i dobra wielkie, a ledwo kilka dymów płaci; rozumiał, że nieplonny to będzie podatek na aukcyą wojska.

w senacie, coby za kontenta były jego dyskursu, tedy mu odpowiedziano, że się chce pokazać mądrym, więc tejże samej mądrości zażyć i innym zalecał, a osobiwie, gdyby Żydów pusto było, toby sam za nich pogłówne zapłacił, którzy tylko mają panów, wywożą skarby za granicę, kniotków w dobrach pańskich przez dzierżawy uciemiężają, szlachtę do ubóstwa przyprowadzają¹⁾.

Jmp. marszałek, różnemi będąc impeditus illacyami, według prostego przysłowia to doskonale uznał, że jednejże matki niejedne²⁾ dziatki, kiedy jedni przeszłym projektem, drudzy terazniejszym chcą się kontentować, i do eksplikacyi tychże projektów przystąpił, że przeszłej komisji dana była potestas absoluta decidendi, terazniejszej daje się tylko relativa, że tamta chciała mieć w krótkim czasie in facto aukcyą wojska, ta zaś tylko in fieri przez wynalezienie funduszu płacy i dobrą ekonomią, to jest względem czopowego i szeleżnego etc., naznaczywszy wprzód lustracje i rewizye, bo nie zrozumiawszy qualitatem, nie można zrozumieć i quantitatem. Pytał się przytem, skąd taryfy mają być układane, czy sami posesorowie będą płacić, czy też poddani, jako teraz pogłówne płacą. Także i o kwartach, jeżeli z łanów, poborów ma być płacona, ut practicabatur, względem zaś pogłównego żydowskiego powiedział, że nad niem nie trzeba desudare. Gdyby zaś komisji przeszłej dano potestatem per pluralitatem votorum obierać lustratorów, przez co by pupilla libertatis miała laedi, zaczęm do terazniejszej komisji przymówił się, jak ją formować, czyli relativam czyli decisivam. Jakoż już był dnia onegdajszego otrzymał assensum, żeby była relativa, która informaret de quantitate podatków, które są w tym projekcie położone pro objecto, to jest łany, pobory, czopowe, szeleżne, pogłówne, podymne, clo generalne, co non sapit novitatem³⁾; i gdyby z każdego łanu, jak jmp. wojewoda sendo-

¹⁾ W.: *dalej znów o panach orderowych.* ²⁾ W.: niezgodne.
³⁾ Cz. III: Ale słyszałem na prywatnych radzeniach z J. W. senatorami ciekawość J. W. wojewody sandomierskiego, że gdybyśmy po groszy ośm z łanu dawali *etc...* Próba pokazała się tego przez jmp. krakowskiego, na niektóre zaś województwa proporcjonalnie włożywszy, quantum do płacenia in vim łanowego wyniesie wszystkiego około trzydzieści jeden milionów sześćkroć sto tysięcy.

mirski asserit, każdy po groszy 8 zapłacił, tedyby summa wyniknęła 30 milionów. Zniósłszy zaś pogłównę z dóbr ziemskich według projektu księcia jnci Potockiego prymasa na komisji in a. 1738, z czopowego i szelężnego summa facit tylko sześćset kilkadziesiąt tysięcy, coby jednej tylko na zapłatę vix sufficeret artyleryi, i to stricte mówiąc, alias wybierając od miodu, piwa, zboża, gorzałki, wina, byłaby to presse cudzoziemska aukcyą. Więc na relativam commissionem zezwolić perswadował, która gdyby komu gravamen przyniosła, wolno mu będzie na to nie pozwolić¹⁾.

Jmp. Węgliński, poseł chełmski, upraszał nie rozdawać głosów, tylko in ordine przymówienia się do projektów, i o czytanie punctatim tychże projektów.

Jmp. Poniątkowski, poseł zakroczyński, nasłuchawszy się o różnych opresyach, przez sąsiadów poczynionych, także i o krzywdach od wojsk rosyjskich, mimo wołą J. Kr. Mości i naszą przechodzących, rozumiał, żeby to już każdego miało do ratunku ojczyzny i dania sposobów pobudzić, i słyszał o tem, że niektórzy ichmość posłowie swoich na aukcyą wojska odstępują intrat. Nie spodziewał się tego, ażeby projekt komisji w niejaka miał popadać trudność i jaki zadawać skrupuł, bo ta komisya nie decisiva, ale tylko relative do sejmu przyszłego jest napisana i nikomu nie uczyni krzywdy, bo ją cum opere lustrationis wolno będzie na przyszłym sejmie odrzucić; zaczęł upraszał jmp. marszałka, aby do czytania projektów raczył przystąpić. A zatem jmp. marszałek do obrania sobie komisji decisivae vel relativae auctoritatis solwował sesyą in crastinum na godzinę ósmą.

SESYA DRUGA PROWINCYONALNA EXTRAORDYNARYJNA W. KSIĘSTWA LITEWSKIEGO.

Dnia 21 Octobris.

J. O. ks. jmc Czartoryski, podkanclerzy W. Ks. Lit., circa reassumptionem sesyi dzisiejszej in praesentia JO. JW. ichmciów

¹⁾ **Cz. III kończy pytaniem, który projekt czytać:** Upraszam o informacyą jmp. Węglińskiego, którego zdanie było, aby te projekta punctatim czytano.

księdza Hylzena, biskupa smoleńskiego, księcia jmcí Radziwiłła, wojewody wileńskiego, hetmana w. W. Ks. Lit., JW. jmp. Sapiehy, wojewody mściławskiego, jmp. Massalskiego, kasztelana wileńskiego, hetmana polnego lit., JW. jmp. Ogińskiego, marszałka nadwornego lit., JW. jmp. Flemminga, podskarbiego w. W. Ks. Lit., i innych senatorów, ministrów i posłów ziem. uczynił należytą pro dignitate et honore każdemu submisją, chcąc wiedzieć de desideriiis eorum i na rezolucją oczekiwając, jeżeli do czytania projektów assensus onych będzie? Na co gdy cała prowincya nemine contradicente zezwoliła, jmp. Suchodolski, poseł wołkowyski, czytał projekt ad processum juris należący, gdzie JW. jmp. Massalski, kasztelan wileński, interlocutorie przymówił się, ażeby sprawa grodzka do grodu, ziemska do ziemstwa należała, sub nullitate quorumvis decretorum, co dołożyć upraszał. JW. jmp. Ogiński, marszałek nadworny lit., wraz z J. O. księciem jmcíą Czartoryskim ad punctum elekcji urzędników ziemskich odezwali się, ażeby pomieniona elekcya, jeżeli na dniu pierwszym nie stanie, tedy dnia jutrzejszego powtórnie złożona być powinna, na co wszystkich ichmcíów uniformis zaszedł assensus. Post haec cała Prowincya Litewska o komunikacyą tegoż projektu względem przepisania onego sobie dopraszała się, dla tem łatwiejszego w nim porozumienia się i informacji; na co J. O. książę jmcí Czartoryski, podkanclerzy lit., zezwoliwszy, ażeby każdy go sobie per copiam mając, mógł do niego dnia jutrzejszego przymówić się i pro sensu suo skorygować, projekt zaś commissionis dalszemu rezerwując czasowi, solwował sesyą do jutra na godzinę trzecią po południu.

SESYA DZIEWIĘTNASTA.

Die 22 Octobris.

Przed zaczęciem sesyi stała się dnia dzisiejszego w izbie poselskiej tranzakcyja między jmp. Sołłohubem, generałem artyleryi W. Ks. Lit., posłem z województwa smoleńskiego, a jmp. Zaborowskim, ziemianinem województwa mazowieckiego, przeszłym husarskim porucznikiem pod znakiem ś. p. jmp. Sołłohuba, podskarbiego W. Ks. Lit., który, miawszy pretensyą do wyż pomienionego ś. p. jmp. podskarbiego, et per consequens, jako do

naturalnego sukcesora jmp. generała artylerji *ratione deservitae mercedis aliarumve praetensionum*, i nie mogąc *via juris* dojść pretensyi swojej, obligował ichmciów pp. posłów mazowieckich, ut sua bona officia za nim interponant do jmp. generała, co gdy effectuatum, jmp. Zaborowski sam in persona, chcąc lepiej swój wycisnąć interes jmp. Sołłohubowi, nescitur tedy z jakiej cyrkumstancyi bardzo mu przykre miał słowo powiedzieć jmp. Sołłohub, ten zaś e converso na jmp. generała jakoby miał się porwać do laski, co tantum motum uczyniło między ichmciami pp. posłami, że z pół godziny ta trwała kontrowersya, aż jmp. marszałek, nadszedłszy, starał się uspokoić ten interes, i gdy rozumiał już rzecz ukartowaną ad satisfactionem, zagaił sesyą, to eksponując, że stanęliśmy in bono fundamento obrad naszych, gdyśmy przystąpili do najkardynalnajszego projektu commissio-nis, zaczem, jako zaszły dnia wczorajszego wielkie izby poselskiej sentymenta, aby projekt terażniejszego sejmu podany punctatim był czytany, tak jmp. marszałek nie tylko projekt terażniejszego, ale i przeszłego sejmu punctatim mając napisany, upraszał ichmciów, ażeby, jako już umówili, tak do czytania onych przystąpić raczyli¹⁾. Na co gdy już ex majori parte ichmciów pp. posłów zachodził assensus, odezwawszy się interlocutorie ichmość pp. W a w r z e c k i i S k u l t e c k i, orszańscy posłowie, zatamowali całej izbie activitatem, oświadczając się do niczego nie przystąpić, póki zupełna in causa laesi honoris przez jmp. Zaborowskiego nie stanie się jmp. Sołłohubowi, generałowi artylerji W. Ks. Lit., satysfakcya; owszem ciż ichmość z innymi litewskimi posłami magno motu dopominali się tego, ażeby przerzeczony jmp. Zaborowski był pod areszt wzięty, durante qua scissione jmp. Sołłohub z izby poselskiej precz wyszedł. Na tę ichmciów pp. orszańskich pretensyą wszyscy ichmciowie pp. posłowie generała mazowieckiego turmatim obruszywszy się, odpowiedzieli, że jmp. Zaborowski, jako szlachcic dobrze osiadły, par ad respondendum, żadnemu aresztowi ani kaptwacyi podlegać nie powinien. Osobliwie ks. jmc Lubomirski, poseł

¹⁾ **W. d.** Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, interlocutorie wyraził, że była na dniu wczorajszym takowa limita W. Pana, że do niczego nie przystępować, ale czytać punctatim projektu.

czerski, w głosie swoim wyraził im *passivitate*, że dwojaka tu zachodzi materya; pierwsza — powaga zacnego posła, jmp. generała artylerji lit., zasługami w ojczyźnie znamienitego, tudzież i całej izby poselskiej honor, druga zaś in *aequalitate* z nami zostającego urodzonego ziemianina generału mazowieckiego; nie szerzył się słów amplifikacyą, ażeby przez to statecznego Prześwietnej Prowincyi Lit. nie rozżarzył umysłu, albo jako jeszcze dobrze nie wiedzący co się tu stało, nie zdał się dawać *protectionem sceleris*. Prawda, że każdy poseł reprezentuje godność województwa swego, lecz z drugiej strony i na to mieć wzgląd potrzeba, że się każdy wprzód urodził szlachcicem, niżeli do jakiej przyszedł funkcyi i godności. Nie bronił jmp. Zaborowskiego, bo nie wie, jeżeli wykroczył przeciwko jmp. Sołłohubowi, lecz a latere tylko o tem słyszał, że jmp. Zaborowski na przykre jmp. Sołłohuba słowa modeste odpowiedział, a jeżeli co wykroczył, tedy z całym generałem województwa mazowieckiego dawał *sponsorium*, że go do sądu przystawi, a na wzięcie pod arest żadnym sposobem nie pozwalał.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński ¹⁾, in *passivitate* odezwawszy się, z tem się klarygował, że jako zawsze zwykł z powinności swojej o sprawiedliwości mówić, tak dnia dzisiejszego na Żydów serdecznie uskarżał się, którzy wycieńczają szlachtę i poddanych, skarby zagranicę do Amsterdamu wywożą, Pana Boga hańbią i obrażają, chcąc tedy takowej zabiedz ich złości, to podał *medium*, ażeby in *memoriam quinque vulnerum Christi* udzielić im na pięć lat frysztu, żeby się in *spatio* tych lat wszyscy pochrzcili, a którzyby nie chcieli, tedy ich za granicę wypędzić życzył. Także dysydentom, których dobra *jure merito confiscationi* podpadać powinny, in *memoriam septem gaudiorum Beatissimae Virginis* na siedem lat wolnego czasu respektem przemieszkania w krajach polskich i w W. Ks. Lit. pozwalał, a jeżeliby in *spatio septem annorum* nie rewokowali, tedy ich wszystkich powyganiać do Holandyi zalecał. Cieszył się z tego, że jmp. Flemming, podskarbi W. Ks. Lit., darem Ducha Św. oświecony,

¹⁾ W. d.: Zabrał głos, lecz jmp. Wawrzecki wyraził, że jest zatamowana *activitas*, toć nie może W. Pan zabierać głosu, i niepozwalam. Jeżeli co do interesu tego, pozwalam, jeżeli zaś nie — niepozwalam.

do owczarni Chrystusowej przyłączył się, jakoż za to jest słusznie vacantia ministeriali regalizowany. Góry Olkuskie ad manus J. Kr. Mości życzył oddać. Ex occasione zaś do tychże gór Olkuskich societatis uczynił dygresyą ad societatem collegium połockiego, powiadając, że 12000 ma poddanych, którzy ut contribuant na wojsko certam quantitate, upraszał. O innych zaś materyach za złączeniem się izby poselskiej z senatem mówić obszerniej deklarował. Ad interim upraszał jmp. marszałka, ażeby jego memoryał, choć (*nie?*) po francusku napisany, J. Kr. Mości podał z wyrażeniem, quid sentiat pro bono patriae.

Natychmiast, gdy wielu ichmcioń pp. posłów lit. względem leży jmp. Sołłohuba dopominało się o satysfakcyą, jmp. marszałek odpowiedział, że J. W. jmp. marszałek w. koronny posłał z pozwem do tego szlachcica, lecz gdy się tem ichmość pp. litewscy nie kontentowali, owszem dopraszali się o kaptycacyą i areszt onego,

Zabrawszy in passivitate powtóre głos, ks. jmc Lubomirski, poseł czerski, nie rozumiejąc, ażeby jmp. generała artyleryi nie miał być justus zelus, któryby każdego z ichmcioń ad justam nie pociągnął compassionem et satisfactionem, więc jako już raz z całem województwem mazowieckiem dał deklaracyą, tak i teraz toż samo powtarza, że pomienionego jmp. Zaborowskiego ad iudicium stawia, że zaś jmp. Sołłohub z izby poselskiej wyszedł, więc prosił jmp. marszałka o delegowanie posłów do jmci sensum explorando¹⁾.

Na co jmp. Łopaciński, poseł inflancki, odpowiedział, że takowa sprawa nie do żadnego sądu, jako tylko do izby poselskiej pro decisione referować się powinna, któremu jmp. Karwowski, poseł bielski, replikował, że omnino do sądu marszałkowskiego należy, gdyż do izby poselskiej tylko in materia status kryminały idque osób, w charakterze poselskim będących, należeć powinno.

Jmp. Kropiński²⁾, poseł brzeski lit., o wyprowadzenie inkwizycyi hac in re ante omnia domagał się.

Jmp. Horain, poseł wileński, tę tranzakeyą ad crimen

¹⁾ W. d.: *Wawrzecki i Wereszczynski niepozwalają na to.*

²⁾ Zgodnie z tem W.; Cz. III: *Matuszewicz, który też żąda solwowania sesyi, gdy niema zgody na głosy.*

laesae Majestatis reducendo, ad casum danej przez cały prześwietny generał mazowiecki deklaracyi in ordine stawienia jmp. Zaborowskiego ad iudicium, to wyraził, że ze wszystkimi trudna jest rzecz mieć sprawę, a jeżeli kto daje hanc sponsionem, aby ją dał in particulari, upraszał.

Jmp. marszałek, idąc in sensum ks. jmc. Lubomirskiego, przed sobą w tejże samej okoliczności mówiącego, upewnił, że jmp. Zaborowski jutro stanie do sądu, tylko że ten sąd różnie dystyngwujemy, bo jedni chcemy, ażeby izba poselska sądziła, drudzy zaś, ażeby sądy marszałkowskie causam discernerent. Zaczem to powiedział, że czytając ordinem sejmowania, żadnego nikt nie znajdzie punktu, aby izba poselska miała authoritatem sądzić personas particulares, które ex mente legis do sądów marszałkowskich directe należą; jednak wątpić nie kazął, bo czy to z tego czy z owego sądu będzie uczyniona satysfakcyja. Delegował zatem do jmp. generała artyleryi lit. ichmciów pp. posłów, to jest: z Prowincyi Małopolskiej jmp. Grodzickiego, wice-instygatora koronnego; z Prowincyi Wielkopolskiej jmp. Jaroszewskiego, podkomorzego plockiego; z Prowincyi Litewskiej jmp. Łaniewskiego, łowczego lit., którzy ichność, ażeby od jmp. Sollohuba mogli wziąć informacyą de statu pomienionej tranzakcyi, ile gdy multi asserunt, iż większa była dla jmp. Zaborowskiego krzywda. Po tej delegacyi de modis adinveniendis pogodzenia przerzeczonej tranzakcyi solwował sesyą do jutra.

SESYA TRZECIA PROWINCYONALNA W. KS. LIT.

Die 22 Octobris.

J. O. książę jmc. Czartoryski, podkanclerzy W. Ks. Lit., przy zagajeniu sesyi wyraził, że jako na dniu wczorajszym odebrał deklaracyą od Prowincyi W. Ks. Lit. przystąpienia ad punctum korektury depravatae justitiae, tak explorabat mentem ichmciów pp. posłów, czyli do tegoż projektu przystąpić będą raczyli, z którego pro velle et beneplacito suo będą mogli przydać i ująć, a gdy zaszła zgoda całej prowincyi, zaczął czytać tenże projekt jmp. Kropiński, poseł brzeski lit., podczas którego jmp. Jeleński, poseł wilkomirski, domówił się ad punctum zachodzących spraw do ziemstw i grodów, aby, jeżeli złe

ichmość sędziowie i niesprawiedliwie albo partialiter sądzić będą i apelacyi dopuszczać do trybunału nie pozwolą, aby officii privati byli, w trybunale zaś aby tak oficyalistowie pro male judicato, jako i strony pro evocatione karani byli.

Ks. jmc podkanclerzy lit. replicuit, że pro gravamine sędziów i oficyalistów wolno pozwać ad mentem statuti, i za dowodem należytym poenis adaequatis w trybunale skarać justum et aequum decrevit.

Jmp. Łopaciński, poseł inflancki, i Chreptowicz, poseł starodubowski, interlocutorie domawiali się, aby judices gravaminosi byli exemplariter punibiles.

Jmp. Wawrzecki, poseł orszański, domówił się, ażeby pro contraventione decreti castrensis vel terrestres, kiedy się da publikować strona, pro invindicabili capite za nieposłuszeństwo dekretowi była deklarowana.

Jmp. Sapięha, poseł słonimski, replikując jmp. Wawrzeckiego, sądził być dosyć kary na publikowanego z dekretu, kiedy sessione turris przez niedziel dwie albo cztery karany będzie i słuszne tam parti quam judicio zapłaci grzywny.

Ks. jmc Czartoryski, podkanclerzy lit., słysząc kontrowersye ichmców różne, życzył do dalszych punktów projektowania ichmciom podać swoje refleksye; podał sposób, aby ichmość raczyli na ranne colloquium o godzinie 7 do J. O. ks. jnci hetmana w. lit., wojewody wileńskiego, jutro zjechać się i tam z ichmciami pp. posłami finaliter umówiwszy się na projekt in omnibus punctis, ułożyć go, i solwował sesyą na godzinę trzecią na dzień jutrzejszy.

SESYA DWUDZIESTA.

Die 23 Octobris.

Jmp. marszałek, obawiając się, ażeby wzniecona dnia wczorajszego iskierka szkodliwego obradom publicznym nie przyniosła pożaru, explorabat sensum ichmców pp. posłów, dnia wczorajszego do jmp. Solłohuba, generała artyleryi W. Ks. Lit., delegowanych, jakową też (jeżeli poniósł krzywdę) myśli odebrać rezolucyą.

Zabrawszy tedy głos, jmp. Grodzicki, primus ex ordine

ichmciów pp. delegowanych, to wyraził, że gdy tak *ex imperio* laski marszałkowskiej, jako też *ex zelo universalis* całej izby poselskiej *passum* do generała artylerji W. Ks. Lit. według włożonej na się obligacyi uczynili i pytali się, dla czego by był *per sistentiam activitatis* zatamowany publicznym obradom *cursus*, takową odebrali rezolucyą, że jmp. Solłohub, generał artylerji W. Ks. Lit., nie na ten koniec wyszedł z izby poselskiej dnia wczorajszego, aby miał sejmowania tamować *gressum*, lecz to tylko szczególnie *ex cordolio* krzywdy publicznej i honoru swego uczynił. A jako nie chciał i nie chce tamować *activitatem*, tak sam, przybywszy do izby poselskiej, tożsamo *aprobować* będzie. Gdy zaś pomieniona krzywda *particulariter*, mówiąc *non ex se*, sed *ex publica laesione* bardziej jest *sensibilis*, więc tenże jmp. generał artylerji W. Ks. Lit. przez tychże ichmciów pp. delegatów prosi jmp. marszałka o wynalezienie środków względem zadośćuczynienia honorowi swojemu, także i to, żeby też sama materya przez zatamowanie żadnej publicznym obradom nie czyniła przeszkody.

Jmp. Wawrzecki, poseł orszański, nie tylko, że życzy, ażeby *consilia* terażniejsze daremne nie były, lecz owszem chce onym dać *spiraculum vitae et animam inspirare*, który dnia wczorajszego nie tamowałby był *activitatem*, gdyby nie widział i nie słyszał o krzywdzie tak jmp. generała artylerji W. Ks. Lit., jako i całego koła poselskiego, zaczęm nie mógł zamilczeć tego, owszem był obligowany, ażeby bez satysfakcyi w żadne nie wchodził *consilia*, która ponieważ in *subsequenti* nastąpić ma nieomylnie dla jmp. Solłohuba, o czem jako nie wątpi, tak a *sistentia activitatis* pod tą samą kondycyą odstępuje i na czytanie projektów pozwala. Za co jmp. marszałek, całej Prowincyi Lit. należyte wyraziwszy podziękowanie, że *propter commune bonum* swojej odstępuje *pretensyi*, *reservando* do jutra dla jmp. generała satysfakcyą, *accessit* do czytania projektu komisji generalnej. Gdy tedy czytany był przez jmp. sekretarza komisji generalnej projekt,

Jmp. Gurowski¹⁾, poseł podolski, nie pozwolił na ten tytuł, ażeby komisya miała być „Walną“ nazwana, bo to tylko służy sejmom, *ex tribus ordinibus* zgromadzonym, to jest, *ex re-*

¹⁾ Cz. III: Z górski.

gio, senatorio et equestri, na tej zaś komisji, że nie Majestas, ale tylko stan senatorski i szlachecki zasiadać będzie, więc tem nazwiskiem tytułowana być nie może. W tymże samym projekcie różne genera słyszał podatków, z różnych zebrane konstytucji, które tylko Rzplita w gwałtownej potrzebie stanowiła, teraz zaś in tranquillo zostając statu, gdy urgentem nie widzi necessitatem, te tylko podatki układać życzył, które ad praesentem situationem są potrzebne. Tandem za uniwersalną izby zgodą arynga projektu odmieniona, zamiast tedy „Walnej Komisji“, położono: „Komisya Ekonomiczna Sejmu Ordynaryjnego Warszawskiego in anno 1748“ etc. Po której ułożeniu domagał się tenże jmp. podolski, aby jmp. sekretarz podatki te, nad których układaniem ma izba desudare, czytał. Za rozkazem tedy jmp. marszałka jmp. sekretarz sejmowy następujące czytał contribuendi genera, to jest: kwarty, hyberny, łanowe, dymowe, pogłównne, młynowe, beczkowe, karbowe, kotłowe piwne, garncowe gorzalczane.

Jmp. Zagórski, poseł wołyński, z obowiązku instrukcji z tem się oświadczał, że na łanowe i lustracyą dóbr ziemskich nie pozwoli, tę sobie wnosząc konsekwencyą, iż gdy ichmość pp. lustratorowie violenti conatu dobra ziemskie rozmierzać i rozcinać zechcą, tedy i wolność nieśmiertelną weźmie ranę, a do tego, że w jego województwie w tak obszerne gruntach i polach trudne jest łanów rozmierzenie. Życzył oraz ex senatorio et equestri ordine certum ichmciów pp. komisarzów praescribere numerum.

Jmp. Karski, poseł rożański, szczęśliwość i nieszczęśliwość ojczyzny na poselskiej fundując izbie, tym ichmciów pp. posłów spotkał komplementem: aut ruet in vestris aut stabit Roma lacertis; singulari zelo ujęty, słysząc już projekt przeczytany ad referendum do przyszłego sejmu, i gdy punctatim był assensus do czytania onego, odezwał się, że ani na ten punkt pierwszy, ale nawet i na cały projekt pozwolić nie mógł. Ten dyskurs dekoncertowawszy tak jmp. marszałka, jako i całą izbę, ruszyli się ichmość ex stallis suis, pytając się o racyą jmcí. Wyeksplikowawszy się tedy jmp. marszałkowi in particulari, prosił o głos, aby w nim publice wyraził izbie, quid sentiat; zaczęł za danym sobie głosem wyraził, że ta komisya ad referendum nie inszego nie jest, jako zawód obrad publicznych i czasu ekstenuacya, pokazuje coś in fieri, co się nigdy in esse nie stanie, bo

nietylko sejmiki porwą, na lustratorów nie pozwolą, ale i sejmy in continuo discrimine będą. Zaczem życzył, aby ta komisya miała decisivam et absolutam potestatem ułożenia podatków, a pogłównego in instanti zniesienia, pod którem dobra ziemskie jęczą. Ichność pp. lustratorów, ażeby nie ze skarbu Rzplitej, ale z groszowego salariati byli, bo ten dla różnych expens swoich zawsze jest defectuosus, et per pluralitatem votorum obierani.

Jmp. Cz arnecki, poseł bractawski, revocando in memoriam pristinum ojczyzny statum, która gdy należytemi wzmocniona była siłami, granice swoje rozszerzała, honor narodu i sławę rozgłaszała, prawa różnym narodom dawała. Gdy zaś po sejmie pacificationis 1717 za zwinieniem tak wielu chorągwi postrzegła się być w słabszej sytuacji, zaraz na sejmie 1718 pracować zaczęła, jakimby sposobem na pierwsze mogła się zdobyć siły, na której materji aż do teraźniejszego czasu wiele sejmów qua fatalitate czyli vicinorum malevolentia czyli też samych nas occasione nikczemnie rozeszło się. Projektom zaś tak starej, jako i nowej laski należytą przypisując estymacyą, wyznawał, że ta komisya generalna, jako i lustracya in omnem eventum Rzplitej summopere jest potrzebna, tylko, że dawszy jej summam auctoritatem decidendi, przeniosłaby wszystkie jurydykcyę, więc tak ją uformować życzył, aby nie była nikomu praejudiciala. Żądał oraz wiedzieć numerum ichmciców pp. komisarzów, i lustratorów chciał mieć clarius opisanych, upraszając, ażeby z każdego województwa et ex ordine posłów naznaczeni byli, których etiam absentes ichmciców pp. urzędników ziemskich vel grodzkich przydać zalecał. Lustratorów zaś, ażeby na sejmikach ex beneplacito obierani byli, in quantumby zaś sejmik miał się rozierać, tedy pierwszemu urzędnikowi tegoż województwa lub ziemi i powiatu powtórna praecommittere elekcyą, od czego odstąpić żadnym sposobem nie obiecał. Gdy zaś ta generalna komisya miała się ekspedyować przy J. O. prymasie i podskarbiech dwóch, zdało mu się, żeby to była nova forma regiminis, ponieważ dawne komisye o dwóch nie wspominają podskarbiech, tylko o jednym jako i w radomskiej komisji ad praesens praktykuje się. Ad punctum zaś podatków, z sześciu konstytucyi wybranych i w projekt włożonych, tę uczynił refleksyą, że antecesorowie nasi nie jednego roku te wszystkie układali zarazem podatki, ale sensim

sensimque jeden po drugim, a tak, te wszystkie razem złożywszy, kraj wypłaciłby nie wystarczył. Dawał tedy sposób następujące tylko wziąć przed się podatki, to jest kwartę sprawiedliwą, z której, jak czytał w dawnych konstytucjach, znaczny wojska był komput sub titulo kwarciariego. Ten podatek sądził nie być ciężki, ponieważ ichmość pp. starostowie nie tylko kwartę, ale i połowę pro bono publico z dóbr, które darmo od J. Kr. Mości biorą, sakryfikowaćby mogli, z tą jeszcze prekustodycją, aby hyberny, które poddani płacą, w to nie inkludowali. Jmp. podskarbi zaś post decessum starosty według dawnych zwyczajów obligowany jest inwentarz spisać i intratę ad assem zweryfikować i kwartę wyznaczywszy, dopiero nowemu oddać tę donataryuszowi. Przytem na podatek ultimae consumentiae czopowego i szelężnego ex omnibus bonis terrestribus, regalibus et spiritualibus, na cło generalne et subsidium charitativum od duchownych, na monopolia tabaczne i papierowe; na pogłównne żydowskie nie rekuzował. Dobra zaś ziemskie aby w gruntach swoich jakowej miały podlegać lustracyi, na to nie pozwalał, boby ex hoc fonte złe nastąpiły konsekwencye: tumulty, zabójstwa et alia quaeque. Przydał nareszcie, że niech będą lustrowane i dymy, byleby tylko szlachecka non tangatur ziemia. Życzył zatem, ażeby komisya generalna miała moc decisive z wywiedzionych podatków ułożenia pewnej wojska liczby, do której pogłównne żydowskie tryplikowane albo kwadruplikowane pro infallibili fundo być sądził, niżeliby każdy Żyd miał płacić od głowy, bo nietylko, że res byłaby indeterminata, ale jeszcze sine fructu et utilitate Rzplitej między różne illicito modo dispartiretur osoby. Mówiąc zaś de integritate województwa braclawskiego, które, sub hostico zostając, tak jest krwią obmyte, iż gdyby kto wziął bryłę ziemi, krewby tylko braterską z niej wycisnąć potrafił: a zatem do równej z innemi województwami nie może się pociągnąć kontrybucyi, chyba tylko do ryczałtowej sumy, od której swojej nie umyka ręki. Nakoniec, byleby inszych nie prowadzono podatków i na te, zwyz przez niego wyrażone, pro amore patriae pozwalał¹⁾. Post

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Stadnicki podolski przymówił się, aby wyrażnie te tylko ułożyć w projekcie do reasumowania konstytucy, które się ściągają do tych podatków, na jakie zgoda, aby były lustrowane, zajdzie. Toż potwierdził jmp. Darowski podolski i jmp. Zagórski podolski (*dalej Pułaski*).

haec zaczęto znowu ex assensu izby per puncta czytać projekt tejże komisyi.

Jmp. Gurowski, poseł podolski, interlocutorie odezwawszy się, wnosił, aby komisya tantum authoritatis sibi non usurpet, na coby posłowie pozwolić nie mieli.

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, chwalił ichmców pp. posłów, że cum tanta circumspectione rzeczy w izbie traktują poselskiej, i sam się palam oświadczał, że quod cito fit, non in longum durat, życzył zatem, insze porzuciwszy materye, to unice wziąć pro objecto legis. co do należytego ekonomiki należy porządku. Rzplita, jako juris sui domina, chociażby żadnego nie miała in genere contribuendi prawa, tedy pro velle et libitu suo nowe formować może ¹⁾.

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski, compellendo do zgody diversitates linguarum, perswadował, że ten dogodzi ojczyźnie, kto bez skrupułu pozwoli na komisya, która nieomylną pociągnie za sobą aukcyą wojska.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, ad punctum przysięgi tak ichmców pp. komisarzów, jako i lustratorów domówił się, aby, słysząc i wiedząc przykładów tyle krzywoprzysięstwa z wielką obrazą Boga, dał ten sposób, aby ichmość pp. komisarze i lustratorowie lepiej nie przysięgali, ale tak ich opisać, aby in casu złej weryfikacyi, partialitatis albo oppressionis, od fortun, honorów et ab omni activitate in perpetuum odsądzeni byli. Chwalił jmp. Czarneckiego, posła braclawskiego, że na niewiernych i Chrystusa nieprzyjaciółach mowę swoją zakończył Żydach, którego dyskurs assumpt mu dawszy do mowy jego, eksponował ichmciom, że ten naród, Bogu i ludziom obmierzły, aby z Polski in spatio pięciu lat był wykorzeniony. Eksprobrował wszystkim ichmciom palam, że tych nieprzyjaciół krzyża świętego protegują i ich w zawziętości swojej utwierdzają, kiedy, ubliżywszy rękę chrześcijanom, pieniądze im pożyczają, a co z największem zgorzzeniem, że duchowne osoby i klasztory ex piis legatis na nieprzystojną lichwę im dają. Że dnia wczorajszego mówił o ojcach jezuitach, aby subsidio charitativo succurrant ojczyźnie.

¹⁾ Cz. III d.: Przydał jmp. Czarnecki braclawski, aby motiva do tej komisyi wyrazić, t. j. aukcyą wojska i zniesienia głównego potrzebę.

ucapili się o to, a on, przy prawdzie non ficta charitate obstając, superaddidit, że fundator ojców jezuitów, święty Ignacy, poddanych po kilka tysięcy nie miał i w takiej, rozumiał, nie żył opulencji, jak ichmciowie, konkludował tedy, że nie słuszniejszego byłoby, aby należyte subsidium dla ojczyzny dali. I to niemniej gorszyło jmcı, że się księża między sobą kłóć i szkół ojcom pijarom w Wilnie nie pozwalają. Ichmość księża biskupi na parady i liczne asystencye, na karety ekspensują, za co Bogu dać będzie trzeba rachunek, bo karety nikogo do Nieba nie zaprowadzą; uczynić więc im kazał kompunkcyą, aby to, co na niepotrzebne parady erogują, dla ojczyzny ofiarowali.

Tenże sam projekt skorygowany czytany był, na który, gdy jmp. marszałek chciał się podpisać, odczwał się jmp. Zagórski¹⁾ z kontradykcyą, na podpisanie onego niepozwalając punctatim, chyba aż wszystek skorygowany będzie, na co cała izba assensum dała. Post haec zaczęto drugi projekt czytać, w którym naczynają się senatorowie do komisyi in assistentia podskarbiech²⁾, co dotknąwszy jmp. Czarneckiego, posła braclawskiego, serio się domawiać począł, aby ta komisya in assistentia jednego podskarbiego, jak dawna praxis obtinuit, nie dwóch, odprawowana była.

Zabrał głos jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, replicando jmp. braclawskiego i nie biorąc in sinistram interpretationem sentyment tak godnego posła, alegował³⁾, że utraque dignitas jest authorisata statutem Aleksandra i Zygmunta pierwszego et pactis conventis, toć jeżeli to in praxi było, nie może novitatem sapere; alegował dalej konstytucyą 1591, gdzie Rzplita, exposita hostilitatibus w wojnie szwedzkiej i tureckiej, nie tylko na komisyą podskarbiego wielkiego, ale i nadwornego wysłała. Jednak, żeby się obiema stronom dogodziło, tak desiderii jmp. Czarneckiego, jako i jego illacyi, tedy w projekeie nie kłaść tego terminu: „In assistentia podskarbiego aut officii ejus“, ale położyć: „z wielmożnymi utriusque status ministrami“.

¹⁾ Cz. III: i Stadnicki. ²⁾ Cz. III: Jmp. Czarnecki braclawski w dalszem czytaniu projektu postrzegł punkt: „Przy asystencyi pp. podskarbiech lub officiorum ich“. ³⁾ Cz. III: Żeby jednego wyrazić tylko podskarbiego, byłaby to novitas, bo czytałem przed kilką dniami konstytucyę Aleksandra etc.

Jmp. Czarnecki, poseł braclawski, replikując powtórnie jmp. Pułaskiego, nie kontradykował statutom, cytowanym przez jnci, które tak w samej rzeczy być mogły, interea, że nowe prawa poznosiły stare, nie starych, lecz nowych trzymać się kazał. Radził wziąć za model komisją radomską juxta constitutionem 1717, która in assistentia podskarbiego aut ejus officii odprawuje się.

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, jmp. Czarneckiemu na illacyą jego odpowiedział, że pomieniona konstytucya anni 1717 ex prementi necessitate naówczas stanęła, która tak jest praejudiciosa, że na nią universaliter województwa wielkopolskie i teraz utyskuja; zaczem z terażniejszą komisją generalną do pomienionej konstytucyi nie życzył referować się.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, cum taedio słuchając pro et contra dysputujących ichmciców pp. posłów, a nie finaliter nie rezolwujących i na swoich zdaniach tylko się zasadzających, upraszał jmp. marszałka o kontynuacyą czytania projektu; na co gdy izba nie pozwalała, zatamował activitatem, amicabili autem flexus persuasione, przywrócił activitatem¹⁾. Przerwaną tedy mowę przez jmp. smoleńskiego kontynuując, jmp. Pułaski, asserendo fortiter, że na tej komisji radomskiej jmp. podskarbi jeżeli jest (jak prawo pisze) wyrażony, to tylko in assistentiam, non ad consulatam, a jeżeli o co kwestya, wymienić upraszał i do projektu przypisać „z wielmożnymi ministrami“ „specyfikując onych, i dolożyć: „in assistentia podskarbiego“²⁾.

Jmp. Sokołowski, poseł brzeski kujawski, alegował, że jmp. podskarbi na tej, de qua agitur, powinien być komisyi

¹⁾ Cz. III d.: Do czytanego dalej projektu przymówił się jmp. Darowski podolski, że limity komisyi powinny być ad acta authentica podane i każdemu ad requisitionem wydawane.

²⁾ Cz. III: Jmp. Sokołowski kujawski mówił: Rzplita nie włożyła w komisyi dawniejszej podskarbiego, bo nie był perpetuus, tylko do czasu administrans skarb; tu zaś jmp. podskarbi, na zawsze to mający ministerium, powinien być na każdej komisyi w materji skarbu. Opposuit się temu jmp. Pułaski, aby miało być perpetuum ministerium podskarbiego. Jmp. Gurowski podolski wnosił, aby dolożyć w projekcie, żeby się komisya przed wyniściem dwóch lat skończyła. Dalej Sokołowski o kosztach aukcyi, jak w Cz. I.

dla weryfikacji taryf, i jemu upraszał, jako ministrowi, w tem nie czynić praepjudicium. Produkował, że pogłównego szlacheckiego pięć milionów sześćkroć sto tysięcy efficit summa; więc życzył przedsięwziąć do zniesienia onego kwarty sprawiedliwe, cło generalne, ultimam consumentiam, pogłównie żydowskie et monopolia, z których by podatków kilkanaście milionów provenire mogło, et ex residuitate formować aukcyą in duplo vel triplo¹⁾. Długo tedy ta circumstantia trwając, bo jedni activum na tej komisji jmp. podskarbiego czynić chcieli, insi tylko assistentem cum actis,

Zabrał głos jmp. marszałek i powiedział, że lubo w tym projekcie jest dołożono, że ad normam trybunału radomskiego, i ten punkt pociąga dołożyć jmp. podskarbiego ex eo motivo, że taryfy są w skarbie, tak gdy ichmość pp. lustratorowie swoje będą komportować registra, wtenczas skonfrontują się, jeżeli który z ichmcioń pp. lustratorów nie poszedł in favorem. Więc żadnego nie widział skrupułu dołożyć: „podskarbiego aut ejus officii“²⁾.

Jmp. Buttler, poseł mielnicki, nie tylko o liczbę ichmcioń

¹⁾ **Cz. III d.:** Jmp. Komorowski belzki domawiał się interlocutorie, aby specificie wyrazić status et belli ministrów. Wniósł także kwestyą, czy będzie miał vocem activam jmp. podskarbi na komisji; ostrzegał, aby jego officium nie miało głosu na komisji. Jmp. Pułaski ciechanowski potwierdził prekustodycyą jmp. Komorowskiego. Na to jmp. Czarnecki belzki (!) mówił: znamy godnych ministrów, a na cóż te czynić określenia i mieć podejrzenia? Radził znowu jmp. Pułaski ciech., aby się mieć conformiter do komisji, a bardziej do konstytucyi 1717 r. co do punktu jmp. podskarbiego. Jmp. Chojecki liwski reposuit: trybunał skarbowy jest decisivae sententiae, wtenczas tedy tenetur podskarbi do oddania rachunków: tu zaś dyfferencya, bo nie jest decisiva komisya; jest jednak dołożono, że cokolwiek do dobrego porządku rezolwować, likwidować, układać ma, za cóż ekscypować ministerjum skarbu w. kor? (*Dalej głos Siemińskiego*).

²⁾ **Cz. III:** Na wątpliwości jmp. Zagórskiego wołyńskiego, że dwa N jest w projekcie zamiast imion komisarzy, odpowiedział jmp. marszałek, że N ex senatorio ordine znaczy imiona tych ichmcioń, których Najj. Pan z senatu do tej komisji delegować będzie; N ex equestri ordine znaczy imiona tych ichmcioń, których naznaczyć tak z między WPanów, jako i z pozostałych w domach braci, wiadomych interesów województw. O wielości zaś ichmcioń komisarzy nie miałem jeszcze honoru konferować z Najj. Panem,

pp. komisarzy, ale też skąd ciż komisarze i którzy naznaczeni będą, informationem od jmp. marszałka exquirebat. Na co jmp. marszałek replikował, że gdy się izba poselska złączy z senatem, tam tedy tak ex senatorio ordine status spiritualis et saecularis, jako też i equestris komisarze naznaczeni będą; a zatem dla spóźnionego czasu in ordine do kontynuowania tego punktu solwował sesją na godzinę ósmą.

SESYA PROWINCYONALNA CZWARTA W. KS. LIT.

Dnia 23 Octobris.

J. O. ks. jmc Czartoryski, podkanclerzy lit., reasumując sesją, wyraził, że z tak zacnym senatem, godnem ministryum i wielkimi posłami zasiadając, jak ma honor służenia i konwersowania z onymi, tak radby tę nomenklaturę odmienić, aby tem prędzej szczęśliwszy i pomyślniejszy z tych obrad mógł odebrać skutek, upraszając ichmciów o przystąpienie do czytania projektu tego, na którego punktach dnia wczorajszego było jakowe dubium.

ani mówiłem z ichmciami deputatami do komisyi konstytucyi, ale rozumiem, że z każdego województwa będą wysadzeni. Jmp. Buttler mielnicki upraszał o wiadomość, czyli ichmć ex equestri ordine komisarze w izbie poselskiej, czyli po złączeniu się w senacie będą naznaczeni, lub po województwach obierani. Jmp. marszałek odłożył rezolucją, aż gdy do czytania tego punktu przyjdzie. Jmp. Darowski trzy podał kwestye: 1-mo, jeżeli na komisyi mieć będzie activam vocem jmp. podskarbi kor., 2-o, którzy zasiadać będą na tej komisyi, 3-o, co za liczba komisarzy będzie. Remonstrował oraz, iż ichmć posłowie porozjeżdżali się z izby, te zaś materye potrzebują refleksyi, aby potem bardziej nie trudnili. Do pierwszego punktu takie dał swoje zdanie, iż jako jmp. podskarbi powinien komportować taryfy, regestra etc., tak nie może mieć vocem activam. Ostrzegał co do liczby komisarzy, aby nie przewyższała wielość z stanu senatorskiego wielości z stanu rycerskiego komisarzy, i aby ex equestri ordine naznaczać w izbie poselskiej. Jmp. Pułaski ciechanowski zamawiał, aby projektu nie podpisać, póki o liczbie komisarzy nie umówią się, aby nie przewyższała wielość ze stanu senatorskiego wielości (*ze stanu rycerskiego*). Jmp. Buttler mielnicki, kedy i w jakiej liczbie będą kreowani na komisją, informacyi żądał. Rezolwował jmp. marszałek, że tu komisarze bez kwestyi będą wysadzeni, a w województwach będą obierani lustratorowie (*dalej o solwowaniu :esyi*).

Jmp. Horain, poseł wileński, zabrawszy głos, żalił się na taką nieszczęśliwość, że dostatecznej od ichmcioń w układaniu projektów finaliter nie odbiera rezolucyi, — *exquirendo sensum*, utrum na czytanie projektu *universalis sit assensus*.

Jmp. Przeździecki, poseł inflancki, wyraził, że ta wątpliwość dnia wczorajszego in puncto czytanego projektu była, jakoby apelacye z ziemstw i grodów do trybunału zatamowane i nie pozwolone były, więc jeżeli do tegoż projektu „*salva per totum appellatione*“ dołożono będzie, tedy przystąpić do czytania onego pozwał.

Jmp. Chreptowicz, poseł starodubowski, namienił, że wczoraj termin *poenalitatis* był włożony na tych ichmcioń, którzy dekretowi ziemskiemu albo grodzkiemu popadną w kontrawencyą, ażeby sowite płacili kopy (alias grzywny) et *sessionem turre* przez niedziel dwie siedzieli, więc, jako instrukcyja jego non ligat innych posłów, tak e *converso* onych instrukcyja nie może go stringere do tego, aby na to pozwolił, na co zezwolić nie chce.

Jmp. Siruć, poseł inflancki, zostając dotąd inter *cancellos modestiae* dla sądzących się stron, żadnej jeszcze nie dał *refleksyi*; atoli słuszność uznawszy, aby do trybunału z grodów były pozwolone apelacye i wolno było urzędników ziemskich i grodzkich pro *gravamine decreti* tamże zapozwać, domawiał się, i oraz, ażeby po skończonej funkcyi deputackiej wolno było ichmcioń *partialitate ductos* przypozwać na trybunał, a za dowodem słusznym sowitemi *poenami* skarać, którzy aby po zakończeniu funkcyi swojej nie prędzej, jak w sześć lat do deputacyi *admissibiles* byli, serio instabat. Życzył oraz do urzędników ziemskich i grodzkich tak ichmcioń pp. oficyalistów wojskowych, jakoteż podstolich, podczaszych i innych, *parcendo honori* ichmcioń, żadnym sposobem nie przypuszczać.

Jmp. Jeleński, poseł wilkomirski, widząc, że jest każdy do prawa przywiązany, a nie mając więcej praw, jak tylko statutowe, upraszał tedy choć jedno pokazać prawo, któreby nad statut było, w którym to statucie tak z ziemstwa, jako i grodu via *appellationis* do trybunału jest pozwolona. Za cóż tedy urząd ziemski i grodzki, należycie osądziwszy i *definitivam* dawszy *sententiam*, ma być do trybunału pozywany i tamże *poenowany*? Respektem zaś powiatowych urzędników, to jest podstolich, podczaszych, wyraził, aby *ad quaevis officia terrestria et castrensia*

przypuszczani byli, ponieważ sunt *compatibilia*; względem zaś deputatów po zakończonej funkcyi szedł in *sensum* jmp. Sirucia, posła kowieńskiego.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski lit., mówiąc ad *casum* ichmciów pp. deputatów, konformował zdanie swoje cum *sensu* jmp. Sirucia, posła kowieńskiego. Że zaś ichmciom pp. ziemskim urzędnikom po dwa przywileje na jeden wychodzą urząd, także i grodzkim oficyalistom na egzekucye i inkwizycye ichmość pp. wojewodowie po kilka razy dają konsensa, takowe przykładem koronnym podawał medium, ażeby każdy urzędnik ziemski i grodzki miał suum *juratum subdelegatum* tak do sądzenia spraw, jako i do odprawowania egzekucyi, kondescensyi i inkwizycyi, a jeżeliby subdelegat źle się na jakiegokolwiek sprawił funkcyi, to za nich sędziowie w trybunale odpowiedzieć tenebuntur.

Gdy był tedy znowu korektury czytany projekt, jmp. Wawrzecki, poseł orszański, ad *punctum appellationis*, gdyby z ziemstwa lub grodu do trybunału nie miała iść, jakoteż gdyby deputat aż po sześciu lat mógł być deputatem, na to nie pozwolił et *ex hac ratione* zatamował *activitatem*, gdzie in *possivitate* przez pół godziny zostawali, ac tandem, gdy tenże jmp. Wawrzecki a *sistentia activitatis* odstąpił, ksiązę jmc Czartoryski, podkanclerzy litewski, ten punkt projektu do dalszego w nim rozmyślenia się in *suspensio* zostawiwszy, do dalszej czytania kontynuacyi accessit. *Accedente omnium assensu* jako był czytany, tak różnie pro *libitu cujusque* meliorowany. Na punkcie zaś *dilationis munimentorum* kontrowertując z sobą przez czas nie mały ichmość pp. posłowie, gdy się zgodzić nie mogli, ksiązę jmc podkanclerzy litewski na kontynuacyi dalszej tegoż projektu solwował sesyą in *crastinum* pro *hora tertia*.

SESYA DWUDZIESTA PIERWSZA.

Die 24 Octobris.

Jmp. marszałek po wyrażeniu ukontentowania swego z zaczętego na dniu wczorajszym projektu *commissionis*, upraszał na dniu dzisiejszym izby poselskiej, jeżeliby do dalszego czytania *accedere* chciała.

Jmp. Świętorzecki, poseł miński, odezwałszy się, wy-

raził, że nie bywszy dla legalnej racji praesens na sesyi onegdajszej, dowiedział się z niemalem zadumieniem o uszczerbku honoru i prerogatyw wielkiego posła i w ojczyźnie zasłużonego, jmp. generała artylerji W. Ks., Lit., przez arbitra, jmp. Zaborowskiego, poniesionym, który charakteryzowaną nieprzyzwoitą obelgą dotknąć osobę jego ważył się. Dopraszał się, aby na fundamencie konstytucyi 1673 de securitate izby, tanquam criminis laesae Majestatis redarguatur, i póty do niczego przystąpić nie obiecał, póki zdeptanej powagi posła należyta nie nastąpi satysfakcja, i na tem zatamował activitatem. Jmp. marszałek, pokazując sensibilitatem dotkniętego honoru jmp. generała, starał się wynaleźć modum restituendi onegoż, a że ichność pp. ministrowie belli pacisque ten interes na siebie wzięli, upewnił, że ichność znajdują media adaequata ucalenia honoru nam wszystkim miłego w osobie jmp. generała artylerji W. Ks. Lit., o czem że in momento wygląda rezolucyi, doniósł to izbie poselskiej. Na dniu zaś onegdajszym deputowani do wyż pomienionego jmci tak in materia w zaszłej okoliczności, jakoteż (czy?) jmp. generał activitatem izby nie zechce tamować, tę przynieśli ichność deputowani rezolucją, że obradom publicznym dla swego interesu cursum praepedire nie myśli; więc obligował jmp. mińskiego, aby raczył izbie activitatem powrócić, casu quo jeżeliby się jmci nie stała należyta satysfakcja, będzie czas przy złączeniu się izby poselskiej o tej domówić się krzywdzie.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, in passivitate mówiąc, przyznawał, że jeżeli kto o dotknięty honor musi być sensibilis, dopieroż tak wielki poseł, in sago et toga ojczyźnie zasłużony. Upewnił, że ten interes, jako sacro foedere junctos, tak nas samych dotyka; obiecował sobie jednak, że jmp. generał, jako ojczyznę kochający i dobro jej publiczne nad swój honor przenoszący, obrad publicznych tamować nie raczy, jak się na dniu wczorajszym deklarował, o którego honoru restytucją że wszyscy junctim dopominać się nie zapomną, asekurował. Upraszał jmp. mińskiego o przywrócenie activitatis, a że jmp. Dylewski, poseł smoleński, bez racji inturbabat częstem odzywaniem się publica consilia, upraszał go, aby miał dyskretyą i o koronnych projektach disceptare pozwolił.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, za występek by to pożytywał, żeby jeden nad drugiego honorem compati nie miał, że

zał ma nieukożony. Charakteryzowany w izbie tej poseł z tranzakeyi na dniu onegdajszym stalej, nie wątpił, że to całą izbę tangit et angit, afirmował, tę dając refleksyą, że jako każdy występek ma swoją karę, tak nieomyłnej jmp. generałowi artyleryi spodziewać się kazał satysfakceyi: wszyscy rodzimy się szlachtą i sensim do funkceyi prerogatyw przychodzimy, jakoż i poseł po ekspiracyi sześciuniedzielnego czasu do swego wrócić się musi urzędu. Ten szlachcic, znając swój występek, chce in facie izby należytą uczynić honoru jmp. generała restytucyą et, si quid dixerit, revocare. Rozumiał po wspaniałem sercu jmp. generała, że na tę submisyą mógłby być *flexibilis* i obradom publicznym czasu zabierać nie zechce. Upraszał jmp. mińskiego, aby pretio szacunku ojczyzny raczył *ex aequanimitate* sua izbie powrócić *activitatem*.

Jmp. Chreptowicz, poseł starodubowski, in *passivitate* jeszcze z tem się oświadczył, iż nie słyszał nigdy, aby jedna prowincya na drugą a *puncto indissolubilis unionis* uskarżała się. Dotknięty honor jmp. generała W. Ks. Lit. tyka wszystkie prowincye, i tę *sensibilitatem*, in *particulari* poniesioną, in *universalis* równą być wszystkim rozumiał; owszem, kiedy ten honor inter *hosticum* swoją ma konsyderacyą, a cóż dopiero in *pacato*! Szarpnięty jest honor posła naszego, z zasług w Rzplitej znakomitego, jak należytej *de justo et aequo* spodziewać się powinien restytucyi za mocną jmp. marszałka izby naszej asekuracyą, tak z miejsca swego, polegając na tej sponsyi, upraszał jmp. mińskiego, aby zatamowaną izbę powrócił *activitatem*.

Jmp. Świętorzecki, poseł miński, wyrażonemi *desuper* będąc skłoniony racyami, a do tego zważając, że dobra publicznego szczęśliwość ma swoją od uniwersalnej zgody *dependencyą*, na fundamencie otrzymanej od jmp. marszałka deklaracyi, że in *causa laesi honoris* jmp. generała nieodwłoczną przyspieszy satysfakcyą, przywrócił izbie *activitatem*. Któremu za to gdy wszyscy ichmość koronni podziękowali, zabrawszy głos jmp. Darowski, poseł podolski, należyte całej Prowincyi Przeshirej Wielkiego Ks. Lit. wyraził podziękowanie, że w krzywdzie godnego i zacnego kolegi, *meritis ei honoribus* w ojczyźnie dystyngwowanego posła, jmp. generała W. Ks. Lit., szczególnie tylko dla miłości ojczyzny rezerwując sobie w dalszy czas satysfakcyą, od swego *tantisper* odstępuje przedsięwzięcia. Upraszał jmp. mar-

szalka, ażeby ore et nomine suo obligował ichmciów pp. posłów, gdyby się przed limitowaniem sesyi z izby poselskiej nie rozchodzili, ad finem usque perseverando: ponieważ na sesye i nie rano przychodzą, i przyszedłszy, przeczytane projekta znowu a capite czytać sobie rozkazują.

Jmp. marszałek, wzięwszy asumpt z głosu jmp. Darowskiego, upraszał ichmciów pp. posłów, ażeby ad mentem legis od zaczętego nie odstępowali projektu, ażeby ta per dies non exoriat quæstio, że od jednych był słyszany a od drugich nie; przystąpił zatem do czytania projektu komisji generalnej. Gdy tedy devenum było ad punctum podskarbiego w. kor. aut officii ejus, jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, wniósł to, ażeby jmp. podskarbi w. kor. sam in persona (a nie officium jego) zasiadał na tejże komisji generalnej¹⁾, któremu jmp. marszałek replikował, że ten punkt „aut officii ejus“ dla trzech przyczyn jest położony: 1-o, ad normam komisji radomskiej, 2-o, że obligabitur stare komportować taryfy, tedy nie przez się, ale officium suum et subalternos to czynić będzie musiał, 3-o, jeżeli infirmabitur albo jaka inna legalitatis ratio nie pozwoli być onemu na tejże komisji.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, mocno przy prawdzie i sprawiedliwości oponując się, powiedział, że jeżeli kto z niego sztydzi, taką będzie miał u Boga estymę, jako mają wszyscy Żydzi. Izbę zaś poselską tak definiował, że jest miejsce, wyznaczone nie do zwady, ale do rady, zaczęm nie czynić z niej trybunału upraszał i takowych nie wnosić materyi, któreby publicum consiliorum miały tamować cursum. Post hæc tenże sam był czytany projekt; ad punctum tedy wspomnianych komisarzów odezwał się jmp. Stadnicki²⁾, poseł podolski, upraszając o specyfikacyą tychże ichmciów pp. komisarzów, chcąc determinate wiedzieć, którzy ex senatorio, a którzy ex equestri ordine mają być naznaczeni³⁾. Replikował mu na to jmp. Darowski, poseł

¹⁾ **Cz. III d.** Książę starosta kazimierski: Ponieważ nie tylko samego jmp. podskarbiego, ale i jego officii potrzebna jest przytomność do komportacyi etc., niemasz nad czem kontrowertować. Lecz znowu powtórzył swoją illacyą jmp. Uniatycki. ²⁾ **Cz. III:** Maliński. ³⁾ **Cz. III:** Jmp. Zagórski podolski wniósł: senat niech nam pozwoli constituere numerum komisarzów ex utroque ordine.

podolski¹⁾, że desygnacya komisarzyów ex ordine senatorio należy ad Majestatem, ex equestri zaś ordine czy to po dwóch czyli też po czterech z każdego województwa naznaczeni będą. Po którym książę jme Lubomirski to jeszcze superaddidit, ażeby z generału mazowieckiego z każdej ziemi po jednemu na tęż komisję naznaczeni byli²⁾.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, żalił się na nieudolność swoją, że ex ordine Prowincyi Lit. trzeciego nie może doprosić się głosu, który tu chce się przy świętej sprawiedliwości oponować, bo na prowincjonalnej sesyi litewskiej nie może bywać; dla jakiejby to racyi było, wiadomością jmp. marszałka składał się*). A jako w Litwie omnis krzywda jest grzechem, tak będąc sam injuriatus przez udanie do Majestatu, że jakoby sejmu nie życzył, tak upraszał jmp. marszałka, aby doniósł J. Kr. Mości, że nie jest żadnym turbatorem i nic z subordynacyi dla prywaty i mamony nie czyni, bo jeżeli co przeciwko duchowieństwu mówił, to pro se mówił ex charitate Christi, sprawiedliwie, i nikt go de hoc peccato redarguere nie powinien, ani przez to na łasce J. Kr. Mości szwankować powinien, lubo niepoczesne od ichmościów pp. senatorów słyży relacye, że jakoby dla tejże przyczyny syn jego, w saskiem wojsku zostający, ma być kasowany, brat zaś, który pensją bierze, już więcej brać jej nie będzie, i ta królewszczyzna, którą za 1000 talerów kupił, post fata jego komu innemu ma się dostać. Tenże jmp. Dylewski zabranym powtórnie głosem nie pozwalał, ażeby ichność pp. senatorowie i ministrowie zasiadali na komisyi generalnej, alegując z starodawnych kronik racją, że gdy 12 wojewodów rządziło państwem, naówczas w ojczyźnie żadnego nie było porządku; jeżeliby zaś co przeciwko Bogu i J. Kr. Mości miał mówić, tedy chciał, ażeby o to był sądzony. — Czytany był potem projekt tejże komisyi generalnej, i gdy deventum ad genera podatkovania³⁾,

¹⁾ Cz. III: Uniatycki. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Uniatycki sędomierski upraszał o ustanowienie między sobą, żeby w głosy nie wpadać, osobiwie przy czytaniu koronnego projektu aby ichność litewscy nie trudnili et e converso. ³⁾ Cz. III d.: Jmp. marszałek informował, że lubo teraz czytają projekt

*) Ob. str. 121, 137, 144, 5.

Jmp. Czacki, poseł bełzki ¹⁾, na podatek łąnowy i pogłównego z dóbr ziemskich nie pozwolił, o eliminacyą tychże punktów z projektu domawiając się, requirebat oraz, gdyby nie komisya naznaczała lustratorów, lecz ażeby na sejmikach per pluralitatem votorum obierani byli. A że Księstwo Litewskie na pluralitatem votorum nie pozwala, tedy jako ma inne swoje ekscepcye, wolno będzie ichmciom obierać sobie antiqua praxi ichmciów pp. lustratorów. Na komisarzów zaś, ażeby na terażniejszym sejmie obierani byli, dabat assensum.

Jmp. marszałek ²⁾ widząc, że coraz insze allegantur materye, dla których trudna rzecz jest codziennie odmieniać projektu, ile gdy non contradicit takowemu podatkowi, na którego generalnej niemasz zgody, ale takowe tylko każe czytać projektu, które w sobie generalitatem tylko zawierają, in particularibus zaś libero ejusque subest arbitrio.

Jmp. Węgliński, poseł chełmski, ad casum komisyi adferebat, że gdyby miała decisivam potestatem augendi wojsko albo podatki, byłaby od braci naszych w domu pozostałych nagany godna; lecz kiedy się tylko do sejmu przyszłego na ten koniec ma relative, żeby się Rzplita mogła pomiarkować, z jakiego podatku może znieść pogłowne i aukcyą wojska uformować, zaczem żadnego o onej nie potrzeba mieć skrupułu. A że województwa ruskie od łąnowego chcą się ekscypować podatku,

punctatim, i lubo zachodzi zgoda, nie będzie jednak podpisany, aż razem cały projekt będzie ugodzony. Ks. Lubomirski czerski wrzucił kwestyą: z Wielkiej Polski bardzo mało posłów, a jakże będą naznaczeni komisarze tu na sejmie stamtąd, kiedy nie stanęli posłowie? Jmp. Darowski podolski: komisya radomska ponieważ ma potestatem decisivam, terażniejsza zaś ma czynić wszystko relative, prosił przeto, aby wymazać punkt „ad normam radomskiej“ co do sądzenia, ale zostawić co do porządku.

¹⁾ Cz. III d.: mówił: rozumiałem, że krzywdzące punkta były wymazane z dawniejszego projektu, a że tu, widzę, w nowym jeszcze ich przybywa, a że są generalnie wszystkie wyrażone podatki, rzecz niebezpieczna, abyśmy do akcyzy nie byli pociąg-nieni. ²⁾ Cz. III d.: replikował: Dziękuję jmp. bełzkiemu, że mi przypomnieć raczył, aby pogłównego nie kłaść w projekcie; żem zaś podał generalitatem podatków, które się praktykowały w Rzeczypospolitej, uczyniłem z woli WPanów... Rozumiem jednak, że WPanom wiadomo, żem eliminował łąnowe.

więc tymże województwom pobory według dawnych konstytucyi przyjąć rekomendował.

Odezawszy się jmp. Stadnicki, poseł podolski, confessus, że województwa ruskie ad mille discrimina rerum eksponowane, nie mogą iść w kockwać z innemi, lecz dosyć tymi Rzplitej kontentować się podatkami, które bez kontrydykcyi dobrowolnie ofiaruje, to jest czopowe i szelężne, kwarty z hybernami, pogłównem żydowskiem.

Jmp. Dylewski¹⁾ z racyi namienionego podatku żydowskiego dopominał się na fundamencie dawnej swojej pretensyi, ażeby Żydzi in spatio 5 lat pochrzcili się i zbawieni byli; mówił to ex zelo fidei, nie pretendując za to żadnego pro fide, lege, rege orderu, tylko tego tytułu i szaszczytu, ażeby był miany za wiernego J. Kr. Mości poddanego.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, pytając się, jeżeli do pomienionej rewizyi komisya generalna albo też ordo equestris ma naznaczyć lustratorów, żalił się niepomału, że województwa ruskie od łanowego podatku chcą się ekscypować, który za Zygmunta Augusta, Stefana Batorego i Zygmunta III-go był w tamtych krajach praktykowany et tot vallatus constitutionibus. Czynił oraz dystynkeją między łanami, że jedne są possessi, drugie culti, trzecie deserti: ad possessos tedy et cultos tę lustrację potrzebną być rozumiał, a to ob ingruentem Rzplitej necessitate, gdyż felix illud regnum est, które tempore pacis de bello cogitat. Wytykał na oko, że zostając in armis, każdy musiał Szwedom, Moskalom wielkie płacić kontrybucye, a teraz justa petenti Reipublicae płacić rekuzeje, która tylko dla tego lustracji potrzebuje, ażeby się mogła pokazać postronnym potencyom, in quo statu et robore zostawać może, i wspomnionych podatków chce wziąć mensuram ad viriliter w czas przyszły cuique resistendum.

Jmp. Poniatowski, podkomorzy koronny, idąc in sensum jmp. Węglińskiego, immediate przed sobą mówiącego, zgadzałby się ex vinculo instrukcyi swojej na zniesienie z dóbr ziemskich pogłównego, gdyby wiedział certam et sufficientem z wynalezionych podatków ad hoc mensuram; co że bez lustracyi być nie może, zaczem wziąć przed się wszystkie życzył podatki, z nich miarkować się, co też w czasie przyszłym dla ojezyny może być

¹⁾ Cz. III d.: W długiej mowie.

za obrona, i ten to będzie in prementi necessitate dla nas fructus: pewna wiadomość noscendi proveniencyi quantitate. A tak, żyjąc sine ordine et cognitione, skąd co być może, nie jest rzecz dla ojczyzny pożyteczna; na przyszłym tedy sejmie z tychże podatków Rzplita może akceptować, które zechce, reszta zaś ich in archivo znajdować się będzie. Komisya zaś niech lustratorów nie naznacza, ale chyba tak, żeby jeden z komisyi, a drugi z województwa był naznaczony, którzy się z sobą komportować powinni.

Jmp. Czarniecki, poseł braclawski, certując pro integritate dóbr ziemskich województw ruskich¹⁾, na cztery tylko podatkowania sposoby, to jest na czopowe i szelężne, kwarty, pogłówne żydowskie i cło generalne pozwalał, lustracyi zaś w dobrach ziemskich łanów nie pozwalał, gdyż każdy szlachcic in casu necessitatis za wydanymi J. Kr. Mości uniwersałami i wiciami obowiązany jest de proprio na pospolite stawić się ruszenie: więc byłoby to onerosum i wojnie z ziemi służyć i na wojsko płacić, właśnie jak dwie skóry drzeć z jednego wolu. Nie negował temu, aby lustracye w województwach ruskich nie miały być, owszem affirmabat (których ad praesens taryfy znajdować się muszą w skarbie, za cóż tedy multiplicare entia?), i że przedtem łany królewskie ichmość pp. lustratorowie quam strictissime rewidowali, z których zawsze kilkanaście tysięcy piechoty łanowej było, a teraz ten wszystek prowent przez ichmciów pp. starostów ad usus privatos jest obrócony.

Jmp. Dąbbski, podczaszy koronny, ponieważ sejm terazniejszy wziął na się „boni ordinis“ nomenklaturę, więc jako żaden dobrym gospodarzem nie może być bez wiadomości intraty, tak życzył non contradicere na rewizye ani też na komisya, ile gdy nie jest decisiva, ale tylko relativa do sejmu przyszłego; in reliquis zgadzał się z innymi.

Ks. jmc Lubomirski, poseł czerski, replikując głos jmp. Czarnieckiego, nie rozumiał, ażeby podatek łanowy in privatos ichmciów pp. starostów miał iść usus, ponieważ JW. jmp. wojew-

¹⁾ Cz. III d.: mówił dalej: Były przedtem tak porządne lustracye, które podawały registra ad archivum skarbu koronnego; tam są wymierzenia gruntów, na cóż numerare entia sine necessitate? Zgodziłem się na lustracyą w dobrach ziemskich, ale nie ad punctum ziemi...

woda sendomirski regiment łanowy erygował, in reliquis ad sensum jmp. Poniatowskiego, podkomorzego koronnego, referował się.

Jmp. Czarniecki, godne księcia Lubomirskiego adorując zdanie, nie mówił, ażeby JW. jmp. wojewoda sendomirski, studio usług totus impensus ojczyźnie, nie miał sprawiedliwej konserwować milicyi, lecz tylko o to concertabat, ażeby lustracya łanów królewskich jak przedtem, tak i teraz była¹⁾.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, życząc ichmciom, ażeby podatki, które jakowej podlegają suspicyi, puścili w reces, te zaś, co nullum incutiunt metum, wzięli przed się, to jest kwartę sprawiedliwą ex gratuito J. Kr. Mości pane, której veram realitatem gdyby sami ichmość pp. starostowie in personis juramentem komprobowali, alegując, że za Jana Kazimierza in ultima necessitate Rzplitej trzy grosze na wojsko płacili, potem condescensum do dwóch groszy, a nareszcie do czwartego, który to grosz czwarty gdy przez faktorów pańskich zaprzysiężony został, wnet zaraz znalazło się wiele krzywoprzysięstwa; tenże in subsequenti per totum zaginął. Hyberna także w pół się umniejszyła, duchownych zaś dupla in symple się zamieniła. Łany też wybranieckie z których przedtem 14000 piechoty bywało, przez pośledniejszą dyspozycyą na jeden są zbite i obrócone JW. jmp. wojewody sendomirskiego regiment; której to piechoty ani setnej części niemasz, lubo ciż sami posesorowie i ziemia też sama, co i przedtem była. Wolalby z dymów kurzących podatek płacić, niżeli od głów, nakształt tureckiego haraczu, opłacać się. I gdyby nadto w skarbie Rzplitej pieniędzy było, tedy znalazłaby się potrzeba, gdzie je obrócić, ponieważ avulsa, które nie przez wojnę, ale przez zastawy poodchodziły, jako to: Bytów, Drahim, terri-

¹⁾ **Cz. III d.:** Jmp. Czacki belzki: co należy słuszności, wniosłem, że nasze województwa łanowego przyjąć nie mogą, bo lubo jest o łanowem konstytucya, ale tam dołożono jest: a gdyby łanowego nie można naznaczyć, tedy po dwa dymy na jeden łan rachować. Byłoby to zaś aprobować obciążające nas pogłowne, pozwalając do niego lustracyi; i to przeciw lustrowaniu wielu podatków militare powinno, że przyszedłszy nieprzyjacieli. powyjmując z grodów regista rewizyi, i tak my in onere płacenia będziemy. Więc w projekcie, kędy jest naznaczona in generalitate podatków lustracya, na to miejsce naznaczyć lustracyą podatków, na które uniwersalna zajdzie zgoda.

torium elbląskie¹⁾. Poglównego żydowskiego zaś suma 220000 gdyby miała być tryplikowana, nie byłoby to dla Rzplitej proficuum; bo jeżeli teraz do miliona i kilkadziesiąt tysięcy Żydzi między sobą wybierając, mniej do skarbu importują, a resztę in suos obracają usus, dopieroż gdyby ta suma tryplikowana była, dalekoby więcej między się rozebrali. Zaczem takowe podał medium, aby rabin 3 czerwone złote, Żyd starszy taler bity, uboższy 3 złote, a mniejsi po złotemu zapłacili, toby już między nimi nie było kradzieży. Przytem cło generalne wodne i lądowe, kwarta sprawiedliwa, czopowe i szeleżne nemine excepto nie miałyby do skarbu Rzplitej importowało prowent. Z tą jednak dyfferencyą, ażeby z dóbr królewskich i duchownych grosz dziesiąty, a z szlacheckich dwudziesty był placony, zostawiwszy przynajmniej dziesiąty grosz pro necessitate województwa²⁾, ponieważ J. Kr. Mość P. N. Miłościwy przez pacta conventa szkołę rycerską dla młodzieży szlacheckiej wystawić obowiązwał się, do czego jeżeli quo casu nie przyjdzie³⁾, tedy my sami szlachta będziemy musieli proprio sumptu erygować, żebyśmy w wojsku naszym prepotencyi nie cierpieli cudzoziemskiej, których się teraz pełno po regimentach namnożyło. Wspominał o tem, co się teraz pod chorągwiami dzieje, gdzie porucznik chorążego a chorąży podchorążego bierze gażę, co stąd evenit, że pieniądze zostają w rękę generała. Lustratorowie zaś gdyby na sejmikach pluralitate votorum obierani byli i tamże przysięgali, mocno pretendował, dając tę racją, że gdyby przez verbum placet elekcyja była, tedy ichność pp. starostowie, mając swoje subjecta, sej-

¹⁾ **Cz. III d.:** województwa smoleńskie, kijowskie etc.

²⁾ **Cz. III d.:** aby tem praemiare zasłużonych, na funkcyach będących. ³⁾ **Cz. III:** Wiele jest katolików oficerów, a wiele lutrów, dysydentów znajduje się? Zajrzeć w role, a obaczymy, jak mało tam Polaków na urzędach znajdziemy. A jeżeli jaka niesposobność młodzieży polskiej zarzucona będzie, czemuż żadnej nie masz akademii, kędyby kawalerskie, żołnierskie odprawiały się ćwiczenia? Godzi się obwarować, aby taka fundowana była akademia, aby Polaków w wojennych sztukach wyćwiczonych mieć w regimentach, bo kędyż się młodzież szlachecka podzieje? W regimentach cudzoziemcy pierwsze otrzymują miejsca i officia; u dworu ciż preferowani są nad nacyonalistów... A z cudzoziemców przyczyny jakie się dzieją abusus, któż nie widzi? Jakie abucgi, spytać o to gemejnow!

miki by rwali, alboby takich forsztelowali, którychby pro parte sua życzliwymi być rozumieli. Dla tejże przyczyny i ziemstwa wakować muszą, i w ziemi bielskiej od stu lat niemasz podkomorzego. Naznaczać zaś przez sejm komisarzów byłoby to szlachcie exosum, więc i tę elekcją województwom praecommittere życzył. Autoryzowawszy też komisją absoluta potestate, wszystkiedy przewyższyła subsellia; więc tę tylko moc niech ma, to jest, przyjmować registra od lustratorów i wszystkie perpendere podatki, na zniesienie pogłównego wynalezione, a co od nich będzie zbywało, niech się reszta do przyszłego sejmu zatrzyma, którą na woli trium ordinum będzie dysponować, czy to na przyczynienie gemejnow czyli też na inszą potrzebę.

Jmp. Poniatowski, podkomorzy koronny, pro parte komisji to wyraził, że nie ma mentem stanowić omnino podatki, ale tylko chce inkwirować, jakowe też in prementi necessitate być mogą, na które gdyby się zdawało z uprzykrzeniem, wolno będzie na przyszłym sejmie niepozwolić¹⁾. Słyszac zaś jmp. belzkiego, że na lustracye nie pozwalał, dając racya, że nieprzyjaciel mógłby się w taryfach rozpatrzyć i mieć plenam przez to informationem, zaczem pytał się jmci, jeżeli nieprzyjaciel, przyszedłszy, będzie się mógł obejść bez podatków, a nawet i sameż wojsko nasze, nie będąc płatne, jeżeli tak znacznej nie uczyni ruiny, że i za pięć lat fortuna ad suum nie przyjdzie florem; więc pomienione lustracye²⁾ pro omni eventu koniecznie iż są potrzebne, sądził³⁾. Także ażeby szkoła rycerska dla dystynkcyi młodzi szlacheckiej erygowana była, hoc superaddito, że gdyby miał regiment, tedyby nie cudzoziemców, ale rodowitą tylko przy szarzy oficerskiej konserwował szlachtę⁴⁾.

¹⁾ Cz. III: Sam nie pozwolę da Bóg na przyszłym sejmie na pogłowne, na lanowe, ale godzi się starać o to, aby poznała swoje siły Rzplita przez lustracye. ²⁾ Cz. III d.: Wszystkich in genere podatków. ³⁾ Cz. III d.: JW. wojewoda sandomierski że szczupły z lanowego chowa regiment, nie od jednego niewiedomego niewinnie być posadzony może, ale lustracya pokaże, że od posesorów należącego wybierać nie może podatku. ⁴⁾ Cz. III d.: Jmp. Karwowski podlaski mówił: Materya wniesiona o porządkach w regimentach powinna się mieścić w ekonomii komisji; że zaś ją anticipative wnoszę, z przyczyny, że jestem deputowany do rachunków, natenczas kiedy będą przy tychże, żeby nie była zapomniana.

Jmp. *Dzieduszycki*, poseł podolski, chociażby i pozwolił na lustrowanie łańców, tedy rewizya onych jest bardzo trudna et infiniti operis negotium, gdyż tam każdy, jak wiele chce, gruntu sobie zażywa, a do tego że przez kozackie i tatarskie inkursye kancelarye z dokumentami są popalone, przez to częste o granice po trybunałach kontrowersye inter meum et tuum pewnego nie mają pomiarkowania. Gdy tedy samiż dzieciowie fundamentalnego w gruntach nie mogą uczynić porządku, tembardziej lustratorowie nie efficere nie potrafią, ile gdy w tamtym kraju o geometrów trudno, chybaby z Wielkopolski ad hoc opus kto się odważył. Między województwami braclawskiem i kijowskiem dotąd niemasz rozgraniczenia i konstytucya 1736 ad effectum jeszcze nie przywiedziona. Gruntów wiele do Moskwy pozabierano, Archaniol-Gorod i inne kolonie powybudowano.

Jmp. marszałek, wyznając, że coraz abbreviantur dies et momenta, upraszał ichmciów, ażeby tylko ad puncta czytanego projektu przynawiali się, jakoby też w tem swoje dali rezolucyą, skąd chcą mieć komisarzów obranych¹⁾; zgodzili się tedy na to wszyscy, ażeby z województw, ziem i powiatów byli na sejmikach obierani, niektórzy per pluralitatem votorum pozwalając. Post haec

Zabrawszy głos jmp. *Mogilnicki*, eksplikował naturam komisyi, że jest relativa, non decisiva, nie wkładając podatków ani nimi szafując, lecz tylko do regestrów należąca i miarkująca, co też wystarczyć może dla obrony; że krzywdy żadnemu nie uczyni województwu, bo a gravamine na przyszłym sejmie obronić się będzie mogło, więc upraszał dalszemi illacyami nie zatrudniać projektu²⁾. — Solwowana zatem sesya in crastinum na godzinę ósmą.

¹⁾ **Cz. III:** Urgebant niektórzy, aby jmp. marszałek każdego pytał o zdanie, i pluralitas tę okoliczność konkludowała. Jmp. marszałek reposuit, że nie może przystąpić do tego, aby miał per pluralitatem wybadywać zdań, bo niemasz tego zwyczaju; ale upraszam o racye tych ichmciów, którzy chcą komisarzów po województwach obierać. ²⁾ **Cz. III d.:** Jmp. marszałek powtórę pytał, czy tu naznaczyć, czy na sejmikach obierać chcą komisarzów. Jmp. Czacki bełzki: Daliśmy racye, że obierać komisarzów w domu nie będziemy, a kto się temu sprzeciwia, niech powie fundament swego zdania. Toż p. *Uniatycki* sedomierski.

SESYA PROWINCYONALNA PIĄTA W. KS. LIT.

Die 24 Octobris.

J. O. książę jmc Czartoryski, podkanclerzy W. Ks. Lit., po zagajeniu sesyi prowincjonalnej pytał się o ichmciów pp. deputowanych do konstytucyi posłów, a że ichmciów nie było, exquirabat sensum praesentium, czyli by zacząć na nich; a że już spóźniona czasu była pora, odezwał się jmp. Sapieha, wojewoda mścisławski, że ponieważ ichmciów niemasz, życzył solwować sesyą dla dania ichmciom czasu na ułożeniu projektu do korektury. A zatem J. O. książę jmc podkanclerzy W. Księstwa Lit., zabawiwszy się z pół godziny dyskursem z różnymi ichmciami, solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę trzecią po południu.

SESYA DWUDZIESTA DRUGA.

Die 25 Octobris.

Jmp. marszałek tym sensem zagaił sesyą, iż zaczawszy zbawienne opus obrad naszych, gdy wcale jeszcze i w początkach nie jest rezolwowane, zaczęm dnia dzisiejszego od tejże samej materyi zacząć musiał, upraszając ichmciów, aby alias non involvendo materias, do czytanego wczoraj punctatim projektu, a dziś znówu proponowanego, swoje łączyć raczyli sentymenta, gdyż non saxis linguisque muniuntur regna, sed sola civium unione, która pro muro inexpugnabili exstat.

Jmp. Skulcecki, poseł orszański, odezwawszy się, wyraził, że jako względem wiadomej jmp. generała artylerji W. Księstwa Lit. dnia onegdajszego leży spokojnie z swoją dotąd się mieli prekustodycyą, tak in hac causa do dnia jutrzejszego, też samą prekustodycyą w rezerwie et in suspenso utrzymując tantisper, non impediunt czytanie projektu.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, nie widząc w całym sejmowaniu procederze żadnego z pożytkiem dla ojczyzny kroku, na tę nieszczęśliwość wielce uskarżał się, mówiąc, że każdy z nas bez teologicznej rezolucyi ex naturali dictamine summienia własnego tenetur omnino tak drogiego czasu ad restitutionem. Przy-

stąpiwszy zaś ad materiam projektu, ponieważ komisją generalną dla dwóch przyczyn potrzebną być słyszał: 1-o, dla konfrotowania starych taryf z nowemi, 2-o, że jeżeliby był kto rebellis i prawnu popolitemu nieposłuszny, któryby bronił lustracyi i nie dopuszczał, tedy przez tęż komisją adcitatus przymuszony będzie pozwolić w dobrach swoich na rewizyą: zaczem, gdyby tak było, tedy tak lustrator, jako i posesor renitens musieliby obadwa pro disjudicatione na tęż przyjechać komisją, gdzie dla zagęszczonych renitentium spraw po pół roku albo więcej siedziećby musieli: więc grodom dać tę moc zalecił, ut adigant renitentes etiam za przydaniem od ichmciów pp. hetmanów żołnierzy dla tem snadniejszej in perficiendo opere egzekucyi. Wyraził i to, że taż komisya generalna everteret statum Reipublicae i gorsza by była od trybunału, bo trybunał może dekret przez dekret sublevare, a przez pomienioną komisją zapadłaby każdemu do powstania klamka, et sub onere imposito jęczęby musiał.

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, widząc ichmciów disputationibus tylko dających locum, kiedy jedni do słów, drudzy do punktów przymawiają się projektu, utinam sit falsus vates, że jeżeli ojczyzna w swojej potrzebie sobie curam dać nie może, aby kiedykolwiek pod cudzą nie przyszła kuratele. Radził tedy, ażeby jmp. marszałek, wzięwszy idaeam inszej formy projektu, exclusa generalitate podatków ad quattuor tylko contribuendi species przystąpić raczył, to jest do podatku pogłównego żydowskiego, ultimae consumentiae tylko od piwa, miodu i gorzałki, tudzież cla generalnego, przyłożywszy do onych i piąty sposób z sprawiedliwego poczty generalnej ułożenia, które to sposoby universaliter mówiąc, sine gravamine każdego będą; więc przerweczonego projektu per puncta czytać już więcej ani życzył, tylko żeby się jmp. marszałek pytał izby poselskiej, jeżeli jest zgoda na nie, i na co zajdzie assensus, tedy to zaraz zanotować.

Jmp. Podoski, poseł rożański, w wielkiej mając głos jmp. Grodzickiego, posła krakowskiego, u siebie konsyderaacyi, nie życzył jednak inszych chwytac się sposobów i wynajdować onych, jako te, które od laski podane. O komisyi to adjunxit, że ponie-

¹⁾ Cz. III: lustratorowie zaś ażeby z województwa po jednemu obierani byli, in casu zaś zerwania sejmiku ob defectum lustracyi komisya nazywała.

waż ma być relativa, nie widzi, quem metum mogłaby causare, więc facilitando negotium, radził¹⁾ po jednym z województwa, a dwóch z komisji lustratorów acceptare, co że było in praxi recenti saeculo za króla Jana, toć hac methodo libertati non derogaretur.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, odezawszy się cum cordolio na ichmciów pp. orszańskich, którzy mu głosu bronili, utyskował na ichmciów, że w wolnej izbie wolnymi głosami obranemu posłowi, prawdę mówiącemu, za wiarę obstawiającemu, Króla Jmci i ojczyznę kochającemu, wyeksplikować się nie dają. Dopraszał się jmp. marszałka, aby jako na dniu wczorajszym obli-gował adire Majestatem, tak o rezolucyą in praemissis upraszał.

Ichmość pp. posłowie turmatim odezawszy się, chcieli o sąd na jmci upraszać, na co trochę zamilkł jmć. Jmp. marszałek frigide odpowiedział, że radby był desiderio jego zadosyć uczynić, ale Król Jmć na dniu dzisiejszym na łowy wyjechał.

Jmp. Moszczeński, poseł krakowski, rozumiał, że co w projekcie się zawiera, zupełnem każdego będzie ukontentowaniem; był tej nadziei, że jeżeli nie razem projekt mieć będzie swoją aprobacją, jednakowoż w krótkim czasie spodziewał się uniwersalnej na niego zgody. Kiedy zaś nowe codziennie emergens do skrupulizacyi całą przyprowadza izbę, to jeszcze ad rectificandum dawał refleksyę, że komisya nie na inny koniec ma być postanowiona, jako na ten, by siły swoje ojczyzna zmiarkować mogła, in casu prementi nie szukając sposobów, gotowych chwycić się środków; uznawał to sam, że nie potrzebniejszego być nie mogło ojczyźnie, jako ta komisya. Reprezentował, że na tej komisji ze trzech stanów zasiadać będą, to jest senatorowie, ministrowie i ordo equestris, nie rozumiał tedy, aby kto nad nią miał skrupulizować et eversionem status jej attribuere i tak za-cnemu osób wyborowi nie dowierzać. Te podatki, któreby się in fieri układały, te wszystkie do aprobacji na następujący sejm odesłaneby były, z których pro velle suo jedne akceptować, a drugie do archiwum skarbu oddać wolno będzie. O kwartę¹⁾ nie wątpił, żeby kto dobro pospolite kochający miał jej żałować. O cie generalnem, o pogłównem żydowskiem i o podatku ultimae consummentiae, jeżeliby miały być zweryfikowane, non praejudicaret by

¹⁾ Cz. III: *przysłuch Grodzickiego*.

to i insze razem ułożyć i nie tak się rządzić, aby dopiero o całości ojczyzny, o obronie i podatkach myśleć, kiedy już nieprzyjacieli nad karkiem: ratio status jest być zawsze w gotowości, co się lepiej stać nie może, jak przez ułożenie taryf; w absolutnych państwach, lubo tam stat pro ratione voluntas, jednak bez dyspartymentu podatków i weryfikacyi stać się nie może. Respektem zaś krzywd, któreby się stać mogły tak przez lustratorów posesorom, jako i lustratorom a renitentibus¹⁾, ażeby grody pobliskie disjudicarent i dekreta swoje na tęż komisją generalną odsyłali.

Jmp. Matuszewicz, poseł płocki²⁾, nie rozumiał, aby ta komisya miała być komu szkodliwą, bo w różnych ojczyzny nieszczęśliwościach najpryncypalniejszym salvandae Reipublicae bywała sposobem, co przeszłemi za Zygmunta III, Władysława IV, Jana Kazimierza próbował tranzakcyami, kiedy podczas rebelii Chmielnickiego dwóch razem hetmanów na Żółtych zginęło Wodach: natenczas Rzplita czterech komisarzów: Firleja, Ostroroga, Wielopolskiego i księcia Ostrowskiego naznaczyła, pod których komendę książę Jeremiasz Wiśniowiecki bez żadnej poszedł kontradykcyi. Tedy i my względem komisyi żadnego sobie czynić skrupułu nie mamy, bo sejm przyszedł dopiero ją decydować będzie.

Książę jmc Lubomirski, słysząc różne agitujące się w izbie materye i do projektu nie regulujące się, upraszał jmp. marszałka, aby punkt o komisarzach, na którym się wczoraj solwowała sesya, kontynuować raczył.

Jmp. Dylewski, repetendo po drugi raz, że krzywdę otrzymał od swojej prowincyi, skarżył się całej izbie poselskiej, sidera invocando, że kontemptu swojej nie czyni prowincyi; owszem, prawdziwą uwodząc się zelozją pro lege, od trzeciego głosu odstąpić nie chciał, misericordiam omnium implorabat, ażeby mu, jako posłowi i bratu, tej obelgi cierpieć nie dopuszczali. A że jest udany przed Majestatem, upraszał demisse jmp. marszałka, aby z każdej prowincyi po trzech deputował, aby junctim z nimi poszedłszy, Majestati mógł się wyekskuować i swoje otworzyć, quid sentiat de Republica, zdanie.

Jmp. Gadowski, poseł gostyński, fere temi wyraził zdanie swoje słowy, że już miły czas operandae salutis in declivio

¹⁾ Cz. III: mówca przytacza Wolskiego. ²⁾ Cz. III: przytacza Poniatowskiego.

dierum, a jeszcze i jednego in esse nie rachujemy uczynku. Czemuż, cny narodzie polski, w pieszczonej wychowany wolności, drogie daremnemi słowy publicis consiliis zabierasz czasy! Czemuż, cna ojczyzno, alienis edocta exemplis, niewolniczych nie wzdygasz się pętów, które zazdrosne wolności twojej gotują ci narody? Gdzie jest straszna postronnym nacyom polska szabla? Gdzie dzieła, gdzie heroiczych antenatów naszych azardy? już to w głęboką, widzę, pogrzebło się niepamięć! Nie czynią nam przestrogi aliena pericula; nie obawiamy się tego, co insze, daleko lepiej rządzące się państwa potkało, które wolność, zbyt sobie dufając, utraciły; dosyć o tem mamy dowodów. Na mocną tedy wzięwszy refleksyą, quae nos fata manent, salwujemy ojczyznę, dum tempus superest, bo jeżeli na jedynej polityce i dyskretyi naszych zasadzać się będziemy sąsiadów, dosyć zła konsekwencya: kiedy się mniej spodziewamy, wydrą nam fortunę i młej nas pozabawia wolności. Uchowaj Boże doczekać się tego, aby zuchwale pogaństwo, świątnice nam odebrawszy Pańskie i obmierzłe w nich swoje postawiwszy idola, ofiar im czynić nie kazali. Na jedynej zaś Boskiej polegać opiece, lubo rzecz jest arcychwalebna, ale Pan Bóg, zdrowy dawszy człowiekowi umysł, chce tego, aby sam miał pieczę i staranie o swoim i ojczyzny zbawieniu. Nolentes zaś salvari deseruntur a Deo. Przystępując zaś do materyi projektów, że dissonos ichmciów pp. posłów na obydwu projekta widział animos, rekomendował chwycić się projektu ś. p. księcia prymasa Potockiego, który ad manum miawszy, na rek wizycyą innych ichmciów kolegów swoich oddał go do laski marszałkowskiej.

Jmp. Cz a c k i, poseł belzki, próbując, że w jego województwie podatek łanowego nigdy nie był praktykowany, ale tylko dymowy, to jest z dwóch dymów jednego dawano żołnierza, to swoje illatum następującemi popierał konstytucyami: 1611, 1613, 1618, 1619, 1620, 1624, 1626, 1627, 1628, 1629, 1631, 1635, 1673 ¹⁾; nie negował i temu, żeby przedtem nie miały bywać lustracye, czyli przez sejm czyli przez bracią na sejmikach naznaczone. Ex ratione zaś komisyi generalnej, relative tylko się ma-

¹⁾ Cz. III *zamiast* 1635, 1673, *podaje* 1652; przez te konstytucye w tych województwach, kędy łanowe być nie może, po dwa razy dymne za jeden łan naznaczono płaćć.

jącej, jako in nullum incurrebat metum, tak o ekscepcyą łanowego i pogłównego podatku dopraszał się.

Jmp. Przyłuski, poseł braciawski, uskarżając się na wielkie w tamtym kraju filipowców*) inkonweniencye, którzy za pozwoleniem różnych panów mając po stepach swoje kolonie, i łącząc się razem z hajdamakami, na rabunki wypadają. A że ciż filipowcy niemal równej są wiary z Żydami, zaczem i na nich tak, jako na Żydów, podatek pogłównego włożyć zalecał.

Jmp. Małachowski, starosta wawolnicki, pociągając województwa ruskie do łanowego podatku, z którego przedtem lustr swój ojczyzna miała, namieniał, że województwo krakowskie; chociaż wielkimi jest przyciśnione kontrybucyami, jednak amore boni publici od równej z innemi województwami in modis podatkovania nie odbiega koekwacyi. A że inter varias excusandirationes te także słyszy racye, że wtargnąwszy nieprzyjacieli plenam z ułożonych przez rewizycy tariff miałby informationem, za niefundamentalną to być sądził ekskuze, gdyż nieprzyjacieli i bez tariff nietylko krew naszą rozlewa, pali i rujnuje, ale i ostatek odbiera, więc nie wtenczas chwytać się deski, kiedy już się okręt rozbija, ale teraz wcześniej pomyśleć o ratunku i obronie; i na lustracye łanów pozwolić; prosił zatem o czytanie księcia jmei prymasa Potockiego projektu.

Gdy tedy jmp. Gurowski, poseł podolski, z swoją na łany odczwał się kontradykeyą, jmp. Karwowski ex hoc motivo żalił się na ichmciów pp. podolskich, że do równej nie chcą przystąpić koekwacyi i już siódmy raz tą swoją kontradykeyą zrywają sejmy.

Jmp. Zagórski, poseł wołyński, mocno się swojej na łanowy podatek trzymając kontradykeyi, wymawiał jmp. Karwowskiemu, posłowi bielskiemu, lustracyą łanów promowującemu, adscribendo, że dnia wczorajszego sam na nie nie pozwalał, a dziś je utrzymuje. Któremu jmp. Karwowski replikując, eksplikował się, że jako tylko cztery genera podatków dnia wczorajszego ad definitivam podał sententiam, tak o lustracye łanów tylko wy-

*) Bliższe wiadomości o tej sekcie w Encykl. Brockhousa i Efrona, LXX, 755—6, Encykl. Orgelbranda, VIII, 865—8, i W. Encykl. Ilustr., XXI, 441—3.

branieckich domawiał się, jeżeli zaś o koekwacyą mówił, nie nad słuszną nie pretendował, ponieważ na tej nieszczęśliwej koekwacyi już szósty sejm irrito schodzi eventu.

Post hoc czytany był projekt księcia jnci prymasa Potockiego, na komisji warszawskiej 1738 ułożony; po którym przeczytaniu jnp. marszałek widząc, że te wszystkie projekta tak starej, jako i nowej łaski, jako i dawniejszej, księcia jnci prymasa Potockiego, ad unum collimant finem, zaczętem upraszał ichmciów z tych wszystkich wybrać, co się komu będzie podobalo et in unum złączyć, w czem na zdanie ichmciów oczekiwając, przystąpił znowu do czytania projektu commissionis teraźniejszego¹⁾.

Jnp. Dylewski, poseł smoleński, głos zabrawszy, expresse, że kto o nim lada jak sądzi, tego umysł błądzi, żaląc się na żydowskie niedowiarstwo, które potrzykroć na dzień Chrystusa bluźni, z obrazów krew wyciska, chrześcijan morduje, co mówić o nich musi, jako prawdziwy z ojca i matki katolik, i nigdy nie był celnikiem ani wiarołomcą; strofował duchowieństwo, że tego dyabelskiego haraczu żydostwa z piekielnego gardła nie wydzierają, owszem ich protegują i pieniądze na lichwę pożyczają onym. Panowie zaś żydowskich szkół stają się fundatorami i za to po kilka tysięcy od nich biorą. Herezyi się kupa namnożyło lutrów, kalwinów, których w państwach dobrze się rządzących, jako to we Francyi, nie cierpią, a tu starsi bracia nasi, jakby na kontempt prawowiernego oddaliwszy katolika, protekcją im dają, i ichność pp. ministrowie przeciwko prawu przywileje onym pieczętują. A widziawszy ichność księży jezuitę z pijarem wraz obok siedzącego w izbie poselskiej, zbudował się z tego, że tandem aliquando do milej przychodzą harmonii, życzył, aby i dalej w świętej zgodzie in charitate Christi, lepiej niż przedtem z sobą się komportowali.

¹⁾ Cz. III d.: Ichm. Linowski oświęcimski, Darowski podolski domawiali się, aby dołożyć w projekcie, żeby na komisji tej ministrowie koronni znajdowali się; a tym którzy reponebant, że się to nie praktykuje na komisji 1717, ad normam której teraźniejszą cheemy ułożyć, odpowiedzieli ciż ichność, że 1717 komisya nie jest sejm 1748, i jak tam wolno było, tak i tu wolno jest co chcieć dołożyć. Kwestya nakoniec wszczęła się o liczbie komisarzy i miejscu, kędy będą obierani.

Nie mogąc się zaś jmp. marszałek końca doczekać, solwował sesyą na dzień jutrzejszy in ordine kontynuowania tego projektu.

SESYA PROWINCYONALNA LITEWSKA SZÓSTA.

Die 25 Octobris.

J. O. książę jmc Czartoryski, podkanclerzy W. Ks. Lit., przy zagajeniu wyraził, że nie na świecie droższego być nie może, jako dobre między sobą przyjaźni zachowanie i dostateczne dzieł swobodnych konserwowanie, więc gdy już niedopiero agitującego się sejmu bez pomyślnej obrad nadziei coraz się czas zbliża do konkluzyi, upraszał ichmciów, aby do czytania admini-strandae justitiae projektu przystąpić raczyli.

Jmp. Chreptowicz, idąc za radą prześwietnej prowincyi swojej tudzież ex nexu instrukcyi powiatu swego, życzył in spiritu vehementi formować aukeyą wojska. Na komisyą generalną póżwalał cum hac annexa clausula, aby był respectus na dobra szlacheckie i duchowne. Prześwietny powiat starodubowski, że w miasteczku Hoży o 3 mile od Grodna chce swoje mieszać sejmiki do przyszłej konstytucyi ten punkt inserere rekomendował. Także aby stan rycerski in bonis exemptionum żadnej nie cierpiał krzywdy.

Jmp. Przeździecki, poseł starodubowski, przeczytawszy dwa punkta projektu, na które, gdy się wszyscy ichmość zgodzili,

J. O. książę Czartoryski, podkanclerzy lit., widząc, że inne projekta nie są jeszcze wygotowane, tedy solwował sesyą in crastinum pro hora tertia.

SESYA DWUDZIESTA TRZECIA.

Die 26 Octobris.

Jmp. marszałek przy zagajeniu sesyi żalił się, że wycieńczony sejmu terażniejszego czas czteroniedzielny żadnego jeszcze dotąd dla siebie nie znalazł takowego punktu, któryby pożądaną ojczyźnie mógł przynieść pomyślność, owszem wszystkie in antecessum czytané punkta jednym dotąd stanęły punktem,

upraszał tedy ichmciów, aby według przeszłej deklaracyi swojej, inszych non involvendo kategorii, jak ta komisya ma być opisana, zdanie swoje depromere raczyli. Na co gdy uniwersalna zaszła zgoda, czytany był projekt komisyi przez jmp. sekretarza, a gdy przyszło do materyi podatków, odezwał się interlocutorie jmp. Czarnecki, poseł braclawski, aby, ominąwszy insze genera podatkowania, te cztery tylko w projekcie, jako to: kwarta sprawiedliwa, clo generalne, pogłównne żydowskie i podatek ultimae consumentiae, wyrażone były.

Jmp. Krasinski, poseł sendomirski, interlocutorie pytał się jmp. marszałka, skąd będą obrani komisarze.

Jmp. marszałek ¹⁾ na wznieconą kwestyą, observando jus majestaticum et intermedii ordinis, tudzież porządek sejmowania, tę dał rezolucyą, że za złączeniem się izby z senatem Majestas ex ordine senatorio, a od laski ex ordine equestri in plenis ordinibus denominowani będą.

Jmp. Krasinski, poseł sendomirski, tę usłyszawszy od jmp. marszałka rezolucyą, ad mentem inszych konformować się deklarował województw. Jmp. marszałek, ad punctum przyszedłszy lustratorów, pytając ichmciów, gdzie mają być obierani, czy to na sejmikach relationis, i to, jeżeli pluralitate votorum, gdzie jeżeliby quo casu dla jakiego ex pluralitate votorum zamieszania sejmik nie doszedł, jak tedy ich obierać, o podanie medii upraszał ²⁾.

¹⁾ Cz. III: odpowiedział: Brałem w tem radę od ichmciów senatorów, że należy etc. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Kossowski inowr. radził, aby komisarze pluralitate votorum obierani byli. Jmp. Darowski podolski czynił trudności. Nie możemy tu in trinis ordinibus sami nas obierać, gdyżby bracia pozostali w domu niebardzo chętnie nas przyjęli, in caractere komisarzy powracających; obierając zaś nieprzytomnych, może nie od jednego usłyszelibyśmy to pytanie: kto waści prosił, abys mnie komisarzem obierał? Gdyby jednak znaleźć można środki na dogodzenie tym wyrażonym trudnościom, zdałoby mi się lepiej teraz naznaczyć komisarzy. Co do lustratorów, sądziłbym za rzecz potrzebną, aby po województwach obierani byli na sejmikach relationum, a jeżeliby na dniu pierwszym per verbum placet, a to dla utrzymania liberum veto, nie był obrany lustrator, tedy na zajutrz po zagajeniu sejmiku przez pierwszego urzędnika lub starostę per pluralitatem votorum pro hoc sola et nunquam prac-

Jmp. Darowski, poseł podolski, rozumiejąc, że już ta materya powinna być uspokojona, aby komisarze z sejmiku naznaczeni byli, tylko respektem lustratorów takowe czynił refleksye, ażeby in primo gradu elekcyi na sejmikach relationis libera voce obierani byli, in secundo zaś gradu, za niedojściem pierwszego sejmiku, ażeby przed pierwszym urzędnikiem pluralitate votorum eligantur, do czego jeżeliby dla jakich scysyi etiam in secundo gradu nie przyszło, tedy komisya generalna do tegoż województwa lub ziemi lustratorów naznaczyć powinna.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, expressit, że gdyby tu na sejmie komisarze naznaczeni byli, tedy albowy ich województwo nie chciało, alboliteż sami mogliby być niekontenci z tego, i absentes nie chcieliby takowej przyjąć funkcyi¹⁾.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, upraszał jmp. marszałka, ażeby względem tychże komisarzów dezygnacyi razem z izbą poselską szedł sensu communicativo, i to aby z każdego województwa ob casum infirmitatis po dwóch naznaczeni byli.

Jmp. marszałek, słysząc uniwersalną prawie zgodę, że na obranie tu na sejmie komisarzów wszyscy pozwalają, gdy jednak praeventus jest od ichmciów, aby communicativo z izbą consilio idonea na tę funkcją dezygnował subjecta, nie tylko że do tej rek wizycyi swoje przyłączył zdanie, ale owszem upraszał ichmciów o remonstracyą, któreby ad hoc opus czyli ex praesentibus czyli ex absentibus mógł eligere osoby, i te za złączeniem się izby z senatem in plenis ordinibus promulgare.

Jmp. Buttler, poseł mielnicki, ad casum komisyi generalnej to powiedział, że gdyby komisarze tu naznaczeni byli, tedy jakoby ta rzecz saperet novitatem, tak z obowiązku instrukcyi swojej nie mógłby na nią pozwolić. Druga racya, że województwa to sobie za krzywdę poczytałyby electorem populum libero eligendi privare beneficio i mogłyby przeciwko wyznaczonym na tę funkcją osobom aliquem excitare motum; więc życzył, ażeby ciż komisa-

ticanda vice obierać lustratorów, et in casu niedojścia i tego powtórnego sejmiku, aby komisya temu województwu, kędy zerwane są sejmiki, naznaczyła lustratorów. ¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Stadnicki podolski mówił: ponieważ zachodzi zgoda, ażeby w izbie naszej naznaczeni byli komisarze, więc upraszam, mości marszałku, o komunikacyą dyspozycyi, których WPań skąd naznaczysz.

rze na sejmikach obierani byli, a jeżeliby zerwał się sejmik, tedy przed pierwszym urzędnikiem pluralitate votorum eligantur, która non inducit novitatem; ponieważ w województwie podlaskiem circa electionem na radomski trybunał komisarzów pluralitas votorum practicator, tożsamo aby było i w tych województwach, które teraz swoich nie mają posłów.

Jmp. Rostkowski, poseł wiski, idąc za zdaniem jmp. Buttlera, to superaddidit: żeby tu który e gremio posłów komisarzem mimo wołą braci w domu pozostałych został, tedy qua fronte by się za powrotem w województwie przed nimi pokazał? spytałiby się zaraz: amice, quomodo huc intrasti? a potem i dalsza zła nastąpiłaby konsekwencya. Więc tak komisarzów, jako lustratorów i rewizorów na sejmikach relationis czyli to libera voce czyli pluralitate votorum obierać życzył, hoc annectendo, ażeby tak z każdej ziemi, jakoteż i tych, które teraz posłów nie mają, po jednym obierano komisarzu.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, alegował, że ponieważ projekt komisyi, już in parte mający skutek, znowu sub cribram niektórych idzie, takie tedy podawał medium, żeby te wszystkie województwa, które chcą, aby tu komisarze obierani byli, fiat secundum velle eorum, te zaś województwa, ziemie i powiaty, które na swoim zasadzają się zdaniu, aby komisarzów same obierały, pozwolić im życzył tej ekscypcy, z których zaś województw posłów niemasz, aby z senatu naznaczeni byli ¹⁾.

Jmp. Kossowski, poseł inowrocławski, replikując jmp. Karwowskiego, to o komisarzach adjunxit, żeby to było inversio boni ordinis i zgody generalnej, gdyby jedne województwa na obieranie komisarzów tu się zgodziły, a drugie żeby jakieś beneficium otrzymawszy sobie, na sejmikach obierały. Te dwie prowincye, jako są między sobą zjednoczone, unum velle et sentire powinny, excepto jednego Księstwa Litewskiego, które seorsivas in quibusdam mając leges, mogą z nami w tem discrepare; upraszał wszystkich ichmciów, aby czasu tak drogiego nie trując, ad unum colliment.

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Stadnicki podolski nie radził tego dopuszczać, gdyżby to nienawiść u pozostałych sprawiło przeciw tym którzyby tu komisarzów naznaczać pozwolili. Toż potwierdził jmp. Kossowski *etc.*

Jmp. Karwowski, poseł bielski, refutując znowu jmp. inowrocławskiego przed sobą mówiącego, dowodził, że było to in praxi, iż poborców jednych z sejmu wysyłano, a drugich sobie województwa obierały ¹⁾.

Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, odezawszy się interlocutorie, poszedł in sensum jmp. inowrocławskiego ²⁾ approbando, że byłyby to diversitas, co być żadnym sposobem nie może, gdyż my, czyniąc unum corpus, jedno myśleć i stanowić powinniśmy.

Jmp. Podoski, poseł rożański, dziwował się, że in particularibus colloquiis wszyscy ichmci zyczą aukcyi i od sposobów na nią nie wylamują się, kiedy zaś przyjdzie na orzech, hie nodus, hie saltus. Więc juxta antiquam praxim tu na sejmie, a nie na sejmikach komisarzów obierać zyczył, dając tę rację, że gdy się sejmiki porwą, tedy i komisya musiałaby vacillare; per consequens nigdybyśmy do ustanowienia dobrego porządku nie przyszli. Zaczem proponował ichmciom, aby w te dwa święta in prae-missis z ichmciami pp. senatorami rozmówili się i od nich, quo facto opus sit, consilium capere raczyli; na co universalis zaszedł applausus.—A że niektórych ichmciów antecedenter zaszła rekwizycya wiedzieć quantitate z każdego województwa ichmciów pp. komisarzów, reposuit jmp. marszałek, że jako punkt o komisarzach, tak i quantitas onych do wtorku aby była odłożona, upraszał. Respektem zaś lustratorów, gdzie mają być obierani, albo na sejmikach relationum, albo przy senatorze lub najpierwszym urzędniku per pluralitatem votorum in casu niedojścia tychże sejmików, expiscabatur mentem ichmciów. Cała izba gdy pozwoliła na obranie lustratorów per pluralitatem, odezwał się jmp. ³⁾ oświecimski i zatorski, że biorąc sobie pro inviolata regula instrukcyą księstwa swego, żadną miarą na to annuere nie chciał, obawiając się, aby liberum veto, które dotąd sacrosancte obserwowane było, aliquam miało pati laesionem ⁴⁾.

Jmp. Komorowski, poseł chełmski ⁵⁾, chcąc ichmciów oczywistymi skonwinkować dowodami, cytował różne konstytucye annorum 1601, 1613, 1611, 1598, probując, że różne wojewódz-

¹⁾ Cz. III: *przytacza konstytucję 1717 r.* ²⁾ Cz. III *przytacza Krasieńskiego.* ³⁾ Cz. III d.: Linowski. ⁴⁾ Cz. III d.: Zamieszanie stąd nastąpiło w izbie. ⁵⁾ W. Karwowski.

stwa, ziemie i powiaty tak posłów na sejmy, jako i deputatów na trybunały per pluralitatem obierają, a przecie libertati żadnego nie czynią praejudicium. Upraszał ichmciów pp. oświecimskich, aby exemplo inszych województw od swego dla dobra pospolitego odstąpili zdania ¹⁾).

Jmp. Darowski, poseł podolski, przyznawał, że ichmość pp. oświecimscy słuszną dla siebie mają na fundamencie instrukcyi racją na pluralitatem, która w tamtem księstwie inusitata, nie pozwalając; ale ponieważ już wszystkie województwa cum tanto sudore do tego się nakłoniły, suponował, że ichmość pp. oświecimscy, exemplo vicinorum ducti województwa krakowskiego, ex aequanimitate sua nakłonićby się dać powinni, allegando, że starosta, który nie chcąc kwarty dać, znalazłby sposób per subordinatam personam sejmiku zerwania.

Jmp. Małachowski, starosta wawolnicki, pluralitatem votorum impugnando, nie chciał się wyzuć z tej prerogatywy, którą się od r. 1564 księstwo oświecimskie zaszczyca i dystinguje, libera voce ad quaevis munia godnych zawsze obierając posłów i deputatów, owszem, jako velle suum cuique est, et voto vivitur uno, tak przy instrukcyi swojej mocno oponując się, na pluralitatem votorum, która toxicum libertati subministrare może, żadnym sposobem nie pozwolić asekurował się ²⁾).

Jmp. marszałek, chcąc ichmciów pp. oświecimskich od przeciwnego odprowadzić zdania, nie wątpił, że jako księstwo zatorskie i oświecimskie z województwem wspólnie połączone krakowskiem, pierwsze w tej izbie occupavit stalla, tak nie rozumiał, ażeby od tegoż województwa per diversum miało się różnić sensum, owszem spodziewał się, że pari methodo z onym postępując, swego odstąpiwszy przedsięwzięcia, na pluralitatem votorum pro hac sola et nunquam practicanda vice pozwoli.

Jmp. Małachowski, poseł krakowski, replikując głos jmp. chełmskiego, dowodził, że województwo krakowskie posłów

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Linowski oświecimski: cytowane konstytucye non ligant księstwa oświecimskiego, owszem nam dołożono w instrukcyi, abyśmy utrzymywali liberum veto, z tej samej racyi, że kiedy będzie klauzula: jeżeli się sejmik zerwie, komisyja ma naznaczyć lustratorów, ob metum zgodzą się na lustratora.

²⁾ Cz. III d.: Jmp. Uniatycki sędomierski odezwał się: Wolno ichmciom krakowskim i oświecimskim wziąć ekscępcją.

tylko na sejm, nie deputatów na trybunał, ani komisarzów na komisją radomską per pluralitatem votorum obiera, a jeżeli to obieranie posłów na sejm w województwie krakowskiem practicatur, ta racya cale non ligat księstwa oświęcimskie i zatorskie, aby tą drogą poszły, bo jako mają osobliwsze swoje prawa i zwyczaje, także przy nich ichność pp. posłowie że obstają, czynią zadosyć obowiązкови swemu, ale jmp. krakowski, jako ex duplici fonte mając do tych księstw korrelacją starostą oświęcimskim, krwi i urzędu swego dawał sponсыą ichmciom pp. oświęcimskim, że ich na sejmiku relationis w tym interesie tueri zechce.

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski, luboż chciał się pisać, że cooperatione jego bez żadnej kontradykcei obrani byćby mogli lustratorowie, i libertas vetandi w całości swojej utrzymałyby się, ale że księstwo oświęcimskie ex proximitate videtur non divelli a corpore województwa krakowskiego, więc ad magnam submitując się ex naturali correlatione vocem magistri i tak mocną za siebie mając sponсыą, libenter pluralitatem pro hac sola vice akceptował. Po skończonym głosie jmp. oświęcimskiego wszyscy ichność pp. posłowie z miejsc swoich ruszywszy się, tak jmp. Małachowskiemu, posłowi krakowskiemu, jako i jmp. oświęcimskiemu, magnae expectationis synowi jego, za przystąpienie ad communem sensum całej izby dziękowali.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, lubo miałby racyą solenniter się protestować za dyshonor, na dniu wczorajszym od łaski z niejakięś niełaski poniesiony, jednak pretio dobra pospolitego tego dla miłości Boskiej ustępował. Przypominał jmp. marszałkowi, że i on do obrania jego ex stallo suo swoje dał kreskę, a przecie na dniu wczorajszym na pół mowie jego, dobrze i bez kontradykcei obranego posła, solwował sesyą. Upraszał jmp. marszałka o relacyą a Majestate, za co jest udany, protestując przed Bogiem i światem, że nie takowego nie powiedział, coby Króla Jmci P. M. do indygnacyi przyprowadzić miało.

Jmp. marszałek, dziękując jmp. smoleńskiemu za dowód łaski jego, sposobić się w każdej okkurencyi bene mereri w respekie jego deklarował, względem zaś pretensyi jmp. smoleńskiego tę dał rezolucyą, że J. Kr. Mość cale o tem nie słyszał, żeby zaś miał solwować sesyą na głosie nie skończonym jmp. smoleńskiego, tę dał z siebie justyfikacyą, że się to in turbido

stało i w tej supozycyi, że jmp. smoleński głos swój skończył, przy opóźnionym już czasie solwował sesyą, ale jeżeliby tego jmp. smoleński pretendował, aby mu służył ad Majestatem, chętnie swoje jmcí ofiarował obsequia.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, dziękował jmp. marszałkowi za dowód łaski jego, z tem się oświadczając, że chociażby J. Kr. Mość i edykt na kaptuwacyą jego był wydał, caleby się tego nie lękał, wiedząc o czystem i niezawodnem summieniu swojem, że żadnej contra Majestatem nie robił machinacyi, ale owszem krew swoją za ojczyznę i dostojenstwo Pana wylać gotów. Ukazywał jeszcze nieoskrzeple ręce swoje, że pro Deo, fide et patria militare gotów; nakoniec upraszał jmp. marszałka, ażeby ze trzech prowincyi po trzech delegował ad Majestatem i sam, że mówić nie może, in assistentia ichmcíów Królowi Jmcí suplikę odda i tego wyda, kto mu hunc terrorem incussit, a upewniał, że mu łydka zadrży¹⁾.

¹⁾ **Cz. III tak streszcza koniec rozpraw:** Czytano potem projekt komisyi ekonomicznej. Jmp. Komorowski chełmski domawiał się do projektu, aby dołożyć, żeby ta komisya według prawa o porządku trybunału koronnego radomskiego odprawiała się. Jmp. Darowski podolski: co do punktu komportacyi actorum aby dołożyć: „*praevia adcitatione skarbu koronnego*“. Czytano potem dalej punkt obierania lustratorów tak poprawny: „*Jeżeli per verbum placet dnia pierwszego nie będą obrani, nazajutrz przy staroście lub pierwszym urzędniku per pluralitatem pro hac sola et nunquam practicanda vice aby obierani byli, a kiedy i tak nie staną, to komisya ekonomiczna possessionem haereditarium mających viros idoneos naznaczy lustratorów et revisores*“. Domawiali się niektórzy, aby dobra ekonomiczne lustrowane były. Jmp. Uniatycki sędomierski: *Distinctas rationes* mają dobra ekonomiczne inkorporowane, jako starostwo niepołomskie, a inne stołowe. Jmp. Kossowski sędomierski: Dobra ordynackie lustrowane być powinny. I dołożono to w projekcie. Jmp. marszałek mówił, że doskonale nie jestem uwiadomiony, jeżeli dobra ekonomiczne placą kwartę, hybernę do skarbu Rzplitej. Więc upraszam o zawieszenie tego punktu, aż się informować będę. Potwierdził jmp. Uniatycki sędomierski, aby to odłożyć do wtorku. Jmp. Czarniecki bractawski eksplikował: mamy triplex genus dóbr: królewskie, duchowne i szlacheckie, a że między szlacheckimi liczą się dobra ordynackie, więc proszę dołożyć w projekcie, aby lustrowano dobra królewskie, duchowne i ziemskie, w które i ordynackie wchodzą. I tak wpi-

Czytany był potem projekt lustrationis dóbr J. Kr. Mości, starościńskich, duchownych, ziemskich i ordynackich, tak respektem kwart, hybern, jako i czopowego, szelężnego, do którego projektu, gdy niektórzy ichmość pp. posłowie domagali się włożyć etiam dobra J. Kr. Mości ekonomiczne,

Jmp. marszałek upraszał ichmciów, aby punkt dóbr Jego Kr. Mości ekonomicznych był zostawiony in suspenso, nim należytej hac in re od Majestatu nie odbierze informacji; na co wszyscy ichmość consenserunt. Gdy tedy w tymże projekcie deventum było ad punctum przysięgi, aprobującej realitatem kwarty,

sano. Jmp. Zbrożek wolhyński: ponieważ w naszych krajach pospolicie gorzałki piją, więc mniejszą takse szelężnego potrzeba u nas ułożyć, jak w inszych województwach. Jmp. marszałek odpowiedział: komisya tylko summaryusz spisze z lustracyi do przyszłego sejmu, ale nie będzie układać podatku. Jmp. Czarniecki domawiał się, aby kwarta sprawiedliwa szła ex integris prohibitibus starostw. Jmp. Dąbski kujawski wnosil, aby czopowego i szelężnego od starostw nie brać, bo takim sposobem starostowie dwa razyby płacili: kwartę, czopowe i szelężne. Jmp. Karwowski podlaski odstąpić tego nie chciał, aby koniecznie starostowie przysięgali persona iter na komisyi, skąd motus w izbie. Persistendo w propozycyi, jmp. Karwowski mówił: myśmy się wyteżyli z szlacheckich dziedzicznych dóbr na podatki, a za cóż ichmość pp. starostowie nie mają tego poprzysiądz, co im jure gratuito przychodzi? Za Jana Kazimierza, kiedy była składka, dawali starostowie dla Rzplitej z intrat po groszy 3, potem po groszy 2, nakoniec grosz 1 zaczęli dawać, jak pisze Ładowski, że zatem zagaściła się zaraz niesprawiedliwość; intraty poprzysięgali fałszywie faktorowie, o jakich hoc depravato sacculo jeszcze łatwiej ludzi. Nie odstąpić, ale niech to wypełnione będzie na komisyi. Odezwał się jmp. Stadnicki podolski: lubo jedno mam starostwo, dam jednak sprawiedliwą kwartę, ale do Warszawy na przysięgę nie pojade, bo na daleką drogę ekspensa wielka. Jmp. marszałek eksplikował: myśl nasza, aby przysięgi w Warszawie, kto ma kilka starostw in spatio na intratę czasu komisyi, a kto zaś jedną królewszczyznę, aby to wypełnił na miejscu. Jmp. Karwowski podlaski instabat continuo, aby do Warszawy zjeżdżali się na na komisya starostowie etc. na wykonanie przysięgi: wszak ichmciom nietrudno do Drezna po przywileje jeździć. Jmp. marszałek wyraził: jurament powinien być bez ekscepcyi dla starostów i tenutaryuszów królewszczyzn, bo są takie wójtostwa, które więcej czynią, niż nie-

Jmp. Karwowski, poseł bielski, głos zabrawszy, przy pre-
tensyi swojej mocno obstawiał, ażeby ichność pp. starostowie sami
in personis na komisyi generalnej comparendo, praestarent jura-
mentum, a nie przez faktorów swoich, alegując Ładowskiego,
który w ten sens pisze, iż za Jana Kazimierza podczas różnych
naówczas rewolucyi ichność pp. starostowie czwartym groszem
kontentując się, trzy grosze na wojsko placili, a samiż in perso-
nis zaprzysięgali, potem do dwóch groszy condescensum było.
Subsecutive zaś ciż sami starostowie czwarty grosz, to jest kwarty
per subordinatas personas zaczęli zaprzysięgać: zaraz znalazła się
niesprawiedliwość, coby i teraz similiter było, bo hoc saeculo
depravato więcej jest złych ludzi, aniżeli dobrych; którzy dla

które starostwa, a tak, gdyby był jaki fawor dla pomniejszych
królewszczyn, chcieliby się tego trzymać i ci, którzy znaczne
wójtostwa trzymają. Zaczem bez osobliwego względu potrzeba,
aby się wszyscy na przysięgę do Warszawy zjechali i zjeżdżali.
Jmp. Czarniecki braciawski utrzymywał, aby na komisyi
w Warszawie starostowie przysięgli, bo pozwoiliwszy im na miej-
scu przysięgać, mogą sprawić, aby napisano: „juravit“, choć tego
nie uczyni. Jmp. Darowski podolski to dał zdanie: na cóż
ma przysięgać starosta, kiedy przysięgły lustrator inquit de
proventibus, więc przynajmniej przed lustratorem expleat jura-
mentum, bo na komisją zjeżdżać dla odległości koszt wielki;
upraszał, aby odstąpił illacyi jmp. podlaski. Jmp. marszałek
rezolwował: byłaby prawda brevior via in fundo przysięgać przed
lustratorem, ale dla tych tylko, co po jednym starostwie mają;
ale dla tych, co więcej, niepodobna, bo gdy razem na kilku
miejscach odprawiać się będą lustracye, starosta rozerwać się
i osobiście wszędzie razem być nie może. Jmp. Karwowski
podlaski mówił: wniósł tu jmp. Darowski podolski, że nie po-
trzeba przysięgać starości, kiedy lustrować będą jego intraty,
ale alboż to nie może zmyślić regestrów i one na mniejszą
intratę wyprowadzone pokazać lustratorowi, a tak ukrzywdzić
Rzplitą, o co in hoc depravato saeculo nietrudno. Zaczem od-
stąpić nie mogę mojej propozycyi. Jmp. Krasieński sędomicz-
ski i Młocki zakroczyński o solwowanie sesyi prosili. Jmp.
Kossowski inowrocławski mówił: trzeba by upraszać, aby był
wzgląd na starostów godnych, ale jednak miłość ojczyzny nie-
dopuszcza szukać ekscpecyi. Wielce się buduje z ichmciów pod-
laskiego i braciawskiego, utrzymujących przysięgę starostów in
personis tu na komisyi. Jakoż nie sprawiedliwszego nad to, aby
ci, którzy faventur gratiis principum, udzielili portionem panis
gratuiti dla wojska; byłaby zaś summa autoritas lustratorów, aby

respektów pańskich i ich akomodacyi, własnego przepomniawszy sumienia, rezolwowaliby się perjuriorum patrare scelera.

Jmp. Dzieduszycki, poseł podolski, refutando głos jmp. Karwowskiego, posła bielskiego, nie chciał, ażeby ichność pp. starostowie praestarent juramentum na komisyi, lecz w poblizkich grodach albo przed tymiż ichmciami pp. lustratorami in bonis suis, dając tę racją, że drugiemu, mały prowent mającemu, byłoby nimis moleste i z większym niż intrata ekspensem do Warszawy jechać. Któremu jmp. Karwowski replikował, że umieją ichność po starostwa do Saksonii biegać, ba i teraz, gdyby komu królewszczyznę deklarowano, nawet trafiłby do Rzymu i wotum jeszcze świętemu Piotrowi zawiesiłby na ołtarzu. Gdyby zaś

mieli przysięgi słuchać posesorów, i byłby wielki nacisk do tej funkcyi. Jmp. Czacki bełzki, prosił o przedłużenie sesyi, zgadzał się, aby starostowie na komisyi przysięgali, lecz żeby żaden starosta nie był komisarzem, komisarze zaś żeby przysięgę w Warszawie w grodzie wykonywali. Odezwali się niektórzy, aby czopowe i szelężne rachować w kwartę z starostw. Jmp. Podolski rozański mówił: pozwalam, aby starostowie in personis przysięgali, lecz gdy to nastąpi, niech nie będą w ich starostwach lustracye, bo jedno z tych dwojga niepotrzebne. Jmp. Stadnicki podolski, pozwalając na to, aby na komisyi w Warszawie starostowie przysięgali, nie zgadzał się z jmp. Czackim na to, aby żaden starosta nie był komisarzem. Czopowe i szelężne distincte od kwarty z starostwa swego płacić deklarował. Domawiał się oraz, aby przy lustracyi robocizna w województwie podolskiem juxta praxim taksowana była. Jmp. Kossowski siedmierski radził, aby ściśle były wszędzie w dobrach i starostwach lustracye in fundo, praevia etiam per juramenta inquisitione, bo lepiej ten wie, który tam mieszka, jaka jest intrata, vg (?) administrator, niż sam pan, o kilkadziesiąt mil odległy. Są tudzież in advitalitate damy; czy można, żeby przysięgały? lepiej insze wziąć śródki, a nie obligować starostów do przysięgi. Jmp. Karwowski podlaski proszącym o solwowanie sesyi odpowiedział: nie słyshałem, aby od solwowania bez skutku sejmowych sesyi ejęczyzna zabierała szczęśliwość; prosił owszem o przedłużenie zasiadania; względem kwarty z starostw wyraził: niemasz tu ciężkości na posesorów, że oni, znając obszerność dóbr i intrat, sprawiedliwej ex gratuito pane udziela kwarty. Jeżeli się spuścimy na lustratorów, nie nie wskóramy; wiedzą teraz panowie dobrze o intratach swoich, nie zatai się grosz jeden percepty. Słuszniejsza, ażeby sam posesor przysięgał, zaczem ja nie tylko proszę, aby na przyszej komisyi przysięgali starostowie, ale też aby extendere

w grodach przysięgać mieli, toby tak się działo, jak w Radomiu, gdzie częstokroć piszą, że praestitit juramentum, a on i krzyża nie widział. Podobnymiżby sposobami, wzięwszy serce ichmciów pp. lustratorów przez korupcyą, od przysięgi wywinąć mogliby się, i choćby za nich pozwoliliśmy przed tymiż lustratorami administratorom, pisarzom prowentowym albo wójtom explere juramentum, tedy i tak przez fałszywą inwentarzów i regestrów komportacyą illudere onym potrafiliby. Arguebat ichmciów, za co sprawiedliwej ex pane gratuito nie mają płacić kwarty, kiedy my szlachta z dóbr dziedzicznych dla ojczyzny nie tylko intratą, ale własnem nawet dzielić się chcemy sercem, lubo po adamowemu in sudore vultus na chleb pracujemy: nie dosyć, że nas z żołnierskich wyzulu miesiący i wszystkie prawie haereditario jure zabrali królewszczyzny! — Kiedy zaś od niektórych posłów tę onemu in turbido czyniono refleksyą, że starostowie, osobiłwie ex majoribus, mając wiele królewszczyzn, o intratach doskonale nie wiedzą, na to tak replikował: że mają regestra i inwentarze i tak są moderno saeculo dobrze wyegzercytowani, że gdyby co pod cegłą leżało, to się i tam przed nimi nie zatai. Ex praemissis tedy rationibus, jeżeliby na komisji personaliter przysięgać nie mieli, na cały projekt pozwolić nie obiecał.

Jmp. Podolski, poseł rożański, intulit, że gdy będą sami na komisji in personis przysięgali, tedy lustracye nie są potrzebne.

Jmp. Czacki, poseł bełzki, superaddidit, aby żaden sta-

rigorem super renitentes sub amissione capitaneatus. Jmp. Stadnicki podolski prosił, aby ten punkt nanotować, jako zagodzony, aby sami sobie szkodzili tu nieprzytomni. Toż potwierdził jmp. marszałek, który proszącym o solwowanie sesji remonstrował opóźnienie się w sejmowaniu, i że dwa święta nadchodzą, dlatego prosił dłużej bawić. Jmp. Stadnicki podolski odpowiedział: nie chcemy się oddalić od myśli na tem miejscu o dobru Rzplitej, tylko że się obawiamy, aby sobie za złe nie mieli ichmość nieprzytomni, co tu ułożymy teraz. Jmp. Mniszek lwowski wyraził: ponieważ dwie kwestye, w tym projeckie będące, potrzebują uspokojenia: pierwsza, jeżeli tam mają lustratorowie zjeżdżać do starostw, z których intratę poprzysięgą posesorowie; druga, jeżeli hamernie, kuźnice i inne podobne wynalezione intraty podpadać mają lustracyi: więc te kwestye do dalszej decyzji teraz nieprzytomnych ichmciów rezerwować upraszam, i o solwowanie sesyi. Z tych przyczyn solwował jmp. marszałek sesyą na wtorek praecise na godzinę ósmą.

rosta nie był komisarzem, boby jeden drugiego a juramento mógł dyspensować.

Jmp. Kossowski, poseł inowrocławski, exposuit, iż gdyby starostowie grodowi coram lustratoribus przysięgać mieli, sejmi-kiby in discrimine zostawały, a to ex ratione tychże lustrato-rów summae autoritatis. Post haec nowa między ichmciami o paniach wszczęła się kwestya, utrum i te na komisyi personali-ter jurare tenebuntur.

Jmp. Dzieduszycki, poseł podolski, będąc antea contra-rius, deklarował się jednak w osobie swojej wypełnić na komisyi przysięgę, ne aliquos inducat in suspicionem. Przydał i to, aby w starostwach, gdzie jest przydroższa pańszczyzna, taksowana była; kiedy zaś i tę dawano racją, że mając wiele starostw, rzecz jest trudna wszystkich intratę komprobować juramentem, na to jmp. Czarnecki odpowiedział, że kto ma wiele starostw, niech się per partem wyrzeczę, a secundum pacta conventa dwoma się tylko kontentuje. Za generalną tedy wszystkich ichmców zgodą poprawiony jest punkt, aby ichmość pp. starostowie personaliter na komisyi super realitatem intrat przysięgali, etiam in casu renitentiae sub capitaneatus amissione. Tandem soluta sessio in ordine kontynuowania projektu na wtorek na godzinę ósmą.

SESYA PROWINCYONALNA SIÓDMA W. KS LIT.

Die 26 Octobris.

J. O. książę jme podkanclerzy, zagaiwszy sesyą, upra-szał ichmców pp. posłów, jeżeliby ich wola była, przystąpić do czytania kontynuacyi projektu.

Zabrał głos interlocutorie jmp. Horain, poseł wileński, allegando, że została dubietas; urzędników jeżeli ziemskich i grodz-kich tylko przypuszczać mają ichmość pp. posłowie do egzekucyi i inkwizycyi, czyli też i ichmców pp. wojskich, podstolich, pod-czaszych etc. Wtem ruszyła się prowincya cała i przez nie mały czas z sobą in particulari kontrowertując et in suspenso tę zo-stawiwszy materyą, o czytanie projektu upraszali. Takoz jmp. Przeddziecki, poseł inflancki, de consensu prowincyi konty-nuował projekt o korekturze a puncto registrów sądowych, jakie

być mają w trybunale, który skorygowawszy, ichmciowie do drugiego punktu, trybunału skarbowego W. Ks. Lit., przystąpili i na contenta jegoż zezwoliwszy, obrali miejsca do sądzenia, to jest Grodno i Kowno.

Jmp. Horain, poseł wileński, wniósł, aby trybunałowi W. Ks. Lit. kilka niedziel do sądzenia czasu przydać i pierwszy poniedziałek po świętym Stanisławie do inchoacyi jemuż praescribere. Przydano tedy ex assensu całej prowincyi do sądzenia trybunałowi niedziel 6, i poniedziałek drugi po świętym Stanisławie do inchoacyi onegoż w Mińsku.

Jmp. Lenkiewicz, poseł mozyrski, zalecał ichmościom pp. ministrom i senatorom swojej prowincyi, aby obmyślona była ichmciom panom deputatom na trybunał pensya, czy to ex aera-rio publico czyli to z dymów po tynfie, których w Litwie liczy się sto dwadzieścia tysięcy albo z groszowego; co sub libram magni judicii prowincyi całej oddał, a jeżeliby zaś partialitas jaka na deputata ziemskiego lub grodzkiego urzędnika pokazać się miała, dopraszał się, aby officii privati byli i exemplarie grzywnami skarani.

Jmp. Sapieha, wojewoda mścisławski, alegował, że ichmciowie, którzy deputatami zostają, czynią to dla aprehensyi, aby się przez to promowowali, częścią też dla wykirowania swoich prywatnych lub cudzych interesów: więc niepodobna dla nich braci obciążać i tak wielką sumę po tynfie z dymu na nich nakładać, którzy ledwie inszym sufficient podatkom, a na groszowe są insze ekspensa.

Książę jme podkancleerzy wyraził to, że nie byłby alienus od tego, aby ichmość pp. deputaci mogli mieć swoje stipendia; pozwolilby i na groszowe, ale że w Litwie ab anno 1736 jest zniesione, nie wiedział, skądby im były obmyślane salaria.

Jmp. Wawrzecki, poseł orszański, na salaria deputatom nie pozwalał, allegando, że powiat orszański jest jedynastą tysięcy ośmset dymów obładowany i gdyby z dymów płaca dla deputatów miała być obmyślona, byłoby to z niemалą powiatu ruiną.

Książę jme podkancleerzy, nie czyniąc taedium ichmciom, upraszał, aby przez te dwa święta umówiwszy się i ukoncertowawszy między sobą dalsze punkta, na godzinę trzecią we wtorek zjechać się raczyli.

SESYA DWUDZIESTA CZWARTA.

Die 29 Octobris.

Jmp. marszałek wyraził, że jako każda Rzplita ligata resurgit, tak spodziewał się, że przy koadunacyi serc teżsame ojczyźnie naszej przyniesie auspicia, i lubo na dniu onegdajszym znaczna część projektu ułożyła się, spodziewał się tem pomyślniejszego na dniu dzisiejszym tego projektu ufundowania i zakończenia. Upraszał, aby alias non intermiscendo materias, directe do interesu domawiać się ichmciowie raczyli; na co gdy zaszła zgoda,

Zabrał głos jmp. Skrzetuski, poseł inflancki, ekskuzując się, że domowe interesa jego ubliżyły mu tego szczęścia przedzej in adorem zgromadzonej z tak godnych osób przybieżeć Rzplitej i kreską służyć jmp. marszałkowi, pod którego dyrekcyą życzył quam faustissimos sejmui successus. Czytany był potem projekt commissionis, podczas którego odezwał się jmp. Zbrozek, poseł wołyński, domawiając się, aby komisarzowie i lustratorowie obierani byli po województwach, dając racya, że in perimenti nie widzi Rzplitą statu et necessitate. Inquirebat mentem jmp. marszałka, wiele ich będzie, czyli tyle, ile posłów na sejm. Na co reposuit jmp. marszałek, że per medium; o starostach na illacyą onegdajszą jmp. Karwowskiego, posła bielskiego, tak odpowiedział: żeby to było multiplicatio entium sine necessitate, gdyby praememorati pp. starostowie na komisyi i przed lustratorami przysięgać mieli; sądził za rzecz słusniejszą przed lustratorami, jako już informowanymi de statu intrat przysiądz, komisy zaś, nie wchodząca w kognicyą intrat, musiałaby super juramento simpliciter acquiescere. Życzył nie inwolwować się w dalsze genera podatkowania, a te cztery, to jest kwartę, clo generalne, pogłównne żydowskie, podatek ultimae consumentiae wziąć pro fundamento, na które że się wszyscy generaliter zgodzą, asekurował.

Jmp. Stadnicki, poseł krakowski, czynił egzageracyą, że ichmość pp. posłowie neque frigidi neque calidi już niedziel cztery sejmują, a nie dotąd stałego i ojczyźnie pożytecznego nie ustanowili. Przyrównał obrady sejmowe do okrętu, który variis agitando procellis, gdy do samego przychodzi portu, na większą proprietarii mortyfikacyą i żalność na brzegu naufragium patitur

Założył na należytą państwa polskiego obronę wojska przynajmniej sto tysięcy, ale że to milionów potrzebuje, których znaleźć niemożna będzie, a małym granice się nie zasłonią, i ekstenuacya nastąpi kraju bez pożytku, na znalezienie tedy fundi sufficientis et indubitati proponował kwartę sprawiedliwą praevio possessionum juramento. Żalił się na pp. starostów, że starostwa mając odległe, w nich nie bywają i przez to dobra królewskie rujnują. Zaczem życzył pociągnąć administratorów i panów ad probationem juratoriam, co które importuje starostwo; pro minorenibus aby odpowiadali opiekunowie. Upewnił, że z pogłównego żydowskiego, aby dobrze ułożone było, z dziesięć milionów emergere może, byleby na Żyda po 10 złotych, na żonę złotych 6, na dzieci od lat dwunastu po 4 złote, na komorników po 4 złote włożono było. A że ten naród tak się rozpościera po Polsce, obawiać się kazał, ne nos successu temporis praevaleat; żałować ich cale nie kazał. A że ta gens astutissima tak się wkorzeniła i na kahały swoje miliony od szlachty pozaciągała, tak dalece, że ich ruszyć niemożna, dojrzeć się radził, aby kiedy lustratorowie na popis przyjadą, nie uchodzili na inne miejsca, registr poprzysiężony tak od administratorów, jako i od rabinów pobierano. A że ta intrata z Żydów i cła generalnego variare może, bo raz więcej, drugi raz mniej importować może, życzył, aby się na niej nie zasadzać. Z wybrańców regimenta per modum landmilicyi postanowić, z których może być kilka regimentów¹⁾. A ponieważ na lustracyą z łanów województwa ruskie pozwalać nie chcą, na to miejsce z dóbr duchownych i stołowych królewskich quartam partem prowentów in usus Rzplitej convertere, salvo tamen consensu duchowieństwa, które się od tego nie odpisze, radził, allegando, że to z mniejszą będzie ciężkością duchownym dobrom, niżeli pospolite ruszenie, gdyby quo casu miało subsequi. Upraszał jmp. marszałka, aby w tej materyi ad collegium biskupów delegował deputatów. Co do projektów te-
rażniejszych, adjunxit, że absolutum quid sapiunt et intendunt wolność evertere. Na obranie komisarzów, aby tu in tribus ordinibus to perfici miało, nie dozwalał.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, długą mową i do

¹⁾ W.: trzydzieści kilka tysięcy.

materyi de qua sermo nieregulującą się jmp. Stadnickiego umotyfikowany, upraszał jmp. marszałka, aby do tej przystąpić materyi, na której na dniu onegdajszym była solwowana sesya.

Książę jmc Lubomirski, poseł czerski, nie zabierając czasu, upraszał, aby do projektu commissionis, który jeszcze nie zakończony, ichmościowie przystąpić raczyli, sollicitando jmp. marszałka, aby do tej collimet materyi, na której dnia onegdajszego solwowana była sesya. O łanowem to superaddidit, żeby z niego wielka Rzplitej urosła podpora. Replicando zaś krótko jmp. Stadnickiego, alegował, żeby to było offendiculum albo bardziej zrujnowanie sistematis komisyi, na której cała zawisa moles, gdyby obieranie tychże komisarzów na sejmiki być miało odesłane, za niedojszeniem ich vacillaret i komisya; salubrius być rozumiał, aby a Majestate tu naznaczeni in tribus ordinibus byli. De numero komisarzów domawiał się, aby servata proportionie posłów per medium obierani byli. Utyskował, że województwa ruskie na lustracyą łanowego nie pozwoliły; proponował przedsięwziąć te cztery podatki genera: pogłówny żydowski, kwartę sprawiedliwą, cło generalne i podatek ultimae consummentiae, zniósłszy wszystkie partykularne, pokazując z siebie dowód, że dla miłości ojczyzny cło swoje kazimierskie gotów sakryfikować. Dowodził starymi zwyczajami, że jeżeli za dawnych lat starostowie za pracę swoją czwartą częścią intrat kontentowali się, dopieroż teraz, kiedy in usum weszło, że trzy części in usus proprios convertere im się pozwoliły, nie będą mieć racyi kwarty żałować dla ojczyzny sprawiedliwej i tego juramento comprobare wzdrygać się nie będą. Że zaś Żydzi z chrześcijan tylko żyją et astutis artificiis ledwie krew z ubogich ludzi nie wyciskają, życzył na nich włożyć: na gospodarza z żoną ad minimum po złotych ośm, od dzieci od lat 12 po złotemu, od komorników po 4 złote, skąd znaczną obiecował pokazać sumę. Ex mente zaś generału mazowieckiego ad haec quattuor genera przydał omnis generis monopolia. Aby zaś nachylona sprawiedliwość, na której fundują się królestwa, ad certam jako najprędzej mogła reduci formam, upraszał jmp. marszałka, aby do korektury denominować raczył deputatos.

Jmp. marszałek, eruendo z głosu księcia jnci, jako prawdziwego wolności syna, który tu in plena Republica nominacyi

życzy komisarzy, upraszał ichmościów, aby zdanie swoje hoc in passu depromere raczyli¹⁾.

Jmp. Kossowski, poseł sendomirski, mając na dniu onegdajszym z JW. jmc. panem wojewodą sendomirskim partykularną konferencyą, tę od niego odebrał rezolucyą, ażeby za skoncertowaniem projektu komisyi wraz były z każdego województwa skonnotowane osoby, na tejsze komisyi zasiadać mające, i do laski marszałkowskiej oddane, który to wielkiego zdania senator też komisyą generalną jako za rzecz zbawienną dla ojcyzny być sądził, tak i dezygnacyą komisarzy a plena Republica na tymże sejmie być powinna rozumiał, nie referując się ob aliquem metum do żadnych województw, więc do tegoż zdania i wszystkich ichmościów zachęcał.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, idąc za zdaniem jmp. wojewody sendomirskiego, nie tylko, że najmniejszą o tejsze komisyi nie uwodzi się interpretacyą, przez którąby szkodliwą dla wolności mógł formować konsekwencyą, ale też ad pariter sentiendum wszystkich ichmościów zachęcając, upraszał jmp. krakowskiego, aby od swojej condescendo kontradykeyi, ad unanimum przystąpić assensum.

Jmp. marszałek, proponując ichmościom pro primo obiecto punctum commissionis, na który że województwo krakowskie, mając suas reflexiones, nie chce zezwolić, zaczem referując się z tem do przybycia jmp. Małachowskiego, starosty oświęcimskiego, w izbie jeszcze nieprzytomnego, ażali na ten czas coadunato consilio przystąpić nie zechce, tę ichmościów pp. krakowskich kontrowersyą zostawiwszy in suspensio, do kontynuacyi dalszej tegoż accessit projektu²⁾, w którym gdy czytano, ażeby in casu zerwania pluralitatis votorum sejmiku, lustratorowie przez komisyą naznaczeni byli³⁾.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, na to nie pozwolił, dając racyą, że takowa impozycya wcale nie jest potrzebna, bo chociaż

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Grodzicki krakowski nie pozwalał przez sejm naznaczać komisarzy, składając się instrukcyą.

²⁾ W.: Uniatycki *dodaje kautelę*, aby lustracye były sine incommodo et damno posesorów. ³⁾ Cz. III d.: Przy czytaniu potem projektu tytuł kasztelanowi krakowskiemu post dubietates „J. Wielmożny“ przyznano, nie „J. Oświecony“. Do tegoż projektu przymówił się jmp. Uniatycki sendomierski, aby dolo-

in primo gradu per verbum placet komisarze nie stanęliby, tedy in secundo gradu per pluralitatem votorum zapewne obrani będą; owszem, dawszy takową moc pomienionej komisyi, byłoby tożsamo co podać sposób do zerwania sejmików, bohy ichność pp. magnates umyślnie o zerwanie sejmików staraliby się, ażeby in favorem sui mogli mieć naznaczone z komisyi subjecta i byłoby triste spectaculum electori populo takową mieć na się imponującą, a co większa, liberum veto, które jest pupilla libertatis, naruszoneby było.

Jmp. Mogilnicki, poseł gostyński, chwając sprawiedliwą odwagę jmp. Karwowskiego, obawiać się zaczął, ażeby ta komisya relativa in absolutam nie obróciła się potestatem, więc takowej chcąc uniknąć konsekwencyi, życzył, ażeby in casu zerwania sejmików poblizsze województwa z pośród siebie wybierali lustratorów i onych na rewizye, tam gdzie się sejmik zerwał, posyłali, czego izba nie potrzebowała¹⁾.

Jmp. marszałek, reflektując jmp. Karwowskiego, eksplikował, że ta komisya nie jest cum gravamine et praejudicio libertatis, bo cum toto opere suo do przyszłego sejmu referować się będzie. Tu zaś gdy jej się daje potestas eligendi lustratorów in casu niedojścia sejmików, to szczególnie dla tego, ażeby żadnego in exequendis revisionibus nie było zawodu, bo tak in verbo placet, jako in pluralitate votorum, która nie jest wiadoma et ex ipso nomine zdałaby się abominabilis, mogłyby się pozrywać sejmiki: toć już hoc casu żadnego nie będzie zawodu, kiedy komisya naznaczy lustratorów, którzy według sumienia swego i przysięgi nie nad słusność czynić nie powinni będą. Gdy zaś coraz tenże projekt aprobowany i reprobowany będzie, tedy nietylko za sześć niedziel, ale i za rok finalnej nie doczeka się melioracyi. Jmp. zaś Karwowskiego, aby a suo sistemate condescendere raczył, upraszał, któremu jmp. Karwowski, temż samemi, jako i wprzód, ekskuzował się racjami, klarygując się, że nie pluralitate, ale generalitate wszystkich

zono, że lustracye będą in palatinatibus, terris et districtibus, a jmp. Mogilnicki gostyński domawiał się, aby dobra lustrowano sine incommodo possessorum. ¹⁾ W. d.: na co repositum, że byłaby to jeszcze praedominior potestas, toć żadnym sposobem być nie może.

universaliter szlachty oponuje się, boby to było liberum electori populo recipere eligendi beneficium; a do tego, że ten projekt in concertatione zostając, nie jest jeszcze podpisany, zaczęć wolno go każdemu pro sensu et velle suo meliorować.

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, z okazji jmp. Karwowskiego sam wyznawał o sobie, że był tak na pluralitatem votorum, jako też i na elekcją z komisji lustratorów nie pozwalał, lecz gdy wszyscy na to annuerunt, on też in sensus eorum poszedł na fundamencie dawnych praw circa electionem posłów, deputatów i komisarzów, niektórym województwom pozwolonych. A że jmp. Karwowski, poseł bielski, na to nie pozwala, ażeby lustratorowie przez komisją byli naznaczeni, dając racją, że to opprimere in jure vetandi libertatem, toć pari medo et pluralitas votorum może być absoluta i jus vetandi ekskludująca, zaczęć życzył, aby ani na pluralitatem niepozwała, która videtur evertere liberum veto. Cóż tedy za medium adinveniri poterit do obrania lustratorów, jeżeli komisji generalnej mocy tej dać nie chcemy? więc albo dać absolutam sejmikom potestatem, praeclusa voce vetandi, żeby elekcja szwankować nie mogła, albo komisji toż negotium in casu zerwania zlecić, który to w tejsze cyrkumstancyi projekt rationabiliter jest napisany, bo już inszy na utrzymanie lustracji nie mógł się wymyślić sposób. Konwinkował dalej projektem W. Ks. Lit., gdzie też Prowincya, mając parem in tuenda libertate zelum, a przecież antiquo more pozwoiliwszy per verbum placet na elekcye lustratorów, etiam in casu zerwania sejmiku dała moc tejsze komisji naznaczenia rewizorów, a przecież się ten litewski projekt zgadza cum libertate. Zaczem jeżeli się projekt koronny nie podobą, tedy litewskiego projektu circa electionem antiquo more trzymać się życzył, albo o inszy sposób podania upraszał jmp. Karwowskiego¹⁾.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, wzięwszy pochop do mówienia z wolnego w tym narodzie głosów szafunku, tak, iż każdy quae sentit vult, et quae vult, dicere audet, uznał to sobie, że wstydziby się musiał, gdyby tylko particularitatem wnosil, ale że to jest generalis injuria electorem populum pri-

¹⁾ Cz. III d.: Więc cośmy umówili, tego się trzymajmy, czynimy według dawnych praw, kochajmy się, miejmy konfidencją, a doskonalej potrafimy ratować ojczyznę.

vare eligendi beneficio, dawszy takową moc komisyi, któraby sua potestate regiam adaequaret autoritatem i wszystkie przewyższały trybunały, gdzie dekret jeden przez drugi skasować się może, a tuby już komisya miała dependenter od sejmu absolutam potestatem imponendi pro libitu suo lustratorów: więc gdy na takową impozycyą nie pozwala, żadnej się nie obawia suspicyi. Alboż to niedosyć jest brać się tylko ad pluralitatem votorum, nie zaś komisyi absolutną władzę i moc względem naznaczenia lustratorów konferować? cavendum, ażeby takowa novitas pupillam libertatis non laederet.

Jmp. Siruć¹⁾, poseł inflancki, przypomniawszy ichmciom koronnym prekursodycyą od Księstwa Lit., na początku jeszcze uczynioną względem udzielenia czasu, do projektu litewskiego należącego, do kwestyi jmp. Karwowskiego przemówił się, którego zdanie prawdziwie jest metus ad populum, ażeby libera vox laesa nie była; tożsamo i z drugiej strony, ażeby szukając do wsparcia ojczyzny modum, sine modo ją nie zostawili. Ekspoznował tandem komisya, że żadnego podatku na nikogo ani włoży ani ustanowi, ale tylko Rzplitą ad ingruentes casus objaśni, skąd jakowe mieć może do obrony sposoby, tak, że zniosłszy in unum z kwart, głównego żydowskiego podatki, weźmie mensuram na zniesienie ziemskich agrariae contributionis podatków. Wspomniał konstytucyą 1690 r., według której marszałek sejmowy na pierwszym dniu obrany być powinien; jednak, gdyby quo fato na tymże dniu do tego nie przyszło, tedy consequenter w insze dni obierać prawo dyspensuje: tak i tu, gdzie idzie o dobre gospodarstwo, można się dyspensować dać moc komisyi obrania lustratorów in casu zerwania sejmiku.

Jmp. Poniatowski, podkomorzy koronny, nie ważyłby się otwierać ust, gdyby o którym koledze swoim taką miał opinią, coby chciał głos wolny przytłumić, boby i sam o sejm nie starał się, jeźliby co na nim złego widział, owszem to tylko upatrywał, co do rządnej i bitnej należy ojczyzny. Ten zaś projekt nikomu wolnego nie odbiera głosu, zostawując campum do manifestu, i żadnego ad pluralitatem votorum nie przymusza, zaczem z tych przyczyn tenże projekt komisyi byłby bez skutku. Żeby zaś komisya według zdania jmp. podlaskiego większa miała

¹⁾ *Tak samo Cz. III; W.: Skrzetuski.*

być nad trybunały, takowa illacya subsistere nie może, bo relative jest napisana, i totum opus onej stanąć nie może bez aprobacyi całej Rzplitej, tak, iż nikt się na nią nie uskarży, więc prosił jmp. podlaskiego, ażeby ad communes przystąpił reflexiones.

Jmp. K r a s i ŋ s k i, poseł płocki, idąc za sentymentem jmp. Karwowskiego, upraszał, aby trzeci punkt in casu niedojścia sejmików per placet et per pluralitatem o komisyi na delegacyą lustratorów był wymazany, asekurując, że ta impozycya czyli posłanie lustratorów z komisyi sapit quid absolutum et libero veto praejudiciosum ¹⁾.

Jmp. K o s s o w s k i, poseł sendomirski, uznawał, że wielkie reflexye jmp. podlaskiego, pro libertate mocno obstającego, każdegoby permovere powinny, ale że to jest wszystko in fieri do aprobacyi przez przyszły sejm; toć to zapewne sapere quid absolutum nie może, a in quantum by sejmiki nie doszły, upraszał jmp. Karwowskiego, aby, jako vir alti iudicii, insze medium podał creandi lustratores.

Jmp. P o d o s k i ²⁾, poseł rożański, respektem kontrydykeyi jmp. Karwowskiego poszedł in sensum jmp. Kossowskiego.

Jmp. P o n i a t o w s k i, podkomorzy koronny, ad contradictionem jmp. podlaskiego to superaddidit, że in pluralitate votorum żaden pan sejmiku nie zerwie, starając się, aby z komisyi ad allegata jmp. Karwowskiego byli posłani lustratorowie, bo pluralitatem przez jaknajwiększą offerencyą nie skórupowałby.

Jmp. C z a c k i, poseł bełzki, chwając zelum jmp. Karwowskiego circa tuitionem wolności, to superaddidit, że gdyby tej klazuli nie było, in casu zerwania sejmików tak per placet, jako

¹⁾ *Zamiast tego Cz. III:* Jmp. Karwowski odstąpić nie chciał kontrydykeyi. Jmp. marszałek proponował, ponieważ jmp. podlaski nie chce pozwolić na trzecią elekeyę lustratorów na komisyi, więc jeżeli jest wola WPanów, eliminować ten punkt.

²⁾ *Cz. III:* Prosząc o ustąpienie jmp. Karwowskiego, mówił, że lepiej będzie, kiedy się sejmiki zerwą, że Rzplita in duobus ordinibus zostając, postanowi lustratorów, aniż jak bywa, aby senator swoje subjectum na sejmiku utrzymał. Upraszam jmp. podlaskiego, żeby albo inszy sposób do utrzymania lustratorów wynalazł, albo żeby na tym przestał. Odpowiedział jmp. K a r w o w s k i: pluralitas w to potrafi.

i per pluralitatem, że komisya lustratorów posle, mogłoby evenire, że szlachta i marszałka obierać i zagać sejmiku czyli to przy pierwszym senatorze czyli urzędniku niedopuszczalaby, per consequens rueret i komisya: więc hoc adinventum medium będzie na postrach, że in quantum sami ad electionem non condescendent, komisya delegować będzie komisarzów. Upraszał jmp. Karwowskiego, ut desistat od propozycyi swojej.

Jmp. Karwowski, znając się być opuszczony od wszystkich, i że jego racye żadnej uczynić nie mogły impresyi, do prawa in ordine electionis ad quosvis actus obrócił się, którem sufficienter contrarium nie wypróbował. Skarżył się, że sejmiki czasem non attentis manifestationibus szlachty pro validis reputantur¹⁾, skąd konsekwencyą wnosil, że sensim sensimque libertas opprimitur, jakoż i przez tę komisya libertati ze frenum imponitur, upewnił.

Książę jme Lubomirski, poseł czerski, interlocutorie replikując jmp. Karwowskiego, dowodził, że lubo województwo mazowieckie ma potestatem obierania posłów per pluralitatem, a jednakowoż ze dwóch ziem posłowie nie stanęli, toć staćby się mogło i z lustratorami²⁾.

Jmp. Zagórski, poseł wołyński, słysząc pro et contra różne racye, obawiał się, aby te krytyzowania zbyt nie lapsum sejmu nie przyniosły, a ponieważ tak mocno się zasadził na zdaniu swoim jmp. Karwowski, prosił o podanie inszego medium aequae sufficiens et salutare³⁾.

Jmp. Matuszewicz, poseł plocki, wyraził, że jako aukeya wojska jest cel obrad sejmowych, tak komisya jest primum mobile et fundamentum tejże aukeyi; życzył niepotrzebne porzucić jmp. Karwowskiego skrupuły et ad id collimare, do czego dążą wszystkich żądze ichmeiów. A że ichmość pp. krakowscy quod ad electionem komisarzów tu na sejmie nie pozwalali, oglądając

¹⁾ W. d.: *Przytoczył elekcyę pisarza liwskiego.* ²⁾ W. d.: Jmp. Karwowski reposuit, że wolałbym takowe abusus acceptare, aniżeli prekustodycye takie, bo extrema extremis curantur. ³⁾ Cz. III d.: Jeżeli pozwolimy na punkt, wyrażony w projekcie tertiae electionis, to panowie umyślnie każą rwać sejmiki, aby swoich rewizorów z komisyi naznaczyć. Jmp. Poniatowski zakroczyński odezwał się: A czyż to wielka rzecz panu etiam pluralitatem sobie uczynić?

się na jmp. Małachowskiego, starostę oświęcimskiego, upraszał *ex stallo suo* pana starostę, jako pierwszego posła, nie tylko w izbie, ale w województwie akredytowanego, ut accedat ad *generalem* Małej Polski i *generalem* mazowieckiego *assensum*. Informował nakoniec izbę, że jmp. podskarbi W. Ks. Lit. zupełną uczynił kalkulacją i dowód pokazał prawdziwego i nie interesowanego serca ku ojczyźnie, aukcyi podawszy 100000, a co większa, że cło alewiował, gdzie *cum oppressione* kupców podwyższone było, i ma w skarbie ad *praesens* blisko czterech kroć sto tysięcy. Incumbit tedy jmp. podskarbiemu koronnemu, aby się poczuwał ad *reddendum calculum* tak gloriose, jak jmp. podskarbi W. Ks. Lit.

Jmp. Dzieduszycki¹⁾, poseł podolski, *interlocutorie*, natenczas chybaby *pluralitatem votorum securam* być rozumiał, gdyby do niej było dołożono „*non attenta contradictione*“.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, ażeby obstynacją swoją dalszej nie zatrudniał konsultacyi, projekt *lustrationis* czytać pozwolił, zachowawszy jednak *salwę* do dalszej rezolucyi.

Jmp. Świętorzecki, poseł miński, żalił się nad stratą czasu czteroniedzielnego, podczas którego ichmość pp. koronni nic nie zrobiwszy, terazniejszy czas, właśnie tylko do czytania litewskiego projektu należący, swoimi zagaili projektami i kontrowersyami, więc animował jmp. Karwowskiego, aby się w swoim *flectere* raczył zdaniu²⁾.

Jmp. Małachowski, starosta oświęcimski, deklarował się z swoim województwem a *contrario* odstąpić sensu, kiedy inni ichmość, a *specialiter* jmp. Karwowski swojej odstąpi *kontradykcyi*. Pytał się tedy jmp. marszałek ichmcioów pp. wołyńskich, jeżeliby na komisarzów elekeyą tu na sejmie a *plena Republica* pozwolić chcieli, którzy na to pozwolili. Prosił zatem jmp. Karwowskiego, aby a *sistematę suo* *recedere* raczył. Zaczem jmp. Karwowski, widząc *unaninem* na elekeyą *lustratorów* przez komisją ichmcioów *assensum in casu* niedojścia *sejmików*, nie zasadzając się na swoim zdaniu, in *multitudine errare quam sibi ipsi sapere* wolał, i lubo przestrzegał, aby ta komisya *funestam patriae* nie przyniosła *consequentiam*, interea, dum bene

¹⁾ Cz. III: Stadnicki. ²⁾ Cz. III: Prosił jmp. Małachowskiego krakowskiego, aby rezolwował, kędy komisarzów obierać.

sit communitati, recessit¹⁾. Po uspokojonej tej materji zdalo się, że altissima zaczęła regnare między ichmciami quies, że już ani o lustratorach, ani o komisarzach najmniejszej nie będzie wzmianki; aliz ex improviso odezwał się

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, mówiąc, że gdyby tej komisji planta decisivam do zniesienia pogłównego z dóbr ziemskich miała potestatem, jeszczeby województwa dyspensowały się pozwolić na elekcyą z sejmu komisarzów, bo widziawszy securitatem satysfakcyi i tranquillitatem indubitatum, negować na nią rzeczyby była nieprzystojna; ale kiedy to już było przedtem refutowano, zaczęm, jako tamte komisye bez żadnej były konsekwencyi, tak i ta superficialiter tylko układana, nie znalazłaby skutku, a to z tej racyi, że nie chcemy dać z fortun naszych, z których verendum, aby nas samych z poreyi nie obnażono. Więc protestował się ex mente instrukcyi swojej, iż jako siebie komisarzem nie chce obierać, tak i innym imponere jugum nie może, a choćby i relative do sejmu się miała, quis sponsor, że ten sejm nie będzie mógł zerwać się? Więc ażeby tu obrani albo podani komisarze być mieli, na to nie pozwolił.

Jmp. Małachowski, poseł krakowski, idąc in subsidium jmp. Grodzickiemu, eksplikował się, że nie dlatego contradicit elekcyi komisarzów, aby komisji nie chciał, ale dla tego to czyni, aby konstytucyi 1726²⁾, nie zmieniać, która wszelakie elekcyje praesentium non absentium zgładzić rozkazała. Chcąc tedy pomienionemu satisfacere prawu, spopondit, że gdy generalna na komisją wszystkich województw zajdzie zgoda, że obranych na

¹⁾ Cz. III: Jmp. marszałek pytał, jeżeli zgoda generalna, aby komisarzów tu na sejmie naznaczyć. Ks. Lubomirski czerski mówił: rozumiem, że dasz nam przykład ex primogenitura, jako Adam, mości panie Małachowski krakowski. Na powtórne pytanie jmp. marszałka; czy zgoda etc., jmp. Zagórski wołyński, odezwał się: chcemy się na górne województwa zapatrywać. Jmp. marszałek obligował, aby amore boni publici zgodzili się; ichmość pp. płoccy i wielu innych odpowiedzieli: zgoda. Pytał się potem o liczbę komisarzów, i były zdania niektórych, aby ich naznaczyć per medium tak (!) posłów. Jmp. marszałek mówił: gdy uniwersalna względem komisarzów nastąpiła zgoda, upraszam jmp. podlaskiego, aby nie trudnił obrania lustratorów. Jmp. podlaski Karwowski pozwolił, aby pro tertio lustratorów komisya wysadziła. Dalej Grodzicki. ²⁾ Tak samo Cz. III; W.: 1626.

sejmiku komisarzyów na termin *commissionis* dezygnowany przystawi. Dopraszał się zatem, aby województwo jego ekscypowane było¹⁾. Co usłyszawszy ichność pp. wołyńscy i sendomirscy poszli zaraz za zdaniem retrograde jmp. Małachowskiego, posła krakowskiego, dopraszając się o tężsamą ekscypeą dla województw swoich.

Jmp. Kossowski, poseł sendomirski, że gdy już na piątym tygodniu sejmowe obrady żadnego dla siebie nie wzięły skutku, obawiać się zaczął, aby postronne potencye tak nie powiedziały, jako już nieraz o rozeszłych sejmach mówili, że *Respublica Polona consilibus plena, sed consiliis vacua*. Nie wątpił jednak, aby województwo krakowskie, *indissolubili nexu* z generałem korczyńskim zawsze chodzące, na elekeą tu komisarzyów przynajmniej pod tą kondycęą nie miało pozwolić, aby te wszystkie podatki, na komisyi zweryfikowane, *cederent* na zniesienie pogłównego, gdyż już tysiąc trzysta wsi żołnierzom w posesęą dostało się.

Księzę jmc Lubomirski poszedł *vestigiis jmp. Kossowskiego*, to przydając: żeby ta komisya była *decisiva*, tedy i sam na to się zgadzał, aby komisarze po województwach obierani byli, ale kiedy tylko *relativa*, żadnej o sobie złej mieć nie powinna interpretacyi²⁾.

Jmp. Małachowski, poseł krakowski, alegowanego fortiter trzymając się prawa, jako wprzód tak i teraz obranych na sejmiku komisarzyów na komisęą generalną przystawić deklarował *etiam apposito rigore in casu niedotrzymania*; tylko teraz chciał, aby się przy swojej utrzymał ekscypei³⁾. Na tę tedy ekscypeą ichność pp. mazowieccy, podolscy, braclawscy nie pozwalali, da-

¹⁾ **Cz. III:** Jmp. Krasin'ski sedomirski. Z korczyńskiego generału upraszamy wszysej o ekscypeą. ²⁾ **W.:** Jmp. Dzie duszycki, poseł podolski, *interlocutorie* wyraził, że na żadne ekscypeje nie pozwolim, ażeby się miały województwa krakowskie i wołyńskie ekscypować, na to żadnym sposobem nie pozwalamy, co wszysej ichmć *affirmarunt*. *Dalej o solwowaniu sesyi.* ³⁾ **Cz. III d.:** Dzie duszycki podolski, wyraził: *propter bonum publicum* byliśmy łatwi do pozwolenia na obieranie przez sejm komisarzyów, ale kiedy się teraz ekscypuje województwo krakowskie, więc *aut omnibus hoc sit beneficium aut nemini*. Toż jmp. Czacki bełzki.

jąc racją, że in aequali Republica zostając wszyscy, aequaliter z sobą postępować powinni.

Jmp. marszałek, widząc ichmciów pp. krakowskich, na swoim zdaniu mocno zasadzających się i nie odstępujących, żalił się na odmienną ichmciów deklaracją, że gdy się był pytał o elekcji z sejmku komisarzów, unanitem prawie słyszał assensum, a teraz retrogradum widzi recessum. Arguebat ichmciów, że kto raz wymówi, powinien tego dotrzymać, jako i ten, co tacet, consentire videtur, więc już o tymże samym projekcie pytać ani ważyłby się, ile gdy za generalną zgodą finaliter był uspokojony ¹⁾).

Jmp. Małachowski, starosta wawolnicki, sequendo vestigia patris, zdanie swoje do jegoż przyłączył sentymentów.

Jmp. Skrzetuski, poseł inflancki, słysząc na wielokrotne jmp. marszałka o tymże projekcie elekcji komisarzów pytanie się generalną ichmciów zgodę, jako dziś przybył in gremium posłów, wielce cieszył się z tego, tak nieomylną dalszych sukcesów wnosil konsekwencyą, prosząc jmp. krakowskiego, aby hunc obicem amovere raczył ²⁾).

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, dowodził, że przedtem na komisye a plena Republica naznaczeni bywali, jako to za

¹⁾ **Cz. III:** Jmp. Krasieński sędomierski, radził dać do woli każdemu województwu, kędy chce obierać. Jmp. marszałek upraszał jeszcze, aby nie odmieniając ułożenia, przystąpili do zgody. Jmp. Zagórski podolski ze zdaniem krakowskich zgadzał się. Jmp. marszałek: biorę Wpanów na świadectwo, że pytając się o zgodę nie widziałem przeciwnego nikogo, więc quid factum fiat? ²⁾ **Cz. III:** Jmp. Pułaski ciechanowski wyraził: Pokazujemy oczywiste dyffidencye, w tę i ową od zbawienie ułożonej idąc komisji. Mamy się referować do sejmików niepewnych; pluralitas choć praecommittitur, trudno jednak praescribere, aby nemine contradicente obrać komisarzów, bo konstytucją de pluralitate votorum w obieraniu zaszczycając się, województwo płockie przez lat trzydzieści nie miało deputatów, a co to ma derogare libertati? Gdyż cokolwiek czynimy, wszystko ex indispensabili necessitate, i więcej nam się godzi czynić, ile że to actus relativus. Komisya radomska wyrachowała 1300 wsi, odebranych w pogłównem, z których i wojsko nie ma pożytku. Grasują hajdamacy w pogranicznych województwach, rozszerzają sobie granice w ojczyźnie naszej sąsiedzkie potencye: a my nie chcemy się wziąć ad ea quae publicae securitati necessaria. Życząc

Zygmunta Augusta, podczas wojen tureckich i moskiewskich, do związku komisya generalna naznaczona była; także i w roku 1690 była komisya, decisivam potestatem za Jana III wojny mająca, mieć się zaś z nią relative do sejmików rzecz jest niepewna, jeżeli dojdą, bo non praecluditur libertas vetandi, a tu instat aukeya wojska dla wielu przyczyn: że Moskwa kraju tyle zabrała, hajdamacy ustawicznie grasują etc.

Książę jme Lubomirski, in sensum idąc jmp. Pułaskiego, upraszał jmp. Karwowskiego, aby do konstytucyi 1726 r. condescendere raczył, alegując, że cujus est condere legem, ejusdem est tollere et interpretari: może Rzplita, jako juris sui domina, stare znieść, a nowe stanowić prawa.

Jmp. marszałek, tozsamo powtórzywszy, co i książę jme Lubomirski, jeszcze do łaskawego ichmciów pp. krakowskich pułsabat serca, aby jako do zaczęcia sejmu przykładowym byli początkiem, tak też same zaczęte opus do końca przywieść szczęśliwie dopomogli, etiam sublati antiquis et novis formati legibus¹⁾).

Jmp. Pułaski, posel ciechanowski, alegowaną przez jmp. Małachowskiego konstytucyą 1726 refutował, że ta ad statum praesentem nie należy, bo tylko deputatów na trybunał in causis decisionis i komisarzów do Radomia in causis fisci absentes obierać zakazuje; tu zaś co inszego ma się rozumieć, bo tres ordines naznaczyć mają komisarzów na tę komisya, która nec decisiva nec fiscalis, lecz tylko ma być relativa, żadnych dekretów nie formująca, ale tylko podatki in usum koncertująca.

Soluta zatem sessio in crastinum na godzinę ósmą.

SESYA PROWINCYONALNA ÓSMA W. KS. LIT.

Die 28 Octobris.

J. O. książę jme Czartoryski, podkanclerzy W. Ks. Lit., reasumowawszy sesyą, krótką uczynił alokucyą do ichmciów, py-

unione animorum et votorum certować. Jmp. Małachowski krakowski, odpowiedział na głos jmp. ciechanowskiego i prosił imp. marszałka, aby pytał się, czy zgoda, aby komisarzów po województwach obierać. ¹⁾ Cz. III d.: Mości panie Małachowski krakowski, doznałem twojej dla mnie łaski przy początku sejmu,

tając się, jeżeli zgodnie pozwalają na czytanie projektu *commissionis et adinventionis mediorum* na aukcyą wojska, na co gdy *concordibus* zezwolili *vocibus*, czytany był projekt przez jmp. Suchodolskiego, pisarza wołkowyskiego grodzkiego. Gdy tedy przyszło ad punctum o komisarzach, aby pluralitate *votorum* obierani byli, odezwał się interlocutorie jmp. Dylewski, poseł smoleński, ekskuzując się naprzód, że *ex eo motivo* dotychczas na prowincjonalnych sesyach *non comparuit*, bo się obawiał niejakiego niebezpieczeństwa in collegio *societatis*, ponieważ dało mu się słyszeć echo, że Wiel. OO. jezuiti są urażeni jego sprawiedliwemi propozycyami, w izbie poselskiej wniesionemi; więc in facie omnium praesentium publiczną uczynił deprekacyą i rekoneyliacyą, przeprasząc *prono cultu* Wiel. OO. jezuitów i mówiąc: niech będzie Bóg wszechmogący nad nami i nad wami i nad Wiel. OO. pijarami. Powtóre, na pluralitatem *votorum* mocno kontradykował; którą uporeczywą kontradykęą usłyszawszy, tak *ordo senatorius*, jako i *equestris* przystąpili wszyscy do jmp. Dylewskiego, fortiter jmcj perswadując, aby raczył od swojej *desistere* kontradykeji. Jakoż tak poważnych senatorów i godnych posłów *persuasionibus acquievit*, z tą się klarygnując kontestacyą, że tak J. Kr. Mości, jako i innym wszystkim ichmciom szczerze a nie obłudnie omnia *faustissima* życzy, oraz z tem się *coram diis et hominibus* manifestując, że nie ma tej intencyi zerwać sejmu, według opaczego udania. Zasiadłszy tedy znowu swoje miejsce, J. O. książę podkancelerzy z wzajemną swoją *propensyą* i realną życzliwością wszystkich ichmciów bez ekscpepyi ku jmcj panu Dylewskiemu oświadczał się i deklarował się sam in persona być świadkiem oczywistym tak uprzejmej życzliwości jmp. Dylewskiego erga Majestatem. Po tej zaś kontestacyi ab utraque parte kontynuowany był tenże projekt, a po skończonem przeczytaniu onego, ruszywszy się wszyscy ichmość z miejsc swoich, krótką między sobą in turbido mieli konferencyą, po której J. O. książę jmcj podkancelerzy occupavit miejsce swoje, prawdziwą *ex munere officii sui* ofiarując ichmciom aplikacyą

gdys votum swoje na moją szczęśliwie złożył osobę, racz i teraz praeire inszym ichmciom przykładem zezwolenia. Jmp. Małachowski krakowski: Prosiiny, mości panie marszałku, ażebyś uprosił prześwietnych województw, aby się z nami zgodziły.

i mówiąc, że ponieważ już principaliora puncta ułożone są zgodnie, więc do kontynuowania i dalszych in ulteriori tractu czekać deklarował sentymentów czy to na temże samem miejscu czyli też w pałacu J. O. księcia Radziwiłła, wojewody wileńskiego.

SESYA DWUDZIESTA PIĄTA.

Die 30 Octobris.

Jmp. marszałek spodziewał się, że jako punkt komisyi na dniu wczorajszym respektem nominacyi komisarzów in tribus ordinibus był jeszcze po zaszłej na niego zgodzie in controverso, tak obiecował sobie, że na dniu dzisiejszym szczęśliwie się zakończy. Aby zaś czasu płonno nie zagajać, do czytania projektu przystąpić ichmcioń upraszał¹⁾.

¹⁾ **Cz. III d.:** Jmp. Czacki bełzki ostrzegał, aby żadnych ekscycepyi niedopuszczać. **W. d.:** Jmp. Dylewski, poseł smoleński, zabrawszy głos, wyraził, że śmieie mogę wyrazić z miejsca mojego (nie z cudzego, bo z miejsca tego, które naznaczone mi jest na początku obrad naszych), a to mówię in charitate non ficta, to też prawdę powiadam, że wolny jestem na summieniu, bom przeprosił ichmość księży jezuitów i już z ichmciami księżą pijarami są w jedności i zgodzie. Proszę tedy, nasi wielce miłościwi panowie nie śmiać się ze mnie, chyba trzeba się w sercu cieszyć: si veritatem dixero, któż me arguet de peccato. Będę mówił o św. Michale, patronie moim, który rebellizujących z nieba aniołów stracił na dno piekielnej przepaści tem jednym słowem: „Quis ut Deus“, i ja, jako wierny i prawdziwy poddany J. Kr. Mości, mówię temi słowy: „Quis ut Rex, quis ut Rex“, bo jest pan łaskawy, pan ojczyznę kochający, że mówię nie alegorycznie, bo jakom wyraził w pierwszej mowie mojej, że nie jestem pertius bardzo w łacinie i już oddałem co jest Caesaris Caesari, a co jest Dei Deo. Proszę wziąć w animadwersyą sprawiedliwą te trzy punkta moje, a upewniam, że i sejm dojdzie: 1-mo, niesprawiedliwości wszelkich unikać, 2-do, nie uwodząc się mamoną, wszelkie respekta zamienić w despekta, 3-tio, nie pragnąć prywaty. O nieprawowierną prywatą, idź odemnie choć do kata! Mówilem i mówię już to potrzecie, że byłem ndany do J. Kr. Mości P. M. M. od siedzących tu poblizu odemnie, i lubo jestem oskarżony, pragnę nie ręcznej ale serdecznej obrony. Wyraziłem, że niewielkiej fortuny jestem, przyjechałem za swoim własnym sumptem, a tu jeszcze ponoszę seysury i opresye! akuzują przewrotne subiekta,

Jmp. Małachowski, poseł krakowski, ekskuzował się, że na dniu wczorajszym dla uniknienia od braci swojej, w domu pozostałych, impetycyi, na elekcyą komisarzów tu w Warszawie nie pozwalał, i nie czynił tego, ut avertat ichmciów bene de patria sentientes od zgody, owszem, że sam gotów jest ich sequi zdania, prono cultu et veneratione oświadczył się. Nie chciał szukać dla województwa swego eksepceyi, ani żadnej salwy, sed unum sentire ze wszystkimi życzyłby sobie; i luboż województwo krakowskie wyderkafami nieżnośnie obciążone i pod pogłównego ciężarem jęczy, odbiegać ab omni contribuendi modo nie będzie. Komisarzów z województwa swego dostawić się obowiązał. Tu zaś składać komisją byłoby to wbrew prawu anni 1726, które vetat electionem ad quaevis officia absentium, posłom zaś non conveniret brać provinciam komisarzów na siebie. W cudze zaglądać instrukcye pro supervacaneo sądził, do czego zaś jegoż własna pociąga instrukcya, to manutenere powinien. A że ta komisya według ułożonej od laski planty saperet novitatem, a bardziej eversionem drogiego wolności klejnotu liberi veto, zaczęł taki

wywracając słowa, a miasto punktów zadają punktury. Nie wstydzę się tego, żem mówił z Pisma Świętego, co i teraz powtarzam: miseremini mei, miseremini mei, saltem vos, amici mei, zmiłujcie się nademną, a chcecie mię ratować i wesprzeć, ażebym mógł przeprosić J. Kr. Mość P. N. M. Żem mówił o lutrach, kalwinach, tom sprawiedliwie mówił, bo z dziada pradiada katolik prawdziwy, i nie miałem w domu moim żadnego lutra ani kalwina, i przy sprawiedliwości obstając, otrzymałem despekt; i nie wstydzę się tego, żem był zelo uwiedziony i mówiłem o wierze, jako to o Żydach, lutrach, kalwinach etc., a WPanowie inaczej tu siedząc tłumaczycie. Byłem wokomany od jmp. Saula, ministra J. Kr. Mości, ale nie nie uważając na jego ekspostulaty, mówiłem słowy Chrystusa Pana: Saule, Saule, cur me persequeris. Upraszał potem jmp. marszałka, ażeby chciał adire Majestatem, justyfikując onego. Jmp. Lubomirski, poseł czerski, zbudowawszy się z głosu jmp. Dylewskiego, posła smoleńskiego, nie zabierając potem czasu, upraszał, aby były czytane projekta, gdzie jmp. poseł podolski negando niepozwał, ażeby się miało województwo krakowskie ekscypować, tak jako na dniu wczorajszym ekscypowało się. — Jmp. marszałek wyraził, że spodziewałem się na dniu dzisiejszym pomyślniejszych ewentów; upraszam tedy WPanów, jako na dniu wczorajszym jmp. inflancki upraszał o podanie inszego medium, tak i ja upraszam, ażebyśmy mogli przyjsć do pomyślniejszych obrad sukcesów.

podał sposób, aby komisarzów na sejmikach *relationis libera voce* obierano. Ten jeżeliby nie doszedł, drugi *in unione votorum*, a jeżeliby się te rwać miały, dopiero dać komisji moc, aby ta *authoritate sua* dopiero *ex possessionatis et incolis* tegoż samego województwa obrała komisarzów, i to prawem mocno opisać *extendendo rigorem in renitentes*¹⁾.

Jmp. Skrzetuski, poseł inflancki, klarygował się, że na dniu wczorajszym *explorabat sensum jmp. Małachowskiego*, posła krakowskiego, jako wielkiego w ojczyźnie statysty i w wojsku zasłużonego regimentarza, aby podać sposób ufacylitowania tej zaszłej kontradykcyi, a jako pociągnął jmp. krakowski zdaniem swoim, że kilka województw *retrogradi* poczęło, tak obligował jmc. aby *aequanimitate ductus ad communem sensum* inszych województw chciał ichmc. *retrahere*. Nakoniec, jeżeli inaczej nie będzie można, na subministrowany od jmp. krakowskiego sposób sam chętnie zezwolić przyobiecał. A gdy proszono jmp. marszałka, ut *exquirat sensum* całej izby, jeżeli za sentymentem jmp. krakowskiego pójść zechce, wyeksplikowawszy *tenorem* sposobu, podanego przez jmp. krakowskiego, cała izba na niego pozwoliła²⁾.

¹⁾ Cz. III d.: Ichmość pp. podlascy nie pozwolili na *ekscępcyą*. Jmp. marszałek mówił: *spodziwiałem się jedności WPanów* w tym punkcie, ale kiedy jeszcze ichmość krakowscy przeczą, upraszam o *rezolucyą*, co mam czynić. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Małachowski krakowski przyrzekał, że *per electionem* staną w jego województwie komisarze, wolno na nas opisać *rygor*. Wyraził na replikę jmp. Skrzetuskiemu, że obierać tu komisarzów jest *nadchylić prawo 1726*, ale niech będą sejmiki *relationis* na tych komisarzów obierać: jeżeli tedy jeden nie stanie, to drugi *per pluralitatem*, a niech komisya będzie *decisiva*. Spytałby się potrzeba, jeżeli na to pozwolą *prześwietne województwa*, bo ja inaczej nie pozwolę. Jmp. Skrzetuski inflancki wyraził: Nie zbłądziłem, gdym prosił W Pana, mości panie Małachowski krakowski, aby jakoś szczęśliwie zaczął, wotując na marszałka, i teraz mógł pociągnąć nas wszystkich za *swojem zdaniem*, jakoż i to, które dał jmc. zdanie, i mnie *konwinkuje*, i rozumiem, że się W Panom podoba. I lubo *pluralitas*, jako już *praktykowana*, nie powinaby szkodzić, jednakże, jeżeli jest w *podejrzeniu*, to i ja pozwalam, ażeby komisarzów *in plena activitate* obierać, a jeżeli się zerwą sejmiki, aby komisya *ad complementum* *naznaczyła* komisarzów. Jmp. marszałek *eksplikował*: *wynaleziony* sposób przez jmp. Małachowskiego krakowskiego na obie-

Jmp. Mogilnicki, poseł gostyński, exponendo żal swój nad upływającym przez codzienne pro et contra illacye respektem obierania komisarzów czasem, collimabat ad sensum jmp. krakowskiego; czynił refleksyą, że chociażby się i sejmiki porwały, mógłby się porzucić na dyskrecyą komisyi, ile że ta złożona będąc z godnych ludzi i braci naszych, żadnejby nikomu nie uczyniła krzywdy; dowodem czego jest sejm terazniejszy, na którym lubo z wielu województw posłów niemasz, jednak między nami znajduje się tu tyle, którzy za nich oratores agunt.

Jmp. Czarniecki, poseł bractawski, widziawszy veritatem sentymentów, dziwować się nie kazał, bo jako suspicax libertatis amor, tak trudno do finalnej prędko przyjść (osobliwie gdzie o wolność chodzi) rezolucyi. Alegował, że elector populus, bracia nasi, małoby nam mieli obligacyi, gdybyśmy liberae voci praejudicium z sobą do domu przywieźć mieli; oświadczał się, żeby był prędzej akceptował komisją cum facultate decisiva na ułożenie podatków i zniesienie pogłównego, które nas praeaggravat: ta, mając absolutam potestatem, mogłaby kompletować regimenta i drugie erygować, a ta terazniejsza, relativa, nie mając żadnej mocy, tylko ad referendum do przyszłego sejmu, videtur być mniej potrzebna, ponieważ i lustratorowie to opus perficere potrafiliby i comportare na sejm intraty, które z wszystkich województw do kupy zsumowawszy, pokazałoby się proveniens importancyi. A do tego coby to za koszt był na komisją i tych, którzyby tu na nią zjeżdżali! Supponebat, żeby w Warszawie zjazdy większe bez komparacyi bywały, jak teraz na sejmie, bo teraz z każdego województwa, powiatu i ziemi posłów tylko po kilku, a potem byłoby i po kilkadziesiąt osób, i do stancyi docisnąćby się nie można było; więc radził, aby komisarzów i lustratorów obierano i grodom facultatem sądenia renitentium dano.

Jmp. Podoski, poseł rożański, ubolewał, że się ichmciowie, zgodziwszy na komisją, aby tu się odbywała i tu denominowana była, a teraz retro gradiuntur, nieoglądając się na to, że sejmowania czas na schyłku. Suponował, że instrukcyę wszyst-

ranie komisarzów jest ten: aby in casu niedojścia jednego i drugiego electionis per verbum placet sejmików, aby komisarze obrani mieli moc przez terazniejszą konstytucyą układania taryf i aby mogli czynić decisive.

kich ichmciów collimant do tego, aby o obronie pomyśleć dla ojczyzny. Nie wiedział lepszego sposobu, jak przez podany projekt komisji przyjąć tandem do końca tego i siły zmiarkować Rzplitej. Replikując jmp. posła bractawskiego, intulit, że gdyby województwa sobie obierały komisarzów i lustratorów, sejmiki by procul dubio szlachta porwała; in quantum by zaś który doszedł, żeby się w grodach partes miały sądzić, quae sequela? byłoby to z tego wszystkiego pulchrum nihit.

Jmp. Małachowski, poseł oświecimski, przyznawał sam, że wstecz materya idzie o komisji, a lepiej zawczasu sądził o sobie mówić, niżeli ex post facti paenitere. Pluralitatem votorum jako widział nocivam libertati, tak obawiając się, aby per praeventiam toxicum kiedykolwiek nie przyniosła ojczyźnie, chronić tej się radził. Komisarzów elekcyą non praeclusa voce vetandi na sejmiki odesłać dopraszał się; in reliquo poszedł za sentymentem jmp. Małachowskiego, posła krakowskiego¹⁾).

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, widziawszy dwa sposoby podane, jeden od województwa krakowskiego na obieranie komisarzów na sejmikach, które casu quo, żeby się porwały, aby ich komisya obierała, drugi od jmp. Czarneckiego, posła bractawskiego, aby obrani komisarze independenter od komisji sądzili się w grodach, i tam facultatem terminandi differentias mieli; nie podobawszy mu się ten drugi, obrał sobie pierwszy sposób, podany od województwa krakowskiego. Spytał się po drugi raz jmp. marszałek, jeżeli zgoda na ten pierwszy podany sposób od od województwa krakowskiego; na co uno labio et voce przystała izba.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, asseruit, że to jest propter equestrem ordinem res plausibilis, że im się nie odejmuje facultas sub libera voce vetandi komisarzów obierania; a kiedy województwa porwą sejmiki, tak że i jeden komisarz nie stanie; toć i lustracya in cassum pójdzie, bo któż tedy do zerwanych

¹⁾ W.: a gdy się wszyscy in assensum jmp. krakowskiego zgodzili, jmp. Gocki (*tak*) animował ichmciów, ażeby kończyli zaczęte opus i dali czas do czytania projektów W. Ks. Litewskiemu. Post haec czytany projekt. *Małiński nie pozwala na podatek łanowy z dóbr ziemskich; głosy Pułaskiego, Karwowskiego, Skrzetuskiego, Czackiego, jak i wielu passim nieopozycjonistów, opuszczone.*

województw posyłać będzie lustratorów, kiedy tej komisji nie będzie?

Jmp. Skrzetuski, poseł inflancki, reposuit, że niepodobna, żeby wszystkie sejmiki porwały się w królestwie, ale że jest clausula położona: „dummodo viginti quattuor adsint“, ci będą mieli moc delegandi lustratores.

Jmp. Czacki, poseł belzki, poszedł za sentymentem jmp. Skrzetuskiego.

Jmp. Gurowski, poseł podolski, widząc, że oporem idą obrady publiczne, i tydzień za tygodniem, dzień za dniem schodzi, tak dalece, że już piąty tydzień się kończy, a projektu koronnego wygotowanego a bardziej zaczętego jeszcze nie masz, upraszał ichmcioń, aby remoram publicznemu dobru nie czyniąc, Prowincyi W. Ks. Lit. czas ad discutiendum projektów swoich dali, asekurując, że jeżeli dziś, jutro nie zakończą się, do izby senatorskiej iść się nie deklarował¹⁾.

Jmp. marszałek, widząc najpryncypalniejszy commissio-nis punkt za pomocą Bożą i uniwersalną izby zgodą skutecznie ułożony, to jest, że komisarze antiqua circa electionem praxi po województwach mają być obierani, więc ad secundum punctum, quantitatis tychże komisarzów, przystąpiwszy, upraszał ichmcioń, aby swoje in hac materia depromerent zdanie. Zaczem jmp. Kalinowski, poseł podolski, praecavit sobie, ażeby z każdego województwa, a nie z powiatu po czterech obierano komisarzów.

Jmp. Narzyski zaś pretendował, ażeby tam, gdzie prawo certum posłów definivit numerum, komisarze tylko per medium obierani byli, to jest, gdzie bywa posłów sześciu, tam komisarzów trzech być powinno.

Jmp. Czarnecki, poseł bractawski, należyte Supremo Numini oddawszy dzięki, winszował jmp. marszałkowi hanc dexteritatem, że za jego alaboracją tak trudna materyja przez wynalezione

¹⁾ **Cz. III d.**: Przy czytaniu projektu domówił się ks. Lubomirski czerski, aby dołożyć w projekcie: „dummodo 24 ex equestri ordine adsint commissarii“, i tak napisano. Dalej do czytanego projektu przymówił się jmp. Zbrożek wolhyński, aby dołożono: „łany wybranieckie exquirant lustratorowie, kędy są“; w dobrach duchownych jako łanów nie bywało, tak ich rewidować nie należy. Jmp. Młocki zakroczyński, aby w dobrach ekonomicznych królewskich lustrować łany, życzył.

ad amovendos obices sposoby pożądaný odebrała skutek. Instando za województwami ruskimi, które z innemi województwami komparować się ad numerum nie mogą komisarzów, boby na komisyi generalnej ex pluralitate votorum znaczną ponieśli klęskę, na której komisyi z większą się ostrożnością, aniżeli na sejmie każdemu mieć zalecał, alegując województwo mazowieckie, które z dziesięciu ziem ad normam posłów mogłoby mieć dwudziestu komisarzów, a z województw: ruskiego, bractawskiego, podolskiego, wołyńskiego, kijowskiego ledwieby eodem numero zaszczyścić się mogły. Intulit zatem, że jeżeli z wspomnionych ziem generalu mazowieckiego będzie naznaczony komisarz jeden, tedy z ziem ruskich po dwóch dezygnowanych być powinno.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, stosując się ad sensum jmp. Czackiego ob metum tejże komisyi, która super de pactantes et renitentes decisivam będzie mieć potestatem, żądał, ażeby in quantitate komisarzów we wszystkich województwach aequalitas et aequilibrium było zachowane, i aby wszędzie po czterech tylko obierano ¹⁾.

Jmp. Czarniecki, poseł bractawski, eksplikował się, że nie dla tego wniósł to desiderium województwa swego, aby izby zatrudnił et consultationibus moram uczynił, ale żeby justam w ich sereach mógł wzbudzić compassionem, gdyż już też województwa ruskie, lubo mają swoje gravamina, jednak amore boni publici ad aequalem ciągną się portionem, więc i paritate votorum na tejże komisyi, która pluralitate konkludować będzie, porównane być powinny; wniósł zatem, ażeby po czterech z województwa obierano komisarzów.

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski: ponieważ w dziesięciu ziemiach pozwoliła Rzplita sejmiki distinctim odprawować, jakoby to być mogło, ażeby tylko czterech miało być komisarzów, i na których relationis sejmikach byłiby obierani? Z których to dziesięciu ziem samej rodowitej szlachty na pospolite ruszenie sześćdziesiąt tysięcy wojska przedtem wychodziło i innych województw broniło; więc, ażeby z każdej ziemi był jeden komisarz, dopraszał się.

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Węgliński chełmski remonstrował przypadki choroby etc., dlaczego radził tyle ile posłów obierać komisarzów.

Jmp. Małachowski, starosta wawolnicki, wzięwszy asumpt z pretensyi jmp. Pułaskiego, expressit, że Rzplita dwóch tylko na trybunał deputatów, także i dwóch do Radomia komisarzy księstwu mazowieckiemu obierać pozwoliła, na cóż teraz większej mają pretendować liczby, boby takowym sposobem numerus innumerus byłby komisarzy; upraszał oraz, ażeby z województwa krakowskiego czterech¹⁾, a księstw zatorskiego i oświęcimskiego dwóch dezygnowanych było komisarzy²⁾.

Książę jme Lubomirski, poseł czerski, stosując się ad sensum jmp. Pułaskiego, był in praetensione eligendi jednego tylko z każdej ziemi komisarza.

Jmp. Małachowski, starosta oświęcimski, in contra idąc księciu jmei Lubomirskiemu, na czterech tylko z całego generalu mazowieckiego pozwalał komisarzy ad normam elekcyi deputatów i komisarzy na trybunały³⁾.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, replikował, iż pomieniona dwóch deputatów i dwóch komisarzy elekcyą przez alternatę ziem mazowieckich tylko na generale praktykuje się. Tu zaś gdy jest definitum, ażeby na sejmikach relationis obierano, ażeby

¹⁾ Cz. III: trzech. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Skrzetuski inflancki przymawiał się za ziemiami ruskimi, aby każda swego miała komisarza. ³⁾ Cz. III d.: Wszakże tu wolno to postanowić, bo ejus est condere ejus et interpretari, a jakośmy się wyrzekli pluralitatem, tak niech się z nami generał mazowiecki porówna. Jmp. Grzybowski czerski domawiał się, aby z generalu mazowieckiego każda ziemia przynajmniej po jednym miała komisarzu. Jmp. Linowski oświęcimski wyraził: terażniejsza komisya będzie sądem lustratorów i posesorów, więc jak generał mazowiecki dwóch deputatów na trybunał posyła, tak niech dwóch obiera komisarzy. Jmp. Wolski inowrocławski radził, aby pozwolić mazowieckim z każdej ziemi jednego komisarza obierać. Jmp. marszałek rezolwował: zważając, że sejmiki relationis województwa mazowieckiego distinctim po ziemiach odprawiają się, a myśmy na tych relacyjnych sejmikach obranie komisarzy naznaczyli, więc że w inszym czasie generał zwykł bywać, województwo też ruskie ma kilka ziem, ustanówmy, aby każda ziemia miała swego komisarza, albo żeby ad proportionem posłów tyleż obierać komisarzy. Jmp. Krasieński sędomierski reposuit: jeżeli o to chodzi, że nie wtenczas sejmiki relacyjne odprawują się, kiedy i generał, to naznaczyć sejmik obierania komisarzy po relacyjnych, ad numerum deputatów.

każdy sejmik saltem jednego e medio sui wysłał komisarza, domawiał się, alegując projekt księcia jmcj prymasa Potockiego, który ziemiom mazowieckim nie negował po jednemu dezygnować komisarzu. A do tego, że sejmiki relationis wprzód praeceedere powinny, generał zaś in Septembri złożony bywa¹⁾. Po długich tedy de quantitate komisarzów pro et contra koncertacyach na uczynioną przez jmp. marszałka remonstracyą, ażeby z każdego województwa po czterech, także i ziem, które distinctim sejmikują, po jednemu byli obierani komisarze, zaszła na to po trzykrotnem przez jmp. marszałka pytaniu się generalna całej izby zgoda. Dołożono potem do tegoż projektu, aby z województwa poznańskiego i kaliskiego, które razem z sobą sejmikują, było ośmiu komisarzów, także i z generału pruskiego, z województw po czterech. Poczem jmp. marszałek przystąpił ad denominationem do korektury deputatów to jest:

¹⁾ **Cz. III d.:** Jmp. Stadnicki wyraził: żeby przemożenia w liczbie komisarzów nie było, pozwałam, aby generał mazowiecki po jednemu miał z każdej ziemi komisarzu, ale oraz, żeby z województw ruskich z każdej ziemi i z powiatów niektórych po dwóch wysyłać. Jmp. Nakwaski wyszogrodzki odstąpić tego nie chciał, aby każda ziemia swojego miała komisarza. Jmp. Gądomski gostyński wnosil, aby trzy ziemie w województwie ruskim każda osobno miała komisarza. Jmp. Sokołowski kujawski radził, aby każde województwo po czterech obierało komisarzów, a księstwo mazowieckie, jako ma swoje excepta, niech z każdej ziemi wysle na komisya. Toż potwierdził jmp. Uniatycki. Jmp. marszałek rezolwował: niech każde województwo czterech obiera komisarzów i każda ziemia, która osobne od województwa odprawuje sejmiki, po jednym wysyła komisarzu. Jmp. Darowski podolski czynił tę refleksya: gdyby tak miało być, samo księstwo mazowieckie miałoby 14 komisarzów, bo z województwa 4 a z ziem 10, więc upraszał, aby ruskie województwa po 2 z każdego powiatu mieli. Jmp. Czacki belzki nie przeczył, aby mazowieccy mieli po jednym z każdej ziemi komisarzu, ale prosił o wzgląd, ażeby województwa ruskie, ziem nie mające, tak jak na Mazowszu, z powiatów mieli komisarzów. Jmp. Wołski inowrocławski: tym sposobem bardzo wielka liczba byłaby komisarzów z Wielkiej Polskiej, bo tam wiele powiatów. Jmp. Zbrożek woliński wyraził: Powiniennem mówić za całość województwa swego, nie mając ziem, tylko powiaty, które się osobno rządzą, a 4 kontentujemy (się) komisarzami.

Z Małej Polski ichmciów pp.: Grodzickiego krakowskiego, Uniatyckiego sandomirskiego, Węglińskiego chełmskiego, Maliniskiego wołyńskiego, Darowskiego podolskiego, Czackiego bełzkiego, Karwowskiego bielskiego, Bogatka (braclawskiego) posłów.

Z Wielkopolski ichmciów pp.: Sokołowskiego brzeskiego-kujawskiego, Wolskiego inowrocławskiego, Kossowskiego inowrocławskiego, Jaroszewskiego płockiego, Sobolewskiego warszawskiego, Pułaskiego ciechanowskiego, Mogilnickiego gostyńskiego, Skrzetuskiego inflanckiego, Chojckiego liwskiego posłów.

Nastąpiła potem dalsza tegoż projektu commissionis kontynuacya, ac tandem jmp. Czacki, poseł bełzki, podziękowawszy Bogu, że sejmu teraźniejszego nawa, variis dotąd agitata procellis, do szczęśliwego przychodzi portu, upraszał, ażeby z województwa czarniechowskiego, gdzie żadnego niemasz senatora, czterech mogło być na tę komisją obranych komisarzów, na co wszyscy ichmciowie pozwolili.

Jmp. Darowski, poseł podolski, słysząc ten punkt o komisyi, że jest pro infrascriptis peragendis naznaczona, zalecał tę komisją niżej opisać, ażeby w sprawę, ad alia subsellia directe należące, nie wdawała się, ale tylko tego, co jej praecommissum będzie, pilnowała.

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski¹⁾, pytał się ichmciów, gdzie teraz obrani komisarze explere juramentum tenebuntur, czy na komisyi, czyli też na sejmikach relationis, upraszał oraz, ażeby clausula była dołożona, iż te podatki, z kwart, ultimae consumentiae etc. wynalezione, mają być na zniesienie pogłównego szlacheckiego obrócone.

Jmp. Czarniecki, poseł braclawski, nad utyskującemi ex ratione praeaggravationis podatków condolendo województwami, tem się vicissim zaszczycać nie przepomniiał, że i województwa ruskie dobrowolnie na siebie tenże sam przyjęły ciężar, pozwalwszy eo fine na podatki, aby aukcyja wojska być mogła, gdyż do tegoż samego celu w uniwersałach antekomicyalnych zbawienne J. Kr. Mości P. N. Miłościwego zmierzały intencye; tamże ekonomika i trybunałów korektura stanom Rzplitej była zalecona.

Jmp. Kossowski²⁾, poseł sandomirski, refutując jmp.

¹⁾ Cz. III: Sokołowski kujawski. ²⁾ W.: Uniatycki.
Cz. III: Jmp. Kossowski sędmierski domawiał się, aby naj-

braclawskiego, chciał, ażeby ex residuo, które się zostać może po zniesieniu pogłównego, aukeya wojska mogła być formowana, więc na przyszłym sejmie, pro 1-mo, znieść pogłównę, a pro 2-do, wojsko aukeyonować zalecał; którą to kautelę w tenże projekt ingrosować exposcebat.

Jmp. Czarniecki¹⁾, poseł braclawski, expressit, że chociażby ten podatek cederet na zniesienie pogłównego, kłaść do projektu nie radził, ale się tylko mieć z nim implicate życzył; a jeżeliby był położony explicite, tedy i aukeya wojska expresse powinna być położona, więc albo utrumque specyfikować albo utrumque do projektu nie wkładać zalecał. Na co ichmeiowie pp. posłowie generału mazowieckiego²⁾ turmatim nie pozwolili, pretendując, ażeby clausula zniesienia pogłównego szlacheckiego ante omnia w projekcie była położona.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, powiedział, że pozwolenia na podatki primum motivum było zniesienie pogłównego, a pro 2-do, aukeya wojska; kiedy zaś teraz sub dulci melle tające się być widział toxicum, jako przeciwną w tym projekcie słyszał kontradykeę, tak vice versa a sua contrarietate odstąpić nie deklarował, dając racyą, że czemby się za powrotem do braci wyekskuował, gdyby na nowe pozwoliwszy podatki, a względem zniesienia pogłównego żadnego nie uczynił hic et nunc warunku.

Jmp. marszałek, nie widząc fundamentalnej racyi, dla którejby punkt zniesienia pogłównego do projektu miał ingroso-

pierwej znieść pogłównę, które konstytucyą 1717-mi na dwa lata tylko przyjęte było, bo lubo mamy w instrukcyach zaleconą aukeyą wojska, ale dla nas byłaby to auctio oppressionis, gdyby, nowe przyjmując podatki, nie mielibyśmy znieść ciężkiego pogłównego, o czem przynajmniej namienić prosimy w komisyi. Toż jmp. Sokołowski kujawski. Jmp. Czarniecki braclawski radził zostawić pogłównę do rezolucyi przyszłemu sejmowi. Jmp. Karwowski podlaski wprzód zniesienie pogłównego, a potem aukeyą wojska z nowowynalezionych podatków promował. Na co podolscy nie zgodzili się. Jmp. Wołski inowrocławski: kiedyby nie było zniesione pogłównę, to my wielkopolscy i niektórzy małopolscy i pogłównem i nowemi byłibyśmy obciążeni podatkami, więc proszę dolożyć zniesienie w projekcie.

¹⁾ Tak samo Cz. III; W.: Zagórski podolski. ²⁾ W.: Cała Wielkopolska i Małopolska negando województwom ruskim. *Następuje solwowanie sesyi.*

wać, ponieważ jeszcze non constat de quantitate podatków, i tylko się teraz bierzemy do porządku ekonomicznego, mającego się do sejmu przyszłego relative, więc natenczas wolno będzie Rzplitej jak chcą dysponować, czy to na zniesienie pogłównego, czyli też na aukcyą wojska; obawiać się nakomiec kazał, aby za zniesieniem pogłównego i tego, co teraz jest, nie zniesli wojska.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, dziękując ichmciom pp. ruskim, że chcą aequaliter trahere jugum z innemi województwami, pozwalając na contribuendi genera, przez komisją zweryfikowane, która komisya, że się ma do przyszłego sejmu relative, bodajby był falsus vates, aby się ten sejm zerwać nie miał; co jeżeliby do tego przyszło, tedy komisya obmutescet, a szlachta obstupescet i do dziesiątej da się odrzeć skóry, bo kto będzie mógł znieść pogłowne? więc upraszał, ażeby podatki, przez komisją wynalezione, in sublationem pogłównego destynowane były, a ex residuo aukcyą wojska.

Jmp. Darowski, poseł podolski, też podatki ofiarował na zniesienie pogłównego, bo konstytucya 1717 do przyszłego tylko sejmu z ziemskich dóbr płacić nakazała, a tu już dwa doszłe minęły sejmy 1726 i 1736, a pogłowne że nie jest nie tylko zniesione, ale nawet na pomienionych sejmach nie uczyniono wzmianki, zaczęł i teraz upraszał, ażeby zniesienia pogłównego do terażniejszego projektu nie wkładano.

Jmp. Grzybowski, poseł czerski, z tem się oświadczał, że gdyby terażniejszy podatek nie miał cedere na zniesienie pogłównego, tedy cum discrimine sejmu na wszystko pozwolić nie obiecał, dając racyą, że już 1300 wsi w żołnierskie przeniosły się ręce¹⁾. Na tym tedy punkcie włożenia do projektu sublationem pogłównego alboliteż nie włożenia jmp. marszałek solwował sesyą in crastinum na godzinę ósmą.

¹⁾ Cz. III: *Zamíast mowy Grzybowskiego*: Jmp. Mogilnicki gostyński mówił: instrukeya moja naucza, aby wprzód pogłównego zniesienie promowować, potem na aukcyą wojskałożyć z nowych podatków; więc upraszam, aby tak wyrazić w projekcie, gdyż stanąwszy na sejmiku relacyjnym, zasmuciłbym braci i miałbym nienawiść, żem pozwolił na nowe podatki, a nie starałem się o zniesienie pogłównego. Jmp. podolski Dzieduszycki do jutra odłożyć tę materią radził. Jmp. Zagórski podolski nie pozwalał wzmianki czynić w projekcie o zniesieniu pogłównego.

SESYA DWUDZIESTA SZÓSTA.

Die 31 Octobris.

Jmp. marszałek wyraził, że w wolnym narodzie liberam uczyniwszy fluctuationem na dniu wczorajszym, spodziewał się, że za pomocą Boską na dniu dzisiejszym do porządnego przypłyniemy portu. A że sesya solwowała się na punkcie umówienia się, aby podatki wynalezione były albo na aukcyą wojska, albo na zniesienie pogłównego destynowane, tak nie rozumiał, żeby pogłówne miało komu przynieść jugum albo levamen, z racyi, że komisyi dała się relativa potestas non decisiva; upraszał, aby tym argumentem resztę drogiego nie wycieńczać czasu i do projektu przystąpić.

Odezwał się jmp. N a k w a s k i, poseł wyszogrodzki¹⁾, żeby wołał, aby komisya ta była decisiva, mając potestatem zniesienia pogłównego, niżeli być per commisionem relativam in exceptionem zniesienia onegoż.

Czytany był potem projekt, a gdy przyszło ad punctum aukcyi wojska, odezwał się jmp. Grodzicki, poseł krakowski, aby w tym projekcie dołożono było, że podatki nowo uformowane na zniesienie pogłównego dysponowane będą, et ex restanti ma formari aukcyą wojska, o co jmp. G r z y b o w s k i, poseł czerski, domawiał się.

Jmp. marszałek rektyfikował jmp. Grodzickiego, posła krakowskiego, że lubo w tym punkcie niemasz mencyi o zniesieniu pogłównego, upewniał, że in ulteriori tractu projektu tego sat sufficienter ad satisfactionem wszystkich wyrażono będzie.

Jmp. Dzieduszycki, poseł podolski, przyznawał to, że województwa wielkopolskie i niektóre małopolskie mają to w instrukcyach swoich domawiać się o zniesienie pogłównego, które ich pracaggravat; ale i to niemniej wyznał, że sam pro primo et principali objecto ma rekomendowaną wojska aukcyą, na którą suponował, że wszystkie in universali województwa mieć muszą instrukcyą; zaczęł, referując się do uniwersalów J. Kr. Mości przedsejmowych i do propozycyi od tronu, które rekomendują aukcyą wojska przez wynalezione sposoby, non autem zniesienia

¹⁾ Cz. III: Płoccy, wyszogrodzki i krakowski.

pogłównego, radził, aby o świeże postarać się uniwersaly et per consequens i o sejm, w którychby wyrażona ta była materya, że podatki, które się ułożą, cedent na zniesienie pogłównego; nakoniec compatiebatur jmc nad województwami wielkopolskimi, że ten ciężar od lat długich dźwigać muszą, które to gravamen na przyszłym sejmie czas exponendi ichmość będą mieli. — Na tej tedy materyi izba blisko godziny in inactione będąc, particularibus zabawiła się colloquiis, szukając sposobu ułatwienia tej trudności.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, po tak długich kontrowersjach między województwami wielkopolskimi i województwami ruskimi głos zabrawszy, animował ichmciców, aby czasu nie zabierając, na swoich zdaniach się nie zasadzali i z ułożonych podatków, pro primo, znieść pogłówne, ex restanti formować aukeyą wojska pozwolili. Eksprobrował ichmciciom pp. posłom ruskim, że ad apparentiam żalą się, że sub hoc jugo pogłównego kilkadziesiąt lat Wielkopolska Prowincya i niektóre województwa małopolskie jęczą, a medelam ichmciciowie sami recusant.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, wnosil interlocutorie, że kiedy województwa wielkopolskie i małopolskie instant o zniesienie ante omnia pogłównego, domawiał się, aby i podymne razem z województw ruskich zniesione było.

Jmp. Sokołowski, poseł brzeski-kujawski: że województwa wielkopolskie starają się o allewiacyą czyli zniesienie włożonego na głowy nasze haraczu, słusznie czynią, bo nie będąc sejmami 1726 i 1736 alleviati, obawiać im się trzeba, aby i ten sejm im praejudicium nie przyniósł. Upraszał województw ruskich, aby condescendendo ad mitiora, pretensyi swoich niesłusznych zaniechawszy, czasu drogiego nie zabierali; a ponieważ jmp. Maliński wnosil, aby podymne także z województw ruskich zniesione było, libenter et reverenter na to zezwalał.

Jmp. Darowski, poseł podolski, eksponował, że pierwej o zniesieniu pogłównego mówić nie można, ale de generibus podatkovania na aukeyą wojska, które ułożywszy dopiero, quaestio ventilari może o pogłównem, aby zniesione było, hac tamen adjecta cautela, aby z województw ruskich podymne zniesione było.

Jmp. Matuszewicz, poseł plocki, z niemalym żalem słowa wyciskał, że województwa ruskie in cognitionem ciężaru pogłównego nie wchodząc, ciężkość tę na województwa wielkopol-

skie zostawić allaborant i kwestye movent takie, które czas darmo tylko extenuant; zaczem, zachęcając ichmciów, aby fraterno certando amore, compati nad uciemieżonemi chcieli województwy. Jeżeli zaś aequanimius sobie postępować będą, to i województwa wielkopolskie ad requisita eorum pozwolą.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, okropnem na obrady sejmu zapatrywać kazał się okiem, kiedy codzień co nowego, error errore trudit. Wymawiają się województwa ruskie od podatków et ad distributivam justitiam równo z naszymi województwy idą, paribusque gaudent praerogativis; za cóż tedy włożone od kilkudziesiąt lat pogłównie na karkach naszych zostawić jeszcze starają się? wiedzą dobrze o tem, że pogłowne do dwóch lat tylko konstytucyą anni 1717 włożone było, compatiuntur z nami ad apparentiam, a w samej rzeczy życzą, abyśmy hoc intolerabile onus dalej dźwigali. Zaczem do nieczego przystąpić nie obiecał, jeżeli punkt o zniesieniu pogłównego pro principali nie będzie włożony.

Jmp. Czarniecki, poseł bractawski, ad materiam pogłównego to adjunxit, że komisya sejmu terażniejszego nie ma mocy zniesienia pogłównego ani aukeyi uczynienia, będąc relativa do sejmu, non decisiva. A ponieważ obstinantur ichmość pp. wielkopolscy i cały generał mazowiecki, aby pro principali objecto położyć zniesienie pogłównego, upraszał o produkeyą instrukcyi ichmciów i sam swoje do laski oddawał, z których dowodzić chciał, że aukeya wojska objectum principale, a potem co super-erit, na zniesienie pogłównego pozwolił convertere¹⁾.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, swoją ponawiając pre-tensyą, upraszał jmp. marszałka o delegacyą ad Majestatem; wni-sił, że ponieważ Żydzi i kalwini do izby poselskiej chodzić się wazą, aby jmp. marszałek wartę przy izbie postawić kazał. Czynił relacyą, że na dniu dzisiejszym, przyszedłszy do izby poselskiej plus tempore, Żyda w niej zastał; omiunował, że tam bez racyi nie wszedł. Uskarżał się na jmp. Bronikowskiego, arbitra kalwina, który się z niego dnia wczorajszego szydził; dopraszał się, aby in posterum tak on, jako i insi, religii ewangelicznej, na obrady chodzić nie wazyli się. Ubolewał na jmp. Horaina, po-sła wileńskiego, że go dyzgustował i sądem straszyl go sejmo-

¹⁾ Cz. III: *Tegoż życzył Zagórski podolski.*

wym, ale jako nie nie wykroczył przeciwko wierze, ojezyźnie i królowi, tego się impetu nie obawiał.

Jmp. marszałek reposuit jmp. smoleńskiemu, że na fundamencie przysięgi swojej novitates do izby wprowadzać ani ichnciów pp. posłów bez racyi delegować ad Majestatem nie może; ale rozumiał, żeby na tem jmp. smoleński przestać powinien, że Jaśnie Wielmożny kanclerz W. Ks. Lit. i książę jmc podkanclerzy W. Ks. Lit. prezentować jmc deklarowali Majestati. Za cóż jmc retardat i tej akceptować nie chce przysługi, któremu nakoniec i sam się ofiarował. Ratione zaś warty przystawienia do izby poselskiej wiadomo być musi jmp. smoleńskiemu, że prawo vetat, aby się agitowały sub armis consilia publica. Co się tycze dysydentów, ci gdyby znaczeni byli in fronte, mógłby temu potrafić, ale kiedy tego zgadnąć nie można, przepraszał w tym punkcie jmp. smoleńskiego, że petitis jego satisfacere nie może.

Jmp. Poniałowski, podkomorzy kor., poseł zakroczymski, respektiem delegacyi upewniał jmp. Dylewskiego, że jest niepotrzebna, ponieważ J. Kr. Mość P. N. M. wie dobrze, że każdy poseł mówić może w izbie poselskiej, co mu miłość inspirat ojczyzny, a gdy jmp. Dylewski utrzymywał wiarę, dobro pospolite i przy dostojenistwie mocno J. Kr. Mości obstawał, nie ma racyi justyfikowania się J. Kr. Mości. Po uspokojeniu się jmp. Dylewskiego zaczął jmp. sekretarz sejmowy czytać projekt, a gdy przyszło na aukęją wojska, nowe znowu wznieciły się o pogłównem kontrowersye.

Jmp. Mogiłnicki, poseł gostyński, żalil się, że ile razy się ten punkt czyli projekt czyta o aukęyi wojska, tyle razy na tym haku zastanawiają się obrady publiczne. Że zaś województwa ruskie o pogłównem nie mają wzmianki, wierzył temu, bo nie mając na sobie tego haraczu, racyi nie mają o nim w instrukcyach dokładać, ale województwa wielkopolskie i niektóre małopolskie, jęcząc tak dawno pod tym nieznosnym ciężarem, mówić o sobie muszą; nakoniec upraszał o kompasę, jeżeli się sana vinci nie dadzą ratione. Chcą i wielkopolskie województwa aukęyi wojska i widzieć armatam et a vicinis amatam Rempublicam, ale hoc praecustodito, aby te podatki primo na zniesienie pogłównego, ex post na aukęją wojska obrócone były. Nakoniec, facilitando negotium, nie wspominać ani explicite ani implicate

o pogłównem ani o aukcyi, a zostawić tę materią ad discutendum przyszłemu sejmowi, który z podatków ułożywszy quantum i widziawszy to quantum dostateczne, dysponować będzie część jedną na zniesienie pogłównego et residuitatem na aukcyą wojska.

Jmp. Ponia to wski, poseł zakroczymski, obszernych nie zażywając argumentów, któremiby mógł kolegów swoich w zachodzących uspokoić wątpliwościach i onym wyperswadować, czy znieść pogłówne czyli też aukcyą wojska formować, jako na swojem nie chciał się zasadzać zdaniu, tak nie perswadować, ale tylko prosić odważył się, bo widział ichmciów nie przy uporze, ale przy instrukcyach województw swoich słusznie oponujących się, do czego równie i siebie samego od województwa swego być obowiązanego rozumiał, więc takowe ichmciom czynił refleksye, że gdy chcemy znieść pogłówne, żadnej ku temu nie mając przez lustracyą informacji, skutku nigdy nie odbieramy. Nie wątpił jednak po ichmciach pp. podolskich, ażeby od swego nie mieli odstąpić sentymentu, ile gdy dotąd od zostających pod ciężarem pogłównego województw swoją obronę z niemalym przez konsumpcyą miały i mają awantażem. Zaczem nie trzymał o żadnym z ichmciów, ażeby kto, mając z wojska awantaż, nie chciał się do podatku przyłożyć; przez to zaś żadnemu województwu nie będzie krzywdy, kiedy się przez lustracye rozpatrzy Rzplita w prowentach swoich, skąd pewna oppressis może być folga, ponieważ i sam to ma w instrukcyi swojej, aby na lustracyą pozwolił, lecz to nie na żadną krzywdę, boby i sam bez zniesienia pogłównego, na nowe pozwolewszy podatki, na sejmiku nie śmiały się pokazać, ile gdy dla pogłównego tak wiele poginęło fortun, które ab anno 1717 do przyszłego tylko sejmu płacone być miało. Prosił tedy kłaść w projekeie albo utrumque, to jest zniesienie pogłównego i aukcyą wojska, albo też utrumque nie kłaść, bo i komisya ma się tylko do sejmu relative, więc dosyć będzie czasu na przyszłym sejmie rozmówić się o tem decisive.

Jmp. Łopaciński, poseł inflancki, nad upływającym czasem czyniąc kondoleneyą, upraszał ichmciów, aby celeritate consiliorum suorum ten uszezerbek nagrodzić chcieli, ad unionem animorum przystąpiwszy i oraz do czytania projektów W. Ks. Lit. Prowincyi czasu nieco udzieliwszy, która dotąd w milczeniu na pomieniony czas, praecustoditionibus zamówiony, dotąd cum taedio oczekiwła.

Jmp. Kuczyński¹⁾, poseł podlaski, wyraził, że respektem zniesienia pogłównego sprawiedliwa jest wielkopolskich i małopolskich województw pretensya, którego nie zniósłszy, gdyby nowemi jeszcze oneramentur podatkami, przez toż samo dla wojska byłoby discrimen, bo już więcej 1000 wsi²⁾ szlacheckich w żołnierskie cessit ręce, z których ani szlachcie ani żołnierzom żadnego niemasz profitu. Obawiać się tedy kazał, aby w dalszym czasie przez wyzucie z fortun ad funestas stan szlachecki nie odważył się resolutiones, od której to zniesienia pogłównego prekustodycyi ad mentem prawa i instrukcyi swojej odstąpić nie deklarował³⁾.

Jmp. Horain, poseł wileński, idąc za zdaniem jmp. Łopacińskiego, posła inflanckiego, uczynioną jeszcze za powrotem z senatu przez księcia jmei Radziwiłła, posła oszmiańskiego, przypomniał prekustodycę, ażeby dalszego właśnie Prowincyi Litewskiej należącego nie zabierając czasu, ichność pp. koronni ad metam z swoimi jaknajprędzej chcieli się śpieszyć projektami.

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, nie biorąc ad calculum krzywd województw wielkopolskich, o których że każdy wie dobrze, rozumiał, iż ta pretensya zniesienia pogłównego sprawiedliwa jest i prawna, bo konstytucyą 1717 asekurowana tudzież innemi indigitata konstytucyami, bo choćby kto chciał do pośledniejszych praw referować się, nie może tego zadać, że na sejmie 1726 i 1736 jest przez nas praetermissa, bo są na to recesa i protestacye uczynione, więc jako Rzplita pro primo objecto kładzie securitatis internae et externae formować projekta, tak i to teraz pro primo powinno być położono, co jest od przeszłych sejmów w recesie, a zatem, jako aukeya wojska uniwersalami J. Kr. Mości zalecona, wielce jest potrzebna, tak i zniesienie pogłównego niemniejszej powinno być konsyderacyi. Że zaś utrumque aby do projektu było włożone, nie podoba się, tedy neutrum kłaść zalecał, lecz tylko taką cyrkumskrypcyą uczynić, że te

¹⁾ Cz. III: Starzeński. ²⁾ Cz. III: 1300 wsi. ³⁾ Cz. III d.: Jmp. Stadnicki podolski mówił: na początkach sejmowania zdawali się wszyscy pragnąć aukeyi wojska, teraz Prowincya Wielkopolska z dawnych chce się wyłamać podatków. Większy ichmciom upór, jak nam przyznać potrzeba, gdy tak nie czynią, jak radzi jmp. zakroczymski i sędomierski.

wszystkie podatki noviter wynalezione powinny cedere na ugrun-
towanie i zmocnienie sił Rzplitej.

Jmp. Czacki, poseł belzki, idąc in sensum jmp. Puła-
skiego, oświadczał się, że i on ma w instrukcyi swojej zniesienie
podymnego (!) zalecone, więc gdyby teraz ta rzecz miała się defi-
nitive i decisive, tedyby nie pozwolił na nowe, pókiejby stare
nie zniesione były podatki, lecz kiedy komisya tylko ma relati-
vam do sejmu przyszłego potestatem, tedy dopominać się o znie-
sienie pogłównego zalecał, bo teraz nie jest według czasu o to
rekwirować. Położywszy zaś wprzód pogłównego zniesienie, a po-
tem aukeyą wojska, mniej pomyślnej spodziewać się kazał kon-
sekwencyi, ile że ta pogłównego materya dla wielu już sejmów
fatalnym była szkopułem: dla której i sejm przyszły podobnym
mógłby się rozbić sposobem, consequenter insze znowuby musiały
nastąpić lustracye.

Jmp. Gadoński, poseł gostyński, exprobrando niektórym
województwom ruskim, że Prowincya Wielkopolska od lat trzy-
dziestu i jednego cum gravi incolarum injuria od głów dotąd
opłacać się musi, a ichmciowie pp. ruscy przez ten czas i za
jeden włos nie zapłacili, serio tedy instabat tak o zniesienie po-
głównego, jako i dezygnacyą wynalezionych na ten koniec po-
datków.

Jmp. Dąbbski, poseł kujawski, expressit: ponieważ
wszyscy ichmość generalnie zgodzili się na podatki, w projekcie
wyrażone, tedy dla prędszej onychże egzekucyi decisivam dać
komisyi przyszłej potestatem zalecał. A ponieważ ichmciowie
pp. ruscy wnoszą, że krzywdy nikomu nie będzie, bo tylko rela-
tive mieć się będzie, na cóż tedy na zniesienie nie pozwalają
pogłównego? Którzyby już mieć kompasyą powinni, bo ten ciężar
podatkowania, widząc Ruś hostilitatibus zrujnowaną, województwa
wielkopolskie z niektórymi małopolskimi dobrowolnie anno 1717
na siebie przyjęły. Mając zaś niepoślednią i na drugą stronę
konsyderacyą, że jeżeliby teraz aukeyą wojska do projektu wło-
żyć chcieli, mogliby się czyto ex nostris, czyli to ex vicinis ta-
kowi znajdować, którzyby jej nie życzyli, utrumque radził nie po-
łożyć, tak że i zniesienie i aukeyą do przyszłego sejmu dyspo-
zyeyi oddać rekomendował.

Jm. marszałek, widząc ichmciów, że się na tem zasadzili,
aby tylko koncertacyami czas wycieńczali, swobodę zniszczyli

i ojczyźnie detryment przynieśli, więc nie rozumiał, aby komu przez to mógł być jakowy levamen, bo gdy sejm teraźniejszy nie dojdzie, tedy pod tymże ciężarem pogłównego w dalszy czas województwa zostawać będą. Byłoby zaś levamen, gdyby przez lustracye i ułożenie innych podatków wynalazł się tego sposób, boby każdy in aequali Republica aequale onus portare musiał, a teraz tylko przez kontrowersye niepotrzebne takie fundujemy struktury, które się od wiatru chwieją. Czekając tedy zdania ichmciów, tego punktu nie kłaść do projektu upraszał, bo Rzplita na przyszłym sejmie będzie wiedziała dysponować materiam tak aukcyi wojska, jako i zniesienia pogłównego; alboliteż jaka może być pro tutamine et coronide tegoż projektu refleksya, ochotnie słuchać deklarował.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, wyznawał, że słuszną jest rzecz mieć nad wycieńczonym czasem kompasyą, ale też nad Wielkopolską Prowincyą zlitować się potrzeba, która, ingenti oppressa pondere, o alleviacyą doprasza się, straciwszy tak wiele wsi przez wojsko pozajeżdżanych, a to dlatego, że z ruską prowincyą nie miała aequilibrium; więc upraszał ichmciów pp. ruskich, ażeby za ułożeniem taryf zniesienia pogłównego contradicere nie chcieli, które to taryfy nie wprzód ad executionem i aukcyą wojska ad suam perfectionem przywiedzione być mogą, aż onus pogłównego zniesione będzie.

Jmp. Czarnecki, poseł braclawski, pozwalał te podatki obrócić na aukcyą wojska i zniesienie pogłównego ex mente instrukcyi i uniwersałów J. Kr. Mości, także i podanych od tronu propozycyi, gdzie primario aukcyą wojska jest zalecona.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, asserebat, że pretensya jmp. Czarneckiego subsistere nie może, bo z obudwóch ichmciów jeden chce consequens, a drugi antecedens. Wyrzcił i to, że sejm dependent ab eventu, nie zniósłszy zaś pogłównego, na nowe pozwolić podatki nie jest securum, bo czy to nieprzyjacieli czyli domowa nastąpiwszy konfederacya, i ex archivio pobrawszy taryfy, tak pogłowne, jakoteż i nowe podatki płacić sobie rozkaże; inferebat zatem, że dla nieznośnego podatkami uciemnienia tak wiele wolnych narodów sub absolutam dostały się potestatem.

Jmp. Czarnecki, poseł braclawski ¹⁾, pomienioną chcąc

¹⁾ Cz. III: Zagórski.

facilitare kontrowersją, od dnia wczorajszego izbę zatrudniającą, tę podał ichmciom refleksją, ażeby miasto zniesienia pogłównego i aukcyi wojska położono w projekcie, że „póty województwa, ziemie i powiaty do nowych nie będą pociągane podatków, aż zniesienie będzie pogłównego“. Na co generalna zaszła zgoda.

Jmp. Czarnecki, słysząc, że przez ten sposób vota et desideria województw są ukontentowane, zwłaszcza które super onera pogłównego utyskowały, zaczęm upraszał ichmciów, ażeby tychże województw in ordine auctionis wojska desideria wzajemnym kontentować chcieli sposobem, przydając, że gdy żadnej w projekcie nie uczynimy o niej wzmianki, jak się do braci naszych pokażem? którzy nam ten punkt w instrukcyach swoich pro primo et principali zalecili; czekał tedy in hoc puncto na zdanie jmp. marszałka; zatem jmp, marszałek przystępował do dalszej projektu kontynuacyi. Gdy zaś jmp. Dylewski dopraszał się głosu, a ichmość pp. koronni na to nie pozwalali, chcąc commissionis kontynuować projekt, zaczęm tenże jmp. smoleński zatamował izbie activitatem. Żalił się na ichmciów, że jeszcze tego nigdy nie słyszał, ażeby wolny głos miał być tamowany etc. A że ichmciom pp. inowrocławskim przemówił, że to nie swoim duchem, jako nieżyczliwi ojczyzny synowie, czynią, wywierając jako z otchłani okrzyki swoje na niego, więc ciż panowie inowrocławscy ex ratione publicznej leżyi izby o sąd na jegomości dopraszali się. On się zaś ekskuzował, że nie rozumiał, aby to posłowie byli, gdyż za krzesłami marszałkowskimi natenczas siedzieli. Czytany był potem projekt, na który po trzykrotnym jmp. marszałka pytaniu się universalis izby zaszedł assensus. Ten zaś punkt z projektu to jest: „Póty województwa, ziemie i powiaty, podatkiem pogłównego obciążone, do nowo wynalezionych teraz podatków płacenia pociągane nie będą, aż póki przy aukeyonowaniu wojska pogłowne i podymne zniesione nie będzie“, ichmciowie pp. posłowie w pugillares dictanter sobie ten punkt napisali. Specyfikowane tandem były w tymże projekcie podatki: 1-o, kwarta sprawiedliwa, 2-o, hyberty z dóbr królewskich i duchownych, 3-o, czopowe i szeleżne, 4-o, cło generalne extra regnum et ad regnum, non vero intra regnum, abrogatis quibusvis particularibus teloneis, excepto mostowego i grobelnego na tych rzekach, gdzie przejechać nie można, 5-o, pogłowne żydowskie, 6-o, lany wybranieckie, 7-o, monopolia różne.

Jmp. Młocki, poseł zakroczyński, intra genera podatko-
wania pociągał pocztę koronne i pruskie, ażeby panowie poczmaj-
strowie tres partes na wojsko komportowali, a sami się quarta
sorte tylko kontentowali¹⁾).

Jmp. Czacki, poseł belzki, do cła generalnego skarżył
się na cło brzeskie-litewskie, którem województwa wołyńskie,
belzkie i ziemia chełmska są przyciśnione bez żadnego funda-
mentu prawa, bo tylko dla kupców jest pozwolone, a nie od tego
płacić, co się w domu rodzi, według konstytucyi 1550. Konsty-
tucyą zaś anni 1717, in favorem komory brzeskiej napisaną, eks-
plikował, że tylko do dwóch lat in valore być miała, która to
dawniejsze konstytucye na tęż komorę jakoby aprobować miała;
a że Prowincya Litewska żadnych na to cło brzeskie dawniejszych
nie może praw pokazać, więc, jako sublatu fundamento tollitur
superficies, tak pomienione cło brzeskie, jako partykularne, znie-
sione być powinno, i o to się mocno domawiał.

Jmp. Węgliński, poseł chełmski, to jeszcze przydał, że
tam nieznośne dzieją się depaktacye, bo od jednego statku wię-
cej sta złotych²⁾ zapłacić trzeba, a ichmość litewscy, płynąc Bu-
giem, w Nieszawie i Fordanie po 14 złotych płacą tylko, więc
na cło generalne nie pozwalał, aż póki brzeskie zniesione nie
będzie. Tożsamo jmp. Maliński, poseł wołyński, reproducebat.
Lecz książę jmc Radziwiłł i jmp. Sulistrowski, posłowie
oszmiańscy, na abrogacyą cła brzeskiego nie pozwolili.

Jmp. marszałek, ex ratione preagrawacyi widząc justam
województw ruskich sensibilitatem, eksplikował ichmciom, że toż
cło brzeskie należy do cła generalnego i prowent też z onegoż
idzie na aukcyą wojska litewskiego, lecz są tam i inne myta
partykularne, jako to: wojewodzińskie i starościńskie, więc chyba
te adhibito z ichmciami pp. interesantami consilio można będzie
abrogare, a nie cło brzeskie generalne, boby wielka Prowincyi
Litewskiej do aukcyi wojska lub zniesienia podymnego była krzyw-
da; więc satius je, poczemu ma każdy płacić, opisać zalecił³⁾.

¹⁾ **Cz. III d.:** Jmp. Stadnicki podolski domawiał się, aby
lustrować łany wybranieckie, gdzie się znaleźć mogą. Co włożono
w projekt. Jmp. Czarnecki braclawski ostrzegał, aby cło extra
regnum et ad regnum wybierane było od towarów. ²⁾ **Cz. III:**
120 złotych. ³⁾ **Cz. III d.:** Jmp. Maliński in toto zniesienia
cła brzeskiego-litewskiego dopominał się. Jmp. Czacki belzki

Słyszac zaś, że jedni chcą znieść, drudzy na to nie pozwalają, ten punkt zostawiwszy in suspensio, do kontynuacyi projektu przystąpił ¹⁾).

Jmp. Kalinowski, poseł podolski ²⁾), pretendował, ażeby z dóbr duchownych i królewskich pogłówne płacone było, przez co non aggravarentur, ponieważ tam numerosissimus znajdzie się populus, bo z pod szlachty uciekają, a tam osiadają, z czego na aukcyą wojska niemały suplement być rozumiał; któremu

Jmp. marszałek replikował, że wzięwszy przed się inne genera podatkowania, nie byłaby rzecz przyzwolta retrograde cofać się nazad; że zaś na dniu onegdajszym do korektury naznaczony jmp. Maliński, poseł wołyński, wymówił się, więc in locum onego destynował jmp. Zagórskiego, posła podolskiego, i sesyą na sobotę solwował.

SESYA DWUDZIESTA SIÓDMA.

Die 2 Novembris.

Jmp. marszałek przy zagajeniu sesyi to wyraził: że ponieważ na dniu onegdajszym stanęliśmy na punkcie komisyi, upraszał, aby od tego punktu materya obrad dzisiejszych zaczynała się. A że respektem cla brzeskiego interes prześwietna Prowincya Litewska bierze sobie do przyszelego poniedziałku na deliberacyą, tudzież względem cla generalnego zachodzące jeszcze nie uspokoiły się kontradykcy, więc o akceleracyą tegoż projektu commissionis i zakończenia onegoż, alias non intermiscendo materyas, solicytował.

Jmp. Stadnicki, poseł krakowski, w długiej swojej mowie chciał konwinkować izbę, że wszystkie genera podatkowania pro basi deliberacyi sejmowych wzięte, nie są pewne na aukcyą wojska: 1-o, że kwarta, jako najznaczniejszy contribuendi modus, ta różne mieć będzie obstacula, ponieważ panowie starostowie częścią sami nie wiedzą o prowentach swoich, częścią różne szukać

probowal konstytucyą 1717 r., którą czytano, że tylko do r. 1550 miano clo w Brześciu odbierać i prosił o skasowanie tegoż cla. *Dalej o oporze litwinów.* ¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Młocki zakroczyński prosił o eksplikacyą królewsczeyzn, w których znajdują się leśnictwa i wójtostwa. ²⁾ Cz. III: Stadnicki krakowski.

będą diffugia, aby sprawiedliwej kwarty nie dali; nakoniec, lubo lustracya zajdzie, sejmy następujące rwać będą. 2-o, że podatek *ultima* *consumentiae* jest rzecz małej importancyi, a trudny do weryfikacyi. 3-o, pogłówne żydowskie, luboby na 10 milionów importare mogło, computando każdego Żyda po 10 złotych, żonę 6 złotych, dzieci od lat 12 po 4 złote, komornicy po złotych 4, ten rodzaj jako jest chytry, wynajdować będzie sposoby ukryć się przed lustratorami, a chociażby i przysięgami ich zobowiązano *ad expiscandum certum eorum numerum*, gotowi będą fałszywie przysięgać, mając to sobie *pro merito* katolików oszukać, a ryczałtowa suma gdyby się na nich włożyła, mało by do aukcyi importowała. 4-o, o *cle generalnem* był tego zdania, że jmp. podskarbi panom i senatorom nie będzie się chciał narazić, i ichmciowie jak protekcyę dają, tak kontynuować będą, a chudzi pacholcy, szlachta, onera *cla generalnego* dźwigać będą musieli; aby zaś *cle generalne* od każdej rzeczy *nemine excepto* postanowione było, byłoby to *wbrew wolności et saperet quid absolutum*. I że tego punktu w instrukcyi o *cle generalnem* nie ma, na nie pozwalać nie chciał. Gruntowniejsze *secundum sensum suum* podawał sposoby, domawiając się, aby pogłówne na dobra królewskie i duchowne włożone było *ex ratione popularitatis* ludzi, którzy z dziedzicznych dóbr umykają, a w królewskich i duchownych się lokują, skąd znaczny emolument na aukcyę wojska z tego podatku obiecowal, *hoc superaddito*, aby duchowni *quartam partem* intrat swoich dali; upraszał jmp. marszałka o delegacyą *ad collegium episcoporum*, dodając, że ichmciowie duchowni, tychże swobód i wolności zażywając, z ojczyzny żyjąc, powinni by w takich okkurencyach *suffragari* ojczyźnie. Szlacheckie zaś dobra że *pospolitem* są obowiązane ruszeniem i *expensa* na różne funkcyę dla ojczyzny ponoszą, domawiał się, aby *ab omnibus oneribus* uwolnione były ¹⁾.

Jmp. Olędzki, poseł wołkowyski, domawiał się *interlocutorie*, aby prowincye koronne jakonajprędzej projekt swój skończywszy, pozwoliły Księstwu Litewskiemu *sub cribram et discussionem* swój wziąć projekt ²⁾.

¹⁾ Cz. III d.: *Motus* stał się. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Stadnicki krakowski *interlocutorie*: kiedy się, jako widzę, nie zdają Wpanom moje propozycye, więc onych odstępuję.

Jmp. Popiel, poseł sendomirski, cło generalne w dawnym życzył zostawić stanie, z racyi, że niektóre województwa, emporium nie mające, musiałyby i na targach od krescencyi płacić, co by było nie tylko dla szlachty onerosum, ale owszem novitas cum praejudicio wolności. Niewiernych Żydów, z oszukaństwa chrześcijan żyjących, satius do ośmiu milionów pociągnąć.

Jmp. marszałek odpowiedział, że cło generalne dla swoich refleksyi ex assensu izby do poniedziałku odłożył, jako i materją cła brzeskiego rezerwował: dla czego repliki na wniesioną kwestyą dać nie mógł. Aby zaś czas na daremnych nie upływał illacyach, npraszał ichności, aby ad punctum commissionis accedere raczyli. Czytany zatem był projekt commissionis, a gdy przyszło ad punctum poczt koronnych i pruskich, wszczęła się in turbido quaestio de proventibus z poczt. Replikował jmp. marszałek, że to jest juris Majestatici conferre pocztę, komu chce, zaczem nie życzył tego punktu, który żadnego emolumentum nie przyniesie, kłaść w komisję.

Jmp. Podolski, poseł rożański, próbował konstytucyą anni 1620, za króla Zygmunta III, że mu stany pozwoliły ad beneplacitum z racyi zawodów publicznych, które się działy przez podwodne, formować pocztę. Władysław IV, reasumując to prawo, dopiero trybem cudzoziemskim regulował pocztę sub anno 1647, sub titulo: „Ordynacya poczt“, i pierwszego w Warszawie osadził poczmistrza Montolupiego, do którego pieniądze za podwodne na utrzymanie poczt komportować kazał. Król zaś Jmé P. N. M., chcąc jeszcze w lepszym utrzymać te pocztę porządku, co rok 6000 talerów na to ekspensuje. Tem tedy dowodził, że pocztę układać, generałów i poczmistrzów kreować jest to juris Majestatici.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski lit., że województwo brzeskie, uchwalivszy sobie podatek na podwodne, ad dispositionem pocztę oddało jmp. kanclerzowi w. W. Ks. Lit., co walną radą warszawską in anno 1735, potem sejmem pacificationis anno 1736 aprobowano, — solicytował, aby obwarowanie tych poczt praesenti constitutione consolidetur.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, odezwawszy się interlocutorie z racyi utrzymowania jmp. generała poczt dysydenta przez jmp. Podolskiego, posła rożańskiego, pytał się jmei, jeżeli to ma w instrukcyi swojej dysydentów utrzymywać; replikował mu jmp.

Podolski, że jura utrzymuje Majestatica, nie dysydentów. A gdy się dalej kontynuował projekt, i gdy przyszło na materyą o mostach i groblach na rzekach i bagnach nieprzebytych, aby po groszu od konia płacono, różne pro et contra in turbido alegując ichmość racye, że wielu mostowe i groblowe biorą, a na to cale nie ekspensują i różnych szkód na mostach są okazyją,

Odezwał się jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, proponendo, aby lustratorom tę zlecono cyrkumstancją, aby antiquam servando praxim, tam tylko mostowe wybierano, gdzie dawne kazały konstytucye, na tych zaś, którzyby pieniądze brali, a mostów i grobel nie reparowali, rigorem prawa opisać, aby causata damna resarcire teneantur i w grodach te się terminowały actus.

Jmp. Ustrzycki, poseł przemyski, do punktu z instrukcyi swojej domówił się, aby od soli samborskiej mostowe płacone było.

Jmp. marszałek, widząc słuszne ichmiciów pretensye, że w ziemi przemyskiej około samborskiej ekonomii są wielkie bagna, gdzie sól przez dobra szlacheckie prowadząc do portu, groble i mosty psują, a nie dać nie chcą, więc ad mentem instrukcyi województwa ruskiego dekreta trybunału radomskiego skasowalbym potrzeba i dołożyć: „non obstantibus decretis tribunalitibus“, ponieważ a possessoribus na reparacyą tychże mostów i grobel wychodzi wielki depens.

Jmp. Przyluski, poseł bractawski, interlocutorie rekwizował akceleracyą projektu commissionis, i ażeby korektura jurium w poniedziałek mogła być czytana.

Jmp. Krasinski, poseł sandomirski, domawiał się, ażeby quantitas na przewozach była ustanowiona, co potwierdził jmp. Dylewski, skarżąc się, że po tynfie od konia pod Warszawą na przewozie płacił.

Jmp. Mogilnicki, poseł gostyński, zaplaceniem po groszu od konia lub wołu od mostowego nie kontentował się, subministrando racją, że w tamtym kraju mało jest poddanych, którzyby groble i mosty prędko reparować mogli; zaczętem większej płacy od konia i wołu, osobiwie od kupców, pretendował, któremu jmp. marszałek replikował, że etiam małą kwotą ludzi mosty reparować można, byleby to zaraz naprawiane było, co się zepsuje. Odpowiedział jmp. Mogilnicki, że łatwiejsze są do reparowania mosty, aniżeli groble.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, przytoczył konstytucyą

1650¹⁾, że od suchodniowej soli szlachta płacić nie powinna, czytał i drugą konstytucją anni 1636, gdzie ekonomia samborska ekscypuje się od płacenia za sól mostowego, na której konstytucyi dekreta w Radomiu ferowane fundują się; której konstytucyi izba poselska jako jest *conditrix* tak i *observatrix* być powinna, więc tylko handlujących solą do płacenia mostowego pociągał.

Jmp. Młocki, poseł zakroczymski, remonstrował, że rygor za niereparowanie mostów na posesorów jest przyciężki, bo z groszowego profit mały, a pracy wiele; reprezentował izbie, że mostu ma w dobrach swoich na staje ośmioro; życzył, ażeby każdy, *nemine excepto*, płacił mostowe, jako i na przewozie płacić musi, albo też od handlujących większą niż po groszu postanowić cenę²⁾.

Jmp. Przyłuski, poseł braclawski, dziwował się, że ichmciowie pp. starostowie *ante conditam et necdum scriptam legem* wcześniej sobie interpretują, że tylko kwartę z czynszów mają płacić, arendy zaś do czopowego i szelężnego należeć będą; więc zalecał opisać ichmciów, ażeby kwartę *ex integris* płacili *proventibus*. A ponieważ żadnej dotąd nie widział satysfakcyi ani restytucyi gruntów, które Moskwa pozabierała i Archaniol-Gorod wybudowała, skąd częste bywają ekskursye, o to wszystko, jakoteż i o rabunki, przez Moskwę pod Chocim ciągnącą poczynione, tudzież szlachty kilku zabicie z jmp. posłem rosyjskim dopomnieć się rekomendował, mówiąc, że takowa przez konferencye jeszcze in *praeliminaribus* sejmu powinny się uspokoić materya, która przez zapomnienie prawa dotąd swojego wziąć nie może skutku; prosił tedy, ażeby jak najprędze były konferencye, i tamy na Bugu rzece aby zniesione były. Także ażeby ichmość pp. senatorowie na rezydencyą do boku naznaczeni bywali, do których każdy w krzywdzie swojej mógłby referować się i tem łatwiejszy w potrzebie swojej odbierać skutek.

Jmp. marszałek odpowiedział, nie rozumiejąc, ażeby miał

¹⁾ Cz. III: 1635. ²⁾ Cz. III *d.*: Motum w izbie to sprawiło. Napisało zatem, aby Żydzi in *duplo* mostowe dawali, a punkt o funduszach na cłach partykularnych wymazano. Jmp. Wołski wnosił, aby ta komisya nie miała potestatem wdawać się w egzakecyę podatków. Jmp. Mogilnicki gostyński: aby młyny nie dawały osobnego podatku.

w czemkolwiek ordiinem sejmowania transcendere, bo ad primam jeszcze requisitionem adivit Majestatem, gdzie taką odebrał rezolucyą, iż za złączeniem się izby z senatem konferencye będą naznaczone; powtóre, ichmość pp. senatorowie z posłem rosyjskim mieli prywatnie konferować; potrzebie, że względem tamów na Bugu zniesienia od całej izby pretenduje rezolucyi.

Jmp. Kossowski, poseł sandomirski¹⁾, za rzecz niepotrzebną sądził spisanie browarów, kotłów i garcy przez ichmość pp. lustratorów, ponieważ ten ma być podatek od pitych garcy a sola propinatione.

Jmp. marszałek reproduxit, że ten inwentarz dlatego jest potrzebny, bo w jednym miejscu szynkują, choć kotła nie-masz, a w inszem zaś, choć kocioł jest, nie szynkują, więc lustracya wszystko spisać powinna, bo to ad bonam należeć będzie oeconomiam. Tenże jmp. Kossowski, poseł sandomirski, słysząc, że w tym projekcie Żydzi, lat 60 mający, excipiuntur od pogłównego, nie życzył żadnej czynić ekscepcyi, dając racyą, że podczas lustracyi, choć który młodszy będzie, tąż się samą lat liczbą albo większą zaszczycać zechce; jakoż tę ekscepcyą z projektu wyrzucono. Gdy zaś przyszło w tymże projekcie ad punctum hyberny,

Jmp. Stadnicki, poseł podolski²⁾, sub sensum płacenia hyberny dobra stołowe J. Kr. Mości pociągał, mniemając, że przez to najmniejszej Majestati nie będzie krzywdy, bo płacić ją będą poddani. Na to jmp. marszałek replikował, że regiae mensae bona tak od kwart, jako i hybern płacenia są constitutionibus ekscypowane, wyjąwszy w tychże dobrach podatek z karczm, czopowego i szelężnego.

Jmp. Ustrzycki, poseł przemyski, reproduxit, że ekonomia samborska tylko od płacenia kwart, a nie hybern jest uwolniona.

Jmp. Czarnecki, poseł braclawski, idąc in sensum jmp. Stadnickiego, tegoż był zdania, ażeby wszystkie generalnie do stołu J. Kr. Mości należące dobra od płacenia hyberny uwolnione nie były, dając racyą, że gdy szlacheckie dobra podatkami oprymujemy, innym też folgować nie powinniśmy, gdyż przez to J. Kr. Mości, jako monarsze i panu, żadnej nie będzie krzywdy.

¹⁾ Cz. III: Stadnicki krakowski. ²⁾ Cz. III: krakowski.

Jmp. Przyłuski, poseł bractawski, odebrawszy respektem cła brzeskiego, także i tam na Bugu będących do poniedziałku przyszedł od jmp. marszałka deklaracją, ad casum praesentem o wszystkich rzekach, które tylko navigabiles być mogą, alegował konstytucją 1598 tudzież 1589, do zniesienia tam, grobel i młynów stosującą się, sub poena ducentarum marcarum, dla których statki częstokroć rozbijać się muszą.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, powiedział, że młyny na Bugu i tamy województwu brzeskiemu konstytucjami są pozwolone, byleby tylko wrota dla statków zostawione były.

Jmp. Mniszek, poseł przemyski, pretendował, ażeby hamernie i huty po starostwach lustracyom nie podpadały¹⁾.

Jehm. pp. Czarnecki, poseł bractawski, i Stadnicki podolski, posłowie, od kwart dóbr J. Kr. Mości stołowych nie uwalniali.

Jmp. Przeciszewski, poseł płocki, in sensum idąc jmp. Wolskiego, posła inowrocławskiego, za stołowemi J. Kr. Mości instabat dobrami, ile że jeszcze po przeszłych inkursyach ad pristinum nie przyszły statum; świadczył o tem, że i sam, będąc w samborskiej ekonomii, wielkie widział dezolacye; a że tak się podobało niektórym ichmciom, nie rozumiał, żeby to bez krzywdy J. Kr. Mości być miało. Czytany był potem projekt commissio-nis, w którym są z dóbr stołowych hyberny dołożone²⁾.

Jmp. Suchodolski, poseł wołkowyski, upraszał albo o litewskiego projektu czytanie albo o jak najprędsze projektu koronnego dokończenie³⁾.

Jmp. Mogilnicki, poseł gostyński, nie rozumiał za rzecz potrzebną, ażeby duplicata miały być juramenta, to jest, jeżeliby lustratorowie i starostowie personaliter przysięgali: więc jeden tylko z nich przysiądz powinien, starosta lub lustrator⁴⁾.

Jmp. marszałek, reflektowany będąc przez jmp. Mogil-

¹⁾ Cz. III: *Przytacza ustawę 1601 r.* ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Popiel sędomierski: będzie to bez decesu J. Kr. Mości, kiedy tylko chłopci hybernę płacić będą; i tak położono w projekcie, aby szła hyberna z dóbr królewskich, ale nie kwarta. ³⁾ Cz. III d.: Jmp. Wolski inowrocławski exquirebat, jakim sposobem placcone będzie czopowe i szeleżne, poczem od becзки. ⁴⁾ Cz. III d.: Contrarium jmp. Stadnicki krakowski: aby obydwu, tak starosta, jako i lustrator, przysięgali.

nickiego, z tych obydwóch juramentów wynikające poniekąd wi-
dział *contradictoria*, dla których albo z tej albo owej strony
wyniknąć mogłoby *perjurium*, ile gdy przysięga lustratora jest
wiadoma, że *nec favore nec odio* powinien będzie to wypełnić, do
czego go funkcyja obowiązuje, bo starosta natenczas może się
w dobrach nie znajdować, kiedy lustratorowi komisarz albo ad-
ministrator poda rejestra, więc lustrator to tylko napisze, co
mu podadzą, a starosta na komisji większość albo mniejszość
sumy przysięgą komprobować będzie.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, do przysięgi starostów
przymawiając się, gdy słyszał o zageszczonych w państwie krzy-
woprzysięstwach, które i kary różne na całe królestwo często-
kroć sprowadzają, radby był teraz ichmciów pp. starostów a ju-
ramento dyspensował, tylko że terazniejsze *saeculum* jest wielce
depravatum, gdzie *non evincitur fides nisi juramento*. Zaczem,
jako lustratorom, i starostom *personaliter* przysięgać kazał, bo to
nie nie szkodzi, że na *kondescensyach et in quovis subsellio*
i urzędnik bywa przysięgły i drudzy także *super realitatem*
sprawy swojej przysięgają.

Jmp. Mogilnicki, poseł gostyński, *ex ratione duplicium*
juramentorum pytał się jmp. marszałka, na jaki punkt starosto-
wie przysięgać powinni będą, czy *super realitatem* lustracyi, czyli
też *super realitatem* kwarty. Upraszał, ażeby obie juramentów
roty, tak starościńska jako i lustratorska, czytane były ¹⁾.

Jmp. Mogilnicki, poseł gostyński, znowu intulit, że gdyby
w okoliczności tych dwóch juramentów fałsz się miał pokazać,
tedy na któregokolwiek *extendi* powinien rygor; *consequenter*
wnosił, żeby znowu druga musiała być *ad fundum* delegowana
lustracya. Lecz gdy te i inne racye nie mogły w izbie poselskiej
quidquam efficere decusum, ażeby lustratorowie i starostowie przy-
sięgali, to jest, że lustratorowie szczerze powinni będą rewido-
wać, starostowie zaś ani przez się ani przez *snbordynowane* oso-
by tymże lustratorom fałszywych nie mają podawać rejestrów ²⁾.

¹⁾ Cz. III d.: Odpowiedział jmp. Wolski inowrocławski,
że przykazać mają starostowie gubernatorom, ekonomom etc., aby
fideliter oddali rachunki *prowentów*. W. d.: Zaczem pomienione
roty przez jmp. sekretarza były czytane. ²⁾ Cz. III d.: Aprobował
tę i eksplikował jmp. marszałek przysięgę.

Jmp. Komorowski, poseł chełmski, słysząc w tymże projekcie, że ichmość pp. lustratorowie ex integris proventibus kwartę sprawiedliwą wyprowadzić powinni, potrzebował eksplicacyi, z czego ma być ta kwarta, czy z gotowego grosza czyli też z krescencyi: tedy rzecz nie jest fundamentalna, bo krescencya raz urodzić, a drugi raz chybić może; jeżeli też kwarta ma być z pańszczyzny, więc pańszczyzna jak się ma rachować, o takse upraszał. Że zaś taż sama demptis expensis oeconomicis ma być kwarta, więc i to opisać zalecał, bo generice biorąc, może starosta połowę kwarty położyć na ekspensę.

Jmp. Matuszewicz, poseł plocki, pro parte panów starostów mówiąc, alegował, że w wszelkich sprawach datur dilatio infirmitatis, tak, gdy będąc który decumbens albo senio confectus, nie mógłby się na komisją stawić, ażeby w grodzie poblížszym explere mógł juramentum, upraszał. Tenże sam, pro minorennibus militando, adduxit, że nie przez się ob rationem incapacitatis, ale chyba per subalternos przysięgać będą mogli; więc w tych swoich illacyach, pókiej nie będzie convictus ratione, odstąpić od przedsięwzięcia swego nie deklarował.

Jmp. Stadnicki, poseł podolski, ten termin z projektu: „demptis oeconomicis expensis“ wymazać i na to miejsce termin: „nullas includendo expensas“ włożyć kazał, gdyż na ekspensa stanie każdemu ze trzech części intraty, którą ma z łaski J. Kr. Mości, a kwarta powinna być sprawiedliwa. Że zaś województwa ruskie ob penuriam kraju swego do równego nie mogą się pociągnąć hybern placenia, zaznem dołożono w projekcie: „servata proportione starostw ruskich pogranicznych“, na który punkt wielkopoleanie bijąc, nie pozwalali¹⁾.

Jmp. Horain, poseł wileński, przypomniawszy prekustodyę, in principiis sejmu uczynioną, upraszał ichmeiów koronnych, ażeby projekta W. Ks. Lit. czytać pozwolili, swój zaś albo żeby zakończyli albo tak jako i inne do poniedziałku odłożyli²⁾.

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Matuszewicz plocki: niemasz zgody na ekscpecyą. Reposuit Stadnicki: niemasz zgody na zniesienie pogłównego. Po zamieszanu jmp. Horain etc. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Dylewski smoleński: Kiedy Szwedzi weszli do Polskiej, to 20 talarów placiliśmy bez sejmu, a teraz ochraniaemy się: od J. O. J. W. starszych braci naszych jeden antał wina płacą po półtora czerw. złotych, po ostrzygach na 12 czerw. złotych garniec

Jmp. Czarniecki, poseł braciowski, słysząc, że czopowe i szelężne a sola propinatione ma być płacone, więc de quantitate onego wiedzieć upraszał. Przytem, że do arend zazwyczaj dodawane bywają młyny, grunta, sianożęci, stróż, zaczem, ażeby to było ekscypowane, domówił się. Toż samo jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, aprobował¹⁾.

Jmp. marszałek wyraził, że projekt commissionis cały jest przeczytany, na którego żadnej nie słyszał kontradycyi, okrom cła generalnego i brzeskiego, które są do poniedziałku odłożone.

Jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, odezwał się interlocutorie, że jeszcze nie słyszał, po czemu mają płacić od głowy Żydzii.

Jmp. marszałek replikował, że to do przyszłego sejmku będzie należało, bo tylko lustracya ich spisze i komisyi odda, ta zaś relative się mając, cały komput odda sejmowi ad decisionem quantitatis.

Jmp. Darowski, poseł podolski, respektem quantitatis na Żydów uchwalenia, powiedział, że hic et nunc nie jest potrzebna, bo to do sejmku przyszłego po lustracyi będzie należało tak albo inaczej definire. Pytał się oraz, skąd komisarze i lustratorowie salariati będą, których po rekompensę do województw swoich odsyłał. Chciał i o tem plenam mieć informationem, jak się lustrator powinien sprawić, gdy znajdzie taką fortunę, której jedna połowa ad jus terrestre, a druga ad jus regale należeć będzie²⁾, na co jmp. marszałek odpowiedział, że w tych cyrkumstancyach potrzeba będzie projektu osobliwszego.

Jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, asekurował się do niczego nie przystąpić, aż pókiej na Żydów quantitas włożona nie będzie.

wina piją. Trzebaby i pocztę przyłączyć do skarbu, a dysydentów jak Judasza... Przyszła mi refleksya, wiele też faraon czerwonych złotych pojadł. Ichmość pp. posłowie litewsey in hoc turbidine proszą o czytanie projektu litewskiego. Ichmość wiski i ciechanowski Narzymski: jeżeli ma być ekscypcyja dla podolskich od hyberty, to i my prosimy, wszak starostwa od Prus pograniczne hostico subsunt. ¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Gadomski gostyński pytał, czy komisarze będą salarium mieć, lub nie, i skąd. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Darowski podolski exquirebat, jak długo zabawi komisya, aby dzień i rok zakończenia onej naznaczyć, co jmp. marszałek, że ultimis Julii in anno 1750 skończy się, deklarował.

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, z tem contestabatur względem komisji, że naprzód chciał być, ażeby decisiva była, potem i na relativam pozwolił, która, formaliter mówiąc, podobna jest prioribus, jako to za księcia Teodora prymasa, zaczęło to sequitur, że jako tamte żadnego nie wzięły skutku, tak i ta nie weźmie, bo tylko relativa. Wytknął i to na oko, że jeżeli na starostów takowa jest od Rzplitej impozycja, ażeby sami personaliter super realitatem prowentów na komisji przysięgali, a za coś Żydom ma być dany fawor, że tylko do lustrowania onych dana jest lustratorom moc, więc ustąpić nie deklarował, aż pókiej quantitas od głowy decydowana nie będzie, bo tego komisya nie uczyni, gdyż tylko ma potestatem omnia fundorum genera ad assem reducere, i z niemi się powinna in futurum ad decisivam referować authoritatem, to jest, jeżeli te podatki wystarczą albo nie, na zniesienie pogłównego czyli też na aukcya wojska: jeżeli nie wystarczą, tedy Rzplita inne może subsumować; na coś się tedy przyda żydowskiego pogłównego podatek, rem certam, zostawić in dubio i czynić sine ullo effectu, natenczas, kiedy sam Bóg per unionem animorum serca temperuje? I gdy ekscępcją dajemy województwom ruskim, tedy i województwu krakowskiemu i Prowincji Wielkopolskiej, równie praeaggravatis, na tę ekscępcją powinniśmy zezwolić: si datur Petro, detur et Paulo.

Jmp. Zagórski, poseł podolski, życzył komisji przyszłej tylko względem głów żydowskich decisivam dać potestatem; na co jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, odpowiedział, że ponieważ przeszłego sejmu, za laski księcia jmei Lubomirskiego, była od żydowskich głów definita podatek quantitas, za coś teraz być nie może?

Jmp. marszałek, słysząc ichmciów, pretendujących tu żydowski ułożyć in certa quantitate od głowy podatek, przestrzegał ichmciów, ażeby przed czasem nie spłoszyli ptaków i przez to interstitium dwuletniego czasu nie podali onym do pomyślenia o przyszłym sejmie sposobu, jak go na swoje przekreślić. Idąc zaś za zdaniem jmp. Zagórskiego i referując się ad assensum izby, życzył tejsze komisji przynajmniej respektem pogłównego żydowskiego decisivam dać potestatem¹⁾.

¹⁾ Cz. III d.: Druga (refleksya) co do projektu, aby, ponieważ nie jest ad mundum przepisany, nie był i podpisany, tego

Książę jmc Lubomirski, praesentiendo de metu niektórych ichmców, ażeby takowym podatkiem Żydów z Polski nie wypędzili, nie kazał się bynajmniej tego obawiać, przywodząc exemplum z arianów, na których gdy Rzplita wielkie uchwaliła podatki, wszyscy się za granice do Prus wynieśli; co się i dobrze stało, bo tamci poganie, będąc bogaci, pieniędzy szlachcie pożyczali, które to sumy post fugam onych u kredytorów (!) pozostały się. Tu zaś z Żydami dispar ratio, bo nie oni nam, ale my im pieniędzy pożyczamy, którzy mają tak wiele szlacheckich i klasztornych sum na kahalach, więc uciekać nie mogą, bo ich dobrze przypilnujemy, życzył przeto, aby gospodarz z żoną zapłacił zł. 6, komornik 3 zł., dzieci od lat 10 po 1 złotym.

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, asekurował się nakoniec na to wszystko pozwolić, na co generalna zajdzie zgoda. Solwowana zatem sesya przez jmp. marszałka na trzech punktach do poniedziałku, to jest: na cie generalnem i brzeskiem, także pogłównem żydowskiem, po wiele Żyd powinien od głowy zapłacić.

SESYA PROWINCYONALNA W. KS. LIT.

Die 3 Novembris.

J. W. jmp. Sapieha, kanclerz w. W. Ks. Lit., reasumowawszy sesyą in ordine do czytania commissionis oeconomicae, wszystkich ichmców, utriusque status selectos viros, virtute, dignitate et meritis probatos, zwykłą uwenerował submisyą, a in particulari J. O. księciu jmc Czartoryskiemu, podkanclerzemu W. Ks. Lit., in tesseram debitae gratitudinis najniższe złożył podziękowanie za fatygi, łaskawie podjęte in absentia sui na przeszłych sesyach, immediate odprawionych; przytem miał nieplonną nadzieję, że przy konkluzyi obrad prowincjonalnych ultima correspondebunt primis, byle tylko jednostajnym umysłem i godnymi sentymentami racyli szczerze prospicere patriae.

dotrzymam i znam się być sumnieniem obowiązany. Trzecia co do hybertyn pofolgowania województwom ruskim, już prawie na tę ugodziliśmy się klanzulę. Natychmiast odezwali się krakowscy i płoccy: niemasz zgody na eksepceyą.

J. O. książę jmé podkanclerzy W. Ks. Lit. zabrawszy głos, animował ichmciów do jedności i zgody na projekt ekonomicznej komisji, przez coby et praesens et futura mogła być uszczęśliwiona aetas. Więc eksplikował swoje zdanie, perswadując, ażeby tu na sejmie z każdego województwa obierano dwóch komisarzów et vicissim dwóch na sejmikach, i pytał się, jeżeli na to jest generalny assensus; na które pytanie odezwał się jmp. Sulistrowski, poseł oszmiański, z kontradykcyą, nie zezwalając na ten proponowany punkt, aby tu komisarze mieli być obierani, których tylko województwa na sejmikach sobie eligere powinni.

Jmp. Wall, poseł grodzieński, ex nexu instrukcyi swojej respektem kwart, do aukcyi wojska regulujących się, o aprobacją przyszłej komisji grodzieńskiej dopraszał się, jako też i o to, ażeby też kwarty a data komisji przez ichmciów pp. starostów za te wszystkie lata do skarbu Rzplitej wypłacone były. Za Księstwem Kurlandzkim, ne avellatur a corpore Rzplitej, imieniem powiatu swego instabat. Także, aby securitas bonorum regiae mensae utrzymana była, domawiał się. Vigore zaś korektury pretendował, aby dekreta po apelacyach swoich przy patronach na trybunale koncertowane były etiam per additionem patroni. Tudzież, żeby duchowni extra sphaeram praw nie wybiegali i ad incompetens forum do konsystorzów i nuncyatury nobilitatem nie pociągali i nie wazyli się bona terrestria od stanu rycerskiego alienare, juxta constitutionem 1633. Nakoniec Akademią Wileńską przy prawach i prerogatywach swoich manutenere zalecał.

Tandem chciano czytać projekt commissionis, na którego czytanie ichmciowie pp. Ciechanowiecki mściławski i Wyszczyński rzeczyki posłowie nie pozwalali, ex ratione, że w tymże projekcie datur potestas lustratorom, ażeby poddanych etiam w dobrach J. Kr. Mości lustrowali, ponieważ przy granicy moskiewskiej więcej jest ludzi z Moskwy zachożych, aniżeli wieczystych, więc byłoby to gravaminosum aequaliter na wszystkich włożywszy podatek, których successu temporis Moskwa może po odbierać, jako przeszłej rewolucyi uczyniła, że gdzie sto było, tam teraz ledwie trzech jest poddanych. Ciz ichmciowie, przez ichmciów pp. kanclerza i podkanclerzego, tudzież hetmana W. Ks. Lit. convicti persuasionibus, na czytanie projektu pozwolili. Zatem czytany był commissionis projekt, w którym że jest lustracya

dóbr ziemskich pozwolona, zabrawszy głos jmp. Świętorzecki, poseł miński, na pomienioną lustracyą podymnego absolutnie nie pozwolił, to jest nec ratione augendi nec minuendi dymów; owszem, upraszał o naznaczenie z sejmu do ekonomii połockiej lustratorów, która in varias divisa partes, w niektórych wójtostwach i folwarkach zgola naturam bonorum terrestrium na siebie przyjęła. JÓ. książę jmc Czartoryski in tuitionem cło brzeskie ichmciom pp. posłom rekomendował, które konstytucyami 1717 i 1726 jest aprobowane, dając racyą, że gdyby ad instantiam ichmciów pp. koronnych było abrogowane, niemaby był przez to skarbowi W. Ks. Lit. deces, ile gdy przez przeszłego i terażniejszego jmp. podskarbiego do trzechkroć sta tysięcy jest podwyższony, więc pomienione cło brzeskie albo opisać, po wiele kto ma płacić, albo też przy dawnym utrzymać zwyczaju zalecił.

J. W. jmp. kanclerz W. Ks. Lit. po przeczytany in toto commissionis projekcie pytał się de assensu ichmciów, jeżeliby na niego zezwolić zechcieli; gdy w tym punkcie contrarium odebrał resolutionem, uczyniwszy żalosną super malignantem sortem eksklamacyą ex occasione zachodzących in contra sentymentów, tenże sam commissionis projekt ob spem melioris successus do izby odesłał poselskiej.

SESYA DWUDZIESTA ÓSMA.

Die 4 Novembris.

Jmp. marszałek ex circumstantia feriae secundae, to jest dnia poniedziałkowego dzisiejszego, omnia secunda faustaue życzył ojezyźnie, i lubo na dniu onegdajszym ekscepeye zaszczyt w projekcie commissionis cła generalnego i cła brzeskiego, rozumiał, że na dniu dzisiejszym faventibus superis ta materya ułatwi się. Życzył, aby directe od tej zacząć materyi¹⁾, jakoż ex assensu izby tenże czytano projekt²⁾, a gdy przyszło ad punctum cła generalnego, zabrał głos jmp. Chojecki, poseł liwski,

¹⁾ **Cz. III d.:** Jmp. Maliński wolhyński interlocutorie cła brzeskiego zniesienie promowował. Jmp. marszałek zalecił, aby głosy zabierać, non interlocutorie mówić. ²⁾ **W. d.:** Jmp. Gurowski interlocutorie przymówił się do punktu projektu o sól, że w ziemi chełmskiej jest prawo na sól białą, a chłopci królów-

allegando, że jeżeli na cło generalne generalis wypadnie assensus, i sam od niego odpisać się nie zechce, interea, jako wolnego narodu poseł, immunitate liberae vocis gaudens, w tej cyrkumstancyi swoje dawał refleksye: 1-mo, jeżeli, cło postanowiwszy generalne in usus Reipublicae, trzeci grosz dawać się będzie ad aerarium J. Kr. Mości. 2-do, jeżeliby ten trzeci grosz importowany był, znacznieby się skarb J. Kr. Mości aukcyonował, ut practicatur teraz po wszystkich cłach i komorach. Co o kupcach, że ponieważ cła partykularne się poznoszą praesenti constitutione, sądził, żeby to ich nie obciążało, mając swój na tem procent. Szlachtę zaś chciał mieć ekscypowaną, którzy in suos usus swojej własnej krescencyi i nie kupnej prowadzić będą do portów zboża; sin secus asserebat, żeby to mogło sapere cudzoziemską akcyzę, na którą żaden wolność kochający pozwolić nie może.

Jmp. marszałek, replicando jmp. Chojeckiego, posła liwskiego, przyznawał, żeby to była species akcyzy, czego by dla obrony kraju i bezpieczeństwa siebie samych żałować nie potrzeba, ale że o tem nie masz kwestyi, tylko o zniesieniu cel partykularnych, które praesenti constitutione skasować staramy się, i insze podatki relative do dalszych sejmów ustanowić, tak i cła generalnego komisya postanowienia auctoritatem nie będzie miała, tylko dispositive. Wtenczas tedy będzie czas do domówienia się o ten punkt, jeżeli w czem będzie preagrawacya et libertati praepjudicium¹⁾.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, w tej materyi cła generalnego domawiał się, aby stanowi szlacheckiemu nie stała się preagrawacya; życzył in tempore postanowić quantum, co od czego płacić się będzie powinno. Pozwalał, aby od łasztu płacono po 2 złote polskie, od beczki piwa, 60 garey wynoszącej, groszy 15, a od trzydziestówki groszy półósma. O kwarty zgadzał się, aby sprawiedliwe wyprowadzone były, ekscepeya czyniąc dóbr jmp. Szoldrskiego, generała wielkopolskiego, mającego ad plus 40,000; na co gdy od całej izby okrzyknięto, że jednego alleviare, inszych onerare stara się, subticuit²⁾.

sey beczki rozbijają i chłopów naszych zabijają. Post haec czytany projekt. ¹⁾ W. d.: Jmp. Chojecki interlocutorie to wyraził, że ta prekustodycyja ażeby była do przyszłego sejmu, gdzie może mieć suam decisionem. ²⁾ Cz. III d.: A że blisko Torunia

Zabrał głos jmp. Czacki, poseł bełzki, *debellando* cła brzeskie, aby zniesione były, alegował konstytucye annorum 1550, 1563, 1569, 1581, 1588, 1589, 1601, 1631, 1635, 1650, 1670, 1686, 1687, 1726, 1736¹⁾, że te cła brzeskie ekscypują szlachtę ab onere płacenia, i tylko kupców obowiązano na tych opłacać się komorach, osobliwie konstytucyą 1613, która uwolniła wołyńskie województwo i inne, Bugiem defluitacye mające, na komorze brzeskiej od płacenia a transitu; zacóż tedy pociągać teraz szlachtę na tej komorze cum tanta praeaggravatione, kiedy ta szlachta i na cłach koronnych opłacać się musi.

Jmp. Matuszewicz, poseł brześciański, replikując jmp. Czackiego, alegował, że gdyby komora brzeska jaką czyniła depaktacyą, mogłoby się o tem uskarżać przy stanach zgromadzonych Rzplitej; ale że to czyni na fundamencie instruktarzów swoich, nie mają słusznej racyi ichmość pp. wołyńscy o tem movere quaestionem. Przyznawał i to jmp. brzeski litew., że to cło in casu opportuno Reipublicae czasami się znosiło, czasami znowu ob exigentiam temporum ustanawiało się. Ostatniemi tedy konstytucyami, że tę importancę na wojsko obróciła Rzplita, która plus aut minus sto tysięcy czyni; jeżeli tedy kto tę komorę abrogare stara się, ten nie stara się o aukcyą wojska, ale o skasowanie, które exstat per partem onegoż, allaborat. Wyliczał publiczne expensa skarbu W. Ks. Lit. z których restans summa pullulat na 33,000 florenów 400, która jeszcze residuitas in occasionibus accidentalibus może być wydana. Skarżą się ichmciowie pp. wołyńscy, że przez szarańczę szkody niemałe ponieśli, i że zbóż ex hac occasione defluitować do Gdańska nie będą. Skąd eruere mogą konsekwencyą sami, że intraty komorze ubliżą brzeskiej; potem, że Moskwa sub praetextu victualium i amunicyi, różne prowadząc przez Wielkie Księstwo Litewskie towary, znaczny causavit skarbowi W. Ks. Lit. deces, et hoc non attento jmp. podskarbi W. Ks. Lit. że stem tysięcy skarb aukeyonował, poka-

porty mamy, upraszamy, aby respektem wywożenia i przedawania zbóż szlacheckich Toruń intra regnum był policzony. Chcemy teraz w tem mieć decisivam quantitatem, po czemu od zbóż i beczki piwa, od której już postępujemy złoty polski od garcy 60; będzie miała lepszą informacyą komisya. ¹⁾ W. d.: 1635. Cz. III d.: 1673, 1676, 1677, 1611, 1624, 1626, 1629, 1713, 1717, 1718.

zał po sobie, że publicznemu bardziej, nie swojemu dogadzał interesowi. Zaczem, że nie ma racyi Księstwo Lit. ichmeiom pp. koronnym się eksplikować, tem próbował, że kto w cudzym kraju, to onego onera ponosić powinien. Jeżeli zaś Litwa będzie miała commercium w Polsce, jako i ma, skarbowi wielkiemu koronnemu obediens non recalcitabit. Jeżeli prowincye koronne chcą znieść ciężar pogłównego z siebie, obmyślają insze na to miejsce podatkovania genera; tym sposobem, jeżeli przez komorę brzeską deces Wielkie Księstwo Lit. mieć będzie, upraszał inszym to sposobem nadgrodzić, aby temu wojsku, któremu z brzeskiej komory idzie zapłata, inszy sposób był obmyślony. Uskarżał się, że z województwa brzeskiego po kilkaset ludzi uchodzi na Wołyń, a żadnej w tym punkcie dojść nie może sprawiedliwości; zaczem praecavebat, aby praesenti lege obwarowano, aby ad requisitionem proprietariorum sine juris diffugiis poddani oddawani byli. Cytował konstytucyą a. 1661, którą naznaczono komisarzów do uspokojenia dyfferency, zachodzących (o) zbiegłych poddanych, i w tej materii czytał instrukcyą swoją, dając sposoby, jak się te sądy odprawiać mają, extendendo rigorem na tych, którzyby fovere cudzych poddanych mieli, aby po 1000 zł. za nich płacili, albo juramento comprobent, jako przed zajściem pozwu w dobrach jego nie znajdowali się. Sin secus, żeby się procesować dali convictique byli o ich konserwacyi, aby 100,000 una cum restitutione expensarum na prawo za to zapłacili.

Jmp. M a l i Ń s k i, poseł wołyński, alegował, że to cło brzeskie privata autoritate postanowione; convictus od ichmeiów pp. litewskich subticere musiał. O zniesienie młynów na Bugu, grobel domawiał się.

Jmp. Z a g ó r s k i, poseł wołyński, też same czytając konstytucyę, co jmp. Czacki, poseł belzki, dopraszał się, aby województwa, Bugiem spuszczone swoje krescencye, immunes były od cła, co konstytucyą anni 1613 próbował. Sin secus do niczego przystąpić nie deklarował się. Jmp. G u r ó w s k i, poseł podolski, interlocutorie odezwaawszy się, tangendo honorem jmp. podskarbiego W. Ks. Lit., asseruit, że ichmeiowie pp. litewscy utrzymują jmp. podskarbiego lit., aby województwa koronne darł et augeat

¹⁾ Cz. III wymienia inne cytowane przez Matuszewicza konstytucye: 1717, 1678, 1629, 1635, 1655, 1703, 1717, 1550, 1661.

alieno aere skarb litewski, co zirytowało tak Prowincją Lit., że wszyscy turmatim odezwawszy się, obligowali jmcí, aby honoru jmp. podskarbiego, dexterrime na funkeji swojej sprawującego się, na sztych nie wytykał, ile że jmp. podskarbi nikogo nie depaktuje, tylko co inwentarz każe, to per suas subordinatas personas wybiera.

Jmp. Horain, poseł wileński, ubolewał, że po pięciuniedzielnym czasie i szósty już ichmciowie pp. koronni tygodni na swoich deliberacyach zabierają i momentu jednego udzielić nie chcą na czytanie projektu W. Ks. Lit.; praesagiebat, że ta ekstenuacya polityczne sejmu zerwanie znaczy. Co do cla brzeskiego powiedział, że to nierychło się o to upominać, już to nierychło post bellum auxilium, było się ichmciom pp. koronnym anno 1717 o to odzywać, a teraz życzył o tem zamilczeć; i jeżeli jest kwestya utrzymania cla, tyle konstytucyami autoryzowanego, nie jest to bogacie pp. podskarbach, którzy non in proprios sed in publicos usus tę obracają importancyą. Obligował ichmciów, aby te na stronę odłożywszy kwestye, ad ea accedant, co in emolumentum ojczyzny może cedere.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, świadczył o tem, że respektem tegoż cla brzeskiego podczas sejmu anno 1726¹⁾ do izby senatorskiej iść niechciał; więc tem dowodził, że i antierius na toż clo brzeskie zachodziły manifesta i protestacye.

Jmp. Przyłuski, poseł braclawski, chwalać zelum jmp. Matuszewicza, posła brzeskiego, który za interes całej Prowincyi W. Ks. Lit. ujmując się, alegował konstytucyą supra wyrażoną, która tak wielu konstytucyom, przez ichmciów pp. ruskich, osobliwie jmp. Czackiego, posła belzkiego, cytowanych, locum cedere powinna. Że zaś taż sama konstytucya anni 1717 wprowadziła sobie w Brześciu brania od wołyńskich statków cla usum, tedy hunc abusum, jako już dawno jest abrogowany, i teraz abrogare zalecał, gdyż województwa ruskie według dawniejszych konstytucyi w Brześciu płacić nie powinni, jako to szlachta osobliwie. Przytem na rzece Bugu o zniesienie młynów, tamów i jazów dopraszał się.

Jmp. Kropiński, poseł brzeski lit., temuż jmcí, immediate mającemu mowę, replikował, że zniesienie komory brzeskiej by-

¹⁾ Cz. III *mylnie*: 1717.

łoby cum summo damno et detrimento W. Ks. Lit., gdyż taż Prowincya Lit. o aukcyi wojska traktuje i ten wszystek prowent komory brzeskiej wojsku litewskiemu bywa wypłacony: więc znieść go jest tożsamo, co znieść część wojska litewskiego. Przytem probował, że taż komora brzeska nie jest abusus, ani novellae legis, bo myto sub titulo „dragowego“ jeszcze za Władysława IV starostom brzeskim jest pozwolone, na które tegoż monarchy przywilej na pergaminie cum pensibili sigillo prezentował. Wyraził i to nareszcie, że Prowincya Litewska, handlując do Gdańska, w Fordonie i Nieszawie opłacać się musi, a przecież na sejmach na to nie akłamuje. Na konstytucyą zaś 1613 odpowiedział, że gdy były pobory z gruntu et ab omni genere placone, natenczas takowa Rzplitej była dyspozycya, że gdy kto pobór zapłacił w Litwie, ten cła w Koronie nie płacił et e contra. Wniósł tedy, że gdyby się ichmciowie ruscy wrócili do placenia przeszłych poborów, tedyby zapewne w Brześciu cła nie płacili. Alegował zatem i dalszą konstytucyą 1670, że tak kupcy litewscy jak i ichmciowie pp. wołyńscy, kijowscy, braclawscy, chelmscy ab omni genere cło płacić w Brześciu powinni.

Jmp. Przyłuski, poseł braclawski, na cło brzeskie, które na zapłatę wojsku idzie, pozwalał, na dragowe zaś, które panowie starostowie in privatos obracają usus, nie pozwalał¹⁾.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, życzył ichmciom nie ro-gami, ale racjami certować, rozumiejąc, że ten o komorze brzeskiej interes mógłby się partykularnie uspokoić, a nie tu czas potrzebny kontrowersyami swemi zagradać, bo tylko takowe pro et contra obiedwie strony allegant konstytucye, które non sunt de hoc loco et tempore; więc prosił ichmciów, aby projekta kończyli i jutro w senacie byli.

Jmp. Suchodolski, poseł wołkowyski, intulit, że jeżeli ichmciowie pp. koronni od płacenia cła brzeskiego ekscypują się, tedy ichmciowie pp. litewscy w Fordonie i Nieszawie płacić nie powinni.

Cheiano tedy projekt litewski czytać, lecz gdy na czytanie

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Matuszewicz brzeski: Mamy konstytucye, że kto pobór w Litwie zapłaci, w Koronie na komorze płacić nie powinien et e converso. Jmp. Przyłuski urget o zniesienie cła brzeskiego.

onego jmp. Przyluski, poseł wołyński (!) nie pozwalał, jmp. Horain, poseł wileński, vice versa na czytanie projektu koronnego nie pozwalał.

Jmp. Czarnecki, poseł braclawski, expressit, że i on w Księstwie Lit. ma posesyą, lecz gdy go do mówienia in contra instrukcyja województwa braclawskiego compellit, rozumiał, że przez to w prześwietnej Litewskiej Prowincyi na cenzurę i nienawiść nie zarobi, bo jej jest cultor et adorator. Wiedząc zaś alegowane pro et contra względem cla brzeskiego konstytucye, nie wchodząc in cognitionem onych, życzył tutiorem et potiore sequi partem, która to potioritas directe pro immunitate szlacheckich militat towarów; ażeby od zboża w Brześciu nie nie płacili, więc tozsamo i teraz być in executione powinno, ponieważ clericus clericum non decimat, a za cóż brat brata opprimere ma, a osobiłwie teraz, kiedy cło generalne stanowi się non attentis privilegiis et constitutionibus, abrogując quaevis particularia, co i w izbie poselskiej jest już concertatum et conclusum. Zaczem toż brzeskie cło, tamquam particulare, circa privilegi. et immunitates utrzymać się nie może. Chcąc zaś jednak w zachodzącej między temiż prowincyami trudności dogodzić legi, iustitiae atque confidentiae, chciał, ażeby toż cło generalne było per medium eksdywidowane, to jest, żeby województwa: wołyńskie, braclawskie i podolskie połowę w Brześciu, a połowę w Koronie płacili, opisawszy na komorze brzeskiej pondus et mensuram, po czemu płacić kto powinien, bo w Fordonie i Nieszawie proporcjonalnie ustanowiona jest płaca, a w Brześciu po sto kilkadziesiąt złotych od szkuty wybierają; i nie pytał się, na co te pieniądze bywają obrócone, bo Prowincya Litewska, jako iurium suorum domina, ma w swojej mocy jak chcąc dysponować. Byłoby zaś gravaminosum prowincyom koronnym, swoje mając wojsko, a jeszcze dla litewskiego contribuere; jako o tem słyszał, że komora brzeska na zapłatę wojsku swojemu komportuje, więc ten swój per medium płacenia projekt przyjąć upraszał.

Jmp. Laniewski, poseł słonimski, ad casum alegowanych przez jmp. Czackiego konstytucyi odpowiedział, że natenczas formowane były, gdy insze genus cla było. Pośledniejsze jednak, przez ichmciów pp. brzeskich ad casum praesentem cytowane, ważniejsze być powinny, bo posteriora ligant priora, w których to wszystkich konstytucyach żadnej nie słyszał wzmianki, aby

clo miało być brzeskie abrogowane; owszem, konstytucya 1703 podskarbiemu lit. naznaczając komory w Połocku, Witebsku, Dziesnie, Dyneburku, Wilnie, Grodnie, Kownie, Jurborku, pozwoliła także mieć komorę w Brześciu, gdzie od płacenia zboża nemo excipitur, i inwentarz per expressum pisze, wiele brać od czego. Żeby zaś kto na jmp. podskarbiego lit. miał się uskarżać o ździerstwo i depaktacye, tedy mu tego dowieść powinien, bo więcej nad instruktarz nie bierze, i podobno to tylko dysputa dlatego jest wymyślona, aby projekta ut mortua jacerent. I gdy spodziewał się był, że ichmciowie pp. koronni mostowe i grobelne skasować mieli, aż miasto skasowania więcej jeszcze płacy przyczynili; na to zaś, gdyby clo brzeskie, na zapłacenie wojsku destynowane, miało być zniesione, nie pozwalał, boby przez to część wojska lit. tolli musiała. Na połowę zaś płacy na temże cle consentire natenczas deklarował, kiedy jmp. Czarnecki, poseł braclawski, medium pensyi swojej, którą od wojska litewskiego za sęstwo wojskowe bierze, ad publicum ustąpi aerarium¹⁾.

Jmp. Czacki, poseł belzki, eksplikując konstytucyą 1717 sub titulo aukcyi subsidiorum W. Ks. Lit., do którego tylko kupcy a nie szlachta należeć powinni. Że zaś non generice, ale osobliwie tamże komora brzeska jest wyrażona, ergo do cla generalnego nie należy, ale jest partykularna, bo gdyby miała być generalis, tedyby o niej particulariter w tejże konstytucyi nie wspomniono. Tejże komory clo tylko do przyszłego sejmu było pozwolone, które tylko od kupców, a nie szlachty wymagane być powinno. Zaczem, konformując się do zdania jmp. Czarneckiego, na płacenie przez połowę pozwalał cum hoc additamento, żeby do przyszłego sejmu też połowa ad aerarium cederet publicum, a na sejmie przyszłym albo też połowa aprobowana była albo cale clo brzeskie per totum zniesione było.

Jmp. Horain, poseł wileński, odpowiedział ichmciom pp. belzkim, wołyńskim i braclawskim, że post bellum daremne auxilium, bo o zniesieniu onego mówić nie jest de tempore, ponieważ konstytucya 1717 i 1726 toż clo brzeskie in toto aprobowala. Respektem zaś położenia w tejże konstytucyi in inferiori loco komory brzeskiej przez to słowo „także“, próbował, że też

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Horain: z tem się oświadczamy, że konstytucyi na clo brzeskie nie odstąpimy.

sama sonantia jest infra co et supra, ergo nie jest particularis, ale universalis komora brzeska.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, spodziewając się, że nawa publicznego szczęścia, na początkach obrady swojej pod godnym nauklerem łaski jmp. marszałka na sześćniedzielną żeglugę wypchnięta, więcej niż fortunam Caesaris, bo zbawienie i honor całego narodu vehens, miała do pożądanego przybić się portu, aliści dnia dzisiejszego na hak takowej trafiwszy materyi, która daremnie tylko całą inundavit izbę, dotąd z niej wybrnąć nie może. Serdecznie nad tem nieszczęściem ubolewał, ile że przez częste pro et contra argumenta czas coraz dalej ad centrum docieka suum; zaczętem też materią cła brzeskiego od kilku dni ad deliberandum odłożyć życzył, a hic et nunc do czytania projektów litewskich przystąpić zalecał¹⁾.

Jmp. Poniański, podkomorzy koronny, widząc, że materya cła brzeskiego, dnia onegdajszego agitata, necdum sopita, skutek sesyi dotąd utrzymuje, radby wynalazł sposób, aby województwom wołyńskim i bełzkim etc. mógł dogodzić in desideriiis, lecz gdy tyle słyszał głosów, nie chcąc się w dalsze wdawać kwestye, a pari tylko brać kazał, że nikogo instrukcyja swoja nie obliguje cum discrimine sejmu utrzymać interes, życzył zatem ichmciom nie wprzód cło generalne ustanowić, aż póki ta kwestya obwarowana nie będzie. Teraz zaś od inszej materyi zacząć, to jest od konkludowania projektów, sollicitabat.

Jmp. Siruć, poseł inflancki, frustra incusando fata, cum simus inexcusabiles ipsi, illacyą ichmciów pp. wołyńskich non de tempore sądził, którą właśnie pro offendiculo sejmu wniosli, alegując takowe konstytucye, które distinctam mają sonantiam, bo tylko do poborów regulują się. Więc jako ta kwestya z projektu cła generalnego wyniknęła, które jeszcze jest in fieri w Koronie, tak też samo cło generalne jest in actuali exercitio w Litwie, które od roku 1717 nemine excepto wypłaca się, życzył przeto ichmciom wołyńskim na cło koronnem, a nie na litewkiem pofolgować sobie i tę materią, która nie jest in facto, ale tylko in fieri, w recesie zostawić do sejmu przyszłego. O czem Litew-

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Horain: niemasz zgody na głosy, tym co chcieli zabierać, mówił. Repository: niemasz zgody na czytanie. Stąd motus.

ska Prowincya na sejmikach relationis doniósłszy województwom, może to efficere, że się będą ab habitu ad privatam rezolwowały. Doniósł i o tem, że cło generalne non accipitur pro modo auctionis wojska w Litwie, bo już jest dawno ustanowione ¹⁾.

Jmp. marszałek, widząc, że defluitacya bugowa cursum sejmowania tamuje, nim się wynajdą do uspokojenia wszystkiej materyi media, upraszał, ażeby do skończenia projektu albo innych czytać zaczęcia przystąpić raczyli ¹⁾. Tenże materyą cła brzeskiego, według zdania jmp. Poniatowskiego, puścić w reces rekomendował, na co jmp. Kropiński, poseł brzeski, assentiebat; lecz gdy ichmciowie toż cło brzeskie do jutra odkładali ad concludendum, zaczętem jmp. Gadowski, poseł gostyński, na tenże dzień totum negotium cła generalnego odłożył. Post haec

Jmp. Łaniewski, poseł słonimski, i Siruś inflancki o determinacyą czasu, kiedy projekt litewski ma być czytany, jmp. marszałka upraszali. Czytany był zatem projekt cła generalnego.

Jmp. Czacki, poseł białski, o zniesienie młynów na rzekach portowych z innymi ichmciami domawiał się, jako to na Bugu, Wieprzu, Narwie, Biebrze etc.

Jmp. marszałek, widząc in turbido przymawiających się ichmców, upraszał, aby każdy ex stallo suo depromeret zdanie, ekscypując od zniesienia tamę w ziemi chełmskiej, w dobrach J. Kr. Mości, przez konstytucyą 1601 ekscypowaną.

Jmp. Gurowski, poseł podolski, pytał się, kto będzie egzekutorem do zniesienia młynów, tam i grobel, bo panowie pewnie znosić nie pozwolą.

Jmp. Kropiński, poseł brzeski lit., na demoliowanie młynów na Bugu nie pozwalał, których w województwie brzeskiem więcej 30 rachuje się, i nie są cum impedimento defluitacyi. Prosił pokazać, jeżeli choć jeden o nie rozbił się statek, albo jeżeli o to kiedy proces albo manifest był zaniesiony; więc znieść młyny toż samo co i znieść intratę rozumiał, która intrata ad genus podatków należy. Któreby zaś defluationem impedire miały, demoliowania innych nie kontradykował ²⁾.

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Maliński wołyński deklaracyi upominał się od jmp. marszałka, jak cło brzeskie jest rezolwowane.

²⁾ Cz. III d.: Jmp. Zagórski: mamy bez ekscypeyi prawo, więc to exequi potrzeba, i upraszam o zniesienie.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, superaddidit, że na Bugu młyny przez konstytucją są pozwolone, byleby tylko dla statków były wrota zostawione.

Jmp. Czacki na zniesienie młynów konstytucją 1631, a jmp. Matuszewicz przeciwnie konstytucją 1657 alegował, którą są pozwolone, byle tylko wrota były. Ac tandem, gdy ciż ichność panowie ruscy o demoliowanie młynów fortiter domawiali się, ichność pp. brzescy albo opisać wrota, jak szeroko być mają, albo też znieść te młyny, co minantur periculum, dopraszali się. Te zaś, co się na linach przed statkami umykają, aby zachowane były.

Jmp. Czarnecki, poseł braclawski, o zniesienie' wszystkich generaliter domawiał się, dając racją, że alegowana przez ichnościów pp. brzeskich konstytucya, jest antiquiorum, a przez jmp. bełzkiego cytowana posteriorum, która validioris est roboris et efficaciae. Probował injuriam województw bełzkiego, podolskiego, kijowskiego, wołyńskiego recenti exemplo, iż dla tychże młynów więcej dwóchset statków tego roku oschłych Bugiem do Gdańska nie przypłynęło, owszem poenam et rigorem in contravenientes założyć zalecał.

Jmp. Węgliński, poseł chełmski, aby te tollantur, które w gromadzie stoją, pojedynkowe zaś relinquuntur.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski lit., o komisji naznaczenie do tychże młynów upraszał, propter recognoscendum, które są szkodliwe, a które nie są.

Jmp. Czarnecki, poseł braclawski, praw nowych stanowić nie życzył, kiedy stare non sunt in apprehensione, zwłaszcza gdy vim inferimus onym. Skasowawszy zaś antiquas, co posteritas na to rzecze? zaczęm wołał przy prawie, a nie przeciwko prawu mówić i od tego odstąpić nie deklarował, ażeby młyny zniesione być nie miały.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, reproduxit, że pomienione prawo non in lege naturae funduje się, więc może być inaczej reformowane, ile gdy się nowe stanowią podatki, więc i to powinno być utrzymane, co przez intratę do tychże podatków reguluje się.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, na podobneż z racyi młynów na rzece Biebrze zagęszczonych uskarżał się przypadki, exprobrando województwo brzeskie, że na rzece Bugu dwojakie

chce mieć dla siebie pożytki: raz z młynów, a drugi raz ex teloneis. Wniósł zatem, że non est bene persuasum bis tondere rasum, z którem to zdaniem swoim do województwa wileńskiego¹⁾ przypisał się.

Jmp. Czacki deklarował się wtenczas od swojej respektem zniesienia młynów pretensyi odstąpić, kiedy cło brzeskie per totum skasowane będzie.

Jmp. Kropiński, poseł brzeski, pozwoliłby na zniesienie cła brzeskiego, gdyby od woli województwa jego dependowało, które do całej Litewskiej należy Prowincyi, młyny zaś są to distinctum negotium województwa brzeskiego, które znieść toż samo jest, co ująć czopowego i szelężnego, więc miasto wynalezienia podatków, stałaby się diminucya.

Jmp. Świętorzecki, poseł miński, o czytanie projektu litewskiego instabat²⁾; tejże samej pretensyi był jmp. Małachowski, poseł krakowski; który to projekt commissionis W. Ks. Lit. był czytany, na który gdy się jmp. marszałek pytał o zgodzie,

Jmp. Wawrzecki, poseł orszański, zgodzić się hic et nunc nie mógł, biorąc go sobie do dnia jutrzejszego ad deliberandum. A zatem jmp. marszałek widząc, że publiczne obrady o młyny i groble rozbijają się, więc adinvenire do zgody media zaleciwszy, do jutra na cło brzeskiem i generalnem koronnem, na młynach, na konkludowaniu projektów koronnych i litewskich solwował sesyą.

SESYA DWUDZIESTA DZIEWIĄTA.

Die 5 Novembris.

Jmp. marszałek wyraził, że ponieważ obrady na dniu wczorajszym na hakach, mostach i mytach się zatamowały, obawiać się kazał, aby przemysłnego kiedykolwiek płacić nam nie przyszło. Ponieważ na dniu wczorajszym impugnowany od ichmeiów

¹⁾ *Miało być zapewne: wołyńskiego.* ²⁾ *W. d.:* Jmp. Czarniecki, poseł braclawski, życzył, ażeby ichmeiom panom litewskim nie bronili czytać projektu, gdyż i my możemy w czym zbudować się. *Cz. III d.:* Jmp. Przyłuski: dzień ostatni już dla posłów do eksponowania i uspakajania ich desideriorum, więc proszę ułatwiać one.

pp. wołyńskich punkt o cie brzeskiem miał być na dniu dzisiejszym przedsięwzięty, ale kiedy ichmciów pp. wołyńskich nie widział in gremio izby, pytał się, jeżeliby universalis zaszedł assensus na czytanie już skorygowanego i przepisanego projektu commissionis. Na co gdy izba pozwoliła, zaczął czytać jmp. sekretarz¹⁾; in tractu, gdy ad punctum komisarzów przyszło, odezwał się interlocutorie.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, prosząc o informacyą jmp. marszałka, wiele osób ex senatorio ordine na tę komisję naznaczonych będzie. Odebrawszy respons od jmp. marszałka, że będzie senatorów 16, satisfactus subticuit²⁾. A gdy przyszło na punkt o hyberty, odezwał się jmp. Krasieński, poseł sendomirski³⁾, exponendo, że w ekonomii samborskiej dwojakie wybierają hyberty, jedną na wojsko Rzplitej i drugą na króla Jmci, co i kwitami zaraz comprobare chciał. Nakoniec domawiał się, aby jedna hyberta z tych dwóch dla allewiacy poddanych J. Kr. Mości zniesiona była. Co gdy w aprehensyą nie poszło, postąpiono do dalszego czytania projektu. Przyszedłszy na punkt jmp. sekretarz super praestando juramento przez posesorów i posesorki dóbr królewskich, moverunt quaestionem ichmość pp. sendomirscy, że w tym punkcie znajduje się perplexitas: przysięgać kazać posesorom i posesorkom, rozumieć się może, że starostowie i żony ich na inwentarze przysięgać obowiązani będą. A że się to przez posesorki rozumieć mają wdowy, ten termin wyraźnie opisać pretendowali⁴⁾, jakoż go illico poprawiono, dodając, aby pro minorennibus opiekunowie intraty zaprzysięgali.

¹⁾ **W. d.:** Jmp. Skrzetuski inflancki (**Cz. III:** Wall grodzieński) czynił prekustodycą, ażeby po projekcie koronnym był czytany projekt prześw. Prowincyi Litewskiej. Jm. Gadowski gostyński (**Cz. III:** Mogilnicki) także czynił prekustodycą, ażeby po złączeniu izby poselskiej z senatorską mógł mieć sobie przepisany projekt. ²⁾ **Cz. III d.:** A gdy czytano w projekcie, że dobra ekonomiczne królewskie, samej tylko hyberty podatkowi, a nie kwarty podlegać mają, jmp. Pułaski ciechanowski: wiemy, mówił, że Rzplita opisała, które dobra królewskie płacą kwartę, a które nie, i jest na to prawo, a więc niepotrzebna ta eksepceya. ³⁾ **Cz. III:** Ustrzycki przemyski. ⁴⁾ **Cz. III:** Popiel sędomierski..., a jmp. Sobolewski warszawski, aby i minorennes, ale jmp. Pułaski ciechanowski reposit, że non sunt capaces ani posesyi ani przysięgi. Przy

In ulteriori potem tractu czytania deventum do starostw pogranicznych, które jedni alleviare propter hostica, drudzy, aby równo jarzmo dźwigali, dopominali się; skąd suborta quaestio przez concertacyą in turbido z godzinę czasu zabrała.

Zabrał głos jmp. Karwowski, poseł bielski, żarliwie militando pro bono publico; pretendował, aby punkt z projektu „servata moderatione et proportione starostw pogranicznych“ był eliminowany, pociągając ichmciów pp. starostów pogranicznych, aby tak do równej kwarty, jako i hybernny nullo excepto et nullo admisso respectu poszli.

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, obligował jmp. Karwowskiego, ut condescendat a suo illato i aby pozwolił beneficio servatae proportionis frui ichmciom pp. pogranicznym, którzy, zawsze hostico będąc eksponowani, eadem onera tolerare nie mogą. A że te dyskursa interlocutorie i w zamieszaniu trwały, odezwał się jmp. Wołski, poseł inowrocławski, aby clanculum nie ichmé do projektu nie dokładali, ale stosować się do universale velle izby całej raczyli. A ponieważ ten punkt o hybernach już anterieus jest discussus, upraszał, aby ten appendix favore starostw pogranicznych izby nie zatrudniał

Jmp. Karwowski próbował contrarium, że kiedy ta klauzula pozwoli się starostom ruskim, na pograniczu z Wołochami i Tatarami graniczącym, domawiać się będą insze starostwa pograniczne o też dla siebie folge, ile że nikt wiedzieć nie może oprócz jednego Boga, skąd seaturire może wojna czyli to od wschodu czyli od zachodu; a do tego dowodził, że starostwa pograniczne, lubo czasem mają swoje z sąsiadami kolizye, nihilo minus więcej za te importują, które in meditullio kraju się znajdują, to jest przez handle, przez ewekty różnych towarów za granice i inwekty z postronnych w nasze granice. Zaczem o tej propozycyi, żadnego nie mającej o sobie prawa, i słuchać nie chciał i na nią absolute nie pozwalał.

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, chwając obiedwie stro-

czytanym punkcie, aby z starostw płacono hybernę salva proportionem kraju ruskiego pogranicznego, aby ad normam ziemi halickiej, odezwali się ichmość mazowieccy i wielkopolscy inni, aby nie czynić eksepcyi, ale podolsey przy tem obstawali in contra. I kiedy przydłużej ta bawiła in motu izbę kontrowersya, jmp. Grodzicki *etc.*

ny, to jest ichmciów pp. ruskich posłów, że się o swój domawiają interes, ale vicissim nie dyzaprobował sentymentu jmp. Karwowskiego, który, szczerze obstawając pro bono patriae, ad coëquationem hyberny pociągał ichmciów pp. ruskich; więc dla uspokojenia obudwu stron zdało mu się meliorować projekt i położyć te słowa: „servata justitia et proportionem kraju“.

Jmp. Dzieduszycki, poseł podolski, eksponował interlocutorie defekt pieniędzy w swoich krajach, allegando, że co w Warszawie za wóz siana, to na Rusi za bróg tyle nie weźmie; ex defectu defluitacyi i przedania marnie swoją musi roztrwonić krescencyą; ex hoc igitur illato dopraszał się, aby ten appendix ad sensum jmp. Pułaskiego był dołożony.

Jmp. Czarniecki, poseł braciawski, dziwować się nie kazał, że województwa ruskie domawiają się o proporcycą hyberny, bo jeżeli ekscycepą czynią na fundamencie praw i zwyczajów dawnych, którym zawsze ta salwa akordowana była, przejrzeć się kazał w komisjach starych, poborach i podatkach różnych ichmciom pp. koronnym, i że obaczą, że to zawsze beneficium bywało dla krajów ruskich; i gdyby tej nie było ekscycepy, nocivumby to było publico, bo z niepunktualnej płacy resultatet dla wojska zawód. Nakoniec poddaństwo, widząc się być przyćśnione, za granice do Wołoch i Moskwy rejterowałoby się, i tak ani ludzie ani podatku dla wojska nie byłoby.

Jmp. Dzieduszycki, poseł podolski, dziwował się, że punkta te, które już umówione stały, sub quaestionem et crisim de novo podpadają, zaczem reflektował ichmciów, że ponieważ województwa ruskie na kwarty i na podatek ultimae consumptionis pozwoliły, godziłoby się dla nich to uczynić beneficium, aby hac exceptionem jam toties usitata gaudere mogły.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, remonstrował dawniejsze czasy, kiedy województwa wielkopolskie i niektóre małopolskie ciężkie na siebie przyjmowały podatki, hoc ipsum experiebantur fatum, że poddani tutejsi na Ruś kupami uciekali, a jednakowoż podatki podatkami z województwa płacić musiały, i jeżeli na Rusi czasem się trafi, że się rejterują, jako swywolne chłopstwo, to tego cale inter fluxum et refluxum nieznać. Więc te racye, superius alegowane, są to pura adinventum, aby nie nie dać. Nie chcąc zaś czasu płonem zabierać kwestyami, prawem się dewinkować kazał, a od koekwacyi i na krok odstąpić nie deklarował się.

Jmp. Stadnicki¹⁾, poseł podolski, powątpiewał, żeby projekt commissionis dobry mógł otrzymać skutek, kiedy co krok to nowa o nim kwestya. Wszystko, co było można, to przyjęły województwa ruskie, klarygował się; ale co do koekwacyi, żadną miarą *ex rationibus*, *allegatis* przez jmp. Czarneckiego, przystąpić nie mogą. Jeżeli zaś jmp. Karwowski odstąpi pretensyi i salwy uczynionej pogłównego, to i ichmciowie pp. ruscy żadnej dla siebie pretendować nie będą ekscpepyi. Replikował jmp. Karwowski, poseł bielski, że tu idzie o dziedziczne dobra, z których my, szlachta, krwawo grosz wyrobiwszy, *de nullo dato et accepto* opłacać się musimy. Ichmość zaś pp. starostowie *gratis* biorą królewsczyzny, (*a*) to, co sprawiedliwość każe, dać *recusant*.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, długą umartwiony dysputą, *directe* do materyi *cum applausu* całej izby odezwał się, *exponendo*, że *exulantibus* z województwa smoleńskiego nad samą granicą moskiewską wszecz najwięcej na 5 mil, a wzdłuż na 50 Rzplita opatrzyła lokacyą, a przecie ani jmc, ani żaden *ex exulantibus* o folgę doprasza się. Eksprobrował ichmciom pp. ruskim, że dla miłości ojczyzny tego dać odmawiają, co po nich wyciąga słuszość. O protestantach *te supperaddidit*, aby do żadnych funkcyi tam *in civilibus quam in militaribus* dopuszczeni nie byli.

Jmp. Dzieduszycki, poseł podolski, *antiqua praxi* probował, że i przedtem tenże *moderamen hyberny* z łańów przez rewizorów był u nich postanowiony, a jako teraz w województwie podolskiem łańów niemasz, tak mogliby na hybernę nie pozwolić, jednak ją *amore boni publici cum moderamine* płacić ofiarują.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, *refutując illacye* ichmciów, probował, że *natenczas* województwu podolskiemu *moderamina* i *beneficia* niepłacenia podatków były pozwolone, gdy przez inkursye nieprzyjacielskie zostawało zdezolowane, ale kiedy teraz, po zawartym przez Augusta II z Portą Ottomańską wieczystym traktacie i po ustapieniu *per commutationem* Wołoszczyzny *ad pristinum* przyszło statum i w poddanych, którzy tam z Prowincyi Wielkopolskiej póuciekali, zapomogło się, zaczęm żadnej nie powinno dla siebie pretendować ekscpepyi, ale *aequaliter* z innemi *portare jugum*.

Jmp. Chojcecki, poseł liwski, jako żołnierz, na pograniczu

¹⁾ W.: Kalinowski.

konsystencyą mający, świadczył o tem, że tam codzienna speratur nieszczęśliwość, zaczem za słuszną rzecz być rozumiał, aby kraj podolski mógł mieć u Rzplitej kompasyą i konsyderacyą nie in toto, ale przynajmniej in parte uczyniwszy w hybernie allewiacyą. W rekompensę zaś pomienionego decesu takowy podawał sposób, aby post fata każdego starosty każdego roku intrata ad instar anni gratiae ad aerarium publicum była importowana. Similiter i po śmierci ichmciów księży biskupów, po których do rocznej intraty ob annum gratiae kapituły interesują się, ażeby taż intrata przynajmniej na pół z Rzplitą mogła być podzielona. Któremu jmp. Karwowski odpowiedział, że ichmciowie księża biskupi tylko umierają, a starostowie są nieśmiertelni, bo jeszcze za życia swojego dla sukcesorów konsensa wyjednávają, i tak, choć jeden umrze, wraz drugi na jego miejscu w temże starostwie rezyduje, więc takowy sposób za niepewny poczytał¹⁾.

Jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, wnosił, że każda ekscpeya nie in deteriore ale in meliore statu być powinna, ta zaś, ex ratione starostw pogranicznych in hostico zostających, wiele inkonweniencyi za sobą pociąga, bo się pod nią z tejsze przyczyny województwa inne, blisko Moskwy i Prus zostające, podszywać zecheą, consequenter wielkaby była skarbu Rzplitej defraudacya, i małaby na zapłatę wojska z królewsczyn emanaret suma. Zaczem, jako pomienionej hostilitatis intytulacyi kłaść w projekcie nie zyczył, bo Rzplita przez traktaty i sojusze circumcirca zawarte, wszystkie absorbsit hostilitates, tak żadnego nieprzyjacielem sąsiada swego nazywać nie powinna, boby to contra statisticam considerationem było i suspicacem o nas formowało opinionem. Upraszał tedy ichmciów pp. podolskich, ażeby się ekscypować per moderamen hyberny nie raczyli, pari postępując aequanimitate z innemi województwami. Przypominał i to, że podczas wojen tureckich proprio Marte immunitatem et liber-

¹⁾ **W. d.:** Jmp. Zagórski, poseł podolski, wyraził, że zezwalamy na hyberny, tylko ażeby wzgląd mieli na kraj onych; upraszał także, ażeby chcieli konsyderować, ut bene sit partiae. Jmp. Grzybowski, poseł czerski, upraszał ichmciów, ażeby dodano: „salva proportionem starostw pogranicznych, na komisji uznanej”. **Cz. III d.:** Jmp. Nakwaski wyszogródzki cavit, aby tylko starostwa pograniczne, a nie całe województwa ekscypowane były.

tatem województw ruskich utrzymując, sto kilkadziesiąt milionów Rzplita wyłożyła, w której sumie i jeden milion województwa podolskiego nie znajdował się. Nie przypominał i ziemi halickiej, która przedtem nie płaciła, a i teraz bardzo mało daje, bo od roku 1717 po 27 tysięcy do skarbu Rzplitej tylko importują. Chcąc jednak desiderium tychże ichmców pp. podolskich acquietare, pozwalał na to, ażeby w projekt położono było: „servata proportione et justitia kraju“.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, przerzeczoną impugnando ekscpepcyą, to subsequi nieomyślnie rozumiał, że Prowincya Litewska zgorszyćby się mogła, jeżeliby województwom pogranicznym ekscpepcyą czyli też servata proportio kraju pozwolona była, bo mając na pograniczu moskiewskiem swoje starostwa, podobnejby zechciała pretendować allewiacyi. Na którą jednak pozwolić reżolwowałby się, gdyby był pokazanem na to convictus prawem, którego że in volumine legum niemasz, pozwolić na to żadnym sposobem nie deklarował.

Jmp. Darowski, poseł podolski, militando pro parte województwa swego, expressit, że kraj tameczny post vindicationem z rąk nieprzyjacielskich przez nieodżałowanej nigdy śmierci Augusta Wtórego ledwie od roku 1717 zaczął być refflorescere, ac tandem, podczas przeszłego interregnum, tudzież przez Moskwę, 1738 pod Chocim maszerującą, dużo jest zgrasowany i lud powy-bierany. Respektem których to krzywd lubo była komisya do Satanowa naznaczona, to jednak dotychczas swojego nie wzięła skutku, ale i teraz w tymże kraju nulla incolarum securitas, sed horror perhabitat, bo według wiadomości z poczty terażniejszej, kozactwo aż pod Trębowłę swemi ekskursyami dosięgają, zaczem koekwacya tamecznych chłopów z tutejszymi w hybarnie być nie może, bo więcej tu dziesięciu poddanych, niżeli tam sto profitu uczynią¹⁾.

Jmp. Moszczeński, poseł krakowski, gdy słyszał ichmców

¹⁾ W. d.: Jmp. Krasiński (!), poseł krakowski, wyraził, że zbudowałem się na dniu onegdajszym z Prowincyi prześw. Litewskiej zgodnych assensów; takimże sposobem trzebaby i nam iść, abyśmy mogli jaknajwięcej mieć funduszu do ankecy wojska. Ichmé panowie podolscy powinni by propter securitatem jaknaj-większą obmyślić płacę, nie ekscypując się, bo przez tę ekscpepcyą tylko czas wycieńczają upływający obradom publicznym. J. O. ks. Lu-

pp. podolskich, in hostilitates uskarżających się, chcąc hostico zabezpieczyć, upraszał, ażeby ciż ichmciowie na większe jeszcze pozwolili kontrybucye, a nie eksepceyi potrzebowali, którym to nieprzyjacielskim inkursyom jako pro primo są eksponowani, tak pro principalis do podatków powinni być rezolwowani, bo dotąd szeląga jednego na wojsko nie importowali, mając od onego swoją hajdamaków obronę i pieniężny przez konsumpcyą awantaż; więc na pretendowaną eksepceyą per totum nie pozwalał, boby sufficiens czy to na aukcyą wojska, czyli też na zniesienie pogłównego nie wynalazłby się fundus.

Jmp. Przyłuski, poseł braclawski, jmp. Karwowskiemu, posłowi bielskiemu, przeczytać konstytucyą anni 1699 zalecał, w której województwa ukraińskie od płacenia podatków pro perpetuo są uwolnione, jednak teraz pro aequanimitate sua do równych z innemi województwami przystępują benevole płacenia sposobów, tylko że względem umniejszenia hybernų kompasy i miłośierdzia u braci swoich nie mają, i lubo dotąd niektóre podatku pogłównego nie płaciły, bo się przedtem za kozackiej i tureckiej wojny aż nadto własnemi głowami przypłacili. Instabat similiter za dobrami ordynackiemi, które jako są służbą wojenną obowiązane, tak do płacenia podatków nie powinny być pociągane¹⁾.

bo mirski, poseł czerski, województwu podolskiemu, że jest sub hasta inimici, kiedy od hajdamaków i sami nie są bezpieczni życia, upraszał ichmciów, aby przystąpili do tej eksepceyi, potem upraszał jmp. marszałka o czytanie projektów. Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, dopraszał się, ażeby od głowy żydowskiej quantitas była ułożona, także i czopowego i szelężnego od beczki piwa złoty jeden, od beczki miodu złotych dwa, od spustu gorzałki, garcy pięć w sobie mającego, złoty jeden. Jmp. Czarniecki, poseł braclawski, przymówiwszy się do pogłównego żydowskiego, dopraszał się, ażeby było potrójne, o czopowe zaś, szelężne zgadzał się z jmp. krakowskim posłem. *Dalej drugi głos Grodzickiego.* ¹⁾ Cz. III d.: Książę starosta kazimierski czerski: ichmość pograniczni obywatele zawsze sub hasta inimici zostają, upraszam przeto, aby taką, jaką jmp. Pułaski ciechanowski mówił, klauzulę położyć, a jako dobra ordynackie są ziemskie, tak subsint oneri dóbr ziemskich. Jmp. Czacki belzki eksepceyował ab onere hybernų wójtostwa dziedziczne. Jmp. Stadnicki podolski do punktu projektu, aby i województwa pograniczne, pogłównem i podymnem obciążone, dotąd do płacenia nowowynalezionych podatków pociągnięte nie były, póki przy aukcyonowaniu wojska

Po tych tedy pro et contra certamentach ichmé panowie podolscy od pretendowanej odstąpili ekscpepyi, która z projektu per totum eliminowana. W tymże projekcie, gdy przyszło ad punctum pogłównego żydowskiego, respektem ułożenia od głowy quantitatis, relative do przyszłego sejmu mającego się,

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, nie deklarował a suo odstępować systemate póty, póki tu w izbie poselskiej ex generali omnium assensu quantitas nie będzie postanowiona, dając racją, że ten chytry naród, mając swoje biegalitates, o sposoby do zepsucia sejmu przyszłego może się postarać, a tak, gdy teraz quantitas nie postanowi się, komisya zaś nie ma potestatem disponendi, ale tylko fundum adinveniendi i sancita sejmu terazniejszego adimplendi, imponere nie na onych nie będzie mogła, consequenter równa znowu nastąpiłaby trudność, tak, iż albo drugą komisją albo lustracją znowu naznaczyć trzeba było³⁾.

pogłowne i podymne zniesione nie będzie, domawiał się, że i inne województwa nie powinny być do nowych podatków pociągane aż do przyszłego sejmu. *Dalej Grodzicki.* ¹⁾ **Cz. III d:** Tudzież aby czopowego quantitatem ułożyć, jako już proponowali kujawscy i inowrocławscy, aby od beczki w garcy 60 sprawiedliwych złoty polski jeden od piwa, od beczki w garcy 30 groszy 15, także od piwa; od gorzałki spustu, w którym garcy sprawiedliwych pięć, złoty jeden, od beczki miodu dwa złote. Jmp. Czarniecki braclawski: aby tymczasem lustratorowie spisywali głowy żydowskie, a nim certus numerus wyniknie, aukcyonować tę sumę, którą teraz do skarbu importują, in triplo. Prosił oraz o determinacją czopowego i szeleżnego. Jmp. marszałek: ichmość pp. kujawscy i inowrocławscy dnia wczorajszego już się rezolwowali, aby nie komisya przyszła, ale sejm, da Pan Bóg, przyszły, tak quantitatem czopowego i szeleżnego, jako i pogłównego żydowskiego układał. Jmp. Grodzicki krakowski: byłaby to rzecz z przedłużeniem, bo po sejmie musiałaby być druga komisya, zaczęm proszę o ułożenie teraz pogłównego na Żydów, czyli per capita czyli generaliter, jako i czopowego-szeleżnego, bo żadnym sposobem tego nie odstąpię. Jmp. marszałek rezolwował: co do punktu ułożenia pogłównego na Żydów, to może być, jak już było wniesione, po złotych 6 na starych, po 2 złote na młodych etc., co zaś do czopowego, zdałoby mi się lepiej zostawić przyszłemu sejmowi, aby natenczas redukowano lub mniej lub więcej, według potrzeb Rzplitej, wybierać od czopa; więc nie wiem, co może być za skrupul odesłać to na sejm, da Pan Bóg. Jmp. Grodzicki: lubo wiem, że ta komisya będzie relativa

Tegoż samego zdania był jmp. Karwowski, poseł bielski, przypomniawszy, że na sejmie grodzieńskim aperte żydowska pokazała się fakcya, gdzie pewny poseł, który już dawno Panu Bogu odpowiedział, wziął od nich 3000 czerwonych złotych, więc od głowy censum hic et nunc ustanowić i respektem tegoż głównego żydowskiego komisji decisivam dać potestatem zalecał, inne zaś materye aby się do sejmu miały relative. Na ryczałtową zaś sumę od Żydów nie pozwalał, bo chociażby Rzplita płacić im co rok milion nakazała, tedyby oni między sobą dwa miliony wybierali, jako i teraz milion i dwakroć sto tysięcy wybierając, dwakroć dwadzieścia tysięcy tylko do skarbu płacą, a między siebie starsi milion eksdywidują, co evidentissime pokazało się. A ponieważ niektóre fundusze są na kahałach, także sumy duchowne i szlacheckie, tedy tak życzył dysponować, aby i prowizye nie upadły i oni zawsze Rzplitej wypłacali się, więc podał projective, aby rabin po 2 czerwone złote, Żyd starszy kahalny po zł. 16, gospodarz po zł. 6, komornik po zł. 3, służący po zł. 1, także i bachor po zł. 1 corocznie wypłacali się; który to projekt jest od wszystkich aprobowany i do generalnej komisji projektu ingrosowany. Tenże jmp. Karwowski pretendował, aby ciż Żydzi przez lustratorów byli spisywani, a nie przez kahały, boby była defraudacya, także gdyby w eksdywizyi podatków nie do rabinów, ale ad publicum aerarium należeli¹⁾. Post

i uczyni eksplanacyą podatków do podania przysłemu sejmowi, żadną miarą jednak pozwolić nie mogę, aby nie miało być czopowe i szeleżne teraz ułożone. Jmp. Dylewski instabat, aby Żydzi pogłównie bez ochrony dali; a po pięci lat aby z Polski uchodzili. ¹⁾ **Cz. III tak kończy sesye:** Dodał jmp. Jarońszewski płocki, aby do wybierania tych pieniędzy nie starsi z Żydów, ale skarbowi ludzie koronni należeli. Jmp. Grodzicki i krakowski: aby abrogowany był sejm żydowski, na którym oni układali, co im się podobalo dać Rzplitej, a sobie brali więcej. Czytano także projektu punkt o czopowem, aby od beczki piwa garcy 60 złoty jeden polski, od 30 garcy piwa pół złotego, od beczki miodu w garcy 60 złotych 4, od gorzałki prostej garcy dziesięciu pół złotego, od gorzałki okowistej czyli przepalanej pięciu garcy pół złotego. Jmp. Karwowski podlaski: miasteczka, które są na granicy, cła nie płacą; ale powiedziano, że to do projektu cła należy. Jmp. Przeciszewski płocki: trunki zaraźliwe, jako gorzałka, powinny więcej importować, zaczem aby od pięci garcy

haec czopowe i szeleżne zgodnie jest umówione, to jest: od beczki piwa w garcy 60 złoty jeden, od pół beczki w garcy 30 groszy 15, od spustu gorzałki w garcy 10 okowitej fl. 1, od spustu gorzałki w garcy 10 prostej gr. 15, od beczki miodu w garcy 60 fl. 4, i ta quantitas do projektu jest wpisana. Post haec ichmciom pp. komisarzom pozwolone jest beneficium legalitatis, alias obmowa in omnibus subselliis, tak jako ichmciom pp. ziemskim posłom, exceptis causis expulsionum, exemptionum et criminalium. Na ichmciów zaś pp. lustratorów in causa praeaggravationis vel injustae lustrationis extensus est rigor sub poena infamiae et solutione mille marcarum toties, quoties byłoby delictum, a ichmość pp. starostowie gdyby byli refragarii i lustrować dóbr nie pozwalali, tedy ciż lustratorowie przy urzędniku grodzkim za przydaniem sobie in assistantiam od ichmciów pp. starostów żołnierzy, ad fundum zjechawszy, powinni rewizyą

złoty dawali. Bracl. Wołyn. Podl. (*Autor Cz III zamierzał tu może dodać mowy trzech posłów, a przepisywacz powtórzył wiersze skróconą notatkę brulionu*). Jmp. marszałek: w Wielkiej Polsce więcej wychodzi na szynk piwa, niż na Rusi, a tam więcej gorzałki, a gdy 60 garcy piwa złoty, a od 10 garcy gorzałki pół złotego, to na jedno prawie wychodzi. W dalszem czytaniu jmp. Zagórski podolski radził wymazać, że komisya ekonomiczna supremi iudicii potestatem mieć będzie, et factum. Quaestio orta, jak długo trwać będzie komisya. Jmp. Czarniecki, aby lustracye przed sejmikami electionis i komisya, która tylko sprawy z lustracyi wynikające sądzić i taryfy układać powinna i regulować, finaliter kończyły się na 3 niedziele przed sejmikami electionis 1750. Jmp. Czarniecki braclawski radził rygor sub amissione activae et passivae vocis et sub carentia honoris, na posesorów renitentes lub lustratorów lżących ułożony, znieść. Bo mógłby ex odio ku posesorowi lustrator dać mu umyślnie okazyą do słów przykrych etc., ażeby ten na niego ciągnął rygor; ale niech będzie sub poena infamiae sessionis więzy przez pół roku i tysiąc grzywien, i tak wpisano. Jmp. Chojewski liwski, aby respondeant komisarze in causis exemptionum, dołożyć. Jmp. marszałek: z deputatem, posłem i komisarzem jest prawo suspensionis spraw, a quoad exemptionis causas niemasz suspensy, wiadomo nam; na cóż multiplicare entia etc. Lecz jednak, gdy instabat, wpisano. Jmp. Czarniecki domawiał się tegoż obostrzenia prawa na lustratorów, niesprawiedliwe lustracye wyprowadzających lub wiolencye czyniących, jako wyżej na posesorów. Tenże remonstrował, że jest przydana w projekcie milicya lustratorom, że będzie wielka ekspensa dla

swoję continuare. Ciż lustratorowie, według sentymentu jmp. Uniatyckiego, także i komisarze, nie pretendując żadnego salarium, solo virtutis amore, aequi et honesti studio, powinni exequi funkcyą swoją; lecz to jeszcze nie jest conclusum, owszem, pomieniony jmp. Uniatycki o skasowanie salariorum, które komisarze na komisyi radomskiej in vim pensyi swojej biorą, dopominał się. Inni zaś ichmć po rekompensę in vim prac i fatyg do województw i powiatów odsyłali. Soluta zatem sessio in crastinum na godzinę siódmą.

SESYA TRZYDZIESTA.

Die 6 Novembris.

Jmp. marszałek wyraził, że ponieważ na dniu wczorajszym projekt commissionis po kilkakroć bywszy czytany i skorygowany, upraszam izby assensum, jeżeliby mógł być podpisany. Cło generalne i brzeskie, jako in suis ligamentis są wiadome izbie poselskiej, tak je tantisper suspendere życzył.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, który na dniu wczorajszym impugnabat komisją, dnia dzisiejszego (aby ten krok jego w niczem najmniejszej nie czynił impresyi) jejuno stomacho sed pingui voto ex circumstantia uniwersalnej zgody na tenże

posesorów; ale repositum, że ci żołnierze in casu renitentiae posesorów będą zażywani. Jmp. Stadnicki wnosił, aby ad normam Żydów filipowcy pogłównie płacili. Ks. star. kazimierski też aprobował, hoc addito, że to naród zbiegły, przechodzący. Na punkt, aby lustratorom posesorowie ob omni genere podatków zlustrowanych po groszu lub 2 lub 3 od złotego płacili, odezwali się podolscy: niemasz zgody, ale aby zapłatę wynalazły województwa. Mazowieccy remonstrowali, że ich ziemie ubogie, nie mogą dać zapłaty lustratorom. Jmp. Uniatycki sędomierski: aby aut honesto aut virtutis amore służyli ojczyźnie lustratorowie bez pensyi, i dalej proponować obiecał, aby i inne publiczne funkcyę były bez salarium. Motus. Jmp. marszałek: dysputowaliśmy, czy lustratorom województwa lub posesorowie płacić mają i cośmy za sposób ułożyli, upraszam posłuchać. Jmp. Libiszewski sędomierski, aby nie dawały honorarium lustratorom i komisarzom województwa, utrzymywał. Jmp. marszałek w nadziei ufacylitowania tych trudności do jutra solwował sesyą na godzinę ósmą.

projekt felicia quaeque powinszowawszy, upraszał, aby non obstante contradictione jego dalej postępowano i projekt commissionis podpisano. O groszowem jako na dniu wczorajszym dla ichmciców pp. lustratorów wspominał, tak rozumiał, że województwa obmyślą im salaria.

Jmp. marszałek, podziękowawszy pro aequanimitate jmp. sandomirskiemu, rozumiał, że eodem exemplo wszystkie województwa poszedłszy, dostateczny dla ichmciców pp. lustratorów, zamiast groszowego, obmyślą sposób. Na co gdy żadna nie zaszła kontradycya, odezwał się¹⁾ interlocutorie jmp. Zagórski, poseł wołyński, serio się domawiając o zakończenie dla generalnego i brzeskiego; któremu replikował jmp. marszałek, że projekt commissionis jest quid generale, a cło brzeskie jest particularis materia, więc sopitis generalibus deklarował i particularia zakończyć. Po tej replicie odezwali się turmatim ichmciowie pp. wołyńscy, sollicitando, aby dla brzeskiego interes był ufacylitowany.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, żałował czasu upływającego, i że in alienam messem involatur przez zabieranie dni izbie senatorskiej. Co do materyi dla wniósł, że na dniu onegdajszym inaczej concertatum et conclusum było od zboża i propinacyi, a na dniu wczorajszym in ejus absentia inaczej w projekt włożono cum summa possessorum praeaggravatione; domawiał się o melioracyą i do senatu upraszał posłać do skorygowania projektu tego, allegando, że possessores z kupnych zbóż częstokroć w jego kraju na propinacye trunki robiąc, znacznyby deces ponieśli. Domawiał się, aby od łasztu gdańskiego lub toruńskiego nie więcej, jak po dwa złote od łasztu monety polskiej na komorach szlachta płaciła.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, solita praxi na Żydów instygując, ubolewał, że tak małe quantum na nich włożono. Dysydenci, filipowcy, ut alienae fidei, aby w poczet z Żydami policzeni byli i pogłównie płacili, a że w modę to weszło, że dysydentów w regimentach i na różnych funkcyjach, komorach etc. osadzają, co jest wbrew prawu pospolitemu, aby novella lege zabezpieczyć temu, i prawo nowe obostrzyć, domawiał się. Ubolewał

¹⁾ Cz. III: Jmp. Przyluski braclawski: nie pozwalam na podpisanie komisyi, póki rezolucyi o cło nie będzie; *dalej Wolski*.

na ichmciów pp. senatorów, że zbiegłych cudzoziemców Francuzów nad rodowitą preferują szlachtę.

Imp. Zagórski, poseł wołyński, umawiając się serio o cło brzeskie, projektu *commissionis* podpisać nie pozwalał, póki ten interes ad satisfactionem stron obudwóch nie byłby zakończony. O kontynuacyą projektu litewskiego, na dniu onegdajszym czytanego, dopraszał się.

Imp. Czacki, poseł belzki, widząc, że na cło brzeskiem decyzya zawiśła ichmciów pp. litewskich i województw belzkiego, wołyńskiego, braclawskiego etc., dopominał się, aby tantisper zawiesiwszy projekt koronny, satysfakcyą czyniąc Prowincyi Lit., od kilku dni domawiającej się o czytanie projektu swego, miejsce ichmciom i czas zostawił się.

Imp. Wawrzecki, poseł orszański, nie denegował tego, żeby się W. Ks. Lit. dopominać nie miało o czytanie projektu swego przy upływającym czasie, ale in hoc supposito, aż po zakończonym projekcie koronnym. Nie sądził za rzecz potrzebną, aërem fustibus verberare, upraszał ichmciów pp. koronnych, jako pierwsze miejsce zawsze trzymających, o zakonkludowanie projektu swego.

Imp. Karwowski, poseł bielski, ubolewał, że nad czasem e diametro et praescripto legis wyciekającym żadnej ichmciowie nie mają konsyderacyi, że miasto sesyi, przez niedziel 5 same w izbie regnant scysye, co się dnia jednego ułoży, drugiego pro velle et arbitrio sui nazajutrz refutuje i wywraca, i że nad projektem in ordine komisyi, za spólnem zdaniem i jednością serc ułożonym, sicut foenum arruimus; a dopiero quo impulsu et instinctu a singulis debellatur, dociec nie mógł. Upewniał jednakoż, że na małe schodzi ichmciom pp. koronnym na (!) podpisanie onegoż, co inter privatos parietes łatwo sopiri może. Dziwował się Prowincyi Lit., że na dniu onegdajszym wszedłszy in tractum czytania projektu swego, zastanowili się ad perpendendum do poniedziałku, a tu już środa minąwszy, żadnej z siebie in praemissis nie dają rezolucyi; skarżą się ichmciowie wszyscy na czas fato iniquo upływający, skarżą się, że dni, senatowi prawem opisane, zabierają. a temsamem czas wycieńczają i na swoich persi-stunt przedsięwzięciach. Insi execrantur fata, że sejmy nie dochodzą, a sami ichmciowie, politycznie czas przewłaczając, funestam obrad publicznych po sobie zostawiają memoriam, za którą Regi

Regum wielki dać muszą rachunek. Upraszał jmp. marszałka izby poselskiej ut prodomum, aby wymógł *authoritate et dexterritate sua* od ichmciów pp. litewskich czytanie ich projektu.

Jmp. Sulistrowski, poseł oszmiański, widząc *diversitatem* sentymentów, zagrzewał ichmciów, aby, jako jedni ojczyzny synowie, o jednym myśleć i mówić *racyli et non convellendo* zwyczajów i prerogatyw swoich, dowód Prowincyi Lit. *racyi* swojej ukazali, i projekt zakonkludowawszy, podpisać pozwolili.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, żalił się, że nad kwestyą *minimae importantiae tanta vertitur* kontrowersya i na tem haku cała obrada publicznych opiera się *moles*. Dawał sposób, aby ta *particularitas* cła brzeskiego seorsive była ułożona, a tymczasem projekt komisyi W. Ks. Lit. czytać dopominał się.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, ad illata jmp. Karwowskiego, posła bielskiego, winał prowincyom koronnym że już na dotarcie będąc projektu swego, wielkiby dowód pokazał Prowincyi Lit., gdyby go zakonkludowawszy, pro *solamine universorum* totaliter podpisali, askurując, że tym torem idąc, Prowincya W. Ks. Lit. *ultra expectationem* i swój już skoncertowany projekt produkować będzie i do podpisania pośpieszy. A że na dniu wczorajszym jeszcze koronny projekt był *in controverso* i na nim solwowana sesya, upraszał jmp. marszałka, aby zamknawszy drogę niepotrzebnym w tej materyi pro et contra *racyom*, od tegoż projektu koronnego sesyą dzisiejszą zaczynać *racył*¹⁾.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, widząc coraz nowe kontrowersye, *facilitando tedy negotium*, upraszał o podpisanie osobiwie projektu *commissionis*, a cło brzeskie, jako *generalitatem non sapit*, aby do konstytucyi osobiwie włożone było. A ponieważ ta służa cła brzeskiego tamę nam do obrad publicznych robi, radził jmp. marszałkowi, aby się wszystkich ichmciów wypytał, *cujus sint sensus*, i dopiero *patere* może, kto sobie sejmu nie życzy.

Jmp. Jelski, poseł piński, odezwaawszy się *interlocutorie*, upraszał jmp. marszałka, aby trzykroć spytaawszy się ichmciów pp. koronnych, jeżeliby pozwolili na podpisanie projektu *commissionis*, *sine ulteriori mora* podpisać go *racył*. Dał z siebie

¹⁾ Według Cz. III starcie między Matuszewiczem i Uniatyckim przybrało formę dyalogu.

sponsya, że Prowincya W. Ks. Lit. toż samo exequi starać się będzie.

Jmp. Chojecki, poseł liwski, widząc, że projekt koronny na służbie czyli cła brzeskiem, jako na haku jakim został zatomowany, więc pretio carissimae unionis obowiązował ichmciów pp. litewskich, aby dalszego nie trudnić czasu, do projektu swego, który jeszcze in facie koła rycerskiego nie będąc discuss, tylko ad deliberandum wzięty, był czytany i podpisany.

Jmp. Poniatowski, podkomorzy koronny, zbudowawszy się z głosu jmp. Chojeckiego, posła liwskiego, dopraszającego się o podpis projektu lit., nie życzył o koronnym projekcie zapominać, ażeby eandem dnia dzisiejszego nie miał sortiri felicitatem, dziękując Prowincyi Lit., że nie zabierając ichmciom koronnym czasu, na prowincyonalnych sesyach swoje załatwić raczyli trudności, którego punktu ratyfikacya iż w jednej stać się może godzinie, nie wątpił; zaczem cła generalnego i brzeskiego interes odłożyć do jutra życzył i do innej konkludowania materyi przystąpić animował. Bo słysząc od jmp. Matuszewicza, posła brzeskiego, że Prowincya Lit. respektem tegoż cła jeszcze ma swoje difficultates, więc hanc materiam in disputationem wprowadziwszy, byłoby znowu z nowem zamieszanem izby. Sufficit ergo, że ichmość litewsey in omni modestia, discretionem zachowując się, na konkludowanie projektu koronnego pozwalają. Eksplikował cło generalne także i brzeskie, że do komisji i lustracyi nie należy, więc go do projektu commissionis nie wkładać, ale w reces do jutra odłożywszy, osobliwszym projektem opisać; jakoż sami ichmć panowie wołyńscy o te inducias do dnia jutrzejszego upraszali. Czemuż tedy nie mamy pozwolić, aby był teraz projekt commissionis czytany i ad mundum przepisany i podpisany, bo po podpisaniu z raptularza mógłby niejaki wynikać scrupulus¹⁾.

Jmp. Kropiński, poseł brzeski, nie spodziewał się, ażeby ichmość koronni mieli urgere Prowincyą Litewską do czytania projektu swego, bo był już w przeszły poniedziałek czytany, na który nikt nie kontradykował, ale tylko jeden jmp. Wawrzecki

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Zbrożek wołyński: województwa nasze nie tak są uporne, żeby psuć sejm miały, upraszamy tylko brzeskich teraz o rezolucyą, czego od nas żądają. Desideria nasze muszą być koniecznie uspokojone, zamawiamy sobie projekta.

praecavit sobie, że miał do niego przymówić się, koronny zaś projekt dnia wczorajszego był czytany i na nim solwowana sesya; więc dziś, gdy będzie skończony i podpisany, wraz Prowincya Lit. do czytania swego przystąpi.

Jmp. Gadowski, poseł gostyński, widząc dla dociekającego ad centrum suum czasu sejm terazniejszy prawie in agone zostający, upraszał ichmcioń, aby inszych nie wtrącając materyi, cło brzeskie konkludować raczyli¹⁾.

Jmp. Podolski, poseł rożański, słysząc contrarios ichmcioń sensus, że jedni o czytanie komisyi, drudzy o zakończenie cła generalnego domawiają się, więc ad primum, gdy już niektóre wątpliwości są uspokojone, do podpisania tejże komisyi przystąpić, cło zaś generalne do jutra odłożyć perswadował.

Jmp. marszałek trojkiej nasłuchawszy się rekwizycyi: 1-o, (*projektu*) litewskiego, 2-o, koronnego, 3-o, cła generalnego czytania i konkludowania, explorabat mentem ichmcioń, do którego projektu principaliter miałby accedere; wszyscy się ichmość zgodzili na czytanie projektu komisyi generalnej. Gdy tedy przyszło ad dñr punctum ordynackich²⁾,

Jmp. Chojecki, poseł liwski, wyraził, że dobra ordynackie są dysponowane ad usum publicum na zasłone Ukrainy, więc aequaliter z dobrami ziemskimi oneribus subesse nie powinno. Bo i ekspedycye za ordynansami odprawować na Ukrainie i płacić z nich do skarbu Rzplitej byłoby zbyt gravaminosum, więc o dystynkeyą albo niejaka w podatkach ekscpecyą dopraszał się, który to fundusz dla szlachty nie od samego tylko księcia Ostrowskiego, ale i od różnej szlachty jest postanowiony; więc podatkiem przycisnąwszy one, gdzieby się podziela szlachta, zwłaszcza kiedy ani do królewsczyzn ani do żołnierskich mieściący za panami docisnąć się nie może²⁾.

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. Kropiński odpowiedział: prywatnie ugodzimy się z wołyńskimi. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Czarniecki braclawski, aby poprawić, nie przyjmując starostom fundi ekspens, domówił się. Dopominającym się wołyńskim o cło odpowiedział jmp. marszałek: opisujemy tu lustracye i komisye, a na cło lustracyi nie trzeba, więc jest osobny projekt na nie. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Matuszewicz płocki: niemasz zgody na ekscpecye. Jmp. Chojecki: na wszystko wzajemnie niemasz zgody. Zamieszanie w izbie.

Jmp. Czacki, poseł belzki, idąc in oppositionem jmp. Chojeckiemu, żadnej nie widział racyi, ażeby od wspólnego dóbr ziemskich podatku ordynacye miały się wylamywać.

Jmp. Chojecki, poseł liwski, dóbr ordynackich naturam explicando, alegował konstytucyą, iż lege nunquam in posterum abroganda cautum est, aby żadnymi długami nie były onerowane, ani oneribus jurisdictionis terrestres subiacere, z których tylko sześćset człowieka ad expeditionem bellicam stawić nakazano. Te zaś konstytucye sequuntur 1609, 1627, 1624, 1628, więc jako są merces deservita i teraz servitio bellico obligantur, tak osobliwszą u Rzplitej powinny mieć animadwersyą, boby z nich służyć i płacić toż samo było, co drzeć dwie skóry z jednego wolu. A do tego, że samiż szlachta pretio sukcesorów swoich dobrowolnie bona haereditaria przedtem pod tęż ordynacyą oddawali, kontentując się za nie połową sumy i dożywociem.

Jmp. Czarnecki, poseł braclawski, przyznał to, że w izbie poselskiej nulla dies sine linea, ponieważ projekt komisji generalnej był nieraz czytany i meliorowany i tylko na przewozie brzeskim haesit. Tu zaś, gdy iterum nowa czas zatrudnia materia przez kwestyą o dobra ordynackie wznieconą, indolere každemu należałoby, bo wszelkie dobra ad tres tylko reducuntur classes, to jest: ad genus dóbr królewskich, duchownych i ziemskich, ekscypując zaś od ziemskich ordynackie, byłoby to quartum genus constituere, consequenter nova forma regiminis stanowilaby się. Zaczem, jako też ordynacya z dóbr ziemskich jest fundowana i dotąd pod tą naturą zostaje, tak pariter z niemi onus supportare powinna, bo gdyby też ordynacya chciała się ad naturam dóbr królewskich reducere, tedyby jeszcze więcej, niż dobra ziemskie, płacić musiała; tak się tedy onej komportować kazał, ażeby Rzplita aequaliter, jako i dóbr ziemskich, mogła mieć subsidium, bo przez ordynacyą ziemskiej na sobie nie odmieni nomenklatury. Projekt zaś commissionis ułożony podpisać zalecał, ażeby eandem więcej non repeterent cramben.

Jmp. Chojecki, poseł liwski, oświadczył się wtenczas od swojej odstąpić pretensyi, gdy będzie prawem, a nie rationibus konwinkowany, lecz gdy jmp. Czarnecki żadnego ad convictionem nie pokazał prawa, ani tego negować może, że co kampania musi każdy ordynat za ordynansem maszerować na Ukrainę i z tychże dóbr kosztem od nieprzyjaciół zastępować, więc o ekscpepą nie

totaliter podatków, ale tylko o proporcjonalną dystynkcyą onych dopraszać się za rzecz słuszną sobie przypisował¹⁾.

Jmp. Poniałowski, podkomorzy koronny, ad casum alegowanych przez jmp. Chojckiego konstytucyi powiedział, że tam i o nich jest dołożono: „salvis oneribus Reipublicae“, więc do równej z dobrami ziemskimi ordynacya należeć powinna kontrubucyi. Że zaś jmp. Chojcki wspominał o wojennej z dóbr ordynackich ekspedycyi, to bynajmniej skonwinkować izby nie może, bo i królewszczyny mają kwarciane wojsko i dobra szlacheckie generalnej pospolitego ruszenia ekspedycyi są podległe, jednak ani starostowie od kwart ani szlachta od zwyczajnych podatków ekscpeycyi nie pretendują; więc na rekwirowaną ordynacyi allewiacyą ullo titulo pozwolić nie deklarował.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, expressit, że dawno przeszła w izbie poselskiej jego illacya jednym tylko była śmiechowiskiem, a dziś się samym wyjawila skutkiem i ewentem, że in nuntiorum stuba zastawszy Żyda chodzącego, nie nude o czarach prorokował, bo podobno przez niegoż ta izba jest zaczarowana, kiedy od daty ingressu pomienionego Żyda na żaden doskonale nie zgodziła się projekt.

Jmp. Chojcki, poseł liwski, tę iterum dawał racyą, iż gdyby ad normam dóbr ziemskich pozwolił na koekwacyą podatków, jakieby od braci, ordynacye mających, miał podziękowanie, że będąc posłem, pozwolił na agramacyą i nie miał na ordynacyą cyrkumspekcyi, z której pro tutamine Ukrainy piersi swoje stawiać muszą; asekurował się jednak ex supervacaneis nie wyłamywać proventibus, ażeby od tego, co więcej ma intraty z dóbr ordynackich, a nie służy, cederet ad usus Reipublicae, a kto służy, aby mniej importował. In reliquo, jako clo generalne i brzeskie do jutra jest odłożone, tak i on swoją pretensyą in crastinum odkłada.

¹⁾ **W. d.:** Appello fidei intaminatam jmp. podkomorzego krzemienieckiego, żem był pod komendą jego na Ukrainie, natenczas regimentarza partyi pogranicznych, toć już ta ordynacya nie może być pociągana ad sufferendum onus Reipublicae. Eksplikowałem prawo ordynacyi naszej. Jeżeli tedy szlachcie ma od służby więcej importancyi, niech to idzie in subsidium charitativum. Upraszał potem, ażeby mógł to sobie wziąć na deliberacyą do jutra.

Jmp. marszałek żalił się, że projekt commissionis, z wiadomych podatków ułożony, po kilkakroć czytany, dla powątpiewania jmp. liwskiego swojego dziś nie odbiera skutku, a Prowincya Lit. dopomina się o podpisanie onego; zaczem jmp. Chojeckiego upraszał, aby od swojej odstąpił pretensyi, alboteż ażeby sam to dubium chciał rezolwować, nie odkładając do jutra, po którego projektu zakończeniu wraz do czytania swego Prowincya Litewska przystąpić do swego deklarowała się. O cie zaś generalnem i brzeskiem spopondit, że w osobliwszym projekcie ułożone dnia jutrzejszego będzie czytane ¹⁾.

Jmp. Chojecki reposuit, że jako cło generalne i brzeskie, do prowentów należące, do jutra jest odłożone, tak pariter jego pretensya, ad eundem colligans scopum, in crastinum powinna być suspendowana, inferendo, że kiedy dla ichuncjów brzeskich i wołyńskich beneficium temporis licet non acquitatis jest pozwolone, tak pariter i dla niego powinno być udzielone.

Jmp. marszałek replikował, że cła dlatego do jutra są odłożone, bo kontrowersya jest inter duos, Prowincyą Litewską z ruskimi województwami, która bez skutecznego z obudwu stron pomiarkowania się uspokojona być nie może. Ta zaś o ordynacya illacya jako przez samegoż jmp. Chojeckiego jest wznieccona, tak przez samegoż może być dnia dzisiejszego rezolwowana.

Jmp. Grodzicki, poseł krakowski, wspominał o konstytucyach, przez jmp. Chojeckiego alegowanych, że do ekscpecyi podatków z dóbr ordynackich nie się nie regulują, na którą żadnym sposobem pozwolić nie obiecał, i żadne takowe prawo nie może być pokazane, któreby pro parte ekscpecyi militare miało,

¹⁾ Cz. III d.: Że mi zaś miał jakieś materye zalecić jmp. liwski, a ja nie mogę memoria onych capere, upraszam jmcı, aby eksplikował one. Jmp. liwski Chojecki, prosząc do jutra o czas do deliberacyi, eksponował, aby cło intra regnum nie było wybierane; 2-o, aby z cel generalnych do skarbu tylko Rzplitej, nie do skarbu J. Kr. Mości szła importancya, a 3-o, aby potrzeby Rzplitej na sejmie rezolwowane i decydowane były, nie przez komisya. Jmp. Podolski rożański, prosząc liwskiego, aby od zaciętości odstąpił, upewniał, że póty projekt cła czytany nie będzie, póki projekt komisyi nie będzie zakończony i ugodzony. *Dalej Chojecki prosi o prorogacye, marszałek, Grodzicki etc.*

bo wszystkie ordynacye propter fulcrum Rzplitej postanowione są. Pozwoliwszy zaś na to, tedy każdy żołnierz chciałby się ekscypować, censequenter wieleby się takowych znalazło ekscypeyi, żaden jednak disponente lege nie odzywa się z tem, gdyżby to było ultra aequalitatem, i takowć to tylko wynalazki propter jacturam sejmu bywają wymysłone: kiedy sam Bóg popularibus succurrit votis i sine exceptione personarum przez zjednoczenie sere do zbawienego pociąga końca, natenczas przeciwne prawu et aequalitati odzywają się sentymenta. Spodziewał się równie, że Prowineya Litewska, jako membrum cum corpore Rzplitej coadunatum, dnia dzisiejszego od czytania projektu nie miała się ekscypować, aliści przeciwną nad mniemanie słyszy rezolucyą, którzy aż po podpisany projekt koronnym deklarują swój produkować. Cło zaś generalne osobliwszym projektem opisać zalecił, prosząc jmp. liwskiego, ażeby od materyi, która jest prawu przeciwna, recedere raczył.

Jmp. Siruć, poseł inflancki, widząc, że ichmość panowie koronni urgent Prowineyą Lit. do czytania projektów swoich, odpowiedział, że już to jest extra tempus, bo według prawa dni są senatowi należące, dokąd nie z projektami, ale z konstytucyą iśchy należało, zaczem ante occasum solis podpisać projekt ichmciom pp. koronnym zalecał. Ad casum ordynacyi rzekł, że tylko tamuje sejmu cursum, czyniąc do jutra recursum; dla której, nie mając w swojej mocy, czasu nie można udzielić.

Jmp. Chojecki, poseł liwski, jmp. Grodziekiemu, posłowi krakowskiemu, replikował, że albo jmc in gremio nie był albo też nie zważał, gdy były cytowane konstytucye, dając racyą, że in aequali Republica dwojaki dźwigać ciężar, t. j. płacić i służyć, rzecz jest przytrudna, gotów będąc ad aerarium publicum to tylko konsekrować, co będzie od własnej zbywało ekspensy, które to pomiarkowanie w dobrach ordynackich ażeby ichmość pp. lustratorowie podczas rewizyi swojej ustanowili, upraszał. Cło zaś generalne sine exceptione od szlachty aby ad usum Rzplitej należało, a nie do skarbu J. Kr. Mości, wyjąwszy jednych tylko kupców, od których trzeci grosz J. Kr. Mości należeć będzie powinien.

Książę jmc Lubomirski, poseł czerski, super emersionem nowych coraz materyi, które do pożądanego końca cursum sejmu utrzymują, wielce narzekając, trojaką tylko dóbr królewskich,

duchownych i ziemskich czynił dystynkeą, do których osobliwie ziemskich ordynackie należą. Więc jmp. Chojecki, pretendując ekscpepyi, super aequalitatem wynosić się nie powinien, ponieważ equestris ordo równy na siebie przyjął trybut, lubo każdy jest wojenną pospolitego ruszenia obowiązany służbą, prosił tedy o kondescensyą jmp. Chojeckiego, ażeby in illa hora za czas stracony, tanquam rationem Deo redditurus, od swojej odstąpił pretensyi. Jakoż tenże jmp. Chojecki supersedował, obawiając się aliquam na siebie zaciągnąć erisim. A zatem czytany był projekt komisyi generalnej; in spatio czytania tego

Jmp. Jaroszewski, poseł plocki, instabat za Jasną Górą Częstochowską, aby vigore konstytucyi 1673 circa privilegia et immunitates suas zachowana była.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, subsumpsit, że ichmciom ks. paulinom od roku 1717 starostwo brzeźnickie do lat dwudziestu tylko było pozwolone, a to już przez lat 31 trzymają i hyberny nie płacą.

Ksiązę jmc Lubomirski, instando za tąż Jasną Górą, sam czytał przeszłego sejmu ułożony projekt, nie chcąc się wdawać z jmp. Uniatyckim in ratiocinationes, ale tylko supplicem pro Gloria Deiparae gentisque honore podał libellum.

Jmp. Czarnecki, poseł bractawski, in sensum idąc księcia jmc Lubomirskiego, respektem tenuty starostwa brzeźnickiego iterum na lat 20 pozwalał, ponieważ też forteca nie ma tyle funduszu na utrzymanie, jak wiele ma ekspensy.

Jmp. Uniatycki, poseł sendomirski, ex ratione projektu o Jasnej Górze Częstochowskiej zalecał, ażeby J. Kr. Mości P. N. Miłościwego jus patronatus circa praesentationem w temże starostwie brzeźnickiem na beneficia utrzymywane było¹⁾. Post hoc zakonkludowany jest in toto commissionis projekt, którego chcąc jmp. marszałek podpisać, gdy sensum ichmców explorabat²⁾,

Jmp. Czarnecki, poseł bractawski, odezwawszy się, nie

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. marszałek: wniesiona materya cale do projektu commissionis nie należy, ale może się to w innym czasie nadgrodzić. Odbieram do siebie projekt jasnogórski. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Czacki belzki domawiał się, aby wójtostwa dziedziczne, w królewskich dobrach leżące, jure terrestri płaciły podatki. Jmp. Uniatycki sendomirski, aby na jedną rotę tak senatorowie, jako i ex equestri ordine komisarze przysiegali.

chciał, ażeby cło generalne z tego projektu było ekskludowane, ponieważ toż cło generalne cum caeteris podatkovania generibus do aukcyi wojska czyli też zniesienia pogłównego reguluje się, dla której ekskluzyi cały commissionis projekt w niejaka idzie wątpliwość. Jako tedy cło przerzeczzone ad genera podatków przyłączone było, tak żadnej czynić nie życzył separacyi. Domawiał się oraz i o to, aby poczta generalna do tegoż projektu inserowana, któremu jmp. marszałek odpowiedział, że jako tylko kwarty, hyberty, pogłowne żydowskie, czopowe i szelężne directe do lustracyi na'eżą, tak te tylko w komisji generalnej są położone. Cło zaś generalne i brzeskie do lustracyi nie należy, zaczem osobliwszym projektem powinno być opisane; si-militer i o poczcie generalnej rezolwował¹⁾.

Gdy tedy jmp. marszałek pytał się o zgodzie na podpisanie projektu, jmp. Maliński, posel wołyński, ex ratione cla brzeskiego jeszcze nie zakończonego na podpisanie nie pozwolił. A zatem jmp. marszałek, facilitando interes, nie będąc do żadnej prywaty ani pretekstu przywiązanym, illibata fide asekurował się dnia jutrzejszego od żadnej nie zaczynać materyi, tylko od cla generalnego i brzeskiego amore boni publici, obligując, aby projekt commissionis mógł być już podpisany i więcej nie gluzowany; na co gdy niemal wszyscy pozwalali²⁾,

Jmp. Małachowski, zabrawszy głos, na tegoż projektu podpisanie z racyi, że jest ex mente izby przez jmp. sekretarza w kilku miejscach gluzowany, nie pozwolił, rezerwując podpis one-go do jutra, póki nie będzie ad mundum przepisany. Soluta tandem sesya in crastinum na godzinę ósmą.

SESYA TRZYDZIESTA PIERWSZA.

Die 7 Novembris.

Jmp. marszałek, zagaiwszy sesyą, wyraził, że po znacznych na dniu wczorajszym fluktuacyach spodziewał się tandem do szczęśliwego przyjść portu, kiedy projektu commissionis pod-

¹⁾ Cz. III d.: Książę starosta promovebat, aby podpisać projekt komisji. ²⁾ Cz. III d.: Jmp. Czacki: co innego komisya, co innego cla projekt. Ja sam, com o cło brzeskie mówił, proszę podpisać.

pisanie na dzień dzisiejszy determinowane, i lubo ichmość pp. wołyńscy dopominają się włożenia cła brzeskiego w projekt, ale jak to seorsivo titulo położyć się może, tak cursum sejmowania observando, pytał się ichmciów, jeżeliby woła ich była na podpisanie projektu commissionis dać assensum; na co gdy wszyscy ichmciowie zezwolili, odezwał się jmp. Potocki, poseł belzki¹⁾, który jako na dniu wczorajszym nie pozwalał na żadne separacye, tak na dniu dzisiejszym toż samo potwierdził, uskarżając się na niedyskrecyą ichmciów pp. posłów, że o racyą jmci się pytano, czemu nie pozwala; alegował pro sui justificatione, że posłowi każdemu wolno jest sentire quod velit et facere quod sentit.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, przypisywał oczywiście ichmciów pp. litewskich uporowi, że dla partykularnych swoich racyi i domowego interesu a suo illato odstąpić nie chcą, praefendo privata publicis. A jako ichmciowie pp. wołyńscy, belzcy, braclawscy etc. mają po sobie prawa, tak i jmc do żadnej materyi przystąpić nie chciał, póki cła brzeskiego interes nie będzie uspokojony.

Jmp. Gadoński, poseł gostyński, skrupulizował supra duos actus, które na dniu wczorajszym zaszyły w izbie poselskiej: nad pierwszym o podpisanie projektu commissionis aliis non sopitis materiis pod wieczór, a co większa jeszcze, pogluzowanym(!); nad drugim, że jmp. Potockiego, posła belzkiego, o justyfikacyą się pytano, czemu by na podpisanie projektu nie pozwalał. Zlą stąd wnosil konsekwencyą, że niedoskonała między ichmość pp. posłami znajduje się konfidencya et liberae vocis (którą antenatowie nasi pretioso nabyli partu, krwi wylaniem) utrzymanie. Jak wolnego narodu posłowi wolno mówić, co się podoba, tak nikomu dać justyfikacyi nie powinien. O cło generalne domawiał się, aby razem z brzeskiem uregulowane i podpisane było, dając z siebie racyą, że gdyby ta materya o cło generalnem i brzeskiem poszła w dylacyą, ułożone genera podatków nie wystarczyłyby na zniesienie głównego.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, replikując jmp. Malińskiego, posła wołyńskiego, eksplikował się, że Prowincya W. Ks. Lit. nie przy uporze, ale przy słuszości obstawa, mając

¹⁾ W.: interlocutorie nie pozwalał na cło brzeskie. Cz. III— jak w Cz. I, II, lecz krócej i dosadniej.

po sobie prawa już po tylekroć cytowane. Egzortował ichmciów kazusem ex annalibus Orzechowskiego za Zygmunta pierwszego, kiedy Rzplita podczas tureckiej wojny, zrekrutowawszy sto pięćdziesiąt tysięcy wybornego ludu, w którym wojsku stojącym pod Lwowem, partykularna wszcząwszy się animositas, że wołało wojenną opuścić okazją i porę omieszkać, tymczasem nieprzyjaciół, zawojowawszy Wołochy, Ruś całą zdezołował i spalił i wojsko nasze z pode Lwowa cum ignominia gentis rozeszło się, a Rzplita pokój akeptować z wielką dla ojczyzny utratą musiała. W takich okazjach, gdzie o większej importancyi rzecz idzie, privata publico cedere powinny. O cła brzeskie namienił, że z niego importancya na stipendia obraca się żołnierskie, kto tedy stara się o zniesienie onego, stara się nie o aukcyę, ale o redukcję wojska. A do tego, kto do cudzego przychodzi kraju, jego onera portare musi, więc na zniesienie cła tego żadnym sposobem pozwolić nie mógł.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, replikując jmp. Matuszewicza, reprezentował, że to rzecz niemalej konsekwencyi, o którą się ichmość pp. wołyńscy domawiają. Ta komora, będąc in convulsionem legum postanowiona et cum summo obywatelów tamecznych praepjudicio, zniesiona być powinna.

Jmp. Krasieński, poseł sandomirski, reprezentując, co za nieszczęśliwości dla niezgód domowych czekają ojczyznę, publica privatis praeferre radził. Cło to, które tyle czasu obradom publicznym zabrało, do przyszłego sejmu zawiesić zalecał, ponieważ i Prowincye Wielkopolskie lubo ciężkim pogłównego przyciśnione podatkiem, toż samo uczynić nie zbraniały się. Nakoniec kanonizacyą Świętej Kunegundy jmp. marszałkowi włożyć zalecał w konstytucyę.

Jmp. Matuszewicz, poseł plocki, nie dyzaprobował słusznej na fundamencie prawa ichmciów pp. wołyńskich o zniesienie cła brzeskiego pretensyi; exemplo dexteritatis konwinkował ichmciów pp. litewskich Prowincyi Wielkopolskiej, która, lubo od kilkunastu lat pod nieznośnym pogłównego jęczy ciężarem, a przecie się tak na swoim nie opierała zdaniu i ten podatek do przyszłego sejmu dźwigać nie odmówiła; spodziewał się i po ichmciach pp. wołyńskich, że tego cła do przyszłego sejmu suspense uczynią; co do sprawiedliwej każdego ojczyznę kochającego podawał animadwersyi.

Jmp. Podoski, poseł rożański, in sensum idąc jmp. Krasieńskiego, posła sendomirskiego, upraszał, aby ichmość pp. wołyńscy przykładem poszli województw wielkopolskich, którzy ciężar pogłównego dla miłości ojczyzny ponosić nieodmówili, aby ten interes dla brzeskiego do przyszłego odłożyli sejmowi. Uczynić kazał dystynkcyą między cłem i projektem komisji, które to cło, jako *particularis materia*, *seorsivo titulo* w konstytucyą włożyć się może, a o projekcie *commissionis* podpisanie, na którym cała *vis et cardo vertitur*, domawiał się. Jeżeliby zaś po podpisanym projekcie *commissionis* ta materya o cło brzeskiem utrzymać się nie miała, toć i projekt komisji wtenczas na nic się nie przyda. Zaczem, nie zatrudniając czasu, a *capite*, to jest od komisji zaczynać radził.

Jmp. Skrzetuski, poseł inflancki, widząc, że dotąd nie pożytecznego, nie skutecznego dla ojczyzny nie uradziło się, bo co krok to nowa dysputa, co się jednego dnia ułoży, to drugiego *invertitur*, uznawał to sam, że obiedwie strony, tak W. Ks. Litewskiego, jako ichmców pp. wołyńskich, mają fundamenta, ale unikając *malam interpretationem*, *eksplikować* ich *propter aemulationem invidiam* nie chciał. Upraszał ichmców pp. wołyńskich, aby, jako ten ciężar dotąd cierpieli i dalej go dźwigać *exemplo* województw wielkopolskich nie wymawiali się. Jeżeli Prowincya Litewska jeszcze dłużej to kontynuować będzie *certamina infallibilem* na tym partykularnym interesie sejmowi prognostykował *jacturam*.

Jmp. Kropiński, poseł brzeski, czyniąc refleksyę całej izbie poselskiej, że dla domowych nieswarów, *kolluzji et inter pares emulacyi* do tej za Jana Kazimierza przysła Rzplita sytuacji, że z żołnierza ogolocoła zostawszy, na wolności, męstwem antecesorów naszych nabytej tak szwankować poczęła, że dopiero za Jana trzeciego, straszego nieprzyjaciółom monarchji, do dawnego przychodzić poczęła lustru. Reprezentował stan terażniejszy Rzplitej, który w podobnej jak pierwej znajduje się sytuacji, aby o zmocnieniu, partykularne porzuciwszy interesa, sił jej naradzono się. A ponieważ końca projektu koronnego nie widział, upraszał go konkludować i którą godzinę na przeczytanie projektu swojego udzielić.

Jmp. Zagórski, poseł wołyński, nie kazał rozumieć o ichmciach pp. wołyńskich, aby tak zakamieniałego być mieli

serca, aby mała, quae manent patriam, każdy z nich nie przeni-
kał. Aby zaś o prawa i swobody domawiać się każdy nie miał,
tego sami ichmciowie pp. litewscy dyzaprobować nie będą. Cyto-
wał konstytucyą anni 1717, że taż konstytucya nie wspomina, aby
pieniądze z komory brzeskiej na wojsko obracać się miało, a cho-
ciażby i tak było, nie może tego Prowincya W. Ks. Lit. preten-
dować po nas, abyśmy nostro aere wojska ich sustentowali.

Jmp. M o g i l n i c k i, poseł gostyński, compellendo tak
ichmciów pp. wołyńskich, jako i Wielkie Księstwo Litewskie do
zakończenia tej partykularnej o cło brzeskiem materyi, wyznał,
że jmp. marszałek ad satisfactionem obudwóch stron wynalazł
medium sat congruum, aby w osobliwszy cło brzeskie było wło-
żone projekt, i na tem rozumiał, że obiedwie strony mogą pa-
cisci. Wyrażał żal swój, że na dniu wczorajszym jmp. Potoc-
kiemu, posłowi belzkiemu, justyfikować się kazano, że na projekcie
podpisanie nie pozwalał. Była to oczywista charakteru pospoli-
tego et liberi veto opresya. Wolno jest każdemu sentire, quid
velit bez dania od siebie justyfikacyi, co jak umartwiło jmp. belz-
kiego, tak pro amore ojczyzny podpisać nie będzie denegował
osobliwym cło brzeskie projektem.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, słysząc ichmciów pp. wo-
łyńskich z racyi depaktacyi na jmp. podskarbiego lit. uskarża-
jących się, nie rozumiał, ażeby na komorze brzeskiej takowe dziać
się miały inkonweniencye, bo jmp. podskarbi W. Ks. Lit. jako
vir rectae conscientiae, najmniejszych nie każe czynić egzakcyi,
bo to tylko odbiera, co mu instruktarzem od Rzplitej jest podano.
Ichmość pp. zaś wołyńscy za co się od należącej myta chcą wy-
łamać kontrybucyi, ponieważ z tejże do Gdańska nawigacyi wiel-
kie profita mają, a szlachcie w Litwie i z tego, co sam zarobi,
musi płacić podymne. Więc upraszał ichmciów, ażeby więcej in-
terturbare izby nie racyli, ale jaknajprędzej projekta uspokoiw-
szy, cum sitibundo ad fontes aquarum cervo, do J. Kr. Mości
pośpieszyli się.

Dano zatem znać jmp. marszałkowi o delegacyi ichmciów
panów senatorów od J. Kr. Mości do izby poselskiej, który
obviam wyszedłszy, zwykłą uczyniwszy onym adoracyą i do izby
wprowadziwszy, na pierwszym ichmciów między posłami ulokował
miejsce, jako to: jmei księdza Sierakowskiego, biskupa przemy-
skiego, jmp. Rzewuskiego, wojewodę podolskiego, jmp. Radojew-

skiego, kasztelana inowrocławskiego, jmp. Niesiołowskiego, kasztelana smoleńskiego, z których

JW. jmc ksiądz Sierakowski, biskup przemyski, wyraził, że troskliwe Jego Królewskiej Mości P. N. Mił. ku dobru pospolitemu starania, przychylające się ku myślom każdego, także prześwieznego senatu intima vota są okazyą i przyczyną, że dnia dzisiejszego in dignissimo izby poselskiej stan senatorski prezentuje się consessu, gdzie i on, intimus kolegów swoich ex ordine primo comes, stanął, nie tak orator jako egzorator, bo kapłan i biskup, z tą denuncyacją, że za szczęśliwego J. Kr. Mości panowania po sejmie pacificationis już rok 14 nastąpił, jako przy błogosławieństwie Boskiem za opatrnością J. Kr. Mości w wszelkie obfitujemy swobody i lubo świat cały wojennymi pałał ogniami, my jednak w słodkim z zazdrością Europy zostawaliśmy pokoju, czego i dalej J. Kr. Mość P. N. M. ojcowskiem życzy sercem, tudzież pragnie państwa swoje widzieć w swobody, w siły i szczęśliwość opływające. Że zaś dni terazniejsze według dyspozycji prawa prześwietnemu senatowi są należące, w których przezacnej izby praca do szczęśliwego przyszedłszy skutku, przed Majestatem pańskim powinaby się popisywać, zaczem J. Kr. Mość P. N. M. razem z Prześwietnym senatem pożądanego z tejże pracy advenientibus votis czeka szczęścia i skutku. Więc tenże jmc ksiądz biskup przemyski ex stallo suo razem z kolegami łącząc vota swoje, imieniem J. Kr. Mości i senatorskiem upraszał izby, ażeby jaknajprędzej z senatem złączyć się nie ociągała, czego postronne narody obawiać się będą, gdy circa observationem praw dzieło rad naszych zakończujemy.

Jmp. Rzewuski, wojewoda podolski, żalił się na tę nieszczęśliwość, że już lat 12 minęło, jako J. Kr. Mość, łaskawy ojciec i z nim prześwietny senat braci złączonych nie widział, od którego czasu miła ojczyzna na los nieszczęśliwości i niebezpieczeństwa puszczona, bez sejmu i rady zostaje, w której tak sławne obszernych krajów narody należytego porządku nie postanowiły. Boli na to serce, myśl strapiona usycha, język tępieje, usta same dobrze głosu nie wydają, wiele razy przychodzimy do tej izby deputaci i zapraszamy starsi kochanych braci naszych do złączenia się, tyle razy sejmy nie dochodzą; wiele razy podajemy do wspólnego ratunku ręce, tyle razy skutku mi-

łości nie znajdujemy. My to ci jesteśmy, co po województwach, ziemiach i powiatach krewnych swoich mamy, którzy w tejże izbie na publicznej usłudze zostawaliśmy, a teraz doświadczoną ku ojczyźnie i J. Kr. Mości wierność przysięgą potwierdziliśmy, i jednąż wolnością i prawem rządźmy się, w jednymże kraju fortuny, substancją i honory mamy. Nareszcie wyrażał prawdziwe J. Kr. Mości żądanie, że nie dla prywatnego interesu, ale dla uniwersalnej wszystkich szczęśliwości chce zjednoczonych młodszych z starszymi oglądać, do którego złączenia się o jako najprzedsze upraszał pośpieszenie.

JW. jmp. R a d o j e w s k i, kasztelan inowrocławski, też same prześwietnego senatu desideria, które koledzy jego wyrazili, powtórzywszy, doniósł przezacnej izbie poselskiej, że J. Kr. Mość zaprasza do złączenia się in commune orbis starszych braci z młodszymi *delicium atque solatium*; tegoż szczęścia prześwietny pragnie senat i otwarte wyciąga ręce na godnych zacnych gości przywitanie, ażeby z ich *prac aureae messis* mógł *colligere manipulum*.

JW. jmp. N i e s i o ł o w s k i, kasztelan smoleński, należyte od J. Kr. Mości przywitanie, a od senatu zwyczajną uczyniwszy *obserwancją*, żalił się na nieszczęście ojczyzny, że już to szósty sejm bez żadnego skutku terminuje się. Pytał się, *ubi sunt Athenae?* *ubi Priamus?* *ubi ingens gloria Dardanidum?* gdzie jest teraz sprawiedliwość? gdzie fortece? cekaury i arsenały? gdzie męstwo, siły i komput wojska? *Proh pudor* i wspomnieć! wszystko to poszło in *oblivionem*. Upraszał zatem izby z senatem do łączenia się.

Jmp. m a r s z a ł e k odpowiedział ichmeiom pp. senatorom, że w tem pożądaniu stan rycerski zawsze zostaje, że pragnie *satisfacere regi, legi et libertati*. Naprzód *regi*, bo jako królowi i panu na znak wierności swojej należący powinniśmy wypłacić trybut. Potem *legi* przez utrzymanie podanych od tronu propozycji w senacie rezolwowanych, a od stanu rycerskiego projektami ułożonych formując *sensuum unionem*. *Libertati* zaś z przyłączenia się do senatu, bo jako *individuum corpus ab anima* jesteśmy, tak nie zechcemy obrumpere *cursum* do złączenia się z prześwietnym senatem, coby w momencie stać się mogło, gdyby wszystkie ułatwione były materye, które jak prędko uspokoją się, wraz pośpieszyć będziemy chcieli. Ruszywszy się ichmość

pp. senatorowie z miejsc swoich i, pożegnawszy izbę, comitati przez jmp. marszałka do drzwi izby poselskiej.

Powróciwszy, jmp. marszałek wyraził, że uznawszy dostatecznie chęci wspaniałość serca J. Kr. Mości, kiedy nas chce do siebie przytulić, uznaliśmy i braci starszych życzliwą ku nam przychylność do złączenia się z sobą nas zapraszających, ażebyśmy w spólnych obradach razem z nimi porozumieć się mogli, coby każdego z nas permovere powinno, ażeby już więcej *rationari nec certare* w izbie, lecz czempredzej projekta do konkluzji *accelerare*.

Książę jmc Lubomirski: jako od początku panowania swego J. Kr. Mość pragnie widzieć Rzplitą unione animorum złączoną, tak i teraz przez ichmciów pp. delegowanych senatorów zaprasza do zgody i jedności. Lecz gdy już in alienam wkroczyliśmy *messem*, to jest w czasie senatowi naznaczonym wszczęliśmy cła brzeskiego kwestyą, która nam tamuje odrady, obawiać się kazal, ażeby comitiorum navis na pomienionej nie zasadziła się tamie. Upraszał tedy ichmciów pp. ruskich, ażeby na własnem nie zasadzając się zdaniu, zelo pietatis et amore in patriam przystąpić chcieli do umówienia się, po czemu na komorze brzeskiej płacić mają, pytając się ichmciów, co jest z większą szkodą, czy kilkaset na komorze stracić, czyli też sejm, opus saeculorum, zerwać.

Jmp. Czacki, poseł bełzki¹⁾, *facilitando* o cła brzeskiem kwestyą, takowe podał medium, ażeby ichmciowie pp. ruscy do przyszłego sejmu płacili²⁾, wyjąwszy flisów, i myto starościńskie per totum zniósłszy.

Jmp. Czarniecki, poseł braclawski, in volumine legum trzydzieści i kilka rachował konstytucyi, które szlachtę od cła płacenia na komorach uwalniają, także i w Brześciu wyraźnie nie płacić nie każą, co się przeciwnie teraz dzieje, kiedy statki ruskie w Brześciu przez dwie niedziele pod dragiem stojąc, dużo

¹⁾ **W.:** Reponendo J. O. ks. jmc Lubomirskiemu, wyraził, że pierwsza usilność powinna mieć obserwancją praw. Wnieśliśmy tyle konstytucyi, a ichmość litewscy tylko jedną konstytucyą niby zbijają te nasze prawa, które tylko dla kupców, dla ułożenia różnicy W. Ks. Litewskiemu z naszymi województwy.

²⁾ **Cz. III d.:** Po 2 złote od łasztu lub według konstytucyi 1703.

opłacać się muszą, które cło do skarbu litewskiego na fundamencie niezbyt doskonałym dwóch tylko konstytucyi 1736 i 1717 bywa(ją) wymagane, bo pomienione konstytucye nie mogą ligare kraju koronnego, ale chyba tylko brzeskie territorium; chcąc jednak takową umolifikować trudność, ten podał sposób, ażeby ichmciowie pp. ruscy przez połowę w Brześciu, a przez połowę w Koronie tegoż cła płacili.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, replikował, że alegowane przez ichmciów pp. ruskich konstytucye generalitatem w sobie zawierają; odpowiedział i dalej, że na konstytucyą w Koronie ustanowioną gdyby kto, z Litwy jadąc, odpowiedział, że do niego nie reguluje się, przecieży mu cło zapłacić rozkazano. Więc a pari komorę brzeską defendował. Depaktacyi zaś w Brześciu żadnych niemasz, owszem przez terażniejszego jmp. podskarbiego stała się allewiacya, gdy tynf inaczej jest redukowany. Było zaś województwo wołyńskie od cła wtenczas ekscypowane, kiedy wszyscy generalnie płacili pobór, to jest, gdy każdy poborcom od wszelkiego towaru zapłacić musiał. A do tego ichmciowie pp. wołyńscy od konstytucyi 1717 nie powinni się wyłamywać, bo samiż na nią wtenczas pozwolili, ile gdy tegoż sejmu marszałka swego mieli kraju, jmp. Ledóchowskiego. Upraszał zatem ichmciów, aby do sejmu przyszłego, nim jakowe medium adinventur, toż cło płacić raczyli¹⁾.

Jmp. Wolski, poseł inowrocławski, idąc in sensum jmp. Czackiego, pretendował, ażeby od łasztu po dwa złote na komorze brzeskiej cła płacono, zniósłszy flisowskie i myto starościnskie.

Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, instabat do jmp. marszałka, ażeby, controversionis provinciam wzięwszy na siebie, chciał ichmciów pomiarkować, gdyby jako zniesienie pogłównego, tak i cło brzeskie do przyszłego sejmu było odłożone.

Jmp. Chojecki, trzy razy odezawszy się, że niemasz

¹⁾ **Cz. III d.:** Jmp. Przyluski braclawski: mamy swoje wojsko, a nacóż litewskiemu płacić? **W.:** Jmp. Przyluski, poseł podolski(!), rozumiejąc, że pro lapide offensionis ta materya jest terażniejszego sejmu, ale któżby był takowy i któżby w Koronie miał brać, gdyby takowe były libertacye, jako my mamy, więc ten niech będzie pro lapide offensionis, kto praw nie obserwuje i łamie one.

zgody, eksplikował się, 1-o, że niemasz zgody na to, aby się posła pytać miano, dla jakiej racyi na co nie pozwala, bo in libera gente każdemu jest głos wolny ad vetandum, i nie powinien się z tego justyfikować, 2-o, niemasz zgody i na to, ażeby sejm nie doszedł, bo każdy sejm doszły jest to basis et fundamentum Majestatis, boni ordinis et dispositionis, 3-o, niemasz i na to zgody, ażeby sejm doszedł bez fundamentu i dobrego porządku postanowienia, ile wiele województw, multas mając necessitates et desideria, gdyby zupełnie akwietowane nie były, jako i on miał we zleceniu in curia patrum o różne domówić się interesa, ale dla wszczętej cła brzeskiego lukty inszemu to musiał porzucić czasowi, który już prawie in agone zostaje, in spatio którego singulorum desideriis dogodzić trudno, bo tylko sam Bóg in triduo potrafił templum destruere et iterum reaedificare, czego ludzka moc dokazać nie może.

Jmp. Horain, poseł wileński, na inveteratum uskarżając się habitum, który jest major natura, tak, iż od lat kilkunastu zwykli sejmowy czas na jednych tylko tracić kontrowersyach, sądził o materyi cła brzeskiego, iż w izbie poselskiej nie powinno zatrudniać cursum, nie wątpił jednak o tem, ażeby ichmciowie pp. wołyńscy nie byli z tego kontenci, gdy toż cło w Litwie i Koronie przez połowę płacić będą, których o ostatnią w tym punkcie prosił rezolucyą, żaląc się, że dla ich dysceptacyi Prowincya Litewska z swoimi nie może się mieścić projektami.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, o zniesienie cła brzeskiego omnino domawiał się, próbując, że konstytucya 1717 do przyszłego sejmu tylko je ustanowiła; na te tedy zapatrzwszy się nie bez admiracyi i podziwienia, jmp. Dylewski, poseł smoleński, kontrowersye, powiedział, że Polska tego się doczekała, iż postronni nie będą mówić, że się sejmy polskie zrywają, ale że się o szkuty i o komiegi rozbijają. Uragał się z ichmciów wołyńskich, których antecesorowie dla ojczyzny własnej krwi nie żalowali, a oni cząstki pieniędzy dla niej żalują, kiedy cła płacić nie chcą, które idzie na obronę Rzplitej¹⁾. Po którym jmp. Po-

¹⁾ Cz. III d.: Jmp. marszałek: projekt cła generalnego i brzeskiego jest łatwiejszym sposobem ułożony, tylko że coś w nim upatruje jmp. Potocki, zaczem niech go raczy pozwolić czytać. Jmp. Potocki: na cóż ten projekt czytać, kiedy ja ge-

tockiej, posel belzki, odezwał się i na cła generalnego projekt per totum nie pozwał.

Jmp. marszałek respektem cła brzeskiego takowe jeszcze podał medium, aby do projektu to było położono: „że toż cło brzeskie ante omnia na przyszłym sejmie powinno być rezolwowane“, na co gdy wszyscy ichmciowie pozwolili, tym sposobem pomieniona in toto uspokoiła się materya.

Książę jmc Lubomirski, zabrawszy głos, wyrażał, że i sejm terażniejszy i dzień dzisiejszy vergit ad occasum, a jeszcze zadnen projekt doskonale nie jest zakończony, za co ostatniej kary boskiej spodziewać się kazał, ponieważ wszystkich universaliter collimant zdania, aby komisya generalna była podpisana, respektem której jmp. marszałek satisfecit juramento, kiedy już trzy razy się pytał, zaczem iterum jmp. marszałka upraszał, ażeby chciał explorare sensum, jeżeli jest na podpisanie tejże komisyi zgoda. Co gdy po trzy razy pytając się uczynił, wszyscy ichmciowie na podpisanie zgodzili się, i tak tedy projekt komisyi generalnej koronny jest podpisany i zakończony.

Książę jmc Lubomirski, powinszowawszy ichmeiom podgodną dyrekcyą jmp. marszałka tak szczęśliwego dzieła, upraszał, aby prześwietna Prowincyja Litewska do czytania projektu komisyi przystąpić chciała¹⁾, który hoc instanti był czytany. Że zaś dla zbyt spóźnionego czasu nie mógł być do końca przeczytany, jmp. marszałek do kontynuowania tegoż projektu solwował sesyą in crastinum.

SESYA TRZYDZIESTA DRUGA.

Die 8 Novembris.

Jmp. marszałek, wyznając dzieło łask boskich, kiedy po tak długich pro et contra kontrowersyach przyszedł tandem czas szczęśliwy podpisania projektu commissionis Prowincyi Koronnej na dniu wczorajszym, compellebat Wielkie Księstwo Lit., aby pari methodo zaczawszy projekt swój, kończyć go raczyli. Pro-

neralnie na cło nie pozwał. (*Podobnie W.*). Odzywali się tedy podolscy i niektórzy, aby żegnał jmp. marszałek, kiedy nie chcą tu sejmu. ¹⁾ Cz. III d.: *Horain popiera ten wniosek.*

jekt zaś cła brzeskiego po skończonym projekcie W. Ks. Lit. czytać przyobiecał. Po skończonej mowie jmp. marszałka odezwano się uno labio W. Ks. Litewskie i (o) kontynuacją projektu swego czytania upraszało. Zaczem wyszedłszy jmp. sekretarz solito more na środek izby, czytać go zaczął, do którego skorygowania cum admiratione Prowincyi Koronnej ledwie czasem kto się odezwał. Podczas którego przyszedłszy, jmp. Potocki, starosta grabowiecki, z swoją onegdajszą odezwał się pretensją, że na cło brzeskie nie pozwala. Co gdy się stało in tractu czytania tegoż projektu, victus perswazyami przyjaciół ustąpił, ea tamen conditione, aby po skończonym projekcie W. Ks. Lit. interes cła brzeskiego pro primo et principali objecto był wzięty i zakończony; który sine ulla fere contradictione circiter w godzinie skończywszy się, zabrał głos jmp. Łopaciński, poseł inflancki, dopraszając się, aby Inflanty, jako część, do członków Rzplitej należąca, iisdem immunitatibus, prerogatywami i swobód wolnością nie tylko gaudere mogła, ale jako omnibus exposita hostilitatum impetibus, należyta nad sobą miała od braci swych kompasją. Nakoniec, z długą nie chcąc się rozciągać ekspresyi swoich energią¹⁾, ex tenore instrukcyi swojej projekt inflancki pod łaskę oddał, upraszając, aby do konstytucyi był włożony.

Jmp. marszałek po przeczytaniem W. Ks. Lit. projekcie ad mentem prawa pytał się Prowincyi W. Ks. Lit., jeżeli ichby była uniwersalna zgoda pozwolić na podpisanie projektu.

Odezwał się jmp. Skulciecki, poseł orszański, z kontradycją, że ponieważ tenże projekt pogluzowany, na podpisanie onego pozwolić nie mógł, póki by ad mundum nie był przepisany; convictus tamen persuasionibus ichmeiów panów litewskich, osobliwie jmp. Sirucia, posła kowieńskiego, że jmp. marszałek, jako intaminatae fidei kawaler, przysięgą de non addendo neque minuendo quidquam obowiązany, ten projekt, lubo pogluzowany, podpisać może, od swojej odstąpił kontradycyi.

Jmp. Siruć, poseł kowieński, odezawszy się interlocutorie, upraszał, aby ichność pp. senatorowie koronni, posesycie w Litwie mający, do tejże komisyi admissi byli.

¹⁾ W. d.: Wyraził, że Księstwo Inflanckie do tej przyszło niepomysłności, że wszystkie prawie dobra królewskie poczytane za ziemskie; upraszał o przyjęcie projektu, który oddał do łaski.

Jmp. Dylewski, poseł smoleński, wnosząc sobie plus tempore, że ta komisya z wielu senatorów i lustratorów będąc złożona, opresyą by ubogiej szlachcie czyniła, o determinacyą certi numeri ichmców pp. senatorów upraszał. Solito suo more domawiał się, aby na kalwinów i lutrów dwójaka włożona była hyberna lub inszy podatek, allegando, że i w cudzych krajach, gdzie jest pressus catholicismus, lepiej się opłacać musi, niżeli religio dominans. Aby Żydzi na fundamencie wniesionej swojej prekustodyi in spatio 5 lat się pochrzcili, sin secus, aby za granice poszli. Cyganów, którzy się samą bawią kradzieżą et nullum fixum locum standi mają i podatków nie płacą, aby wypędzeni z kraju byli. Funkcye publiczne, jako to: poczta koronna, komory, starostwa, aby dysydentom poodbierane były, upraszał¹⁾.

Jmp. Zagórski, poseł podolski, wyraził, że jako cło brzeskie między dwiema stanęło projektami, koronnym już podpisanym a litewskim, będącym na dotarciu podpisania, tak jeżeli na pierwszy pozwolił, na ostatni żadną miarą nie może, póki cło brzeskie inter haec duo saxa skończone i podpisane nie będzie.

Jmp. Skrzetuski, poseł inflancki, nie z małym zadumieniem wyrażał, że ichmcio wie pp. wołyńscy, pozwoliwszy na czytanie projektu W. Ks. Lit. i in tractum wszedłszy tegoż projektu dnia wczorajszego, teraz diffugiis allaborant, aby nie był podpisywany, póki by dostateczna ratione cła brzeskiego ichmcio m nie stała się satysfakcya. A co większa, że pierwszy poseł, jmp. Maliński, poseł wołyński, dawszy na dniu wczorajszym od siebie rezolucyą, że też materya cła brzeskiego do przyszłego sejmu miała być zawieszona, a teraz ichmcio wie wstecz się cofają²⁾.

Książę jmc Lubomirski, poseł czerski, winszując Prowincyi W. Ks. Lit., że tak dobrze i fundamentalnie projekt swój ułożyła, że najmniejszej fere o niego nie było w izbie kontrowersyi, tejsze samej zgody i harmonii życząc prowincyom koronnym, życzył, aby przykładem Prowincyi W. Ks. Lit. poszedłszy, czasu nigdy nieopłaconego nie trawili et particularia publicis nie preferowali. Eksprobrował jmp. Malińskiemu, że sam z tem się

¹⁾ Cz. III d.: Na pytanie powtórne, czy zgoda na projekt litewski, jmp. Ulewicz wołyński; niemasz zgody, odpowiedział.

²⁾ Cz. III d.: Jmp. Gurowski podolski: ale to już i nie czas łączyć się z senatem.

odezwał, że libentissime pozwalał na czytanie projektu W. Ks. Lit., aby po zakończonym materya o cła brzeskiem mogła się agitari. Zacóż tedy sam, dawszy takie medium, teraz do podpisu projektu W. Ks. Lit. tamuje drogę? Upraszał jmp. Malińskiego ad mitiora condescendere.

Jmp. Maliński, odezawszy się, tę z siebie dał justyfikacyą, że lubo sam pozwolił na dniu wczorajszym non consultis fratribus, dzisiaj od niej odpisywać się musi.

Jmp. marszałek, idąc za zdaniem księcia jinci Lubomirskiego, posła czerskiego, upraszał ichmciów pp. wołyńskich, ut ad mitiora condescendant i słowa, na dniu wczorajszym danego, trzymać się raczyli, dając z siebie sponсыą, że zaraz po podpisaniu projekcie W. Ks. Lit. do cła brzeskiego przystąpi.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, pytał się ichmciów pp. litewskich, jeżeli liberum veto należy do ich projektu albo też nie należy, co jeżeliby tak było, tedy na czytanie projektu komisji litewskiej pozwolić deklarował.

Jmp. Horain, poseł wileński, oświadczał się, że Prowincya Litewska mogłaby tamować projekt koronny, jednak tego czynić nie chciała, zacóż tedy ichmciowie wołyńscy projekt komisji W. Ks. Lit. teraz tamują dla cła brzeskiego, które do pomienionej nie reguluje się komisji, więc prosił ichmciów, ażeby super-sedować raczyli¹⁾.

Jmp. Siruć, poseł inflancki, superaddidit, że ta ichmciów pp. wołyńskich niezgoda nie jest na pomieniony projekt komisji, ale na zgodę litewską.

Jmp. marszałek, widząc dwojaki ichmciów pp. wołyńskich skrupuł, raz z przyczyny projektu komisji litewskiej, drugi raz z cła brzeskiego wynikający, upewniał ichmciów, że po podpisanej komisji litewskiej wraz będzie projekt cła brzeskiego czytany.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, na podpisanie komisji pótý pozwolić nie deklarował, póki cło brzeskie nie będzie zniesione.

¹⁾ Cz. III d.: Ks. poseł czerski: przyrzekł jmp. marszałek, że po podpisaniu projektu litewskiego przystąpi do projektu cła generalnego i brzeskiego; a na cóż tamować? Jmp. Horain wileński proponował jmp. marszałkowi, aby zęgnął, kiedy litewskiego projektu podpisać nie pozwalają. Jmp. Czerwicz wołyński stitit activitatem, pozwalając potem na głosy.

Jmp. marszałek asekurował się z tem, że respektem cła brzeskiego projekt już jest napisany, tylko że tego słowa jeszcze nie masz, żeby albo było zniesione, albo na przyszłym sejmie uspokojone, więc ażeby adaequatum do uspokojenia pretensyi mogli wynaleźć medium, upraszał.

Jmp. Przyłuski, poseł braclawski, dopraszał się, ażeby cła brzeskiego interes teraz omuino był uspokojony, ponieważ i pogłówne relative do sejmu przyszłego teraz znosimy i o niem w projekcie wzmiankę uczyniliśmy, więc i tu toż samo w projekcie położyć zalecał.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, przypominał ichmciom wołyńskim, że toż cło brzeskie respektem uspokojenia pretensyi dnia wczorajszego z ichże zezwoleniem odłożone było do sejmu przyszłego, zacóż teraz deklaracją swoją nazad rewokują, więc ażeby się swego trzymali słowa, upraszał.

Jmp. Przyłuski nie negował na podpisanie komisyi litewskiej cum hac conditione, że się nie ruszymy do senatu, pókiej cło brzeskie nie będzie uspokojone.

Jmp. marszałek, słysząc dwojaką o uszy obijającą się materyą, iż ichmci litewscy dopraszają się o podpisanie projektu komisyi, wołyńscy zaś o zniesienie cła brzeskiego domagają się, prosił izby o rezolucyą, do czego by wprzód miał przystąpić, ponieważ projekt komisyi litewskiej już jest skoncentrowany i projekt cła brzeskiego ułożony z tym dokładem, że na przyszłym sejmie stany Rzplitej do żadnej materyi nie przystąpią, póki cło brzeskie uspokojone nie będzie.

Jmp. Poniąkowski, podkomorzy koronny, przedkładał ichmciom, że straconego daremnie czasu ścisły Bogu oddać będziemy musieli rachunek, jakoż i onby in determinio głosu nie zabierał, gdyby w izbie takowych nie słyszał materyi, które pożądaną otrzymują skutek, a zatem jako żaden, dwie rzeczy razem traktując, do zamierzonego nie może przyjść końca, tak o dwóch współ kontrowertując projektach, taż sama nastąpić mogłaby konsekwencya, więc bronić podpisania projektu komisyi litewskiej jako jest to directe contra libertatem agere, tak na podpisanie onego zezwolić, jest to powszechnemu aequalitatis dogodzić pożądanu, tudzież i własnej swojej chęci, bo każdy, głos wolny mając, i po podpisaniu komisyi będzie się mógł przymówić do pro-

jektu cła generalnego i brzeskiego; więc ichmciów wołyńskich upraszał, ażeby podpisania komisji litewskiej tamować nie chcieli.

Jmp. Potocki, poseł bełzki, powiedział w te słowa: z zatamowanego na dniu wczorajszym projektu cła generalnego urosła niesprawiedliwa opinia, jakoby temu projektowi miał kontradykować; na co krótko eksplikuję się, że cła generalnego nie tylko życzę, ale o niego suplikuję, byleby temu pożądanemu sposobowi ustąpiło agramujące cło brzeskie, dla czego zaraz po przeczytany i ugodzonym projekcie W. Ks. Lit. proszę, mości panie marszałku, aby projekt cła generalnego był czytany i podany ad trutinam et consensum prześwieatnej izby ¹⁾.

Jmp. Karwowski, poseł bielski, żaląc się na stratę i wycieńczenie daremne drogiego czasu, eksplikował izbie, że projekt dlatego nazywa się a projiciendo, ażebyśmy tylko rzucali sentymenta dla ratowania ojczyzny, a nie dlatego, abyśmy rzucali ojczyznę. Na cóż się przyda rzecz układać, kóło niej pracować, a nie kończyć, i gdy Prowincya Litewska komisją swoją ex unanimi assensu utarła i należycie skoncentrowała, zacóż bronić, aby była podpisana, który to podpis prawdziwym jest fundamentem, vis et robur konstytucyi naszej. Mówił i powtórnie: co jest za racya podpisania bronić, kiedy cła brzeskiego projekt osobliwie jest opisany, i chybaby komu to czynić dlatego podobalo się, aby czas marnie strawić; lecz to jest ciężki grzech contra statum, nigdy restytucyi uczynić nie mogący. Zgrzeszyłby i ten, kto by na Prowincyą Litewską narzekał, żeby propria autoritate miała komu cła płacenia jugum imponere, ponieważ województwa ruskie roku 1717 dobrowolnie one sami na siebie przyjęli, kiedy pomienioną konstytucyą przez swego ziomka, jmp. Ledóchowskiego, marszałka sejmowego, podpisali, która to konstytucya nie in privato, ale in plenis ordinibus jest postanowiona. Więc Prześwieatnej Prowincyi Lit. nikt nie może gwałtem przymusić, ale

¹⁾ Cz. III d.: Jmp Maliński: niemasz zgody. Jmp. Kropiński brzeski: my, cośmy kontrowertowali w tej materyi, upewniamy, że po podpisanym projekcie cła W. Ks. Lit. przystąpimy do uspokojenia kontrowersyi o cło. Jmp. Pocięj kowieński: prześwieatne prowincye koronne czas nam zabrały, upraszamy przynajmniej pozwolić, aby podpisany był projekt. Jmp. Marniecki wołyński: upraszamy, abyście nam Wpańowie za złe nie mieli, że przy prawie i instrukcyi obstawamy.

tylko trahere funiculis caritatis, ażeby czegożkolwiek na komorze brzeskiej ustąpić mogła, jako i teraz duplex genus wojewodzkiego i starościńskiego mogła odstąpić. Pytał się ichmciów pp. wołyńskich, co jest droższego: czy cło, czy myto, czy czas stracony? Stracimy na cło, nie pożywimy się na mycie, więc ichmciom wołyńskim z Prowincją Lit. amicabili compositione traktować interes zalecał, a nie imperative postępując, bo pomienione cło mają sobie konstytucyą przybite i obwarowane. In reliquo tę ichmciów wołyńskich pretensyą sądził być sztuką nakręconą na zepsucie sejmu terażniejszego.

Jmp. Zagórski, poseł wołyński, wyraził, że każdy poseł przy prawach obstawać powinien, jako i ichmość wołyńscy obstać, tak wiele pro parte sua alegowali konstytucyi, jednak konstytucyą przez jmp. Karwowskiego cytowaną anni 1717, nie jest ejusdem roboris, jak być ichmość litewscy rozumieją, bo tylko do dwóch lat miała służyć. Że zaś teraz ichmość litewscy na komorze brzeskiej duplex genus ustępują, to tylko dają, czego mieć byli nie powinni.

Jmp. Karwowski, interlocutorie odpowiedział, że ponieważ tylko do dwóch lat służyć miała, zacóżęście potem płacili i przez to płacenie sami weszli przerzeczonej konstytucyi in acceptionem?

Jmp. Poniatowski, poseł zakroczymski, jużby rozumiał, że ichmość pp. wołyńscy mogliby od swojej condescendere pretensyi, ponieważ ichmciom dosyć doskonale jmp. Karwowski wyeksplikował; daj Boże, żeby się tu każdy takowy mieścił, jaki jest on życzliwy syn ojezyny, że zaś ichmość pp. wołyńscy na podpisanie projektu komisyi lit. nie pozwalają dla cła brzeskiego, życzył toż cło ad normam pogłównego do przyszłego odłożyć sejmu, albo też inne sposoby, które są teraz podane, akceptować.

Jmp. Laniewski, poseł słonimski, wołałby być słuchaczem, niż kaznodzieją, gorszył się z ichmciów wołyńskich, przedtem do Litwy należących, którzy i teraz litewskim statutem się sądzą, a jednak immemores beneficiorum na Litwę biją i tę chcą skasować konstytucyą, którą ziomek ichmciów, jmp. Ledóchowski, będąc marszałkiem sejmowym, podpisał. Więc upraszał ichmciów, ażeby albo pozwolili na podpisanie projektu komisyi lit., albo, jeżeli nie pozwolą, aby jmp. marszałek pożegnał izbę, protestu-

jąc się, że nie z Litewskiej Prowincyi, ale z województw ruskich niedojścia sejmu terazniejszego będzie okazywał.

Jmp. Kropiński, poseł brzeski, widząc, że ichność wołyńscy mocno się na swoim zasadzili zdaniu, nie pozwalając na podpisanie projektu lit., podobnym sposobem, jako i jmp. Laniewski, upraszał jmp. marszałka o pożegnanie izby poselskiej.

Jmp. Cieszkowski, poseł wołyński, in gremio ichmciów pp. posłów dopiero przy konkluzyi sejmu przybywszy, witał wszystkich i adorował sentymenta, ex mente instrukcyi swojej upraszając, ażeby cło brzeskie, niesłusznie wyciągane, było skasowane, tudzież ichność pp. brzescy, praeferendo bonum publicum nad prywatę, jako partykularnego interesu, aby odstąpić raczyli.

Jmp. Zagórski, poseł wołyński, żadnych nie obawiając się pogrożek, eksprobrował Prowincyi Litewskiej, że onus cła brzeskiego na województwo wołyńskie impositive jest włożone, sub cuius iugo dotąd zostawać musi. Żeby zaś jakowa stąd niedojścia sejmu mogła emanare racya, tedy nie z ich, ale z Prowincyi W. Ks. Lit. przyczyny, bo województwo wołyńskie wiele pro sua parte cytowało konstytucyi, których ichność litewscy przez pięć dni albo nie słyszeli albo nie zrozumieli¹⁾.

Jmp. Podolski, poseł rożański, słysząc obiedwie strony przy prawach słusznie obstające, upraszał ichmciów wołyńskich, ażeby się asekuracją jmp. marszałka kontentowali, który przyrzekł zaraz po podpisanym litewskim projekcie przystąpić do czytania cła brzeskiego, więc gdy się komu nie spodoba, wolno będzie natenczas nie pozwolić nie tylko na projekt, ale na cały sejm, a teraz Prowincyi Litewskiej nie krzywdzić, którzy sami o podpisanie projektu swego dopominają się.

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski, upraszał ichmciów pp. wołyńskich, aby chcieli ustąpić tempori, kiedy już prawie ostatnia sejmowania wybija godzina, gdyby na podpisanie projektu pozwolić raczyli, a potem do czytania cła generalnego przystąpić zechcieli. Cytował konstytucyą 1699, że tego dnia sejmy kończyć się mają, którego i poczynają. Zaczem upraszał jmp. marszałka, aby jeszcze nie żegnał izby, ale projekta czytać kazał.

¹⁾ *Zamiast tego głosu Cz. III podaje:* Jmp. Laniewski: lub o zgodę na podpisanie projektu W. Ks. Lit. lub o żegnanie upraszamy.

Jmp. Maliński, poseł wołyński, ad casum wspomnianej przez jmp. Karwowskiego jakiejsik ad instar sztuki, na zepsucie sejmu nakręconej, odpowiedział, że ichmć pp. wołyńscy dalecy są od sztukmajstrów i na sztukach się żadnych nie znają, bo bez dependencyi przy prawach swoich słusznie oponują się; jednak, ażeby jakowej per sinistram interpretationem nie popadł z kolegami swymi opinii, z miejsca swego na podpisanie projektu komisji litewskiej chętnie zezwolił, hoc adjecto, aby po podpisaniu onego cło brzeskie było zaczęte i konkludowane. Jakoż eo instanti projekt komisji generalnej W. Ks. Lit. przez jmp. marszałka jest podpisany.

Jmp. marszałek: Jest za co Najwyższemu Zastępów Bogu podziękować, kiedy post multas disceptationes z życzliwych ojczyźnie afektów ichmciów pp. wołyńskich projekt komisji Prowincyi W. Ks. Lit. stanął podpisany. Ażeby zaś z osoby swej uniknąć supozycji jakiej, projekt cła generalnego i brzeskiego według deklaracyi jmp. sekretarzowi czytać zlecił; jakoż jmp. sekretarz przeczytawszy go totalnie,

Jmp. marszałek wyraził, że ad satisfactionem ichmciów pp. wołyńskich i całej prześwieatnej izby projekt cła generalnego i brzeskiego jest już przeczytany, do którego jeżeli wola jest ichmciów co addere lub też w którym punkcie corrigere, explorabat mentem ichmciów ¹⁾.

Jmp. Sokołowski, poseł brzeski kujawski, do tego projektu cła generalnego takową życzył dołożyć prekustodycyą, ażeby po wszystkich komorach, co przejdzie statków z krescencyą, konnotować i co do skarbu wnieść może, z tego terminować zalecał.

Jmp. Zagórski, poseł wołyński, dopraszał się, ażeby, na przyszłym sejmie zniesienie cła brzeskiego była materya najpierwsza do rezolwowania, i to w projekt cła generalnego dołożyć zlecał.

Jmp. Węgliński, poseł chełmski, non praejudicando Wielkiemu Księstwu Litewskiemu i skarbowi jego, superaddidit, aże-

¹⁾ Cz. III d.: zlecił jmp. sekretarzowi, aby czytał projekt cła generalnego, i czytają. Na punkcie o cło brzeskie litewskie odezwali się wołyńscy. Jmp. marszałek odpowiedział: ad satisfactionem desiderii wolno przymówić się, dodać lub ująć, co się zda, w projekcie.

by zboża wszystkie szlacheckie do przejścia wolne były od płacenia na komorach, oprócz kupieckich i innych, zbożem handlujących, to w projekt włożyć życzył.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, replikował jmp. Węglińskiemu, posłowi chełmskiemu, że na cło brzeskie idąc przez konstytucye i prawa, tak wiele już ich remonstrując, wielkiby czas zabrało do konwinkowania się, lecz skracając czas, jeżeli nie będzie dołożono to, aby na przyszłym sejmie primitivae et finali decisioni cło brzeskie podpadało, i ten projekt cła generalnego referować się ma, to przystąpić do niczego deklarował.

Jmp. marszałek krótkimi słowy abbreviando momenta czasu, upraszał ichmciów pp. brzeskich i wołyńskich o dostateczną rezolucyą tych cel, na któryby się jaki punkt umówić i ugodzić mogli.

Jmp. Kropiński, poseł brzeski, wyraził, aby ante omnia materya o cło brzeskiem na przyszłym sejmie pro primo objecto była wzięta i uspokojona, i to w projekt dołożyć upraszał jmp. marszałka.

Jmp. marszałek reposuit, że egzakeya cła brzeskiego uspokojona już jest do sejmu przyszłego, więc upraszał wszystkich ichmciów, aby, omni certando aequanimitate, rezolwować się chcieli i determinować, jaka być ma w projekcie melioracya.

Jmp. Matuszewicz, poseł brzeski, domawiał się, że póty cło brzeskie nie będzie zniesione, póki na przyszłym da Bóg sejmie insze sposoby nie będą wynalezione do ufacylitowania onego.

Jmp. Zagórski, poseł wołyński, aprobował zdanie jmp. Matuszewicza, aby skasowane totaliter cło brzeskie na przyszłym sejmie było, tę czynił prekustodycyą¹⁾.

Jmp. Horain, poseł wileński, nie wiedząc, zacoby ichmé pp. wołyńscy, braclawscy przymuszać sobie Wielkie Księstwo Litewskie chcieli, kiedy się Prowincya Litewska obejść bez ichmciów może i pozwala na wszystko, co ichmciowie pretendują, zacóż na przyszłym sejmie to cło ma być zniesione, a do tego gdy jeszcze ustępuje Wielkie Księstwo Litewskie od krescencyi szlacheckiej dragowego i inszej płacy na komorze brzeskiej praevis juramento szyprów, e converso upraszał ichmciów pp. wołyńskich, ażeby Litewska Prowincya w Koronie simili modo nie nie płaciła.

¹⁾ Cz. III d.: zamieszanie w izbie.

Jmp. marszałek rozumiał, że przez wielki czas pomyślnym cło brzeskie W. Ks. Lit. z Prowincją Małopolską certując miało się umolifikować harmonii sąsiedzkiej skutkiem, i projekt był podpisany, a gdy nowa jmp. Potockiego, posła belzkiego, zaszła o toż cło brzeskie kwestya, aby nie referując się do sejmowi przyszłego, na terażniejszym zniesione i skasowane było; więc zapatrującego się na wielki i poważny imienia swego wzór, jmp. Potockiego upraszał, aby od tego supersedować przedsięwzięcia raczył; gdzie wszyscy ichmę pp. posłowie, ruszywszy się z miejsc swoich, perswazyami mało z pół godziny zabrali czasu. Post haec jmp. marszałek, z ichmciami posłami zasiadłszy na miejsca swoje, powtórnie upraszał jmp. Potockiego o pożądany dla ojczyzny in turbido zostającej uczynności ewent, aby ad unionem wszystkich ichmcioów przystąpić zechciał.

Jmp. Potocki, poseł belzki, przepraszając jmp. marszałka i wszystkich ichmcioów, a biorąc sobie ad deliberandum tę materyą, o solwowanie sesyi upraszał.

Jmp. marszałek, nie mogąc wyżałować straty drogiego czasu dla dobra pospolitego, życząc jej jak najlepiej, solwował sesyą in crastinum na godzinę siódmą.

SESYA TRZYDZIESTA TRZECIA.

Die 9 Novembris.

Jmp. marszałek z niemalym oświadczył się żalem dzisiejszą zagać sesyą, kiedy jmp. Potockiego, posła belzkiego, w izbie poselskiej być przytomnego nie widział, który dnia wczorajszego, wzięwszy sobie cło brzeskie ad deliberandum, dziś jeszcze non comparuit, i stąd przez to rozumiał, że już od swojej odstępnie pretensyi, kiedy w kole poselskiem nie znajduje się, zaczem do czytania projektu cła generalnego przystąpić upraszał ¹⁾,

¹⁾ W. d.: Jmp. Kossowski, poseł sandomierski, wyraził, że projekt wspomniany był czytany sine contradictione, ale jmp. starosta grabowiecki nie pozwalał onego podpisać, do inszych zaś projektów przystąpić zgadzał się; gdyby zaś miał sistere activitatem, non sistebat, tylko tego projektu nie pozwalał podpisać. Jmp. marszałek życzył, ażeby inne projekta czytane były, które

na co jmp. Chojecki nie pozwalał, dając racją, że na dniu wczorajszym zatamowana jest activitas przez jmp. Potockiego, a nareszcie pozwalał i czytać, ale tylko in passivitate. W tych tedy okolicznościach jedni świadczyli, że była przez jmp. Potockiego zatamowana activitas, drudzy zaś temu negowali, które to dubium facilitando,

Jmp. Horain, poseł wileński, zalecał pytać się jmp. Czackiego, posła belzkiego, aby chciał dać świadectwo, jeżeli kolega jego, jmp. Potocki, zatamował activitatem. Przytem upraszał jmp. marszałka, ażeby deputował do jmp. Potockiego pro informatione, jeżeli tak jest albo inaczej.

Jmp. Skrzetuski, poseł inflancki, i Czarnecki braclawski, in sensum jmp. Horaina poszedłszy, ekskuzowali jmp. Potockiego, że nie tamował activitatem, ale tylko wziął projekt cła brzeskiego ad deliberandum. Toż samo ichmość pp. Uniatycki sandomirski i Chojecki liwski posłowie aprobowali¹⁾.

universalia zawierają w sobie propter bonum commune. Jmp. Czarnecki, poseł braclawski, życzył, nie trudniąc czasu i nie tracąc nadaremnie, czytać projektu inne, ponieważ jmp. starosta grabowiecki, mając swoje reflexye, tylko sistebat activitatem projektowi cła brzeskiego; podał potem do łaski projekt od województwa swego o rozgraniczenie między województwem kijowskiem ad mentem konstytucyi trzech, które jeszcze dotąd ad effectum nie przyprowadzone. Jmp. Czacki, poseł belzki, clare wyraził, że jmp. starosta grabowiecki, przyszedłszy, przywróci activitatem. Jmp. Uniatycki, poseł sandomirski, ekskuzując jmp. starostę grabowieckiego, wyraził, że przy nim siedział, a nie słyszał, gdyby miał sistere activitatem, tylko wziął ad deliberandum. Jmp. Chojecki, poseł liwski, in reponendo jmp. sandomirskiemu, powiedział, że z tem i wyszedł dnia wczorajszego, wziawszy ad deliberandum z tą prekaucją, że ni do czego nie przystąpi, toć już przez to samo sistebat activitatem. Jmp. marszałek wyraził, że dnia wczorajszego jmp. starosta grabowiecki pozwalał sam podpisać projekt commissionis, zaczętem teraz czy jest zgoda WPanów, aby ten projekt był podpisany? Gdzie wszyscy unaniami assensu zgodzili się na podpisanie; post haec jmp. marszałek podpisał projekt komisji litewskiej. *Dalej Małachowski.* ¹⁾ *Cz. III po głosie Horaina:* Jmp. Skrzetuski inflancki: daremnie prostituimus jmp. belzkiego, bo non stitit activitatem, tylko wziął na deliberacją, a że dotąd nie przyszedł, musi być że na cło pozwala, a wreszcie inne weźmy projektu. Jmp. Czarnecki braclawski: bez przybycia belzkiego nie możemy nie

Jmp. Małachowski, poseł krakowski, zdania zwyż wyrażonych aprobnjąc ichmciów pp. posłów, upraszał jmp. marszałka, aby przystąpił do czytania korektury trybunału, ażeby nie sędzili postronni exulem być de patria justitiam; jakoż był projekt korektury czytany¹⁾, znosząc przysięgę, „że się o deputacyą nie starałem“ i o skrócenie procesów trybunalskich.

czynić, projekt jednak komisji do rozgraniczenia województwa kijowskiego i braclawskiego podał jmp. sekretarzowi. A gdy jmp. Stadnicki podolski radził nie trudzić obrad, mówiąc, że dziś dies decretoria, odpowiedział jmp. Chojecki liwski: jeżeli dies decretoria na wolny głos, ja sam nie pozwalam dziś co czynić. Czytano projekt komisji do rozgraniczenia województw kijowskiego i braclawskiego. Jmp. Chojecki: dies dziś decretoria, aby tylko nie na głos wolny. Jmp. Potocki dnia wczorajszego wyszedł, nie pozwalając na cło generalne póty, póki cło brzeskie zniesione nie będzie; upraszam ichmciów bełzkich, aby posłali do kolegi po rezolucyą. Jmp. Uniatycki sędomierski: nie tamował activitatem jmp. Potocki, bośmy blisko siedzieli, tylko wniósł ad deliberandum, więc co możemy, czynimy. Jmp. marszałek: niktby się nie rezolwował nietylko co czynić, ale i głos zabierać, gdyby była sistentia activitatis, ale mamy świadectwo od nas samych, że nie zatamował jmp. Potocki, zaczem jestże wola WPanów, abym projekta inflancki i braclawski podpisał? Zgoda—i podpisał jmp. marszałek. Jmp. Chojecki praecavebat, aby nie kłaść in ordine pierwszej dopiero podpisanych projektów, jak cła generalnego. Jmp. Gurowski projekt korektury trybunału promowował. *Dalej Małachowski.* ¹⁾ Cz. III: Ażeby ex rota juramenti dla deputatów wyjąć te słowa: jakom się o tę funkcyą nie starał, 2-o, żeby powtórnej przysięgi nie wykonywali deputaci, 3-o, aby raz tylko agant strony per vim legis i raz de noviter repertis documentis. Jmp. Czarnecki braclawski przymówił się, aby drugą przysięgę exdeputati na sejmikach gospodarskich wykonali, i aby rygor położyć na tych, którzy, raz otrzymawszy dekret ex termino „vis legis“, o drugi staraliby się. Jmp. Gurowski podolski: dla panów jest registr, a dla nas niemasz, mnie z panem, który mi winien 130,000, non subesse registro, a mnie rzeczono: zapłać, p. Gurowski, 50,000 Łosiowi; więc postanowić, aby kto komu winien dług, aby ex quovis registro etiam tactorum sędzić i kazać zapłacić i realis debiti sprawy finaliter pracisa appellatione w grodach lub ziemstwach decydować. Jmp. marszałek: projekt korektury jurium nie może być doskonale w krótkim czasie skoncertowany, aby nie wyniknęła perplexitas et confusio, a więc zdałoby mi się dać moc komisji, aby nad takowymi pomyśliła

Jmp. Czarniecki wniósł, aby deputaci na sejmikach gospodarskich przysięgę, a nie w Lublinie wypełniali, dla czego z projektu korektury nie był kontent.

Do tegoż projektu korektury trybunału wielu ichmcioń różnie się przymawiało, żaden jednak nie pretendował podpisania, ale jeszcze o projekt korektury praw dopraszali się, osobliwie jmp. Pułaski, poseł ciechanowski, ex quo że do tego interesu

projektami i ułożyła relative do sejmu. Jmp. Uniatycki toż przyznał. Jmp. Czarniecki braciawski, aprobując toż, przydał, aby drugi raz koniecznie na sejmikach przysięgali deputaci, a inne punkta correctionis ad relativam commissionem odesłać. Jmp. Darowski podolski proposuit, aby poenalitas in corruptos, niesprawiedliwie sądzących, constitutur i aby we Lwowie na trzecią kadencyą sądził się trybunał, gdyż na Rusi ani sejmów, ani trybunałów, ani komisji niemasz, jak w inszych prowincyach: aby to komisya relative ułożyła. Czytano znówu punkt o korupcyach, ażeby transgressores ci, którzy ad latus regni będą rezydować, sądzili. Jmp. Pułaski ciechanowski: potrzebujemy korektury nie tylko trybunału, ale i praw. Nie radził, aby residentes ad latus regium przekupionych sądzili. Jmp. Gadomski gostyński: aby nie na komisji, ale teraz na sejmie essentialia ułożyć do korektury, a najpierwej, aby corruptos in quovis subsellio ad instantiam ejusvis sądzono. Jmp. marszałek exquirebat zdania, jeżeli wola, aby korekturę odłożyć do przyszłego sejmu. Jmp. Małachowski krakowski: aby nie mówiono, że exnl de Polonia justitia, aby ten punkt wyrazić z wyrzuceniem go: „jakom się nie starał o deputacyą“. Prosił, aby ichmość litewscy podali do czytania punkt korektury trybunału. Jmp. Łaniewski słonimski: niedobra robota dwie rzeczy razem czynić. Mamy insze prawa i insze przeciw nim excessa, których poprawialiśmy. I rozumiem, że kiedy będzie ten projekt czytany, nemine contradicente ugodzimy się. Sejm tylko czeka, przez kogo będzie dokonany. Jmp. Chojcecki liwski instabat, aby koniecznie teraz projekt korektury ułożyć. Komisya relativa i sama niewiele pomoże i przyniesie. Inny projekt korektury trybunału czytano. Jmp. Mogiłański krakowski trzy punkta promowował: 1-o, aby skasować punkt: „jakom się nie starał“, 2-o, aby corruptus ad ejusvis instantiam etiam in alieno districtu był sądzony, 3-o, aby na sejmikach przysięgali deputaci. Jmp. Stadnicki podolski: correctura non est unius diei actus, więc tę na przyszłej komisji relative ułożyć, a teraz te punkta skoncrtować, aby z przysięgi wyjąć „jakom się nie starał“, 2-o, corruptos skarać i sądzić, i nawet in alio districtu, 3-o, we Lwowie trzecią trybunału kadencyą naznaczyć. *Dalej marszałek.*

był deputowany. Za tem, gdy comparuit w izbie jmp. Potocki, poseł belzki, jmp. marszałek wyraził, że projekt cła brzeskiego dotąd jest in suspensio, więc jmp. Potockiego prosił o rezolucyą, jeżeli recessit od wczorajszej deliberacyi.

Jmp. Potocki, poseł belzki, odpowiedział, że niech to nikogo nie gorszy, chociaż funkcyą zaszczytam się pierwszą, co wczorajszego dnia wziąłem na deliberacyą, przez to dziś sejmowi nie czynię jacturam, więc upraszał o zniesienie cła brzeskiego, do nieczego nie deklarując się przystąpić¹⁾; którego jmp. Potockiego

¹⁾ **Cz. III kończy sesyę i dyaryusz jak następuje:** Jmp. Skrzetuski inflancki: jmp. Potocki belzki oświadcza się, że na nie nie pozwoli, poki cło nie będzie zniesione w Brześciu, którego cła Prowincya Litewska odstąpić nie może, bo wiele eksponowali racyi, więc żegnaj nas WPan, mości panie marszałku. Jmp. Małachowski krakowski: aby Prowincya Litewska wynalazła medium do ułatwienia tej sprawy. Jmp. marszałek: upraszam, aby na tego projektu czytanie pozwolił jmp. Potocki, na który zgodzili się wołyńscy z brzesko-litewskimi. Jmp. Potocki: pozwalałem przeczytać, ale nie podpisać. Jmp. Horain: dosyć się nakłoniła Prowincya Litewska, tyle odstępując od cła brzeskiego, kiedy drogowe, starościeńskie i wojewodzińskie ofiarowała; więc że jeszcze jeden precandi widzi sposób, i tego zażywając, upraszam jmp. Potockiego, aby od tej odstąpił propozycyi i pozwolił czytać projekt. Czytano projekt cła brzeskiego. Jmp. Potocki persistebat w propozycyi. Jmp. Matuszewicz: uczyniliśmy, cośmy mogli, pacificando propozycyę jmp. Potockiego, a że na tem non sufficit jmci, więc manifestujemy się przed Bogiem i ludźmi, że nie przez nas tanti temporis est perditio. Ruszyli się wszyscy, persuadendo jmp. Potockiemu. Ichmość pp. Mokronowski, Uniatycki mówili, że zakał dla Potockich, którzy niegdyś substancye tracili dla utrzymania dobra ojczyzny. Jmp. Wolski inowrocławski: odebrał nam Bóg lumen rationis, lubo widzimy, jak zewsząd ściśnieni jesteśmy potrzebami, uznać ich nie chcemy: właśnie bene dormit qui non sentit, quam male dormiat. Czemu nie idzie jmp. belzki pięknymi przykładami antecesorów Potockich? Upraszam, mości panie belzki, ażebyś wycieńczonego czasu dłużej extenuare nie raczył. Jmp. Gadomski gostyński: życzyłbym, mości panie belzki, ad mitiora condescendere. Jmp. Karwowski podlaski: publica te moveant, mości panie Potocki, non privata! Jmp. Czacki belzki: ma kolega mój słuszną racyą obstawać przy prawie i instrukcyi, bo każdy poseł e munere sui jest do tego obowiązany, i proszę mu tego nie mieć za złe, i rozumiem, że ustąpi pro bono patriae. Jmp.

jmp. Skrzetuski, poseł inflancki, i cła izba upraszała przez godzin blisko dwie, perswadując, aby condescendere raczył; który jednak nie chciał od swojego odstąpić przedsięwzięcia, pozwalając do większych rzeczy przystąpić, a mniejszą, to jest cło brzeskie zostawić w rezerwie. Naostatek per amorem patriae cło brzeskie w reces puścił, a na żadne projekta pozwolić nie deklarował; jednak potem na wszystko pozwolił tak, ażeby cło generalne było

Karwowski podlaski: instrukcyja jmei non ligat, bo jest caetera activitati etc. Jmp. marszałek: nie z prywatnej mojej chęci chcę properare praetexta, abym miał żegnać, ale upraszam, mości panie bełzki, aby, jako ichmość antecesorowie twoi signo herbowego krzyża vincebant nieprzyjaciół, tak jako już in parte nakłonią do zgody Prowincya Litewska, racz WPan dla oyczyny swoją pokazać przychylność. Jmp. Potocki: większe materye weźcie WPanowie, a tej mniejszej dać pokój. Nakoniec pozwolił na czytanie projektu brzeskiego cła i generalnego. Jmp. marszałek pytał o zgodę. Jmp. Potocki: aby było cło brzeskie, choć sejm przyszył nie dojdzie, mocą terazniejszego sejmu skasowane za lat dwie. Jmp. Potocki za perswazyą wszystkich prawie posłów powiedział: propter bonum patriae ustępuję moich propozycyi, ale na żadne projekta nie pozwalam, a potem, aby cła projekt generalnego podpisać, a cło brzeskie w reces puścić. Projekt cła brzeskiego i generalnego czytano znowu. Jmp. marszałek, czyli zgoda, pytał. Ks. Lubomirski czerski, aby pocztę nie przylączać, wnosił. Jmp. Mokronowski: jeżeli starostowie dają kwarty szlacheckie, hazardują swoje substancye, czemuż poczta nie ma iść in commodum Rzplitej. Jmp. Gurowski podolski: aby i panowie nie byli od cła ekscypowani; prowadzą po sto podwód i te powiadają, że na swoje ekspensę, lubo na handel idą. Jmp. Buttler mielnicki: u nas w Podlasiu nie mamy młynów, tylko na rzece Bugu, więc upraszam, jako nie są przeszkodą nawigacyi, aby nie były demoliowane. Jmp. Maliński wołyński podał projekt na opisanie trybunału radomskiego, aby nie kasował lauda województw. Jmp. marszałek: projekta cła już są przeczytane, czy zgoda na podpisanie? Jmp. Małachowski krakowski upominał się, aby projekt o korekturze czyli opisanu trybunału radomskiego nie był akceptowany, bo dekret kasujący laudum, który stanął za łaski jego, non sapit vim legis. Ks. starosta kazimierski czerski: wniesiona illacya od ichmciów pp. wołyńskich tanquam argumentum ad hominem do mnie reguluje się. Prześwietne województwo wołyńskie, uczyniwszy laudum na sejmiku, jednym allewiacyą, drugim obciążenie przynoszące, z krzywdą dla dóbr J. W. O. O. książąt ichmciów Sanguszków, Czartoryskich i naszych, wydaliśmy pozwy do trybu-

czytane, jako aby cło brzeskie do rezolucyi sejmu przyszłego było odłożone. Gdzie nie bez małej ichmciów pp. posłów kontrowersyi projekt cła generalnego i z brzeskiem jednostajnem pozwoleniem stanął podpisany. A że insze znowu wznawiając ichmciowie pp. posłowie materye, a więcej na ostatnią zmroczonego czasu godzinę ich przyczyniając, tylko samemi szczególnie in turbido czyniącemi

nału radomskiego pro relevatione tegoż laudum, która z dekretu nastąpiła. Azaliż ostatni trybunał jeden drugiego dekretu skasować nie może, a nie kłaść *crisim* zatrudnienia sejmu na moje imię. Jmp. Zagórski wołyński: prosimy o opprobacyą (!) laudi. Ks. starosta: nie jest to *meae potestatis* opprobrować laudum. Jmp. Węgliński chełmski: i nam skasowano laudum, aby z wojewodą lubelskim Zamojskim dekret był skasowany, i że groszowe przez deklaracye komisji każą dawać. Jmp. Komorowski bełzki: jest prawo, aby kwartę odwożono do Rawy. Jmp. Zagórski podolski: województwo wołyńskie dobre sobie na zniesienie długów ułożyło dyspozycyę, a skasowano laudum, więc aby w swojej zostawało mocy, rzecz sprawiedliwa. Jmp. marszałek: nie skończywszy cła, nowe zachodzą kwestye, upraszam Wpanów, abyście te odrzucić raczyli. Jmp. Buttler mielnicki: aby młyny nie były zniesione, które nie przeszkadzają. Jmp. Kropiński brzeski: województwo brzeskie idzie *omnimoda aequanimitate*, a prześwietnie województwo wołyńskie jeszcze chce, aby nam młyny znieść; pozwalamy znieść, ale te, które są na przeszkodzie, i gdzie tamy są. Jmp. Gurowski: na młynach sławatyckich cztery niedziele zatrzymane były statki, że ich nie chciano podnieść. Jmp. Matuszewicz brzeski podał projekt komisji, aby lustrować młyny, a które szkodzą, aby demoliować. Jmp. Buttler zgadzał się na tenże projekt. Jmp. marszałek: ponieważ ichmość brzescy litewscy podali projekt, aby te tylko znieść młyny, które przeszkadzają nawigacyi, a jmp. Przyłuski wołyński (!) chce, aby wszystkie demoliować, więc upraszam jnci, aby raczył ad mitiora *condescendere*. Jmp. Przyłuski braclawski: na przeszłych sejmach odzywaliśmy się o demoliowanie młynów, i teraz nie było kontrydkeyi, naostatek i tak pozwalam, aby te skasować, które przeszkadzają defluidacyi. Jmp. Czacki bełzki: statut Albrechta na rujnowanie młynów wszystkich mamy; ekscypując niektóre, nadwerczylibyśmy prawa, albo na lustracyą pozwalając; ale życzę napisać w projekcie cła: młyny, które nawigacyi przeszkadzają, znieść. Jmp. Czarnecki braclawski: generalitatem tej komisji nie można dystyngwować, ale albo znieść wszystkie młyny, albo w reces puścić. Ks. starosta kazimierski: rzecz sprawiedliwa zdaje się, aby tamujące znieść młyny i tamy, ale też godzi się mieć swój profit; idę zatem za zdaniem jmp. Przyłuskiego

dysceptacyami i remorami dyskursów przedłużyli, na co z utęskliwem zapatrzwszy się jmp. marszałek pożądaniem, animując jeszcze różnemi ichmciów refleksyami, ut sit patriae bene, i sami aby na honor swój respektowali, zapraszał nie raz ani drugi do złączenia się z izbą senatorską, jeżeli nie dziś to w poniedziałek bez głosów wszelkich w tej izbie dla święta przypadającego, tylko

braclawskiego co do skasowania laudum. Trudno nie sarknąć, kiedy laudo sejmiku jmp. wołyń(*skich?*) moje, imienia mego, J. O. książąt Sanguszków, Czartoryskich ukrzywdzone były dobra. Z tem się jednak oświadczam, że po złączeniu się z senatem etiam na relewowanie dekretu pozwolę. Jmp. Buttler: aby nie wspominać o młynach w konstytucyi. Jmp. marszałek: jedni chcą, żeby w reces puścić młyny, drudzy, aby komisya i lustracya była; a jako zwykłem sequi zdanie ks. jmcí starosty kazimierskiego, śmiem upraszać Wpanów, aby cło generalne w reces puścić, a złączyć się z senatem. Miarkuję i z mojej instrukcyi różne mam desideria, tak rozumiem i każdy z Wpanów; upraszam odłożyć one, a przystąpić do złączenia się z senatem. Jmp. Łaniewski słonimski o kwity J. W. wojewodzie mazowieckiemu i Solłohubowi domawiał się. Jmp. Buttler o kwit Ossolińskiemu także prosił. Różni różne do łaski podawali projekta i memoryały. Jmp. Małachowski krakowski instabat, aby projekt korektury trybunału kontynuować, bo nie możemy iść do senatu nudi, bez zakończenia projektów. Jmp. podlaski: widzieliśmy exactitudinem skarbu W. Ks. Lit., upraszamy, aby tu w izbie rachunki jmp. podskarbiego koronnego podpisać, Ossolińskich oraz kwitować. Jmp. Karwowski podlaski: deferemus Wpanom w projektach w poniedziałek o rachunkach J. W. podskarbiego. Ks. starosta kazimierski: upraszam jmp. marszałka, aby pytał, czy zgoda na podpisanie projektu cła, czy żeby go w reces puścić. Jmp. marszałek explorabat o toż samo zdania jmp. posłów. Jmp. Darowski podolski domawiał się, aby in corruptos rygor et poenalitas była opisana w trybunatu projekcie. Jmp. Kossowski sędomirski radził, aby podpisać projekt cła generalnego, a odłożyć brzeskie. Jmp. Nakwaski wyszogrodzki, aby podpisać projekt cła i opisać skarb koronny, wnosil. Jmp. marszałek: ponieważ różne cło zachodzą refleksye, zaczęm projekt ten jeszcze dam do czytania. Po przeczytaniu jmp. Grodzicki krakowski życzył, aby podpisać cło. Ks. starosta kazimierski czerski, aby w reces puścić. Jmp. Przyłuski: była od Wpana, mości panie marszałku, deklaracya allewiacyi cła brzeskiego i zniesienia tam i młynów na Bugu. Jmp. marszałek odpowiedział, że już odstąpili wołyńscy i braclawscy tej pretensyi. Jmp. Przyłuski urgebat, że obiecał to jmp. mar-

szczególnie *exteris potentiis* obrad swoich nie podając in opprobrium, Najjaśniejszego Pana powitać, uczynić ojczyznę z podziwieniem wszystkich postronnych ważną i poważną. A że te usiłowania i prace jmp. marszałka nie mogły ichmciów pp. posłów nakłonić do jedności, życząc milej ojczyźnie dobrze, wszystkich ichmciów w ciemnej dobrze nocy o godzinie szóstej pożegnał i *vale* powiedział.

szałek. Lecz ten *reposuit*, że to tylko do generalnej zgody należy. Jmp. Zagórski wołyński: odstępujemy propozycji naszej, upraszamy tylko, aby żadnej wzmianki o młynach nie było w projekcie. Zgoda na podpis. I gdy się zabierał do podpisania jmp. marszałek, wszczął nową propozycją jmp. Małachowski krakowski, o cło na reparacyą zamku oświecimskiego, pozwolone konstytucyą 1736, dopominając się albo przywrócenia sobie ekspensy, łożonej na reparacyą, albo ekscypcyi. Żądał jmp. Gadomski gostyński cła w Tarnówku J. O. jmp. krakowskiego. Jmp. Buttler mielnicki prosił, aby ekscypować jego starostwo od kwarty, lub sumę jego, daną za starostwo, przyznać. Jmp. Małachowski krakowski illacyą jmp. Gadomskiego utrzymywał. Jmp. Małachowski oświecimski tak jmp. krakowskiego, jako i jmp. Gadomskiego gostyńskiego *confirmavit* propozycyę. Zamieszanie zatem wielkie w izbie stało się tak dalece, że jedni drugich co wnosili, nie słyszeli. Jmp. marszałek jakiegokolwiek uciśnienia (!) wyrobiwszy, *exquirebat* sensus, czyli ma solwować sesyą do poniedziałku, ale aby nie wnosząc żadnej kwestyi w poniedziałek łączyć się z senatem, a gdy na to kilku odezwalo się: niemasz zgody! i nie ustawały illacye, znaczące niechęć dojścia sejmu, prywatnych proponowanie interesów, co wszystko w zamieszanie wprowadzało coraz większe izbę, jmp. marszałek zaczął żegnać. Odezwali się niektórzy kochający ojczyznę, aby nie żegnał, ale tenże, widząc *diversitatem sensuum*, dokończył pożegnania i wyszedł z izby, a że dla spóźnionego czasu i niepogody ciemno było bardzo w izbie, długo pytając się niektórzy o jmci pana marszałka, bawili, naostatek wyszli z izby, dowiedziawszy się, że nie powróci.

DODATKI.

Uniwersał na sejm 1748 r.

August III z Bożej Łaski Król Polski, Wielki Książę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmujdzki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Podlaski, Inflancki, Smoleński, Siewierski i Czerniechowski, a Dziedziczny Książę Saski i Elektor etc. etc. etc.

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, mianowicie Wielebnemu w Bogu, Wielmożnym i Urodzonym senatorom i dygnitarzom, urzędnikom ziemskim, grodzkim i wszystkiemu rycerstwu województwa mazowieckiego, ziemi zakroczymskiej, uprzejmie i wiernie Nam miłym, przy ofiarowaniu łaski Naszej Królewskiej do wiadomości podajemy: Wielebny w Bogu, Wielmożni i Urodzeni, uprzejmie i wiernie Nam mili. Jesteśmy u siebie zupełnie wyperswadowani, że zacne Stany Rzplitej widzą otwarcie, iż ten pokój, staraniem naszym wypielegnowany, dotąd każdego z obywatelów ojczyzny mile usypiający, gdyby nie był od nas przezornie ukołyszany przy tak wielkich okolicznie wzruszonych wojennych burzach, jużby trzeba było szukać miast i miasteczek w zawalonych ruinach, a wsi w perzynie, przy odstąpionych pracowitej oracza ręki rolnach. Miły to dla nas ten publicznego szczęścia odgłos, i że oddanych raz dni panowania Naszego publicznemu dobru tak pożądanym pokazuje się skutek. Ale jako przychodzi Nam chęlcieć się z tego, że wielowładna moc Boska dodaje posiłku intencyom naszym, do uszczęśliwienia ojczyzny wykierowanym, tak z żalem znowu nigdy nieutulonym zapatrywać się Nam na to przychodzi, że te fortunne momenta, które na ratunek skolatanych tyłą przeszłemi rewolucjami państw obrócić

trzeba było, marnie tracimy, tak, jakobyśmy, stęskniwszy sobie w dobrem byciu, dążyli śpiesznym krokiem do środków, zgubę własną nam skazujących. Wyzuta z ozdób swoich ojczyzna bez własnego żołnierza, bezbronna, bez bezpieczeństwa handlów, w ostatniem zostająca ubóstwie, stawiała się na sejmach na widok całej Rzplitej w tym kompasyi godnym stanie; każdy z osobna widział nieodwłoczne ratunku potrzeby, każdy pięknie o tem mówił, niesforność, zaś, górę powoli wzięwszy, zostawiła wszystko w takim zamieszaniu, jakie umorzona publiczna sprawuje rada. Ktoby był o tem pomyślał, że aukeya wojska, gorącem od wszystkich pożądana sercem, jednostajną upragnioną chęcią, za pierwszy cel potem obradom publicznym wystawiona, miała być była zepsucia tyle sejmów okazują? Komuby to miało w imaginacyi się mieścić, że naturalne do obrony sposoby miały się na zabicie tegoż samego mienić? można to było pojąć, aby świątobliwe do ucalenia swobód przedsięwzięcia zuchwała zrujnowała ręka? A przecie wszystkim to nietajno, że niektórzy, trudnością wynalazku sposobów płacy wojsku zabawiwszy sejmy, nie tylko przeszkodzili zmocnienia sił Rzplitej, ale i inne materye, do porządku wewnętrznego potrzebne, bez którego żaden kraj stać nie może, znieśli; znieśli razem i radę, duszę państw wszystkich ożywiającą. Lubo tedy od roku MDCCXXXVI ciężkim wszystkich stanów zawodem sejmy, sześćniedzielnym kończące się terminem, wysuszywszy pracą Nas, senat i stan rycerski, zwykły tylko konać, a potem na ostatku i mowę zamykać, i lubo bezbożność niektórych wycieńczywszy sam czas, radom publicznym konsekrowany, zasłaniając się niby prawem, nie pozwalała dalszego sejmowania, a przez to odrzucała ostatnie środki, któreby jeszcze dogorywającej radzie dać były mogły jakikolwiek posiłek, — jednak nie zrażeni ustawiczną i świeżą tych nieszczęśliwości pamiątką, ale zagrzani miłością ojczyzny, do nowej zaprzęgamy się pracy, a do takiej, która żadnej partykularności interesów naszych w sobie nie znając, samo tylko dobro publiczne dźwigać będzie. Dając tedy z nas, pierwszego Stanu Rzplitej, przykład, jakie powinno być posłuszeństwo prawu, i jako interesa, do całości ojczyzny ściągające się, powinny być najpierwszym do pełnienia obowiązkiem, składamy sejm ordynaryjny sześćniedzielnym według alternaty w Warszawie na dzień XXX września roku teraźniejszego MDCCXLVIII do zaczęcia przypadający, sejmik zaś przedsejmowy Uprzejmo-

ściom i Wiernościom Waszym na miejscu zwyczajnem w Zakroczymiu na dzień XIX miesiąca sierpnia także w roku niniejszym, generałowi zaś w Warszawie dzień IX miesiąca września w roku tymże naznaczamy. Niechże ten założony od Nas termin do dzwignienia ojczyzny będzie tak szczęśliwy, żeby zgromadzone Stany Rzplitej i zmocnione nierozzerwaną wszystkich siłą, mogły i obcym pokazać narodom, że już ten czas minął, gdzie niesforność sentymentów stawiała nas na jedno tylko wszystkim pośmiewisko. Niechaj już o konkluzyi rad naszych opinia wstydem się zarumieni, że jednostajna zgoda, bez żadnego od cudu posiłku z życzliwych i jednostajnych ku dobru pospolitemu chęci może być naturalna. Jużemy wypełnili wszystko, co do nas należało, nie będziemy i dalej i zdrowia własnego żałować, nie mając w rezerwie żadnych takich propozycji, któreby nam tylko służyły, a nie publicznemu szczęściu. Przynależy teraz, abyście, Uprzejmości i Wierności Wasze, równą z Nami życzliwością starali się sekundować intencye Nasze, aby ojczyzna dla wszystkich jedna, jednostajną od wszystkich dzwigniona była mocą. Życzyliśmy aukcyi wojska Rzeczypospolitej, nie tylko że potrzebna, a od wszystkich dawno pożądana, ale, jeżeli i ta nie jest do gustu, albo jeżeli wprzód fundusz płacy żołnierzowi znaleźć się powinien, przystajemy i na to; zaleciliśmy kancelaryom naszym różne materye tak do domowego porządku, jako i do zachęcenia i ubezpieczenia handlów, do otworzenia minerałów, do znalezienia sposobów do ratowania upadłych już miast i miasteczek, do zniesienia w sądach różnych tych inkonweniencyi, dla których sprawiedliwość szwankować musi, ale to wszystko nie myślimy żadnym takowym popierać uporem, żeby koniecznie na tym sejmie wszystko się to mieściło. Są na to od antecesorów naszych chwalebnie postanowione recesa, że co się w obradach terazniejszych zdawać nie będzie, niech idzie w reces, a rada radą, i sejm sejmem, na co generalna zajdzie zgoda. Do utrzymania zaś sejmów siła na tem należy, abyście, Uprzejmości i Wierności Wasze, takowych z między siebie obrali posłów, którzyby, samo dobro pospolite mając przed oczyma, wyrugowali wszelkie z między siebie prywaty, żeby z partykularnych niechęci niewinna nie cierpiała ojczyzna, tak aby izba poselska wspaniała tylko do dobrego certując emulacją i zachowując porządek sejmowania prawem opisany, pięcią dniami konstytucyami opisanymi

przed zakończeniem obrad swoje z wszystkimi stanami Rzplitej łączyła zdania, czego ojcowskiem życząc sercem, uniwersał ten, aby do wiadomości każdego dojść mógł, po grodach, parafiach i miejscach zwyczajnych publikować zlecamy. Dan w Warszawie dnia X miesiąca czerwca Roku Pańskiego MDCCXLVIII, panowania Naszego XV Roku.

Instrukcya królewska na sejmik przedsejmowy.

Konsekrował J. Kr. Mość dni swoje publicznemu dobru, dlatego nie zna żadnego w nich umartwienia, bo miłość ludu swego wszelkie słodzi przykrości, jawniejszych zaś nie może tego dawać dokumentów, jak kiedy ustawicznem około dobra pospolitego staraniem oddała od ojczyzny wszystkie te przeciwności, które najlepiej się rządzące dotknęły kraje. Ale kiedy tę, którą Najjaśniejszy Pan stawia dla dobra ojczyzny, strukturę własnych synów psuje i wywraca ręką, powinniaby dalsza do pracy upadać ochota, gdyby miłość ojczyzny nie zagrzewała jeszcze do szukania ratunku sposobów; że tedy każdy kraj musi upadać, który zdrową nie jest dźwigniony radą, składa J. Kr. Mość sejm według alternaty w Warszawie na dzień XXX miesiąca września w roku teraźniejszym MDCCXLVIII, aby je położył na teraźniejszych obradach pro objecto, z tem się zawczasu oświadcza, że swego własnego nie ma interesu i te wszystkie propozycye nie myśli tak uporeczywie popierać, aby nie znajdując kto w nich smaku, brał okazją do rujnowania całej sejmowej maszyny. Niechce J. Kr. Mość wielką propozycyę liczbą obciążać tę instrukcyą, zapatrzwszy się, jak jedna aukcyi wojska materya, od wszystkich pożądana, zamiast przyniesienia naturalnej krajowi obrony, do rwania tylko sejmów dawała niechętnym i złośliwym okazją, ale wzajemnie radzi po znacznych województwach, ziemiach i powiatach, aby, skracając desideria swoje, nie obciążali Wielm. posłów swoich wielkością interesów, i któreby potem mogły czas wycieńczać i obrady niszczyć. Aukcya wojska na tylu sejmach proponowana Stanom Rzplitej, powinniaby się już sprzykrzyć ka-

zdemu, dawać ją za cel rad publicznych, kiedy z tak zbawiennej materji tyle wyniknęło złośliwych interpretacji; jednak J. Królewska Mość nie chce o tem zapominać, skąd kraj cały z własnego żołnierza naturalną mieć może zawsze obronę, ale jeżeli wprzód o płacy temu wojsku trzeba pomyśleć, na jaki zgodzić się do tego podatek, jak nową w podatkowaniu obserwować taryfę,—łatwo do tego J. Kr. Mość swoje przyłoży zdanie. Ekonomia kraju wewnętrzna, wszystkie kraje bogacąca, u nas wcale zaniedbała, a ta zawisła na manutencji praw miastom i miasteczkom, aby każdy obywatel bezpieczeństwo miał tak w handlu, jako i w domu, przy rzemiośle siedzący, od wszystkich skądkolwiek wynikających insultów, na otworzenie minerałów tak w górach Olkuskich, jako i gdzie znajdować się mogą, i mennicy z porównaniem monety waloru z postronnemi potencjami, na zniesienie cel i myt partykularnych, na wprowadzenie nowych manufaktur, dla których niedostatku wszystkie pieniądze z kraju wychodzić muszą. Żeby zaś tak światobliwe przedsięwzięcia J. Kr. Mości Bóg błogosławił, trzeba pomyśleć, aby sprawiedliwość w każdych sądach miała swoją obserwancją, aby po trybunałach i innych sądach znieść te, które się wcisnęły, inkonwencyencye. A że z sąsiedzkimi potencjami przyjaźń i dobra harmonia być utrzymana powinna, J. Kr. Mość przypominać raczy konferencye z posłami cudzoziemskimi według konstytucyi 1726 i 1736 roku. Te tedy wszystkie propozycye J. Kr. Mość zacnym województwom, ziemiom i powiatom zaleca: niechaj każdy miarkuje, jeżeli nie są do zbogacenia kraju dążące? Jeżeli inaczej obnażona z ozdób swych Polska może przyjść do dawnego lustru? Jeżeli bez własnego żołnierza bezbronna może mieć bezpieczeństwo kraju swojego? Ale te wszystkie przedsięwzięcia światobliwe skutku dobrego mieć nie będą mogły, chyba że zacne województwa, ziemie i powiaty Urodzonym posłom swoim dadzą to zalecenie, aby nie bawiąc niepotrzebnemi do wycieńczenia czasu dygresjami, zaraz przystępowali według porządku sejmowania do walnych materji, które Królestwo do zewnętrznego i wewnętrznego porządku przeprowadzić mogą. A jeżeli która nie będzie do gustu propozycya, niech idzie w reces starym sejmowania trybem, a sejm—sejmem, na co generalna zajdzie zgoda.

Na własne J. Kr. Mości P. N. Miłościwego rozkazanie.

Senatorowie roku 1748.

(Wspominani w dyaryuszu).

Prymas	Adam Komorowski.
Biskup krakowski	Andrzej Stanisław Załuski.
Biskup poznański	Teodor Czartoryski.
Biskup kujawski	Antoni Sebastian Dembowski.
Biskup warmiński	Adam Stanisław Grabowski.
Biskup łucki	Franciszek Kobielski.
Biskup przemyski	Wacław Sierakowski.
Biskup chełmiński	Wojciech Leski.
Biskup kamieniecki	Mikołaj Dembowski.
Biskup smoleński	Jerzy Hylzen.
Kasztelan krakowski	Józef Potocki, hetman wielki kor.
Wojewoda krakowski	Jan Klemens Branicki, hetman pol. kor.
Wojewoda wileński	Michał Radziwiłł, hetman wiel. lit.
Wojewoda sandomier.	Jan Tarło.
Kasztelan wileński	Michał Massalski, hetman pol. lit.
Wojewoda ruski	August Czartoryski.
Wojewoda podolski	Wacław Rzewuski.
Wojewoda lubelski	Tomasz Zamojski.
Wojewoda płocki	Mikołaj Podolski.
Wojewoda mazowiecki	Stanisław Poniatowski.
Wojewoda chełmiński	Zygmunt Kretkowski.
Wojewoda mścisławski	Jerzy Sapięha.
Wojewoda braclawski	Jan Świdziński.
Wojewoda pomorski	Jakób Narzymski.
Kasztelan poznański	Stefan Garczyński.
Kasztelan gnieźnień.	Andrzej Zakrzewski.
Kasztelan żmudzki	Józef Antoni Sołłohub.
Kasztelan inowrocław.	Jan Chryzostom Radojewski.
Kasztelan smoleński	Kazimierz Niesiołowski.
Kasztelan czerski	Kazimierz Rudzieński.
Kasztelan rawski	Józef Nakwaski.
Kasztelan kamieński	Stanisław Kossakowski.
Kasztelan zakroczym.	Józef Kajetan Ostroróg.
Kasztelan konar. łącz.	Piotr Karczewski.

Marszałek wiel. kor.	Franciszek Bieliński.
Kancierz wiel. kor.	Jan Małachowski.
Kancierz wiel. litew.	Jan Fryderyk Sapieha.
Podkancerzy koron.	Michał Wodzicki.
Podkancerzy litewski	Michał Czartoryski.
Podskarbi wiel. kor.	Karol Odrowąż-Sedlnicki.
Podskarbi wiel. lit.	Jerzy Flemming.
Marszałek nadw. kor.	Jerzy Mniszech.

Posłowie na sejm walny warszawski 1748 r.

Województwo krakowskie:

Adam Małachowski, starosta oświęcimski,
Jędrzej Moszczeński, starosta brzeski-kujawski,
Stanisław Grodzicki, vice-instygator koronny,
Zygmunt Dobiński, burgrabia krakowski,
Adam Czerny, starosta parnawski,
Józef Stadnicki, miecznik czerniechowski.

Księstwo zatorskie i oświęcimskie:

Stanisław Małachowski, starosta wąwolnicki,
Zygmunt Linowski, starosta lipnicki.

Województwo poznańskie: vacat.

Województwo wileńskie:

Powiat wileński:

Jan Horain, podkomorzy wileński,
Janusz Radziwiłł, ordynat nieświezki;

Powiat oszmiański:

Antoni Sulistrowski, marszałek oszmiański,
Karol Radziwiłł, ordynat ołycki;

Powiat lidzki:

Ignacy Scypion, starosta lidzki,
Konstanty Skinder, wojski lidzki;

Powiat wilkomirski:

Rafał Jeleński, podsędek wilkomirski,
Jan Plater, starosta giegobrocki.

Powiat brasławski: vacat.

Województwo sandomierskie:

Stanisław Krasiniński, starosta nowomiejski,
Jan Kossowski, stolnik i sędzia grodzki sandomierski,
Stefan Uniatycki, chorąży pilźnieński,
Dunin, cześnik radomski,
Michał Krasiniński, kapitan wojsk J. Kr. Mości,
Franciszek Libiszewski, podczaszy radomski, sędzia
[grodzki opoczyński,
Konstanty Popiel, stolnik wiślicki.

Województwo kaliskie: vacat.

Województwo trockie: vacat.

Powiat grodzieński:

Kazimierz Massalski, starosta wołkowyski,
Jan Wall, chorąży grodzieński;

Powiat kowieński:

Ludwik Pociąg, oboźny W. Ks. Lit.,
Antoni Pac, starosta borciański;

Powiat upicki:

Tomasz Straszewicz, starosta starodubowski,
Białozor, stolnik upicki.

Województwo sieradzkie: vacat.

Ziemia wieluńska: vacat.

Województwo łęczyckie: vacat.

Księstwo żmudzkie:

Benedykt Skarbek-Ważyński, skarbnik W. Ks. Lit.,
Krzysztof Tyszkiewicz, starosta retowski.

Województwo brzeskie-kujawskie:

Kazimierz Dąbski, podczaszy koronny,
Stanisław Sokołowski, podkomorzy inowrocławski;

Ziemia dobrzyńska: vacat.

Województwo kijowskie: vacat.

Województwo inowrocławskie:

Stefan Kossowski, starosta przedecki,
Antoni Wolski, stolnik inowrocławski.

Województwo ruskie:

Ziemia lwowska:

Wojciech Siemiński, starosta dębowiecki, marszałek,
Franciszek Rzewuski, starosta kamionacki;

Ziemia przemyska:

Bazyli Ustrzycki, skarbnik przemyski,
Adam Mniszek, starosta mostowski;

Ziemia sanocka:

Wojciech Grabiński, kasztelan sanocki,
Antoni Zielonka, starosta dolżański;

Ziemia chełmska:

Franciszek Węgliński, podkomorzy chełmski,
Ignacy Komorowski, miecznik braclawski;

Ziemia halicka: vacat.

Województwo wołyńskie:

Stefan Maliński, podkomorzy krzemieniecki,
Piotr Hulewicz, stolnik piński,
Maniecki, podstoli wołyński,
Stanisław Cieszkowski, stolnik czerniechowski,
Michał Zbrożek, chorąży dźwinogrodzki,
Franciszek Zagórski, starosta owrucki.

Województwo podolskie:

Jędrzej Gurowski, stolnik podolski,
Mikołaj Stadnicki, podczasz podolski,
Tadeusz Dzieduszycki, starosta żukowski,
Adam Wojciech Darowski, podsędek podolski, pisarz
[grodzki krzemieniecki,
Ignacy Kalinowski, cześnik halicki,
Józef Zagórski, podstoli wołyński.

Województwo smoleńskie:

Antoni Solłohub, generał artylerji W. Ks. Lit.,
Michał Franciszek Dylewski, stolnik smoleński;

Powiat starodubowski:

Michał Ogiński, pisarz polny W. Ks. Lit.,
Jan Chreptowicz, stolnik nowogrodzki.

Województwo lubelskie: vacat.

Województwo połockie: vacat.

Województwo bełzkie:

Maryan Potocki, starosta grabowiecki,
Feliks Czacki, starosta nowogrodzki,
Stefan Komorowski, stolnik bełzki, podpułkownik artylerji,
Aleksander Świeżawski, starosta cudynowski.

Województwo nowogrodzkie:

Powiat nowogrodzki: vacat.

Powiat słonimski:

Ignacy Laniewski, łowczy W. Ks. Lit.,
Aleksander Sapieha, starosta puński;

Powiat wołkowyski:

Stefan Olędzki, marszałek wołkowyski,
Dominik Suchodolski, pisarz grodzki wołkowyski.

Województwo płockie:

Paweł Jaroszewski, podkomorzy płocki,
Stanisław Przeciszewski, chorąży płocki,
Józef Matuszewicz, chorąży petyhorski,
Kazimierz Krasiński, cześnikowicz płocki.

Województwo witebskie: vacat.

Powiat orszański:

Tadeusz Wawrzecki, podstarości grodzki orszański,
Bogusław Skultecki, horodniczy orszański.

Województwo mazowieckie:

Ziemia czerska:

Izydor Grzybowski, podkomorzy czerski,
Antoni Lubomirski, starosta kazimierski;

Ziemia warszawska:

Stanisław Sobolewski, podkomorzy warszawski,
Melchior Szymanowski, łowczy warszawski;

Ziemia wiśka:

Mieczkowski, sędzia ziemski wiśki,
Jan Michał Rostkowski, staroście wiśki;

Ziemia wyszogrodzka:

Franciszek Nakwaski, podkomorzy wyszogrodzki,
Jędrzej Mokronowski, szambelan J. Kr. Mości;

Ziemia zakroczymska:

Kazimierz Poniatowski, podkomorzy koronny,
Józef Młocki, starosta zakroczymski;

Ziemia ciechanowska:

Stanisław Narzymski, chorąży ciechanowski,
Józef Pułaski, starosta warecki;

Ziemia łomżyńska: vacat;

Ziemia rożańska:

Karol Podoski, podkomorzy rożański,
Michał Karski, stolnik rożański;

Ziemia liwska:

Leon Opacki, chorąży liwski,
Kazimierz Chojecki, sędzia grodzki liwski;

Ziemia nurska: vacat.

Województwo podlaskie:

Ziemia drohicka: vacat;

Ziemia bielska:

Paweł Karwowski, stolnik bielski,
Maciej Starzeński, pisarz grodzki brański;

Ziemia mielnicka:

Aleksander Buttler, starosta mielnicki,
Leon Kuczyński, stolnik mielnicki.

Województwo rawskie:

Ziemia rawska: vacat;

Ziemia sochaczewska: vacat;

Ziemia gostyńska:

Józef Mogilnicki, starosta nieszawski,

Józef Gadomski, generał-adjutant hetmana wielkiego kor.

Województwo brzeskie-litewskie:

Marcin Matuszewicz, stolnik i pisarz grodzki brzeski,

Kropiński, miecznik nowogrodzki;

Powiat piński:

Władysław Jelski, starosta piński,

Michał Ciechanowicz, starosta druzyłowski.

Województwo chełmińskie: vacat.

Województwo mściławskie:

Marcin Ciechanowiecki, starosta mikszyński,

Kazimierz Mężyński, rotmistrz województwa mściławskiego.

Województwo malborskie: vacat.

Województwo braclawskie:

Michałowski, podczaszy braclawski,

Maksymilian Woroniecki, szambelan J. Kr. Mości,

Jan Czarnecki, starosta koreliski, sędzia wojsk. lit.,

Jan Bogatko, podstoli braclawski,

Przyłuski, podczaszy sanocki,

Leon Korzeniowski, starosta ratowicki.

Województwo pomorskie: vacat.

Województwo mińskie:

Zawisza, starosta lubonicki,

Świątorzecki, skarbnik wilkomirski;

Powiat mozyrski:

Rafał Oskierko, marszałek mozyrski,

Adam Lenkiewicz, skarbnik mozyrski;

Powiat rzeczyski:

Pruszanowski, pisarz grodzki rzeczyski,
Karol Wieszczycki, buńczuczny buławy wiel. lit.

Województwo inflanckie:

Z Korony:

Stanisław Lubomirski, wojewódzie czerniechowski,
Józef Skrzetuski, starosta mogilnicki, podczaszy przemyski;

Z Litwy:

Antoni Przeździecki, pisarz wielki lit.,
Mikołaj Łopaciński, wojski mściśławski;

Z Inflant:

Szymon Siruć, starosta kowieński,
Wereszczyński, kapitan wojsk. lit.

Województwo czerniechowskie: vacat.

Sekretarz sejmowy:

Mateusz Bienkowski, pisarz ziemski i grodzki warszawski.

Wyciąg z instrukcyi sejmikowych.

1. Instrukcyja krakowska 21 sierpnia: starać się o kanonizacyę bł. Jana Kantego i Kunegundy; zachowywać porządek sejmowania według konstytucyi 1690 i 99 roku; wobec szkodliwego niedochodzenia sejmów z powodu paru trudnych materyi „curabunt ichmość pp. posłowie nasi junctim cum ordinibus Reipublicae pro lege positiva utrzymać, ażeby odtąd more antiquo (jak był za panowania domu Jagiellońskiego, gdzie konstytucye co sejm prawie dochodziły), na które tylko zajdzie uniwersalna zgoda ordinum regni materye, ad volumen legum regni suscipiantur, któreby zaś in controverso były, w reces do przyszłego sejmu, sine tamen praejudicio akceptowanych, rejeciantur, dokąd uniwersalną nie będą przyjęte zgodą“. Trybunał podzielić należy na dwa prowincjonalne trybunały, zasiadające jedno-

cznie w Piotrkowie i Lublinie. „Dogadzając *celeriori justitiae administrationi*“, uchwalić, „aby corocznie każde województwo swoje jedną ordynaryjną przez miesiąc *consequenter*, a drugą *ex remissione in Junio et Decembri*, które osądzonym *anticipative* województwom na *registra ex remissionibus* mają być rozdzielone, w trybunale mieć mogło kadencyą“; w każdym miesiącu dwa dni przeznaczone będą na sądy *mixti fori*, a dwa inne — *compositi iudicii*; gdy wyczerpie się *registr* którego województwa, trybunał przechodzić będzie do następnego; z *gremium* duchownego dość gdy będzie obecny jeden deputat, aby sprawy mogły się sądzić. Dopilnować, aby *ignobiles et non jurati* oddaleni byli od *patrocinium*, i ci ostatni nie prędzej mogli pełnić funkcje komisarские lub deputackie, jak po 4 latach. „Aukcyja wojska i do niej sposoby, przeszłemi instrukcyami określone i projektem sejmowym opisane, jako to: koekwacya ruskich województw, kwarty *augmentowane*, monopolia z *tiutoniowego*, *tabacznego*, *papierowego etc.*, *legis sumptuariae reassumptio*, *donativum* kupieckie, *praecisis protestationibus* wszelkim osobom *cło generalne*, *accessus* z podatku, *pogłównie żydowskie particulariter* wybierane, *szeleżne generalne*, *ad extremum* duchowny podatek a *latino et graeco ritu sine quavis promissione stalli* w senacie *graeco ritui*, jeżeli *całej Rzplitej* zdawać się będzie, i przez naszych *ichmcio*w pp. *posłów promoveatar*, *non tamen cum majori gravamine* stanu szlacheckiego. *Casu quo* nie zdałaby się aukcyja wojska, *saltem* *taryf* sprawiedliwych do ułożenia *dyspartymentu* *tempore* *wojsk nieprzyjacielskich* *równego*, *praecipue* *łanowej*, których *najnsnadniejsza adinwenecya* z *eksmensuracyi* *cyrkumferencyi* *granicznej* *każdej wsi* na sznury *geometryczne* w łokci *czterdzieści pięć*, a potem na pręty *juxta plantam*, *eo nomine* *ichmcio*m pp. *posłom* *datam*, *postanowienie promoveatur*. *Oeconomia* *skarbu* *koronnego* w *otwarciu gór Olkuskich* i *mennicy*, w *utrzymaniu* *cła generalnego* a *zniesieniu partykularnych*, *ładowych* i *rzecznych*, przez co *commercia* *upadają*, gdy *kupcy depactantur*, jako to przez Żydów na *cło sędomirskiem*, w *manutenencyi* *praw miastom* i *miasteczkom*, w *koekwacyi* *monety* z *postronnymi*, w *wprowadzeniu* *różnych manufaktur*, w *lustracyi* *należytej żup solnych*, które teraz *sól szpetną* i *śmiecistą* i *źle pakowaną* *wydają*... w *konserwacyi* w *żupach* i na *komorach oficyalistów* *szlachty* *prawdziwych*, *non vero cudzoziemców sub quocunque titulo*... *quam*

vividissime promoveatur, z naznaczeniem komisji od Rzplitej ad emendationem tegoż skarbu. A że delinquentes officiales nie chcąc pro recenti delicto ex persona w grodzie odpowiadać, do sądów asesorskich apelują, przeto, aby każdy injuriatus prędzej mógł dojść sprawiedliwości świętej, in foro castrensi proprii districtus odpowiedzieć adigantur. Praerogativa zaś J. W. jmp. podskarbiego circa antiqua jura conservetur“. Piechotę lanową przywrócić województwom, skoro Rzplita nie ma z niej korzyści; „komisja radska aby się praeter rem militarem w dyspozycje podatków województwa nie wdawała, ale ażeby na sądy fiskalne województwa in ante w ziemstwie lub w grodzie praktykowane sprawy odsyłała...“ Starać się o ujednostajnienie miar i wag w Rzplitej; przypomnieć kontynuację konferencji z cudzoziemskimi posłami; prosić biskupa krakowskiego, aby raczył „relaksować“ „monitorias“ o dziesięciny, wydawane szlachcie przez duchowieństwo do konsystorza, razem z wojewodą sandomierskim, jako posłem ad Sedem Apostolicam, zapobiegać uzurpacyom sądów duchownych w sprawach dóbr ziemskich. Wyjednać prawo, aby co trzeci sejm odbywał się w Krakowie. (C. Crac. Rel. 178, s. 2581 — 2600).

2. Instrukcja kujawsko-inowrocławska 19 sierpnia, ob. Pawiński, Dzieje Ziemi Kujawskiej, V, 109 — 118.

3. Instrukcja ruska t. d., każe posłom żądać rozdania wakansów w terminie sześcioniedzielnym, zastrzedz się po obiorze marszałka, żeby się godziło po przywitaniu króla upomnieć o przeczytanie paktów konwentów; upraszać juxta appromissa J. Kr. Mości o konserwację szlachty polskiej in genere et habitu na dworze swoim; żądać usunięcia ignobiles et impossessionatos cudzoziemców z administracji ekonomii, żup solnych, cel i myt; przedstawić zrujnowanie ekonomii samborskiej ob pravam cupidinem administratorów per plus offerentiam i prosić o mianowanie komisji dla uratowania czego można jeszcze; upraszać o oddawanie zasłużonym ziemianom wójtostw, nielegalnie wcielonych do ekonomii samborskiej, o lepsze opatrzenie Kamieńca, Okopów Św. Trójcy i arsenałów Rzplitej, o windykację sum neapolitańskich. Przypomnieć królowi o otwarciu gór Olkuskich. Prosić o nienadawanie jednej osobie więcej jak dwóch starostw lub dzierżaw prowentowych, dopomnieć się o ograniczenie juris communicativi do jednego tylko starostwa lub dzierża-

wy; uchwalić, aby osoba, zatrzymująca zbiegłego poddanego, płaciła tysiąc grzywien kary; nalegać o zniesienie przykomórku, wystawionego pod Solcem przez wojewodę sandomierskiego, „na którym przeciwko prawu osadzeni Żydzi dla większego zdzierstwa i uciemiężenia“, „ile kiedy (Tarło) nie ma prawa na cło wodne, tylko od kupców ładem idących“, którego antecesorowie wojewody nigdy sobie nie uzurpowali. Żądać dawania chleba dobrze zasłużonych — naprawdę zasłużonym. „Konferencye z cudzoziemskimi ministrami według zwyczajów dawnych mają być odprawowane podczas sejmu cum deputatis ex ordinibus senatorio et equestri“. Usunąć należy nadużycie juryzdykeyi duchownej nad świeckimi „w nienależących sprawach“ i przyprowadzić do skutku poselstwo do papieża, uchwalone w r. 1726. Nalegać o ustanowienie dla trybunału trzeciej kadencji — lwowskiej, o wyznaczenie połowy dni, należnych każdemu województwu (według ustawy 1670 r.), na rozsądzenie spraw zaległych od r. 1738; dekreta i kondemnaty, wyprokurowane w niewłaściwym czasie, byłyby nadal nieważne. „A zaś ex remissione taka sprawa gdy przypadnie w trybunale, dekret ultra cadentiam... otrzymany sine beneficio ex vi legis ani nawet repertorium, ale tylko ad solam deductionem, że w nienależytym czasie, t. j. ultra cadentiam rejestrów stanął, tudzież kondemnata, takowym sposobem otrzymana, cum irrogatione poenarum personalium et crumencium super obtinente kasowane być mają, a jeżeliby któren z oficyalistów ziemskich czyli grodzkich ważył się przeciwko opisaniu wyżej namienionemu postąpić... i do skutku przyprowadzić“, — to sam osobiście za to zapłaci karę 500 grzywien. Upoważnić należy sądy mieszane świecko-duchowne do ferowania wyroków, nie bacząc na nieobecność pewnego kompletu duchownych deputatów; ograniczyć prawa stron procesujących się do korzystania tylko raz jeden z punktu de vim legi sapientia; zakazać trybunałom ściągać do siebie sprawy, podległe ziemstwom i grodom, excogitata connexione; pamiętać de modo wykorzenienia krzywoprzysięstwa, praktyk, przywiązania się oczywistego. Reasumować ustawę 1635 r. o układzie między klerem i laikami w sprawach dziesięcinnych. Dla podniesienia dobrobytu miast, za wzorem zagranicy, „pozwolić aby te puste rudera miast w Polszcze będących etiam acatholicae sectae ludzie osiadać moc mieli i onym exercitium religionis ad mentem praw, osobliwie ostatnich konstytucyi, aby było pozwoło-

no“; nowoosiadającym dać wolność od „kontrybucyi ziemskich“ na lat sześć; ustanowić wyznaczane z kancelaryi koronnej na żądanie miast komisye likwidacyjne, które uwalniać będą stopniowo mieszczan od długów i wydatków, krępujących rozwój ich posesyi. Zobowiązać starostów grodowych do sądzenia roczków przynajmniej raz do roku osobiście, urzędy grodzkie — do odbywania przynajmniej 6 kadencyi corocznie, ziemstwa — również do nieuchybiania odnośnym przepisom. Dla przeprowadzenia aukcyi wojska wszystkie królewsczyny *salvis modernis possessoribus* obracać na ten cel; zabronić komukolwiek bądź uchylać się od cel lądowych i wodnych, a podskarbiemu — dawać libertacye pod karą utraty urzędu. „A *novis possessoribus* *quadruplac* kędy się podziewają, dwanaście tysięcy zostającej się hyberty corok od zapłaty wojsku; J. W. *jmp.* podskarbi in *oppressionem et aggravationem* arendarzów naszych cum *injuria nostri* wydaje ze skarbu asygnacye chorągwiom na pogłównne cum *impositione alterius summae*, jak kto przedtem dawał, więc *alterum tantum* wybiera pogłównego, dwakroć sto tysięcy więcej; kędy ich podziewa, pytają się ichmość pp. posłowie“. Mocno obstawać, aby podskarbi osobiście rachował się na sejmie i przysięgał *super reales proventus et expensas*. Bogaci biskupi i opaci powinni się przyłożyć do aukcyi wojska, utrzymując „po tysiącu i drugim... *ad obsequium Rzplitej*“, wobec czego możnaby się rzec milicyi ostrogskiej i zamojskiej. Brakującą potem sumę pokryje szlachta czopowem i szeleżnem. Obstawać mają posłowie przy żądaniu, aby starostwie kresowi utrzymywali kozaków horodowych na uskromienie hajdamaków. Zobowiązać starszyznę żydowską do oblatowania dyspartymentów poborów między powiatami i powiatowych dyspartymentów według rodzaju. Domagać się zrównania stopy monety polskiej z zagraniczną. Upomnieć się, aby opactwa nie były dawane plebejuszom; obmyślić sposoby uwolnienia dóbr ziemskich od mnóstwa obciążających je sum. (Arch. Grodz. Ziem., Castr. Leop. Rel. 555, 922—58).

4. Instrukcyja bełzka j. w., nakazuje przedewszystkiem zachowanie porządku sejmowania i niezwłoczny obiór marszałka „etiam pluralitate votorum“; w innych sprawach ściśle zachowywanie *liberi veto*. Co do aukcyi wojska, odwołuje się do zaprzeszlorocznej instrukcyi. Nalegać każe *sub discrimine sejm*u o zapobieżenie bezprawnym pozwom w sprawach o dziesięciny,

o niewyświęcanie popowiczów bez prezenty dziedziców. Żądać uwolnienia od cła brzeskiego statków, idących do Gdańska; nakazać starostom „etiam admota nobilitate contra refragarios legis“ poznosić tamy i młyny na rzekach, szkodzące spławowi statków. Znieść formalnie szkodliwą dla Rzplitej umowę hadziacką; zabezpieczyć Kurlandyi korzystanie z jej praw i przynależność do Rzplitej, bez ulegania obcym wpływom. Zobowiązać podskarbiego do kalkulacyi nawet „po niedoszłym sejmie (czego uchowaj Boże!), oraz, aby plebeis personis pisarstw na komorach nie konferował ani komór nie arendował ani też extraneis nie wypuszczał“. (Arch. Grodz. Ziem., Castr. Belz. Laud. 594, 317—21).

5. Instrukcyja chełmska, j. w.: popierać aukcyę woj-ska i zniesienie pogłównego, naprawę ekonomiki kraju wewnętrznej, otwarcie mennic i gór kruszczowych, zniesienie cel i myt partykularnych, wprowadzenie manufaktur, porównanie miar na zboże i trunki. Starostowie, posesorowie, burmistrzowie miast pod odpowiedzialnością w trybunale i karą 2000 grzywien powinni doglądać, aby się młodzież miejska garnęła do rzemiosł. Znieść nadużycia w sądach, wznowić konferencye dyplomatyczne, skasować cło brzeskie; zakazać Żydom handlu winem i kołmi oraz dzierżawienia dóbr, „przez co znęta od tych niewiernych nad katolikami dzieje się“; hetmanom i regimentarzom kazać pilnować emigracyi chłopów na Ukrainę i zagranicę; podwoić liczbę posłów i sejmików chełmskich; ustanowić obiór większością urzędników ziemskich i deputatów; zredukować do 2 liczbę kanoników-doktorów nie-szlachty w kapitułach; odebrać im prawo do prelatury,—czego biskupi pilnować mają sub carentia vocis activae na sejmach i senatusconsiliach. Surowo nakazać trzeba starostom łapanie i sądzenie hultajstwa cygańskiego; pozwolić na to samo i juryzdykcyom miejskim, zapewnić w tym celu pomoc zbrojną; popierać sprawę szlachty z duchowieństwem o dziesięciny etc. Żądać, aby i Gdańsk przyłożył się do aukcyi wojska. (Teki Pawińskiego, odpis z Arch. Główn. Warsz., Castr. Chelm. Obl. 50, 717).

6. Instrukcyja płocka 20 września (z powtórnego sejmiku, po zerwaniu pierwszego sierpniowego), każe się starać aby Kurlandya nadal nie ponosiła krzywd i szkód, była uwolniona „od wszelkiego wdawania się postronnego“ i otrzymała z powrotem prawowitego księcia Birona; łączyć się z innemi województwy

dla przeprowadzenia aukcyi wojska, udaremnionej dla rozróżnienia sentymentów tych województw, które bardzo mało albo nie ad publicum aerarium Rzplitej importują. „Gdy Pan Bóg pozwoli aukcyonować wojsko, żeby nietylko regulament wojska był opisany i każdemu województwu podany, o którym teraz na trybunałach dopytać się nie można, ale też aby milicya, kadeci i per consequens oficerowie narodu polskiego singulariter et praecise promovibiles byli“... Dochodzić, na co użyto pieniędzy, wyznaczonych przez rady senatu na artyleryę; żądać, aby podskarbi wielki koronny zdawał sprawę według precedensu Grabowskiego, tudzież aby senatus consilia nie wdawały się „w szacunek pieniędzy ze skarbu koronnego“; porozumieć się cum bene sentientibus co do naprawy kopalni olkuskich i otwarcia mennicy; domówić się o zniesienie wszelkich cel prywatnych. Zabezpieczyć dobrobyt miast „przez odebranie prowentów, osobiwie handłów, od Żydów“, żądać potwierdzenia praw i przywilejów, nadanych od książąt mazowieckich oraz przestrzegania w skarbie koronnym kurencyi monety z 1717 r.; na nobilitacye nie pozwalając. Caetera activitati et dexteritati ichmciów pp. posłów i t. d. (Arch. Główn. Warsz., C. Płoc. Obl. 9).

7. Instrukcyja czerska 24 września (z powtórnego sejmiku). „Kiedy dobrotliwe i przezorne J. Kr. Mości P. N. Miłościwego, cuncta suaviter et provide disponentis, serca łaskawego staranie, jako dla całego królestwa swego, tak i dla ziemi naszej a prima planta panowania swego i w terażniejszym czasie jawnie wydające się, przez pozwolenie nam łaskawie powtórnego za uniwersalami swoimi sejmiku, wdzięczne i powinno od wierznych poddanych swoich mieć powinny podziękowanie, tak uważając, że te wszystkie ojcowskiego serca intencye i przezorne starania do utrzymania praw, swobód i wolności naszych, także ugruntowania i sprowadzenia przez zbawienne sejmowe rady internae et externae securitatis et publicae tranquillitatis zmierzają, za najpierwszą powinność i obligacyą wkładamy na ichmciów pp. posłów, ażeby wierną poddaństwa uczyniwszy rekognicyą, jako najniższe z jak najgłębszym respektem i poszanowaniem Majestatowi J. Kr. Mości, P. N. Miłościwemu, złożyli podziękowanie, temuż Majestatowi jako najumięzieniej suplikowali, ażeby w dalszej nas mając opatrności, do utrzymania tak potrzebnego sejmu i rad zbawiennych dla dobra publicznego całej Rzplitej paterne

dopomagać raczył, i tymże ichm. panom posłom zalecamy, ażeby punkta niżej wyrażone jako najusilniej promowali*): — 1-o. A naprzód obowiązujemy usilnie ichmość pp. posłów, aby zaraz w pierwszym dniu zaczętego szczęśliwie sejmu, czyniąc zadosyć prawu, etiam per pluralitatem votorum do elekcji J. W. pana marszałka przystąpili i toż prawo utrzymali. — 2-o. Po nastąpiej szczęśliwie marszałka elekcji ciż ichmość pp. posłowie, integritatem prawa et authoritatem izby poselskiej utrzymując, ażeby in aliis gradibus et solennitatibus prawo w obserwancyi i egzekucyi było. Czytanie pactorum conventorum et senatus consultorum ażeby modo et forma practicabili i wolne do nich przymówienie się, jako prawo mieć chce, posłom zachowane było, dopomnią się; a oraz instabunt, ażeby senatus consilia, nie wdając się in ullas materias et dispensationes skarbu koronnego sobie non incumbentes, secundum praescripta legum odprawiane były; także, zniósłszy się cum statibus Reipcae, starać się będą, ut provideatur jako najwarowniej indemnitati et integritati juriū totius Reipublicae et Curlandiae. Jakoteż, ażeby contra dignitates et jura Reipublicae przechody wojsk cudzoziemskich nie praktykowały się. — 3-o. A ponieważ tak wiele sejmów infelici fato dla zagaścionych wielu projektów rozeszłych widzimy, więc obligujem J. W. ichmość pp. posłów, ażeby, studendo prosperitati sejmu następującego et conservationi boni publici, ufacilitowane i uniwersalną zgodą utwierdzone projekta przyjąwszy, a te, na któreby zgody nie było, oddaliwszy, o potrzebny i skuteczny sukces sejmu starali się. — 4-o. Jako zaś całej Rzplitej interna et externa securitas in providis consiliis et armis, a najwięcej na przytomności in suo regno J. Kr. Mości P. N. M. i na przezornem staraniu Jego zawisła, tak najbardziej o to suplikować mają ichmość pp. posłowie Majestatowi J. Kr. Mości, ażeby nie oddalał przytomności swojej ojcowskiej od ludu i państwa swojego, i w tem manutentionem constitutionis anni 1717 dopomnią się, a oraz conferent cum statibus Reipublicae de modo poprawy i konserwacyi wojska, także odmiany i zniesienia tak ciężkiego podatku pogłównego, którego currentia tylko do dwóch lat i sejmu następującego naówczas constitutione publica 1717· anni ostrze-

*) Podobnej treści podziękowania zawierają wszystkie znane nam instrukcye, wszystkie też upominają się o sól suchedniową.

zona była, i takowe sposoby podatkowania promować będą, które byłyby sine aggravatione stanu szlacheckiego i ludu ubogiego, osobiwie jednak sposoby w komisyi, mediante constitutione 1736 anni per delegatos od województw circa praesentiam et auctoritatem tak godnej pamięci księcia jmcj Potockiego, prymasa Korony Polskiej i W. Ks. Litewskiego, jako et aliorum status et belli ministrorum odprawionej, wyrażone, jako to, kwarta sprawiedliwa z starostw, królewszczyzn cum novis locationibus płatnych i niepłatnych; cło generalne ab invectis ad regnum et evectis ex regno; pogłównne żydowskie praevia conscriptione tychże Żydów in universo regno, rachując od każdej głowy od żonatego po złotych ośm, od luźnego po złotych cztery; papier stemplowany ad omnes actus officiosos po groszy sześć od arkusza, monopolium tabaki, kart, kaw, herbat, ażeby per plus offerentiam puszczać contrahentibus; rewizya hybern. łąnów soltyjskich razem z kwartami investigari powinna, similiter tak hyberty, jako i kwarty z starostw i królewszczyzn, które dotychczas nie są wolne od płacy, aby płacili; czopowe i szeleżne generalne, zostawiwszy partem, jaka się zdawać będzie statibus regni, pro comodo ziemi, promowować będą. — 5-o. Gdyby po postanowionych i wynalezionych sposobach i zniesionym podatku pogłównego Rzplita mogła mieć majus robur militiae, tedy ichmość pp. posłowie dojrzed się i starać powinni, ażeby to przyczynienie sił było cum emolumento et integritate całej Rzplitej i stanu rycerskiego, przez przyczynienie gemejnów pod regimentami, a pocztów pod chorągwiami; nowa zaś erekcyja milicyi gdyby miała evenire, na inną nie mają pozwolić, tylko ad normam dawnych konstytueyi i zwyczajów, żeby były po województwach i ziemiach pułki lub chorągwie stoludne, to jest pod każdą chorągwią dziewięć kompanii. porucznik, chorąży i dziewięćdziesiąt pachołków, a w każdym pułku, z dziesięciu chorągwi uformowanym, dziesiąta chorągiew ad instar kadetów żeby była z samych szlachty tegoż województwa, pułkownika zaś ażeby ad normam elekcyi urzędników ziemskich wolne było obranie temuz województwu na sejmiku gospodarskim pluralitate votorum, poruczników zaś i chorągłych ad recommendationem tejże ziemi i województwa ex concivibus benemeritis et possessionatis tychże województw i ziem jmp. pułkownik constituere ma, sub signis tychże województw i ziem żeby były. Te zaś pułki i chorągwie aby miały w tychże

województwach i ziemiach swoje lokacye et disciplinam militarem, we wszystkim się quam exactissime zachowały, egzercycya zaś aby były continua pod chorągwiami, i ichmość pp. oficyerowie do tego obligabuntur, a zaś jmp. pułkownik ma być obowiązany, żeby miał exactam inspectionem tego, aby co kwartał rewizye chorągwi i porządków wojennych czynił; popisy coroczne żeby in praesentia dignitariorum województwa i ziemi cum exercitiis militaribus czynione były w czasie, jaki Rzplita naznaczy, obwarują. Munsztra aby językiem nacyonalnym ekspedywana była, praecustodient. — 6-o. Ponieważ zaś w kompucie terażniejszym cudzoziemskiego autoramentu... (*oficerów jest zadużo*), a co większa, cudzoziemców, więc ażeby byli proporecyonalnie ulokowani oficyerowie bez wielkiej ekspensy Rzplitej, dość będzie do trzech lub czterech tysięcy jeden general, do jednego regimentu jeden pułkownik, jeden major, do chorągwi jeden kapitan, porucznik, chorąży i under-oficyerowie według potrzeby, i to z Polaków, nie cudzoziemców. Sztab-oficyerowie także aby byli Polacy possessionati et benemeriti, a nie cudzoziemcy, et ut assistant Reipublicae zawsze et in casu necessitatis, żeby byli przysięgą obwarowani, mundur zaś i barwy bez wielkiej ekspensy Rzplitej, w swoim kraju z sukien i innych rzeczy znajdujących się, sporządzone były. — 7-o. Zapatrzwszy się na ustawiczne kłótnie tak w kupowaniu, jako sprzedaży, wielką trudność w zmienianiu i udawaniu czerwonych złotych i niedostatku monety, obligujem ichmość pp. posłów, aby, cum statibus Reipublicae zniósłszy się, currentiam raz na zawsze postanowili i umówili. U skarbu zaś aby się seryo dopomnieli, za co secundum praescriptam legem skarby Rzplitej nie biorą czerwonych złotych po złotych ośmnaście, ale ad libitum sui każą brać tak po komorach, jako i żupach, a żołnierzowi asygnacye na złotych ośmnaście wydają. Succurrendo zaś inopiae monety, otworzenie mennic ichmość pp. posłowie promować będą. — 8-o. Wprowadzone in enervationem et damnum publicum per extraneos w Warszawie scandaloso vocabulo nazwane loterye ażeby się w mieście stołecznem J. Kr. Mości Warszawie nie działały, instabunt ichmość pp. posłowie, favore zaś Wielebnych Ojców Scholarum Piarum warszawskich i Wieleb. Ojców księży misyonarzów warszawskich in emolumentum publicum od J. Kr. Mości P. N. M. przywilej wydany i jego zachowanie manutenebunt. — 9-o. Korekturę praw i trybunałów,

tak koronnych jako i skarbowego, ichmość pp. posłowie urgen-
ter promować będą i przy niej jeden trybunał koronny z przy-
czynieniem czasu tak dla trybunału piotrkowskiego, jako i lubel-
skiego, sub praesidentia ichmciów księży biskupów i senatorów in
numero, jak się zdawać będzie statibus Reipublicae destinandis
juxta ordinem, jaki jest lege praescriptus, et urgebunt, ażeby
alternatim tak biskupi, zaczawszy od najpierwszego, jako wojewo-
dowie i kasztelanowie z góry i dołu pari numero, żadnego ze
skarbu koronnego nie pretendując salarium et ullis legalitatibus
niewymawiając się, excepta vera infirmitate, juramento corporali
circa ingressum ad collegium comprobanda, wykonawszy przysięgę
rota judicibus deputatis praescripta, zasiadali et juxta leges pa-
trias sądzili executionique legum quam vigilantissime attendant.
I tenże trybunał na początku zaraz aby marszałka skarbowego
servata alternata między prowincjami obierał et deputatos do
niego ex provinciis po jednym z senatorów i po trzech ex eque-
stri ordine deputował. Którzy będą mieli authoritatem et pote-
statem executionis prawa et decisionis causarum pure fisci et
militarium, trybunałom skarbowym legibus antiquis prae commissam.
Do tegoż collegium delegatorum ażeby sprawy de vim legis
sapientia, także de corruptionibus contra corruptos et corrup-
pentes należały i sądzone były, instabunt. Elekeye deputatów
juxta instituta legum ażeby odprawiane były i juramenta po-
wtórne nie w trybunałach, ale w swoich województwach i zie-
miach in praesentia dignitariorum et nobilitatis post determinatam
functionem na najpierwszych sejmikach wykonywane były sub
exemplarissimis rigoribus incapacitatis quorumvis honorum et
confiscationis bonorum. — 10-o. Do korektury zaś praw ażeby ex
provinciis byli destinati commissarii i od województw delegati
i tę korekturę jako najdoskonalej pro utilitate publica promo-
wowali et perficere racyli, obligantur. — 11-o. A jako Rzplitej
wiele na tem należy, ażeby prowenta Rzplitej przyczynione były
i skarb koronny w dobrym zostawał rządzie, rachunki z wszel-
kich prowentów i proveniencyi przez ichmość pp. podskarbieh
wielkich koronnych były rzetelne i sprawiedliwe, przeto fide pu-
blica obstringuntur ichmość pp. posłowie, ażeby skarbu koronnego
opisanie było jako najskuteczniejsze i najpożyteczniejsze, ra-
chunki zaś wszelkich proveniencyi, percept i intrat in natura,
a nie ryczałtowemi sumami, jako njuriose practicabatur, tak od

jmp. podskarbiego koronnego teraźniejszego, jakoteż i sukcesorów przeszłych J. W. pp. podskarbieh, także i administratorów skarbu koronnego były czynione ad normam konstytucyi 1736 anni i rachunków jmp. Grabowskiego, przeszłego podskarbiego, innych zaś żadną miarą nie dopuszczają. I jeżeliby były injuriose czynione, non obstantibus ejusmodi praejudiciosis calculationibus na aprobacyą ich nie pozwolą i o inne, rzetelne i sprawiedliwe, jako się wyżej namieniło, instabunt.—12-o. O sumy pozostałe tak od sukcesorów, jako i od J.W. jmp. podskarbiego teraźniejszego należące, ażeby były oddane i importowane ad dispositionem publicam, urgebunt, to zaś solenniter praecustodient, aby publiczne pieniądze ad privatos usus nie szły, i żeby o takowe sumy, czyli to w skarbie koronnym czyli u sukcesorów pozostałe, wolno było każdemu szlacheicowi etiam na trybunale koronnym jure agere et praemissas summas pro re et interesse publico vindicare. Także donatywy kupieckie i żydowskie, jakoteż i inne. prowenta z królewskich wakujących przez administratorów zabierać zwykłe, aby ad usus J. Wielm. pana podskarbiego et privatarum personarum nie szły, ale ad aerarium publicum importowane były. Ichmć pp. posłowie przy rachunkach dopomnieć i dojrzyć się mają, ażeby expensa niepotrzebne i pensye na komisarzów przyjmowane nie były, i to praecustodient, aby na komorach szlachta, a nie cudzoziemcy ani plebei lokowani byli. O postanowieniu zaś pensyi podskarbińskiej cum statibus Reipcae znosić się będą i na większą nie pozwolą, tylko ad proportionem decimae partis proventuum — ...14-o. Na nobilitacye, ponieważ według prawa żadne rekomendacye na sejmiki non praecesserunt, aby ichmć pp. posłowie nie pozwalali. ...19-o. Reasumując zaś konstytucye o zbiegłych ludzich, aby ichmć pp. posłowie dopomnieli się, żeby ad executionem toż prawo przyprowadzone było i rygor na tych, którzy ich bez attestacyi przyjmować, tembardziej utrzymywać mieliby, jak największy obostrzony był.—20-o. A że miasta w ziemi naszej i całym królestwie przez zageszczone inkonweniencye i różne abusus tak w propinacyach jako i jurydykcyach, od duchownych nienależycie praktykowanych, do ostatniej przychodzą ruiny, a przez to Rzplita in nervo belli et publicis contributionibus znaczne ponosi detrimentum, więc obstringimus ichm. pp. posłów, ażeby ad tollendos hos abusus et propinationes ac jurisdictiones, indebite przez duchowne osoby praesumptas, reassumendo constitutionem anni 1710-mi in puncto

zniesionych karczm i propinacyi duchownych, o konstytucyę starali się i prawem to warowali, aby ichmę duchowni non praesumant convellere jurysdykcyi świeckich i praw koronnych tak przez ewokacye nienależyte ad iudicia spiritualia in causis censuum et decimarum, jako et aliis, foro saeculari incumbentibus; reassumptionem także constitutionum de compositione inter status et de decimis, juxta bullam Urbani Octavi concessa, sancitarum, także reassumptionem konstytucyi koronnych de securitate et indemnitate bonorum terrestrium et exemptione eorundem od duchownych et non alienatione od stanu rycerskiego przez jakiegokolwiek tranzakcyę i zapisy starać się będą“ etc.

8. Instrukcyja wyszogrodzka 19 sierpnia, reasumuje instrukcyę 1738, 1744 i 1746 r., zaleca wyjednanie komisyi z sejmu do przepisania popsowanych ksiąg ziemskich i grodzkich wyszogrodzkich, żąda od podskarbiego sprawozdania ex asse oraz mianowania samej szlachty na posady w skarbie.

9. Instrukcyja zakroczymska tegoż dnia, popierać każe aukcyę wojska, byle „sine aggravatione dóbr ziemskich“; w tym celu znieść „abominosum genus, taryfę pogłównego“, wprowadzić zato „sprawiedliwą kwartę ze starostw grodowych i wszelkich królewszczyn, czopowe generalne tak z miast, jako i wsiów, a gdzieby się we wsiach szynki nie znajdowały, — podymne; cło generalne, aukcyonowanie pogłównego żydowskiego ad triplicem pensionem“; zapraszać duchowieństwo „ad... proportionatam z dóbr na wojsko provisionem“. „A jeżeliby się znajdował in gremio stanów zapamiętały i przez praktykowaną już na sejmach przeszłych korupcyą tej aukcyi wojska przeciwny, tedy na takowego o sąd sejmowy upraszać... Na sejmikach electionis deputatów posłów i innych urzędów elekcyonalnych żeby pluralitas concludat, a sejmiki żeby in triduo kontynuowane były“. Prosić króla, aby dochód z „auryfodyn“ i bicia monety obracał na wojsko; nie pozwalać na nobilitacyę i indygenaty. Uchwalić, „aby causae exemptionum według prawa uprzywilejowanego restituantur ad regestrum expulsionum; regestr takowy nullas causas alias mieć nie powinien praeter intra moenia, gdzie się sądy sądzą, patratatum violentiarum et incarcerationum. Causae facti alias violentiarum et causae juris minoris et majoris importantiae generalitar omnes żeby nie wychodziły per appellationem a iudicio minoris subsellii, nonnisi tactis inquisitionibus post definitivam sententiam

et notatis juribus et documentis. Litis expensas żeby judicium... in omnibus causis erogatas przysądzały, vel loco expensarum vadia“. Starać się o zmniejszenie opłat kancelaryjnych; przeprowadzić uchwałę o wyborach deputatów mazowieckich w poszczególnych ziemiach według alternaty w tydzień po zerwanym generale, przedłużyć kadencję radomskiego trybunału o 6 tygodni, forum o korupcję ustanowić w Radomiu... „Deputaci na trybunały aby pro parte iudicii grzywnien nie brali, ale żeby adaequante ducta proportione causarum et litis expensarum legitime przysądzone były“. Starać się o zniesienie nadużycia, polegającego na tem, że książę, nie mogąc nabywać dóbr ziemskich na własność, zagarnęli tytułem zastawu już trzecią część szlacheckich fortun. „Jeżeli Żydów z województwa mazowieckiego według praw przez sejm rugować nie będą, żeby ciż wszyscy Żydzi, residentes w Mazowszu sive in bonis terrestribus vel spiritualibus, respondeant coram iudicio palatinali“. Starać się o przywrócenie starostw awulsów, o powiększenie starostw minoris importantiae, o przyrównanie miar na Mazowszu w miastach królewskich duchownych i szlacheckich według miar warszawskich. Zapewnić szlachcie rodakom posady na poczeie. (Arch. Główn. Warsz., C. Zakroczy. Rel. 48).

10. Instrukcja ciechanowska 19 sierpnia, przedewszystkiem każe zachowywać prawny porządek obrad według konstytucyj 1690, 1699 i 1736 r., i prosić króla, aby według obowiązku konstytucyj 1717 roku i paktów konwentów nie oddalał się z królestwa na czas dłuższy, niż pozwalają owe przepisy. „2-o. Przystąpiwszy ad materias sejmowania i stanowienia praw w izbie poselskiej, aukcyą wojska, sposoby podatkovania, korekturę praw i trybunału, opisanie skarbu i postanowienie lepszego rządu i sposobu in oeconomicis tegoż skarbu najpierwej promować będą ichmć pp. posłowie. Co do aukcyi wojska, na inszą pozwolić nie mają ichmć pp. posłowie i do niej nie wprzód przystąpią, aż się z całą Rzpłitą naradzą i zgodzą, primo, żeby była dystynkcyja status militaris a statu civili. Secundo, żeby ichmć pp. senatorowie saeculares et spirituales, także ministri status szarż wojskowych, salvis modernis possessoribus, nie mieli, tylko stan rycerski, szlachta capaces et benemeriti, nie cudzoziemcy. Tertio, żeby jedna osoba nie miała wojskowych dwóch lub trzech szarż razem, jako to rotmistrzostwa i generalstwa razem, także rotmi-

strzostwa i poruczeństwa, bo przez to zabiera się plac bene meritis w wojsku i zawód w wypełnieniu powinności żołnierskich, do każdej funkcyi z osobna przywiązanych, z oczywistą krzywdą i stratą Rzplitej następuje, — i prawo de incompatibilibus etiam militaribus ażeby postanowione było, ichmć pp. posłowie starać się mają. 3-o, zgodziwszy się na aukcyą wojska, ichmć pp. posłowie dwojaki komput, stary i nowy promowować będą. Stary ma być rozumiany ten, który przez konstytucyą 1717 jest postanowiony, bo w tym kompucie żołnierz hybernowy i kwarciany nazywa się; ten komput niech będzie aukcyonowany w pocztach i gemejnach, a nie w oficerach, bo tych jest i nadto, osobiwie w autoramencie cudzoziemskim. Tenże komput niech będzie redukowany według projektu, na sejmie anni 1740 przez Rzplitą skoncercowanego i po uspokojonych prowincyalnych seysyach in tractu tegoż sejmu ułożonego, do trzydziestu sześciu tysięcy wojska; usilnie zaś ichmościów pp. posłów obligujemy, aby mocno promowali erekcyą regimentu kadetów z samych ichmciów pp. braci szlachty złożonego, a to z racyi tej, aby przy aukcyi wojska nie szukać z obcych krajów oficyerów i underoficyerów, tylko z tegoż samego regimentu ichmciów braci kadetów, abyśmy mieć mogli dobrze do wszystkich szarż wygzercytowanych ludzi. Także i to promować będą ichmć pp. posłowie, aby na komisyi skarbowej radomskiej tak ichmć ci, którzy na osobach swoich prezentują funkcyę skarbu koronnego, jako i ci ichmć, którzy tractant militaria, ne gaudeant functionibus commissorialibus. 4-o, drugi komput, nowy, niech będzie sposobem dawno praktykowanym ad instar wypraw czyli landmilicyi po województwach i ziemiach: niech każde województwo ma swój pułk ze dwunastu chorągwi złożony, każda chorągiew, piesza czyli konna, niech ma sto osób prócz oficerów, t. j. kompanii, czyli dziesiętników, dziesięciu, pocztów, czyli gemejnow albo pachółków, 90; w każdym pułku niech będzie jedna chorągiew samych kadetów szlachty tego województwa, którego jest pułk, a z tych kadetów żeby na oficyerstwa pułkowe, rotinistrzostwa, poruczeństwa, chorągwa osoby zgodne za rekomendacyą województw i ziem były brane. Pułkownik tego pułku i wszyscy oficyerowie ażeby byli szlachta bene possessionati w swoim województwie czyli... (*rkps uszkodzony*)... Popisy i lokacya tej milicyi ażeby była w swoich województwach według postanowienia Rzplitej. 5-o, do tegoż komputu landmilicyi ażeby wy-

prawa łanowa sołtysów, z których przedtem Rzplita 16,000 liczyła piechoty, regulowana była, instabunt ichmé pp. posłowie. 6-o, sposoby na aukcyą wojska, które mogą być sine praeaggravatione statusu szlacheckiego, ichmé pp. posłowie uniformiter do zdania całej Rzplitej przyjmą i te proponować będą, t. j.: kwarty z dóbr królewskich ekonomicznych wszystkich, praevio juramento przez samychże posesorów starostw i królewszczyn, aby były rzetelnie i punktualnie wypłacane, promowować obligowani zostają. Do tej kwarty poddani królewscy, którzy przedtem konsystencye i lokacye żołnierskie za dyspozycyą J. W. hetmanów pati musieli, a przez konstytucye anni 1718 są od tego ciężaru uwolnieni, ażeby starostom i tenentaryuszom dzień trzeci, gdzie robią dwa, a drugi, gdzie jeden, robili. a in vim tej podniesionej pańszczyzny ażeby possessores, capitanei et tenutarii po taleru bitym za każdego chłopą do kwarty komportowali i płacili“. Dobra duchowne wszystkie, a zwłaszcza mające według nadań prawa dóbr królewskich, przyczyniać się mają do kwarty w równej mierze, jak do utrzymania kościołów, samego duchowieństwa i ubogich. Dalej proponowane cło generalne bez ekscypcy przy zniesieniu myt partykularnych, spożytkowanie na aukcyą wojska części dochodu z poczty, której dyrektorowie nadal pod utratą funkcyi zobowiązani będą do składania rachunków sejmom, monopole papierowy i tabaczny, czopowe i szelężne, „dempta tertia lub quarta parte ad publicos usus et necessitates każdego województwa i ziemi“, pogłównne żydowskie, aukeyonowane przynajmniej do sumy 80—100000 (oczywiście dukatów) — „nim nastąpi rewizya i cyrkumskrypcya wszystkich in universo regno Żydów“, sumy zaległe po podskarbiach. Ponieważ sposoby te wystarczą na oba zaciągi, posłowie starać się mają o zniesienie pogłównego. Rachunków podskarbiego słuchać według przepisów prawa 1736 r. i według wzoru Grabowskiego na sejmie grodzieńskim 1744 r. „Do korektury i postanowienia praw tak in causis, prawem non circumscriptis alboteż minus clare comprehensis“ na sejm wydelegować osobną deputacyę z ministrów, senatorów i „ex gentibus“, niezwłocznie zaś postanowić korekturę trybunału, polegającą na przepisaniu deputatom powtórnej przysięgi na sejmikach wyborczych i na przedłużeniu kadencyi zarówno piotrkowskiej jak lubelskiej. Obostrzyć rygor super corruptos et corruptentes; forum w takich sprawach naznaczyć przed osobnym sądem, złożo-

nym z deputatów trybunalskich i komisarzy radomskich w Piotrkowie lub Warszawie; tam będą sądzeni deputaci, którzyby nie wykonali powtórnej przysięgi. W trybunale radomskim dla zapobieżenia wiecznej dyktaturze senatorów i komisarzy zakazać pronownego obioru komisarzy przed upływem czterech lat od czasu ostatniej funkcyi. Dochody z wakujących starostw i królew-szczyzn obracać na skarb. Wyznaczyć komisję do gór Olkuskich, któraby eksploatowała je po cudzoziemsku; gdy Rzplita mieć będzie swe własne srebro, nastąpi otwarcie mennicy „cum coëquatione valoris monetæ, jednak dyminucyi na czerwonych złotych, ośmnaście złotych, nie czyniąc, ale taler bity żeby szedł po złotych dziewięć, tyńfa i szóstak ad proportionem, czerwony złoty zaś dwa talary“. Przypomną posłowie przepis paktów konwentów, aby cudzoziemcy nie trzymali dóbr ekonomicznych, żup, ceł i myt. 14-o. „General artyleryi koronnej aby in casu niedojścia sejmu na komisyi radomskiej likwidował się i kalkulował i aby corocznie cekauzy i fortece objeżdżał, mają się dopomnieć ichmość pp. posłowie et rationem exigere z tak znacznych percept, informować się o ekspensach i na niesłuszne i mniej potrzebne pozwalac nie mają“. 15-o, o potrzebie ustanow. komisyi ekonomicznej. 16-o. „A że dignitas et autoritas Rzplitej zawisła na tem, aby J. O. ks. prymas circa jura et praerogativas primatis et legatinati illaese był konserwowany, tak o to ichmość pp. posłowie dopomnią się. A oraz instabunt, ażeby Rzplita provida consilia, ile w gwałtownych potrzebach zawsze mieć mogła, osobiwie pod niebytność i oddalenie J. Kr. Mości P. X. M. a regia; jakim zaś to ma być sposobem, conferent z całą Rzplitą. Instabunt przytem, ażeby residentes ad latus regium etiam pod niebytność J. Kr. Mości w Warszawie swoją kontynuowali rezydencyą et communicatis consiliis wraz z J. O. księciem jmcją prymasem imminentia pericula przytomną i przezorną radą ...li i całą Rzplitę in periculis et ingruentibus necessitatibus ...li“. 19-o. „A że przez nienawieść chłopstwa przeciwko stanowi szlacheckiemu i panom swoim dziedzicznym wielu ludzi na swą wolę bierze się, porzuciwszy własnego pana swego, od jednego do drugiego biega i przez swą wolną ucieczkę fortuny szlacheckie, czasem i podatek Rzplitej upadać muszą, onych dla utrzymania zuchwałości, stosując się do pospolitego prawa i eksepceyi mazowieckich, aby nietylko zbiegli poddani panom własnym cum poenis legibus regni descriptis byli

wydawani, ale też bez attestacyi własnego pana ktokolwiek wędrujący albo na żuławy idący wolnego nigdzie przechodu nie miał, owszem czyli od panów czyli ekonomów, administratorów, wójtów, sołtysów we wsiach dziedzicznych, duchownych i królewskich, w miastach zaś burmistrzów i urzędowych zatrzymani byli i w ścisłym sekwestrze, póki się nie wyda, zostawali, Po wyznaniu aby nieodwłoczna, komu należy, była denuncyacya, a ten, czyj będzie poddany, aby przy odebraniu należytą uczynił rekompensę i wrócił ekspens“; nieposłuszni karani być mają przez sądy grodzkie. Dalej krótko o uzurpacyach duchowieństwa, o przeniesieniu części archiwum z Krakowa do metryki koronnej w Warszawie etc. (Arch. Gł. Warsz., Destructa Gr. Ciech).

11. Instrukcy a liwska 19 sierpnia: popierać aukcyę wojska oraz reformę depravatae justitiae, zniesienie cel, akcyz i myt nielegalnych, żądać uwolnienia urzędów wojewódzkich od podatków na wojsko, etc. (Teki Pawińskiego).

12. Instrukcy a brześciańska, j. w., ob. Akty komisji wileńskiej, IV, 541—551.

Projekta konstytucyi.

W Imię Pańskie Amen.

August III etc. Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, do wiadomości podajemy. Iż ponieważ dostojenstwo Nasze utwierdzone amore civium, synowską oraz konfidencyą do Nas opatrzone zostaje, więc my wzajemnie ojcowską Naszą stanom Rzplitej oświadczając miłość, jakoteż nexus, et diplomata Nasze i inne, tak od wszystkich antecesorów tronu Naszego, jako i od Nas nadane i wszelkie warunki ponawiając, nienaruszenie zachowywać deklarując, tudzież prawa o sejmach ordynaryjnych postanowione ad executionem przywołując, dla gruntowniejszego bezpieczeństwa Nas i Rzplitej providendae internae et externae securitatis sejm terazniejszy ordynaryjny sześćciedzielný w Warszawie na dzień trzydziesty września w roku

teraźniejszym tysiącnym siedmsetnym czterdziestym ósmym złożyliśmy, na którym to, cokolwiek ad bonum ordinem i co do utrzymania w całości państwa i praw Rzplitej należy, za zgodą wszech stanów obojga narodów postanawiamy i uchwalamy.

1. Bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne.

To w najosobliwszem i nieustannem od początku szczęśliwego panowania Naszego w ojcowskiem mieliśmy staraniu, aby bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne państw Naszych dla uszczęśliwienia stanów Rzplitej cum annexis provinciis jako najgruntowniej utwierdzone było. Nie co inszego i na teraźniejszym sejmie za najpierwszy cel myśli i pieczolowania Naszego bierzemy, tylko ażeby ene narody w tychże państwach, rządowi Naszemu od Boga powierzone i których wolnymi głosami na tron ten wyniesieni jesteśmy, w spokojnej i trwałej bez przeciwnej odmiany zostawały swobodzie. Dlatego ku dalszemu tej szczęśliwości upewnieniu, bezpieczeństwo wewnętrzne w utrzymaniu zupełnej między stanami konfidencyi, tudzież w ścisłej praw ojczystych przy dostojenstwie Naszem obserwacyi, zewnętrzne zaś w statecznem postronnych przyjaźni zachowaniu zakładamy. A kiedy sąsiedzkie potencye oświadczają Nam się z chęcią dotrzymania nieskazitelnie traktatów i sojuszów z Nami zawartych i trwających sine ullo animo et intentione laedendi, więc i my, jako po doszłym szczęśliwie sejmie pacificationis w roku 1736 odprawionym, daliśmy dotychczas z osoby Naszej i od stanów Rzplitej jawne dowody zachowania Naszych z niemi obowiązków, lubo przy zawitych całej prawie Europy interesach i okolicznościach, tak wzajemnie z tem się nieodmiennem przedsięwzięciem sancito praesenti ogłaszamy.

2. Pospolite ruszenie Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego.

Abyśmy przeciwko wszelkim na Rzplitą przypadkom, naturalną obronę w pogotowiu mieli, pospolite ruszenie wszystkich

Korony Polskiej i W. Ks. Lit. tudzież prowincyi do nich należących: Inflant, Kurlandyi i Piltyna do przyszłego sejmku w rękach naszych zostawujemy i onym dawniejsze prawa, mianowicie konstytucye 1621, 1634 et 1677 reassumujemy. Popisy także i okazywania aby według dawnego prawa corocznie były w użyciu, mieć chcemy.

3. Komisya ekonomiczna z sejmku ordynaryjnego teraźniejszego warszawskiego ¹⁾.

Chcąc przyprowadzić do należytej ekonomii Rzplitej naszą, publicznemu i uniwersalnemu dogadzając zdaniu i potrzebie —

¹⁾ **Pet. 256 zawiera streszczenie tego projektu p. n.** Punkta esencyonalne na komisją generalną: Reassumitur commissio 1736 niedokończona i o rewizjach dawne prawa. Komisyej tej przydować ma ks. prymas, czy pierwszy in ordine biskup. Dyrekeyą ma mieć jmp. krakowski lub in absentia pierwszy in ordine senator (*na marginesie*: lub ex equestri ordine komisarz). Komisya ex ordine senatorio et equestri composita. W zanku zasiadać będzie po sejmie w terminie N. Facultatem ma mieć limitandi. Termin jej do przyszłych sejmików przedsejmowych 1750. Non obstante absentia, byle komisarzów było 24. Sądzić będzie in forma trybunału radomskiego. Nakaże kompotacją ze skarbu wszystkich taryf. Naznaczy lustratorów i rewizorów bene possessionatos. Uformuje tabellę, do którego powiatu którzy rewizorowie jachać mają. Instruktarz uformuje, jak przy rewizyej lustratorowie postępować sobie mają. Dobra wszystkie, żadnych non excipiendo, zleci lustrować królewskie, duchowne i ziemskie. Lustratores zjadą do miast grodowych i tam wydadzą uniwersał po parafiach. Porządnie spisywać będą wszystkie genera taryf. Lustratorowie nie samą liczbą, ale i słowami wypiszą każdą taryfę specifice. Zlustrawawszy, podadzą ad acta castrensia taryfę, ażeby każdy posesor widział, jak wieś jego opisano. Egzemplarz rewizyi odwiezą do komisyej generalnej i oddadzą. Komisya zrewiduje lustracyą i w omyłkach, błędach, folgach, przeładowaniach, omissach i defektach judicialiter onęz poprawi (*tu przekreślono*: pluralitate votorum). Tak poprawione i wyperfekcyonowane taryfy, ad mundum przepisane i podpisane, odda do skarbu koronnego ad referendum Rzplitej. Komisarze przysięgą ante omnia wypełnia, że sprawiedliwie się sprawią (*na*

komisją ekonomiczną pro infrascriptis peragendis w zamku warszawskim na dniu N. w roku N. etiam cum facultate (si necessitas postulaverit) intra terminum tejże komisji praefixum limitandi naznaczamy. Do której Najprzewielebniejszego w Bogu prymasa z senatu, biskupów N., wojewodów i kasztelanów N., z Wieżnymi ministrami status delegujemy. Ex equestri zaś ordine województwa i ziemie obudwóch prowincyi koronnych na sejmikach przyszłych relationum, po sejmie terazniejszym przypadających, lub po niedoszłych nazajutrz antiquo more et usu in plena activitate komisarzów z każdego województwa po czterech i z województw pruskich eodem numero, a że województwa brzeskieujańskie i inowrocławskie razem sejmikują, dlatego junctim z obudwóch czterech, a nie więcej, województwa jednak poznańskie i kaliskie distinctim z każdego po czterech, a z księstw i ziem, które osobiłwie mają sejniki poselskie, po jednemu na też komisją warszawską obierają i wysłają.

Gdyby zaś które województwa albo ziemie komisarzów nie obrały, tedy komisją warszawska, na sejmie terazniejszym usta-

marg.: tak ex senatorio, jako ex equestri ordine naznaczeni). Każdemu wolno będzie pozwać do komisyej lustratora i dowieść, że albo źle opisał, albo komu pofolgował. Lustrator irrealis lub posesor sprzeciwiający się, gdy mu dowiedziono będzie przez komisją, pro qualitate delicti karany być ma privatione vocis activae, inhabilitate ad quaevis munia i wieżą i grzywnami. Komisya nie inszego sądzić nie będzie mogła, tylko to, co się będzie ściągalo do ułożenia sprawiedliwych taryf. Lustratorowie omni securitate mają gaudere. Gdyby się kto lustrować nie dał, jmp. hetman ludzi doda staroście, a starosta praebebit assistantiam lustratorowi. Lustrator etiam in contumaciam posesora konskrypcją sprawiedliwą uczynić powinien. Akta i dekreta komisyej annotabunt jeden ex ordine senatorio, drugi ex equestri, i przysięgą super fidei connotatione et secreto stubae. Rewizyc będą kwart. hybern, dymów, łanów, głów, karbów, beczek, kotłów, garców, młynów. Od każdego konskrypcyej rodzaju da każdy posesor grosz vel dwa vel trzy, jak decidentur. Te pieniądze lustratorowie do komisyej odwieżą, a ta według proporeyej pracy wszystko między lustratorów podzieli w rekompensę. Na drogę zaś tymże lustratorom skarb koronny da pieniędzy z aukceyej głównego żydowskiego, ażeby lustratorowie nie byli graves possessoribus.

nowiona, tak sądzenia methodo inferius opisanego, jakoteż skomportowanych przez lustratorów rewizyi sposobów i taryf in ordine do podatowania (które podatki na przyszłym dopiero sejmie mają być dysponowane) ułożenia potestatem będzie miała; którzy delegowani i obrani komisarze, absentia unius vel plurium non obstante, dummodo viginti quattuor ex equestri ordine adsint, zjechawszy się do zamku warszawskiego na dzień wyżej wyrażony, in assistentia Wielmożnego podskarbiego w. koronnego vel ejus officii, to jest pisarzów skarbowych, pod prezydencyą Najprzewielebniejszego w Bogu prymasa albo najpierwszego natenczas biskupa ex spiritali, a pod dyrekecyą JW. jnp. kasztelana krakowskiego lub pierwszego in ordine senatora albo ex equestri ordine pierwszego komisarza ufundowawszy jurydykecyą prawem, o porządku trybunału skarbowego koronnego radomskiego opisanem, najpierwej komportacyą do sądu swego taryf wszelkich, lustracyi i rewizyi starostw, dzierżaw i królewsczyzn wszystkich w skarbie koronnym znajdujących się et quorumvis actuum, podatki niżej generice specyfikowane elucidantium, przez skarb koronny nakażą.

A ponieważ Rzplita genera podatków, jako to: kwart sprawiedliwych, nie przyjmując żadnych etiam fundi ekspens, z starostw i dzierżaw królewskich; hybern z tychże, z stołowych, do ekonomii należących leśnictw, wójtostw królewskich i duchownych; czópowego i szeleżnego, rachując od miodu beczki, sześćdziesiąt garey sprawiedliwych mającej, złotych cztery, od piwa takowejże miary złoty jeden, a od pół beczki, garey trzydzieści w łobie mającej, pół złotego, od spustu gorzałki prostej, dziesięć garey wydającego, pół złotego, od okowitki zaś, to jest przepalanej czyli lutrowanej, po złotemu jednemu. Także pogłównego żydowskiego aukcyonowanego, którego quantitate naznaczając, ażeby rabinowie po dwa czerwone złote, inni zaś starsi ziemscy po złotych szesnaście polskich, wszystkich kahalów i synagog, oraz przykahalków, każdy osobliwie od głowy swojej gospodarze w miastach, miasteczkach i wsiach po złotych sześć, to jest od głowy swojej złotych cztery, a od żony dwa, komornik i komornica po złotych dwa, od służących i dzieci, zaczawszy od dziesięciu lat, po złotemu jednemu, co rok według dyspozycyi teraźniejszej wypłacali, nakazuje. A przytem wszelkich zjazdów, schadzek quocumque titulo nazwanych, podatków

i ekstorsyi najuboższych Żydów wymyślonych nałożenia pomienionym rabinom i innym ziemskim starszym dyspartymentów zakazuje, czego ziemstwa, grody i wszelkie sądy przestrzegać mają. Łanów wybranieckich, gdzie się znajdować mogą, na zapłatę wojsku koronnemu stanowi.

Które to podatki wyżej specyfikowane że bez rewizyi i lustracyi zinwentowane et in certa quantitate postanowione być nie mogą; więc województwa i ziemie obudwóch prowincyi koronnych rewizorów i lustratorów na sejmikach wyżej wspomnianych relationum od siebie salariandos per verbum placet pierwszego dnia obierają, a in casu niedojścia sejmików tedy nazajutrz przy zagajeniu przez senatora albo pierwszego urzędnika pluralitate votorum pro hac sola vice nunquam in posterum praticanda, niewdawając się w żadne inne materye, postanowiają; gdyby zaś i takowym sposobem w którym województwie lub ziemi do tego nie przyszło, przeto in tali casu komisyja ekonomiczna, w Warszawie się agitująca, samych tylko rewizorów i lustratorów, ludzi rozsądnych i sumiennych, possessiones suas haereditarias in eisdem palatinatibus, terris, districtibus habentes, naznaczy i do rewizyi i lustracyi wyśle.

Ci zaś rewizorowie i lustratorowie dobra wszystkie po prowincyach, województwach, ziemiach i powiatach, miastach i miasteczkach, wsiach i leśnictwach, wójtostwach i stołowych ekonomicznych, które dobra stołowe od samej tylko kwarty wolne być mają, także i wójtostwa w nich się znajdujące, tudzież duchowne, krzesłowe i urzędowe, ziemskie, szlacheckie, w które i ordynackie includuntur, oraz controversa bona za dziedziczne, e converso za królewskie usurpata, non praepjudicando juri naturae eorundem ad ulteriorem decisionem, antiquae et novae locationis seu erectionis, nemine excepto et non obstantibus quibusvis privilegiis, libertationibus, etiam per constitutiones regni ac decreta quaevis subsecuta servientibus, sine damno et incommodo posesorów zrewidują i zlustrują.

Kwarty sprawiedliwe ex integris proventibus, nieprzyjmując żadnych ekspens, które starostowie i dzierżawcy, także i inni posesorowie i posesorki wdowy privilegiis gaudentes, sami in personis, a nie przez inne osoby, jako żadnych prowentów sami przez siebie na szkodę Rzplitej i umniejszenie kwart nie zataili ani komisarzom, gubernatorom, podstarościm i pisarzom prowen-

towym zataić nie kazali, ale takie, jakie sami z tychże starostw i dzierżaw biorą, przy rewizyach prowenta podali, na komisyi przyszej w Warszawie agitujucej się sub amissione tychże starostw i dzierżaw poprzysiądz praesenti sancito obligantur.

Także hyberty w królewskich i duchownych dobrach, leśnictwach, wójtostwach, oprócz wójtostw dziedzicznych, tudzież in ordine investigationis czopowego i szeleżnego w wszystkich in genere dobrach królewskich, stołowych i innych, duchownych i ziemskich szlacheckich a sola tantum propinatione, proventus do arend adjunctos non computando, karczmy, szynki, arendy, kotły piwne, garce gorzalcane bez żadnej folgi i ochrony, cujus-cunque sint praeceminentiae, fideliter et exacte zrewidowane spiszą; których rewizyi egzemplarze ad acta terrestria vel castrensia proprii districtus per oblatam podadzą, a drugi na komisją warszawską komportować powinni będą i do skarbu koronnego ad referendum Reipublicae na przyszły sejm z podpisem rąk swoich oddadzą.

Ci zaś komisarze tak ex ordine senatorio, jakoteż equestri przy Najprzewielebniejszym w Bogu prymasie albo najpierwszym natenczas biskupie prezydującym i senatorze lub ex equestri ordine komisarzu, dyrekcyą trzymającym, według rot, praesenti lege postanowionej, przysięgę wykonać mają.

Ja N. przysięgam Panu Bogu wszechmogącemu w Trójcy Świętej jednemu, że sprawy wszystkie, którekolwiek ex actoratu vel reatu na sądach komisyi ekonomicznej przypadać będą, bez wszelkiego respektu na osoby stanów i kondycyi secundum partium controversias i według dokumentów sądzić sprawiedliwie będę, secreta iudicii non revelabo, tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna męka Jego.

Póty jednak województwa, ziemie i powiaty, podatkiem głównego i podymnego lub innym obciążone, do nowowynalezionych teraz podatków placenia pociągane nie będą, póki przy aukcyonowaniu wojska toż pogłówne i podymne i inne zniesione nie będą.

Ta komisya ekonomiczna, in forma et figura iudicii a Republica formati et constituti, będzie miała wszelką moc pluralitate votorum wszystkie defekta, błędy poprawiać, aggravatos et alleviatos ad instantiam cujusvis, praevia citatione in quattuor septimanis

ab actu recognoscenda coram actis authenticis proprii districtus, relationis sprawy wszystkie i materye, z rewizyi wynikające i do samych tylko taryf ułożenia regulujące się, rozstrząsać i decydować, w żadne jednak dyspozycye egzakeyi, do przyszłego doszłego sejmu odłożonych, wdawać się nie powinna i trzema niedzielami przed sejmikami przedsejmowymi in anno 1750, die N., cessare et finaliter zakończyć się ma i odtąd żadnej władzy mieć nie będzie:

A gdy Rzplita we wszystkich prawach swoich nad tem największego doznaje zawodu, że na przestępców surowe non interponuntur rygory, więc jeżeliby ktokolwiek ważył się przeciw terazniejszemu postanowieniu tak względem lustracyi i rewizyi, do ułożenia tylko sprawiedliwych taryf ściągających się, więc taki poenis personalibus pół roka więzy i crumenalibus tysiącem grzywnien karany być powinien. Tym zaś komisarzom, in publica functione zostającym, na komisyi praesentibus, beneficium suspensionis, jako posłom na sejm, praeter causas exemptionis et expulsionis in omni iudiciorum subsellio, czego attestatione dyrekcyą na komisyi trzymającego próbować obligantur, currere powinno. Tenże rigor poenalitatis personalis et crumenalis wyżej wyrażony, na komisarzów postanowiony, na rewizorów i lustratorów, którzyby niesprawiedliwie rewizye ekspedyowali, za dowiedzeniem onym ma extendi, którym lustratorom i rewizorom securitas, ojczyestmi prawami opisana, służyć powinna. Nadto, gdy tego potrzeba będzie, za dyspozycyą komisyi warszawskiej in scripto daną JW. jmp. hetman koronny ludzi wojskowych, a to tylko ad refragarios postanowieniu terazniejszemu i dóbr swoich rewidować niepozwalających, tyle, ile potrzeba będzie, do starostw grodowych tymże lustratorom i rewizorom aby dodawał, autoritate praesentis sanciti zlecamy, i owszem lustratorowie i rewizorowie przy starostach grodowych albo ich urzędach i żołnierskiej pomocy według danego sobie instruktarza wszystkie taryfy podatków wyżej wyrażonych, teraz postanowionych, spisować et quam meliori ut supra modo wyprowadzać (*mają*). Ta komisya renitentes et refragarios terazniejszemu prawu rigoribus supra expressis karać i te lustracye i rewizye non obstante quavis contumacia et renitentia quorumvis possessorum sive haeredum dóbr quam exactissime perficere powinni będą.

Tejże komisyi acta, decreta et quaevis alia iudicata dwóch

(*pisarzów*)¹⁾ jeden z Małopolski a drugi z Wielkopolskiej Prowincyi, utrique ex equestri ordine do pióra pluralitate votorum obrani i naznaczeni, praevis seorsivo in facie całej komisyi prae-stando juramento, jak najprędzej²⁾ trzymać, księgi intrologować i do skarbu koronnego podać powinni będą, jurament zaś in haec quae sequitur rotham wypełnić mają.

Ja N. przysięgam Panu Bogu wszechmogącemu w Trójcy Świętej jedynemu, że dekreta i wszelkie tranzakeye, które tylko ex re et necessitate na komisyi od Rzplitej postanowione i fero-
wane będą, fideliter, tak decreta jako i protokół do tej tylko komisyi należący, wiernie i sprawiedliwie konnotować i spisywać będę, tudzież akta porządnie trzymając, księgi intrologowawszy, ad archivum Reipublicae oddam. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna męka Jego³⁾.

Komisya Wielkiego Księstwa Litewskiego.

W Wielkiem Księstwie Litewkiem na zweryfikowanie teraz-
niejszych, excepto podymnego w dobrach ziemskich szlacheckich, i uregulowanie pro futuro niżej wymienionego podatkowania, si-
militer excepto podymnego w dobrach ziemskich szlacheckich, taryf, tak do przyszłej aukcyi wojska, jakoteż do zniesienia⁴⁾ w dobrach ziemskich szlacheckich podatku podymnego, jeżeli na to wszystko dostatecznie wystarczające, i na przyszłym doszłym sejmie akceptowane i aprobowane będą sposoby, — nil quidquam do doszłego sejmu ad praesens derogando niezawodnej i regular-
nej wojsku płacy, w konstytucyi roku 1717 postanowionej, ani też na dobra ziemskie szlacheckie przymnażając podatków, — ko-
misją non decisivam, ale do przyszłego²⁾ sejmu relativam, sub
authoritate Nostra Regia przy senatorach i ministrach status et
belli W. Ks. Litewskiego w mieście Naszem Grodnie na dzień N
miesiąca N roku N, etiam (si opus fuerit) cum potestate przez

¹⁾ Wyraz opuszczony zarówno w A. Cz. 587 jak w B. Jag. 101, V. ²⁾ Zapewne wyraz ten miał być wstawiony przed wy-
razem podać. ³⁾ W B. Jag. 101, V, następuje jurament lustra-
torów. ⁴⁾ Pet. i Zam. dodaje: lub przynajmniej umniejszenia.
⁵⁾ Pet. dodaje: doszłego.

większość głosów limitandi, naznaczamy. [Do których senatorów i ministrów wszystkie w W. Ks. Litewskim województwa i powiaty jakoteż Księstwo Żmujdzkie i Inflanckie na sejmikach relationum, po sejmie terażniejszym naznaczonych, po dwóch ex equestri ordine komisarzów, posesye swoje w tychże województwach, powiatach i księstwach, mających, zgodnymi głosami obiorą] ¹⁾.

[Zabiegając zaś, ażeby województwa i powiaty W. Ks. Litewskiego in casum niedojścia sejmików bez własnych komisarzów jakowego nie ponosili praejudicium, po dwóch takż ex equestri ordine komisarzów z każdego województwa, powiatu i księstwa, oprócz tych, którzy na sejmikach obierani być mają, idque województwa wileńskiego N, z powiatu oszmiańskiego N, delegujemy] ²⁾. Którzy to senatorii et equestris ordinis komisarze tak z sejmu terażniejszego delegowani, jakoteż na sejmikach obrani, absentia unius vel plurium non obstante ³⁾ zjechawszy się do zamku Naszego grodzieńskiego na dzień wyżej wyrażony, i jurament wszyscy in rotham infra expressam przed urzędnikami ziemskimi i grodzkimi wykonawszy, pod dyrekcyą JW. jmp. wojewody wileńskiego, a in absentia onego pierwszego ex ordine po nim świeckiego senatora, a nie w bytność senatorów — ministra, jeżeliby zaś i z tych żadnego nie było, tedy ex equestri ordine pierwszego przytomnego komisarza, e medio sui pisarzów dwóch, takż ex equestri ordine, przez większość głosów obiorą, którzy rotę pisarską in facie przysiądz, quaevis acta et decreta commissionis porządnie trzymać, księgi intrologować i po skończonej komisyi do urodzonego skarbnego litewskiego pod regestrem ad comportandum przez niegoż na przyszły sejm oddać powinni będą. Które akta i dekreta w dyspozycyi pierwszego ex ordine pisarza, a in casum tylko absentiae pierwszego, w dyspozycyi drugiego pisarza zostawać mają.

A po ufundowanej juryzdyce i po komportowanych ad hunc actum czopowego, hybernowych, pogłównego żydowskiego i innych [oprócz podymnego w dobrach ziemskich i szlacheckich] ⁴⁾, jakie reperiri mogą, taryfach (które tak urodzony skarbnuy

¹⁾ **Pet.**: Do której sub autoritate Nostra Regia z senatu Wieleb. biskupów N, senatorów świeckich z Wielm. ministrami status et belli et ex equestri ordine delegujemy. ²⁾ **II' Zam. brak tych słów.** ³⁾ **Pet. dodaje:** dummodo N adsint. ⁴⁾ **Brak w Pet.**

litewski ex archivo, jakoteż urzędy wszystkie grodzkie i miejskie na dzień N praesenti sancito komportować obligantur, najpierwej instruktarz ad investigationem podatków czopowego [i szelężnego, aptek] ¹⁾, pogłównego żydowskiego [(et in super w królewsczyznach) ²⁾ hybern, kwart] ³⁾, prowentu stemplowanego papieru sporządzą [i po jednym egzemplarzu onego do każdego distinctim grodu wszystkich województw i powiatów, jakoteż i Księstwa Żmudzkiego i Inflanckiego odesłają ⁴⁾]. Które to podatki, że bez rewizyi i lustracyi zinwentowane et in certa quantitate postanowione być nie mogą, województwa i powiaty W. Ks. Lit. jakoteż Księstw Żmudzkiego i Inflanckiego po dwóch ex equestri ordine lustratorów, takoz na sejmikach relationum, po sejmie terażniejszym naznaczonych, [obrać powinni będą] ⁵⁾.

Gdyby zaś w którym województwie lub powiecie pomienionych lustratorów nie obrano, więc in tali casu komisya w Grodnie agituująca się [po dwóch takoz z każdego województwa i powiatu jakoteż Księstwa Żmudzkiego i Inflanckiego] ⁶⁾ lustratorów, ludzi rozsądnych i sumiennych, possessiones suas w tychże województwach lub powiatach, gdzieby lustratorów nie obrano, mających, naznaczy et ad lustrandum wysła.

Którzy to urodzeni lustratorowie [po odebranych z grodów ad normam terażniejszego prawa conformiter przez komisją sporządzonych i odesłanych instruktarzach] ⁷⁾ zjechawszy się do miasta sądowego tegoż województwa lub powiatu, z którego obrani lub też do którego przez komisją naznaczeni będą, po wydanych od siebie przez parafie uniwersałach [nie rozbierając między siebie do lustracyi genera podatkowania, razem i nierozdzielnie na wszystkie miejsca zjeżdżając] ⁸⁾ w dobrach naszych stołowych, ekonomicznych et omnis tituli, w królewsczyznach, tudzież ziemskich, szlacheckich, duchownych utriusque ritus i miejskich we wszystkich i wszystkich miastach, miasteczkach, wsiach, karczmach antiquae et novae erectionis non obstantibus ad actum lustrationis czopowego i pogłównego constitutionibus, libertationibus [decretis] ⁹⁾ et privilegiis quocumque jure obtentis ¹⁰⁾, czopowe, [apteki wszystkie sine quavis exceptione, ubique locorum znajdujące

^{1) 2)} *Brak w Zam.* ³⁾ *Brak w Pet.* ⁴⁾ *Brak w Zam.* ⁵⁾ *Pet.:* zgodnymi głasy pierwszego dnia obiorą. ⁶⁾ *Brak w Zam.* ^{7) 8)} *Brak w Pet.* ⁹⁾ *Brak w Zam.* ¹⁰⁾ *Zam. dod.:* podymne.

sie] ¹⁾), pogłówne żydowskie, nie specyfikując, wiele w których dobrach, ale wiele w której synagodze znajduje się Żydów; hyberny, kwarty, [regulując distinctim, jakie do których ex natura dóbr podatki według dawnych praw i zwyczajów ściagać się mają] ²⁾ nie przywłaszczając sobie jednak władzy [lustrowania dymów w dobrach szlacheckich, duchownych, wieczysto-lennych ante unionem nadanych i] ³⁾ weryfikowania lub specyfikowania w nich intrat tudzież w żadnych cujusque naturae dobrach nie mierząc włók, łąnów i gruntów, realiter et fideliter, bez żadnej folgi, ochrony, ekscpey i dystynkecy osób, podług instruktarzów, sobie od komisji ad mentem modernae legis spisanych i danych, sprawiedliwie zlustrują i takową lustracyą słowami i liczbą w księgi intrologowane spisawszy, jedne powszechnie całego województwa lub powiatu egzemplarze z podpisem rąk swoich przy grodach czyli surogatoryach, gdzie grodów niemasz, zostawić, drugie [possessoribus bonorum każdemu distinctim własnych tylko jego dóbr podpisać i oddać, trzecie, takż powszechnie] ⁴⁾), na komisję do Grodna komportować będą.

[Dobra zaś lustratorów przez urzędników ziemskich czyli grodzkich (od komisji z tegoż województwa lub powiatu czyli księstwa, z którego lustratorowie obrani, naznaczonych albo determinowanych, podobnymi sposobami i kondycjami, jako wyżej opisano, według instruktarza lustrowane być mają] ⁵⁾). Ażeby zaś urodzeni lustratorowie za prace i koszta swoje mieli rekompensę i ażeby in tractu lustracyi pod żadnym pretekstem ekstorsyi, agrawacyi, szkód i krzywd possessoribus bonorum przez siebie lub ludzi swoich czynić nie wazyli się, lecz własnym expensem żyjąc nec własnych, etiam sponte danych akomodacyi nie przyjmując, takowe actus ekspedyowali quam strictissime, warując pro salariō ad communem massam z podatku czopowego od złotego jednego po groszy dwa, z podatków hybernowego od złotego jednego — groszy 3, z pogłównego żydowskiego od złotego po groszy 6 naznaczamy, i ażeby takowe salarium lustratorskie razem od całorocznych dotąd praktykowanych wyż wyrażonych podatków podczas lustracyi przez posesorów dóbr do rąk lustratorskich sola et unica vice oddane było, ustanawiamy.

¹⁾ *Brak w Zam.* ²⁾ *Brak w Zam.* ³⁾ *Zam.:* mierzenia włók, łąnów, gruntów w dobrach ziemskich szlacheckich. ⁴⁾ ⁵⁾ *Brak w Pet.*

[Te zaś wybrane groszowe każdy lustrator na też komisya komportować ma, a zebrane i skomputowane takowe pieniądze ta komisya secundum proportionem prac i fatyg każdemu lustratorowi, nie przy sobie nie zostawiając, wypłacić tenebitur¹⁾. A jako urodzonym lustratorom omnimodam podług dawnych praw warujemy securitatem, tak gdyby który lustrator, niesprawiedliwie lustrując, komukolwiek ex possessoribus folgę lub preagrawacyą czyli krzywdę i szkodę podczas lustracyi uczynił, alboliteż gdyby z jego okazyi lustracya niedoszła, tedy komisya grodzieńska takowego lustratora praevia juridica ab injuriato ad citatione abscissis omnibus dilationibus sądzić et juxta meritum delicti poenis arbitrariis et sessionis turris karać ma. [W sprawach zaś tak Wielmożnych senatorów i ministrów, jakoteż urodzonych komisarzów i lustratorów obmowy (excepto spraw ekspulsyjnych obligowych i kryminalnych) super vera et personali officii executione in omni foro ac subsellio przyjmowane być powinny, hoc tamen praecauto, że jeżeliby który komisarz podczas przypadającej (ze) sobą sprawy actu na komisyi, a lustrator in actuali opere lustrationis nieznajdujący się, obmowę na funkeyi swojej podał, czy to komisarz czy to lustrator na to rezolwujący się poena sessionis turris civilis przez niedziel sześć karany być ma, dla czego praesentiam suam na komisyi każdy komisarz dokumentem od dyrektora komisyi podpisanym, a lustrator quibusvis possibilibus et legitimis probationibus przytomność swoją na aktualnej lustracyi testari tenebitur²⁾.

Któremu to stanów Rzplitej postanowieniu ażeby się zadość we wszystkiem i od wszystkich stało, wszyscy ejusdemque status et praecminentiae, ritus, religionis et conditionis possessores bonorum takowej lustracyi w dobrach swoich ażeby nie bronili, postanawiamy.

Gdyby zaś ktokolwiek niniejszemu postanowieniu sprzeciwić się ważył, tedy komisya praevia juridica contravenientis ad citatione na te dobra, w których lustracya dopuszczona nie będzie, census arbitrium, proporeyonując jednak z wyznania sub fide

¹⁾ *Brak w Zam.* ²⁾ *Zam.:* Jako zaś urodzonych komisarzów, tak i lustratorów obmowy sposobem per modernam legem opisanym super vera officii executione in omni foro ac subsellio przyjmowane być powinny.

honore et conscientia przez lustratorów de proventibus tych dóbr uczynionego, tudzież et aliis notitiis na też dobra determinować i za sprzeciwieństwo poenam talionis adjudicare wolna i mocna będzie. A gdyby ktokolwiek, za takową adecytacyą do sądów komisyi nie stawając, tamże kondemnować się dopuścił, tedy takowy kontumacyjny dekret za oczywisty censeri ma, i za takowym już tamquam utimae instantiae dekretem [salva justificatione et evasione durante actu commissionis]¹⁾ pro evincendis poenis jure agere pozwalamy.

A tak ta komisyja, in forma judicii a Republica constituta, będzie miała moc większością głosów inter aggravatos vel alleviatos [hybernami pomiarkowania tudzież in defectuosis]²⁾ lustrationibus discernentiam czynić [nie wdawając się ullatenus in cognitionem, a tembardziej reformationem terażniejszych lub układanie nowych podymnego w dobrach ziemskich szlacheckich taryf]³⁾, contravenientes praesenti sancito possessores oraz lustratorów, favorabiliter aut injuriose lustrujących, praevia juridica adcitatione osądzić [tudzież instruktarz celny W. Ks. Lit. do aprobacyi przyszłego sejmu relative de novo sporządzić]⁴⁾ i dotąd trwać będzie powinna, póki po zakończonych i komportowanych do siebie lustracyach [wyż wyrażonego podatkowania]⁵⁾ taryf [habita consideratione starostw sumownych względem sum, tak ante unionem per privilegia, jakoteż post unionem per constitutiones na dobra nasze wniesionych, oraz non praejudicando litispendencyom de natura dóbr zaszyłym, i instruktarza celnego]⁶⁾ nie ułoży. Które z podpisem dyrektora, pisarza i komisarzów do urodzonego skarbnego wspólnie z inwentarzami, przez lustratorów sporządzonymi i podpisanymi, ad referendum przez niego Reipublicae na przyszły sejm przy kończącej się komisyi oddane być mają.

Warujemy to jednak, że ta komisyja trzema niedzielami przed sejmikami antekomicyonalnymi sejmu ordynaryjnego, w Grodnie w roku 1750 przypadającego, finaliter (w żadne dalsze nad niniejsze postanowienie nie wdawając się materye ani też za-

¹⁾ **Pet.**: etiam po skończonej komisyi in quolibet foro cuilibet delatori. ²⁾ ³⁾ *Brak w Zam.* ⁴⁾ *Brak w Pet.* ⁵⁾ **Pet.**: wyrażonych. ⁶⁾ *Brak w Pet.*

dnego in ullo genere nie determinując executive podatku) zakończyć się omnino powinna będzie ¹⁾).

5. Refleksye strony naznaczenia komisji do taryf anno 1748 na sejmie warszawskim.

Po tylu niedoszłych sejmach kto uważa, że ojczyzna nasza, bez rady zostając i coraz w większe nieszczęśliwości dla nierządów wpadając, do zguby się zbliża, niepodobna jest rzecz, aby dojścia sejmu terazniejszego życzyć i o dojściu jego nie miał całemi starać się siłami.

Utrzymanie sejmu tego Rzplitej, tyle lat bez sejmów ordynaryjnych, które są jej życiem, zostającej, zdrowie i zbawienie przyniesie, naród nasz od ohydy i pośmiewisk obcych krajów, gorszących się z tylu naszych sejmów zerwanych, wybawi, pokaze światu, że kochamy pana, że jego ojcowskim korespondujemy staraniom i pracom, że panowanie jego mile i słodkie nam jest, że intencyom jego około publicznego nas wszystkich dobra dopomagamy skutecznie. Jednem słowem, i pana i Rzplitej wielki a nierozdzielny interes widzimy po tylu nieszczęśliwie skazionych utrzymania niniejszego sejmu.

Aby więc sejm ten do szczęśliwego doprowadzić końca, weźmy na nim jeden pryncypalny cel i obiekt, Rzplitej arcy potrzebny, w sobie samym nietrudny, do wprowadzenia dobrej w królestwie naszym ekonomii całę esencyalny, od którego zacząć koniecznie potrzeba, jeżeli co dobrego chcemy szczerze na tym sejmie uczynić ojczyźnie, bez którego nic rozsądnie zamyślać ani żadną miarą nie stanowić nie możemy, bez którego ani aukeyi wojska, ani żadnego porządku w dochodach Rzplitej spodziewać się nie można, a który jeden ustanowiwszy, wszystko łatwiej do ładu nam przyjdzie, i na tym jednym gruncie niezliczone Rzplitej dobra i sukcesy fundować się i stać będą mogły bezpiecznie. Ten zaś jeden najzbawiennejszy cel tego sejmu być nam powinien: ustanowienie komisji do zlustrowania kraju, do odkrycia różnych, a nikomu nieciężkich, chyba tym, którzy dla

¹⁾ **Zam. dodaje rotę przysięgi komisarzy i pisarza.**

dobra pospolitego nie chcą udzielić, podatkovania sposobów, dla informowania i upewnienia Rzplitej i nas wszystkich, jakie bez uciążenia w kraju mieć możemy siły, jaki niezawodny na wszystkie Rzplitej potrzeby fundusz. Wszakże naturalnie wprzód dy sposobność i naturę włości swojej poznać i pomiarkować każdy posesor powinien, niżeli pożytku i intrat ze swojej wyciągać własności. Toć i nam wprzód należy przez generalną a jako najpilniejszą rewizją poznać i zmiarkować, co i z czego pewnych i niezawodnych dochodów spodziewać się możemy, niżeli publiczne ustanawiać intraty.

Dwa tedy są na to dawniejszych sejmów niedoszłych bardzo rozsądne projekta, jeden pod tytułem: Komisya walna, drugi pod tytułem: Przyczynienie albo aukcyja sił Rzplitej¹⁾. Te dwa projekta prześwietna poselska izba, kiedy

¹⁾ *Oba zostaną ogłoszone przy dyaryuszu sejmu warszawskiego 1746 r.—Ms. Arch. Minist. Sprawiedliwości w Moskwie, Metryka Litewska, tak streszcza Punkta esencyonalne z projektu komisyi 1746 r. ks. starosty kazimierskiego: Reasumpcyja konst. 1736 r. Trudność sprawiedliwej płacy ex ratione niepewnych taryf. Wszystkie dobra bez folgi zarówno płacić powinny. Na sejmikach relationis mają być obrani dwaj lustratorowie per pluralitatem. Przysiądz mają ciż lustratorowie. Obwieścić mają przez innotescencye swoje obywatelów. Lustracye czopowego, szelężnego (zw) tam antiquae quam novae locationis miejscach nemine excepto i duchownych utriusque ritus. Skarb powinien wydawać dawne taryfy. Łanów wszelkich i wybranieckich, non derogando juribus prowincyi pruskiej. Poglównego żydowskiego generalna konskrypcya. Podymnego także generalna rewizya. Te taryfę starostowie poprzysiądz in persona powinni. Lustracya hybern sprawiedliwa. Nie zagrada się województwom et alia genera podatków konskrypcyi dla swojej infirmacyi i ekonomii. Które dobra przeładowane, a które folgę mają, opisać, non obstante const. 1717. Omissa bez agrawacyi ułożyć i podatek proporcjonalnie ustanowić. Arendy, browary, karczmy, szynki wszędzie spiszą i poprzysiądz nakazać, non obstantibus privilegiis et libertationibus. Średni rok między drogim i tanim wzięwszy, 10 szeląg z samej propinacyi ustanowić. Gorzałki, kufami przedawanej, non involvent. Po sejmiku relationis lustracya zacząć się ma, a 12 niedziel przed sejmem zakończyć. Rigor super renitentes przez lustratora bannitio. Nihilominus lustracyą etiam in contumaciam per inquisitionem do egzekucyi przyprowadzi czopowego, kwarty i hybern. Gdyby lustrator*

determinuje się co skutecznego dla dobra ojezyny na tym sejmie wykonać, niechaj na pilne roztrząśnienie wziąć raczy.

W pierwszym projekcie znajduje się ustanowienie komisyi, to jest senatorów, komisarzów z rycerskiego stanu i lustratorów naznaczenie, opisanie tudzież powagi, mocy i powinności onychże.

W drugim zaś projekcie znajduje się sposób, w jakiej praktyce lustratorowie postępować sobie mają, jakim sposobem actu swoją wykonywać funkcyą w spisaniu bez najmniejszego prowincyi, województw i partykularnych osób ukrzywdzenia jako najsprawiedliwszych taryf.

Komisya ta i lustratorowie albo rewizorowie wyznaczeni mają rewidować wszystkie podatków species, z tą dla każdego

przeladował lub fawor uczynił, ad instantiam cuiusvis in grodzie czy ziemstwie respondere tenebitur. Lany wybranieckie, grunta kozaków horodowych gdzie bywały i być powinny, investigabunt. Rabinów obwieszczą, żeby Żydów registr podali od 15 do 60 lat i ten registr na rodal poprzysiądz każą. Poglówne na Żyda fl. 3, na Żydówkę 2, na służącego 1 włożą i płacę uregulują. Gdzie który Żyd siedzi, przenieść się nie ma. Składki żydowskie cassantur z agramacyą swego pospółstwa. Grody i jurydykcyę świeckie na to mieć mają baczność. Województwom dziesiąta część czopowego na potrzeby województwa. Salarium lustratorom województwa obmyślą i uchwalą. Ta komisya non decisive, ale relative, interim poglówne wypłacane być ma. Korzec 36 i miary jednakowe wszędzie ustanowią pod cechą i pieczęcią. Skarb koronny do każdego miasteczka też miarę przysłać ma. Lustratorowie z podwojewodzim i urzędem grodzkim takse likworów postanowią i też, gdy drogie zboże, podwyższą. Ktoby taniej nad takse przedawał, karany być ma in proprio districtu. Po lustracyi nowe szynki i karczmy postanowione także płacić powinny będą. Szynki prywatne cum praejudicio miast abrogantur. Lustratorowie taryfę spiszą i oneż do komisyi generalnej oddadzą. Securitas lustratorom tak jak posłowi na sejm. Securitas lustracyi, jako sądów grodzkich, i lustratorowie hałasy, tumulty sądzić mają. Dziedzice lustracyom przeszkadzać nie mają sub poena turris przez pół roku i tysiąca grzywien, trzymający królewsczyzn—sub amissione tenutae, duchowni sub poenis crumenalibus arbitrariis, plebei sub poena capitis. Forum w ziemstwie czy grodzie proprii districtus, na starostów — vicinius castrum. Sady te etiam extra cadentiam sądów. Jurament lustratorów, że podług sumnienia opiszą poglównego żydowskiego, czopowego, szelężnego, kwart, hybern, lanów wszelkie genera.

•

z nas wszystkich przestroga, że nie dlatego tych różnych podatków komisarze i lustratorowie będą odkrywać sposoby et certos fundos, żeby teraz nie mieliśmy wziąć na siebie te wszystkie różnych podatków ciężary, ale szczególnie dla tego przereczeni komisarze i lustratorowie pewne fundos różnych podatków weryfikować powinni będą, abyśmy z nich niektóre teraz, które nam się będą podobać, to jest na przyszłym sejmie, wybrali podatkowania sposoby, a na potem zaś aby Rzplita w ostatnich potrzebach miała gotowe i insze ratowania się media.

Rodzaje tedy podatków, które komisya ta generalna i lustratorowie dla stanów Rzplitej egzaminować i odnowić mają, nie wspominając dawniejszych rewizyi za Stefana, za Zygmun-tów i za inszych panowania nastąpionych są te: łanowe alias pobory annorum 1629 et 1661, podymne itidem annorum 1629 et 1661, pogłównne annorum 1662, 1673, 1674 et 1676. Do tego kwart, hybern ze wszystkich królewszczyzn, a z duchownych per modum subsidii należących, szelężnego i czopowego od likworów we wszystkich dobrach królewskich, duchownych i ziem-skich, młynowego, pogłównego żydowskiego jako naj-rzetelniejsze opisanie i wyprowadzenie. Z drugiego zaś projektu, co się i bez rewizyi obejść może, kiedy już do aktualnej aukcyi wojska będzie przychodziło, nad wyżej wyrażone będą jeszcze sposoby: cło generalne lądowe i wodne, monopolia papieru, tiutiunu, tabaki, kart, prowent z poczt koronnych, litewskich i pruskich, których admini-stracya plus offerentibus może być dawana.

Też to są kilkorakie przyczynienia intrat Rzplitej źródła i fundusze, o których wszyscy wiemy, że są obfite i pewne, ale bez lustracyi i rewizyi jako to z pierwszych, o których się na-mienilo dawniej praktykowanych, wiedzieć nie możemy, co i wiele które Rzplitej uczynić może. To tylko jest pewna, że gdyby dobrze zlustrowane i pomiarkowane były, toby bez ciężkości kraju przeszło czterdziestą milionów intratą skarb Rzplitej mógł być augmentowany.

Komisya więc i lustratorowie naznaczeni mają rewidować na miejscu według drugiego projektu te wszystkie, które się wy-raziło, że rewizyi podpadać muszą, dochodów publicznych rodzaje. Mają spisywać różne juxta species różnych tych podatkowania taryf i w każdym województwie, powiecie i ziemi lustratorowie

mają te taryfy prezentować komisji, a komisja ma rozsądzać, jeżeli kto z partykularnych nie jest nadto obciążony albo jeżeli nadto nie zfolgowano komu. Do każdego więc posesora partykularnego należeć będzie zanieść, jeżeli mu się zda, gravamen swoje do generalnej komisji, która lustratorów taryfy judicialiter et ex seriis partium controversiis decydować będzie, nikomu przez nierówność ciężaru nie da krzywdy uczynić.

Te zaś tak po województwach ułożone, weryfikowane, a przez komisją meliorowane i doskonale wylikwidowane różnych podatków taryfy na sejmie Rzplitej prezentowane będą, aby, które się zdadzą, stany Rzplitej dowolnie i zgodnie wybrały sobie na zniesienie terazniejszego pogłównego, na przymnożenie sił Rzplitej i na inne potrzeby; a insze taryfy in casum necessitatis interscripta ad archivum zostaną w rezerwie.

Aby więc ten tak potrzebny i tak pożyteczny do wewnętrznej królestwa tego ekonomii obiekt wziąć na terazniejszym sejmie, to jest ustanowienie przerzeczonej komisji i lustratorów, cóż nam przeszkadza? Co nam może tak zbawiennej oponować się imprezie i uniwersalnej zgodzie? Czyli podobno jaki rodzaj ze wzwyż wyliczonych podatków skrupuł może komu uczynić? cale niesłuszny skrupuł. Jedno, że te wszystkie podatki: łanowe, podymne, szelężne, młynowe etc., już były setnymi razy od naszych praktykowane przodków i wielą reasumowane prawami, nie więc nowego niemasz w tych wszystkich podatkach, czego w potrzebie i cni nasi dla ojczyzny nie tentowali przodkowie.

Druga, że jakem rzekł, nie na to te rewizye wszystkich będą podatków i spisowanie generalnych taryf, abyśmy koniecznie wszystkie te na siebie razem włożyli podatki, ale na to, abyśmy z różnych taryf takie sobie wybrali, jakie nam na przyszłych sejmach zdawać się będą najlepsze, a insze aby zostały tylko pro summae necessitatis casibus ratowania ojczyzny. A to pewna jest i wszystkim monarchiom i Rzeczypospolitym bardzo własna maksyma, że trzeba swoje poznać siły i mieć wyrachowane wszystkie do ratunku sposoby, nie natenczas dopiero ich szperać, kiedy ostatnia przymusza przygoda albo nieprzyjaciół na karku. Więc te różne podatkowania sposoby wzwyż wyrażone nikogo rozsądnego a ojczyznę własną kochającego nie powinny odrażać, do których czy wybrania, czy rezerwowania wszelką zawsze będziemy mieć wolność. Czyliż podobno od tej komisji może komu

wstręt czynić dyfidencya jaka o sprawiedliwości onejże? A zacóż jej nie poufać bezpiecznie, na której zasiadać będzie gdyby i cały senat, nietylko z Małej i Wielkiej Polski, ale i z Wielkiego Księstwa Litewskiego ci, którzy swoją w Koronie mają posesyą, zasiadać będzie tyle wybranych *ex equestri ordine* ichmciów pp. komisarzów, ile ich prześwietna mieć zechce izba. Egzekwować będą prawo to lustratorowie, jeżeli się (*zda?*), wyznaczeni po województwach od samejże prześwietnej izby, poczeiwością, honorem i świętą wszyscy obowiązani przysięga.

Jakby tedy każdy sobie życzył, aby w nim bracia mieli ufność i wiarę mu dali, że szczerze w tak wielkiej importancyi interesie służyć będzie ojczyźnie, tak godzi się i przez rozum i przez chrześcijańską religią wierzyć i poufać innym, że poczeiowie i sumiennie na swojej sprawie się funkcyi. Ufala dawniej Rzplita lustratorom, swoim, kiedy tylko po cztery, po sześć osób do generalnych naznaczała lustracyi. Ufaliśmy dawniej komisarzom hybernowym, a potem komisjom skarbowym, dawaliśmy potestatem *quaevis obstacula et impedimenta prorsus tollendi, dubia resolvendi, defectus corrigendi, refragarios et excessives poenis rigorosissimis coërcendi, sądzenia poborców i wszystkich ex actoratu et reatu skarbowych sądzenia spraw, pisanie deklaracyi etc.*, a zacóż generalnej tej komisyi poufać nie mamy?

Inaczej, gdy niebieskich mieć nie możemy do sprawowania Rzplitej duchów, a ludzie ludziom poufać nie chcemy, i nam też równie nie poufią drudzy, a tak nigdyby i w ojczyźnie naszej i w całym narodzie ludzkim przez ludzkie ministeria stać się nic dobrego i pożytecznego nie mogło. Ani więc genera podatków, ani komisarze, ani lustratorowie nas od tej komisyi nie powinni odrażać.

Jest niektórych ichmciów sentyment, że jeżeli sprawiedliwie ustanowią się podatków taryfy, to strzeż Boże inkursyi, nieprzyjaciółom i inwazorom pokażemy drogę do łatwiejszej podatków według samych naszych taryf na nas wyciągania kontrybucyi. Ja zaś mówię, że przez takowe taryfy przyszlaby do tego stanu Rzplita, żeby się mniej takowych inwazorów bać mogła. A na-ostatek, choćby która prowincya przyszła do jakiego nieszczęścia, zawsze i w niem lepiejby to było i znośniej każdemu, żeby i nieprzyjaciół brał równo od wszystkich, chociaż według naszych taryf, aniżeli przez niesprawiedliwe taryfy jednym cale folgował,

a drugich rujnował z kretelem, jakośmy tego własną, nie bez żalu wspomnianą podczas przeszłych rewolucyi doznali eksperyencyą. Nie mogłyby zaś i te nowe być długoletnie taryfy, bo to jest przeciw ludzkich rzeczy naturze, które zawsze podlegają odmianie i w stanie jednym trwać długo nie mogą. Zatem, gdy i sami czujemy ciężkość z zadawnionych niektórych taryf, zeznać musimy, że przynajmniej co sześć lat, to jest co czwarty sejm, trzeba będzie renowować taryfy przez nowe rewizye i weryfikacye. Co inaczej w żadnym na świecie nie dzieje się kraju, ani naturalnie dzieć się inaczej nie może; ale takowe komisye i rewizye, idąc za torem i przykładem pierwszych, będą nam i potomkom naszym daleko łatwiejsze i coraz doskonalsze być mogą. Dalszych nie przedłużając refleksyi, kończę na tem, com już z początku namienił, że i sejm tego utrzymanie po tylu nędzie nowa methodo przez ekstenuacyą czasu rozszlanych sejmach ze wszelk miar i racyi jest nam arcy potrzebne, i że gdyby na tym jednym punkcie ustanowienia generalnej do taryf komisyi terażniejszy sejm stanął, niebysmy na nim nie mogli uczynić zbawienniejszego, pożyteczniejszego i potrzebniejszego ojczyźnie.

Nie jest to zaś spekulacya sama, ale istna rzecz, że coraz w niebezpieczniejszym i gorszym stanie zostawujemy Rzplitej ustawicznem tem sejmów naszych rwaniem i zwłoką coraz od dwóch do dwóch lat wejrzenia w jej ostatnie potrzeby. Przypadają i niespodziane na wszystkie państwa i Rzplite swoje straszne crises i okrutne peryody, gwałtowne status odmiany, albo różowania na części i najpotężniejszych królestw; prawa, swobody, wolności, elekeye w innych wolnych tyłu narodach in absolutum poszły. Boć przez nierząd i przez anarchią najbitszy do despotyzmu gościniec, i w naszej więc Rzplitej w cóż to tak bardzo ufamy, że przy tak ustawicznym nierządzie i bez rady coraz głębiej grążnąc, ostatniej nie obawiamy się ruiny albo na nasze w dalekiej jakiej perspektywie zapatrujemy się nieszczęścia? Czas im zapobiedz przez opatrzenie wewnętrznej ekonomii, która mizerniej nigdzie, jak u nas jest, być zregulowana nie może. Czas z tej tak śmiertelnej pokrzepić się i zacząć wychodzić słabości.

Te dwa wzwyż namienione projekty najskuteczniejszą na ten sejm podają nam radę, abyśmy przez rozporządzenie za usta-

nowieniem walnej komisji gospodarstwa królestwa naszego dźwigać się z tak wielkich nieporządków zaczęli, za czasem w takim postawili się stanie, w jakim naród ten dawniejszych znajdował się wieków, w takiej konsyderacyi i sławie abyśmy polskie imię naszym zostawili Polakom, o jakiej już tylko w historyach :a-zdrości godne czytamy pamiątki.

6. Projekt Zakrzewskiego, kasztelana gnieźnieńskiego.

Komisja generalna, ut sic composita, sub praesidentia biskupa, dla czego dwóch in casu zatrudnienia jednego biskupów naznaczyć trzeba, tudzież senatorów świeckich po dwóch lub trzech albo więcej, ex provinciis, tudzież po liczbie, quae videbitur, posłów ex provinciis. Które zaś województwa posłów nie mają, aby na sejmikach relacyonalnych, te albowiem będą potrzebne dla partykularnych po województwach i ziemiach komisji, żeby na nich dodać ziemstwom i grodom komisarzy, obrały sobie po jednym komisarzy na generalną komisję, żeby w uchwaleniu podatków (które każdy na siebie uchwalać powinien) in tuto et in toto lex ordinalis zostawała.

Do tej komisji należeć będą ichność ministri status etc. Przysięga si videbitur. Solutionem ullam tam ex senatorio quam et ex equestri ordine na tej komisji nikt mieć ze skarbu nie powinien, ani pretendować, chyba od swoich województw.

Taż komisja generalna, która mieć będzie definitivam potestatem, et pluralitate votorum na niej concludetur, et sufficiet jej komplet, kiedy biskup jeden, senator jeden i sześciu ex equestri ordine będzie, ante omnia skarbowi injunget komportacyą, jeżeli nie inwentarza, przynajmniej zregistrowania nomenklatur starostw, królewsczyzn i dzierżaw. Na te tedy starostwa, królewsczyzny i dzierżawy imponet kwarty, seorsim na każde starostwo i dzierżawę; też impozycyą roześle po grodach drukowaną, aby każdemu ad notitiam doszła. Któryby starosta, dzierżawca baczyl się być pracaggravatus, naznaczyć czasu interstitium najwięcej roku jednego, aby mu wolno było zjechać in persona na tę generalną komisję i odprzysiądz się imponowanej, a praw-

dziwą poprzysiądz. Dylacya choroby żadna (bo się rok czasu naznacza) currere nie ma, i jeżeliby w czasie rocznym nie odprzysięgi, tedy ta impozycya już firmabitur, non obstantibus manifestationibus et ulla legalitate; kto zaś odprzysięże, to juramento concludatur. Starostowie jednak sądowi, expensie podlegli, powinni jakąkolwiek mieć animadwersyą.

Komisya też generalna aby miała moc wydać instrukcyą do partykularnych komisyi, a komisarze do partykularnych komisyi przysiężni być mają, że realiter komisowane sobie taryfy wyciągać będą i według instrukcyi sobie danych, ultra nie pozwalając sobie lub mniej opuszczając, korupcyi nie wezmą, sprawią się. Ta zaś instrukcyą aby miała opisany numerum komisarzy z województwa, do ziemstw i do grodów przydanych, sufficeret pewnie, ne multitudinem confundantur, po jednym, a najwięcej dwóch z powiatu jednego, oraz aby panowie partykularni po województwach komisarze po obraniu swoim na dwa tygodnie, zaraz do miast i miasteczek wydali innotesceneyę do synagogów żydowskich, gdziekolwiek tylko się znajdują, praefigendo według powiatów, a w powiatach taryfy każdego miasteczka synagodze osobny dzień, inhibendo oraz, aby sub confiscatione omnium bonorum każdy Żyd przy synagodze swojej praesens znajdował się, oraz i ci, którzy po wsiach arendy, pachtu et alia genera trzymają, jako do synagogów swoich należą, w tychże znajdowali się synagogach. A jeżeliby na oszukanie którykolwiek Żyd utail się, a potem się pokazał, tedy na nim irremissibiliter kaptuwacya et poena colli przez magistrat tegoż miasta lub miasteczka extendi powinna, w czem i na te magistraty in casu contraventionis rigor opisany być powinien.

Zliczywszy tedy i zregulowawszy tych Żydów przez województwa, powiaty i parafie porządnie nominatim et cognominatim, do generalnej rejestra ich odesłać komisyi partykularne komisye powinny będą, to jest każdego Żyda biorąc od lat piętnastu. Potem też komisye partykularne udadzą się do wyciągnięcia podatku czopowego tym sposobem: mamy dwie części roku: jedną w propinacyi profitującą, drugą mniej profitu przynoszącą. Więc niech ichmć partykularni komisarze wcześnie publikować po grodach, miastach i miasteczkach każą, aby każdemu miast, miasteczek i wsiów ichmć duchownych i świeckich do wiadomości też publikacya doszła posesorowi, innotesceneyę swoje, zalecając po-

rządne karbowania, regista, wyszynkowania piw, gorzałek i miodów i determinując miastom, miasteczkom i wsiom, wyrażonym w mieście powiatu każdego miejsce tej likwidacyi, i, zaczawszy od stołecznego miasta województwa a d. 1 men. Aprilis, chyba żeby się w ten dzień wielkanocne święto trafiło, to kilką dniami później, likwidować będą karczmarzy z karbów, ekonomów i browarników z wyszynkowania beczek piw i garcy gorzałek, pod przysięgą na rzetelność karbów i regestrów specific distinctim miasto i wieś każdą, i juryzdykeye, jeżeli w którym mieście i miasteczku lub wsi wielorakie będą, od każdej osobno juryzdykeyi też rachunki przez kwartał jeden, to jest przez trzy miesiące, poczawszy a prima die Jannarii, ad ultimam diem Martis wyciągną. Drugiemu zaś kwartałowi, mniejszej zwyczajnie propinacyi, a prima Julii ad ultimam Septembris, ćwierć jedną roku wynoszącemu, a 1-ma Octobris od pryncypalnego zaczawszy w województwie miasta, po powiatowych, jak i w pierwszym, zakończą miastach. A inquantum by ktokolwiek ważył się in elusionem et subreptionem tegoż podatku nie propinować przez wyrażone miesiące, albo też niedbale czynić, to jest do karczm i miejsc propinacyi zwyczajnych piw i gorzałek nie dawać, o czym seriam investigationem komisye wojewódzkie czynić powinny, tedy aby miały też komisye moc nałożyć na też wieś, a ktoby nie był posłuszny, rebellis rigorem etc. extendere.

Tę zaś taryfę wyciągniętych propinacyi ze dwóch kwartałów też komisye partykularne wojewódzkie odsyłać porządnie spisane i zarejestrowane do generalnej komisji mają, z których komisya generalna roczną duplikowawszy ułoży każdych dóbr placą. Na różne zaś decessa defalkować piątą część z rocznej placę będzie, gdyż może abesse.

A że ten podatek bez porównania miar, to jest korce, beczek i garcy, być i subsistere żadną miarą nie może, tedy w instrukcyi swojej generalna komisya też korce, beczki i miary, jakiej wielkości być mają, naznaczy. Cenę zaś trunków do woli w miastach królewskich magistratom, tenutaryuszom, w duchownych posesorom, w świeckich dziedzicom zostawi, ponieważ kraj krajowi, czas czasowi w drogości ani w taniości nie równy.

Ażeby zaś każde województwo i ziemia miały proprios od potrzeby nervos, więc kiedy się na garcu dwiema szelągami we wsiach podniesie piwa, aby ten podatek ultimus consumens pla-

cił, i te dwa szelagi na wojsko possessores wnosili, niechże w miastach i miasteczkach po cztery wyżej szelagi garniec piwa podniesiony będzie, dwa szelagi pójda na wojsko, a dwa ad aerarium województwa. Securitati miast insza prospekcyja być nie może, tylko reasumpcyja statutu toruńskiego ad mentem 1550, fol. 5, w statucie i konfederacyi sub interregnum warszawskiej 1587, fol. 411, sub tit.: Bezpieczeństwo. Item konstytucyja 1633, fol. 25, tit.: O sądach, i większe obostrzenie na swawolnych w miastach tegoż statutu. Praesidia militaria po miastach cum vallata securitate, że kogo juryzdykcyja zamkowa w areszt brać każe, aby o to praesidium infestowane nie było. Trybunały aby się w statut toruński nie wdawały i forum nie przyznawały, oraz i w sprawach juris regii, jak chce mieć 1726 konstytucyja de lege sumptuaria ad mentem konstytucyi 1613, fol. 23, tit.: Lex sumptuaria. Item 1620, fol. 11: A iż się zagaściło. Item 1629, fol. 20, tit.: Lex sumptuaria durante bello. Item 1663, fol. 6, tit.: Executio, aby była renowowana cum rigore appposito, oraz żeby etiam i na magistraty choć z jakąkolwiek dystynkcyą, naprzykład czarnej togi dla polaka, a dla Niemca płaszcza extendatur.

Testamenta dla obciążenia fortun miejskich invalidare, reasumpcyja konstytucyi anni 1576, fol. 33, tit.: O testamentach, potrzebna.

Propinacye uzurpowane po miastach królewskich znieść tak przez duchownych, jako i stan świecki.

A że pospólstwo ubogie częstokroć magistraty w dobrach królewskich krzywdzą, więc aby corocznie oddawały rachunek przed starostą vel ejus officio castrensi, i też rachunki według prawa do grodów podawane były; od domów i gruntów szlacheckich w miastach dziedzicznych i duchownych aby miejskie trybuta płacone były do miasta etc. Cło generalne, *zgodnie ze swą definicyą ma być pobierane od każdego bez wyjątku*, a że handel tem, co się na gruncie urodzi, nie krzywdząc inszych podlejszej kondycyi, którzy z przekupna żyją, kupców zbóż, wełny, saletry, wólów, koni, owiec, wieprzy być powinien, niech będzie extra et ad regnum tym sposobem wyciągane: ponieważ żaden celnik idących wyżej wyrażonych extra regnum kupców taksować dla omyłki lub krzywd i importaty nie potrafi, więc zdałoby się od korea jakiegóżkolwiek zboża po sześć groszy, od kamienia wełny po dwadzieścia i cztery grosze, od saletry proporcjonal-

nie, od wołu talar bity, od konia tynf i od wieprza tynfa, od barana 24 grosze. Miasta i miasteczka nad granicą... w którychby cło było wybierane, salarium proporecyonalne celnikom constituere, i wiele w którym miasteczku osób być powinno strażników, opisać; ciż celnicy w księgach miejskich owego miasta lub miasteczka wyrażając, quantum bierze, kwitować wnoszącego cło będą powinni autentycznie, za pracę zaś pisarzowi miejskiemu, ekspedyowaną na cło, więcej bądź od małej bądź od wielkiej importaty dać niema jak bity szóstak i ekstrakt kwitu wydać. A kiedy czas przychodzić będzie rachunków jmp. podskarbiego koronnego, magistraty tych miast kwity per extractus authenticos pod pieczęcią zebrać, i tam, gdzie się jmp. podskarbi rachować będzie, odsyłać będą powinni, od kupców zaś inszej kondycyi imparis status, to jest sukien, materyi, galonów, tudzież innych towarów... niech kupiec tutejszy chrześcijanin płaci po pięć od sta, obcy kupiec po ośm, Żyd po dziesięć, na co similiter jak wyżej kwity następować powinny; kwitowe zaś in rem celników cale abrogare potrzeba, bo te najwięcej depaktują, pod Fordanem similiter cło, lub od lasztów wybierane być powinno. A że intra regnum cło nie pójdzie, więc komisya generalna donatywy każdego miasta kupieckie niech ustanowi i quantum opisz, na Żydów jednak więcej ułożywszy.

Cła od soli, za granice idącej, i od win węgierskich i francuskich podobnym być mają wybierane sposobem.

7. Szeleżne.

Jako Rzplita z egzakeyi terażniejszej szeleżnego, na zapłatę wojsku postanowionego, znacznego spodziewa się posiłku, tak tenże sam podatek chcąc jako najlepiej ustanowić i onego po województwach, ziemiach i powiatach doskonałą uczynić konskrypcyą, aby jednemu folgi i uniknienia, drugiemu przeladowania nie przyniosła, lege praesenti lustracyą i rewizyą ad hunc actum postanawiamy, do której rewizyi oficyalistę pierwszego ziemskiego, a gdzie ziemstwa nie będzie, grodzkiego lub regenta, a in casu, żeby i ten był impeditus, pierwszego urzędnika, oraz jednego z sejmu terażniejszego lustratora ziemianina i posesyonata, także i oficyalistę skarbowego, któryby registra konnoto-

wał i taryfę układał, naznaczamy¹⁾. Którzy to rewizorowie funkcją swoją zaczynać mają od przysięgi i te coram iudicio terrestri vel officio castrensi, a in absentia tych urzędów przed starszym oficyalistą województwa wykonać in eam juramenti rotham idque in termino N, mają: Ja NN przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Trójcy Świętej jedynemu, iż do niniejszej usługi publicznej lege novella naznaczonej, nie tylko quantitate szelężnego ale też innych od Rzeczypospolitej przepisanych dyspozycyi szczerze i dokładnie w dobrach wszystkich, własnych moich ullo modo nie uchraniając, inwestygować i notować będę. I żeby rejestra tej inwestygacyi cum exacta specificatione tego podatku szelężnego, według opisanja, w tej konstytucyi wyrażonego, rzetelnie spisane, jednym egzemplarzem do grodu swego, drugim na komisję generalną w zamku warszawskim na termin N rękami collegii nostri podpisanym komportowane były, dojrzą i dopilnuję i starania mego przyłożę. Przy tej zaś likwidacyi i konskrypcyi podatku szelężnego nikomu folgi, faworu lub przyjaźni świadczyć ani też nienawiścią uwodzić się ani żadnego wziętku brać nie będę, ale zdanie moje i przestrożę, którąbym baczyl być potrzebną do objaśnienia tej konskrypcyi, unikając wszelkiego oszukania, kolegom moim objaśnię, zbawienie duszy mojej, pocześciwość osoby, bojaźń Bożą i miłość ojczyzny przed oczyma mojemj zawsze mając, tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna męka Chrystusa Pana.

A tak po wykonaniu przysięgi swojej pomienieni rewizorowie, dummodo tres adint, to jest rewizor principalis, oficyalista ziemski lub grodowy et delegatus od skarbu, którzy mają być salariati²⁾, mocą postanowienia terażniejszego, zacząwszy funkcją swoją od dnia N, najpierwej innotescencye swoje wydać powinni pro die et termino zaczęcia generalnej rewizyi tudzież partykularnie każdej parafii, potem na toż miejsce zjechać mają, gdzie fundata sua jurisdictione ad normam kondescensyi przez woźnego, którego ad hunc actum mieć przy sobie będą, przystąpią do konskrypcyi miast, miasteczek i wsi dóbr naszych królewskich, duchownych i świeckich juxta ordinem parochiarum, w taryfie ziemiańskiej ultimarie ułożonej, zaczynając od pierw-

¹⁾ *Dopisek na marginesie:* Exprimatur specificatio województw, ziem i powiatów, do których mają być naznaczeni rewizorowie. ²⁾ *Dopisek na marginesie:* Determinetur, siła i skąd.

szej a kończąc na ostatniej parafii. W których to dobrach tak w taryfach ut supra specyfikowanych, jakoteż opuszczonych i przez kolonie erygowanych, omni possibili modo uczynią inwestygacją i konskrypcją karczem, szynków i browarów, z których na szynk po wsiach i wywózkę po miasteczkach piwa lub gorzałki robią; po której uczynionej inwestygacji numerum wyszynkowanego piwa beczek i garncey gorzałki a die 1-ma Januarii anni 1749 ad diem ultimam Martii anni ejusdem opiszą i wyprowadzą, i tę liczbę wyszynkowanych trunków w registrach zapiszą, czyniąc ten porządek po wszystkich parafiach; a jeśliby potrzeba było, tedy przenosić się mogą i do każdej wioski propter inquirendum et investigandum numerum tego szynku. Modo tedy praemisso uczyniwszy tę pierwszą inwestygacją in conscriptione szelężnego, i powtórnią po skończonem pierwszym półroczu zacząną primis Julii w roku tymże nie już przez parafie, ale condescendendo do pryncypalniejszych miast, miasteczek każdego województwa, ziemie i powiatu, gdzie praeviis innotescentiis, aby ekonomowie, podstarościowie, piwowarowie, karczmarze, szynkarze czy Żydzi z karbami, registrami wyprzedanych i wyszynkowanych przez ten drugi kwartał trunków i liczbę wyszynkowanych juramentem komprobowali przy pilnej hoc in puncto urodzonych komisarzów indagacyi i inkwizycyi, rozkazujemy.

Któryby zaś z obywatelów naszych legi praesenti contumax registrów karczemnych przez ekonomów, szynkarzów, karczmarzów podać in termino zaniedbał, a tembardziej gdyby renitenter prawu temu oboedire nie chciał, na takiego in illo casu iudicium commissoriale et officialium instygatorowi swemu, registra trzymającemu, kondemnatę otrzymać i publikować pozwoli i oneż w protokóle nanotuje; ex fundo jednak i z tej rewizyi inaczej non condescendet, aż za indagacją ludzi miejscowych czyli sąsiedzkich quantitate tegoż szelężnego conjecturaliter et pro conscientia postanowi, miarkując się z osiadłości ludzi miejscowych, kotłów i browarów; i to quantum szelężnego in contumaciam partis do taryfy indukować będzie. Mając tedy przerzeczona komisya deductionem justam et certam wyszynkowanego piwa i gorzałki przez to półroczne, z tej proporeyi quantitate szelężnego przez rok cały ułoży, rachując od każdego garnca piwa na szynk wydanego szelągów dwa, także i od każdej gorzałki kwatkerki w karczmach wyszynkowanej szelągów dwa, od gorzałki

gdańskiej i inszej przewoźnej od kwaterki grosz, od miodu pi-
tego wiśniaku, malenniku groszy..., od piw przewoźnych, jako to
czarnego od garnca po groszy..., od dubeltowego od garnca po
groszy... Wynikające z tego szelężnego quantum wyprowadzi et
in latere taryf porządnie spisze i ten podatek szelężnego przy
każdem mieście, miasteczku wyznaczy. Piwnice jednak partyku-
larne, królewskie, duchowne, szlacheckie, co na własną swoją po-
trzebę consument, od tego płacić szelężnego nie będą. Gdzieby
zaś ta rewizya zastała w dobrach których rzemieślników doczes-
nych, z tych nie ma comotare pożytku w karczmach, ponieważ
ten pożytek, nie będąc ustawiczny ale przemijający, w taryfę,
która będzie pro semper, wchodzić nie będzie powinien.

Ta sama rewizya ma zaraz przy konskrypcyi szelężnego
zlustrować et exacte inwestygować młyny, huty, hamernie, kuźnie,
piły lane (!) nowe kolonie i hyberty, jeśli one starostwa i królew-
szczyzny nie są agramowane, tudzież kwarty, które nie będą
odprzysiężone. Committitur przytem tejże rewizyi konskrypcya
Żydów wszystkich, po kahalach, synagogach, szkołach, wsiach
mieszkających, która inwestygacya dwojakim sposobem ma być
uczyniona, to jest 1-mo, aby każdy rabin, ile ma być pod jego
jurydykcyą Żydów, liczby wszystkich nemine excepto podał i one
rodałem poprzysiągł; 2-do, veritatem tego podania ma rewizya
dochodzić przez informacyą od księży, obywatelów, mieszczan
i chrześcijan, na temże miejscu znajdujących się, ut ex confron-
tatione eruatur veritas et justus numerus. Tymże rewizorom
zlecamy, aby wszędzie jedną i równą miarę cum adminiculo
urzędu podwojewodziego postanowiła i ogłosiła, to jest garncy 32
(w) korcu, gdzie są korce małe, gdzie zaś na beczki rachują, to
szanek tejże miary constituere 32 garncy, gdzie na ćwiertnie, to
koreczyk itidem do 32 garncy reducere, gdzie na wiertle—itidem
do 32 garncy determinare, rachując na garnce gdańskie, który
cechowany mieć będzie ten, który ze skarbu assistet tej rewizyi,
a to aby uniformitas miary na każdym miejscu postanowiona była.
Likwory po karczmach żeby wszędzie były, injunget posesorom
teraźniejszym sub triplicatione tegoż podatku szelężnego; których
trunków żaden sąsiad ani posesor zniżać ani podwyższać nie ma,
sub poena ćwierci roku siedzieć więzłą et refusione litis expen-
sarum juramento comprobandarum; ale podwojewodzi z urzędem
grodzkim według konstytucyi anni 1565 dwa razy na rok to

czynić powinien sub amissione officii, gdzieby zaś pokazał się fawor albo utajenie, tedy tak rewizor jako posesor o to obwiniony de falso ma odpowiadać, na co forum in prima instantia naznacza się w grodzie własnym ad instantiam cuiusvis, a za dokazaniem sub poena peculatus lucri et incapacitatis ad honores condemnandus declaratur, salva appellatione parti gravatam se sentienti na komisją ultimae instantiæ, gdzie takowe sprawy i inne, tykające się podatku publicznego, finaliter sądzone być mają. Po zakończeniu tedy zupełnej rewizyi norma et methodo praesenti lege descripta, spisawszy porządnie i sprawiedliwie taryfy swoje i one rękami totius collegii podpisawszy, jeden egzemplarz do grodu województwa lub ziemi kwity (!) poda, a drugi na tęż komisją przez ofycjalistę skarbowego odeśle lub sam odwiezie i ciż komisarze: z sejmu naznaczony i od skarbu delegowany, exceptis officialibus terrestribus vel castrensibus, którzy przy grodach swoich zostaną, na komisją generalną, która w zanku warszawskim pro die N ex senatorio et equestri ordine przy skarbowym urzędzie koronnym jest naznaczona, punktualnie comparebunt. Biorąc pochóp z konstytucyi anni 1703 o szeleźnem, szynki, uzurpowane i bez fundamentu żadnego z ruiną miast naszych przywłaszczone od duchownych świeckich i zakonów, od starostów jako i od szlachty, cale znosimy i ad privilegia locationum miast i cechów reducimus, zlecając starostom i urzędnikom naszym miejskim, ażeby za dowiedzeniem injustae usurpationis takich szynków etiam via facti niedopuszczali, contravenientes grzywami et confiscatione trunków i statków karali.

A że województwa poznańskie i kaliskie in usus prioprios część terażniejszego szeleźnego chcą sobie zatrzymać, więc po miastach i miasteczkach tych województw, jako dotąd zwyczaj bywał, dwiema szelągami trunki na garncu i kwaterce droższe niż po wsiach być powinny, z których to dwóch szelągów, jakie quantum wyniknie, takie osobno wybierane et ad usus tychże województw aplikowane być powinno. Tęż ekscępcją, jako województwa wielkopolskie z miast i miasteczek, wszystkie inne województwa, ziemie, powiaty prowineyi wielkopolskiej biorą ad prioprios usus. Ziemia warszawska na zniesienie długu, na czopowe ziemi swojej zaciągnionego, do tegoż przypada postanowienia, co województwa wielkopolskie, praecavendo, ażeby toż szeleźne mogła na tyle lat arendować i anticipative levare sumę, póki by nie

splaciła długu swego, po którym wypłaconym tenże pożytek przykładem województw wielkopolskich nie na żadne largieye, ale do kasy ziemie pro publicis necessitatibus zbierać będzie powinna.

8. Cło generalne.

A że wyżej wyrażone podatki potrzebom Rzplitej wystarczyć nie zdają się, więc do tychże cło generalne lądowe i wodne od wszelkich towarów i rzeczy, także od win węgierskich zamorskich i innych zagranicznych piw i zbóż, ad regnum et extra regnum wchodzących i wychodzących, non vero intra regnum w obudwóch prowincyach koronnych, oraz monopolia, to jest tytoniowego, tabakowego, papieru stemplowanego, poczty koronne i pruskie naznacza i przytem wszystkie cła i myta partykularne, konstytucyami, przywilejami regum et ducum nadane i asekurowane, et alias quasvis libertationes i inne prywatne także egzakeye i ekstorsye przez dziedziców i posesorów miast i miasteczek i wsiów quocumque colore et praetextu uzurpowane i dotychczas praktykowane, znosi i abroguje, protekcyi i konwojów wszelkich dawania sub poenis personalibus et crumenalibus in omni competenti foro extendendis zakazuje, mostowe jednak na samych tylko rzekach i bagnach wielkich i nieprzebytych od kupców i innych, towarami i solą przez mosty szlacheckie handlujących ludzi, także i od podwód ze zbożem i innemi rzeczami, towarami omnis generis, na sprzedaż, a nie na własną potrzebę prowadzonych, przechodzących, od wszystkich obywatelów cujuscumque sint status conditionis et praecminentiae, okrom podwód ze zbożem i innemi rzeczami z dóbr do dóbr, także do wywózki na deflinitacyą i na targi idących, po groszu jednym od konia, a nie więcej, od Żydów jednak po dwa grosze brać dziedzicom albo posesorom pro reparatione tychże mostów pozwala i rezerwuje. Którzy to dziedzice lub posesorowie mosty, przez rewizorów wyżej wyrażonych zlustrowane, sub refusione damnorum, jakieby się przejeżdżającemu dla złego mostu stały, et poena ducentarum marcarum polonicalium ad instantiam cujusvis in omni foro competenti vindicanda naprawiać powinni. Oraz, reasumując dawne prawa i konstytucye o zniesieniu młynów, jazów, tam, grobel, ra

rzekach, osobiłwie Bugu, postanowione, i też ad executionem przyprowadzając, stanowimy, ażeby też młyny, jazy, tamy, groble, defluitacyom przeszkadzające, (oprócz tamy w dobrach królewskich niegdy Ostroroga w województwie belzkiem, konstytucją anni 1601 rezerwowanej) przez dziedziców i posesorów in spatio N sub poenis in eisdem constitutionibus descriptis były zniesione, serio nakazujemy. Co się tycze cła brzeskiego-litewskiego, przeciwko któremu województwa ruskie, to jest kijowskie, wołyńskie, belzkie, braclawskie i ziemia chełmska skarżą się, których desideriis dogadzając, też województwa ruskie asekurujemy, iż na przyszłym sejmie do żadnej innej nieprzystapimy materji póty, póki od tegoż cła statki szlacheckie pomienionych województw, ze zbożem i krescencyą z własnych dóbr idące, praevio in hoc puncto przez szyprów praestando juramento, uwolnione nie będą, e converso, póki na tymże sejmie przyszłym wolność statków szlacheckich W. Ks. Lit. z własnymi krescencjami idących, itidem praevio juramento szyprów na komorach explendo, od płacenia cła w Koronie asekurowana nie będzie. Wojewódzkie zaś i starościńskie cło, także flisowskie i dragowe egzakcyę abhinc znosimy i kasujemy, i żeby a tempore publikacyi terażniejszego prawa nie było brane sub poenis, contra injusti telonei exactores sancitis, zakazujemy. A instruktarz tego cła generalnego, ad praesens postanowionego, nie komisya warszawska ekonomiczna, ale dopiero sejm przyszły ma postanowić. A kiedy województwa ziem pruskich osobiłwemi prawami, in puncto tychże cel sobie służącemi, zaszczycają się, którym też prawa illaese zachowując, ażeby jednak in aequalitate onerum ferendorum z innemi województwami koronnemi zostawały, aliud genus ad comparificandum et proportionem cła generalnego na przyszłym generale tychże województw, lub in casu niedojścia generalu, na sejmie także przyszłym do wynalezienia zostawuje, i to też sobie Rzplita ostrzega, ażeby terażniejsze cło generalne do skarbu J. Kr. Mości nie wchodziło, ale tylko in usus publicos samej Rzplitej totaliter było obrócone i nie wprzód przez skarb koronny wybierane, aż wszystkich genera wyżej wyrażonych podatków, ad praesens postanowionych, ad executionem przez Rzplitą przyprowadzone będą.

9. Konfirmacja komisji na rozgraniczenie dóbr Wielm. Hylzena¹⁾.

Komisją na rozgraniczenie dóbr Wielmożnego Hylzena, kasztelana inflanckiego, w Księstwie Inflanckiem leżących: Dagda, Bukmujza, Kownata, Pyłda, z folwarkami: Okra, Biza, Tulen, Runtort, Kurma etc., za dekretem naszym asesorskim koronnym w roku 1732 naznaczoną, a w r. 1737 ekspedyowaną i zakończoną, w roku zaś 1738 drugim dekretem naszym asesorskim koronnym potwierdzoną, in omnibus punctis dislimitationis konfirmujemy i aprobowujemy, salva novella na tym sejmie constitutione o dobrach szlacheckich Księstwa Inflanckiego.

10. Projekta Księstwa Inflanckiego i województw kijowskiego i braclawskiego.

Reducendo dobra szlacheckie w Księstwie Inflanckiem ad jus primitivum dziedzicznego prawa, in pactis subjectionis w roku 1561 obywatelom inflanckim obwarowanego, wszystkie takowe dobra, które actu teraz hybernowej płacy nie podlegają, za dziedziczne wiecznymi czasy deklarujemy.

Ponieważ na uspokojenie dyferencyi granicznych, między kijowskiem a braclawskiem województwami zachodzących, komisya, przez konstytucją roku 1736 naznaczona, ob subsecuta urodzonych komisarzów fata nie doszła, a zaś komisya, mediante między temiż województwami decreto w trybunale skarbowym koronnym a sacra Regia Majestate wydana, dotąd w limicie zostaje, dobra zaś, w powiecie dźwinogrodzkim będące, do województwa braclawskiego ab aevo należące, konstytucją sejmu warszawskiego anni 1736 przez postanowienie urzędów powiatu dźwinogrodzkiego, temuż województwu braclawskiemu przyznane, od województwa kijowskiego do placenia podatków bywają pociągane, przeto my za zgodą wszech Stanów Rzplitej, urodzonych N. N. za komisarzów do ponowienia i postanowienia granicy między temiż województwami naznaczamy. Którzy to urodzeni komisarze, absentia

¹⁾ Arch. Czart. 587, bez tytułu.

niektórych non obstante, byleby ich sześciu było, do miasta Piłkowa w pierwszy poniedziałek po Bożem Ciele w roku przyszłym 1749 zjechawszy się, też województwa podług granicy, przez urodzonych komisarzy Najjaśniejszego Króla Jmci Zygmunta Augusta roku 1570 postanowionej, a przez Najjaśniejszego Króla Jmci Henryka roku 1574 aprobowanej, rozgraniczą i znakami oddziela, deklaracją zaś trybunału koronnego lubelskiego, feria tertia ante festum S. Lucae Evangelistae roku 1746 względem pisania dekretu na województwie braclawskiem nastąpioną, in toto aprobujemy.

11. Reasumpcyja naprawy dróg i kanałów miasta Warszawy i cyrkumferencyi.

Reasumując konstytucyą anni 1685 et in toto potwierdzając o naprawie dróg i kanałów miasta Warszawy i cyrkumferencyi dla wygody rezydencyi Naszej i obrad publicznych, konserwacyi zdrowej aeryi i dowożenia łatwiejszego comestibilium, najprzód, vigore et in fundamento pomienionej konstytucyi za reskryptami Najjaśniejszych antecesorów et in particulari za Naszymi ponowione i przez Wielm. marszałków, Wieleb. w Bogu biskupa poznańskiego, qua loci ordinarium i Wielm. wojewodę ruskiego, qua starostę warszawskiego, gloriose odprawione komisye i wszelkie ich dekreta i postanowienia za zgodą wszech stanów aprobując, teżże komisyi dalszą kontynuacyą zlecamy, moc złożenia onejże pro exigentia temporis w rękę Wielm. marszałków utriusque gentis zostawując, a cokolwiekby postanowić im się zdawało na utrzymanie bruków i ochędóstwa w mieście Warszawie et in circumferentiis, ut plenarie decidant et concludant absentia nonnullorum non obstante, zlecamy. Żeby zaś żaden cujuscunque status czyli to pałaców, domów i rezydencyi czyli też kamienie possessor ab obligatione legis praesentis Wielm. marszałków, co do ochędóstwa bruków i dobrego porządku regulować się będzie, nie ekscypował się, mieć cheemy.

12. Immunitas juryzdykcyi marszałkowskiej.

Ponieważ na całości juryzdykcyi marszałkowskiej nie tylko dobry porządek, ale i powszechne przy boku Naszym i podczas obrad publicznych funduje się bezpieczeństwo, a przeto, reasumując wszelkie prawa, o juryzdykcyi marszałkowskiej stanowione i prerogatywy jej warujące; oraz tymże prerogatywom przeciwne którekolwiek tollendo abusus, aby taż juryzdykcyja secundum praescriptum praw i artykułów marszałkowskich cum suis officiis in perfecto rigore, robore et authoritate zostawała illaesa, nawsze mieć chcemy, i ażeby według dawniejszego zwyczaju artykuły marszałkowskie podług konstytucyi zaraz po przeczytaniu pactorum conventorum czytane na sejmach w senacie bywały, za zgodą wszech stanów postanawiamy.

13. Projekt de securitate sejmików.

Lubo securitas sądów wszelkich, sejmików i innych wszystkich zjazdów publicznych wielu konstytucyami jest obwarowana, przecież ustawiczne uczy nas doświadczenie, iż te wszystkie actus w wielkiem zamieszaniu i bez wszelkiej obserwancyi prawa odprawować się zwykły; więc na takowych, którzyby do jakiegokolwiek tumultu byli okazją, podwyższamy praesenti lege (*kare*) tysiąc grzywien i więzy pół roka, gdy tego komu w sądach proprii districtus przez inkwizycją dowiodą.

A takie sprawy grody lub ziemstwa sine admissa appellatione do trybunałów finaliter et peremptorie sądzić powinny.

Stanowimy i pro perpetua lege mieć chcemy, aby senatorowi lub urzędnikowi, sejmik w swoim województwie lub ziemi zagajającemu, głos i wolna activitas tamowana nie była, ani przeskadzana, ani przerywana, dotąd, dokąd swego głosu nie zakończy, pod takową tysiąca grzywien i więzy pół roka siedzenia karą, która wyżej wyrażonym sądzić się powinna porządkiem.

Że zaś w sądach grodzkich bobrownickich w ziemi dobrzyńskiej częste tumulty i zamieszania przez stan szlachecki

i innych różnych kondycyi ludzi wzniecają się, więc non obstante constitutione o rokach krakowskim i ziemi dobrzyńskiej na szlachę, relaksujemy to prawo, co do ziemi dobrzyńskiej należy, i roki na sądach grodzkich lub ziemskich i na innych publicznych zjazdach w tejże ziemi dobrzyńskiej dawać delinquentibus pozwalamy.

14. Punkta in ordine korektury trybunału.

Na przyszły sejm walny mają być takowe: 1-o. Według czasu, z prawa przywołonego, to jest w pierwszy poniedziałek po Najświętszej Panny Narodzeniu, za zjechaniem się obywatelów do województwa, powiatu czyli ziemi, jak jest zwyczaj sejmikowania, wojewoda czyli kasztelan lub podkomorzy, a in defectu onych pierwszy natenczas będący urzędnik tego województwa, zasiadłszy i zagaiwszy pytające się incolas, kogoby sobie życzyli mieć marszałka sejmiku swego naclerum, ad vota populorum podać ma, któren czyli per verbum placet, czyli per vota universorum, czyli za podaniem dwóch lub jednego kandydatów stanąć powinien de necesse. — 2-o. Tenże jmp. dyrektor, senator czyli urzędnik znajdujący się, powinien się spytać incolas, kogo chcą mieć deputata? Jeżeliby się nie zgodzili na jednego, więc tam, gdzie 2 obierają, ma 4 podać, a gdzie jednego, tam 2,—per pluralitatem votorum ma być koniecznie obrany, któren po obraniu swoim abundabit kreskami, ma zaraz in facie tego sejmiku jurament wykonać, wyrzuciwszy ten punkt przysięgi: „jakom się starał“, i to laudum ma podpisać dyrektor, marszałek i 4 asesorów, jako legitime obrany i przysięgę constitutione expressa wykonał. A jeżeliby quo casu fałszywe dali wyżej wyrażeni testimonium, tedy (!) ad cuiusvis delationem per expediendas inquisitiones secus dowiedziono było, tedyby (!) wszyscy sześciu mają po tysiącu grzywnien dać delatori i wieże pro fabricatione electionis mają po ćwierć roku siedzieć, a usurpans funkcyi pro incapaci in perpetuum. — 3-o. Jest per expressum praw, że actor sequitur forum rei, więc czy to będzie z Małopolskiej w Wielkopolszcze miał sprawę, czyli e converso, to swojej dojdzie sprawiedliwości, ale że sprawy tępo idą w trybunale, bo ten czas, któren sądzą w Piotrkowie, ubliża się sprawom małopolskim, lecz

niechaj wielkopoleanie mają osobliwy trybunał, a małopoleanie swój trybunał, który się ma zaczynać we Lwowie i tam województwa poblizsze, jako to: kijowskie, ruskie, wołyńskie, podolskie, bractawskie, gdzie się ten czas trybunał ma przenieść do Lublina, i tam mają sądzić województwa pod tymże marszałkiem: krakowskie, sandomierskie, bełzkie, lubelskie, podlaskie i czerniechowskie. — 4-o. Że jest farrago registrów, więc aby registra tylko były ordynaryjne, wojewódzkie, remissarum, dzień zaś naznaczyć na takowe registra, które się co tydzień sądzić mają: cały dzień, bo szósta godzina, per constitutionem naznaczona, psuje poobiednią sesyą, i trzeci registr arianismi. — 5-o. Registr expulsionum, lubo per constitutionem tak anni 1699, jako 1726, że expulsus ante omnia reinduci powinien, cum poenis, a negotium principale ad registrum ordinarium odsyłają, przez co się wielka krzywda czyni et injuria naturae, przeto tak causam principalem ma trybunał wysądzić, jakoteż et expulsionem czyli była czyli nie, determinować powinien et delinquentem skarać. — 6-o. Deputaci duchowni, żeby nie był nativus post electionem praesidens, mają ad formam świeckich obierać sobie z kapitul prezydenta i tylko do registru compositi et mixti, jako i takowego, należeć powinni. — 7-o. Deputaci powinni być od województw, ziem czyli powiatów salariati, i który ma stancyą swoją, gospodarzom ex suo salario po złotych dwieście bez trybunał zapłacić powinien, a stancyą ma mieć reperowaną cum omnibus commoditatibus. — 8-o. Deputaci aperta stuba mają dawać sentencye, aby ich nie wstyd było administrandae justitiae, jednak principaliter agentes mają na ustęp wychodzić. — 9-o. Jeżeliby która lub ukrzywdzona, a sprawiedliwie sądzona była, szła na drugi trybunał, a tam ta druga strona otrzymała approbationem decreti, tedy jako in re judicata, powinna ta strona lucrans super damna, a primo decreto sibi causata, przysiądz, a strona absque moderamine judicii kompensować ma, in causa vero facti nie ma więcej sobie trybunał przysądzać, tylko duplex vadium, pro qualitate zaś facti wszystko parti. — 10-o. Przy dokończeniu trybunału podczas sejmu ma J. Kr. M. naznaczać kolejno biskupa i dwóch senatorów ad excipiendum juramentum (co roku innych) ichmciów pp. deputatów, i któremuby objecta była corruptio, talem pro infami et nullius honoris capace deklarować mają i w księgi ziemskie ingrosować. — 11-o. Ponieważ general

województw woli. (!), jako to: kijowski, braclawski, wołyński, czer-
niechowski, na swoją kadencją województw tylko po jednemu pi-
sarzowi zasiadają, ziemstwo zaś lubelskie impetit sprawiedliwości,
bo nie tylko samo zupełnie in trinis personis zasiada, ale jeszcze
commovet deputatów, interesując się za sprawami, aby kogo
chęć utrzymać, taką sentencją dali będący praesentes, więc
niech i to województwo lubelskie ad normam generała woje-
wództwa wołyńskiego, jako i wszystkie województwa, mają swo-
ich pisarzów i regentów, którzy regenci być mają salariati od
województw et circa acta zawsze mają zostawać, a pisarze zaś
od dekretów czyli potioritatis czyli causae juris nie więcej jak
po 40 brąg złotych mają, a decreto condescensionis po złotych
dwadzieścia, od innych zaś dekretów, jako to: in ordine ex-
pediendae inquisitionis, comportationis, statuitionis subditorum,
solutionis summae, nie więcej jako po złotych 6 brąg mają i także
przy dokończeniu trybunału po deputatach przysięgać mają coroc-
cznie, jako nie więcej od dekretów nie brali nad niniejszej po-
stanowienie konstytucyi, i regenci juxta constitutionem vigesimi
sexti nie więcej wyciągać mają, praevia comprobatione corocznie
in determinio, ruscy w ruskim w wyższych województwach (!) lu-
bel. za siebie i 3 susceptantów swoich przysięgać mają. Caetera
inhaerendo vigesimi sexti constitutioni adimpleantur.

15. Ustanowienie praw ad processum juris.¹⁾

Lubo per constitutionem roku 1726 trybunał, ziemstwa,
grody et processus juris są opisane, jednak, ponieważ ex praxi
w następujących potein prawie latach to opisanie in aliquibus

¹⁾ *W papierach J. Fr. Sapiehy znalazł się także inny, krót-
szy projekt reformy sądowej bez daty; kładziemy go poniżej
in extenso:*

Ponieważ korektura jurium W. Ks. Lit., na sejmie blisko
przeszłym grodzieńskim w roku 1726 ustanowiona, jeszcze do
dojścia pędszego sitientibus justitiam obywatelom W. Ks. Lit.
remoram czyni, za doniesieniem panów rad, na terażniejszy sejm
zgromadzonych i za instancją posłów ziemskich W. Ks. Lit., w tem
cum consensu omnium ordinum Reipublicae ojcowskiem Naszem
pieczolowaniem chcąc medelam adinvenire, aby in hoc libero

punctis stronom litigium wiodącym gravaminosum być się pokazało, zaczętem pro utilitate publica odtąd postanawiamy:

Odesłanie spraw z trybunałów do ziemstw i grodzów.

Ponieważ to wielą konstytucyami jest warowano, ażeby sprawy, in minori subsellio nie sądzone, do trybunału, któremu

regno aequaliter tak większej fortuny, jako i mniejszej incolae mogli participare de beneficiis legum, takowe media adinvenimus.

1. Że się zageścili registra w trybunale głównym W. Ks. Lit. sprawami, in minoribus subselliis nie drabowanemi, per omnes gradus juris et dilationes usque ad definitivam, takowe sprawy, to jest ziemskie do ziemstwa, grodzkie do grodu odsyłamy, ubi bona consistunt, pro finali decisione, od której appellatio ukrzywdzonemu do trybunału reservatur; i choćby dała się strona wzdać, nie rozprawiwszy się in minori subsellio, etiam po pojeździe iterum tamże, ubi incepta, ma być drabowana ad ultimum gradum juris i decyzye in principali, od którego tylo pro male judicato libera appellatio do trybunału.

2. A że pojazdami renitentes zwykli przeciągać justitiam, objaśniamy in tem proceder prawny, iż in primo termino otrzymawszy in contumaciam strona dekret, czy w sprawie ziemskiej w ziemstwie, czy w grodzkiej w grodzie, o tym dekrete praevia innotescentia od urzędnika tegoż urzędu ma być pojazd ad locum litigio subjectum; po którym pojeździe iterum do tegoż urzędu adcitatus, gdy się iterum da kondemnować, już ma całego urzędu z kancelaryą wyprowadzona być condensio ad fundum, praemissa innotescentia niedziel czterma; gdzie ufundowawszy jurzydykę, tę sprawę wyegzaminowawszy należycie, tam ją ultimarie rozsądzić, servata injuriarum passo appellatione do trybunału.

3. Dlatego do głównego trybunału tylo per appellationem mają devolvi sprawy; wpisywać się strony mają w registra trybunałskie secundum repartitionem u województw per palatinatus et districtus każdemu województwu i powiatowi w statucie jako i w korekturze jurium sejmu 1726 naznaczonego (1). Ale non ratione personarum, po województwach i powiatach degentium, lecz ratione bonorum, na które egzekucya będzie sprowadzona, te wpisy mają się regulować.

4. Inkwizycye, egzekucye, eksdywizye, taksy urzędy ziemskie w sprawie ziemskiej, grodzkie w grodzkiej ejusdem territorii tenebuntur expedire, zabiegając ekspensom większym na wyprawienie zdala inszego urzędu, chyba żeby wakował ten urząd albo był do sprawy tej inwolwowany, tedy e viciniiori loco ma być designowany.

5. Dylacye także abbreviantur, to jest in primo termino za

sama tylko *appellationum* według dawnych praw należy *disjudicatio*, nie cisnęły się, dotąd zaś jedne *via contraventionis* dekretem kontumacyjnym, drugie dla wakujących ziemstw lub dla nie-sądzących się roczków strony do trybunału udawały się, zaczem, reasumując wszystkie te prawa, jakoteż *contra negligentes officiales* opisane, wszystkie sprawy ziemskie do ziemstw, a grodzkie

pozwem lub zakazem lub *remissą* z sądu *patroni* mają być przydani dwa, dobrze prawa świadomi, *reservatis duobus ejusdem capacitatis* drugiej stronie, a przed przydaniem od sądu i urzędu nie mają spraw przyjmować; *post copia* spraw i godzin dwie *kopia* pozwu uchyla się, *exquo* dowód podanego pozwu jest i pozew podany, jako i dekretu *remisyjnego* *kopia* uchyla się, *exquo* o *remissie* *constat utrique parti ex anteriori decreto*.

6. Sprawy *minoris importantiae*, *non excedentes* tysiąca złotych, ziemskie w ziemstwie, grodzkie w grodzie mają *finaliter decidi etiam post condescensionem ad fundum*, jeżeli *ad fundum regulabitur actio*.

7. Sprawy o *zbiegłych* *poddanych* w tem województwie i powiecie, skąd wyszedł, mają *ventilari* w grodzie *ad ultimum gradum* nawet i po pojeździe *iterum* do grodu; a gdyby się *et in secundo termino* dał *citatus* wzdać, ma *condescensio* całego grodu *ad fundum educi* i tam *finaliter rem decidere*, zostawiwszy *injuriato liberam appellationem* do trybunału. *Dilatio* o *zbiegłych* *poddanych*, *in primo termino additio patronów* dwóch, *in secundo copia* spraw wszystkich, *in tertio statutio* *zbiegłych* lub *wyprowadzonych* i godzina jedna, po której *rozprawa*.

8. Egzekucya za dekrétami trybunalskimi przez urzędy tych województw i powiatów, *ubi bona consistunt*, ma być *czyniona sine ullo favore parti citatae*; na *bronienie* gwałtowne województwo całe lub powiat ruszony powinien być, *in casu niewystarczenia* *poblizsze* województwa i powiaty do tego *lege praesenti obligantur*, ażeby dekreta nie były bez skutku i nikt się *ex orbita legum* nie wylamywał, a przez takowe *wiolencyjne* *bronienie* się, *prawu* *pospolitemu* *sprzeciwiając* się, *causata damna actori* na tychże *dobrach* mają być wskazane przez urzędy, *czyniące egzekucyą*.

9. W sprawach, *przywołanych* z *regestrów* trybunalskich, *kopia* z dekretu *apelacyjnego* i *additio duorum patronorum* być powinna, nie *zażywając* tych *dylacyi*, które *wybrane* są w tym urzędzie, do którego *mota appellatio*.

10. Sprawy *ekspulsyjne* tak ziemstwa, jako i grody *sądzić* mają, a *sola reinductione* *ferując* *decyzją* i zaraz tymże dekretem *post praeiviam reinductionem inquisitio*, jeżeli był *posesorem* i jak *długi*; tamże zaraz *calculatio et verificatio* ma *expediri*.

do grodów *proprii palatinatus vel districtus*, tam gdzie dobra leżą, odsyłamy.

I ażeby *litigantes* w sprawach ziemskich do ziemstw, w grodzkich do grodów *juxta meritum, litis pendentia* w trybunale *inchoata*, chociażby po wyprowadzonych inkwizycjach i zapisanej oczewistej rozprawie, zapożywały się, i tamże w ziemstwie lub grodzie *post aut ante dilaciones kontumacyjny* otrzymawszy dekret, a za nim *officiosam* sprowadziwszy *executionem*, o sprzeciwieństwo dekretowi nie już do trybunału, ale *iterum* do tegoż sądu ziemskiego czyli grodzkiego, gdzie się sprawa zacznie, aż do oczewistego *in principali negotio* dekretu prawo kończyli, (*salva* tylko *ab eodem principali disjudicato negotio* według opisanian w statucie *appellatione*) postanawiamy.

Similiter, gdyby strona po oczewistej ostatecznej w ziemstwie lub grodzie rozprawie nie czyniąc apelacji, a przez to samo dekretem tych sądów kontentując się, satysfakcyi onemu czynić nie chciała, tedy etiam o takową kontrawencyą *iterum forum* w temże ziemstwie lub grodzie, gdzie sprawa rozsądzona była, *sine ulla* już *appellatione* naznaczamy. Urzędy też ziemskie roki w czasie statutem opisanym po niedziel sześć, a w grodzie roczki po całym miesiącu, zaczynając od dnia pierwszego aż do ostatniego, cztery razy w roku, t. j. w marcu, czerwcu, wrześniu i grudniu, *sub privatione officiorum ad delationem injuriati* w trybunale *termino peremptorio decernenda* (*salvis legalitatibus et impedimentis* w statucie *expressis*), *praevia* tamen *omnino subdelegatorum* na swoim miejscu według statutu *substitutione*, ażeby sądziły, mieć chcemy.

11. O podatki repartycyjne na tej kadencji, gdzie województwa i powiaty są eksdywidowane, mają sprawy być sądzone, dawszy innym pokój ani do drugiej kadencji one odsyłając, *sub nullitate decretorum*.

12. Patronowie bez *peroracyi*, *naturali sermone* krótko sąd i urzędy mają informare, dokumenta tyło *ad casum punkt* przeczytawszy, *producere tenebuntur*.

13. W skarbowych sprawach za zakazem *abbreviato processu post additionem patronów* kopia spraw, godzina i jedna rozprawa być powinna.

14. W obligowych sprawach, tak jak i w skarbowych *proceder, summa, provisio et rationabilis numerus litis expensorum* *adjudicari* powinien.

Trybunał Główny W. Ks. Lit.

Lubo vigore praw dawnych i teraźniejszego omnium ordinum postanowienia same tylko po ostatecznej in minori subsellio rozprawie appellationum sprawy do sądzenia trybunałowi należeć mają, jednak, ponieważ w wielu województwach i powiatach są i mogą być wakujące ziemstwa, przez coby wielki nacisk spraw w poblizszych ziemstwach nastąpić musiał, zaczęm, dogadzając i w tem commoditati publicae, gdzieby w województwie lub powiecie ziemstwa nie było, tedy w sprawach ziemskich tych województw i powiatów nietylko zaczęty w trybunale proceder in hoc gradu juris, jak się teraz znajduje, także kontynuować, ale też, gdy zupełnego albo wcale ziemstwa w którym województwie lub powiecie nie będzie, w takichże sprawach, in minori subsellio drabowanych czyli nie drabowanych, także do trybunału zapozwać się i tam etiam via contraventionis ad ultimum gradum juris rozprawować się pozwalamy.

Quo stante processu jeżeliby przed dokonaniem w trybunale sprawy ziemstwo w tem województwie lub powiecie, do którego sprawa ex fundo należeć będzie, obrane było, naówczas sprawy takowe nie już w trybunale sądzone, lecz do własnego ziemstwa na roki przez strony wraz przeniesione i tam modo, supra et infra o sądzeniu ziemstw circumscripto, sub nullitate decretorum, po ufundowanem w tem województwie lub powiecie, do którego sprawa należeć będzie, ziemstwie, w trybunale obtentorum, prosekwowane i kontynuowane być mają.

W sprawach zaś, które post inchoatam litem z trybunału vigore praesentis sanciti do grodów i własnych ziemstw odesłane są i przeniesione będą, jakie dylacye lub dekreta kontumacyjne i akcesoryjne w trybunale praecesserunt i praecedent, iterari in minoribus subselliis niepowinne; e converso w tych sprawach, któreby wprzód w ziemstwie sądzone były, a potem ex defectu ziemstw in propriis palatinatibus seu districtibus do otworzenia się onych lub też via appellationis czyli paritatis votorum w trybunale sądzić się musiały, jakie dylacye lub dekreta kontumacyjne i akcesoryjne w ziemstwie praecesserunt, iterari w trybunale nie będą mogły, co się ma rozumieć i o inkwizycyach, któreby nienagannie od stron albo już podwukrotnie za dekretami w tychże sprawach ekspedyowane były.

A gdyby w sprawach, post finalem in minori subsellio disjudicationem przez apelacją do trybunału odeszłych, strona kondemnować się w trybunale dopuściła, tedy o kontrawencyą takowemu kontumacyjnemu dekreto wi forum także w trybunale determinujemy. A jeżeliby i powtórnie strona kondemnować się dopuściła, tedy już ten drugi contumacialiter otrzymany w trybunale dekret valorem oczewistego dekretu mieć powinien, et eo ipso takowa konwikcyja za finalną oczewistą rozprawę reputari ma, i strona, takim procederem prawnym przewidziona, żadnym sposobem wzruszać już tej sprawy mocy mieć nie będzie. Wszakże to opisanie powtórnego kontumacyjnego in hoc casu dekretu traditioni bonorum sposobem niżej o egzekucyach opisanym za pierwszym kontumacyjnym dekretem, po apelacyi ex minori subsellio w trybunale otrzymanym, subsequendo, przeszkadzać nie ma.

Elekcya ziemstw po województwach i powiatach.

A ponieważ wszystkie sprawy ad minora subsellia, to jest do grodów i ziemstw, praesenti lege do sądzenia są odesłane, ziemstwa zaś niemal wszystkie vacant, zaczęm, chcąc też ziemstwa ustanowić, postanawiamy, ażeby Wielm. wojewodowie wszyscy, etiam non requisiti, po wszystkich województwach i powiatach, gdzie nie są zupełne ziemstwa, albo też ich wcale nie masz, uniwersały na elekcye wakujących wszystkich urzędników ziemskich tak sądowych, jakoteż marszałka, podkomorzego i chorążego, assignando na obranie pierwszego wakującego urzędnika dzień w roku przyszłym 1749 pierwszy po sejmiku gospodarskim, a na elekcye dalszych urzędników, gdzieby ich nie było, consecutive drugie dni naznaczywszy, servata lege statuti wydali.

Województwa zaś i powiaty, jakoteż księstwa Żmujdzkie i Inflanckie ażeby za tymiż raz wydanymi uniwersałami urzędników ziemskich, którychby nie było, porządkiem w statucie wyrażonym w naznaczonych uniwersalem dniach obierali, naznaczamy. A jeżeliby którykolwiek z Wielm. wojewodów na termin wyż wyrażony uniwersałów na elekcye wakujących urzędników ziemskich nie wydał, lub też sejmik na którykolwiek wakujący urząd ziemski quacunque ratione nie doszedł, tedy do dalszego sposobem wyżej opisanym wakujących naówczas urzędników ziemskich etiam bez uniwersałów obierania póty, póki zupełnego nie obiorą

ziemstwa, tenże dzień pierwszy po sejmiku gospodarskim w każdym roku, a distinctim w roku przedsejmowym, drugi termin na takoweż elekcyę nazajutrz po sejmiku antekomicyalnym sejmu ordynaryjnego na wieczne czasy wszystkim województwom i powiatom praesenti sancito determinujemy.

Sejmiki województw eksulanckich.

Dogadzając zaś desiderii smoleńskiego województwa i starodubowskiego powiatu, ad instantiam urodzonych posłów tegoż województwa i powiatu postanawiamy, żeby odtąd już wszelakie sejmiki nie w Wilnie, lecz ob majorem commoditatem sejmikowania sejmiki województwa smoleńskiego w miasteczku Olwicie w powiecie kowieńskim, a powiatu starodubowskiego w dobrach eksulanckich, w miasteczku Hoży, w powiecie grodzieńskim leżących, bywały. Ażeby zaś tegoż województwa i powiatu officia urzędów ziemskich nie były otiosa, i sprawiedliwość in sua administratione barziej ampliari mogła, non derogando dekretem oczewistym trybunalskim o dobra eksulanckie, inter varios litigantes ante hanc legem finaliter ferowanym i one za nieporuszone uznając, ex consensu omnium ordinum mieć chcemy.

Ażeby ciż urodzeni urzędnicy ziemscy ad normam innych województw i powiatów W. Ks. Lit. sprawy ziemskie dóbr tylko proprie eksulanckich do swojego województwa i powiatu należące i inne, w którychby strony zgodnie i dobrowolnie tam forum przyjęli, na rokach abhinc w terminach prawa statutowego po niedziel sześć sędzić się mających, smoleńscy raz w Olwicie, a z alternaty w Hucianie, w powiecie wilkomirskim leżącej, starodubowscy zaś w miasteczku Hoży quotannis officiose sędzili, na erekcyą tamże izb sądowych i sejmikowych sumptum sobie na sejmikach relationum obmyśliwszy, które, jakoteż inne de lege przypadające, jeszcze do roku od konkluzyi niniejszego sejmu w Wilnie in loco solito w kaplicy kościoła O. O. Bernardynów expediti mają.

De valore dekretów oczewistych.

Reasumując dawne prawa o dekretach oczewistych asesorskich, trybunalskich, kompromisarskich ex seriis partium controversiis jakoteż ziemskich, podkomorskich, grodzkich simili modo

et sine appellatione ferowanych, ażeby takowe dekreta ullo excogitabili modo przez nikogo wzruszone i w wątpliwość wprowadzone nie były, praesenti lege warujemy, i ażeby wszelkie urzędy za takowymi tanquam ultimae instantiae dekretami wiązanie przysądzonej rzeczy sub poenis, tak na urząd, jak na stronę w statucie expressis, omnino czynili, nakazujemy.

Egzekucye za dekretami.

Ponieważ per constitutionem anni 1726 egzekucye za dekretami cum extenuatione stron i nieprędkiem sprawiedliwości dojściem są opisane, więc i w tem skracaając processum przeciągłego prawa, tak postanawiamy. Ażeby strona jure vincens w sprawach wszelkich summarii processus przyznanych i nieprzyznanych zapisów, exemptionis, expulsionis, o zbiegłych lub wyprowadzonych poddanych, o złamanie bezpieczeństwa po drogach, jakoteż skarbowych depactationis, o niepłacenie podatków Rzplitej, o stypendya żołnierskie, o ekstorsye wszelkie od ludzi handlujących przez żołnierzów i innych wszelkich cujuscunque status et conditionis ludzi, o myta, mostowe i brzegowe, otrzymawszy in quocunque foro, sprawie swojej competenti, kontumacyjny dekret po sprowadzonej za pierwszym dekretem egzekucyi i po przyjętej in scriptis czyli też słownej cedule, za drugim w takowych sprawach otrzymanym kontumacyjnym dekretem; w sprawach zaś sukcesyjnych tudzież o dziedzictwa, o kognicyą między prawami, a o dyferencye gruntów i innych simplicium injuriarum po dwóch egzekucyach za trzecim kontumacyjnym dekretem, a w sprawach po apelacyach za pierwszym kontumacyjnym w trybunale otrzymanym dekretem similiter w tych wszystkich i wszelkich sprawach, w których ante hanc legem dwa tylko zaszły kontumacyjne dekreta, tedy po otrzymanym trzecim kontumacyjnym dekrete, a gdzieby trzy otrzymane były dekreta, już bez żadnej dalszej konwikcyi, captato sposobem w konstytucyi anni 1726 opisanym tempore, pro traditione dóbr sprowadziwszy sądowego urzędnika, officiose in possessionem wchodziła.

Urzędnik zaś takż juxta modum w konstytucyi roku 1726 praescriptum sub poenis sessionis turrei przez niedziel 12 et sub refusione damnorum, na urzędy, jakimkolwiek sposobem parti jure victae faventes za dowodem irrogandis, postąpić tenebitur.

Strony też prawem przekonane terażniejszemu postanowieniu ulatenus sub iisdem poenis sessionis turris et refusionis damnorum, za każdym sprzeciwieństwem seorsive atque irremissibiliter decernendis, contravenire nie mają i nie będą mogły.

Przypuszczenie dalsze urzędników do egzekucyi za dekretami kontumacyjnymi.

Dogadzając też i w tem litigantium commoditati, nie tylko urodzeni urzędnicy ziemscy i grodzcy sądowi, ale też urzędnicy: wojski, stolnik, podstoli, podczaszy, cześnik, horodniczy, skarbnik, strażnik, oboźny, łowczy, krajczy, koniuszy i miecznik, aktualni urzędnicy z każdego województwa i powiatu do ekspedycyowania egzekucyi za pierwszymi dwoma trybunalskimi, ziemskimi i grodzkimi in causis simplicium injuriarum dekretami, a in causis summarii processus za pierwszym jednym dekretem, ażeby ad libitum stron brani i używani byli, pozwalamy. I ażeby pomienieni urzędnicy, ad expediendos hoc actus lege praesenti przypuszczeni, wykonawszy jurament na pierwszych rokach lub roczkach lub też w trybunale takowe egzekucye praeviis omnibus solennitatibus, w konstytucyi roku 1726 circumscriptis, exacte ekspedycyowali et in casum zawodu lub takowego in formalitatibus muneris hujus przestępstwa privatione officiorum z nagrodzeniem szkód stronie, zawód cierpiącej, irremissibiliter karani byli, postanawiamy. Inkwizycye zaś tak trybunalskie, jakoteż ziemskie, grodzkie tudzież egzekucye ultimae instantiae pro traditione honorum do samych tylko urzędników ziemskich i grodzkich należeć będą.

A że niektórzy urodzeni patronowie takoweż po województwach i powiatach są urzędy, więc od daty porzucenia patronizacyi takowe onym egzekucye ex vi et praerogativa urzędów wyż wspomnianych ekspedycyować pozwalamy.

Warowanie locistandi na kondemnaty.

Ażeby odtąd kondemnaty trybunalskie koła wielkiego w trybunale takowymże na tejsze repartyeyi, na której otrzymane były, skarbowe w skarbowym, fori compositi w trybunale duchownym, ziemskie w ziemstwie, grodzkie w grodzie znoszone i warowane locistandi sposobem, w dawnych prawach opisanym, in eodem

foro et repartitione, gdzie wypadły kondemnaty, czynione były, postanawiamy, a raz secus uczynione pro nullis ac irritis deklarujemy. A że praesenti lege wszystkie sprawy ad subsellia sibi competentia są odesłane, zaczem etiam na trybunalskie, ad terminum executionis modernae legis wypadłe kondemnaty w sprawach ziemskich w ziemstwach, a w grodzkich w grodach, do których proprie należeć będą, warować locumstandi naznaczamy.

Dylacye.

Dylacye „kopia z pozwu“, item „kopia zaczem nie wpisano“ abrogando, mieć chcemy, ażeby we wszelkich i wszystkich sprawach in quolibet foro nie więcej dylacyi, jak tylko „kopie z spraw wszystkich“ używane były. A gdyby strona additionem patroni potrzebowała, tedy to beneficium nie osobiwie, ale razem z kopiami z spraw pozwolone jej być ma; seorsive zaś dylacye „kopii spraw ab additione patroni“ et „e contra additio patroni od kopii spraw“ używane i używane być nie mają.

W sprawach zaś sukcesyjnych tudzież o dziedzictwa, o kognicyą między prawami, o dyferencyą gruntów, na pierwszym „kopia spraw wszystkich“ razem z przydaniem, jeżeliby strona potrzebowała patrona, na drugim zaś terminie „munimenta juxta exigentiam stron et antiquas leges“, każdy sąd używać ma.

Wszakże w sprawach ex quolibet subsellio per appellationem w trybunale przypadających, żadne prorsus dylacye et beneficia juris używane i używane być nie mają.

A ponieważ tak przez odesłanie spraw ad minora subsellia, jakoteż przez umniejszenie dylacyi processus juris jest skrócony, zaczem praktykowane dotąd przy konkluzyi trybunału trzy dylacyjne tygodnie pro futuro znosimy, w których sprawy nie przeszłym pędzenia regestrów zwyczajem, ale jednostajnie, jak przez cały trybunał, wołane i sądzone być mają.

Obmowy.

Beneficium obmów circa antiquas leges zachowujemy, hoc tamen praecauto, że jeżeliby senator, minister, poseł ziemski, na sejmie actu nie będący, obmowę na funkcyi swojej podał, a przez to i stronę siebie pozywającą i sąd eludere ważył się, tedy na to rezolwujący (się) każdy poena sessionis turris civilis przez nie-

dziel sześć karany być ma. Dlaczego praesentiam suam na sejmie każdy z senatorów i ministrów od Wielm. marszałków W. Ks. Lit., a z posłów ziemskich od urodzonych marszałków sejmowych podpisany dokumentem testari powinien będzie.

Godziny.

Ponieważ strony litigantes, na godzinę wzięwszy, częstokroć contra mentem statutu sprawy na lat wiele przeciągają, zaczem toż beneficium godzin, in solam prolongationem spraw dotychczas zażywane, nie inaczej tylko juxta sonum tegoż statutu, (jeżeliby która z stron in tractu oczewistej rozprawy dla rozniesienia się i poradzenia się godziny jednej potrzebowała) pozwalamy, oraz ażeby każdy sąd ad expirationem godziny dowołania i sądzenia żadnej innej sprawy, niżeli zaczęta skończy, nie przystępował, mieć chcemy.

Wniesienia.

Practicatur wielkie w trybunałach i innych sądach bezprawie, iż strony, nie mając uczynionych aktoratów albo przywołań onych, nie czekając przy procesach lub podanych suplikach listy zaręczne i inne różne judicata otrzymały. Zaczem, tollendo hos abusus, przeciwko prawu practicatos, postanawiamy: Ażeby żaden tak z stron, jakoteż z urodzonych patronów nie ważył się, nie czekając przywołania uczynionego aktoratu, o list zaręczny czyli inne jakiegokolwiek judicatum dopraszać się, ale każdy ex litigantibus sprawę za pozwem lub zakazem pro merito actionis do regestrów, ubi competierit, wpisawszy, aktoratu swego powołania ex ordine czekał sub nullitate secus judicatorum et sub poena sessionis turris przez niedziel dwie, tak na strony o to dopraszające się, jakoteż na urodzonych patronów, takowe bezprawia wnoszących, w każdych sądach ex termino tacto irremissibiliter irroganda.

Processus o ekspulsjach, o inkwizycjach, o zbiegłych lub wyprowadzonych poddanych et in causis facti.

Reasumując constitutionem 1699, postanawiamy, ażeby każdy sąd we wszystkich expulsionum sprawach a sola reinductione zaczynał, nie używając expulsores żadnych prorsus dylacyi, ape-

lacy i dobrodziejstw, excepta sola et unica dilatione copiarum spraw wszystkich, i to in spatio reinductionis, calculationis et verificationis reddendarum.

A ponieważ eadem constitutione 1699 poena sessionis turris pro expulsoribus jest naznaczona, więc pari jure też poeny i na tych, którzyby o ekspulsyą oskarżali, a nie dowiedli, naznaczamy.

Sąd zaś od poen wyż wyrażonych, strony, na którąby się ściągaly, uwalniać ani od tychże poen suspendować ullatenus nie powinien będzie. W sprawach też o poddanych wyprowadzonych lub zbiegłych, które bez apelacyi w grodach terminariy powinny, statutio, a in causis exemptionis inequitatio, nilquidquam praejudicando warunkom i obowiązkom, w prawach zastawnych, disquisitioni niepodległych, opisanym. Similiter in causis facti inquisitionis ad primam instantiam przy kopiach spraw in spatio horum omnium actuum, do oddania naznaczonych, w każdym sądzie uznawane być mają.

Paritas votorum.

Sprawy wszystkie, w których dekreta paritatis votorum zajdą, trybunał następujący nie już od racyi, przez kancelarye opisanych, ale od wysłuchania całej a planta sprawy rozsądzać powinien będzie. I takowe sprawy na drugim immediate trybunale z rejestru paritatum rozsądzone być mają; z tegoż rejestru sprawy z ziemstw i grodów circa definitivam sententiam per paritatem odeszłe, similiter w trybunale rozsądzone być powinny. Jeżeliby zaś in accessoriis w ziemstwie lub grodzie zdarzyła się paritas, naówczas, do którego z urzędników z swoim pisarz przychyli się zdaniem, ta decyzja promulgowana i od stron akceptowana być ma.

Czas zasiadania na sądach trybunału głównego, duchownego i skarbowego tudzież ziemstw i grodów i opisanie zachowania się na nich.

Zasiadanie podwakroć na dzień w trybunałach i innych sądach nie tylko, że przez zjeżdżania się na sądy i rozjeżdżania się z sądów siła ujmowało czasu, ale też urodzonym patronom do przeciągu w sprawach dawało przyczynę, zaczęm odtąd postanawiamy; ażeby urodzeni marszałkowie koła wielkiego i duchownego z deputatami, a urodzony marszałek skarbowy z komisa-

rzami, każdy *distinctim* w swoim trybunale, a w ziemstwach i grodach urzędnicy ziemscy i grodzczy z rana od godziny 11-tej, na sądach punktualnie zasiadłszy, do godziny ad minimum 6-tej, a jeżeliby w trybunałach marszałek, w grodach zaś i ziemstwach pierwszy urzędnik chciał, etiam do godziny 8-mej z południa, byle nie dłużej, *non interrupte* siedzieli i tam sprawy *modo et ordine supra et infra expressis* sądzili.

Którym to sądowym, dla samej tylko kontrowersyi naznaczonym godzinom ażeby się nie ubliżało, urodzeni pisarze trybunalscy, ziemscy i grodzczy w pół do jedenastej godziny zrana na sądy zjechawszy, procesa przyjmować i proklamaty zapisywać powinni będą, a jeżeli wraz po wybitej 11-tej godzinie w którymkolwiek trybunale urodzony marszałek na sądy nie przybędzie lub na miejsce swoje którego z kolegów nie zamówi, tedy pierwszy *ex turno* deputat, a w trybunale skarbowym komisarz, (czego jednak sobie w trybunale duchownym deputaci *ex ordine spirituali* usurpować nie mają), natenczas w izbie sądowej znajdujący się, współ z innymi ad minimum in numero sześciu, oprócz trzymającego łaskę, tamże znajdującymi się kolegami sądy zacząć, kontrowersyi słuchać, nie kreskując jednak bez marszałka lub substytuta przysięgłego żadnej decyzji i registrów nie wołając, powinien będzie.

Podczas decyzji zaś ażeby każdy z deputatów, na miejscu swoim, województwu lub powiatowi należącemu, siedząc, *post inchoatum turnum* z tego miejsca ruszać się, w kole przechadzać się do promulgacji *pluralitatis votorum* przez urodzonego marszałka, tembardziej praktyk podczas namowy czynić (*sub relegatione od funkcyi*) nie ważył się, postanawiamy.

Post finitum zatem *turnum*, jeżeliby który deputat *ante promulgationem* decyzji powtórnego turnusu nie potrzebował, tedy urodzony marszałek nieodwłocznie *pluralitatem votorum promulgare tenebitur*. *Post quam pluralitatis promulgationem* żaden już z deputatów *turnum* dopraszać się, z sądów *usque ad promulgationem* przed stronami dekretu oddalać się *indispensabiliter* (takżę *sub relegatione od funkcyi*) nie będzie mógł. Podobnym sposobem ażeby się żaden z stron, należący do sprawy czyli nie należący, *cujuscunque status et conditionis* do zawartego koła izby sądowej wchodzić *ante promulgationem* dekretu przed stronami *sub poenis sessionis turris* przez niedziel 6 i pod zaplaceniem sta

kop ekscesu ad cujusvis instantiam, per medium judicio, a per medium delatori decernendi, nie wazył się, praesenti lege zakazujemy.

Sejmiki deputackie, gospodarskie i relationum.

Sejmiki deputackie w niewygodnym czasie fundowania trybunału repartycyi ruskiej według dawnego prawa przypadalyby, zaczem tymże sejmikom czas w ostatni poniedzialek przed św. Kazimierzem, a sejmikom gospodarskim nazajutrz po tymże poniedzialku naznaczamy; sejmikom zaś po terażniejszym sejmie relationum czas w pierwszy poniedzialek po Trzech Królach determinujemy.

Regestra sądowe trybunału głównego W. Ks. Lit. jakie mają być i jakie do którego z nich mają być wpisywane sprawy, tudzież o wołaniu tych regestrów.

Ponieważ to ab experientia constat, że registra sądowe, mając sobie dni do wołania wyznaczone, jedne nad drugie w przywołaniu spraw szczęśliwsze bywały, niektóre zaś registra częstokroć albo mało co, albo wcale nie wołane z kadencyi spadały, zaczem, antiquum usum wołania regestrów i biennium in omnibus subselliis znosząc, takowy względem regestrów, wpisywania spraw do nich i wołania onych ustanawiamy porządek:

1-o. Registr paritatum et officii, do którego tylko mają być sprawy per paritatem votorum z trybunału, ziemstw czyli grodów odeszłe, tudzież sprawy cum negligentibus officialibus wpisywane.

2-o. Registr sprzeciwieństwa, w który tylko mają być ingrosowane sprawy contraventionis dekretem trybunalskim, tak post hanc legem wypadłym, jakoteż tych województw i powiatów, w którychby ziemstw nie było.

3-o. Registr appellationum, do którego tylko sprawy przez apelacją z sądów podkomorskich, ziemskich lub grodzkich odchodzące, inserowane być powinny.

4-o. Registr powiatowy, do którego tylko wszelkie sprawy tych województw i powiatów, w którychby ziemstw nie było, wpisywane być mają.

5-o. Registr incarcerationum, w którym sprawy

z osobami, actu pod wartą trybunalską zostającemi; item sprawy termini tacti, laesae securitatis et autoritatis iudiciorum wpisywane być mają, a jeżeliby więzień na porękę był wydany, tedy eo ipso sprawa w regestrze incarcerationum mieścić się już nie powinna.

Te zaś registra, nie przywiązując ich do dni, mają być wołane tym porządkiem.

Napierwej registr paritatum et officii, póty aż się z niego jedna oczewista in principali negotio odsądzi sprawa, po której odsądzonej ma być wołany registr incarcerationum, z którego podobnie po odsądzonej jednej in principali negotio oczewistej sprawie ma być wołany registr sprzeciwieństwa póty, póki z niego takż oczewista in principali negotio odsądzi się sprawa, po odsądzonej której ma być wołany registr incarcerationum, po odsądzeniu z którego similiter jednej oczewistej in principali negotio sprawie ma być wołany registr appellationum, z którego takż po odsądzonej jednej oczewistej in principali negotio sprawie ma być itidem wołany registr incarcerationum, a po odsądzeniu z niego jednej oczewistej in principali negotio sprawie ma być wołany registr powiatowy póty, póki z niego oczewista in principali negotio odsądzi się sprawa, po odsądzonej której ma być iterum wołany registr incarcerationum aż do odsądzenia z niego oczewistej in principali negotio sprawy i takowym wyżej opisanym sposobem non servato ordine dierum wszystkie w górze wyrażone registra wołane być mają.

Żeby zatem też sprawy, mając sobie wyznaczone registra, nie mieszały się, postanawiamy, ażeby żaden z litigantów nie ważył się sprawy paritatum do rejestru sprzeciwieństwa, ac e contra sprawy sprzeciwieństwa do rejestrów paritatum wpisywać (to się ma rozumieć i o innych sprawach i rejestrach) ale żeby każda sprawa swego pilnowała rejestru sub nullitate wpisu et eliminatione z rejestrów sprawy incompetenter wpisanej i odesłaniem onej przez sąd ad competens registrum, oraz pod zapłaceniem winy kop ośmiudziesiąt per medium parti, a per medium iudicio.

Sprawy zaś wszystkie mają być, nie wpisując na drugą kadencją, consequenter jedna po drugiej z tychże samych rejestrów wołane, a gdzieby dla wielości rejestrów już więcej aktorów wpisywać nie można było, tedy do introligowanych nowych

regestrów, nie przenosząc aktoratów nie wołanych z starych regestrów, nowe sprawy pod numerami, consecutive po ostatnich aktoratach w starych regestrach idącymi, wpisywane być mają, a marszałek każdy póty nowych regestrów i spraw wołać nie powinien będzie, póki wszystkich z starych regestrów nie przewoła wpisów.

W trybunałach zaś duchownym i skarbowym praktykowane dotąd rejestra utrzymując, wpisywanie do nich spraw i wołanie onych methodo o regestrach trybunału głównego circumscripta postanawiamy. W ziemstwach i grodach rejestra trzy, to jest pierwszy summarii processus, do którego mają być wpisywane w grodzie sprawy zapisowe, expulsionum, exemptionum, o zbiegłych poddanych i inne summarii processus, proprie ad forum terrestre należące; drugi ordynaryjny, alias simplicium injuriarum, do którego wszelkie i wszystkie sprawy, ad summarium processum należące, wpisywane być mają. Trzeci registr incarcerationum, do którego tylko sprawy z osobami, actu pod wartą ziemską lub grodzką zostającymi lub też na porękę judicialiter czyli za zgodą stron wydanymi, item sprawy termini tacti, laesae securitatis vel autoritatis iudiciorum wpisywane być mają, do których regestrów sprawy sposobem, o regestrach trybunału głównego opisanym, ingrosowane i też rejestra alternatim między sobą tymże sposobem, o regestrach trybunału głównego opisanym, wołane być mają.

Czas zaczynania się trybunału głównego W. Ks. Lit.

Fundowanie i zaczynanie się w tydzień po przewodniej niedzieli trybunału ze summam obywatelom W. Ks. Lit. dla złej drogi przynosiły incommoditatem, więc dogadzając tymże obywatelom W. Ks. Lit., termin inchoacyi trybunału kadencyi wileńskiej, non obstante na pierwsze wołania i zapisania praktykowanym zwyczajem przy trzeciem wołaniu godziny die festo, co etiam w trybunale duchownym i skarbowym na rokach i roczkach zachować postanawiamy: w każdym roku in Majo w pierwszy dzień powszedni po św. Stanisławie naznaczamy, warując, ażeby ta sprawa, w której przy trzeciem wołaniu beneficium godziny zapisane będzie, iterum najpierwej wołana i sądzona była; który to trybunał kadencyi wileńskiej przez niedziel trzdzieście w Wilnie,

a po ośmiu niedzielach wakacyi według dawnej alternaty w Mińsku i w Nowogródku także przez trzydzieście niedziel bez żadnych limit, sub favore swiat dotąd używanych sądzić się ma.

Trybunał duchowny.

Trybunał compositi iudicii ponieważ dotąd we wtorek podczas kadencyi wileńskiej sądząc się, trybunałowi koła wielkiego dzień zabierał, zaczęło, ażeby ten dzień do sądzenia trybunałowi głównemu był uwolniony, praesenti lege temuż trybunałowi duchownemu w pierwszy dzień powszedni po skończonym trybunale głównym kadencyi wileńskiej także w Wilnie czas naznaczając, ażeby non interrupte przez niedziel sześć inconstituto dotąd numero duchownych i delegowanych z koła wielkiego świeckich deputatów pod marszałkiem świeckim i przy pisarzu ziemskim wileńskim sądził się i spraw do sądu swego nie należących nie przywłaszczając i nie sądził, ustanawiamy. A in casum absentiae deputata świeckiego, albo też gdyby paritas votorum zachodziła in his casibus urodzonemu pisarzowi trybunałskiemu decyzją dawać pozwalamy.

Trybunał skarbowy W. Ks. Lit.

Lubo trybunał skarbowy per constitutionem anni 1726 do trybunału ziemskiego jest przyłączony, jednak ponieważ to połączenie trybunału skarbowego do ziemskiego ab effectu pokazało się litigantibus być injuriosum, zaczęło, ażeby trybunały skarbowe, dwa razy na rok idące, w jednym roku raz w Grodnie, drugi raz w Mińsku, a w drugim roku raz w Kownie, drugi raz w Słoniemiu na każdej kadencyi po cztery niedziele, zaczynając się w Grodnie w pierwszy dzień powszedni po święcie Najświętszej Panny Narodzenia, a w Mińsku w pierwszy dzień powszedni po święcie Bożego Narodzenia, w drugim zaś roku w Kownie similiter w pierwszy dzień powszedni po święcie Najświętszej Panny Narodzenia, a w Słoniemiu także w pierwszy dzień powszedni po świętach Bożego Narodzenia sądziły się postanawiamy. Który to trybunał skarbowy przy ministrach i senatorach naznaczanych, bez pensyi odtąd być mających (z których jeżeliby który umarł, tedy innego na miejsce jego przez reskrypt naznaczyć mamy), obrawszy e medio sui marszałka i pisarza (salvo subsellio Wielm.

podskarbiego lit. jakoteż salva ab eodem subsellio do trybunału skarbowego appellatione, oraz non involvendo spraw, sądom hetmańskim należących) causas fiscali, depactionis et militares sędzić ma, a urodzeni komisarze z województw i powiatów na sejmiku gospodarskim obrani, lucris ad normam trybunałów ziemskich in constitutione roku 1726 expressis, nie depaktując ani aggrawując stron, kontentować się powinni będą; a jako konstytucją roku 1717 dyspozycya czopowego, szelężnego, lustracya i ustanowienie taryf przy województwach i powiatach jest zostawione, tak żeby trybunał skarbowy in dispositiones et immutationes tychże taryf nie wdawał się i jednym dobrom allewiacyi, drugim zaś preagrawacyi czynić nie ważył się, praesenti lege zakazujemy.

Warta trybunalska.

Ponieważ na sejmie terażniejszym trybunałowi głównemu czas dłuższy do sądzenia naznaczony, przytem trybunały compositi iudicii i skarbowe od tegoż trybunału głównego są odłączone i pierwszy już po kadencyi wileńskiej tamże w Wilnie, a skarbowe na miejsca osobne przeniesione sędzić się mają,— a zatem dysponowana dotąd na to od Rzplitej chorągiew trybunalska wszystkim tym trybunałom asystować nie wystarczy, zaczem ażeby wielm. hetmani W. Ks. Lit. nie tylko tę chorągiew, ale też z regimentów ad assistantiam trybunałom: ziemskiemu, duchownemu i skarbowemu po sześćdziesięciu ludzi, dokąd których pro arbitrio suo ordynować zechcą, dodawali, chcemy.

16. Uwolnienie miast od stancyi ex officio.

Miasto Wilno, metropolis W. Ks. Lit., powielokrotnie przez ogień do ostatniej ruiny przychodzące, do której takż ex officio stancye deputackie i uzurpowane przepisne nie mniejszą były przyczyną, że żaden ex possessoribus fundorum civitatensium reparować domów i kamienie swoich nie odważał się, a stąd miasto całe prawie in solis rudibus zostaje, zaczem, subveniendo upadkowi tegoż miasta stancye deputackie i wszystkie ex officio dotychczas od kogokolwiek quocunque jure pretendowane terażniejszym prawem na zawsze znosząc, rzeczono miasto Wilno,

tudzież Nowogródek i Mińsk od nich, non praedjudicando stationibus praesidiorum, jeżeliby tego publiczna wyciągała potrzeba, uwalniamy. I ażeby urodzeni deputaci i inni wszyscy, którymby jakimkolwiek prawem stancye ex officio w wyż wyrażonych miastach dotąd należały, one sobie, nie czyniąc żadnych prorsus abhinc tak in fundis civitatensibus, jakoteż w pałacach, kamienicach lub dworach szlacheckich eksdywizyi, de proprio najmowali, mieć chcemy; a gdyby który z urodzonych deputatów, najawszy stancyą w mieście, podług napisanego kontraktu zapłacić nie chciał, albo szkody jakie w tejże stancyi sam lub przez ludzi swoich poczyniwszy, gospodarzowi onych nie nadgrodził, tedy wraz po skończonej kadencyi którejkolwiek repartyeyi w ziemstwie czyli w grodzie tego województwa, gdzie się podówczas kadencya trybunalska zakończy, termino tacto ad instantiam injuriati sądzony et poena dupliscis solutionis za niedotrzymanie kontraktu, a za poczynione szkody duplici także refusione damnorum, insuper dwuniedzielną wieżą karany być ma.

17. Myta na przeprawach.

Myta wszelkie prywatne mostowe, non attentis etiam privilegiis et constitutionibus, wszędzie i wcale znosząc, ażeby na samych tylko rzekach i bagnach bez mostów i grobel nieprzebytych mostowe czyli grobelne u każdego z chrześcijan handlujących od konia lub wołu po groszy dwa, a u Żydów po groszy cztery brane było; possessores pod nagrodzeniem szkody ażeby mosty i groble na gruntach swoich naprawiali, praesenti lege ustanawiamy.

18. Majdeburye W. Ks. Lit.

Lubo majdeburye, w W. Ks. Lit. będące, przyznania od osób stanu rycerskiego dotąd przyjmowali, jednak dla lepszego actorum bezpieczeństwa takowe przyznania na przyszły czas abrogando, (salvis antiquis usque ad datam praesentem recognitionibus, non praeccludendo jednak viam stronom, o niesprawiedliwe przeciwko prawu przyznania sprawy swoje mającym), aby abhinc żadnych tranzakcyi sub nullitate przyznania majdeburye W. Ks. Lit. na

dobra ziemskie donacyi, sprzedaż, zapisów, kontraktów, obligów, testamentów, tudzież na starostwa, dzierżawy, królewszczynny cesyi i innych wszelkich między osobami stanu szlacheckiego zachodzących tranzakcyi przyjmować nie ważyły się, ale aby stan szlachecki według statutu W. Ks. Lit., mając między sobą jakowekolwiek do przyznania tranzakcyę, in foro et coram officio competenti, to jest wieczyste i na dziedzictwa w ziemstwie, a inne wszelkie w grodzie czynił przyznania, praesenti lege warujemy.

Do aktów zaś majdeburskich aby tylko w samych sprawach miejskich i między osobami miejskimi zapisy i tranzakcyę do przyznania przyjmowane były, mieć chcemy. A że roki ziemskie i roczki grodzkie secundum praescriptum legis, na których przyznania judicialiter zwykły bywać w opisanych tylko prawem terminach agituja się, i przez to w czasie nie agitujących się sądów nie mała trudność mogłaby obywatelom W. Ks. Lit. do czynienia przyznań emergere, zaczem subveniendo temu, ażeby urodzeni pisarze ziemscy i grodzcy przysięgłych regentów i namiestników idoneos sub responsione za onych juxta rigorem statutu przy kancelaryach swoich contimie assiduos mieli, a przed onymi zapisy wszelkie przez wszystkich obywatelów W. Ks. Lit. etiam w czasie agitujących się wszelkich sądów przyznawane były, pozwalamy. Hoc adjuncto, aby każdy przyznawający swój zapis, sam do jednego egzemplarza zapisu swojego stronie z podpisanymi antiqua forma pieczętarzami dostać się mającego i do drugiego, de verbo ad verbum do akt ingrosowanego, podpisywał się, a któryby pisać nie umiał, aby ludzi osiadłych i wiary godnych o podpis do tychże ksiąg na swoim miejscu uprosił.

Pro ultimo warujemy, ażeby przeciwko terażniejszemu Rzplitej in omnibus punctis supra expressis postanowieniu, żadne przeszłe prawa używane i na pomoc brane nie były; które w czem per modernam legem odmienione nie są, inviolabiliter przytem zachowane być mają, egzekucya zaś niniejszego prawa od sejmików relacyjnych praesenti sancito naznaczonych zacząć się powinna. Jednak trybunał repartycyi ruskiej w Nowogródku ad praesens agitujać się i następujący immediate po nim trybunał skarbowy według dawnego we wszystkim prawa i zwyczaju sądzone i zakończone być mają.

SKOROWIDZ OSOBOWY.

Aleksander Jagiellończyk 64,
128, 145.

August II V, 27, 45, 51, 124,
248, 250.

August III 1—6, 8, 10—21,
23—31, 33—4, 36—61, 63—
67, 70—6, 78, 80, 83—7,
90—6, 99—105, 108—9, 111,
114—5, 117, 119, 122—4,
127, 131—3, 137, 147, 154,
156, 159, 164—5, 175—7,
197—9, 207, 210, 212—3,
217, 222, 225—6, 232, 234,
242, 263—5, 270—3, 294—9,
313—4, 316, 320, 323—4.

Baranowicz 13.

Bartoszewicz 51.

Becal 79.

Bekierski 19.

Bestużew XIX, XXII, 81, 96
—97, 224—5.

Bialłozor 102, 302.

Bieberstein 50, 116, 222.

Bieliński 14—6, 18—9, 24,
53—4, 59, 137, 300, 357.

Bieńkowski X, XI, 5—7, 11—
12, 61, 81—2, 102, 106—7,
110, 120, 140—1, 170, 213,
245, 277, 284, 307.

Biron 40, 92, 104, 312.

Bogatko 207, 306.

Branicki XXIV, 19, 24, 29,
35—6, 52, 60, 300.

Bronikowski 212.

Brühl XIX.

Buttler 147—8, 171—2, 291—
294, 305.

Chmielnicki 117, 165.

Chojecki XIII, XIV, 61, 66,
80, 83—5, 87—8, 99, 100,
107—9, 114, 147, 207, 233—
234, 249, 254, 259—65, 274
—275, 287—9, 305.

Chreptowicz 14, 61, 63—5,
72—3, 96—7, 149, 152, 169,
304.

Ciechanowicz 306.

Ciechanowiecki 109—10, 119,
232, 306.

Cieszkowski 283, 303.

Czacki XII, 13, 60, 73, 95, 97,
111—2, 120, 125—7, 155,
158, 160, 167—9, 190, 194,
198, 202—3, 206—7, 216,
219—20, 235, 239—40, 242
—244, 251, 257, 261, 265—6,
273—4, 287, 290, 292, 304.

Czapscy 60, 63—4, 102.

- Czapski 60, 63—4, 80, 102, 130—1, 161.
- Czarnecki XIII, XIV, 12, 15, 61, 70—1, 82—4, 86—7, 92—3, 98, 107—8, 123, 142—7, 157, 170, 176—8, 181, 201—4, 212, 217—9, 225—6, 229, 239—40, 243—244, 247—8, 251—2, 254, 260—1, 265—6, 273—4, 287—289, 292, 306.
- Czartoryscy XI, XII, XXIII, 291, 293.
- Czartoryski August XI, 39, 40, 300, 357.
- Czartoryski Michał X, XII, 57—8, 133—4, 138, 150, 162, 169, 181—2, 196—8, 213, 231—3, 301.
- Czartoryski Teodor 27—8, 49, 300, 357.
- Czerny 301.
- Darowski 61, 87, 100—1, 113—114, 143, 146, 148, 152—5, 168, 170—1, 174—6, 178, 206—7, 209—10, 229, 250, 289, 293, 303.
- Dąbski 10, 69, 101, 103—5, 157, 177, 216, 302.
- Dembowski A. S. 1, 28—9, 34, 60, 300.
- Dembowski M. 33—4, 60, 300.
- Denhof 102.
- Dobiński 61, 301.
- Dunin 62, 302.
- Dylewski XII, 61, 96—7, 122—124, 131—2, 136, 144—6, 151, 153—4, 156, 164—5, 168, 175—6, 197—9, 212—213, 218, 222—3, 228—9, 238, 253, 256—7, 262, 270, 275, 278, 304.
- Dylewski, brat pośła, 154.
- Dylewski, syn pośła, 154.
- Dzieduszycki 95, 101, 161, 179, 181, 192, 194, 209—11, 247—248, 303.
- Dzierzkowie, ob. Dzierzyce.
- Dzierzyce 8.
- Elżbieta Piotrówna 101.
- Firlej 165.
- Flemming 13, 58, 134, 136—7, 192, 233, 235—7, 240, 270, 274, 301.
- Fryderyk II 41, 68.
- Gadomski XIII, 62, 89, 90, 124—5, 165—6, 206, 216, 229, 242, 245, 260, 266, 289—90, 294, 306.
- Gamrat 50.
- Garczyński 45—9, 300.
- Godlewski 97.
- Golebiowski 86, 94, 101, 104.
- Gozdzki 202.
- Grabińska 101, 303.
- Grabowski A. St. 29, 34, 49, 300.
- Grabowski Maciej 15, 52, 55, 59, 60, 63—4, 67, 71—3, 75—6, 80, 118, 313, 318, 322.
- Grodzicki XII, 10, 61, 69, 99, 101, 120, 127—8, 138—40, 163—4, 186, 193, 207, 210, 230—1, 246, 251—3, 263—264, 293, 301.
- Grzybowski 62, 107, 118, 205, 209—10, 249, 304.
- Grzymułtowski 45.
- Gurowski XII, 14, 62, 82, 84, 87, 93, 99, 102, 124, 140—1, 144, 146, 167, 203, 233, 236—237, 242, 278, 288, 291—2, 303.
- Henryk Walezyusz 357.
- Horain XII, XIV, 61, 85—7, 89, 100, 119—20, 137—8,

- 149, 181—2, 212, 215, 228
—229, 237, 239, 240—1,
275—6, 270, 285, 287, 290,
301.
- Hrebnicki 51.
- Hulewicz 61, 278—9, 303.
- Hylzen Jan August 356.
- Hylzen Jerzy 34, 134, 300.
- Jablonowscy 19.
- Jan I Olbracht 292.
- Jan II Kazimierz 158, 165,
177—8, 269.
- Jan III Sobieski 45, 79, 164,
196, 269.
- Jaroszewski 61, 63, 66, 69, 71,
102, 138, 207, 253, 265, 304.
- Jeleński Gedeon XIX.
- Jeleński Rafał 62, 138, 149—
150, 302.
- Jelski 62, 258—9, 306.
- Jerzy II 36.
- Kalinowski 4, 62, 71, 110, 203,
220, 248, 302.
- Karczewski 52—3, 300.
- Karski 62, 102, 141, 305.
- Karwowski Kazimierz XII.
- Karwowski Paweł XII, 11—2,
15—6, 60—1, 66, 68, 70,
77, 110—1, 114, 123, 131—
132, 137, 158—60, 167, 171
—173, 177—80, 183, 186—
193, 196, 202—3, 205—9,
241, 243—51, 253—4, 257—
—258, 281—2, 290—1, 293,
305.
- Kazimierz III Wielki 63.
- Kazimierz IV Jagiellończyk 43.
- Kettler 104.
- Kobielski 29, 30, 300.
- Koc 13.
- Komorowski Adam 16, 38, 43,
63, 90, 300.
- Komorowski Ignacy 61, 173—
174, 176, 226, 303.
- Komorowski Stefan 62, 78,
110, 147, 292, 304.
- Konarski IX, XI, XIII, XV,
XVI, XIX, XX.
- Korzeniowski 306.
- Kossakowska XIV.
- Kossakowski 52, 300.
- Kossowski Antoni 64—5, 72,
80, 116.
- Kossowski Jan XII, XIX, 7,
61, 73, 102—3, 176, 179,
186, 190, 194, 207, 225, 286,
293, 302.
- Kossowski Stefan XIX, 4, 62, -
85, 120, 170, 172, 178—9,
181, 207, 218, 303.
- Kraśniński Kazimierz XIX, 102,
190, 304.
- Kraśniński Michał XIV, XIX,
62, 127, 302.
- Kraśniński Stanisław XIX, 67,
101, 105, 124—5, 170, 178,
194, 205, 223, 245, 268—9,
302.
- Kretkowski 42—3, 60, 300.
- Kropiński XII, XIX, 8, 9, 65,
87—8, 102, 137—8, 237—8,
242, 244—5, 259—60, 269,
281, 283, 285, 292, 306.
- Kuczyński 61, 131, 215, 305.
- Kuur XIX.
- Łański XI, 5, 6.
- Łedóchowski 274, 281—2.
- Lengnich XI.
- Lenkiewicz 8—10, 61, 78, 82,
306.
- Leski 31—3, 49, 60, 300.
- Libiszewski 61, 255, 302.
- Linowski XIII, 76, 79, 80, 107,
Lissowski 97.
- Loyola 145.
- Lubomirski Aleksander 55.
- Lubomirski Antoni XII, XIII,
3—7, 10, 12—13, 61, 69, 71,
99, 105, 107, 111—3, 115,

- 122, 129, 135—8, 153—5,
157—8, 165, 185, 191, 193
—194, 196, 199, 203, 205,
230—1, 250—1, 255, 264—
266, 273, 276, 278—9, 291—
293, 304, 339.
- Lubomirski Stanisław VII, XIV,
62, 307.
- Lubomirski Stanisław Herak-
liusz XVII.
- Ładowski 5, 177—8.
- Łaniewski 62, 84, 118, 138,
239—40, 242, 282—3, 289,
293, 304.
- Łopaciński 80—1, 93—4, 102,
137, 139, 214—5, 277, 307.
- Łoś 288.
- Łubieński VII.
- Maliński XII, 11—2, 63, 65,
108, 127, 153, 171, 202, 207,
211, 219—20, 233, 237, 242,
262, 266—8, 275, 278—9,
281, 284, 291, 303.
- Małachowski Adam XIII, XIV,
3, 6, 7, 9, 10, 13, 19, 61, 63,
65, 67, 73, 90, 174—5, 186,
192—7, 199, 200, 202, 205,
244, 266, 287—91, 293—4,
301.
- Małachowski Jan XIX, 15—7,
20, 24, 34, 44, 54—5, 59,
60, 90, 301.
- Małachowski Stanisław, wojew.
poznański, 45, 90.
- Małachowski Stanisław, star.
wawol., XIII, 4, 6, 12, 61,
66, 80, 88, 96, 144, 167,
174—5, 195, 202, 205, 283,
301.
- Małachowski pułkownik 19, 20.
- Maniecki 281, 303.
- Marya Józefa 3, 27, 42, 56.
- Marya Teresa 120.
- Massalski Kazimierz 102, 302.
- Massalski Michał 13, 21, 24,
39, 134, 300.
- Matuszewicz Józef XII, XIX,
9, 10, 62, 66—7, 69, 95—6,
101, 106—7, 165, 191—2,
211—2, 228, 260, 268, 304.
- Matuszewicz Marcin XII, XIX,
11, 61, 65, 84—5, 87, 96,
137, 150, 222, 226, 229,
235—8, 243, 258—9, 267—
268, 274, 280, 285, 290, 292,
306.
- Maurycy Saski 104.
- Męczkowski, ob. Mleszkowski.
- Mężyński 62, 306.
- Michał Korybut Wiśniowiecki
43.
- Michałowski 306.
- Mieczkowski, ob. Mleszkowski.
- Mleszkowski 62, 305.
- Młocki 102, 178, 203, 219—20,
224, 305.
- Mniszech 58, 301, 357.
- Mniszek 62, 180, 226, 303.
- Mogilnicki XVII, 9, 12, 61, 78,
80, 94—5, 111, 113, 161,
187, 201, 207, 209, 213—4,
223—4, 226—7, 245, 270,
289, 306.
- Mokronowski VII, XIV, 61, 88,
100, 290—1, 305.
- Montolupi 222.
- Morawski* VI.
- Moszczeński 61, 63, 98, 120—1,
124, 164—5, 250—1, 301.
- Moszyński 64, 76, 78—9.
- Nakwaski Franciszek XII, 51
—52, 62, 67—70, 74—5, 81,
101, 206, 210, 229—30, 249,
293, 305.
- Nakwaski Józef 52, 60, 300.
- Narzymiski Jakób 44, 60, 300.
- Narzymiski Stanisław 62, 97,
101, 203, 229, 305.
- Niesiołowski 51, 60, 271—3, 300.

- Obuchowicz ob. Obuchowski.
 Obuchowski 9, 10.
 Ogiński Ignacy X, 134.
 Ogiński Michał XIV, 4, 62, 304.
 Ogrodzki XXII, XXV, XXVI.
 Olédzki 62, 96 (?), 221.
 Opacki 102, 305.
 Orzechowski 268.
 Oskierka 9, 306.
 Ossolińscy 293.
 Ossoliński 293.
 Ostrogski Dominik 165.
 Ostrogski Janusz 260.
 Ostroróg Józef Kajetan 52, 60, 300.
 Ostroróg Mikołaj 165.
 Ostroróg 355.
 Pac 4, 105, 112, 123, 131, 302.
 Paulmy XX.
Pawiński V, XXII, XXIII.
 Pietrusiewicz 84.
 Plater 62, 62—3, 302.
 Pociąg Antoni 20.
 Pociąg Ludwik 102, 281, 302.
 Podlewski, ob. Godlewski.
 Podoski Jan Gabryel V, 1—3.
 Podoski Karol XII, 12, 61, 86, 126, 163—4, 166, 173, 179, 180, 190, 201—2, 222—3, 260, 263, 269, 283, 305.
 Podoski Mikołaj XII, XXVI, 40—1, 60, 98, 300.
 Poniatowski Kazimierz XI, 7, 62, 76—8, 80, 101, 133, 156—8, 160, 165, 189, —91, 213—5, 241, 262, 280—2, 305.
 Poniatowski Stanisław VII, 19, 41—2, 49, 52, 58, 112, 120, 293, 300.
 Poniatowski Stanisław August VII, XI, XIV, XXIII.
 Popiel 127, 222, 226, 245, 302.
 Potócey XXII, 290—1.
 Potocki Andrzej 19.
 Potocki Antoni 13.
 Potocki Ignacy VI.
 Potocki Józef 19, 24—5, 29, 34—5, 38, 49, 52, 63, 84, 294, 300.
 Potocki Maryan XIV, 75, 267, 270, 275—7, 281, 286—8, 290—1, 304.
 Potocki Stanisław 13, 19.
 Potocki Stanisław Rewera 19.
 Potocki Teodor 41, 74, 98, 133, 167—8, 206, 230, 315.
 Pruszanowski 307.
 Przebendowski 79.
 Przeciszewski 61, 72, 226, 253, 304.
 Przędziecki XII, XIV, 61, 109, 149, 169, 181, 307.
 Przyłuski XIII, 89, 115—6, 167, 223—4, 226, 237—9, 244, 251, 256, 274, 280, 292—3, 306.
 Pułaski XI, XIV, 5, 61, 63—6, 69, 70, 75, 78—80, 110, 128—30, 143—8, 188, 195—6, 202, 204—5, 207, 215—6, 223, 245—7, 249—50, 289, 290, 305.
 Radojewski 270—3, 300.
 Radziwiłł Janusz 4, 67, 69, 70—1, 76, 102, 301.
 Radziwiłł Karol XIV, 4, 71, 102, 215, 219, 301.
 Radziwiłł Michał XXIV, 13, 21, 24, 29, 36—7, 84, 134, 139, 198, 232, 300.
 Rostkowski 4, 62, 103, 172, 305.
 Rudziński 19, 300.
 Rybiński 60, 62.
 Rzewuski Franciszek 97, 101.
 Rzewuski Wacław 13, 40, 60, 270—3, 300.
 Sanguszkowie 291, 293.

- Sapieha Aleksander 61, 127, 139, 304.
 Sapieha Jan Fryderyk X, XXVI, 21—4, 55—6, 121, 213, 231—233, 301.
 Sapieha Jerzy 43—4, 60, 134, 162, 182, 300.
 Saul 199.
 Scypion 8, 102, 301.
 Sedlnicki 57—8, 60, 63—5, 68—73, 75—81, 116, 118, 125, 130, 192, 293, 301, 312, 318.
 Siemianowski 19, 60.
 Siemieniński X, XI, 3—8, 10—5, 18, 57, 59—62, 65—7, 70—76, 80—8, 90—103, 106—7, 109—11, 113—5, 119—22, 126—7, 129, 131—3, 135, 137—41, 145—8, 150—5, 161—5, 168—71, 173—8, 180, 183—7, 190, 192—3, 195—201, 203, 205—6, 208—210, 212—13, 216—20, 222—31, 233—4, 241—2, 244, 252, 254—6, 258, 260, 263, 265—7, 270, 272—94, 303.
 Sierakowski 30—1, 60, 63, 270—3, 300.
 Siruć 69, 84—5, 101, 149—50, 189, 241—2, 264, 277, 279, 307.
Skibiński VII.
 Skinder 62, 68, 77, 301.
 Skrzetuski XI, 62, 183, 189, 195, 200, 202—3, 205, 207, 245, 269, 278, 287, 290—1, 307.
 Skulcecki X, XIX, 85, 88, 96, 102—3, 135, 162, 175, 304.
 Sługocki 19, 20.
 Sobolewski 4, 9, 61, 97—8, 106, 245, 305.
 Sokołowski 61, 74—5, 84, 146, 147, 206—8, 211, 284, 302.
 Solłohub Antoni 4, 51, 75, 134—140, 151—2, 162, 304.
 Solłohub Jan 51, 134, 233, 293.
 Solłohub Józef 50—1, 60, 300.
Sołowjew 85.
 Sołtyk Kajetan VII.
 Sołtyk Tomasz VII.
Sozański VI.
 Stadnicki Józef 4, 7, 90—1, 102, 110, 183—5, 220—1, 225—5, 301.
 Stadnicki Mikołaj XIII, 62, 110, 143, 145, 153, 156, 171—2, 177, 179—80, 192, 206, 215, 219, 225—6, 248, 251—2, 255, 288—9, 303.
 Stanisław Leszczyński X.
 Starzeński 77—8, 215, 305.
 Stefan Batory 49, 156, 341.
 Straszewicz 62, 109, 302.
 Strzemecki 7.
 Suchodolski 88, 96 (?), 102, 134, 196, 226, 238, 304.
 Sulistrowski X, 6, 12, 81, 73, 74, 112—4, 118, 219, 232, 258, 301.
 Świeżawski 62, 304.
 Świętorzecki 66, 150—2, 192, 233, 307.
 Szponowski 8.
 Szymanowski 106, 305.
 Tarło XII, XXIV, 37—9, 60, 118—9, 121, 130—3, 157—8, 160, 186, 300, 309—10.
 Tyszkiewicz 114, 302.
 Ulewicz, ob. Hulewicz.
 Uniatycki XII, 10, 61, 65, 74, 85, 94, 102, 119, 121, 135, 151, 153—4, 156, 161, 173, 174, 176, 184—5, 204, 206—208, 211, 215, 255—6, 258, 265, 274, 287—90, 302.
 Urban VIII 50, 320.

- Ustrzycki 62, 117—8, 223, 225,
245, 303.
- Wall 12—3, 61, 75—6, 88—9,
106, 125, 232, 245, 302.
- Wawrzecki X, XIX, 61, 84,
87, 92, 94—6, 102—3, 135
—137, 139—40, 150, 182,
186, 244, 257, 259—60, 304.
- Ważyński 62, 302.
- Wereszczyński 307.
- Węgliński 61, 133, 155—6,
204, 207, 219, 243, 284—5,
292, 303.
- Wielopolski 165.
- Wieszczyci 97, 232, 307.
- Wiśniowiecki 117, 165.
- Wiszczyński ob. Wieszczyci.
- Władysław IV 165, 222, 238.
- Wodzieki 56—7, 301.
- Wolski, poseł, XII, 62, 68—9,
110, 116, 162—3, 165, 205
—208, 212, 217—8, 223—4,
226—7, 234—5, 256, 274,
290, 303.
- Wolski, sekretarz sejmowy, 6.
- Woroniecki 306.
- Zaborowski 134—8, 151—2.
- Zagórski Franciszek XIII, XIX,
102, 141, 147, 167, 191, 193,
236, 242, 256—7, 269—70,
282—5, 292, 294, 303.
- Zagórski Józef XIII, XIX, 93,
102, 143, 145, 153, 194,
208—9, 212, 217, 220, 230,
249, 254, 278, 292, 303.
- Załuski Andrzej Stanisł. XVII,
XXVI, 24—8, 34, 49, 60,
111, 300, 309.
- Załuski Marcin 15, 60.
- Zakrzewski 49, 50, 60, 300,
345—9.
- Zamojski 292, 300.
- Zawisza Krzysztof V.
- Zawisza, star. lubonicki, 306.
- Zboński XX.
- Zbrozek 61, 110, 177, 203,
206, 259, 303.
- Zielonka 102, 303.
- Zygmunt I 64, 128, 145, 268,
341.
- Zygmunt II August 156, 196,
341, 357.
- Zygmunt III 129—30, 156, 165,
222, 241.
- Żeromski, ob. Żyżemski.
- Żyżemski 20—1.

SKOROWIDZ RZECZOWY.

- Activitas tamowana 67, 81, 122,
 135—40, 146, 150—2, 286—8.
 Akademia wileńska 232.
 Akcyza 155, 234.
 Akta
 przeniesienie ich 324.
 zabrane 84.
 ziemskie 40.
 zniszczone 161.
 Alternata głosu 67, 69, 70—1,
 154, 165.
 Amsterdam 136.
 Apteki 334.
 Arbitrowie VII, VIII, XI, XV,
 XVIII.
 Archaniol-Gorod 83—4, 107—8,
 161, 224.
 Arenda cel 42.
 Arsenaly 59, 68, 114, 309.
 Artylerya 20, 27, 133, 313.
 generał art. 55, 323.
 Aryanie 231.
 Arynga 81—2, 106, 324.
 Aukcyja wojska IX, X, 17, 27,
 29—31, 35—6, 38—40, 44,
 46, 49, 51, 53—4, 58—9,
 65—71, 73—7, 80—1, 89,
 90, 95—101, 103—6, 108—9,
 112, 114—5, 117, 120, 122—
 123, 125, 127, 129, 131—2,
 144, 155, 160, 169, 184, 191,
 196—7, 207—18, 221, 230,
 250—1, 266, 268, 296—9,
 308, 311, 313—6, 319—22,
 324, 330, 338—9, 341—2.
 Beczki normalne 347.
 Beczkowe 141, 327.
 Bełzkie wojew. 53, 126, 166—7,
 219, 241, 243, 257, 355, 360.
 Bernardyni 367.
 Bezpieczeństwo wewn. i zewn.
 69, 70, 82, 104, 106, 127,
 325, 368.
 Biebrza 242—3.
 Bielska ziemia 11, 160.
 Biennium 374.
 Biskupi 74, 86, 102, 116—7,
 145, 249, 311.
 poznański 357.
 Biza 356.
 Braclawskie wojew. 12, 82—3,
 115, 143, 161, 204, 238—9,
 257, 287—8, 355—7, 360—1.
 Broń (zamówiona) 52, 55, 59.
 Bruki 42, 59, 357.
 Brzegowe 368.
 Brześć 53.
 Brzeska komora 218—20, 222,
 226, 229, 231, 233, 235—42.

- 244—5, 255—60, 262—3,
266—70, 273—88, 290—2,
312, 355.
Brzeskie litew. wojew. 117,
219, 222, 226, 243—4, 274.
Brzeźnickie star. 265.
Bug 53, 225—6, 242—3, 291,
355.
Bukmujza 356.
Burmistrze 312, 324.
Bytów 158.
- Calculatio 363, 372.
Causae facti 371—2.
Celnicy 349.
Chełmska ziemia 53, 219, 233,
238, 292, 312, 355.
Chłopi 47, 132, 220, 225—6,
233—4, 236, 247—8, 250,
310, 312, 318, 322—4, 361,
363, 368, 371—2.
zachoży 232.
Chocim 250.
Choraży 366.
Cła
brzeskie 219; ob. też Brzeska
komora.
depaktacye na cłach 59.
dzierżawa 42.
generalne 42, 71, 74, 98—9,
112, 116, 118, 126, 128,
130—2, 143, 157—9, 163,
164, 170, 183—5, 218,
220—2, 229, 231, 234, 239,
241—2, 255—6, 259—60,
262—4, 266—7, 275—6,
279, 281, 283—6, 291—2,
308, 315, 322, 341, 348—9,
354—5.
kazimierskie 185.
partykularne 17, 30, 35, 41,
44, 47, 58—9, 73, 112, 118,
130—1, 134, 194, 308, 312,
324, 354; ob. też Myta.
soleckie 118, 121, 130—1,
308, 310.
- Comportatio 361.
Condensensio 361.
Consumentia ultima 74, 128,
143, 163—4, 170, 183, 185,
207, 221, 247; ob. też Czo-
powe i Szeleżne.
Cudzoziemcy 44, 69, 70, 159,
160, 257, 308—9, 316, 318,
320, 323, 348.
Cyganie 81, 278, 312.
Czehryńskie starostwo 85.
Czerniechowskie wojew. 53,
207, 360—1.
Cześnik 369.
Częstochowa 265.
fundusz częstochowski 106.
Czopowe 41—2, 57, 74, 98,
116, 126, 132—3, 143, 156,
157, 159, 177, 179, 218,
224—6, 229, 244, 251—4,
256, 311, 315, 319, 322, 328,
330, 333, 339—41, 346, 378.
- Dagda 356.
Dekrety
głosowanie nad niemi 360.
kasowanie 292—3.
kategorie 361.
kontumacyjne 362—5, 368,
369.
oczywiste 367—8.
remisyjne 363.
vim legis sapientia 288.
Delegacya senatorska 270—2.
Deputaci 359—60, 373, 379.
duchowni 310.
kary za stronniczość 182.
kasowanie rugów przez sejm
63, 65—8.
korupcyje 360.
przysięga 288—9, 322—3,
359—60.
termin sześcioletni nieobie-
ralności ponownej 149—50.
uposażenie 13, 182, 320,
360.

- Deputacye 59—62.
do konferencyi z posłami
cudzoziemskimi 82, 85;
ob. też Konferencye.
do konstytucyi IX, 60—1, 71,
110.
do korektury 185, 206—7,
220, 322.
do rachunków Czapskiego
63, 66, 103.
do rachunków Sedlnickiego
120—1, 130, 160, ob. też
Podskarbi.
ob. też Sady sejmowe.
Dobra duchowne 159, 176—7,
203, 218, 221, 261, 322,
329—30, 334—5, 341.
królewskie, ob. Królewszczy-
zny.
stołowe 118, 176—7, 225—6,
232, 245, 329, 334.
szlacheckie 107, 112, 116,
125—6, 143, 156—7, 159,
176—7, 221, 225, 229,
233, 248, 261—2, 264—5,
277, 311, 319—20, 329,
334—5, 341, 356.
wieczysto-lenne 335.
Dobrzyńska ziemia 358—9.
Donatywa kupiecka 308; ob.
też Miasta.
żydowska 318.
Dożywocia 179.
Drahim 48, 158.
Drezno 177.
Dragowe 238, 273, 285, 355.
Duchowieństwo 131, 184, 221,
340, 353.
skargi na nie 11, 16, 50,
154, 232, 309, 318—20,
324.
obrona 32.
Dukaty 20, 53, 100—1, 109,
316, 323.
Dyaryusze V—VII, XVII—
XXIV.
Dyferencya gruntów 370.
Dylacye 362—5, 370—2.
Dymowe 141, 166.
Dymy 158, 182, 232, 327.
Dyneburska komora 240.
Dysydenci VIII, 32, 109, 136,
159, 168, 199, 212—3, 222,
229, 248, 278, 310.
Dyzunici 36—7, 91, 93—4, 101.
Dziedzictwa (sprawy o nie) 368,
370.
Dzierżawy 345.
Dziesięciny 309—12, 319.
Dziesna (komora) 240.
Dźwinogrodzki powiat 356.
Edukacya 42, 89, 90.
Egzekucya wyroków 95, 362—
363, 369.
Ekonomia 32, 35, 37, 69, 71—2,
75, 89, 99, 105, 115, 144,
176, 299, 326, 338 sq.
Ekonomie 124, 177, 245, 309,
323, 334; ob. też Połocka,
Samborska.
Eksdywizye 362.
Ekspulsye 363, 368, 371, 376.
Ekstorsye 368.
Eksulanckie województwa 367.
Elbląg 28—9, 43—4, 55, 68,
159.
Exemptionum causae 319, 368,
376.
Exofficia 28, 30, 55, 378—9.
Filipowcy 167, 255—6.
Flisowskie 273—4, 355.
Foralia 42.
Fordańska komora 219, 238—9.
Fundusze 50, 112, 224.
Galówka 24.
Garnc normalne 347.
Garncowe 141, 327, 330.
Gazeta Utrechcka XXIII.

- Gdańsk 27, 43, 55, 97, 104,
123, 235, 238, 270, 312.
Gemejni 315, 321.
Godziny 371.
Góry szlacheckie 110.
Grobelne 218, 223, 240, 279.
Groble 242, 354—5.
Grodno 29, 55, 169, 182, 332,
337, 377.
komora 240.
Grody, sądy grodzkie 31, 57,
121, 134, 138, 149, 165, 309,
311, 329, 340, 348—9, 352,
358—9, 362—6, 372—4, 379,
380.
Groszowe 142, 182, 224, 256,
292, 327, 335, 338.
Grzywny 149.
Hadziacka umowa 312.
Hajdamacy 49, 81, 83, 108,
117, 167, 195—6, 251, 311.
Halicka ziemia 246, 250.
Hamernie 180, 226, 352.
Handel (commencia) 28, 30, 35,
44, 59, 69, 72—3.
Hetmani
popierać mają lustratorów
327, 330.
rekomendacje ich 18—20.
wiele litewscy 378.
Holendrzy 105.
Horodniczy 369.
Hoż 169, 367.
Huciana 367.
Huty 226, 352.
Hyberna 11, 16, 74, 110, 115,
141, 143, 156, 158, 176, 218,
226, 231, 245, 249, 251, 266,
278, 311, 315, 327—8, 330,
333—5, 337, 339—41, 356.
Hybernowy żołnierz 321.
Incompatibilia wojskowe 321.
Indygenat 319.
Infanty 49, 277, 356, 366.
projekta 277, 288, 356.
Inquisitio 361, 363—4, 369,
371.
Instrukcyja na sejmiki 1748 r.
XXV, 298—9.
Instrukcyje XXV, 69, 80, 83,
88, 94—5, 97, 103, 115—6,
156, 171, 174, 193, 214—7,
221, 223, 236, 241, 277, 281,
283, 290—1, 307—24.
Instruktarz 337.
Instygator koronny 50.
Jazy 354—5.
Jezuici 51, 121, 137, 144—5,
168, 197—8.
Jura communicativa 319.
Jurbork (komora) 240.
Jurydyki 30.
Kadeci 313, 315, 321.
Kadencyi przedłużenie 322.
Kahaly 112, 184, 231, 253, 328,
352.
Kaliskie wojew. 50, 206, 327,
353.
Kamera 117.
Kamieniec 20, 25, 40, 55, 309.
Kanclerze 93, 124.
koronni XIX, XX.
litewscy 222.
Kanonizacye
Jana Kantego 27, 307.
Kunegundy 268.
Karbowe 141, 327.
Kary 26, 65—6, 72.
za korupcyje 33, 289, 293.
za krzywoprzysięstwa 40.
za obrzynanie monety 101.
Kasztelanowie 359.
krakowski 186, 326, 328.
Katolicyzm
w Kurlandyi 85.
w Rosyi 94.
Kijów 40, 84, 87, 90.

- Kijowskie wojew. 12, 53, 83,
159, 204, 238, 243, 287—8,
355, 360—1.
- Klasztory 144.
- Kobiet przysięga 179, 181.
- Kognicya między prawami 370.
- Koekwacya podatków XIII, 12,
38, 91, 156—7, 167—8, 217,
228, 230—1, 245—8, 308;
ob. też Hyberna, Łanowe,
Podatki, Poglówne.
- Kolegium połockie 137.
- Kolonie 351—2.
- Koło wojskowe 18—9.
- Komisarze
(radomscy) 327.
skarbowi trybunału litew-
skiego 373.
(w Kom. Ekonom.) 126—7,
141—2, 144, 147—8, 153
—155, 160—1, 166, 170,
171, 173, 179—80, 183—6,
191—6, 198—207, 229,
232, 245—254—5, 265,
326—8, 330—1, 333—8,
340—1, 343.
- Komisya
Czapskiego 130—1.
do ekonomii samborskiej 309.
do korektury praw 288—9,
317; ob. też Deputacya.
do młynów na Bugu 243, 292.
do otwarcia minerałów 39,
55, 99, 107, 323.
do przepis. ksiąg wyszogro-
dzkich 319.
do reformy skarbowej (wal-
na, generalna) 26—7, 38,
39, 41, 44, 46, 50, 54, 57,
67, 97—8, 106, 110—1,
116, 119, 125—6, 130—3,
135, 140—1, 309.
do rewizyi fortec 20.
do rozgraniczenia wojewódz.
bracł. i kij. 287—8, 356,
357.
- do rozgraniczenia dóbr Hyl-
zena 356.
- do spraw kurlandzkich 104.
- do starostw pruskich 43.
- do uporządkowania Warsza-
wy 357.
- Ekonomiczna IX, X, XII, 141,
144—6, 150, 153—4, 156,
157, 160—6, 168, 170,
171, 173, 179—81, 183,
185—8, 193, 195, 199—
205, 207, 209—10, 212,
220, 222, 224, 229—31,
233, 245, 248, 252—60,
263, 265—7, 269, 323, 326
—332, 338—47, 349, 353.
- gdańska 104.
- grodzieńska 37, 50, 232.
- litewska 134, 197—8, 232,
233, 258, 260, 276—84,
332—8.
- między unitami i dyzunitami
85—7, 91—8, 100—4, 107,
108, 124.
- satanowska 250.
- warszawska 41, 74, 98, 118,
133, 168, 230, 315, 326.
1590 r. 117, 130, 145.
1634 r. 117.
1658 r. 130.
1690 r. 130, 196.
1717 r. 168.
- Komisye
likwidacyjne 311.
partykularne 345—7.
pograniczne 117.
- Kompania do minerałów 42, 50,
107—8, 110, 112, 120—1,
124, 137.
- Kompromisarskie dekreta 121,
367.
- Kondemnaty 366, 369—70.
- Kondescensye 362.
- Konfederacye
Barska XIV.
Sandomierska 102.

- Tarnogrodzka 109.
wojskowa 1613 r. 129.
Konferencye z posłami cudzo-
17, 28—9, 32, 35, 37, 43, 48,
54—5, 57, 59, 70, 76, 81—5,
87—8, 91—2, 95, 102—4,
106—7, 109, 125, 225, 289,
309—10, 312.
Koniuszy 369.
Konkordat z Rzymem 39.
Konstantynopol 40.
Konstytucye
potrzeba skrócenia i upro-
szczenia XVII, 26, 111,
113.
nadużycia przy redagowaniu
IX, 38.
Korczyński generał, 194.
Korektura prawa 50, 53, 57,
59, 66, 69, 71, 75, 99, 223,
288—9, 293, 316—7, 320,
322; ob. też Sądów napra-
wa, Trybunał.
Korektura litewska 134, 138,
139, 149—50, 162, 169, 181,
182, 232, 289, 361—380.
Korzec normalny 340, 347.
Kościół św. Stan. Kostki 27.
Kotłowe 141, 327, 330.
Kownata 356.
Kowno 182, 377.
komora 340.
Kozacy
horodowi 117, 310—1, 340.
rosyjscy 84.
Krajczy 369.
Krakowskie wojew. 53, 113,
130, 167, 174—5, 194, 199,
360.
Kraków 55.
Król
powitanie go 6, 10—2, 15.
dynastyja królewska 3, 27,
39, 49, 55—6, 59.
składnik zwierzchnictwa 141.
Królewiec 90, 123, 161.
Królewsczyzny 11, 16, 115,
117—8, 123, 126, 131, 159,
177, 179, 184, 218, 220, 229,
248, 260—1, 277, 310—1,
315, 321, 323, 330, 334, 340,
341, 345.
Krym 40.
Krzywoprzysięstwa 144, 227,
310.
Kurlandya 26, 39, 40, 57, 84,
85, 92, 104, 108—9, 312,
314.
Kurma 356.
Kuznice 180, 352.
Kwarciane wojsko 143, 262,
321.
Kwarta 11, 16, 41, 50, 57, 74,
75, 79, 90, 98—9, 105, 110,
115, 118, 128—9, 131—2,
141, 143, 147, 156—9, 164,
170, 176—80, 183—5, 189,
207, 218, 220—1, 225—6,
228, 245, 262, 266, 291, 308,
315, 319, 322, 327—9, 334,
335, 339—41, 345.
Kwitowe 349.
Kwity podskarhim 293

Landmilicye 184, 321.
Lauda 291—2.
Legaty 54, 144.
Leśnictwa 220, 329—30.
Liberum veto 25, 44, 114, 116.
125—6, 128—30, 170—
187, 189—90, 196, 199, 201,
202, 267, 270, 275, 279, 311.
Lichwa 144.
Listy zaręczne 371.
Liwska ziemia 191.
Locus standi 369—70.
Loterya 316.
Lubelskie wojew. 53, 360—1.
ziemstwo 361
Lublin 53, 360
Lustracye 39—42, 44, 50, 112,
126, 141, 156—8, 160, 166,

- 167, 177—8, 184—5, 187,
216—7, 227, 260.
- Lustratorowie 98, 110—3, 116
—118, 124, 126, 128, 130—
132, 141—3, 147—8, 155—7,
159—61, 163—5, 170—6,
178—81, 183, 186—93, 201
—203, 223, 226—30, 232,
253—6, 326—32, 337, 339—
343, 349.
- Lwów 29, 53, 289, 360.
- Lwowski rokosz 268.
- Lanowe 91, 112, 127, 132, 141,
155—6, 158, 160, 166—7,
185, 202, 308, 341.
- Lanowe regimenta 91, 157—8,
309, 322.
- Lanowy regim. Tarły 158, 160.
- Lany 112, 125—6, 132, 141,
156—8, 161, 166—7, 184,
218—9, 248, 315, 327, 335,
339—40.
- Lany wybranieckie 203, 218,
219, 329, 339—40.
- Lowczy 369.
- Magistraty 346—8.
- Majdeburys na Litwie 379—80.
- Malborg 29, 43, 55.
- Manufaktury 17, 35, 42, 57,
59, 69, 70, 308, 312.
- Marszałek nadworny koronny
357.
poselski 371 i passim.
obiór 3, 4, 90, 196—7, 314.
przysięga 4.
denuncyacya obioru 4—6.
- powiatowy 366.
- sejmikowy 112—3, 117, 130.
- trybunalski na Litwie 372,
373, 376—7.
- trybun. duchown. na Litwie
372—3.
- trybun. skarbow. na Litwie
372—3, 377.
- wielki koronny 42, 137—8,
357—8.
- wielki litewski 371.
- Marszałkowskie artykuły 358.
- Mazowsze 130, 135, 191, 204,
206, 320.
- Mennica 30, 47, 50, 73, 107,
121, 299, 308, 312—3, 316,
323.
- Mercure Historique XXII.
- Metryka koronna 324.
- Miary 309, 312, 320.
- Miasta 17, 28, 30, 40, 46, 48,
50, 54—5, 57, 297, 299, 311,
313, 318, 346—9, 353.
donatywa mieszczańska 79.
pijaństwo 46.
- Miecznik 369.
- Mielnik 244.
- Milicje 19, 49, 315—6.
- Minerały 17, 28, 39, 40, 42,
57, 99, 110, 297.
dzierzawa ich 110.
- Ministrowie
nie należą do kalkulacyi 72.
zawieszenie procesów pod-
czas sejmu 370—1.
- Mińsk 182, 377, 379.
- Misyjonarze 316.
- Młynowe 141, 341.
- Młyny 53, 224, 226, 229, 236,
237, 242—4, 291—4, 312,
327, 352, 354—5.
- Mohylew 29.
- Moneta 17, 20, 32, 35, 47, 53,
55, 100, 105, 115, 118, 299,
311, 313, 316, 319, 323.
obrzynanie jej 101.
- Monopole 57, 59, 97, 147, 185,
218, 315, 354.
karciany 74, 341.
papierowy 41—2, 50, 74, 143,
308, 315, 322, 341.
tabaczný 41—2, 50, 74, 98,
143, 308, 315, 322, 341,
354.

- Monopol tytuniowy 308, 341, 354.
Montowska tama 27—8, 39, 41—4, 48, 55, 57, 59, 68, 78, 125.
Most na Wiśle 116.
Mostowe 218, 223—4, 240, 254, 368.
Mścisławskie wojew. 110, 119.
Musztra polska 316.
Myta
 partykularne 30, 54, 74, 354, 368, 379.
 starościńskie brzeskie 273, 274, 282, 290.
 województwińskie brzeskie 290.
Namiestnicy grodzcy i ziemscy 380.
Narew 242.
Niepołomickie starostwo 176.
Nieszawska komora 219, 238, 239.
Nieurodzaj 42, 46.
Nobilitacje 313, 318—9.
Nowogródek 377, 379—80.
Nowości 73, 112, 142, 171, 199.
Obligowe sprawy 364.
Obmowy 370.
Obożny 369.
Oficerowie 20, 29, 90, 159, 316, 321.
 ministrowie i senatorowie
 wyłączeni 320; ob. też In-
 compatibilia wojskowe.
Okopy św. Trójcy 20, 40, 309.
Okra 356.
Olkuskie góry 17, 28, 30, 32, 35, 50, 55, 59, 74, 99, 101, 106—8, 110, 112, 115, 118, 120—1, 137, 308—9, 313, 323.
Ołwita 367.
Opaci 115, 311.
Opactwa 311.
Orderowi 115, 124, 132.
Ordynackie dobra 126—7, 251, 260—5.
Ordynacje 117.
Orszański powiat 182.
Ostrogska ordynacja 117, 260—262.
 milicya 311.
Oświęcimskie księstwo 174—5, 294.
Oświęcimski zamek 294.
Pacta conventa 15—6, 43, 69, 70, 72, 91—2, 117, 159, 181, 309, 314, 320, 323, 358.
Palejowszczyzna XIII.
Palestra 55.
Papier stemplowy 334, 354.
Paritas votorum 365, 372.
Patronat 265.
Patronowie 308, 363—4, 369—372.
Peru 120.
Pijarzy 145, 168, 197—8, 316.
Pików 357.
Piltyński powiat 84.
Piotrków 53, 323, 359.
Pisarz
 dekretowy 361.
 grodzki 380.
 komisji ekonom. 331—2.
 komisji litew. 333, 338.
 miejski 349.
 trybunalski 373, 377.
 tryb. skarbowego 377.
 ziemski 380.
 ziem. wileński 377.
Plebei 310—2, 318, 340.
Pluralitas XII, 34, 112—4, 116—8, 124—8, 130—2, 142, 155, 159, 161, 170—6, 185—192, 195, 197, 200, 202, 204—5, 311—2, 314, 319, 326, 330, 333, 337, 339, 359, 373.
Płockie województwo 195.

- Płoccy deputaci 63, 65—70, 103.
 Poborecy 173.
 Pobory 41, 132, 156, 238.
 Pocztę
 koronne 50, 69, 116, 118, 163, 219, 222, 278, 291, 320, 322, 341, 354.
 pruskie 319, 341, 354.
 Podatki
 przeciążenie 11, 20, 30, 41, 55, 116, 118, 129, 209, 213, 215.
 sprawy o repartycję 364.
 ob. też Koekwacya, Consumentia ultima.
 Podeszaszy 369.
 Podkomorzy 359, 366.
 Podlasie 130—1, 173, 360.
 Podole 53, 82, 112, 179, 204, 239, 243, 248—50, 360.
 Podskarbi
 długi po nich 28, 30, 42—3, 52, 68, 70, 78, 131, 318, 322.
 litewski 377—8.
 nadw. koronny 64—5, 72, 80, 116, 142, 145.
 opinia o podskarbiach 80.
 prerogatywa 309.
 rachunki 52, 60—1, 63—7, 71—3, 75—81, 123, 131, 311—3, 317—9, 322, 349.
 urząd podkarbiński 145, 147, 328.
 Podstoli 369.
 Podymne 73, 118—9, 132, 218, 251—2, 319, 330, 332, 337, 339, 341.
 Podwodne 222.
 Podwojewództwi 340, 352.
 Poglówne 28, 54—5, 57, 67, 98—9, 103, 116, 118, 128—9, 132—3, 141—2, 147, 154, 160, 167, 194, 201, 207—11, 213—8, 228, 230, 248, 251, 252, 266—8, 274, 282, 311, 312, 314, 319, 322, 330, 334, 340—1.
 Poglówne żydowskie 42, 44, 47—50, 74—5, 91, 98—9, 112, 116, 131—2, 143, 147, 156—7, 159, 163—4, 170, 183—5, 189, 217—8, 221, 225, 230—1, 251—3, 266, 308, 315, 319, 322, 327—9, 333—5, 339—41.
 Pojazdy 362.
 Połocka ekonomia 233.
 Połockie kolegium 51.
 Połocka komora 240.
 Pomnik Zygmunta III 52.
 Popisy 40, 110, 326.
 Popowicze 312.
 Poselstwo do Rosyi 104, 108.
 Posłowie
 activitas 9.
 niepunktualność 153.
 nietykalność 135—7, 151—2.
 regestr XXV, 300—7.
 rozwielenożnienie 26.
 sąd na posła 164.
 stosunek do senatorów 14, 148.
 zawieszenie procesów 9, 370, 371.
 Posłowie wojskowi 18—24.
 Pospolite ruszenie 82, 106, 157, 184, 204, 325.
 Poznańskie wojew. 50, 206, 327, 353.
 Pożary 29, 42, 46, 378.
 Pretia rerum 73.
 Prezydent trybunału 360.
 Projekt 1746 r. 63, 71, 75, 105—6, 111, 113—5, 119, 122, 127—9, 132, 142, 168, 339 sq.
 drugi komisji 145.
 drugi korektury 285.
 Ustrzyckiego 117.
 Projekta litewskie 119—21,

- 134, 138—9, 148—50, 169,
181—2, 188—9, 192, 197,
214—5, 221, 228, 232—3,
237, 244—5, 257—9, 263,
269, 275—7 etc.
- Projekta nowe 71, 94—5, 111,
113, 115, 119—20, 122, 127
—129, 132, 135, 142, 168
sq., 324—80.
- Projekta stare 30—1, 35, 59,
69, 71—2, 74—5, 77, 97.
- Projektów podpisywanie 145,
148.
- Propinacje 112, 256, 318—9,
339, 347—8.
- Propozycja 16—8, 69, 89, 96.
- Prowincjonalne sesye X, 11,
12, 30—1, 77—8, 97—8, 121,
133—4, 138—9, 148—50,
154, 162, 181—2, 197—9,
213, 231—3, 259.
- Prusy 108.
krzywdy od nich 43, 82, 89,
97, 103, 195.
obawy 41, 68, 249.
polacy w służbie pruskiej
89, 90.
- Prusy Polskie 29, 43—4, 327,
355.
- Prymas 33, 88, 90, 102, 142,
323, 326, 328.
- Przemyska ziemia 223.
- Przyznania 379—80.
- Pyłda 356.
- Rabinowie 116, 159, 184, 253,
328—9, 340, 352.
- Rawskie wojew. 53, 206.
- Reces 74, 291, 293, 297, 299,
307.
- Regenci 361.
- Regestra 288, 360, 362—3,
372—6.
- w grodach i ziemstwach 376.
pędzenie rejestrów 370.
- Regulamin XI.
- Reinductio 363, 372.
- Rewizorowie 326, 329, 339—40,
350, 353.
- Rezydenci ad latus 40, 44, 224,
289, 323.
zagranicą 27, 40, 48.
- Rolnictwa upadek 47.
- Rosya 47.
nadużycia paszportowe 96,
235.
obawy 90, 249—50.
opresye 82—9, 103—4, 107
—110, 117, 119, 125, 127,
156, 161, 196, 224—5.
przemarsz 1747—8 r. 36,
38—9, 54, 58, 80—1, 83,
90, 118, 133, 314.
ob. też Poselstwo.
- Rugi 7—10.
na zasadzie kondemnat 7.
na zasadzie manifestów 7.
manifesta uspokojone 7.
nieprzyjęte bezprawnie 8.
nieważne skutkiem infamii 9.
ważne jedynie podane pod
starą łaską 10.
spóźnione 89.
- Runtort 356.
- Ruskie wojew. 53, 204, 360.
- Rygoru potrzeba 28, 72, 78.
- Rzemieślnicy 40, 312.
- Samborska ekonomia 224—6,
245, 309.
sól 223—4.
- Sandomierskie wojew. 53, 102,
360; ob. też Cło soleckie.
- Satanów 250.
- Sądy
asesorskie 121, 309, 356.
duchowne 309—10, 319.
fiskalne wojewódzkie 309.
hetmańskie 378.
izby poselskiej 137—8.
Najwyższe J. Kr. Mości 33.
na korupcyę 320, 322—3.

- podkomorskie 31, 374.
 pograniczne 26, 37, 85, 108.
 prymasowskie 33.
 relacyjne 93, 101.
 sejmowe 52, 80—1, 89, 92,
 101, 110, 115, 319.
 wojewodzińskie 320.
 ziemskie 31, 33, 57, 121,
 134, 149, 311, 329, 349,
 358, 361—6, 372—4, 379,
 380.
 Sądów naprawa 17, 27—8, 33,
 37, 39, 43, 47—9, 51, 65, 72,
 78, 114, 121, 297, 299, 312,
 320, 322, 324, 358—80; ob.
 też Korektura litewska, Ko-
 rektura praw.
 Scripta ad archivum 342.
 Sejm
 Boni Ordinis X, 28, 104, 157.
 ekstraordynar. żądany 105,
 110—1, 113, 117.
 generał pruski 43.
 1701 pierwszy VI, VII.
 1701 drugi VI, VII.
 1703 V.
 1710 VI, 102.
 1712 VI.
 1713 VI.
 1717 VI, 74, 79, 142, 274,
 281.
 1718 V, 142.
 1719 V.
 1720 V.
 1722 V.
 1724 VI, VII.
 1726 V, 68, 79, 237, 361.
 1729 VI.
 1730 V.
 1732 V, XX.
 1733 nadzwyczajny V.
 1733 konwokacyjny V.
 1733 elekcyjny V.
 1734 koronacyjny VI.
 1735 VI.
 1736 VI, 57, 98, 109, 271.
 1738 V.
 1740 VI, 321.
 1744 VI, 49, 80, 130, 253,
 322.
 1746 VI, VII, XVIII, XXI,
 115, 230, 339.
 1750 VI, XI, XXI.
 1752 VI, XXI.
 1754 VI, XXI.
 1758 VI.
 1760 VI.
 1761 VI, XIX, XXIII.
 1762 VI, VII, XXIII.
 1764 konwok. VI, VII.
 1767 VI.
 1773 VI.
 1776 VII.
 1786 VI.
 1788 VI.
 Sejmiki
 bezpieczeństwo 358—9.
 deputackie 319—20, 374.
 gospodarskie 366—7, 374.
 powtórne 313.
 przedsejmowe 367.
 relacyjne 124, 181, 200, 205,
 207, 209, 242, 329, 333,
 339, 345, 374, 380.
 Sejmów naprawa 40, 307.
 niedochodzenie 25, 34, 36,
 40—1, 43, 46, 51, 57, 89,
 105, 142, 167—8, 257, 271,
 272, 275, 295—8, 307, 314,
 338, 344.
 przedłużenie 293—4.
 przeniesienie do Krakowa
 309.
 przeniesienie na wrzesień
 88—9, 98, 106—7.
 Sekretarz sejmowy
 mianowany p. marszałka 5, 6.
 przysięga 5—7, 10, 12, 61.
 udziela kopii projektów 119.
 Senat 110, 125.
 na sejmikach bez wpływu 26.
 uciska szlachtę 124, 131.

- Senatorowie na sejmach, za-
 wieszenie procesów 371.
 Senatus consilia 313—4.
 Senatus consilium 1744 r. 55.
 Sessio turris 369—73, 379.
 Simplicium injuriarum sprawy
 368—9, 376.
 Skarb 57, 72, 107, 126, 340—1.
 aukcyja o 40 milionów 341.
 defraudacye 59.
 nadużycia 66, 80.
 potrzeba regulaminu 69, 75,
 317, 320.
 protekcyje 28, 55, 73, 311.
 wojewódzki 159, 339, 347—8.
 ob. też Podskarbi.
 Skarbnik 369.
 Skarbný 333—4, 337.
 Skarbowe sprawy 364, 368.
 Sławatycze 53, 292.
 Słonim 377.
 Smoleńsk 84, 90.
 Smoleńska dyecezyja 34.
 Smoleńskie województwo 159,
 248; ob. też eksulanci.
 Solec ob. Cło.
 Spiż 120.
 Stancye deputackie 37, 378—9;
 ob. też Exofficia.
 Stanisławów 25.
 Starodubowski powiat 169.
 Starostowie 54—5, 74, 105,
 110, 115, 117, 131, 157—8,
 174, 177—9, 181, 184—5,
 220, 224, 226—7, 238, 248
 —251, 254, 260, 262, 291,
 312, 327, 329—30, 339—40,
 348, 353.
 kresowi 311.
 pruscy 43.
 sądowi 346.
 uposażenie 26—7.
 zamiast sędziów pogranicz-
 nych 26—7.
 Starostwa 320, 323, 345.
 ograniczenie liczby 309.
 pograniczne 246—7.
 sumowne 337.
 Stationes praesidiorum 378.
 Stolnik 369.
 Straż 229.
 Strażnik 369.
 Subdelegaci 150.
 Subsidium charitativum 11, 32,
 35, 59, 74, 90, 98, 131, 143
 —145, 221, 319.
 Suchedniowa sól 224, 314.
 Sukcesyjne sprawy 368—70.
 Summarius processus 368—9,
 376.
 Sumptuaria lex 44. 308.
 Sumy neapolitańskie 309.
 ryczałtowe 41.
 Surogatorye 335.
 Synagogi 328, 335, 346, 352.
 Synod Gamrata 50.
 Szarańcza 33—4.
 Szeleżne 41—2, 57, 74, 98, 116,
 126, 132—3, 143, 156—7,
 159, 177, 179, 218, 224—6,
 244, 251—2, 266, 308, 311,
 322, 328, 330, 334, 339—41,
 349—53, 378.
 Szklów 29.
 Szlachta-dworzanie 309.
 Szóstaki 323.
 Tajne posiedzenia 66, 114.
 Taksy likworów 340.
 sądowe 362.
 Talary 323.
 Tamy 224—6, 237, 242, 292,
 293, 312, 354—5.
 Tarnówek 294.
 Taryfy, projekt ustanow. ich
 106, 110, 327—8, 340—4,
 346—7.
 wojewódzkie 378.
 Tatarzy 246.
 Testamenta 348.
 Toruń 234—5.
 Traditio bonorum 366, 368—9.

- Traktaty
Grzymułtowskiego 45, 91—2.
karłowicki 45, 90, 248.
odnowienie 42.
zachowanie 325.
Trębowa 250.
Trybunał 50, 53, 55, 57, 65—8,
90, 139, 149—50, 161, 163,
188—9, 193, 307—8, 310,
316, 320, 322, 348, 358—80.
czas zasiadania 376—7.
duchowny litewski 376—8.
radomski 29, 38, 48, 52, 57,
65, 142, 146—7, 155, 172,
175—6, 179, 195, 223—4,
255, 291—3, 309, 317, 320,
321, 323, 326, 328.
rozłączenie tryb. kor. 360.
skarbowy litewski 181—2,
369, 372—3, 376—8.
we Lwowie 53, 289, 299,
310, 360.
zjednoczenie 317.
Tulen 356.
Turnus 65, 69, 72.
Tyńfy 323.
Ukraina 167.
Unici 86—7, 91, 101.
Uniwersał na sejm 1748 r.
295—8.
Uniwersał posejmowy (projekt)
XIV, XV.
Urzednicy
grodzcy i ziemscy 142, 149,
150, 181, 366, 368.
odpowiedzialność sądowa
369, 374.
wojewódzcy 149, 359, 369.
Verificatio 363, 372.
Wagi 309.
Wakanse 13, 18, 37—8, 40, 309.
Warszawa 201, 247, 323, 357.
Warszawska ziemia 353.
Warszawski starosta 357.
Warta trybunalska 378.
Węgry 120.
Węgrzy marszałkowscy 59.
Wieluńscy posłowie IX.
Wieprz 342.
Wilno 29, 37, 44, 145, 367,
376—9.
komora 240.
ob. Wojewoda.
Winy 375.
Wizka ziemia 103.
Wniesienia 371.
Wojewoda 31, 110, 359.
wileński 333.
ob. Sady.
Wojski 369.
Wojsko
krzywdy na monecie 100,
109.
stosunek do wolności polit.
21—4.
żądania 20.
Wojskowa szkoła 159—60.
Wójtostwa 117, 178, 220, 233,
251, 265, 309, 329—30.
dziedziczne 330.
Wolność 21—4, 93, 95, 112—3,
184, 187—8, 190—91, 201,
202, 234.
Wołochy 246.
Wołyń 12, 53, 65, 117, 124,
141, 194, 204, 219, 238—9,
243, 257, 283, 291—2, 355,
360—1.
Wybrańcy 99, 110.
Wyderkafy 199.
Wyszogrodzkie księgi 319.
Zabory w Kurlandyi 85.
Zakroczym 296.
Zamek
krakowski 52, 59.
oświęcimski 294.
warszawski 15, 52, 70, 99.

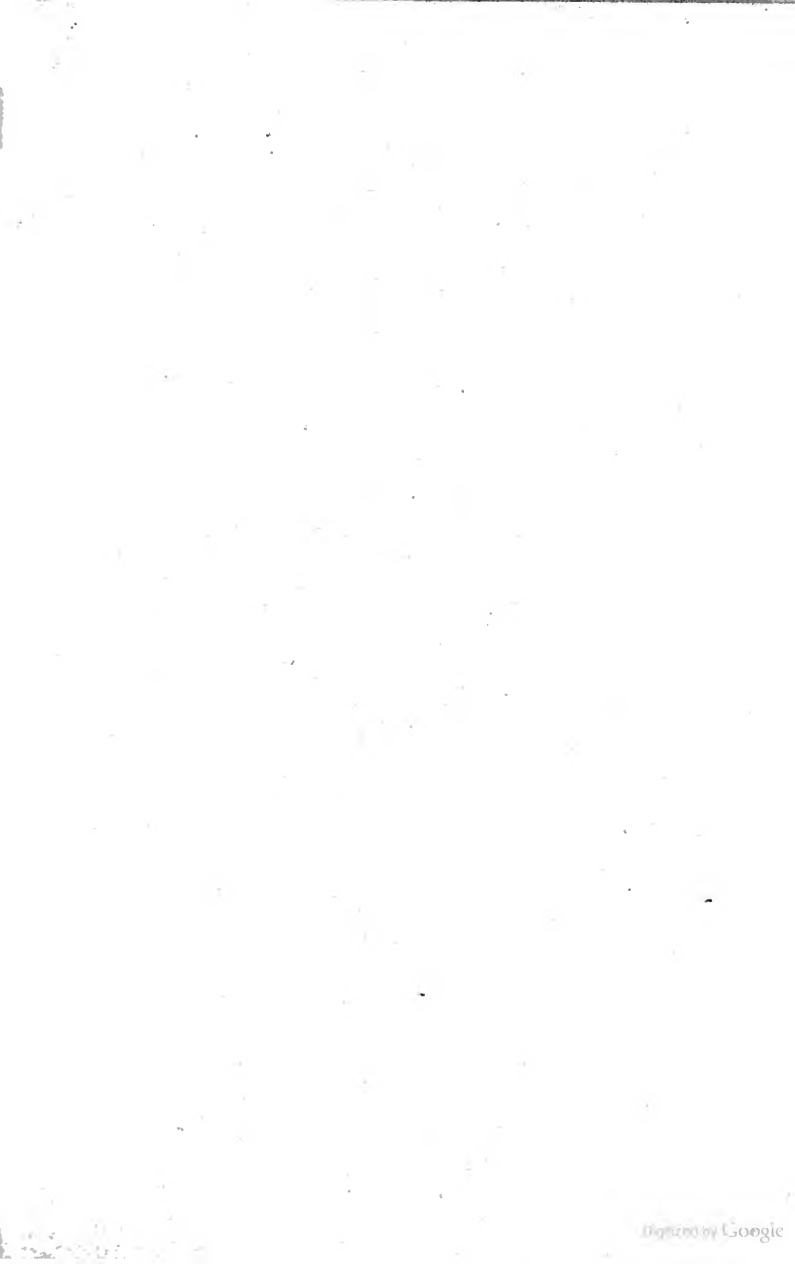
Zamojska	Żupy solne 308—9, 323.
ordynacja 117.	Żydzi 29, 80, 82, 46—8, 55,
milicya 311.	75, 79, 112, 116, 118, 180—
Zapisy, sprawy o nie 368.	182, 186, 144, 153, 159, 167,
Złoty polski 323.	168, 184—5, 212, 221—2,
	224—5, 229—31, 253, 255,
Żold 19, 20, 29, 41, 118, 129,	262, 278, 310—2, 318, 320,
159, 297.	322, 328—9, 335, 340, 346,
Żołnierskie miesiące 12, 16, 21,	349, 352, 354, 379.
31, 86—7, 89, 44, 180.	
-

SPIS RZECZY.

	Str.
Przedmowa	V—XXVII
Dyaryusz sejm ordynaryjnego warszaw. Anno Domini 1748	1—294
Uniwersał na sejm 1748 r.	295—298
Instrukcyja królewska na sejmik przedsejmowy	298—299
Senatorowie roku 1748 (wspominani w dyaryuszu)	300—301
Posłowie na sejm walny warszawski 1748 r.	301—307
Wyciąg z instrukcyi sejmikowych	307—324
Projekta konstytucyi	
Arynga	324—325
Bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne	325
Pospolite ruszenie Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego	325—326
Komisya ekonomiczna z sejm ordynaryjnego warszawsk.	326—332
Komisya Wielkiego Księstwa Litewskiego	332—338
Refleksye strony naznaczenia Komisyi do taryf anno 1748 na sejmie warszawskim	338—345
Projekt Zakrzewskiego kasztelana gnieźnieńskiego	375—349
Szeleżne	349—354
Cło generalne	354—355
Konfirmacya komisyi na rozgraniczenie dóbr Wieln. Hylzena	356
Projekta Księstwa Inflanckiego i województw kijowskiego i bractawskiego	356—357
Reasumpcyja naprawy dróg i kanałów miasta Warszawy i cyrkumferencyi	357
Immunitas jurydykcyi marszałkowskiej	358
Projekt de securitate sejmików	358—359
Punkta in ordine korektury trybunału	359—361
Ustanowienie praw ad processum juris	361—380
Skorowidz osobowy	381—387
Skorowidz rzeczowy	388—401

E R R A T A.

Str.	wiersz	zamiast	powinno być
20	15—6 od góry	Żeromskiemu	Żyżemskiemu
62	2—3 „	Męczkowskiego	Mleszkowskiego
97	14 od dołu	Wiszczyński	Wieszczycki
130	7 „	Quoad	Cz. III: Quoad
305	5 od góry	Mieczkowski	Mleszkowski

Wydawnictwa
Towarzystwa Naukowego Warszawskiego

Wydział II Nauk Antropologicznych, Społecznych, Historii i Filozofii

Komisja Historyczna

DYARYUSZE SEJMOWE Z WIEKU XVIII

T. II

DYARYUSZ SEJMU Z R. 1746

wydał

WŁADYSŁAW KONOPCZYŃSKI

WARSZAWA

SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI E. WENDE I S-KA (T. HIŻ I A. TURKUL)

1912

DYARYUSZ SEJMU Z R. 1746

wydał

WŁADYSŁAW KONOPCZYŃSKI

WARSZAWA

SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI E. WENDE I S-KA (T. HIŻ I A. TURKUŁ)

1912

PRZEDMOWA.

Niniejszy tom wydawnictw Komisji Historycznej nie różni się pod względem programu od ogłoszonego poprzednio „Dyaryusza sejmu z r. 1748“. Podobnie jak tam, dołączone zostały do dziennika posiedzeń w porządku chronologicznym a zarazem w porządku prawnego następstwa, akta poszczególnych momentów funkcyi prawodawczej, a więc uniwersał i instrukcyja na sejmiki, wyciąg z instrukcyi poselskich, projekty sejmowe, z dodatkiem spisu senatorów i posłów z r. 1746. W przeciwieństwie do pierwszowzoru, stworzonego przez Szujskiego w I tomie „Scriptores Rerum Polonicarum“ (Dyaryusze Sejmów koronnych 1548, 1553 i 1570), i do wzorowych składinad publikacyi d-ra Eug. Barwińskiego w tejże seryi wydawnictw Akademii, usunęliśmy za nawias wszelkie materyały, nie będące właściwymi dyaryuszami, a więc między innymi znané nam ówczesne relacye posłów francuskich, pruskich, rosyjskich, austriackich, angielskich. Podobnież, aby nie wyrwać spraw wewnętrznego życia ziemskiego z ich naturalnego wątku, nie drukujemy w całości instrukcyi poselskich, tylko wydobywamy z nich sprawy ogólnego narodowego znaczenia: nie wyrzekamy się bowiem nadziei, że z czasem każda ziemia dawnej Rzeczypospolitej ujrzy zebrane i utrwalone drukiem pomniki swego samorządu tudzież udziału w ogólnem prawodawstwie.

Różnice między pierwszym a drugim tomem naszych dyaryuszów zaszły tylko w sposobie i stopniu wykonania programu.

szczerze pracuje on nad aukcją wojska i innemi reformami, z którymi łatwiej przecież pogodzą się Rosya i Austria, niż Francya i Prusy. Siły stronnictw są równe — wyraźnej większości niema. Niema obozu rządowego, bo ani „familia“, ani jej wrogowie nie ufają dworowi. Czartoryscy boją się, że Brühl już zrywa z nimi i z ich polityką, Potoccy są pewni, że jeszcze nie zerwał. Tem się tłumaczy, że zgromadzenie, złożone przeważnie z ludzi, pragnących gorąco reformy wojskowej, lecz traktowane przez zdeklarowanych reformatorów obojętnie, a przez „republikantów“ niejednolicie, dwulicowo, i w gruncie rzeczy wrogo, spędza pierwsze dziesięć sesji na jałowych sporach o alternatę pierwszego głosu i o rugi, przyjmuje do wiadomości pięćdziesiąt manifestacyjnych peror senatorskich, napotyka niezwalczoną przeszkodę wewnętrzną w antagonizmie kresów z resztą ziem koronnych, aż wreszcie rozbija się o propozycję wniesienia świec do izby. Im kunsztowniej starają się mówcy maskować swe rzeczywiste zamiary, im trudniej odróżnić szczerego pracownika reformy od udanego, tem mniej godziło się lekceważyć choćby podrzędne przyczynki, zwłaszcza gdy ani jeden tekst nie zadawał w zupełności wymagań, jakie się stawia w XVIII wieku porządnemu dyaryuszowi, ani jeden nie przewyższa innych tak dalece, jak wersya „kancelaryjna“ dziennika „Sejmu Boni Ordinis“ r. 1748 góruje nad pozostałemi. Bezdusznosc wycisnęła piękno bezładu na wszystkich opisach obrad 1746 roku.

Podobnie, jak to widzieliśmy wśród dyaryuszów sejmu z roku 1748, jedno opracowanie dziennika okazało się i tutaj najdziałniejszym do rozpowszechniania: może dlatego, iż najłatwiejszy był do niego dostęp dzięki publicznemu stanowisku autora, może dlatego, że budziło najwięcej zaufania. Jest to zarazem redakcyja najobszerniejsza, i już dlatego została poniżej ogłoszona w całości, jako główny zrąb wydawnictwa. Nazwalibyśmy ją kancelarską lub przynajmniej kancelaryjną dla dwóch powodów: popierwsze, najczystszy, najlepszy jej okaz znajduje się w zbiorze dyaryuszów w Archiwum Ks. Czartoryskich, Ms. 597, który pochodzi, zdaje się, z papierów po Jacku Ogródkim, zbliżonym około r. 1746 do kanclerza Żałuskiego, i towarzyszy nieraz (np. w zbiorach dzikowskich, nieświezkich) innym dyaryuszom o wyraźniejszej jeszcze fizyonomii koronno-kancelaryjnej, np. dyaryuszowi sejmu r. 1748, którego jeden egzemplarz własnoręcznie

IX

6) Odpis w Bibliotece Dzikowskiej (3—17, **Dz.**) także ujawnia nieznaczne odrębności.

7) „Dyaryusz sejmu walnego ordynaryjnego w Warszawie w r. 1746 niedoszłego *attente et synoptice* spisany“ (Ms. Ossolineum № 425, **Os.**), krótszy od **Cz. I, II** mniej więcej o jedną dziesiątą część, różni się od nich w szczegółach redakcyjnych, nie dodaje atoli nic nowego; powstał bez uwzględnienia źródeł ubocznych, na zasadzie innych dyaryuszów tego typu lub ich brulionów.

8) To samo da się powiedzieć o dyaryuszu, załączonym przy relacjach Michała Bestużewa w Moskiewskim Archiwum Spraw Zagranicznych.

9) Zbliżony do **Os.**, lecz krótszy jest „Dyaryusz Sejmu Ordynaryjnego Sześcioniedzielnego, w Warszawie w roku 1746 odprawionego“ w 225 Ms. Biblioteki Raczyńskich (**Racz.**).

10) W przeciwieństwie do kilku powyższych dzienników, autor dyaryusza w Ms. 2^{1/7}, Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie (**W.**) czerpał, przy opracowaniu przynajmniej niektórych sesji, ze źródeł samodzielnych. Wersja to jednak naogół pochodna od brulionu **Cz. II**, ponieważ streszcza niby na swój sposób przemówienia Litwinów na ostatniej sesji prowincjonalnej (1 listopada), lecz nie opuszcza ani jednego mówcy, jakkolwiek trudno przypuścić, aby przy ustalaniu ostatecznego tekstu projektów nie dały się słyszeć i odnotować przyczynkowe uwagi innych jeszcze posłów. Takież ślady zależności od wspólnego źródła widać i w niektórych dalszych skróceniach. Dyaryusz **W.** jest nieco stroniczy na korzyść partii republikańskiej, bo też cały rękopis Bibl. Uniw. Warsz. 2^{1/7} pochodzi, jakśmy zaznaczyli przy poprzednim dyaryuszu (1748), z rąk republikańskich: widać to między innymi z usiłowanego przemilczenia pewnego drażliwego szczegółu na sesji prowincjonalnej wielkopolskiej 1 listopada (ob. str. 135). Brakuje tu zupełnie sesji IX i XXXIV, oraz małopolskiej 31 października; opuszczeń wogóle dużo, zwłaszcza w najważniejszych sesjach — prowincjonalnych.

11) Pochodzący ze zbiorów Świdzińskich, a przechowany w Bibl. Ordynacji Krasieńskich pod № 2962 (**Kr. I**, katalog. № 469) „Dyaryusz Sejmu Ordynaryjnego w Warszawie roku 1746 odprawującego się“ należy też do „kancelaryjnego“ typu, lecz ułożony

Historique“, CXXI, 539—64, 649—74, treściwy dzienniczek nie jest jednobrzmiący z przeznaczonym dla kancelaryi drezdeńskiej. Nie widać u autora żadnej tendencji ani predylekcji, a widać niezaprzeczony takt, gdy opuszcza zbyt teatralne przekleństwo marszałka przy pożegnaniu izby.

Oprócz przekładu i skrótu francuskiego, sporządzono i łacińską przeróbkę wersji kancelaryjnej. Znajduje się ona, po pierwsze,

20) W archiwum drezdeńskim, jest o połowę krótsza od oryginału, opuszcza dużo szczegółów, niekiedy całe mowy, i to tak ważne, jak np. mowę Miaskowskiego z przepowiednią upadku Polski (sesya XXXIV, 9 listopada, str. 189—90), zachowuje i mnoży błędy w nazwiskach, samoistnego znaczenia nie posiada.

21) Łaciński dyaryusz załącza przy swych relacyach poseł austriacki, Esterhazy (Archiwum Dworu i Państwa w Wiedniu, Relationen, Warschau, 1746).

22) Skopiowany kilkadziesiąt lat temu odpis w Tekach Pawińskiego pochodzi zapewne z Drezna.

Jeżeli różne opracowania „kancelaryjnych“ notatek lub brulionów, z wyjątkiem **W.** i **Kr. I**, nie przynoszą jedno po drugim nic nowego w porównaniu z **Cz. I** i **II**, to

23) Trzeci polski dyaryusz w Archiwum Ordynacyi Nieświeżkiej (**N. III**) stanowi dla wydawnictwa nierównie cenniejszy nabytek. Jest on jedyny w swoim rodzaju i powstał całkiem niezależnie od wersji powyższych. Spisany został przez jakiegoś Litwina, niewątpliwie klienta Radziwiłłów, i wnet złożony w znaniem z porządnego utrzymania, archiwum ks. Michała Radziwiłła „Rybeńki“, hetmana wielkiego litewskiego. Autor, jak przystało na radziwiłłowczyka, chociaż lojalnie i życzliwie zdaje się traktować aukcę wojska, dogadza pod tym względem i swojej sympatyi ku Potockim; ale też bez żadnej wyrozumiałości uwypatnia opozycyjne występy czartoryszczyka Skarbka, a milczy o złamaniu słowa przez republikantów krakowian (sesya IX, str. 54). Wogóle, polegając na własnych siłach, nawet — co rzadsza — przy odtwarzaniu głosów senatorskich, wykańcza starannie te przemówienia, które umie streścić lub uznać za ważniejsze od innych; wiele innych opuszcza (np. w sesyi XXXIV około połowy głosów). Nic nie wie o koronnych sesyach prowincjonalnych, zato ma dużo własnego do powiedzenia o sesyach litewskich i o zakończeniach sesyi plenarnych.

moment dyskusyi zdołał ująć zanotowania przez nasadzonych po różnych kątach izby koncepcistów. Takie powszechne zainteresowanie miało jednak pewną stronę ujemną. Pióra, dorywczo chwytane, bez znajomości nazwisk posłów, bez zrozumienia częstokroć sensu przemówień, bez orientacyi w intencjach, napelniały konспекty błędem i bałamuctwem, zużyły dużo papieru, a nie stworzyły, powtarzamy, ani jednego tak doskonałego zwierciadła obrad, jakim będzie po dwóch latach wersya „kancelaryjna“ dyaryusza sejmu „Boni Ordinis“,—sejmu mniej popularnego, lecz rządzonego sprawną ręką Czartoryskich.

„Wyciąg z instrukcyi sejmikowych“, jak wyżej zaznaczyliśmy, streszcza lub w razie potrzeby przytacza dosłownie treść artykułów, dotyczących spraw całej Rzplitej. Udało nam się znaleźć kopie szesnastu instrukcyi, podyktowanych sześćdziesięciu trzem posłom; nie udało się odszukać w poznańskim Archiwum Państwowem, ani też w Bibliotece Raczyńskich ważnej instrukcyi poznańsko-kaliskiej. Okoliczności nie pozwoliły na wydobyć z Centralnego Archiwum wileńskiego instrukcyi litewskich. Zato do oświecenia z tej strony głównej przyczyny niedojścia sejmu, t. j. sporu ziem ruskich z resztą Małopolski i całą Wielkopolską o zrównanie podatków, odszukany został cały prawie rusko-ukraiński materyał, bo instrukcye halicka, bełzka, chełmska, kijowska i braćawska. Sejmik wołyński został zerwany, czerniechowski (włodzimierski), jak świadczą przechowane w Centralnem Archiwum Kijowskiem Akt Dawnych manifesty i recesy, o mało nie uległ temu samemu losowi, istnieje przeto domysł, że instrukcyi tam wcale nie ułożono; na instrukcye podolską nie zdołaliśmy natrafić. Z tej kategorii materyału nie drukujemy wyciągu z instrukcyi braćawskiej i kijowskiej, a to wobec zapowiedzi p. I. M. Kamanina, wydawcy laudów w „Archiwio Jugo-Zapadnoj Rossii“, że akta te całkowicie wejdą w zakres następnego tomu jego wydawnictwa.

Projektów sejmowych zamierzaliśmy pierwotnie ogłosić znacznie większy zbiór, niż się to stało w istocie. Przewidywaliśmy, że dyaryusz sejmu z r. 1744, razem z częścią wyjaśniających ówczesne obrady dokumentów, znajdzie wydawcę w kim innym; wydawca ów jednak przeznaczył do ogłoszenia w swej publikacyi tylko jeden z najkrótszych dyaryuszów sejmu grodzieńskiego z do-

niedrukowanym memoryale o stanie Polski z r. 1740, podobno pióra wędrownego dyplomaty Błędowskiego. Numery miejsc senatorskich odpowiadają ściśle porządkowi krzesel, ustalonemu od czasu Unii Lubelskiej, a uświęconemu późniejszym prawodawstwem i praktyką. Dwa inne plany — konwojacji i elekcyi, pochodzące z tegoż źródła, zamierzamy ogłosić przy wydawnictwie dyaryuszów z lat 1733—6.

Szczegółowe wyjaśnienia co do pochodzenia instrukcyi i projektów znajdują się w odsyłaczach poniżej tekstu; tutaj wypada jedynie przypomnieć, że w dyaryuszach i projektach wersye równoległe zaczynają się od skróconych określeń rękopisu (np. **Kr. III, N. F.**), wersye uzupełniające — od tychże znaków i litery *d* (= *do-daje*); antykwą drukowane jest w tej części wydawnictwa jedynie autentyczne brzmienie aktu, kursywą — słowa wydawcy; oczywiście, niedwuznaczne błędy przepisywaczów ulegną milczącemu sprostowaniu, wątpliwsze, dalej sięgające zniekształcenia tekstu pozostawione będą do rozwikłania czytelnikowi.

Naogół z pośród zwiedzanych przez wydawcę archiwów krajowych i zagranicznych następujące wzbogaciły niniejsze wydawnictwo: w Warszawie Archiwum Główne, Biblioteki Ord. Hr. Krasieńskich i Zamoyskich, Biblioteka Uniwersytecka, Zbiory bar. Kronenberga; w Krakowie Archiwum Ks. Czartoryskich, Biblioteka Jagiellońska, Zbiory Akademii Umiejętności; we Lwowie Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Archiwum Bernardyńskie, Biblioteka hr. Baworowskiego; w Kijowie Archiwum Centralne Akt Dawnych; w Nieświeżu Archiwum Ordynacyi Nieświezkiej; w Moskwie Archiwum Ministeryum Spraw Zagranicznych; w Petersburgu Cesarska Biblioteka Publiczna; w Dreźnie Główne Archiwum Państwowe; w Wiedniu Archiwum Dworu i Państwa; w Berlinie Tajne Archiwum Państwowe; w Paryżu Archiwum Ministeryum Spraw Zagranicznych. Kierownikom i pracownikom wszystkich zwiedzanych przez nas instytucyi, o ile przyczyniali się do postępu poszukiwań, a zwłaszcza Dyrektorowi prof. Teodorowi Wierzbowskiemu, Dyrektorowi d-rowsi Ignacemu Tadeuszowi Baranowskiemu i p. Antoniemu Iwanowskiemu, archiwaryuszowi zbiorów nieświezkich, składamy na tem miejscu serdeczne „Bóg zapłać“.

Wł. Konopczyński.

DYARYUSZ SEJMU

ORDYNARYJNEGO SZĘŚCIONIEDZIELNEGO W WARSZAWIE

ROKU 1746 AGITUJĄCEGO SIĘ.

SESYA PIERWSZA.

Lubo już kilka sejmów, za usilnym około dobra pospolitego J. Kr. Mości staraniem złożonych, infructuose rozeszło się, atoli J. Kr. Mość, chcąc kiedykolwiek uszczęśliwione widzieć państwa swoje, wedle kadencyi prawem opisanej złożył sejm w Warszawie die 3-tia Octobris, który z następującemi zaczął się ceremoniami:

Królestwo Ichmość z Najjaśniejszą Familią swoją in assistentia utriusque status senatorii ac equestris ordinis zjechało z pałacu swego do kościoła farnego św. Jana na wotywę de Spiritu Sancto przez księcia jmei biskupa krakowskiego celebrowaną, na której jmeć ksiądz Wollowicz, pisarz litewski, super duplex thema, jedno ex Epistola Pauli ad Epheseos, cap. 4, wzięte: Obsecro vos, ut digne ambuletis in vocatione, qua vocati estis, solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis; drugie ex Evangelio Matthaei: Ut quid cogitatis male in cordibus vestris? facundo ore miał kazanie, zagrzewając inclytam gentem polonam, aby ductu Spiritus Sancti po staropolsku obrady sejmowe, prywatnemi nie uwodząc się interesami, zaczynali, przestrzegając, że przy tych machinacyach kiedyżkolwiek na kres fatalnej zguby ojczyzny i wolności przyjdzie. Cytował w tej

żadne particularitates dnia pierwszego sejmowania promoveri nie mają, tylko jedynie aby marszałek był obrany.

Jmp. Walewski, pierwszy poseł sieradzki, także prosił o rozdanie głosów per turnum z remonstracją na to konstytucyi o alternacie, zaś po obraniu marszałka czas do mówienia rezerwował.

Jmp. Działyński żadną miarą na turnum nie dozwalał, i na tem długa była koncertacja.

Jedni mówili, że ta non de tempore o alternacie pretensya. Jmp. Działyński reposuit, iż nic nowego nie chcemy, tylko się przy prawie i konstytucjach utrzymać, dając racya, iż zawsze się godzi mówić, ut tollatur usus et abusus.

Jmp. Horain znowu prawem dowodził przez konstytucya, iż dzień pierwszy sejmu jest czas do elekcyi tylko marszałka naznaczony, oraz per amorem boni publici upraszał, aby przystąpili ad turnum, dając różne sposoby, respective, aby prekutodyą sobie uczynili do poparcia tej alternaty.

Jmp. Działyński i inni ichmć panowie posłowie poznańscy, ruszywszy się z miejsc swoich, żadną miarą ad turnum przystąpić nie chcieli, lecz instrukcye swoje o poparcie tej alternaty, przechadzając się po izbie, innym ichmćiom panom posłom prezentowali.

Jmp. Horain po długiej ekspektatywie zobopólnych konsensów in turnum, na swoje słowa waloru nie mając i uznając się niezdolnym do perswazyi, pytał znowu, jeżeli woła przystąpić ad turnum, dając głos

Jmci panu Działyńskiemu, ultronee onego domagającemu się, który facunde eksplikował się, iż passive mówiąc, do żadnej się nie czuł pasyi, tylko o to, co prawo i województwo kazało, dopominał się, remonstrując, iż Wielkopolska prioritatie temporis primum ma jus, Małopolska zaś vi nominis proprii pośledniejsze ma prawa, ex quo accessit do Wielkopolskiej, i że wielkopolanie po prawej ręce siadają, i którzy pierwsi są do podatków, do wszelkich nieszczęśliwości, a bez alternaty i bez swojej prerogatywy być mają.

Zabrawszy głos, jmp. Męcicki, pierwszy poseł krakowski, odpowiedział, że tej prerogatywy pierwszej z dawnych czasów województwo poznańskie województwu krakowskiemu ustąpiło.

bonum pacis, żaląc się, że nie o tymby teraz należało mówić; gdy parvae curae loquuntur, ingentes silent, i według prawa animował do elekcyi marszałka, aby per turnum obierano et per verbum placet.¹⁾

Jmp. Małachowski, pierwszy poseł oświęcimski, próbował prerogatywę województwa swego przez powagę najpierwszego senatora, kasztelana krakowskiego, jednak się sam nie chciał liczyć interpretatorem prerogatyw, lecz komu tu trzeba pokazać prawo swojej prerogatywy, mówiąc, iż województwu poznańskiemu należałoby, jako aktorom, prawo pokazać, actori enim incumbit probatio. Nie ujmował prymacyalnej prerogatywy, owszem vice-regem być przyznawał w niebytności króla i wszystko to przypisał usui et abusui, zaszczycając się consuetudine, altera lege, w którym tak długo zostaje województwo krakowskie. Położył za drukowane prawo izbę poselską, praxim na grodzieńskim sejmie dostatecznie expositam, iż victi ratione byli, i znowu prosząc o pokazanie prawa, interposuit, że jeżeli go nie masz, to się zwyczajem kontentować będą.²⁾

Książę Radziwiłł, koniuszy W. Ks. Lit., refutował facundissimo eloquio per totum sentymenta jmp. Miaskowskiego, dowodząc wysokimi racyami, iż województwo krakowskie ani contra jus naturae, divinum et scriptum wykroczyło, że arcybi-

¹⁾ *Kr. I podaje dalej głosy Miaskowskiego, Radziwiłła, Małachowskiego. Według N. III Radziwiłł mówi przed Skarbkim i Małachowskim.* ²⁾ *Kr. II d.:* Jmp. Horain, poseł wileński: Miałem to u siebie, że w perswazyach moich wmpanu vox mea praetereaque nihil, jakoż widzę, że to actu probatur. Nie spodziewałem się, aby jmp. poznański tak się miał upierać. Mości panie poznański, estymuję honor województw wielkopolskich, ale tego u siebie osądzić nie mogę, komu należy alternata, zatem suplikuję, jakoście wmpanowie prawą i lewą alegowali, ja się chwytam ambabus manibus sere wmpanów i proszę z przeproszeniem, że ich pótej nie puszcze, pókiej nie usłyszę zgodnej o alternatę kombinacyi.—Tu sobie prawo pokazywali, usum probowali tak ta, jako i ta prowincya. ³⁾ *N. III d.:* In tractu votorum jmp. Mikucki, poseł wizki, z kolegą swoim uczynił hanc praecustoditionem: Ponieważ dla spóźnionej pory vota skracają się, ex hac ratione ichmość pp. contradicentes tantisper dissimulant: więc ażeby wotowanie takowych posłów, którzy mogą mieć aliquas objectiones, nie szło in sequelam activitatis. *Podobnie Kr. II.*

skup i duchowni non veniunt in praejudicatum prerogatywy, więc nie do alternaty, ale do elekcji marszałka według konstytucji annorum 1666, 1669, 1726 et 1736, i do zgody placido stylo animował.

Jednak jmp. Działyński i inni ichmość panowie posłowie mocno się przy swoim zdaniu utrzymywali.

Intervenit, iż dziekan krakowski, podkanclerzy koronny, prywatnie ichmców panów posłów poznańskich animował do zgody; jakoż znacznie sua affabilitate nakłonił, bo jmp. Działyński pozwolił turnum ichmciom panom krakowskim zacząć, jako pod starą łaską, swemu zaś województwu za obraniem marszałka pod nową rezerwując, na co i inni ichmcie wszyscy województwa poznańskiego sensim et sensim pozwolili.

Po tej koncertacji ad electionem marszałka per turnum, począwszy od województwa krakowskiego, przystąpili, i tak nemine contradicente unanimi voto księcia jmcí Lubomirskiego, starostę kazimirskiego, starszego rawskiego, obrali, któremu praevia congratulatione regi patriae podziękowali.

Viceversa nowo obrany marszałek, najprzód Bogu dzięki czynił, że czasu pozwolił po zerwanym sejmie grodzieńskim do powetowania lepszego szczęścia, Królowi Jmci za ojcowskie pieczołowanie circa bonum publicum i ichmciom panom posłom pro concordibus animis et votis obrania swego facunde i obszernie dziękował.¹⁾ Stąd jurament zwykły wykonawszy, relacją o obraniu marszałka ad Majestatem do dnia jutrzejszego odłożył oraz sesją na godzinę 9 limitował.

SESYA DRUGA.

We wtorek, die 4 Octobris.

Jmp. marszałek, zacząwszy sesją o godzinie 11, communi voto Królowi Królów czyniąc dzięki pro conservatione ojczyzny polskiej w pożądanym pokoju i publicznym i zewnętrznym uspokojeniu pod dostojenstwem i szczęśliwymi rządami panującego teraz ad vota omnium Pana Naszego Miłościwego, exponendo wiele dowodów miłości ku ojczyźnie, wniósł, iż tego

¹⁾ *Całą mowę podaje Kr. II.*

miesiąca oktobra Rzymianie celebrowali święta naznaczone Augustalia; prawdziwszym tytułem sejm generalny odprawując i dzień jutrzejszy zważając, publiczne obrady denominował festem Augustalia. Z tejże okazji dyskursu ojcowskie J. Kr. Mości desideria, ut bene sit patriae, nicograniczone w łaskawościach serce i pieczołowanie remonstrował, iż wiele dla siebie J. Kr. Mość Pan Nasz Miłościwy ubliżył z uszczerbkiem własnego państwa i nieoszacowanego zdrowia, dwa razy cesarskiej korony i całego imperium sobie ultro ofiarowanego nie akceptował, a to z miłości ku ojczyźnie naszej polskiej, ażeby w nienaruszonym nas zostawił pokój. Wyraził też z łaskawego serca pańskiego spływające na całą izbę poselską osobliwe solatia. Po długim dyskursie życzył jednostajnej wszystkim zgody. Potym solita praxi z denuncyacją obranego marszałka do Najjaśniejszego Majestatu i ekspostulacją Najjaśniejszej ręki denominował i ekspedycyował ichmciów panów posłów:

Z ziemi wielkopolskiej: Mokronoskiego warszawskiego, Brzozowskiego ciechanowskiego, Lasockiego i Podczaskiego gostyńskich;

Z Małej Polski: Małachowskiego oświęcimskiego, Sierakowskiego pilźnieńskiego, Gurowskiego kijowskiego¹⁾, Trojanowskiego stężyckiego²⁾;

Z prowincyi litewskiej: Sulistrowskiego oszmiańskiego, Strutyńskiego bractawskiego, Chreptowicza grodzieńskiego, Brzostowskiego starodubowskiego, Aleksandrowicza lidzkiego, Straszewicza inflanckiego.

Po wyprawionych posłach jmp. Męciński, poseł krakowski, interlocutorie, zabrawszy mowę, całej ojczyźnie i izbie poselskiej z różnych cyrkumstancyi szczęśliwe obiecywał auguria,

¹⁾ Cz. I mylnie podaje: Gutowskiego kujawskich. ²⁾ Kr. II wymienia: Małachowskiego, Sierakowskiego, Tyszkiewicza kijowskiego i Polanowskiego bełzkiego; z pośród litwinów opuszcza Strutyńskiego i Brzostowskiego. Według Kr. I, delegowani zostali do Majestatu: z Wielkopolski Mokronoski mazow., Brzozowski chor. zakroc., Szydłowski podstoli płocki, Granowski raw.; z Małopolski Lasocki star. gostyn., Sierakowski sand., Tyszkiewicz kijow., Polanowski bełz., Gumowski i Czeczal bractawscy; z Litwy ci sami, których wymienia Cz. I.

sejmu pożądane sukcesu, a zaś na dniu wczorajszym uczynione o alternacie propozycje, jako nie praktykowane nigdy, refutował i według zwyczaju dawniejszego, który jest altera lex, statecznie utrzymywać się uczynił sponsyą.¹⁾

Jmp. Mikucki²⁾, poseł wiski, domawiał się także interlocutorie zelosissime o rugi według uczynionej od siebie dnia wczorajszego prekustodycyi, aby się na dniu dzisiejszym onych stała satysfakcja. Gorąco też in spiritu Eliae wcześniej praecavebat, aby żadną miarą podczas teraźniejszego sejmu ognia w poselskiej izbie nie bywało. Interea znowu o rugi, przywołując konstytucyą anni 1699, sentymenta jmp. Działyńskiego wczorajsze per omnia aprobował.³⁾

Jmp. Błeszyński, poseł sieradzki, dla lepszego zrozumienia i eksplikowania tejże konstytucyi 1699 domagał się.

Jmp. Horain eksplikował się, iż na dniu wczorajszym żadnych nie miał sobie zarzuconych kondemnat, tylko do jednej kontradykcyi, którą wczoraj słyszał, przyznał się, lecz i ta wczoraj uspokojona i zagodzona została od jmp. Sapięhy łowczego, posła słonimskiego. Gdy nastąpił rumor, i z miejsca wszyscy ruszyli się, jmp. Sapięha znacznie ad concordiam votorum contradicentes namawiał, konstytucyę eksplikował solide, znaczny dowód swojej zelozyi dla zgody publicznej w prywatnych dyskursach remonstrował.

Jmp. marszałek po długiej prywatnej koncertacyi miał głos, dziękując jmp. Mikuckiemu, posłowi wiskiemu, że pozwolił tantisper, uchyliwszy swoją prekustodycyą o rugach, dnia wczorajszego uczynioną, denominowanym ad regiam Sacrae Regiae

¹⁾ Kr. II d. Ks. marszałek: Suplikuję, aby się ichność delegati ad Majestatem ruszyli. Drudzy wołali: prosimy o rugi, które według prawa pierwsze powinny być niż denuncyacya.

²⁾ Tak N. F., N. III, Kr. II; Kr. I: Rostkowski. ³⁾ Kr. II d.: Ks. marszałek: Dziękuję jmei panu wiskiemu, że ad mitiora condescendit i na delegacyą pozwolił cum praecustoditione rugów, które za powrotem ichmciów delegatorum zaczęte będą. Tu wzywż wyrażeni delegati poszli cum denunciatione ad Majestatem. Jmp. poznański Działyński chciał głos zacząć, tandem krzyknęto: Nie masz zgody! bo jmp. Kowalski, pisarz wschowski, z manifestem odezwał się etc.

Majestatis ichmciom panom posłom accedere, i tak denominowani do Majestatu Pana Naszego Miłościwego poszli.

W niebytności zaś onych jmp. poseł drugi wiski¹⁾ domawiał się, aby według prawa przystąpiono nieodwłocznie do rugów, ażeby ta dylacja nie uczyniła jakiej prepedycyi in reditu ichmciów panów posłów, gdy zajdzie rozkaz, abyśmy do ucałowania ręki pańskiej przystąpili, i takby tenże rozkaz pański zastał nas imparatos przed uczynieniem rugów i pod kondemnatami. Tudzież prekustodycyą przypominał, przez swego starszego kolegę uczynioną, że za powrotem ichmciów panów posłów najpierwsze zaczęną się propozycye o rugach.

Jmp. poseł poznański pierwszy, zabrawszy głos, znowu o alternatę województwa swego z województwem krakowskim florido et longo eloquio dopominał się, deklarując, że od tej propozycji, jako i od instrukcyi swego województwa, żadną miarą nie odstąpi. Uskarżał się też, iż kilkoletnią umartwioną ekspektatywą skraca się czas nową subtelnością adinwencyą, że po obranym marszałku deklarowana województwu poznańskiemu in turno precedencya, na dniu dzisiejszym nie zweryfikowała się publiczna w tej mierze asekuracya, i dzień wczorajszy, a bardziej solem regni, florida suada przez czas niemalą depredykując, znowu się wczorajszą sponysą domawiał o alternatę.

Jmp. krakowski pierwszy, wzięwszy głos, odpowiedział, iż znalazłoby się w nas tyle słów, żebyśmy mogli uczynić asekuracyą, ale ta z ust tylko jmcu pana poznańskiego wyszła i teraz wychodzi; nas zaś czyniących onę nikt nie słyszał. I tak ruszyli wszyscy z miejsc cum murmure i kontradykeyami ab utrinque.²⁾

¹⁾ N. III: Rostkowski. ²⁾ Kr. I d.: inni zaś ichmość: Burzyński, instygator litewski, jmp. Pac, starosta borciański, interlocutorie radzili mniej potrzebnemi tak drogiego czasu, dla salwowania ojczyzny udzielonego, nie zatrudniać kontrowersyami, osobliwie jmp. Grabowski, in sensum idąc jmp. wiskiego, rugów pretendującego, pretendował, ażeby lex positiva suam wzięła executionem, ponieważ dnia wczorajszego zupełna wyraźnemu prawu nie mogła stać się satysfakcyą, bo posłowie bez obranego marszałka nie mieli plenariam potestatem do roztrząśnienia objekcyi, przez ichm. panów kontradycentów słusznie albo niesłusznie przeciwko jmp. Działyńskiemu i Podoskiemu, posłom dobrzyńskiemu, jmp. Zielińskiemu, posłowi plockiemu, ichm. panom łowczemu i staroście puń-

Jmp. Sapieha, poseł słonimski, i książe jmc Czartoryski wiślicki osobiwie, tudzież i insi allaborabant ad sudorem dla uspokojenia pomienionych kontradykeji przez cały czas hucusque in turbido colloquii.

Jmp. marszałek, zabrawszy głos, przyznał, iż prawdziwa jest rzecz, że rugi prawem opisane na dniu dzisiejszym afektowane powinnyby być, i to prawdziwa, że które pod łaskę nie przyszły, pod nowo obranego marszałka przypadać nie mają.

Ichm. panowie wisicy, contradicendo zelose, tamowali activitatem.

Jmp. Horain eksplikował, iż na dniu wczorajszym żadnych nie było protestacyj zaniesionych, i nie siebie winować, jako accurate na dniu wczorajszym służącego, lecz tych, co się nie dopilnowali, eksponował, niech na czas opóźniony, a bardziej na siebie narzekają, obszerniejszym dyskursem mówiąc.

Jmp. Mokronoski uczynił swej legacyi relacyą, z innemi ichmciami powróciwszy, krótkim stylem, ale gładkim, iż upraszał Króla Jmci P. N. M. według zwyczaju dawnego o admissyą do ręki pańskiej cum osculo, i że wyraził o przymiotach i kwalitecach tak szczęśliwie obranego marszałka, i że za rozkazem J. Kr. Mości jmp. Małachowski, kanclerską odprawując funkcyą, łaskawie od Majestatu odpowiedział, iż jako Król Jmc z obranego marszałka unanimibus votis paterne się cieszy, tak niemniej całym sercem życzy, aby jak najprędzej izba poselska mogła się z senatorską złączyć, czasu zaś żadnego spe prędkiego złączenia nie determinował.

Jmp. marszałek długim i wybornym stylem dziękował J. Kr. Mości za deklarowaną łaskawie do ojcowskiego oblicza swego admissyą, obiecując wszelkiej do tego przyłożyć aplikacyi, aby jako najprędzej ad hanc beatificam domini clementissimi przystąpić mogli visionem, a jmc panu Mokronoskiemu za świadczony zaś afekt dziękował submisissime.

Jmp. Grabowski inflancki, zabrawszy głos, domagał się

skiemu Sapiehom czynionych. Więc upraszał jmc pana Horaina o iluminacyą, jeśli do starej łaski na pomienionych ichmców były podane kondemnaty, manifesta i protestacye (*następuje wyjaśnienie Horaina*). — **N. III** podaje tylko głos Grabowskiego i zapytanie marszałka.

o rugi, ażeby prawo swoje miało satysfakcyę, i żeby opuszczeniem tego prawa nie ubliżyło się wolności, że wczorajszy dzień był tylko do elekcyi marszałka decretorius, a dzisiejszy według prawa pisanego o rugach obserwowany być powinien, wnosząc, iż dnia wczorajszego nie kazało prawo nie czynić o rugach, alias byłoby supplicium ante iudicium.

Jmp. marszałek, jako i w pierwszym swoim votum, dał dostateczne na to racye, tak i teraz żałował, iż niewinnie na te rugi czas się zabiera.

Jmp. wileński uczynił relacyą, iż będąc kilkanaście razy posłem, napatrzył się dostatecznie, jakim sposobem i kondycyami te się odprawują rugi. Zapewne, jeżeli kto za starej laski nie był notowany i nie oddany nowoobranemu marszałkowi, nigdy nie był z liczby posłów rugowany, zwłaszcza po zabraniu votum activitatis.

Jmp. wiski pierwszy¹⁾ życzył, aby pospolitego prawa nie przestępowali, mówiąc, iż nie widział, że nowe w tej izbie poselskiej znajdzie się prawo dopiero erygowane, interea o zachowanie starego prawa upraszał.²⁾

Jmp. Jałowicki³⁾, poseł kijowski, mówił o dowodnem J. Kr. Mości circa bonum publicum pieczołowaniu i o dokumentach przychylnego serca ku prawdziwym poddanym swoim; żałował czasu na przeszłym sejmie grodzieńskim, przypisywał to sollicitudini J. Kr. Mości, że zarówno wszystkich affectus complectendo, wielkie do Polski znosi szczęśliwości: pogodził rozróżnione domy, zajętrzone undique uśmierzył niesnaski, za laski też teraźniejszego marszałka spodziewa się osobiłszych dla Rzeczypospolitej sukcesów, iż sam marszałek przykładem stryja swego⁴⁾, inter plausus et admirationem stpendi ingenii za króla Jana żyjącego, wynijdzie in Achillem na podpórę Rzplitej; a zaś rugi extra sphaeram być dnia dzisiejszego sądził, że już posłowie zabrali activitatem i za starej laski żadnej dla siebie nie mieli opozycyi,

¹⁾ N. F.: Rostkowski. ²⁾ N. III d.: jakoż jmp. Kowalski cum manifestatione oświadczył się przeciwko jmei panu Działyńskiemu poznańskiemu; ac tandem circa persuasionem jmei pana marszałka tenże objiciens od pretensyi swojej recessit. ³⁾ Tak samo N. III; Kr. I: Czacki; Kr. II: Trypolski.

⁴⁾ Mowa zapewne albo o Stanisławie Herakliuszcu, albo o Hieronimie Lubomirskim, stryjach przyrodnych Antoniego.

paritates różne z trybunałów i sejmów przywodząc. Obróciwszy się tandem do jmp. Działyńskiego, wczorajszych propozycji ratione alternaty refutował objecta, mówiąc: Już natenczas królom polskim pisano: „Reges Poloniae, Cracoviae etc.“, kiedy byli książętami mazowieckimi, a własnej rzeczy nihil evincitur przez tych tytułów napisanie, dowodząc, iż ci książęta natenczas nie byli królami, ale byli poganami; że od Piasta z wiarą świętą przyszła do nas wolność, a w pogaństwie była przodków naszych w duszach i ciałach niewola; perswadował, ażeby tego non arrogare, co jest extra consuetudinem; wszystkich sądził być równych, in aequalitate zostających. Na cóż ta się przyda alternata? toby i nam i innym tejże się alternaty dopominać godziło, że i nasze kijowskie województwo nie pośredniejsze, ale darmo, bo tylko alternata idzie w senatorskiej izbie w zasiadaniu krzesłów między wojewodami i innemi senatorami, a nie między ziemianami. Instrukcyą województwa poznańskiego za instrument ratione alternaty mniej potrzebny sądził i prędzej za prepedycyą zgody poczytał. Jmp. Mikuckiego chwalił sentyment ratione oponowania się przy prawie z konstytucyi 1699, ale inaczej to eksplikował.¹⁾

Jmp. Skarbek²⁾, poseł halicki, rozumiejąc, że wczorajsza uspokojona została materya, exemplo innych województw ratione alternaty do zaniechania onej długim dyskursem namawiał, przywodząc aequalitatem inszych województw i ziem, jako to warszawską electricem regum, halicką swoją, iż było niegdyś królestwo, a teraz ziemia niższa nad inne, że wolność z wiarą świętą przyszła do Polski, a wtenczas jak Wielkopolska praceminebat nad województwem krakowskim, w pogaństwie była i w niewoli. Dał racyą ratione wniesionej materyi o rugach, że gdyby teraz przystąpili do rugów, mógłby i marszałek nie być securus, bo któż wie, na kogo się kto zasadził. Życzył incumbere prawu, to jest do rugów dziś nie przystępować, ex quo już wszyscy posłowie in activitate, i pod starą łaską żadnego nie było notowanego. Narzekał także na przeszłe sejmy, że takiemiż niepotrzebnemi

¹⁾ Kr. II d.: Jmp. inflancki Grabowski: Przymawiam się do tego, bośmy nie mogli dwóch rzeczy razem robić, i elekeyi i rugów. Zaczem słuszną rzecz, aby każda materya swoją poszła drogą.

²⁾ Ta mowa opuszczona jest w N. III; Kr. II przytacza tu długą mowę Jabłonowskiego, starosty czehryńskiego.

materyami implikowane rozeszły się. O propensyi Króla Jmci ku Rzplitej i ojcowskiego serca dowodach, quomodo penset patriam, mówił disertissime.

Jmp. Wolski, poseł checiński, dzień dzisiejszy za nieszczęśliwy poczytując z racyi implikowanych rugów, dawał racya, że pod starą laską i (*przy*) obraniu marszałka miały zachodzić na posłów kontradykce, a teraz miały też same kontradykce być prezentowane, a że żadnych przed elekcyą marszałka nie podano, więc teraz in plena activitate nie godziłoby się in cassum czasu zabierać. Tym sposobem sejm ten nie byłby bezpieczny, na którym i marszałek, będąc teraz in activitate, któż wie, quis ejus eventus byłby.

Jmp. Lasocki Króla Jmci P. N. M. łaskawe serce, azard zdrowia dla całości ojczyzny naszej na oko każdemu przełożywszy, dziękował, że kolegę jego marszałkiem obrali: przypisał się do materyi jmp. wiskiego, mówiąc, że wczoraj uczyniono prekestodycya o rugach, item, że sam jmp. Horain przyznał się, jako wczorajszego dnia dla ciemna i czasu już późnego nie przyszło do konnotowania protestantium manifestów.

Wszyscy jednostajnie krzyknęli, że żadnych nie było manifestów, i jmp. Horain, świadcząc całą izbą, ekskuzował się, że jeden tylko widział, na którego się przyznał. Interea jmp. Lasocki dopominał się juxta legem dziś o rugi, mówiąc de subsecuturo periculo activitatis laski. Jmp. marszałek pytał się, o jakiej lasce jmc mówił, jeżeli o jego, to już jest in activitate, bo bez kontradykcyi, jeżeli jmp. Horaina, to po czasie.¹⁾

Jmp. Burzyński²⁾, poseł smoleński, adorując sensus omnium, najpierwej ad encomia Majestatu J. Kr. Mości przystąpiwszy, do materyi ratione rugów obrócił się, dając racya, że objicientes powinni byli za starej laski dopilnować się, ażeby ad activitatem nie dopuścić; qua activitate eligeretur i marszałek, gdyby potym pokazani byli illegitimi electores. In subsumptum brał rugi trybunałskie, że kto się tam nie dopilnował in tempore, już po czasie nie mógł się dopominać o rugi.

Jmp. wiski poseł drugi³⁾, do rugów przymawiając się i nie ubliżając jmc panu marszałkowi, mówił: kto semel activus, już

¹⁾ *Trzy ostatnie głosy opuszczone w N. III.* ²⁾ *Obszerniej w N. III.* ³⁾ *N. III: Rostkowski.*

mu przeszkodzić trudno; gdyby Rzplita praescivisset ustawiczną o rugach bez końca kłótnię, zapewne byłaby insze napisał prawo. Na co, krzyknawszy, wszyscy zgodzili się, że clarius tę materyą trzeba było opisać w prawie.

Jmp. wiski pierwszy ¹⁾ legem jubere sine simplici interpretatione asseruit i dopominał się zeloso o rugi.

Jmp. marszałek, uznając multis guttis verborum manare vites quoad successus, przyznał, że żadnego z pod starej laski nie miał sobie podanego do rugów, upraszając, aby wotujący jeden drugiemu nie przerywał. Potym wszyscy, wstawszy z miejsc, długo koncertowali prywatnemi dyskursami.

Książę jmc Radziwiłł, koniuszy, konstytucyą anni 1690 o porządku sejmowania, o rugach eksplikował, iż rugi to się znaczą, iż podczas starej laski miały być podane manifesta przed elekcyą marszałka, in crastinum podani nowemu marszałkowi mają być rugowani, życząc zaniechać tej materyi. Exemplum łaskawego pana J. Kr. Mości przywodził, że życzył, ut bene sit patriae, pod rugi zaś chyba ci mają podpadać dziś, którzy jeszcze non comparuerunt in stuba.

Jmp. kaliski pierwszy ²⁾, mówiąc, że ad bonam causam tria verba satis, prosił o przeczytanie prawa pomienionej konstytucyi 1690, potrzebną sądząc interpretacyą do onej, na tęż się pisał, że pod starą laską miały być podane manifesta etc.; powtóre, że któż ma iść pod rugi? żadnego takiego niemasz, i tak nemine instigante absolvitur reus.

Jmp. Horain z żalem czasu azardy J. Kr. Mości exponendo, mówił, exhortando wszystkich ichmciów, aby porzuciwszy niepotrzebne kolluzye, ad seria przystąpili, sądząc się sam, że to nie było muneris jego, ani w prawie addytamentu, aby miał być o rugach zaczynać materyą, ale to jmc panu marszałkowi zostawił; poseł od przysięgi, od głosu, deputat od przysięgi już in activitatem wchodzi, i rugować ich nikt nie potrafi.

Jmp. rawski drugi ³⁾ upominał się u jmc panu Horaina

¹⁾ N. III: Rostkowski. Kr. II nieraz zaznacza wielkie zamieszanie podczas tej sesyi. ²⁾ N. III podaje podobnej treści głosy Czartoryskiego i Miaskowskiego; Kr. I—Sierakowskiego. ³⁾ Kr. II: Podczaski. Po jego głosie, według N. III, jmp. Rostkowski, poseł wiski starszy, cum sistencia activitatis, jeżeliby rugi nie były sądzone, odezwał się. Dalej Małachowski.

o registr vacantium ziem i powiatów, aby był informowany, żeby potym kto sub contradictione będący po rugach do izby nie wszedł.¹⁾

Książę jmc Czartoryski, cytując konstytucye annorum 1690 et 1736, stosując się do przeszłych mów kolegów swoich, convenit, że na dniu wczorajszym popisować się wszyscy powinni byli contradicentes; na której materji in et contra multum disceptatum.

Jmp. oświecimski²⁾ napominał ichmciców wszystkich, ażeby in simplici interpretatione prawa bez szukania racyi, nie kwadrujących się do materji, na fundamencie prawa do rugów przystąpili, według uczynionej prekustodycyi na dzień dzisiejszy. Niechwalebna by to rzecz była, aby w Rzplitej, mając beneficium w izbie naszej poselskiej, tego mieć nie mieli, querulari na nas mieli o niesłuszność i niezachowanie prawa.³⁾

¹⁾ Kr. II: *Tu znów na pytanie marszałka Horain stwierdza, że nikt nie kontradycował pod starą łaską.* ²⁾ Kr. I: obawiając się, ażeby na nieoponującego się przy słuszności i prawie zdawna obserwowanem lapides izby poselskiej non clamarent et ligna, quae sunt inter juncturas aedificiorum, non responderent, radził wznieconej o rugach nie lekceważyć materji, wałnemi utwierdzonej konstytucjami w utrzymaniu liberi veto na fundamencie złotej dla każdego szlachcica wolności, twierdząc, że nie jest we władzy izby poselskiej odesłać contradicentes do domu bez żadnej uczynienia satysfakcyi, ile że ci, którzy się teraz protestują, swego czasu w równym być mogą charakterze poselstwa, jako i my teraz jesteśmy, a my także naówczas możemy na kogo przyjechać z protestacją i pożądać dla siebie eandem satisfactionem; namienił, że zdeptawszy prawo o rugach napisane, wzruszone byłyby z fundamentów swoich jura cardinalia, nachyliłaby się do upadku wolność, i wolny głos głowy swojej dalej nie mógłby podnieść, ta zaś izba, która jest matką wolności, cundendarum officina legum, miejscem każdemu ojczyzny synowi do oponowania się przy słuszności naznaczonem, odniosłaby cenzurę, skazę i nienaprawiony dyshonor. ³⁾ Kr. II: *po Małachowskim jmp. wileński Horain: Nie staje mi słów na tym początku obrad naszych, ale cor loquatur in candore et veritate, że o nich nie wiem. Interea in motu posłowi wilkomirskiemu Sapieli (sic), staroście puńskiemu, kondemnaty zarzucano. Dobrzyńskiemu Działyńskiemu, chorążemu kaliskiemu, Meldzyńskiemu, kasztelanu rypińskiemu, opponebat; wielkopolskim Kowalski... z manifestem de nullitate sejmiku. Po paru jeszcze przemówieniach marszałka Małachowski zatrzymał activitatem.*

Powstawszy zatym z miejsc swoich i na niepotrzebnych między sobą dysceptacyach czas trawiąc, jmp. marszałek solwował sesją na godziną ósmą in crastinum.

SESYA TRZECIA.

Die 5 Octobris.

Jmp. marszałek, reasumując sesją o godzinie 10, uczynił kompasyą nad dniem wczorajszym inaniter strawionym, przywodziąc do żalu serca ojcowskiego J. Kr. Mości P. N. M., który chce, ażeby jak najlepiej obrady publiczne skutek brały. Przywiódł zatym in praesidium św. Placyda, patrona dzisiejszego, aby szczęśliwsza intercedente eo ad superos dzisiejsza było sesya.

Jmp. wiski starszy ¹⁾ nie chciał bynajmniej ab executione legis constitutionis 1690 odstąpić, przyznając się, że ten sentyment swój przed wielkimi wyjawiał ministrami, a zaś gdyby rugi nie były, publicae libertatis pupilla laederetur.

Jmp. lubelski ²⁾, mając kompasyą nad ojcowskim J. Kr. Mości usilnym staraniem circa indemnitate boni publici, z azardem nawet zdrowia swego, animował do zgody z okoliczności alternaty.

Jmp. grodzieński poseł ³⁾ żalił się, że będącym in activitate już posłom onę chcą tamować, kiedy po czasie do rugów chcą przystąpić i niebezpiecznemi in activitate uczynić. Wykładał zatym znaczne pańskiego serca dowody trudów i azardów zdrowia dla wolności naszej, wnosząc, jako nieśmiertelną dobroci jego w sercach naszych mieć powinniśmy wdzięczność za złożenie teraźniejszego sejmu, i że uchyliwszy swe wielkie interesa, utrzymał Polskę w pożądanym dotąd pokoju, gdyż cała Europa in bellico fervet motu, i stara się jeszcze, aby ojczyzna eadem semper gaudeat tranquillitate. Respectu zaś rugów referował się do wczorajszego votum sentymentu jnci pana Burzyńskiego, instygatora litewskiego.

Jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, adorując niewypo-

¹⁾ N. I. N. II, N. III: Rostkowski, Kr. II: Mikucki. ²⁾ N. F.: Stoński; N. III: Zamojski, star. lubelski; *podobnie* Kr. II. ³⁾ N. III: Chreptowicz; Kr. II: Massalski; W.: *Chreptowicz i Pac.*

wiedziane J. Kr. Mości P. N. M. pro bono publico staranie, przezorność, azardy; i zadosyć czyniąc instrukcyi sobie danej, temuż Najjaśniejszemu Panu imieniem ziemi swojej prawdziwą wdzięczność i nieśmiertelne wyraził podziękowanie. O rugach mówił, że już non de tempore o nie się upominają, gdy przez zabrane głosy wszyscy posłowie są już in plena activitate, którzy zaś jeszcze nie zabrali głosów, contradicentes winował arbitros, że się nie starali in tempore za starej łaski swe prezentować kontradykcyę.

Jmp. Jałowicki, poseł kijowski starszy, stosował się do zdania jmcu pana wiskiego, że ad litteram prawo o rugach zachowane być powinno, życzył ad interim jako najprędzej accedere ad adorandam Majestatem.

Jmp. wiski pierwszy¹⁾, życząc do rugów przystąpić, animował exemplo suo ichmciów panów starostę tłumackiego i posła płockiego, którzy, czując się być sub nexu juris, aby benevole z izby poselskiej ustąpili, nie zabierając głosów; sam zaś prosił, aby na niego, jeżeli kto ma jaką obiekcyą, publice prezentował, będąc gotów in hunc casum z izby poselskiej ustąpić.

Jmp. orszański pierwszy ad mentem instrukcyi swojej zaczął votum od powinnej J. Kr. Mości adoracyi pro paternis boni publici conatibus, i że całą Europę w ognistych Marsa pożarach widząc, swego państwa ubliżywszy wielkim interesom, nie uważając, że pewny statysta napisał: Polona comitia sunt regum martyria, nieżałując własnego zdrowia dla dobra publicznego, zjechał do Polski, sejm złożył i ad effectum chce deducere. Skąd animował wszystkich do kompasji nad tak łaskawym panem, i do adoracyi onego jak najprędzej. Ratione zaś rugów intulit, że ci powinni pod nie podpadać, którzy nie weszli in activitatem przez zabranie głosów, albo, sub nexu juris będąc, jeszcze się nie prezentowali.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, dzień wczorajszy stracony przypomniawszy, ubolewał nad czasem, że godziny, droższe niż miliony, są utracone, i jużby nieoszaczowana tak wiele milionów ekspensa mogła wybornie uczynić aukcyą wojska, co tym dowodził, że Bóg nigdy nie przestaje czynić cudów. Już nieraz miała upaść wolność nasza, ale cudem Boskim stoi, i że mający głos

¹⁾ N. F.: Rostkowski.

na elekcyą sam przysięgał, że miał *excludere extraneos*, a obie-
rać tylko Polaka króla, rozumiałby każdy, że już my tym Króla
N. P. M. ekskludować mieli, i tu cud Boski, bo tego pana,
który z króla Polaka urodzony, za króla nam szczęśliwie pa-
nującego obrali; a to za to, iż Najjaśniejszy August Wtóry sprawę
toruńską *ex zelo religionis* tak na oko każdemu pokazał, że *verus
patriae et religionis defensor dici potuit justissime*. Przywiódł
dalej *axiomate*: *de male possessis non gaudet tertius heres*; a tu
spodziewać kazał i owszem sercem życzyć, aby *regale diadema*
z Najjaśniejszego Jagiellonów domu pochodząc, wiecznie in *hori-
zonte poli* Lechici *sine fatorum eclipsi emineat*. Jakoż cud Bóg
pokazał, że nad mniemanie nasze *regno hoc gaudet Augustus
Tertius*. I to nie mały przez ojcowską J. Kr. Mości kooperacyą
cud Boski, kiedy zwaśnione domy, szczypiąc sobie honor, zabie-
rając życia, do doskonałej między sobą przyszły harmonii. I tu
niemniejszego spodziewał się cudu, kiedy *ultra spem* na nachy-
lonej ostatniej godzinie obrano marszałka. Okazał Bóg cud i nad
węgierskim państwem, równej wolności z naszym, o którym każ-
demu wiadomo, że poszło in *absolutum*, a to *propter lenta con-
silia*, jako sami *testantur* Węgrowie. *Illud quoque fatum timen-
dum est nobis aliquando*. Z jakim potem i staraniem *s. p. książę
jmc prymas* *) szukał sposobów do aukcyi wojska, planty układał,
et quae laboris merces? i komisye i prawa mego kolegi in
cassum poszły. Zaczynam animować *non testudineo set atlantico
cursu procedere ad consulendum patriae*. *Ratione* zaś *rugów*
serio instabat, aby na *fundamencie* prawa były, sam się *sub fal-
cem* tegoż podając prawa.

Jmp. marszałek, widząc *zelosas contradictiones ad inte-
ritum esse* drogiego czasu, a broń Boże, żeby nie sejmu i ojczy-
zny, do zgody animował. *Interea* pytał się, jeżeli mają *contra-
dicentes arbitri ad medium stubae* wychodzić z objekeyami?

Wszyscy unaniami labio rzekli: Zgoda!

Jmp. Małachowski, oświecimski, zaczynając swą mowę,
induxit, iż trudno *libertati, legi, Majestati et conscientiae* dogo-
dzić, uznając, iż *libertas unquam exstat nisi sub pio rege*. Przy-
znał, iż *pientissimum feliciter regnantem* mamy, i chcąc dogo-
dzić *legi, libertati et Majestati, ad mentem constitutionis 1698* ¹⁾

¹⁾ Tak samo N. I, N. II; miało być oczywiście: 1699.

*) Teodor Potocki, zmarły w r. 1738.

et 1690 annorum, rugi usilował ad effectum deducere et rugas non nugas dixit. Jakoż, zawierając jus libertatis et aequalitatis, ubolewał na zarzucone obiekty i interpretacye niepotrzebne prawa; jmcí pana marszałka uznawszy vita Catonem, arte Platonem, upraszał, aby exemplo dignissimi sui parentis*) chciał te rugi według prawa bez interpretacyi uczynić, że lex jubet non disputat. Prezentował ad oculum digito stojących z manifestami protestantów, mówiąc, że ci, którzy teraz stoją między arbitrami, mogą na przyszyły sejm być posłami, a my arbitrami, cóż nam rzeką, gdy my podobnie przyjdziemy z obiektyami? Może teraz który z obicyentów, że my według prawa nie czynimy rugów, zanieść manifest i naszą przed całym światem reprezentować niesprawiedliwość, że do satysfakcyi jawnego prawa nie przystępujemy, może i juramentem potwierdzić, że kilka dni oczekując tych rugów, doczekać ich się nie można. To słysząc, cóżby mniejsze mówiły subselia, że szlachta nie ma na sejmikach i w trybunalach legis satisfactionem, a nakoniec tu by miało in officina legum prawo vim pati? Nie ubliżając sensom jmcí pana Burzyńskiego, posła smoleńskiego, dowodził, iż pod łaską starą inchoativa była activitas, a po rugach ma być plena. Pytał się też, że gdybyśmy do powitania pana iść mieli, a rugi nie nastąpiły anticipative, jak by ten mógł się bezpiecznie odważyć immundo labio do pocałowania ręki przystąpić, który jest sub nexu juris? Dosyć jest abusus, że deputatów intrusive do trybunałów przez juramenta sposobem adinventowane obierają, jeszcze i tu chcą posłów od zabrania głosu in plena activitate uczynić posłami. Dlaczego, ad litteram biorąc prawo, do niczego przystąpić nie chciał, mówiąc, że z tych gwałconych przeciw prawu rugów wiara, wolność et status consequenter może violari, i dopominał się per vim o rugi.

Jmp. poseł wilkomirski¹⁾ inquirebat, na których te rugi być mają? czy na tych, co in activitate są przez zabranie głosów, czy na tych, co kontradykcyą mają i w izbie poselskiej jeszcze się nie pokazali. Jeżeli na ostatnich, libenter pozwalał, jeżeli na pierwszych, żadną miarą nie chciał.

¹⁾ Kr. I: Sieheń wołkowyski; Kr. II: Domasławski wołkowyski.

*) Mowa zapewne o stryjach starosty kazimierskiego: albo o Stanisławie, marszałku drugiego sejmu z r. 1670, albo o Hieronimie, co marszałkował w r. 1681; ojciec bowiem, Jerzy Dominik, nigdy łaski sejmowej nie piastował.

Jmp. marszałek, chcąc dogodzić izbie całej i nie wyprowadzić z onej ichmciów posłów, chciał te rugi per turnum in facie contradicentium odprawować, lecz ichmość panowie posłowie niektórzy nie zezwolili.

Jmp. Sierakowski, poseł sandomirski, mając obszerną mowę, czytał konstytucyą 1690: najprzód, aby dnia pierwszego marszałka obrali, drugiego aby kontradykcyę uspokoił i rugi odprawili; tandem, non praejudicando przyjeżdżającym, gdyby byli sub nexu juris, aby poszli pod rugi. Manifestował się bez żadnej prywaty, jako pretenduje rugów dla samego prawa satysfakcyi, dowodząc, jako jej nie ma jeszcze.¹⁾

Jmp. marszałek pytał interlocutorie ichmciów panów posłów, jeżeli ma kontradycentów przypuścić in medium na te rugi. Niektórzy affirmative, drudzy negative odpowiedzieli.²⁾ Stosując się do miłości wrodzonej, do obserwancyi prawa i do instrukcyi przez kolegę swego cytowanej, pozwalał na rugi, ale tych, co jeszcze nie weszli in activitatem; Bogiem się świadczył, że żadną nie uwodzi (*się*) prywatą. Cóżby było, gdyby ex activitate pójść mieli in passivitatem? gdyby kogo z nas wyrzucono, żadnego by nie była posła securitas; już tu przez zabranie głosów mianował być in plena activitate. Secus, qua fronte posyłałiśmy ad Majestatem cum denuntiatione electi marszałci?

Jmp. marszałek: każdy poseł jest conditor legum, ale in alienas involare voces nie powinien, więc upraszał, aby ten favor na zawsze był zachowany.

Jmp. wiski³⁾ pytał, czy usus jest rzecz większa, czy prawo, jeżeli nie większy, toć go trzeba mniej apprehendować, bo tylko mówią, że ten zwyczaj bywał, a pokazać go in jure nie

¹⁾ Kr. II: *Lubomirski sandomierski, wojewodzie czernihowski, i Dąbrowski wilkomirski popierają zastrzeżenie wiskich. Według Kr. I żądał rugów i Czartoryski*, a że po wziętym głosie przez jmp. Sapiechę, starostę puńskiego, wzięła się między posłami wrzawa, więc jmp. marszałek eksplikował, że izba poselska jest cudendarum officina legum, sanctuarium wolności, obserwancyi i wszelkiej modestyi potrzebująca, posłowie zaś są conditores et executores legum; zaczął upraszał, aby nie tumultuati, ale każdy distinctim z miejsca swojego zabierał głosy.

²⁾ Zapewne opuszczono tu nazwisko posła, mówiącego po marszałku. ³⁾ N. F.: Rostkowski.

mogą. Dowodził też, że *contradicentes* byli między arbitrami, co trzęśli papierami.

Jmp. Sapieha, łowczy W. Ks. Lit.: mości panie wiski, jeżeli *wmpan contradicentium* jest promotor, *sit et delator onych*.

Jmp. wiski odpowiedział ¹⁾: równy jestem *wmpanu* poseł, a jeżeli *wmpan* chcesz, nie ja ich dowiodę, lecz sami tu stoją. Dowodził też, że poseł od rugów, deputat i marszałek zaczyna się od przysięgi. Żalił się, że tak niepamiętna izba poselska na konstytucją cytowaną, że *impracticabili modo* nawet ani *colorem* nie uczynili do rugów, ale zaraz w insze wpadli materye. ²⁾

Jmp. miński ³⁾, życząc *diuturnam J. Kr.* Mości *vitam pro publico solatio, prosperitatem etc.*, o rugach mówił, że nie mają być teraz egzekwowane, gdyż pod starą laską nie były kontradykce, i że poseł nie od rugów, ale od głosów *plenam* zabiera *activitatem*.

Jmp. Grabowski, poseł inflancki, zacząwszy głos o *kwerelach* przeciw sprawiedliwości trybunalskiej, intulił *necessitatem* korektury onej, jako i prawo o rugach tymczasem *ad litteram* życzył zachować, żebyśmy nie dali w obieraniu deputatów zgorzelenia. Prawo każe po obraniu marszałka, nie przywiązując się do dnia, uczynić rugi, więc czas one konkludować: *lex non disputat sed jubet*.

Jmp. Ciecierski, poseł drohicki, intulił, że stary marszałek miał odebrać manifesta. Jeżeli tak jest, trzeba o to pytać się jmcj pana marszałka starego, a tak musiałby iść pod laskę. Prawda, że pod nową laską mają być rugi, ale pokazywali manifesta, jak słyhać, ze starej laski.

¹⁾ Kr. II: Spytał się *wmpana*, jakoś obrany, kiedy mnie zaczepiasz, bo ja z kolegą moim *rite et legitime* jestem obrany bez starania, bez zapłaty, i niech mi tu kto by najmniejszy papier *contradictionis* pokaże, ustąpię z izby, a teraz proszę o rugi.

²⁾ Kr. I d.: Ale onemu replikował jmp. Burzyński, instygator lit., eksplikując o rugach prawo przez *dystynckę* *inter obijcientem et objectum*, że *objiciens* jest to niby *actoratus*, *objectum* jest *reatus*, rugi zaś sąd znaczą, alias *kognicyą* tych *objekcyi* pod nową laską, które za starej proponowane były, obstawiając, ażeby ci nie sądzeni byli, którzy weszli *in activitatem*, wotując na marszałka bez żadnej kontradykcyi, i kto z kontradycentów naówczas nie dopilnował, sam sobie winien został. Mocno jednak potem podług prawa o rugi domawiali się etc. ³⁾ Kr. II: Święcicki; N. F.: Mirski, *nonce de Braclawie*.

Jmp. Horain odpowiedział, że już kilka razy o tym czynił relacją i żadnych manifestów za swojej dyrekcyi nie miał, tylko słyszał.¹⁾

¹⁾ **W. d.:** Jmp. starosta puński, gdy jmp. marszałek dał głos, powinszował zaczętego sejmu szczęśliwie i laski w tak godnych rękę i do dalszego sukcesu wdzięcznie się przyznawał. Wtem stał się szelest, jak uważyli, że przez ten wotowania ogłosił usiłował wejść in activitatem. Drugi poseł kujawski według konstytucyi 1690 powiedział się być obowiązany instrukcyi swojej według przysięgi za utrzymaniem praw, wykladał wolę i wolności prawa różnymi sposobami próbując, oraz się w tem popierał według sentencji ichmciów wiskich, aby obojga obserwacya około przepisanych ekskluzyi, to jest prawa i zwyczaju, była zachowana. Jmp. Burzyński, stosując się do owej gospodarskiej praktyki: tertia quarta qualis, tota lunatio talis, jaki dzień miesiąca po nowiu trzeci, czwarty, taki miesiąc cały; zatem rezolwował maksymę między dystynkeą i zwyczajnym bez dystynkcyi mówieniem, gdzie oraz według dalszych refleksyi ichmciów nazwał starą laskę actoratum, a nową reatum, rugi i objekeye realiter rezolwował i nie przystępując do rugów, do adoracyi pana życzył.

Kr. II d.: Jmp. kijowski Trypolski radził de modo pomyśleć et medio uspokojenia. Książę marszałek: adorowałem różne różnych ichmciów sentymenta, jedne ad legem, drugie ad usum referujące się, zaczym z głosów wmpanów objaśniony, że prawo i zwyczaj mają między sobą dyfferencyą, exploro wmpanów, czy począć rugi od kontradykcyi? Jedni wołali: zgoda! drudzy chcieli per turnum. Jmp. smoleński Burzyński, instygator litewski: Tertia quarta qualis, tota lunatio talis. Niepomyślne się nam w tym miesiącu poczęły rady. Obraliśmy marszałka, mamy pokój, o rugach kwestya, kara boska, jednym językiem mówimy po polsku, o jednym prawie, a do końca trafić nie możemy. Wmpanowie, ex sensu meo tak rugi eksplikują: objekeya objicientis et objectum, cui contradicetur, jest to actoratus et reatus, a rugi jest to sąd. Powiem tu wmpanom praepudicatum: na konwokacyalnym sejmie, pod laską godnego pamięci Ożarowskiego, objekeya była i kontrowersya między mściśławskimi posłami Wołłowiczem i Frackiewiczem; przyjęto to do laski, po której oddaniu nowemu marszałkowi sądziliśmy legalitatem objekeyi i posłów. Cóż tedy tu po dyspucie? Próbuje się usus ad legem relatus, że, pod nową laską rugi były. A byłyż te objekeye na terażniejszym sejmie do starej podane laski? Nie były. Żaczym kogo sądzić? Proszę wmpanów, abyście tractum sejmowania tym nie trudnili. Ekscypują to, że jak czytano województwa per turnum, a które głoszone vacat, więc jeżeliby ex vacantibus declaratis miał który

Jmp. rawski¹⁾ o prekustodycyą, przez ichmciów panów wiskich uczynioną, obwarowaną, domagał się oraz i o satysfakcyą rugów według prawa.²⁾

Jmp. kaliski³⁾ życzył sensum amplecti jmp. Burzyńskiego smoleńskiego, oraz do adoracyi jaknajprędzej J. Kr. Mości namawiał.

Jmp. chełmski⁴⁾, nie kontradykując, że potrzebne rugi, podał medium, aby contradicentes registr spisany sub nexu juris będących posłów podali jmp. marszałkowi, według którego tych tylko rugować, co nie byli przez głosy in activitate.

Zważając jmp. Działyński, iż diversa rebus cura wystawia się, namienił, że accessorium debet suum principale sequi, do rugów to stosując.

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski, exposuit⁵⁾, iż trudno vocare ea, quae non sunt, przeciwnym sposobem do zatłumienia rugów uskarżał się, activitatem et passivitatem eksplikował, konstytucyą 1736 cytował, ażeby officina legum nie była minorum subselliorum. Pytał się zatym, kto jest ewiktorem protestantium głosów, i zelose do rugów konwinkował.

Jmp. marszałek, widząc przychylających się do prawa, namawiał do rugów, lecz pro et contra kontradykowano.

Jmp. sandomirski pierwszy⁶⁾, eksplikując activitatem przez głosy zabraną, dystyngwował in activitatem dubitatum et non dubitatum, mówiąc, iż dotychczas activitas posłów jest dubitata, po rugach będzie indubitata.

Jmp. Szydlowski, sędzia warszawski, swe zdanie do sentymentów jmcia pana Burzyńskiego, instygatora lit., referował.

Jmp. Zamoyski ordynat, Majestati et Libertati primam przyznając observantiam i namawiając do adorowania Majestatis, sens swój do sentencyi jmp. Małachowskiego, posła oświęcimskiego, zgodnie akkomodował.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, dwa podał media, jedno przez ugodę contradicentium, a drugie, gdy posłowie pójdą do

znaleźć się poseł, tego sądzić będziemy; zaczynam proszę o rugi. Jmp. gostyński Podczaski *etc.* ¹⁾ Kr. II: Podczaski gostyński. ²⁾ Według Kr. I wszyscy następni mówcy żądają rugów. ³⁾ Kr. II: Chlebowski. ⁴⁾ Kr. II: Węgliński. ⁵⁾ W Kr. II obszernie. ⁶⁾ Kr. II: Lubomirski i Burzyński.

ucałowania ręki pańskiej, aby tam contradicentes zatamowali dla posłów sub nexu juris będących.

Jmp. kijowski¹⁾ zelose domawiał się, ażeby przystąpili do rugów.

Jmp. Małachowski młodszy, jmp. marszałka i całą izbę poselską przywitawszy, longiori stylo przymawiał się o rugi. Tymczasem szlachcie, wyszedłszy, cały aktorat z 12 dekretami (jako powiadał) trybunalskimi prezentował i zatamował activitatem jmcí panu Zielińskiemu, podczaszemu płockiemu.

Jmp. kolega płocki upraszał inducias dla swego kolegi, mając nadzieję uspokojenia kontradycentów, plenae stubae consensus, także jmcí panu staroście żytomirskiemu²⁾ i ichmciom panom posłom dobrzyńskim stiterunt contradicentes activitatem, jednak jeszcze i tym inducias izba poselska do ugody pozwoliła.³⁾

Jmcé książdż Sołtyk privato colloquio koncertujących posłów do zgody nakłaniał et fervores mollifikował.

Jmp. sieradzki uznając, iż Bóg chciał, ażeby świat od początku swego był sub lege, przywiódł legem naturae scriptae et gratiae. Kto się więc poczuwa do grzechu politycznego na sumieniu, aby się z tej izby rugował. Dowodził także, jako i nominacya na marszałkostwo nie czyni activos, ale nowa laska. Praejudicatum⁴⁾ za ś. p. ojca jmcí pana marszałka, iż poseł przed obraniem nowego marszałka sejm zerwał.

Jmp. Burzyński⁵⁾, odstąpiwszy od swego zdania o rugach, ze wszystkim się zgadzał w propozycjach jmcí pana Małachow-

¹⁾ Kr. II: *przemawiają dalej Jałowicki, Eydziatowicz, Skarbek.* ²⁾ Kr. II: Leśnickiemu. ³⁾ Kr. II d.: jmp. sandomirski Czartoryski, łowczy koronny, wniósł: ci, którzy byli in activitate wotowania marszałka, niemasz o nich kwestyi. Jmp. płocki Zieliński, że poszedł aequanimitate, nie wotując na marszałka, tantisper suspenditur ab activitate ad satisfactionem partis, przytym upraszał, aby nie wchodzić in cognitionem objekeyi tych, którzy wotowali. ⁴⁾ Według Kr. I cytuje ten preiudyk Burzyński. ⁵⁾ Kr. II: Jeżeli sejm być może pod starą łaską zerwany, co się dzieje per activitatem posła przed obraniem marszałka, com ja sam zrobił anno 1730, czego się nie wstydzę, a to dla ukrzywdzonej alternaty Księstwa Litewskiego przy złożeniu sejmu ekstraordynaryjnego w Warszawie, byłem posłem stamtąd i zerwałem: zaczym, jeżeli activitas posła przed elekcją marszałka jest apprehendowana, tymbardziej po wotowaniu jego na marszałka.

skiego, oświecimskiego, tak dalece, iż przydał, gdyby się w czymkolwiek nie zgadzał, anathema sit.

Jmp. marszałek, narzekając na nieszczęśliwość izby poselskiej, że drugi dzień inaniter strawiony, życzył meliora lapsis, aby nie oddać rachunku Bogu za czas stracony ojczyźnie, któryby się na zbawienną obrócić mógł radę. Życzył zatem jak najprędzej hommagium reddere Majestati, a wtym solwował sesyą in crastinum na godzinę ósmą.

SESYA CZWARTA.

Die 6 Octobris.

Jmp. marszałek, reasumując o godzinie 11 sesyą, przyznał, iż pobłogosławił Bóg wolnej ojczyźnie naszej, pozwalając czasu do obrad tak potrzebnych, że i dzień nam dziś świeci weselszy, i Bóg jest z nami. Est Deus in nobis, agitante calescimus illo. Lecz szkoda, że tak drogi czas próżno stracony, quantum Deus tantum tempus, który tracąc, timendum, żebyśmy nas samych i naszej wolności nie stracili, i to królestwo, co niegdyś innym dawało imperia, aby się nie stało derisio et divisio nationum. Przeto zaniechać dyferencyi i dyfidencyi, a do obrad amore patriae optimique patris patriae życzył przystąpić, mówiąc: hodie si vocem meam audieritis, nolite obdurare corda vestra.

Jmp. Zabiello, poseł kowieński¹⁾, wotum swoje od powinszowania marszałka i całej izby zaczawszy, activitatem posłów próbował, pytając: gdyby też który poseł, mający na sobie nexum juris, a był legitime obrany, potym tu z instrukcyą ekspedywany, i gdyby tacy posłowie obrali marszałka, czyby przez nich valide obrany? Jeżeli invalide, na cóżby pod takim marszałkiem sejm kontynuować? jeżeli valide, na cóżby takich ekskludować elektorów marszałka; alias gdyby tak być miało, protestando stitit activitatem.²⁾

¹⁾ N. III d.: któremu tylko interlocutorie mówić pozwolono. Kr. II: Siruć; W.: Walewski. ²⁾ N. III: Jmp. Rusocki, poseł oświecimski młodszy, z tym się ogłosił: ponieważ wczoraj zatamowano głosy, więc i ja dnia dzisiejszego sisto activitatem. J. W. jmp. Łaniewski, pisarz W. Ks. Lit., poseł inflancki, nie pozwalał także na głosy, ex quo ad solam irritationem proveniunt,

Jmp. marszałek nad wątpliwością zgody i niezgody pro et contra concertantium zadumiony, na obie strony żalosnym spoglądając okiem, do zgody animował, pytając się: jeżeli ma izba zostawać sub passivitate, na cóż się tedy tu zjechaliśmy? Interea ichmciów panów oświecimskich o powrócenie activitatis wczoraj zatamowanej upraszał. Szlachty z protestacyami wychodzących i rugów wyglądających było wiele, którzy głośno wołali o rugi. Wtym panowie posłowie, powstawszy z miejsc swoich, in longo murmure persistebant.¹⁾

Jmp. marszałek, widząc głos od Boga wolny, wolny od natury i od wolnej ojczyzny in passivitate zostający et in passione, miał nad nim kompasę oraz lugubri ore ichmciów panów

nizeli do uspokojenia materyi. *Potym kontradycenci produkują manifesta przeciwko posłowi dobrzyńskiemu; perswazyje, ogólne poruszenie i powrót na miejsca.* Ichmość panowie wiscy oświadczyli się, że choćby jmp. oświecimski przywrócił activitatem, my jednak od swojej propozycyi nie odstępimy. Jmp. Jastkowski (*sic*), kaliski, utrzymując ichmciów panów dobrzyńskich, exposuit, że nie godzi się posła rugować in activitate będącego, jako to głos wotujący na jmp. marszałka ulegitymowanego, non obstante natenczas, jako prawo chce mieć, ulla objectione; exinde wnosil has sequelas, jeżeliby się to, uchowaj Boże, stało, rugować posła activum, mającego od ziemi instrukcyą, która wiem, że niema nil w sobie nocivi bono publico, fidei, Majestati et libertati. Byłoby to suffocare spiritum libertatis; sequeretur zatym to, że ta ziemia, która propter commodum sui et boni publici posła constituit, miałaby justum zelum in oppressione honoru swojego upomnieć się, a mogąc uczynić motum w prowincyi swojej, podobna by była revolutio do szwedzkiej, et si philosophi estis, ipsi sibi formate consequentias. Naco ichmość panowie wiscy reponendo discursive negarunt, że szwedzka nie z takich formabatur okoliczność. Jmp. marszałek: Słów nie staje, o jedno prosząc ichm. panów oświecimskich, wiskich, m. w. m. panów, ażeby od tamujących dalszych obrad materyi cursum recedere chcieli. Jmp. oświecimski młodszy ea conditione activitatem izbie przywrócić deklarował, jeżeli rugi sądzone będą i contradicentes satisfacti zostaną. Jmp. Łaniewski inflancki o restytucyą activitatis dopraszając się, non contradicebat rugom, tylko na tych, którzy nie weszli in activitatem, a że wszyscy ichmość panowie posłowie są activi, na kogóż rugi extendi mają? *Znów poruszenie, aklamacye przeciw rugom, głos Skarbka w sprawie pluralitatis.* ¹⁾ N. F.: le bruit devint plus grand que jamais dans la chambre.

oświecimskich upraszał, tak iż większa część ichmciców posłów o przywrócenie tejże *activitatis*, ruszywszy się z miejsc, upraszali, lecz *in cassum*.

Jmp. Sapieha, łowczy litewski, gdy nie mogli wynaleźć *passiva voce medium* do powrócenia *activitatem*, mówił interlocutorie do jmcici pana marszałka: trzeba będzie ekspedycować do Najjaśniejszego Majestatu *patrem patriae cum supplici libello*, aby nam chciał jakie z łaski pańskiej *providere medium*, ponieważ i litewska prowincya także *stitit activitatem*.

Było *pro et contra* interlocutorie et *confuse extra loca concertantium* nie mało obiekcyi, ale partykularnych.

Jmp. Walewski intulit, że gdyby nie nastąpiły rugi, rugowana była by cała wolność et *liberum veto*.¹⁾ A przytym trzeba zawsze uważać cyrkumstancye: *quis, quid et cur etc.* Kto podaje manifesta? oto partykularna jedna osoba, nie mając żadnej powagi, a przeciw komu? przeciw posłowi, charaktery województw, ziem i powiatów na sobie noszącemu. Co? oto manifest z bagatelną pretensyą, ledwo kilka groszy wartą, uczyniony w wójtowski albo w burgrabskim sądzie, a zaś poseł od województw, ziem i powiatów obrany. Gdzież? oto nie uczyniwszy za starej łaski pilności, szuka *extra sphaeram tempus et negotia* województw traktującego dla prywaty jakiejś rugować.

Jmp. Walewski odpowiedział: w charakterze szlachcic jest równy każdemu posłowi, w charakterze zaś limitowany prawem, jednak i poseł pod tymże zostaje, bo prawo i zwyczaj dotychczas pozwalał szlachcicowi, aby posła *nexu juris obstrictum* mógł podczas rugów konwinkować, a lubo prywatny interes, lecz *publicum*, bo *commune tangit bonum*: jeżeli to prawo i zwyczaj zniesiemy, nie wiem, gdzie się dopominać sprawiedliwości, w trybunałach już nie, i tu też *in officina legum* chcą zabraniać.

Jmp. Skarbek, poseł halicki²⁾: nie wiem, na co się te rugi przydadzą, że tak *stricte repetuntur*; nie jeden rugiet, lecz po czasie. Mówimy, że prawo przez te rugi zgwałcone będzie; nie widzę ja tu *vim legis*, w mniemanej tylko, a nie pewnej *objiciendum* krzywdzie. Mówią: nie co inszego, tylko prawa łamie się; nie to całej Rzplitej ani województwa nie naruszy, ani ujmie żadnej ziemi. Nie obroni nas prawo, gdy nastąpi lewa potężna

¹⁾ W. *trafnie d.*: jmp. kaliski intulit, że... ²⁾ N. III: Jastkowski (!) kaliski.

na nas ręka. Przypominał sejm lubelski 1703, że podobnym sposobem, w kontradykcyach zaczętych in nugis czy rugis traktowany, infelici zakończony eventu, bo zerwany, nastąpiła konfederacya, wojna szwedzka.

Jmp. oświęcimski starszy: gdyby non admitterent do satysfakcyi tych objicientes, co posłów samych obrali, coby mówiły ziemie i powiaty o naszej teraz sprawiedliwości i odmianie przez nas prawa i zwyczajów? czy to in praetorio, czy in castro manifesta czynione, lex disquirere non jubet, lecz rugi każe czynić, i ci którzy są szlachta zabierają się sprawiedliwe swe pretensye probować.

Jmp. kaliski mówił o tym, co objecit, jest privata persona, a ten całe województwa na sobie prezentuje; ten partykularny mniemany interes, a ten województw, ziem, Rzplitej całej, oraz negotia saeculorum w sobie continet, a ma być rugowany.

Jmp. oświęcimski odpowiedział, iż wziął z relacyi samego jmcia pana kaliskiego, że jmp. chorąży kolega nie był na sejmiku; czemuż nie wychodzi pod łaskę, przeciw prawu siedzi. sub nexu juris będący? Przywiódł konstytucyą 1736, która vim patitur.

Jmp. Podoski, poseł rożański, świadczył jmcia panem marszałkiem, że był kolega na sejmiku.

Jmp. marszałek privatim odpowiedział: miałem relacyą o tym, ale sam nie wiedziałem.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, interlocutorie mówił, iż my tu nie poselską, lecz lekarzów na siebie zabieramy funkcją; leczymy obrady nasze, bo zdrowia nie mają. Z miejsc się porywamy, znak to ciężko chorego, że z miejsca na miejsce się rzuca. Mamy lekarstwo prawo, ale go użyć nie umiemy, bo jedni tak, drudzy contra chcą, toż lekarstwo jest toxicum et pharmacum dla złego używania, decocta non bene cocta ad mortem vergunt; timendum, ażeby te nasze medycyny, przy radach naszych pomieszczone, nie umorzyły sejmu. Mnie się zda, że kto semel activus, semper activus, a raczej życzyłbym per pluralitatem, jak i w trybunałach rozsądzić pretensye objicientium.

Jmp. Walewski: insza trybunał, insza sejm, nie mamy takiego prawa pluralitate na sejmach konkludować, ale jednego głos całość wszystkich praw i swobód utrzymuje.

Jmp. Skarbek: medium tenere beati, lepiej zawsze se-

curiora tenere. Cóż nam prawo pomoże, gdy lewe skrzydło nieprzyjaciela na nas uderzy? Silent inter arma leges, już dawno pierwszy mówił, iż ardet proximus Ucalegon, tleje nieprzyjazna iskierka, której pod popiołem mniejszej kompenetracyi pogrzebionej nikt nie widzi albo rzadko przenika.

Znowu contra pluralitatem reclamatum. Książę jmc Radziwiłł, koniuszy W. Ks. Lit., gdy tamowali in passivitate głos, rzekł: niewiem, czemu tego nie mam szczęścia, ażebym mógł mieć głos wolny, wszak i ja jestem os de ossibus vestris, caro de carne vestra.

Jmp. marszałek, uskarżając się, że mu słów nie stało do wypersadowania zgody, przeproszał jednak ichmciów panów posłów, aby activitatem przywrócili; którego przykładem większa część posłów, wstawszy z miejsc swoich, o toż upraszali, a ichmość panowie oświecimscy wzajemnie o satysfakcyą prawa upraszali, a dopiero activitatem przywrócić mieli.

Jmp. kaliski także upraszał przez jmci pana marszałka, na co odpowiedział: nie nas prosić zelantes pro domo legis, ale ichmciów panów posłów sub nexu juris będących, aby według prawa stąd ustąpić chcieli.

Jmp. marszałek, nie otrzymawszy od ichmciów panów oświecimskich i innych sui desiderii effectum, pytał się, jeżeli zgodnie cała izba ma przystąpić do rugów. Alii affirmative, alii negative odpowiedzieli.

Jmp. Małachowski, nie pozwalając activitatem, intulit, że sam nie chce już mówić, i niemasz czego słuchać, kiedy prawa niemasz w egzekucyi, i deducebat, że rugi pod nową laską mają być.

Jmp. kaliski młodszy allegabat, że pod starą laską mają być zakonnotowane obiekty, pytając się, gdzie na to prawo?

Jmp. oświecimski starszy upraszał explicite, aby jmp. kaliski starszy chciał objicientes uspokoić, albo iść pod laskę.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, intulit, że libertas est pupilla, delikatnie się z nią obchodzić, lecz my, często chcąc onej uczynić satysfakcyą, sami łamiemy: pierwszy niech na mię rzuci kamień, qui sine peccato est. Złamane już jest prawo, gdy podatki umniejszono, otóż pupilla libertas choruje nieraz; widzieć nie może, nie zna brat brata, i nie widząc niby, mówi: Moskal to, nie znam go! Repone odia, a przystąp ad medelam publicae

libertatis. Mówią niektórzy: pękały się sejmy, a przecie wolność stoi. Mówił, iż ardet Ucalegon, do czasu dzban wodę nosi, może z tym sejmem upadającym upaść wolność, a jako przedtem inferebat, tak znowu konfirmował, że pluralitate te rugi mają być osądzone.

Jmp. Walewski¹⁾ odpowiedział: alia est res na sejmie.

Książę jmc Radziwiłł koniuszy z tymże jmcia swoje stosował sensus.

Litewska prowincya prosiła o wynalezienie medium uspokojenia rugów, dowodząc, iż posłowie pod starą łaską nie mają jus vetandi.

Jmp. kaliski contra citavit konstytucyą anni 1645, de lege vetandi w izbie poselskiej, dowodząc, że poseł in passione może mieć liberum veto.

Książę jmc Radziwiłł życzył zgody i wynalezienia sposobów, aby jak najprędzej można przyjść ad Majestatem do ucałowania ręki pańskiej.

Jmp. marszałek komparował izbę poselską z miastem apokaliptycznym. Vidi civitatem de caelo descendentem, posłów tytułując nuntios caelestes, angelos obserwancyi prawa, custodes legum, których upraszał do zgodnej harmonii, wzywając Boga na pomoc. Nisi Dominus custodierit civitatem, frustra etc., nisi custodierit illam, in vanum laborat, qui custodit illam, i tak dzień jutrzejszy festu J. Kr. Mości życzył, aby był szczęśliwszy i do zgody, i do ucałowania ręki pańskiej, a sesyą praecise na godzinę ósmą solwował.²⁾

SESYA PIĄTA.

Die 7 Octobris.

Jmp. marszałek przy zagajeniu sesyi dzisiejszej, czynił sobie i izbie całą nadzieję, że te kontrowersye przez trzy dni

¹⁾ N. III: reprobando illacyą jmp. halickiego, tym convincebat, iż per pluralitatem decydować, jeżeli mają być rugi albo nie, w izbie poselskiej, gdzie a condita Republica vox libera vetandi inviolabilem zachowuje valorem i bardziej coraz przez prawa, konstytucye roboratur, byłoby to tollere libertatem et liberum veto. *Dalej głos marszałka, zamykający sesyę.* ²⁾ N. III zawsze szczegółowo streszcza mowy marszałka; Kr. II bardzo skraca spór o rugi.

cum maximo agitujące się motu, w jednej o rugach materji cum solatio zakończą się.¹⁾

Jmp. Jackowski²⁾, kaliski poseł, instabat u ichmciów panów posłów litewskich, aby zatamowaną na dniu wczorajszym activitatem przywrócili. Na co reposuit jmp. Horain, że jeżeli na fundamencie prawa rugi dopuszczone będą, activitatem powróci, oświadczając się, że podczas laski jego dla tumultu i czasu przedłużonego o manifestach tylko mówić słyszał a latere, ale od żadnego kontradycenta manifestów nie odbierał.

Co i jmp. Mikucki, poseł wiski, emundando rzetelność jmci pana Horaina, potwierdził.

Jmp. Lasocki, poseł gostyński, fassus, że in hoc turbido słyszał contradicentes et praecustodientes, aby rugi na dzień jutrzejszy odłożone były, co że non subsecutum, perswadował izbie poselskiej, ne vim lex patiatur.

Jmp. Burzyński, poseł smoleński, za niepłatne to uznał kontradykce, które się pod starą nie stały laską, a zatym plenios activitatis tych być sądził, którzy in activitatem weszli przez obranie marszałka.³⁾

¹⁾ **N. III d.**: Pytał oraz, jeżeli zatamowana na dniu wczorajszym przez jmp. oświecimskiego młodszego izbie poselskiej activitas jest przywrócona. Jmp. oświecimski młodszy interlocutorie, iż natenczas activitas restituenda, kiedy w zaniesionej już nieraz materji satisfactio stanie się w sądzeniu rugów. Jmp. marszałek upraszał jmp. wileńskiego starszego, aby chciał elucydować, jeżeli który poszedł pod laskę, albo jeżeli słyszał na kogo głosy contradicentium circa electionem. *Po głosie Horaina* jmp. marszałek: Danda fides jmci panu wileńskiemu, jako intaminatae fidei posłowi. Jmp. oświecimski starszy: powinna też dari fides prekustodycy ichmciów panów wiskich. *Dalej Burzyński.* ²⁾ **N. F. właściwie**: Miaskowski. **Kr. II**: Tu jmp. wileński prosił, żeby jego głosu nie brać in explicationem, którym już deklarował, że były pod starą laską kontradykce, ale nie wiedzieć, czyje, co i jakie. Zaczynam prosił, żeby jego intaminata fides in cribram nie szła, *Aleksandrowicz wróży konfederacyę i inne nieszczęścia z kłótni*. Conclamatum na niego: to co, mości panie lidzki, to wmpan pierwszym konfederatem! ³⁾ **N. III d.**: Jmp. marszałek: dotąd zostajemy sub scopis nieszczęśliwości naszej: azaliz non obstringit amor patriae, amor boni publici, zelus iustitiae wmpanów, iż infructuoso eventu czas tracimy? Należało już navem opera nostra ad portum felicitis navigii dopędzić, a my

Jmp. Horain, poseł wileński, po odprawionych kilku poselskich funkcyjach nie słyszał, aby po obraniu marszałka rugować już raz activos miano: a więc pobudzał wszystkich ichmciów panów posłów, aby sopita hac inutuli quaestione ad seniora przystąpili.

Jmp. Małachowski, poseł oświecimski, nie mogąc praeferre niepotrzebnych in contra o tych rugach propozycji, i już raz tę materią chcąc widzieć uspokojoną, upraszał jmcj pana marszałka, aby activitate sua prawu dał swój walor, nakoniec ogłaszał się, iż żadną miarą nie przywróci activitatem całej izby poselskiej, nim rugi uspokojone będą.

Wtym, widząc jmp. marszałek zaciętość ichmciów, satisfaciendo desideriis niektórych, upraszał jmcj pana oświecimskiego, aby chciał izbie całej zatamowaną powrócić activitatem, i tę materią rugów per turnum jak najprędzej uspokoić, na co in et contra były zdania, ale in passivitate.

Jmp. Działyński, poseł dobrzyński, interlocutorie justyfikował się, jako dobrze et solenniter posłem był obrany, domagając się, aby restituta activitate sibi plenius de objectionibus mógł się emundować. Na co replikował jmp. oświecimski, że jeżeli contradicentes jmcj ustąpili, i sam się deklarował ustąpić.

Jmp. Tarło, poseł goszczyński¹⁾, mając objekcją nexus juris na sobie, solicytował jmcj pana oświecimskiego o przywrócenie activitatis, aby także mógł mieć campum dla siebie justyfikacyi; jakoż mu pozwolono in passivitate. A zatym jmp. Horain, poseł wileński, klarygował się imieniem całej litewskiej prowincyi, aby zlej nie podpadała opinii w zastanowieniu activitatis i czas na tym zabierała: chętnie ją przywraca, byleby tym torem i drudzy ichmoście poszli.

tylko caecis erramus in undis. Życzył zatym unanimatem votum. Jmp. wileński starszy praecustodivit, iż Księstwo Litewskie nie powinno żadnemu in sistencia activitatis podlegać rozumieniu, bo kto onej resistere chce, restituat, ale jako zawsze in attentione legum zostawali, tak i teraz ma się permissive. Jmp. marszałek nomine całej izbie dziękował prowincyi litewskiej, że propter bonum publicum quam meliores actus permittere pragną. Dalej Tarło w pozwolonym tylko do powitania izby głosie swoim życzy powodzenia obradom. ¹⁾ N. III: podlaski; miało być właściwie: starosta goszczyński, poseł podolski.

Interea jmp. goszczyński, zamówiony reasumując głos, z okazji festu dzisiejszego wzmiankę uczynił o niesfatygowanym nigdy J. Kr. Mości około Rzplitej pieczołowaniu, to czyniąc augurium, że przy tak godnym marszałku szczęśliwy ten sejm odbierze skutek, rekomendując się cały izbie, aby delacyi na niego mniej fundamentalnych nie uważając, w braterskich go zachowali sercach.

Jmp. Skarbek, poseł halicki¹⁾, zacząwszy a similitudine wolności naszej, skomparowanej z rajem i jabłkiem, i uczyniwszy podobieństwo dyfidencyi tych do zdrady węża, animował do zgody układnym dyskursem, lecz na końcu, poalterowany historią przywiedzioną przez siebie przy stole księcia jmci prymasa (jako sam wyznał in stuba), zdał się agere contra rationem, odstępując a rationibus statisticis. Wiele przytym rzeczy mówił inconvenienter, czym do śmiechu pobudziwszy całą izbę, zirytowany wyszedł.

Jmp. Chreptowicz, poseł grodzieński²⁾, żaląc się na dysensye przy zaczynającym się sejmie, reprezentował ichmciom, aby przy festynie dzisiejszym od kilku dni agitującą się materją zakończyli i na ukontentowanie pana do pocałowania ręki jego pośpieszyli; przymówił się także za posłami dobrzyńskimi, jako żadnej pod starą laską na nich nie słyszał kontradykcyi.

Jmp. Wołłowicz³⁾, poseł słonimski, za rzecz niesłuszną poczytał, aby ci, którzy pod starą laską byli activi, przeciwko prawu pod nową laską ab activitate mieli być exclusi, na tych zaś, którzyby jeszcze in activitatem nie weszli byli, omnem rigorem prawa extendi domagał się.

Jmp. Dąbrowski, poseł wilkomirski⁴⁾, upraszał jmci pana marszałka, aby motos chciał componere fluctus i wynalazł media, upraszając ichmciów panów ministrów ad interpositionem do ichmościów panów posłów oświecimskich i wiskich o przywrócenie activitatis.

Jmp. marszałek⁵⁾ przy egzageracyi żalu na tak wielką

¹⁾ Mowa opuszczona zarówno w Kr. II, jak i w N. III.

²⁾ Obszernie w Kr. II. ³⁾ N. III: Czacki czerniechowski; Kr. II: Sapięha słonimski; N. F. opuszcza tę mowę. ⁴⁾ Kr. II: Sapięha, star. puński; N. F.: Chreptowicz grodzieński; N. III: Działyński, poseł dobrzyński. ⁵⁾ N. III d.: Prosiłbym ichmciów pp. ministrów, ale lepiejby było, aby prywatne między sobą zachodzące dyfidencye privatim, non publice uspokoiły się.

zaciętość, upraszał ichmciów panów posłów, aby przynajmniej passive pozwolili mieć głos ichmciom panom posłom dobrzyńskim, ale na to zaszyły kontradykce, i niektórzy turmatim z miejsc się swoich ruszyli.

Jmp. marszałek po długich kontrowersyach upraszał pełnym afektem za jmcia panem posłem płockim ¹⁾, donosząc, że już obicyentów uspokoił, i perswadował, aby był ad activitatem przypuszczony. Negowali wszyscy ichmcie, nie chcąc jednego nad siebie widzieć szczęśliwszego in passivitate.

Jmp. Małachowski, poseł oświecimski, intulit, że wie, dlaczego jmp. płocki chce wziąć głos, bo przez niego chce zabrać sobie inwestyturę activitatis, ponieważ ichmcie ułożyli sobie tę plantę nowego prawa, że przez głos zabrany activi zostają; o czym długa była discursiva kontrowersya, po której, widząc tak drogiego czasu utratę, jmp. marszałek dla prędszego ułatwienia trudności uczynił relacją całej izbie, że na dniu wczorajszym zarzucone były obicyentów kondemnaty, to jest jmcie panu Zielińskiemu, posłowi płockiemu, przez plenipotentą jw. jmcie pana hetmana polnego koronnego, jmcie panu Dąbrowskiemu, posłowi wilkomirskiemu, i ichmciom panom posłom dobrzyńskim. ²⁾

Po przywróceniu tandem sobie activitatis, jmp. Zieliński upraszał jmcie pana marszałka, aby sua auctoritate nakłonił ichmciów panów ministrów do wynalezienia sposobu zakończenia tej tęskliwej materyi, poddając się sam pod prawo, gotowy nawet i z miejsca ustąpić, jeżeliby jaką kto do niego miał pretensyą; a że ichmciom panom dobrzyńskim mówić nie dano, prywatnie między sobą konferowali.

Jmp. poseł kaliski ³⁾, chcąc per pluralitatem votorum tę decydować sprawę, jeżeli ichmcie panowie posłowie dobrzyńscy legitime są obrani, necne, jmp. Małachowski, poseł oświe-

¹⁾ N. F.: Zielińskim. ²⁾ Według N. III Małachowski *zgadza się dopuścić do głosu Zielińskiego*. Jmp. Działyński dobrzyński: jeżeli jmp. płocki meretur hanc gratiam jmp. oświecimskiego, a czemuż i mnie, jako in activitate już będącemu, mówić active nie pozwala? Więc i ja sisto activitatem. Jmp. oświecimski Małachowski, retorquendo praetensionem jmp. dobrzyńskiego, protestował się: ponieważ wmpan illegitime obrany, nie już tedy qua poseł, lecz acsi poseł, nie tylko tu, ale coram gentibus ogłaszać będę. ³⁾ Tak samo N. III; N. F. d.: Niegolewski.

cimski ¹⁾, nie dopuszczając per pluralitatem in praepudicium libertatis, na to nie pozwolił.

Jmp. Działyński, poseł dobrzyński starszy, chcąc koniec tych uczynić dyscertycyi, libere poszedł pod łaskę i podczas kontrowersyi prywatnych uspokoił kontradycenta swego.

Jmp. marszałek ²⁾, widząc satisfactam legem przez jncei

¹⁾ N. III: interlocutorie: Na cóż tu ma być pluralitas, czy dlatego, ażeby wolny głos był konsyderowany? ²⁾ N. III d.: Jmp. marszałek: Jest za co Bogu dziękować, kiedy plena satisfactio stała się prawu 1690 o rugach opisanemu, gdy jmp. dobrzyński aequanimitate sua idzie pod łaskę, oddaje intaminatum suum honorem sub iudicium wmpanów. Rugi co są, jeżeli nie sąd? Więc sądy asesorskie, trybunalskie, tak i sądy sejmowe per pluralitatem votorum swoje formare zwykły dekreta. Upraszał tedy ichmciów, ażeby turnus nie był tamowany. Suplikował oraz jmp. oświecimskiego starszego o przywrócenie activitatem, który przywrócił. Post quam resistantiam zabrał głos jmp. oświecimski starszy: Rzecz pewna, że każdego w ojczyźnie honor równie z własnym, wielkie imię ichmciów panów Działyńskich, jak i swój na zawsze in integro konserwować pragnę; nie rozumiem tedy, ażebyś wmpan* to mnie za złe poczytał, iż śmieło prawdę powiem: fiat inimicus homo verum dicens. Bodajby się takie więcej nie mnożyły praepudicata, ażeby, nie będąc na sejmiku, stawać in praesentia charakteru poselskiego, czego prawa tak strictissime zakazały! Zasiadając już tu nieraz w izbie poselskiej, nie popełniłem nigdy ekscesu contra aequalitatem, contra aequanimitatem; obserwowałem zawsze vocem vetandi, praktykowałem też nieraz sądy sejmowe: nie stało się tam nigdy in praepudicium wolności, która tu na tym miejscu, jako in tabella legis, powinna in depressione sua odbierać auxilia. W sądach trybunalskich jedne tylko abusus stają się: kiedy illegitime obrany sędzia podpadnie sub amica pectora, może illegitimitatem pluralitas votorum restaurare jemn, na co jako nigdy pozwolić nie mogą, testent me coelum et terra; tak kiedy jest zgoda wmpanów do kryskowania, czynicie to sobie, a ja kryślić nie dam. Jmp. marszałek: Wolny głos adoro, tak pretensya liberi veto, która przez te kilka dni agitabat, bierze już omnem satisfactionem vigore konstytucyi 1690, iż poseł, mający zadaną sobie czy to manifestem, czy to nexu juris objekeyą, sądzony być ma. Ponieważ wmpan nie pozwalasz pluralitatem do kreskowania, pytam się wmpana, jakże to zgadnąć możesz, że jmp. dobrzyński będzie in caractere poselstwa albo nie? Upraszał zatem imieniem wszystkich ichmciów panów posłów jmp. oświecimskiego o pozwolenie turnum, i gdy jmp. marszałek był upewniony od jncei pana,

pana Działyńskiego, że poszedł pod laskę, upraszał ichmciów zakończyć materią rugów i activitatem przywrócić.

Jmp. Małachowski, powróciwszy activitatem, zabrał głos, należyte jnci panu Działyńskiemu dając encomia, upraszał jednak jnci pana marszałka, aby województwa per turnum w tej materji jeszcze głosy miały, allegando, że wielu jest takich, którzy illegitime będąc obrani, na sejmach i trybunałach zasiadają, przez co się dzieje prawa opresya.

Jmp. Działyński, poseł poznański, upominał się o deklaracyą in fundamento praecustoditionis ratione alternaty przy obraniu marszałka uczynionej, allegando, że ponieważ marszałek jest z Wielkopolskiej, więc aby i posłowie wielkopolscy mieli precedencyą, na co mu replikował książę jmc Radziwiłł, koniuszcy lit., że marszałek lubo jest z Wielkiej Polskiej posłem, non sequitur, aby i posłowie mogli mieć precedencyą.

Jmp. marszałek, słysząc, że te pretensye o alternacie niemaloby czasu zabrały, perswadował ad turnum przystąpić. A że najpierwsze województwa około precedencyi alternaty w kontrowersyi z sobą zostają, życzył tymże województwom, non praejudicando in posterum, aby tantisper chcieli zostać in passivitate obadwa, póki się od niższych województw nie uspokoi o rugach turnus. Na co wszyscy zezwolili.¹⁾ Węc na zakończenie już tej utęsknionej materji o rugach, obicyentów rozkazał manifesta podane czytać.²⁾

Pierwszy czytany przeciw jnci panu Działyńskiemu, po-

iz nie miał tamować głosów per turnum, dał głos województwu poznańskiemu. Reclamaverunt ichmość panowie krakowscy: Niemasz zgody na głosy! *Dalej Działyński pozn.* ¹⁾ N. III d.: Jmp. kaliski intulit, ażeby jmp. dobrzyński instrukcyą od ziemi, a ichmość panowie obicientes manifesta seu nexum juris pokazali. Tandem czytano publice manifesta *etc.* ²⁾ Kr. II: Jeden w Kowalewie sabbato post festum S. Bartholomei coram actis civitatis scabinalibus, vacanti jurisdictione castrensi covaleviensi, ex parte Białowiejskiego, Nałęczu i innych uczyniony. Dwa w Lipnie mieście coram actis scabinalibus ob commorationem alumnorum castrensi bobjovnicensibus in comitiis in Lipno et impossibilitatem castris aditus, feria secunda ante festum S. Bartholomei ex parte nonnullorum nobilium terrae Dobrinensis possessionatorum zaniesione. Czwarty w Płocku in festo Aegidii abbatis uczyniony. Książę marszałek *etc.*

słowi dobrzyńskiemu, od jmci pana Olszewskiego uczyniony w Poznaniu feria secunda post festum S. Bartholomei anno currenti w sądach ławnickich; czytane i drugie, od innych szlachty poczynione.

Po tych objekeyach i dyferencyach ugodzonych miał mowę jmp. marszałek, dziękując Panu Bogu za ugodzone querulantium serca, że tandem ichmciom panom dobrzyńskim nie tamowali głosów.

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski, wrzuciwszy kwestyą, jeżeli jest już satisfactum o rugach, że objicientes ichmciom panom posłom dobrzyńskim nie tamują głosów¹⁾, próbował in contra totum actum electionis posłów et de nullitate totius actus uczynione manifesta; nadto pytał się, jeżeli jeszcze znajdują się tacy contradicentes.

Jmp. marszałek, po kilkakroć pytając się, jeżeliby kto nie miał objekeyi przeciwko panom posłom, a gdy żadnego nie było, i te manifesta, które bardziej personas posłów, niż ziemi dobrzyńskiej tykały, annihiłowane zostały, namawiał do jaknajprędszego pośpieszenia w pożądane ucałowanie ręki pańskiej.

Jmp. Horain, poseł wileński, dilatato corde z radości, że się tak przedłużona zakończyła o rugach materya, przypisał całej izbie poselskiej felicitatem, oraz festivitatem Królowi Jmci powinszowawszy, do adoracyi Majestatu jego accelerare życzył.

¹⁾ N. III d.: Gdybym mocno podyskutować chciał, dowiedziałbym, iż nie jest na woli tej szlachty odstąpić kontradykeyi. Appello legem, qui servavi eam: kiedy manifesta de nullitate actus zamiesione, nulla ich natenczas potestas; kiedy tylko ad personas objectio, wtenczas może być ex persona quitatio. Prosił tandem interprete lege spytać się, jeżeli niemasz kontradykeyi. Iterum ichmość contradicentes odezwali się. Po umiarkowaniu jednak zupełnym tychże ichmciów jmp. dobrzyński dalszemu in gratias actoriis jw. jmp. marszałkowi, ichmciom panom posłom, że honor jego swój w nich znalazł respekt, rezerwował czasowi. Jmp. Horain wileński praecustodivit, ażeby querulantes nie mieli więcej już locum obstandi. *Marszałek solkuje posiedzenie. Według Kr. II po zapytaniu Małachowskiego szlachta odezwiała się jeszcze: i nie ustąpimy!* Książę marszałek: Ad satisfactionem wmpana, mci panie oświęcimski, donoszę, że już ustąpili.

Jmp. marszałek, także eloquenti suada toż samo wyrażając, solwował sesyą na godzinę 8-mą, a do ucałowania ręki pańskiej na godzinę 10.

SESYA SZÓSTA.

Die 8 Octobris.

Jmp. marszałek solitis ceremoniis zaczął sesyą o godzinie pierwszej. Wyraził tandem w głosie swoim, że przez uspokojenie rugów na dniu wczorajszym i prawu zadosyć się stało i kolizye razem w tej materji ustały, stosując się do relacyi ichmciów panów posłów, in ante cum denuntiatione electionis subdelegowanych, jako per intermedium ordinem J. Kr. Mość do pocałowania ręki walecznej zapraszał. Sam też ex parte sui wszystkich ichmciów do tej animował egzakcyi; niżejliby zaś to złączenie nastąpić miało, obligował onych, aby subiekta w ojezyźnie zasłużone capacia do wakansów per turnum rekomendowali.

Po skończonej mowie jmcí pana marszałka¹⁾ powstała interlocutorie (*kontrowersya*)²⁾ na jmcí pana Podoskiego, posła dobrzyńskiego drugiego, ex impulsu jmcí pana Tyzenhauza, starosty inturskiego, ex ratione nieugodzonych jeszcze de toto na siebie objekeyi; a że querulans recessit, zabrał głos jmp. dobrzyński młodszy z podziękowaniem jmcí panu marszałkowi, nie skapiąc pochwał jego, które sobie z antenatów swoich promeruit, i sam dotąd przez tyle sejmowych funkcyi circa manutentionem libertatis zarabia.

Odezwał się zatym jmp. Horain interlocutorie, aby, ponieważ rugi są uspokojone na dniu wczorajszym, abhinc querulantes słuchani nie byli.

Książę jmcí Jabłonowski, poseł halicki³⁾, uczynił dygresyą po enkomizacyach swoich jmcí pana marszałka do sławnej niegdę Rzplitej Greckiej, i dawnej Rzymskiego państwa wolności, które

¹⁾ N. III: odezwali się ichm. panowie contradicentes z objekeyami, activitatem tamującemi ichmciom panom mozyrskim. Jmp. wileński starszy interlocutorie przypomniał deklaracyą jmp. marszałka, że dnia wczorajszego rugi są zakończone, niepowinno tedy żadne kontradykeye zagajać nam więcej i trudnić czasu. *Działyński winauje marszałkowi, życzy owocnych obrad.* ²⁾ *Uzupełnione według W.* ³⁾ Kr. II: stolnik litewski płocki.

prawie całemu światu dawały prawa, nakoniec dla domowych dysensyi, dla lekceważenia sąsiadów i nieprzyjaciół złotą utraciły wolność. Animował ichmciów, aby terażniejsze w animadwersyą wzięwszy konjunktury, na wszelkiej mieli się ostrożności, zalecał zatem, aby stany Rzplitej, mając pana tak łaskawego i ojczyznę naszą kochającego, wysokim się radom Jego poruczyli. Życzył przytym jaknajszczęśliwszego sukcesu sejmu, upraszając, aby zapomniawszy tęskliwej o rugach materyi, ad seriora przystąpili.¹⁾

Jmp. Jałowicki, poseł kijowski, upraszał, aby materya o rugach już nie była wspomniona, zagrzewając ichmciów, aby do pocałowania ręki pańskiej jako najprędzej pośpieszali. Rekomendował jmei księdza Lubieńskiego, pisarza koronnego *), jmei księdza Sołtyka, kanonika gnieźnieńskiego **), jmei pana Potockiego, siostrzeńca kasztelana kijowskiego ***), nad (*sic*) podstolstwo kijowskie.

Jmp. Działyński, poseł poznański, upominał się o deklaracyą alternaty, przez województwo krakowskie uczynioną pod starą łaską.

Jmp. Domaśłowski²⁾, poseł wytkowyjski, dziękował Bogu za to, że nas w pośród pożaru wojennego nienaruszonych zachował, Królowi zaś Jmei za niesfatygowane nigdy około całości Rzplitej pieczolowanie. Dziękował przytym jmei panu marszałkowi, że ichmciów panów dobrzyńskich, którzy libere pod łaską poszli, in activitate sua, ut magnos in patria quirites, utrzymał i ich honoru zachował.

Jmp. Sierakowski, poseł sandomirski, wniósł, że ponieważ jeszcze non de toto uspokojeni querulantes na ichmciów panów dobrzyńskich, pretendował, aby tymczasem in passivitate

¹⁾ Według N. III Jabłonowski i Jałowicki obaj przypominają i popierają zastrzeżenie Horaina przeciwko dalszym rugom.

²⁾ Obszernie w N. III; opuszczone w N. F.; według Kr. II po Jałowickim mówi Zabiełło, potem Sierakowski.

*) Władysław Aleksander Lubieński, późniejszy prymas 1759—67.

) Kajetan Sołtyk, późniejszy biskup krakowski 1758—88. *) Nie wiadomo nam nic o żadnym Potockim, któryby był synowcem Kazimierza Steckiego; jeżeli domyślać się tu przeszłego kasztelana, Józefa Stanisława Potockiego, to siostrzeńcem może być jedynie Józef, starosta szezerczki, późniejszy kasztelan łwowski, brat wojewody bełskiego.

zostawali. Co się i na tych ma extendi, którzy, unikając rugów, na pół sejmu dopiero stanąć mają, o których sam wie.¹⁾

Jmp. Horain interlocutorie pozwolił na to, aby za przyjazdem ich należytą z siebie dali satysfakcyą et campum agendi querulantibus prae custodivit.

Jmp. marszałek odpowiedział, że w najmniejszym punkcie legi satisfacere zechce, decisionique nexui juris podległych całej izby subjićiet.

Toż samo potwierdził²⁾ jmp. Sierakowski, poseł sandomirski.³⁾

Jmp. Odachowski, poseł żmudzki, ubolewając nad straconym czasem, życzył in tempore prospicere patriae; rekomendował zatym jnci księdza Lubieńskiego Majestati.

Jmp. Tarło, poseł podolski, inter Majestatis encomia żalił się, że zasłużeni w ojczyźnie przez podejście innych, mniej zasłużonych, ad bene meritorum panem docisnąć się nie mogą; objecit także jnci panu marszałkowi, że dla polityki tylko exquisit sensum ichmciów panów posłów, kogoby rekomendowali do wakansów, a wszystkie już są rozdane, czym i gazety publiczne są napelnione.

Jmp. Granowski, poseł rawski⁴⁾, upraszał jnci pana marszałka, aby tenore pactorum conventorum articulo 16 extranei żadnych w Polsce nie mieli funkcyi ad mentem constitutionis annorum 1583⁵⁾ et 1588, i żeby o tym Majestatem informować raczył. Pretendował także od jnci pana marszałka stipulatam manum, jako ten interes serio promowować będzie; inaczej do niezego przystąpić nie zechce. Pocztmistrzostwo generalne, aby ante omnia urodzonemu szlachcicowi Polakowi oddane było.⁶⁾

¹⁾ Według N. III mówca uznaje sprawę Działyńskiego za zamkniętą, waruje tylko możność rugowania spóźniających się.

²⁾ Tak samo W. ³⁾ N. III d.: Jmp. Chlebowski kaliski prae custodivit, iż któryby z ichmciów panów posłów miał na sobie jakową objekeyą, takowy etiam w pół sejmu powinien privari voce et activitate. ⁴⁾ N. III d.: ad mentem instrukcyi swojej przemawiał się, aby przyszedłszy już do powitania J. Kr. Mości, ante omnia pacta conventa et resultatum senatus consilii czytane były dla informacyi każdego posła, ut sciant fratres, an bene consulunt patres; dalej o cudzoziemcach. ⁵⁾ Tak samo W. ⁶⁾ N. III: i o to instabat et stipulatam manum upraszał jnci pana marszałka,

Jmp. Chlebo w s k i, poseł kaliski ¹⁾, dziękował J. Kr. Mości, że inter bellorum strepitus w słodkim nas dotąd zachował pokój; urgebat zatym, aby ci, na których są przewidziane procesa, voce priventur i wpół sejmu, exceptis manifestationibus comitiorum.

Jmp. Narbutt, poseł lidzki, reprezentował, aby J. Kr. Mość na zasłużonych w ojczyźnie miał wzgląd, skąd rekomendował jmcí pana Tyszkiewicza, starostę żmujdzkiego, chorążego lidzkiego ²⁾, kolegę swego, propter publica obsequia extenuatum.

Jmp. Męciński, poseł krakowski, domagał się interlo-cutorie, aby jure victi etiam wpół sejmu ex objectis emundo-wali się.

Jmp. Świąciecki, poseł miński, pokazując ukontentowanie swoje nad skończonemi rugami, czynił refleksyą, że na kondem-natach drugie trzy dni niechybnie stracą się, i dopominał się, aby ta materya penitus zarzucona była, rekomendował zatym jmcí księdza Lubieńskiego, pisarza koronnego, jmcí pana Laniewskiego, chorążego lidzkiego, jmcí pana Aleksandrowicza, posła lidzkiego ³⁾.

Jmp. Stoiński, poseł lubelski, dziękował J. Kr. Mości za ojcowskie około Rzeczypospolitej staranie i za długie pod pano-waniem jego cieszenie się pokojem, mając desiderium jako naj-prędzej do pocałowania ręki pańskiej, i w czasie sposobnym my-sleć o całości ojczyzny. Rekomendował jmcí pana wiskiego star-szego, o inszych zaś wakansach, jako to: o województwie no-wogrodzkim, podlaskim, chełmińskim, ponieważ supposuit, że są rozdane, wołał subticere ⁴⁾.

Jmp. Męciński, poseł krakowski starszy, zabrawszy głos, żałował, że się jmp. marszałek darmo fatyguje w tym punkcie nad ceremoniami, ponieważ te wszystkie dawno rozdane.

Jmp. marszałek reposuit, że jeszcze nie są rozdane wa-kanse, jako to: województwo krakowskie etc. Życzył, aby do nich capacia subjecta rekomendowali ichmość panowie posłowie.

ażeby circa interpositionem jego do Majestatu pocztmajsztrostwo generalne koronne in dispositionem jmcí pana Wolskiego konfe-rowane było, sinsecus, nie tedy cum sistentia activitatis in eo solummodo puncto klarygował się. ¹⁾ *Brak w N. III; Kr. II: Nie-golewski.* ²⁾ *N. III d.: Aleksandrowicza.* ³⁾ *D. c. aż do głosu Koźmińskiego opuszczony w N. III.* ⁴⁾ *Według Kr. II Stoiński rekomendował też Jana Tartę do generalstwa artyleryi koronnej.*

Jmp. Koźmiński, poseł poznański, upominał się o precedencją alternaty, na co mu mówić posłowie krakowscy nie dali.

Jmp. marszałek rekomendował ichmciom, aby per turnum o rozdanie wakansów głosy poszły, a gdy dawał głos pierwszemu posłowi poznańskiemu, ruszyli¹⁾ się ichmość panowie krakowscy cum rumore i mówić mu nie pozwolili.²⁾

Jmp. Działyński solicytował interlocutorie jmcí pana marszałka, aby ten głos dany był jmcí panu Koźmińskiemu na wyprobowanie legalitatis praecedentiae województwa swego, co gdy się stało, jmp. Męciniński, poseł krakowski, radził, aby per interpositionem ministrów ten interes był decydowany w domu, nie w izbie, i na tym solwować sesyą.

Jmp. Aleksandrowicz, poseł lidzki, prekaucyą uczynił, aby razem i alternata litewska si et inquantum uspokojona była.

Jmp. Koźmiński, poseł poznański, na afektacyą ichmciów panów posłów krakowskich produkował prawo ab anno 1509, w którym wzmiankę czyni o precedencyi i pierwszej kładzie województwo poznańskie, anni 1654, fol. 3, titulo: Trybunał Radomski, i inszych wiele konstytucyi, które in medium przyprowadzał, zawsze posłów poznańskich wprzód kładziono. In anno 1674, folio 41, konfederacya generalna post fata króla Michała gdy nastąpiła, na nią się pierwszej poznańskie, a potym krakowskie województwo pisało; i innych konstytucyi dowodnych wiele cytował oraz ekscerpt onych ichmciom panom posłom krakowskim komunikował. Co widząc, jmp. marszałek upraszał ichmciów panów litigantes, aby circa interventionem powagi ministrów componere się raczyli; i na tym solwował sesyą na poniedziałek.

¹⁾ W.: obruszyli. ²⁾ N. III d.: Jmp. marszałek, dwa razy dając głosy województwu poznańskiemu, dał głos województwu krakowskiemu, e converso tedy ichmość panowie poznańscy nie pozwolili na głosy. Jmp. krakowski starszy, żałując fadygi jmcí pana marszałka, upraszał, ażeby więcej tego nie czynił ceremoniału. Jmp. Koźmiński, poseł poznański młodszy, prosił o głos, którego ichmość panowie krakowscy nie pozwolili. Jmp. Działyński, poseł poznański starszy, sollicitando ichmciów pp. krakowskich, ażeby dopraszającemu się o głos jmp. Koźmińskiemu poznańskiemu interlocutorie mówić pozwolili, wyrażając (!) to, że ichmość pro zelo gloriae usum biorąc, leges confundere usiłują. *Dalej Męciniński, Aleksandrowicz, Koźmiński, zamknięcie.*

SESYA SIÓDMA.

Die 10 Octobris.

Jmp. marszałek, szukając wszelkich sposobów ułatwienia dyferencji zachodzących o alternatę, traktował prywatnie z ichmościami panami posłami aż do godziny pierwszej, po której zgaiwszy sesyą, exponebat ichmościom dolore tactus, że już ośm dni na samych tylko o precedencyą strawiło się kolizyach. Animował tedy ichmciów, aby in oblivione zostawiszy swoje pretensye, pragnącym do pocałowania ręki pańskiej sercom czasu nie zabierali i jako najprędzej z tęsknością oczekującego Króla Jmci na przyjęcie wiernych sług swoich ukontentowali. Na końcu dyskursu pobudzał do miłości braterskiej, inquirendo z ichmciów, jeżeliby mógł Królowi Jmci o tym przez jmcia pana marszałka wielkiego kor. donieść.¹⁾ Na co pro et contra turmatim wszyscy krzyknęli.

Jmp. Horain odezwał się interlocutorie, repraesentando izbie poselskiej, że ponieważ jeszcze niektóre zachodzą kontrowersye o alternatę i rekomendacye do wakansów, in suspenso je do powrotu izby poselskiej zatrzymać zyczył, a Króla Jmci, tęskliwie od godziny do godziny czekającego na oświadczenie ojcowskiej ku prawdziwym synom Rzplitej propensyi, przywitać animował.²⁾

Co usłyszawszy, ichmościowie panowie posłowie ruszyli się z miejsc swoich, prywatnemi zabawiając się dyskursami. Podczas tej perambulacyi jmp. Granowski, poseł rawski³⁾, nosząc ze sobą volumen legum, instrukcyą województwa swego et pacta conventa, obchodził wszystkich posłów, dowodząc, quod lex vim patiat, i żadnych przyjacielskich nie chcąc akceptować perswazyi, prędzej do pocałowania walecznej ręki pańskiej przystąpić nie obiecał się, póki generalne pocztmistrzostwo i inne wakanse, cudzoziemcom pooddawane, in fundamento prawa rodowitym Polakom de patria bene meritis konferowane nie będą.

¹⁾ Kr. II: krzyknęto: Zgoda! — i wtym posłał ks. marszałek sejmowy do marszałka w. kor. Bielińskiego, donosząc, że się chcą łączyć. ²⁾ Kr. II d.: Jmp. wiski Mikucki: Nie powinna ceremonia w niczym prawu praejudicare. ³⁾ *Opuszczone w N. III.*

Wkrótce potem, zjechawszy się ichmość panowie senatorowie¹⁾, po różnych miejscach konferowali cum contradicentibus, tak o alternatę, jako i o upór jmcí pana rawskiego; czego nie mogąc żadną miarą wymódz, przerwana znowu przez dwie godziny reasumował sesją jmp. marszałek, dawszy głos jmcí panu Ossolińskiemu, posłowi czerniechowskiemu, który, nie tykając zamieszanych materyi, dziękował unice za ojcowskie J. Kr. Mości circa publicum bonum staranie, życząc jmcí panu marszałkowi i ojczyźnie przez wielkie antenatów swoich zasługi dystyngwowanemu, aby pod łaską jego sejm ten ojczyźnie potrzebny faventibus superis stanąć mógł.

Potym jmp. marszałek, żaląc się nad niezgodą braci, animował ich do zgody, oraz do pocałowania ręki pańskiej zapraszając, solwował sesją na godzinę ósmą, mając nieplonną nadzieję, że za kooperacyą Ducha Świętego te się na dniu jutrzejszym uspokoją dysensye.

SESYA ÓSMA.

Die 11 Octobris.

Dla nieprędkiego ichmciów panów posłów krakowskich i poznańskich zjechania do izby poselskiej, jmp. marszałek nie mógł prędzej zagaić sesyi aż o godzinie pierwszej, ubolewając serdecznie na prywatne dysensye, które tak izbę całą agitant, jako i remoram publicznym interesom czynią. Wytykał na oko, że miłosierdzie Boskie póki nad naszą wisi ojczyzną, starać się powinniśmy skruszonemi sercami przy dziekczynieniu Bogu de salute patriae myśleć. Pytał się ichmciów, jeżeli na fundamencie wczorajszej deklaracyi uwiadomić J. Kr. Mość będzie mógł o gotowości wszystkich do pocałowania ręki pańskiej, na co większa część pozwoliła.²⁾

¹⁾ Kr. II d.: Marszałek w. kor. Bieliński i sejmowy książę Lubomirski, starosta kazimierski, wojewoda podolski Rzewuski, kanclerz koronny Małachowski prosili jmcí panów krakowskich *etc.* ²⁾ Kr. II d.: Tu chciało głosy zabierać, ale na nie niepozwalano. Jmp. Rostkowski, starosta i poseł wiski, rekomendował stolnika drohickiego Ciecierskiego, który singulariter pro injuria fortunę i honori jego w trybunałach

Fervore uwiedziony jmp. Siruć, poseł kowieński¹⁾, interlocutorie nie życzył eludere deos i pana łaskawego, który już od kilku dni tęskliwie oczekuje na przyjęcie ichmciów panów braci, i niepozwalając na żadne głosy, radził jmcí panu marszałkowi uczynić z siebie początek i ruszyć się do senatorskiej izby.

Na co wszyscy tumultuatiim krzyknęli, że niemasz zgody, osobliwie jmp. Przyjemski, starosta łomżyński, i Rostkowski, posłowie łomżyńscy, sollicitando jmcí pana marszałka, aby ta materya, całe obrady turbująca, pierwej sopiri mogła; dalej in tractu mowy swojej jmp. Rostkowski do senatu nikogo rekomendować za rzecz mniej potrzebną uznał, z racyi, że się ichmć sami promowować sposobami (*sic*), ad panem zaś bene merentium in ordine zasłużonego rekomendował jmcí pana podkomorzego kijowskiego²⁾, jmcí księdza Wodzickiego, dziekana krakowskiego³⁾).

A gdy jmp. Siruć tamował głosy, explorando ichmciów, aby czasu in cassum nie zabierali et semotis omnibus materiis jako najprędzej ruszyli się do pocałowania ręki pańskiej, jmp. Granowski, poseł rawski, odezwał się vigore instrukcyi swojej, że póty do niczego nie przystąpi, póki in illatis na dniu onegdajszym i wczorajszym circa exclusionem cudzoziemców a pane bene merentium nie odbierze satysfakcyi.

Jmp. Skarbek, poseł halicki²⁾, dziwował się, że prześwieczne województwa krakowskie i poznańskie różnemi nakłonić się nie dają perswazjami i przy uporze swoim dalsze publicznych obrad kroki dla prywatnej między sobą tamują kolizyi. Pytał się, gdzie się między bracią podziła równość, gdzie aequanimitas, w której dawni nasi bez emulacyi przodkowie chodzili, dawał sposób, że ponieważ te in longum et latum rozciągnęły się dysensye, aby ostatnie województwo czarniechowskie, pierwszym równe, w przodku poszło do pocałowania ręki pańskiej. Dowodził

bardzo się oponował, zaczym z wyznaniem mu wdzięcznej obligacyi prosił, aby go singulari protectione Majestatis rekomendował, inni zaś ichmość umieją się do senatu wkreść, choć bez rekomendacyi. ²⁾ N. III d.: o niezadośćuczynienie deklaracyi swojej przez ichmciów panów krakowskich, że mieli już accedere do powitania J. Kr. Mości, a dziś są renitentes. ²⁾ Brak w N. III.

¹⁾ Trypolskiego. ²⁾ Michał Wodzicki, niebawem podkanclerzy koronny 1746—63 i biskup przemyski od r. 1761.

podobieństwem, że rycerskie koło dlatego się kołem nazwało, że u niego ani początku ani końca nie masz, tak dobrze być pierwsze jak i ostatnie województwo czynił, nie widząc in paritate dyshonoru tym, którzy pójdą pierwsi i ostatni. Jeżeliby zaś z tego koła sprycha cudzym duchem nadwątlona była, aby in tempore reparowana była. Przytoczył i inne podobieństwa, które cum plausu audientium w, terażniejszych zamieszanych izby poselskiej cyrkumstancjach aplikował, i do pocałowania ręki pańskiej compellebat. Na co iterum atque iterum jmp. Granowski nie pozwalał.

Jmp. Skorzewski, poseł poznański¹⁾, szedł in sensum jmei pana Skarbka i prosił izby poselskiej, aby to medium przedsięwziawszy, bez animadwersyi na precedencyą poszli do pocałowania ręki pańskiej. Protestował się przed Bogiem i całą izbą, że dla miłości ojczyzny, prywaty i precedencyi zapomniawszy, z miejsca swego pozwala rangi swojej komu się podobać będzie.

Jmp. Rostkowski, poseł wiski, też samo aprobował.

Jmp. Męciński, poseł krakowski pierwszy, na produkowane dokumenta ichmców panów poznańskich żadnym sposobem nie chciał acquiescere i popisy województw na komisye, konfederacye za prawo precedencyi uznać nie chciał, pretendując koniecznie, aby mu województwo poznańskie simpliciter o alternacie prawo wyraźnie pokazało, bo jeżeli województwo poznańskie militari chce popisami, toć i krakowskiemu na nich nie schodzi.

Jmp. Siruć interlocutorie odezwał się, pytając się, jeżeli aequalitas z izby poselskiej rugowana i kiedy; jeżeli nie, toć o precedencyi i dyskutować nie trzeba.

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski, replikował, że to dopiero za króla Jana irrepuuit, że województwa poznańskie o alternatę się upominały. Na co znowu jmp. Siruć odpowiedział, że ponieważ to incusum weszło et tacite a Republica approbatum, o cóż tedy movere quaestionem?

¹⁾ N. III: juxta declarationem ichmców panów krakowskich, o ustąpienie precedencyi województwu poznańskiemu publice w izbie poselskiej uczynionej, tak przed ichmość pany senatorami, ministrami status statecznego w dotrzymaniu onej upewnienia, upraszał ichmców panów krakowskich, aby pokazali realitatem suam, i nie trudniąc więcej bonum publicum, do pocałowania ręki J. Kr. Mości przystąpili. *Następuje głos Męcińskiego.*

Jmp. Burzyński, poseł smoleński ¹⁾, dopominał się, aby urzędów litewskich koronni, a litewscy koronnych nie uzurpowali, i prosił jmei pana marszałka, aby swą powagą to u J. Kr. Mości wyjednał. ²⁾ Co zaś do kwestyi o alternacie, quod justum et aequum, mówił, cytując konstytucyą anni 1618, którą próbował, że za panowania Zygmunta Trzeciego, Kazimierza bez żadnej kolizyi województwa się alternowały. Od panowania zaś króla Jana ta dysputa irrepuīt, która dotąd uspokoić się nie może. Do roku 1712 zawsze Mała Polska z Wielką Polską alternowała się, a jeżeliż województwa krakowskie i poznańskie przy swoim zdaniu invincibiliter upierają się, toć i on precedencyi prowincyi litewskiej domagał się do pocałowania ręki pańskiej, z racyi, że jeżeli dotyka województwo krakowskie, toć i nas to boleć musi, którzy ex aequanimitate dotąd o to nie certowaliśmy; asseruit, że póty Polska nieszczęśliwa była przez różne sąsiadów inkursye, póki się z Litwą nie złączyła, ex hoc tedy punctu na prowincyą litewską województwa polskie miećby powinny respekt, a do tego ustąpiwszy koronne województwa podlaskiego i wołyńskiego (*sic*). O czym in articulis unionis, kto zechce, dokument znajdzie tej prerogatywy, jako bono aequanimitatis in paritate zrodzeni antecessorowie nasi, tak i on ustępował, exprobrando ichmciom panom krakowskim i poznańskim, że aequalitatis immemores, flagellis aërem verberant i złoty czas do obrad publicznych prywata swoją zabierają. ³⁾

Jmp. marszałek, cum summo taedio tych słuchając kontrowersyi, dowodził, że w Polsce prymu niemasz, ani być powinno, ale równa między bracią miłość i estymacya. Póty Rzplita Rzymska straszna całemu była światu, póki Rzymianie jeden nad

¹⁾ *Obszernie w Kr. II; w N. III — po głosie marszałka i Skarbka.* ²⁾ *N. III: mowa rekomenduje do wakujących honorów łowczego Sapiechę, Radziwiłła, starostę luboszańskiego, pisarza Łaniewskiego i chorążego lidzkiego Aleksandrowicza.*

³⁾ *Kr. II d.: Jmp. wiski Rostkowski: I z prawa i z historyków łatwo się każdy dowiedzieć może, że litewska prowincya Władysławowi i inszym prosiła się o unią, nie Polska litewskiej prowincyi. Jmp. smoleński Burzyński, instygator lit.: A pocóżście wmpanowie od św. Jadwigi do niego w komplementa godnych posłów posłali? przez co infertur, żeście z księżciem całym ad unionem prosili Litwy.*

drugiego nie wynosił się; uczynił aluzją do Rzplitej naszej, obawiając się, aby te zagęszczone dyferencye fatalem ojczyźnie nie przyniosły lapsum; póki czasu zbywa, życzył zażyć na dobre i do pocałowania ręki pańskiej zapraszał.¹⁾

¹⁾ **Kr. II:** *Krakowscy znów nie pozwalają na łączenie się, Grabowski prosi ich oraz poznańskich o zaniechanie sporu, poleca szczodroblivości króla Leśnickiego, star. żytomierskiego.*
N. III *notuje inny porządek mów:* Jmp. Skarbek halicki, ubolewając supra sortem iniquam dobra pospolitego, że tak prywatnych dysensyi różne i wielkie zdania ichmcioń panów konsultorów przez tyle marnie straconego czasu uspokoić nie mogą, wieleż to na to będzie potrzeba czasu, kiedy przystąpimy ad materias status, kiedy będziemy wynajdować media do aukcyi wojska? Pytał oraz ichmcioń, gdzie się do podziąła aequanimitas, gdzie aequalitas, która równie między bracią szlachtą tryumfowała? Przyniosąż tym ojczyźnie naszej te województwa, o precedencyą koncertujące, antiquum eventum? Iż które pierwej do pocałowania ręki J. Kr. Mości przystąpią, niech w tym biorą pierwszość, i województwo czernichowskie nił przez to aequanimitati, jako in aequali Reipublicae statu, derogare może. Koło rycerskie dlatego się kołem nazywa, że końca ani początku swej prerogatywy nie ma. Już tedy w wolnym narodzie naszym równość zaszczytu konserwować się powinna; a jeżeli z koła tego sprycha, cudzym duchem nadwątlona, zepsuje się, prędkoż temu zabieżeć trzeba, aby była restaurowana. I inne similitudines wymieniał, które były etiam cum plausu audientium. Pro reliquo do jak najprędszego powitania J. Kr. Mości animował. *Dalej Burzyński.* Jmp. Jabłonowski, starosta czehryński, poseł (*halicki*), reponendo jmcu panu smoleńskiemu, co tylko do urzędów upraszał, ażeby nie separował koronnych od litewskich, bo ichmość panowie koronni z ichmciami panami litewskimi jako są per unionem veluti unum corpus uniti, tak zwłaszcza ci, którzy etiam mają posesyą w W. Ks. Litewskim. Jmp. marszałek: Nie z prolongacyą czasu, bo już mi słowa i siły ustają, ad concordēs animos nakłaniające, lecz brevi in sermone chcąc, ażeby te prywatne dysensye, przez tak długi czas bonum publicum inter malleum et incudem dzierżące, już się nam skróciły i zakończyły się, proszę o rezolucyą wmpañów, jeżeli czynicie nadzieję dalszego obradom naszym sejmowania? Ichmość panowie Walewski sieradzki, Gómolński, Maliński, łączycy posłowie, sollicitabant ichmcioń krakowskich i poznańskich o rezolucyą ulterioris cursus sejmowania, bo jeżeli jej mieć nie będą, to o pożegnanie jmcu pana marszałka exoptabunt. Jmp. Jałowicki kijowski: Ponieważ województwo krakowskie, idąc torem antecesorów swoich, praw starożytnych

Jmp. Walewski, poseł sieradzki, dziwował się, że ichmość niektórzy sub anathemate obowiązywali się materyi o alternacie nie tykać, a teraz, zapomniawszy swoich deklaracyi, czas do uszczęśliwienia Rzplitej sposobny na tym zabierają.

Książę jmc Jabłonowski, poseł halicki, radził, aby przez medyacyą ichmciców panów ministrów status ta kontrowersya o precedencyą uspokojona była, ponieważ ani województwo krakowskie ani poznańskie racyami sobie danemi convincere się nie dadzą.

Jmp. Jałowicki, poseł kijowski, upraszał jmc pana marszałka, aby głosy województwu krakowskiemu i poznańskiemu rozdał, żeby się ichmć klarygowali, quid intendant i co od siebie za sposób ufacylitowania tej kontrowersyi dadzą.¹⁾

przy prerogatywie słusznie się utrzymuje, tak województwo poznańskie przy instrukcyi sobie od ziemi danej oponuje się; lecz gdy też województwo sola civilitate ustąpiło województwu krakowskiemu prioritatem vocis in electione marszałka, więc nie słusznieszego, aby województwo krakowskie województwu poznańskiemu do pocałowania ręki J. Kr. Mości pozwoliło. Ichmość panowie łączycy, inferendo to, ponieważ ichmość panowie krakowscy ani racyami ani konwikcyami są impersuasi, nie zdając się oraz in arbitrium ichmciców panów ministrów status, i żadnej nie dali rezolucyi, więc sisterunt (!) activitatem. Jmp. kijowski upraszał jmc pana marszałka, ażeby dopomnił (się) rezolucyi, quid intendunt ichmość panowie krakowscy. Jmp. marszałek: Wiele mówić, gdzie idzie de bono publico, siły mnie ustają, wiele mówić, gdzie stat pro ratione voluntas! Już to pewna, że stant mihi, steteruntque comae, vox faucibus haerere musi. Exposcendo zatym o rezolucyą ichmciców panów krakowskich, dał głos jmc panu poznańskiemu, na który ichmość panowie krakowscy dopóty, aż póki ad persuasionem ichmciców panów posłów, że nie ex turno, ale interlocutorie mówić będzie, acquieverunt. Jmp. poznański, życząc jak najprędszego powitania J. Kr. Mości, wyciągał rationes ichmciców panów krakowskich, że pozwoliwszy na dniu wczorajszym pójść do pocałowania ręki J. Kr. Mości, dziś są immutabiles deklaracyi swojej, więc ubi verba multa, effectus constantior być nie może. A zatym jmp. marszałek, nie wynajdując już żadnych sposobów i rady do uspokojenia takowych trudności, gdzie już ubi humana deficiunt consilia, Dei sunt invocanda, wzywał na pomoc tego Konsultora, który jest solatium in opprobriis, consilium in difficultatibus; tak in spe melioris successus solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę ósmą. ¹⁾ Kr. II d.: Upraszam j. o. marszałka, ut adeat Majestatem nomine tych trzech prowincyi, niech od tronu wypa-

Jmp. Burzyński przypomniał ichnościom panom krakowskim, że circa electionem marszałka województwo poznańskie bez kontrowersyi in turno precedencyi ustąpiło, wzajemnie tedy

dnie diploma, że każda prowincya mieć powinna alternatę, i to się bezwątpienia stanie, kiedy dulces ręki pańskiej będą całować characteres. Jmp. podolski Tarło, starosta goszczyński, mówił: Quem dies vidit veniens superiore, hunc dies vidit veniens jacentem. Instrukcyje tych województw czyliż mogą izbie legem imponere? Będziem to decydować po ręki pańskiej pocałowaniu. Jmp. Walewski, chorąży i poseł sieradzki: Ichność panów posłów subtilitas ingeniorum ma sposoby in extenuationem czasu, który obradom publicznym poświęcony, powinien skutkiem uszczęśliwienia ojczyzny terminari, kiedy zaś ichność nie chcą persisterere na sposobach w tej izbie proponowanych, niech nas od dalszych dyspensują ekspens. Jmp. halicki Potocki, starosta tłumacki, wniósł, aby się do starszych braci, t. j. senatorów circa unionem izby referować, bo kiedy tak godne sentymenta w izbie naszej skutku nie biorą, decidał to ordo superior. Jmp. smoleński Burzyński, instygator litewski: Niech przywitają Majestatem razem krakowskie i poznańskie województwo. Książę marszałek: Wiele mówić, gdzie o słabą rzecz idzie, byłoby to dać pondus levitati; mówić w tej materyi, gdzie stat pro ratione voluntas, byłoby to dać pochop absoluto imperio. Już to tu dawno o tym kontrowertujemy, a pożądanego niemasz końca. Różne tu różnych były zdania i noweśmy wynajdowali sposoby ad pacificationem zawaśnionych województw. Pytałem się, czy może być nadzieja powitania: Niemasz zgody! usłyszałem. Nie pociągajmy nieszczęśliwości naszej ojczyzny, abyśmy nie zaciągnęli niebłogosławieństwa Boskiego na nas i familie nasze... Deklarujecie, wmpanowie, co mam czynić, proszę o rezolucyą. Tu na głosy zgody nie było. Jmp. poznański Działyński: Tu tylko causae ex causis nectuntur, poznawamy. W równej jesteśmy wszysecy praw obserwaneyi. Deklarowali nam ichność krakowscy nie tamować desideriorum consiliorum cursum. Rozumiałem, że amor boni publici, który powinien być ratione valentior omni, znajdzie i u nas miejsce. Powinniby ichność przystąpić do utrzymywania słowa swego, które nie żartem z prześwieatnej izby dali, a potem do pocałowania ręki. Wszyseście słyszeli, wmpanowie, ichmciów asekuracye, proszę się dopomnieć, czy się ichnościom godzi z tak godnych posłów czynić żart cum discrimine communis boni? Krakowscy się odezwali: Nie z racyi naszej Rzplita będzie w ubliżeniu in casum zerwania głosu uszczęśliwienia swego in response wszelkim nieszczęśliwościom, ale z racyi prawa, które tu alegujemy. Książę marszałek etc.; *sessa sokuwana*.

sądził, aby i województwo krakowskie do pocałowania ręki pańskiej toż samo uczynić raczyło.

Jmp. marszałek, widząc voluntatem stare pro ratione ichmciów panów krakowskich, interposuit auctoritatem suam za województwem poznańskim, aby względ mając na łaskę marszałkowską, primatum ustąpili.

Jmp. Działyński serio się dopominał deklaracyi swojej od województwa krakowskiego, konserwacyi antiquarum consuetudinum, i tej kłótni, która już przez kilka dni agituje się, po-przestać.

Na co jmp. Męciński, pierwszy poseł krakowski, negując, że żadnej deklaracyi nie było, o produkeyą jej in scripto domagał się; jeżeliby jej nie było, stracone dni kilka na tej materyi przypisałyby musiał ichmciom panom poznańskim.

Jmp. Walewski, poseł sieradzki, nie mogąc ścierpieć i końca tej lukty doczekać się, zostając in passivitate, prosił satius, aby ichmość raczyli rzetelnie upewnić, czy na tej materyi cały czas obrad publicznych ma być przeprowadzony, od dalszych go dyspendowali ekspensów i posłów pożegnali.

Widząc jmp. marszałek, że ta materya na dniu dzisiejszym końca nie weźmie, inspirando ichmciom amore patriae zelum religionis, aby każdy to, co mu sumienie dyktuje, czynił, solwował sesyą na godzinę dziewiątą.

SESYA DZIEWIĄTA.

Die 12 Octobris.

Jmp. marszałek, zwykłą kondolencyą nad niezgodą i czasem dotąd bez skutku przeprowadzonym uczyniwszy, oświadczył się wymownym stylem, że mu słów nie stało do wyperswadowania zawziętych dyferencyi, bardziej do prywaty, niż do dobra publicznego pożytku należących, animował oraz do adoracyi Majestatu J. Kr. Mości i ucałowania walecznej ręki pańskiej: gustate, quam suavis est manus domini.

Na co wszyscy unanimiter zgodziwszy się, porwali się z miejsc, assensum niby prabendo perswazyi sobie uczynionej. Jedni tylko

ichmość panowie posłowie krakowscy¹⁾ immoti w swoim przedsięwzięciu, iż nie chcą pozwolić precedencyi alternaty województwu poznańskiemu, na miejscu zostali. Partykularna kontrowersya ta trwała od godziny pierwszej aż do trzeciej.

Interea jmp. marszałek, nie mogąc concordiam animorum wyperswadować, qua publice qua privatim pro et contra rationibus intervenientibus, interlocutorie uczynił audyencyą publiczną dla jmcí pana posła sandomirskiego²⁾, który, przypisawszy czas przez dni te stracony i trwającą dotąd dyferencyą niezgodnej dyfidencyi ichmcíów panów posłów krakowskich, wyraził skłonność ichmcíów panów posłów poznańskich bez uporu, kiedy przy elekcji marszałka, uchyliwszy swoją do precedencyi pretensyą, byli flexibiles, secus ichmość panowie krakowscy, objiciendo onym, że mając po kilka razy precedencyą, nie chcą ani razu onej ustąpić.

Jmp. marszałek, narzekając na dni i momenta stracone sine fructu, uczynił refleksyą, aby to sejmowanie, dla partykularnych prywat obmierzłe, nie było zgorszeniem postronnym nacyom i posłom cudzoziemskim tu przytomnym. Więc Ducha Świętego na pomoc wzywał do zesperowanej dotąd zgody.³⁾

Jmp. Działyński, poseł poznański, zwykłą swęj subtelności elokwencyą i samym sumieniem justyfikował się, że mając województwa interes pod juramentem sobie zlecony, do promovowania jednak modyfikuje, aby publiczne desideria skutek swój wzięły, a krakowskie województwo przy zaciętym uporze zostaje, nie chcąc nie weale do zgody przystąpić.⁴⁾

Jmp. Męciński, starszy krakowski, adferebat in oppositum

¹⁾ Kr. II: Jmp. Małachowski inferebat, że jako się nie godzi praejudicare usui et legi, tak ichmość panowie krakowscy alternatę etiam cum discrimine sejmu utrzymywać powinni. Poznańscy reposuerunt, że partykularna punktu honoru ichmcíów panów krakowskich pretensya nie powinna psować bonum commune. ²⁾ N. F.: *Sierakowskiego*; N. III: *Wolskiego*. ³⁾ N. III d.: Jmp. krakowski nie pozwalał na głosy. ⁴⁾ N. III d.: *Mówca przypomina krakowianom ich asekuracyę i upewnienie*. Jmp. krakowski in repositionem et convictionem asekuracyi verbalis, lecz publicznie uczynionej przez ichmcíów panów krakowskich ichmcíom panom poznańskim, dopominał się in scriptis dokumentu.

instrukcyą i prawo województwa swego, obawiając się, ażeby jakiego praejudicium dla niego nie uczynił.

Jmp. Działyński replikował, że żadnegoby nie było praejudicium, owszemby się zadosyć stało prawu et praejudicatis de praecedentia, już przez nas dowodnie remonstratis.

Jmp. marszałek upraszał ichmciów panów krakowskich, ut victas dent manus i byli skłonni do ułatwienia tego.

Jmp. Horain upraszał tychże ichmciów panów krakowskich, aby raczyli pozwolić precedencyi alternaty przynajmniej pro hac sola vice, i dalej nie martwiąc dobrotliwego serca J. Kr. Mości do pocałowania ręki pańskiej przystąpili, wzgląd mając i na jmcie pana marszałka fatygi i niewypowiedziane prace. Wreszcie, aby ichmość panowie krakowscy i poznańscy zostawili sobie prekustodyce, że po ucałowaniu ręki pańskiej i złączeniu się z izbą senatorską do żadnych pierwiej nie przystąpią materyi, póki aż swego nie ufacylitują interesu alternaty. Interea aby ułożyli projekt internae et externae securitatis; to jest interna acquanimitas et amicitia externa¹⁾, aby w żadne z postronnemi nie wdawać się negocyacye.

Jmp. Jackowski²⁾, poseł kaliski, Bogiem i sumieniem się oświadczył, że swe tak chce disponere consilia, ut bene sit patriae, reprezentując, iż tota moles szczęśliwości zawisa na terażniejszym sejmowaniu. Do uspokojenia zaś niezgody o alternatę między pierwszemi województwami proponował medium, aby się udać na decyzją samego Majestatu J. Kr. Mości i zdać się in arbitrium jego acquissimum, kontentując się tym, komu precedencyą czy alternatę przysądzić raczy.

Na co poznańscy posłowie acquieverunt, a krakowscy zezwolić nie chcieli, i była o tym przez długi czas lukt.

Jmp. Sieheń, poseł wołkowyski, idąc in adorationem J. Kr. Mości z perswazyą et cum desiderio ucałowania ręki pańskiej, animował zwykłym trybem prawa ad solida sejmowania przystąpić media. Dziękował zatym jmcie panu marszałkowi pro exantlatis

¹⁾ N. III: ażeby somsiedzką cum vicinis zachowując przyjaźń, w żadne w (!) prywatne nie wdawać się negocyacye. ²⁾ N. F.: Twardowski; N. III: Jastkowski; miało być, jak w Kr. II: Miaskowski.

laboribus circa indesinentem curam conservandi boni publici, upraszając go, aby ab eadem non desistat.

Jmp. Męciński, poseł krakowski, tak jako i dnia wczorajszego, gdy mu przypomniano deklaracją precedencyi alternaty, pretendował na to in scriptis documenta.¹⁾

Jmp. poznański młodszy przypominał, jako dowodne o tej precedencyi konstytucye i prawo prezentował, o czym długo prywatna była lukt.

Interea jmp. krakowski starszy poseł negative ad omnia odpowiedział et fortiter resistebat, nie chcąc się zgodzić.²⁾

Jmp. Jackowski, poseł kaliski³⁾, sądząc zostawać wszystkim in aequalitate, życzył junctim bez wszelkiej precedencyi i obserwaneyi rangi przystąpić do ucałowania ręki pańskiej. Na co niemal wszyscy pozwolili, oprócz województwa krakowskiego.

Jmp. Jałowicki, poseł kijowski, o precedencyi alternatim pretendowanej podał medium, aby per pluralitatem votorum była zakonkludowana.

Jmp. Działyński, pierwszy poseł poznański, stosował się do sentymentu jmci pana Jałowickiego quoad pluralitatem votorum.⁴⁾

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski, do statecznego przedsięwzięcia uporu, animował województwo krakowskie aby precedencyi i kroku nieodstąpił.

Jmp. Siruć, poseł kowieński, pragnąc pośpieszyć do ucałowania ręki pańskiej, dał to medium, aby prowincya W. Ks. Lit.,

¹⁾ *Brak w N. III, gdzie tendencyjnie opuszczono wszystkie ślady złamania słowa przez krakowian.* ²⁾ *Według Kr. II Zboiński szambelan, inflancki, razem z innymi namawia krakowian do ustąpienia. Miaskowski i Jałowicki radzą per pluralitatem dogodzić alternacie, ale nie było zgody. Grabowski żąda od krakowian ustępstwa. Dalej Małachowski: ...Wyciągacie wmpanowie racyami od nas ustąpienia, nie spodziewałem się tego... Jeżeli zwyczajem infertur wotowanie, jesteśmy aequales wszyscy, jeżeli zaś novam regiminis formam wyciągacie, nie pozwolimy.* ³⁾ *Tak w Cz. I, N. F., N. I, N. II; brak w N. III. Właściwie snąć Miaskowski.* ⁴⁾ *N. F. d.: d'autres s'y opposèrent vivement. Le prince Radziwiłł, grand écuyer de Lithuanie, nonce de Braçlavie, alla jusqu'à titrer d'anathème quiconque y penserait.*

jako *indifferens in amicabilem compositionem* o tej precedencji weszła; na co nie było zgody.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, animując do zgody poselską izbę, wymownym dyskursem do Arki Noego skomparował, dziwiąc się, iż tam antypatycznej i srogiej natury nierozumne zwierzęta zgodziły się, a tu ukwalifikowane subiekta subtelnością do zgody o tak bagatelną rzecz przyjsć nie mogą, gdzie zobopólna i chrześcijańska w sercach każdego powinna znajdować się przyjaźń bez prywaty.¹⁾

Jmp. marszałek, widząc *discordes animos*, ubolewał, że jednej matki ojczyzny synowie do jednego zdania przyjsć nie mogą, przywodząc tekst: *filiis matris nostrae pugnauerunt contra nos*. Remonstrował, iż dotąd *nullum eventum* obrady publicznej odebrały, in spe jednak dalszego ad *invicem* pogodzenia solwował sesyą na godzinę dziewiątą.

SESYA DZIESIĄTA.

Die 13 Octobris.

Jmp. marszałek, lubo się od godziny jedenastej znajdował w izbie poselskiej, atoli ob *absentiam* ichmców panów krakowskich i poznańskich posłów nie mogąc zagaić sesyi, aż o godzinie *circiter* wtórej, wyraził w głosie swoim, że jako poganie dzień dzisiejszy Jowisza w wielkiej mieli obserwancyi, tak wszystkich ichmców panów posłów pobudzał, aby ten dzień u nas chrześcijan, in *nomine domini* na obrady publiczne zgromadzonych, słodkiej konsekrowany był zgodzie i zupełnej między sobą harmonii: i tego dnia pana już od kilku dni oczekującego niezalterowaną cierpliwością swoją przez ucałowanie rąk pańskich ukontentować mogli adoracyą. Sinsecus, jeżeliby dalej w swym

¹⁾ N. III d.: Jmp. Koziobrodzki, poseł (*halicki*), słysząc koncertujące o alternatę racye i dowody, z jednej strony pro *lege scripta*, z drugiej strony *usum pro lege censendo* utrzymujące, nie inakwsze sposobniejsze być sądził medium, tylko te, aby oddali oną in *supremum iudicium* ichmców panów ministrów, którzy *sine ulla manutentione et consideratione partialitatis* ad *satisfactionem* sprawiedliwości *aequanimiter* pomiarkować zechcą. Kr. II: Ichmość panowie haliecy, czerniechowscy i inni pluralitatem wnosili.

uporze (czego uchowaj Boże) perseverare mieli, obawiać się kazal, ne de gente in gentem transferatur regnum propter injustitiam.

Po zakończeniu tego dyskursu, jmp. Wolski, poseł checiński, odezawszy się interlocutorie, upraszał jmci pana, aby żadnych głosów ani active, ani passive, ani interlocutorie nie dawał, a to ex metu, aby koncertacya między posłami krakowskiemi i poznańskimi wszcząwszy się, nie przyszła tandem do niepotrzebnych dysput i dysceptacyi, któreby czas ad osculum manus regiae przedłużyć mogły.

Na co zgodnie wszyscy pozwolili, excepto jmci pana Gradowskiego, posła rawskiego, który hoc non attento odezawszy się, prosił jmci pana marszałka, aby w swojej prekaucyi miał satysfakcyą, quo non subsecuto na nic pozwolić deklarował się.

Jmp. Lasocki, poseł gostyński, odezwał się cum fervore, że na jego głos jeżeli zgody niemasz, to na żaden akt z osoby swojej nie będzie.

Jmp. Walowski, poseł sieradzki, zabrawszy głos, skarżył się, że przez zatamowanie głosu cała izba privata libertate dicendi. Insurrexit na ichmciów panów krakowskich i poznańskich, aby się wzajemnie pogodzili praevia sponsione, że się na dniu jutrzejszym za medycyą księcia jmci prymasa, poznańskiego i krakowskiego wojewodów finalnie pokombinują; jeżeliby nie odebrał deklaracyi, zatamował activitatem i wychodził z izby poselskiej. Lecz na perswazyą przyjaciół powrócił się, hoc adjecto, aby ichmoście krakowscy i poznańscy sine protractione temporis zgodzili się.¹⁾

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski²⁾, oświadczył się z tym, jako będąc vicinus województwa krakowskiego, uczynił nadzieję niepłonnej na dniu jutrzejszym kompozycyi przez wzwyz pomienione interpozycye et ne haec agitetur quaestio w izbie poselskiej, prosił na tym fundamencie o solwowanie sesyi, do czego cała izba assensum praebuit.

¹⁾ Kr. III d.: Jmp. wiski Mikucki: Assisto votis jmci pana sieradzkiego. ²⁾ N. III zapisuje tylko: upraszał jmci pana marszałka, aby nie zabierając dalszego in vanum czasu, ażali feliciori tempore będzie ichmciom wmpanom mens omnibus una, solwował sesyą. Jmp. marszałek: Kiedy z głosu interlocutorie mówiącego jmci pana oświęcimskiego nadzieja jakaś rosnąć poczyna, że etc.

Na fundamencie tedy tej jmcí pana oświecimskiego deklaracyi, tak in ordine do pocałowania ręki pańskiej, jako i do zakończenia tej kilkudniowej lukty, solwował sesyą jmp. marszałek in crastinum praecise na godzinę ósmą, dopraszając się, aby wszyscy ichmcie prędzej zjeżdżać się raczyli.¹⁾

SESYA JEDENASTA.

Die 14 Octobris.

Jmp. marszałek, ubolewając na niezgodę izby poselskiej, i na przepędzony czas kilkudniowy ex occasione lukty o alternatę, i przedłużenie tęskliwe w niepośpieszeniu ad consilia publica patriae, zapraszał ichmciów panów posłów, pokleiwszy po staropolsku jednością serca, do pocałowania ręki pańskiej.

Na co zgodziwszy się cała izba, jmp. Lasocki, poseł gostyński, interlocutorie odezwał się, że izba poselska activitate privata na dniu wczorajszym przez jmcí pana Walewskiego, posła sieradzkiego, in inactione być powinna, a co większa ob defectum prezencyi jego.

Na co jmp. Działyński, poseł poznański²⁾, replicuit, że jmp. Walewski hac conditione activitatem izbie tamował, aby litigantes palatinatus o precedencyą zgodzili się; a ponieważ to subsecutum, i sposób się znalazł ułatwienia tych prywatnych kolizyi, więc eo ipso już sine pondere uznał tę illacyą.

Na co przyszedłszy jmp. Walewski, poseł sieradzki³⁾, ad satisfactionem omnium ekskuzował się, że jako będąc obrany posłem, pro primo objecto mieć powinien, aby radził o całości ojczyzny, tak to zatamowanie activitatis nie innym było uczynione końcem, tylko ut accederet braterska między województwami jako najprędzej kombinacya, a że ta suum sortita effectum, więc przy powinszowaniu przywróconej harmonii województwom poznańskiemu i krakowskiemu, victas porrigendo manus, od swojej odstąpił pretensyi.

Jmp. marszałek, widząc coadunata ichmciów panów po-

¹⁾ Kr. III: Jmp. sieradzki Walewski wniósł to, że nie przyjdziemy, pókiej nie usłyszymy od ichmciów ustapienia deklaracyi. ²⁾ Brak w N. III i Kr. III. ³⁾ Obszerniej w N. III.

słów pectora i chęć do wypełnienia powinności swojej Majestadowi, dziękował ichmeiom wszystkim, zapraszając onych ad osculum manus domini.

Jmp. Lasocki vicissim podziękował jnci panu marszałkowi, że gdy tanto sudore et conatu agitującą się przez kilka dni między województwami uspokoił materią, obiecał sobie, że i jnci pana rawskiego prekustodycya w swojej mieć będzie animadwersyi i przed pocałowaniem ręki pańskiej łaskawą J. Kr. Mości w konferowaniu pocztę generalnej nacyonałiscie odbierze deklaracyą.

Jmp. Granowski, poseł rawski, persistendo mocno na swojej illacyi, do niczego nie przystąpić deklarował się, póki od Majestatu na nią nie otrzymałby rezolucyi. Produkuwał prawo anni 1629, jako general pocztmagister kor. de perceptis kalkulował się podskarbiemu wielkiemu kor., suggerendo modum quoad auctionem wojska, że z intrat tych dobry regiment¹⁾ ludzi erygować się może.²⁾ Na co niektórzy ichmoście panowie posłowie odezwali się: Zgoda!

Jmp. marszałek, inhaerendo legi i czyniąc zadosyć pretensyi jnci pana rawskiego hoc in puncto, deklarował się donieść Królowi Jnci, obiecując, że jako pan łaskawy, aequi et justii amans, ufacylituje tę jnci pretensyą.

Jmp. rawski, odezawszy się, mocno przy swojej persistendo³⁾ prekaucyi, do niczego nie chciał accedere.

Ksiązę jmc Czartoryski, poseł wiślicki, ad convictionem jnci pana rawskiego oświadczył się, jako także ma od swojej ziemi niektóre zleczone interesa, które suo loco promowować nie omieszka, życzył jnci panu rawskiemu, aby tym torem poszedłszy, zachował się tantisper ad reditum do izby poselskiej z swoją pretensyą.

Co uczyniwszy impresyą jnci panu rawskiemu, pozwolił na złączenie się izby⁴⁾, i wszysey ichmeie panowie posłowie, ruszy-

¹⁾ Kr. III: tysiąc. ²⁾ N. F.: La plupart des nonces lui répliquèrent qu'en argumentant ainsi, il allait gêner les affaires de celui qui succéderait au directeur moderne des postes. ³⁾ W.: mordicus trzymając się. ⁴⁾ Kr. II d.: Jmp. sieradzki Walewski: Jeżeli tu wypadną jakie między ichmciami panami krakowskiemi i poznańskimi nowe kontrowersye, na nie nie pozwolę. *Odtąd mniej więcej N. III identyczne jest z Cz. I i Dz.*

wszy się z miejsc swoich, poszli in adorem Majestatu pańskiego, gdzie już na tronie siedzącego zastawszy Króla Jmci, witał jmp. marszałek ¹⁾ facundissimo ore, jako z rycerskim kołem sub auspicio orła polskiego z niezapruszoną żrzenicą przybywszy, dziękował J. Kr. Mości za ojcowskie około dobra pospolitego staranie, za szczęśliwe to państwo uznając, cui princeps sapiens dominator, obiecując quoque faustissima Polsce, że przy przykładnym życiu Najjaśniejszego Królestwa Ichmciów i całej Najjaśniejszej Familii prawa in suo robore conservantur et ad exemplum aliis nationibus benigne gubernantur, po którym przywitaniu ichmcie panowie marszałkowie i ministrowie koronni, poszedłszy do tronu, całowali rękę pańską.

Jmp. Małachowski, kanclerz w. kor., oświadczył się stanowi rycerskiemu, jako Król Jmć, z utęsknieniem czekając ichmościów panów posłów, łaskawie do pocałowania ręki pańskiej przypuszcza.

Jmp. Latałski, sekretarz sejmowy, zacząwszy od województwa poznańskiego, czytał per turnum ichmciów panów posłów do pocałowania ręki pańskiej, do której pocałowania ichmość panowie krakowscy i oświęcimscy, do dalszej decyzji zawiesiwszy alternatę, nie chcąc praejudicatum uczynić i złamać daną sobie od województwa hoc in puncto instrukcyą, nie byli praesentes.

Jmp. marszałek w. kor. dla spóźnionego czasu od tronu solwował sesyą in crastinum na godzinę dziewiątą.

SESYA DWUNASTA.

Die 15 Octobris.

Król Jmć Pan Nasz Miłościwy, przyjechawszy in numero-sissimo comitatu senatorów i ministrów utriusque status, przez ichmciów panów marszałków wprowadzony, zasiadł na tron, i łaskawie przyjawszy in contestatione zostające pierwszego kroku województwo krakowskie i księstwo oświęcimskie do pocałowania ręki pańskiej, po której skończonej ceremonii jmp. marszałek w. kor. nominował jmci księdza Załuskiego, sekretarza kor., do czytania pactorum conventorum, po których przeczytaniu nastąpiło

¹⁾ Całą mowę podaje Kr. III.

tandem czytanie resultati senatus consilii grodnensis in ordine do ugruntowania internae et externae securitatis.

Jmp. marszałek poselski ¹⁾ imieniem izby poselskiej upraszał J. Kr. Mość, ażeby żadne dygnitarstwa i funkcyje pocztmajstrowskie nie były dawane cudzoziemcom, rekomendował ad distributivam justitiarum et panem bene merentium niektórych ichmciów. Potym brali głos ichm. panowie Działyński poznański i drugi kolega jegó, ale mu nie był dany, że krakowscy tamowali.

Jmp. marszałek, wychwalając niezgruntowaną serca J. Kr. Mości dobroć, w rządzeniu polskiego narodu roztropność, w rozdawaniu łask swoich nieopisaną nigdy hojność, tak, że się o nim mówić może: quod non sibi sed toti se credit genitus orbi, rekomendowanych z izby poselskiej na fundamencie dawnych praw i zwyczajów łaskawości J. Kr. Mości insynuował i o rozdanie nakoniec wakansów, obmyślenie securitatis poczt prosił.

Księżę biskup krakowski, za konferowane sobie biskupstwo krakowskie dziękując, wrytą i nigdy nie wygluzowaną na sercu swoim spopondit mieć J. Kr. Mości rekognicyą i starać się o to, aby przy tym honorze, w którym nad zasługi swoje zdał się być investitus, torem i krokami predecesora swego chodząc, mógł być commodo patriae. Przepraszał, że circa ministerium suum omnibus placere nie mógł dla sprawiedliwości: has gloriosas citatrices gratissime dla ojczyzny ponosić gotów, jmei pana Ogrodzkiego, regenta kancelaryi, distributivae gratiae J. Kr. Mości rekomendował, nakoniec, zbliżywszy się do tronu, pieczęć J. Kr. Mości oddał.

Jmp. Małachowski, podkancelerzy koronny, odpowiedział od tronu, że lubo pieczęć i kancelaryą koronna wakuje, atoli J. Kr. Mość z wrodzonej ku poddanym swoim przychyłności, życzyłby sobie, jako ów Pan pięcią chleba kilka tysięcy ludzi nakarmił, mieć tyle sposobów, ażeby każdego z osobna ojczyźnie i J. Kr. Mości zasłużonego pane bene merentium mógł ukontentować.

Jmp. marszałek w. kor., chwalać J. Kr. Mość z sprawiedliwości, quod viris de patria bene meritis sapientia et aequitate claris, którzy lata swoje in usus publicos consumarunt, wakanse daje, skąd J. Kr. Mość cale do panowania nad tym narodem urodzonego być sądził. Po oddaniu pieczęci chwalił jmei

¹⁾ Całą mowę podaje Kr. III.

pana kanclerza z antenatów w ojczyźnie zasłużonych, z wysokich talentów i rozumu, zalecając nakoniec obiema pieczętarzom, ut in hoc ministerio zostającym praebeant justitiam. Po skończonej mowie do przysięgi zaprosił jmci księdza Wodzickiego, dziekana krakowskiego. Quo expleto poszli ichmcie panowie pieczętarze na miejsca swoje, skąd disertissime każdy z nich J. Kr. Mości za kollacją sobie ministeriorum podziękowawszy, do pocałowania ręki pańskiej poszli.

Jmp. kanclerz w. k. o. r., stanąwszy przy tronie, oświadczył się stanom Rzplitej, że J. Kr. Mość żadnych od tronu nie daje propozycji, ale się spuszcza na stany Rzplitej, że to przejrzą, co im potrzebnego i najzbawienniejszego do utrzymania internae et externae tranquillitatis będzie, i na to wszystko J. Kr. Mość gotów przystać, atoli jednak rekomenduje wzmocnienie sił Rzplitej, na którym cała zawisła wszystkich państw całość.

2-do. Zaleca J. Kr. Mość bezpieczeństwo handlującym, zniesienie cel i myt partykularnych i zmniejszenie cel Rzplitej, przez co upadła obywatelów do kupiectwa ochota wzbudzi się, i intrat znaczna będzie aukcyą.

3-tio. Konserwacyą miast przy prawach dawnych, wprowadzenie rzemioł różnych i rzemieślników, a nie tylko lustru krajowi przydadzą, ale i te pieniądze, które teraz wychodzą, w kraju się zostaną.

4-to. Gór Olkuskich reparacyą, bicie monety, ponieważ dalej cyrkulacya mniejszych pieniędzy ustanie, będąc teraz tak rzadka.

5-to. Jako sprawiedliwość świętą, często tak w trybunałach, jako w inszych szwankującą sądach, poprawić, tak dla konserwacyi fortun szlacheckich, jako i dla odwrócenia gniewu Bożego, który niechybnie na ten kraj spada, gdzie enota posiłku nie znajduje, a występki kary.

6-to. Ustanowienie nowych taryf lustracyi starostw, aby niektóre przeladowane podatkami wsie żołnierzowi nie szły w żołdzie, ale równo wszyscy płacili.

7-mo. Oświadczenie dobrej ze wszystkimi potencjami przyjaźni jako jest potrzebne, tak J. Kr. Mość życzy przyprowadzić do skutku konstytucyą annorum 1726 et 1736 przez reasumpeyą konferencyi z pełnomocnemi sąsiedzkich potencji ministrami.

8-vo. Mając w konsyderacyi J. Kr. Mość tak dobrze ułożone prawa, pragnie, aby pomyśleć o sposobach, jak ich do egze-

kucyi przyprowadzić. Kurlandya ogołocona z księżęcia swego, który z interesów państw rosyjskich sam sobie prokurował upadek, i dowód swego posłuszeństwa we wszystkich pokazała cyrkumstancjach, więc zaleca J. Kr. Mość, aby swoje od Rzplitej miała posiłki.

9-no. Gdy teraz dobrotliwy pan utorowaną prowadzi wszystkich do uszczęśliwienia ojczyzny drogą, tę tylko dla siebie zostawuje satysfakcją, żeby w potomne wieki zostawała pamiątka, że pod panowaniem jego wrócił się dawny lustr państwow Rzpłitej i te z laskawością złączona sprawiedliwość wszelkie trzymała rządy. Mogą miarkować stany Rzplitej, że gdyby Najjaśniejszy Pan nie był tak przywiązany sercem do korony polskiej, większeby dla siebie i Najjaśniejszej Familii znalazł awantazę, ale mu to miło było porzucić dla tego narodu, na którego lonie bezpiecznie każdego z poddanych zasypiać może. Ma tę ufność J. Kr. Mość w miłości stanów Rzplitej, że ukontentowanie jego i Najjaśniejszego Domu za swoje własne przyjmą. A zatym, kiedy z dyspozycyi Boskiej traktaty małżeńskie *) zaszły, tak Najjaśniejszego królewicza Fryderyka z Najjaśniejszą Maryą Antoniną, cesarza chrześcijańskiego Karola Siódmego córką, jako i Najjaśniejszej królowny Maryanny z Najjaśniejszym elektorem bawarskim, udziela przez ogłoszenie stanom Rzplitej ojcowskiej swojej konsolacji tym chętniej, że w Najjaśniejszym Domu Bawarskim znajduje się nieostygła dotąd krew wielkiego Jana Trzeciego.

Jmp. marszałek, rekomendowawszy J. Kr. Mości księcia jmei wojewodę wileńskiego, kasztelana wileńskiego, hetmana polnego litewskiego etc., solwował sesyą od tronu na poniedziałek.

SESYA TRZYNASTA.

Die 17 Octobris.

Król Jmé Pan Nasz Miłościwy, zasiadłszy na Majestat o godzinie dziewiątej za przybyciem księcia jmei prymasa do izby senatorskiej, zagać kazał sesyą jmei panu marszałkowi w. kor., który, poszedłszy od tronu na miejsce swoje, dał głos księciu jmei prymasowi, który ex stallo suo winszował Królowi Jmei szczęśliwego ad regiam powrotu, wyznając, że jako ojczyzna umartwiona była niebytnością jego pańską, tak teraz

*) Zaręczyny odbyły się w lipcu roku 1746, oba śluby dopiero 13 czerwca 1747 r.

in jubilo zostaje, mając honor swego widzieć i adorować monarchę. Przyznał wielkim sercem, że J. Kr. Mość, będąc undique od nieprzyjaciół otoczony, Polskę *ex amore gentis innato* w miłym zachował pokój; niemniej i to jemu przynosiło pociechy, że w propozycjach, przyniesionych od tronu pańskiego, nie nie wyczytał, tylko *pacem, quam poscimus omnes*. Reprehendebat Rzplita, że mogąc góry Olkuskie przed totalnym ich zrujnowaniem kilkadziesiąt tysięcy otworzyć, tego teraz kilkakroć sto tysięcy nie potrafią, chyba jedynie intercedente paternna cura J. Kr. Mości. Przyznał i to na hańbę ojczyzny *vergere*, że mając z Opatrzności Boga kruszców tak wiele, a cudzą obchodzą się monetą i inszym nacyom ten profit, który stąd emanare może, zostawiają. Aby pieniądze za granicą nie szły, życzył introdukować fabryki, handle i rzemiosła. O ustanowienie nowych taryf, aby na tych, co mało płać, więcej włożono, *oppressos* uwolniono, którzy od swoich fortun poumykać musieli, upraszał J. Kr. Mości. Dowodził i tego, jako się ma wiele takich znajdować królewsczyzn, które *ex partialitate commissorum*, jedne nic, a drugie mało, insze zaś przeładowane *ingemiscere* pod ciężarem muszą. Obserwancyą praw serio zalecał, aby in *suis cardinalibus* zachowane były, bo luboż dobre być sądził, nad złą egzekucją ich a mniejszą obserwancyą ubolewał. Ponieważ zaś to *irrepuit*, że kościelne prowizye omnia *subsellia per medium* przysądzają, upominał się, aby in *toto* płacone były: inaczej *maledictionem Domini de gente in gentem* spodziewać się kazał. Upadek miast tak w Koronie, jako i w Litwie *ex defectu commerciorum*, osobliwie miasta Krakowa, miejsca dla koronacyi królów tak sławnego, zalecał stanom Rzplitej, aby jako najprędzej, ostatniej zabiegając ruinie, medelam wynalazła. O wynalezienie sum na wykupienie *territorium elbląskiego*, starostwa drahymskiego pomyśleć zalecił. Ponieważ Kurlandya z księcia swego ogółoconą, instancyować do Najjaśniejszej cesarzowy radził, aby go sądowi Rzplitej jako wasala podała, a to księstwo bez pana prawom naszym podległe było. Winszował Polsce, że takiego ma pana, który ob *amore* ojczyzny naszej, po dwa razy *renuendo* diadema imperii, wołał, jako pan łaskawy, swoich wiernych nie odstępować poddanych. Oddawał nakoniec *rationem villicationis suae*, że pod niebytność jego pańską *una cum ministris belli* słodki w ojczyźnie utrzymywał pokój. Rekomendował jnci pana wojewodę sendomirskiego, który, stosując się

do woli pańskiej, swoje sakryfikował nieukontentowania i w wiecznej zagrzebł niepamięci. *)

Książę jmc biskup krakowski z zadumieniem mówił, że J. Kr. Mość, ledwo co z marsowych odetchnawszy pracy upałów, ledwie w dziedzicznych państwach swoich cokolwiek uspokoiwszy się, powraca do państwa swego i wiernych poddanych swoich, chcąc im afektu swego pokazać dokument, że jako curae cordique nie inszego nie ma, tylko uszczęśliwiony ten naród, dla którego i cesarskie sakryfikował diadema, widzieć, wytrzymawszy wszystkie amara belli, nie pretendując dla rozprzestrzenienia granic swoich krwi naszej, dulcissima nobis pozwolił frui pace. Wychwalał Augustissimam Domum J. Kr. Mości, do koron i berel być urodzoną, czego dokumentem Sycylii **) et caesareae domus elektora bawarskiego próbował. Skąd nietylko wiernych króla jmc poddanych solatium exoriri censuit, ale owszem i dla ojczyzny honor in seras aetates superesse. Instabat, aby kanonizacya Kunegundy i Bobolego błogosławionych jako najprędzej accelerari mogła, łatwe ku temu rozumiejąc sposoby, accedente generositate Stanów Rzplitej. Względem aukcyi wojska podawał refleksyę, że jako securitas nie może być bez żołnierza, żołnierz bez żołdu, żołd bez pieniędzy, pieniądze bez podatku, podatek bez zbogacenia państwa, zbogacenie bez bicia monety, otwarcia kruszców i wprowadzenia commerciorum, tak pierwsza powinna być myśl o wynalezieniu sposobu niezawodnego podatkovania, bo inaczej nie przyjdziemy do końca, gdy nie zaczniemy od początku. Więc o sprawiedliwych podatkach, ażeby były na terażniejszym sejmie uchwalone, wziąć przed się układanie projektów radził, tak do miłości ojczyzny, jako i do obserwancyi praw compellens, przez co antiquum decus wrócić się ojczyźnie obiecował. Legacye do postronnych względem odnowienia sąsiedzkich przyjaźni, według dawnych traktatów i sojuszów, bardzo potrzebne być rozumiał. O księstwie kurlandzkim w zdaniu swoim referował się do księcia prymasa, któremu, jako też i wodzom utriusque gentis et ministris status, za manutencją sua activitate w pokoju ojczyzny bez przytomności J. Kr. Mości dziękował. In reliquo na punkta,

*) W sierpniu roku 1746 podpisana została ugoda między Czartoryskimi i Tarłami.

**) Królowna Marya Amalia wyszła 9 maja r. 1738 za Karóla III króla Neapolu i Sycylii, późniejszego króla hiszpańskiego.

24
Unus Comitum Regni

Officiis delegatis

Izba senatorska.

Ob. Przedmowę, str. XV.

Biskupi zajmują krzesła od 1 do 17; wojewodowie od 18 do 54; miejsca 18, 23 i 27 zajmują kasztelanowie krakowski, wileński i trocki.

A oznacza taboret marszałka poselskiego; obok na prawo *B* — stół sekretarza sejmowego; *C* — fotel dla ambasadorów, przyjmowanych na publicznej audyencyi w senacie.

Stół sekretarza sejmowego

Obok na prawo

... sakryfikował nieukontentowania i w wnie-
 ... krakowski z zadumaniem mówił,
 ... dwo co z marsowych odetchnąwszy pracy upa-
 ... państwach swoich eokolwiek uspo-
 ... do państwa swego i wiernych poddanych
 ... obitu swego pokazać dokument, że jako curae
 ... nie ma, tylko uszczęśliwiony ten naród, dla
 ... sakryfikował diadem, widzieć, wytrzymawszy
 ... dla rozprzestrzenienia gra-
 ... nobis pozwolił frui pace.
 ... do koron i herel-
 ... wae-sareae domus
 ... wiernych króla
 ... consuit, ale owszem i dla ojczy-
 ... aby kanonizacya
 ... acceleari
 ... generositate
 ... podawał refleksye, że
 ... bez żołnierza, żołnierz bez żołdu,
 ... bez podatku, podatek bez zbogacenia
 ... bez bicia monety, otwarcia kruszców i wpro-
 ... pierwsza powinna być myśl o wy-
 ... podatku, bo inaczej nie
 ... nie zaczniemy od początku. Wier-
 ... na terazniejszym sejmie
 ... projektów radził, tak o
 ... i do obserwancyi praw compellens, przez
 ... wrócić się ojczyźnie obiecał. Legacye do
 ... odnowienia sąsiedzkich przyjaźni, według
 ... bardzo potrzebne być rozumiał.
 ... referował się do kse-
 ... utriusque gentis et mi-
 ... sua activitate w pokoju ojczyzny
 ... J. Kr. Mosci dziękował. In reliquo na punkta.

) W sierpniu roku 1746 podpisana została ugoda między Czer-
 ryskimi i Turlami.

**) Królowna Marya Amalia wyszła 9 maja r. 1738 za Karola III
 króla Neapolu i Sycylii, pozostającego króla hiszpańskiego.

29
3. *Facies Comitiorum Regni*

Polonia, et Magni Ducatus Lithuania

Les officiers de la Couronne

de Lithuanie.

Les Arabes donne les Monnaies.....

Place aux Herbes on the right about.

Einige der besten

Forme gewordene Hauptstadt der Provinz

all.com

अध्याय

Estadística de los Estados Unidos

July 1871 - 64

Etiam nos dicere non debemus

Les Arabes de Jérusalem

Minister

D. Diet

Give our loves

Les dentures...

6. *Arctostaphylos* Nutt.

2040

wyrażone w propozycjach od tronu, zezwalał. Rekomendował księcia jmcí marszałka lit., ichmciów panów Małachowskiego, starostę oświęcimskiego, Horaina, podwojewódzkiego wileńskiego, Malińskiego*), sub pondere diei et aestus w wojsku ukraińskim pracującego, spodziewając się na terazniejszym sejmie za boskim błogosławieństwem meliora lapsis et salutem populorum, jeżeli mensura iniquitatis nie będzie przepelniona.

Jmć ks. biskup poznański, że ponieważ Król Jmć z naturalnego do nacyi polskiej przywiązania wołał odstąpić cesarskiej korony i najpierwszego w cesarskim państwie dostojęństwa, pokazywał po sobie niewypowiedzianą radość i całego narodu honor, winszując J. Kr. Mości wysokich w Europie z najpierwszemi domami aliancyi. Co do propozycyi od tronu, uznał, że na aukcyi wojska wszystkich państw nervus i bezpieczeństwo zawisło. Więc najpierwej życzył obmyślić sposoby do tej aukcyi, niżeli o niej mówić; co izbie poselskiej do wynalezienia, ex quo fonte mógłby ten sposób być, zalecał. Sprawiedliwość, że się znacznie nachyliła przez korupcyę et vilipensionem praw, radził zawczasu temu praevenire, aby mściwa ręka boska na nas jakiej nie zesłała plagi. Nie sądził być rzeczą potrzebną insze postanawiać prawa, tych tylko obserwancyą zalecał zachować. Aby ad pristinum florem (co widzieć ex antiquis ruderibus) Polska przyjsć mogła, handle, manufaktury, rzemiosła wprowadzić proponował. Znieść cła partykularne, mostowe etc. Na depaktacyą na komorach koronnych, które kupców postronnych od handlu z naszymi amonent, aby jmp. podskarbi miał animadwersyą. O Kurlandyi i konferencyach do wysokich pierwszych zdaniów in fundamento propozycyi od tronu podanych stosował się.

Jmć ks. biskup kujawski, praeconcipiendo summam z przybycia J. Kr. Mości w zupełnym zdrowiu do państwa swego laetitiam, tak dobrotliwego pana z głęboką witał adoracyą, przydawszy, że praesente illo refflorescit regnum, absente marcescit. Względem aukcyi wojska wyraził, że postronne potencye dlatego unice zabiegają temu, ut nos semper inermes videant, abyśmy nigdy utraconych swoich krajów rekuperować i nakoniec przy tym, co mamy, utrzymać się nie potrafili. Radził, aby commercia ad suum florem były przywiedzione, zniósłszy positiva lege partykularne cła

*) Regimentarz Stefan Maliński, podkomorzy krzemieniecki.

i zagęszczone depaktacye. Pisarze na komorach, aby nad in-
struktarz więcej extorquere sub privatione officiorum z kupców
przejeżdżających nie wazyli się. Żydom aby protekcyje ubliżone
były, które nie tylko in praedictum vergunt skarbu Rzplitej,
ale i kupcom chrześcijańskim wszelki odbierają awantaż. O in-
trodukeyą manufaktur i rzemieślników z państw dziedzicznych
J. Kr. Mości i sprowadzenie ludzi sposobnych do otwarcia gór
Olkuskich pokornie J. Kr. Mości suplikował. Perjuriis, które się
in omnibus foris zagęszczyły, karząc ich poenis de perjuriis san-
citis, zabieżeć zalecał. Poprawy prawa nie pretendował, sed cor-
rectionem morum. Dla ubezpieczenia securitatis internae et ex-
ternae konferencye z ministrami cudzoziemskimi in fundamento
constitutionis 1726 reasumować upraszał. Naostatek, wyraziwszy
solatia z publikowanej aliancyi Domu Bawarskiego, rekomendował
księcia jmei prymasa, ichmciów panów hetmanów i ministrów, że
królestwo inter tantorum bellorum strepitus ogniem palającej Eu-
ropy in tranquillitate utrzymali. Jmci pana łowczego lit., quan-
tum ejus valent carmina, na województwo podlaskie, jako w ojczy-
źnie zasłużonego, łasce J. Kr. Mości insynuował, nie przepo-
mniawszy dignissima merita ichmciów panów starosty oświecim-
skiego, Sokołowskiego, podkomorzego inowrocławskiego *), i jmei
pana marszałka z izbą poselską.

Jmć ksiądz biskup płocki dziękował Bogu, w którym
regnum regnorumque pendet salus, za utrzymanie bezbrounej
w upałach wojennych ojczyzny naszej; winszował J. Kr. Mości,
quod sospes incolumisque do państw swoich powrócił, i że opu-
ściwszy interesa dziedziczne, ad salvandum imperium suum zbie-
żeć raczył. Zmocnienie sił, sprawiedliwość nachyloną, defrauda-
tionem skarbu, zniesienie protekcyi, obostrzenie in perjuros prawa
i o poprawienie taryf dopominał się. Wreszcie referował się do
godnych sentymentów księcia prymasa i innych.

Ksiązę jmć biskup warmiński, floridissimo eloquio po-
żądанemu uczyniwszy J. Kr. Mości przybyciu powinszowanie
z wyrażeniem niewymownego z przytomności pańskiej ukonten-
towania, dziękował za utrzymanie powszechnego saeviente in
viciniis Gradivo pokoju, przez szczególne J. Kr. Mości zabiegi

*) Stanisław Sokołowski z Wielkiej Wrzący, zmarł w r. 1764 kasz-
telanem brzesko-kujawskim.

i staranie, oraz *stuvissimas regnandi artes*. Z oświadczenia małżeńskich z Najjaśniejszym Domem Bawarskim traktatów upewnił, że jest w wiernych sercach powszechna radość i zupełne stanów Rzplitej ukontentowanie. Owszem cała ojczyzna życzy tego, aby J. Kr. Mość w Najjaśniejszym Domu swoim oglądał *filios filiorum in tertiam et quartam generationem*. Aukcyą wojska wielce potrzebną rozumiał, także amunicye i arsenały, aby in *omnem casum* były gotowe, stanom Rzplitej zalecał, do utrzymania miast przy dawnych prawach zachęcając, ne *aggraventur* przez opresyą et *depauperentur in commerciis* przez żydowskie protekcyę. Reasumpcyą konferencyi cum *vicinis* według konstytucyi intuitu *securitatis externae* za rzecz pożyteczną uznał. Ichmciów panów marszałka sejmowego, łowczego litewskiego, Małachowskiego, starostę oświecimskiego, ad panem bene merentium *distributivae* J. Kr. Mości zalecał *gratiae*.

Jmć ksiądz biskup łucki¹⁾ dziękował tak J. Kr. Mości pro cura et sollicitudine in patriam, jako i ichmciom panom ministrom i hetmanom za utrzymanie *pacis internae* pod niebytność pańską. Zagrzewał wszystkich, aby wzięwszy się za ręce, myśleli de bono patriae, jurando in Deum, quod *amplius non erit tempus*. Życzył iść za ojcowską J. Kr. Mości radą. Na trybunały koronne utyskował, że sprawiedliwość z nich wygnana *corrui* per plateas, czego jeżeliby nie nastąpiła poprawa, spodziewać się kazał de filiis in filios kary i pomsty od Pana Boga. Do egzaminowania projektów ś. p. księcia jmci prymasa, jmci pana wojewody płockiego, upraszał J. Kr. Mości o deputacyą tam ex senatorio, quam ex equestri ordine. In reliquo stosował się do ichmciów księży biskupów, mówiących przed sobą.

Jmć ksiądz biskup przemyski²⁾, wyraziwszy zupełne z publikowanych maryażów całej ojczyzny ukontentowanie, dziękował J. Kr. Mości za utrzymanie Rzplitej w słodkim spokoju. Co do propozycyi od tronu, domawiał się o korekturę, o zabiezenie perjuriorum, które in omnibus subselliis dzieją się. Wyderkaufy aby duchowieństwu płacone, myta na prywatnych komorach zniesione, konstytucye i prawa obserwowane, depaktacye kupców, sub rigore kasacyi oficyalistów aby poznoszone były, serio domawiał się. Jmci pana Grabowskiego, podskarbiego prze-

¹⁾ *Cała mowa podana przy Kr. III.* ²⁾ *Cały tekst przy Kr. III.*

szłego, w animadwersyi mieć zalecał; aukcyą skarbu, miasta do pierwszej pory, otworzenie gór Olkuskich, reasumpcyą konferencyi z cudzoziemskimi ministrami, rzemieślników zgromadzenie, lustracyą taryf, jako potrzebne remonstrował. Jmci pana hetmana, wiele ekspensującego do reparacyi fortecy kamienieckiej, ut antemuralis Polski naszej, rekomendował, i jmcı pana wojewodę podolskiego. Nakoniec na Żydów pogłównego alterum tantum włożyć radził.

Jmć ksiądz biskup żmudzki, po przywitaniu J. Kr. Mości tudzież i całej Najjaśniejszej Familii, do propozycyi od tronu wotował. Na aukcyą wojska zgadzał się, medium podał, aby skarb Wielkiego Księstwa Litewskiego plene et integre cederet ad usus publicos, i suplikował J. Kr. Mości P. N. M., ażeby jmp. podskarbi W. Ks. Lit. rigoroso calculo z wodnych i lądowych prowentów był egzaminowany pro annis praeteritis usque ad praesentem przed daniem onemu generalnego kwitu. Potym radził otworzenie mennicy dla łatwiejszego sposobu wypłacania żołdu, ile w tak wielkiej karystyi monety. Ekonomią publiczną resignavit prudentiae et activitati ichmciów panów ministrów utriusque status. Do korektury praw przymówił się sensem pewnego Rzymianina: cavete, cives, ne in tanta legum copia exleges simus. Dobrą przyjaźń z postronnemi monarchiami chwalił, zostawując do dyspozycyi J. Kr. Mości ablegacye, gdzie będą potrzebne. Księstwo Kurlandzkie rekomendował J. Kr. Mości, suplikując o interpozycyą do dworu rosyjskiego, aby circa suas libertates zachowane było i od inundacyi wojsk uwolnione zostało. In materia dwojakiego mariażu z Najjaśniejszym Domem Bawarskim winszował szczęśliwej konjunkeyi J. Kr. Mości, z której i Najjaśniejszej Familii królewskiej honor i zaszczyt Rzplitej wynika. I zakończył votum voto jak najdłuższego panowania J. Kr. Mości.

Jmć ksiądz biskup chełmski¹⁾, zgadzając się ze wszystkim, tak z sentymentem księcia jmei prymasa, biskupa krakowskiego, jakoteż z propozycyami od tronu, totam Reipublicae molem ojcowskiej J. Kr. Mości zalecił i oddał opiece. Aukcyą wojska widząc być potrzebną, dał swój jednak sentyment o pokoju, quod cunctis sit dulcior armis.

¹⁾ Cała mowa znajduje się przy Kr. III.

Jmé ksiądz biskup kamieniecki, wyraziwszy solatium z powrotu pańskiego ad regiam, na propozycją od tronu z drugimi zgodził się, przed sobą mówiącemi. Rekomendował ichmciów panów wojewodę i kasztelana kamienieckich, tudzież ichmciów panów posłów podolskich. Miasto Kamieniec insynuował, aby coroczne ze skarbu Rzplitej na reparacyą miało subsidium. Mieszczanów kamienieckich zalecił, aby przy dawnych prawach i przywilejach konserwowani byli. Czynił relacyą o odprawionej przez dwie lecie za swej prezydencyi komisyi radomskiej i tamże ekspedyowanych sprawach niektórych majoris importantiae. Przełożył wielkie merita ichmciów panów Niemojewskiego, podczaszego ostrzeszowskiego, i Siemieńskiego, starosty dąbowieckiego *), w tejże komisyi marszałków. Wyznał nakoniec wielkie serca swego ukontentowanie ex foederibus maryażów Najjaśniejszej Familii J. Kr. Mości.

Po skończonym tym ostatnim z przytomnych tu biskupów votum, jmp. kanclerz w. kor., podziękowawszy za żarliwe stanu duchownego sentymenta, solwował od tronu sesyą na godzinę dziewiątą.

SESYA CZTERNASTA.

Die 18 Octobris.

Na dniu wczorajszym zakończywszy stan duchowny ordinis senatorii vota swoje, dzisiaj zaczęły się vota ichmciów panów senatorów świeckich, a to ex ordine pierwszego senatora in fundamento alternaty, jmcí pana wojewody poznańskiego¹⁾, który, po zakończonej in laudes regias przedmowie, do propozycji sejmowych przystąpiwszy, w czytany per subalternum projekcie względem aukcyi wojska podał media z kwarty sprawiedliwej, z aukcyonowanego pogłównego żydowskiego, czopowego, szeleżnego, ex monopoliiis, które tylko adinveniri mogą z podwyższonego skarbu koronnego. Instabat, aby cła partykularne,

¹⁾ Cały tekst znajduje się w rękopisie Ces. Bibl. Publicznej w Petersburgu. Hist. Polonica, F. IV, 257.

*) Wojciech Siemieński, marszałek następnych dwóch sejmów.

mostowe i wszelkie na drogach, groblach wydzierstwa bezsumienne i bezprawne były abrogowane ex subsidio charitativo, gdy na one ob amore boni publici stan duchowny z dóbr swoich pozwoili. Przytym artylerya koronna aby w należyty stan była przyprowadzona i amunicyą opatrzona; osobliwie szkołę rycerską w granicach polskich ad educationem młodzi ufundować życzył, sprowadziwszy z cudzych państw perfectissimos hujus artis magistros, nie jeżdżąc zagranicę z tak znacznym depansem. Miasta przy prawach zachować, od sum wyderkaufowych trzeci tylko procent płacić, góry Olkuskie reparować, mennicę otworzyć. Przysięgę deputacką quoad hoc punctum: żem się nie starał, meliorować ob casum evitandi perjurja, i aby ichność panowie deputaci po elekcji swojej jurament wypełnili przed marszałkiem sejmikowym in praesentia czterech oficyalistów i z podpisaniem credentialium od onychże na trybunał przyjeżdżali. Imię pogłównego, jako genti liberae nomenclaturam odiosam, w inszy tytuł odmienić. Rewizye w dobrach ziemskich, a w starościńskich lustracye naznaczyć, i te przed przyszłym sejmem zakończyć, neutralitatem i dobrą harmonią z postronnemi zachować. Konferencye według konstytucyi 1726 reasumować. Prawa ojczyste in valore zachować i też ad executionem przyprowadzać. Od pocztzy in duplo płacić. In ordine korektury naznaczyć deputatów ex senatorio et equestri ordine do zebrania wszystkich praw in compendium, i jeżeli które są detrjment jaki Rzplitej i partykularnym osobom przynoszące, na przyszłym sejmie o tym J. Kr. Mość informować, a potym uczynić melioracyą. Kurlandya zawsze Rzeczypospolitej będąc od kilku lat in turbido fidelissima, ażeby protekcyą pańską in praesenti rerum statu była zaszczycona. Ablegata do Bredy wysłać, który aby razem o swoim i o generalnym Europy pokoju traktował, także ablegacyą względem komisji tak z Portą, jako i z Państwem Rosyjskim, dotąd jeszcze nie zakończonej, powagą sejmu terazniejszego powtórzyć. Kamieniec Podolski necessariis uprowadować, gdzie i sam jmp. hetman proprio sumptu in parte collapsa, jako i Okop św. Trójcy reparował, życzył Rzeczypospolitej.

Książę jmc wojewoda wileński, peracta suavissima ad Majestatem elocutione, czytał należące do aukcyi wojska sposoby na podwyższenie skarbu W. Ks. Lit. z czwartego grosza i dzier-

zaw, i starostw J. Kr. Mości, z hyberny augmentowanej, z sowego pogłównego żydowskiego, z monopoliów: papierowego, prochowego etc. In reliquis na wszystkie propozycje od tronu pozwalał.

Jmp. wojewoda sandomirski¹⁾, praecipiendo summam z przybycia J. Kr. Mości w zupełnym zdrowiu do państwa swego laetitiam, tak dobrotliwego pana z głęboką witał adoracją, po której digressus z mową do księcia junci prymasa tudzież ministrów pacis et belli, dziękując, że sua interpositione raczyli w terażniejszych konjunkturach nieszczęśliwych w miłym pokoju ojczyznę zachować. Stosując się zaś do propozycji od tronu podanych, sądził sobie za rzecz pożyteczną oświadczenie się z przyjaźnią postronnym potencjom dla zachowania i ubezpieczenia internae et externae securitatis; remonstrował melioracją taryf, zniesienia cel prywatnych, szelężnego i czopowego z ziem i powiatów obrócenia na zapłatę wojska. Co zaś do interesów granicznych z Rosyjskim Państwem, reasumpcyą komisji, na którą upraszał, aby J. Kr. Mość ex senatorio et equestri ordine raczył deputować. Reliqua rekomendował izbie poselskiej.

Jmp. kasztelan wileński, hetman polny W. Ks. Lit., oświadczywszy należytą wdzięczność z niewypowiedzianym wernego serca ukontentowaniem, złączoną z oglądania prezencji J. Kr. Mości przez czas długi pożądanę, tak wielce przychylnością do wolnego narodu przywiązanej, że jej najwyższe korony avellere od panowania nie mogły, dziękował za utrzymanie pokoju inter ardentes bellorum fascēs; czynił nadzieję, że po rozszielch sejmach za kooperacją J. Kr. Mości collapsa erigentur. Względem promulgowanych propozycji, na aukcyą hybern, czopowego i szelężnego, na konferencyę w pretensjach granic, na kwartę ex bonis regalibus pozwalał, oraz na korekturę trybunału, aby święta sprawiedliwość celeriori cursu kończona była, quo fine ułożone na przeszłym sejmie projekta, jako sufficientissime opisane in hac materia, reassumere zachęcał. Do aukcyi skarbu W. Ks. Litewskiego i poprawy instruktarza, gravaminose napisanego, przymówił się. Intuitu przyprowadzenia ad perfectionem commerciorum cla partykularne i protekeye znieść, Kurlandya

¹⁾ *Ciałą mowę załączono przy Kr. III.*

przy prawach i prerogatywach utrzymać, oraz o żołnierskie mie-
siące, ażeby w osobliwszej J. Kr. Mości zostawały attencyi, do-
praszał się. Z dalszą sentymentów swoich enukleacją referował
się do prowincjonalnej sesyi.

Jmp. kasztelan trocki zabrał głos, w którym wyraził
dobroczynność i pieczołowanie erga bonum publicum ojcowskiego
J. Kr. Mości serca, oświadczając się z niewygasłą erga Majesta-
tem wdzięcznością. In fundamento zaś publikowanych mariażów
z Najjaśniejszym Domem Bawarskim pomyślnie czynił auguria. Co
zaś do propozycyi od tronu podanych, we wszystkich z drugiemu
zgadzał się sentymentach.

Jmp. wojewoda kijowski, podziękowawszy za wakans
województwa kijowskiego sobie konferowanego, admissus do po-
całowania ręki J. Kr. Mości. In ordine zaś aukcyi wojska i pu-
blicznej ekonomii żadnego nie dawał medium, referując się do
instrukcyi ichmciów panów posłów, których ku temu doskonałe
sposoby od braci swoich mieć suponował, ponieważ też sama
materya przez uniwersały J. Kr. Mości do województw, ziem
i powiatów była ogłoszona i na kilku sejmach ventilabatur.

Książę jmc wojewoda ruski, mówiąc in laudem pokoju
w zupełnym go utrzymania stanie, dziękował J. Kr. Mości żywą
serca impresją przy powinszowaniu ogłoszonej ad publicam lae-
titiam z Domem Bawarskim aliancyi. In reliquis sentimentis zga-
dzał się ze wszystkiemi przed sobą mówiącemi.

Jmp. wojewoda podolski¹⁾, tak z przybycia J. Kr.
Mości, jako i dozgonnego Najjaśniejszej Familii obowiązku uni-
wersalną Korony Polskiej i W. Ks. Lit. oświadczywszy radość,
inter multas apprecationes tym zakonkludował, że jako zmocnie-
nie sił nie może być bez pieniędzy, tak pieniądze bez dobrego
porządku i gospodarstwa: więc wprzód do ekonomiki, do lustracyi,
rewizyi, zniesienia na dach i komorach depaktacyi juxta castren-
ses articulos de extorsionibus, do wprowadzenia manufaktur, ad
minimum po dwa tysiące talerów bitych ze skarbu Rzplitej co
rok na to łożąc, myśl swoją stanom Rzplitej obrócić zalecił. Na-
koniec kanonizacją błogosławionych Kunegundy i Bobolego, także
koronacją obrazu chełmskiego promowował. O interesie kurlandz-
kim, konferencyach etc. zgadzał się z innemi ichmciami.

1) *Cały tekst mowy przy Kr. III.*

Jmp. wojewoda smoleński¹⁾, za konferowany sobie honor zwyczajne uczyniwszy podziękowanie, admissus ad osculum manus domini. W dalszych zdaniach stosował się ad sensus aliorum.

Tandem jmp. Małachowski, kanclerz w. kor., ad mentem J. Kr. Mości solwował sesją in crastinum.

SESYA PIĘTNASTA.

Die 19 Octobris.

Jmp. wojewoda bełski²⁾, w głosie swoim Bogu Zastępów, Królowi Królów, Panującemu Panujących, cześć i chwałę wyraziwszy, dziękował za Jego Opatrzność Świętą, że po tak nieszczęśliwych w Europie zamieszaniach, po tylu trudach, zabiegach i staraniach J. Kr. Mość Pana N. M. w doskonałym ogląda zdrowiu, za którego staraniem ojczyzna nasza, wojennemi otoczona pożarami, nienaruszona została. Życzył, ażeby, tymże samym zaszczycając się szczęściem, w niezamierzone panował lata, spodziewając się, że za Boskim i J. Kr. Mości błogosławieństwem terazniejsze obrady odbiorą swój skutek, koniec i centrum. Sądził, że nieprzyjęcie cesarskich koron z jedyne go było ku dobru Rzplitej przywiązania. Sejm terazniejszy zacząć od ugruntowania sprawiedliwości, jako najmocniejszego wszystkich państw filaru, zalecał; o której zdeptaniu przez krzywoprzysięstwa, zdrady i różne wybiegi, jako senator, według powinności swojej (quidquid mali vel nocivi praescivero avertam), donieść J. Kr. Mości i Stanom Rzplitej nie zaniechał. Insurrexit na ichmciów panów deputatów bełskich, znajdujących się w trybunale koronnym, nie będąc na sejmiku. Zaczynam upraszał J. Kr. Mość, aby od tej funkcyi byli relegowani. In perjurios, non executores et praevicarios legum rygoru i kary według prawa używać radził, ażeby każdy urzędu swego pilnował, nie wiedząc, z jakiej przyczyny razem dwa przywileje z podpisem ręki J. Kr. Mości na jedną rzecz bywają dawane. Do wzmocnienia sił Rzplitej najpierwszy fundament w przeprowadzeniu ekonomii do należytego przywiódł porządku; czytania

¹⁾ Cała mowa załączona przy Kr. III. ²⁾ Cała ta długa mowa podana przy Kr. III.

komisji gdańskiej względem dawniejszej instalacji na księstwo kurlandzkie księcia Birona pretendował, oraz ażeby książę dependenter od J. Kr. Mości i Rzplitej był inwestowany. Nakoniec powszechnym weselem z ogłoszonej z Domem Bawarskim aliancyi zakonkludował.

Jmp. wojewoda płocki, similiter uczyniwszy J. Kr. Mości podziękowanie, wyraził, że od sejmu anni 1736 naznaczona komisya wojskowa pod prezydencyą księcia prymasa Potockiego, dla rozeszłych sejmów z wygotowanym naówczas projektem, dotąd swego nie wzięła skutku, który to projekt ustanowił modos rewidowania wszelkich podatków. Życzył zatem, aby usolidowanie tych lustracyi z woli J. Kr. Mości i Rzplitej mogło mieć dwojakie subsellium, jedne appellativum od lustratorów, drugie definitivum przez ludzi godnych *ex utroque ordine independenter* od sejmu, dla uregulowania sprawiedliwych *sine discrimine personarum* taryf. Że się skarbowi wielki staje deces, życzył, aby ludzi płatnych od Rzplitej na pilnowanie defraudacyi, danie protekcyi i obrony kupcom postanowiono. Ad *reflorescentiam commerciorum more gentium* subsellium kupieckie postanowić radził. Do gór Olkuskich o komisją względem zakończenia finalnego przy jmci panu podskarbin i osobach *ex gentibus* naznaczonych dopraszał się. Także aby i ziemstwa nigdy nie wakowały, tym objaśniając sposobem, iż jeżeliby się jedna elekcyja na ziemstwo zerwała, aby druga pluralitate votorum non obstante contradictione stawała. Poprawienie zaś praw z dwóch przyczyn być powinno: pierwsza, że nie mamy praw o sukcesyach, druga, że wszystkie *actus perpetui et temporales per revocationes in dubium vocantur*. Podwyższenie komputu wojska in duas rozdzielił classes, na aktualną w gemejnach i pocztach przez sposoby, na sejmie przeszłym grodzieńskim proponowane: to jest z podniesienia kwarty płatnej i ułożenia niepłatnej, z aukcyi hyberny i pogłównego żydowskiego, z dociągnięcia sum ryczałtowych przez województwa lekkopłatne, z sum w skarbach Rzplitej pozostałych. Eventualis zaś stąd się erygować może, gdy Rzplita przez komisye dwojakie taryfyy ustanowi. O prowincyi wielkopolskiej namienił, że się *exinanivit* z województwami krakowskim, sendomirskim, lubelskim i podlaskim, ponieważ 5370 wsi, nie wystarczając ciężarom podatków pogłównego, oddane są in feudum własnemu żołnierzowi. Upraszał zatem, aby województwa ukraińskie do równej przystąpiły

poglównego kontrybucyi, jako już in flore będące, ponieważ dla onych obrony Rzplita Drahim, Bytów, Lemburg, Elbląg, clednodia Reipublicae zastawiła. Naostatek rekomendacją niektórych ichmcioów et appreationibus Majestati zakonkludował.

Jmp. wojewoda chełmiński, podziękowawszy J. Kr. Mości za konferowany sobie wakans, przystąpił do pocałowania ręki pańskiej. W odpowiedziach na propozycye zgadzał się ze zdaniem jmcí prymasa i jmcí pana wojewody sendomirskiego.

Jmp. wojewoda mścisławski inter laetas z przybycia J. Kr. Mości salutationes nie tak condere leges, jako bardziej observare et praevaricatores coürcere sancitis in jure poenis zalecał. In reliquo o górach Olkuskich namienił, że wielkiego potrzebują depansu, i o Kurlandyi, aby circa jura sua et privilegia libertatis była utrzymana. In caeteris sentimentis ad sensum aliorum stosował się.

Jmp. wojewoda bractławski, na pochwałę słodkiego pod panowaniem J. Kr. Mości pokoju obszerną w słowach swoich uczyniwszy ekspresyą i co do aukcyi wojska z inszymi przed sobą zgadzając się mówiącymi, pozwalał na dobyte mineralium. Respektem zaś securitatis externae, zachować ze wszystkiemi neutralitatem zalecał, i aby na sejmikach ziemskich po zerwaniu pierwszego pluralitate votorum zakonkludowano. O koekwacyą monety, reasumpcyą konferencyi, aukcyonowanie skarbu i wszelkich contribuendi sposobów instabat, oraz i o komisją anni 1727 w dyferencyach granic. In reliquo promotione coronandae Imaginis Chelmensis zakończył.

Jmp. wojewoda inflancki¹⁾ rzekł: Lubo przez oddalenie się W. Kr. Mości dotąd zostawaliśmy in maerore, jednak teraz za szczęśliwym przybyciem niezalterowane w nas czujemy być serce, dziękując za tak zbawienne dzieło starania około ojczyzny naszej i uszczęśliwienia Rzplitej. Dla aukcyi wojska pro fundamento założył dawnych reasumpcyą projektów; otworzenie mineralium i Księstwo Kurlandzkie, tudzież internam et externam securitatem paterno cordi S. R. Majestatis rekomendował et generalem tranquillitatem.

Jmp. wojewoda czernichowski, w przystojnej compendiose ekspresyi swoje zamknąwszy J. Kr. Mości tak przywitanie,

¹⁾ Cały tekst mowy w Kr. III.

jakoteż należyte na znak nieskończonej wdzięczności podziękowanie, zakonkludował generalnym we wszystkich punktach do innych ichmciów stosowaniem się.

Po którym jmp. kanclerz w. kor. solwował sesyą na dzień jutrzejszy.

SESYA SZESNASTA.

Die 20 Octobris.

Po zakończonym wotowaniu ichmciów panów wojewodów zaczęły się na dniu dzisiejszym ichmciów panów kasztelanów głosy.

A naprzód jmp. Solłohub, kasztelan żmudzki, po złożeniu długiego panowania J. Kr. Mości aprekacyi za oddaną sobie kasztelanią pro sigillo łaskawości pańskiej do pocałowania ręki J. Kr. Mości przypuszczony. Na propozycyą od tronu generaliter zgodziwszy się, łatwą i prędką aukcyą wojska obiecywał. Sprawiedliwość, która ex orbita legum wypadła, ut primo patriae conservatori, jakimby sposobem poprawiona być mogła, do poprawienia zalecił. Kurlandya, aby z protekcyi J. Kr. Mości, drogo nam nabytej, bez pana aktualnie zostając, nie wypadła, łasce J. Kr. Mości insynnował. Kaplicę św. Kazimierza zamkową wileńską, królewica polskiego, jako z tejże krwi Jagiellońskiej w żyłach J. Kr. Mości P. N. M. żyjącej, protekcyi zalecił. Directores zaś tej kaplicy suplikował, aby tak ab extra, jako ab intra w należytych in honorem Dei et cultum patrona Korony Polskiej i W. Ks. Lit. trzymana była porządku.

Jmp. kasztelan brzeski-kujawski, podziękowawszy J. Kr. Mości za tak zbawienne do uszczęśliwienia ojczyzny propozycye, pretendował coëquationem monety, introdukcyi commerciorum, sprawiedliwej kwarty, zniesienia depaktacyi, konserwacyi miast przy dawnych prawach i reparacyi onych, zniesienia protekcyi. De reliquo, aprobowawszy wszystkie senatu zdania, statum zagrzewał equestrem, aby, zapatrzwszy się na starszych braci swoich, na to zezwolić raczyli.

Jmp. kasztelan kijowski, rozweselony beatifica J. Kr. Mości visione, fortunnych i długich razem z Najjaśniejszą Familiją

lat życzył. Z przyczyny zachowanego pokoju cum hoc plausu ogłaszając się, jako niegdyś Rzym Augustowi cesarzowi, po zwycięstwach swoich powracającemu, dał się słyszeć: *Non vanus currens, quia in Capitolium infert pacem et tranquillitatem*, równo się jako jmp. wojewoda belski i inni obowiązany rozumiejąc być przysięgą, upraszał J. Kr. Mości, aby *vigore pactorum conventorum* wakanse nie cudzoziemcom, ale samym tylko obojga narodów patriotom były konferowane, i aby dwa przywileje na jedną rzecz podpisowane nie wychodziły. Suplikował Majestatu J. Kr. Mości, aby był ktoznaczony do podpisów, tak jako za szczęśliwie panującego Augusta Wtórego za Szembeka kanclerza był oznaczonym terażniejszy jmc ksiądz biskup płocki. Wyraził i to, że forma *regiminis non observatur*, z tej przyczyny, iż marszałek sejmowy nie powinien podnosić łaski, nisi cum scitu omnium ordinum, a ponieważ Rzplita ze trzech złożono części: *ex maiestatica, democratica et aristocratica*, te wszystkie *praemissa* zewnętrzna nazwał być raną, wewnętrzne zaś rany niesprawiedliwość w trybunałach, goniącą, ubi sola pecunia regnat, nazwał. Życzył, aby deputaci na sejmikach zaraz przysięgali, jako bez starania się et non per potentiam intrusi¹⁾; korekturę praw nie sądził być potrzebną, ale korekturę sumienia in fundamento konstytucyi 1528 zalecał *contra delinquentes*. O alternatę prezydenta trybunału koronnego domawiał się, z tym się palam oświadczając, że do niczego nie przystąpi, jeżeliby sejm terażniejszy od obwarowania sprawiedliwości swoich nie zaczął *deliberacyi*. Względem wojska aktualnego te podał sposoby, że jeżeli w Polsce i w Litwie ma się go znajdować ośmnaście tysięcy, więc uchwalić płacy *alterum tantum* życzył; jeżeliby zaś ad *conservationem* ojczyzny tryplikować potrzeba było tej kwoty, to województwa znaleźć mogą sposoby aukcyonowania tych podatków czy to z suchodniowej soli, czy z położenia *alterum tantum* na Żydów. Względem zaś ewentualnej aukcyi, która chyba in futuro być może, reko-

¹⁾ N. III: Korektury praw nie potrzebował, tylko *executionem* onych et *supra delinquentes ad mentem konstytucyi 1558 i 1613*, sub titulo: Sądy *exorbitantiarum*, kary i rygoru, a cokolwiek *ex orbita* praw wypadło, ażeby delegowani tam *ex senatorio quam et ex equestri ordine* deputaci wszystko to *redintegrare* chcieli.

mendował bicie monety, legem sumptuariam, censum ultimae consummentiae, kwartę sprawiedliwą, która przez złego sumienia komisarzy, miasto 25,000 od 100,000 intraty, ledwie na pięć tysięcy na wojsko wyprowadzona. Więc na sejmikach relationis naznaczyć lustratorów dla sprawiedliwego zweryfikowania suadebat. Dla punktualnej zaś płacy z Żydów, aby się z miejsca na miejsce nie przenosili i pod mocniejszych się dla protekeyi nie tulili, glebae ich annectere serio dopraszał się. W ziemstwach aby officia ziemskie na sejmikach pluralitate votorum concluderentur. O naznaczenie komisji między województwem bractawskim i kijowskim w dyferencyach o granice z państwem rosyjskim zachodzących, o orderach, aequalitati krzywdę przynoszących, domawiał się; niechcąc przez tę pstrocinę być od drugich podlejszym, dowodził; że jeżeli za Urbana Ósmego i Władysława Czwartego order Immaculatae Conceptionis wolno było każdemu szlachcicowi nosić, hoc idem i o kordomblach censuit.

Jmp. kasztelan kamieniecki, podziękowawszy J. Kr. Mości za ojcowskie około dobra pospolitego staranie, zbliżywszy się do sejmowych circa adorationem wielkich antecedenter sentymentów ichmciów panów senatorów, zdania był tego, aby na fundamencie ułożonego przez ś. p. księcia jmcj prymasa i ichmociów panów hetmanów projektu o aukeyi wojska pomyśleć. Interes mennicy dyspozycyi J. Kr. Mości oddać, ludzi sposobnych sprowadzić, commercium ad florem przywieść. Do Węgier, Turek, Szlaska, Królewca towarów nie wywozić, quo subsecuto cudzoziemcy do Polski jeżdżąc, cła Rzplitej i towary wyżejby płacić musieli, rekomendował. Nie ganił trybunałów, tylko abusus tollere życzył. In reliquo o sądy pograniczne ex utraque parte dla ukrócenia ekscesów na Podolu i Ukrainie, unikając przez to kolizyi z potencjami sąsiedzkimi, solicytował J. Kr. Mości.¹⁾

Jmp. kasztelan smoleński po uczynionej zwyczajnej ceremonii powiedział, że przeszłą korekturę praw sami jurisperiti dla swego pożytku napisali, która już niejednego z znacznej substancyi ad ultimam reduxit egestatem. Zaczynam wszy-

¹⁾ N. III d.: Skończył votum swoje, gratias agendo J. Kr. Mości za rozdanie ministeriorum ichmciom panom kanclerzowi i podkanclerzemu koronnym.

stkie nociva, in damnum et ruinam szlacheckich fortun vergentia, znieść Stanom Rzplitej proponował. Dalej, nie chcąc taedium J. Kr. Mości czynić o orderach, ad sensum jmcí pana kasztelana kijowskiego, jako in omnibus contribuendi modis do lepszej ekonomiki przed sobą mówiących poszedł ichmcíów panów senatorów.¹⁾

Jmp. kasztelan lubelski, reddita Supremo Numini gratiarum actione za konserwacyą w czerstwym zdrowiu Króla Jmci i całej Najjaśniejszej Familii, podał medium, aby pięćdziesiąty chłop był żołnierzem pod komendą hetmanów, ci zaś 49, aby go wszystkim quoad victum et amictum providowali. Na wszystkie kontrybucyi sposoby, na zniesienie depaktacyi, na podparcie sprawiedliwości i inne materye zgadzał się, excepto unice mostowego przywilejami obwarowanego. O inwestyturę księcia kurlandzkiego, aby ten interes w protrakcyą nie poszedł, i prawo do tego księstwa Polsce nie upadło, upraszał J. Kr. Mości.²⁾

Jmp. kasztelan belski, asperrimis immersus doloribus ex occasione fatorum księcia jmcí kardynała biskupa krakowskiego, przypominał zasługi jego w materyi sejnowej, tak do zdania wszystkich, którzy go praecesserunt, jako i ad oracula stanu rycerskiego stosując się. Idąc zaś za sentymentem księcia jmcí Lubomirskiego, ś. p. ojca terażniejszego marszałka sejnowego, wnosił, aby każdy pan orderowy 100 piechoty pod komendę wystawił hetmanom.

Jmp. kasztelan nowogrodzki, miłego pod panowaniem J. Kr. Mości pokoju obszerną w słowach uczyniwszy ekspresyą, za konferowany sobie wakans zwyczajne Majestatowi oddał podziękowanie, życząc jak najpomyślniejszych sukcesów; potym admissus ad osculum manus domini. Co do propozycyi od tronu podanych mówił: Ponieważ godne sentymenta ichmcíów senatorów dosyć obszerne w tych materyach pozachodziły, więc

¹⁾ **N. III d.**: poszedł oraz in sensum jmcí pana kasztelana kijowskiego ratione Immaculatae Conceptionis. ²⁾ **N. III opuszcza ustęp o Kurlandyi, zato dodaje:** zniesienia cel, depaktacyi skasowania, wprowadzenia rzemieślników, obwarowania w nienaruszeniu sprawiedliwości, tak trybunały koronne dla wielkich dziejących się inkonweniencji spełunca patronum nominował, miasta Lublina reparacyi dopraszał się.

nie zabierając czasu cum taedio J. Kr. Mości, stosował się do nich in toto, jednak do niektórych przymówił się, jako to: erygowanie wojska, którego nie życzył, ale tylko domawiał się, aby chorągwie konne zupełne kompletowane były po sto koni, bo podczas przeszłych inkursyi więcej było luźnych ludzi, niżeli do boju żołnierza. Korektury trybunału, która już przez Litwę de anno 1726 ułożona była, ad executionem przyprowadzić życzył. Koekwacyą monety J. Kr. Mości zalecał; in reliquo na wszystko pozwał.

Jmp. kasztelan witebski, nieograniczoną dobroci Boskiej exaltando wielkość, wierne swoje ad scabellum Majestati na ofiarę złożył serce, dziękując, że owe spectra i straszidła wojenne za staraniem J. Kr. Mości zapatrywały się na ojczyznę naszą, w nieustraszonej aż dotąd zostającą sytuacji. Poczym, universalem oświadczywszy laetitiam z teraźniejszej Najjaśniejszego elektora bawarskiego alianey, aukcyą wojska, lustracyami, weryfikacyami, instruktarzów melioracyami i sprawiedliwości utrzymaniem, która inverso ordine zarówno sontes insontesque premit, zniesieniem depaktacyi poprzedzić życzył.

Jmp. kasztelan czerski dziękował J. Kr. Mości, że nie z okazji excitandi cum vicinis belli, ale ex solo ku dobru popopolitemu amore aukcyi wojska pretendował, ponieważ własne państwa swoje in perniciem et discrimen dlatego podał, ażebyśmy żyli w pokoju i teraz ni o czym więcej nie myśleli tylko o powszechnym swych poddanych pożytku. Winszował Serenissimae Familiae, że per mutuas in foedere dextras łączy się z Najjaśniejszym Domem Bawarskim, żądając, aby dla zupełnej wiernych serc satysfakcyi i ukontentowania akt ten weselny w ojczystych wolnego narodu odprawił się progach. A że nomenklatura pogłównego z siebie samej jest odiosa, życzył w inny odmienić podatek; i ponieważ vicinis nec sumus amandi nec formidandi, na aukcyą wojska zezwalał, do której similes contribuendi modos jak i drudzy proponował, osobliwie z pogłównego żydowskiego, do czterechkroć sta tysięcy aukcyonowanego; z zaległej czterechkroć sta tysięcy sumy na sukcesorach podskarbiego koronnego i podniesienia skarbu ad majorem quantitatem, ponieważ jmp. Grabowski za administracyi swojej z ośmiukroć sta tysięcy wylikwidował się; ex subsidio charitativo stanu duchownego; paucis multa concludendo, więcej pięcią milionów na aukcyą wojska niezawodnych pokazywał.

Jmp. kasztelan rawski, za konferowaną sobie z łaski J. Kr. Mości kasztelanu, z której haracz płacić musi, zwyczajne uczyniwszy podziękowanie, do pocałowania ręki przystąpił. Na propozycje odpowiedział, że ad publicam necessitatem prześwietne sesye prowincyalne według instrukcyi swoich należyte obmyśla sposoby.

Jmp. kasztelan wyszogrodzki dla zbyt przeciągniętego czasu, nie chcąc J. Kr. Mości czynić taedium, zgadzał się in sentimentis ad mentem aliorum.¹⁾

Jmp. kasztelan zakroczymski²⁾, similiter paucitate verborum uczyniwszy ekspresją do erekcyi gór Olkuskich, podał sposób, aby plus offerenti per arendam poszły; w dalszych zaś sposobach co do aukcyi wojska z pięciudziesiąt chłopów jednego żołnierza wystawić pretendował, hoc annexo, aby w prowincyi wielkopolskiej piechota, a małopolskiej jazda erygowana była.

Jmp. kasztelan liwski, ultimus de numero ichmciów panów kasztelanów, głosy zakonkludował, referując się do propozycyi od tronu podanych, in reliquo in sensum aliorum poszedł.

Po skończonych głosach jmp. kanclerz w. kor., zostawując na jutro campum wotowania ichmciom panom ministrom, solwował od tronu sesyą in crastinum na godzinę dziewiątą.

SESYA SIEDMNASTA.

Die 21 Octobris.

Nizeli się zaczęły ichmciów panów ministrów na dniu dzisiejszym głosy, odezwał się jmp. Tarło, starosta goszczyński, poseł podolski, z uczynieniem prekustodycyi in virtute wolnego głosu przymówienia się ad pacta conventa.

Poczym³⁾ jmp. marszałek w. kor.⁴⁾, reasumowawszy sesyą, niezliczone ku domowi swojemu jeszcze za szczęśliwie

¹⁾ N. III d.: do otworzenia gór Olkuskich per arendam, do aukcyi wojska omnes contribuere modos usiłował. *Zapewne autor włączył tu przez omyłkę treść propozycyi Łopackiego, którego zupełnie pomija.* ²⁾ Brak tej mowy w N. III; zato cały tekst przy Kr. III. ³⁾ N. III: a kiedy za perswazyą różnych ichmciów uciszył się. ⁴⁾ Cała mowa znajduje się w Ms. Bibl. Baworowskich № 55 oraz przy dyaryuszu Kr. III.

panującego Augusta II wyliczał dobroczynności, tak dla ojca swego świadczone przy piastowaniu łaski na sejmie electionis po śmierci Jana III, jakoteż przy pierwszej młodości jego ad gloriam obsequii Rzplitej aplikowanie. Wyraził, że z respektu pańskiego naprzód był regalizowany cześnikostwem kor., potem krzesłem województwa chełmińskiego, a nareszeie łaską marszałkowską; za które dobrodziejstwa, ultra sphaeram zasług na niego złane, nieśmiertelną na wiernym sercu swoim rysował wdzięczność. Pomknąwszy z miejsca swego in assistentia senatorów do pocałowania ręki pańskiej poszedł. Na końcu dyskursu swego promował aukeją wojska Rzplitej być w terażniejszych konjunkturach potrzebną, jakoteż na poprawienie nachylonej we wszystkich subseliach sprawiedliwości. Inne media conniventia do wsparcia systematis Rzplitej ad trutinam prowincyalnych sesyi zostawił.

J. O. książę jmc marszałek W. Ks. Lit., w poważnych słowach obszerne za konserwacją ojczyzny w pokoju uczyniwszy J. Kr. Mości podziękowanie, intuitu aukeji wojska na wszelkie contribuendi, które być mogą sine onere Rzplitej, pozwalał genera, praemissis po województwach justissimis lustrationibus, nowych tariff institutionibus; o delegacją tak ex senatorio, jako equestri ordine ad corrigendum tego, co jest a justitia devium, upraszał J. Kr. Mości, życząc oddać ad dispositionem otwarcie gór i erekcją mennicy temu, ktoby na to koszt łożył i z tegoż procentu wydane na to ekspensa mógł sobie bonifikować. Zakończył millenis votis ex occasione ogłoszonej z Najjaśniejszym Domem Bawarskim aliancy mowę swoją.

Jmp. kancelarz w. kor.¹⁾, wyraziwszy Majestati thessaram gratitudinis za wylane na dom jego łaski, intulit, że wolny głos bywa częstokroć ad ruinam boni publici zażywany, ponieważ nie raz skuteczne projektów ułożenie ob negationem malignantis naturae pożądanego od stanów Rzplitej nie odebrało efektu i aprobacyi. Invocabat Spiritum Sanctum, ażeby na terażniejszym sejmie ad operandum opus bonum jednomyślną wszystkich natchnął intencją serca. Cła partykularne i niegodziwe protekcyę znieść, góry Olkuskie przez komisją de providendis modis otworzyć, bicie monety i koekwacyą onej uchwalić, w trybunałach super corrup-

¹⁾ *Cała mowa przy Kr. III.*

tiones konstytucyą anni 1736 reasumować. Taryfy poprawić, konferencye cum extraneis renowować, sądy na pograniczu ad paciscendum codziennych koluzji z sąsiedzkimi potencjami ustanowić, Kurlandią post secessum księcia Ernesta circa immunitates suas protegere i na jego miejsce, któryby dependował a Majestate, directe instalować, komisją o wszelkie cum vicinis krzywdy naznaczyć enixe J. Kr. Mości suplikował.

Jmp, kanclerz w. lit.¹⁾ ex munere fidelis ministerii sui szczęśliwego J. Kr. Mości do państw rządów swoim od Boga powierzonych powinszowawszy powrotu, niewypowiedziane upragnionemu sercu swemu ex visione domini przyznawał ukontentowanie, dziękując J. Kr. Mości za powszechne ad invidiam gentium pokoju utrzymanie, którego dalszą trwałość na ojcowskim prawdziwie pieczołowaniu w podaniu zbawiennych niniejszym obradom propozycji składał. Czynił nadzieję, że z łaski Bożej dobre początki nieomyślnie dalszych sukcesów teraźniejszego sejmowania czynią auguria. I ponieważ żądzom J. Kr. Mości P. N. M. ex solo senatorii ordinis sensu zupełna nie może się stać satysfakcja, zaczym o naznaczenie bez odwłoki czasu sesji prowincyalnych dopraszał się, do których, osobliwie in materia aukcyi wojska, całej importancyi negotium odsyłał, adorując wszystkie, które tylko in absentia jego magnorum in patria quiritum praecesserunt sentimenta. In reliquo reasumpcyą starodawnych konstytucyi o ekstorsyach, cłach partykularnych, pro libitu suo wynalezionych, otwarcie minerałów ex proventibus Reipublicae, melioracyą taryf, lustracye, zachowanie neutralitatis, wspomniawszy pro exemplo Rzplitej Genueńskiej, cui sit exposita sorti, potwierdzenie przyjaźni cum exteris zalecił. O utrzymanie Kurlandyi circa jura et immunitates interposita autoritate J. Kr. Mości, upraszał hoc adjecto, ażeby, nie szukając dalekich, był na pomienione księstwo domowy inaugurowany. We wszystkich subseliach zagęszczone ojczystych praw abusus, jako et intrusos judices sancito poenarum rigore tollere życzył. Zakończył oświadczeniem powszechnego ojczyzny wesela z ogłoszonej ad gloriam polonae gentis z Najjaśniejszym Domem Bawarskim aliancyi.

Jmé ksiądz podkanclerzy koronny, powinno wierno-

¹⁾ Cała ta mowa jest w rękopisie Bibl. Ord. Zamoyских № 1734.

ści swojej ku J. Kr. Mości oświadczywszy intencye, w obfitych in laudem Majestatis z przykładnej całemu królestwu polskiemu świętobliwości i nieopisanej nigdy serca pańskiego ku wiernym poddanym łaskawości skoncentrowawszy słowach, tak do aukcyi wojska, jako i innych od tronu ad trutinam podanych propozycyi, z godnemi przed sobą mówiących sentymentami zgadzał się i aprobacyą onych każdemu ojczyznę swą szczerze kochającemu zalecał zdaniu.

Książę jmc podkanclerzy litewski tym samym in compendio największe J. Kr. Mości wyliczył dobrodziejstwa, gdy rzekł, że żaden de congruo et condigno munificencyi pańskiej, która dispersit cum sole manus, wyrazić językiem, ani określić piórem nie potrafi; wychwalał augustissimas J. Kr. Mości dotes et qualitates, które do tego szczególnie zmierzają końca, aby ojczyznę naszą mogły uszczęśliwić. Zalecał, aby ordo equesteris według podanych w instrukcyach od prześwietnych województw, ziem i powiatów sposobów agitującą się cum tanto strepitu od lat 10 na sejmach aukcyą tandem ex dexteritate, sua miłości ojczyzny do pożądanego przywiódł skutku. In reliquo podatek ultimae consumentiae, hyberty sowite, kwarty sprawiedliwe, gór Olkuskich otworzenie i mennicy et quaevis salutifera przed sobą mówiących proponował i też same wziąć pro objecto na prowincjonalnej sesyi W. Ks. Lit. deklarował. Kurlandya, orbatam suo principe, sub paternam J. Kr. Mości tutelam oddał. O naznaczenie ekstraordynaryjnych sędziów przeciwko wszelkim w trybunałach inkonweniencyom ex senatorio ordine dopraszał się.

Jmp. podskarbi w. koronny, floridissimo eloquio podziękowawszy J. Kr. Mości za powierzoną sobie z łaski pańskiej kluczków koronnych prerogatywę, in victimam wierną usługę swoją przed Majestatem, praemisso niewzyciężonej ręce osculo, quousque supervixerit, ofiarował, referując się względem aukcyi wojska do zdania jnci pana wojewody bełskiego i ichmciów panów hetmanów, oraz dla podwyższenia skarbu Rzplitej cła partykularne, na największych traktach zagęszczone, protekcyę, wielki skarbowi przynoszące detryment, novella lege skasować życzył, ponieważ dla tych egzakeyi z traktów per constitutiones opisanych zwykli deviare kupcy. Zamek krakowski, unikając większego kosztu, zawczasu reparować zalecał, o warszawskim wspomniął, że 30,000 czerw. złotych na reparacyą jego erogował.

Jmp. podskarbi w. litewski, zwyczajne Majestatowi pańskiemu oddawszy *hommagium* z wyrażeniem tysięcznych długiego panowania *aprekacyi*, *taedium non causando* Majestati, na propozycyę od tronu J. Kr. Mości podane nie dawał rezolucyi, zdanie swoje do prowincyalnych sesyi rezerwował.

Jmp. marszałek nadworny koronny, napełnionym radością sercem z pańskiego *ad regiam* przybycia wypełniwszy przywitanie, jak najdłuższego panowania nad tym narodem, do którego J. Kr. Mość wielkie całej Europie, *renuendo diadema Imperii*, pokazał przywiązanie, życzył. Dowodził, że J. Kr. Mość z nieszczędnym czołą swego potem, z uszczerbkiem zdrowia nie na inшы koniec ten sejm złożył, tylko jedynie chcąc kiedykolwiek uszczęśliwioną widzieć ojczyznę naszą. Co do aukcyi wojska, łatwe sposoby wynaleźć obiecywał, byleby tylko wszystkie stany *nemine excepto* do tego *contribuere* chciały. Na otworzenie gór Olkuskich *sumptem* J. Kr. Mości, aby J. Kr. Mość sobie *ex perceptis* potym *bonifikował*, na sprowadzenie ludzi sposobnych z dziedzicznych państw swoich, na poprawienie sprawiedliwości, na introdukowanie lepszej ekonomiki zezwalał.

Jmp. marszałek nadworny litewski, równe wypełniwszy *ex incolumitate* Najjaśniejszego Monarchy *plausus*, *assentiendo* na wszelkie w senatorskiej izbie proponowane sposoby, referował się do instrukcyi *ordinis equestris* danych.

Po skończonym tym głosie *in fundamento* swojej *prekustodycyi* odezwał się jmp. Tarło, poseł i starosta goszczyński, domagając się *przymówić ad pacta conventa*; okrzykniony zewsząd głosu nie zabrał.

Poczym solwowana sesya od tronu przez jmcí pana kanclerza w. kor. *in crastinum* na godzinę dziewiątą.

SESYA OŚMNASTA.

Die 22 Octobris.

Jmp. marszałek w. kor. po zagajeniu sesyi dał od tronu głos jmcí panu kanclerzowi w. kor., który, pochwalwszy chwalebnie odprawione zelujących pro patria sentymenta, nominował do konstytucyi z Korony księcia jmcí biskupa krakowskiego, sandomierskiego i płockiego wojewodów; jmp. kan-

clerz litewski jmcí pana kasztelana trockiego. Po nominacyi ichmcíów panów senatorów do skarbu koronnego i litewskiego, do słuchania rachunków jmcí pana Grabowskiego, administratora skarbu koronnego za kwartał jeden, jako i do artyleryi koronnej, ichmość panowie senatorowie wzwyż wyrażeni, do konstytucyi naznaczeni, zbliżywszy się do tronu, wypełnili in manus regias przysięgę.

Poczym jmp. marszałek w. kor. dał głos jmcí panu Szumlańskiemu, pierwszemu posłowi wojsk koronnych, który wierność za trybut złożywszy przy tronie J. Kr. Mości, winszował sobie widzieć na Majestacie nieprzyjacielom straszniego, poddanym wiernym łaskawego pana, dziękował za utrzymanie w pokoju ojczyzny saeviente super Europam Marte. Wspomniał żarliwość ku Majestatowi, miłość ku ojczyźnie i wojskowym wodza swego, jmcí pana hetmana w. kor., zdrowia i własnej fortuny dla dobra pospolitego nie żałującego. O miesiące żołnierskie, o równą panis bene merentium równo pro communi bono pracującym dys-trybutę, o utrzymanie prerogatyw hetmańskich, o aukcyą wojska ad tuitionem libertatis i granic, różnym najazdom eksponowanych.

Drugi jmp. wojskowy poseł, obszerną przeczytawszy od koła wojskowego instrukcyą, przy krótkiej ekspresyi powin-szowania jak najdłuższego i najszcześliwszego życzył J. Kr. Mości panowania; domawiając się itidem o potrzebną wojska aukcyą dla zasłonięcia granic, operarios militantes pro bono communi digna mercede laborum coronare suplikował.

Jmp. kanclerz w. kor., za daniem sobie głosu od jmcí pana marszałka w. kor., oświadczył prawdziwe J. Kr. Mości intencye, jako nie inszego pro objecto nie ma, tylko pożądany każdemu utrzymać w państwie swoim pokój. Przyznaje, że go nikt utrzymać nie może, tylko żołnierz; wie, że na żołnierzu całe zawisło bezpieczeństwo; więc z tej pańskiej attencji nie słuszniejszego nie uznaje, jako ich dobroczynną dzielić dys-trybutę. Insze zaś desideria wojsk koronnych odsyła do jmcí pana podskarbiego w. kor. Nakoniec, aby ichmość panowie posłowie bliżej się łaskawemu panu przypatrzyli i prawdziwego ojca adorowali, do pocałowania J. Kr. Mości ręki ich zapraszał.

Skoro tylko od pocałowania ręki pańskiej posłowie koronni powrócili, dał głos jmp. marszałek jmcí panu Domańskiemu, pierwszemu posłowi wojsk litewskich, który w mowie swojej

oświadczył prawdziwą ku Majestatowi pańskiemu wierność, ubolewając, że na sejmie grodzieńskim do tak potrzebnej aukcyi wojska przyjść nie mogło, bez której stać wolność nie może. Sam zaś *ex persona sui* na utrzymanie słodkich swobód życie swoje sakryfikować przy Majestacie obiecał, dziękując ichmciom panom hetmanom litewskim, że w niebytności pańskiej całość ojczyzny bajulare umieli.

Posel drugi wojsk litewskich, przeczytawszy od wojska instrukcyą, in *nucleo votorum conclusit*, życząc J. Kr. Mości i całej Familii, ut *sospes et felix in longas annorum vivat myriades*.

Jmp. kanclerz litewski¹⁾, odpowiadając rycerstwu od tronu, wyraził, że jako w wielkim rycerskie dzieła powinny być szacunku u każdego in *hunc modum*, jako u Rzymian dystyngującym się dziełami i męstwem dyktaturami, *fascibus curulibus* i najjaśniejszym dostojenstwem godności płacono, tak J. Kr. Mość z urodzonej swojej klemencyi uważać będzie, jak pracujących pro *bono patriae* rekompensować; animował, aby do męstwa i dzielności nie tracić ochoty, obiecując, że heroiczne każdego kawalera akcye szczodrobliwą J. Kr. Mości będą płacone ręką, na dowód tego ad *osculum manus domini* ichmciców panów posłów wokował.

Po wypełnieniu tej adoracyi jmp. marszałek poselski, żegnając J. Kr. Mość, nie z tej przyczyny, aby *aspectus gratiosissimi principis* być miał *equestri ordini* naprzykrzony, ale unice chcąc radzić in *tempore* o ojczyźnie, o pozwolenie *regressus* tak do izby poselskiej, jako aby izba poselska ut *officina cudendarum legum* dla pómiarkowania się i ułożenia projektów do kontrybucyi na prowincyalne sesye odesłana była, suplikował, mając nadzieję, że cum *manipulis* prac swoich będą mieli satysfakcyą *comparere* przed tronem J. Kr. Mości. Dziękował za rozdanie in *fundamento* prawa wakansów, osobliwie *ministeriorum regni*, które aprobowanym w ojczyźnie cnotą, rozumem, szczerością i przywiązaniem do pana in *sortem* się dostały.

Jmp. kanclerz w. kor. nie odpowiedzieć od tronu nie miał, tylko aby miłością ojczyzny *certando*, ad *invicem* do zgody i jedności na podźwignienie ojczyzny et *solamen indefessi laboris* J. Kr. Mości nakłonili się.

¹⁾ *Cała mowa podana przy Kr. III.*

Jmp. marszałek poselski z rozweselonym sercem dziękował Bogu, powróciwszy do izby poselskiej, że odbywszy ceremonialia, ad seria teraz przystąpić im przychodzi. Zapraszał ichmciów panów posłów, aby tak dla ułożenia projektów i naznaczenia posłów do konstytucyi na dzień poniedziałkowy, na godzinę dziewiątą w izbie poselskiej comparere raczyli.

SESYA DZIEWIĘTNASTA.

Die 24 Octobris.

Książę jmc marszałek po przepędzonym trzech tygodni obrad publicznych czasie dzień dzisiejszy nazwał diem renovationis, podając do refleksyi, że secundum obloquentiam prawa już tylko ośm dni supersunt, które ażeby przy pomocy Boskiej były ut octo ¹⁾, życzył. Przystępując ad mentem legis do nominacyi ichmciów panów deputatów, przepraszał, że wszystkich placere desideriiis nie może, lubo każdego według godności swojej zdolnego i capacem piastowania tej prerogatywy widział. Zaczym w inszej okoliczności szczerą służenia ochotę deklarował.

W tym razie jmp. Granowski, poseł rawski, dawniejszą swoją przypomniął prekustodycją względem pocztmajstrzostwa extraneo oddanego, asekurując się do niczego nie przystąpić, jeżeli lex positiva secundum pacta conventa swojej nie odbierze satysfakcyi, co i po innych głosach, o denominacją dopraszających się, iterum iterumque powtarzał.

Post hoc książę jmc marszałek, tak prawu popolitemu, jako i swojej chcąc zadosyć czynić funkcyi, semotis his omnibus illationibus, pytał się, jeżeli jest uniwersalna zgoda do denominacyi ichmciów panów posłów deputatów; lecz od różnych ichmciów okrzykniony, osobliwie od jmc pana Granowskiego, ażeby sub nullitate denominacyi nie naznaczał ex equestri ordine tego imienia, które ex senatu naznaczone, i o przeszłej swej wzmiankę czynił prekustodycyi. Prędko potym, facilitatis sua activitate controversiis, jmp. marszałek do konstytucyi denominował:

Z prowincyi wielkopolskiej: jmc pana Malińskiego, podko-

¹⁾ *Sic Cz. I, Kr.: W.; brakuje zapewne wyrazu: benedictiones.*

morze go łęczyckiego i posła, jmcí pana Podoskiego, posła rożańskiego;

Z prowincyi małopolskiej: jmcí pana Małachowskiego oświęcimskiego, jmcí pana Koziębrodzkiego halickiego posłów;

Z prowincyi W. Ks. Litewskiego: jmcí pana Sirucia kowieńskiego, jmcí pana Burzyńskiego smoleńskiego posłów.

Chciał był zaraz do skarbu tak koronnego, jako i W. Ks. Litewskiego denominować, lecz interruptus został od jmcí pana Czechezła, posła braclawskiego, który to sobie warował, ażeby ichmość panowie posłowie, do konstytucyi naznaczeni, nie wprzód byli admissi do przysięgi, aż juxta desiderium instrukcyi jego od jmcí pana marszałka publico ore zajdzie deklaracya, że na żadne królewsczyny jura feudi, alias prawa lenne, nie będą in posterum dawane, i te, które antecedenter powychodziły, ażeby omnino autoritatem teraźniejszego sejmu były skasowane, jako sine consensu omnium ordinum nullitati podpadające i żadną konstytucyą nie aprobowane, oraz ażeby ichmość panowie pieczętarze takowych przywilejów sub nullitate et privatione ministerii secundum constitutiones wydawać nie wazyli się.

Po którym zabrał głos jmp. Walewski, poseł sieradzki, mocno promowując prekustodycyą jmcí pana Granowskiego, ażeby była w animadwersyi.¹⁾

Tandem jmp. marszałek chciał swoją kontynuować denominacyą, lecz od pomienionych wzwyż ichmciów przerzeczone mi był impeditus prekustodycami, osobliwie jmp. Granowski chciał, ażeby dwóch jednego imienia do konstytucyi nie było deputatów.

Na co książę jmcí Czartoryski, poseł sandomirski, replikował, że jako ta illacya minoris et ponderis, na żadnym prawa nie wspierająca się fundamencie (bo secundum legem dwa ministeria w jednym domu być nie powinny), więc upraszał jmcí pana marszałka, ażeby ulteriori tractu ad ea agenda, quae sunt illius potestatis et publicae necessitatis, przystąpił.

Książę jmcí marszałek na illacyą jmcí pana Granowskiego, cursum sejmu tamującą, tę dawał rezolucyą, że dwóch w izbie poselskiej jednego imienia nie denominował, a choćby

¹⁾ Według N. F. Walewski przemawia po marszałku i zastrzega się również przeciwko nominacyi obu Podoskich.

i tak uczynił, toby ex orbita legum nie wykroczył, ponieważ to nie jest jure prohibitum; zaczyn jmei pana rawskiego ab hac illatione supersedować upraszał. Lecz ten, od przedsięwzięcia swego nie odstępując, próbował, że delegacya do konstytucyi ejusdem est ponderis, jako i ministerium, ponieważ na niej publica salus zalegała.¹⁾

Trwała ta kontrowersya inter privatas colloctiones blisko godziny, ac tandem jmp. Jałowicki²⁾, poseł kijowski, intulit, ażeby ichmość panowie deputaci do kalkulacyi skarbu jurament w izbie poselskiej wykonali super fidelissimam funkcyi swojej administrationem.³⁾

Po nim jmp. Wazgird, poseł trocki, ex mente instrukcyi swojej oświadczył się etiam cum discrimine sejmu być obowiązującym, ażeby na deputacyą do konstytucyi takich osób nie pozwolił, któreby starostwa, królewsczyzny miały, ponieważ sejmu terazniejszego największe systema consistit na wynalezieniu sum na aukcyą wojska z kwart sprawiedliwych, i na tym przedsięwzięciu swoim całej izbie tamował activitatem; devictus jednak po niemalym czasie perswazyami, activitatem przywrócił z tą jednak prekaucyą, aby podatek agrariae contributionis był z dóbr ziemskich zniesiony, a na starostwa włożony; któremu jmp. marszałek oświadczywszy podziękowanie, chciał przypuścić do juramentu naznaczonych do konstytucyi deputatów. Quo peracto jmp. Lenkiewicz, poseł mozyrski, znowu zatamował activitatem, popierając głos jmei pana Wazgirda in virtute instrukcyi swojej względem podatku agrariae contributionis, lecz i ten wkrótce activitatem restituit.

¹⁾ N. III d.: Jmp. bractawski na żadne głosy nie pozwał. Jmp. halicki, remonstrowawszy wniesioną in materias alternatę, która siła czasu in vanum pozbawiła, upraszał jmei pana rawskiego, aby i tą materyą trudnić czasu ex amore boni publici więcej nie chciał. ²⁾ N. III: Jmp. kaliski: ³⁾ N. III d.: domawiał się, iż ichmość panowie podskarbiowie strictiorem zechcą reddere calculum, in quos usus tak wielkie obracają percepta; tak ichmość pp. pisarze, czyli superintendentes ex proprio onych aerario, czyli też ex proventibus Rzeczypospolitej mają salarium, a tak ichmość panowie posłowie ziemscy z doskonalszej już inwestygacyi de aerario skarbu Rzplitej na sejmiku relationis bracią swoją informować będą.

Jmp. Czeczcel, poseł braclawski, to sobie praecavit¹⁾, ażeby niniejsze obrady od aukcyi wojska swój początek wzięły, ażeby deputowani ex senatorio et equestri ordine przez konferencye z ministrami rosyjskimi o krzywdy województwa braclawskiego dopomnieli się, ażeby ułożone projekta przez ichmciów panów deputatów do konstytucyi naznaczonych trzy razy w izbie poselskiej były czytane, żeby nakoniec publiczna zaszła deklaracya skasowania wszystkich przywilejów juris feudi illicite otrzymanych.

Jmp. Trypolski²⁾, poseł kijowski, w zabranym głosie wniósł: ponieważ wolno każdemu sistere activitatem na punkta te, według instrukcyi wyrażone, jeżeli im się zadosyć nie stanie, więc i onby mógł sistere activitatem podług danej sobie od województwa instrukcyi, aby projekta żadne nie były wprzód podane do konstytucyi bez należytego ich ułożenia i aprobacyi w izbie poselskiej, lecz w tym zdawał się na delikatność sumienia jnci pana marszałka, że w tej okoliczności żadnego praejudicium Rzplitej nie uczyni.

Jmp. marszałek circa adorationem sentimentorum ichmciów panów mozyrskiego, kijowskiego i braclawskiego posłów, quaerebat de universali assensu pozwolenia ichmciom panom delegowanym explere juramentum.

Na co książę jmc koniuszy lit. circa sententiam jnci pana Czeczela, posła braclawskiego, kolegi swego, fortiter oponując się, nie pozwolił, póki skasowanie jurium feudalium od całej izby publicznej nie odbierze satysfakcyi.³⁾

¹⁾ N. III d.: do niczego ad mentem instrukcyi swojej przystąpić nie chciał, aż pierwej punkta do aukcyi wojska będą ułożone. ²⁾ N. III: Jmp. kaliski. ³⁾ N. III d.: Jmp. wileński: generositates wmpana, które tu infers, jako są niewiadome i u nas nie pojmujące tego, quid praetendis, ponieważ projekta ażeby były potrzykroć czytane w izbie poselskiej, i samo prawo to exequi każe, lex jubet non disputat, pytam tedy wmpana, quo fine implikować w to pragniesz jnci pana marszałka, aby się, nie wiedzący cyrkumstancyi interesów, obowiązał asekuracyą swoją? Co jako jest impossibile, tak wmpan de tempore, kiedy będą układane projekta, do swego interesu przymówić się zechcesz, niżeli tu teraz nadaremnie czas swoją pretensyą zaga-jać. *Dalej Czeczcel.*

Toż samo vicissim jmp. Czeczcel promovebat, hoc superaddito, ażeby terażniejszy Najjaśniejszy Monarcha szczęśliwie panujący żadnych praw lennych nie dawał sine consensu izby poselskiej, przywodząc niedawne exemplum ichmciów panów Kicińskich, którzy za otrzymanym subreptitie przywilejem z własnego, od kilkuset lat (bo jeszcze za Aleksandra króla) in pacifica possessione zostającego wyzuci są dziedzictwa.

Na co jmp. Horain reposuit, że pomieniona materya non pro opportunitate loci w izbie poselskiej tamuje cursum obrad publicznych, bo pro merito causae albo do sądów sejmowych, albo do asesoryi ad disjudicandum należy.

A że jmp. Czeczcel, poseł bracki, znowu swoją o kilkakrotnym w izbie poselskiej czytaniu renovavit illacyą, zaczynając księżę jme marszałek ex nexu przysięgi swojej oświadczył się fide publica żadnych takich do konstytucyi nie przyjmować projektów, na któreby po wielokrotnym przeczytaniu universalis equestris ordinis nie zaszedł assensus; po której jego sponsyi ichmość panowie delegowani do konstytucyi super rotam wykonali jurament; a latere jmei pana marszałka occuparunt loca.

Hoc peracto jmp. Działyński, poseł poznański, z jmeią panem Sierakowskim intulere, ażeby także deputaci do skarbu kor. i lit. byli przysięgli.

Ad eundem pariter sensum jmp. Miaskowski swoje deprompsit zdanie, ażeby ichmość panowie podskarbiowie przed posłami ziemskimi nexu juramenti obowiązanemi strictissimam villificationis suae redderent rationem, in quos usus tak wielkie obrać się percepti i ekspensy, i czy pisane; et superintendentes ex proprio ichmciów panów podskarbach aerario, czyli też ex proventibus Reipublicae mają swoje salarium, którą inwestygacyą potrzebną być rozumiał dla uczynienia doskonałej informacyi na sejmikach relationis braciom swoim, a to ex obligatione charakteru swego, który obstringit każdego posła de omni damno Reipublicae donieść województwu swemu. Do pomienionej likwidacyi nie kilku deputatów, ale każdego, ktoby tylko chciał, pro arbitrio suo przypuścić usiłował, alegując konstytucyą anni 1562.

Po nim jmp. Korsak, poseł połocki ¹⁾, dziękował jmei panu Flemmingowi, że aukcyonował skarb W. Ks. Lit. przez kon-

¹⁾ N. III: Sieheń; Kr. II: Domasławski.

trahencyą swoją do 300,000, dopraszając się, aby jmp. podskarbi litewski z ekonomii połockiej, z której ma corocznie kilkadziesiąt tysięcy importancyi, na teraźniejszym sejmie kalkulował się. Namienił, że konstytucya 1717 za dwakroć sto tysięcy na rok jeden tylko trzymać pozwoliła, a potem przez inne successive lata miała być plus offerentia, którą nowym projektem korroborować zalecił.

Jmp. Jałowicki, poseł kijowski, skarbowym deputatom przysięgać nie dozwolił, ponieważby to saperet novitatem legis, której izba poselska sine consensu omnium ordinum formować nie może; toż samo potwierdził jmp. Sz y r m a, poseł piński ¹⁾

Jmp. Działyński, poseł poznański, od tej przysięgi, która dla sprawiedliwej kalkulacyi więcej jest potrzebna, nie odstępować deklarował, ponieważ *juste jurare est Deum amare*.

Tejże samej był pretensyi jmp. T a r ł o, poseł podolski, który juri Majestatico nie chcąc nic derogare, przy prawie oponując się, o pocztmajstrzostwie kor. namienił.

Jmp. Miaskowski, poseł poznański, na illacyą jmei pana Jałowickiego odpowiedział, że dwojakie są prawa, jedne kardynalne, a drugie pro regula; więc kardynalne żadnej odmianie podlegać nie mają, te zaś, co pro regula, Rzplita, jako suprema domina pro circumstantia temporis kasować i odmieniać może. Zaczyn lubo dotąd o przysiedze skarbowej deputatów żadnego nie było prawa, dla lepszego regulamentu może Rzplita ustanowić, przez co vinculo juramenti dogodzi się publico emolumento, i posłowie na sejmikach relationis ujdą aklamacyi.

Jmp. H o r a i n, poseł wileński, życzył takowych nie według prawa zaniechać pretensyi, ponieważ i deputaci w trybunałach przysięgami obowiązani, jednak korupcyami uwodzą się. ²⁾

¹⁾ N. III: Jmp. Sz y r m a, poseł piński, podziękowawszy J. Kr. Mości pro paterna cura et sollicitudine, tak jmei panu marszałkowi hunc populi plausum, quem merebatur, powinszowawszy, do projektów suo et tempore et loco przynówić się deklarował, a jako pierwszy raz zabierał głos, tak tylko wszedł in activitatem.

²⁾ N. III: Jmp. chełmski: Ponieważ nie mamy na to prawa, ażeby ichmość panowie deputaci do skarbu naznaczeni przysięgali, tak gdybyśmy i na to consensimus pro publico desiderio, musielibyśmy formare juramentum dla nich, któregośmy (*rotham*) constituere powinni in plenitudine trium ordinum. Jmp. k a l i s k i, zbudo-

Tegoż był zdania jmp. Wereszczyński, poseł chełmski, i jmp. Skarbek, poseł halicki.

Jmp. marszałek po wysłuchanych pro et contra kontrowersjach inquirebat, jeżeliby już zgoda była na delegacją sądów sejmowych; na co, gdy unanimes consensu ichmość pozwolili, naznaczył:

Z prowincyi wielkopolskiej: jmcj pana Koźmińskiego, posła poznańskiego, jmcj pana Chlebowskiego, posła kaliskiego, jmcj pana Walewskiego, posła sieradzkiego, jmcj pana Rostkowskiego, posła łomżyńskiego;

Z prowincyi małopolskiej: jmcj pana Lubieńskiego, posła krakowskiego, książęcia jmcj Lubomirskiego, posła sandomirskiego, książęcia jmcj Radziwiłła, posła braclawskiego ¹⁾, jmcj pana Zamoyskiego, posła czerniechowskiego;

Z Wielkiego Księstwa Litewskiego: jmcj pana Dąbrowskiego, posła wilkomirskiego, jmcj pana Massalskiego, posła grodzieńskiego, księcia jmcj Radziwiłła, posła nowogrodzkiego, jmcj pana Solłohuba, posła witebskiego.

Po tej denominacyi ²⁾ jmp. marszałek do skarbu i arty-

wawszy się z jmcj pana wileńskiego, ex ordinato zelo mówiącego, który, iusta censendo, podawał refleksyę, ażeby takowy jurament nie był in posterum szkodliwszy, niżeliby teraz jakową ojezyźnie miał ferre medelam. Pytał in publica facie, jeżeli jest prawo, opisujące numerum ichmcjów panów deputatów do skarbu naznaczających (!); jeżeli niema, upraszał jmp. marszałka, ażeby z każdego województwa po jednemu nominować raczył. ¹⁾ *Według N. III marszałek nominuje Ulryka Radziwiłła, nieco później, na miejsce jmcj pana Trypolskiego, podkomorzego kijowskiego, jako lassatum wiekami, publicisque curis spracowanego.* ²⁾ *N. III: Jmp. sędzia warszawski i poseł ex mente instrukcyi sobie danej urgebat o to nieco i wyperswadowanie, ażeby ichmość panowie deputaci do skarbu delegati albo byli przysięgli, albo też in facie całej izby słuchali calculum jmcj pana podskarbiego koronnego, sin secus do niego accedere nie chciał. Jmp. sandomirski przemawiającego się do skarbu jmcj pana warszawskiego ad mentem instrukcyi swojej tym convincebat, iż mam i ja w instrukcyi punktów pięćdziesiąt, atoli powinienem z tym się klarygować, że do niego nie przystąpię, ale kiedy niema na to prawa, aby deputati byli jurati, jakże mamy proprio arbitrio suo formować tu leges sine consensu ordinum? Tak evincet i to ichmcjów od przysięgi, że gdyby byli jurati, niejednenby rozumiał, iż ci ichmość musieli być ab intami-*

leryi chciał naznaczyć deputatów, ale był w głosie swoim interruptus, jako to od jmcí pana Szydłowskiego, posła ciechanowskiego, który się oświadczył z tym, jako do niczego nie przystąpi, jeżeliby deputaci skarbowi nie przysięgliszy słuchali kalkulacyi, od jmcí pana Sierakowskiego, posła wiślickiego, fortiter tenże interes utrzymującego, od jmcí pana Działyńskiego, posła poznańskiego.

Kontradykował tym ichnciom jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, i jmp. Maliński, poseł łączeyki.

Jmp. marszałek życzył kontrowersyami czasu nie tracić, ale ab interna et externa securitate zaczynać, żądając pozwolenia na denominacyą skarbowych deputatów.¹⁾

Jmp. Miaskowski, odezwawszy się, pretendował, aby z każdego województwa jeden do skarbu był deputowany.

In cujus sensum poszedł jmp. Działyński, reprezentując, że jako województwo każde zleca w instrukcyi posłom swoim, ut de perceptis et expensis skarbu należytą na sejmikach relationis uczynić mogli relacyą, tak za słuszną rzecz uznał, aby ta illacya jmcí pana Miaskowskiego była w konsyderacyi.

nata fide ublizeni. Jmp. Nakwaski wyszogrodzki, nie idąc in refutationem zdania ichmcíów panów poznańskiego i kaliskiego, ani one redarguendo, tylko swoje depromebat sensus, że niepodobna constituere legem sine consensu ordinum, tak gdyby był confluxus ichmcíów panów deputatów, jedyne tylko byłoby chaos et nullus ordo. Jmp. miński, suadendo ichnciom, aby do tego, co lex jubet, non disputat, przystąpili, teraz in subsequens to warował sobie, nie chcąc być injurius ichnciom panom delegowanym do skarbu, tylko pro ratione justí domawiał się, ażeby hanc functionem obostrzyć prawem i rotę uformować in futurum, nie już teraz tą materyą dalszych obrad cursum tamować. Jmp. marszałek *etc.* ¹⁾ N. III: Jmp. wiski starszy powiedział interlocutorie: Ponieważ pozwoliło prawo i moc w ręce jego dało, nie trzeba się o to pytać jmcí panu marszałkowi. Jmp. kaliski: Rozumiałem, że te tu jest miejsce, gdzie dicere quod velis, sentire quod sentis (!), lecz jako ex alio eventu rerum inaczej doznawam, tak kiedy każdy poseł ullis legibus liberum veto constringere nie może, przepraszam tedy wmpana, mości panie wiski, że ta jego qua illegitima ratio nie może mieć animadversionem, ale upraszam jmcí pana marszałka, ażeby po jednym z każdego województwa do skarbu ichmcíów panów deputatów nominować raczył. Jmp. poznański *etc.*

Jmp. Horain, poseł wileński, uprzykrzywszy sobie mniej potrzebną o delegacyi kontrowersyą, de modo et genere słuchania kalkulacyi, nie o przysiedze pomyśleć życzył.

Jmp. Męciński, poseł krakowski, przypominał, że na sukcesorach jmcí pana Moszyńskiego, podskarbiego kor. przeszłego, milion sumy zaległo, bo miasto 700,000, przez trzy lata kalkulował się tylko ze 400,000. Więc remonstrował, aby jmp. instygator kor. zapozwał sukcesorów.

Jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, de modo kalkulowania się podał sposób, ażeby terażniejszy podskarbi kor. likwidował się według importancyi jmcí pana Grabowskiego, referendarza koronnego.

Jmp. Oskierko, żaląc się na utratę czasu przez mniej potrzebne kontrowersye, upraszał wszystkich ichmcíów, ażeby na dalszą denominacyą deputatów zezwolić chcieli. Na co gdy generalna zaszła zgoda, do kalkulacyi skarbu przez jmcí pana marszałka nastąpiła delegacya.

Z prowincyi wielkopolskiej do skarbu koronnego: jmp. Walewski sieradzki, jmp. Gajewski poznański, jmp. Grabowski inflancki, jmp. Gomoliński łęczycki, jmp. Przyjemski łomżyński, jmp. Podczaski gostyński posłowie;

Z prowincyi małopolskiej: jmp. Rusocki oświęcimski, jmp. Sierakowski wiślicki, jmp. Jałowicki kijowski, jmp. Stoiński lubelski, jmp. Wereszczyński chełmski posłowie;

Z Wielkiego Księstwa Litewskiego ichmość panowie: Sulistrowski ośmianański, Aleksandrowicz lidzki, Chreptowicz grodzieński, Domasławski wylkowyjski, Straszewicz inflancki, Eydziatowicz smoleński posłowie.

Do słuchania kalkulacyi jmcí pana Grabowskiego ¹⁾:

Z prowincyi wielkopolskiej ichmość panowie: Miaskowski poznański, Niegolewski kaliski, Rostkowski wiski, Zieliński i Dembowski płocki, Lasocki gostyński, Okęcki warszawski, Szydłowski ciechanowski, Zieliński nurski, Mikucki wiski posłowie;

Z prowincyi małopolskiej ichmość panowie: Jordan krakow-

¹⁾ **N. F. dokładniej:** Pour examiner les comptes du dernier quartier de l'administration de Mr. Grabowski.

ski, Skarbek halicki, Humiecki podolski, Trębiński lubelski, Gurowski kijowski posłowie;

Z Wielkiego Księstwa Litewskiego: jmp. Narbutt, poseł lidzki, jmp. Strutyński, poseł braclawski, jmp. Grothus, poseł upiecki, jmp. Odachowski, poseł żmudzki, jmp. Korsak, poseł polocki, jmp. Boratyński, poseł orszański.

Do artyleryi koronnej, do sukcesorów jmci pana Rybińskiego:

Z prowincyi wielkopolskiej ichm. pp.: Skorzewski poznański, Jabłonowski plocki, Mokronowski warszawski, Szymanowski wyszogrodzki, Poniatowski rożański, Ossoliński nurski posłowie;

Z prowincyi małopolskiej ichmość panowie: Wielogłowski krakowski, Trojanowski stężycki, Tyszkiewicz kijowski, Tarło podolski, książę Lubomirski sandomirski, Czeczeli braclawski, Podolski rożański posłowie;

Z Wielkiego Księstwa Litewskiego ichmość panowie: Sapięha wiłkomirski, Wazgird trocki, Karp żmudzki, Brzostowski starodubowski, Sieheń wołkowyjski, Łaniewski inflancki posłowie.

Po nominacyi ichmeiów panów deputatów doniósł jmp. marszałek izbie poselskiej, że miał sobie list oddany od jmci pana markwissa d'Issards,*) posła pełnomocnego króla jmci francuskiego, na którego czytanie sensum exquirebat izby poselskiej. O co, gdy cała izba poselska prosiła jmci pana marszałka, czytał go idiomate latino. Kontenta jego nie w sobie inszego nie zawierały, jako sponsyą nierozzerwanych związków między Rzplitą i królem jmcią francuskim. Będąc tedy cała izba ukontentowana oświadczeniem tak wielkiego monarchy, prosiła jmci pana marszałka, aby zniósłszy się z ministrami i senatorami, chciał myśleć o odpisaniu na ten list. Poczym solwowana sesya in crastinum.

SESYA DWUDZIESTA.

Die 25 Octobris.

Książę jmć marszałek, zwyczajnym trybem zagaiwszy sesyą, pytał się izby poselskiej, jeżeli zgoda na czytanie projektu, na którą kwestyą od jednych affirmative, a drugich negative odebrał rezolucyą.

*) De Galean margrabia des Issards, ambasador francuski 1746—51.

Wziął głos książę jmé Czartoryski, poseł wiślicki ¹⁾, perswadując wszelkie takowe na stronę oddalić formalitates, któreby contra exigentiam legis cursum obrad tamowały. Więc ex mente instrukcyi swojej oświadczył się na żadne nie pozwalając głosy, jeżeliby projekta nie były czytane.

¹⁾ N. III: uznawając, że favente propitio Numine formalitates sejmu in ulteriori suo progressu są uspokojone i skuteczne dla siebie odebrały satysfakcye, tak idąc conformiter do prawa roku 1690, które post regressum do izby poselskiej i po delegowanych tamże do konstytucyi i skarbu deputatach tak opisuje, ażeby ante omnia od zaczęcia projektu internae et externae securitatis dalsze swoje formowali progressus, województwo sędziomirskie, stosując się do tegoż prawa, zaleciło onemu i mocno to w instrukcyi swojej potwierdziło, jakoż usilnie dopraszało się do formowania projektów internae et externae securitatis in ordine dalszych obrad postępować i czytania starych projektów, ażeby ad normam onych i nowe były formowane; sin secus nie, do niczego tedy accedere nie chciał. Jmp. Niegolewski kaliski, pełne wdzięczności i należytej rekognicyi ku Majestatowi J. Kr. Mości niosąc podziękowanie, że dies salutiferus obmyśliwszy ojczyźnie naszej i odstąpiwszy własnych dziedzicznych państw swoich interesów, ojcowskie swoje wypełnił obowiązki, do projektu internae et externae securitatis, która consistit in robore zmocnienia sił ojczystych, należałoby, ażeby Rzplita nasza nie tylko była constituta legibus, ale też armata legionibus, tak nie zabierając czasu, zachował ad mentem instrukcyi suo loco domówić się, a jako we wszelkich interweniencyach ordo anima rerum, sollicitabat, ażeby w jedną materią drugą intrusive nie wpadała, a tak Deus hosce secundabit conatus. Jmp. Sulistrowski, poseł oszmiański, praesentiendo to sobie, że niemasz nic pożądaniejszego, jako miłym swobodnej wolności cieszyć się pokojem: innumeris melior pax optima melior triumphis, ale gdyby czasem nie byli decepti imagine pacis, zachować się należy we wszelkiej ad omnes casus gotowości i do dania odporu natarczywym impetrom: więc życzył i do niczego accedere nie chciał, tylko aby quam maxime interna et externa securitas uprowadzona została. Interna securitas przez aukcyą wojska solidari powinna, która tak prędko nastąpić nie może; nie inne tedy wynajdował media, ażeby Rzplita była secunda, jako jest destituta viribus; externam securitatem, t. j. nienaruszoną somsiędką z postronnemi potencyami przyjaźń konserwować zalecał. Dopraszał się oraz imieniem całej prowincyi litewskiej prowincjonalnych sessyi. Jmp. rawski młodszy etc.

Jmp. Czeczeli, poseł braclawski, na fundamencie wczorajszej illacyi odezawszy się, na czytanie projektów nie pozwalał.

Jmp. Granowski, poseł rawski, nieraz w izbie poselskiej już proponowaną od siebie prekustodycya ponawiał i na dniu dzisiejszym, ażeby terażniejszy pocztmajster od funkcyi swojej był oddalony, a to in fundamento prawa annorum 1631 et 1637, które cudzoziemców od wakansów w Polsce excludunt, przywołując pro exemplo niejakiego Hekczera ¹⁾ quondam tu w Polsce generalnego pocztmajstra, którego z tej tylko racyi, że extraneus, od funkcyi swojej przez konstytucyą 1699 Rzplita amovit. Ekskuzował się in facie całej izby, jako non involvendo se in jura majestatica, unice przy prawie i przy paktach konwentach trzyma się. Produkuje ex pactis conventis, jako tam ipsis terrigenis, paritate gaudentibus, possessionatis et bene meritis, powinny być wakanse panis bene meritorum rozdane. Sinsecus, jeżeliby w tej swojej słusznej illacyi nie miał odebrać satysfakcyi, przyniewolonymby się widział sistere activitatem. Perpendendo jednak, aby ta materya cursum publicznych obrad nie tamowała, prosił jmcí pana marszałka o uczynienie hoc in passu rezolucyi, jeżeliby ją a Majestate nie odebrał.

W czym jmp. marszałek appellando fidem całej izby i samego jmcí pana rawskiego, jako publicznie przed tronem Majestatu o ten domawiał się interes, dodając, że ta rzecz nie prywatnie, ale publicznie stała się przez ręce ichmciów panów pieczętarzów, jmp. Wolski, poseł checiński ²⁾, upraszał tak jmcí

¹⁾ *Właściwie:* Hetschera, *por.* Vol. Legum, VI, 62. ²⁾ **N. III:** nie wysłuchawszy dobrze z głosu jmcí pana rawskiego propozycyi, wniósł to, że jmp. rawski, nie przystępując ad projecta internae et externae securitatis, tamuje ulteriorem cursum sejmowania. Jmp. marszałek: Jako widzę, mwmpanowie, est Deus in nobis, agitante calescimus illo, kiedy unaniami ore labioque proponowane całej izbie zgodne zachodzą zdania, ażebyśmy ad obloquentiam prawa zwyczajem i porządkiem przystąpili do czytania projektów, a kiedy jmcí pana rawskiego mwmpana zachodzi do mnie rekwizycya, abym jakowąż rezolucyą a Majestate oddał, samego wmpana appello fidem, że nie prywatnie, ale dość obszernie per os publicum jmcí pana kanclerza w propozycyi swojej odebrałeś od pana deklaracyą. Pytał, jeżeli jest wola ichmciów do czytania projektów. Jmp. Aleksandrowicz domówił się, ażeby po przeczy-

pana marszałka, jako i jmcí pana rawskiego, aby ta materya tantisper zawieszona była, a do czytania projektów przystąpiło się, solidando pacem internam et externam, o tym pomyśleć, coby było patriae salutarius.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, i Sulistrowski, poseł oszmiański, in sensum poszli jmcí pana Wolskiego, z których ostatni upraszał jmcí pana marszałka, aby jak najprędzej sesye prowincyalne accelerari mogły.

Jmp. Trypolski, refutując illacyą jmcí pana rawskiego, oświadczył się, jako i on ma od województwa swego niektóre sobie zlecone komisyje, loco których dając miejsce majoris momenti interesom, proponować ich wcale nie będzie. Zagrzewał ichmciów, aby, solidando securitatem internam et externam, do czytania projektów przystąpili. Życzył praepostere pomyśleć o aukcyi wojska na sejmach przyszłych, a teraz unice o sposobach i dobrej ekonomice projektu układąć.

Jmp. Boratyński, poseł orszański, interlocutorie odzwawszy się, instabat, aby projekta, które się ułożą, ręką jmcí pana marszałka (ne quid ingerat ultra assensum izby poselskiej) podpisane były.

Jmp. marszałek, annuendo desideriiis jmcí pana orszańskiego, spopondit nie tylko, nacoby zgoda całej izby nie zaszła, nie nie ułożyć, ale owszem ab majorem securitatem podpisać się cum deputatis do konstytucyi.

taniu projektów desideria ad mentem instrukcyi swojej donieść mógł. Jmp. kijowski, chwalcąc godne zdanie i sentyment książęcia jmcí łowczego koronnego, posła sandomirskiego, eksplikował, że jako sejm post regressum do izby poselskiej zwykł zawsze się juxta mentem prawa zaczynać od projektów internae et externae securitatis, tak klarygował się: formujcie one, jeśli się zdadzą, a jeśli nie, rezolwujcie, a pragnąc widzieć Rempublicam nie tylko armatam legibus, ale też legionibus, jako ex mente instrukcyi swojej zniesienia pogłównego dopraszał się, tak życzył augere skarb koronny i pomyśleć de genere podatkowania, a po tym aukcyą wojska promowować; tak semel pro semper uczynić commissarios do sprawiedliwego zweryfikowania, bo znajduje się u niektórych patryotów większa ekspensa w podatkowaniu, aniżeli percepta w intracie. Prosił oraz, ażeby te projekta, które w izbie poselskiej pro salvis et utilibus uznane będą, do izby senatorskiej natenezas wchodzić powinny (!). Jmp. braciawski etc.

Po tej jmci pana marszałka deklaracyi nastąpiła uniwersalna całej izby zgoda na czytanie projektów od J. Kr. Mości podanych, jakoż i czytanie ich przez jmci pana Latałskiego, sekretarza kor., nastąpiło. Quoad primum, że ponieważ się postronne potencye z tym ku Rzplitej oświadczyły, że nie tylko dawne foedera illaese et sacrosancte obserwować, ale, co większa, ścisłą na dalsze czasy przyjaźń zachować obiecują. Zaczym i Rzplita, wzajemną ad mentem konstytucyi 1726 et 1736 annorum oświadcza się przyjaźnią.

Po przeczytaniu tego projektu¹⁾ jmp. Jałowicki, poseł kijowski, upraszał jmci pana marszałka, ażeby konstytucya sejmu pacificationis anni 1736, na której terazniejsze cum vicinis fundatur przyjaźni oświadczenie, in facie izby poselskiej dla informacyi była przeczytana; po której to przez jmci pana sekretarza sejmowego przeczytaniu, nie zdało się temuż jmci panu Jałowickiemu przerzeczonych konstytucyi specyfikować, ale tylko sub data anni praesentis amicitiam cum vicinis oświadczyć.

Jmp. Czeczeli, poseł braclawski, próbował, że oświadczenie przyjaźni z naszej tylko strony, a nie od postronnych, nie bywa skuteczne, ponieważ po sejmie pacificationis i konstytucyi 1736 województwu braclawskiemu Rosya wiele gruntów pozabierała, zamki pobudowała²⁾, z których i teraz przez kozaków częstemi infestuje ekskursyami i najazdami. Zaczym upraszał jmci pana marszałka, ażeby w tymże samym projekcie obwarowana była województwa braclawskiego securitas, i to, co jest per violentiam avulsum, restituatur.³⁾

¹⁾ N. III d.: Jmp. Trypolski kijowski quoad solum verbum „państwa naszego“ to przyłożyć usiłował, iż „państwo nasze cum annexis provinciis suis“. Książę jmc łowczy koronny prosił o elucidacyą, jakich prowincyi, ponieważ Rzplita constituta jest ex tribus provinciis. Odpowiedziano tedy: Kurlandya i Prusya. ²⁾ N. III d.: gdzie różne czynią egzakeye, zabójstwa. ³⁾ N. III: Jmp. sandomirski praecavebat takoz sobie in simili praetensione do państwa węgierskiego suo loco domówić się. Jmp. marszałek eksplikował i sądził być salvo meliori sensu ichmców panów posłów te pretensye regulujące się do projektu konferencyi z postronnemi, a gdy zgodzili się unanimitas voce do ingrossowania w tenże projekt internae et externae securitatis, iż „państwo nasze cum annexis provinciis“, i jako nie uznawali być necesse wyrażenia do wspomnianej konstytucyi roku 1736 cum puncto quoad solam confidentiam et amicitiam cum vicinis, tak

Któremu jmp. marszałek reposuit, że tej partykularnej illacyi w generalnej ze wszystkimi oświadczenia się przyjaźni w projekcie nie może być locus, która directe należy do konferencyi z ichmciami postronnemi ministrami, i tak temu jmc. jako i wszystkim, którzyby od sąsiedzkiej potencji jakąkolwiek ponosili krzywdę i dolegliwość, spisawszy ją sobie, ad manus podać radził dla informacyi i dopomnienia się przez ichmciców panów ministrów, ex senatorio ordine do tej konferencyi naznaczonych. Na co wszyscy ichmcie zezwolili i na pierwszy securitatis externae projekt zgodzili się.

Jmp. Męciniński, poseł krakowski, według instrukcyi swojej tak o sądy i komisye pograniczne względem szkód, od Węgrów poczynionych, domawiał się, jakoteż J. Kr. Mości pokornie suplikował, ażeby in visceribus regni nietylko rekrutować zakazał, ale i te pułki, które na różnych konsystencyach znajdują się, do państw swych dziedzicznych miłościwie wyprowadzić raczył, ponieważ przy naznaczonej sobie prawem pro custodia corporis 1200 gwardyi kwocie bezpiecznie na każdego szlachcica łonie zasypiać może, z których każdy przy dostojenstwie J. Kr. Mości do obrony Majestatu gotów jest życie własne azardować. Upraszał oraz, ażeby za poczynione w województwie krakowskim przez ludzi jmc. pana Ostena*) krzywdy z łaski J. Kr. Mości mogła być rekompensa.

Tęż samą materją promowowali ichmość panowie Jałowicki i kijowski, Walewski sieradzki posłowie, z których ostatni ¹⁾

samej konstytucyi wspominania nie potrzebowali, co wszystko ad velle onych jmp. sekretarz sejmowy do tegoż projektu przydał i skasował, i za potrzykrotnym pytaniem się przez jmc. pana marszałka, jeżeli zgoda uniwersalna na niego, został aprobowany. Jmp. gostyński młodszy i miński starszy praecustodiebant sobie przymówić się ad internam securitatem. *Dalej Męciniński o werbunkach.* ¹⁾ N. III: Pragnąłem ustrzedz się być linea temporis, jako jest niedościgła onego strata, ale kiedy mi przychodzi do roztrząśnienia projektu internae et externae securitatis, aliquam mensuram temporis wziąć mi potrzeba. Więc tedy, quod pertinet ad externam securitatem, nie przymawiam

*) Pułkownik Henryk Levin von der Osten; o zajęciach tutaj wspomnianych ob. artykuł Franciszka Genthe, Das sächsisch-polnische Bosnien-Regiment etc., Wissenschaftliche Mittheilungen aus Bosnien und Herzegovina, X, 1907, 345 — 67.

upraszał jmcí pana marszałka, ażeby przez księcia jmcí prymasa, jako intermedium ordinem, o pomienionych J. Kr. Mości chciał donieść egzorbitancyach, o których J. Kr. Mość i po dzisiejszy dzień nie wie. Upraszał ichmcíów panów senatorów, ażeby in materias assensum omnium ordinum concernentes nie wdawali się i sine scitu equestris ordinis ablegatów za granice nie wysyłali, nie wiedząc (za) jakie zastugi ze skarbu Rzplitej jmcí panu Wilczewskiemu *) tak znaczną kontentacją senatus consilium naznaczyło, i po co jmcí pana Flemminga **) do Moskwy z tak zna-

się. bo nil w sobie ma derelicti; co ad internam securitatem, jako mię stringit arakter poselski, tak biorę sobie pro cardinali confidentiam inter Majestatem et libertatem. Oświadczamy się i tej fundament zachowujemy poprzysiężonej wierności, że jako oćiec laskawy ku synom, pan miłościwie rządzący poddaństwem, jest bezpieczen J. Kr. Mość, że na łonie każdego bezpiecznie spoczywać może, i jako ten pan sacrosancte spopondit in pactis conventorum, tak wiem to dobrze, że cum regnante leniter et suaviter procedere należy. Na eksplikacyą dolegliwości naszych muszę iść jak do ojca z powinnym rekursem. Pierwsza boleść stanu szlacheckiego, iż przez konstytucyą r. 1726 i konstytucyę sejmu pacificationis pro praesidio J. Kr. Mości tysiąc dwieście ludzi pozwolono, których lubo się więcej supra computum liczy, a gdyby nam nie dokuczali, głuchoby o tem było; ale kiedy różne egzorbitancye, egzakeye, krzywdy bracia nasza ponoszą, świadkiem są województwa krakowskie i sieradzkie, takich inkonweniencyi, że et generi vix tutum, więc upraszam J. Królewskiej Mości, ażeby kontentując się tem, co prawo mieć pozwoliło, rekrutów tych, przez pacta conventa zabronionych, albo dimittere, albo do państwa swego uprowadzić rozkazał. I inne incompatibilitates mijam milczeniem, abym się nie zdał być narażeniem; upraszam jmcí pana marszałka, aby chciał referre księciu jmcí prymasowi, który jako prymacyalna osoba conscientiose J. Kr. Mości donieść raczy, w czym nasza laeditur immunitas. Ponieśli ruinę wolnego głosu w izbie senatorskiej, gdy mówić nie pozwolono, co jako ad integritatem internae securitatis regulari powinno, tak należy projekt takowy praesenti sancito uformować, ażeby poseł mógł bezpiecznie w izbie senatorskiej ad pacta conventa przymówić się. Pytał oraz, za jakie usługi, z jakiej racyi kontentacyi jmcí panu Wilczewskiemu napisano, w czym skarb koronny minuitur et extenuatur, oraz sto sześćdziesiąt tysięcy na reparacyą zamku, trzydzieści sześć tysięcy na komisye trybunału radomskiego; etc.

*) Wilczewskiego nagrodziła rada senatu po sejmie grodzieńskim r. 1744 za wykrycie intrygi pruskiej.

**) Jerzy Detlov Flemming, generał artylerji litewskiej, późniejszy

cznym depanssem posyłało, który do dzisiejszego dnia z ablegacyi swojej nie uczynił relacyi.

Wziąwszy zatem głos jmp. Aleksandrowicz, poseł lidzki, nie tylko dopraszał (*się*) o zniesienie (*z*) dóbr ziemskich podymnego, które roku 1717 do przyszłego sejmu było pozwolone, ale też o ekskluzję cudzoziemców z dóbr J. Kr. Mości ekonomicznych, z regimentów, żup, komór et generaliter a quibusvis officiis instabat. Wniósł i to, ażeby według konstytucyi 1736 żaden więcej nad dwa starostwa nie trzymał; toż samo i o białych głowach de jure communicativo censuit; na żadne indygenaty i nobilitacye nie pozwolić deklarował, oraz ażeby starostwa, jako już ad primum florem przyszły, całe onus żołnierzom płacenia na się przyjęły.¹⁾

Książę jmc Czartoryski, poseł wiślicki, radził takowemi illacyami, które ad externam et internam securitatem zgola nie należą, nie zabierać czasu, lecz do kontynuacyi projektów postąpić, oświadczając się, że i sam 80 punktów ma w instrukcyi, które non hoc loco, ale na prowincyalnych sesyach proponować deklarował się.²⁾

¹⁾ N. III *d.*: Ad mentem instrukcyi swojej na żadne indygenatów nie pozwalał nobilitacye (!) juxta praescriptum legis 1700 (!), aby nobilitatis żadne officia, beneficia i legacye usque ad tertiam generationem dawane nie były, aby urzędy litewskie w Litwie, a koronne w Koronie distribuentur. ²⁾ N. III: Jmp. marszałek wyraził przez wniesienie próżnych illacyi jakby stać na jednym miejscu a nie postępować; tak wielkie propozycye i punkta ichmciów doniesione wszystkie mieć będą zupełną od izby satysfakcyą, ażebyśmy tylko gradatim chcieli postępować do projektów, do których bez aryng, tylko szczególnie do interesu domawiać się asservit. Jmp. Łomżyński w głosie swoim interes poczty ponderando, że się reguluje ad internam securitatem, aprobował w tym punkcie zdanie jmci pana rawskiego. Jmp. halicki dopraszał się u jmci pana marszałka z tych województw, które wielkie od somsiedzkich potencji ponoszą gravamina, naznaczyć delegatów do konferencyi z ministrami vicinorum. Jmp. marszałek: Ponieważ prośba moja żadnego w lasce wmpana znaleźć nie mogła waloru, więc amore boni publici obtestor, ażeby in ulteriori, nie czyniąc już farraginem rerum, jako to przez nowe materye

podskarbi, jeździł przed sejmem w r. 1744 do dworu rosyjskiego celem omówienia z kanclerzem Bestużewem sasko-polsko-rosyjskiej akcyi przeciwko Prusom.

Tegoż samego był zdania jmp. Gumowski i jmp. Oda-chowski, poseł żmudzki.

Potym nastąpiło drugie projektu czytanie tak o pospo-litym ruszeniu ad mentem konstytucyi annorum 1621, 1624 et 1677, ażeby ad omnes casus Rzplita była gotowa, jako i o pre-zentowaniu się suo loco et tempore sub praescripto rigore być повинnym. Na ten drugi projekt wszyscy się zgodzili.

Trzeci projekt był, ażeby sejm ordynaryjny w pierwszy po-niedziałek zaczynał się po św. Bartłomieju; i na ten trzeci gene-rałna całej izby zaszła zgoda. ¹⁾

coraz nowe wpadają propozycye i tak sejmy nasze gadaniem tylko kończymy, niżeli samą rzecz robimy, klarygował się, że każdego głos suo loco odbierze satysfakcyą. Jmp. żmudzki po prze-czytanych projektach dopraszał się pozwolenia sobie campum przymawiania się ad desideria instrukcyi swojej. Jmp. Mała-chowski, staroście oświecimski, idąc in sensum ichmciów pa-nów krakowskiego i sieradzkiego posłów, jako takż księstwo oświecimskie od postronnych cierpi injurias, wojska super com-putum pozwołonego prawem J. Kr. Mości, pro custodia corporis zostającego się, coaequationem dopraszał się. Tandem cum assensu ichmciów panów posłów projekt konferencyi z ministrami postron-nemi był czytany; do którego jmp. wiski przymówiwszy się, że ci ichmość panowie delegati, którzy już pomarli, jako cessant activitate, tak exposcebat in locum ich alteros naznaczenia. Na co hoc in puncto odpowiedział jmp. marszałek, że kiedy Król Jmé autoryzować będzie z senatorów do konferencyi, natenczas i ja chcę to exequi, quod muneris mei będzie. Jmp. wiski reposuit: wolno J. Kr. Mości kiedy chcąc to adimplere, a wmpan absque mora pro publica expectatione nominować powinienbyś. Jmp. lidzki do projektu konferencyi desiderium prowincyi W. Ks. Litewskiego względem zabranych przez dawniejsze inkursye aktów ingrosowania dopraszał się. Jmp. marszałek pro satisfactione desideriorum każdego województw podał te sposobniejsze medium, ażeby każde województwo, które ma jakowe od postronnych do-legliwości, in scriptis opisało, za oddaniem których w ręce swoje oddać przyrzekł ichmciom panom ministrom. Tak niżeli będą ichmość delegati do konferencyi, pro praesenti teraz projekt pospolitego ruszenia, jeżeli jest wola ichmciów, aby był czytany. Na co pozwolono. ¹⁾ **N. III d.:** Jmp. łomżyński justa ratione sua na to pozwolić nie chciał, ale kiedy geste i zgodne in unum hoc velle zdania ad id inflectere starali się, aby się nie zdał być refragarius, annuere ich votis musiał, który takż simili modo koroborowanym został. Jmp. grodzieński Chreptowicz dla

Tandem jmp. Błęszyński¹⁾, poseł sieradzki, upraszał jmci pana marszałka, ażeby w jego województwie przez teraźniejszą konstytucją były naznaczone suo loco sejmiki relationis.

Także jmp. Narbutt, poseł lidzki, o przywrócenie actorum, przez Moskwę podczas inkursyi do Smoleńska zabranych.

Post haec jmp. marszałek na prośbę ichmciów panów posłów, solwowania sesyi oczekujących, zalimitował sesyą in crastinum na godzinę 9 od niekontynuowania (*sic*) dalszych projektów.

SESYA DWUDZIESTA PIERWSZA.

Die 26 Octobris.

Jmp. marszałek, dla krótkości czasu bez słów wybornych dziękował Panu Panującym, że z nieskończonego miłosierdzia pozwolił wkroczyć do projektów: a jako na dniu wczorajszym pobłogosławił intencjom, tak i na dzisiejszym że poszcześci, spodziwał się. Więc zachęcał izbę poselską, ażeby od projektów względem ugruntowania świętej sprawiedliwości consilia swoje zacząć chciała i zagęszczonym we wszystkich subseliach inkonweniencyom słusznie zabiedz, aby za sobą kary i zemsty publicznej na całe państwo nie ściągnęły, dla których regna de gente in gentem transferuntur. W tejże materii chcąc swój czytać projekt, o audyencyą upraszał.

Na co jedni ichność panowie posłowie assentiebant, drudzy contradicebant, tak o prowincjonalne sesye domawiając się, jako też partykularne desideria od województw swoich promowując.

Osobliwie jmp. Męciński, poseł krakowski, interlocutorie przymawiał się, ażeby J. Królewska Mość Pan Nasz Miłościwy przez diploma swoje stanom Rzplitej deklarować raczył, że rekrutowanych ludzi²⁾ albo precz rozpuści, albo ex visceribus regni wyprowadzi.

dalszych formowania in crastinum projektów o solwowanie sesyi upraszał. ¹⁾ **Kr. III:** Tu sieradzki Błęszyński domówił się o sejmik komisarski, którego tam nie bywało, na co cała izba consensit. Do naznaczenia zaś sejmików relationis projekt ma być podany. Tu niektórzy posłowie o sesye prowincjonalne prosili. Ks. marszałek *etc.* ²⁾ **N. III d.:** przez których różne stały się i dzieją się obywatelom tych województw szkody i egzorbitancye.

Jmp. Chlebowski, poseł poznański, similiter upraszał jmcí pana marszałka, ażeby Majestati deferre raczył o zabiciu jmcí pana Malichnowskiego, burgrabiego wschowskiego.¹⁾

Także jmp. Miaskowski, poseł poznański, domawiał się, ażeby ob majorem securitatem fortecy Elbląga terazniejszy komendant, jmp. Werdebel, uti extraneus, ab hoc officio był alienowany.

Na te pomienionych ichmciów illacye jmp. marszałek reposuit, że oboediendo voluntati ichnciów, tak o zabiciu jmcí pana Malichnowskiego, jako i o wszelkie w województwach poczynione przez rekrutów krzywdy w sprawiedliwych pretensyach (jeżeli się do J. Kr. Mości będą regulowały) adire Majestatem, a o inne dopomnieć się u ichmciów panów hetmanów nie omieszka. Zaczyn upraszał, aby każde województwo, swoje pretensye punctatim spisawszy, podało ad manus jmcí panu marszałkowi dla uczynienia informacyi J. Kr. Mości, a już podobnemi illacyami czasu więcej zabierać nie życzył, ale do kontynuacyi projektów przystąpić perswadował.

W tym razie jmp. Jałowicki, poseł kijowski, przypomniał szkody, przez regiment jmcí pana Szybilskiego jmcí panu Prażmowskiemu, staroście mszczonewskiemu, poczynione, aby J. Kr. Mości były doniesione.

Jmp. Wereszczyński, poseł chełmski, na fundamencie statutu za króla Zygmunta Augusta roku 1556 uformowawszy nowy projekt, ażeby sub poena capitis et confiscatione bonorum nikt się nie ważył za granicę wyprowadzać koni ani przedawać, upraszał jmcí pana marszałka, ażeby ante omnia inter caetera projecta do konstytucyi był przyjęty; ad casum którego projektu jmp. Mikucki, poseł wiski, wiele alegował konstytucyi, dopraszając się o reasumpcyą onych.

Który to projekt de non educendis equis przez jmcí pana marszałka, jako instrumentum executivum woli każdego, był do łaski przyjęty et in facie izby poselskiej czytany.

¹⁾ N. III i Kr. III *poprawnie*: Walichnowskiego. N. III *d.*: przez żołnierzy w komendzie jmcí pana Bedlebena, komendanta fortecy elbląskiej będących... ażeby takowy eksces rigorosissime pro vindicta sanguinis był pokarany. Kr. III *podaje właściwe nazwisko rzekomego winowajcy*: Bardeleben.

Lecz jmp. Horain i jmp. Tyzenhauz, posłowie wileńscy, na aprobatę onego hic et nunc nie pozwolili, mniemając, że każde województwo pro arbitrio suo et exigentia może jeszcze co więcej przyłożyć do niego.

In hunc finem niektórzy ichmość z różnemi się ogłaszali addytamentami, osobliwie jmp. Boratyński, poseł orszański, przydawał, ażeby zboża za granicę nie wywożono.

Jmp. Horain, ażeby w Polsce nie werbowano i tych ludzi za granicę nie wyprowadzono.

Jmp. Miaskowski, poseł poznański¹⁾, żeby ani wołów, ani owiec do Szląska nie wyganiano, bo z okazji tych ewektyw wszystkie w Polsce i Litwie podupadły emporia i cła.

Po tych przerzeczonych illacyach iterum chciał przystąpić jmp. marszałek do czytania projektu, ad securitatem internam przez naprawienie sprawiedliwości regulującego się, domowym największym niesprawiedliwość nazwawszy nieprzyjacielem, która z substancyi i worka odziera.²⁾

Lecz książę jmc Czartoryski, poseł wiślicki, według tenoru punktów instrukcyi swojej radził wprzód obmyślić certum fundum płacy na aukcyą wojska, a to in ordine zniesienia z dóbr ziemskich pogłównego, które to fundum pro priori ad securitatem internam, niżeli korekturę jurium, należeć rozumiał, i po wczorajszych zakończonych securitatis externae projektach na dniu dzisiejszym o należących do aukcyi wojska życzył myśleć sposobach.

Zaczym jmp. marszałek upraszał księcia jmc Czartoryskiego, ażeby chciał ten swój in ordine augendarum virium przeczytać projekt.

Na co drudzy ichmcie nie zezwolili, dopraszając się turmatim, ażeby przez jmc pana marszałka projekt do poprawienia sprawiedliwości był czytany semotis omnibus particularibus materiis na czas dalszy.

¹⁾ N. F: fit un discours pathétique. ²⁾ N. III: A gdy za czytaniem i usilnym domaganiem się jmc pana chełmskiego o przeczytanie projektu był czytany, po przeczytaniu którego ichmość panowie posłowie nietylko co do niego augere albo też diminuere, ale per totum kasować usilowali, jmp. chełmski nie pozwalał na żadne głosy, a gdy potym był reflexus in proposito, jmp. Oskierko etc.

Jmp. Oskierko, poseł mozyrski, względem zniesienia z dóbr ziemskich podymnego poszedł in sensus jmcí pana Aleksandrowicza, posła lidzkiego, na dniu wczorajszym mówiącego, dopraszając się oraz, ażeby konstytucya anni 1661 o ekstradycyi zbiegłych poddanych reasumowana była, i żeby według jej od województw kijowskiego, bractawskiego i powiatu owruckiego zupełna powiatowi mozyrskiemu stała się satysfakcya, której ani przez trybunałskie lubelskie dekreta, ani przez przyjacielskie perswazye względem wydania poddanych dojść nigdy nie może sprawiedliwości, o sądy pograniczne dopraszał się.¹⁾

Jmp. Miaskowski, poseł poznański, chcąc, aby ichmość contradicentes pozwolić raczyli na czytanie projektów do korektury, wykladał omnia genera infelicitatis redundare z niesprawiedliwości, przyznawał się, żeby lżej krzywdę od nieprzyjaciela znosić był gotów, niżeli przez niesprawiedliwość trybunału. Bo żołnierz zrujnowawszy, przynajmniej ziemię et aliquam superficiem zostawi; niesprawiedliwość zaś trybunałów fortunę i honor i życie odbiera. Więc zalecał całej izbie poselskiej, aby od tej materyi, na której całość interna zawisła, zacząć chcieli.

Ksiązę jmcé Czartoryski domawiał się, że ponieważ securitatis externae projekt szczęśliwie ułożony, iterum iterumque interlocutorie wnosil, aby punkt o aukcyi sił w nim się mógł pomieścić.

Poczym odezwał się jmp. marszałek²⁾, pytając się, jeżeli zgoda na czytanie projektu do korektury sprawiedliwości, et sub-

¹⁾ N. III d.: O prowicyonalne sesye dla prowincyi litewskiej i aby litewskie w Litwie, a koronne w Koronie były distributici honores, dopraszał się. ²⁾ N. III: Głos jmp. stolnika poznańskiego, wielkiego posła a kolegi mego, gdy profunda adoratione weneruje, nie chelpię się z swojej osoby, bo się nie znam do zasług żadnych, quibus meruisse putarem; jmcí panu kaliskiemu dziękował, że mocnemi racjami wesprzeć go raczył, i projektu sprawiedliwości czytania dopraszał się. Jmp. chełmski, non negando czytania inszych projektów, sed hac salva conditione, ażeby do projektu jego o niewyprowadzeniu koni za granicę albo quid augere lub też z niego diminuere, et pro reliquo oświadczył się, ponieważ ten projekt, jako jest in bonum commodum użyteczny, tak in fundamento praw postanowiony, wolno go etiam cassare; a tak, gdzie leges conduntur, tam et tolluntur. *Następuje czytanie projektu sprawiedliwości.*

secutum, że pozwolono na czytanie trzech projektów hac in materia ułożonych.

A gdy się dyskrepancyja między niemi stała, tak, że jednym pierwszy, drugim ostatni podobał się, ksiązę Radziwiłł, poseł brackowski¹⁾, do ostatniego się przymówił, aby krzywoprzysięstwa tak obostrzono, żeby convicti nie tylko abjudicatione ab officiis, confiscatione bonorum, ale i poena mortis pro qualitate delicti karani byli. O skasowanie vim legis sapientiae, która okazują jest protrakcyi spraw, tak, że się nigdy końca doczekać sprawy nie można, dopraszał się; dziwując się, quod par super parem, to jest trybunał na trybunał habeat potestatem. O wpisach wspominał, aby bez protelacyi bywały, et ad beneficia juris ichmć panowie patronowie, których sine numero mając, non recurrant, sed directe respondeant.

Jmp. Mikucki, poseł wiski, pochwaliwszy projekt trzeci de correctione justitiae, czytając konstytucyą anni 1538, domawiał się, aby circa juramenta ichmćiów panów deputatów na trybunał ziemstwo przytomne było, i z gotową rzeczą do trybunału odjeżdżali.

Jmp. Trypolski, poseł kijowski, upraszał, ażeby ichmć panowie obrani deputaci na trybunał in facie zgromadzonych urzędników na sejmikach juramenta expleant. Przez co intruzom droga się zagrodzi, et per consequens korupcyje ustaną. Corruptos surowo karać. Subsellium na sądy transgredientium przysięgi swoje super fidelitatem administrandi justitiarum nie na sejmie, które często nie dochodzą, ale chociaż w Radomiu naznaczyć, salaria im dać należyte, dylacye wszelkie skasować, causas facti termino tacto sądzić; super causas juris aby patronowie, jako documentis muniti, przysięgali, życzył.

Jmp. Trębiński, poseł lubelski, interlocutorie domawiał się o deputacyi naznaczenie do projektów.

Jmp. Gomoliński, poseł łęczycki, in sensum idąc jmei pana Trypolskiego, o naznaczenie fori in convulsiones legum et corruptores dopraszał się.

Jmp. Chreptowicz, poseł grodzieński, widząc, że ta materia in longum et latum rozciągnęła się, prosił jmei pana marszałka o naznaczenie sesyi prowincjonalnych, a projekta na inszy

¹⁾ Kr. III: Strutyński *brackowski*.

czas zachować. Na co gdy nie było zgody, zatamował *activitatem*; *pendente hac inactione* izby przez pół godziny, uprosili jmcí pana Chreptowicza, że *activitatem* izbie przywrócił *hoc praeconstituto*, aby odebrał od jmcí pana marszałka sponсыą, że in *fundamento* sesyi prowincyalnych solwować będzie sesya.

Książę jmcí Czartoryski, poseł wiślicki, po zabranym głosie, produkując i czytając instrukcyą swoją, domawiał się, aby punkt o aukcyi wojska przed korekturą był w projekt inserowany, nie zagrządzając jednak drogi do obwarowania sprawiedliwości.

Jmp. marszałek, pochwaliwszy zelum księcia jmcí Czartoryskiego, że pro primo *objecto* ma zmocnienie sił Rzplitej, nad co nie zbawienniejszego nie sądził, ale ponieważ kwestya o korekturę się zaczęła i od niemałego czasu już się agituje, więc tym kończyć radził.

Jmp. Działyński, poseł poznański, *exposuit*, że zowiąc się synami ojczyzny naszej, *vero et non ficto filiali amore* obserwować i kochać należy; a ponieważ jmp. marszałek, nie stosując się do uniwersału J. Kr. Mości na sejmiki wydanego, wziąć przed się pro primo *securitatem externam* na dniu wczorajszym, *internam* zaś na dniu dzisiejszym, poczynając od świętej sprawiedliwości, prosił, aby *solita praxi*, jak i w Grodnie się działo, z każdej prowincyi do ułożenia korektury deputował.

In *sensum* którego poszedłszy jmp. Małachowski, poseł krakowski, *exponendo*, co za kara za niesprawiedliwość nas czeka od Boga, prosił o delegacyą do ułożenia projective korektury jmcí pana marszałka, na co gdy *unanimis* zaszedł *consensus*, deputował jmp. marszałek:

Z Wielkiej Polskiej ichmcíów panów: Działyńskiego, Miaskowskiego poznańskich, Zarembę sieradzkiego, Gomolińskiego, łączyckiego, Mikuckiego wiskiego, Nakwaskiego wyszogrodzkiego posłów;

Z Małej Polskiej ichmcíów panów: Męcińskiego krakowskiego, Trębińskiego lubelskiego, Trypolskiego kijowskiego, Wereszczyńskiego chełmskiego, Ciecierskiego drohickiego, księcia Radziwiłła braclawskiego posłów.

Na tym solwowana sesya, obligując ichmcíów, aby zniósłszy się z senatorami i deputatami z izby poselskiej do konstytucyi, korekturę projective ułożyli.

SESYA DWUDZIESTA DRUGA.

Die 27 Octobris.

Książę jmc marszałek przy zagajeniu sesyi oświadczył się z tym, że na zaszlą antierius od różnych województw obligacyą był dnia dzisiejszego u J. Kr. Mości cum remonstracione szkód i krzywd tak przez jmc pana Ostena, jako i innych poczynionych, gdzie takową a Majestate odebrał rezolucyą, że dla zweryfikowania wszelkich krzywd i wiolencyi, przez kogo i na jakim miejscu popełnionych, będzie naznaczona komisya. Exquirebat zatym sensum ichmców panów posłów, jeżli chcą pozwolić na czytanie projektów in ordine ubezpieczenia consiliorum, zmocnienia sił i wewnętrznej ekonomiki opatrzenia.

A że wielu ichmców było temu kontradykujących i swoje partykularne województw interesa promowujących, zabrał głos jmp. Wolski, poseł checiński, radząc, aby wszelkie particularitates na stronę oddalone były, i każdy z ichmców nie turbido, ale consequenter, jak należy, ex turno swoje podawał media, do aukcyi wojska stosujące się i do obmyślenia dla niego punktualnej zapłaty in ordine zuiesienia pogłównego, et eo fine upraszał czytać projekta.

Lecz znown wiele ichmców dało się słyszeć na to nie pozwalających, osobliwie ichmość panowie litewscy ante omnia o sesye prowincyalne domawiali się, na które ex ordine tychże ichmców jmp. Strutyński, poseł brasławski, pozwolić nie deklarował, jeżeliby wprzód resultatum komisyi gdańskiej, dotąd in suis compendiis stanom Rzplitej niewiadomej, nie było publikowane; namienił oraz o sprawie jmc księdza biskupa piltyńskiego, że w sądach relationis jeszcze za króla Jana swój wzięła początek, aż do tego czasu na samej pendet deliberacyi; przydał, że in eodem subsellio injuriati kurlandczykowie od lat kilkudziesiąt świętej doczekać się nie mogą sprawiedliwości. W czym ex motivo instrukcyi swojej upraszał jmc pana marszałka adire Majestatem.

Na co jmp. Wolski, poseł checiński, reposuit, że pomienione komisyi gdańskiej resultatum gdyby teraz czytane było, wielki potrzebniejszym materyom przyniosłoby uszczerbek zabranieniem czasu, więc o czytanie projektów na dniu dzisiejszym i publikowanie resultatorum komisyi gdańskiej po prowincjonalnych

sesyach za powrotem do izby poselskiej, jakoteż i o sądy relationis w sprawie biskupstwa piltyńskiego i innych dopraszał się, ażeby J. Kr. Mość sitientibus justitiis bez wszelkiej dylacyi praebere raczył. Gdy zaś i powtórnie jmp. Strutyński, poseł brasławski, głos zabierał, odezwał się niejakiś jmp. Piotrowicz z województwa nowogrodzkiego z kondemnata przeciwko niemu, tamując activitatem; a że pomieniony jmp. Strutyński eo instanti pokazał kwietacyą una cum cassatione rzeczonej kondemnaty¹⁾, zaczym z przyczyny niesłusznej weksy i tak ciężkiej honoru swego leży całej izbie poselskiej zatamował activitatem, jeżeliby niesłuszny obicyent hoc in puncto przez decyzją koła poselskiego nie był skarany, o co i po wiele razy, tantas passus injurias, zostając in passivitate głosu swego, mocno domagał się; któremu gdy różni ichmość panowie posłowie czynili refleksye, że in hac causa facti nie jest ich potestatis szlachcica sądzić, odsyłali tę sprawę do inszego forum sądów marszałkowskich. Co słysząc, pomieniony obicyent in fuga victor evasit.²⁾

Po tej tranzakcyi tak jmei pana marszałka, jako i innych ichmców różne zachodziły perswazye, aby tę krzywdę swoją

¹⁾ **M. III d.:** fide testando, że tego kontradycenta ani znał nigdy ani widział; dopraszał się, niech stanie, wyzna i opowie, jeżeli tylko nie jest cudzym duchem tchnięty przez wyższe osoby, które, chcąc posła coarcere, z koła wyrzucić, takową czynią subordynacyą. *Według tej redakcyi kontradycent odezwał się już podczas pierwszej mowy Strutyńskiego, poczem Wolski wyraził zdanie, aby takowego obicyenta, który na szczególną tylko inhiat leży honoru, adcytować do sądów marszałkowskich. Tandem wielki wszczął się rumor, wszysecy, z miejsc swoich ruszywszy się, gdy tego kontradycenta examinando multis rationibus komunikowali, że non proprio motivo suo, ale subordinante malevolo instinctu injurius być się pokazał, do czego per partem przynawając się, gdy pro tali ausu w sądach marszałkowskich obawiał się extensionem na się rigorem, cichym i potajemnym prawie sposobem z izby poselskiej sprysnąć musiał. Skarżącemu się i tamującemu activitatem Strutyńskiemu poseł rożański proponuje wykazanie sposobów satysfakcyi; ów prosi posłów nowogrodzkich o informacyę co do Piotrowicza, którego nazwisko pierwszy raz usłyszał, i proponuje poprawę konstytucyi obojętnej o sądzeniu rugów.* ²⁾ **Kr. II d.:** Conclusum tedy, aby mu na bramie pozew przybiwszy, tanquam impossessionato otrzymać infamią.

pokrywszy niepamięcią, chciał jmp. Strutyński amore boni publici przywrócić activitatem, który wprędce z wyrażeniem tym, że to od kogoś innego była subordynacya in oppressionem wolnego głosu, dał się nakłonić i active pozwolił przystąpić ad ulteriorem obrad cursum cum hac praecustoditione jednak, aby wzwyż wymienionym illacyom satisfiat.

Zatym jmp. Walewski, poseł sieradzki, zabiegając na dalszy czas indemnitati ichmciców panów posłów, ażeby podobne przez obcycentów. nie działy się inkonweniencye, publicznie za pozwoleniem czytał projekt, stosujący się do objaśnienia konstytucyi anni 1690, o rugach poselskich napisanej, gdy oraz do obwarowania głosu wolnego według konstytucyi 1736, ażeby po zakończonych w senacie ichmciców panów ministrów głosach każdy poseł mógł bezpiecznie ad pacta conventa przymówić się¹⁾; i gdy potrzebie jmp. Strutyński tak interes Kurlandyi jako i resultat komisyi gdańskiej promowował, od jmcí pana Tyzenhauza, posła wileńskiego, był reflektowany, że takowa materya do publikacyi nie do jednej poselskiej izby, ale ad plenos należy ordines, ponieważ naonczas wszyscy w to wchodzili. W tym razie jmp. Horain²⁾ i ichmość panowie litewscy o prowincjonalne domawiali się sesye.

Jmp. Straszewicz, poseł inflancki, condolendo super diversitatem animorum, widząc laborantia in ruinam fata, widocznej potrzeby i zdrowego rozumu przymuszony perswazyą, że aukcyą wojska niewypartym publicznego bezpieczeństwa jest filarem; ważyłby się hoc in puncto sistere activitatem, jednakże unikając, ażeby zelus boni publici in sinistras nie był obrocony interpretationes, tego czynić nie chciał, lecz na żadne projektów układanie nie pozwalając, o prowincjonalne sesye domawiał się.³⁾

¹⁾ N. III d.: *swoją drogą i Strutyński zanosi pre kustodycye*, ażeby wygotowany przez siebie ex novo casu emergenti wynikający projekt był czytany, *i póki to nie nastąpi, parokrotnie nie pozwala na sesye prowincjonalne*. Kr. III: *Tarło upomina się o to, że mu odmówiono głosu w senacie. W tym samym duchu przemawia Stoński, który chce też aukcyi wojska i rozpoczęcia sądów sejmowych.* ²⁾ N. III d.: *jeszcze dziś.* ³⁾ N. III d.: *Jmp. miński Świećicki przed wniesioną illacyą jmcí pana brasławskiego, zamówiwszy deklaracyą jmcí pana marszałka o naznaczenie prowincjonalnych sesyi, ad executionem oną przywieść upomniał się.*

Po krótkiej tandem dysceptacyi przystąpili do czytania projektu do aukcyi wojska służącego¹⁾, który to projekt mocą-sejmu teraźniejszego zaleca każdemu województwu, ziemi i powiatowi, ażeby na przyszłych sejmikach relationis e medio sui obrało komisarzów nexu iuramenti obowiązanych, ludzi wiary godnych i posesyonatów, którzyby, do dóbr ziemskich królewskich i duchownych zjechawszy, podymne, pogłównne, kwarty, hyberty, czopowe, szelężne et cujusvis generis intraty sprawiedliwie zweryfikowawszy, taryfy i registra sporządziwszy, jedno do ziemstwa lub grodów, drugie do skarbu oddali, trzecie na przyszłą generalną komisją z sobą komportowali.²⁾

Po skończonym projekcie, gdy tacitus ichmciów panów posłów zaszedł consensus, zabierał się jmp. marszałek do solwowania sesyi, lecz interruptus od jmci pana Czeczela, posła bractawskiego, który dla lepszego zrozumienia ze dwa razy, aby go czytano, pretendował.

To gdy się uspokoiło³⁾, zabrawszy głos jmp. Wolski chę-

¹⁾ **N. III:** był czytany projekt zmocnienia sił Rzplitej i drugi projekt naznaczenia komisji do lustracyi. ²⁾ **Kr. III d.: Strutynski ponawia swoją pretensję, na sesye prowincjonalne nie pozwala.** Tu go chcieli koronni posłowie odejść w poselskiej izbie, aby sam radził, kiedy trudni czas zbawienny consiliorum. Drudzy go prosili, żeby supersedował, bo to czytanie komisji jest de tempore, ale non de loco; ks. marszałek perswadował, że dopiero się trzeba informować u ministrów, w czyich rękę to resultatum jest... Tandem drudzy go łajali o to, że tak uparty był, którego jmp. sandomirski Wolski wspierał racyami, że ta iskra jest to wolności et liberi veto kolebka, zaczym wolno posłowi przy słuszności dicere quae sentit et sentire quae velit. ³⁾ **N. III d.: Jmp. brasławski nie pozwalał na prowincjonalne sesye.** Jmp. Łaniewski, poseł inflancki, eksplikując to, iż upraszać jmci pana marszałka o naznaczenie sesyi prowincjonalnych jest aliquid ceremoniale, a mając już naznaczone sobie od tronu J. Kr. Mości, możemy bez dyspensy pójść na one, i chcąc wychodzić, zapraszał wszystkich ichmciów panów posłów prowincyi litewskiej. Jmp. brasławski eo magis exarsit, nie pozwalając na prowincjonalną sesyą. Jmp. Działyński poznański, słysząc propozycyą jmci pana brasławskiego, ażeby relacya komisji kurlandzkiej była w izbie poselskiej uczyniona, która ze de tempore, to prawda, ale nie de loco, bo jako też komisya a plenis ordinibus była naznaczona, tak in plenis ordinibus czytać oną należy, asseruit, że

ciński, Łaniewski inflancki różnych zażywszy perswazyi, aby jmp. Strutyński, poseł brackowski, desistat ab oppositione i na

za złączeniem się z senatem natenczas i wszyscy o to zechcą movere quaestionem. Jmp. brasławski: Non minor laus et avulsa tueri: od tak niemałego czasu wakuje księstwo kurlandzkie, bo suo destituta principe, który przez Carową Jejmość do zsyłki jest degradowany, więc ta importancya od lat tylu, która na niego należy, gdzie się obraca? Należy tedy, ażeby była refuzya tych intrat, coby pro subsidio zmocnienia sił ojczyzny byłoby suppeditamentem. Eksplikując się, neodmienny był w swojej propozycji. Jmp. marszałek: Ponieważ wmpan nie pokazujesz nam resultatum takowejże komisji, i my jej nie mamy ad manus, więc dopiero informować się trzeba a ministeriis, od kogo ją recuperare możemy. Upraszał jmcj pana brasławskiego, aby przynajmniej hoc interstitio czasu, póki jej nie dostaniemy, pozwolił na prowincjonalną sesyą. I gdy po wielu różnych perswazjach zabrał głos jmp. sandomirski, excusando jmcj pana Łaniewskiego, iż przez niewiadomość sistencyą activitatis przez jmcj pana brasławskiego intendebat pójść na prowincjonalną sesyą, nie już pro calcatum liberum veto dopraszał się meliorem w propozycji jego felicitatem. Jmp. brasławski: Wielka i godna eksplikacya jmcj pana sandomierskiego wychodziła byłaby ad contentamen, ale że jmc wmpan na honor arakteru poselskiego równego sobie jako teźe prowincyi posła niejakoś abusus formować chciał, przez co jako mocno jestem laesus, tak w swojej pretensyi jestem amovibilis. Jmp. Łaniewski inflancki: Nie rozumiałem, aby przez to, com sensu meo mówił, miał czuć aliquam sensibilitatem jmp. brasławski mwmpan. Żem do tego dzieła dla uformowania projektów, które ichmość panowie koronni przez część sobie plausibiliter już wzięli, a my żadnego nie mamy, upraszał ichmciów panów prowincyi litewskiej posłów, od których zrozumiałem, że i jmc mwmpan nie ekscypował się, jako unius membri sumus. Lecz kiedy wmpan reprobas zdanie moje i tego pragniesz, abym et seorsive upraszał, upraszam jak najuniżej. Jmp. brasławski, wielkie zawsze i godne sentymenta mając in executione u siebie, pozwolił na prowincjonalną sesyą, szczególnie tylko do poniedziałku, do sądów relacyjnych kurlandzkich. Przymawiając się, upraszał jmcj pana marszałka, ut adeat Majestatem J. Kr. Mości, instando o złożeniu tychże sądów; rekomendował jmcj pana Filszera i sprawę biskupstwa piltyńskiego, od lat sześciudziesiąt na deliberacyą wziętą. Jmp. marszałek w pierwszym punkcie, ut adeat Majestatem J. Kr. Mości o sądy kurlandzkie, drugim będąc a latere informowany, iż ichmość panowie deputaci, delegowani do projektowania korektury trybunałów koronnych, oczekiwają nil agendo na ichmciów

sesye prowincjonalne pozwolił; na co gdy nie pozwalał, jmp. Łaniewski (*obligował*) ¹⁾, aby prowincya litewska, z miejsc swoich ruszywszy się, na prowincjonalne poszła sesye.

Ten krok jmcí pana Łaniewskiego in oppressionem wolnego głosu tak zirytował jmcí pana Strutyńskiego, posła brasławskiego, że zwawiej jak przedtym przy swojej trzymał się illacyi, deklarując się do niczego nie przystąpić, aż będzie czytane resultatum komisji gdańskiej.

Po godzinnej koncertacyi interlocutorie między sobą, flexus przyjacielskiemi jmcí pana marszałka, Sapiehy, posła słonimskiego, jmcí pana Działyńskiego i samego jmcí pana Łaniewskiego, publicznie go przepraszającego, prośbami, że niby sub ejus contradictione z prowincją litewską na sesye wychodzić chciał, jako nie wiedząc, czyliby w swojej był uspokojony prekustodycyi, odezwał się jmp. Strutyński, jako tamować sesyi prowincjonalnych nie chciał, dopraszając się jmcí pana marszałka, aby, jeżeli można, w tym mu uczynić satysfakcyą i to gdańskie resultatum przeczytać.

Na co jmp. marszałek replikując, asekurował jmcí pana brasławskiego, że jako ad manus tego resultatum komisji nie ma, tak upraszał, aby na konferencyą w tym punkcie z ministrami mu był czas kilkudniowy dany, a tymczasem na sesye prowincjonalne jeżeliby zgoda była, pytał się ichmciów.

Jmp. brasławski, convictus responsem jmcí pana marszałka i obradom publicznym czasu nie zabierając, przywrócił plenarie activitatem; pozwalając na sesye prowincjonalne do poniedziałku, tę sobie uczynił prekustodycyą, aby ten interes komisji gdańskiej zaraz był po sesyach prowincjonalnych przed inszemi materyami przedsięwzięty. Domagał się seryo, aby szlachta kurlandzka, z fortun dla publik naszych, szukając na sądach relacyjnych sprawiedliwości, wyzuta, była w konsyderacyi, jako nie z rozdwojonym sercem stanom Rzplitej szczerą i przy-

panów deputatów ex senatorio et equestri ordine do konstytucyi naznaczonych i w tym jeżeliby adeat Majestatem, trzecim, kiedy ichmość panowie tam ex senatu quam et equestri ordine do konferencyi z pełnomocnemi ministrami postronnemi będą a Majestate naznaczeni, natenczas z izby poselskiej miał delegować, pytał, jeżeliby była unanimis wszystkich ichmościów wola, na co jednostajnie zgodzili się. ¹⁾ *Uzupełnione według W.*

chylna. Rekomendował, aby sądy kurlandzkie przynajmniej co rok się sądziły; biskupstwa inflanckiego sprawę, Fischera zakonnik i innych sitientes justitiam, jakoteż i sprawę piltyńską po apostazy biskupa tamiecznego, już od króla Jana in deliberatione wiszącą. Nakoniec pragnął być informowanym, gdzie się intrata Kurlandyi przez tyle lat podziela, i kto się ex proventibus kalkulować będzie powinien.

Jmp. Rostkowski łomżyński, gdy jmp. marszałek chciał solwować sesyą in fundamento prowincjonalnych sesyi, odezwawszy się, instabat, aby pocztmagistrostwo generalne poczt koronnych vigore instrukcyi jego było ziemianinowi szlachcicowi bene possessionato i katolikowi oddane, mając do niego urazę, że pocztę, dawnemi czasy przez łomżyńską ziemię chodzącą, na inшы trakt obrócił; upominał się dalej, aby wszyscy Niemcy protestantes z komór, z ekonomii, z żup alienowani byli. O czym obligował jmci pana marszałka, aby circa reditum do izby poselskiej kategorięczną w tej materyi przyniósł od J. Kr. Mości rezolucyą.

Co mu stipulata manu jmp. marszałek przyobiecawszy, winszował ichmciom, aby na przyszłych prowincjonalnych sesyach concordibus votis za benedykcyą Boską na projekta się zgodzwszy, cum manipulo prac swoich do izby poselskiej na poniedziałek powrócili; i na tym solwował sesyą.

SESYA DWUDZIESTA TRZECIA.

Die 28 Octobris.

Sesye prowincjonalne na dniu dzisiejszym solita praxi na miejscach swoich zwyczajnych po klasztorach¹⁾ zaczęły się.

Prowincya wielkopolska, zaczawszy się o godzinie dziesiątej, trwała półtorej godziny, sub praesidio księcia jmci prymasa, który, zagrzewając ichmciów panów posłów ad unitatem spiritus, przystąpił do czytania projektu in materia ułożenia taryf, pogłównego, kwart, hybern, w dwudziestu dwóch punktach przez jmci pana wojewodę płockiego ułożonego. A że ichmość panowie posłowie domawiali się, aby ad trutinam go wzięwszy, na dniu ju-

¹⁾ Według Jag. II wielkopolanie obradują u Bernardynów, małopolanie u Reformatów.

trzejszym z racyami pro et contra comparere mogli, na tym solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę ósmą.

Prowincya małopolska sub praesidio jmcí księdza biskupa łuckiego, od księcia jmcí biskupa krakowskiego na ten akt dla indyspozycyi jego uproszonego, cum iisdem formalitatibus zagajona, dla niezjechania się wszystkich ichmciów panów posłów, po przeczytaniu projektu, zmierzającego do zmocnienia sił Rzplitej przez ułożenie varii generis podatków, limitowana na dzień jutrzejszy na godzinę ósmą.

Prowincya litewska ¹⁾. Ksiązę jmcé podkanclerzy W. Ks.

¹⁾ **N. III:** Na dniu przypadającym św. Tadeusza, po obiedzie, zjechawszy się do ichmciów księży jezuitów litewskich ichmość panowie posłowie prowincyi litewskiej z j. o. i j. w. ichmciami pany senatorami, jako to: j. w. jmciami księży łuckim i smoleńskim biskupami, j. o. książęciem jmciał Radziwiłłem wojewodą, j. w. jmciał panem Massalskim kasztelanem, wileńskiem, j. w. jmciami panami żmujdzkim, witebskim kasztelanami i j. w. podskarbin W. Ks. Lit. i innemi etc., a zgromadziwszy się do miejsca w refektarzu prowincjonalnym sesyom determinowanemu, gdzie przydywał j. o. ksiązę jmcé Czartoryski, podkanclerzy W. Ks. Lit., który przy zagajeniu sesyi, remonstrując przed oczy bonum commune patriae, ażeby pro innato ku niej zelo et amore, jako kochające ojczyzny synowie, zbawienne podać i obmyślić ad manutentionem jej całości, swobód i wolności naszych nienaruszenie raczyli sposoby i to wszystko postanowić, cokolwiek ad internam quam externam securitatem i domowego porządku regulować się powinno, zagrzewał animos ad unitatem votorum. Jmcé ksiądz biskup łucki, uznawając znaczny nieba favor, iż osobiwie indigitat nam szczęście, kiedy pozwala czasu tak drogiego, bo dla nieoszacowanego dobra pospolitego, tak zbawiennego, bo dla zmocnienia nadwreżonych sił ojczyzny, animował, że pod waleczną Pogonią W. Ks. Litewskiego waleczną wszelkie niezgody od nierozzerwanej spaniałego serca animuszów jedności mieć będą rezystencyą, cum apprecatione: confirmet Deus, quod operatus est in nobis. Ksiązę jmcé prezydent, ponieważ hic et nunc dla niegotowości i dla opóźnionego czasu należące nie mogą się uformować projektu, exquirebat zdanie ichmciów, jeżeliby był zupełny assensus po kilku ad quodvis genus ułożenia projektów determinare. Na co gdy junctis vocibus zgodzili się, do pierwszego projektu, korektury trybunału: jmcí pana Sapięę łowczego litewskiego, jmcí pana Tyzenhauza, jmcí pana Chodźkę, jmcí pana Narbutta, jmcí pana Szyrmę posłów; do drugiego, czopowego-szeleżnego: jmcí pana Sirucia, jmcí pana Karpią, jmcí pana Gór-

Lit. w niebytności jmcí pana kanclerza lit. zagaił sesyą prowincjonalną. Po zagajeniu naznaczył niektórych ichmcíów panów deputatów do ułożenia projektów *ex ratione* korektury jurium i niezawodnej na aukcyą wojska obmyślenia płacy.

Jmp. Oskierko, poseł mozyrski, domawiał się o zniesienie dymów z dóbr ziemskich, któremi ab anno 1717 aż do tego czasu praeaggravantur, tak, iż w niektórych miejscach więcej jest dymów, niż osiadłości.

Jmp. Wazgird, poseł trocki, podobnym sposobem adhaesit sentymentom jmcí pana Oskierki, posła mozyrskiego, hoc adjecto, ażeby dobra duchowne jak przedtym, tak i teraz podymne płaciły, ponieważ duchowne osoby podczas pospolitego ruszenia na koń wsiadać nie mogą, ani się popisować.

Jmp. Boratyński, poseł orszański, dopominał się o zniesienie z powiatu swego 25,000 czopowego szelężnego, z województwa połockiego na powiat orszański włożonego, na której kontrowersyi książę jmcé podkanclerzy lit. solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę ósmą.

skiego, jmcí pana Mirskiego i ichmcíów panów orszańskich posłów; do trzeciego, sprawiedliwej kwarty ze starostw: jmcí pana Okolskiego, jmcí pana Chreptowicza, jmcí pana Święckiego, jmcí pana Lenkiewicza, jmcí pana Dąbrowskiego posłów; do czwartego, hybern z starostw: jmcí pana Grothusa, jmcí pana Sadowskiego, jmcí pana Buchowieckiego, jmcí pana Strutyńskiego, jmcí pana Siehenia, jmcí pana Brzostowskiego posłów; do piątego, pogłównego żydowskiego: jmcí pana Sulistrowskiego, jmcí pana Aleksandrowicza, jmcí pana Ogińskiego, jmcí pana Oda-chowskiego, jmcí pana Wazgirda, jmcí pana Łaniewskiego posłów; do szóstego, aukcyi skarbu: jmcí pana Paca, jmcí pana wilkomirskiego, starostę puńskiego, jmcí pana Mogilnickiego, jmcí pana Platera, jmcí pana Mickiewicza, jmcí pana Massalskiego posłów; do siódmego, aukcyi wojska ewentualnej et ad genera podatko-wania, jako to census ultimae consumentiae, stemplowany papier etc.: jmcí pana Horaina, jmcí pana Wollowicza, jmcí pana Sollohuba, jmcí pana Hurkę, jmcí pana Straszewicza posłów denomi-nowawszy, remonstrował podane w propozycyach od tronu J. Kr. Mości zdanie, iż na terażniejszym sejmie nie tak pro primo ob-jecto aukcyą wojska pokładał, jak nieodbite tej Rzplitej potrzeby. Tak za zgodzeniem się wszystkich, jako już przy opóźnionym czasie, solwował sesyą do jutra na godzinę dziewiątą.

SESYA DWUDZIESTA CZWARTA.

Die 29 Octobris.

Książę jme prymas circa reassumptionem dzisiejszej **sesyi wielkopolskiej** zagrzewał ichmciów panów posłów, aby wia-
wszy na cel miłość ojczyzny, starali się do tego tendere, coby ją
uszczęśliwić mogło. Nie rozszerzając się z sposobami do aukcyi
wojska, pro fundamento położył propozycye od tronu J. Kr. Mo-
ści wydane.

Jme książę biskup kujawski, obligowany na dniu wczor-
ajszym o produkowanie projektów na przeszłym sejmie grodzień-
skim ułożonych, które miał ad manus, oddał ichmciom, o resztę
zaś prosił jmcia pana marszałka w. kor., aby je dla lepszej pro-
wincyi informacyi, jako się u niego znajdujących, na dniu ju-
trzejszym producet.

Jmp. wojewoda płocki w obszernym swoim dyskursie
animował ichmciów, aby tak na aktualną wojska płacę, jako
i ewentualną przez weryfikacyą taryf, lustracyą starostw etc. wy-
naleźli sposoby, korekturę trybunału, interes księstwa Kurlandyi
serio zalecał.

Jmp. Gomoliński, poseł łeczycki, reprezentował, że ich-
mość panowie komisarze ob metum przysięgi podjąć się do we-
ryfikacyi intrat tej funkcyi nie łatwo zechcą, na co koszt i czasu
przedłużenie wielkie stanie się, satius życzył, aby każdy posesor
sub juramento rzetelnie prowenta swoje ubi de loco podał, sin
secus ad instantiam cujusvis pozwany być powinien, za nierze-
telne dóbr swoich podanie poenalitatem sancitam praesenti con-
stitutione luere, a ponieważ stan duchowny iisdem gaudet immu-
nitatibus, ażeby równo do konstytucyi (*sic*) z dóbr swoich znał się.

Jmp. biskup płocki, widząc rzecz niepodobną prędkie-
go (*sic*) wojska aukcyą, życzył, aby tymczasem pod regimentami
znajdującemi się w gemejnach stała aukcyą, pókiiby dalszy sposób
zmocnienia sił Rzplitej przez ułożenie nowych podatków nie był
znaleziony. Poczym do czytania projektu in ordine do aukcyi
wojska przystąpił, na którego punkta różnie różni controvertendo,
in majori parte od ichmciów panów rektyfikowani.

Jmp. marszałek w. kor., reprezentując ichmciom złe
taryf spisanie, życzył, aby in fundamento konstytucyi 1626 nowe

i sprawiedliwsze układali taryfy, aby zaś na ichmciów panów komisarzów daremnych niełożono ~~ekspensów~~, życzył, aby ichmość panowie possessores do ~~naznaczonych~~ komisarzów zjechawszy się, sprawiedliwe komportowali (jeżeli by to być mogło, evitando perjuriam) taryfy. O korekturę trybunału, w którym codzienne dzieją się niesprawiedliwości, o bezpieczeństwo plebejarum personarum na fundamencie Pisma Świętego, które oko za oko dać każe, non attenta lege antiqua de plebeis, domawiał się.

Jmp. Działyński, poseł poznański, gdy o koekwacyą podatków zaszła materya, eksponował, że województwa kaliskie, poznańskie, krakowskie, sandomierskie na obronę województw ruskich eksviscerowawszy się, które częstemi najazdami inkwietowane były, pretendował, aby teraz, ad florem przyszedłszy, nie tylko w koekwacyą poszły, ale i sumy ryczałtowe na aukcyą wojska złożyły.

Po zaszłych hinc et inde o sposobie podatkovania kontrowersyach książę jmc prymas in spe melioris eventus na dzień jutrzejszy solwował sesyą na godzinę ósmą.

Prowincya małopolska. Po zagajeniu sesyi tej prowincyi przez księcia jmc biskupa krakowskiego zabrał głos jmc książdz biskup przemyski, w którym (*dowodził*) konstytucyą 1690, iż nie powinny województwa ruskie sumami ryczałtowemi składać się, lecz uchwalony podatek jednakowym z innemi województwami sposobem contribuere.

Jmp. wojewoda sandomirski wyraził, że podawał na kilku sejmach, jako immediate grodzieńskim, projekt, jakim sposobem podatek czopowego i szelężnego ad executionem mógł deduci, i upraszał o deputacyą do poprawy onego, że zaś województwa ruskie zabraniają nowych lustracyi z racyi, że status dóbr terażniejszych może per ingruentes hostilitates jako na pograniczu deteriorari, więc ten podał sposób, aby nowe lustracye co pięć lat były formowane. Animował też województwa, ażeby chciały concurrere sprawiedliwymi sposobami do aukcyi wojska, mając wzgląd na inne, które własnym żołnierzem onych zastępują od inkursyi hajdamackich.

Jmp. wojewoda bełzki te do aukcyi wojska podał sposoby: cło generalne aby w lepszej skarbu miał atencencyi, aby kryjomo towary nie wchodziły i nie wychodziły, od których co-rocennie do skarbu przychodziłoby sto tysięcy. Życzył, aby po-

główne żydowskie nie było przez ich starszych układane, deducendo, że Żydzi małopolscy dziewięććroć sto tysięcy składają pogłównego, a starsi ich sto tylko kilkadziesiąt tysięcy do skarbu oddają, ponieważ choćby się po tynfie a najwięcej po dwa naznaczyło od głowy, milionowaby była intrata do skarbu.

Ichmość panowie posłowie krakowscy, sandomirscy ichmcioń panów posłów ruskich upraszali, aby na koekwacyą podatków zezwolili, tudzież na lustracye i sprawiedliwe kwarty i hyberny, aby aequaliter succurrere ojczyźnie chcieli; lecz ichmość panowie posłowie województw ruskich na to pozwolić nie chcieli. Na podatek zaś *ultimae consumentiae* zezwolili z tą prekawcyą, aby połowa tego podatku pro necessitate każdego województwa zostawała się. Na taryfy czopowego i szeleżnego ichmciowie panowie braclawscy zezwolili *exceptis agrariis contributionibus*.

Jmp. wojewoda sandomirski życzył brać normam od województw wielkopolskich, które podatek *ultimae consumentiae*, milion przenoszący, sakryfikują in usus publicos, jako i ziemia warszawska przeszło 70,000. Upraszał jmcie pana marszałka o delegacyą z każdego województwa po jednemu z ichmcioń panów posłów, tak z prowincyi wielkopolskiej, jak i małopolskiej, dla ułożenia projektu.

Jmp. marszałek poselski exquirebat sensum ichmcioń panów posłów, czy zgoda na delegacyą, na którą, gdy zaszedł unanimis consensus, nominował z województwa krakowskiego jmcie pana Dembińskiego starostę wolbromskiego, z księstwa oświęcimskiego jmcie pana Rusockiego, z województwa sandomirskiego jmcie pana Wolskiego chęcińskiego, z województwa kijowskiego jmcie pana Jałowickiego, z ziemi halickiej jmcie pana Skarbka, z województwa podolskiego jmcie pana Woronicza, z ziemi chełmskiej jmcie pana Węglińskiego, z województwa lubelskiego jmcie pana Stoińskiego, z województwa belzkiego jmcie pana Świeżawskiego, z województwa braclawskiego jmcie pana Czczela, z województwa czerniechowskiego jmcie pana Ossolińskiego, chorążego nadwornego koronnego. Po której deputacyi książe jmcie biskup krakowski zapraszał ichmcioń deputowanych do układania projektów tak o ekonomice generalnej, jako i aukcyi wojska, na godzinę trzecią po południu, wszystkich zaś ichmcioń na godzinę ósmą in crastinum.

Prowincya W. Ks. Litewskiego. ¹⁾ Książę jme Czartoryski, podkanclerzy litewski, circa reassumptionem sesyi wyraził,

¹⁾ **N. III:** Książę jme podkanclerzy lit., prezydent, po zagajeniu sesyi, explicando hanc intentionem, iż na tym miejscu będąc sprowadzeni non ad alia opera tylko ad curam salutis universae, więc ażebyśmy oną za pryncypalne w radach naszych wzięwszy przedsięwzięcie, przystąpili do tego, na co zgodne dnia wczorajszego ichmciów zaszło zdanie, t. j. do czytania gradatim w podanych punktach uformowanych projektów; życzył zatym, ażeby cierpliwie one wysłuchawszy, jeżeliby kto miał ad superaddendum lub minuendum, do nich przemówił się. Jmp. Si-ruć kowieński, nie rozwodząc się z obszernemi słowy, ale z samą tylko istotą interesu quoad punctum formowania projektów sentiendo, iż Rzplita nasza, jako z trzech prowincyi jest złożona, tak wszyscy zobopólnie, lubo miejscem distincti, radzić o niej powinniśmy, a to konformując zdania nasze ad normam ułożonych projektów ichmciów panów koronnych; jeżeli nie rzecz samą, która variis generibus distinguitur, toć niektóre sposoby z nich formare możemy; i mając komunikowane onych projekta, pytał, jeżeliby się zdało czytać one, na co pozwolili. Jakoż in subsequens czytano projekt o ustanowieniu taryf, a drugi o regulaminie płaty dla wojska. Po przeczytaniu których jmp. łowczy lit. o czytanie projektów i cierpliwe onych wysłuchanie, salva w przymawianiu się do nich po skończeniu attentione, dopraszając się, descendebat potym do projektów jmp. instygator lit., i czytał projekt korektury trybunałów. Quoad punctum primum biennii regestrów w trybunale, iż przez lat dwie expectantibus, a raczej sitientibus sprawiedliwości celerior cursus litigantibus być nie mógł, takowe biennium novella lege tollebatur. Na co i zaszedł assensus. O regestrach, czy mają być distinctim każde ad annominationem sui sprawę do wpisu pociągające, jako to regestr ordynaryjny remisyjny, secundo sprzeciwieństwa, regestr powiatowy, regestr officii, regestr incarcerationum, regestr termini tacti i inne, czyli też te wszystkie do jednego complectendo regestru, ma jmp. marszałek trybunału, począwszy na kadencyi wileńskiej z onego sprawy wołać, na której gdy in termino konkluzyi sądzenia praefixo zalimituje kadencyą, na drugiej już żadnych nowych nie wpisując wpisów, ale tenże sam continuando regestr, zacząwszy od tej, która po zakończonej na przeszłej kadencyi ex ordine przypadać ma, sądzić one tenebitur; tak consequenter idące po sobie trybunały te tylko disjudicare powinni, aż się wszystkie sprawy przesądzą. O co pro et contra certantes rationibus ichmość panowie posłowie, gdy się protunc zgodzić nie mogli, ulteriori tempore reservarunt. Ichmość panowie deputaci, aby zasiadłszy zrana o godzinie dziesiątej w izbie sądowej, non interrupte aż do go-

że jako zawsze prowincya litewska przykładem była inszym prowincjom korony polskiej przez najprędsze na projekta się zgodzenie, tak tuszyl, że i teraz tym torem pójdzie. Pytał się ichmciów panów deputatów, ad correctionem iurium destynowanych, jeżeli co ułożyli, i jeżeliby wola ichmciów była accedere do czytania.

Na co, gdy assens zaszedł ichmciów wszystkich, zaczął czytać projekt jmp. Burzyński, instygator litewski, którego exa-

dziny szóstej sądzili, a gdyby jmp. marszałek, nie mogąc sam czy to ob summas legalitates, czy ob debilitatem zdrowia zjechać na sądy, nie prosił kogo na miejscu swoim, tedy natenczas pierwszy ex turno deputat circa horam sądenia praefixam prezentujący się, ne fiat injuria temporis, na miejscu marszałkowskiem zasiadać, sprawy przywoływać i one sądzić potestatem mieć będzie. A ichmość panowie pisarze trybunalscy, nie uchybiając czasu, ale praecise w pół do dziesiątej godziny w izbie sądowej znajdujący się, dekreta, pozwy, procesa pozapisywać omnino tenebantur, nie już in tempore sądów agitujących się. Dylacya, jako to w sprawach sukcesyjnych, zapisowych, cassandis omnibus in primo gradu żadna insza currere nie powinna, jak tylko copia z spraw cum additione patroni; in secundo munimenta za potrzebowaniem strony używać się powinny będą; in tertio finalis disjudicatio,—i insze w tymże projekcie correctae sonabantur. Jmp. Siruć, starosta i poseł kowieński, intulit: Ponieważ ichmość panowie urzędnicy grodzcy czy to ob summas legalitates czy to ob debilitatem zdrowia, czyli też nadane sobie sub privatione officiorum z trybunału mając inkwizycye, egzekucye, nie mogą prodesse desideriiis swoich województw i powiatów, więc aby ichmość panowie urzędnicy ziemscy in proprio palatinatu et districtu, którzy teraz mortua tenent officia, szczególnie tylko za pierwszym dekretem do uczynienia egzekucyi ad requisitionem stron gerere officium mogli, praesenti sancito ustanowić dopraszał się. Na co unanimiter zgodzono się. Jmp. Borch, podkomorzy i poseł inflancki, exposcebat takż, aby urzędnicy ziemscy księstwa inflanckiego, jako są pares prześwietnej prowincyi litewskiej in omnibus suis praerogativis, tak najbardziej ci, którzy swoją mają w Wielkiem Księstwie Litewkiem posesyą, munus takowe ibidem exequi mogli. Na co reclamatum, iż jako ichmość panowie inflanccy koronnym trybunałem sądzą się, tak nie mogą wchodzić in activitatem exercendi munus za dekretami trybunału litewskiego. Post quam sopitam causam książe jme prezydent o czasie już ku wieczorowi biorącym się solwował sesyą do poniedziałku na godzinę dziewiątą.

men i roztrząśnienie multo agitata strepitu przez godzin więcej pięć, circa affirmationem jednych et negationem drugich, tak da-
lece, że za wielką pracą ichmciów panów senatorów tam przy-
tomnych na większą część punktów pozwolono, resztę zaś ad dis-
cutiendum na poniedziałek zostawiono.

Ksiązę jmc podkanclerzy, widziawszy czas spóźniony, solwował sesyą in ordine do ułożenia projektów do ekonomiki na poniedziałek na godzinę dziewiątą.

SESYA DWUDZIESTA PIĄTA.

Die 30 Octobris.

Z prowincyi wielkopolskiej. Po zagajeniu na dniu dzisiej-
szym sesyi przez księcia jmc prymasa zabrał głos ksiądz bi-
skup płocki, w którym upraszał ichmciów, jeżeliby mógł
accedere do czytania nowo ułożonego projektu, na co gdy za-
szedł assensus wszystkich ichmciów, czytał go, a że żadnej nie
było kontradykeji, visum było prowincyi wielkopolskiej komuni-
kować go relative prowincyi małopolskiej.

Jmp. wojewoda płocki, żarliwie mówiąc pro bono pu-
blico pozwalał in omnia genera in ordine do aukcyi wojska kon-
trybucyi, o koekwacyą sine omni exceptione podatków, o repa-
racyą fortec, sporządzenie municyi być bardzo potrzebne repre-
zentował.

In cuius sensum poszedłszy, jmp. Miaskowski, poseł
kaliski, z widerkaufów, monopoliów i kwart znaczny Rzplitej
pokazywał prowent, o korekturę trybunału instando, aby i w Po-
znaniu trybunał a dominica Conductus ad festum S. Francisci
sądził się, i o koekwacyą podatków dopraszał się.

Jmp. wojewoda płocki wnosil, że jeżeliby małopolska
prowincya przy uporze swoim obstare miała i do koekwacyi
z Wielkopolską nie przystąpiła, życzył się przeciwko niej solen-
nie protestować, i wojska na obronę dotąd onym pozwolone
stamtąd revocare, zaczym, niżeliby ad haec extrema przyjsć miało,
sądził za rzecz potrzebną przyjacielskich zażyć do ichmciów
perswazyi. Na co gdy się prowincya zgodziła, po deputacyi
jmc pana Miaskowskiego poznańskiego, ichmciów panów Rado-

jewskiego, Rostkowskiego wiskiego, posłów, solwował sesyą na godzinę trzecią po południu.

Na który czas zjechałszy się ichmość, informowani od ichmcioń panów delegowanych, że Małopolska prowincya inflexibilis jeszcze w swoim persistit przedsięwzięciu.

Na co jmp. wojewoda płocki utyskując, nadzieję czynił jeszcze ichmcioń, że alboż na przyjacielskie hoc in passu remonstracye ad ea, quae sunt salutaria, nakłonić się dadzą.

Jmp. Miaskowski, zelo boni publici perstrictus, upraszał ichmcioń panów senatorów i posłów, aby junctim solennie się naprzeciwko małopolskiej manifestowali prowincyi.

Jmp. Walewski, nie życząc pójść tą drogą, jeszcze o jedną prosił delegacyą, na co się wszyscy ichmcioń zgodziwszy, życzyli, aby sesya na środę była limitowana, chcąc hoc in intervallo amicabiliter z ichmciami traktować; et subsecutum, że na tym solwowana sesya do środy, naznaczywszy ksiązę jmc prymas deputatów tak do ułożenia taryf, jako i innych sposobów podatkovania.

Z prowincyi małopolskiej. Ksiązę jmc biskup krakowski przy zagajeniu sesyi wyraził, iż gdy ichmość deputowani nie zjechali się na dniu wczorajszym na naznaczoną godzinę trzecią, dlatego nie przyszło do ułożenia projektu, zatym exporabat sensum ichmcioń, od czego dzisiejszą sesyą zacząć; życzył reassumere konstytucyą 1710, w której te sposoby podatkovania complectuntur, o których teraz mówimy.

Jmp. Czeczeli, poseł braclawski, reprezentował nieszczęśliwości województwa swego, które przez częste najazdy hajdamackie ponosić musi, na lustracyą sprawiedliwych kwart, hybern, tudzież czopowego, szeleżnego i pogłównego żydowskiego pozwalal, praecustodito eo, ażeby na ułożenie taryf województwo jego na sejmiku relationis naznaczyło rewizorów; o zniesienie sejmu żydowskiego instabat.

Na też sposoby zgadzali się ichmość panowie posłowie ruskiego, kijowskiego, podlaskiego województw, także cum hac praecustoditione, aby województwa per suos concives taryfy układały.

Ksiązę jmc biskup krakowski dziękował za tę łatwość braclawskiemu i inszym wspomnianym województwom, że przyjmują lustracyą na wyrażone podatkovania sposoby, wyraził ne-

cessitatem ułożenia dwóch projektów: pierwszego o lustracyą, drugiego o komisya generalną, na której injuriati mogliby mieć recursum ratione pracaggravationis. Pytał się oraz ichmciów panów posłów, jeżeli jest ich assensus na podany przez jmcí pana wojewodę sandomirskiego sposób, ażeby to committere komisyi radomskiej.

Jmp. Wolski, poseł sandomirski, wyraził, że na partykularne lustracye województw potrzebna generalna komisya, jeżeliby zaś likwidacya wyprowadzonych przez taryfy podatków miała committi komisyi radomskiej, na to nie pozwalał, względem zaś postanowienia cła generalnego życzył reassumere konstytucyą dawną.

Jmp. Trypolski, poseł kijowski, dopominał się, aby proweniencya z cła ogólnego tylko do skarbu Rzplitej należała.

Jmp. wojewoda sandomirski życzył ablegacyi do prowincyi wielkopolskiej, aby in pari numero deputowała do ułożenia projektów ichmciów panów posłów, sądząc niedoskonałe ułożenie onych non communicato consilio z niemi. Generalnej komisyi dlatego nie życzył, ażeby non enervare skarbu na salaria nowym komisarzom.

Jmp. wojewoda bełzki, idąc za zdaniem jmcí pana wojewody sandomirskiego, życzył upraszać prowincyi wielkopolskiej o deputacyą na ułożenie razem projektów. Dziękował jmcí panu posłowi braclawskiemu pro aequanimitate pozwolonych podatków i na lustracyą onych. Dla każdej zaś prowincyi komisya osobną na likwidacyą taryf potrzebną być uznawał.

Zatym ksiązę jmcí biskup krakowski za zgodą ogólną nominował ichmciów ablegatów do prowincyi wielkopolskiej: księcia jmcí Radziwiłła, koniuszego litewskiego, jmcí pana Ossolińskiego, chorążego nadwornego koronnego, aby upraszali o deputacyą in pari numero z wielkopolskiej prowincyi do ułożenia razem projektów, oraz znieśli się, czyli ma być prolongacya sesyi prowincyonalnych do środy, po której to delegacyi zakończona sesya.

Prowincya litewska: vacat.

SESYA DWUDZIESTA SZÓSTA.

Die 31 Octobris.

Prowincya wielkopolska: vacat.

Małopolska. Jmé ksiądz biskup przemyski in absentia księdza jmcí biskupa krakowskiego w zagajeniu sesyi wyraził ukontentowanie z delegacyi od prowincyi wielkopolskiej ichmość panów kasztelana inowrocławskiego, Miaskowskiego poznańskiego, Walewskiego sieradzkiego posłów, którzy propter communicationem sentymentów prowincyi swojej comparuerunt.

Zabierali tedy in ordine głosy ichmość delegati od prowincyi wielkopolskiej, upraszając prowincyi małopolskiej, ażeby ad jura aequanimitatis przystąpić raczyła, takie przedsiębiorac sposoby, któreby na potrzebną aukcyą wojska i na zniesienie ciężkiego z nomenklatury pogłównego wystarczyć mogły. Donieśli, iż prowincya wielkopolska zgadza się na lustracyą czopowego i szelężnego, których podatków pro utilitate publica ustępuje, że zaś widzi non sufficientem fundum na aukcyą wojska, życzy rewizyi przez lustracyą omnium contributionum, którą komisya ogólna likwidować i na przyszłym sejmie Stany Rzplitej informować będzie, żeby Rzplita takie genera podatkowania postanowiła, któreby tak na zapłatę wojsku teraźniejszemu, jako i na aukcyą większych sił sufficere mogły. Opposuerunt i to, że prowincya wielkopolska życzy korektury trybunałów i ustanowienia ziemstw, w czym aby pędzsy in pauciori numero mógł być effectus, naznaczyła deputatów po jednemu z województwa do ułożenia projektów, klarygując się, że żadnego sposobu ad contribuendum nie uniknie, na który się zgodzi prowincya małopolska.

Jmé ksiądz biskup przemyski i ichmość panowie senatorowie dziękowali ichmciom panom ex utroque ordine deputatom wielkopolskiej prowincyi pro communicatione sentymentów swoich, bono publico pożytecznych.

Po umówionym tedy trzecim miejscu do uformowania projektów przez deputowanych od prowincyi u oo. Kapucynów, doniósł jmé ksiądz biskup przemyski ichmciom deputatom, iż prowincya małopolska na też sposoby nakłania się contribuendi. Po odebranej rezolucyi ichmość pp. delegati moverunt gressum.

Zatym ichmość panowie posłowie województw ruskich intulerunt, iż gdy podatek *ultima consumentiae* nie jest *sufficiens* na aukcyą wojska i zniesienie pogłównego, więc go *constituere* nie należy, ale ad *contribuendum* wynaleźć sposoby życzyli, najpewniejsze sądząc sumy ryczałtowe.

Jmp. Wolski, poseł sandomirski, wyraził, iż podatek *ultima consumentiae* niewiele przedtym importował, lecz z tych racyi, że *ingruente hostilitate* był uchwalony, pod który czas egzekucya onego trudna była. tudzież iż województwa ruskie nie płaciły go, teraz zaś, kiedy po wszystkich województwach będzie ustanowiony, wielką przyniesie importancyą.

Jmp. wojewoda sandomirski upraszał wszystkich ichmciów panów posłów, ażeby nie tylko na lustracyą czopowego, szeleżnego, sprawiedliwych kwart, hybern z dóbr królewskich i duchownych, ale też wszelkich kontrybucyi rewizye pozwolili dla informacyi Rzplitej, aby wiedziała, które *genus* podatkovania na aukcyonowanie sił wydostarczyć może, co rzecz najpotrzebniejsza, gdyż stare taryfy zginęły.

Jmp. wojewoda podolski toż samo *exposuit*, iż najpotrzebniejszy inwentarz Rzplitej, życzył sumy ryczałtowe akceptować.

Jmé ksiądz biskup przemyski rekapitulował, co było postanowiono na przeszłych sesyach, dziwiąc się, że na dzisiejszej sesyi w tym samym *contrarii sensus* niektórych ichmciów znajdują się, więc pro *informatione* deputowanym do ułożenia projektu, czy zachodzi na to *assensus*, trzeba *enucleare*, aby kwarty sprawiedliwe cedant Rzplitej, hyberna z królewszczyn, które nie albo mało co płacą, była ułożona, gdzie zaś przeładowana, *alleviowana*; rewizya Żydów, naznaczenie, po wiele mają płacić od głowy, aby cło generalne było in *stricta observantia* postanowione, które i szlachta płacić mają, co wychodzi *extra regnum* lub ad *regnum* przychodzi, czopowe i szeleżne cum *clausula*, ażeby województwa per *suos concives* taryfy onego wyprowadziły, *donativum* kupieckie, *monopolia* tabaki aby weszły do skarbowych *intrat* i papieru i inne; kontradycować teraz temu nie należy. Wyraził oraz, iż do ułożenia projektów są deputati z województwa każdego, którzy *invigilabunt* interesom województw swoich.

Jmp. Stecki kijowski *exposuit*, że województwa pograni-

czne nie mogą płacić cla generalnego, chcąc się dowiedzieć, jakie subsidium stan duchowny na aukcyę wojska ofiaruje.

Na co reposuit jme ksiądz biskup przemyski, że na to potrzeba pozwolenia od Ojca Św., bo Rzplita impositive na stan duchowny nie włożyć nie może. Zatem upraszał ichmciów deputatów do ułożenia projektów do OO. Kapucynów na godzinę trzecią, jutro zaś wszystkich na prowincjonalną sesyą przed dziewiątą godziną.

Prowincya litewska. Po zagajeniu solitis formalitatibus przez księcia jmcí Czartoryskiego, podkanclerzego litewskiego, sesyi prowincjonalnej zabrał głos jmp. Sieheń, poseł wołkowyski, tak o zniesienie dymów, jak o allewicyą czopowego, szelężnego in fundamento konstytucyi domawiał się, oraz aby jmp. generał artyleryi W. Ks. Lit. z dóbr nazwanych Lipniszki i Gieranony, w roku 1670, przez jmcí pana Michała Paca, wojewodę wileńskiego, hetmana wielkiego, ex amore boni publici na artyleryą i na reparacyą zamku wileńskiego ustąpionych, ex perceptis za tak wiele lat in proprium usum obróconych kalkulował się, ponieważ zamek wileński zamiast reparacyi in solis zostaje ruderibus.

Zabrał głos jmp. Pac, starosta borciański, poseł starodubowski, szczególnej dobroci i Opatrzności Boskiej, także i osobliwemu J. Kr. Mości staraniu terazniejszą milego pokoju przypisawszy konserwacyą. Względem opisanego skarbu W. Ks. Lit. nowo uformowany od siebie i kolegów swoich produkował projekt, ażeby jmp. podskarbi w. lit. i sukcesorowie jego odtąd już nie ze dwóchkroć sto tysięcy zł. polskich przez konstytucyą 1717 i kontrakt do wypłacenia corocznieznaczonych, ani ze trzechkroć sto tysięcy złotych, które na przeszłym niedoszłym sejmie grodzieńskim tenże jmp. podskarbi laudabili aequanimitate et amore boni publici oddać deklarował i ad praesens też auctionis sumę to jest dwóchkroć sto tysięcy za lat dwie ad usum et dispositionem Rzplitej wypłacić determinował się, ale według konstytucyi 1562 i instruktarza noviter postanowionego z całej importancyi ceł lądowych i portowych, oraz ze starostw, królew-szczyzn, post fata ejusvis objętych, coram deputatis ex utroque ordine quoad assem kalkulował się, kontentując się corocznie in vim tak zacnych zasług swoich z tego skarbu pensyą 120,000,

nie powierzając skarbowej tym osobom dyspozycyi, które przez konstytucye 1601 i 1607 są relegowane, i żadnej vigore konstytucyi 1601 handlującym nie czyniąc preagrawacyi i depaktacyi.

Jmp. podskarbi w. lit. ad casum tego projektu wyraził, że jeżeliby kto większą nad trzykroć sto tysięcy chciał pokazać aukcyą, wołałby tej ustąpić funkcyi, ponieważ, zapłaciwszy tę sumę Rzplitej, porachowawszy ekspensę i salaria administratorom i pisarzom należące, ledwoby co się podskarbiemu okroiło.

Jmp. Mogilnicki, poseł nowogrodzki, ad materiam skarbu aplikując swój dyskurs, generositatem jmcí pana Flemminga, który na początku kontrahencyi swojej do stu tysięcy tenże skarb aukcyonował rocznie, do należytej stanom Rzplitej zalecał rekognicyi. O koekwacyą monety ad normam sąsiedzkiej kurencyi dopraszał się.

Jmp. Wazgird, poseł trocki, dziękował jmcí panu Flemmingowi za tak znaczną aukcyą skarbu, nihilominus in fundamento konstytucyi, przez jmcí pana Siehenia, posła wołkowyskiego, allegowanej, z dóbr, od imienia pacowskiego na reparacyą zamku wileńskiego naznaczonych, (*aby*) ex proventibus Flemming, qua generał artyleryi W. Ks. Lit., kalkulował się, mocno instabat.¹⁾

¹⁾ **N. III tak kończy sesyą:** Jmp. Dąbrowski wilkomirski ex mente instrukcyi swojej przymawiając się, niejakoś w skarbie abusus być poczytał. Na co książę jmcí prezydent reposuit: Ponieważ jmp. podskarbi litewski nie przez prawo, ale ex teneritudine conscientiae et rectitudine justí został obligowanym do solucyi na potrzeby Rzplitej stu tysięcy złotych polskich, jakże tu jego impugnare vitio i wielkie abusus przypisywać? Jmp. oszmiański młodszy wyekspensowanej sumy in usus publicos przez jmcí pana Sulistrowskiego, marszałka przeszłej konfederacyi, własnym jego groszem siedmkroć sta tysięcy refusionem z skarbu W. Ks. Litewskiego dopraszał się. Jmp. Oskierko o wychodzących poddanych z powiatu mozyrskiego i województwa nowogrodzkiego i innych do wołyńskiego, kijowskiego województw i innych, in contiguitate z sobą będących, jakby temu zabezpiecz można było, eo nomine uformowany czytał projekt et ad approbationem podał. In subsequens vero post praemissas propositiones ichmciów panów posłów continuabatur projekt korektury trybunału, jako to o ziemstwie, aby elekeye na urzędników ziemskich w roku przyszłym 1747 na dniu ósmym Februarii za wydaniami od województw i powiatów innotescencyami lub nie za wydaniami, ale in fundamento novellae legis były destynowane, a za niedoj-

Jmp. Dąbrowski, poseł wilkomirski, ad casum skarbu W. Ks. Lit., przymawiając się, za zdaniem ichmciów przed sobą mówiących poszedł.

Jmp. Chreptowicz, poseł grodzieński, in defensionem jmei pana Flemminga wyraził, że alegowanej konstytucyi satisfecit, kiedy majori in parte zamku wileńskiego cekauz ab extra reparował i ab intra w należyte opatrzył amunicye, na co jmp. Wazgird, poseł trocki reposuit, że jmei pana Flemminga, generała artyleryi, żadna nie kwitowała konstytucya.

Książę jme podkanclerzy litewski, produxit, że jeżeli jmp. Flemming muneri suo non satisfecit, tedy zapozwać go przed trybunał skarbowy życzył, a temi partykularnemi interesami czasu nie zabierać, inszym interesom destynowanego. O zniesienie kwitowego na starych komorach źle uzurpowanego upraszać Jego Królewską Mość zalecał, oraz wzięwszy paritatem pensyi podskarbiego koronnego, ichmciów panów hetmanów obojga

ściem onych in eo termino, tedy co kwartał porządkiem w statucie wyrażonym ichmciów panów urzędników ziemskich obierać mają, aż póki obiorą. Paritas votorum jeżeli stanie na jednym trybunale, na drugim po sobie następującym ichmość panowie deputaci, zaczawszy od wysłuchania a planta takowej sprawy kontrowersyi, disjudicare powinni będą. Sady kompromisarskie polubowe, directe sive indirecte, aby u żadnego sądu in dubium wokowane i wzruszane nie były; et in aliis quibusvis expressis necessariis takowy projekt zakonkludowany. Po którym skończonym czytany projekt podatkowania, w którym ustanawiano lustracyą, wiele dymów na ziemskich dobrach, na królewskich wiele hybern, młynów, walszów, hutni etc., tak deklarując contributionem dla ichmciów panów lustratorów z dymu po szóstaku, ażeby oraz actus lustracyi takowej na komisją prowincjonalną komportowali. Co usłyszawszy ichmość panowie posłowie względem impozycyi na ziemskie dobra, praecipue jmp. Wazgird trocki, jako miał punkta w instrukcyi swojej do zniesienia podatków, tak na żadne insze nie pozwalał, kładąc has rationes, iż ziemskie dobra póty do podatku podymnego płacenia obligabantur, pókiy dobra królewskie ad florem nie przyszły. Które że teraz in primo esse zostają, z onych tedy pro principali objecto modos contribuendi dopraszał się Wszysey się takowej propozycyi trzymając, na żadne podatki nie pozwolili. Książę jme prezydent, widząc ichmciów nulla ratione flexibiles, tak nadaremne czasu nie zabierając, solwował sesyą do jutra na dziesiątą.

narodów, simili modo za prace i fatygi podskarbiemu lit. re-kompensę 120,000 naznaczyć promowował.

Jmp. łowczy litewski, poseł słonimski, instabat, ażeby, nie wdając się w kalkulacyą, skarb litewski we trzechkroć sto tysięcy chodził.

Że zaś książę jmc Czartoryski, podkanclerzy lit., wyraził desiderium jmc pana marszałka sejmowego, który litewską prowincyą do izby zaprasza poselskiej, więc ex ordine ichmciów panów posłów jmc pana Dąbrowskiego wilkomirskiego, jmc pana Wazgirda trockiego delegował z upraszaniem, aby jmp. marszałek cum desiderio przywitania ichmciów do izby poselskiej zatrzymał się. W tym razie różne successerunt pretensye, jako jmc pana Chodźki, posła oszmiańskiego, domagającego (*się*) o zniesienie podymnego, a na to miejsce sumę, na komisyi grodzieńskiej na zapłatę wojsku litewskiemu wynalezioną, designare rekomendował. Z równemż się i inni ichmciowie odzywali propozycyami, osobliwie jmp. Wazgird trocki, jmp. Oskierko mozyrski, posłowie, z których ostatni, o preagrawacyi dymami dóbr neuburskich namieniwszy, uformowany od siebie czytał projekt, domawiając się, aby między powiatem mozyrskim i województwem kijowskim sądy pograniczne o zbiegłych poddanych i inne egzorbitancye były ustanowione, i ten projekt przez księcia jmc Czartoryskiego, podkanclerzego lit., ad universalem izby poselskiej jest odłożony approbationem. Potym nastąpiła kontynuacya projektu przez jmc pana Burzyńskiego, posła smoleńskiego, in ordine poprawienia trybunału W. Ks. Lit. i wynalezienia niezawodnej na zapłatę wojsku sumy przez naznaczenie in futurum do dóbr wszystkich lustracyi, wedle którego projektu pro et contra affirmantium et negantium trwały aż do końca kontrowersye, i na tej materyi niezakończonej solwowana sesya na dzień jutrzejszy na godzinę dziewiątą.

SESYA DWUDZIESTA SIÓDMA.

Die 1 Novembris.

Prowincya wielkopolska. Książę jmc prymas przy zagajeniu dzisiejszej sesyi, o godzinie czwartej po południu zaczętej,

pytał się ichmciców delegowanych do prowincyi małopolskiej, quem fructum referant swojej delegacyi.

Jmp. kasztelan inowrocławski, sam się tylko e numero delegowanych na sesyi znajdujący, retulit, jako remonstrował prowincyi małopolskiej, że na płacą dla wojska dla zasłonięcia jej wielkopolska prowincya dużo się enervat, tak aby przystąpili ad coaequationem, upraszał; reprezentował dalej, quae manent patriam pericula, a żadnej że nie odebrał w tym punkcie nadziei, z żalem donosił.

Jmć książdz biskup płocki, super inflexibilitatem prowincyi małopolskiej ubolewając, czynił relacyą jako w tej materyi pracował z ichmciami panami małopolanami sine effectu, zazym podał medium, upraszając księcia jmci prymasa, aby delegatos do jmci pana hetmana w. kor. cum desideriiis et expositione krzywdy prowincyi wielkopolskiej naznaczył.

Jmp. wojewoda płocki, popierając sentyment jmci księdza biskupa płockiego, wniósł to, że jeżeliby jakiej z nadzieją rezolucyi od jmci pana hetmana w. kor. nie odebrali ichmość delegati, nakoniec do izby poselskiej odesłać te desideria i tam swoje eksplikować krzywdy życzył.

Książę jmć prymas, annuendo votis ichmciców panów senatorów, delegował do jmci pana hetmana w. kor. ichmciców panów Szydłowskiego ciechanowskiego i Podolskiego rożańskiego, posłów, dawszy in commissis, aby upraszali jmci pana hetmana w. kor., aby, że ponieważ do koekwacyi podatków małopolska prowincya przystąpić nie chce, wojska im odtąd nie posyłał, ale je po nadgraniczu szląskim rozłożył.¹⁾ Przeczytawszy tedy desideria punctatim spisane ichmciciom panom delegowanym jmp. kasztelan inowrocławski, książę jmć prymas solwował sesyą na jutro na godzinę ósmą in ordine do informowania się o skutku tej deputacyi.

Prowincya małopolska. Jmć książdz biskup przemyski, po zwyczajnym komplemente zagaiwszy sesyą, pytał się ichmciców panów posłów całej prowincyi, jeżeliby ich zgoda była accedere do czytania projektów.

¹⁾ *Ważny ten ustęp opuszczony jest w W, nie opuszczony w Racz.*

O co gdy unanimitate consensu upraszali, zaczął czytać, gdzie przyszedłszy na punkt o likwidacyą czopowego i szelężnego, zaszła od ichmciów panów bractwskich, halickich i podolskich kontradycya, dopominając się, aby połowa tego podatku in usus et necessitates województw zostawiona była.

Jmć ksiądz biskup przemyski żalił się, że na dniu wczorajszym ta materya będąc akceptowana, dziś znowu controvertitur. Zaczynam, życząc ichmciom stare verbo, upraszał w tym punkcie ob amorem boni publici ustąpić tej pretensyi.

Jmp. Trypolski, podkomorzy kijowski, odezwał się, ad aequanimitatem compellebat ichmciów panów posłów, asekurując, że sam ex brachio suo także zezwolić nie może, ale subsequente assensu ichmciów panów posłów, na których tota moles zawisała, chętnie i sam ad acceptationem przystąpi.

Jmp. kasztelan kamieniecki, widziawszy naklonionych ad ea, quae sunt salutis, ichmciów panów posłów, chwając zelum boni publici in ordine do aukuji wojska, zalecał być potrzebne rewizye, lustracye i inne modos augendi intratę Rzplity. Na podatek zaś ultimae consumentiae nie pozwalał.

Jmp. kanclerz w. kor., exponendo znaczną podatku ultimae consumentiae importancją, upraszał, aby na niego ichmość zezwolili. Ichmość panowie podolscy, akceptując lustracye, kwarty, żydowskie pogłowne, podatek ultimae consumentiae ekspowali.

Poczym, ichmość interlocutorie się dyskursami bawiąc, zabrał głos jmć ksiądz biskup przemyski, exquirendo sensus ichmciów, jakoby sądzili być najlepszą elekcyą marszałka sejmikowego; i zdało się jmci księdzu biskupowi pluralitate votorum perficere elekcyą marszałka, bo in casum niedojścia sejmiku i komisarze do lustracyi obraniby być nie mogli.

Ichmość panowie bełzcy intulerunt in casum zerwania sejmiku, aby sine omni clausula senator przytomny lub urzędniczy, znajdujący się na sejmiku, komisarzów obierali.

I lubo ichmość panowie sendomirscy wniesli, że senator lub urzędniczy, namówiwszy a latere kogo, zerwaćby kazali sejmik dla prerogatywy swojej obierania komisarzów, hoc jednak non attento wszyscy in sensum ichmciów panów bełzkich poszli.

Jmp. Skarbek tegoż był zdania, aby pod pierwszym urzędnikiem elekcyą komisarzów odprawiła się.

Po uspokojonej tej kontrowersyi ad punctum de bonis spiritualibus jmp. kanclerz w. kor. tę uczynił refleksyą, aby dobra duchowne, iisdem gaudentia immunitatibus, równy cum aliis inco-
lis dźwigały ciężar.

Na co reposuit jmc ksiądz biskup przemyski, że jako nie jest saecularis potestatis nakładać na dobra duchowne podatki, tak prosił, aby więcej nie były onerowane, jak teraz są. Ale quod si videatur ichmciom, podał sposób, aby do Ojca Świętego posłać delegacyą, albo aby Król Jmc z ichmość księżmi biskupami do Ojca Św. pisał, et per breve apostolicum otrzymał pozwolenie.

Jmp. kanclerz w. kor. refutował tę jmc księdza biskupa illacyą, asserendo, że to nie są bona publica, ale statuum Reipublicae, i luboż je duchowieństwu nadała Rzplita cum usufructu, z gruntu zaś, independenter Rzplitej należącego, onera równo z in-
nemi ponosić powinni.

Jmc ksiądz biskup przemyski, mocno na tym persi-
stendo, domawiał się, aby, na których dobrach duchownych nie-
masz hybern, teraz ich nie stanowiono, sinsecus nullitatis będą.

Ksiązę jmc Jabłonowski, poseł halicki, wytykał jmc księdzu arcybiskupowi lwowskiemu, że mając in vim usług Rzplitej nadane dobra, a żadnej nie czyni usługi, jako i teraz jmc ksiądz biskup kamieniecki, supplendo vices jego, z niemalym expensem przydywał na komisji radoskiej. Zaczynam, aby te prowenta jmc księdzu biskupowi kamienieckiemu oddać, seryo domawiał się. Gdy zaś wszczęła się materya o podatku ultimae consumen-
tiae, lubo na niego jmp. wojewoda podolski zezwolił, jmp. kasztelan podolski adiecł tę kondycyą, że pierwiej w tej materyi conferre należy z województwem na sejmiku relationis, jako w instrukeyi swojej niepozwalającym na ten podatek ulti-
mae consumentiae.

In puncto zniesienia ceł prywatnych universalis zaszedł assensus.

Ichmość panowie podolscy, bełzcy posłowie instabant, aby cła, w województwie sendomirskim pro libitu et velle parti-
cularium wprowadzone in praejudicium skarbu et aggravationem kupców, zniesione były. Toż o cłach lądowych i wodnych, chociaż legibus anterioribus pozwolonych, rozumieli.

O Żydach, aby zbożami, wołami nie handlowali i koni za granicę nie prowadzili, unanimiter zaszła zgoda. Województwo

zaś bractwskie to sobie insuper praecavit, aby w województwie ich w żadne nie wdawali się handle i chleba chrześcijanom nie odbierali.

Po skończonym tego projektu czytaniu, dziękując całej prowincyi za zgodę, jmc ksiądz biskup przemyski żegnał się z ichmciami do powitania się w izbie senatorskiej, sesją zaś na dzień jutrzejszy do izby poselskiej solwował.

Prowincya litewska. Książę jmc podkanclerzy litewski przy zagajeniu sesyi prowincjonalnej wyraził, że już tylko półtorej niedzieli do konkluzyi sejmui, zaczyn zacząte dzieło consiliorum kontynuować jak najprędzej i projekta względem lustracyi na obmyślenie sposobów, do aukcyi wojska regulujących się, pro cujusvis sensu et arbitrio meliorować zalecił.

Po których zabrawszy głos jmp. Eydziatowicz, poseł smoleński, przemówił się, ażeby trybunał W. Ks. Lit. razem na dwóch repartyciach, litewskiej i ruskiej, sądził się i na sejmikach gromniczych czterech obierano deputatów. Na lustracyą nie do dóbr ziemskich, ale tylko bene merentium pozwalał. Insistendo zaś punctis instrukcyi województwa swego, doniósł de summa injuria obywatelów W. Ks. Lit., którzy od administratorów dóbr stołowych J. Kr. Mości różne cierpią opresye, tak, iż z dożywocia swego non attentis privilegiis expelluntur i nad ustanowienie do większej podatków przymuszeni bywają kontrybucyi; oraz ażeby omnes exotici od komisyi et a quibusvis w stołowych J. Kr. Mości dobrach officiis według dawnych praw i paktów zaprzysiężonych oddaleni byli, suplikować J. Kr. Mości dopraszał się, i o to samo w izbie poselskiej domówić się deklarował.

Jmp. Chodzko, poseł oszmiański ¹⁾, na ten punkt w korektu-

¹⁾ N. III: ex vi instrukcyi swojej urgebat jmp. podskarbiego litewskiego ad dandos z skarbu calculos, osobliwie do zapłacenia 50,000 złp. za sól lądową; co do punktu w projekcie korektury trybunału ułożonego, aby urzędnicy nie byli deputatami, firmiter negował, a ichmość patronowie aby dóbr lennych, zawodnych i wlewkowych nie nabywali; tak na lustracyą w dobrach ziemskich czopowego, szelężnego, młynów, waluszów etc. cum exceptione podymnego zezwalał. Księstwo żmujdzkie, jako zawsze ab antiquo płaciło podymnego z dymów 18,000, tak kiedy podczas powietrza dla wielkiego przez nie w ludziach zniszczenia defal-

rze wyrażony (aby urzędnicy ziemscy i grodzcy na trybunał W. Ks. Lit. deputatami obierani nie byli) nie pozwolił. Na lustracye

kowano onemu, aby tylko z 6,000 dymów podymne płacili, i dotąd eandem quantitatē placā, więc instantissime dopraszał się, aby, równie z obywatelami W. Ks. Litewskiego takowe onus dźwigając, jako już in primo flore zostaje, podymnego według dawniejszych abjurat persolvere teneatur. Jmp. Odachowski żmudzki na wniesioną propozycyą jmp. oszmiańskiego reposuit, że za pozwoleniem lustracyi w dobrach ziemskich żmudznego natenzas wmpan de quantitate dymów księstwa żmudzkiego informować się będziesz, a będąc z kolegami swemi do projektu aukcyi skarbu W. Ks. Litewskiego authorisatus funkcyą deputacką, któren omni meliori modo uformowawszy, czytać onego ekspostulował, i za konsensem wszystkich takowy projekt był czytany. Po przeczytaniu którego do pierwszego na dniu wczorajszym takowego i ad approbationem podanego projektu był relegowany. Jmp. Eydziałowicz smoleński: Ponieważ w mieście J. Kr. Mości stołecznym Wilnie dwa sejmiki, smoleński i starodubowski, jeden w refektarzu, a drugi w kaplicy u ichmciów księży (*luka*) zwykły peragere, przez co, jako in simultaneo loco consilia prae-
pediuntur, tak aby praesenti sancito separatim ad expediendos hos actus miejsca były ustanowione, dopraszał się. Jmp. instygator W. Ks. Lit. quoad punctum skarbu W. Ks. Lit. przymawiał się, aby jmp. podskarbi był prawem adstrictus, wiele płacić ma, a tak, by się skarb sine certa quantitate nie znajdował. Donosił to, iż na przeszłym sejmie grodzieńskim, będąc deputowanym do skarbu, słuchał calculum jw. jmp. Grabowskiego, przeszłego podskarbiego kor., a teraz naszego (*kolegi*), mego wielce miłościwego pana, który jako nie miał sobie regulam prawa praescriptam, tak nie wiedział, gdzieby miał sumę ekspensować; a tak oną za asygnacyami od senatu i innemi particularitatis egzygencyami wypłacając, nie więcej, jak dziesięć tysięcy złotych polskich in usus publicos persolvit. Życzył oraz, aby zaczawszy opera ab universali, kończyć one mogli in particularibus; tak, descendendo do projektów, komisya na ułożenie regulaminu wojsku i regularnej dla niego zapłaty produxit, iż komisya prowicyonalna, wejrzawszy in actus komisyi ichmciów panów lustratorów, perceptę ze wszelkich prowentów W. Ks. Lit. ad massam zebrawszy i skompendyowawszy, ma oną disponere na regulamen wojska, a zregulowanemu asygnacye semel pro semper przydawać; monetę cum vicinis porównać etc.— i inne contenta exprimebantur. JW. jmp. kasztelan wileński: Na tym prowicyonalnej sesyi czasie sub praeside tanto jw. księcia jmei podkanclerzego W. Ks. Lit., którego nietylko avita decora, ale i same przyrodzone własności distinguunt, rozumiem

czopowego, szelężnego we wszystkich dobrach et aliorum generum podatkovania zgadzał się, oraz ażeby księstwo zmużdzkie,

propitia być sidera w osobie mwmpanów ex concursu których spodziewać się należy osłabioną w siłach Rzplitej, destitutam po kilku niedoszłych sejmach w radach, nietylko przez korekturę legibus munitam, ale też widzieć przez przyczynienie sił et armatarum, a kiedy przeczytany nam projekt magno sudore ichmciców panów deputowanych uformowany jako nil w sobie nie ma nocivi, tak upraszam wmpanów, ażebyście chcieli go akceptować, ile kiedy mens wszystkich conformis niezawodne subministruje sposoby do aukcyi wojska, która czy to injuria temporum czy to injuria hominum dotąd effectuari nie może. Zaczynam upragnionym braci naszym nie chciejmy tego odbierać solatium, aby się cieszyli nadzieją bezpieczeństwa swego. Jeżeli do dóbr ziemskich na lustracyą nie pozwolić, toć inne przedsięwziąć sposoby, które patriae cives aggravare nie mogą. Jeżeli macie wmpanowie iustam rationem przymawiania się i utrzymania się, aby ad mentem konstytucyi 1717 podatek podymnego był zniesiony, nie przeczę temu, ale jako czopowe i szelężne, które od początku zapłaty wojska było in executione, tak dopiero nulla obstat ratio nie pozwalając na lustracyą onego. Appello notitiam, gdzie i sam miał (!) honor nietylko in equestri ordine, ale i w tym już stanie permanens doznawać to, iż uchwalone na sejmikach lustracye defectuose zawsze się ekspedyowały, male z nich być mogło incrementum et subsidium jakowe Rzplitej, ale pewny deces. Czy nie lepiej, że probatae et intaminatae fidei viros, viros possessionatos mieć od senatu autoryzowanych sub rigore komisji prowincjonalnej? Bo jeżeliby ichmość panowie obywatele W. Ks. Lit., przez ichmciców panów lustratorów gravamen jakowe sentire mogli, na tejsze komisji dopomnieć się mieć będą campum. A ichmość panowie starostowie kwartę sprawiedliwą oddają Rzplitej, którzy nie przez zwłokę, ale też komisya jak będzie decydowała, eo instanti importować asekurują się. Jmp. Si ruć z tychże starostw podał contributionis modum ad magnos sensus i zdań wielkich in republica statorów, iż ktoby ex distributiva gratia J. Kr. Mości był largitus, nie pierwej ma wchodzić in possessionem tego starostwa, aż antecedenter kwartę sprawiedliwą z niego in usus publicos persolvēt. A gdy ad requisitionem ichmciców panów posłó projekt lustracyi powtórnie był czytany, ichmość panowie troccy per totum na lustracyą nie pozwalali do dóbr ziemskich. Jmp. Sulistrowski oszmiański zgadzał się na lustracyą do dóbr ziemskich hac praecustoditione, ażeby ichmość panowie lustratorowie nie od senatu, ale od województw i powiatów byli electi. Jmp. słonimski etc.

jako już po powietrzu ad pristinum przyszło florem, według dawnego zwyczaju do większej dało się pociągnąć agrariae contributionis solucyi, ponieważ przez lat 26 po uczynionej defalce zamiast 18,000 dymów co rok tylko z sześciu tysięcy dymów do skarbu Rzplitej importuje; który to punkt do terazniejszego projektu inserować zalecił.

Na co jmp. Odachowski, poseł żmudzki, reposuit, że jako ta uniwersalna morowego powietrza plaga wielką naówczas w ludziach w całym księstwie żmudzkim uczyniła ruinę, tak teraz ad illam quantitatem płacy, którą praevia lustratione przyszła ustanowi komisya, przystąpić nie wymawia się. — Tenże jmc ad casum opisania skarbu W. Ks. Lit. produkował projekt, ażeby jmp. podskarbi jak antierius, tak i teraz, per contractum skarb W. Ks. Lit. trzymając, razem z aukeyą przeszłego sejmu postąpioną co rok ad usus publicos po 300,000 złotych importował.

Na toż samo pozwalał jmp. Sapieha, poseł słonimski, hoc adjecto, ażeby jmp. podskarbi de quantitate z ekspresją wziętej sumy kwity z podpisem ręki swojej handlującym dawał, ponieważ przedtym na ciele lądowym płacono od konia po pięć tyńfów, a teraz i po 15 biorą. Na komory zaś w dobrach ziemskich per totum nie pozwalał.

Jmp. Wołłowicz, poseł słonimski, ex occasione korektury trybunału W. Ks. Lit. uformowaną od siebie regestrów dyspozycyą proponował et eo fine produkował projekt, który naznaczonym do konstytucyi ichmciom jest oddany.

Jmp. Eydziatowicz, poseł smoleński, o sejmikach smoleńskich i starodubowskich, ażeby meliori ordine et cum majori na potym commodo odprawować się mogły, similiter projekt prezentował.

Jmp. Burzyński, poseł smoleński, referując się od universale desiderium ojczyzny, chciał niezakończzone na dniu wczorajszym względem aukcyi wojska i wynalezienia dla onego zapłaty czytać projekta, oraz na to, ażeby jmp. podskarbi quoad assem kalkulował się, nie pozwalał, ale ex certa ut antea quantitate, przywodząc dla przykładu skarb koronny, z którego za jegoż deputacyi, gdy jmp. podskarbi koronny quoad assem kalkulował się, lubo milionową pokazał perceptę, jednak, potraciwszy ekspensa na salaria i asygnacye, ledwie 100,000 złotych ad usus publicos dostało się; coby i w litewskim skarbie przez kalkulacyą

quoad assem successu temporis praktykować się mogło. Potym czytał projekt in ordine obrania na przyszłych sejmikach komisarzów z urzędników ziemskich i grodzkich, nexu juramenti obowiązanych dla sprawiedliwego zlustrowania czopowego, szeleżnego w dobrach omnis generis, także kwart, hybern etc. względem aukcyi wojska i zniesienia z dóbr ziemskich ad mentem konstytucyi 1736 podymnego. Na które to lustracye w dobrach ziemskich, ichmość panowie Wazgird i Okolski, troccy posłowie, nie pozwalali.

Jmp. Massalski, kasztelan wileński, hetman polny lit., chcąc od tej kontradykcyi odwieść ichmcioów panów trockich, czynił refleksye, że ta w dobrach ziemskich nie dla czego inszego ustanawia się lustracya, tylko dla wynalezienia sposobów płatnych dla zniesienia podymnego, o które wiele województw domawia się, więc nie pozwoiliwszy na lustracye, nigdy certus fundus na zapłatę wojsku nie wynajdzie się. Consequenter dla takowych animorum dysensyi podatek agrariae contributionis nie zniesie się, a ichmość panowie starostowie coby mieli quartam partem na wszystko contribuere, in usus suos, tak jako i teraz, obracać będą. To zaś nihil derogabit stanowi szlacheckiemu, że czopowe, ab aevo podlegające lustracyom, przez przyszłych komisarzów lustrowane będzie.

Gdy zaś jmp. Sulistrowski, poseł orszański¹⁾, na lustratorów nie denegował, hoc adjecto, żeby lustratorowie nie z sejmu, ale z województw naznaczeni byli, iterum jmp. Wazgird na onych, choćby i z nieba byli, nie pozwalał.

Jmp. Strutyński, poseł brasławski, intulit, ażeby dla ichmcioów panów przyszłych komisarzów był opisany modus, w jakiej istności podatek czopowego, hyberny et similium formować powinni będą, osobiłwie, aby w dobrach ziemskich od arendy 100 złotych po pięć procentów szło na zapłacenie czopowego, także i w starościńskich, ażeby ex annuo proventu tertia pars była destynowana na hybernę; ponieważ starostwa jedne bardzo mało, a drugie i nadto wielką płacą hybernę, więc według namienionego sposobu o koekwacyą hyberny ad proportionem rocznej intryaty dopraszał się. Także o determinacyą liczby ichmcioów panów senatorów na generalną komisją domagał się.

¹⁾ Właściwie: *oszmiański*.

Jmp. Wołłowicz, poseł słonimski, do aukcyi wojska przemawiając się, alegował konstytucye annorum 1616, 1628, 1677, 1698 o dobrach Tatarów W. Ks. Lit., aby ci, którzy wojennej nie czyniąc proprio sumptu usługi, płacili pogłówne, skąd emanare znaczną sumę na aukcyą wojska rozumiał. Dobra zaś ziemskie aby według konstytucyi annorum 1673 et 1676 ab omni genere podatowania uwolnione były, a starostwa według konstytucyi 1576 sub onere płacenia zostawały; i jeśli nie więcej nad kwartę, tedy przynajmniej według dawnych zwyczajów sowite hyberny płaciły, salva tamen in aliquibus praeagravatione, aby z nich zdjawszy, na drugie melioris status włożyć.

Jmp. Szyrma, poseł piński, partykularne województwa swe go promowował desideria, osobliwie, aby ekonomia pińska, jeszcze za jmcí pana Paca, kawalera maltańskiego, od płacenia oo. franciszkanom dziesięciny uwolniona i przez jmcí pana Paca, kasztelana połockiego, siedmią włók gruntu bonifikowana, praesenti constitutione in perpetuum z tejże ekonomiki zniesiona była.

Książę jmc podkanclerzy lit.¹⁾, widząc unanimum in potiori parte na projekta assensum, na dzień jutrzejszy do złączenia się z izbą poselską ichmciów wszystkich zapraszał.

SESYA DWUDZIESTA ÓSMA.

Die 2 Novembris.

Jmp. marszałek ²⁾ ex circumstantia dnia dzisiejszego o jak najprędszy in ultimis suspiriis będącej ojczyźnie e tumulo

¹⁾ **N. III:** Ponieważ już esencyalne projekta in majori parte swoją wzięły satysfakcyą, lubo inne jeszcze vario sensu vacillant, spodziewam się jednak, iż propter honorem et plausum prześwieatnej prowincyi litewskiej mwm. panowie przy złączeniu się z drugimi prowincyami, rozłączone zdania jednością skoncertowawszy, cum manipulo prac swoich, pro bono publico podjętych, plausibiliter do izby poselskiej accedere zechcecie. A że destinatum tempus naszej prowincyonalnej sesyi bierze już coronidem, skraca się czas i mojej usługi. Przepraszam tedy mwm. panów, że mając honor przydywania sub magnis nominibus j.w. ichmciów panów senatorów i ministrów status et belli, służyć nie potrafiłem i nie takem usłużył, jak służyć chciałem. Więc już in conclusionem czasu, a z nim funkcyi mojej, hoc voto konkluduję, ażebyście, ad solitum sejmowania locum zgromadziwszy (*sic*), jaknajskuteczniej mogli prospicere patriae. ²⁾ **N. III:** Dzień dzisiejszy jest

voce antecessorum upraszał ratunek, ad unionem rozdwojone pobudzając serca, obligował amore patriae, aby porzuciwszy mniej potrzebne i czas zabierające materye, unanimitas voce et voto do tego się obrócić raczyli, co ojczyźnie proficuum et utile po czteroniedzielnej zabawie być może.

Jmp. Trypolski, poseł kijowski, oświadczył się imieniem małopolskiej prowincyi na fundamencie deklaracyi zaszczytów na sesjach prowincjonalnych, nempe województwa podolskie, ruskie, kijowskie i ziemia halicka, jako nigdy jacturam sejmów nie przynosiły, tak i teraz omnia genera contributionum równo z prowincją wielkopolską dźwigać deklarują, hoc unico adjecto, aby od podatku ultimae consumentiae, jako sposobu poddanych preagrującego, ekscypowane były.

Jmp. Męciniński, poseł krakowski ¹⁾, interlocutorie tylko odezwawszy się, spopondit do niczego nie przystąpić, jeżeli primario na aukcyę wojska, summe ojczyźnie potrzebną, i na korekturę trybunału zgody nie będzie.

Jmp. Sierakowski, poseł sandomirski, powinszowawszy całej izbie szczęśliwego powrotu i oddawszy projekt prowincyi małopolskiej jmei panu marszałkowi, o przeczytanie onego upraszał, obowiązując wszystkich ichmciów, aby żadnej do czytania jego nie czynili prepedycyi.

Jmp. Strutyński, poseł brasławski, mniej uważając na prośbę jmei pana sandomirskiego, wykraczając z materyi, przypomniał jmei panu marszałkowi uczynioną przed zaczęciem sesyi

to Dzień Zaduszny, tak i sejm terazniejszy może się nazwać bezduszny, bo absque anima consiliorum, kiedy mwm. panowie dotąd spiraculum vitae obradom publicznym nie dajecie, a jako wołają zmarłe dusze, od nas żyjących proszące suffragium, tak niemniej antecesorowie nasi, którzy tu podobneż opera glorioso opere odprawiali, wołają na nas i utyskują: donate matrem consilio neque trahite moras etc. **N. F.** zaczyna sesyę w ten sposób: La province de la Grande Pologne s'étant séparée dès le matin, sans envoyer la députation au grand général de la Couronne, selon qu'il avait été résolu à la session d'hier, les nonces des trois provinces se trouvèrent dans la chambre après le service divin. Un chacun ayant pris sa place, le maréchal de la diète fit l'ouverture de la session par un discours très pathétique etc. ¹⁾ **N. F.** Pendant les pourparlers qu'il y eut après ce discours. Męciniński, nonce de Cracovie, fit comprendre très sérieusement etc.

prowinceyonalnych swoją prekustodycyą tak o sądy kurlandzkie, jako i o resultatum komisji gdańskiej, upraszając, aby jmp. marszałek, według sponysy swojej, hoc in puncto od J. Kr. Mości danej komunikował izbie poselskiej rezolucyi.

Na co jmp. marszałek reponendo jmcj panu brasławskiemu, oznajmił, że J. Kr. Mość, ten interes zleciwszy kancelarzowi w. kor., szukać go in actis kazał, który jak się prędko znajdzie, produkować go in stuba nie zaniedba. O sądach relationum doniósł, że w przeszły poniedziałek reasumowane.¹⁾

Potym nastąpiło czytanie projektu in ordine do aukcyi sił Rzplitej.

A gdy jmp. sekretarz sejmowy przyszedł na punkt ultimae consumentiae, zabrał głos jmp. Skarbek²⁾, ekskuzując ziemię halicką, że mając przez ścianę pograniczne prowincye, skoroby się ten podatek na nich włożył, porzuciwszy kabany swoje, w których mieszkają, poszliby za granicę, przez coby się nietylko stał zawód intratam Rzplitej, ale i ziemia nasza z poddanychby się ogolociła. Produkował, że ten podatek ultimae consumentiae już in actuali był exercitio, a mały ojczyźnie (bo tylko 500,000) emolument przyniósł. Exprobrabat ichmciców panów poznańskich i krakowskich posłów, że o mizerny krok precedencyi kilkadniową mieli lukę, a dopieroż jak o krzywdę swoją on mówić nie ma? Wyznawał, że tej prowincyi na żadnej suficyencyi i chlebie nie schodzi, lecz dla portów, których nie ma, na pieniądzech jej schodzi. I lubo nakoniec ziemia halicka ani miejscem coronationis, ani pańską królów nie zaszczyca się rezydencyą, jak insze prowincye ten mają dla siebie zaszczyt, niepośledni awantaż, jednak, ad talem qualem znając się coaequationem, regiment wystawić deklaruje, lub na to ryczałtową ofiarować sumę. O podatek zaś ultimae consumentiae z racyi wzwyz namienionych upraszał, aby na nią nie był włożony.

Jmp. Małachowski, poseł krakowski, w pięknie ułożonym do zbudowania wszystkich dyskursie compellebat ziemię

¹⁾ N. III d.: Jmp. Strutyński hac conditione pozwolił, aby po przeczytanych projektach ante omnia accedant do czytania resultatum komisji kurlandzkiej. ²⁾ N. III d.: do tego podatku przymawiając się, i na onego nie już per liberum veto, ale circa justas rationes nie zgadzając się, eksplikował etc.

halicką, aby in extenuationem przez podatki prowincyi wielkopolskiej zapatrzwszy się, szczególnie na obronę ziem ruskich od tyle czasów nałożone, ad coaequationem zwłaszcza teraz, kiedy ad florem przyszły i od najazdów uwolnione, pociągnąć się dały.¹⁾

Jmp. Skarbek, poseł halicki, odpowiedział, że jako równo z inszemi kocha ojczyznę, tak od podatkovania passum amovere nie myśli, ale pro posse ziemi swojej co ofiarował, od tego nie odstąpi.

Nastąpiwszy potym punkt lustracyi gruntów ziemskich i królewskich, odezwali się ichmość panowie bractawscy i halickcy, pozwalając na lustracye dóbr królewskich, ale nie ziemskich²⁾, których okrzyknawszy ichmość panowie Brzozowski ciechanowski, Przyjemski łomżyński, Małachowski oświęcimski, posłowie, wytykali ichmciom panom halickim, osobiwie jmp. oświęcimski, że będąc sam na pograniczu, od lustracyi nie unika, mogąc mieć po sobie też samą racją. Zalecał seryo, aby porzuciwszy te niepotrzebne kontrowersye, ad coaequationem z niemi przystąpili i też same akceptowali, co województwa wielkopolskie, podatki.

In quorum sensum poszedł jmp. Sierakowski, poseł sandomirski, żaląc się na ichmciów panów halickich i bractawskich, że ex aliena messe żyjąc tak długie czasy i zasłonę dla siebie mając, fraterno charismate w oczywistej ojczyzny potrzebie correspondere nie chcą.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, reprezentował, że jego ziemia, będąc zawsze sedes belli milleque periculis exposita, co edocent niedawne historie i same konstytucye, które tę ziemię od podatków uwalniały, wiedząc quod non sibi mellificet, to, co sobie dziś zbierze, nazajutrz in praedam porzuca nieprzyjaciółom.

¹⁾ **N. III d.** Jmp. sandomirski dopraszał się z ziemi halickiej, kijowskiego województwa etc. o danie ore publico deklaracyi, in quibus modis consistunt, któremu jmp. halicki reposit, że od dwudziestu tysięcy złotych, dotąd wypłacającej się sumy ryczałtowej, na sto tysięcy postąpić deklarujemy. Jmp. sandomirski, słysząc eksepceye ziemi halickiej i innych pogranicznych województw, które siebie uwalniając, na inne województwa, ziemie subjungunt podatki, o takową eksepceją dla województwa swego dopraszał się. ²⁾ **N. F.**: Les deux tiers de la chambre se levèrent avec colère contre cette nouvelle exception.

Książę jmc Radziwiłł, poseł braciawski, podawał do refleksyi, że mając dosyć opresyi chłopstwo na pograniczu od hajdamaków, gdy się na nich podatek ultimae consumentiae włoży, wszyscy w rozsypkę pójdą.

Na co turmatim wszyscy ichmość panowie posłowie odezwawszy się, upewnili ichmciców recalcitrantes, że gdy aukcya wojsk nastąpi, i pasy się wszystkie pozalegają, tak inkursye od hajdamaków, jako i ten fluxus i refluxus u ludzi zapewne zostanie.¹⁾

¹⁾ N. III *tak kończy sesyę*: Jmp. łączycki, biorąc u siebie za równy z Bogiem szacunek czasu, króciuteńko przymówił się ad duplices rationes, że mają aestum belli et refluxum ludzi; podawał tedy te refleksye: któż ab aestu belli ochronić może, jeżeli nie aukcya wojska? Któż utamuje refluxum ludzi, jeżeli nie wojsko, kiedy już pasy będą zabronione. A jeżeliby adinventis modis przechodzili z województwa do województwa, prawo ustanowić, a za onym upominać się i rekwirować. Jmp. starosta gostyński: Ponieważ ichmość panowie haliacy, kijowscy, braciawscy i inni nie pozwalają na podatek ultimae consumentiae, więc będziemy upraszali jmc pana hetmana kor., ażeby wojsko będące na pograniczu sprowadzić do nas rozkazał, a in quantumby tej dla siebie nie uznali łatwości, provincialiter będziemy się protestować, że im płacić nie będziemy. Jmp. halički, nie chcąc czynić remoras dalszym obradom publicznym tym słowem: „nie pozwalam“, jako być powinni w izbie poselskiej arbitri et moderatores, ponieważ sufficientissime wyeksplikowano impossibilitatem podatku ultimae consumentiae, takowe wynalazł medium, ażeby ten podatek ad referendum braci rezerwować pozwolili. Jmp. Tarło podolski, rozumiejąc, że jako dziś podług Kościoła Bożego na cały świat duszom zmarłym supplentur suffragia, tak żyjącym in hoc orbe consiliorum unio animorum suffragari mogło, więc kiedy słyszał komunikujące racye województw ex imminenti periculo nieprzyjaciela wynikające, jako nie pozwalał na podatek ultimae consumentiae, tak idąc summa aequanimitate, na wszelkie genera contributionum zezwalał hac conditione, ażeby do żadnych na potym nie byli pociągani podatków, hac inferendo sequelas, że pozrywawszy sejniki, za niestaniem na sejm posłów, na przyszłym sejmie nas in coaequationem podatków wolno będzie includere. Jmp. Burzyński smoleński szedł contrarie in sensu suo ad oppositum jmc pana halickiego, który, insisterendo dawnym zwyczajom czasu, pozwolenia ad referendum braci swojej dopraszał się; hac tedy convincebat ratione, iż tam w takich szczególnie, które ex accidenti przypadały, materyach, nie mając onych

Jmp. Tarło, poseł podolski, intulit, ponieważ tak wiele Rzeczpospolita chce kłaść na województwa podatków, więc aby też certum quantum z nich in usus województw zostało się, tudzież o excepcyą łanów lustracyi domawiał się.

Jmp. Horain, poseł wileński, reprezentował, że jako między województwami, ziemiami, żadnej in aequalitate nie powinno być dystynkcyi, tak animował ichmciów panów halickich i braclawskich, aby się nie zrzucali z tego, co insze województwa akceptują.

Jmp. Czeczczel, poseł braclawski, pozwalając na lustracyą kwarty, hyberny, wnosil, aby ichmość panowie podskarbiowie powierzone sobie mając Rzplitej pieniądze, niemi non pro velle et libitu suo, ale za konsensem Rzplitej szafowali.

Jmp. Humiecki, poseł podolski, pozwalając intulit, aby

w instrukcyi, ani rezolucyi, ad referendum braci pozwolono, tu zaś aukcyą wojska dawno pamiętna, bo i na przeszłym sejmie grodzieńskim od prowincyi wielkopolskiej i małopolskiej ichmciów panów posłów najpierwej była traktowana; jako tedy są bracia informowani etiam przez uniwersały J. Kr. Mości P. N. M., o takowej materyi do województw i ziem obwieszczające, nie można tedy hoc praecustodito brać się ad referendum, a raczej ażeby in pari Republica pariter z bracią naszą takowe onus tolerare. Jmp. sieradzki młodszy dotąd będąc inutilis verborum pondere, nie zabierał nigdy particularitatibus czasu, ale kiedy doszła mu wiadomość, iż ludzie jmcj pana hetmana polnego sub securitate sejmju, naszedłszy na stancyą jego, ludzi kilku porąbali, co jako wszystkich ichmciów panów posłów redolebat, tak szukający w łaskawych ich sercach medelam, dopraszając się, aby i jego i swemu honorowi subvenire chcieli, dopóty sistebat activitatem izbie poselskiej, póki justa honori jego nie stanie się satisfactio. Jmp. marszałek: Interes wniesiony jmcj pana sieradzkiego jako movet w całej tu izbie justam nad honorem jego compassionem, tak w nim samym prezentująca się securitas izby pociąga za sobą vindictam, i który zawsze intra cancellos modestyi zachował się, teraz, kiedy się zdał być oppressus invasione pewnych ludzi, tamuje activitatem, spodziewam się jednak, że post praestitam satisfactionem oną przywrócić zechce. Kiedy zaś nowe coraz materye i eksepceye, w tej tu izbie zaniezione, ponunt moras dalszym obradom publicznym, non vanus augur wróżę, iż zniósłszy się z j. o. j. w. województw i ziem senatorami swymi, na dniu jutrzejszym ad faciliora przystąpić zechcą. In spe tedy melioris successus solwował sesyą do jutra na godzinę ósmą.

taryfy przez lustracye ułożone były, non tamen definitive, ale dopiero na przyszłym sejmie produkowane; co dopiero patebit, jak które województwo importare może.

Jmp. Bleszyński, poseł sieradzki, dowiedziawszy się o uczynionym stancyi jego przez ludzi jmcí pana hetmana polnego lit. najściu, violatae securitatis publicae i charakteru jego poselskiego domagając się satysfakcyi, przerwawszy obrad publicznych materyą, z przeproszeniem całej izby activitatem zatamował, póki mu się restitutio laesi honoris należycie nie stanie.

Na co ubolewając jmp. marszałek, że obrady publiczne dla prywatnych interesów muszą pati iniquas suas parentheses, musiał na tym solwować sesyą in crastinum na godzinę ósmą.

SESYA DWUDZIESTA DZIEWIĄTA.

Die 3 Novembris.

Jmp. marszałek przy zagajeniu sesyi compellebat ichmciów panów posłów, aby, zważając nieszczęśliwe niezgody domowej konsekwencye, pomyśliwszy o sposobach niezawodnych aukcyi, ab intra et extra miłą ubezpieczyli ojczyznę; nakoniec explorabat sensum, jeżeli na czytanie projektu auctionis wojska, czyli też correctionis iurium pozwolić zechcą.

Natychmiast odezwalo się wielu ichmciów kontradukujących na tym fundamencie, że dnia wczorajszego przez jmcí pana Bleszyńskiego, posła sieradzkiego, zatamowana activitas dotąd jeszcze nie jest przywrócona. Więc upraszali jmcí pana marszałka, aby do tegoż jmcí pana Bleszyńskiego, w izbie poselskiej nie znajdującego się, wysłał ablegatów, jeżeli sistentiam activitatis przywróci.

Jakoż jmp. marszałek, annuendo votis et desideriiis ichmciów, z każdej prowincyi deputował po jednemu, to jest z Wielkopolskiej jmcí pana Koźmińskiego poznańskiego, z Małopolskiej jmcí pana Karczewskiego podolskiego, z Litwy jmcí pana Wazgirda trockiego, posłów¹⁾. Poczym izba circiter godzinę in inactione zostawała.

¹⁾ N. III wymienia z Wielkopolski jmcí pana rawskiego gostyńskiego, z Małopolski jmcí pana starostę kijowskiego.

Comparendo tedy ichmość panowie delegati z jmcia panem Bleszyńskim w izbie poselskiej, poszedłszy ichmciowie na swoje miejsca, zabrał głos jmp. Bleszyński, winszując ojczyźnie et equestri ordini tak godnego marszałka, pod którego dyrekcyą głos wolny, statutem Zygmunta pierwszego obwarowany, ma swój walor i konsyderacyą, i mając już dla siebie deklarowaną satysfakcyą, czynił publicznie jmcii panu hetmanowi polnemu lit. deprekacyą, że na dniu wczorajszym per errorem na jego ludzi o satysfakcyą wiolencyi sobie uczynionej miał inwektywę, z których, ut patuit, żaden w tej nie był okazji. Powracając do publicznych materyi, animował ichmciów panów kijowskich, braclawskich i halickich, aby ad coaequationem podatków razem z innemi prowincyami raczyli przystąpić.

Któremu jmp. marszałek za przywrócenie activitatis pro innata ku dobru popolitemu aequanimitate należyte uczyniwszy podziękowanie, egzagerował niemalą sine fructu consiliorum czasu stratę, hanc dexteritatem jmcii pana Bleszyńskiego nie na słowach, które vento rapiuntur, ale na sercu zapisać deklarował. Jako zaś ichmość panowie kijowscy i braclawscy jednej ojczyzny będąc synowie, nie rozumiał, aby z wrodzonego wyzuwszy się afektu, nie mieli pari modo zarówno z innemi województwami, gdzie idzie o jej całość, ciężaru dźwigać. Nakoniec pytał się ichmciów, jeżeli na czytanie projektu aukcyi wojska zezwolić zechcą, który accedente universali assensu przez jmcii pana sekretarza sejmowego był czytany.

Do projektu ichmość panowie posłowie, jedni, aby cło brzeskie litewskie, nullo jure usurpowane, zniesione było, drudzy na obranie marszałka per pluralitatem votorum na sejmikach komisarских nie pozwalali, wnosząc i to, aby przyszła lustracya nie do sejmu ekstraordynaryjnego, ale do ordynaryjnego z wielu przyczyn rezerwowana była.¹⁾

¹⁾ *N. III d.*: Jmp. Jałowicki kijowski, co do punktu obierania per pluralitatem votorum przez województwa i ziemie ichmciów panów lustratorów czyli komisarzów przymawiając się, iż ta pluralitas, lubo delikatnie, jako to pro hac sola vice praesenti sancito jest obostrzona, asseruit, aby nie była in futurum jakowa sequela circa liberum veto praecjudicii, bo jako na tymże sejmiku relationis mieć będą miejsce wszelkie wybiegi, dysensye, dysceptacye, tak obawiać się trzeba, aby et in subsequens (*na*) na-

Jmp. Tyzenhauz, poseł wileński, urgebat, aby po przeczytany projekt prowincji polskich in ordine do aukcji woj-ska i litewski był wzięty.

Jmp. Łaniewski, poseł inflancki z jmcia panem Stru-tyńskim, posłem brasławskim, nie chcąc multiplicare entia sine necessitate, na to nie pozwalali, dając racją, że jeszcze prowincje polskie zupełnie się nie zgodziły, a litewska prowincja, będąc in ordine trzecia, powinna praeiri exemplo, zwłaszcza kiedy Wielkie Księstwo Litewskie ad tertiam partem wystawienia woj-ska należy.

Toż samo jmp. Zabiełło, poseł kowieński, affirmando, prosił o przykład prowincji polskich.

Jmp. Przyjemski, poseł łomżyński, wnosił, że ponieważ ziemskie dobra wziąć mają na siebie ciężar kontrybucji, domawiał się, aby i ordynackie w projekcie nie były zapomniane.

Jmp. Walewski, poseł sieradzki, produxit, ażeby kupcy od wołów, za granicę pędzonych, po cztery złote tylko na komorze dawali; protekcyę aby poznosić, czyniąc izbie relacją, że tego roku pod pewną znaczną protekcyą 1800 beczek wina węgierskiego wyprowadzono, przez co na 3600 czerwonych złotych skarbowi Rzplitej stał się deces. O Żydach zaś, czyimby powinni handlować, nowych praw nie stanowić, ale dawniejsze reasumować zalecił; o zniesienie exofficiorum, jako preagrawujące ubogich ludzi, domawiał się. Posłowie zaś po czemu by abhinc płacić mieli, certum pretium postanowić zyczył, przez co ad pristinum statum miasta przyjść mogą. O miastach i groblach to adjecit, aby possessorum dla wygody kupca, którzy na to łożą, jakikolwiek mógł być pożytek. Na obranie marszałka na sejmiku komisarskim per pluralitatem votorum pozwalał, żadnego przez to dla wolnego głosu nie widząc praejudicium. Cło generalne od rzezi ustanowić proponował, mniemając, że stąd 600,000 złotych do skarbu Rzplitej przybędzie importancji. Z karczem zaś szlacheckich, habito nihilominus respectu na reparacye i inne

stępujących sejmikach hanc pluralitatem, natenczas już abusum in usum nie wzięto. A ponieważ była mentio o cła, te które ichność panom litewskim na komorze brzeskiej na lat dwie tylko konstytucja pozwoliła, dopraszał się zniesienia oraz czytania projektu korektury trybunału, ex quo pierwszy jest zakończony.

unkoszta, jeżeli gdzie 100 beczek wyszynkują piwa, aby od 80 czopowe płacono, a ze dwudziestu in recompensam reparacyi domino fundi dostawało się czopowe. Na duchowne osoby aequallem rigorem extendi incitabat. O opatach, quibus titulis et conditionibus opactwo trzymają, w dawnych się przejrzyć kazał konstytucyach.

Jmp. marszałek, zabrawszy głos i pochwaliwszy alta consilia jmcí pana sieradzkiego, wnosił instancją do izby poselskiej za Jasną Górą Częstochowską, aby in fundamento konstytucyi 1710 et 1717 od wszelkich kontrybucyi uwolniona i przy starostwie brzeźniekim, z łaski Najjaśniejszych monarchów polskich nadany, utrzymana była.

Na co zaszedł assensus; hoc tamen praecustoditum od jmcí pana Walewskiego, posła sieradzkiego, ażeby sub hanc immunitatem insi ichmość duchowni nie wdzierali się.¹⁾

Ichmość panowie Aleksandrowicz lidzki, Laniewski inflancki²⁾, posłowie, intulerunt, ażeby Żyrowicom, cudownym obrazem Matki Boskiej w Litwie ab aevo zaszczycającym się, pozwolono dobra ziemskie kupić za 60,000. Na co zaszła zgoda.

Jmp. Szyrma, poseł piński, o kanonizacyą venerabilis Bobolae, jmp. Eydziatowicz, poseł smoleński, za jmcią księdzem biskupem smoleńskim, z biskupstwa swego nie nie partycypującym, o opactwo J. Kr. Mości dopraszali się.

Poczym ichmość panowie posłowie koronni o czytanie pro-

¹⁾ **N. III d.:** Jmp. Strutyński brasławski, chętnie na wniesioną przez jmcí pana marszałka propozycją pozwalając, z okazji której, aby niektóre fundusze prowincyi W. Ks. Litewskiego miały acceptationem, przymówił się. ²⁾ **N. III:** *Po Aleksandrowiczu* jmp. marszałek pytał, jeżeli jest unanimis assensus wszystkich ichmcíów, ażeby projekt tychże ichmcíów księży paulinów, in suplici libello projective podany, był czytany, którego pro unanimi voto ichmcíów przez sekretarza sejmowego był przeczytany i do łaski marszałkowskiej przyjęty. Jmp. Laniewski inflancki, nie rozwodząc się z głosem, jako na żarliwą promocyą jmcí pana marszałka do uwolnienia a contributionibus dóbr tychże księży paulinów zezwalał, tak idąc contrarie in oppositum jmcí panu lidzkiemu, ażeby ichmość księża bazylianie prowincyi W. Ks. Litewskiego wszelkie równo z nami tolerant (*sic*) onera, a mieli facultatem dziedzicznych dóbr kupienia.

jektu litewskiego auctionis wojska instabant¹⁾. Na co i litewska prowincya zgodziwszy się, dopraszała się o czytanie onegoż; quo subsecuto z zadumieniem całej izby, najmniejszej na żaden punkt

¹⁾ N. III: *poset kowieński przeciwny jest czytaniu projektu litewskiego przed uchwaleniem koronnego, bo nie należy multiplicare entia sine necessitate. Tu dopiero przemawia Łydziałowicz, po nim jmp. Święciecki pozwalal na czytanie projektu prowincyi W. Ks. Lit. salva conditione, ażeby do niego suo loco przymówić się mogli. Jmp. chełmski: Projekta, które byli oddane do jmcí pana sekretarza sejmowego, jako są partykularne interesa, tak za uniwersalną i największą materyą sądząc aukcy wojska, dla całej Rzplitej najskuteczniejszą, boć i do trzech prowincyi należącą, jeżeli tedy do trzech prowincyi materya aukcy wojska regulatur, upraszał quam enixissime ichmościów panów litewskich, ażeby pro tertio swoje też im enucleant projekta, z których projektów wzięwszy jakowe lumen, na jedenby się zgodzić mogli. Jmp. Tarło podolski, podawszy cum consensu omnium projekt aprobacyi funduszu wielm. ichmość panien sakramentek lwowskich, in reliquis jednego był zdania z jmcią panem chełmskim. Jmp. Szyrma piński, sprawę venerabilis Andree Bobola łasce i promocyi jmcí pana marszałka insynuując i zalecając, ażeby suplikował J. Kr. Mości in ordine do najprędzej akceleracyi kanonizacyi; quoad punctum czytania projektu prowincyi litewskiej auctionis wojska, po zgodzeniu się i zezwoleniu na takowyż in simili projekt ichmościów panów koronnych reservavit. Jmp. oświęcimski: Kiedy dotąd sejm teraźniejszy zostaje in protractione, ojczyzna nasza in expiratione vitae vel interitus, i kiedy kontrowersya między prowincyami wielko- i małopolskimi a prowincją W. Ks. Lit. wszczęta nie jest uspokojona, nie trzeba nam desperować o wrodzonej miłości synów ku ojczyźnie i złe sobie formować omina, bo nunquam frater ruere in fratrem nie może. I kiedy prześwietne prowincye wielkopolska i małopolska tę preferencyą kładnie sobie za omen pożądaných nadziei, kiedyście (!) wmpanowie swojemi zechcecie illuminare projektami, i lubo trzecia w cichości sentymentów swoich zachować się pragnie, dwie desiderabili voto czekają quasi lumen ad revelationem. Zaczyn, mwm. panowie, jak się wielkich monarchów do koron ubiegają głowy, tak i tu in coronam uprzejmych dla dobra pospolitego sukcesów powinne z wielkich zdań wmpanów, których quot capita tot oracula adoruje, dla utrzymania całości ojczyzny in apricum wychodzić sposoby. Niech mi się godzi fraterno juncto amore upraszać mwpanów, ażeby projekt in ordine auctionis wojska, który pierwszym zaszczytem być może, tu in facie nas wszystkich suplikujących utajony być nie mógł. Jmp.*

nie będąc kontrowersyi, odezwał się jmp. marszałek, chwając zelum erga patriam prowincyi litewskiej, tusząc, że i prowincya małopolska, tym śladem idąc, akceptować będzie punkta projektu swego, o którego przeczytanie drugi raz (jeżeli wola) upraszał.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, oświadczał się²⁾, że jako nie chcąc być lapis offensiois, do wszystkiego przystąpi, jednak ad sensum województw pomienionych że konformować się musi,

marszałek: Jako prześwieatnej prowincyi litewskiej suplikowałem już o komunikacyą swojego projektu, tak i teraz, idem repetendo carmen, o toż samo dopraszam się. ¹⁾ **N. III:** widząc już rzecz ad discussionem na pierwszej przeprawie primas fraugere glacies, usiłował, nie pozwalając, ażeby ichmość panowie lustratorowie pluralitate votorum nie byli obierani, a to z tej racyi, ażeby zakazane pro hac sola vice praesenti sancito liberum veto nie szło in praejudicium wolności, wołał być wszystkich electivos, niżeli in potiori parte spectatores (*autor N. III nie zrozumiał chyba mówcy*). Co do drugiego punktu, ażeby nie my ichmciów panów podskarbach, ale ichmość panowie podskarbiowie skarb nasz zbogacali i byli zawsze in responsione i mieli archiva... Rzplitej, i żeby nie dawane były więcej już tak kwity na cłach i komorach, iż nie wyrażając quantitatem zapłaconych pieniędzy tylko „persolvit“, ale „tyle a tyle persolvit“. Do kwart sprawiedliwych przystępując, upewniał, że z starostw, które gratuito pane trzymają, pokażą się miliony; ad censum ultimae consumentiae, jako nigdy nie wyleciał z letkiem, etiam gdzie justa przynagłała ratio, słówkiem „nie pozwalam“, ale tylko upraszał zawsze wejrzeć in iustitiam, tak i teraz contestando, jeżeliby nie uprosił pro expositis rationibus od podatku takowego ziemi halickiej uwolnienia, victas manus imperio dać deklarował: wołał cum multis errare, aniżeli solus haberi. Jmp. sendomirski mocno instabat, ażeby projekta tak były skoncertowane, gdyby żadna kontradykcy a ni ekscepcy a nie wchodziła. Jmp. krakowski dziękował jmci panu halickiemu, że równo z bracią swoją chcąc tolerare onus, do koekwacyi równej z nami na wojsko swoją platy accedere deklarował się. ²⁾ **N. F.:** en protestant qu'il ne voulait pas être l'auteur du mal, qu'au contraire, il déférerait à tous les impôts moyennant que les autres palatinats de Russie en voulussent faire de même, mais qu'on ne pouvait lui imputer de se rendre seul responsable dans une matière de si grande importance. Il déclara enfin qu'il admettait la quarte, capitation, hybernes etc. et même l'impôt sur la boisson, mais qu'il conjurait seulement qu'on voulut compatir avec la terre de Halicz. *Dalej o nicodkladaniu aukcyi.*

nikt mu tego pro vitio reputare nie powinien, dając racya, że jeżeli z bracią swoją pobłądzi, cum multis errabit. Na kwarty, łany, czopowe etc. i na podatek ultimae consumentiae niby zdał się pozwalać¹⁾, prosząc jednak nad ziemią swoją o kompasya. Aukcyi wojska odkładać do sejmu przyszłego nie życzył, dając racya, że lepiej, nim przyjdzie do boju, dobrze wyegzercytować żołnierza w pokoju. Nie zdało mu się wojsk konnych zaciagać, ale w piecze wzmocnić się regimenta. Zaczyn secundum posse od danin nie chciał być alienus. O ekstorsyi na komorach zniesienie dla zachęcenia cudzoziemskich kupców i allewiacyą domowych solicytował.

Jmp. Sierakowski, poseł sendomirski, wychwalając jedność serca prowincyi litewskiej, zachęcał ichmciów panów hallickich, bractawskich i kijowskich, aby sine disceptatione ulteriori, praeponderando całość ojczyzny prywatnym swoim interesom, na punkta projektu zezwolili.

Jmp. Stoiński, poseł lubelski, reprezentując, że już piąty tydzień nawa Rzplitej adversante fortuna w obradach publicznych do pożądanego przyjść nie może portu, obligował ichmciów panów hallickich, aby jacturam jej pati nie dopuścili, na których cała rzecz zawisała. Na przeczytanie projektu in ordine uwolnienia Częstochowy, jeżeliby już był ułożony, pozwalał.

Jmp. Męciński, poseł krakowski, expiscando mentem ichmciów panów hallickich, pytał się, czy zgoda na lustracye łanów.

Na co reposuit jmp. Humiecki, poseł podolski, pozwalając na królewskie, dziedziczne zaś ekscypując.

Jmp. Grabowski, poseł inflancki, dowodząc ichmciom, że concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur, przypomniał, jako przez domowe dysensye upadło połowę Infant, Kijów, Smoleńsk, Czerniechów, Wołochy, Multany, Pomerania, Prusy. O territorium elbląskim i Kurlandyi, patrio dolore tactus, nie wiedząc, co o tym mówić i jak je rekuperować, kiedy już staropolska upadła cnota, wkrótce i wolności upadek wróżył, przydając, że przypomniawszy sobie staropolskie dzieła, jedność i piórem nigdy nieokreślone męstwo, zadumiewać się trzeba na oziemble serc naszych akcyę. Kto powiada, że wolność kocha, ochraniać i bronić jej powinien. Zachęcał amore ojczyzny i kto

¹⁾ W.: do wszystkiego przystąpił.

słodkie ojczyzny dźwigać pragnie jarzmo, aby nie słuchając żadnych pretekstów, za powodem inszych do równej podatkovania znalazł się płacy.

Jmp. marszałek ¹⁾ podał medium ziemi halickiej, że ponieważ na podatek ultinae consummentiae zezwolić opiera się, aby inszy sposób podatkovania między sobą uchwaliła.

Jmp. Tarło, poseł podolski, wniósł, aby projekt ułożony od województw kontradykujących mógł być przeczytany. Na co izba pozwoliwszy, upraszała, aby się z nim ichmość popisali. ²⁾

Jmp. Czechel, poseł braclawski, przystąpiwszy do czytania, podał w nim cztery sposoby: sprawiedliwych kwart, pogłównego żydowskiego, lustracyi i łanowego, dając ad liberam dispositionem, któryby się z tych czterech podobał ichmciom.

Na co gdy zaszała negativa, odezwał się ³⁾ jmp. Sierakowski, poseł sandomirski, idąc in sensum jmcu pana instygatora litewskiego, na dniu wczorajszym mówiącego, że jako in paritate żyjąc, pariter słodką zaszczycając się wolnością, równy ciężar nosić powinniśmy, tak iterum atque iterum, protestował się, że do niczego nie przystąpi, póki na koekwacyą ichmość nie pozwolą. ⁴⁾

¹⁾ **N. III:** chwalcąc aequanimitatem jmcu pana halickiego, że się nakłonił ad faciliora, takowejże exposcendo łatwości, upraszał województw braclawskiego, kijowskiego, podolskiego, aby równie sine ulla exceptione chcieli pro manutentione całości ojczyzny contribuere podatkovania; pytał oraz, jeżeli jest zgoda ichmciów.

²⁾ **Kr. III:** Jmp. sandomirski Romer wnosil, aby razem ze wszystkimi trzymali nihilominus interes jmcu pana Zbrozka deputata lubelskiego, któremu zajechano królewsczyznę podczas funkcyi, aby był uspokojony. *Marszałek solwuje sesyę.* ³⁾ **N. F.:** La proposition de cette option à faire révolta les nonces de Sandomir.

⁴⁾ *Według N. III marszałek i poseł sieradzki upraszają tu kre-sowców o kompasyą nad żalącą i utyskującą ojczyznę.* I gdy różne różnych sequebantur głosy in persuasionibus do tychże województw, gdy się nie zdali być flexibiles — *sesyę solwowano.* **Kr. II:** *Po Błeszyńskim* jmp. kijowski Trypolski vicissim nad sobą o kompasyą upraszał, na koekwacyą pozwolić nie chciał, alegując, że tamte województwa i tak mają wielkie ekspensa: pocztę w Kamieńcu, od której 2,700 złotych płacą, a to non pro commodo województw, tylko dla komunikacyi z garnizonem, fortece opatrywać muszą magazynami, palami, faszynami, plenipotentą dla spraw tureckich trzymać i to siła kosztuje, — ale do

Jmp. Skarbek, wyrażając znowu opresye i najazdy ustawiczne w ziemi halickiej, o kompasyą nad nią upraszał, nie wyłamując się jednak pro hac sola vice od podatków, salwę sobie tylko na potym zostawiał.

Jmp. Stecki, poseł kijowski, reproducendo, że województwo podolskie, kijowskie i braclawskie, będąc podlejsze jak sieradzkie i inne, coaequari z niemi nie może.

Książę jmc Jabłonowski, poseł nowogrodzki¹⁾, przyznając, że ma swoją posesyą w ziemi halickiej, a dla miłości dobra pospolitego, jak nie unika z niej wszelkiej płacy, tak zagrzewał ichmciów panów halickich, aby eadem aequanimitate certując, na koekwacyą pozwalali, jeżeli nie podatkiem ultimae consumentiae, to inszą podatkovania nomenklaturą.

Jmp. marszałek, dobrą wzięwszy z dzisiejszego zgromadzenia i nakłonienia się już ex parte ichmciów panów podolskich otuchę, meliora lapsis na dniu jutrzejszym sobie i ojczyźnie obiecując, solwował sesyą in crastinum na godzinę 9-tą.

SESYA TRZYDZIESTA.

Die 4 Novembris.

Jmp. marszałek, spodziewawszy się, że województwa ruskie secundum aequalitatem et aequanimitatem do równej z innemi województwami zechcą conscendere kontrybucyi, zagaił sesyą i do czytania wczorajszego projektu przystąpił kontynuacyi, który to projekt in contentis suis zawierał ustanowienie nowych taryf na zniesienie z dóbr ziemskich pogłównego, in fundamento komisyi, przez konstytucyą roku 1736 naznaczonej. Do tego projektu różni ichmość według zdania swego przymawiali się, jako to jmp. Skarbek, poseł halicki, podatek ultimae consumentiae inaczej okryślić pretendował.²⁾

braci to bierzemy. Jmp. Łęczycki, sandomirski i insi, że nie powinna wpanów ustraszad koekwacya, przyjmijcie wpanowie nomenklaturę: wszak nie dacie więcej, tylko tyle, co się z lustracyi pokaże. Na to pozwolić nie chcieli. *Sesya solwowana.* ¹⁾ N. F. *trafniej:* nonce de Plock. ²⁾ N. III: gdyżby się znaczyło etiam od samego chleba census takowe płacić. Jmp. rawski praecustodivit, aby ten podatek był sine exceptione.

Jmp. Gurowski, poseł kijowski, na koekwacyą podatkowania województw ruskich z innemi województwami z tej przyczyny nie zezwalał, że ichmość panowie wielkopolanie wszystkie starostwa z łaski J. Kr. Mości trzymają, a szlachta tamieczna, na swych kawałkach dziedzicznych siedząc, in sudore vultus vescuntur pane.

Jmp. Lasocki, poseł gostyński, in ordine przyszłej lustracyi na obieranie jmcí pana marszałka per pluralitatem votorum nie pozwalał, usiłując, ażeby circa hunc actum starodawny po województwach był zachowany zwyczaj.

Do tego zdania jmp. Jałowicki, poseł kijowski, to jeszcze przydał, że pluralitas votorum w czasie przyszłym może być okazyą postronnym potencjom in oppressionem głosu wolnego.

Przeciwko temu jmp. Skarbek contrarie odezwał się, że jako województwa krakowskie, poznańskie i mazowieckie, per pluralitatem votorum swych deputatów i komisarzów obierają, żadnego wolnemu głosowi nie czyniąc praejudicium, tak pari modo pozwolona ubique pro hac sola vice pluralitas votorum żadnej libero veto nie przyniesie opresyi.

Przeciwko temu jmcí odezwał się jmp. Jałowicki, poseł kijowski, pytając się ¹⁾, jeżeliby w instrukcyi swojej expressam miał facultatem pozwalać in pluralitatem votorum. Co jeżeliby tak było, w ziemi halickiej hunc usum zachować życzył, a sam pariter jako i pierwej z swoją oświadczył się kontradycyą.

Że zaś w tymże projekcie była ekspresya, ażeby na przyszłych lustracyach respektem sprawiedliwej kwarty sami ichmość panowie starostowie, albo ich subalterni przysięgali, więc jmp. Grabowski, poseł inflancki, w zabranym głosie swoim na jurament subalternów nie zezwolił, ponieważ podczas administracyi swojej skarbu kor. practice sam doświadczył się, że ichmość panowie szyprowie, evitando personale juramentum, dla dania Żydom i innym niesłusznej protekcyi, lada flisa laxioris znalazłszy conscientiae, w suknie ubrawszy, przysięgać mu każą, coby i niektórzy ichmość panowie starostowie naśladować mogli. Pretendował zatym, ażeby tak ob securitatem podatków uchwalonych, jako i wszelkich sum, na kahałach i przykahalkach różnych ichmcíów będących, Żydzi byli anhexi glebae. Na co nie zaszedł assensus;

¹⁾ N. F. dz avec feu.

ale żeby ut antea do synagogi i kahału należeli. Tenże jmc, obstawając za szlachtą, mającą nexum juris na jmcu pana Leśniewskiego, posła kijowskiego, upraszał jmcu pana marszałka o danie atestacyi, że jako pomieniony jmp. Leśniewski non gaudet immunitate charakteru poselskiego, tak wszystkim ichmciom, w trybunale koronnym z sobą procedującym, bez żadnej obmowy powinien respondere.¹⁾

Za którym jmp. Jałowicki, poseł kijowski, jako kolega swoim, ujmując się, wyraził, że takowe testimonium sine fundamento legis et consuetudine ob multas sequelas charakteru poselskiego, etiam in activitate zostającego, nie powinno być dawane.²⁾

Zatym nastąpiła pomienionego projektu kontynuacya³⁾, do

¹⁾ Tak Cz. I; mowa oczywiście o Leśnickim, staroście żytomirskim. N. III d.: Jmp. sendomirski: Lubo jmp. starosta żytomirski, mający na sobie nexum juris, nie wszedł in activitatem, ale mu suspensa jest pozwolona. Jmp. Grabowski inflancki: Frangenti legem lex non suffragat. Ponieważ jmp. starosta żytomirski był contraveniens prawu, dawszy się uwikłać dekretemi, lubo legitime był obrany poseł, ale kiedy dotąd nie wszedł in activitatem, nie może mu służyć suspensa. ²⁾ N. III d.: boby jmp. marszałek obligowanym był etiam in activitate posłom będącym dać atestacyę... ³⁾ N. III d.: Jmp. rawski: Kuźnie, amernie, hutnie, rudnie, ażeby do projektu były włożone, tak ażeby constitutur adaequate hyberna, gdyby było opisanie, jakie ich panowie lustratores mają constitui (!), żydowskie pogłówny, ażeby każdy Żyd specialiter ex persona sui importował, a ponieważ województwo rawskie i ziemia łączycka nie ma sposobu dawać salarium ichmciom panom lustratorom, więc skarb koronny tymże ichmciom, ut digna factis recipient, persolvendo, potym sobie ex futuro concernenti potracił. Intulit oraz, że województwo rawskie pogłównym jest obciążone, żadnym sposobem wystarczyć nie może. Jmp. łączycki szedł in sensum jmcu pana rawskiego. Kr. III: Jmp. łączycki Gomoliński, singulariter na trybunał radomski żalił się, że za jego dekretemi regiment królowej jmcu w województwie łączyckim na kilkadziesiąt wsi poodbierał i kiedy idzie szlachta ad bellicos possessores, pytając się, jeżeli z owej tenuty dóbr swoich własnych jaka ekstenuacya nastąpiła podatku, ichmć panowie regimentowi miasto kalkulacyi wyrobili dekret condescensionis z obywatelami województwa łączyckiego o tysiączne pretensye do dóbr do grodu warszawskiego. Jakże tu chudy pacholek szlachcie prosequatur negotium, który się z domu nie ma o czym wyruszyć, nietylkoby tu za kilkadziesiąt mil jechać? Zaczynam o kasatę tego dekretu upraszam.

której wielu ichmciów pro arbitrio suo z różnemi odzywali się melioracyami; niektórzy na ichmciów panów starostów, schraniających się od lustracyi, ten rygor extendendo, aby poena amissionis tenutarum byli karani, nie kontentując się według projektu poenis bannitionum et infamiae od ichmciów panów komisarzów przez generała J. Kr. Mości impositis, którzy to ichmość panowie komisarze in absentia ichmciów panów starostów przez wypytywanie się ze strony o intracie względem sprawiedliwego zweryfikowania, jako swojej w prędkim czasie zadosyć nie mogą uczynić funkcyi, tak słuszną jest rzecz, ażeby ob causam evitandi defraudationem ciż ichmość panowie starostowie personaliter przysięgali.

Tymczasem jmp. Sierakowski, poseł sendomirski, na dziesiątą część z intraty czopowego i szelegznego, niektórym województwom tymże projektem ustąpioną, nie zezwalał, także i na to, ażeby katolicy u Żydów służyli, pretendując (exceptis ablactatis), aby ciż Żydzi ab utroque sexu płacili pogłównne. O cło generalne, ażeby w województwie sendomirskim solito more chodziło, similiter i zniesienia partykularnego upominał się.

Jmp. Lasocki, poseł gostyński, produxit, aby na komórach, cłach i żupach szlachta zostawała, akatolicy zaś rugowani byli. Na cłach partykularnych, groblach, mostach, żeby tylko po groszu od konia brano.

Jmp. Miaskowski, poseł kaliski, obawiając się zerwania sejmu przyszelego, (*do*) którego komisya ma być relative odłożona, tego był zdania, aby taż komisya miała potestatem finaliter concludendi.¹⁾

¹⁾ N. III: Jmp. halicki, słysząc zdania przed sobą mówiących jednych, że przez sejm, drugich, że przez komisya generalną decisivam w uczynieniu aukcyi wojska, zniesieniu pogłównego etc. uznawających potestatem, pro sensu suo tak resolvit argumentum, iż genera podatkowania, jako cedunt in commune bonum całej ojczyzny, tak ad recognitionum zupełne stany pociąga. Komisya nie co innego jest, tylko tę w sobie ma naturę, że determinata ad executionem przeprowadzić incumbit. Komisya według stanu, i nie per pluralitatem votorum, ale unanimi assensu decydować powinna: tak in eum finem sejm ekstraordynaryjny złożyć, na którym ażeby żadne insze się nie traktowały materye, tylko to, co teraz na tym sejmie ventilatur relative, decisivum opus wziąć mogło. *Dalej Grabowski.*

Int. p. stue

off. in 2. h

Sala sądu sejmowego.

Ob. Przedmowę, str. XV.

...wiedn ichmciów pro arbitrio suo z różnemi odzywali się
...niektorzy na ichmciów panów starostów, schrania-
...od lustracyi, ten rygor extendendo, aby poena amissio-
...nie kontentując się według projektu
...et infamiae od ichmciów panów komisarzy
...J. Kr. Mosci impositis, którzy to ichmość panowie
...assentia ichmciów panów starostów przez wypyty-
...strony o intracie względem sprawiedliwego zwery-
...zadosyć nie mogą uczy-
...ażeby ob causam evitandi
...panowie starostowie personaliter

...czasem jmp. Sierakowski, poseł sendomirski, na
...część intraty czopowego i szeleżnego, mektórym wo-
...projektom ustapioną, nie zezwalał, także i na
...Żydzi w służyli, pretendując (exceptis abla-
...Żydzi utroque sexu płacili pogłowne. O-
...ażeby w w powództwie sendomirskim solito more cho-
...similiter i z z sienia partykularnego upominał się.

Jmp. Lasowski, poseł gostyński, produxit, aby na komorach
...clach i zapach s...chta zostawala, akatolicy zaś rugowani by!
...Na clach part...arnych, groblach, mostach, żeby tylko po groszu
...od konia bra...

Jmp. W...owski, poseł kaliski, obawiając się zerwania
...sejmu prz...go, (dot) którego komisya ma być relative odłożona
...tego był...ana, aby też komisya miała potestatem finaliter con-
...cludend.

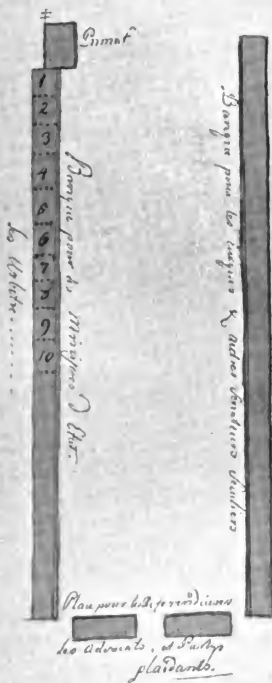
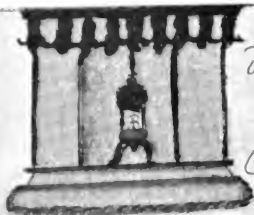
N. III Jmp. h...icki, słysząc zdania przed sobą mówia-
...nych, że przez sejm, drugich, że przez komisya genera-
...de...vam w uce...eniu aukcyi wojska, zniesieniu pogł...
...ot... uznawający... potestatem, pro sensu suo tak resolvit
...ntum, iż genera... podatkiowania, jako cedunt in commune
...dalej ojezys... tak ad recognitionum zupełne stany pociąga
...misya nie...o innego jest, tylko tę w sobie ma naturę, że
...minata... executionem przyprowadzić incumbit. Komisya w
...stanu, nie per pluralitatem votorum, ale unanimi assensu
...dowa... powinna; tak in cum finem sejm ekstraordynaryjny
...na którym ażeby żadne insze się nie traktowały matery-
...to, co teraz na tym sejmie ventilatur relative, decisiva
...wziąć mogło. Dalej Gralowski.

Lit de Justice

du Roy.

Officiers de la

Chancellerie de l'Université

Jmp. Działyński, poseł poznański, poszedłszy in sensum jmcí pana Miaskowskiego, upraszał izby poselskiej, aby komisarzów in casum zerwania sejmu tak *authorizare* chciała, żeby *illimitatum* mieli *concludendi commissum*, z racyi, że gdyby sejm zerwano, prowincya wielkopolska in hoc ipso onere płacenia zostawaćby musiała.

Jmp. Grabowski, poseł inflancki, ubolewając super inflexibilitatem ichmciów panów kijowskich, podolskich i halickich, nie inszy życzył przedsięwziąć sposób, jako upraszać jmcí pana hetmana, aby wojska, w tych województwach szczególnie na obronę ich leżące i intratę czyniące, stamtąd *revocare* raczył, i ichmciów wzwyż pomienionych in praedam najazdów hajdamackich zostawić. Nakoniec, reprezentując ichmciom, quae illos fata manent, ad coaequationem pociągał.¹⁾

¹⁾ N. III: Jmp. halicki, informując się z głosu jmcí pana inflanckiego, że ziemia halicka, województwa ruskie pendentia już nad sobą mają pericula, jako się znał być, że Boreas et Aquilo wichry nieszczęśliwości nań dopuszczają, z różnych stron aestu belli opiekają się, tak summam necessitatem aukcyi wojska potrzebował (!), ale nie dlatego, aby wojsko tylko suavi dulcedine pacis oblectatur, bo nie byłby potrzebny żółd; nie miałby takowy żołnierz nec guttam heroici sanguinis, któryby nie szukał in arena mortis mieć sobie exercitium, bo darmo fruges consumere nati. A jako duo sunt firmamenta regni, fortitudo et mutua inter fratres concordia, dość te województwa do zmocnienia sił ojezyny czynią z siebie, do tych się pociągając kontrybucyi, których etiam nie mieli in antecessum; i to ichmciów nie kontentuje, takowe na nas zwalają podatki, których nie jesteśmy in statu exactionis. Nie ekscypujemy się, ale prosimy się mwm. panów, abyście nad bracią swoją użyli compassionem. Upraszamy też, mpanie inflancki, innato z nami certare amore, nie już tak, jakoś przeszły instygator, na nas instygować. Jmp. Walewski i sieradzki przyznawał, że na eksplikacyą jmcí pana halickiego już nam i rozsądku ad repositionem nie staje, bo u mnie zawsze ratione valentior omni amor patriae. Trudno tam słowa psuć, gdzie incorrigibilis w propozycyi ichmciów zdaje się być ratio, to tylko, do głosu jmcí pana halickiego, jmcí pana inflanckiego stosując się, infero, że inaczej wyeksplikować nie możemy, tylko est Deus in nobis, agitante illo calescimus. Pro ultimo przydając, jeżeli ichmość mwm. panowie non contribuunt sposobu zobopólnie z nami na aukcyą wojska, znać że onego nie chcą; jeżeli tedy nie jest potrzebne, a kiedy już kilka tysięcy wiosek zabrano nam na żółd

Książę jmc Radziwiłł, poseł bractawski, oświadczył się imieniem województwa swego, jako ab omni genere contributionum nie unika, ekscypując unice agrariam z dóbr ziemskich contributionem.

Ichmość panowie Miaskowski kaliski, Walewski sieradzki, posłowie, nie widząc sposobu nakłonienia ichmców ad coaequationem, satius o skasowanie wojsk totalne, niżeli ich tak szczupłą kwotę na hańbę i ohydę tak przestronnego i we wszystko opływającego (*kraju*) konserwować, dopominali się.

Jmp. marszałek zachodzącą o komisją kontrowersją solicytował województwa ruskie, aby determinate wyraziły, jakim ta komisya, o którą cały dzień lukt trwała, naznaczona być ma sposobem; i gdy do czytania pomienionej komisji przystąpić kazał, jmp. Węgliński, poseł chełmski¹⁾, nie chciał attribuere illimitatam potestatem tejże komisji, tylko relative do sejmu przyszedłego.

Jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, sentyment jmci pana chełmskiego utrzymując, na komisją generalną nie pozwalał, reprezentując, że decyzya należy ad omnes ordines, inaczej, ażeby decisive agere miała, saperet by to eversionem status.

Ichmość panowie Działyński poznański, Miaskowski kaliski posłowie, exaggerando terażniejszą ojczyzny sytuacją i po-

swój..., więc i te wojsko, które jest dopiero, chciejmy go skasować. Jmp. marszałek *etc.* ¹⁾ N. III: per totum na ten projekt komisji nie pozwalał. Jmp. wyszogrodzki, krótką illacją permovens jmci pana chełmskiego, z przeproszeniem jmci prosił dać suas rationes, quo intuitu na ten projekt nie pozwalał. Jmp. chełmski kontradykcyi swojej na przeczytany projekt komisji te subjunixit motiva, eksplikując pierwej naturam komisji, iż komisya ma potestatem in renitentes vigore extendi (!) i co publiczne obrady postanowią, ad executionem reducere, taryf, tabeli, rewizyi et aliorum actuum ichmców panów lustratorów in cognitionem wchodzić, nie już to exequi opus, które concernit materiam status całej Rzplitej, jako produxit haec sonantia, iż komisya aukcyą wojska nie już relative, wiele go być może, ale decisive postanowić ma, zapłatę onemu determinare, podatki, które zdadzą się być eggrariae (!?), znosić, a inne imponere; asseruit, że takowa komisya inverso suo ordine odebrałaby rządy sejmu. A tak na komisją decisive ullatenus nie pozwalał, na komisją relative do przyszedłego sejmu zgadzał się. Jmp. kaliski *etc.*

trzebę zmoenienia jej sił, perswadował *contradicientibus*, aby odstąpiwszy od swojej pretensyi, *conclusivam agendi potestatem* komisji przyznać raczyli. Na co gdy żadną miarą pozwolić nie chcieli, jmp. marszałek solwował sesyą *in crastinum* na godzinę 9 *cum suspensione* wygotowania inszego projektu na dniu jutrzejszym.

SESYA TRZYDZIESTA PIERWSZA.

*Die 5 Novembris.*¹⁾

Jmp. marszałek, przy zagajeniu sesyi opóźnionego dnia dzisiejszego do izby poselskiej zgromadzenia sądom sejmowym przyczynę przypisawszy, pobudzał ichmciów panów posłów, aby zapatrzwszy się na pilną J. Kr. Mości praw obserwancyą, to *curae cordique* mieli, co słuszność, sprawiedliwość i miłość ojczyzny od każdego z nich wyciąga, i partykularnych odstąpiwszy interesów, resztę czasu publicznym konsekrowali obradom. Deklarowany zaś na dniu wczorajszym wygotowawszy projekt, pytał się, jeżeliby był na czytanie jego *assensus*, na co gdy *nemine contradicente* zaszła zgoda, zabrał głos jmp. Męciński, poseł krakowski, *instando* do jmcj pana marszałka, aby dla lepszej informacyi, kto pozwala na punkta projektu i kto temu idzie *inficias*, *per turnum* rozdawał głosy.²⁾

Na co jmp. Jordan, poseł krakowski, mając po sobie racyą, że w izbie senatorskiej jmp. marszałek w. kor. *in praejudicium* ugruntowanej prawem precedencyi, dał pierwszy głos posłowi poznańskiemu, nie pozwalał.

Po półgodzinnej z tej okkurencyi lukcie *interlocutorie conventum* czytać projekt *pure ad auctionem* wojska regulujący się. Aby zaś *cursum* czytania jmcj panu sekretarzowi sejmowemu nie

¹⁾ **N. F. d.:** Le Roi, assisté des sénateurs, ministres et nonces, députés pour cet effet de la chambre, ayant tenu ce matin dans le sénat selon les formalités usitées les jugemens de la diète. ²⁾ **N. III d.:** Jmp. brasławski nie pozwalał na *turnum*. Jmp. krakowski *supersedendo* swojej illacyi, o czytanie projektu nie już komisji, ale projektu wewnętrznej ekonomiki, który przez jmcj pana sekretarza sejmowego był czytany; sequenti tempore projekt komisji generalnej był czytany, do którego jmp. chełmski chcąc się przymówić *i t. d.*

przerywano, obligował jmp. marszałek ichmciów panów posłów nie odzywać się, ale nakonnotowawszy sobie punkt, któryby się komu z ichmciów nie zdał, po przeczytanyim dopiero projekcie domawiać się o niego.

Co gdy subsecutum, chciał zabrać głos jmp. Węgliński, poseł chełmski, któremu jmp. Jordan, poseł krakowski, per sistentiam activitatis mówić nie dopuścił active; odezwawszy się in passivitate, jmp. chełmski wyraził, że inszej nie miał racyi zabierania głosu, tylko szczególnie na podziękowanie jmci panu marszałkowi, że ad importunas na dniu wczorajszym jego instantias, punkt, o który kontrowertował, poprawić kazał, jakoteż ad enucleandam essentiam punktu tego; ale ponieważ jmp. Jordan, poseł krakowski, na mniej fundamentalnym pretekście głos równemu tamuje w ojczyźnie posłowi, na inszy czas eksplikacyą punktu tego sobie rezerwował.

Jmp. Działyński, poseł poznański, będąc tą dotknięty materyą, exposuit, że in passivitate głosy nasze nie mogąc przynieść fruktu, radził jmci, aby lepiej ani passive, ani interlocutorie mówić nie pozwalał.

Jmp. marszałek oświadczył się, że powziawszy jeszcze w izbie senatorskiej o tym niejaka kognicyą, obawiając się, aby ta materya implicite nie była wniesiona, informował się z jmci pana marszałka w. kor., jak czytano na sądach w izbie senatorskiej do dawania sentencyi ichmciów panów posłów, na co repli- cuit, że provincialiter; donosił i to jmp. marszałek, że z jmcią panem kanclerzem wielkim koronnym chciał o tym conferre, lecz będąc u dworu, to tylko jemu in scripto przysłał testimonium, że głosy do sentencyi rozdawane w izbie senatorskiej nie z alternaty, ale ex turno prowincyi były, które in plena stuba przeczytawszy, uniwersalną u wszystkich znalazło wiare.

Jmp. Jordan, poseł krakowski, jednak tym się nie kontentując, dopominał się, aby minister, do tej należący prowincyi, upewnił, że te głosy non ex turno, ale provincialiter rozdawane były.¹⁾

Jmp. Działyński, poseł poznański, reflektując jmci pana

¹⁾ Kr. III d.: Ks. marszałek reposuit mu, że zwyczaj taki, aby z każdej prowincyi jeden poseł votum dawał w sprawie na sądach sejmowych.

krakowskiego, dopraszał się, aby pierwszemu w ojczyźnie ministrowi zupełny w tej materji dał kredyt i wiarę.

Jmp. Małachowski, poseł oświęcimski, dziękował jmcj panu marszałkowi, że ad paciscendos animos prędki znalazł sposób i większej nie widział dla jmcj pana Jordana satysfakcyi, jak ten skrypt tak zacnego i pierwszego ministra; zagrzewał jmcj, aby supersedując od swego szkrupułu, na kontynuacyą czytania projektu pozwolił.

Jmp. Działyński, poseł poznański, sądząc się być tak dobrym i równym każdemu w ojczyźnie, non protelando dalej tej materji, ne in multiloquio fiat peccatum, prosił jmcj pana Jordana o restytucyą activitatis i przystąpienia ad ea, quae sunt salutariora.¹⁾

Jmp. Jordan jeszcze in passivitate, lubo zupełny skryptowi ministrowskiemu dawał walor i kredyt, dopraszał się jednak ob securitatem, aby ręką jmcj pana marszałka był podpisany i od ichmciców panów poznańskich cum sponsione non ambiendi prerogatywy im należące, i jako te głosy provincialiter rozdawane były; na co gdy zgody całej izby nie było, oświadczył się nakoniec, że nie chcąc drogiego zabierać czasu et cursum obrad publicznych tamować, powagą skryptu tego convictus, przywrócił activitatem.

Za co wszyscy ichmość pro restitutione activitatis jmcj panu Jordanowi podziękowawszy, singulariter jmp. marszałek imieniem całej izby pytał się, jeżeli zgoda na dalsze czytanie projektu, które a sensu omnium gdy nastąpiło punctatim, odezwał

¹⁾ N. III: *Gdy marszałek po głosie Małachowskiego wyraził mniemanie, że Jordan ustępuje*, jmp. krakowski, oświadczywszy się, że jeszcze nie przywrócił izbie activitatem, ani odstępując swojej że propozycyi, pretendował, ażeby jmp. kanclerz, takowy skrypt podpisawszy, wydał go in manus jmcj panu krakowskiemu, w czym od wszystkich zostawszy okrzyknionym, tej jeszcze pragnął uczynności, aby jmp. poznański, pierwiej tam zabierający głos, wyznał in stuba izby, jako turnus nie był ex turno województw; ale ex turno prowincyi, et in hoc puncto był tym restrictus, że ten poseł non comparet teraz w izbie, a tak, w swoich zamysłach nec in minimo lucratus, przywrócił activitatem. Jmp. marszałek, w krótkich słowach dla skracającego się czasu podziękowawszy jmcj panu krakowskiemu etc.

się¹⁾ jmp. S k a r b e k, że ponieważ na czopowce, szeleżne, hyberty etc. pozwolił z ichmciami kijowskiemi etc., więc w punkcie in ordine do podatków te słowa: „omnium generum podatki“ wymazać kazał. In puncto obrania marszałka dał zdanie swoje, aby per pluralitatem votorum był obrany, dając racją, że urzędnik, namówiwszy o latere kogo, każe sejmik zerwać dla interesu swego albo prerogatywy. Na cłach aby lepszy instruktarz był postanowiony. Na mostach, groblach aby nie więcej jak po groszu od konia brano, domawiał się²⁾.

¹⁾ Kr. III: Jmp. kijowski T r y p o l s k i przymawiał się ad rigorem contumacis possessoris circa commissarii functionem, non permittentis lustrationem bonorum, aby był więżą karany etc.

²⁾ *Dalszy ciąg i koniec sesyi według N. III:* I jako w tymże projekcie jest praecautum, że jeżeliby który dziedzic lub posesor był contraveniens lustracyi, takowy za złożeniem sądów komisarzkich przez ichmców panów lustratorów, eandem w sobie, jak sądy grodzkie, authoritatem mających, solita praxi legis kondemnowany być powinien i takowa kondemnata in protocollo tychże sądów zapisać się ma; a inquantum by tenże refragarius stanął quo casu in functione publica, pytał, jak ta kondemnata valere i gdzie znoszona być może; życzył pro sensu suo, aby takowi renitentes, ponieważ ichmość panowie lustratores infectis rebus odjachać nie powinni będą, do komisyi generalnej byli adstricti. Jmp. r a w s k i: Nie zdaje mi się tam wiele mówić, gdzie waleczne wojsko jest maxima ratio rerum; darmo tam verba conari, gdzie inter arma silent leges, a jako całość królestwa dependet a quantitate wojska, authoritas jego a qualitate, qualitas jego bez obmyślanej sobie płaty być nie może, zapłata zaś nie skądinąd adinventetur, tylko z tych sposobów, na które pięcioletniowym czasem desudavimus, te pro justis et salutaribus bono publico uznawając, do projektu komisyi przymawiam się, która jako jest potrzebna i zbawienna do utrzymania całości ojczyzny przez przyczynienie aukcyi wojska, tak na fundamentie trzeciego punktu instrukcyi mojej odzywam się, aby nie z nas że samych, e medio izby naszej ichmość panowie komisarze do komisyi generalnej destinantur, bo byłoby to cum praejudicio braci naszych, kiedy provincialiter będąc naznaczeni, mieliby imponere jugum całej prowincyi, i kiedy wolna elekcya lustratorów ad mentem pozostałych braci, tymbardziej tych być powinna, od których dependować będzie salus publica czy perditio nostra. Dla wyliczonych racyi i innych niezliczonych, których dla skąpości czasu non recenseo, aby komisarze e medio nostri byli obierani, żadną miarą nie pozwalam. Po którym głosie różne różnych ichmców praecesserunt

Jmp. Granowski, poseł rawski, potrzebną sądząc dobru popolitemu ad investigandum fundi komisya, hoc adjecit, aby komisarze non e medio nostri byli obierani.

w przymawianiu się do projektów materye, ex quo jmp. marszałek klarygował się: Jako widzę, nietylko do zakończenia jednego projektu, ale do satysfakcyi głosów nie przyjdziemy, kiedy jedna w drugą wrywa się materya, czas nadaremnie tracąc. Już trzy razy projekt jeden czytamy, niech i czwarty raz, ale jakże, każę punctatim czytać, a tak każdy distinctim do punktów bez żadnych aryng, samą tylko istotę interesu wyrażając, przymówi się. I był czytany projekt ekonomiki wewnętrznej, alias ustanowienie nowych taryf. Jmp. Mikucki quoad punctum lustracyi dóbr dopraszał się inserować etiam dobra miejskie, których wiele na granicy pruskiej znajduje się. O co i o inne materye certantes, powstałi niektórzy ichmość panowie posłowie z miejsc swoich, a tym większy rumor uczynili. Jmp. marszałek, zaprosiwszy na miejsca ichmciów, namienił, że u nas nullus ordo, gdzie omnis observantia legum być powinna, sed sempiternus horror inhabitat, a zatym z przeproszeniem ichmciów upraszał jaknajuniżeniej, ażebyście nie zwykli więcej z miejsc swoich powstawać, bo dignitas każdego posła powagę mieć swoją concernit. Jmp. Trypolski kijowski nie pozwalał na rewizyą dóbr szlacheckich. Jmp. sendomirski: Niepomału angit wszystkich ojczyznę kochających synów nieporówna (!) szkoda, nienagrodzona ullo thesauro tak długo czasu strata nieskomparowana oraz fadyga jw. jmcj pana marszałka, który omnes impendit vires, do zobopólnej animorum unii wszystkich nas associando, jednakowoż ichmość mwm. panowie, nec precibus et orationibus nec amore patriae obsigillati, flexibiles być nie zdają się. Więc ja z miejsca swego upraszam, niech się nam determinują te województwa, które biorą eksepcey, czy pozwolą albo nie; zdałoby mi się tak: albo przez województwa deklaracye niech będą, albo jmp. podkomorzy kijowski, jako princeps nobilitatis, imieniem województwa swego niech opowie, co intendit czynić i na co nie pozwala. Jmp. Trypolski, podkomorzy i poseł kijowski: Jako na dniu onegdajszym jmp. Gurowski kolega in fundamento wniesionej już nieraz propozycyi naszej zastanowił się, tak i ja vili sensu meo ten podatek ultimae consumentiae pro gravaminoso et obnoxio województwu naszemu pogranicznemu zmiarkowawszy, impossibilitatem ad executionem onego uznawam, kiedy ten podatek certum et infallibilem fundum mieć nie może z tej racyi: pierwsza, że u nas gens infidelis jako jest zawodna, bo nawet z tego, co teraz in quantitate płacą, nigdy realnie nie wypłacają się, certius za granicę cum certo quanto umykają, tymbardziej do tego po-

Jmp. Czeczczel, poseł bractawski, idąc in sensum jmcí pana rawskiego, nie życzył, aby posłowie z izby poselskiej mieli być obrani, ale na sejmikach relationum ad placitum województw.

datku ultimae consumentiae adstricti być nie mogą; powtóre, że u nas poddani nie są tak mocno affixi glebae, wychodzą za granice, nie mamy nigdzie fixam stationem (!); i inne przywódcą racye, na podatek ultimae consumentiae i lustracją dóbr szlacheckich nie pozwalał. Jmp. sendomirski młodszy (Kr. III d.: Czartoryski): Nie chcę excurrere cum sermone meo dla straty czasu, tylko appello fidem prześwíetnych prowincyi wielkopolskiej i małopolskiej, że kiedy województwo bractawskie ore jmcí pana cześnika bractawskiego i księcia jmcí koniuszego litewskiego bractawskich nie pozwalało na census ultimae consumentiae i na lustracją dóbr szlacheckich, referowali się do górniejszych województw pogranicznych; ac tandem, gdy województwo bractawskie z ziemiami swojemi obliguje ad hanc uniōnem generału kijowskiego, aby uno labio utrzymując się, satisfaciant votis publicis, którzy ex amore patriae przystali na lustracją dóbr wszelkich i na podatek ultimae consumentiae, teraz cobyśmy mieli od tak wielkiego posła z tego to generału kijowskiego obranego, tyle razy w publicznych funkcyach pracującego, brać comprobationem, uznaliśmy być retrogradum, kiedy się znowu do swojej niewyperswadowanie powrócił propozycyi. Zaczynam, jeżeli województwo podolskie, ziemia halicka już takowe podatki chwalebnyim potwierdzili zjednoczeniem się, niechże będzie i mwm. panom cunctis mens omnibus una, a tak et nos et vosmet rebus servate secundis. Jmp. kijowski: Uczyłem się przez wiek mój cały być zawsze tenacem propositi sui i nie byłem nigdy retrogradus, jak mwm. pan assentis; dajemy to, czynimy to z siebie, co możemy, ale kiedy mwm. panowie wkładacie nam impositive, wprzegacie nas w takie jarzmo podatkovania, których nie jesteśmy in statu levationis, więc quod dixi dixi, non poenitet me dicti, ullatenus na tak ciężkie onera nie pozwolę. Jmp. kaliski (Kr. III d.: Miaskowski): Szedłem in persuasionem jmcí panu kijowskiemu, ponieważ wmpanowie pozwalacie na czopowe, szeleżne, kwarty sprawiedliwe z starostw, hyberny sowite etc.; adeoque możecie adesse et prodesse omnibus, gdyż ta komisya generalna cokolwiek constituet, adimplendo vota publica, wszystko to czynić będzie relative do przyszłego sejmu, nie decisive. Więc jeżeliby mwm. panowie czuli jakowe gravamen, mogą natenczas ichność panowie posłowie prześwíetnego województwa kijowskiego plena potestate znieść takowe onera et libera voce vetandi na one nie pozwolić. Jmp. marszałek: Po zachodzie słońca, kiedy nam niepomysłne ledwo już non ad fatalem sejmu occasum zachodzą

Funkcya zaś ich aby relative, non definitive, do przyszłego sejmu autoryzowana była, aby podatków na województwa ruskie inszych oprócz od nich akceptowanych i deklarowanych nie kładziono, domawiał się.

Jmp. Jałowicki, poseł kijowski, o przeczytanie projektu o komisyi, aby secundum reflexionem ichmcioów bractawskich był molifikowany, upraszał.

Jmp. Miaskowski, poseł kaliski, reprezentował, że ta komisya, co które województwo uczynić może, ad solam investigationem, i to relative do przyszłego sejmu, naznaczona będzie; domawiał się, aby po tak długiej dysceptacyi ichmość tandem ex aequanimitate sua do koekwacyi przystąpili.

Ichmość panowie kijo wscy na lustracye szlacheckich dzie-
dzicznych łańów nie pozwalali.

Jmp. Sierakowski, poseł sendomirski, żaląc się na czas upływający i na fatygę jmcí pana marszałka, pytał się ichmcioów kijowskich o rzetelną determinacyą, czyli będzie zgoda, albo nie?

Na co jmp. Trypolski, poseł kijowski, replikował, że województwa kijowskie etc. dosyć są w intratach mizerne, a ichmość bez żadnej na to dyskrecyi desertam z nich chcą zrobić Arabiam; ale ponieważ, woli ichmcioów zadosyć czyniąc i ojczyźnie według możności chcąc być podporą, na podatki pozwolili, więc obstringendo ichmcioów amore fraterno, aby nad siłę nie wyciągali, upraszał.

Książę jmcé Lubomirski, poseł sendomirski, przypominając ichmcioóm halickim etc., że na podatek ultimae consumentiae

przeciwności, kiedy smutnym przykładem izbie naszej jaśniejące się w osobach mwm. panów sidera bez żadnej w dzień pogodniejszej odmiany grubszą coraz zamieszanych chmur biorą na się inwestyturę, już to pięcioletniowy czas przepędziliśmy, a dotąd wyjaśnionemi sentymentami na słońce sprawiedliwości spojrzeć nie możemy, już to in determinio czasu zostajemy, a dotąd prac naszych nie bierzemy końca. Nie tracę jednak w Bogu nadziei, którego plena est misericordia, że veniet post nubila Phoebus, iż na dniu jutrzejszym, jako in die revelationis ociemniałe Bóg oświeciwszy serca, na dniu poniedziałkowym wmpanowie, jako magna luminaria poli, spodziewam się, że radami swojemi przyświecać będziecie temu słońcu, to jest wolności naszej et ad ea, quae legis sunt, przystąpić zechcecie.

już byli pozwolili, upraszał stare verbo i od danych nie unikać deklaracyi.

Poczym, gdy nastąpiła ab utrinque kontrowersya, dla spóźnionego czasu jmp. marszałek musiał solwować sesyą na dzień poniedziałkowy na godzinę dziewiątą, mając nadzieję pomysłniejszym czas utracony nadgrodzić sukcesem.

SESYA TRZYDZIESTA DRUGA.

Die 7 Novembris.

Jmp. marszałek podczas zagajenia sesyi ¹⁾ publicznie z tym się manifestował, że jako żadnego partykularnego nie ma interesu, ale tylko utilitatem publicam, tak zadosyć czyniąc przysiędze swojej, nic do projektu i konstytucyi nie włoży, na co by po kilkakrotnym czytaniu generalna izby poselskiej nie zaszła zgoda; żeby zaś pięcioniedzielne, magno sudore et dispendio fortunarum podjęte in vanum nie poszły prace, to przynajmniej zakończyć życzył projektu i iść z niemi ad beatificam J. Kr. Mości visionem, które są czytane, aprobowane i podpisane. Inne zaś, na któreby z niejakiego szkrupulu zachodziły kontrowersye, do przyszłych w reces sejmów odłożyć zalecał.

Zatym dany głos księciu jnci Radziwiłłowi, posłowi braclawskiemu, który, eksplikując formam, figuram et subsistentiam wolności polskiej, reprezentował, że każdy szlachcic ad magna natus et in amore patriae edukuje się, przyjmuje arcana status, kandydat charakteru poselskiego, libertatis Hercules, legumque factor. O sobie zaś wyraził, że na publicznej usłudze non primam frangit glaciem, bo już siódmy raz ma honor zasiadać w izbie poselskiej i tą zaszczycać się funkcją. Z przyczyny zaś na dniu onegdajszym denegowanego sobie głosu, winszując, że go dziś cum plausu odebrał, z tym się klarygował, że według instrukcyi województwa swego na taki projekt zezwolić nie może, który jest aggravans stanu szlacheckiego, compedes servitutis w sobie zawierający, i ostatnią fortun przynoszący ruinę; który to jurgia seminat, concordiam rumpit przez impozycyą ciężaru

¹⁾ N. III d.: ledwo o godzinie 11-tej, dla nieprędko zjeżdżających się ichmiciów panów posłów.

niepraktykowanych nigdy podatków w ruskich województwach, i naznaczenie eo fine do dóbr ziemskich lustracyi. Unikając jednak, aby ten zelus boni publici per sinistras inaczej nie był rozumiany interpretationes, imieniem województwa swego na kwarty sprawiedliwe, duplikowaną hybernę, pogłównie żydowskie, cło generalne, czopowe i szelężne, albo podatek ultimae consumptionis, monopolia i rewizye, byle tylko sine praeaggravatione były, pozwalał, na podymne zaś i lustracye w dobrach ziemskich z wielu racyi kontradykował. Ażeby zaś też lustracye miały być relative, do przyszłego referując się sejmowi, tedyby prędzej sądnego dnia, niż aukcyi wojska doczekać się przyszło, mając niedawny dowód komisji przeszłej, która tym sposobem ułożona, żadnego nie wzięła skutku. Więc życzył, aby przyszła komisya, ex senatorio et equestri ordine złożona, illimitata potestate autoryzowana była. In cuius sensum poszedł jmp. Czeczeli.

Poczym nastąpiwszy czytanie projektu, różnie różni pro libitu suo poprawiając punkta projektu tego, deventum do łanów, których existentiam w dobrach ziemskich denegando, tylko w królewskich lustracją pozwalali.

Jmp. Karczewski, poseł podolski, cum sistencia activitatis oświadczył się, jeżeliby in casum zerwania sejmików relationis in ordine komisarzów i lustratorów obierania mieli ichmość panowie senatorowie z urzędnikami per pluralitatem votorum bez szlachty do tej funkcji kreować subjecta.

Jmp. Gomoliński, poseł łączeyki, replikując jmci pana Karczewskiego, exposuit, iż jeżeliby zerwano na marszałku i per pluralitatem nie mogli być obrani komisarze, co stąd za konsekwencya resultaret? Satius życzył senatorom i urzędnikom tq zostawić powagę. Na co jmp. Skarbek, poseł halicki, assensum dawszy, próbował liberi veto nullum fore praejudicium, chociażby pluralitate votorum ta komisya peragi miała, ponieważ to practicatur i po innych województwach.

Książę jmc Czartoryski, poseł sendomirski¹⁾, praecavit, aby in praxim nie weszło, pro hac sola vice konstytuęą obwarować.

¹⁾ N. III: intulit, aby były te słowa z projektu wygluzowane: „in casu zerwania sejmiku pluralitate votorum, boby daretur temsamem potestas zerwania; satius: „pluralitate votorum pro hac sola vice“ ichmość panowie komisarze eligantur.

Jmp. Działyński, poseł poznański, widząc nieodbitą ojczyzny zmocnienia sił i dobrego porządku potrzebę, poszedł in assensum księcia jmcí Czartoryskiego, pozwalając pluralitatem votorum w obieraniu komisarzów, hac adjecta clausula, aby „pro hac sola vice et nunquam practicanda dla nieubliżenia drogiej liberi veto prerogatywy“ dołożono było.¹⁾

Jmp. Karczewski, poseł podolski, słusznemi skonwinkowany refleksyami, odstępując od swojej antierius pretensyi, pozwoił per pluralitatem votorum obrać komisarzów.

Jmp. Sierakowski, poseł sendomirski, gdy podczas czytania projektu na punkt podymnego przyszło, domawiał się, aby dobra królewskie i duchowne, wyjąwszy szlacheckie, ten podatek płaciły.

Jmp. Podolski, poseł rożański, dystyngwując podymne od pogłównego, bardziej życzył, aby dobra ziemskie podymne dały z dymu, a pogłowne od głowy, co jest oppressius, opuszczały; co ad optionem ichmciom podawał.

Jmp. Lasocki, poseł gostyński, na ekscpepcją względem niepłacenia z dóbr szlacheckich podymnego, przez jmcí pana Sierakowskiego wniesioną, nie pozwalał, gdyżby się pogłowne znieść nie mogło, et per consequens aukcya wojska nie nastąpiłaby.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, nie chcąc pozwolić na podymne, takowe do aukcyi wojska podawał sposoby: 1-mo, ażeby ichmość possessores, którzy z dóbr swoich dziedzicznych rocznej intraty 100 złotych mają, decem a cento dawali i tam dalej, tudzież wszyscy służący tak u dworu, jako i oficyalistowie, na komorach, cłach, żupach etc. tenże sam procent do skarbu importowali; 2-do, aby oficyerowie znając się do tego, że victum et amictum ze skarbu mają, ten sam procent płacili; 3-tio, aby u kupców skarbowa była skrzynka pod pieczęcią, do której kupujący i sprzedający procent od sumy u kupca zostawionej per medium płacili. Toż do winiarzów i innych kupców regulować się powinno być sądził.

¹⁾ N. III: *Mówca proponuje nadto, aby dla zabezpieczenia obioru komisarzów zwołać osobne sejmiki, niezależnie od relacyjnych. Ponieważ zaś znajdują się tu takie województwa i ziemie, że nie mają pro praesenti swych posłów, tedy senator, pod-tenczas będący, województwom czy ziemiom uczyni relacją na sejmiku relationis. Dalej Karczewski.*

Po których nowo zinwentowanych podatkach zabrał głos jmp. Działyński mieniąc, że takowe illacye ad praesentem statum nie należą, ponieważ niepraktykowane jeszcze podatkovania genera, tak egzekucya onych effectum mieć nie powinna, gdyżby się każdego skurczyła fortuna.

Jmp. Skarbek reposuit jmcı panu Działyńskiemu, że prze-rzeczone podatki za przeszłych monarchów polskich practica-bantur.¹⁾

Książę jmę marszałek, nasłuchawszy się różnych pro et contra sentymentów, do czytania projektu animował, aby ichmość uważyc chcieli, że nie impositive, ale ad libitum każdego kładzie się, aby to, co się podoba, aprobowali.

Jmp. Trypolski, poseł kijowski, ekscypował kupców, go-rzałki kofami prowadzących, aby sub onus podatku czopowego nie podpadali, oprócz zapłacenia cel na komorach J. Kr. Mości.

Jmp. Czeczel, poseł bractawski, nie pozwalając na żadne w dobrach ziemskich osiadłości, łąnów i młynów lustracye i naj-mniejszej z nich płacy nie obiecował; upominał się zatym u jmcı pana sekretarza sejmowego, że na jego pretensyą mniej zważa i do projektu nie inseruje, zatamował całej izbie activitatem, de-klarując się póty nie przywrócić, póki jego woli zadosyć nie będzie.

¹⁾ N. III: Jmp. rawski, starosta goszczyński (!): Ponieważ mwm. panowie nie pozwalacie raz na rewizyą łąnów szlacheckich, powtóre ekscypujecie się od podymnego, lepiej już per totum na wszystko nie pozwolić, a kiedyż z tak ciężkiego jarzma pogłów-nego karki nasze, dotkliwemi obarczone kontrybucyami, uwolnimy, jako już regiment wiosek in quantitate 80,000 tysięcy (*sic*) złotych polskich zabrał nam do swego haraczu. Przeszłego recenter sej-mu miałem honor być in functione poselstwa tak destynowanym do słuchania rachunków jmcı pana podskarbiego: pokazało się in retentis kilkakroć sto tysięcy, a gdy teraz wydanych in publicum kalkulacyi remanet tylko dwa tysiące kilkaset złotych polskich, a gdy się pytał, gdzieby się ta suma obróciła, odebrałem rezolu-cyą, że na naznaczone w Grodnie senatus consultum wydaliśmy. I tak to nasza ledwo już nie ostatnia z fortun ekskwisceracya idzie in privatum commodum, non in publicos usus. Namienione przez jmcı pana halickiego, mwm. pana contributionis modi, jako nigdy in regno nie praktykowane, tak do onych accedere nie możemy. Jmp. halicki reposuit, że za króla Kazimierza były in executione. Dalej marszałek.

Brali potym głosy ichmość panowie Lasocki gostyński, Trębiński lubelski¹⁾, Jankowski opoczyński, posłowie, którym tenże jmp. Czeczcel ani active ani passive mówić nie pozwalał.

Jmp. Jankowski in passivitate upraszał księcia jmci marszałka, ażeby interponeret perswazyą swoją do ichmciów panów hetmanów o wyprowadzenie z województw ruskich wojsk koronnych do tych województw na konsystencyą, które się płacić nie chronią, aby przynajmniej przez konsumpcyą pożytek dla siebie miały.

Zatym blisko pół godziny sub privatione activitatis izba trwała, aż subsecuta amicabili persuasione tenże jmp. Czeczcel przywrócił activitatem, którego i projekt ekspresyą ekscypcyi pomienionej pretensyi do łaski oddany był, przez jmci pana sekretarza inter multas contradictiones wielkopolskich panów czytany, i kiedy jmp. Czeczcel subsistentiam łanów w dobrach ziemskich negował, ksiązę jmę Jabłonowski, poseł halicki, nie mógł się wydziwić, gdzie się zadziały, ponieważ z onych 12,000 przedtym łanowej piechoty bywało.²⁾

¹⁾ N. III: Jmp. lubelski, passive głos zabrawszy, intulit, że na te wojsko, które teraz jest in esse, województwo krakowskie dwadzieścia milionów, sandomirskie ośmnaście milionów, lubelskie dziewięć milionów, bełskie milion kilkakroć sto tysięcy złotych polskich contribuerunt, a ichmość panowie pograniczni nie na onego nie płacąc, mają u siebie pro praesidio in certa quantitate żołnierzy, a kiedy i teraz ekscypują się od płaty na wojsko, instemus provincialiter do jmci pana hetmana koronnego o wydanie ordynansów do sprowadzenia stamtąd w województwa nasze. ²⁾ N. III d.: Jmp. kijowski Trypolski na lustracyą w ziemskich dobrach nie pozwalał. A gdy dalej tenże projekt continuabatur, po zaszyłych in antecessum różnych ichmciów occasionaliter głosach, jmp. marszałek, oświadczywszy się: ponieważ lex circumscripta każe nam dziś łączyć się z izbą senatorską, a kiedy nie jesteśmy dispositi w dopełnienie takowej intencji naszej, upewniał się (!), że nie wprzód z miejsca swego ruszyć się pragnie, aż póki wszystkich ichmciów widzieć będzie postępujących. Jmp. chełmski vicissim upraszał jmci pana marszałka, aby nie pierwwej moveat se do izby senatorskiej, aż gotową rzecz in opere suo mieć będą. I gdy in posterum jmp. sekretarz sejmowy, czytając tenże projekt, ad punctum po-

Zaszedł potym *universalis assensus* a *propinatione* wszelkich trunków dziesiąty szeląg na aukcyą wojska ofiarować, także i na pogłównne żydowskie, ażeby bogatszy Żyd talar bity z domu swego, średni pół talara, uboższy i rzemieślnik złotych dwa, lat zaś 15 mający i dalej groszy piętnaście zapłacił.

I lubo jmp. Grabowski, poseł inflancki, dla pewniejszego prowentu Żydów wszystkich *annectere glebae* usiłował, na to jednak jmp. Wereszczyński z innemi nie pozwolił *ichmciami*, mówiąc, żebyśmy na potym arendarzów nie dostali, i że gdy Żyd podupadnie, nikt mu nie może *praecludere viam*, żeby nie miał precz iść na zebraninę.

Jmp. Zboiński, poseł inflancki, nie chciał, ażeby do kłuców koronnych należał, dając racją, że nie z innej przyczyny Rzplita przedtym uczyniła wojska *dyminucyą*, tylko że widziała *ex numerosa militia et pecunia ichmcio*w panów hetmanów *prae-dominium*, coby i ichmość panowie podskarbiowie, *ditiores facti*, mogli naśladować.

Książę jmc Czartoryski *similiter produxit*, aby Żydzi *annexi* byli *glebae*, twierdząc, że przy lustracyi może ich być w kahale 1,000, jak wiozą na nich podatek ciężki, zadłużają się i poniciekają, a miasto za nich płacić będzie musiało; lecz na tę

głównego żydowskiego *accessit*, pytał jmp. marszałek, jaka jest wola w tym *ichmcio*w, że każdy Żyd gospodarz od głowy złotych 3, Żydówka złotych 2, córki i ich synowie i inni pokątnicy oraz słudzy ichże narodu *distinctim po złotemu*. Jmp. sieradzki, obawiając się tego przysłowia: „kto mówi za Żydem, musiał coś wziąć, kto przeciwko niemu, spodziewa się co wziąć”, uczynił tę refleksyą, że Żyd lepiej się mający gospodarz, tak ten, który *handlem* się bawi, nie już złotych trzy, ale talar bity niech płaci, a uboższy, który ledwie ad *sustentandum* siebie może mieć sposób, aby płacił pół złotego. Jmp. chełmski, *reponendo jmc*i panu sieradzkiemu, *asseruit*, że tym sposobem żadenby Żyd nie był bogatym, ale przez znalezione swe sposoby wszyscyby się być pokazali uboższymi. Co nam do tego? I nie trzeba wchodzić w *dystynkcyą*, który bogaty a ubogi: *sati*us *generalico termino* *ichmcio*wie panowie *lustratorowie*, *zrewidowawszy*, wiele być może głów gospodarzów i *iuszych hujusce infidelitatis* będących, hac forma, którą tu *providissime* wniósł jmp. marszałek, *disponere* powinni. Sami Żydzi uczynią między sobą porządek, który wiele płacić powinien będzie. I inne *pro et contra* o to koncertujących zachodziły zdania.

propozycją wielu ichmciów z jmcia panem Walewskim, posłem sieradzkim, turmatim nie pozwoliło.

Po których kontrowersyach jmp. marszałek z ochoczym oświadczywszy się sercem, że nietylko we dnie, ale i w nocy swoją gotów konsekrować usługę, owszem, mając w codziennej positivam legem pamięci, że cursus obrad publicznych continuari przy świecy nie może, solwował sesją do jutra na godzinę 8-mą.

SESYA TRZYDZIESTA TRZECIA.

Die 8 Novembris.

Książę jmc marszałek, już circa ipsum expirium widziawszy czas obrad publicznych będący, żalił się, że takiego nie widział początku, któryby jakie na dniu dzisiejszym złączenia się z izbą senatorską miał przynieść omen. Nie tracąc jednak nadziei, aby na projekcie odrodków i świata całemu obmierzłej nacyi Żydów miał się kończyć, zapraszał utęsknione J. Kr. Mości serce prac swoich recreare manipulo i miłą ojczyzny całość tak ubezpieczyć, żeby posteritati nieozięblej zarliwości pro bono publico po sobie zostawić dowód.

Jmp. Minkiewicz, poseł miński, upraszał ichmciów panów koronnych, aby, czasu nie zabierając, na swój się zgodzili projekt, i cokolwiek przed złączeniem z senatem litewskiej prowincyi do domówienia się interstitii zostawili.

Jmp. Gurowski, poseł kijowski, ubolewając, że posłowie według dawnych zwyczajów nie mają campum przymówienia się w izbie senatorskiej, co jeżeliby i tym razem praktykować się miało, i tylko ichmość panowie posłowie spectatores agere, satius życzył izbę pożegnać.

Na co książę jmc marszałek, polityką nadrobiwszy, uczynił, jakby tej nie słyszał illacyi, insi zaś ichmość panowie posłowie, nieukontentowanie z dyskursu tego po sobie pokazawszy, upraszali księcia jmc marszałka, aby do czytania projektu przystąpić kazał.

Jmp. Romer¹⁾, poseł sendomirski, urościwszy sobie szkrupuł, że ad quaesita jmc pana Czczela, punkta do projektu

¹⁾ Kr. III: Sierakowski.

secundum velle jego przyjąć książę jmé marszałek kazał, więc na ten nie pozwalając proceder, urgebat, aby województwo bractwskie ad coaequationem przystąpiło et pro libitu suo podatków nie stanowiło.

Książę jmé marszałek z pełną odpowiedział modestyą, że lubo ten projekt przyjął, czytać go na dniu wczorajszym kazał, regulując się unice ad beneplacitum województw, perswadował, aby tej materyi, już raz majori ex parte ustanowionej, non disrumpat, ale dexteritate sua dissimulando pokrywał.¹⁾

Potym nastąpił projekt in ordine do ułożenia podatków na Żydów i ustanowienia pensyi komisarzom, o co nie będąc zgodne województwa, jedni pretendowali, osobiłwie z księstwa zatorskiego i województwa łęczyckiego, aby komisarze, jako pro bono publico pracujący, żadnej nie brali gratyfikacyi, drudzy zaś, contrarium statuendo, przywiedli jnci pana Tarła, posła goszczyńskiego, że zabrawszy głos, reprezentował aut omnes salariandos aut neminem.

Gdy zaś przez inszych wniesiono, aby z dziesiątej części czopowego ichmciom panom lustratorom płaca szła, jmp. Janowski, poseł opoczyński, podał medium, aby ze skarbu kor. salariaty byli ichmość panowie komisarze, a ten grosz dziesiąty in necessitatem województw był obrócony.²⁾

Jmp. Walewski, poseł sieradzki, na tę jnci pana Janowskiego odpowiedział illacyą, że skarb koronny będąc dużo wycieńczony przez reparacyą zamku warszawskiego, 220,000 złotych pozostałego winnym, ut patuit z likwidacyi, satius życzył trybunał skarbowy radomski do dwóch lat suspendere, a pensyą 140,000 złotych obrócić na zapłatę ichmciom panom lustratorom.

Tegoż był zdania jmp. Lasocki, poseł gostyński, i jmp. Grabowski, poseł inflancki, to przydając, że contra statum possibilitatis byłoby płacić razem ze skarbu Rzplitej ichmciom panom senatorom i ichmciom panom lustratorom, ponieważ krom przypadkowych, ex senatus consilio naznaczonych ekspensów są i inne znaczne erogacye, jako to na wojskowych, prezydenta,

¹⁾ N. III d.: Nie trzeba wzniecać ognia, gdzie się sam tleje.

²⁾ Kr. II d.: aby Żyd gospodarz płacił od siebie na rok złotych trzy, od żony po złotych dwa, komornicy i komornice po złotemu, którzy to Żydzi do handlów należeć mają.

marszałka trybunalskiego, instygatora koronnego i innych ichmciów. Insuper to adjecit, że jmp. senator, dziś na komisją radomską przyjechawszy, lubo nazajutrz odjeżdża, jednak pensją swoją, 3,000 złotych polskich, bierze.

Jmp. Sieheń¹⁾, poseł wołkowijski, zabrawszy głos na fundamencie konstytucyi 1562 r. o prezentowanie w izbie poselskiej kalkulacyi z jmcia panem podskarbis litewskim czynionej, dopraszał się, mieniać, że ta plenis ordinibus być powinna wiadoma, która to materya, przez jmcia pana Siehenia wniesiona, że czytanie projektu koronnego interrupt, więc książe jmc marszałek życzył ją suo tempore et loco, to jest podczas czytania projektu litewskiego proponować.

A gdy tymczasem projektu koronnego nastąpiła kontynuacya, odezwał się jmp. Męciński, poseł krakowski, ad casum zapłacenia ichmciom panom lustratorom dodając, iż jeżeliby pomienionej komisji radomskiej 140,000 suma nie była sufficiens, tedy zaległe sumy u sukcesorów jmcia pana Prebendowskiego (*sic*), Moszczyńskiego (*sic*), Czapskiego²⁾, podskarbis kor., repetere zalecił.³⁾

¹⁾ Kr. III: Domasławski. ²⁾ N. III: *od Czapskich należy się 900,000 czerw. złotych.* ³⁾ N. III *umieszcza głos Grabowskiego po Męcińskim, a przed Czartoryskim.* Jmp. inflancki (*podobnie Kr. II i Kr. III*), aprobując wielkie zdanie jmcia pana sie radzkiego, łączył z nim też votum swoje. Ponieważ skarb koronny płaci corocznie 74,000 na komisją radomską, jako to ichmciom panom senatorom, tak i na ichmciów panów wojskowych, ażeby takowa suma na tę ekspensę, na której salus publica pendet, była constituens. Do illacyi jmcia pana krakowskiego przymówił się, jako ichmość panowie podskarbiowie nigdy z długu nie wychodzili, skarbowi koronnemu należącego, począwszy od jmcia pana Prebendowskiego, jmcia pana Moszyńskiego, jmcia pana Czapskiego, tak nil justius, ażeby ta suma, od ichmościów panów Czapskich rekuperowana, in usum perimentis necessitatis była obrócona. Książe jmc łowczy koronny sendomirski, wyrażoną in antecessum propozycyą mając in sua animadversione, asseruit, że ponieważ podatku ultimae consummentiae dziewięć części jako na zniesienie ante omnia pogłównego, tak na obmyślenie certi et infallibilis fundi w zapłacie staremu wojsku i nowo się przez sejm czyli, in casum niedojścia jego, komisją generalną erygowanemu disponitur, a dziesiąta część na potrzeby województw, z której jeżelibyśmy chcieli certum quantum ich-

Książę jmc Czartoryski, poseł sendomirski, similiter jako i pierwiej nie pozwalał, ażeby lustratores z czopowego, szelężnego salariati byli, widząc, że ten grosz dziesiąty ex indispensabili necessitate in levamen niektórym województwom, sub onere długów zostającym, summopere jest potrzebny; i chociażby się na to pozwoliło, aby ciż ichmość panowie lustratorowie z wynalezionych przez się podatków in vim prac swoich mieli rekompensę, tedyby przez pozostałe a salario reliquum albo raczej speciosum nihil aniby pogłównie z dóbr ziemskich było zniesione, ani aukcya wojska pro certo et incerto stanąć mogła; więc adaequatiora wziąć przed się rekomendował media, czy to ze skarbu kor., czy z innych pewniejszych sposobów, a nie z pozostałych podskarbińskich długów, bo i to rzecz niepewna.

Jmp. Burzyński, poseł smoleński¹⁾, po zakończonych sesjach prowincjonalnych, już to od tygodnia nasłuchawszy się różnych przy projekcie koronnym pro et contra sentymentów, przytoczył za przykład pewnego monarchę, który, widząc państwo swoje do ostatniej zguby i ruiny zbliżające się, wezwał siedmiu mędrców, ciekawie badając się o następującym upadku, co za przyczyna jego? Z których wszyscy uno labio niezgodzie, domowym dysensyom, niesprawiedliwości, facyom, prywacie, zawziętości,

mościom panom lustratorom i komisarzom postanowić, rozumiem, że byłaby depauperatio tego podatku, tak, żebyśmy et propriis desideriiis województw satisfacere nie mogli, et certum infallibilem fundum salarii tymże ichmciom, jako dla niedoszłego quo casu sejmu et per consequens komisji generalnej, effectum suum wziąć nie mogącej, non persisteret; lepiej tedy, ażebyśmy to, co dajemy, sakryfikujemy na publiczną usługę Rzplitej, in toto ac integro zachowując, non involvamus particularibus, satius inszy jaki wzięli przed się sposób, czy to ze skarbu, aby jmp. podskarbi terażniejszy miał potestatem vindicandi et auferendi modo sibi censendo in via juris, czyli też per constitutionem edocente zaległych sum, do skarbu Rzplitej należących, na sukcesorach ichmość panów Czapskiego i Moszyńskiego, które pozyskawszy, aby miał contribuere ichmciom panom lustratorom takową sumę, którejby quantitate onej teraz postanowić mogli. In reliquis zdania swoje skłaniał in obsequium universalis assensus wszystkich ichmciów. ¹⁾ *Całą długą mowę Burzyńskiego podają Kr. III i N. III.*

nieporządkowi i różnym inkonweniencyom fontem omnium malorum przypisali. Toż samo w wolnym narodzie ledwie być nie rozumiał, kiedy prześwieatne prowincye koronne, z jedności umysłu i serca in duas rozdzieliwszy się classes, cum dispendio obrad publicznych przez niemały czas o alternatę z sobą certowały, i teraz toż samo wedle projektów swoich reprezentują, które dawniej albo przynajmniej na dniu dzisiejszym potrzeba było zakończyć i dla W. Ks. Lit. nieco czasu udzielić. Zaczyn tę uczynił prekustodycyą, aby z okazji zagajonego kontrowersyami czasu przez ichmciów Litwa na potym nie była winowana.

Jmp. Ciecierski, poseł drohicki, ten na salaria ichmciów panów lustratorów podał sposób, aby na komisji generalnej z wynalezionej przez się intraty wtenczas decem a cento regalizowani byli, ponieważ aequalem dla każdego naznaczywszy sortem, byłoby cum injuria, bo jedni z nich po województwach, gdzie więcej starostw znajduje się, więcej pracować będą musieli, gdzie starostw mniej i pracy mniej.¹⁾

Jmp. Walewski, poseł sieradzki, widząc dissonos circa salaria sensus ichmciów, przypomniał przeszłe ułożenie projektu na sejmie grodzieńskim in hac materia, gdzie dla lustratorów

¹⁾ N. III d.: Jmp. łączyski, jako ten wynaleziony sposób sądził być in fieri et in futurum, tak żaden się po województwach, ziemiach i powiatach nie podejmie hanc gerere lustrationis functionem, która pro praesenti instantanee potrzebować będzie niemałego ekspensu, aby eventuro salario miał się kontentować. Jmp. chełmski, uznawając, że inutilis est labor, quem praemia nulla sequuntur, a jako ichmość panowie lustratores, summieniem będąc obowiazani, pewnie i niezawodnie służyć nam będą, tak certum et infallibilem fundum płaty dla nich obmyślić powinniśmy; najlepszy ten u siebie sądził być sposób, aby od sta złotych, similiter od złotego ciż ichmość lustratores przy lustracyi swojej certum postanowione odbierali. Jmp. marszałek pytał, jeżeli jest wola waszmciów do czytania projektu. Książę jme łowczy koronny sendomirski: Jako jednej rzeczy nie uspokoiwszy, a drugą zaczynając, byłaby to res infinita, tak jedną rzecz zakończywszy, do drugiej accedere nil gloriosius. Jmp. marszałek jako zwykł zawsze ordine rzeczy robić, tak upraszał ichmciów panów, aby constituent pierwej, wiele ma być ichmciów panów lustratorów, potym skąd ma być salarium im naznaczone i wiele quantitatis onego determinabitur.

była naznaczona pensya od 100 po dwa złote, i to nie w samym województwie czynić mieli lustracye, ale w cudzym *et e contra*. Pozostałe długi u sukcesorów podskarbińskich omnino życzył *recuperare*, ponieważ *in aliena* zostając *manu*, żadnego dla Rzplitej nie czynią pożytku; które odebrawszy, albo na zapłacenie lustratorom, albo na wypłacenie długu przez skarb koronny *recenter* zaciągniętego przydałyby się.

Jmp. Mokronowski, poseł warszawski, widząc, że jedna materya wpadłszy, tysiąc ma po sobie *racyi*, *et in varias pro libitu cujusque distrahitur partes* dla pokrycia politycznych tych ichmciców sposobów, którzyby dla własnej prywaty dojścia sejmu nie chcieli, więc, *ulterioribus non laborando diffugiis*, życzył, aby każde województwo na zapłatę ichmeiom panom lustratorom według upodobania swego *certum proprio aere* uchwaliło *censum*.

Lecz na to jmp. Stoiński, poseł lubelski, nie pozwolił, mieniać, że bez tego niektóre województwa mają swoje onera zaciągniętych długów, jako i województwo lubelskie, które dotąd jeszcze wojewodzie swemu 100,000 złotych nie wypłaciło.

Jmp. Mokronowski, poseł warszawski¹⁾, *reposit* jmcie panu Stoińskiemu, że ten dług nie ob *necessitate* Rzplitej, ale tylko przez *generosyą* województwa lubelskiego był ofiarowany, i żadnej *ex hac ratione* nie powinien być przyczyną *ekscypcyi*. *In reliquo*, nad straconym przez niezgody ubolewając czasem, kiedy sejm po sejmie *irrito eventu* rozchodzi się, i na nim przez *ekspensa* każdego *fortuna* znaczny ponosi uszczerbek, sąsiedzi z domowego nieporządku przez upadłe w ojczyźnie *zbogacają się handle*, z nas się *naśmiewają* i prawa nam dają, kiedy dzień wczorajszy na samych tylko był strawiony Żydach, więc dzisiaj choćby i na Cyganach przepędzili, nie żałował.

¹⁾ Kr. II: na co *reposit* jmp. Mokronowski, iż nie może *wmpanowie* kilku tysięcy pro *utilitate* wojewodztwa a *bar dziej publica* uchwalić, a mogli się (!) ś. p. jmcie panu wojewodzie lubelskiemu złożyć na *dziewięćdziesiąt* tysięcy; aplikował to i do innych województw, iż gdyby chciały, mogłyby lustratorom obmyślić zapłatę, aby tylko politycznym i subtelnym każdego punktu roztrząsaniem *extenuant* tak nieoszacowany czas, aby nie był z ojozyzny pożytkiem.

Jmp. Stoiński, poseł lubelski, na lustratorskie salaria nowy podał sposób, ażeby post subsecutam lustrationem zaraz z pogłównego żydowskiego do powiatu importowanego była ichmciom panom komisarzom za pracę eksolucya, nim na przyszłym sejmie aukcya wojska ustanowiona będzie.

Jmp. Rostkowski, poseł łomżyński, z tym się klarygował, że ziemia jego za prace ichmciom panom lustratorom szeląga jednego nie zapłaci, ponieważ jest depauperata. Więc ze skarbu Rzplitej o zapłatę dopraszał się.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, contradicendo sensui jmci pana Rostkowskiego, na żadną ze skarbu solucyą nie zezwalał, dawszy racyą, że ze skarbu Rzplitej łatwo szafować, ale do niego trudno importować. Zaczym, idąc in sensum jmci pana Mokronowskiego, radził, aby in vim przyszłych zasług województwa ichmciom panom lustratorom pensyą obmyśliły. Na tąż samą pensyą od przedażnych beczek soli certum quantum ustanowić rekomendował.

Książę jmc marszałek, widząc niby e specula, że publicznych obrad navis oneraria na partykularnej lustratorów pensyi, właśnie jakby in scopulo, dotąd zatrzymana była, obawiał się dla niezgody wielkiej szkody. Pytał się zatym, jeżeli do dalszej kontynuacyi projektu przystąpić pozwolą.

Na co gdy zupełny nie zaszedł assensus, zabrawszy głos książę jmc Czartoryski, poseł sandomirski, zdanie ichmciów panów łomżyńskich i lubelskich posłów, nie pozwalające na komisarskie z województwa salaria, aprobował; owszem chciał, aby dwuletnią komisyi radomskiej sumą gratyfikowani byli.

Jmp. Tymiński (*sic*), poseł sandomirski, intulit, aby na to jmp. podskarbi unkosztłożył, a potem go sobie prowentem komisyi radomskiej bonifikował.

Jmp. Lasocki, poseł gostyński, do tejże radomskiej komisyi ob casum niewystarczającej zupełnie dla wszystkich lustratorów zapłaty, cokolwiek z pogłównego żydowskiego przyłożyć do niej usiłował.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, wniósł, aby z wynalezionej intraty dla każdego szedł grosz jeden od złotego.

Post haec znówu nowa wszczęła się materya. Jmp. Jąłowicki, poseł kijowski, in ordine auctionis wojska pretendował, aby stokonne chorągwie wojska zaciągane były.

Także jmp. Wolski, poseł sendomirski, inferebat, ażeby pozostałe na sukcesorach ichmciców panów podskarbich sumy na broń i amunicye rezerwowane były, lustratorom zaś po groszu lub po dwa od złotego postanowić; a nakoniec dać na wolą województwom, które według swojej proporcji obmyślić mogą pensyą.

Jmp. Gomoliński, eksplikując summam egestatem województwa swego, które jeszcze regimentowi z długu się nie wypłaciło, a jednak nie wyłamuje się od pensyi lustratorskiej obmyślenia, owszem ku temu wszelkich szukać będzie sposobów; a ponieważ województwo łączyckie 500 beczek soli na się wybiera; zaczym, jeśli większa tejsze soli accedet augmentacya, tedy pensyą lustratorską obmyślić imieniem województwa swego deklarował się ¹⁾

Jmp. Jałowicki, poseł kijowski, idąc in sensum przed sobą mówiących ichmciców, aby województwa ichmcicom panom lustratorom za tę ojczyźnie przysługę largicye naznaczyły, arguebat jmcici pana podskarbiego w. kor., że na reparacyą zamku tutejszego tak wielkiełożył ekspensa.

Na co jmp. Wolski, poseł sendomirski, reposuit, że jako nieodbitą potrzebę widział walącego się prawie zamku tutejszego reparacyi, tak bardziej dla powagi królewskiej, honoru nacyi, komparując do inszych państw, daleko wspanialszą królowie polscy miecby powinni rezydencyą.

Potym nastąpiwszy czytanie projektu, do którego domawiając się jmp. Jałowicki, poseł kijowski, na lustracyą dóbr dziedzicznych nie pozwalał.

Jmp. Jordan, poseł krakowski, zaciętością ichmciców panów kijowskich perstrictus, wniósł, że jeżeli województwa (*sic*) kijowskie na rewizyą dóbr dziedzicznych nie pozwolą, więc i województwo krakowskie podymne sobie ekscypować będzie.

Jmp. Lasocki, poseł gostyński, widząc zeszyły czas na samych tylko kontrowersyach, protestował się, że jeżeli na dniu

¹⁾ Kr. III: Jmp. gostyński Podczaski intulit, że skarb powinien obrócić retenta a successoribus repetenda na amunicyą wojenną, lustrator zaś amore ojczyzny służyć powinien bez płacy; ja sam offero moją usługę ziemi mojej, abym tylko widział wmpanów zgodę uniwersalną na lustracye: będzie to obsequiis gloria i rozumiem, że nie wygasła ku dobrze czyniącym obywatelom województwa wdzięczność. *Dalej Jałowicki i zamknięcie.*

jutrzejszym materia auctionis wojska totalnie zakończona i podpisana nie będzie, tedy do niczego (*nie przystąpi*) nawet i na złączenie izby nie pozwoli prawem nakazane.

Księżę jmc marszałek, dla spóźnionego bardzo czasu nie mogąc na dniu dzisiejszym żadnej terminare finalnie materyi, solwował sesyą na dzień jutrzejszy na godzinę ósmą.

SESYA TRZYDZIESTA CZWARTA.

Die 9 Novembris.

Księżę jmc marszałek, zagaiwszy sesyą, nie szukając colorem verborum in simplicitate cordis, reflektował ichmciów panów posłów, że dzień dzisiejszy według preskrypcyi prawa nie jednej izbie poselskiej, ale plenis ordinibus jest konsekrowany. Więc jako wszystkich ichmciów do złączenia się z senatem i przywitania J. Kr. Mości animował, tak żadnej patribus conscriptis w tym aby nie chcieli czynić krzywdy, oraz aby punkt projektu, na którym dnia wczorajszego się stanęło, od tej dzisiaj zacząć czytać materyi; którego za uproszeniem izby gdy kontynuacya nastąpiła, in puncto komisyi wszczęła się kwestya de numero ichmciów panów komisarzy, jedni o naznaczenie jednego, drudzy dwóch z każdego powiatu pretendowali.

Jmp. Miaskowski, poseł kaliski, o determinacyą dwóch domawiał się. Na czym wszystkich ichmciów stanęła zgoda. Tenże distinxit czopowe od szeleżnego tym sposobem, że czopowe w miastach J. Kr. Mości, a szeleżne w dobrach szlacheckich wybierać się powinno.

Gdy zatym devenerunt w tymże projekcie ad exceptionem łań w dobrach szlacheckich, jmp. Rostkowski, poseł wiski, na tę nie pozwolił eksepcey, ale żeby na wszystkich generaliter dobrach pomienionych lustracya była łań; dodając, iż od słuszości żaden się wyłamywać nie powinien, osobliwie gdzie idzie de justitia et publica necessitate, ile gdy województwa wielkopolskie od roku 1717, które tylko do przyszłego sejmu poglówne płacić miały, i lubo już dwa doszły sejmy przez lat 26, sub onere jednak zostają, oddawszy, co większa, tak wiele in praedam własnemu żołnierzowi wsi szlacheckich, a województwa ruskie od tych ciężarów uwolnione dotychczas zostają; więc teraz de

justitia zbraniać się nie powinny, ale aequalia z innemi supportare onera.

Na co gdy ichmość panowie bractawscy contradixerunt, negando insuper existentiam łań w dobrach szlacheckich, wtym zabrawszy głos jmp. Szydłowski, poseł ciechanowski, upraszał księcia jmcí marszałka, ut conveniat jmcí pana podskarbiego kor. o wydanie ex archivo cracoviensi przeszłej województw ruskich lustracyi, z której łatwą być sądził tych łań inwestygacyą.

Lecz ichmość panowie bractawscy, z takowej nie będąc kontenci illacyi, upraszali jmcí pana Szydłowskiego z tymże wymiarem na Ukrainę za podkomorzego.

Insuper jmp. Skarbek, poseł halicki, to adjecit, że w roku 1717 na województwa mazowieckie Rzplita tego ciężaru (o którym jmp. Rostkowski, poseł wiski, anterieus namienil) impossible nie kładła, ale same benevole przyjęły. Z łań zaś solucya z województwa jego nastąpić nie może, bo tam, gdzie kto chce, orze, a jeśli jakie były, to chyba lasem pozarastały. Z lasów zaś płacić byłoby to injuriosum, owszem supponował, że pod tym pretekstem o łańch musi co inszego latitare, bo dla tej materyi, która już kilka dni agitatur, sejm się przeciąga et in casum jego niedojścia panowie starostowie od kwart sprawiedliwych uwolnią się.

Jmp. Działyński, poseł poznański, na wzwyż rzezoną województw ruskich bijąc ekscepcyą, wyraził, że stanowić sił Rzeczypospolitej sine fundamento obmyślonej zapłaty jest toż samo, co strukturę jaką, nie założywszy fundamentu, wybudować. Zaczyn upraszał ichmciów panów kontradycentów, aby jako ad coaequationem podatków zarówno z innemi przystąpić, tak i na wymiar łań ruskich zezwolić chcieli, mieniać, iż takowa ekscepcya jest nową extenuationis czasu i convulsionis praw ojczystych inwencyą.

Jmp. Skarbek z podobnąż jaką i inante odezwał się rezolucyą, że ten wymiar łań jest niepodobny, ponieważ o nim haeredes nie wiedzą, per consequens lustracya onych byłaby próżna i bez skutku. Zaczyn upraszał ichmciów panów wielkopolskich, żeby, okazyi do zerwania sejmu nie dając, z tą niesłuszną schowali się pretensyą.

Gdzie jmp. Miaskowski, poseł kaliski, przypomniawszy ichmciom ruskim niejakaś extra sphaeram justitiae zaciętość, ad

praefatam podatków zaciągał coaequationem; którym terminem książę jmc Radziwiłł, poseł bracki, urażony odezwał się cum exprobratione, że pomieniona zaciętość prędzej się tym imputari może, którzy imperativo niby titulo to na nas włożyć usiłują, o czym my nie wiemy, ani też sufferre nie możemy.

Jmp. Trypolski, poseł kijowski, exposuit, że województwa ruskie na krok jeden non deviant od słuszności, ponieważ pozwalają na hyberny, kwarty etc. et ultimam consumentiam; nie wiedzieć nareszcie jakiego podatku od nich Rzplita pretendowaćby miała? Jeżeli z łańów płacić, o nich w tym kraju najmniejszego nie masz vestigium. Probował zwyczajem, że tamte kraje i ich haeredes od gruntów swoich nie z łańów, lecz tylko od pary wołów orki przez rok po złotych dwanaście, od konia po złotych sześć census biorą, i to taką kondycją: ten, który daninę płaci, nie na wymiarach swoich, ale gdzie mu się podoba, orze. Condolendo zaś super praetensionem ichmciów panów wielkopolskich, że żołnierza, na obronę nam pozwolonego, z naszych krajów wyprowadzić usiłują, eksponował stanowi rycerskiemu, że ziemie i powiaty województw ruskich antemuralia całej Polski w tyłu wojnach bywały. Gdyby naprzykład kto, wziawszy garść ziemi, i krew z niej mógł wycisnąć, i poznać ją, która żołnierska, a która naszych patryotów, doświadczyłby się dopiero, którejby się więcej znalazło.

Jmp. Rostkowski, poseł wiski, pociągając tychże ichmciów ruskich ad coaequationem, przypomniał interlocutorie tychże łańów w niepamięci nie zagrzebać, ponieważ zawsze Rzplita belli pacisque tempore na zapłatę wojsku z podatku łańowego, alias polnego chwytala się sposobów, dziwując się, że ichmość panowie ruscy o granicach swoich fortun wiedzą, a o łańach per totum zapomnieli; racją tej niepamięci nolle solvendi przypisał, więc księcia jmc marszałka upraszał, ażeby bez żadnej ekscepcyi wszędzie czyniona była lustracja przynajmniej dla informacji Rzplitej przez przysłaną komisją, która nie będzie miała potestatem decidendi.¹⁾

Na co odezwawszy się jmp. Trypolski, poseł kijowski,

¹⁾ Kr. II d.: jmp. Grabowski, poseł inflancki, toż samo exposuit, iż nie powinno zachodzić żadna kontradycja na lustracją omnium generum podatkowania.

w krótkich oświadczył się słowach, że tak na łany, jako i lustracje onych. nie pozwoli, ponieważ de subsistentia onych w dobach szlacheckich i rozmierzeniu wcale nescitur.

Ad hunc casum jmp. Rostkowski, poseł wiski, reposuit, że łan jest to miara franconica, 30 morgów w sobie zawierająca, która według planimetrii comprehendit w sobie wzdłuż sznurów 90, wpoprzek sznur 1, w sznurze łokci 75, alias prętów. Lecz widząc panów ruskich, mocno przy zdaniu swoim oponujących się, pomienioną z łanów solucyą (że w województwach ruskich przedtym sine exceptione practicabatur) starodawnymi próbował konstytucyami.

Na co jmp. Skarbek odezawszy się, reposuit, że taki placenia sposób, gdyby był teraz uchwalony, nietylko by się polityczną mógł nazwać akcyzą, ale owszem, jeśli kiedy był in usu, zapewne pośrednijszym prawem jest zniesiony i abrogowany.

Jmp. Miaskowski, poseł kaliski, widząc o łany tak długie abutrinque koncertacje, podymne przyjąć życzył. Na co tychże ichmców ruskich dał się słyszeć assensus, hoc praecustodito, jeżeli na toż samo ichmość wielkopolscy zezwolić nie chcą (*sic*).

Jmp. Ciecierski, poseł drohicki, tej na projekta niezgody przyczynę przypisał ichmciom posłom od sesji absentującym się, którzy, przybywszy do izby, iterum atque iterum meliorować każą projekt.

Jmp. Szydłowski, poseł ciechanowski, dla inwestygacyi łanów dawniejsze taryfy o nich, za kilku monarchów polskich sporządzone, także i dla doświadczenia, jeżeli pozarastały, ex archivo wydać lustratorom zalecił. O zniesienie pogłównego, pod którego ciężarem województwa i ziemie ingemiscunt, domawiał się.

Na co jmp. Skarbek odpowiedział, że Rzplita dosyć by miała pomocy, kontentując się temi podatkami, które offert, i nie chwytając się sposobów, aggravationem przynoszących. Ichmciom panom mazowieckim, na ciężar uskarżającym się, objecit, że gdyby do suchodniowej soli małowiele przyłożyli, mogliby pogłowne wypłacić.

Na to jmp. Rostkowski, poseł wiski, reposuit, że jako więcej ta sól kosztuje, niż gdyby zamorskiej używać wolno onym było. A gdy się wszczęły kontrowersye między ichmciami mazowieckimi i ruskimi o lepszej kraju pozycyi i w pieniądze obfitości, jmp. Skarbek asserebat droższy być w Mazowszu wóz

słomy, niżeli na Ukrainie zboża, jako więcej w Mazowszu profitu uczyni chłop jeden, niżeli na Rusi dziesięć etc.

Po skończonych tych kontrowersyach upraszał księżę jme marszałek accedere do dalszej kontynuacyi projektu lustracyi.

Jmp. Pac, poseł starodubowski, ubolewając na tak długą koło jednego projektu ichmców kor. bez żadnego dotąd zgodzenia się koncertacyą, upraszał i dla prowincyi W. Ks. Lit. nieco udzielić czasu, praecavendo dla niej, ażeby (uchowaj Boże) in casu niedojścia sejmu jakiegokolwiek z suspicyi aklamacyi podlegać miała, która dla domowego porządku szczerym ojczyźnie pragnie służyć azardem.¹⁾

Poczym nastąpiwszy czytanie projektu lustracyi, gdy przyszło na punkt rewizyi starostw i łańów cum exceptione podatków omnium generum, odezwali się ichmość łomżyńscy, dopominając się seryo, aby województwa ruskie omnia genera podatkowania tak dźwigały, jako i ony.

Na co jmp. Gurowski, poseł kijowski, reposuit, że chyba 10 chłopów ruskich w jednego polskiego rachować będą ichmość panowie lustratorowie, natenczas pozwoli na koekwacyą.

Jmp. Miaskowski, poseł kaliski, eksplikując co innego lustracyą znaczyć, ile że lustracya ma być tylko postanowiona dla pomiarkowania intrat, wieleby sumy na przyszłą aukcyą wojska importować się mogło, która że relative do przyszłego sejmu institui ma, życzył ichmciom ruskim tym sobie przed czasem nie zaprzątać głowy, ale do przyszłego sejmu circa productionem taryf tę zostawić materyą.

¹⁾ N. III: Jmp. halicki contestatus, iż servitus genuit libertatem, libertas eloquentiam, eloquentia też licentiam, więc nie mówimy tak, że „nie pozwalam“, ale prosimy się u wmpanów, kołatamy, fraterno pulsi amore, do łaskawych serc, ażeby nie chcieli imponere to na nas, co się dzieje superabundanter; tak cum oppressione et gravamine kraju naszego libere na te pozwoliliśmy podatki, które ex possibilitate nostra mogą przyjść ad executionem. A gdy cum permissione ichmców panów wiskich projekt zaczęty continuabatur quoad punctum salarii ichmców panów lustratorów, conclusum, ażeby każde województwo, ziemie i powiaty obmyśliło sposoby. Do którego też projektu intervernerunt głosy ichmców panów wiskich, directe zmierzające do ułożenia łańów szlacheckich w dobrach ziemskich etc.

Jmp. Gurowski, poseł kijowski, iterum atque iterum oświadczył się, że obviando futuris inconvenientiis, któreby ta lustracya łańców za sobą pociągnąć miała, zawczasu woli się domówić, co i ichmość panowie podolscy utrzymywali.

Jmp. Działyński, poseł poznański, reprezentując ichmeiom panom ruskim, że jako wielkopolskie województwa gotowe będąc, jak za współbraci swoich, największe ponosić ciężary, czyli to wojny, czyli jeszcze większe podatki, tak certando braterską miłością, powinni by dać się pociągnąć do tych łańców lustracyi propter bonum commune.

A gdy kontynuacya projektu znowu się zaczęła, odezwał się jmp. Działyński, poseł dobrzyński, nie pozwalając na czytanie projektu dotąd, póki ichmość na lustracye łańców nie pozwoli.

Jmp. Zboiński, poseł inflancki, podał do refleksyi ichmeiom panom wielkopolskim, że widząc skłonne województwa ruskie ad certa et usitata w nich podatkiowania genera, życzył je acceptare, non opprimendo ich tym, czegoby supportare nie mogli.

In cujus sensum poszedłszy jmp. Czacki, poseł czerniechowski, uważając na upływający czas, życzył izbie poselskiej, aby ta lustracya łańców już była zakończona, albo raczej całe oddalona; wnosił instancją, upraszając, aby województw ruskich o to nie turbował, kontentując się tym, co już pro posse suo deklarowały.

Na którą to illacyą nie zważając, jmp. Brzozowski, poseł ciechanowski, o koekwacyą lustracyi łańców domawiał się.

Jmp. Miaskowski, poseł kaliski, na nieustanne z boleścią zapatrując się dysceptacye, dzień dzisiejszy, wyraził: venit summa dies et ineluctabile tempus, na którym ta jego była nadzieja o szczęśliwej agitujących się dotąd materyi usłyszeć konkluzyi. A że widział nie tak ad prospera, jako ad summum patriae interitum dążące obrady, codzienne niezgodnych braci głosy tubam fatorum, postronnym nadętą dźwiękiem, nazwał. A ponieważ ordo equestris radzić o milej nie umie ojczyźnie, falsus sim vates, że postronne nacye na zgubę naszą, profitując z naszych klótni, lepiej o niej radzić będą. Animował ichmeiów zelo boni publici, aby zobopólnemi siłami, jednostajnym sercem i myślą o własnej, cum tempus supersit, myśleli ojczyźnie i równe, jako sobie równi bracia, dźwigali ciężary. Nakoniec oświadczył się imieniem pro-

wincyi wielkopolskiej, że jeżeli zgody nie będzie na koekwacyą, nietylko księciu jmei prymasowi, ale całemu senatowi tę krzywdę opowiedziawszy, solennie się manifestować będzie z całą prowincyą wielkopolską i o to majestatu suplikować, aby uczyniwszy senatus consilii sancitum, odtąd na żadne królewszczyny jura communicativa nie dawał i dobra te, ut vere regalia, na potrzeby ojczyzny obrócone były.¹⁾

Poczym znowu nastąpiło czytanie tegoż projektu, którego cursum przerwawszy jmp. Pac, poseł starodubowski, obligował ichmciów koronnych, aby materyą swoją weale uspokoiili, inaczej na dalsze czytanie nie pozwoli.

Jmp. Trypolski, poseł kijowski, odezwał się, że województwa kijowskie nie będąc in statu iść z innemi w koekwacyą dla racyi tyle razy alegowanej, jednak według możności swojej co sufferre może, z tym się ichmciom oświadczał.²⁾

Jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, domawiając się, aby komisya przyszła relative się miała do przyszłego tylko sejmu, inquantum by zaś terażniejszy sejm dojść nie miał, aby per resultatum senatus consilii miała potestatem absolutam et illimitatam decidendi; na co nie zaszła zgoda.³⁾

Jmp. Przyjemski, poseł łomżyński, solicytował księcia jmei marszałka, aby projekt in ordine ułożonych podatków dla lepszego zrozumienia był jemu komunikowany.

¹⁾ *Obszerniej w N. III.* ²⁾ *N. III d.:* Jednak, żeby się być nie zdał okazyą niepomysłności sejmu, pozwolił z osoby swojej na rewizyą łańów szlacheckich w dobrach ziemskich sub hac conditione, aby secundum qualitem kraju, tam gdzie być mogą. Jmp. sieradzki, przypominając podatek ultimae consumentiae, expectorabat et enucleavit obloquentiam instrukcyi swojej, że inaczej na niego pozwolić nie mógł, tylko jeżeli w dobrach szlacheckich, aby od sta beczek propinationis quarta część exigentiae była defalcata. Ac tandem ad multas persuasiones, żeby miał discommoda patriae przynosić, od swojej recessit pretensyi. ³⁾ *N. III d.:* Na co reclamatum, że byłaby ta komisya absolutna. Jmp. płocki w skróconym czasie krótkimi słowy oświadczył się, że ta komisya aby miała sumere formam sejmu na siebie, ullatenus na to pozwolić nie mogę. Jmp. wiski: Ponieważ delikatna jest materya komisyi, sicciori tempore roztrząsnąć jej niepodobna; convenit usilną prosbą jmei pana marszałka, aby dał czas na deliberacyą. Jmp. marszałek *etc.*

Książę jmc marszałek, veniam precando jmc i pana łomżyńskiego, że mu projektem tym służyć nie mógł, ponieważ u ichmciców panów wiskich zostaje, upraszał, aby zniósłszy się z nimi, wziął go na deliberacyą. Wtym solwował sesyą in spe melioris eventus na dzień jutrzejszy praecise na godzinę dziewiątą.

SESYA TRZYDZIESTA PIĄTA.

Die 10 Novembris.

Książę jmc marszałek podał do refleksyi ichmcicom, że dzień dzisiejszy juxta praescriptum legis dalejby progredi nie powinien, jako tylko z zakończoną sześcioniedzielných prac swoich elukubracją prezentować się w senacie i witać Jego Królewską Mość P. N. Mił., coby ichmość conditores legum in observatione, a bardziej in executione mieć chcieli. Enixe dopraszał się, obowiązuąc amore boni publici, aby zakończony na dniu wczorajszym ekonomii projekt, przynajmniej dziś suum sortiretur effectum, nie zatrudniając in extremis zostającego czasu zbytniemi remonstracyami, chcąc od tej czytać projekt materyi, na której ichmość panowie mazowieccy dnia wczorajszego circa deliberationem za-trzymali się.

Ex quo motivo zabrał głos jmp. Przyjemski, poseł łomżyński, oświadczając się, że wczorajsza ichmciców panów mazowieckich prekustodycyja nie powinna być przyczyną zepsucia sejmu rozumianą, który actus byłby cum summo damno królestwu polskiemu, zmocnienia sił i obrony potrzebującemu, oraz J. Kr. Mości, wszelkiego dobra poddanym swoim szczerze życzącemu, z niemalymby był nieukontentowaniem. Dziękował zatym ichmcicom panom ruskim, podolskim, halickim, bractawskim i kijowskim posłom za przystąpienie ad omnia podatkovania genera, nie czyniąc łanowego podatku ekskluzyi. Hoc transacto czytania projektu domawiał się, i aby książę jmc marszałek, po trzy razy spytawszy się, jeżeli jest na wszystko zgoda, podpisał się. Annexit i to, ażeby jmp. sekretarz sejmowy był obstrictus juramento, et in medio posłów stanawszy, według starodawnego zwyczaju projektu czytał.

Na co jmp. Grabowski, poseł inflancki, nie pozwolił, mieniąc, że o tym w prawie żadnej nie masz sonancyi.

A gdy już ichmość panowie rusey, ut antea, cum negatione łanowego podatku odezwali się, książę jmc marszałek perswadował przynajmniej podymne wziąć na się.

Skąd jmp. Wereszczyński, poseł chełmski, od pomienionych województw ruskich pozwolonemi benevole życzył Rzeczypospolitej kontentować się pięcią podatkami, non resuscitando odiosam o łanach quaestionem¹⁾; instabat oraz o indygenaty i nobilitacye za ludźmi w wojsku zasłużonemi.

Na co wielu ex utraque gente ichmciów turmatim nie pozwalało. Tandem jmp. Szydłowski, poseł ciechanowski, ad casum podatku łanowego produxit, że dnia wczorajszego województwa ruskie przez jmc pana Trypolskiego, posła kijowskiego, pro possibilitate sua deklarowały się ab hoc censu nie ekscypować. Któremu ichmość panowie ruscy contradicendo, życzyli sponte et libere pozwolonemi od siebie kontentować się podatkami; a żeby tego Rzplita koniecznie rekwirowała, tedy gdyby adaequata (co jest impossibile) pomienionych łanów in spatio przyszełego sejmu mogła się stać dyminucya, nie tyłkoby na ten po-

¹⁾ *N. III d.*: Ja zaś na podatek łanowego ullatenus pozwolić nie mogę, dając has rationes, że jako nigdy nie był in executione ten podatek, od którego województwa pograniczne wielu konstytucjami i prawami są uwolnieni, tak trudny barzo jest pomiar, praecipue w województwie braclawskim, podolskim, że etiam dawne wzięwszy taryfy, które były ante hosticum, ponieważ teraz w niewielu miejscach stanęła łanów mutacya, ledwo jednej wioski przez niedziel sześć dobrego geometra ekonomiką dimensurare podobna, a tak universaliter wszystkie pomierzać łany byłoby to saeculorum opus. Na podymne reposuit jmc panu łomżyńskiemu, że ullatenus w tamtym kraju subsistere nie może, ex quo tam lud nie jest miejscowy, z miejsca na miejsce czy to za granicę przechodzący: trudno tedy ad impossibilia obligari. Względem komisji jaka być ma, relativa czy decisiva, ad universalem izby assensum zdanie swoje konformował. Jmp. halicki, oświadczając omnem aequanimitatem w uczynieniu tego wszystkiego, cokolwiek jest desiderabilis boni publici, nie innych ad actionem rozmięczenia łanów, które wielką trudność w sobie mają, ac tandem fiat vanus labor, tylko samychże ichmciów z prowincyi wielkopolskiej summae capacitatis podkomorzych, a natenczas w osobie wielkich posłów prezentujących się, zapraszał, tak wraz po sejmiku relationis takowe munus expediendi permisit, i tym sposobem na rewizyą łanów ziemskich pozwolił.

datek z ochotą zezwolili, ale tymże samym ichmciom panom geometrom in vim pracy znaczną z własnego worka obmyśliliby pensją. Nareszcie dla snadniejszego wymiaru informacji swoichby nie żałowali do pomocy ludzi.¹⁾

Nastąpiła potem kontynuacja projektu, podczas której jmp. Grabowski, poseł inflancki, o ekscepcją hybernę z dóbr stołowych J. Kr. Mości, płacić tego podatku nie powinny, domawiał się.

Tandem, gdy ulterius continuabatur projekt, jmp. Rostkowski, poseł wiski, ex ratione przyszłej komisji ad liberum całej izby regulował się arbitrium, czy to relativam czyli decisivam onej pozwolą potestatem, utrumque amplecti oświadczając się, i na toż samo zezwolić, na co pluralitas votorum praebebit assensum.

Po nim jmp. Ciecierski, poseł drohicki, przypomniał o przeszłych komisjach, relativam authoritatem do sejmu mających, że żadnego expost aż dotąd nie wzięły skutku, przytoczwszy na przykład kurlandzką, jako i respektem kwart zweryfikowania przeszłą polską i W. Ks. Lit. komisją. Więc życzył, aby przyszła komisja²⁾, o którą vertitur actio, illimitatam miała decidendi potestatem, przez który sposób certum fundum tak na zniesienie pogłównego, jako i aukcyi wojska ex residuitate wynalezionę sumy być rozumiał, i z tej nie konne chorągwie, ale piesze regimenta gemejnami aukcyonowane zalecał, twierdząc: dla tej dykcyi „relative“ dobra szlacheckie haracz kto wie póki płacić będą musiały; w której to materji uformowany od siebie projekt chciał oddać do łaski i łaski marszałkowskiej.

Lecz hoc praetermisso jmp. Gomoliński, poseł łączycki, upraszał ichmciów o informacją, jeżeli ta komisja jest albo nie potrzebna Rzplitej; jeżeli potrzebna, omnem decidendi potestatem attribuere jej życzył, jeźliby zaś relative tylko do sejmu mieć się miała, toby całę niepotrzebna była, bo sejm po sejmie irritu eventu rozejść się może, a chociażby i doszedł, tedy też samą komisją, non plenaria autoryzowaną facultate skasować może.

¹⁾ Kr. II d.: Jmp. krakowski Sierakowski (*sic*) wnosil, aby w jakiej proveniencyi lustrator zastanie starostwa i inne dobra, taka in subsequens placona była. ²⁾ N. III: in casum niedojścia sejmu aby już miała potestatem decidendi.

Jmp. Podoski, poseł rożański, intuitu tejże komisji, relative vel praecisive pretendowanej, słysząc różne zdania pro et contra z sobą ucierające się, chciał, aby taż komisja omnino do sejmu swoją miała korelacją. Jeźliby zaś sejm nie doszedł, tedy adinventu przez ichmciów panów lustratorów podatków genera in casum zniesienia głównego et auctionis wojska pro firmo et rato decydować powinna. Lecz na to wielu ichmciów nie pozwalało.

Tandem jmp. Walewski, poseł sieradzki, na stratę czasu, ex diversitate animorum pochodzącą, uskarżając się, przystąpił ad encomia księcia jmei marszałka, w rzeczy samej mówiąc, że go sam Bóg ex instinctu superum do laski podał, którego eloquia unice tylko ad prodesse collimant patriae: aurum sunt, sed ob discordiarum plumbescunt rubiginem; gemmarum pretio ponderanda, sed ob occultas machinationes vilescent, virga vero directionis ejus in lignum crucis zamienia się. Przeto życzył, aby hoc victorioso salutis signo tak phantasticos colubros, jako i omnem malignitatem z izby poselskiej repelleret, gdzie latent sub candentibus rosarum foliis inflexibiles spinarum aculei, verbaque lactis et fraus in factis. Tenże jmc życzył, ażeby wtenczas przyszła komisja illimitatam miała potestatem, gdy ad mentem konstytucji 1588 publiczna zajdzie deklaracja, że ichmość panowie wojewodowie, kasztelani, ministri status, starostowie sądowi żadnych chorągwi ani regimentów trzymać nie będą, dając racją, że podczas wojny ichmość panowie senatorowie razem cum Majestate de salute universi radzić powinni, także ichmość panowie starostowie zamków cum praesidiis pilnować, a nie na marsowym przeciwko powadze i samej słuszności prezentować się placu. Skąd, jeźliby który z ichmciów podczas akcyi salwował się od bojaźni, według żołnierskich artykułów rygorby hetmański nie mógł extendi na niego. Wyraził i to, aby koniecznie generałami, pułkownikami et sic ulterius w wojsku szlachta polska była, przypisując swawolnym kupom etiam z szlacheckiego stanu nie inną przyczynę, tylko, że numerosa propagatio nie ma gdzie się podzić: do zakonu bez wokacyi i nauki nie każdy wstąpi, do dworu zaś, jeźli udatny i młody, chyba za pazia przyjmą, albo gdy będzie linguarum gnarus; starostwa zaś, kiedy chudy pacholek, choć najslusniejszy, nie weźmie, bo je senatorskie dzieci w kolebkach zabierają. Ledwie nie

te weryfikować się czasy rozumiał, jako niegdyś Maksymilian Fredro za panowania Jana Kazimierza w senacie powiedział, że monarchowie polscy, nie mając respektu na rycerskie dzieła, za taniec czasem francuski starostwem rekompensują. Cudzoziemcy zaś, jeżeli w regimentach służą, nie dla tego, żeby się za Polaków bić, ale się dobrze mieć i pieniądza nabierawszy, za granicę wywozić mogli. Denominationem regimentów cudzoziemskiego autoramentu, jako polskiemu narodowi odiosam, znieść i mustrunek ojczystym językiem ustanowić zalecał, i te wżwyż rzeczzone punkta tak annotować jako i przyjąć do konstytucyi upraszał.

Książę jmc marszałek, pochwaliwszy zdanie jnci pana Walewskiego, dla snadniejszej w regimentach szlacheckiej młodzi promocyi życzył propter exercitationem szkołę rycerską ufundować, chwając ichmciów księży pijarów warszawskich, Konarskich, że sine adminiculo Rzplitej proprio aere et industria ku temu końcowi jecerunt fundamenta. A że do dalszej założonej struktury kontynuaacyi schodzi im na sposobach, więc upraszał Rzplitej, aby pro dexteritate sua jakiegokolwiek subsidium obmyślić raczyła.¹⁾

Na co jmp. Walewski reposuit, że erekcyja szkoły rycerskiej secundum pacta conventa, perquam maxime do łaski i respektu J. Kr. Mości należy, skłoniwszy się cum voto suo et promotione bardziej te fundusze novella lege korroborować, które anterieus są aprobowane.

¹⁾ **Kr. II:** Permoti stimulis dobrze czynienia w ojczyźnie, ichmość księża Scholarum Piarum tu w Warszawie, poczęli ichmé księża Konarscy proprio sumptu a ruderibus podnosić mury na akademią żołnierską. Dosyć to jest, że pauperes Matris Dei religiosi a szlachta polscy tyle uprowidowali cooperante ad id Divina Providentia. Instant do prześw. wmpanów izby, abyście hoc loco projekt in puncto tejże akademii napisany czytać pozwolili, nihilominus in suffragium egestatis per consequens impossibilitatis dokończenia czym opatrzyć obmyślili. Conclamatum: zgoda! Drudzy: niemasz zgody na żadne projekta, pókiej non expedientur te, które są zaczęte. Jmp. sieradzki Walewski wniósł in supplementum głosu swego, żeby senatores, capitanei et alii officiales abstineant do choragwi, bo jeszcze w kolebce, a już rotmistrz. Iterum o czytanie projektu pijarskiego upraszano. Na który z racyi, że kilka par jezuitów do koda weszło, opponendo się tacite przez posłów litewskich czytaniu, i nie było zgody.

Post haec ¹⁾ jmp. Męciński, poseł krakowski i jmp. Cze-
czel, poseł bractawski, zdanie jmcí pana Walewskiego względem
żołnierskiej szarzy, o senatorach i starostach grodowych mówią-
cego aprobowali.

Po krótkim izby poselskiej interlocutorium pytał się książę
jmcé marszałek, jakaby komisyi dać władzę, czyli relativam do
przyszłego sejmu, czyli też conclusivam, ponieważ dotąd, po tak
długiej kontrowersyi informować się nie może, do którejby strony
ichmość bardziej nakłaniali się.

Jmp. Ciecierski, poseł drohicki, zapatrując się na dy-
sensye już od tylu dni w izbie poselskiej szerzące się, które nie-
omylnie sejmu wróżą discrimen, obawiać się kazał nieszczęśliwych
stąd dla ojczyzny konsekwencyi i złotej upadku wolności. Co do
komisyi lustratorów życzył, aby conclusiva autoritate uprzywi-
lejewana była.

Jmp. Sierakowski, poseł sendomirski, zadumiewał się,
że jedna materya, już więcej jak niedziel dwie in ordine auctio-
nis wojska w izbie poselskiej agitując się, nieskończona, co in-
truzyi ichmcíów panów posłów, in filo jednej nie trzymając się
materyi, przypisował, animando przynajmniej ichmcíów, aby se-
motis omnibus materiis, punkt auctionis wojska mieć przedsię-
wziąwszy, po tylu pro et contra wypadłych materyach konklu-
dować raczyli; do lustracyi zaś łanów duchownych obróciwszy się,
exponebat, że sine illis de illis postanowili prawo. Więc ażeby
o to w senacie przy złączeniu się nie było lukty, alegował kon-
stytucyą za króla Zygmunta 1558, która opiewa, aby do lustracyi
dóbr duchownych duo viri a loci ordinario byli deputowani. ²⁾

Jmp. Sieheń, poseł wołkowijski, zabrawszy głos według
prekustodycyi swojej na dniu onegdajszym uczynionej, pretendo-
wał, aby kalkulacya jmcí pana podskarbiego W. Ks. Lit. była
całej izbie poselskiej produkowana, bo lubo deputowani byli z pro-
wincyi naszej do słuchania onej, dziwował się jednak, że po po-
wrocie do izby poselskiej najmniejszej zgromadzonej tu Rzplitej

¹⁾ N. III: Jmp. poznański życzył, ażeby ta komisya miała
potestatem decisivam, lecz salvis salvandis, aby w żadne się insze
nie wdawała status materye. Jmp. sendomirski *etc.* ²⁾ N. III *dl.*
Projekt ichmcíów księży pijarów aby w łaskawych sercach ich-
mcíów znaleźć mógł acceptationem, dopraszał się.

nie uczynili relacji; a miawszy to w swojej zlecone instrukcyi, aby umiał za powrotem swoim braci uczynić relacją, i nie mogąc się już kilka dni tej od księcia jmcí marszałka doczekać uczynności, zatamował activitatem.

Po półgodzinnej hac in materia lukcie książę jmcí marszałek upraszał jmcí pana wołkowskiego, aby od swojej, nie zagrządzając na ostatnim schyłku sejmu do publicznych obrad szczęścia, supersedował pretensyi i activitatem izbie przywrócił.

Odezawszy się jmp. Gomoliński, poseł łączyci, jako do tejże kalkulacyi deputowany będąc, deklarował się na dniu sobotnim też kalkulacją, której przy sobie nie ma, reproducere.

Jmp. Sieheń, polegając na deklaracyi jmcí pana Gomolińskiego, activitatem przywrócił, to sobie praecavendo, aby książę jmcí marszałek, dawszy od siebie deklaracją, na dniu da Bóg sobotnim dał czas na objaśnienie każdego z ichmcíów w tej materyi.

Jmp. Walewski, lubo za słuszną poczytał jmcí pana wołkowskiego illacją, jednak, że non de tempore wniesioną, na inny czas odłożenie jej osądził, a teraz, że o komisyi quaestio ventilabatur, czyliby im illimitata albo limitata przyznać się mogła authoritas, o finalną upraszał decyzyą.¹⁾

¹⁾ Według N. III po pośle sieradzkim jmp. rawski, na komisją generalną, żeby była relative do sejmu, która przez niedosze nigdy sejmy effectum suum non obtenta fuerit (!), a przez to haracz pogłównego nie byłby tolerabilis, kontradykując, ut adsit decisive, omni meliori modo pozwalał. Jmp. sieradzki: Dispendium temporis dispendium vitae; jednakowoż nie pozwalał inaczej super illimitatam potestatem komisyi, ale żeby była intra eos cancellos, które w pierwszym głosie namienił. *Głosu Skarbka tu brakuje, zato po Działyńskim* jmp. Koziobrodzki halicki, przyzwyczajony do wszelkiej modestyi et obserwancyi, grata taciturnitate adorando wielkie zdania i sentymenta ichmcíów panów posłów, nie zabierał nigdy głosu, aby sono vocis ordinato nie zdał się nikomu displicere; ale kiedy produkowane prawa przez jmcí pana poznańskiego dały mu niektóre motiva contestandi, krótko się tak przymówił: mwm. panowie, których nam praw, pierwszych czy późniejszych, trzymać się każecie? Jeżeli pierwszych, to województwa nasze pograniczne od podatku łanowego, któren ad impossibilitatem kraju być nie mógł, in loco onego od pługa po złotemu jednemu płacić destynowały, co chętnie ac libere przyjmujemy; jeżeli późniejszych, to i te a ge-

Jmp. Skarbek, nie życząc, aby ichmciom komisarzom plenaria potestas decidendi dana była, dawał racją, żeby to summum libertatis przyniosło praejudicium. Nakoniec digressus, aby komenda patryotom w regimentach, nie cudzoziemcom powierzona była.

Księżę jnić marszałek iterum atque iterum dopraszał się ichmciów, aby raczyli projekt komisji zupełnie zakończyć.

Poczym jmp. sekretarz sejmowy przystąpił do czytania projektu, po którym przeczytaniu zabrawszy głos, jmp. Działyński, poseł poznański, czytał konstytucją o poborach, wiele która prowincya płaciła, dowodząc tąż konstytucją, że i dobra duchowne od tego nie były ekscypowane podatku. Reprezentował ichmciom, aby ten dawny podatkowania sposób dla miłości ojczyzny przyjąć chcieli; na co różne słyseć się dały affirmantium et negantium sentymenta.

Jmp. Skarbek, z pełnym oświadczać się generozyi dla ojczyzny sercem, na poborowe pozwolił.

Jmp. Walewski konwinkował prawem 1717 panów ruskich, że tylko ad certum tempus mając Rzplita względ na kraje ruskie, przez różne najazdy wycieńczone, folgę im uczyniła. Żeby zaś na zawsze to było sancitum, przywodząc także konstytucją 1699, jako zarówno z innemi płacić powinny województwami, zaczęm upraszał ichmciów, aby bez żadnych wybiegów do koe kwacyi przystąpili.

Potym jmp. Skarbek odezwał się, jako nie chce prawem prawa refutować, aby mu kto nie powiedział: legibus nihil impetet, qui sycophanta videtur. Czym niektórzy ichmość urażeni exproprabant aplikacją tej sentencji, rozumiejąc do nich przytoczoną. Osobliwie jmp. Walewski immediate przed nim mówiący; z czego jmp. Skarbek w krótkich słowach wyekskuzował się, jako nie miał intencji honoru dotknąć ichmciów, lecz sam sobie ten wiersz aplikował.

neralitate podatkowania dyspensowały, już tedy i od czopowego szelężnego generalnego i tych, które u nas praktykowane nie były, wolni być powinniśmy. Upraszamy tedy o rezolucją mwm. panów, czy nas ad executionem prawa, czyli też fraterno amore do tych kontrybucyi, quod est nostrae possibilitatis, pociągać chcecie? Jmp. poznański *etc.*

Książę jmc marszałek remonstrował już ostatnią infructuose godzinę upływającą czasu, upraszając prowincyi wielkopolskiej, aby ichmciów kijowskich etc. do zgodnej animowali koekwacyi.

Jmp. Romer, poseł sandomirski, stawiając przed oczy ichmciom panom ruskim uczynioną na dniu wczorajszym deklaracyą uspokojenia o koekwacyą tej materyi, zalecał, aby onę in hac die decretoria zakończyli. Explorabat zatym sensus ichmciów, jeżeli zgoda na przeczytany projekt, na co gdy subticuerunt wszyscy, odezwał się nierychło jmp. Tarło, poseł podolski, i na podatek ultimae consumentiae assensum praebedendo, ekscypując unice łanowy podatek.

Trwawszy zatym przez pół godziny interlocutoria¹⁾, spytał się książę jmc marszałek ichmciów panów ruskich, jeżeli na przeczytany projekt zgoda. Na co negative odpowiedzieli.

Jmp. Granowski, poseł rawski, przy ekspirującym sejmowania czasie nie mogąc się doczekać końca kontrowersyi, o pożegnanie izby upraszał.

In cuius sensum idąc, jmp. Romer, poseł sandomirski, życzył pariter lepiej pożegnać izbę, niżeli nad tą uprzykrzoną czas trawić materyą. Ale jeszcze mając niejakaś nadzieję, że jedna szczęśliwa godzina więcej może przynieść, niżeli czas sejmowania na jednych przepędzony kontestacyach, o solwowanie sesyi upraszał.²⁾

¹⁾ N. III: *Jeszcze przed Tarłą* jmp. halicki, obligując się do tych kontrybucyi, których ab anno 1726, 1736 weszli in executionem, tak e converso, ponieważ dawniejsze prawa a generalitate podatkowania, jako to konstytucya 1717 dyspensowała, intulit, że nas distincta genera podatków od tych, które a condita Republica nigdy nie były, same ewinkują. ²⁾ N. III d.: Jmp. marszałek pytał, jeżeli jest zgoda na przeczytany projekt. Ichmość panowie bractawscy, podolscy nie zezwalali na łany ziemskie. Jmp. marszałek: Już to dzień wczorajszy na projekcie podatkowania straciliśmy, non satisfaciendo publicae expectationi; tak i dzień dzisiejszy obawiam się, żeby nam steriliter nie poszedł, a kiedy jmp. kijowski, qua sago et toga emeritissimus vir patriae, pozwolił na łany hac conditione, gdzie być mogą, spodziewam się, że to może subsistere w lasce i innych ichmciów. Ichmość panowie podolscy, bractawscy reclama-verunt.

Jmp. Męciniński, poseł krakowski¹⁾, wyraziwszy w mowie swojej, jaką ojczyźnie niezgody domowe gotują zgubę i jak pełne dobroci J. Kr. Mości martwią serce, zaklinał ichmciów amore boni publici, aby jednomyślnie in unum zebrawszy braterskich serc zdania, in victimam polonae gloriae, exteris ad exemplum po tyłu niedoszłych sejmach cum manipulo prac swoich przynajmniej na dniu tym ostatnim do izby na powitanie J. Kr. Mości pośpieszyli senatorskiej. Za którego zdaniem idąc, jmp. Rostkowski solicytował ichmciów panów ruskich, aby bez odwołki czasu, kategoryczną od siebie dawszy rezolucją, in adorationem Majestatis śpieszyli się.

Jmp. Czczel, poseł braclawski²⁾, eksplikował się, że jako nic słusniejszego i nic pożyteczniejszego nie widzi być ojczyźnie, tylko w należytej widzieć ją porze przez zmocnienie sił, tak na pozwolone antierius podatkovania genera praebet assensum, ekscypując unice łańów w dziedzicznych dobrach lustracją.

Jmp. Sierakowski, poseł sandomirski, uczyniwszy kompasyą nad marną przepędzonego czasu utratą, o ostatnią domawiał się województw ruskich in puncto koekwacyi rezolucją; której nie odebrawszy, prosił o solwowanie sesyi do soboty.

Książę jmć marszałek, annuendo votis wszystkich ich-

¹⁾ Kr. I, W., N. I, N. II i N. III zgodnie wymieniają tu zamiast Męcinińskiego Malińskiego, podkomorzego łęczyckiego; N. III obszernie streszcza jego mowę. ²⁾ N. III d.: Oświadczamy się wmpanom, że na prowincjonalnych sesyach, zmiarkowawszy impossibilitatem nostram, ofiarowaliśmy te podatki, które mieć mogli facilliora, jako to: kwarty, hyberny, clo generalne etc.; po zakończonych, gdy mwm. panowie wzięli ten projekt in trutinam, przewróciliście go suis sensibus ad placitum, kiedy pociągnęliście nas i do podatku czopowego szelężnego generalnego, do którego, lubo nie był nigdy u nas in executione, potym accessimus. Teraz zaś imponetis jeszcze proprio arbitrio suo podatek łańowego, nec in rerum natura niepowstałego, i być ullatenus dla wyrażonych już nieraz okoliczności nie mogącego, od którego same prawo uwalniając. in loco onego od plugu po złotemu płacić destynowało, co chętnie tolerare chcemy, jako zawsze praecustodiebamus, iż na rewizyą łańów ziemskich, prócz wybranieckich królewskich, tak oraz wszelkich ziemskich osiadłości nie pozwolimy, i teraz nie pozwolę. Nie przynoszą u wmpanów te onera, które możemy z mwm. pany in usus publicos aplikować, żadnego meritum, na co, jako in aequali Reipublicae statu, musimy deflere etc.

mcioń, prosił na miłość Boską, aby zjednoczonym sercem, wia-
wszy się za ręce, w ostatnich ojczyznę widząc potrzebach, sal-
wować ją in tempore raczyli, i na tym solwował sesyą na sobotę
na godzinę 8.

SESYA TRZYDZIESTA SZÓSTA.

Die 12 Novembris.

Książę jmc marszałek przy zagajeniu sesyi zwyczajnym trybem wyraził, że nietylko mu słów, ale i zdrowia przy codzien-
nej około dobra pospolitego pracy nie staje, jednak i te z ochotą
na usługi Rzplitej konsekrując, do zgody i jedności na ostatnim
sejmu tego schyłku animował, upraszając, aby z konsyderacyi
tęskliwie na złączenie się z izbą senatorską czekającego Pana
jako najprędzej z sześcioniedzielných prac swoich fruktem przy-
witani.¹⁾ Po uczynionej tej izbie poselskiej reprezentacyi, pytał
się książę jmc marszałek, na któryby izba poselska czy podatko-
wania, czy komisji czytania pozwoliła projekt, et factum, że izba
unanimi consensu na czytanie projektu in ordine podatkovania
pozwoliła.

Po którego przeczytaniu²⁾ odezawszy się, jmp. Skarbek
na wszystko pozwalał, ekscypując unice rewizyą szlacheckich łanów.

Jmp. Zieliński, poseł plocki, pochwaliwszy dobre et ad
placitum ułożenie wszystkich ichmcioń projektu, zagrzewał jmc
pana Skarbka, posła halickiego, aby, widziawszy wszystkich ich-
mcioń unum sentientes, dla miłości ojczyzny nie chciał tak długo
przy swoim utrzymywać się zdaniu, upraszając, aby cujusvis sta-
tus et conditionis ludzie od podatkovania nie byli wolni, i te
słowa do projektu przydać.

Jmp. Małachowski, poseł krakowski, eksplikując, co za
nieszczęścia domowe za sobą ciągną kolluzye, na dowód czego
sławne z historyi Rzymskie, Spartańskie etc. wspomniął rzeczy-

¹⁾ N. III d.: Jmp. krakowski, po przeczytanych i finalnie
skoncertowanych pierwszych projektach i korektury jurium, aby
żadne inne popierane nie były, praecustodiebat. ²⁾ N. III: Quoad
punctum rewizyi łanów ziemskich ichmość panowie pograniczni
posłowie niektórzy nie pozwalali.

czypospolite, które stante concordia szczęśliwe i całemu światu straszne były, po zagęszczonych zaś między niemi domowych dysensyach, ambicji, łakomstwach, zazdrości wieczny sobie przyniosły upadek. Na co aby i naszej kiedykolwiek nie przyszło wolności, zagrzewał ichmciów panów ruskich, aby do jedności przystąpiwszy, ten nieoszaczowany równo z innemi bene de bono communi sentientibus piastowali klejnot. Na koniec dyskursu swego pytał się ichmciów, jeżeli zgoda na przeczytany projekt.

Jmp. Romer, poseł sendomirski, wykroczywszy z materyi, pytał księcia jmcí marszałka, czy ta komisya relativa, czy decisiva potestate autoryzowana będzie, bo jeżeli decisiva, gdzież campum injuriati uskarżenia się o preagrawacyą będą mieli? Chciał więc być w tym informowany.

Jmp. Stecki, poseł kijowski, reprezentując powagę duchowieństwa i independencyą od izby poselskiej, domawiał się, aby od komisji liberari mogła.

Jmp. Sierakowski, poseł sendomirski, idąc inficias jmcí panu Steckiemu, dowodził, że stan duchowny, iisdem gaudens immunitatibus i zażywając dóbr Rzplitej, a owszem, kiedy idzie o całość ojezyny, recalcitrare od zadnych danin ani impozycyi nie powinien.

Jmp. Miaskowski, poseł kaliski, idąc in sensum jmcí pana Steckiego, suggestit rationem, że duchowieństwo, nie mając in gremio izby poselskiej pro domo oratores, nie na nich impositive izba włożyć nie może, chyba accedente assensu izby senatorskiej. Na tej materyi, nieco umilknąwszy ichmć panowie posłowie, zabrał głos jmp. Humiecki, poseł podolski, domawiając się, że jeżeli lustracye w dobrach ziemskich pozwolone będą, idąc in sensum ichmciów panów łomżyńskich, o lustracyą także podymnego upraszkl.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, interlocutorie odezwawszy się, pytał się ichmciów panów wielkopolskich, jeżeli na lustracye podymnego pozwolą, to i jmcć bez dalszej w tym punkcie kontrowersyi pozwoli na łany. Na co izba applaudendo zgodziwszy się, o podpisanie projektu prosiła.

Jmp. Sieheń, poseł wołkowyjski, po uspokojonej nieco tej materyi na fundamencie na dniu onegdajszym uczynionej prekursodycy o pokazanie kalkulacyi z jmcíą panem podskarbin lit. ichmciów panów deputatów dopraszał się.

Na co jmp. Gomoliński, poseł łęczycki, reposuit, że zadosyć czyniąc onegdajszej sponsyi, oświadczył się, że kalkulacyą tę produkować gotów; czego mu cała izba zabroniwszy, tę materią suo loco, kiedy prowincya litewska swoje projekta układać będzie, proponować kazała.

Jmp. Skarbek, powracając do swojej materyi, intulit, że przy lustracyi jedni mogą aggravari, a drugim może być allewiacya; upraszał, aby w projekcie dodano było, że ta komisya secundum possibilitatem et positionem kraju agere, non parcendo cuiquam, ale sprawiedliwość pro primo objecto mając, powinna będzie.¹⁾

Na co książę jmc marszałek cum assensu całej izby dodać te słowa kazał, pytając się, jeżeli zgoda na podpisanie projektu.

Odezwał się jmp. Czarniecki, poseł braclawski, ubolewa-

¹⁾ N. III: Jmp. wolkowyski, chcąc swoją niewyperswadowanie popierać illacyą, dopraszał się głosu u jmc pana marszałka. Jmp. marszałek dawał głos conditionatim: jeżeli do projektu W. Ks. Litewskiego, aby był czytany, permisit, lubo projekta prowincyi koronnych nie były zakończone, a tak, swoją pretensyą nieuspokojoną zagałwszy niemało czasu, musiał jednakowoż uspokoić się. Jmp. marszałek: Już to czternasty raz w tej izbie czytany projekt dotąd nie może być zakonkludowany, bo kiedy wmpanowie jednego dnia czynicie nadzieję, drugiego remoram ponitis. Już to według przysięgi mojej nie już trzy razy, ale siedem razy pytałem się o zgodzie na ten projekt wmpanów, więc i teraz ósmy raz obliguję: jeżeli jest wola i zupełny assensus? Jmp. braclawski na lany żadnym sposobem, gdzie były praktykowane, a singulariter w województwie braclawskim, pozwolić nie chciał. Jmp. podlaski intulit, aby lustracya łanowego była ad normam taryfy poboru anni 1629 usitatam. Jmp. marszałek, widząc to, iż ichność panowie haliocy i braclawscy byli inpersuasibiles, exquirebat tedy zdania ichnościów, aby chcieli resolvere, co dalej czynić ma. Jmp. braclawski na propozycyą jmc pana podlaskiego tak reposuit: Jeżeli wmpanowie pociągacie nas ad antiquas executiones podatków, tak ponieważ nas usitata edocet praxis, że od plugu po złotemu płacili województwa braclawskie, podolskie, kijowskie, ziemia haliicka etc., bierzemy to na siebie onus, ale prosimy też wmpanów ab inusitata u nas contributione czopowego szelężnego generalnego dyspensować, a my to ferre chcemy, co było ustanowione. *Dalej podkomorzy wschowski.*

iąc na jmci pana Skarbka, że się na lustracyą łanów dał flectere i zgubą się stał województwa wołyńskiego i inszych; poprzy-sięgłszy swoją instrukcyą, na ten podatek, jako mu najbardziej rekomendowany od województwa, nie pozwalał.

Po krótkich między sobą interlokutoryach jmp. Czeczcel, poseł bractawski, refutując prawo przez jmci pana Działyńskiego, posła poznańskiego, o łanach na dniu onegdajszym cytującego, że kiedy był łanowy podatek in ultima Reipublicae necessitate postanowiony, to czopowego i szeleżnego te województwa nie płaciły, teraz zaś e converso, kiedy te województwa dla miłości ojczyzny na te podatki pozwoliły, injuriosum by to było i łanowy płacić podatek.

Jmp. Działyński, poseł poznański, idąc niby in partem województw ruskich, domawiał się, aby in fundamento konstytucyi 1626 podatki płaciły, in casu zaś, żeby na aukcyą wojska sufficiens nie znalazł się fundus, aby i na insze pozwolić raczyły; a że ta komisya relative tylko do przyszłego sejmu podatki ustanawiać będzie, żadnego w tym nie sądził ziemiom ruskim praejudicium. Na co jmp. Czeczcel, cunctando jeszcze w tej materii, interlocutorie sensim et sensim pozwolił.

Jmp. Sieheń, poseł wołkowyjski, nalegając ultronee, aby ichmość panowie koronni, zakończywszy projekta swoje, campum i litewskiej na czytanie projektu zostawili prowincyi, tymczasem instabat o produkcyą kalkulacyi podskarbiego lit., dowodząc, że ponieważ przez konstytucye varia podatków genera są aprobowane, aby i kalkulacya podskarbi weszła w konstytucyą, o której dotąd żadna konstytucya wzmianki nie czyniła¹⁾

¹⁾ *N. III d.*: Jmp. sędomirski: Ponieważ do kalkulacyi skarbu W. Ks. Litewskiego a tribus ordinibus byli destinati, tak wchodzić in cognitionem jej in pleno statu powinniśmy. Jmp. Wazgird trocki interlocutorie: Ichmość panowie senatorowie przed senatorami, a ichmość panowie posłowie przed posłami takową kalkulacyą komunikować obligantur. Tandem jmp. sędomirski retulit, że jmp. podskarbi kalkulował się ad mentem konstytucyi 1717. Jmp. Sieheń wołkowyjski: Jezeli przyjmujemy agrariam contributionem cla szlacheckiego, powinniśmy tedy wiedzieć i braci naszej enarrare, in quosvis (!) usus ta percepta obraca się; a kiedy jmp. podskarbi litewski uczynił calculum ad mentem konstytucyi 1717 ze dwóchkroć stotysięcy, która jako nie była perpetuitatis, ale do czasu, tak kiedy już z czasem

Jmp. Sierakowski, poseł sendomirski, widząc się być frustratum nadzieją na dniu dzisiejszym zakończenia tej materji, domagał się, upraszając, aby, mając ichmość contradicentes na spracowanego księcia jmcí marszałka dyskretyą, do zgody przystąpić chcieli.

Książę jmcí marszałek, protestując się przed Bogiem, jako życie milej będąc winien ojczyźnie, ostatek sił swoich dla niej skąpić ani ochronić nie chciał, ale iterum atque iterum ichmciów panów braclawskich upraszał, aby do zgody nakłonić się raczyli.

Jmp. Czarniecki, poseł braclawski, żalując summe fatygi księcia jmcí marszałka, ekskuzował się, jako i przedtym, że będąc przysięgą obstrictus od województwa swego, na krok od instrukcyi swojej nie odstąpi, interea referował się do księcia jmcí Radziwiłła, posła braclawskiego, którego na sesyi nie było.

Jmp. Ciecierski, poseł drohicki, produkując konstytucyą anni 1629, dopraszał się, aby lustracya in fundamento tej konstytucyi cum omnibus clausulis ułożona i ekspedywana była.

Jmp. Czeczeli, poseł braclawski, allegando, że ponieważ na lustracyą łanów pozwolił, upominał się, aby rozgraniczenie między województwami praesenti constitutione obwarowane było.

Jmp. Gurowski, poseł kijowski, assentiendo także na lustracyą łanów, obligował księcia jmcí marszałka, aby ułożony hac in materia projekt, razem i do innych tyczący się podatków przez niego ułożonych, mógł być do konstytucyi przyjęty. Na co

cessavit, powinien był jmp. podskarbi litewski ex asse ze wszelkich skarbowych proweniencyi kalkulować się; przeciwko temu jako się w izbie manifestował, tak za złączeniem się z izbą senatorską i tam domówić się usiłował. *Kr. II d.*: Tu jmp. łączeycki Gomoliński czynił relacyą uczynionej kalkulacyi z skarbem litewskim. Jmp. wołkowyski: In continuatione głosu mego odebrałem rezolucyą, że jmp. podskarbi lit. kalkulował się ad mentem constitutionis 1717; ta konstytucyą służyła do sejmu 1726, potym ustalo to prawo, zaczym jmp. podskarbi od tego czasu do dnia dzisiejszego powinien dawać ex asse kalkulacyą. Wiem ja, że miał jmp. kontrakt, ale ten kontrakt już cessavit, i ja się de nullitate onegoż manifestuję, praecavendo sobie insubsistibilitatem onego; Najj. Majestat rozumiem, że w tym jest informowany. *Walewski zagrzewa do pilnej pracy, po nim marszałek, cała izba prosi braclawskich o ustępstwo etc.*

nie tylko od księcia jmcí marszałka, ale i od całej izby odebrał asekuracyą.

Skończywszy się tandem ta materya, magno przez kilka dni agitata motu, zaszła zgoda na rekwizycyą trzykrotnią księcia jmcí marszałka na czytanie projektu cel generalnych, który skończywszy jmp. sekretarz sejmowy, odezwał się jmp. Czacki, dowodząc, że za panowania Zygmunta Augusta roku 1578 (!) konstytucya prywatne cła tak w Koronie jako i Litwie skasowała, która to konstytucya obwarowała immunitatem województwa wołyńskiego, aby od tego, co się w domu rodzi, do żadnej nie było pociągane płacy. Instabat przytym, aby cło w Brześciu, cum summo praejudicio i ekstorsyą szlachty postanowione, zniesione było.

Odezwał się jmp. Świecicki, poseł miński, próbując konstytucyą 1717, że komora brzeska na fundamencie prawa ustanowiona, superaddendo, że jmp. podskarbi lit. in fundamento prawa mając sobie kontraktem puszczoną, inaczej temere ageret, gdyby ją pro libitu ustanowił.

Jmp. Siruć, poseł kowieński, reprezentował ichmciom, aby z tą illacyą, kiedy prowincya litewska swoje projekta czytać i prowenta skarbu swego egzaminować będzie, natenczas odezwać się raczyli.

Jmp. Wereszezyński, poseł chełmski, alegował, jeżeli cła wszystkie partykularne zniesione będą, na cło generalne pozwałal.¹⁾

Jmp. Horain wniósł, jeżeli jmp. podskarbi W. Ks. Lit. na fundamencie prawa to cło instituit, toć o to i kwestyi movere nie potrzeba, sin secus querulantes ad forum trybunału litewskiego odsyłał; na co zgody nie było.

¹⁾ N. III d.: Wielka tu dzieje się disparitas, ażeby jedne województwa ruskie cło generalne razem też i partykularne płacić mieli. Województwa ruskie, przechodząc przez Brześć, debitum płacić muszą do skarbu W. Ks. Lit., z prowincyi zaś W. Ks. Lit., takż przechodząc, na komorach koronnych nigdy nie płacą, więc prosimy, albo żeby była mutua compensatio, albo też żeby więcej na teżże komorze huic solutioni nie podlegało. Na propozycyą jmcí pana kowieńskiego, że do przyszłego sejmu, reposuit tak: sejm dochodzi i to cessare powinno. Do kontraktów przymówił się: jeżeli jmp. podskarbi litewski z cel czynić będzie calculum a niedopłaci, już in toto za kontraktem będzie ekskuzowany, gdy konstytucya eo nomine ad praesens nastąpi.

Jmp. Wereszczyński, poseł chełmski, fortiter na swoim perseverando zdaniu, cło brzeskie partykularnym nazywał.

Replikował mu znowu jmp. Horain, dowodząc, że te cła partykularnemi nazywać się powinny, które pro libitu particularium personarum bez dołożenia się prawa usurpantur. Ale ponieważ konstytucya pozwoliła kontraktem cło brzeskie jmci panu podskarbiemu lit. do sejmu doszłego, więc jeżeli ten sejm dojdzie, ad requisitionem ordinum kasowane być może.

Jmp. Węgliński, poseł chełmski, alegował, że tu nie idzie o cło brzeskie, ale bardziej o cło województwa i starościńskie, które illicito titulo bez fundamentu prawa są w Brzeskim wymyślone, aby skasowane były, upraszał.

Na co jmp. Horain interlocutorie tylko odpowiedział, że to, co jest illicitum, pro libitu introdukowane, skasowane być musi.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, pochwaliwszy księcia jmci marszałka, że cła swego w Kazimierzu i w województwie sandomirskim po wszystkich sobie miejscach przywłaszczonych ustępuje, supponował, że i wszystkie województwa tym pójdą przykładem. Dodał i to, że ci, którzy płacą w Litwie, aby cөл koronnych nie płacili et e contra.

Jmp. Horain, idąc in sensum jmci pana Skarbka, remonstrował stąd wielką tak szlachcie jako i kupcom emanare krzywdę, którzy w Brześciu Litewskim, prowadząc towary do Gdańska, wszedłszy w Koronę, drugie cło płacić muszą. Aby zaś skarb in posterum przez protekcyę nie był ukrzywdzony, te penitus zniesć radził.

Księżę jmć marszałek, nadnieszpodzianie że ten projekt nowych był kolluzji okazyą, prosił ichmciów, aby go odłożywszy, do projektu komisji przystąpili.

Powstawszy z miejsca swego, jmp. Gurowski, poseł kijowski, reprezentował, że czas cały sejmowania na tym tylko schodzi, że jeden czytać zacząwszy projekt i tego nie skończywszy, do inszych zabieramy się materyi, więc do żadnego inszego przystąpić nie chciał.

Poczym izba pauzując czas niejaki, znalazł księżę jmć marszałek sposób, że jmp. Gurowski od swojej odstąpił pretensyi i na czytanie projektu komisji zezwolił; ten gdy continuabatur, jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, ad punctum komisji zatrzymawszy się, pretendował, aby z każdej ziemi (któ-

rych jest dziesięć) w księstwie mazowieckim jeden był komisarz.¹⁾ Wszczęła się zatym magno motu między ichmciami kontrowersya, nie wiedząc jaką moc rzeczoney przypisać konfisyi.

¹⁾ N. III: Jmp. inflancki, do komisyi przymawiając się, ażeby uprojektowana aukcyja wojska relativam do sejmu miała potestatem, nie pozwalal, bo nigdyby suum effectum wziąć nie mogła: praestat nil agere, quam agere nil operosum. Jmp. marszałek: Jako zwykł zawsze dobry pórządek najpierwszym państw być fundamentem, ordo civitates condit, leges cudit, cives honorat, niechże i u nas do schyłku czasu ta będzie obserwancya, aby jeden w drugiego nie wpadał materye. Ale ordinate rozkazać sobie służyć: póki sił moich stanie, wolę ich wypełniać będę, ac tandem chcejcie swoje in unum collimare zdania, jak ma być komisya, determinative albo relative, czyli executive cum praescripta regula co czynienia. Jaka tedy wola mwm. panów i jeżeli jest zupełna zgoda? Na co in tumultu jedni zgadzali się, drudzy contradixerunt. Jmp. chełmski: Kiedy wszyscy razem mówimy, razem odpowiadamy, zrozumieć się nie możemy. Więc ja z miejsca mojego hoc sentio: pozwolić komisyi absolutam potestatem ad normam komisyi radomskiej, która lubo miała praescriptum, jednakowoż contra praescriptum wykroczyć ważyła się. Pariter i ta komisya sobie pozwolić może, ale tak praecommittere decisivam jej facultatem, gdyby non pluralitate votorum, sed libera voce vetandi wszystko to, cokolwiek juxta praesens sancitum ichmość panowie lustratores adinventabunt, concludere miała. Jmp. sędomirski (Kr. II d.: ks. Czartoryski): Komisya aby była executiva, nie jest sprawiedliwszego, i nie byłaby absolutą, ponieważ sejm stanowi prawa, (te) mają suum validum robur et executionem; pariter i ta komisya, przez sejm będąc naznaczona, powinna mieć jus exequendi juxta praescriptum, co explere powinna; et ideo, mwm. panowie, tej komisyi referenter pretendujecie być do sejmu, ażebyście to, coście ofiarowali i co jedną ręką dali, drugą odebrać mogli. Bo kiedy relative będzie constituta do sejmu, nie podobało się mnie albo też komu, używszy absolutnej władzy liberi veto, zerwać może; nie podobało się externis, zerwać mogą; nie podobało się Żydom, zerwać mogą. Ale kiedy będzie miała potestatem decidendi w podatkach tych, jako to czołowego szelężnego generalnego, pogłównie żydowskie, kwarty sprawiedliwe etc., będzie to już perficiendi opus, i nie będzie absolutą, kiedy descriptivam seu executivam mieć będzie potestatem. Jmp. bractawski pro tali forma nie pozwalal. Jmp. halicki supra decisivam komisyi potestatem nie pozwalal, obawiając się, aby prześwietna prowincya wielkopolska z innemi województwami prowincyi małopolskiej z siebie ciężar jakowy

Jedni z jmcia panem Rostkowskim, posłem łomżyńskim, relativam potestatem, drudzy z jmcia panem Jankowskim, posłem sandomirskim, decisivam attribuere jej chcieli.

I gdy książę jmc marszałek w tej cyrkumstancji generallem expiscabatur assensum, na jakaby komisją pozwolić chcieli, odezwał się jmp. Borch, poseł inflancki, perswadując, ażeby decisiva potestate bez relacyi do sejmu gaudeat, ponieważ w roku 1726 et 1736 cum clausula relationis naznaczone komisye żadnego na potym nie wzięły skutku. I z tej przyczyny na relativam nie pozwalal, mówiąc, że praestat nihil agere quam agere operosum nihil.

W którego wpadłszy zdanie jmp. Aleksandrowicz, poseł lidzki, explanavit detrimentum czasu sześcioniedzielnego dla niezgód i potajemnych machinacyi, mieniając, że curavimus Babylonem, et non est sanata: derelinquamus eam.

Gdzie gdy powtórne o tejże komisji przez księcia jmc

podatków nie znieśli, a na województwa pograniczne nie włożyli, mając już pluralitatem votorum. Jmp. podolski: Jeżeli ta komisya in materias status wchodzić nie może, więc aby była do sejmu ordynaryjnego relative, lub też sub libera voce vetandi. Jmp. marszałek pytał, jeżeliby była wola ichmcioów, aby ten projekt komisji był przeczytany. Jmp. stolnik drohicki, aby ta komisya ad normam komisji 1726, regulam praescriptam mając, co czynić ma, a zrobiwszy wszystko to, ad approbationem sejmu zachować et in casum niedojścia sejmu powinna concludere. Jmp. kaliski: Wniesiona kwestya o komisji in utramque partem ma swoje reflexye; pozwolić in toto komisji decisive jest summum periculum, pozwolić także relative summum jest periculum, ale tak separare, bo qui bene distinguit, bene docet, aby ta komisya miała potestatem decidendi w podatkach tych: czopowego szeleżnego generalnego, pogłównego żydowskiego etc.; a co zaś tangit bona terrestria, jako to podymne i łanowe, relative do sejmu. A kiedy niektórzy ichmość mocno instabant o pożegnanie marszałka, rozumiejąc, że dnia tego ono być powinno, jmp. marszałek, ledwo in clamore tanto doprosiwszy się głosu, nie czynił tak, jak Mojżesz in tumultu rzucił o ziemię tablicę prawa, ale jakąś nadzieją wsparty, azali Bóg skojarzy serca ad unionem animorum, na ten dzień, którego sejm był zaczęty, solwował sesyą na poniedziałek, etiam już i do pożegnania. Według Kr. II po Miaszkowskim jmp. gośtyński Podczaski wnosil: niech ma tę moc komisya i powagę, którą się trybunały koronne zaszczycają, t. j. albo relative albo decisive attenta oppositione unius circa legem.

marszałka nastąpiło pytanie, jmp. Gurowski, poseł kijowski, nową wtrącił materyą, że stan duchowny różnemi wymyślnemi sposobami mimo tak wiele konstytucyi dobra ziemskie alienat od stanu rycerskiego.¹⁾

Tandem książę jmc marszałek, nie słysząc directe żadnej na kwestyą odpowiedzi, jako antea, tak i teraz z tą kon-
testacyą klarygował się, że żadnej prywaty nie ma i chce być dalekim od suspicyi, explorando sensum ichmciów respektem komisyi. Na którą różni różnie zdania swoje depromendo, jedni o solwowanie sesyi, drudzy o pożegnanie ultronee się domawiali.

Widząc jmp. marszałek dla dużo opóźnionego czasu, że ta materya na dniu dzisiejszym zakończyć się nie może, solwował sesyą na poniedziałek na godzinę ósmą, zapraszając ichmciów, aby tandem jeszcze czas mając na tym dniu ostatnim in adorem Majestatis poszli.

SESYA TRZYDZIESTA SIÓDMA.

Die 14 Novembris.

Książę jmc marszałek przy zagajeniu sesyi, wielką utraconego sześćcioniedzielnego czasu żałując egzageracyą, zachęcał ichmciów, aby dzień dzisiejszy rozdwojonych serc szczęśliwym stał się początkiem i końcem, przypomniiał staropolskich Polaków sławę, którzy w pokoju od wszystkich nacyi kochani, w boju straszni przez zgodę i jedność zawsze bywali. Zaczyn upraszał ichmciów, aby przodków swoich wiekopomnej sławy idąc torem, do jak najprędzej zgody przystąpić chcieli i zlej o sobie od pogranicznych potencyi uniknęli opinii, naostatek exponendo, aby umartwionemu J. Kr. Mości sercu na tym dniu ostatnim prac swoich przynieśli solatium. A że na punkcie komisyi onegdajsza

¹⁾ Kr. II d.: Starostwa lubomskie i barskie, które referendarz koronny trzyma za królewszczyznę, rekomendował statibus, że to są bona terrestria, zaczyn aby successores Wyhowskiego, wojewody kijowskiego, mieli sprawiedliwość. Jmp. oświecimski wnosil, że na żadne projekta insze extra materiam commissjonis niemasz zgody, aż się komisya skończy. Jmp. kaliski Miaskowski chciał się protestować przeciwko jmc panu kijowskiemu, że czas nieprzyzwoitemi projektami trudni i illacye niesłuszne wnosi.

była solwowana sesya, zagrzewał ichmciów, aby finalnie, bez czyniania nowych znowu kontrowersyi, relativam czyli decisivam jej przyznali *authoritatem*. Mając zaś skrupuł, że dla krótkości czasu litewska domówienia się na projekta swoje *campum* nie będzie miała prowincya ¹⁾, zdawało się księciu jmci marszałkowi od projektów litewskich zacząć dzisiejszą sesyą.

Jmp. Horain, poseł wileński, oświadczając się, że lubo zdaje się rzecz niepodobna do zakończenia przy tak szczupłym czasie tak wielu jeszcze nieulożonych materyi, interea, aby się tylko zgodziły koronne prowincye i projekta swoje szczęśliwie zakończyły, do pożądanego jeszcze sejm że może przyjsć terminu, tuszył. Na ichmciów zaś koronnych nalegał, aby sine dispendio czasu komisyi projekt zakończyli.

¹⁾ N. III: Śmiałbym też upraszać i prześwieatnej prowincyi W. Ks. Lit., jako zwykła zawsze przykłądną zgodą *cohonestare opera consiliornm*, ażeby takóž do projektów swoich *accedere* chciała. Jaka tedy będzie wola mwm. panów, *exploro* zdania et *assensum*. Jmp. wileński: Prowincya W. Ks. Lit. nie rozumiem, ażeby in tam *angusto tempore* z projektami swemi miała się zmieścić, et in *satisfactione votis* mwm. panów póty do onych *non accedet*, póki nie będzie informowana, *quali modo et methodo* pryncypalne projekta prześwieatnych prowincyi koronnych będą skoncertowane et in *toto* ugodzone. Jmp. marszałek: Wiadomo mwm. panu, że prześwieatnych prowincyi koronnych projekt podatkowania zupełną w sobie już ma satysfakcyą, nie wiemy tedy, *quali modo et forma* projekt takowyz prowincyi W. Ks. Lit. spółnej ojczyźnie naszej jest intentowany. A kiedy trita et usitata jest *praxis*, iż głosy poselskie bywają rozdawane pierwej prowincyi wielkopolskiej, potym małopolskiej, pro tertio prowincyi W. Ks. Lit., toć już jeżeli in *particularibus observatur*, tymbardziej in *essentialibus* powinno być zachowano. Jmp. wileński ad *satisfactionem* illacyi jmci pana marszałka, biorącego a *pari* od głosów *similitudinem*, że dwa projekta prowincyi koronnych, trzeci projekt prowincyi W. Ks. Lit. być powinien, uznawał, że to tylko *regulatur* do głosów, nie do projektów, a ile tych, które *cernunt generalitatem*, jako to o aukcyą wojska, o egzekucyą tego wszystkiego, co być może in *praesenti* postanowiono, nie może tedy prowincya W. Ks. Lit. do swoich projektów *accedere* dopóty, póki nie będzie miała *illucidationem* o komisyi generalnej, jak na oną mwm. panowie, *relative* czy *decisive* zgodzicie się, a do tego, że już *anticipavit*, chcąc ich *votis placere*, w przeczytaniu projektu podatkowania. Jmp. inflancki *etc.*

Jmp. Oskierko, poseł mozyrski¹⁾, chcąc securitatem podanych przez konstytucją solidare, upraszał, aby to w konstytucją włożono, żeby zbiegłych poddanych utriusque sexus sub rigore constitutione sancito bez żadnego oddawano prawa i dysputy, w której materii oddał projekt księciu jmei marszałkowi.

Jmp. Grabowski, poseł inflancki, szukając sposobu do zjednoczenia izby, wniósł, aby dla łatwości projekt ten quinque generum podatkowania: czopowego, szelężnego, pogłównego żydowskiego, hyberny i kwarty był separowany i komisji moc dana była te wzwyż namienione podatki decisive ułożyć, łanowe zaś i podymne relative do przyszłego sejmku, dając racją, inquantum by te quinque genera nie wystarczyły na aukcyą wojska, te dopiero wziąć in supplementum.

In cujus sensum jmp. Wereszczyński, poseł chełmski, idąc, hoc adjecit, aby przeładowane dobra pogłównem były allewione.

Ponieważ izba cale ucichła, hac in suppositione odezwał się jmp. Męciński, poseł krakowski, upraszając księcia jmei marszałka, aby projekt ten nowo podany komisji opisać kazał.

Jmp. Nakwaski²⁾, poseł wyszogrodzki, akceptując zdanie

¹⁾ Kr. II: Jmp. brzeski lit. ²⁾ N. III: nie chcąc inferre injuriam czasowi, krótko się przymówił do cla generalnego, które jako wielkiej importancji, tak niemniejszej jest konsyderacji, jeżeli, jak dawniej, ichność panowie podskarbiowie (że tyle jest in summa percepti, tyle in summa expensy, nie wyrażając, in quos usus to się obraca) kalkulowali się, wielkaby była krzywda, a kiedy z dyspozycji jmei pana marszałka do skarbu W. Ks. Litewskiego był naznaczonym, uczynił relacyą de liquidandis et liquidatis antiquo more przez jmei pana podskarbiego W. Ks. Lit.: ale przecież skarb W. Ks. Lit. aukeyonował, tak i skarb koronny ut augeretur; lubo jmp. inflancki, przeszły administrator skarbu koronnego, jak najsprawiedliwsze okazał rachunki, urgentissime o to się dopraszał, aby projekt był ułożony, jak mają się kalkulować ichność panowie podskarbiowie. O komisji generalnej, czy executive czy relative być ma, nie reprobował zdania ichmciów przed sobą mówiących, ale owszem. in voto suo potwierdził, a inquantum by non sufficerunt podatki, jako to: czopowego szelężnego generalnego etc. exceptis łanowego i podymnego na zniesienie pogłównego, aby ta komisya do Rzplitej odesłała. Jmp. podolski, aby ta komisya miała potestatem etiam certis rationibus illimitatam, pozwolić nie mógł, oraz na żadną cyrkum-

o komisji jmcí pana Grabowskiego, podziękował jmcí za wynalezienie sposobu uspokojenia tej trudnej materyi. Respektem zaś skarbu Rzplitej domawiał się, aby ad dispositionem totem ichmcíów panów podskarbieh nie był oddawany. Za aukcyą skarbu jmcí panu Grabowskiemu dziękując, lepiej przypilnować ichmcíów panów podskarbieh zalecał.

Po nastąpiionych ad invicem interlokutoryach, zaprosiwszy ichmcíów ksiązę jmcé marszałek na miejsca swoje, do przeczytania projektu *commissionis* upraszał.

Jmp. Walewski, poseł sieradzki, zdanie jmcí pana Grabowskiego akceptując, to sobie *praecavit*, aby nie *impositive* łanowego i podymnego kłaść nie wazyli się.

Jmp. Sierakowski, poseł sandomirski, intulit, aby *particularitates* wszystkie ichmość na potym zachowali, a do projektu *commissionis* przystąpić raczyli. Aby zaś w zapomnienie *magnum opus* księcia jmcí biskupa krakowskiego i referendarza kor. nie poszło, zalecał J. Kr. Mości i Rzplitej¹⁾, aby w *depansach* na bibliotekę erogowanych *suffragati* byli.²⁾

Po tym głosie znowu ksiązę jmcé marszałek upraszał o pozwolenie czytania projektu³⁾, który zacząwszy, jmp. sekretarz na pretensyą jmcí pana H. Raina wileńskiego, łomżyńskich i wyszogrodzkich posłów po krótkiej lukeie wyniść musiał na izbę i *sonora voce*, aby wszyscy słyszeli, czytać.

Jmp. Czacki, poseł czerniechowski, idąc także *in sensum in puncto commissionis*, o zniesienie cła brzeskiego *fortiter instabat*.

Ksiązę jmcé marszałek, opowiadając łaskę J. Kr. Mości, *denuntiavit* o przybyciu na zamek delegowanych do izby posel-

skrypcyą, ale *presse in omnibus punctis relative do sejmu*. Jmp. sieradzki *etc.* ¹⁾ Kr. II *d.*: i eo nomine chciał czytać projekt, ale na niego nie pozwolono. ²⁾ Kr. II i III *wymieniają sumę*: 200,000 złp. ³⁾ N. III: Jmp. wileński zapraszał *in medium* jmcí pana sekretarza sejmowego do czytania i inaczej tego odstąpić nie chciał. Jmp. sekretarz, z woli jmcí pana marszałka *in solito loco suo* znajdując się, wrywał się głosem do czytania; zawsze mu *contradixerunt*, i tak musiał, równo z krzesłem jmcí pana marszałka stojący, czytać takowy projekt. Jmp. podlaski domawiał się, ażeby tam, gdzie jest dwóch posłów, jeden komisarz na generalną komisją był *electus*. Jmp. Czacki *etc.*

skiej senatorów. Informował się zaraz, jeżeliby zaszedł assensus na wprowadzenie ichmciów do izby e medio sui delegować posłów; na co zaszedłszy zgoda, naznaczył z wielkopolskiej prowincyi jmcí pana łomżyńskiego i wyszogrodzkiego posłów, z prowincyi małopolskiej jmcí pana podolskiego i czarniechowskiego, z prowincyi litewskiej jmcí pana lidzkiego i mińskiego posłów.

Których książę jmcé marszałek floridissimo eloquio przywitawszy, na miejsce zaprosiwszy, dał głos jmcí księdzu biskupowi plockiemu, który w głosie swoim niewymowne J. Kr. Mości utęsknienie do złączenia się izby poselskiej z senatem oświadczył. Zachęcając zaś ad coadunationem rozdwojone serca, reprezentował, co za nieszczęścia inermem manent patriam, wyrażając, że na zgodzie i na żołnierzu cała wszystkich nacyi, jako na najmocniejszym filarze, requiescit moles. Aby zaś dalej malignitate discordiarum dobrośliwe J. Kr. Mości nie martwiło się serce, upraszał accelerare ad ea, quae sunt salutis.

Jmp. wojewoda podolski, licząc dowodów wiele verae sollicitudinis około dobra pospolitego J. Kr. Mości, miłości ku nacyi, pochwaliwszy także księcia jmcí marszałka niesfatygowane dla Rzplity usługi, upraszał izby poselskiej do jaknajprędszego złączenia się z senatem.

Jmp. kasztelan smoleński, tusząc sobie niepłonną legacyi swojej nadzieję, krótkie ichmciom do jedności uczyniwszy apostrophe, upraszał także o jaknajprędze złączenie się z senatem.¹⁾

Książę jmcé marszałek, dziękując imieniem całej izby ichmciom panom senatorom delegowanym, do refleksyi całej podawał izbie, że ponieważ starsi bracia dla prędkiego naklonienia i powitania się z sobą do izby poselskiej fatygowali się z delegacyą, aby więc czasu nie trawić, serca pańskiego in dubio tak długo nie zostawiać, krótko od siebie wspaniałych sentymentów dawszy rezolucyą, tak do powitania J. Kr. Mości, jako ad tenerimum amplexum starszych braci swoich pośpieszali.

Po odejściu ichmciów panów delegowanych senatorów, ex-

¹⁾ Cały tekst mowy w Kr. II; bardzo obszernie podana treść przemówień wszystkich trzech senatorów i marszałka w N. III.

quirebat sensum książę jmc marszałek, czyli do czytania projektu komisji, czyli do czytania projektów prowincji litewskiej zechcą accedere.

Jmp. Wołłowicz, poseł słonimski, reflektując ichmców, aby jactura sejmu terazniejszego w płacz nam albo dzieciom naszym nie obróciła się, oczywistym groził ojczyzny i wolności upadkiem i pobudzał do jedności serca ichmców chwiejące się, cudzym nadęte duchem; wspominał antecesorów sławę, któraby każdego do większego wolności kochania pobudzać mogła, której utrzymanie nie na słowach naszych, ale na żołnierzach zawisło, dowodził.

Jmp. Wolski, poseł sendomirski, animando ichmców do zgody, aby unikając strasznego sądu Boga, niepotrzebnymi nie bawiąc się materyami, do czytania projektu komisji przystąpili i ten, jako zdrowy et sine praeaggravatione proponowany, podpisać zezwolili projekt.

Jmp. Jałowicki, poseł kijowski, powołując się na większą refleksją jmc pana Wolskiego, nie zabierając krótkiego czasu, który im jeszcze superest, o podpisanie komisji domawiał się, rekomendując jmc pana Prażmowskiego, starostę mszczonowskiego, aby był łaską i wielowładną protekcją J. Kr. Mości w interesach swoich wsparty.

O co i jmp. Miaskowski, poseł kaliski, enixissime izby upraszał, aby, porzuciwszy prywatne swoje interesa, do tego colli-mare chcieli, na czym całość ojczyzny zawisła.

Poczym nastąpiwszy kontrowersye między ichmciami panami posłami (*izba*) circiter pół godziny w inakcja była.

Zaprosiwszy jmp. marszałek na miejsca swoje ichmców panów posłów obligującami słowami, aby ichmość, porzuciwszy omnes particularitates, ad seria się zabierali, jmp. Nakwaski, poseł wyszogrodzki, przymawiając się ad casum melioracji projektu, pretendował z każdej w księstwie mazowieckim ziemi jednego na sejmikach relationis obrać komisarza.

Jmp. Skarbek, poseł halicki, in certis contribuendi modis pozwalał ichmciom panom komisarzom attribuere decisivam potestatem, in incertis zaś relativam, a to na fundamencie głosu jmc pana Grabowskiego.

Jmp. Miaskowski, poseł kaliski¹⁾, miłością ojczyzny do jedności umysłu i serca ichmciców wiodąc, wytykał na oko od roku 1739 consecutive tak wiele irritu eventu rozeszłych sejmów z przyczyny sąsiedzkiej nieżyczliwości, a bardziej domowej niezgody. Nakoniec sciscitabatur assensum imieniem prowincyi wielkopolskiej, jeżeli ruskie województwa pragną, tedy junctis viribus agrariam contributionem zarówno z innemi przyjąć powinny, i dla snadniejszego ku tej materyi naklonienia upraszał księcia jmci marszałka intermediam księcia jmci prymasa adire auctoritatem; jeżeliby zaś niejaka w tym punkcie miała obviare kontradykeya, tedy tę materya w reces oddalić, a na projekta zgodnie ułożone i podpisanie przynajmniej zezwolić ichmcicom ruskim życzył.

Jmp. Tarło, poseł podolski, ad certam et infallibilem summam do przyszłej komisji miał się decisive, względem zaś łanów novae adinventionis sposobów regulować się do przyszłego sejmum relative.

Jmp. Miaskowski, poseł kaliski, coactus ichmciców haličkih, braclawskich, chełmskich kontradykejami, domagał się przynajmniej takiego od ichmościów projektu, żeby go sami sobie pro sensu et arbitrio suo napisali, na który i on pozwolić deklarował.

Po nim jmp. Wereszczyński, poseł chełmski²⁾, gałac

¹⁾ Kr. II: *Miaskowski mówił, że póki królowie z senatem o nas radzili, póty dilatabant granice, zaś ordo equestris crescente in immensum libertate przejął prawie wszystkie rządy na siebie, tak zaraz obszerne poczęły odpadać prowincye a corpore Rzplitej. Rozszedł się sejm grodzieński przez fakeye zagranicznych, którzy nas imbelles columbas mieć chcą: podobny podobno koniec i terażniejszy sejm mieć będzie przez niezgody nasze.*

²⁾ N. III: Jmp. chełmski pro principali objecto rozumiał być projekt cla generalnego, bo komisya wszystko to exequetur, co będzie in praesenti postanowiono, i co juxta praesens sancitum ichmość panowie lustratores adinventabunt; jeżeliby tedy clo generalne subsequi miało, requirebat ante omnia, aby do onego instruktarz był opisany, bo dawszy potestatem ichmcicom panom podskarbin. imponent to (co) chcą; tak już ażeby wszelkie prywatne myta były zniesione. Względem zaś komisji przymówił się, pozwalając na to, jak jest, in aliquibus decisive, in aliquibus relative do sejmum, salva hac conditione, że inquantum by non

na zniesienie cła brzeskiego, na cło generalne nie pozwalał, jeżli te particularitates skasowane nie będą.

Potym continuabat projekt, gdy jmp. Zieliński, poseł płocki, względem komisarzów szedł in sensum jmci pana Nakwaskiego.

Fortiter zatym uderzyli ichmość panowie posłowie podolscy tak na cło sendomirskie, jako i brzeskie litewskie, aby per totum zniesione było. Ta dysceptacya niemały czas trwała. Tandem, gdy tenże ulterius continuabatur projekt, circa multifariam księcia jmci marszałka quaestionem jednomyślna ichmciów koronnych zaszła zgoda. Z tego jednak projektu ichmość litewscy z jmcią panem Horainem, posłem wileńskim, mniej byli kontenci, widząc tak znaczny skarb litewskiego deces przez zniesienie cła generalnego w Brześciu Litewskim.

Jmp. Walewski, poseł sieradzki, względem tegoż cła generalnego objaśnienia projektu pretendował, ażeby tak dla Korony jako i Litwy był ukontentowaniem, i gdy omnes semotae były difficultates et universalis na projekt ichmciów koronnych accessit assensus, książę jmci marszałek, powszechnej zgody powinszowawszy, upraszał ichmciów litewskich o swego czytanie projektu, ichmość zaś litewscy z jmcią panem Sapiehą, posłem słonimskim, wzajemnie księcia jmci marszałka upraszali pytać się, jeżli generalna na projekt koronny zaszła zgoda. Hoc peracto jmp. Sieheń, poseł wołkowijski, do niczego przystąpić asekurował się, jeżeliby cło brzeskie in suo esse utrzymane nie było,

sufficerent zebrane in computum sumy z tych podatków: czopowego szelężnego generalnego etc. exceptis łanowego i podymnego na zniesienie pogłównego i ankeyą wojska, ta komisya nie ma już wchodzić in nullam dispositionam ordinandi, ale już to suspendere do trzech stanów Rzplitej na sejm. Jmp. podolski pozwalał na komisję generalną decisive certis conditionibus circumscriptis, ekscypując sobie czopowe szelężne generalne relative do sejmu. Jmp. wileński praecustodivit, ażeby sub hoc articulo zniesienia cel prywatnych publico bono, publicae legi (*sic*) et boni ordinis inversionem non adferamus, bo jako taż publica lex 1717 anni tak mieć chciała, ażeby była in usus publicos komora brzeska, toć pro privato brać się nie może, bo tangit publicum, circa suum robur et esse zachować ona upraszał. Jmp. podolski etc.

przeciwko któremu multi insurrexerunt¹⁾. Ac tandem świeża wkroczyła materya przez jmcí pana Działyńskiego, posła poznańskiego²⁾, pociągającego ichmciów ruskich ad aequalitatem podatków z prowincją wielkopolską, któremu jmp. Skarbek odpowiedział, że województwa ruskie pro possibilitate sua, co tylko mogły contribuere, deklarowały.³⁾

¹⁾ Kr. II d.: Jmp. wiski Mikucki pytał się, jeżeli zniesionego głównego jest osobny projekt. ²⁾ *Całą mowę przytacza Kr. III.* ³⁾ N. III: Jmp. halicki, będąc ac tandem supersuasus, pozwolił na ten projekt. Jmp. podolski, aby komisya generalna nie wdawała się in materias status i czopowe szeleżne aby było relative do sejmu, przymawiając się, względem cła brzeskiego produkował prawo, że tylko do lat dwóch currere było powinno. Jmp. podolski, drugi kolega, asseruit: Ponieważ ad generalitatem aukcy wojska requiritur fundusz dla niego, więc (*gdy*) cło generalne, certum et infallibile(*m*) fundusz przynoszące, subsequi będzie mogło, wszystkie tedy prywatne, jako to i myto brzeskie powinno być zniesione, et in hoc puncto upraszał prowincyi W. Ks. Lit. o rezolucyą. Jmp. wileński, dziękując za pokazanie prawa ichmciom panom podolskim, że się z onego sufficientissime informował, iż nie tylko inne konstytucye, ale też i te same prawo komorę brzeską aprobowало i ubezpieczyło, nie może już tedy nikt arguere, że są prywatne i dalej ad resolvendos scrupulos ichmciów panów podolskich z onego wyczytał, iż ta salwa: „do przyszłego sejmu“ non regulabatur do komory brzeskiej, ale do wybierania podatków. Jmp. kaliski upraszał jmcí pana marszałka, aby jeszcze się spytał ichmciów panów podolskich, jeżeli odstąpią swojej kontrydykcyi albo nie, bo tylko pluralitas verborum, non votorum zostawała; sinsecus nie pozwolili, instabat o pożegnanie. Jmp. marszałek: Gdybym mógł co wyżebrzeć w łaskawych sercach ichmciów, abym się nie zdał być naprzykrzonym, pozwoliłem czasowi, gdyby nieco et rationibus et temporibus victi zostali; a kiedy już dogorywa, dopływa czas publicznego dobra, quo nil pretiosius, zaklinam na miłość Pana Boga, na miłość ojczyzny, na honor samychże wmpanów, ażebyście już chcieli przystąpić ad mitiora. I pytał, jeżeli jest uniwersalna zgoda na projekt przeczytany. Ichmość panowie podolscy, będąc już convicti omni ratione, na ten projekt zgodzili się, który natenczas jmp. marszałek podpisał, et contestando, kiedy nam po tylu iniquo fato rozeszłych sejm terażniejszy Bóg błogosławić raczy, gdy już projekta prowincyi koronnych zostały uspokojone i ręką moją podpisane, nil tedy restat nam więcej, jako upraszać prześwieatnej prowincyi W. Ks. Lit., aby do swoich accedat projektów. Jmp. mozyrski *etc.*

Książę jme marszałek universalem na projekt expiscabat assensum, którego gdy iterum atque iterum non denegabant¹⁾, tenże sam projekt cum deputatis podpisał i do czytania projektu litewskiego przystąpić dysponował się, lecz jmp. Oskierko, poseł mozyrski, dawniejszą swoją przypomniawszy prekustodycya, chciał, aby o sądy pograniczne i zbiegłych poddanych zaraz immediate po koronnym projekcie jego projekt był do konstytucyi przyjęty i podpisany.²⁾

¹⁾ **Kr. II d.:** Jmp. Niegolewski wnosil, aby się książę marszałek spytał ichmcioów panów ruskich o kategoryczną rezolucyą, czy odstąpią od swego uporu albo nie, którzy tylko cyframi chcą dopomódz do aukcyi wojska et non unitate animorum. Pozwolili ichmość na wszystkie genera podatków, teraz zaś znowu ekscypują czopowe i szeleżne: niech lepiej ichmość powiedzą, że wcale sejmu nie chcą. Jmp. Grabowski: Wniosłem tu, aby separare genera podatków i żeby quinque sortes podlegały decisioni komisyi, dwie zaś podymnego i łanowego niech należą do sejmu relative przyszłego. Jeżeli ichmość pozwoli, toć jeszcze spes jakakolwiek może być, jeżeli zaś nie, nihil restat, tylko pozegnać. ²⁾ **N. III:** I kiedy in posterum, przez czas niemaly sola vanitate tractati, powstałi z miejsc swoich, tumult wielki i rumor wszczął się. Ac tandem jmp. marszałek, zaprosiwszy na miejsce swoje, upraszał ichmcioów, aby in turbido rzeczy nie robili, ale distinctim, non tumultuatim, ponieważ już dwa projekta są zakończone, do trzeciego, cla generalnego, accedere chcieli. I był potym czytany. Jmp. sędomirski na zniesienie cel prywatnych pozwalal, na te zaś, które prawami i konstytucyami są opisane, jako to na clo sędomirskie, ullatenus nie pozwalal, i gdy in subsequens różne particularitates wniesione bywały, szczególnie dla zagajenia czasu, jmp. łączeycki (**Kr. III d.:** Walewski) cale był u siebie wątpliwej myśli, czyli sejm do terminu dążący, czyli jeszcze początek biorący, kiedy niektórzy ichmość involabant in materias privatas, publiczne zaniechawszy; jako tedy upraszał, aby od onych desistant, tak do niczego przystąpić nie chciał, aż prowincya W. Ks. Lit. ze swojemi concurret projektami. Jmp. Święciecki miński oświadczył się, że zwykły omnia vota suos habere deos: kiedy prześwieitnych prowincyi koronnych projekta już są ufacylitowane, accedere powinniśmy do projektów W. Ks. Litewskiego, ale dum sero agitur, non serio agitur: jakim sposobem one zaczynać mamy, prosimy mwm. panów o informacyą. Myśleć należy o sposobie czytania, ale sero medicina paratur, cum mala per longas invaluere moras, kiedy nam już i same światło ubiega, tenebras discordiarum zostawiwszy; ale jeżeli kto

Na co gdy ichność kijowscy nie pozwalali, magno motu agitabatur kontrowersya. Po tym projekcie jmp. Ossoliński, poseł nurski, z kalkulacyi i administracyi ojca swego do łaski podał kwit projective napisany cum desiderio, aby był przyjęty i podpisany.

w ciemnościach czytać może, permitto temu. Jmp. inflancki: Ponieważ projekt cła generalnego prowincyi koronnych jest zatamowany na ciele brzeskim litewskim, więc nie może być rezolwowane inaczej, tylko że prześwietna prowincya W. Ks. Lit. z projektów swoich dostateczne wynaleźć zechce sposoby. Jmp. marszałek: Nieszczęśliwe to myto czyli cło generalne, na którym tota moles szczęśliwości naszej rozbijać się będzie! Więc determinujcie się, mwm. panowie, jedną przed się wziąć rezolucyą, czyli ten projekt do projektu W. Ks. Litewskiego zachować, czyli też na onego finaliter zgodzić się. Jmp. wileński: Namienił tu jmp. łączyci mwm. pan, że w ubiegłym czasie czasu szuka, ja mówię, że po czasie, bo go już nie znajduje. Nie biorę na siebie provinciam W. Ks. Lit., lubo mówię in defensione onej, praecustodiendo, że jako też prowincya W. Ks. Lit. utrzymuje integritatem skarbu W. Ks. Litewskiego, tak ażeby sub articulo zniesienia cel prywatnych nie poniosła aliquam indemnitate, wcześniej praecaveo. A gdy wielu ichmciów praecesserunt głosy o pożegnanie, i kiedy już tumultuati et obfuscati atra caligine noctis nie już czynić nie mogli, jedno tylko otiosi zostawali, jmp. marszałek, utrzymując się jeszcze w czasie, azaliby jakowej w łaskawych sercach ichmciów nie wykołatał nadziei, z tym się klarygował: Quid me vultis facere? Upraszał oraz o rezolucyą, jeżeliby pozwolili na świece albo nie. Na co sonora voce, że jest przeciwko prawu, okrzyknawszy, nie pozwalali. Jmp. marszałek, widząc obduratum cor Pharaonis, że go sama siecitas sił ojczyzny zmieknąć nie potrafiła, z wielką i niewypowiedzianą ekspresyą doloris świadczać się, iż przyszedł czas nieszczęśliwy, którego infelix exitus acta probat: wybija smutnym tonem nakrecony zegar na utrzymanie całości dobra pospolitego i na obserwancyą praw, swobód i wolności nieszczęśliwą godzinę; করেন czy to malevolentia fatorum czyli hominum na kółko lethalis signi przekrecony; kto był tego przyczyną, ultor sit a tergo Deus. Upraszał wszystkich ichmciów, ażeby in posterum testes byli szczerzej jego aplikacyi in usus publicos, prawdziwej oraz i niezmyślonej ochoty, aby tot saeculorum opus w jak najpożądalszym pomyślności widzieć mógł skutku. Żegnał et in viam pacis pulchrae comitantibus przydał apreakcyą: Quaequae sint vobis vota, secundet Deus, a kto był okazyą niedojścia sejmu, diabolus sit a dexteris ejus.

Similiter jmp. Bleszyński upraszał o kwit generalny kilkunastu tysięcy czerwonych złotych dla sukcesorów jmei pana Moszyńskiego, podskarbiego kor., mieniać, że też sumę pozostałą liquidi debiti jejmość pani Moszyńska chce oddać ad usus et dispositionem Rzplitej, na co wszystkich ichmciców zaszedł assensus.

Wtym razie jmp. Walewski, poseł sieradzki, o czytanie projektu ichmciców litewskich dopraszał się, dając racją, że bez zakończenia finaliter trzeciej prowincyi interesu izba poselska z senatorską złączyć się nie może.

A gdy sera nox nastąpiła, tak że sami siebie ichmość panowie posłowie rekognoskować i wyrozumieć nie mogli, kto iścia ad visionem beatificam, kto czytania projektu litewskiego, kto pożegnania pretendował, zatym jmp. Święciecki, poseł miński, o świece dopraszał się.

Na co gdy wszyscy ichmość ultra mentem prawa pozwolić nie chcieli, junctis vocibus o pożegnanie księcia jmei marszałka dopraszali się, który, słysząc ku temu unanitem ichmciców voluntatem z ekspresją straconego czasu bez żadnego erga bonum publicum pożytku, za konferowaną sobie łaską podziękowawszy, pożegnał ichmciców hac adjecta benedictione: stet in agone diabolus a dextris ejus, kto jest okazyą rozejścia się tego sejmu.¹⁾

¹⁾ **Jag.:** Sedeat diabolus a dextris ejus. Ja zaś schylam tę łaskę, którą z łaski wmpanów na początku tego sejmu podnosił, dziękując za respekt serc braterskich; *podobnie* **Kr. III. N. F. kończy wyrazami:** a dextris ejus; **Dr. dodaje:** Et sic abiiverunt omnes; **Racz. zamyka dyaryusz w sposób niemal identyczny z Cz. I i II. Paw.:** mareschalcus, finem comitiis imponendo indolendoque super iniquis fatis publicae, felicitati invidentibus, valedixit et gressum dimisit hora prope media ad sextam.

D O D A T K I.

Uniwersał na sejmik poselski.¹⁾

August Trzeci z Bożej Łaski Król Polski, Wielki Książę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmujdzki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Podlaski, Inflancki, Smoleński, Siewierski i Czerniechowski, a Dziedziczny Książę Saski i Elektor etc., etc., etc.

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, mianowicie Najprzewielebniejszemu w Bogu, wielmożnym, urodzonym senatorom, dygnitarzom, urzędnikom ziemskim, grodzkim i wszystkiemu rycerstwu województwa łęczyckiego, uprzejmie i wiernie Nam miłym, przy ofiarowaniu łaski Naszej Królewskiej do wiadomości podajemy.

Najprzewielebniejszy w Bogu, wielmożni urodzeni, uprzejmie i wiernie Nam mili. Niepojęta niedoszłego ostatniego sejmu nieszczęśliwość, jak wielkim żalem ojcowskie Nasze przeraziła serce, jak przykrą zebranych na stratę drogiego czasu i na zepsucie tak zbawiennego dzieła okoliczności zostawiła pamiątkę, jużemy zacnym województwom, ziemiom i powiatom uniwersałami Naszemi, donoszącemi o potrzebie odjazdu Naszego z Królestwa, dostatecznie oznajmili. A jako ściśle jawnych zawsze spraw Naszych dla Rzplitej roztrząśnienie czyni Nas wolnym

¹⁾ *Kopia rękopiśmienna przy Cz. II; poprawiliśmy i uzupełniliśmy datami swój odpis według niemal identycznego drukowanego egzemplarza w Arch. Głównem Warszawskiem, Obl. Grod. Łęczyc. ks. 26, str. 361.*

i bezpiecznym na sumnieniu od wszelkiej niepomyślnego skutku przyczyny, tak wątpić nie pozwala, że cośmy natenczas rzetelnie oświadczyli, sprawiedliwą u wszystkich, rozsądnie rzeczy miarkujących, znalazło uwagę. Mamy po sobie oczywiste dowody nie tylko objawionej chęci, ale i prawdziwego względem utrzymania sejmu z Naszej strony starania. Każdy je uzna, kto tylko przypomni i zważy, jak szczerą i nieustającą usilnością przykładaliśmy się do wszystkiego, cokolwiek powszechnemu pragnieniu dogodzić mogło. Skłanialiśmy się ochotnie do wszelkich wynalazków, które zbawiennym dla ojczyzny zamysłem zdawały się być najprzyzwoitsze. Zostawiliśmy zgromadzonemu Stanom Rzplitej na woli, czyli aktualną albo ewentualną ustanowić aukcyą wojska, do której wszyscy żarliwość wielką, lubo niektórzy, żal się Boże! podobno tylko powierzchowną pokazywali. Objąśnione w propozycjach od Tronu Naszego gwałtownych potrzeb Rzplitej przełożenia, powtórzone przez usta godnych senatorów i wodzów obojga narodów izbie poselskiej, do zgody i jedności namowy i perswazy, same własnej osoby Naszej przez cały czas sejmowania poniesione trudy i fatygi są nieomylnym znakiem statecznego w Nas przedsięwzięcia, żeśmy wyrażone w instrukcyach od województw, ziem i powiatów całego narodu żądania szczerze i całym sercem popierać byli zawsze gotowi. Zgola nie zaniedbaliśmy żadnych sposobów do zupełnego tej ojczyzny uszczęśliwienia. I cóż więcej mogliśmy czynić nad to, cośmy czynili? Ale émiła jednym oczy nienawiść, że widzieć nie chcieli Naszego o dobro pospolite usiłowania; w drugich podniecała płonne zarzuty, wynajdowała opaczne porozumienia, jakobyśmy dla własnego tylko pracowali interesu i za pierwszy cel mieli obmyślenie swego, a nie Rzplitej bezpieczeństwa; jakobyśmy państwo Nasze dziedziczne zaślónić i ciężar wojenny na Królestwo Polskie zwalić zamysłali. Niechże teraz obaczą, jak się na swoim omylili mniemaniu; niech się wstydzą, że wyszukany próżnej bojaźni kształtem przeszkodzili do utrzymania sejmu, że tak marnego na dopięcie szkodliwych dobru pospolitemu zamysłów swoich zażyli pretekstu. Pokazał czas, wyjąwił skutek, że nie było w myśli Naszej, co niesłusznie udawać i złośliwie głóścić śmieli. Wstrzymywaliśmy własnymi siłami srozącą się na państwo Nasze dziedziczne nawałność, nikogo nie miesząc do kłótni, w sprawiedliwej tylko obronie z Naszej strony zostającej; owszem, zabiegając, ażeby była podo-

bną burza granic królestwa tego nie dosięgła, woleliśmy wzniecony ogień w samych początkach, lubo nie bez znacznej szkody Naszej, przygasić, aby mu się dalej nie dać było rozprzestrzeć. Wpółśród zaś samego upału wojennego nie szukaliśmy schronienia i bezpieczeństwa w królestwie Naszym, unikając okazji do najmniejszego podobieństwa, żeśmy Rzplite w wojnę wprowadzić chcieli. I to jest rzetelne niewinnych spraw Naszych w tej ostatniej okoliczności wyznanie. Jeżeli kto dalej w rządy królestwa niezazdrosnym okiem wejrzeć pragnie, przyznać musi, że od początku panowania Naszego o tośmy się zawsze i jedynie starali, ażeby przez utrzymanie spokojności publicznej i wczesne odwrócenie powstających na zamieszanie zamachów każdy pewne mógł mieć w domu swoim bezpieczeństwo. Powinniśmy zaiste Królowi Królów i Bogu Zastępów nieśmiertelne dzięki, że dobre intencje Nasze pobłogosławić i pożądanym dotychczas skutkiem udarować raczył. Prosimy oraz tego Pana, którego władzą i wszechmocnością świat stoi, ażeby tę ojczyznę, nad którą nie miłszego nie mamy, od wszelkich na zawsze zachował przeciwności; a co z obowiązku Naszego być uznajemy, wszystko chętnie pełnić przyrzekamy. Nie godzi się albowiem spuszczać tylko na Opatrzność Boską, a z siebie nic nie czynić i pozwolonych przez nią do własnego szczęścia zaniedbać sposobów. Kto zaś niebezpieczeństwa nie strzeże i nie odwraca, kiedy może, bardziej kusi Pana Boga, niż w nim ufa. Niedosyć jeszcze i na tym, że my z Naszej strony jak najusilniej starać się będziemy; nie w Naszej samej jest mocy zupełne i długotrwałe ojczyzny uszczęśliwienie; trzeba koniecznie, ażeby Stany Rzplitej własnej także przyłożyły pracy i jednostajnym umysłem Nasze wspomagały starania. Wszak niemasz nic trudniejszego, owszem przykrejszego, jak niechcącego leczyć, dobrowolnie ginącego ratować; podobnym sposobem daremne byłyby Nasze o dobro pospolite zabiegi, gdybyśmy potrzebnej z drugiej strony nie znaleźli łatwości. Nie chciano na przeszłych trzech sejmach pozwolić należytego zranionej ojczyźnie opatrzenia, odrzucano wszelkie do ratunku sposoby; widzimy oczywiście, że coraz bardziej słabieje, że na siłach szwankuje; niech przynajmniej teraz w lepszym będzie staraniu, aby się z czasem i przez zaniedbanie tak choroba nie wzmogła, że po tym żadne lekarstwa nie pomogą. My wprowadzić nic w tym nie mamy, gdy życzymy utrzymania sejmów, prócz jedynej pociechy

z całości państwa tego, rządowi Naszemu od Boga powierzonego. Szczęśliwość jego tak jest z Naszą złączona sławą, że kto jej ubliża, tamtej krzywdę czyni, a oraz sobie samemu szkodzi. Najbardziej ubolewać musimy, że to królestwo, do którego przy pracy Naszej i w tak pięknym prowincyi położeniu samo cisnęłoby się szczęście, które przy tak znacznej kraju obfitości i łatwych do wszystkiego sposobach możnaby i bogactwy napęłnić, i bezpieczeństwo do zażywania darów Boskich obmyśleć, niesfornością sentymentów idzie w dalszą ruinę. A lubo po daremnych przez tyle już lat staraniach i troskliwościach Naszych, po tak częstych bez skutku zawodach ledwieby wątpić całę nie trzeba o pomyślniejszych w przyszłym czasie okolicznościach, i raczej na los szczęścia wszystko puściwszy, pozwolić pracom Naszym spoczynku, przecież wkorzeniona w Nas ojczyzny miłość nie każe jeszcze ostatniej tracić nadziei, że się sami synowie jej kiedykolwiek postrzegą. Tą napęłnieni ufnością, zapomnieliśmy właśnie o wspaniałych i widocznych, które dla nas gdzieindziej okoliczność czasów sporządzała, pożytkach. Tak jest mocne Nasze do królestwa tego przywiązanie, tak serdeczna do ulubionego narodu polskiego przychylność, żeśmy już drugi raz, lubo były różne i znaczne do tego pochopy, żadnych nie czynili kroków, nie pokazywali starania o koronę cesarską z tej najbardziej przyuczyny, abyśmy, nie będąc nazbyt roztargnieni sprawowaniem rządów z dostojnictwem cesarskim złączonych, z tym większą pilnością poświęcone tej ojczyźnie myśli i chęci Nasze wykonać mogli. Dajemy i teraz niewątpliwy tej skłonności dowód, kiedy przy nadchodzącym znowu czasie, w którym może Rzeczpospolita przeszłe nagrodzić opuszczenie, porzucamy dla interesów królestwa tego pilne państw Naszych dziedzicznych sprawy, dla których mielibyśmy słuszne przyczyny dłużej się tam bawić; jako dotychczas i względem powtórnego w cesarstwie należącego nam namiestnictwa i z okazji wojny zatrzymać się przeciwko woli Naszej musieliśmy. Zachowując oraz prawo i czyniąc zadosyć obowiązкови Naszemu, składamy sejm ordynaryjny sześci niedzielny według alternaty w Warszawie na dzień III miesiąca października roku terażniejszego MDCCXLVI przypadający; sejmik zaś przedsejmowy Uprzejmościom i Wiernościom Waszym na dzień XXII miesiąca sierpnia, a generał na dzień XII miesiąca września roku tegoż naznaczamy. Niechże ten tylko cel będzie obrad publicznych

Uprzejmości i Wierności Waszych, ażeby przez wynalezienie dostatecznych sposobów do jak najlepszego domowego rozporządzenia, do z bogacenia kraju, przyczynienia sił Rzeczypospolitej, a tym samym ubezpieczenia od niepomyślnych zewsząd przypadków, ogłoszona z ozdób swoich ojczyzna do dawnej mogła przyjsć sławy i szczęśliwości. Ponawiamy Uprzejmościom i Wiernościom Waszym usilne reprezentacye Nasze; nie przestajemy zagrzewać ich miłością ojczyzny, uwagą własnego szczęścia i pożytku, ażeby w instrukcyh od zacnych województw, ziem i powiatów nic się nie znajdowało, coby do tego końca jakakolwiek przeszkodą być mogło. Na tym zaś wiele należy, aby urodzeni posłowie umiejętnością praw Rzeczypospolitej, wiadomością domowego swoich województw gospodarstwa, a nadewszystko żarliwością o dobro pospolite zaleceni, z niezmyśloną do utrzymania sejmu intencją przyjechawszy, jednostajnie, zgodnie, szczerze o zbawieniu tej ojczyzny, z wypełnieniem konstytucyi o porządku sejmowania, myśleć i radzić chcieli. Naostatek o to i My z szczerego afektu mocno nalegamy, i kochana ojczyzna obowiązuje, prosi, wymusza, ażeby partykularna nienawiść nie miała do izby poselskiej, a dopieroż do senatorskiej przystępu; niechaj prywatne z jakiegokolwiek przyczyny pochodzące względy publicznym ustąpią potrzebom; a jeżeli co zgrzeszą synowie, niech za to niewinna nie odpowiada ojczyzna, niech dla czyjej w osobności niechęci Rzeczpospolita nie ponosi uszczerbku. A tak gdy wszyscy w przywróconej wzajemnie między sobą poufałości, za ręce się wzięwszy, przezorne zdania swoje z Naszemi zjednoczą sentymentami, mamy dobrą nadzieję, że zbawienne tego sejmu obrady pożądaną, którego serdecznie życzymy, otrzymają skutek. Ten zaś uniwersał, aby do wiadomości każdego doszedł, po grodach, parafiach i miejscach zwyczajnych publikować zlecamy, a dla lepszej wiary i uwagi, ręką własną podpisawszy, pieczęcią koronną stwierdzić rozkażaliśmy. Dan w Wschowie dnia III miesiąca czerwca Roku Pańskiego MDCCXLVI, panowania Naszego XIII roku.

Instrukcja

urodzonemu postłowi od J. Kr. Mości P. N. M. na sejmik województwa nowogrodzkiego, dnia 22 miesiąca sierpnia roku Pańskiego 1746 przed sejmem ordynaryjnym sześcioniedzielnym przypadający, dana z kancelaryi wielkiej W. Ks. Litewskiego w Schowie dnia 3 miesiąca roku Pańskiego 1746.¹⁾

Po niedoszłych nieszczęśliwością czasów czyli niesprawiedliwością i winą ludzką trzech sejmach, czegoby dalej obawiać się albo spodziewać trzeba w tak nieubezpieczonym i nieopatrzo-nym stanie Rzplitej, bez obrony, bez rady będącej, każdy z oby-watелów królestwa tego, rozsądnie przeszłe i terażniejsze rzeczy zważający, łatwo pomiarkować może, bo każdego zarówno szczę-ście lub nieszczęście publiczne dotyczyć powinno, każdemu po-wszechnie dobro dla własnego w osobności pokoju i bezpieczeń-stwa miłe być musi. Obawiać się słusznie niepomyślnych kon-sekwencji, kiedy, zostając dłużej w tym nieporządku, w tak wiel-kim niedostatku wszystkiego, co należy do ubezpieczenia i zasłony granie od wszelkich przypadków w tak srogim оголоczeniu i nie-gotowości, nie mamy prawie nic, nad czymbyśmy nadzieję naszą pokładać mogli. Jeżeli albowiem sami o sobie nie dbamy, ani o własnym bezpieczeństwie myśleć chcemy, póki czas i spokojność służy, któż się o nas starać będzie, kto w nagłej potrzebie doda pomocy, uważając, że przy słabości i roztargnieniu naszym nie może sobie wzajemnej od nas i skutecznej obiecywać życzliwości? A do tego już nierychło na gwałt wołać, gdy nieszczęście, otwar-temi wszedłszy wrotami, rozgości się i wszystko opanuje. Nie-rozumny taki gospodarz, który, gdy przyległa goreje ściana, spo-kojnie zasypiając, nie czułby żadnej gotowości do zatrzymania szerzącego się pożaru, aleby czekał, aż zawzięty ogień, naby-wszy coraz większej mocy przez zburzenie pobliskich gmachów, dom jego własny ogarnie.

Należy do przezornego w każdym państwie rządu wczesna i czujna na wszystkie strony ostrożność. Przez dobre najpierwej wewnątrz w kraju opatrzenie, a potem dla większego bezpieczeń-

¹⁾ *Archiwum Ordynacji Nieświezkiej, Dokumenty history-czne, teka XVII.*

stwa, gdyby domowe siły nie były zdolne do wstrzymania przeciwniej nawałności, przez roztropne upewnienie przyjacielskiej w przypadku przychylności, jako zaś nikt się dla cudzego interesu narazić i podać w niebezpieczeństwo nie chce, jeżeli w oświadczeniu życzliwej dla drugiego chęci pewnego i oczywistego dla siebie nie obaczy zysku, tak przeciwnym sposobem, kiedy się w takiej porze ustanowimy, że i sami krzywdy sobie uczynić nie damy i sąsiadom pożytecznymi być możemy, natenczas nie tylko ochoczych na zawołanie znajdziemy, ale sami z przyjaźnią swoją szukać nas będą. Wszystkie sprawy i różności, którekolwiek zobopólnie zachodzą, łącniej nam przyjdą. Tym okazałszą sobie powagę i wzgląd w nich sprawimy i ojczyźnie naszej dawną sławę i godność przywrócimy.

Starał się J. Kr. Mość P. N. M. przez cały czas panowania swego, ażeby był królestwo to do tak pożądanego przyprowadził stanu; nie opuszczał żadnych sposobów, które na ten koniec służyć mogli, zgadzał zawsze ojcowskie swoje myśli z powszechnym pragnieniem, które ponieważ ściągało się do zmocnienia sił Rzplitej przez aukcyą wojska, nie zaniedbywał dobry Pan we wszystkich uniwersałach i instrukcyach na przeszłe przedsejmowe sejmiki zalecać jako najusilniej zacnym wszystkim województwom, ziemiom i powiatom ten punkt za najpierwszy i najpryncypalniejszy do obrad publicznych.

I lubo ustawicznie z nieoszczędnym czoła pańskiego potem łożone prace i starania dotychczas nadaremno poszły i bez skutku zostały, co ciężkie i nieznośne J. Kr. Mości P. N. M. sprawa umartwienia, nie umyka jednak jeszcze i nie umniejsza ojcowskiej opatrności swojej i czwarty już sejm ordynaryjny sześćniedzielny według prawa i alternaty w Warszawie na pierwszy poniedziałek po Św. Michale Archaniele, to jest na dzień 3 miesiąca października, roku teraźniejszego 1746 składać i uniwersałami swemi do brotliwie ogłaszać raczy.

A jako widzi z ukontentowaniem J. Kr. Mość P. N. M. z responsów godnego senatu, ad deliberatorias odebranych, że nie ustaje w sercach prawdziwie kochających ojczyzny synów chwalebna chęć do podwyższenia wojska na zaszczyt i bezpieczeństwo jej, tudzież do uczynienia jako najlepszego w kraju porządku i gospodarstwa na ozdobę królestwa i zupełne ludu uszczęśliwienie, tak wszystko z siebie pełnić gotów będąc, co do obo-

wiązku królewskiego należy, wzywa i teraz wszystkich do wspólnej tej ojczyźnie pomocy, bez żadnego względu na prywatne pożytki, które w spaniałych wolnego narodu umysłach miejsca nie mieć, ale publicznym potrzebom ustąpić powinni. Te zaś potrzeby, ponieważ nie insze są, tylko które stany Rzplitej już dawniej uznały za sprawiedliwe i nieodbite, i które za cel przeszłych sejmów były, a coraz gwałtowniejsze i tym większej wyciągające pilności stają się, im dłużej przezorne i dostateczne obmyślenie odwleczone jest: więc J. Kr. Mość P. N. M., zachowując jednostajne i nieodmienne o zbawieniu tej ojczyzny staranie swoje i ponawiając wyrażone w tak wielu już przedsejmowych instrukcyach materye, z nich i terażniejszą na sejmiki instrukcyą w kancelaryi uformować i niżej opisane punkta zacnym wszystkim ziemiom i powiatom podać do rady i rezolwowania zlecił.

Najprzód przypomina J. Kr. Mość P. N. M. i zaleca stateczne zachowanie prawa o porządku sejmowania przez konstytucyą roków 1690, 1699 i 1736 postanowionego, względem którego urodzeni posłowie marszałka izby swojej zaraz na pierwszym dniu obrać i insze preliminarza prędko bez żadnej trudności i w naznaczonym każdej rzeczy miejscu ekspedyować mają, ażeby nienależytymi wynalazkami drogiego i do istotnych obrad sejmowych nazbyt potrzebnego czasu próżno nie tracili. Cieszyły zaiste wielce ojcowskie J. Kr. Mości P. N. M. serce piękne ostatniego sejmu początki, weselił się szczerze najzaciejniejszy Pan, że po uprzątnionych chwalebą skwapliwością i odbytych zgodnym umysłem w pierwszych stopniach miał dobrą nadzieję pożądanego dalszych publicznych materyi z równym szczęściem ułożenia i skończenia, spodziewać się oraz, że urodzeni posłowie, którzy na przyszły sejm obrani i wyprawieni będą, nie tylko z niemniejszą w początkach onego pokażą się pilnością, ale tymbardziej jeszcze w tak przykładnym przedsięwzięciu aż do końca wytrwają, im większa sława i honor utrzymania tego sejmu czekać ich będą, im pewniejszy stąd dla wszystkich wyniknie pożytek.

Drugi punkt tej instrukcyi, a oraz najpryncypalniejsze obiectum sejmu jest wewnętrzne i zewnętrzne Rzeczypospolitej bezpieczeństwo przez przyczynienie wojska w proporcjonalnej liczbie do zasłony obszernych granic królestwa i dla sprawienia sobie należytego u postronnych względu, bez dania komukolwiek najmniejszej do zazdrości i opaczego porozumienia przyczyny,

szczególne tylko do własnego ubezpieczenia i w przypadkach pozwolonej każdemu prawem przyrodzonym gotowości; jako zaś powszechne to jest samychże stanów Rzplitej pragnienie, tak że o dostatecznych sposobach do podwyższenia tego wojska, o pewnym niezawodnym i trwałym funduszu do utrzymania onego myśleć zechce, bynajmniej wątpić nie należy. Niech tylko prawdziwa miłość ojczyzny pobudzi każdego do chwalebnej rezolucyi, niech wskrzesi staropolską w nieodrodnym synach cnotę, niech każdy rzeźwo i mocno do uwagi weźmie, że prywatne by największe fortuny i dostatki na publicznym szczęściu i bezpieczeństwie zawisły, że uszczerbek Rzplitej każdego osiągnąć musi, niechaj nikt nie szuka osobliwej dla siebie ochrony, ale niech wszyscy zobopólnie i jednostajnie przyłożą się do ratunku ojczyzny, od której zdrowie, pożycie i substancją mają, której wszystko powinni: znalazłyby się jeszcze należyte i wystarczające sposoby i na zapłatę ogromnemu wojsku i na inne publiczne potrzeby bez wielkiego ciężaru, który lętszy będzie, gdy rozdzielimy. Wszak cokolwiek znaczne województwa, ziemie i powiaty kontrybuować będą, wszystko się albo zostanie w domu albo powróci, i owszem, przy dobrym i równym wszędzie rozporządzeniu sowity przyniesie pożytek. Wychodzi druga sprawiedliwa stąd konsyderacya, że ubogi lud i zniszczeni poddani odetchnąć cokolwiek będą mogli, jako i chrześcijańskie politowanie w rządach i polityczne maksymy wyciągają, aby nie oni sami wszystek ciężar ponieśli. Następuje za tym potrzeba oporządzenia artyleryi, przysposobienia broni, armat, prochów i innych amunicyi, bez których dobre i regularne wojsko obejść się nie może. Należy oraz do tego przezorne fortec pogranicznych opatrzenie dla zatrzymania przynajmniej pierwszej nawałności.

Skarżą się wprawdzie wszędzie na wielki w kraju niedostatek, tak dalece iż w niektórych miejscach i tak małemu, jakie teraz jest, wojsku płacić nie wydołają. Skądże to pochodzi, że tak piękne i obszerne królestwo w większą coraz ruinę idzie? Nie insza jest przyczyna, tylko, że niedobrze czyli niedbale gospodarujemy, że proporcjonalnej sprawiedliwej (!) i równości podatkowania nie zachowujemy; że nie mając miłości bliźniego, ubogiemu poddaństwu krzywdy czynimy, za co nas Pan Bóg sprawiedliwie karze i niebłogosławi; że ani handlów, ani bezpieczeństwa dla handlujących, zgoła żadnego niemasz porządku, że właśnie

kochamy się w obmierzłych spustoszeniach, że prawie o niczym, coby zdobić i z bogacić kraj mogło, nie myślimy.

Więc nie przestaje zalecać Jego Królewska Mość P. N. M., jako najroztropniejsze domowej ekonomii rozporządzenie, kupiectw ustanowienie, kupców ubezpieczenie i od niesłuszných przez prywatnych ludzi depaktacy i uciemżenia zasłonić, defraudacyom skarbu Rzplitej zabezpieczenie, cel, protekcyi partykularnych z publiczną szkodą zniesienie, miasteczek w danym królestwie upadłych tak dalece, że same tylko imię z dawnej wspamiętałości zachowawszy, obszernemi pustkami żałośnie nam, co przedtym byli, przypominają, a oraz niesprawiedliwość naszą, która jest okazją ich ruiny, przed oczy wyrzucają, podżwignienie. To wszystko byle do skutku przyszło, bezwątpienia ludzi się pomnoży, kiedy będą mieli bezpieczeństwo i sprawiedliwość, i pieniądze przysposobi, których teraz znaczne sumy corocznie z kraju wychodzą na sprowadzenie od cudzoziemców wszystkiego, cokolwiek nam potrzeba do pożytecznego życia, a cobyśmy u siebie łatwo mieć mogli przy lepszym, niżeli teraz jest, porządku, nie wspominając wielkich na zbytki, które nas niszcza, wydatków; i prowenta publiczne podwyższone zostaną, i całe królestwo zakwitnie.

Przybędzie dostatków z dobycia kruszców przez reparacyą gór Olkuskich, z otwarcia mennicy i bicia monety przy porównaniu onej z kurencyą somsiedzką: są to dary Boskie, których opuszczać i zaniedbywać całe się nie godzi, ale ich na dobro zażywać należy. Podaje J. Kr. Mość P. N. M. ten punkt do przezornej stanów Rzeczypospolitej refleksyi.

Sprawiedliwość, która i dobry rząd i szczęśliwość powszechną w państwach utrzymuje, która cnotliwego zasłania, występnego karze i gromi, i oddając, co komu należy, każdemu własność jego upewnia, że bardzo w tym królestwie nadwątlona jest, że całą moc swoją i powagę utraciła przez wprowadzone i coraz bardziej pomnażające się tak w trybunałach głównych jako i w inszych subseliach wielkie inkoweniencye, tak dalece, że się słusznie wzdrygać potrzeba, ażeby Najwyższy Sędzia Bóg, cierpiąc długo i z nieskończonej dobroci tak srogie niesprawiedliwości, nakoniec przymuszony nie był zażyć sprawiedliwego gniewu i surowości swojej na chłostę i ukaranie nasze. Więc jakieby wynaleźć sposoby do poprawienia w tej mierze, co z kluby wypadło, jakby złe nałogi

wykorzeńić, dalszych zabiedz niesprosnością i należytą sądom przywrócić powagę, upewnić uszanowanie, szuka J. Kr. Mość P. N. M. u zacnych województw, ziem i powiatów przezornej i zbawiennej rady. I te są najznaczniesze, do domowego rządu i gospodarstwa, do ubezpieczenia królestwa i publicznej szczęśliwości należące materye, które jako nieodwłocznego potrzebują obmyślenia, tak dla tym prędszego i pożądańszego skutku obowiązuje J. Kr. Mość P. N. M. na miłość ojczyzny, która wszystkie partykularne względy i uwagi przewyższać powinna, ażeby prywatne (s) jakiegokolwiek przyczyny pochodzące niechęci powszechnemu dobru nie przeszkadzali, ale aby, zjednoczywszy rozróżnione dotychczas z uszczerbkiem Rzplitej serca i sentymenta swoje, wszyscy szczerze i ochotnie do wspólnego tej ojczyzny, wspólnej matki, przybywali ratunku. Takowym sposobem, gdy się pokaże nadzieja wewnętrznego oporządzenia, należy oraz myśleć i o zewnętrznym ubezpieczeniu, które zawisło na zachowaniu nienaruszonej z postronnemi potencjami przyjaźni tak przez utrzymanie dawnych traktatów i sojuszków jako i zawarcie nowych, jeżeli z różnych wyniknąć mogących okoliczności zdadzą się potrzebne i Rzplitej pożyteczne. Względem zaś zachodzących niektórych trudności, które zwyczajnie trafiają się w sąsiedztwie i o których ułatwienia starać się pilno należy, konferencye z ministrami dworów cudzoziemskich, konstytucjami annorum 1726 i 1736 naznaczone, a mianowicie z ministrami moskiewskimi podczas ostatniego sejmu w Grodnie, tudzież po niedoszłym sejmie w Warszawie na początku roku przeszłego reasumowane, J. Kr. Mość P. N. M. kontynuować za szczęśliwym swoim do Warszawy przybyciem zleci, przytym wyprawienie posłów od Rzplitej do dworów cudzoziemskich, ażeby tam ustawicznie rezydowali, jako J. Kr. Mość P. N. M. przyzwoite interesom królestwa być sądzi, tak, ażeby na przyszłym sejmie do skutku przyszło, przypominać nie opuszcza.

Księżstwa Kurlandzkiego sprawy potrzebują osobliwszej stanów Rzplitej uwagi, ażeby z terażniejszej niepewnej sytuacji wydzwignione i do należytego stanu szczęśliwie z honorem przyzwoitym godności i powadze supremi dominii J. Kr. Mości i Rzeczypospolitej wyprowadzone być mogło.

Naostatek, referując się J. Kr. Mość P. N. M. w niektórych inszych materyach do dawniejszych instrukcyi na sejmiki

przed przeszłemi trzema sejmami, niepomysłnie, żał się Boże, odprawionemi, wydanych, życzy, ażeby zacne województwa, ziemie i powiaty także urodzonym posłom swoim zgadzające się z te-
razniejszą dali instrukcye, któreby pożądanym ten czwarty sejm
uszczęśliwili skutkiem.

Na własne J. Kr. Mości Pana Naszego Miłościwego roz-
kazanie.

Senatorowie z roku 1746.

(Wspominani w dyaryuszu).

Prymas arcybiskup gnieźn.	Krzysztof Szembek.
Arcybiskup lwowski	Mikołaj Wyżycki.
Biskup krakowski	Andrzej Stanisław Załuski.
Biskup kujawski	Walenty Aleksander Czapski.
Biskup poznański	Teodor Czartoryski.
Biskup płocki	Antoni Sebastian Dembowski.
Biskup warmiński	Adam Stanisław Grabowski.
Biskup łucki	Franciszek Kobielski.
Biskup przemyski	Wacław Sierakowski.
Biskup żmujdzki	Antoni Tyszkiewicz.
Biskup chełmiński	Wojciech Leski.
Biskup kamieniecki	Mikołaj Dembowski.
Biskup smoleński	Józef Hylzen.
Wojewoda krakowski	Jan Klemens Branicki, hetman polny koronny.
Wojewoda poznański	Józef Potocki, hetman wielki koronny.
Wojewoda wileński	Michał Kazimierz Radziwiłł, hetman wielki litewski.
Wojewoda sandomierski	Jan Tarło.
Kasztelan wileński	Michał Massalski.
Kasztelan trocki	Tadeusz Ogiński.
Starosta żmujdzki	Józef Tyszkiewicz.
Wojewoda kijowski	Stanisław Potocki.
Wojewoda ruski	August Czartoryski.
Wojewoda podolski	Wacław Rzewuski.
Wojewoda smoleński	Piotr Sapieha.

Wojewoda bełzki	Antoni Michał Potocki.
Wojewoda płocki	Mikołaj Podoski.
Wojewoda chełmiński	Zygmunt Kretkowski.
Wojewoda mściśławski	Jerzy Sapieha.
Wojewoda bractawski	Stanisław Świdziński.
Wojewoda inflancki	Franciszek Jakób Szembek.
Wojewoda czarniechowski	Piotr Miączyński.
Kasztelan żmujdzki	Józef Antoni Sollohub.
Kasztelan brzeski-kujawski	Franciszek Michał Moszczeński.
Kasztelan kijowski	Kazimierz Stecki.
Kasztelan inowrocławski	Jan Chryzostom Radojewski.
Kasztelan kamieniecki	Michał Łoś.
Kasztelan smoleński	Kazimierz Niesiołowski.
Kasztelan lubelski	Maciej Suchodolski.
Kasztelan bełzki	Józef Lipski.
Kasztelan nowogrodzki	Daniel Szyszka.
Kasztelan witebski	Stanisław Ogiński.
Kasztelan czerski	Kazimierz Rudzieński.
Kasztelan rawski	Józef Nakwaski.
Kasztelan wyszogrodzki	Bartłomiej Giżycki.
Kasztelan zakroczymski	Fryderyk Andrzej Łopacki.
Kasztelan liwski	Adam Siennicki.
Marszałek wielki koronny	Franciszek Bieliński.
Marszałek wielki litewski	Paweł Sanguszko.
Kancelarz wielki koronny	Jan Małachowski.
Kancelarz wielki litewski	Jan Fryderyk Sapieha.
Podkanclerzy koronny	Michał Wodzicki.
Podkanclerzy litewski	Michał Czartoryski.
Podskarbi wielki koronny	Karol Odrowąż Sedlnicki.
Podskarbi wielki litewski	Jerzy Detlov Flemming.
Marszałek nadworny kor.	Jerzy Wandalin Mniszech.
Marszałek nadworny lit.	Ignacy Ogiński.

Posłowie na sejm warszawski z r. 1746.¹⁾

Województwo krakowskie:

Wojciech Męciński, starosta wieluński,
Jan Dembiński, łowczy krakowski, starosta wolborski,
Kazimierz Lubieński, starosta lelowski,
Stanisław Małachowski, starosta wąwolnicki,
Spytek Jordan, cześnikowicz krakowski,
Tomasz Wielogłowski, kasztelan biecki.

Księstwo oświęcimskie i zatorskie:

Adam Małachowski, starosta oświęcimski,
Marcyan Rusocki, oberszt-lejtenant J. Kr. Mości, adjutant
[hetmana w. lit.

Województwo poznańskie:

Józef Działyński, podkomorzy wschowski,
Leon Koźmiński, chorąży wschowski,
Władysław Krzycki, staroście zelguiewski,
Józef Cywiński, wojski poznański,
Franciszek Skorzewski pułkownik, generał-adjutant
Tomasz Grodzicki. [J. Kr. Mości,

Województwo wileńskie:

Powiat wileński:

Jan Antoni Horain, podwojewodzi wileński,
Franciszek Tyzenhauz, starosta inturski;

Powiat oszmiański:

Sulistrowski, chorąży²⁾ oszmiański,
Andrzej Chodźko, podstarości oszmiański;

¹⁾ Ułożyliśmy ten spis korzystając z trzech wadliwych i niezupełnych list w Mss. Arch. Czartoryskich 597, Bibl. Jagiellońskiej 201 i przy jednym z dyaryuszów Archiwum Drezdeńskiego; szczegóły sprawdzaliśmy w laudach i instrukcyach sejmikowych, herbarzach, spisach posłów na sejmy poprzedzające i późniejsze etc. ²⁾ Tak według spisu w Arch. Czart. 597; spis Bibl. Jag. tytułuje go wojskim, spis w Arch. Drezd. — sędzią; tymczasem z pośród synów Krzysztofa, marszałka konfederacyi 1715—7 (por. str. 132), mógłby to być, według materiałów genealogicznych Wolffa (Ms. Bibl. Ord. Krasińskich), Michał, stolnik oszmiański. Sądząc wszakże z pokrewieństwa wypowiedzianych poglądów, mamy tu do czynienia z Antonim S., starostą kurkieleckim, posłem już na konwokacyę (1733), a niebawem marszałkiem oszmiańskim i posłem na sejm r. 1748.

Powiat lidzki:

Antoni Aleksandrowicz, chorąży lidzki,
Kazimierz Narbutt, miecznik lidzki;

Powiat wilkomirski:

Aleksander Michał Sapieha, starosta puński,
Ignacy Tadeusz Dąbrowski, chorąży wilkomirski;

Powiat brasławski:

Józef Strutyński, starosta szakinowski,
Cyprian Mirski, miecznik brasławski.

Województwo sandomierskie:

Powiat sandomierski:

Stanisław Lubomirski, wojewodzie czerniechowski;

Powiat radomski:

Karol Romer, łowczy radomski;

Powiat checiński:

Jan Wolski, podstoli checiński;

Powiat opoczyński:

Józef Jankowski, kapitan regimentu łanowego;

Powiat stężycki:

Marcin Trojanowski, podstoli stężycki;

Powiat wiślicki:

Stanisław Czartoryski, łowczy wielki koronny;

Powiat pilźnieński:

Józef Sierakowski, pisarz grodzki biecki.

Województwo kaliskie:

Wojciech Miaskowski, stolnik poznański,
Aleksander Chlebowski, starosta liwski,
Rafał Gajewski, starosta gnieźnieński,
Andrzej Niegolewski, chorążyc wschowski ¹⁾,
Wojciech Rydzyński,
Twardowski ²⁾.

Województwo trockie:

Powiat trocki:

Kazimierz Ukolski, ciwun trocki,
Wazgird, wojski trocki;

¹⁾ Ms. Arch. Drezd.: Fähdndrich. ²⁾ Prawdopodobnie Ignacy, później wojewoda kaliski.

Powiat grodzieński:

Jan Massalski, starosta radoszkowski,
Chreptowicz, generał-adjutant;

Powiat kowieński:

Szymon Siruć, starosta kowieński,
Antoni Zabiello, marszałek kowieński;

Powiat upicki:

Grothus, starosta linowski,
Jakób Ignacy Karp, starosta płungiański.

Województwo sieradzkie:

Feliks Walewski, regimentarz partyi wielkopolskiej,
Aleksander Walewski, chorąży piotrkowski,
Szymon Zaremba, łowczy i sędzia grodzki piotrkowski¹⁾,
Kazimierz Bleszyński, cześnik sieradzki²⁾;

Ziemia wieluńska:

Konstanty Karśnicki, stolnik wieluński,
Floryan Łubieński, pisarz ziemski sieradzki³⁾.

Województwo łęczyckie:

Jan Maliński, podkomorzy łęczycki,
Józef Walewski, stolnik brzeziński,
Karol Gomoliński, chorąży i sędzia grodzki łęczycki,
Jan Skarbek, starosta tuszyński.

Księstwo żmudzkie:

Górski,
Jan Odachowski, starosta botocki.

Województwo brzeskie-kujawskie: vacat.

Województwo kijowskie:

Antoni Trypolski, podkomorzy kij., starosta trechtymirowski,
Aleksander Leśnicki, starosta zytomierski,
Adam Stecki, łowczy kijowski,

¹⁾ Tak tytułuje go Ms. Bibl. Jag.; Ms. Arch. Czart.: łowczy i sędzia grodzki sieradzki. ²⁾ Tak Arch. Drezd. i Bibl. Jag.; Arch. Czart. mylnie: wieluński. ³⁾ Bibl. Jag. mylnie: chorąży i sędzia grodzki sieradzki; Arch. Czart. też mylnie: chorąży piotrkowski.

Andrzej Gurowski, stolnik podolski,
Franciszek Jałowicki, starosta hulanicki,
Antoni Tyszkiewicz, generał-adjutant buławy wielkiej lit.

Województwo inowrocławskie: vacat.

Ziemia dobrzyńska:

Jakób Działyński, chorąży kaliski,
Tymoteusz Podoski, starosta dobrzyński.

Województwo ruskie: vacat;

Ziemia halicka:

Jan Jabłonowski, starosta czehryński,
Eustachy Potocki, starosta tłumacki,
Rafał Skarbek, chorąży kołomyjski,
Mikołaj Stadnicki, skarbnik halicki,
Marcin Koziembrodzki, stolnik trembowelski,
Michał Jastrzębski, miecznik halicki.

Ziemia chełmska:

Franciszek Węgliński, podkomorzy chełmski,
Wiktoryn Wereszczyński, sędzia grodzki chełmski.

Województwo wołyńskie: vacat.

Województwo podolskie:

Nikodem Woroniecz, starosta ostrski,
Adam Tarło, starosta goszczyński,
Józef Karczewski, staroście żytomierski,
Józef Humiecki, podczasz podolski,
Świrski, podstoli podolski,
Stadnicki, kasztelan kamieniecki.¹⁾

Województwo smoleńskie:

Stanisław Burzyński, instygator litewski,
Tadeusz Eydziatowicz, podstoli smoleński²⁾;

Powiat starodubowski:

Antoni Michał Pac, starosta borciański,
Michał Brzostowski, starosta orański.

¹⁾ Prawdopodobnie Franciszek, młodszy brat Mikołaja, pośła hali-
ckiego. ²⁾ Tak według Bibl. Jag.; według Arch. Drezd. — stolnik.

Województwo lubelskie:

Franciszek Stoiński, sędzia ziemski lubelski,
Waleryan Trębiński, podsędek lubelski,
Antoni Jezierski, podstarości grodzki lubelski.

Województwo połockie:

Antoni Korsak, chorąży połocki¹⁾,
Rypiński, budowniczy połocki²⁾.

Województwo bełzkie:

Joachim Potocki, starosta lwowski,
Świeżawski, podczaszy lubaczewski³⁾,
Józef Rulikowski, podczaszy bełzki,
Tomasz Polanowski, podstoli bełzki.

Województwo nowogrodzkie:

Powiat nowogrodzki:

Jerzy Radziwiłł, starosta luboszański,
Mogilnicki.

Powiat słonimski:

Michał Sapieha, łowczy w. litewski,
Kazimierz Wołłowicz, podstarości słonimski;

Powiat wołkowyski:

Domasławski, wojski wołkowyski,
Michał Sieheń, łowczy wołkowyski.

Województwo płockie:

Tomasz Dembowski, starosta płocki,
Józef Jabłonowski, stolnik W. Ks. Lit.,
Zieliński, podczaszy płocki,
Andrzej Mokronowski, pułkownik⁴⁾.

Województwo witebskie:

Antoni Solłohub, starosta jezierzyski,
Reutt, podwojewodzi witebski;

¹⁾ Arch. Drezd.: chorążyc; Arch. Czart. zgodnie z Bonieckim każą tu widzieć chorążego. ²⁾ Podobnie Arch. Drezd.: Baumeister. ³⁾ Zapewne Aleksander, później tytułowany starostą cudynowskim. ⁴⁾ Tak według Arch. Drezd.; Arch. Czart. nazywa go cześnikiem płockim, Bibl. Jag. porucznikiem znaku oboźnego koronnego.

Powiat orszański:

Józef Lubecki, kasztelan miński,
Boratyński, skarbnik miński.

Województwo mazowieckie:

Ziemia warszawska:

Mokronowski, szambelan J. Kr. Mości,
Okęcki, chorąży warszawski;

Ziemia wiska:

Adam Stanisław Rostkowski, starosta wiski,
Jakób Antoni Mikucki, pisarz grodzki ¹⁾ piotrkowski;

Ziemia wyszogrodzka:

Maciej Szymanowski, starosta wyszogrodzki,
Franciszek Nakwaski, pisarz wyszogrodzki;

Ziemia zakroczyńska: vacat;

Ziemia ciechanowska:

Teodor Szydłowski, podstoli plocki,
Kazimierz Brzozowski, pisarz ziemski ciechanowski;

Ziemia łomżyńska:

Ignacy Przyjemski, starosta łomżyński,
Antoni Rostkowski, chorąży łomżyński;

Ziemia rożańska:

Kazimierz Poniatowski, podkomorzy koronny,
Karol Podoski, podkomorzy rożański;

Ziemia liwska: vacat;

Ziemia nurska:

Tomasz Ossoliński, starosta nurski,
Tomasz Zieliński, podkomorzy łomżyński.

Województwo podlaskie:

Ziemia drohicza:

Ignacy Ciecierski, stolnik drohiczy,
Aleksander Ossoliński, staroście drohiczy ²⁾, szambelan
[J. Kr. Mości;

¹⁾ Arch. Drezd. dodaje: łowczy. ²⁾ Ten tytuł podaje tylko Ms. Bibl. Jag.

Ziemia bielska: vacat;

Ziemia mielnicka: vacat.

Województwo rawskie:

Ziemia rawska:

Antoni Lubomirski, starosta kazimierski,
Kazimierz Granowski, staroście gostyński¹⁾, oberszt-lejtenant
[artyleryi koronnej;

Ziemia sochaczewska: vacat;

Ziemia gostyńska:

Józef Lasocki, starosta gostyński,
Jerzy Podczaski, sędzia ziemski gostyński.

Województwo brzeskie-litewskie:

Sadowski, starosta słonimski,
Paweł Buchowiecki, pisarz ziemski brzeski-litewski;

Powiat piński:

Michał Kazimierz Ogiński, cześnik W. Ks. Lit.,
Szyrma, pisarz ziemski piński.

Województwo chełmińskie: vacat.

Województwo mściławskie: vacat.

Województwo malborskie: vacat.

Województwo bractawskie:

Udalryk Radziwiłł, koniuszy W. Ks. Lit.,
Piotr Czezel, cześnik i podwojewodzi bractawski,
Franciszek Czarnecki, cześnik wołyński,
Tadeusz Dzieduszycki, star. żukowski, porucznik pancerny,
Franciszek Dunin, starosta niechorowski,
Stanisław Gumowski, star. krzeczkowski, chorąży pancerny.

Województwo pomorskie: vacat.

¹⁾ Uzupełnione według Ms. Bibl. Jag.: Ms. Arch. Drezd. nazywa go starostą jabłonowskim.

Województwo mińskie:

Powiat miński:

Stanisław Święcicki, podstarość miński ¹⁾,
Minkiewicz, rotmistrz miński ²⁾;

Powiat mozyrski:

Antoni Oskierko, starość mozyrski,
Lenkiewicz ³⁾;

Powiat rzeczycki: vacat.

Województwo inflanckie:

Z Korony:

Maciej Grabowski, referendarz koronny,
Michał Zboński, kasztelan dobrzyński;

Z Litwy:

Konstanty Ludwik Plater, starosta sądowy dynaburski,
Ignacy Łaniewski Wolk, pisarz wielki litewski;

Z Inflant:

Jan Borch, podkomorzy inflancki,
Tomasz Straszewicz, regent litewski.

Województwo czerniechowskie:

Józef Ossoliński, chorąży nadworny koronny,
Jan Jakób Zamoyski, starosta lubelski,
Franciszek Ferdynand Lubomirski, starosta olsztyński,
Czacki, kasztelan wołyński ⁴⁾.

Przy dyaryuszu Bibl. Jag. 201 podane są i nazwiska posłów
od wojska koronnego: bracia Szumlańscy, Ossoliński starosta przy-
laski, Undorf generał komendant, Załęcki, Olszański rotmistrz,
Komerewski (*sic*), Laski, Śnitowski, Załęski.

¹⁾ Bibl. Jag.: podstarość. ²⁾ Większość dyaryuszów nazywa go Minkiewiczem; Bibl. Jag. podaje: Mickiewicz, Arch. Czart.: Mickiewicz, Arch. Drezd.: Miekiewicz. ³⁾ W dyaryuszach wymieniany bywa tylko Lenkiewicz; wszystkie natomiast spisy podają nazwisko Bohusza. ⁴⁾ Raczaj Szcześny, późniejszy podczaszy koronny, niż Franciszek.

Wyciąg z instrukcyi sejmikowych.

1. Instrukcyja krakowska (22 sierpnia) dziękuje królowi za troskliwe rządy, popiera kanonizacye Kunegundy i Jana Kantego, tudzież zachowanie regulaminu sejmowego. „Gdy zaś spokojność panowania Jego Królewskiej Mości Pana Naszego Miłosciwego, integritas granic, praw i swobód naszych na aukcyonowanym jako najliczniejszym zawisła wojska komplecie, tak stosując się w tym do wyraźnej J. Kr. Mości w uniwersałach do sejmikowania wyrażonej intencji, żebyśmy od wszelkiej ab extra ubezpieczeni byli impetycyi, o podwyższenie starego komputu polskiego, przyczynienie piechot, chociaż autoramentu cudzoziemskiego, pod władzą jednak ichmościów oficerów polskich i musztry języka polskiego instabunt ichmość panowie posłowie, i zmówiwszy się z innych województw i ziem jaśnie wielmożnemi ichmościami panami posłami, media dla podwyższenia komputu tegoż wojska podadzą.—Że zaś non alio titulo et praetextu auxesim wojska koronnego mieć pragniemy, tylko ażeby cultus przez nie religionis, to jest wiary świętej katolickiej rzymskiej, defendatur, o co jako nietylko nam, stanom świeckim, ale też i duchownym omni possibili conatu starać się przynależy, więc upraszać będą ichmość panowie posłowie jaśnie wielmożnych ichmościów collegium episcoporum, aby z dóbr tych, które sub titulo juris terrestres trzymają, a z nich żadnego subsidium pro expeditione bellica nie dają, teraz na tę aukcyę wojska duchowieństwo było przykładem veri circa religionem orthodoxam zeli, mediante aequatione proporcjonalnej importancyi i hyberty wszystkich dyecezyi ritus latini z dyecezyą krakowską, co się ma rozumieć i o ichmościach starszych ritus graeco-uniti, tudzież i ich duchownych, aby idąc eo erga religionem charismate, podobne subsidium, które nietrudne być może, złożyć nie żalowali, za te zaś merita practensum do senatu stallum przynajmniej jednemu ex collegio ejusdem najwyższemu recusandum niechaj nie będzie.—Mają i to praecommissum ichmość panowie posłowie, aby wynalezione media in ordine do zapłaty aukcyowanemu mieć być wojsku niezawodnej te tylko manuteneant sine gravamine dóbr ziemskich być powinny, sin secus miałyby być proponowane, obstabunt przytym ichmość panowie posłowie etiam cum discrimine sejmu, aby nullum do-

brom ziemskim w nałożeniu podatków inferatur praejudicium; czegoby zaś do ewentualnej nie dostawało wojska aukcyi, jest lege concessum Najjaśniejszemu Majestatowi sejmu złożenia extraordinaryjnego, na którym obmyślnie in effectu prezentowałyby się ad sufficientissimam wojsku aukcyowanemu mercedem media; na żadne zaś konfederacye ichmość panowie posłowie promowowane pozwalać nie mają.— A kiedy zaś sam skutek aukcyi nastąpi wojska, więc ażeby nie dawne aukcyonować regimenta, lecz nowe formować po województwach, na oficerów wokując szlachtę, naznaczywszy lokacyą w tychże dla większej konsumpcyi w województwach komendzie jaśnie wielmożnych ichmościom panów hetmanów praecommittitur ichmościom panom posłom.— Do koekwacyi podatkovania ponieważ dotąd województwa ruskie ad normam naszych województw nie przystąpiły, instabunt o to ichmość panowie posłowie, abyśmy, jako unum Reipublicae corpus, aequalia płacy wojsku feramus onera.— Kwarty zupełnie płacenia ze starostw mediante lustratione sprawiedliwej intraty aby były, domówić się mają o to panowie posłowie.— Jako zaś ex monopolis znaczna wyniknąć może na wojsko proveniencya, zaczym tytuniowe, tabaczkowe, papierowe, kartowe gdy pójdą per administrationem plus offerentibus mediante taxatione ich przez skarb koronny constituta semel pro semper, o co instare ichmościom panom posłom należy.— Gdy zaś stany niższej kondycyi, jako to: miejskiej i chłopskiej, bez dystynkcyi kosztownemi i wymyślnemi strojami szlacheckiemu stanowi komparować się zwykły, przez co niemala derogacya nobilitari praerogativae, więc reasumując konstytucyą anni millesimi sexcentesi septuagesimi sexti de lege sumptuaria, aby stany pomienione minoris conditionis przywoitych dla dystynkcyi stanowi szlacheckiemu zaniechały strojów, lub gdy ich zażywać zechcą, aby do płacenia certum quantum ad aerarium publicum na aukcyą wojska adstricti byli.— Donativum kupieckie znacznie aukcyonowane będzie, gdy im nietylko securitas prawem handlów obmyślona będzie, ale i depaktacya po prywatnych i wymyślnych cłach zabroniona zostanie, tudzież protekcyja aby dawana nie była dla prywatnie cum detrimento skarbu wywozających różne rzeczy i galanterye, conferent o tym ichmość panowie posłowie z innemi posłami.— Cło generalne praevia cassatione prywatnych myt i przykomorków sine ulla exceptione et respectu aby płacone było, przynależy.— Wsi nowych erekcyi i ex emissis,

gdy sposób sprawiedliwy ułożenia taryfy nastąpi, i onego egzekucya po województwach będzie, nieomylnie znaczniejsza importancya wyniknie i uformowaną taryfę łąnową ichmość panowie posłowie in annexo mieć będą, jeżeli się zdawać będzie, *communicabunt*.—Aukcyowanie pogłównego żydowskiego altero tanto aby nastąpiło, promowować będą ichmość panowie posłowie.—Jeżeli by zaś pogłównie, pod którego ciężarem *ingemiscit* pracowitych poddanych naszych *egestas*, zniesione in toto było za uniwersalnym stanów Rzeczypospolitej konsensem, na szelężne generalne jednak, sprawiedliwie i proporcjonalnie wynalezione, pisać się będą ichmość panowie posłowie. — In supplementum podanych sposobów do aukcyi wojska i ten non modicam przyniesie *auxesim*, kiedy w górach Olkuskich *thesauro abscondito* cieszyć się będziemy, przez otwarcie mennic i reparacye ich, o co ichmość panowie posłowie Jego Królewskiej Mości implorabunt.—Co się zaś tycze żup solnych tak bocheńskich jako i wielickich, ponieważ już znaczna pokazuje się dezolacya przez zapadnienie się w fodynach, aby za czasem ich cum *irrecuperabili* skarbu Rzeczypospolitej Jego Królewskiej Mości damno nie zagrzebały, obawiać się potrzeba, albowiem ichmość cudzoziemscy *officiales*, jako niewiadomi górniczych sposobów i tamtych szybów, więcej tylko o jak największą importancją i swój awantaż starający się, a nie zabiegający zawczasu *ruinis et desolationibus*, in statu perfecto ich nie utrzymują, dla czego komisya *secundum dispositionem* Jego Królewskiej Mości *sensusque ordinum* jest potrzebna per terrigenas województwa tego wiadomych, któraby do utrzymania tego tak wielkiego skarbu w nieustającym porządku rozporządzenie uczyniła, a na urzędach żup, cel i komór ad mentem *pactorum conventorum*, aby *personae officia* trzymające *nobiles* były postanowione, przynależy“.—„Zapatrzywszy się na państw pogranicznych ozdoby, porządki i w kraju znaczny pożytek, który przez utrzymanie *commerciorum* kupców *ex professo* handlujących, rzemieślników wszelkiej manufaktury (*sic*), tak gdy w takowych ludzi państwa nasze są niedostatnie dotąd, a to do zachęcenia ich i wprowadzenia *intra regnum* sposób zdaje się najskuteczniejszy ten, aby im warować *libertatem* od wszelkich *quocunque titulo* podatków najmniej do lat pięciu, tudzież reasumować dawne prawa i konstytucye o handlach żydowskich, aby *circa antiquum usum* konserwowani byli et non audeant więcej *praesumere ultra prae-*

scriptum wyrażonych eo nomine konstytucyi, co ichmość panowie posłowie inferre conabuntur“.—„Uważając częste ewokacye przeciwko prawu, kiedy w sprawach nie należących do sądu asesorskiego szlachta posesyonaci są pozywani“ wbrew prawom z lat 1631 i 1638, posłowie zażądają ponowienia tych konstytucyi.—„Dostyc się są trybunały koronne prawami obwarowane, jednak kiedy vim patitur prawo i sprawiedliwość przez wdzieranie się gwałtowne na funkcją deputacką, non ut bene consultant justitiae, sed ut illis bene fiat, zaczynam dopomną się ichmość panowie posłowie, aby takowym zagrodenie było inkonweniencyom.—Stan szlachecki, wiary świętej katolickiej propugnaculum, jako omnem cultum et reverentiam praebet duchowieństwu, przecież, co należy ad bona temporalia, musi conqueri na wielką od stanu duchownego dolegliwość, że ledwie w nich orthodoxa non vacillat fides, aby ichmość panowie posłowie cum Republica na przyszłym sejmie chcieli adinvenire media, ad mitigandam praepotentiam duchowieństwa nad naszym stanem świeckim, który szczególnie sobie w konsystorzu krakowskim zawsze ma tę szczęśliwość, że nec his, nec similibus opprimitur modis juris, a to przez sprawiedliwą, łaskawą i przywiązaną do nas braci i krwi szlacheckiej attencyą jasnie wielmożnego jegomości księdza dziekana i oficyała dycecezyi krakowskiej, insi zaś ichmość duchowni w sądach swoich etiam in minima materia zaraz ekskomunikami quam citissime aggravant. inhibicyami vetant, w dziesięciny wytykaniu przykrości czynią, z której to okazji zwłaszcza circa intemperiem coeli ludzie świeccy, do czekania wytyczyn przymuszeni, częstokroć znaczną w krescencyach ponoszą szkodę, przez to, aby ichmość duchowni paterne sobie non proterve, tanquam cum grege suo postępując, aby justo quanto ex moderamine adinvento peculio kontentowało się, ad collegium episcoporum suam interponent activitatem. Tymże sposobem reassumptionem praw dawnych o niewdawaniu się cleri spiritualis w sprawy clero saeculari podległe z wyraźną jurydykcyi świeckich krzywdą upraszać będą jasnie wielmożnych ichmościów księży biskupów, ażeby praecludant takowym viam indebite formowanym procesom ichmość panowie posłowie.—Practicatum i to, że trybunał radomski, lubo tylko causas mere fisci sądzić ad mentem legis obligowany, et in causas terrestres ac dispositiones województw wdawać się nie powinien, co ponieważ ile contrarium prawu practicatur, starać się będą o to ichmość panowie posło-

wie, ażeby takowe dekreta, uti illegaliter nastąpione, nulli subsint executioni.—Elekeya ichmościów panów komisarzów gdy często-kroć dla niedoszłego sejmiku przeszłego gospodarskiego być nie może, przez co województwu naszemu na komisji radomskiej wielka dzieje się krzywda, aby odtąd po deputackim sejmiku drugiego dnia komisarzski, a trzeciego gospodarski odprawowały się, ichmość panowie posłowie utrzymać obligantur.—Ziemstwa aby mogły być ad pristinum statum przywrócone, et officia terrestria aby jaknajprędzej mogły być postanowione, tudzież aktom ziemskim ob securitatem onych ażeby konserwacya provideatur, przy-mówić się i domówić o to ichmość panowie posłowie obligantur.—Żydzi, dobra królewskie jako ziemskie trzymający, nieporównaną rodowitej czynią w tym szkodę szlachcie, że się nigdzie prawie docisnąć nie mogą, zaczym, jeżeliby in post ten sunme abominabilis abusus miał się praktykować, cavebunt ichmość panowie posłowie, ażeby ad instantiam któregokolwiek ziemianina i pose-syonata poenam confiscationis luant.—A ponieważ po tylu niedo-szłych sejmach nec mentio racyi ichmościom braci, z jakowej okoliczności effectum sui nie wzięły, zaczym ażeby w dalszy czas innotescat wszelka cyrkumstancya sejmu doszłego lub niedo-szłego, reasumując konstytucye o sejmikach relationis po sej-mach przyzwoite, domówią się de praefixione temporis tychże sej-mików ichmość panowie posłowie.—Ponieważ dobrom ziemskim wielkie przez ludzi nowo nad komput rekrutowanych dzieją się praecjudicia, więc ante omnia ichmość panowie posłowie o ewa-kuacyą tych ludzi z kraju naszego instabunt.—Ponieważ egzorbi-tancye przez ludzi zagranicznych węgierskich zwykłym obyczajem swoim nie ustają, in viscera powiatów podgórskich inkursyi czy-nienie, a z nich injuriatis requirentibus, jeżeli tylko ex personis tamecznego państwa urzędy czynią satysfakcyą, drugih, offeren-tes munera, zasłaniają protekcyą swoją, ac loco restitutionis spo-liorum sola poena supplicii każą się kontentować, jako patet z prozekucyi interesu pretendenta satysfakceyi jmcj pana Stojow-skiego, chorążego podolskiego, w tamecznym państwie węgier-skim, który jegomość dochodząc spolia, z azardem życia nie-zmiarkowane łożąc koszta, zwłoki w odebraniu satysfakceyi otrzy-muje, zaczym w tym punkcie instabunt o interpozycyą ichmość panowie posłowie od J. Kr. Mości do dworu wiedeńskiego, aby też pretensya jako najsprawiedliwszą i najprędszą pozyskała

egzekucją. — Kurencyja monety ażeby ad mentem konstytucyi millesimi septingentesimi decimi septimi rigorose obserwowana była, ichmość panowie posłowie curabunt“.—„Żydzi po dobrach dziedzicznych królewskich częstą od starszych ziemskich odmianą podatkovania przeładowanego aggravantur, aby dawali jednakowe constitutum, obligantur o to ichmość panowie posłowie, aby się domówili: tak dalece to jest, że ignotum bywa, co starsi ziemscy po miastach, miasteczkach wybierają, siebie tylko bogacą, a miasteczka dziedziczne w wielką obracają ruinę; suplikować J. Kr. Mości mają o to, i taryfa semel pro semper hoc in puncto aby ułożona była, cavebunt“.—„Komisya kurlandzka ex senatus consilio Wschovenski naznaczona, w Gdańsku ekspedywana, praejudiciosa Rzeczypospolitej, aby meliorowana była, provideatur, oraz aby elekcyja na to księstwo i inwestytura ab assensu trium ordinum Rzeczypospolitej dependowała in perpetuum, i wziąć mensuras, aby ta tak piękna prowincya a corpore Rzeczypospolitej non avellatur.—Konfiskaty wszelkie praktykowane i ad mentem prawa opisane, aby gdy subsequenter w grodzie wprzód prezentowane, a potym in officio propinquiore castrensi sądzone były, obstabunt przytym ichmość panowie posłowie“.—Reasumując wreszcie poprzednią instrukcyą z roku 1744, sejmik zleca „caetera summae activitati, dexteritati et multum probatae virtuti“ posłów, „plenam dando facultatem“ (Archiwum ks. Czartoryskich, Ms. 586).

2. Instrukcyja oświecimsko-zatorska (15 sierpnia). podobnie jak krakowska i jak bodaj wszystkie inne znane nam instrukcye, zaczyna od adoracyi Najjaśn. Majestatu i wyrażając mu wdzięczność za „nieustanne ojcowskie około dobra publicznego pieczołowanie“, życzy królowi długich i szczęśliwych rządów. Podobną wdzięczność wyraża prymasowi i każe zabiegać o przyspieszenie kanonizacyi św. Kunegundy oraz „św. Jana Kantego, przedtym obywatela księstw naszych“. Zaleca obserwacyą porządku sejmowania według ustaw z r. 1690, 1699 i 1736. — „Obszerność granic Rzeczypospolitej, utrzymywanie onych w bezpieczeństwie i całości, tudzież wczesne prezerwowanie się ab ingruentibus periculis z postawieniem się w dobrej u sąsiadów konsyderacyi, jako znacznej wyciąga aukcyi wojska, dotąd confusione consiliorum do skutku nie przywiedzionej, uznają księstwa nasze i pro primo przyszłego sejmu objecto anteponunt ichm. pp. posłom swoim, aby zniósłszy się nietylko z jw. kolegami swemi na prowincjonalnych

sesyach, ale i z prześwietnym senatem swoje złączywszy zdania, takowe wynaleźli media, ażeby znaczny militiae robur Rzeczypospolita augmentować mogła, punktualną sine praeaggravatione dóbr ziemiańskich szlacheckich obmyśliwszy płacą.—A jako z jednejże wszyscy matki synowie *pari stimulo* nie powinniśmy opuszczać *salvandae patriae beneficia*, tak obligować ichmość pp. posłowie *amore patriae* drugie prześwietne województwa do przyjęcia na poparcie osłabiałych sił ojczyzny równego podatkovania, o czym jako nie wątpią, że generaliter prześwietne województwa i ziemie wszystkie maturabunt sposoby, przez które znaczny i płatny żołnierz mógłby stanąć, tak nie będą brali przed się *extrema remedia*, które częstokroć w takowych okolicznościach *circa praevalentiam pluralitatis votorum* szkodliwe Rzeczypospolitej subministrują *toxica*. — Pograniczne fortece, wprowadowanie amunicyi, robur artyleryi jako w wszelkich nieprzyjaznego sąsiada zamysłach wstręt *ad ictum* czynią, tak wiele należy na tym, aby Rzeczypospolita wzięła przed się media *expressae necessitati adaequata*, do których z drugimi ichmość panami posłami skuteczne swoje zdania przylączyć ichmość panowie posłowie *publico księstw desiderio adstringuntur*.—Wzbudziły w sobie księstwa nasze *sensum doloris* z nieprzyjacielskiej na państwa dziedziczne J. Kr. Mości imprezy i nie skarżyłyby się na augzyliarne przechodzącego wojska siły, gdyby osobliwie za powrotem *ultra orbitam disciplinae militaris* różnej komendy, a osobliwie pułku bośniaków, przez księstwa nasze przechodzący żołnierze wiele ekstorsyi, ekscesów, furażowania, pretendowania żywności bez płacy, po wsiach brania podwód i innych egzorbitancyi nie pozwolili sobie; że jednak są wyperswadowane księstwa nasze, iż J. Kr. Mość P. N. M., wiernym poddanym swoim *semper beneficus, nunquam injurius, largior imbre sueverat innumeras hominum ditare catervas*, żądający pańskiej J. Kr. Mei munificencyi, dlatego w nieomyślnej zostaje nadziei, że za reprezentacją przez ichmość panów posłów *circa submissam Najjaśniejszego Majestatu adorationem* i skąd obywatelom księstw naszych poczynionych zupełna stanie się rekompensa i tychże wojsk augzyliarnych *ex visceribus regni ewaknecya in satisfactionem* prawa publicznego, nie więcej tylko tysiąc dwieście ludzi *pro custodia corporis* trzymać J. Kr. Mości pozwalającego.—Wiedzą dobrze księstwa nasze, że szczęśliwość każdego państwa gruntuje punktualne świętej sprawiedliwości

utrzymywanie, cieszyły się nastąpią trybunałów koronnych na sejmie grodzieńskim in anno 1726 korekturą, że jednak częścią mala interpretatione prawa, częścią pociąganiem abusuum sub legem, a naostatek licentia contra legem zagęściły się tak wielkie w trybunałach scandala, że postronne narody, gdyby intrinsece widziały i wiedziały, jak przez konwulsyą praw vim patitur sprawiedliwość od wielu, a najpryncypalnie od dobranych albo obierających na trybunałską funkcyą subjektów, pewnieby rzekli exulem de Polonia justitiam: dlatego usilnie zalecają ichmciom panom posłom ob emendationem hominum legum correcturam tym ostrzej, im jawniej dawnych praw uznawają suppressyą.— Zubożonego przez dawne bicie monety kraju naszego inaczej księstwa nasze sublevare sposobu nie wynajdą, jako przez dobycie zatopionych w górach Olkuskich kruszczów, zaciągnięcie do tego postronnych praevia ich securitate kapitalistów biciem ad ponderis et valoris coaequationem w sąsiedzkiej monecie monety, i tę samą reprezentacyą uczynić in facie Rzeczypospolitej obligowani ichmość panowie posłowie, i jeżeliby się zdawało Rzeczypospolitej cursum monetae czerwony złoty, tak w skarbie koronnym, clach i żupach, jak też i w płacy wojsku koronnemu po ośmnaście złotych polskich, taler bity po złotych ośmiu groszy dwanaście, tyńf jeden po groszy czterdzieści redukować, zdania księstw hoc in passu ichmciów panów z prześwieatnych województw i ziem zgromadzonym kolegom ichmość panowie posłowie komunikować zobowiązani.— Prerogatywie i urzędowi j.w. jmei pana podskarbiego koronnego aby według konstytucyi anni 1607 non derogetur, instabunt ichmość panowie posłowie, skarbu zaś koronnego według konstytucyi anni 1736 aby raczej mogło być ustanowienie, wielkim sentymentom drugich prześwieatnych województw i ziem księstwa nasze swoje podają zdania“. — Do żup wielickich i bocheńskich powinaby Rzplita wysadzić komisją celem uchronienia ich od rabunkowej gospodarki „dla opatrzenia reparacyi, uprowidowania nieustanności in posterum emolumentu publicznego, gdzie tudzież na komorach i clach koronnych aby pisarze i wszyscy in genere et specie oficyalistowie byli rodowici szlachta“. Sól suchedniowa powinna według dawnych praw i restryktu Augusta II dochodzić województwa krakowskiego i obu księstw, „juxta praescriptum pondus i dawnej płacy od bałwana“.— „Dobra ekonomiczne i w nich znajdujące się zamki, pałace, ozdoby

i mury, że przez ichmciów panów tenutaryuszów, bardziej swój pożytek, niżeli konserwacją onych uważających, jako to inter caetera neglecta pałac w Lobzowie przy Krakowie, quondam królów upodobana rezydencya, co prawa i przywileje tamże datowane testantur, ażeby dalszej nie podlegały ruinie, non praetermittent donieść Najjaśniejszemu Królowi Jegomości Panu Miłościwemu ichmość panowie posłowie. — Kwartą albo raczej czwartą część prowentów ze starostw aby punktualnie etiam praevio juramento od niegrodowych coram actis proprii districtus, od grodowych in viciniore castro praestando, aby punktualnie i sprawiedliwie ad aerarium publicum na augment sposobów ordinandae militiae dochodziła, reparacya zaś zamków i murów w starostwach aby corocznie eminere mogła, rigorem prawa extenden(*dum?*) inferent ichmość panowie posłowie. — A że zamku oświęcimskiego z satysfakcyi pro negligentia przeszłego stárosty przez sukcesorów jego nastąpiej, tudzież cla i myta ad reassumptionem konstytucyi anno 1736 znaczna prominet reparacya, więc ażeby terażniejszego j.w. starosty i posła księstw naszych respectu perceptorum et quasi non erogatorum nie mieli in post jakowej objekeyi, impetycyi sukcesorowie, non privato ale publico studio z jegomością kolegą swoim o naznaczenie ad revidendum komisyi suplikować będzie j.w. starosta i poseł księstw naszych. — Aukcyą pogłównego od Żydów przez rewizye delegowanych każdego powiatu, gdzieby rewizya była posesyonatów ichmciów praevio registro ad acta proprii districtus porrigendo et super fidelem revisionem comprobando, gdyby nastąpiła lex sumptuaria, reasumowana była importancya sprawiedliwa cla na komorach z zabronieniem prywatnych depaktacyi, dawania kupcom protekeyi, gdyby ad aerarium publicum dochodziła, wieleby przybyło in usus publicos i dla aukcyi żołnierza awantazów, co i z jakąby prekustodycyą mogło być obwarowane, ichmość panowie posłowie przy układaniu planty aukcyi placu żołnierskiej łączyć cum reliquis zdanie swoje będą. — „Uprowidowanie internae et externae tranquillitatis wiele zawisło na konferencyach z ministrami postronnemi, naznaczeniem i uprowadowaniem rezydentów u dworu: a zatym i ten punkt proponere Rzplitej przez ichmość panów posłów księstwa nasze nie zaniebdywają”. — Posłowie dopomną się, aby urzędów ziemskich i grodzkich jak niemniej ich subdelegacyi nie dawano nadal osobom, nie mieszkającym w danem województwie; aby rozmaite jurydykcyę

nie wchodziły sobie nawzajem w drogę, aby przestrzegano praw o incompatibiliach. Że zaś w województwie krakowskiem „ledwie nie medietas bonorum spiritualium znajduje się, a zaledwie wieś, która nie obciążona widerkafami“, przeto posłowie mają starać się zapobiedz dalszemu przechodzeniu dóbr ziemskich w ręce kleru. Dalej o należnem wynagrodzeniu dobrze zasłużonych i o wydobyciu z niepewnej sytuacji Kurlandyi tudzież innych feudów. (Archiwum Ks. Czartoryskich, Ms. 586).

3. Instrukcyja sandomierska (22 sierpnia) dziękować królowi każe za nieprzyjęcie korony cesarskiej *stantibus binis interregnis in Imperio*; domówić się o zachowanie porządku sejmowania *ad mentem constit. an. 1690, 1699 i 1736*, zwłaszcza co do obioru marszałka pierwszego dnia, czytania paktów konwentów i rozdania wakansów; „dotrzymanie sojuszów, kontynuowanie zaczętych konferencyi z postronnemi monarchami, *internam et externam providendo securitatem, neutralitatem cum belligerantibus in toto et tuto utrzymując*“, starać się o odpowiedniej treści konstytucyę, unikać też w obradach poruszania spraw, któreby mogły utrudnić sejmowanie i zamącić pokój. Pracować nad powiększeniem teraźniejszego kompletu armii o 36,000, referując się do projektu, ułożonego na sejmie 1740 r., „w samych pocztach i gemejnach redukowanego“. Jeżeli Rzplita zgodzi się na większą jeszcze aukcyę, „tedy województwo nasze *ex communicatis consiliis* i za zdaniem zgodnym województwa całego“ podaje następujące środki: 1) kwarty sprawiedliwe z królewszczyzn; 2) *subsidium charitativum* od duchowieństwa katolickiego, unickiego i dyzunickiego; *subsydium* to więcej powinno by dostarczyć, niż kwarty, prosić więc o nie wypadnie papieża i biskupów: ponieważ duchowieństwo powinno jedną część dochodu przeznaczać na reparacye kościołów, drugą na swoje utrzymanie, trzecią na ubogich, niechże tedy nie trzecią, ale przynajmniej piątą część prowentów na ubogą obróć Rzplita. 3) Skoro konstytucya 1717 r. uwolniła chłopów w królewszczyznach od konsystencyi i lokacyi wojsk „*dependentem* od hetmanów“, możnaby włożyć na nich jeden więcej dzień tygodniowej pańszczyzny, a wzamian na posesorów—opłatę roczną 1 talara od każdego chłopu. 4) Cło generalne „wyniesie najmniej milion“. 5) Pocztę generalną dostarczą kilkuset tysięcy, gdy wszyscy, jak za granicą, płacić będą za każdy list. 6) „Inwestycya jako najściślejsza łanów sołtyskich“.

co utrzymywały niegdyś 16,000, a teraz ledwo kilkuset żołnierzy; ponieważ uszczuplenie tych łańców nastąpiło drogą bezprawnego przyłączenia ich do starostw, zaproponować należy łańcowe z „dóbr królewskich i ekonomicznych“ po złp. 2 gr. 15 półrocznie, według taryfy 1661 r., pozostawiając posesorom ich teraźniejszą proweniencyę z łańców wybranieckich. 7) Kołowe i młynowe. Po wynalezionych sposobach tej aukcyi utworzyć z nich landmilicye wojewódzkie „ad proportionem importancyi z każdego województwa“, „w których aby każdego województwa indigenae et possessionati“ byli sztaboficerami. W całej aukcyi cudzoziemskiego autamentu ma być tylko jeden generał-lejtenant, a dwóch generał-majorów. Landmilicye lokować się będą w swoich województwach po miastach główniejszych każdego powiatu. Posłowie domówią się, aby prymas zachowany był przy swych prerogatywach, jako legatus natus; żądać mają wznowienia konferencyi z nuncyuszem o uwolnienie szlachty od pozwów konsystorskich w sprawach dziecięcin, wyderkaśów, mesznego etc. Starać się o przedłużenie kadencyi trybunałów i aby „alienata per successores alienantium restituto et exsoluto pretio recuperentur“. Ustanowić w sprawach o korupcyą deputatów forum przed komisją radomską albo w najbliższych grodach, wyjednać delegacyą z senatu i stanu rycerskiego do korektury praw. Kadencyę radomskie przedłużyć o dwa tygodnie, zawarować pierwszeństwo sprawom, wpisanym na poprzednich kadencyach według porządku wpisów. Uchwalić, aby nadal senatorowie naznaczani byli przez sejmy lub rady senatu na komisję radomską tylko na dwóchlecia od sejmu do sejmu. Mianować komisję do gór Olkuskich i upoważnić ją do gospodarki w nich na sposób zagraniczny; „gdy swoje srebro mieć będziemy“ nastąpić ma otwarcie mennic „ad sublevandam publicam inopiam... cum coaequatione valoris monetae, jednak dymnucyi na czerwonym złotym 18 złp. nie czyniąc, ale taler bity żeby szedł po złp. 9, tyńf i szóstak ad proportionem, czerwony złoty zaś dwa talery“. Żądać ułożenia instruktarza celnego, i żeby myto województwa sandomierskiego „tak wodne, jako i ziemne przy komorach Rzplitej wybierane było“. Nalegać o nową regulacyę kwart i hybern w królewszczynach z chwilą śmierci obecnych ich posiadaczów. Zastrzedz, aby podskarbi nie dawał administracyi królewszczyn wakujących senatorom i ministrom, a tylko zasłużonej szlachcie; dziękować za nominacyę Sedlnickiego. Przy-

pomnieć królowi pakta konwenta o nieoddawaniu żup solnych i ekonomii cudzoziemcom. Żądać, aby generał artylerji koronnej w razie niedojścia sejmu „na komisyi radomskiej likwidował się i kalkulował i aby corocznie cekauzy i fortece objeżdżał“; odebrać na przyszłość senatorom prawo otrzymywania generalstwa regimentów. Popierać koekwacyą tariff podatków i żądać w tym celu nowych lustracyi. „Ponieważ prawo respektem zjazdu korezyńskiego ad executionem nie przychodzi“ — znosić się z posłami generału małopolskiego. „A że województwo nasze już od lat kilkudziesiąt jurydykeji sądów ziemskich nie ma, ...kiedy maliciose kilkadziesiąt zerwanych sejmików“, — starać się mają posłowie o konstytucyę, aby w razie zerwania pierwszych elekcyjnych sejmików drugie, wyznaczone w 6 tygodni po nich, obierały większość głosów kandydatów na sędziów i podkomorzych, z których pierwszemu ex ordine albo rekomendowanemu od wojewody i całego województwa król wydawałby przywilej. Upoważnić króla do rozdawania pieczęci nawet na niedoszłych sejmach pod warunkiem incompatibilitatis krzesła senatorskiego z ministeryalnem. Niepozwalać sub discrimine sejmu na limity sejmów zwyczajnych lub nadzwyczajnych, o co były pertraktacye między marszałkami i posłami w r. 1740 oraz 1744. W razie atoli niedojścia sejmu prosić króla na audyencyi o złożenie sejmików relacyjnych, tudzież nadzwyczajnego sejmu wyłącznie dla aukcyi wojska. (Kopia w Tekach Pawińskiego, w Akademii Umiejętności).

4. Instrukcyja łączyczna (22 sierpnia) po zaleconej adoracyi Majestatu na pierwszym miejscu stawia aukcyą wojska bez przeciążenia dóbr ziemskich szlacheckich; każe domagać się sprawiedliwych kwart, spełniania powinności przez ordynacye, przykładania się opatów do aukcyi; dla oszczędności zaleca przeniesić kompetencyę komisyi radomskiej na trybunały pod specyalny registr *causarum fisci*, pociągnąć do sprawozdania spadkobierców zmarłych podskarbach, zniewolić do opłat na rzecz aukcyi wojska kawalerów maltańskich, wywożących za granicę polskie kapitały; upraszać duchowieństwo „*amore patriae*“ o ofiary na tenże cel. „*Reducere ad suam formam*“ trybunały i inne nadużyć pełne sądy; obstawać przy zachowaniu dawnej władzy podkomorzych ziemskich. „W ligi i alians z nikim wchodzić ichmość panowie posłowie nie pozwolą, owszem, *pacta et foedera* z postronnemi zawarte religiose observanda curabunt“. Powinni dbać o zacho-

wanie powagi prymacyalnej według dawnych praw, i aby „kardynalska prerogatywa primatialitati non obstat“; prosić nawet króla, aby wystarał się w Rzymie o przyłączenie na zawsze godności kardynalskiej do prymatury. „Zabiegając temu, aby pastores nie byli ciężcy owieczkom“ i nie uciskali ich pozwami do konsystorza o dziesięciny i nadużyciem ekskomuniki, posłowie pomówią o tem z prymasem i „cum Republica convenient“ co do środków przeciwko temu. Spory takie mają być rozstrzygane według dawnych „zgód“ z proboszczami, lub w braku ich, według dawnych kwitów, „albo, gdzie zgód i kwitów nie masz, tam żeby zgody ad instantiam ejusvis nobilis haeredum et possessorum następowały cum propriis parochis..., nie wyciągając na koszt, sprowadzając capitulares“ i trzymając się bull papieskich. W razie odmowy przyjęcia pieniędzy według dawnej zgody lub kwitu dziesięcina ma być składana w grodzie; sprawy cywilne z księżmi należeć mają do forum świeckiego. Spory o zbiegłych poddanych mają podpadać sądowi w województwie pomieszkania poszkodowanego dziedzica. Posłowie mają przeprowadzić na rzecz województwa łączyckiego, wzorem sąsiadów, prawo o obiorze posłów, deputatów, komisarzów i dystrybutorów większością głosów; deputaci mają nadal przysięgać na sejmiku, a nie na burzliwej zwykle reasumpcyi. Starać się powinni posłowie o zwiększenie ilości soli suchedniowej, przypadającej na województwo, o niedopuszczenie duchowieństwa do dystrybuty tejże, o dawanie godności wojewódzkich jedynie miejscowym posesyonatom; o nominacyę samej tylko szlachty na szarże oficerskie, poczynając od kadetów w regimientach cudzoziemskiego autoramentu. „Wedle dawnych praw i konstytucyi aby skóry, воск, łoje za granice nie były wywożone pod wolnym zabieraniem, tudzież ludzie luzni, bez atestacyi uchodzący, żeby wszędzie przytrzymowani byli, de reassumptione legum cum rigoribus opponendis domówią się“. (Arch. Główne Warsz., ks. 26, Oblat. Grod. Łęczye., 407—11).

5. Instrukcyja kijowska (25 sierpnia), Obl. Grodz. Żytomierskie, ks. 231, w Centralnem Archiwum Kijowskiem Akt Dawnych), zostanie ogłoszona w IV tomie Laudów, w wydawnictwie: „Archiw Jugozapadnoj Rossii“.

6. Instrukcyja dobrzyńska (22 sierpnia) poleca posłom nie tylko nie wchodzić w żadne cudzoziemskie fakcye, ale wchodzących zaraz pro hostibus patriae deklarować. „Nasza...

Rzplita in oeconomica sua taka ospała, ślepa i zaniedbana, że dobra swojego nie widzi i we wszystko złe zgola lgnie i więźnie“. Skoro tedy interesowani ludzie nie dopuszczają do nowych lustracyi podatków, aby nie nastąpiła ich koekwacya, „naśladowując tedy żądze i pragnienie odwieczne antecesorów naszych, którzy w tej niesprawiedliwości zdania swoje dawali, aby zabiegając tym prawie niechrześcijańskim uczynkom, per pluralitatem votorum materia oeconomica w poselskiej izbie determinowana i konkludowana była“, posłowie pro hac sola vice żądać będą uchwalenia większością sprawiedliwego rozkładu podatków i „ekonomiki całej Rzplitej“. „Wiele będzie, to pewna, takich sentymentów, że to jest novitas, że to jest periculosum znosić liberum veto albo liberum rumpo, ale ziemi i prowincyi naszej wielkopolskiej cóż po tym słowie: liberum veto albo liberum rumpo w tej okoliczności, którego niemasz w prawie, kiedy prowincya nasza ginie, chleba żebrze, a inne województwa z naszych ludzi, z naszego dobra profitując, nie tylko ad satietatem, ale ad luxum chleba, fortun, pieniędzy i dostatków używają? „Wszakże wziąć tylko przed siebie ekonomikę trybunału radomskiego 1717, 1718 et 1719 annorum, doczyta się każdy, że prowincya nasza wielkopolska z województwami wyżej przerzeczonymi“ (krakowskiem, sandomirskim, podlaskiem i częścią lubelskiego) „pretensyi przeciwko wojsku koronnemu, począwszy od związku Baranowskiego i trybunału łuckiego, przez plenipotentów województw, ziem i powiatów za ustawy, za barankowe, za wychodne, za przychodne, za konsystencye, za prowianty, za kontrybucye wybrane, sto dziewięćdziesiąt milionów zaprzysięgły. Wejrząc w ten rachunek, w tę ekonomikę, że województwa niektóre małopolskie na te miliony sto czterdzieści pięć tysięcy tylko zapłacili“. Usilnie tedy nalegać mają posłowie o koekwacya, żądać uchwalenia jej „pluralitate votorum czyli też innemi sposobami“, w imię równości szlacheckiej. Ponieważ komisya do reformy skarbowości 1736—8 roku, „ustanowiona in ordine ad deferendum do przyszłego sejmu“, nie zdołała dzieła swego przeprowadzić skutkiem rwania się sejmów, a strawne komisarzy kosztowało szlachtę kilkaset tysięcy złp., przeto, o ile sejm nie zgodzi się decydować tej reformy większością głosów, posłowie mają go zachęcać, „żeby cała Rzplita spadła na wałną independenter od sejmu komisya, do tej wszystkiej, ut supra expressum, negocacyi“. „Liberum veto jest, prawda,

delikatne, liberum rumpo żadnym nie pozwolone prawem; liberum veto dobrze zażywać, gdzie idzie o wiarę świętą, o świątnice Pańskie, o całość i wolność ojczyzny. Ale liberum veto, że bliźni lgnie w ciężarze podatkowym, że drugi bliźni w podatku oddaje fortunę swoją żołnierzowi i staje się tułaczem, a inny i szeląga nie daje i z niego ma chleba pełną gębę,—poszło to na hypokrytów w Piśmie Św. wyrażonych, «że Bóg, dla zbawienia ludzkiego pracując na świecie, w szabas uzdrawiał chorych, był naganany i przytoczył osła i wołu w studnię wpadłego». Wszystkie klęski od lat kilkudziesięciu są skutkiem nadużyć uprzywilejowanych grup opodatkowanych pod osłonką „wolnego głosu“. Posłowie pozwolą na aukcyę wojska, na wszystkie podatki praktykowane od czasów Batorego, aby ziemie, przeciążone jednymi, ulgę miały w drugich. A więc czopowe, szelężne, cło generalne nemine excepto, aukcyą pogłównego żydowskiego, aukcyą hyberny z dóbr duchownych i królewskich, bo do niej „i dobra duchowne przez sprawiedliwość juris terrestres pociągnąć należy“; sprawiedliwe kwarty niepłatne, pogłowne od popów i „dziaków“ ruskich, pogłowne od luterskich, pogłowne generalne praktykowane; monopolia soli, papieru, tabaki; podymne, pobory w miastach i pieniądze coronationis, podwodne z miast królewskich i duchownych na ordynowanie poczt, z których Rzplita może mieć z kilkakroć sto tysięcy; „contributio agraria alias włóczne“, przyłączenie wójtostw duchownych do łanowej milicji, starostwa ukraińskie, które Rzplita ordynowała na służbę wojenną, ordynacya ostrogska. Jedynie pełnomocna komisya walna rozrządzić potrafi sprawiedliwie to wszystko, nie krótki sejm sześcioniedzielnny. Dla podniesienia pogłównego żydowskiego do miliona kilkuset tysięcy trzeba Żydów wszystkich powpędzać do miast i przytwierdzić do nich na stałe, przez co i miasta się z bogacą. Taż walna komisya niechaj rozsądzi spory między szlachtą i duchowieństwem, które ją bezprawnie podeiiga pod swoją jurysdykcyę, wywłaszcza z dóbr ziemskich pod pozorem, że są duchowne, spowodowuje obciążanie dóbr szlacheckich legatami etc. Starać się należy, „aby Rzplita trybunały, sejmiki, ziemstwa i grody cum vigorosissima circumscriptione w lepszą, porządniejszą i bezpieczniejszą uregulowała formę z przedłużeniem trybunału lubelskiego“. Do tego, jak i do aukcyi wojska, najsposobniejsza będzie komisya pełnomocna. Aukcyą powinna nastąpić dwójaka: 1) Actua-

podatków *ultima consumentiae*, cel, monopolów, aukcyi kwart, hybern płatnych i niepłatnych etc. 2) *Eventualis* — „in fumali et agraria contributione, tak dysponując, aby to wojsko ex re ex necessitate ultima Reipublicae we dwóch miejscach w gotowości stanąć mogło“. (Zbiór instrukcyi w Archiwum Główn. Warszawskiem; odpis w Ms. Akad. Umiejętności 952, między laudami plockiemi).*)

7. Instrukcyja halicka (15 sierpnia) nie pozwala na żadne podatki *ultima consumentiae*, które, podnosząc ceny likworów, wystraszyłyby poddaństwo za granicę turecką. Aukcyę wojska przeprowadzić życzy w ten sposób, aby w cudzoziemskim zaciągu powiększyć tylko liczbę gemejnow pod regimentami, „tak aby odąd chorągwie mocniejsze bez duplikowanych oficerów liczyć się mogły i musztrą polską egzer cytowane były“. Sztab-oficer albo regiment-kwaternistrz, szlachcic dobrze osiadły, powinien szafować pieniędzmi i rachunki zaprzysiężone składać co roku na komisyi. W polskim autoramencie pomnożyć trzeba pacholków, ulepszyć regulamin, obostrzyć karność, urządzać co roku popisy chociażby częściowe, płacę oficerów wyraźnie odgraniczyć od żołnierskiej, aby pierwsi drugiej nie tykali. Wszelkie wojsko aukcyonowane niech zostaje pod władzą hetmanów. Posłowie przypomną o deklaracyi królewskiej co do wzmocnienia Kamieńca, nalegać będą o przestrzeganie porządku sejmowania, o ustanowienie trzeciej kadencyi trybunału dla ziem ruskich i osobnej w Łwowie kadencyi trybunału radomskiego, o reasumpeyą praw de corruptore et corruptente w trybunale, o otwarciu gór Olkuskich tudzież mennicy, z której dochód szedłby do skarbu Rzplitej; przytem ustalić należy bez niczyjej straty kurs monety, albowiem jej „recursus“, t. j. poniżenie ceny czerwonych złotych, a „podwyższenie w talerach, tynfach znaczny uszczerbek przynosi regno“. Starać się o satysfakcyę za krzywdy od wojsk rosyjskich w r. 1736 przez ziemie ruskie poniesionych, dotąd bowiem nieznaczną tylko część poszkodowanych otrzymała wynagrodzenie. „Skracając

*) Nie tylko treść, ale i wyrażenia instrukcyi dobrzyńskiej wskazują, że została ona albo wprost zredagowana przez Mikołaja Podoskiego, albo podyktowana przezeń w najistotniejszej treści. Oblatowanie jej w Plocku (zamiast w Lipnie) i wynikłe stąd pominięcie w zbiorze „Laudów Dobrzyńskich“ Kluczyckiego tłumaczy się tem, że sejmik za staraniem wojewody plockiego i Czarteryjskich odbył się cichaczem, w sekrecie przed partią republikanką.

diffugia juris, aby pars citata post triplicem sui convictionem adstringatur ad solutionem litis expensarum, per partem jure vincentem juramento evincendarum, a zaś ultimum contumaciae decretum quasi ex seriis partium controversiis latum patiatur, o ponowienie prawa i konstytucyi“ domówić się. Ustanowić karę wygnania za zajazdy dóbr. „Że zaś solo abusu, non per legem scriptam invaluit, że in processu granitiali, gdy się rzecz dzieje między królewskimi i ziemskimi dobrami tylko chłopci poddani ad comprobationem juratorum super proprietatem fundorum sibi adjudicatorum admittuntur, dlatego, znosząc hunc abusum, aby actores principales, t. j. tenutarii bonorum regalium pariter jako haeredes cum sex testibus genere sibi similibus przysięgali, starać się będą o konstytucyę“. Respektem wykupienia terytorium elbląskiego i względem Kurlandyi i eliberacyi klejnotów Rzplitej łączyć się z resztą województw i żądać wznowienia konferencyi z postronnymi potencyami, tudzież cum Sacra nuntiatura Apostolica w sprawach o nadużycia fori spiritualis i ekskomuniki. Zapobiedz przyłączaniu wójtostw do starostw, usunąć nadużycia Żydów w miarach. „Ponieważ zaś konstytucya anni 1717 rewizyi dymów zabroniła, a interea w kraju naszym... viciata proportio podatkowania, dlatego ichmość panowie posłowie procurabunt facultatem uczynienia rewizyi i pomiarkowania taryf, myt partykularnych, excessive po szlakach... wyciąganych, aby mediante commissione albo decreto iudicii proprii districtus mogła nastąpić moderatio et ad justiore quantitate reductio“. Postarać się, aby im possessionati tamować obrad voce activa vetandi nie wazyli się, „ci zaś, którzy circa electiones quasvis ex jure vetandi oponują się, aby wprzód przysięgli, jako ex proprio interesse, nie z namowy ludzkiej, ani za korupcyą czynić obiecują“. Najpewniejszy fundusz na aukcyę wojska może powstać ze sprawiedliwych kwart, dlatego powinna nastąpić nowa lustracya starostw i królewszczyn „per officia castrensia oraz cum duobus commissariis“, których województwa i ziemie na sejmikach relacyjnych obiorą. Przyczyni się subsydyum od duchowieństwa i zwiększenie pogłównego żydowskiego; chrześcijańskie pogłówne zastąpić trzeba innym podatkiem. Uchwalić należy, aby dziedzice nie pozwalali nigdzie na wolne przejazdy i przechody poddaństwa bez atestacyi jego panów; ponowić konstytucyę o sługach zbiegłych i o kasowaniu kaduków, wychodzących z kancelaryi kor. „na dobra legitimo juri

subjacentia“. Upomnieć się o zachowanie praw kościelnych przeciw gromadzeniu beneficjów w jednych rękach; popowiczom unie możliwie wymykanie się ze stanu poddańczego. „Jako ichmość panowie posłowie, dogadzając na przeszłym sejmie desiderijs innych województw, mimo zlecenia ziemi sumę 100,000 zł. aggravanter byli necessiti pozwolić“,—teraz mają wystrzegać się obciążania ziemi halickiej nadmierną ofiarą. Gdyby nie doszło do uchwalenia funduszu na wojsko, „ichmość panowie posłowie nie mają ad extrema et periculosa przystępować remedia, ponieważ w takowych okolicznościach pod mocą pluralitatis votorum szkodliwe Rzplitej subministrują się eventa“. (Arch. Akt Grodzkich i Ziemskich we Lwowie).

8. Instrukcyja chełmska (22 sierpnia) poleca starać się o ubezpieczenie pokoju wewnętrznego i zewnętrznego; „wzmocnić i utwierdzić siły Rzplitej, do którego ułożenia planty medium aukcyą połowy wojska polskiego kompanii i pocztów w okrytych chorągwiach, połowy zaś cudzoziemskiego autoramentu piechoty być ma“; cudzoziemcy i nieszlachta mogą być tylko gemejnami i pocztami. Ustanowić oprócz rzetelnych kwart opłatę dziesiątego grosza z królewsczyzn; monopolium tytuniów, tabak, kart, mycek żydowskich; pogłównne żydowskie od każdej osoby; opłatę od mieszczan za noszenie stroju szlacheckiego. Cudzoziemcy nie powinni mieć komendy przy amunicyach, ani też być w fortecach „puszkarzami i indzimierami“. Starać się mają posłowie o założenie „publica gymnasia“ w miastach stołecznych „dla egzercytacyi wojska nacyonalnego“. Żądać oddalenia cudzoziemskich posłów z sali obrad publicznych, zniesienia pogłównego, względem zaś innych środków na aukcyę wojska referować się do ziemi i powiatu dyspozycyi; starać się o przełożenie nuncyuszowi, że prokuracya w Rzymie dekretów przez biskupów unickich o dziesięciny od poddanych uchybia prawom i wolności Rzplitej; zapobiegać przechodzeniu popowiczów do stanu wolnego; czuwać, aby cudzoziemcy, „jako wieść głosi“, nie weszli do senatu i ministeryum; aby trybunały i inne juryzdykcyje nie wdawały się w sprawy czopowego i szelęznego wojewódzkiego; ustanowić coroczną rewizyę fortecy zamojskiej przez delegatów ziemi chełmskiej i powiatu krasnostawskiego. Żądać zachowania ministeryów w obrębie ich praw i prerogatyw, zniesienia grobel i młynów na „żeglownych“ rzekach, odebrania cudzoziemcom dzierżawy dóbr ziemskich, usu-

niecia plebejów z niektórych kancelaryi. „W ligi ściśle z postronnemi potencjami aby nie wchodzić, ichmeiom panom posłom *recommendatur*“. Nalegać o nieobecność senatorów i ministrów na reasumpeyach trybunału, o ustanowienie kadencyi lwowskiej i osobnego po limicie sądu „*per delegatos dla uskromienia korupcyi*“, o przeniesienie przysiąg deputackich na sejmiki, podwojenie w ziemi chełmskiej liczby posłów i deputatów; wprowadzić obiór urzędników ziemskich większością głosów; znieść nadużycie komory brzeskiej, jako ustanowionej tylko dla kupców, nie dla szlachty. Żądać sprawozdania na sejmie z gospodarki regencyi kurlandzkiej; otworzyć mennicę, kruszce, ustanowić monopol papierowy, ustalić miary trunków i zbóż w całym kraju, uregulować komunikacyę pocztową dla wygody przejeżdżających, zrównać stopę monety z zagranicą, popierać koekwacyę podatków. „*Revizya przez komisarzów ziemiańskich przed komisją radomską aby była wojska koronnego na stanowiskach ekspedycyjowana corocznie. Lustracya kwart przez ziemianów aby była sprawiedliwa*“. Przeciwdziałać mają posłowie zbiegostwu chłopów, włóczędze Cyganów. (Odpis w Tekach Pawińskiego — z Relacyi i Oblat Grodzkich Chełmskich, teka 47, k. 393 i n.).

9. Instrukcy a bełzka (22 sierpnia) co do obioru marszałka i liberum veto zawiera te same zlecenia, co streszczona przy dyaryuszu sejmu r. 1748 instrukcy a 19 sierpnia. Aukeyę wojska przeprowadzać „*cum hac sola praecustoditione, aby nie była formowana sub confederatione etiam cum discrimine sejmum...* i jeżeli aukeya wojska nastąpi, aby milicya po województwach rekrutowana była i tamże konsystencyą swoją przez komisarzów od województwa wyznaczoną miała, a do władzy hetmańskiej według konstytucyi dawnych należała. Jako zaś władza hetmańska dawnemi konstytucyami kilkunastą obwarowana, tak i na tym sejmie, aby in toto zmocniona była, domówią się ichmość panowie posłowie, województwa zaś i ziemie mają być obligowane certo in tempore hanc novam erigere militiam i dla nich punktualną obmyślić placę i leżę w województwach i ziemiach swoich własnych“. „W tej zaś, da Bóg, przyszej nowo erygowanej milicyi akatolicy mieścić się nie mają... Aby zaś młódź szlachecka sine exercitio in rebus militaribus nie zostawała i owszem każdy pro bono publico, integritate jej i wolności utrzymania mógł być większą pomocą, przeto in hac militia de novo erigenda w każdym

województwie jedna chorągiew czyli to piesza, czyli konna ex sola nobilitate constitui powinna, insze zaś chorągwie secundum arbitrium województwa erigi mają“. Na tę nową milicję obrócone będą przewyżki kwart sprawiedliwych ponad płaconemi obecnie, czopowe i szelągne. jeżeli to możliwem się okaże, i przytem dobra królewskie, duchowne i ziemskie ulegną nowej lustracyi. Starsi żydowscy powinni dać znać Rzplitej, ile który kahal może importować; poczem każdy Żyd, młody czy stary, płacić będzie złotego od swej osoby. Dalej, znacznych sum dostarczyć powinny cło generalne i subsidium charitativum duchowieństwa. Żądać mają posłowie rewizyi łańów, formalnego skasowania ugody hadziackiej, uznania za nieważne reskryptów, jakicby wychodziły na dekreta wszelkiej juryzdykeyi, a pryncypalnie trybunalskie i marszałkowskie. Upomnieć się o reasumpcyę konstytucyi 1649 r.; aby poseł „de quounque crimine w izbie poselskiej oskarżony, nie w inszym sądzie, tylko w kole poselskim odpowiadał, którego marszałek z kołem poselskim sądzić ma, a deputat do konstytucyi z tejże prowincyi, z której poseł judicabitur, dekret pisać ma i promulgowany do metryki koronnej oddać ma“. Promowować otwarcie mennicy i reparacyę gór Olkuskich; zobowiązać generała artyleryi koronnej do kalkulacyi na każdym sejmie, a w razie zerwania tegoż — przed hetmanem w. kor.; ustanowić kadencyę trybunału koronnego we Lwowie, znieść punkt przysięgi: „jakom się nie starał“, „ponieważ każdemu honestus ambitus powinien być dozwolony“; uchwalić, aby każde województwo w miastach trybunalskich osobną dla swoich deputatów naprawiało kamienieć. Zabezpieczyć drobnych ziemian przed gwałtami możnych sąsiadów, dokonywanymi zwłaszcza przez lipków. Zakazać ponownych inkwizycyi w trybunałach w rok po osądzeniu sprawy. Zakazać klerowi ritus graeci uzurpacyi tytułów dziekanów, oficyałów i t. p. Pozwolić każdemu dziedzicowi chwycić po miastach i gościńcach zbiegłych swych chłopów i pozywać zaraz do grodu właścicieli dóbr, gdzieby schwytano zbiega. Nadto wiele żądań, zażaleń i poleceń w sprawach miejscowych lub prywatnych. (Arch. Akt Grodz. i Ziemskich we Lwowie, C. Belz. Liber Laudorum, 597, k. 297—309).

10. Instrukcyja płocka (22 sierpnia) zakłada „pro primo et principali objecto“ aukcyę wojska, zobowiązuje więc posłów „sub fide, honore et conscientia“ do popierania jej, „nie wdawając się w żadne intrygi, a uchwaj Boże, praktyki z cudzoziemcami“.

Co do środków pieniężnych reasumować radzi projekty, ułożone na sesjach prowincjonalnych sejmu grodzieńskiego 1744 r., o kwarcie, subsidium charitativum, ele generalnem, czopowem i szelężnem, o monopolach tabacznym i papierowym, podwyższeniu głównego żydowskiego etc.; każe w tych wszystkich materyach „zgadzać się... z Rzplitą, tylko sine aggravatione ubogich ludzi stanu szlacheckiego“; wzamian żąda województwo zniesienia „haraczu bardziej, jak podatku głównego“ i koekwacyi wszelkich podatków z lekkopłatnemi ziemiami. Zaleca przestrzeganie porządku sejmowania według ustawy 1690 r.; chce, aby przyszedł regulamin płacy wojska, „o którym teraz w trybunałach dopytać się nie można“, rozesłany był do wszystkich województw; oficerowie aukcyonowanego wojska mają być „narodu polskiego i litewskiego ac annexarum provinciarum“, musztra ma się odbywać „prostym językiem“. Posłowie mają zainterpelować, kogo należy, jak spożytkowano sumy, przeznaczane nieraz przez senatusconsilia na artylerję; nadal też zabezpieczyć los artylerji i cekauzów. Nalegać, ażeby senat nie rozporządzał nadzwyczajnemi wypłatami ze skarbu i nie wdawał się w sprawy sejmowe; porozumieć się z kolegami co do sposobów pożądanego otwarcia gór Olkuskich i „obwarowania mennicy“; żądać skasowania cel prywatnych i zapewnienia bezpieczeństwa handlu. Nalegać o „ubezpieczenie“ miast i miasteczek przez odebranie „prowentów, osobiłwie handlów od Żydów“ i przez ochronę od prywatnych depaktacyi. „A iż się w tym krzywda wielka dzieje, że poddani nasi od panów swoich uchodzą i wolnemi się czynią po miastach, miasteczkach i na wsiach“, należy tedy ustanowić karę stu talarów za ukrywanie ich i ułatwić rewindykację. (Odpis z Arch. Główn. Warszawskiego w Akad. Umiejętności, Ms. 952).

11. Instrukcyja wiska (22 sierpnia), podobnie jak wszystkie inne, dziękuje królowi za odwrócenie niebezpieczeństwa wojny od ojezyny naszej z stratą niepowetowaną dziedzicznego państwa swego; każe w materyach państwowych zawsze znosić się z prymasem i bronić jego prerogatyw; trzymać się królewskiej iustrukeyi na sejmiki, a nie dopuszczać do stanowienia „praw nowych, któreby praejudicaret et laederent czy to wolność czyli aequalitatem in praejudicium starych“; ugruntować bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne, radzić o aukcyi wojska, byle bez uciemiężenia dość znędnionego i zniszczonego kraju;

starać się, ile można, o koekwacyę podatków z Małopolską, „nie zapominać“ o kwartach z starostw i dzierżaw, skarżyć się na uciemiężenie szlachty kłáwami i pozwami nielegalnymi przed forum duchowne, o „zgwałcenie“ granic przez Prusy; starać się o usunięcie nadużyć z trybunałów, popierać projekty zbawienne dla kraju i ziemi wiskiej. (Odpis z Arch. Głównego Warsz., Visn. Castr. Obl. 3/1323, f. 225, w Tekach Pawińskiego).

12. Instrukcy a wyszogrodzka (22 sierpnia) przede-wszystkiem każe popierać aukcyę wojska, ale też starać się o ziszczenie wszystkich propozyeyi, wyrażonych w instrukcyi królewskiej; należałoby ustanowić pewien termin wykupna dóbr przez dłużników z rąk wierzycieli, aby nie pozostawały one zbyt długo bez dbałych właścicieli, oraz reasumować dawne preskrypcye, niezbędne skutkiem zniszczenia lub zaginięcia wielu ksiąg ziemskich i grodzkich; obostrzyć prawa karne o zabójstwach oraz pojedynkach; zobowiązać wszystkich właścicieli ziemskich do odnawiania granic przy podkomorzym lub komorniku co 25 lat, sub amissione fundorum controversorum pro parte possidentis cedendorum. „Prawa de successionibus, de proportionem exdotationis sióstr od braci, że dotąd in volumine legum nie mamy przepisanego, ale tylko vicina lege et praxi communi tutamur in omnibus judiciorum subselliis, więc aby to należycie prawem opisane było“. Zapobiegać mają posłowie wydarcie przez Żydów handlu i szynków z rąk mieszczan katolików, „zubożałych, samą tylko agrykulturą more colonorum bawiących się“; zachowując „pacem de religione cum dissidentibus“, nie pozwalać na stawianie nowych zborów oraz żydowskich bożnic. „Księstwo nasze mazowieckie, że ad commoditatem amplitudinis suae et numerosae nobilitatis ma swoje excepta, tak aby te obserwowane były oraz elekcyę generału i sejmików ziemskich posłów na sejm, deputatów i komisarzów na trybunały koronne per pluralitatem votorum stawały, evincent to ichm. panowie posłowie. W razie zaś zerwania generałów mazowieckich w Warszawie, ażeby w tydzień w każdej ziemi według alternaty na miejscu sejmikom zwyczajnym wolno było sobie obrać na trybunały koronne deputata i komisarza“. Zaproponować prawo o natychmiastowym zwrocie zbiegłych poddanych właścicielom pod karą 100 grzywien, a pod odpowiedzialnością przed sądem grodzkim; co do ludzi luźnych rozszerzyć na Mazowsze zatwierdzone laudum średzkie o wolności chwywania

ich i zatrzymywania z całym majątkiem w braku dowodów przynależności do pewnego dworu, póki nie upomni się właściciel. Upomnieć się o zachowywanie układu z Urbanem VIII oraz ustawy 1635 r. względem kompozycji o dziesięcinę w dobrach szlacheckich; zawarować, aby kler nie pozywał laików przed sąd duchowny; wyjednać komisję do rewizji ksiąg ziemskich i grodzkich wyszogrodzkich, podniszczonych przez Szwedów i Rosyan. (Odpis z Arch. Główn. Warsz., Rel. Grod. Wyszogr. ks. 20, k. 466, w Tekach Pawińskiego).

13. Instrukcja ciechanowska (22 sierpnia), podziękowawszy królowi za zachowanie Rzplitej w pokoju wśród wojny powszechnej naokoło, każe promować „aukcyą wojska bez obciążenia poddaństwa, a przynajmniej sposób, aby nervus provisionaliter był ad peragendas res futuras utrzymany“, „oporządzenie artylerji bronią armat, prochów i innych amunicji i opatrzenie pogranicznych fortec dla zatrzymania pierwszej przynajmniej nawałności“; ekonomią domową, „kupiectw ustanowienie, kupców ubezpieczenie i niesłuszne przez prywatnych ludzi depaktacye, defraudacye skarbu, cel i protekcyi partykularnych z publiczną szkodą zniesienie“; „dobyć kruszców w górach Olkuskich, otwarcie mennic i bicie monety przy porównaniu onej z sąsiedzką kurencyą“; przyprowadzenie sprawiedliwości ad bonum ordinem; „zachowanie z sąsiedzkimi potencjami przyjaźni“ przy zawarowaniu zwrotu zbiegłych poddanych. „Rezydencya i delegacya posłów Rzplitej u dworów postronnych si videbitur potrzebna, konformować się będą ichmość panowie posłowie ad utilitatem Rzplitej“. Kurlandycę należy wydzwignąć z niepewnej sytuacji i utwierdzić pod władzą króla oraz Rzplitej; celem upomnienia się u skarbu koronnego o prawidłową defluitacyę soli suchedniowej obrany zostaje specjalny poseł, cześnik ciechanowski Józef Piegłowski, z obowiązkiem zdania sprawy ze swych zabiegów. Posłowie mają prezentować opresję praw szlachty przez duchowieństwo, które nielegalnie nabywa dobra, pozywa szlachtę przed swe sądy w sprawach do nich nie należących, nadużywa ekskomuniki etc.; mają prosić króla o częstsze zaszczycanie Rzplitej swą obecnością; rekomendować, aby cudzoziemcy nie otrzymywali w wojsku, skarbie i żupach intratnych posad; starać się o pomiarkowanie sporów różnych ministrów Rzplitej o władzę; żądać bezstronnego postępowania przy pokwitowaniu podskarbich i in-

nych dłużników Rzplitej; przeprowadzić ustawę o zaskarzaniu bezprawnych wyborów deputackich nawet po złożonej przez elekta przysiędze. (Arch. Główne Warsz., Dissoluta gr. ciechanowskie).

14. Instrukcya nurska (22 sierpnia, pod tytułem: Laudum): nie wdawać się sub discrimine sejmu w żadne inne materye przed aukcyą wojska, fundusze na nią uchwalić jednak tylko z dóbr królewskich i duchownych; ustanowić karę infamii i niezdolności do wszelkich zaszczytów na deputata, któryby się wdzierał do trybunału wbrew kontradykcyom części wyborców; krzywoprzysięzcom, przekupującym i przekupionym forum na sejmie oraz kary kryminalne wyznaczyć; obostrzyć przepisy o jedno-myślności obowiązującej na wyborach podkomorzych oraz ziemstwa; popierać ziemię warszawską w sporze z duchowieństwem. (Odpis z Arch. Główn. Warszaw. w Tekach Pawińskiego).

15. Instrukcya braclawska (22 sierpnia—w Oblactach Grodzkich Winnickich, w Centralnem Archiwum Kijowskiem Akt Dawnych, № katalogowy 4631, k. 236—251, inny egzemplarz w Ms. 518 Archiwum ks. Sanguszków w Sławucie)—znajdzie miejsce razem z kijowską w „Archiwie Jugozaapadnoj Rossii“.

16. Instrukcya inflancka (25 sierpnia) składa podziękowanie królowi za troskliwość o dobro Rzplitej, hetmanom za skuteczną ochronę granic, kanclerzom za przezorne rady, zmierzające „ad integritatem dobra pospolitego“. Każe zachowywać ściśle porządek sejmowania według ustaw 1690, 1699 i 1736 r. Z aukcyą wojska temporyzować, gdyż zachodzi obawa, czy sąsiedzi nie zechcą obrócić na swoją korzyść naszych sił: dopiero jak czasy i koniunktury się zmieniają, stosownie do nich „maturescet consilium względem przymnożenia sił Rzplitej“. Jeżeli jednak Rzplita zgodnie uchwalić zechce aukcyę wojska, posłowie „conspirabunt ad communem sensum“, byle oparto ją na sprawiedliwym podatkowaniu, mając wzgląd „na jawne kraju naszego dolegliwości z panującej od kilku lat karysty i znacznej per mortalitatem poddaństwa utraty“; ponieważ przytem pograniczne starostwa inflanckie osadzone są przeważnie ludnością napływową, na której polegać nie można, posłowie dopilnują, aby ich nie obciążano niczem więcej prócz sówitej hybernny, konstytucyą 1717 r. regulowanej. „A jako aukcya wojska szczególnie się ściągąć powinna ad propulsanda pericula Rzplitej, tak żadną miarą nie powinna... stabiliri... konfederacyą; wzruszyłaby takowa

desperacka impreza cardines status Rzplitej, gdybyśmy, do czego spokojnie per mutua consilia in ordinata sentiendi libertate zgodnie sobie wyperswadować nie możemy, stricto in viscera concivium ferro chcieli wymusić. Nie byłbyż to przykład a condita Republica bez przykładu, żeby summa aequalitas in jure sentiendi na sejmie in ipsa arce swego bezpieczeństwa gwałt i niewolę współbraci swojej cierpieć et armatis legibus podlegać miała? Cóż zatym za fatalne wynikną konsekwencye, zwłaszcza w terażniejszych na powolną do zguby naszej okazyą wyglądających okolicznościach!... Divisa in se respublica, z sobą się ścierając, provocabit gotowych somsiadów do dania pomocy aequiori niby causae... Zatym, złączywszy się z nami, nasze siły sposobić będą do swoich zamysłów, volentes ducent, nolentes trahent, aż nakoniec wysiłonych nas et enervatos w traktatach generalnego pokoju sacrificabunt interesom swoim. A jestże to chwalebny środek, który remota pericula chce praesentissimis redimere periculis et, ne simus miseri, jam facere miseros? A przeto, żeby się na nas nieszczęśliwie nie sprawdziła ta przymówka: Roma suis periit male viribus usa, obtestamur et conjuramus ichmciów panów posłów naszych sub fide, honore et conscientia, żeby gorliwą usilnością ab hoc extremo et desperato remedio wstrzymywali Rzplitą i na żadną, gdyby proponi miała, nie pozwalali konfederacyą. Gdyby jednak wszyscy ichmość panowie posłowie na ten sejm zebrani sine ulla divisione Rzplitej zgodzili się na konfederacyą, to już i nasi ichmość panowie posłowie idem sentient, quod omnes singuli in universum". Nie pozwalać też mają posłowie na nielegalną limitę sejmu. Aukcyę skarbu fundować na źródłach dochodu pewnych i ciągłych. „A kiedy reguła proportionis publicznych podatków przez dymy W. Ks. Litewskiego jest penitus niesprawiedliwa, nec ullam rationem równości in contribuendo w sobie zawiera, przeto należy dymy ad naturalem et originale przywrócić statum, t. j. każdego osiadłego chłopą za dym komputując, i z jego dyskretną płatą tak hybernowej jako też agrariae contributionis uregulować". Poglówne żydowskie powinno być płacone od poszczególniej głowy, a nie ryczałtową sumą, przytem bez udziału rabinów, lecz do rąk panów, u których Żydzi mieszkają. (Archiwum Ordynacyi Nieświezkiej, Dokumenty historyczne, teka XVII, 2158a).

Projekty konstytucyi.

1. Punkta do ułożenia projektów na sejmie warszawskim 1746 r.¹⁾

- 1) Securitas interna et externa.
- 2) Pospolite ruszenie.²⁾
- 3) Reasumpcyja konferencyi decisive per deputatos deputandos ex gentibus z postronnemi ministrami.³⁾
- 4) Komisya do lustracyi i rewizyi dóbr królewskich, duchownych i dziedzicznych na wyprowadzenie wszystkich taryf praktykowanych przez konstytucye w Rzplitej, przez komisarzy teraz na sejmie naznaczonych, dependens od Walnej niżej wyrażonej Komisyi.
- 5) Komisya Walna sub autoritate Majestatis independens do usolidowania, regulowania sprawiedliwych, sine delectu personarum, jak się wyżej wyraziło, taryf.⁴⁾
- 6) Subsellium temporaneum ac mutabile do poprawy jurium Reipublicae, t. j. o sukcesyach, de soliditate wiecznych i doczesnych zapisów.
- 7) Komisya a raczej subsellium na sądzenie egzorbitujących deputatów w Piotrkowie i Lublinie.
- 8) Komisya Ekonomiczna o Olkuszu, miastach i komercyach.
- 9) Deputacya do ułożenia projektów de modo concludendorum consiliorum według konstytucyi króla Michała.
- 10) Trybunał radomski.
- 11) Kwity podskarbieh.
- 12) Aukcyi wojska rozdzielenie in duas classes, prima classis

¹⁾ Zarówno te „Punkta“ jak i poniższy, posejmowej już daty „Summarysz“, pisane, zdaje się, ręką Karola Podoskiego, kilkakrotnie deputata do konstytucyi, uważamy raczej za dzieło ojca jego, Mikołaja; ogłaszamy je z rękopisu Petersburskiej Biblioteki Publicznej, Polonica, Hist. F. IV, 259. ²⁾ Dopisek ołówkiem: Okazywania. ³⁾ Na marginesie: Par instrumentum seorsivum dandum ex Archivo Reipublicae legeque approbatum. ⁴⁾ Na marginesie: Albo tę negocyacyą obrócić do trybunału radomskiego.

hic et nunc, przynajmniej w gemejnach, secunda classis po ekspedytowanych i zakończonych lustracyach i rewizyach.

13) Wyprowadzenie ludzi wojennych na usługę Rzplitej ze starostw ukraiennych według konstytucyi.

14) Deputaci z senatu i stanu rycerskiego ad latus regium ad materias status et belli cum conclusiva decisione według innych konstytucyi, signanter konstytucyi króla Michała 1673 r.

15) Gratitude marszałkom poselskim.

2. Sumaryusz projektów 1746 r.

Propozycye J. Kr. Mości od tronu podane.

Lustracya dóbr Rzplitej.

Securitas interna et externa.

Punkta na sesyą prowincyonálną.

Trybunał skarbowy radomski.

Hyberna.

Concordatum cum Curia Romana.

Commissio ad dislimitationem.

Urzędy ziemskie.

Commissio na uregulowanie płacy wojska.

Ubezpieczenie concludendorum consiliorum.

Correctura trybunału.

Kwarta sprawiedliwa.

Projekt concordati.

Ministerium podskarbstwa kor.

Cło generalne.

Sposoby do aukcyi wojska.

Pospolite ruszenie.

Konferencya z sąsiedzkimi potencjami.

Czas sejmów i arynga.

Odłożenie sejmu.

Zniesienie pogłównego.

Ultima consumentia.

Projekt szelężnego.

Klucz do projektów.

Punkta do ułożenia projektów.

3. La sûreté intérieure et extérieure.¹⁾

Projet, dressé par les députés pour les constitutions et remis
au maréchal de la diète.

Ce fut toujours le premier de nos soins paternels, continués depuis le commencement de notre heureux règne, d'établir sur les fondements les plus solides la sûreté intérieure et extérieure de notre royaume pour le bonheur des Etats de la République. Nous n'avons pas non plus d'autre motif de notre sollicitude à la présente diète que de voir que les illustres citoyens de ce royaume que Dieu a confié à notre gouvernement moyennant leurs libres suffrages, avec lesquels ils nous ont élevé sur le trône, jouissent sans aucun changement d'une tranquille et durable félicité. Pour en donner la certitude ultérieure, nous faisons consister la sûreté intérieure dans le maintien d'une entière confiance entre les Etats, de même que dans l'étroite observation des lois de la patrie pour la dignité de notre personne, et la sûreté extérieure sur le desir que nous avons de conserver constamment l'amitié des puissances étrangères et voisines. Et puisque celles-ci nous déclarent leur bonne volonté d'observer religieusement les traités et les alliances, conclues avec nous sans aucune intention de nuire; aussi faisons nous réciproquement un aveu public par la présente constitution des mêmes sentiments envers elles, comme depuis la diète de pacification, terminée heureusement et glorieusement en 1736 nous en avons donné jusqu'à présent des preuves évidentes tant de notre part que de celle des Etats de la République, malgré la difficulté des conjonctures dans presque toute l'Europe.

¹⁾ Projekty te podajemy w przekładzie francuskim w braku odnalezionego polskiego oryginału; znajdują się one w Ms. Archiwum Ks. Czartoryskich № 586; tłumaczone są dla Augusta III albo dla Brühla, pisane ręką Jacka Ogrodzkiego; naszą № 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8; liczba 1 była niewątpliwie oznaczona Arynga.

4. Les conférences avec les ministres des puissances étrangères.

Remis au même.

Reprenant les conférences, ordonnées par les diètes de 1726 et 1736, nous destinons pour commissaires à la place de ceux qui sont morts depuis ce temps là, du sénat NN et de l'ordre équestre NN.

5. L'arrière-ban de la Couronne de Pologne et du Grand Duché de Lithuanie.

Remis au même.

Pour que nous ayons la défense naturelle, prête contre tous les accidents qui pourraient survenir à la République, nous réservons dans notre pouvoir jusqu'à la prochaine diète l'arrière-ban de toute la Couronne de Pologne, du Grand Duché de Lithuanie et des provinces y annexées, du Duché de Livonie, de celui de Courlande et du districts de Pilten, réassumant là-dessus les anciennes lois, nommément les constitutions des années 1621, 1634 et 1677. Nous voulons en même temps que les revues dans les provinces et palatinats soient mises en usage conformément aux anciennes lois.

6. Temps pour les diètes ordinaires.

Remis au même.

Pour une plus grande commodité et sur le désir des Etats de la République nous transférons au premier lundi après la Saint-Barthélemy le temps des diètes ordinaires qui a été assigné par la constitution de 1717 pour le premier lundi après la St. Michel.

7. Projet pour obvier aux parjures et aux corruptions dans les tribunaux.

Dressé par les députés pour les constitutions en 1746.

Voulant déraciner et empêcher les fréquents dans les tribunaux parjures et corruptions, lesquelles par de grandes injustices attirent les malédictions et la colère de Dieu sur tout le royaume, statuons que ces mots: „Je n'ai pas recherché (d'être député)“ soient ôtés de la formule du serment des députés. De plus, enjoignons que les officiers des jugements terrestres aient dans l'admission des députés au serment des égards particuliers à des justes objections qu'on leur ferait, pour qu'il n'entrent point dans l'exercice de cette fonction par des moyens illégitimes. Et puisque la constitution de 1699 ne peut pas obvier efficacement aux corruptions et aux injustices qui en résultent, ainsi nous renvoyons ceux qui oseraient se laisser corrompre, et quand cela leur serait prouvé par la partie plaidante:

ou aux jugements de la diète, lesquels nous voulons proroger uniquement pour de pareilles causes à la prochaine diète et que nous promettons de tenir chaque semestre,

ou aux jugements de relation,

ou à la commission de Radom, laquelle jugerait ces causes après qu'elle aurait fini ses jugements ordinaires,

ou à un nouveau jugement, composé des députés du sénat et de l'ordre équestre.

lequel de ces quatre moyens serait trouvé le plus convenable.

8. Projet pour proroger le tribunal de Lublin.

Dressé par les députés pour les constitutions en 1746.

Pour satisfaire à la grande quantité des procès et des régîtres, où les causes sont inscrites, nous prorogeons le temps du tribunal de Lublin conformément à la constitution de 1676 depuis la Saint-Thomas jusqu'au dimanche des Rameaux, dans quel temps ce tribunal doit juger selon les termes fixés par la loi et

sans interruption les causes ex conservationibus, remissionibus, officii, cassandarum, arianismi, expulsionum et termini tacti.

9. Projet pour conclure les conseils publics.

Dressé par les députés pour les constitutions en 1746.

Il résulte beaucoup de dommage au dedans et au dehors pour tout le Royaume que Dieu a confié à notre gouvernement, de ce que plusieurs projets et quelquefois tous, étant déjà concertés, les diètes deviennent infructueuses par l'opposition sur un seul projet qui ne plaît pas; ainsi pour obvier à un inconvénient si nuisible, nous statuons du consentement unanime de tous les Etats de la République et conformément à la constitution de 1659 sous le règne du roi Jean Casimir, notre prédécesseur, la loi suivante pour finir les diètes, que les projets et les constitutions, dressés premièrement dans la chambre des nonces et lesquels y seront lus et notés par le maréchal des nonces, puis lus pour la seconde foi dans la chambre des sénateurs, et sur lesquels il y aura consentement de tous les Etats, quand il seront en même temps signés par les députés du sénat, par le maréchal des nonces et par les députés de l'ordre équestre, soient insérés dans le volume des lois; et que les autres matières, sur lesquelles on ne serait pas d'accord, soient renvoyées per recessum à la prochaine diète, laquelle doit commencer par ces matières. Et pour que les diètes parviennent à la fin selon l'ordre prescrit, nous réassumons làdessus les constitutions de 1690, 1726 et 1736. Mais pour qu'il ne se glisse point des fautes dans des constitutions, et pour que les projets, concertés dans la chambre des nonces, soient lus sans confusion au sénat, la chambre des nonces doit se joindre à celle des sénateurs cinq jour avant la conclusion de la diète selon la loi expresse, et cette jonction ne pourra pas être arrêtée sous quelque prétexte que ce soit.

10. Komisya Walna.¹⁾

Cheąc przyprowadzić do skutku konstytucye annorum 1629, 1661, 1662, 1673, 1569 et 1601 o podatkach, lustracyach i rewiz-

¹⁾ *Drukujemy ten projekt według egzemplarza, zawartego w Ms. Arch. Czart. № 587, ręki Jacka Ogrodzkiego, uwzględniając nadto inne redakcye, a mianowicie w Ms. Mosk. Arch. Min. Sprawiedliwości, Metr. Lit., IV, 65, Ms. Bibl. Ord. Zamoy-skich № 1734 (papiery Jana Fryderyka Sapiehy) i czterech kopiai petersburskich, Ms. Bibl. Publicznej, Polonica, Hist. F. IV, 259; z tych jedna (III) stanowi redakcye ostateczną, niemal identyczną z egz. Arch. Czart., a pochodzi, jak widać z charakteru pisma, z kancelaryi Mikołaja Podoskiego. Dwie inne, II a i II b stanowią równoległe redakcye pośrednie, pochodne do czwartej, I; tę ostatnią, tej samej ręki co i III, dał zapewne pierwotny autor projektu, Podoski, paru osobom do opracowania w szczegółach, poczem ułożył z ich pomysłów projekt ostateczny. Zaznaczamy nawiasem, że dopiski na jednej z pośrednich redakcyi są ręki And. Stan. Załuskiego, na drugiej — niewiadomego redaktora, którym nie był, zdaje się, ani żaden z ministrów Rzplitej, ani żaden z Czartoryskich, Poniatowskich lub Podoskich.—W powyższym Ms. Metryki Litewskiej znalazło się też przygotowane na sejm 1748 r. streszczenie projektu Komisyi:*

Punkta esencyonalne projektu na Komisya Generalną:

Reassumitur commissio 1736 niedokończona i o rewizjach dawne prawa. Komisyi tej prezydować ma książę prymas czy pierwszy in ordine biskup. Dyrekcya ma mieć jmp. krakowski lub in absentia pierwszy in ordine senator. Komisya ta, ex ordine senatorio et equestri composita, w zamku zasiadać będzie po sejmie w terminie N. Facultatem ma mieć limitandi. Termin jej do przyszłych sejmików przedsejmowych 1750 non obstante absentia, być komisarzów było 24. Sądzić będzie in forma trybunału radomskiego. Nakaże komportacją ze skarbu wszystkich taryf. Naznaczy lustratorów i rewizorów bene possessionatos. Uformuje tabelle, do którego powiatu którzy rewizorowie jechać mają. Instruktarz uformuje, jak przy rewizyi lustratorowie postępować mają. Dobra wszystkie, żadnych non excipiendo, zleci lustrować królewskie, duchowne i ziemskie. Lustratorowie zjadą do miast grodowych i tam wydadzą uniwersał po parafiach. Porządnie spisywać będą wszystkie genera taryf. Lustratorowie nie samą liczbą, ale i słowami wypiszą każdą taryfę specificie. Zlustrawwszy, podadzą ad acta castrensia taryfę, ażeby każdy posesor

zych w dobrach naszych wszystkich nemine excepto, królewskich, duchownych i szlacheckich, miastach, miasteczkach i wsiach, w Koronie naszej polskiej cum annexis provinciis znajdujących się, Komisją Walną w zamku warszawskim na dzień N. w roku N., etiam cum facultate limitandi, si necessitas postulaverit, naznaczamy.

Do której przy przytomności naszej, jeżeliby tego walna była potrzeba, Najprzewielebniejszego w Bogu prymasa, z senatu biskupów N., wojewodów i kasztelanów N. z wielm. ministrami i podskarbiemi seu cum officiis eorum, ex equestri ordine z obu-
dwóch prowincyi N. delegujemy.

Którzy delegowani komisarze absentia unius vel plurium non obstante, dummodo 24 adsint, zjechawszy się do zamku warszawskiego na dzień wyżej wyrażony, pod prezydencyą Najprzewielebniejszego w Bogu prymasa albo najpierwszego naten-

widział, jak wieś jego opisano. Egzemplarz rewizyi odwieżą do Komisyi Generalnej i oddadzą. Komisya zrewiduje lustracyą, i w omyłkach, błędach, folgach, przeładowaniach, omisyach i defektach judicialiter oneż poprawi pluralitate votorum. Tak poprawione i wyperfekcyonowane taryfy, ad mundum przepisane i podpisane, odda do skarbu koronnego ad referendum Rzplitej. Komisarze przysięgą ante omnia wypełnią, że sprawiedliwie się sprawią. Każdemu wolno będzie pozwać do Komisyi lustratora i dowieść, że albo źle opisał, albo komu pofolgował. Lustrator irrealis lub posesor, gdy mu dowiedziono będzie przez komisją, pro qualitate delicti karany być ma privatione vocis activae, inhabilitate ad quaevis munia i więzłą lub grzywnami. Komisya nie inszego sądzić nie będzie mogła, tylko to, co się będzie ściągało do ułożenia sprawiedliwych taryf. Lustratorowie omni securitate mają gaudere. Gdyby się kto lustrować nie dał, jmp. hetman ludzi doda staroście, a starosta praebebit assistantiam lustratorowi. Lustrator etiam in contumaciam posesora konskrypcyą sprawiedliwą uczynić powinien. Akta i dekreta Komisyi connotabunt jeden ex ordine senatorio, drugi ex equestri, i przysięgną super fidei connotatione et secreto stubae. Rewizye będą kwart, hybern, dymów, łanów, głów, karbów, beczek, kotłów, garnców, młynów; od każdego konskrypcyi rodzaju da każdy posesor grosz i dwa i trzy, jak decidentur. Te pieniądze lustratorowie do Komisyej odwieżą, a ta według proporecy płacy wszystko między lustratorów podzieli. Na drogę zaś w rekompensę tymże lustratorom skarb koronny da pieniędzy z aukcyi pogłównego żydowskiego, ażeby lustratorowie nie byli graves possessoribus.

czas biskupa¹⁾ ex spirituali, a pod łaską senatora, ministra lub ze stanu rycerskiego pierwszego in ordine ex saeculari statu, ufundowawszy juryzdykcyą sposobem i obyczajem trybunału skarbowego koronnego radomskiego, najpierwej komportacyą do sądu swego tariff wszelkich, lustracye i rewizye starostw, dzierżaw i królewszczyn wszystkich w skarbie koronnym znajdujących się et quorumvis actuum, podatki przedtym praktykowane elucidantium, nakażą, a potym lustratorów i rewizorów ad hunc expediendum actum, rozsądnych i sumiennych ludzi, dobierając, do pomienionych lustracyi i rewizyi ordynować będą z wszelką i pełną mocą, aby rozjechawszy się, według tabeli i instruktarza, mocą tej Komisyej postanowionego i każdemu z osobna podanego, dobra wszystkie po prowincyach i województwach, ziemiach i powiatach, miasta, miasteczka i wsie królewskie, duchowne i szlacheckie nemine excepto lustrowali i rewidowali, to jest, aby każdy lustrator i rewizor w tych województwach, ziemiach i powiatach, które mu in tabella distinctim podane będą, zjechawszy do miasta głównego powiatowego, gdzie się sądy ziemskie lub grodzkie odprawiać zwykły, wydawszy uniwersał przez parafie, swój wydział porządnie spisował, żadnego miasta, miasteczka ani wsi antiquae et novae locationis et erectionis nie opuszczając. Instruktarz in ordine do wyprowadzenia przez lustratorów i rewizorów wszystkich tariff, w konstytucyach ut supra na wszystkie genera podatkowania in futurum wyrażonych, też Komisya warszawska porządnie cum omni exactitudine ułoży i postanowi, oraz tym lustratorom i rewizorom per seorsivas tabellas każdemu distinctim rozda.²⁾

Którzy lustratorowie i rewizorowie wszystkie, ut supra, generaliter dobra ejuscumque status et conditionis, realiter et fideliter bez żadnej folgi i ochrony, ekscepcyej i dystynkcyej wszelkich osób, sprawiedliwie zrewidowane, zlustrowane i do skutku zupełnego przyprowadzone, słowami i liczbami spisawszy et ad acta proprii districtus castrensia vel terrestria podawszy, tu do zamku warszawskiego na też Komisya Walną komportować po-

¹⁾ *Pośrednia redakcyja Ms. petersb. dodaje:* pod dyrekcyą j. w. kasztelana krakowskiego. ²⁾ *Tu na marginesie IIa dopisek niewiadomej ręki:* Przysięgi lustratorów nie trzeba, komisarzów trzeba.

winni będą. Które lustracye i rewizye, przez tychże lustratorów i rewizorów wywiedzione i authentice wypisane, w omyłkach, błędach, omissach i defektach judicialiter redukowane, zebrawszy w księgi wszelkie genera podatków, wypisując per provincias, palatinatus, terras et districtus, rękami swemi podpisawszy, do skarbu koronnego ad referendum Rpcae na przyszyły sejm oddadzą.

Ci zaś urodzeni komisarze przed Najprzewielebniejszym w Bogu prymasem, albo najpierwszym natenczas biskupem prezydującym i senatorem lub ministrem, albo ex equestri ordine najpierwszym łaskę trzymającym według rotę praesenti lege postanowionej przysięgę wykonać powinni będą:

Ja N. przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że sprawy wszystkie, którekolwiek ex reatu vel actoratu na sądach Walnej Komisji przypadać będą, bez wszelkiego respektu na osoby, sprawy, kondycye, secundum partium controversias i według dokumentów sądzić sprawiedliwie będę, secreta iudicii non pandam. Tak mi Panie Boże dopomóż.

Ta Komisya Walna in forma et figura supremi iudicii a Republica formati et constituti będzie miała wszelką moc pluralitate votorum wszelkie defekta i błędy poprawiać, aggravatos, injuriatos vel alleviatis ad instantiam cuiusvis praevia citatione in quattuor septimanis ab actu recognoscenda coram actis authenticis proprii districtus relationis sprawy wszystkie i materye roztrząsać i decydować, i dotąd trwać powinna będzie, dokąd lustratorowie i rewizorowie wszystkich lustracyi i rewizyi modo praemisso nie zakończą i one porządnie spisane, w księgi introligowane, na też Komisją komportować nie będą.

A gdy Rzplita we wszystkich prawach swoich nad tym największego doznaje zawodu, że na przestępców surowe non interponuntur rygory, więc, jeżeliby ktokolwiek ważył się przeciwieć teraźniejszemu postanowieniu tak względem lustracyi i rewizyi instruktarzem opisanych jako i w innych do tej Komisji należących sancitach, więc taki activa et passiva voce carere i być incapax omnium honorum oraz poenis personalibus et crumenalibus karany powinien.

Lustratorom i rewizorom securitas ojczyestymi prawami opisana służyć powinna. Tudzież, gdy tego potrzeba będzie, za dyspozycją tejże komisji in scripto daną j. w. hetman koronny ludzi wojskowych tyle, ile potrzeba będzie, do starostów grodo-

wych tymże lustratorom i rewizorom aby dodawał, mocą terażniejszego postanowienia zlecamy. I owszem lustratorowie i rewizorowie przy starostach grodowych i żołnierskiej pomocy według danego sobie instruktarza wszystkie taryfy spisować et quam meliori, ut supra, modo wyprowadzać, renitentes et refragarios terażniejszemu prawu poenis legibus descriptis karać [i te lustracye i rewizye non obstante quavis contumacia et renitentia quorumvis possessorum sive haeredum dóbr, quam exactissime perficere powinni]¹⁾.

Tejże Komisji acta, decreta et quaevis alia iudicata dwóch, jeden ex senatorio, drugi ex equestri ordine do pióra naznaczeni, praeviso seorsivo in facie całej Komisyej praestando juramento, jak najporządniej trzymać, w księgi intrologować i do skarbu koronnego oddać powinni.²⁾

Od każdego zaś zlustrowanego, zrewidowanego i porządnie spisanego wszystkich podatków rodzaju każdy posesor lustratorom i rewizorom grosz vel dwa, vel trzy, vel cztery pod rygorem N. zapłacić powinien.

Te zaś wybrane groszowe każdy lustrator i rewizor z regestrami quantitatis wszelkich podatków, to jest łąnów, dymów, głów, beczek, karbów, kotłów piwnych, garnców gorzałczanych i innych, porządnie spisanemi, na też Komisją komportować powinien i za kwitami tych, którzy archiwum tej Komisyej trzymać będą, oddawać. Zebrane zaś i skomportowane pieniądze też Komisya secundum proportionem prac i fatyg każdemu lustratorowi i rewizorowi, nie przy sobie nie zostawiając, wypłaci tenebitur.

Lustratorom i rewizorom, nim się na swoje miejsca od tej

¹⁾ *Zamiast tych wyrazów w I czytamy: będą.* ²⁾ *Pierwotna redakcyja zawierała tu ustęp: Tranzakcyje te wszystkie, którekolwiek od tej Komisji wychodzić będą, powinny być ręką którego wielm. pieczętarza podpisane i w kancelaryi koronnej większej lub mniejszej zapieczętowane.—Redakcyja Arch. Czart. podaje na marginesie następującą rolę przysięgi: Ja N. przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że dekreta i wszystkie tranzakcyje, którekolwiek ex re et necessitate na Komisyej Rzplitej postanowione i ferowane będą, fideliter tak dekretnarz jako i protokół do tej tylko Komisyej należące wiernie i sprawiedliwie konnotować i spisywać będę, tudzież acta porządnie trzymając, w księgi intrologowawszy, ad archivum Rpliae oddam. Tak mi Panie Boże dopomóż.*

Komisyej, przez wydane osobliwie tabele naznaczone, rozjadą, żeby skarb koronny ex proventibus Rplicae lub z aukcyi pogłównego żydowskiego ad interim, niżeli groszowe wybrane będzie, według pomiarkowania odległości miejsca, prac i fatyg za dyspozycją tejże Komisyej, pro vialibus wydał i podzielił, naznaczamy.

Jurament wielmożnych urodzonych komisarzów.

Ja N. przysięgam Panu Bogu w Trójcy Św. Jedynemu, iż do niniejszej Komisyi obrany, wszystkie punkta w niej wyrażone jako najwierniej i najsprawiedliwiej do skutku przyprowadzić mam, dóbr moich i nieczyich nie ochraniając, nikomu faworu, folgi, przyjaźni świadczyć, ani też nienawiścią i żadną korzyścią, korupcyą uwodzić się nie będę, owszem, mając przed oczyma zbawienie duszy mojej, bojaźń Bożą, poczeiwość osoby i miłość ojczyzny, sprawiedliwie i dokładnie wszystkiego indagować, jeden drugiego przestrzegać, sprawy wszystkie, którekolwiek ex reatu vel actoratu na sądach tejże Komisyi przypadać będą, bez wszelkiego respektu na osoby, stany i kondycye secundum partium controversias i według dokumentów sprawiedliwie sądzić, inter aggravatos vel alleviatos sprawiedliwe pomiarkowanie tudzież in defectuosis lustrationibus rzetelną dyscernencyą czynić, a jeżeliby ex ordine, przypadła na mnie dyrekcyą, porządnie i rzetelnie rejestrować, vota spisować i jak najdoskonalej takową Komisya, nie biorąc etiam sponte danych, ani też pretendując żadnych prorsus ni od kogo rzeczy, ekspedyować i finaliter nic nad postanowienie Rzeczypospolitej nie czyniąc, powinien będę, oraz secreta judicii non revelabo. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna męka Chrystusa Pana.

11. Komisya Walna.¹⁾

(Wielkiego Księstwa Litewskiego).

Prowincya W. Ks. Lit. uniformiter z Małą i Wielką Polską prowincjami na zmiarkowanie wszelkich prowentów i uregulo-

¹⁾ Ms. Bibl. Ord. Zamoyskich № 1734.

wanie nowych *omnis generis* podatkovania taryf, nil *quidquam* derogando konstytucyi z r. 1717 o niezawodnej wojsku płacy postanowionej, takowe przedsięwzięrze sposoby.

Reasumując konstytucye annorum 1629, 1667, 1662, 1673, 1569 et 1601 o podatkach i lustracyach, poborach i rewizyach w dobrach wszystkich *nullis exceptis*, królewskich, duchownych, szlacheckich, miejskich, w miastach, miasteczkach i wsiach w Wielkim Księstwie Litewskim, Żmujdzkim i Inflanckim znajdujących się, Komisją Walną grodzieńską na dzień N. w roku N. etiam cum potestate limitandi, si opus fuerit, naznaczamy. Do której sub *authoritate nostra regia* z senatu wielm. biskupów NN., senatorów świeckich NN. z wielm. ministrami, a ex *equestri ordine* NN. delegujemy. Którzy to delegowani komisarze *absentia unius vel plurium non obstante, dummodo N. adsint*, zjechawszy się do zamku naszego grodzieńskiego na dzień wyżej wyrażony, i *iurament* wszyscy in *rotam infra expressam* przed ziemstwem czyli grodem grodzieńskim wykonawszy, marszałka i pisarza ex *equestri ordine e medio sui per pluralitatem votorum* obiorą.

A po ufundowanej jurydyce i po komportowanych ad *hunc actum* podymnego, czopowego i innych, jakie mogą reperiri, taryfach (które tak urodzony skarbný W. Ks. Lit. ex *archivo*, jako też urzędy wszystkie grodzkie i miejskie na dzień N. *praesenti sancito* komportować obligantur), najpierwej instruktarz ad *investigationem* podymnego, czopowego, hybern, kwart, pogłównego żydowskiego, monopoliorum i innych wszelkich praktykowanych podatków sporządzą oraz urodzonych lustratorów, ludzi rozsądnych i sumiennych, seorsive do każdego województwa i powiatu, jako też księstw Żmujdzkiego i Inflanckiego naznaczywszy, na lustracye i rewizye ordynować będą.

Którzy to urodzeni lustratorowie, zjechawszy się do miasta sądowego tego województwa lub powiatu, do którego przez Komisją naznaczeni będą, i przysięgę in *rotam N.* przed urzędem grodzkim tamiecznym, a gdzieby grodu nie było, tedy przed poblížszym wykonawszy, po wydanych od siebie uniwersałach dobra generaliter wszelkie i wszystkie *cujuscunque status et conditionis realiter et fideliter* bez żadnej folgi, ochrony, eksepceyi i dystynkeyi osób sprawiedliwie zlustrują i takową lustracyą słowami i liczbą spisawszy, jedne egzemplarze z podpisami rąk swoich

przy grodach lub surogatoryach, gdzie grodów niemasz, zostawiać, drugie na Komisję do Grodna komportować będą.

Od każdego zaś zlustrowanego, zrewidowanego i porządnie spisane go wszystkich podatków rodzaju każdy posesor lustratorom groszy N. od złotego pod rygorem N. zapłacić powinien. Te zaś wybrane groszowe każdy lustrator z rejestrami quantitatis wszeikich podatków porządnie spisanemi na tęż Komisję komportować powinien, a zebrane i skomputowane takowe pieniądze też Komisja secundum proportionem prac i fatyg każdemu lustratorowi, nic przy sobie nie zostawując, wypłacić tenebitur.

A tak ta Komisja Walna, in forma iudicii a Republica constituta, będzie miała moc pluralitate votorum aggravatos vel alleviatis porównywać, lustratorów favorabiliter aut injuriose lustrujących poenis arbitrariis juxta meritum delicti sądzić, i dotąd trwać będzie powinna, póki po zakończonych i komportowanych do siebie lustracyach omnis generis podatkovania tariff nie ułoży, które z podpisami marszałka, pisarza i komisarzów do skarbnego ad referendum Reipublicae na przyszły sejm przy kończącej się Komisji oddane być mają. Któremu to Stanów Rzplitej postanowieniu ażeby się zadość we wszystkim i od wszystkich stało, wszyscy cuiuscumque status et proëminentiae, ritus, religionis et conditionis possessores bonorum takowej lustracyi w dobrach swoich ażeby nie bronili, sub poenis przez tęż Komisję juxta meritum przewinienia decernendis stringuntur et obligantur.

Jurament urodzonych komisarzów.

Ja N. przysięgam Panu Bogu w Trójcy Św. Jedynemu, iż do niniejszej Komisji obrany, wszystkie punkta w niej wyrażone jako najwierniej i najsprawiedliwiej do skutku przyprowadzić mam, dóbr moich i nieczyich nie ochraniając, nikomu faworu, folgi, przyjaźni świadczyć ani też nienawiścią i żadną korzyścią, korupcyą uwodzić się nie będę, owszem, mając przed oczyma zbawienie duszy mojej, bojaźń Bożą, poczeiwość osoby i miłość ojczyzny, sprawiedliwie i dokładnie wszystkiego indagować, jeden drugiego przestrzegać, sprawy wszystkie, którekolwiek ex reatu vel actu ratu na sądach Walnej Komisji przypadać będą, bez wszelkiego

respektu na osoby, stany i kondycye secundum partium controversias i według dokumentów sprawiedliwie sądzić, injuriatos et aggravatos porównywać i jak najdoskonalej takową Komisya, nie biorąc etiam sponte danej ani też pretendując żadnej prorsus ni od kogo rzeczy, ekspedyować, i finaliter nie nad postanowienie Rzeczypospolitej nie czyniąc, powinien być oraz sekreta judicii non pandam. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna męka Chrystusowa.

Jurament urodzonym lustratorom.

Ja N. lustrator przysięgam Panu Bogu w Trójcy Św. Jedy-nemu, iż podczas niniejszej lustracyi, novella lege naznaczonej we wszystkich dobrach ziemskich, duchownych, hybernowych, ekonomicznych, miejskich, królewskich, w miastach, miasteczkach, sprawiedliwie według instruktarza Komisji Walnej inwentować i sprawić się mam, dóbr mych i niezych nie ochronić, nikomu faworu, folgi, przyjaźni świadczyć, ani też nienawiścią i żadną korzyścią uwodzić się nie będę, ale owszem, mając przed oczyma zbawienie duszy mojej, bojaźń Bożą, poczciwość osoby, miłość ojczyzny, sprawiedliwie i dokładnie wszystkiego indagować będę, jeden drugiego przestrzegać i jak najdoskonalej takową lustracyą, nie biorąc żadnej, etiam sponte danej, ani też pretendując żadnej prorsus nad ustanowione salarium rzeczy, ekspedyować, a ekspedyowane ad actum Komisji Walnej komportować będę. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna męka Chrystusowa.

12. Przyczynienie sive aukcyja sił i obrony Rzplitej.¹⁾

Stany Koronne i W. Ks. Litewskiego na sejm terazniejszy zgromadzone, z własnej i świeżej eksperyencyi uważywszy, jako

¹⁾ Ms. Bibl. Jagiellońskiej № 101, V (kopiaryusz Piotra Małachowskiego); tenże projekt w Ms. Bibl. Publ. Petersburskiej, Polonica, Hist. F. IV, 259, z mylnym tytułem, świadczącym, jakoby został on ułożony na komisji 1748 r. (sic) pod prezydencyą „niegdy prymasa” t. j. snąc Teodora Potockiego; błędy obu tych wersji dość wadliwych poprawiamy w niektórych miejscach za pomocą niedokończonoj trzeciej w Ms. Arch. Czartoryskich № 591.—Poniżej kładziemy wzięte z Ms. Bibl. Baworow-

Rzplita Polska in meditullio sąsiedzkich potencyi zostająca, ani ad intrinsecas ich rationes żadnym sposobem nie mieszająca się,

skich we Lwowie, № 55 (kopiaryusz Franciszka Bielińskiego), niewiadomego autora Sposoby na aukcyą wojska die 28 Octobris 1746:

1-o. Czopowe i szeleżne, które ex publico pochodzi, nil justius, ażeby na publiczny interes było obrócone. Rachują przeszło trzykroć sto tysięcy miast, miasteczek i wsi w Polsce; rachując jedno na drugie, ażeby tak w mieście jako i na wsi beczka piwa na tydzień wychodziła, przychodziłoby na jeden dzień circiter pięćdziesiąt tysięcy beczek. Rachując od każdej beczki złoty, przypada na rok ośmnaście milionów dwakroć pięćdziesiąt tysięcy złotych, a jeżeliby się zdawało drogo złoty dawać od beczki, tedy są in supplementum insze trunki, jako to: wina, miody, tudzież gorzalka, od którychby trunków altero tanto czopowe uczynić mogło.

2-o. Ultima consumentia w miastach jest niemniej bez consideracyi, i owszem, dla wielu jest napojem woda; bez jedzenia nikt się obejść nie może, ale trzeba mieć wszelką przezorność w opisanu i dyspozycyi, aby takowa egzakeya nie obracała się na egzaktorów, minimum partem na publiczną potrzebę importując.

3-o. Monopolia papieru, tabaki, i jeżeliby jeszcze, które być mogły; papier aby był do tranzakcyi prawnych stemplowany, do mniejszych tańszy, do większych tranzakcyi droższy, ale i w tym trzeba wielkiej przezorności, ażeby przez atendentów i egzaktorów monopoliorum już upadłe handle bardziej jeszcze nie były zniszczone, ale żeby certi quanti mógł być na nich niezawodny fundusz.

4-o. Pogłównie żydowskie, nie rachując, tylko Żydów żonatych i wdowców, przez co dzieci będą ekscypowane, a każdy Żyd żonaty lub wdowiec handlem się lub rzemiosłem bawi. Nie masz Żyda najuboższego, któryby na wymyślne składki żydowskie et principaliter na expensa starszych nie importował dziesięciu złotych, inni według handlu po kilkadziesiąt importują. Można zaś w Koronie i Litwie rachować Żydów żonatych i wdowców milion i to najmniej, a gdyby z nich każdy dał po ośm złotych, byłoby ośm milionów: które złotych ośm redukując per divisionem na dni nie przypadłoby na dzień na Żyda tylko po dwa szelagi; prócz tego zaś obwarować, ażeby ich starsi nie darli, gdyż każdy powinien żyć z swego handlu. Jest non postremae importantiae ten podatek i powinienby być przy rzetelnej egzakeyi sine ulla aggravatione, gdyżby z tego podatku mogło być ze dwadzieścia kilka tysięcy piechoty, ale dojść certum numerum Żydów, potrzeba na to naradzenia się, a mogą się wynaleźć sposoby.

owszem, dla pozyskania *externae et internae suae tranquillitatis* aestus ich *martiales* unikająca, zachowanie *exactae neutralitatis*

5-o. Łany wybranieckie nową taryfą spisać i z tych rachując z każdego po złotych sto, byłaby niemala importancya in augmentum wojska. Przyłączam do tego i młynne od każdego koła *salvis realibus taryffis*.

6-o. Kwarta ze starostw, redukując tę *habito respectu annorum calamitatis* do ósmej części, ażeby i *benemeriti* mieli panem *benemerentium* i Rzplita suplement; naprzykład, gdy królew-szczyzna czyni przy dobrych czasach ośm tysięcy, bez ekscepcyi dobrych i złych lat ażeby tysiąc złotych importowała.

7-o. Na miejsce poglównego, które koniecznie znieść trzeba, spisaćby satius łany nową taryfą i według każdego kraju obfito-sci gruntu i sposobności *commercii*, wzięwszy propozycyą, posta-nowić łanowe, jako naprzykład w województwie krakowskim, mającym i grunt dobry i odbył na zboża dziesięć złotych z łanu, co przypada po dziesięć groszy z morgu, w Prusach po złotych piętnaście, w województwie łęczyckim po pięć złotych, ponieważ to oddalone a *commercio* i grunta ma mokre, et sic *consequenter servata proportione*. Przez to *extenderetur* podatek na dworskich i chłopskich gruntach z folgą *poddaństwa*, których ruina nie nie jest inszego, tylko upadek panów; to jednak, jako się rzekło, *salva* nowych taryf *descriptione*.

8-o. Jeżeliby się zdawało, zgadzam się na trzydziestą część intrat z dóbr *dziedzicznych pro amore patriae et securitate in vita*, idque według taksy in *actis publicis* znajdującej się.

9-o. *Namieniam cum venia* ichmców duchownych, ażeby, jako ze starostw *octavam partem* importowali, z intrat swoich pro *charitate patriae*, od których się *charitas* zaczynać powinna, *salva bonorum regalium et spiritualium simili* jako dóbr ziem-skich *immunitate*, jako są ad *corpus Rzplitej* należące. Nie bę-dzie tedy Rzplita in *integritate*, kiedy te będą zrujnowane, et *insuper*, zrujnowawszy żołnierz *konsystencyami* podczas rewolucyi dobra królewskie i duchowne, będzie *przyciśniony legalitate* prze-nieść się do ziemskich.

10-o. I to partykularny dla wielkiej łatwości na aukcyą wojska sposób, a tymbardziej kosztowniejszy *ex suis consequentiis*, ażeby każdy posesor co trzy lata podawał *regestr* do grodu, któryby *prima vice* poprzysiągł, wiele ma chałup, które aktualnie są osiadłe, a nie więcej w każdej, jak jeden gospodarz rolny. Inquantum by zaś kto nierzetelny podał *regestr*, tedy ad *instantiam sąsiada* lub *enjusvis nobilis*, lub ad *instantiam instygatora officii* lub *judicii* tego powiatu, który ad *attendentiam* takowej rzetelności powinien być przysięgą obligowany, za każdą utajoną

przysiągłszy i z nim się publica sejmu przeszłego declaratione postronnym potencyom oświadczywszy, przecie przy szczupłym wojska utriusque gentis kompucie na sejmie anni 1717-mi regu-

chałupę wypłacił grzywien tysiąc. Łatwo będzie można proportionate według każdego kraju, handlu i obfitości gruntu podatek postanowić. Będą przez to ci płacić, którzy mogą zarobić, a nie ci, którzy, komorą siedząc, ledwie na wyżywienie swoje wystarczają. Będzie Rzplita wiedzieć, wiele ma wsiów, consequenter będzie miała rzetelne taryfy bez ekspensy na ichmciów panów komisarzów z województw, ziem i powiatów będzie łatwa potym indagacya łanów i ludzi, gdyby przyszło tych taryfy spisywać, i mogłaby być pewniejsza rzetelność tych taryf.

11-o. Naostatek lokowane na konsystencyach wojsko według proporecyi, wiele które województwo, ziemia lub powiat importuje, będzie przez konsumpcyą wracać podatki na siebie wyłożone, oraz synowie ichmciów panów ziemianów, na szarżach oficerskich będący, brać to będą, co ich ojcowie złożą.

Sedlnicki ze swej strony zaznaczył swój współudział w pracy Podoskiego i towarzyszy, układając Punkta od skarbu koronnego Rzplitej podane 1746:

Impenso studio et conatu concurrendo *podaje podskarbi następujące pomysły co do aukcyi skarbu:* 1) *Ponieważ stają jej na zawadzie solicytacye, które od ichmciów tak duchownych jako i świeckich skarb koronny continuo patitur w wydawaniu libertacyi i paszportów na różne towary tam ad regnum quam extra regnum wychodzące, jako to: wina, bale, potazie, woły et id genus, — należy więc zapobiedz, aby się panowie nie naprzykrzali podskarbiemu o libertacye.* 2) *Ujme czynią handlowi prywatne myta, przykomórki; kupiec na cło królewskie i Rzplitej i połowy tego nie wyda, co na nie; powinno się więc zostawić tylko myta zatwierdzone przez konstytucye, byle wszakże i one nie wykraczały nad prawo: pozwolona im jest egzakcyja od sztuki, a nie według taksy.* 3) *Ledwo znaleźć można kupca, któryby nie miał protekcyi duchownej lub szlacheckiej; znieść je trzeba i obostrzyć rygorem contra damnificatores thesauri. — Jeżeli te trzy punkta Rzplita obwaruje i executionem nakaże, jmp. podskarbi wielki koronny nie już ad plus offerentiam condescendet, bo to tylko w samym słowie consistet, w rzeczy zaś więcej nie zawiera, tylko zawód publiczny, kupców opresyą, upadek tak w handlach, żeby i za lat 20 do siebie nie przyszły; ale sub conscientia deklaruje po wytrzymanych ad minimum dwóch latach wszelką pokazać intratę, nie więcej nie chcąc partycypować nad pensyą taką, któraby sufficienter ministerio suo korespondować mogła. (Ms. Petersb. Bibl. Publ., Polonica, Hist. F. IV, 259).*

lowanym incommoda wojny między potencjami ad orientem zapalonej uniknąć i całość granic swoich od nawałności takiego pożaru zatrzymać nie mogła, ubezpieczając in futurum skuteczniejszą obronę swoją, aby z okazji wojny, między drugimi in occidente sąsiedzkimi potencjami wzmagającej się, na podobne niebezpieczeństwo inermis eksponowana nie była, chociaż i teraz stateczną cum vicinis przyjaźń zachować postanawiamy et eo nomine konferencye z ministrami postronnemi reasumujemy, przecież przyczynienie sił i obrony swojej na ubezpieczenie dostojęstwa naszego i granic ojczystych modo infrascripto obmyślają i stanowią.

Sposób wyprowadzenia taryfa z nich pomiarkowania certi fundi na zapłatę wojska.

Żeby Rzplita fundum certum niezawodnej płacy wojsku swemu ubezpieczyć mogła, przychylając się ad resultatam komisji sejmowej anni 1736-ti naznaczonej, sub praesidentia niegdy najprzewielebniejszego księcia jmcj Teodora Potockiego, prymasa Korony Polskiej i W. Ks. Litewskiego, w Warszawie anno 1738 agitowanej, rezolwując oraz remisję pro finali ejusdem resultati decisionem od tej komisji ad plenam Rempublicam uczynioną, naprzód wszystkich podatków in praeterito resultato specyfikowanych, jako to: 1-mo, ultimae consumentiae, sive szelężnego, od likworów we wszystkich dobrach naszych królewskich, duchownych i ziemskich, w Koronie szynkujących się, wynoszącego; 2-do, kwarty i hyberny ze wszystkich zgoła królewskich, a zaś z duchownych per modum subsidii należących; 3-tio, monopolium papierowego, teutyonowego, tabacznego, kartowego; 4-to, pogłównego żydowskiego,—likwidacją doskonałą, dokładną, rzetelną, aby z niej certa et possibilis quantitas każdego podatku wynikać mogła, takim sposobem postanawia, obowiązując urzędy grodzkie wszystkich województw, ziem i powiatów, aby dwóch z urzędu, czy podstarości, czy sędzia, czy pisarz, czy wicesregent z dwiema komisarzami, constitutione praesenti do każdego grodu od Nas naznaczonemi, niżej specyfikowanemi, każdy z nich w swojej ziemi czy powiecie per modum kondescensyi, przenosząc się od parafii do parafii, rzetelną wyżej spełnionych podatków wyprowadził i spisał likwidacją i taryfą,

która aby in subsequenti żadnej suspiciei nie podległa, realitas jej comprobatione juratoria, przez urzędy grodzkie i komisarzyów do nich przyłączonych na sejmiku da Bóg relationis praemittenda, ma być ubezpieczona.

Unikając zaś periculum zerwania sejmików i zawodu tej likwidacyi, naznaczamy, ażeby, nie wchodząc w trudność i wątpliwość marszałka, owszem przed elekcyą jego za pierwszym zagajeniem sejmiku relationis grody sive oficyalistowie grodzczy, które do tego sejmiku zgromadzonych zaraz po pierwszej mszy nie rozchodząc się po śniadaniach i ucztach, przed dygnitarzami lub urzędnikiem, który ten sejmik zagai, juxta rotam przez tegoż urzędnika dictandam przysięgę tę wykonali, dla czego sejmik relationis wszystkim województwom i ziemiom pro die N. Januarii praefigitur.

Żeby zaś urzędy grodzkie z urodzonymi wicesregentami in pleno sui numero tego terminu attentowali, a zaś urodzeni starostowie grodzczy officia, któreby natenczas wakowały, subjectis idoneis ac integrae fidei possessionatis kompletowali, sub rigore poenarum contra negligentes officiales sancitárum, a sub poena bannitionis, przed tymże, gdzie się sejmik agituje, lubo publicznym¹⁾ grodem ad instantiam cujusvis nobilis possessionati circa manifestationem publicanda, a zaś urodzeni komisarze sub simili poena et caristia tam activae quam passivae vocis praemonenter in amore ojczyzny obligantur. Nihilominus, kompensując hanc negligentiam, gdyby jaka committeretur, deklarujemy, iż który oficyalista grodzki i komisarz albo per negligentiam starosty swego substitutionum, albo per veram infirmitatem, albo obstante functione tribunalitia vel alio quovis casu²⁾, electionem subdelegatorum na miejsca wakujących oficyalistów lub komisarzyów, mediante pluralitate votorum od szlachty i ziemianów przytomnych ad hoc solum negotium, nie wdawając się do sądów grodzkich, eligendorum, naznaczamy i pozwalamy. A ta elekcyja i notowanie votorum szlachty przytomnej sposobem nadmienionym, nie wdawając się w trudności marszałka obrania i wątpliwości dojścia sejmiku, przed tymże samym dygnitarzem czy urzędnikiem, sejmik intymującym, z oficyalistą grodzkim i komisarzem od Nas

¹⁾ Tak samo Ms. Pet. Bibl. Publicz.; Ms. Arch. Czartor. poprawnie: lub poblížszym. ²⁾ Brak zapewne: nie przeprowadził.

naznaczonym, któryby był na tym sejmiku przytomny, złączonym ma expediri et authorisari per laudum, jeżeliby się sejmik utrzymał i skończył; jeżeliby zaś sejmik był zerwany, tedy per attestationem authenticam dygnitarza czyli urzędnika sejmik intymującego.

Którzy to ofycyalistowie grodzczy tudzież komisarze, modo praemisso kompletowani, natychmiast i przed tymże urzędnikiem sejmik intymującym sub fidelitate obsequii (non obstante etiam processu, który ad hunc solum actum, gdyby na ofycyalistach albo komisarzach od kogo był przywiedziony, pro suspenso aż do skończenia tej likwidacyi reputabitur) przysięgę wykonać mają in eam juramenti rotam, przez urzędnika sejmik intymującego dictandam:

Ja NN. komisarz i NN. ofycyalista przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, w Trójcy Św. Jedynemu, iż do niniejszej usługi publicznej, lege novella naznaczonej, genera ac currentiam et possibilitatem podatków na aukcyą wojska projektowanych, jako to: quantitate ultimae consumentiae, alias czopowego, tudzież juxta proportionem kwart, hybern, łanów, existentiam dymów, pogłównego, młynów, szczyrce, dokładnie w dobrach wszystkich indagować, notować będę, i żeby registra i likwidacye cum exacta specificatione tych podatków według informacyi przy tej konstytucyi wyrażonej charakterem czystym spisane, jednym egzemplarzem do grodu swego, drugim zaś podobnym egzemplarzem, rękami totius collegii podpisanym, na Komisją Generalną do N. na dzień N. komportowane były, dojrzę i dopilnuję i starania mego przyłożę, a przy tej likwidacyi i specyfikacyi podatków nikomu faworu, folgi, przyjaźni świadczyć i pobłażać nie będę, ale zdanie moje i przestrogę, którąby obaczył być potrzebną do objaśnienia tej likwidacyi, unikając wszelkiego oszukania, zatajenia, kolegom moim objaśnić, krewnemu cudzemu, przyjacielowi i nieprzyjacielowi, zgola nikomu pobłażać nie będę, podarunków względem tej funkcyi żadnych przyjmować ani samego siebie i dóbr moich i nieczyich ochraniać nie będę, zbawienie duszy mojej, podciwość sumnienia, bojaźń Bożą, miłość ojczyzny przed oczyma memi zawsze mając. Tak mi Boże dopomóż i niewinna męka Chrystusa.

Po którym to przez komisarzów i urzędników czyli subdelegatów in locum ich obranych wykonaniu przysięgi, manutenendo

dawny zwyczaj i porządek zjazdów, sejmików, nobilitas marszałka sejmikowego obierze, posłów relacji o doszłym sejmiku¹⁾ et de sancitis jego wysłucha i dalsze obrady in ordine ad executionem sancitorum kontynuować i kończyć będzie.

Urodzeni zaś komisarze i urzędnicy grodzcy po skończonym czyli rozeszłym sejmiku in una septimana ad executionem sibi commissorum condescendant, a unikając między sobą kontrowersyi de prioritacie miejsca i parafii, któreby objeżdżać mieli, juxta ordinem parafiarum, w taryfie ziemiańskiej authenticie z grodu wyjętej, zaczynając od pierwszej, a kończąc na ostatniej parafii, wszystkie parafie i dobra królewskie, duchowne i ziemskie objada i dzieło swoje kończyć będą. Gdzieby zaś sine gravamine possessoris na jednym miejscu kilka parafii ekspedyować się mogło, tedy dla skrócenia czasu, dla uniknienia satygi niepotrzebnej uczynią. Gwoli czemu, aby opus tak tej potrzebnej lustracji żadnym sposobem nec differatur nec transcendatur, pozwalamy i zalecamy ofycyalistom grodzkim, aby do zakończenia hujus negotii et obsequii prorogowali wszystkie terminy condescensionum sive quarumvis executionum cujusvis vigore decreti sive judicati vel prorogationum, limitationum na ten czas incidentium, chociażby praevisa²⁾ prorogatione originaliter naznaczone były.

Wielmożnych zaś dygnitarzów, aby każdy z nich w swojej ziemi i powiecie ad perficiendum hoc opus stimulos komisarzom naznaczonym i ofycyalistom grodzkim dodał i wszelkie trudności, któreby suscipiendo huic operi obstarent, dexteritate sua ułatwił, miłością ojczyzny et nexu przysięgi senatorskiej obowiązujemy. Na taką tedy kondescensyą vigore praesentis sanciti komisarze nasi i urzędnicy grodzcy, do parafii juxta ordinem w taryfie położonych zjehawszy, juryzdykcyą swoją przez woźnego zafundowawszy, possessores bonorum regalium omnium, spiritualium et terrestrium ad comparitionem sui acclamabunt; posesorowie zaś, czyli to sami dziedzice i dzierżawcy duchowni i świeccy, czyli też subalternis juribus obligationis vel arendationis vigore contractus aut traditionum aut aliquo quovis modo insistentes, każdy distinctim et seorsive, choćby ich kilku było in sortibus jednej wsi, registra likworów, t. j. miodów, piw, gorzałek, a prima die

¹⁾ Tak samo Ms. Pet. Bibl. Publ. i Arch. Czart. ²⁾ Ms. Pet. Bibl. Publ.: praemissa.

Januarii anni — ad eandem diem Januarii anni, — alias przez rok w majątności swojej czyli to z dworskiej krescencyi i ekonomii, czyli z kupnego et quovis modo przysposobionego zboża wyrobionych, albo aliunde zakupionych i mieszkańcom obywatelom wyszynkowanych sami personaliter, gdzie zaś originalis et actualis possessor, w inszym województwie dobra mający i w nich actualiter mieszkający, ministerio publico albo natenczas aliqua functione vel officio, attendentia sprawy w trybunale zatrudniony, personaliter nie mógłby, tedy na jego miejscu nobilis possessor natus administrator z wójtem przysiężnym, arendarzem też rejestra spisane i do sądu podane corporali iuramento stwierdzić tenebuntur. Nihilominus proprietarius bonorum ad comprobationem fidei et legalitatis tych podanych rejestrow swoją ręką własną podpisać (*ma*) cum expressione rotae iuramenti, jako pomienione rejestra szczerze, bez ochrony napisano. A tam, kiedy ani haeredes vel eorum subalterni, possessores ani onych administratores z burmistrzami, z arendarzami do sądu komisarzskiego rejestrow podać, poprzysiądz zaniedbali, natenczas iudicium condensoriale instygatorowi swemu rejestra trzymającemu supra disparentibus contravenientibus kondemnatą otrzymać, publikować i w protokule annotować, a z protokołem ad acta proprii districtus podać rozkaże, nihilominus ex fundo praetacto infectis rebus nie zjedzie, ale za wybadaniem się ludzi czyli miejscowych, czyli sąsiedzkich quantitate consumentiae juxta proportionem hyberny, juxta praxim propinquorum bonorum, kwarty zaś provenientiam ex integralibus proventibus bonorum regalium promanantem, tudzież łąnów, młynów, pogłównego conjecturaliter et pro conscientia sua, miarkując się ex quantitate kotłów i osiadłości, pomiarkuje, postanowi et in contumaciam partis do rejestru zapisze, aby tak podniósłszy ceny na garncu gorzałki po groszu, na garncu miodu pitego po dwa grosze, quantitas likworów w każdej okoliczności propinatorum ultimae consumentiae na aukcyą wojska praevenientis, rachując od beczki piwa w 60 garncy po złotemu jednemu, a w 30 garncy po groszy 15, od spustu zaś gorzałki to jest od 30 kwart po złotemu, od beczki zaś miodu pitego w garncy 60 po zł. 4, od garncy 30 po zł. 2, enucleari et demonstrari mogła, w latusque rejestrow wprowadzą.

A natychmiast sprawiedliwości miar, garnców, kwart i kwatererek adminiculo urzędu powojewodzego dojrzą, koekwacyą tych

miar, aby wszędzie równe i sprawiedliwe tak na trunki, jako i na zboża ad normam krakowskiej miary były postanowione, i aby szynkarze i arendarze, podniósłszy cenę, jaka się wyżej nadmienila na likworach, quantitatem w każdej wsi provenientem ad massam zgromadzili et ratatim, począwszy a 1-ma Februarii, do grodu komportowali, ogłoszą i przykażą, i żeby każdy posesor swego arendarza ad idem adigat sub solutione de proprio postrzegą, a my niniejszym prawem postanawiamy i deklarujemy, iż któryby posesor ku szkodzie i oszukaniu sąsiada swego w dobrach swoich lub karczmach, austeryach ważył się taniej nad takseę przedawać likwory takie sąsiadowi swemu, któryby go o to na pierwsze roczki pozwał in proprio foro, szkodę rejestrem specyfikowaną et tacto pectore komprobowaną nadgrodzić tenebitur. Dla czego ciż¹⁾ sami komisarze i urzędnicy na zapisanie taryf ordynowani instruktarz de uniformitate miar, ceny i cnoty likworów w tymże grodzie i parafiach publikować nakażą.

Podobnym sposobem i na tymże terminie we wszystkich dobrach naszych królewskich tak starej jako nowej lokacyi, tudzież i tych, które w tarytach hybernowych ani ziemiańskich non exstant, (*spiszą*) quantitatem podanych ich powinności, młynów, kół, wiatraków, stawów, hut, kuźni, hamerni, solnych bań, zgoła wszystkich prowentów, czynszów, dziesięcin, dni roboczych na Rusi, w Polsce zaś i innych wszystkich juxta usum kraju taksowanych, komputując sumaryuszem porządnym dla pomiarkowania kwarty i hyberny, za pomocą i informacją wójtów, burmistrzów przysiężnych sub nexu ejusdem juramenti, per capitaneum una cum senioribus ex communitate eligendis praestandi. A te registra porządnie spisane, latusowane jeden z urodzonych komisarzów albo jeden z oficyalistów grodzkich, czyli podstarości, czyli sędzia, czyli pisarz, vel wicesregent, byle in calamo, numeratione et explicatione promptior, a collegio pluralitate votorum uproszony i delegowany, na komisją do N. pro die N. komportować będzie.

Hoc loco ma być naznaczona largicja komisarzom i oficyalistom za spisanie likwidacyi, a temu, który do Warszawy przywiezie registra, koszt na drogę in proprio territorio vindicari.²⁾

Podobnym sposobem wielm. podskarbi w. kor. prowentów z podatków wszystkich, do dyspozycyi skarbu koronnego należą-

¹⁾ Ms. Bibl. Jag.: się. ²⁾ Ms. Arch. Czart. lepiej: vindicatur.

cych, przez tenże sam rok, a die N., mense N. anni praesentis zaczynający się, effectus do skarbu importowanych, registrami oficyalistów skarbowych rzetelnie spisanemi i poprzysiężonemi specyfikowanych, liquidationem exactam, a zaś quantitatem, któraby ex monopoliiis papieru, kwart¹⁾, tiutunów, tabaki provenire mogła, sive mechanice przez swoją własną i oficyalistów skarbowych administracyą, albo też przez sprawiedliwą ludzi niezawodnych plus offerencyą, na prowincye czyli województwa regulowaną, quod utrumque lege praesenti a die N. anni N. permittitur, sive etiam conjecturaliter conscriptam ac confectam, na tenże termin i przed tychże komisarzów komportować tenebitur.

Secundo loco rewizya szpitalów żołnierskich, lustracya dóbr i prowentów do nich należących oraz vindicatio avulsorum. Hoc loco specyfikacya komisarzów, po dwóch do każdego grodu naznaczonych i przydanych.

Tandem, że²⁾ cła koronne przez różne protekcyę, mianowicie panów z szlachty możniejszych diminuuntur, a przeto handel prawie wszystkich miast i kupców upada, exprimitur necessitas cła generalnego, aby się nikt i żaden żadnej kondycyi człowiek od niego nie ekscypował, ale żeby wszyscy równo od rzeczy na sprzedaż destynowanych płacili, co żeby tolerabilius stan szlachecki mógł akordować, praemittitur modificatio et alleviatio solucyi i nowy instruktarz na to że skarbu producatur; oraz praecustoditur, żeby komisarze i urzędnicy legalitatem myt i żdzierstw particulariter po dobrach privatorum zagęszczonych rewidowali: które za rzetelnemi przywilejami, te aby mollifikowali, które nie mają jus petendi, te aby abrogowali, nihilominus względem mostów i grobel, aby tylko po groszu od woza pretendować, modelowali, poenas supra contravenientes publikowali, które i my praesenti constitutione irrogamus, deklarując etc. etc.

Sequitur commissio do odebrania i weryfikowania taryf, likwidowania z nich podatków na zapłatę wojska.

Ponieważ z dyspozycyi sejmu terażniejszego tak wielm. podskarbi w. kor. intuitu podatków nowo aukcyonowanych, do dyspozycyi jego ordynowanych, jak to monopolium papierowego, kartowego, teutynowego, tabacznego, jakoteż urodzeni komisarze

¹⁾ Ms. Arch. Czart.: papierni, kart. *Tu koniec tej kopii.*

²⁾ Ms.: na.

nasi i urzędnicy grodzcy ultimae consumentiae, kwarty, hyberty, łanów, młynów obowiązani są komportować exactas lustrationes ac liquidationes dla upewnienia certi fundi niezawodnej wojsku koronnemu zapłaty i dla zmiarkowania quantitatis tych podatków na żołd wojska tak nowo erygować się mającego, jakoteż i starego komputu, sublało vocabulo et cursu pogłównego, narodowi chrześcijańskiemu nieprzyzwoitego, wynikających, — dlatego ad exequenda praemissa, aby tak potrzebne i poważne dzieło inter arcana Reipublicae per modum scripti ad archivum maturari et confici mogło, naznaczamy za komisarzów wieleb. NN. i wielm. NN. z senatu, ex equestri zaś ordine urodzonych NN. z Wielkiej Polskiej, z Małej Polskiej urodzonych NN. Którzy to komisarze, zjechawszy się ad latus nostrum do N. pro die N., akt Komisji officiose zapisawszy, circa assistantiam wielm. ministrów status et belli najprzód likwidacye wszystkie tak przez wielm. podskarbiego w. kor., jakoteż przez urodzonych komisarzów i urzędników grodzkich we wszystkich województwach, ziemiach i powiatach sprawione i spisane, ad instantiam instigatoris et viceinstigatoris regni komisarzom i oficyalistom grodzkim sub poena bannitionis in ibid¹⁾ publicanda reponować każą, realitatem reponowanych uważą. A gdzieby która taryfa ex evidentibus indiciis podległa suspicyi de irreali et non exacta jej productione, tedy propter tollendos scrupulos też sama Komisja będzie miała moc ordynować viros idoneos do weryfikacyi practactorum, aby delegati revisores praevia comprobatione juratoria super justam verificationem tamże przed komisarzami praestanda, zjechawszy do ziemi in quaestione i innotescencye w grodzie tamiecznym obwieściwszy, tę rewizyą quam totius²⁾ in loco loci ekspedrywali, weryfikacyą przed skończeniem Komisji komportowali, z takich zaś reponowanych, a gdzie trzeba, weryfikowanych taryf podatek ad justum quantum redukować będą. A tak in justa, proportionata quantitate wszystkie podatki postanowiwszy, z postanowionych summam generalem wyprowadzą, ad proportionem zaś sumy generalnej³⁾ aukeyą wojska determinować będą, zapłatę temuż wojsku tak starego jako i nowego komputu, na pułki, regimenty,

¹⁾ W Ms. Pet. Bibl. Publ. zamiast tego niezrozumiałego skrócenia luka; dalej jeszcze niezrozumiałej: y niby sze. ²⁾ Tak samo w Ms. Pet. Bibl. Publ. ³⁾ Ms. Pet. Bibl. Publ.: ogólnej.

szwadrony, bataliony, chorągwie podzielonego i wtasowanego, ażeby abrogato genere et vocabulo podatku pogłównego, narodowi chrześcijańskiemu nieprzystojnego, na tę potrzebę wystarczało, pomiarkują. Aukeyonowane zaś siły na mocne zaś (*szyć*) starego komputu, to jest na samych unteroficerów, gemejnow w regimentach pieszych i konnych służby cudzoziemskiej, a zaś na samych pocztowych w pułkach polskich husarskich, pancernych i lekkich, na artylerją, na largicyą, na pensye hetmańskie, na gaże oficerskie, nie mieszając ich do regimentów i chorągwi, ale osobno każdemu asyguując suam mercedem, aplikować będą i oba, tak stary jako i nowy zaciąg, ad unum corpus wojska i do władzy hetmanów regulować będą, wiele poreyi gemejnow, do którego regimentu i kompanii, wiele pocztów, do której chorągwi polskiej per modum additamenti za listami naszymi przypowiedniami aplikować się ma, przylączonych, a wiele de nova radice pułków i chorągwi może być i będzie erygowanych, wiele sztabs-oficerów w którym regimente ma być pomieszczonych, determinować będą proveniencyą na pułki polskie i regimenty cudzoziemskie distincte i osobno, pensye także i gaże oficerskie osobno naznacza, wiele żołdu na jedną porcyą, wiele z tego żołdu na barwę, moderunek, lenungi tygodniowe każdej poreyi ma computari, zgola aby ani oficerów nad liczbę, ani pensyi i gaży oficerom nad slusznosc przytrzymać się in posterum nie wazono, ani żołdu żołnierskiego na pensye oficerskie nie aplikowano, naznacza. Po redukeyi zaś i zregulowaniu takiego komputu, modo supra enarato wynikającego, ante omnia locationem fixam tegoż wojska na pułki, bataliony, szwadrony po województwach, ziemiach i powiatach, w fortcach za wspólnym wielm. hetmanów zniesieniem się et juxta necessitatem osadzenia garnizonów, zaslonienia kraju, habita także ratione fertilitatis paszy dla konnego żołnierza, tak, żeby chorągwie na pułki dystrybuowane, a każdy pułk w komendzie jednego pułkownika nierozierwanie w jednym kraju, czy w województwie, czy w prowincyi na swoich leżach stojąc, a po różnych województwach od swego pułkownika nie odstrychując¹⁾ się i częste exercitia u swego pułku odprawiać disciplinam militarem obserwowac, kraj swój zaslaniać i do łatwiejszego sciągnięcia się za ordynansami hetmańskimi sposobność mieć mogły.

¹⁾ *Ms. Pet. Bibl. Publ.*: odstrzelając się.

oznaczają. Oznaczywszy zaś hanc locationem, regulamen punktualnej placz dla wszystkich pułków, regimentów, modo supra expresso aukcyonowanych i w większym kompucie postanowionych, a po województwach lokowanych, ad normam regulaminis anni 1717-mi opiszą, quantitate fixam żołdu, wiele go z ordynaryjnych ziemiańskich hybernowych, kwarcianych importancyi raz na zawsze, a przynajmniej na quinquennium immutabiliter w każdym województwie i ziemi, a wiele z ekstraordynaryjnych do skarbu koronnego wchodzących, ledwo nie corocznej mutacyi podległych per modum suplementu, któremu pułkowi albo chorągwi należeć będzie, oznaczają, podatków ordynaryjnych w grodach proprii territorii juxta terminos et rotas antiquas naznaczają, a do nich asygnacye tak żołnierzom osobno, jako i oficerom osobno cum specificatione jednych dóbr w tymże lub w bliższym województwie, gdzie chorągiew stoi, na zawsze wydadzą, tak, że na addytament żołdu ze skarbu przychodzący podobne asygnacye wielm. podskarbiego, aby raz wydane na zawsze ad ulteriorum dispositionem Rzplitej trwały, obróć. Na retentorów, którzyby in termino solutioni praefixo z dóbr swoich do grodów podatki komportować i onych ad quietationem żołnierza circa acta wypłacić zaniedbali, delaty z tychże grodów pro executione et cum duplici pensione wydać nakazają. Declarationes publicas de¹⁾ disciplina militari ad mentem konstytucyi anni 1717-mi, która praesentibus reassumitur, opiszą.

His peractis komput wojska modo quo supra postanowionego, porządnym protokołem cum adnotatione repartyeyi i leży opisany, jeden do dyspozycyi naszej, drugi ad archivum Regni, trzeci w ręce wielm. hetmanów podadzą, informitatem (*sic*)²⁾ monderonków et exercitii opiszą i cokolwiek do poprawienia rządu, dzielności w wojsku requiritur, wielm. hetmani określą.

Hoc loco o pensye na komisarzów i ofycjalistów, koło wy prowadzenia taryf pracujących, addatur punctum. 2-do o largicyi, jak ma być dystrybuowana.

Że zaś regiment łanowy, ex mente sejmu anni 1726 erygowany, ma zawód w odbieraniu stipendiorum suorum, częścią dlatego, że taryf dowodnych ad demonstrandam quantitate łanów dostać nie może, częścią, że te same łany między grunta staro-

¹⁾ Ms.: ac. ²⁾ Miało być chyba: uniformitatem.

ścińskie, folwarkowe i kmiece inkorporowały się, albo też w innych dzierżawach chwastami pozarastały i nie in satisfactionem jego nie płacą, dlatego, unikając dalszego zawodu w punktualnej jego płacy, jakoteż trudności w instygowaniu i wymierzeniu tychże łąnów, a przychylając się do konstytucji dawniejszych, mianowicie annorum¹⁾, które po wszystkich królewszczynach dwudziesty łąn ad erigendam et sustinendam hanc militiam naznaczyły, postanawiamy, aby te łąny, na których actualiter sołtysi non reperiantur, do gruntów zażywania i prowentów starostów, dzierżawców, wójtów, magistratów inkorporowały się, a miasto eksdywizji i wymierzenia dwudziestego łąnu, aby urzędni starostowie, dzierżawcy, wójtowie, magistraty z dóbr naszych królewskich w dzierżawie swojej będących dwudziesty grosz inraty starościńskiej oprócz hybernij zwyczajnej i kwarty z teraźniejszej rewizji wynikającej, komputować się mającej, na satysfakcyą tego regimentu kontrybuowały et mediante dispositione Komisji do formowania komputu naznaczonej wypłacały; Komisya zaś rzeczona, quantitate hujus importantiae zmiarkowawszy z taryf nowych, ad proportionem ejusdem importantiae ma redukować quantitate porcy całego regimentu: wiele gemejnow, wiele przy nich wyższych i niższych oficyerów i wiele na którego żołdu ma się komportować, salvo nihilominus jure sołtysów, actualiter in possessione łąnów swoich siedzących i z nich stipendia, które do tejże kasy regimentowej computari mają, wypłacających, ad vitae tempora et ulteriorem Rzplitej dispositionem reservato.

Jeżeliby zaś który starosta, dzierżawca, wójt, magistrat, solutionem tego dwudziestego grosza miał pro gravamine, taki in spatio dwudziestu niedziel ab actu niniejszej konstytucji zaraz ma sprowadzić geometrę et in praesentia sądu proprii districtus tudzież urzędników, juxta declarationem komisji radomskiej in anno 1737 emanatam ma wydzielić dwudziesty łąn przez geometrę przysięgłego, a wydzielonych łąnów quantitate na też samą Komisją, vigore praesentium naznaczoną, specificie komportować i collationi regiae prezentować.

¹⁾ W Ms. Pet. Bibl. Publ. też luka.

13. (Aprobacya konkordatu z Kuryą Rzymską).¹⁾

Concordatum cum Curia Romana respektum juris patronatus nostri regii na opactwa, około którego od dawnych lat wielkie zachodziły trudności, laudabili zelo et activitate wielm. Jana Tarła, wojewody sendomirskiego, konstytucyą anni 1726 posła do Rzymu naznaczonego, z przewielebnym księdzem nuncyuszem w roku 1736 zakończone i od Ojca Św. ratyfikowane, aprobujemy. Naznaczamy oraz dalsze konferencye ad concludendum in punctis reservatis od nas i z instrukcyi województw podane. Respektum zaś kontrowersyi o czynsze duchowne tak na dobrach szlacheckich, duchownych i królewskich, jako i na miastach, kałalach, kamienicach, domach zapisanych, których kurencyja według dawnych praw być była powinna per septem a cento, a za dekretami ledwie i po połowie płacone były, tedy chcąc, aby odąd żadnej kontrowersyi w sądach nie było, aby żadna na potym diminucya quocunque praetextu et titulo nie bywała, stanowimy za zgodą wszech stanów Rzplitej cum assensu collegii spiritualis, iż przyszłe wyderkafy od terażniejszego sejmu po pięciu tylko od sta płacone być mają, non obstantibus quibusvis calamitatibus, hostilitatibus et casibus fortuitis, i dekreta cujuscumque subsellii, któreby in contrarium stanąć miały, pro irritis et non subsistentibus deklarujemy.

A że po wielu miastach, tak królewskich, duchownych, także i szlacheckich, znajdują się wyderkafy na kamienicach, domach, placach pustych, które dla zaległych tam czynszów obywatele tamtych miast reparować nie mogą, więc ichność księża biskupi każdy w swojej dyecezyi obliguje się, ażeby po dwóch ex capitulis naznaczyli una cum officio castrensi tamtego województwa albo ziemi, dummodo unus ex officialibus adsit na komisją, na której zatrzymane czynsze, aby miasta ad antiquum florem przyjsć mogły, na porujnowanych i pustych kamienicach, domach etc. haeredibus lub tym, którzy je podjęli się reparować, opuszczają i ab omni in futurum impetitione uwolniają; które zaś jeszcze mniej reparacyi potrzebują, do lat pięciu a futuro censu, a które weale

¹⁾ Ms. Pet. Bibl. Publ., Hist. Pol. F. IV, 261, bez tytułu. In dorso data 1746.

zrujnowane, do lat dziesięciu juxta aequitatem uwolnienia jeszcze a futuris censibus potestatem mieć mają constitutionis praesentis vigore, tak, żeby in futurum punktualnie według terażniejszej konstytucyi per quinque a centum zupełna zawsze proweniencya census być mogła. Traktować zaś ma wielm. wojewoda sendomirski z jmcia ks. nuncyuszem terażniejszym, ażeby cum beneplacito Apostolico ad proportionem diminutorum censuum diminuantur et obligationes.

A ponieważ legacya rzymska dla zaszłych natenczas trudności a Curia Romana nie doszła, wielm. zaś wojewoda sendomirski sumy juxta constitutionem anni 1726-ti, zastępując skarb koronny cum obligatione skarbu płacenia z niego prowizyi od wielm. Przebendowskiego, podskarbiego naówczas w. kor., assumpta, na swoje własne dobra zaciągnął i z nich wszelkie praeparatoria pro honore narodu polskiego na poselstwo poczynił, potym za dekretem trybunału kor. piotrkowskiego anni 1729 i za medyacyą od rad, stanów naszych naznaczoną in anno 1730 od wielm. niegdy Przebendowskiego, podskarbiego w. kor., i sukcesorów jego sumę 36,000 złotych polskich odebrał, a reszty, tąż komplanacyą uznanej i akceptowanej, czterdzieści tysięcy złotych polskich od sukcesorów wielm. Przebendowskiego i ośmiudziesiąt tysięcy z dalszej importaneyi skarbu kor. ob egestatem skarbu kor. i dla potrzeb terażniejszych Rzplitej ex amore publico ustępuje: więc tę tylko sumę 36,000 wielmożnemu wojewodzie lubelskiemu, ad praesens sendomirskiemu, wyliczoną sukcesorom niegdy wielm. Przebendowskiego przyjmujemy, w rekompensę zaś podjętych kosztów i zaciągnionych na dobra własne motivo tejże legacyi sum łaskę naszą królewską et gratam memoriam zasług wielmożnemu wojewodzie sendomirskiemu deklarujemy.

¹⁾ *Ms. Pet. Bibl. Publ. Hist. Pol. F. IV, 261.*

14. Uspokojenie ritus graeci unitorum cum disunitis¹⁾.

Gdy zachodzą częste unitorum cum disunitis in ritu graeco trudności i różne dyferencye, więc do uspokojenia onych komisją naznaczamy, do której ex senatorio NN., ex equestri ordine NN. naznaczamy. Którzy to komisarze, zjechawszy się ad locum N. in tempore N. [jeżeli tego potrzeba, zaprosiwszy plenipotentiarium monarchini rosyjskiej]¹⁾, te dyferencye według instrumentu z kancelaryi naszej wydanego, dostatecznie rzecz zważywszy, rozsądzą i relacją gestorum ad approbationem Rzplitej uczynią.

15. Kwit sukcesorom wielmożnego Sołłohuba, podskarbiego W. Ks. Lit.²⁾

Ponieważ wielm. Jan z Dowojnów Sołłohub, bywszy podskarbi wielki i pisarz ziemski W. Ks. Lit., postmodum wojewoda brzeski lit., dostateczną coram deputatis a Republica podczas kalkulacyi swoich na niedoszłych w roku 1738, 1740, 1744 i ultimate 1746 sejmach (ekscypowawszy lata rewolucyjne, quorum in spatio od administracyi skarbu W. Ks. Lit. odległy zostawał i prowentów tegoż skarbu do siebie nie odbierał) od objęcia podskarbstwa swego a die 1-ma Martii anni 1732, ad mentem konstytucyi 1717 z sumy corocznej dwóchkroć sta tysięcy złotych polskich za lat dwanaście i jedną półroczną ratę przychodzącej, to jest za rok 1732 in toto, za rok 1733 per medium, a 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745 i 1746 in toto, za wszystkie te lata in summa dwa miliony pięćkroć sta tysięcy złotych polskich probabilem z autentycznych kwitów satysfakcey skarbowi Rzeczypospolitej W. Ks. Lit. (*pokazał kalkulacyą*) i tenże zeszyły wielmożny podskarbi W. Ks. Lit. a 1-ma Martii anni 1745, jakoś ad 1-mam Martii 1747 za lat dwie dla dobra prowincyej W. Ks. Lit. przez

¹⁾ Wyrazy w nawiasie dopisane są na marginesie. ²⁾ Ms. Mosk. Arch. Sprawiedliwości, Metr. Litewska IV, ks. 65. Projekt kwitu Moszyńskich znajduje się w Ms. Pet. Bibl. Publ., Pol. Hist. F. IV, 261.

siebie adaukcyonowanej sumy dwakroć sto tysięcy złotych polskich do tegoż skarbu W. Ks. Lit. w roku 1746 przy zdaniu podskarbstwa importował, i też sumę przy wielmożnym terażniejszym podskarbin wielkim W. Ks. Lit. lokował: zaczym tak z sumy superius wyrażonej i wylikwidowanej dwóch milionów pięciukroć sta tysięcy, jakoteż distinctim dwóchkroć sta tysięcy złotych polskich aukcyonowanej, do skarbu W. Ks. Lit. oddanej, sukcesorom tegoż wielmożnego Sołłohuba, podskarbiego W. Ks. Lit., de integro lege praesenti perpetue kwitujemy.

SKOROWIDZ OSOBOWY.

- Aleksander Jagiellończyk [92](#).
 Aleksandrowicz Antoni, chorąży lidzki, [7](#), [31](#), 41—2, [47](#), [96](#), [99](#), [100](#), [104](#), [109](#), [120](#), [152](#), [209](#), [236](#).
 Archinto Alberyk, arcybiskup nicejski, nuncyusz papieski, [298](#).
 August II [18](#), [77](#), [82](#).
 August III X, [1](#), [2](#), [6](#), [7](#), 9—11, 13—4, 16—8, [21](#), [27](#), [30](#), [33](#), [37](#), 39—41, 43—5, [47](#), [49](#), [53](#), 59—87, [92](#), 98—9, 101—[103](#), [106](#), [112](#), [116](#), [121](#), [145](#), [148](#), [158](#), [160](#), [163](#), [170](#), [176](#), [191](#), [195](#), 200—1, [205](#), [209](#), 213—5, 222—33, [243](#), [248](#), 251—2, [255](#), [258](#), [263](#), [265](#), [266](#), [270](#), [273](#).
 Baranowski Bogusław, marszałek konfederacji wojskowej r. 1696, [256](#).
 Barleben von, generał saski, [107](#).
Barwiński Eugeniusz V.
 Belzcy posłowie 136—7, [239](#).
 Bestużew Aleksy, kanclerz rosyjski, [104](#).
 Bestużew Michał, poseł rosyjski, IX, [91](#).
 Białowiejski [36](#).
 Bieberstein Marschall von [99](#).
 Bielińscy [81](#).
 Bieliński Franciszek, marszałek w. kor., 43—4, 59—62, 81—2, [86](#), 121—2, 164—5, [234](#), [283](#).
 Biron Ernest Jan [62](#), [74](#), [83](#).
 Bleszyński Kazimierz, cześnik sieradzki, [8](#), [106](#), 148—50, [156](#), [221](#), [237](#).
 Błędowski, pułkownik, XV.
 Bobola św. [152](#).
 Bohusz [242](#).
 Boratyński, skarbnik miński, [17](#), [97](#), [100](#), [108](#), [119](#), [240](#).
 Borch Jan, podkomorzy inflancki, 1780 kanclerz w. kor., [125](#), [209](#), [242](#).
 Branicki Jan Klemens, wojewoda krakowski i hetman pol. kor., 1752 hetman wielki, 1762 kasztelan krakowski, [34](#), [56](#), [66](#), [84](#), [233](#).
 Braclawscy pp. [123](#), [136](#), [146](#), 150—1, 155—6, [169](#), [185](#), [191](#), [199](#), [203](#), [205](#), [241](#).
 Braclawski p. [208](#), [241](#).
 Braślawski p. [163](#).
 Brühl VII, X, [270](#).
 Brzeski-litewski p. [212](#).

- Brzostowski Michał, starosta orański, 1766 podskarbi w. lit., 7, 97, 120, 238.
- Brzozowski Kazimierz, pisarz ziemski ciechanowski, 7, 189, 240.
- Buchowiecki Paweł, pisarz ziemski litewski, 120, 241.
- Burzyński Stanisław, instygator litewski, 1770 kasztelan miński, 9, 13, 15, 19, 21—3, 31, 47—8, 50—1, 89, 124—126, 134, 139, 141—2, 147, 148, 156, 179—80, 238.
- Chelmski poseł 153, 180, 208, 238.
- Chlebowski Mikołaj, od r. 1755 kasztelan kaliski, 23, 40—1, 94, 107, 236.
- Chodźko Andrzej, podstarości oszmiański, 119, 134, 138—141, 235.
- Chreptowicz, generał-adjutant, 7, 16, 96, 105—6, 110—1, 120, 133, 237.
- Ciecierski Ignacy, stolnik drohicki, 21, 44—5, 111, 180, 187, 193, 196, 205, 209, 240.
- Cywiński Józef, wojski poznański, 1748 podczaszy pozn., 235.
- Czacki Feliks, kasztelan w. łyński, 1756 podczaszy w. koronny, 11, 33, 189, 206, 213, 242.
- Czacki Franciszek, starosta nowogrodzki, 242.
- Czapscy 178.
- Czapski Jan Ansgary, podskarbi w. kor., 178—9.
- Czapski Walenty, biskup kujawski, 65—6, 121, 233.
- Czarnecki Franciszek, cześnik wołyński, 203—5, 241.
- Czartoryscy („familia“) VII, XIII, 64, 258, 274.
- Czartoryski August, wojewoda ruski, 72, 233.
- Czartoryski Michał, podkanclerzy, 1752 kanclerz w. lit., 84, 119—20, 124—6, 131—134, 138—9, 234.
- Czartoryski Stanisław, łowczy w. koronny, 10, 14—5, 20, 24, 58, 89, 98, 100—1, 104, 108—9, 111, 168, 171—2, 175—6, 178—80, 182, 208, 236.
- Czartoryski Teodor, biskup poznański, 65, 233.
- Czechel Piotr, cześnik i podwojewodzi braclawski, 7, 87, 91—2, 97, 99, 100—1, 115, 123, 127—8, 148, 156, 168, 169, 171, 173—4, 176—7, 196, 204—5, 241.
- Czarniechowscy pp. 54, 242.
- Czarniechowski p. 214, 242.
- Dąbrowski Ignacy Tadeusz, chorąży wilkomirski, 20, 33, 94, 120, 132—4, 236.
- Dembiński Jan, łowczy krakowski, 123, 235.
- Dembowski Antoni Sebastyan, biskup płocki, potem kujawski, 66, 77, 96, 121, 126, 135, 214, 233.
- Dembowski Mikołaj, biskup kamieniecki, 1757 arcybiskup lwowski, 69, 137, 233.
- Dembowski Tomasz, starosta płocki, 239.
- Des Issards de Gaelean, ambasador francuski, 97.
- Domański 86—7.
- Domasławski, wojski wołkowski, 19, 39, 96, 178, 239.
- Dunin Franciszek, star. niechorowski, 241.

- Działyński Jakób, chorąży kaliski, 1755 wojewoda malborski, 9, 15, 24, 28, 32—4, 39, 40, 189, 238.
- Działyński Józef, podkomorzy wschowski, 1750 wojewoda kaliski, 2—4, 6, 8, 9, 11—2, 23, 28—9, 41, 49—54, 57, 60, 92—3, 95, 111, 115—7, 122, 161—5, 172—3, 185, 189, 196—8, 203—4, 218, 235.
- Dzieduszycki Tadeusz, star. żukowski, 1765 cześnik koronny, 241.
- Elżbieta Piotrówna 63, 116, 299.
- Esterhazy Niklas, poseł austriacki, XI.
- Eydziatowicz Tadeusz, podstoli smoleński, 24, 96, 138—9, 141, 152, 238.
- Fischer 116, 118.
- Flemming Jerzy Detlov, podskarbi w. lit., 1766 wojewoda pomorski, 68, 85, 90, 92—3, 103—4, 131—3, 138, 141, 178, 196, 262, 204—6, 212, 234, 300.
- Frąckiewicz Floryan, star. hłowaczewski, krajczy mściławski, 22.
- Fredro Andrzej Maksymilian 195.
- Fryderyk Chrystyan 62.
- Gajewski Rafał, starosta gnieźnieński, 1764 kasztelan rogoziński, 96, 236.
- Genthe 102.
- Giżycki Bartłomiej, kasztelan wyszogrodzki, 81, 234.
- Golebiowski Piotr, rezydent rosyjski, 91.
- Gomoliński Karol, chorąży i sędzia grodzki łeczycki, 48, 96, 110—1, 121, 159, 171, 183, 193, 197, 203, 205, 237.
- Górski 119, 237.
- Grabowski Adam Stanisław, biskup warmiński, 66—7, 233.
- Grabowski Maciej, referendarz koronny, 9—12, 21, 48, 54, 67—8, 80, 86, 96, 139, 155, 156, 158—61, 173, 175, 177, 178, 186, 191, 193, 208, 211—213, 215, 219—20, 242.
- Granowski Kazimierz, staroście gostyński, oberszt-lejtenant, 1757 wojewoda rawski, 7, 40, 43, 45—6, 56, 58, 88—90, 98—9, 104, 166—7, 197, 241.
- Grodzicki Tomasz 235.
- Grothus, starosta linowski, 97, 120, 237.
- Gumowski Stanisław, starosta krzeczkowski, 7, 105, 241.
- Gurowski Andrzej, stolnik podolski, 7, 97, 158, 167, 176, 188—9, 205—8, 210, 238.
- Haliccy pp. 55, 135, 146, 150, 155—6, 161, 191, 203, 238.
- Halicki p. 90, 104, 238.
- Hetscher 99.
- Horain Jan, podwojewodzi wileński, 1768 wojewoda brzeski, 2, 3, 5, 8, 10—1, 13, 15, 21—2, 31—2, 37—40, 43, 53, 65, 91—3, 96, 108, 114, 120, 148, 206—7, 211, 213, 217—218, 220, 235.
- Humiecki Józef, podczaszy podolski, 1748 miecznik w. kor., 97, 148—9, 155, 202, 238.
- Hurko 120.
- Hylzen Józef, biskup smoleński, 152, 233.

- Jabłonowski Jan, starosta cze-
ryński, 1754 wojewoda bra-
cławski, 12, 38—9, 48—9,
137, 174, 238.
- Jabłonowski Józef Aleksander,
stolnik litewski, 1755 woje-
woda nowogrodzki, 38, 97,
157, 239.
- Jadwiga, królowa, 47.
- Jagiellonowie 18, 76.
- Jałowicki Franciszek, starosta
hulanicki, 11—2, 17, 24, 39,
48—50, 54, 90, 96, 101—2,
107, 123, 150—1, 158—9,
169, 182—3, 215.
- Jan II Kazimierz 47, 173, 195,
273.
- Jan III Sobieski 11, 46—7, 62,
82, 112.
- Jan Kanty św. 243, 248.
- Jankowski Józef, kapitan re-
gimentu łanowego, 174, 177,
209, 236.
- Jastrzębski Michał, miecznik
halicki, 238.
- Jezierski Antoni, podstarości
grodzki lubelski, 239.
- Jordan Spytek, cześnikowicz
krakowski, 96, 163—5, 183,
235.
- Kaliski p. 90—1, 236.
- Karczewski Józef, staroście ży-
tomierski, 149, 171—2, 238.
- Karol VII 62.
- Karp Jakób Ignacy, starosta
plungiański, 97, 119, 237.
- Karśnicki Konstanty, stolnik
wieluński, 237.
- Kazimierz św. 76.
- Kicińscy 92.
- Kijowscy pp. 127, 146, 150, 155,
156, 161, 169, 237—8.
- Klemens XII 297.
- Klinggräffen X.
- Kluczycki Franciszek 258.
- Kobielski Franciszek, biskup
łucki, 67, 119, 233.
- Komerewski 242.
- Konarscy księza 195.
- Korsak Antoni, chorąży poło-
cki, 92—3, 97, 239.
- Kowalski 8, 11, 15.
- Koziobrodzki Marcin, stolnik
trembowelski, 55, 89, 197,
238.
- Koźmiński Leon, chor. wschow-
ski, 41—2, 54, 94, 149, 235.
- Krakowscy pp. 36, 42, 45—50,
52—56, 59—60, 123, 145,
235.
- Kretkowski Zygmunt, wojewo-
da chełmiński, 75, 234.
- Krzycki Władysław, starosta
zelgniewski, 235.
- Kunegunda 243, 248.
- Lasocki Józef, star. gostyński,
1757 kaszt. łączycy, 7, 13,
31, 56—8, 96, 146, 149, 151,
158—60, 172—4, 177, 182—
184, 241.
- Łatański, sekretarz sejmowy,
59, 101—2, 145, 153, 163,
173—4, 191, 198, 213.
- Lenkiewicz 38, 90—1, 120,
242.
- Leśnicki Aleksander, starosta
żytomierski, 24, 159, 237.
- Lidzki p. 214, 236.
- Lipski Jan, biskup krakowski,
60, 79.
- Lipski Józef, kasztelan bełzki,
1750 łączycy, 79, 234.
- Lubecki Józef, kasztelanie miń-
ski, 240.
- Lubelscy pp. 182, 239.
- Lubomirski Antoni, starosta
kazimierski, marszałek sej-
mu, 1754 miecznik koronny,
VI, 6—8, 10—1, 13—16, 18—
20, 22, 23—45, 47—53, 55—

- 60, 62, 66—7, 79, 87—92, 94—7, 99—118, 123, 134, 143—5, 148—50, 152, 154, 156—9, 162—5, 167—70, 173—8, 180, 182, 184—8, 190, 191, 194—203, 205—221, 241.
- Lubomirski Franciszek, starosta olsztyński, 1761 miecznik koronny, 242.
- Lubomirski Hieronim, hetman wielki koronny, 11, 19.
- Lubomirski Jerzy Dominik 19, 24, 79.
- Lubomirski Stanisław, wojewódzic czerniechowski, 1766 marszałek w. koronny, 20, 23, 94, 97, 169—70, 236.
- Lubomirski Stanisław Herakliusz, marszałek w. koronny, 11, 19.
- Ludwik XV 97.
- Laniewski-Wołą Ignacy, pisarz w. lit., od 26 listopada 1746 łowczy lit., 25—6, 41, 47, 97, 115—7, 120, 151—2, 242.
- Laski 242.
- Łęczycy pp. 49, 237.
- Łeczycki p. 147, 157, 180, 237.
- Łomżyńscy pp. 182, 188, 202, 240.
- Łomżyński p. 104—5, 214, 240.
- Lopacki Fryderyk Andrzej, kasztelan zakroczyński, 81, 234.
- Łoś Michał, kasztelan kamieniecki, 234.
- Łubieński Floryan, pisarz ziem. sieradzki, 1760 wojewoda poznański, 237.
- Łubieński Kazimierz, starosta łelowski, 1765 podskarbi ziem pruskich, 94, 235.
- Łubieński Władysław, pisarz w. koronny, 39—41.
- Maksymilian III Józef 62, 64, 80.
- Maliński Jan, podkomorzy łeczycki, 48, 65, 88—9, 95, 200, 237.
- Małachowski Adam, starosta oświęcimski, 1755 krajezy w. koronny, 5, 7, 14—5, 18, 23, 26, 28—9, 31—7, 46, 52, 54, 56, 59, 65—7, 89, 111, 145—153, 165, 235, 251.
- Małachowski Jan, kanclerz w. koronny, 10, 44, 59—62, 69, 73, 76, 81—3, 85—7, 99, 136—7, 145, 164—5, 234.
- Małachowski Piotr, wojewoda krakowski, 282.
- Małachowski Stanisław, starosta wawolnicki, 24, 105, 201, 202, 235.
- Marya Anna, królowna, 62.
- Marya Antonia, królewiczowa, 62.
- Marya Józefa, królowa, 1, 2.
- Massalski Jan, starosta radziszkowski, 1756 podczaszy w. litewski, 120, 237.
- Massalski Michał, kasztelan wileński, hetman polny, 1762 hetman w. lit., 62, 66, 233.
- Meldzyński, kasztelan rypiński, 15.
- Męciński Wojciech, starosta wieluński, 3, 4, 7—9, 41—2, 46, 51—4, 96, 102, 106, 111, 144, 154—5, 163, 178, 196, 200, 212, 235.
- Miaskowski Wojciech, stolnik poznański, 1760 wojewoda kaliski, XI, 4, 5, 14, 26—31, 53—3, 92—3, 95—6, 108, 109, 111, 126—7, 129, 160—162, 168—9, 184—90, 202, 209—10, 215—6, 236.
- Miączyński Piotr, wojewoda czerniechowski, 75, 238.
- Michał Korybut 42, 268—9.
- Mickiewicz ob. Minkiewicz.

- Mikucki Jakób Antoni, pisarz grodz. piotrkowski, 5, 8, 12, 16, 21, 26, 31, 33, 43, 56, 96, 107, 110—1, 167, 188, 218, 240.
- Minkiewicz 120, 176, 242.
- Miński p. 95, 214, 242.
- Mirski Cyprian, miecznik braskawski, 21, 119, 236.
- Mniszech Jerzy, marszałek nadworny kor., 1773 kasztelan krakowski, 59, 85, 234.
- Mogilnicki 120, 182, 239.
- Mojżesz 209.
- Mokronowski Andrzej, pułkownik, 1781 wojewoda mazowiecki, 7, 10, 97, 181—2, 239.
- Mokronowski, szambelan, 240.
- Moszczeński Franciszek, kasztelan brzeski-kujawski, 76, 234.
- Moszyńska Fryderyka, podskarbina wiel. koronna, 221, 299.
- Moszyński Jan Kanty, podskarbi w. koronny, 96, 178, 179, 221, 299.
- Nakwaski Franciszek, pisarz ziem. i grodz. wyszogrodzki, 16—7, 95—6, 111, 162, 190, 207, 212—3, 215, 217, 240.
- Nakwaski Józef, kasztelan rawski, 81, 234.
- Nałęcz 36.
- Narbutt Kazimierz, miecznik lidzki, 41, 97, 105—6, 129, 236.
- Niegolewski Andrzej, chorąży wschowski, 34, 41, 96, 98, 218, 236.
- Niemojewski 69.
- Niesiołowski Kazimierz, kasztelan smoleński, 234.
- Odachowski Jan, starosta bo-
- tocki, 40, 97, 105, 120, 139, 141, 242.
- Ogiński Ignacy, marszałek nadworny lit., 1750 marszałek w. lit., 234.
- Ogiński Michał, cześnik litewski, 1768 hetman w. lit., 85, 120.
- Ogiński Stanisław, kasztelan witebski, 80, 119, 234.
- Ogiński Tadeusz, kasztelan trocki, 1770 wojewoda trocki, 72, 86, 233.
- Ogrodzki Jacek, 1771 sekretarz wielki kor., VII, VIII, 60, 270, 274.
- Okęcki, chorąży warszawski, 96, 240.
- Okolski ob. Ukolski.
- Olszański, rotmistrz, 242.
- Olszewski 37.
- Orszański p. 17, 240.
- Oskierko Antoni, starosta mazyński, 38, 96, 108—20, 132, 134, 212, 218—9.
- Ossoliński Aleksander, starosta drohicki, 1775 miecznik litewski, 240.
- Ossoliński Franciszek Maksymilian, podskarbi w. kor., 220.
- Ossoliński Józef, chorąży nadworny koronny, 1756 wojewoda wołyński, 44, 123, 128.
- Ossoliński Tomasz, starosta nurski, 240.
- Ossoliński, star. przyłuski, 242.
- Osten von der, Henryk Levin, pułk. bośniaków, 102, 112.
- Pac Antoni Michał, starosta borciański, 1750 pisarz wiel. litewski, 9, 16, 120, 131—2, 188, 190, 238.
- Pac Kazimierz Michał, kawaler maltański, 143.

- Pac Michał, hetman w. lit., [132](#).
 Pac Michał Kazimierz, kasztelan połocki, [143](#).
 Paulucci Kamil, nuncyusz papieski, [297](#).
 Pieglowski [265](#).
 Piotrowicz [114](#).
 Plater Konstanty Ludwik, 1770 kasztelan trocki, [120](#), [242](#).
 Płocki p. [190](#), [239](#).
 Płocki drugi p. [24](#), [239](#).
 Podczaski Jerzy, sędzia ziemski gostyński, 1770 kaszt. gostyński, [7](#), 14—5, [23](#), [96](#), [102](#), [183](#), [209](#), [241](#).
 Podlascy pp. [127](#), [240](#).
 Podlaski p. [203](#), [213](#), [240](#).
 Podolscy pp. 136—7, 156—7, [161](#), [191](#), [199](#), [238](#).
 Podolski p. [209](#), 212—4, [218](#).
 Podosey [274](#).
 Podoski Karol, podkomorzy rożański, [9](#), [24](#), [28](#), [34](#), 38—9, [89](#), [97](#), [135](#), [194](#), [240](#), [268](#).
 Podoski Mikołaj, wojewoda płocki, XIV, [67](#), 74—5, [85](#), [88](#), [89](#), [118](#), [121](#), 126—7, [135](#), [234](#), [258](#), [268](#), [274](#), [285](#).
 Podoski Tymoteusz, starosta dobrzyński, 1777 kasztelan sierpski, [238](#).
 Polanowski Tomasz, podstoli bełzki, [7](#), [239](#).
 Poniatowscy [274](#).
 Poniatowski Kazimierz, podkomorzy w. koronny, [240](#).
 Potoccy VI, VII, XI.
 Potocki Antoni, wojewoda bełzki, [39](#), 73—4, [77](#), [84](#), [122](#), [123](#), [128](#), [234](#).
 Potocki Eustachy, starosta tłumacki, 1759 generał artylerji lit., [17](#), [50](#), [238](#).
 Potocki Joachim, starosta lwowski, [239](#).
 Potocki Józef, hetman w. kor., wojewoda poznański, 1748 kasztelan krakowski, [56](#), [66](#), 68—70, [78](#), [84](#), [86](#), [135](#), [144](#), [147](#), [161](#), [233](#).
 Potocki Józef, kasztelan lwowski, [39](#).
 Potocki Józef Stanisław [39](#).
 Potocki Stanisław, wojewoda kijowski, 1756 poznański, [72](#), [233](#).
 Potocki Teodor, prymas, [18](#), [67](#), [74](#), [78](#), [282](#), [286](#).
 Poznańscy pp. [42](#), [45](#), 47—8, 51—3, [56](#), [65](#), [235](#).
 Prażmowski [215](#).
 Przebendowski (albo Prebendowski) Jan Jerzy, podskarbi w. koronny, [178](#), [298](#).
 Przyjemski Ignacy, starosta łomżyński, [45](#), [96](#), [146](#), [151](#), 190—2, [240](#).
 Radojewski Jan Chryzostom, kasztel. inowrocławski, [126](#), [127](#), [135](#), [234](#).
 Radziwiłł Jerzy, starosta luboszański, od [24](#) listop. 1746 wojewoda nowogrodzki, [47](#), [94](#), [239](#).
 Radziwiłł Michał, wojewoda wileński, hetman w. lit., VI, [62](#), [66](#), [70](#)—1, [84](#), [87](#), [119](#), [233](#).
 Radziwiłł Udalryk, koniuszy w. lit., [5](#), [6](#), [14](#), [29](#), [30](#), [36](#), [54](#), [91](#), [94](#), 110—1, [128](#), [147](#), [162](#), [168](#), 170—1, [186](#), [205](#), [241](#).
 Rawski p. [157](#).
 Romer Karol, łowczy radomski, 1765 kasztelan czechowski, [156](#), [177](#), [199](#), [202](#).
 Rostkowski Adam Stanisław, starosta wiski, 8—10, [13](#), [14](#), 16—7, 20—1, [26](#), [31](#), [33](#), [44](#), 46—7, 95—6, [127](#), 184—7, [193](#), [200](#), [240](#).

- Rostkowski Antoni, chorąży łomżyński, 45, 94, 118, 182, 188, 209, 240.
- Reutt, podwojew. witebski, 239.
- Rudzieński Kazimierz, kasztelan czerski, 1752 wojewoda mazowiecki, 80, 234.
- Rulikowski Józef, podczaszy bełzki, 239.
- Rusocki Marcyan, oberszt-lejtenant, 25—6, 29, 31, 33, 59, 96, 123, 235, 251.
- Rybiński Jakób Zygmunt, generał artylerji kor., 97.
- Rydyński Wojciech 236.
- Rypiński, budowniczy połocki, 238.
- Rzewuski Wacław, wojewoda podolski, hetman pol. kor., 1773 hetman w. kor., 44, 68, 69, 72, 84, 130, 137, 214, 233.
- Sadowski, starosta słonimski, 120, 241.
- Sandomiersey pp. 123, 136, 156.
- Sandomierski p. 94, 116, 157, 159, 219.
- Sanguszko Paweł, marszałek w. litewski, 65, 82, 234.
- Sapieha Aleksander Michał, starosta puński, 1775 kanclerz w. lit., 9, 10, 15, 20, 22, 33, 97, 120, 236.
- Sapieha Jan Fryderyk, kanclerz w. litewski, 83, 85—7, 234, 274.
- Sapieha Jerzy, wojewoda mściłowski, 75, 233.
- Sapieha Michał, łowczy w. litewski, 1752 podkanclerzy lit., 8—10, 21, 27, 33, 47, 66—7, 117, 119, 124, 134, 141, 217, 239.
- Sapieha Piotr, wojewoda smoleński, 73, 233.
- Sedlnicki, podskarbi w. koronny, 65, 84, 90, 179, 183, 212, 234, 250, 253, 255.
- Sieheń Michał, łowczy wołkowski, 19, 53—4, 97, 120, 131—2, 178, 196—7, 202—205, 217—8, 239.
- Siemieński Wojciech, star. dębowiecki, 1750 referendarz w. koronny, 69.
- Siennicki Adam, kasztelan liwski, 81, 234.
- Sieradzki p. 156, 190, 237.
- Sierakowski Józef, pisarz grodzki biecki, 7, 14, 20, 39, 40, 52, 92, 95—6, 146, 154—6, 160, 167, 169, 172, 176, 193, 196, 200, 202, 204—5, 213, 236.
- Sierakowski Wacław, biskup przemyski, 1759 arcybiskup lwowski, 67—8, 122, 129—131, 135—8, 233.
- Siruć Szymon, starosta kowieński, 1752 kaszt. witebski, 25, 45—6, 54—5, 89—119, 124, 125, 140, 206, 237.
- Skarbek Jan, starosta tuszyński, 1764 kaszt. inowrocławski, 237.
- Skarbek Ratał, chorąży kołomyjski, XI, 4, 5, 12—3, 17, 18, 23—4, 26—30, 33, 45—48, 55, 94, 97, 100, 123, 136, 145—7, 154—5, 157—8, 160, 161, 166, 171—3, 182, 185, 187—8, 192, 197—9, 201—203, 206—8, 215, 218, 238.
- Skorzewski Franciszek, pułkownik, generał-adjutant, 46, 97, 235.
- Śnitowski 242.
- Sokołowski Stanisław 66.
- Solohub Antoni, starosta jezierzycki, 94, 120, 239.
- Solohub Jan, podskarbi w. lit., 299—300.
- Solohub Józef, kasztelan żmuj-

- dzki, 1752 wojewoda witebski, 76, 234.
- Soltyk Kajetan, 1758 biskup krakowski, 24, 39.
- Stadnicki Franciszek, kasztelan kamieniecki, 238.
- Stadnicki Mikołaj, skarbnik haliński, 1765 kasztelan kamieniecki, 238.
- Stecki Adam, łowczy kijowski, 39, 157, 202, 237.
- Stecki Kazimierz, kasztelan kijowski, 76—9, 130—1.
- Stefan Batory 257.
- Stoiński Franciszek, sędzia ziemski lubelski, 16, 41, 96, 114, 123, 155, 181—2, 239.
- Stojowski 247.
- Straszewicz Tomasz, regent litewski, 7, 96, 120, 242.
- Strutyński Józef, starosta szackinowski, 7, 97, 112—7, 120, 143—5, 151—2, 236.
- Suchodolski Maciej, kasztelan lubelski, 79, 234.
- Sulistrowski Antoni (?), marszałek oszmiański, 7, 96, 98, 100, 120, 131, 140, 143, 235.
- Sulistrowski Krzysztof, marszałek konfeder. tarnogrodzkiej, 132.
- Sulistrowski Michał, stolnik oszmiański, 235.
- Świdziński Stanisław, wojewoda braclawski, 1754 rawski, 75, 234.
- Świeżawski Aleksander, starosta cudynowski, 239.
- Święciecki Stanisław, podstarości miński, 41, 102, 114, 120, 153, 206, 219—21, 242.
- Świrski, podstoli podolski, 238.
- Sybilski, generał saski, 107.
- Szembek Bonifacy, kanonik, XII.
- Szembek Franciszek, wojewoda inflancki, 233.
- Szembek Jan, kanclerz w. koronny, 77.
- Szembek Józef, biskup chełmski, 68, 233.
- Szembek Krzysztof, prymas, XII, 33, 56, 62—4, 68, 71, 75, 103, 118, 121—2, 134, 135, 190, 216, 233, 263.
- Szujski Józef V.
- Szumlański 86, 242.
- Szumlański, brat poprzedzającego, 242.
- Szybilski ob. Sybilski.
- Szydłowski Teodor, podstoli plocki, 1779 wojewoda plocki, 7, 23, 95—6, 135, 185, 187, 192, 240.
- Szymanowski Maciej, starosta wyszogrodzki, 1769 kaszt. rawski, 97, 240.
- Szyrma, pisarz ziemski piński, 93, 119, 143, 152—3, 241.
- Szyska Daniel, kasztelan nowogrodzki, 79, 80, 234.
- Tarło Adam, wojewoda lubelski, 181.
- Tarło Adam, starosta goszczyński, 32—3, 40, 50, 81, 85, 93, 97, 114, 147, 153, 156, 177, 199, 216—8, 238.
- Tarło Jan, wojewoda sandomierski, 41, 63—4, 71, 75, 85, 122—3, 128, 130, 233.
- Tarłowie 64.
- Trębiński Waleryan, podsedek lubelski, 97, 110—1, 174, 239.
- Trojanowski Marcin, podstoli stężycki, 7, 97, 236.
- Trypolski Antoni, podkomorzy kijowski, star. trechtymirowski, 11, 22, 45, 91, 100—1, 110—1, 128, 144, 156—7, 166—9, 173—4, 186—7, 190, 192, 199, 237.

- Twardowski Ignacy, 1778 wojewoda lubelski, [58](#), [236](#).
 Tymiński, rzekomy poseł sandomierski, [182](#).
 Tyszkiewicz Antoni, biskup żmujdzki, [68](#), [233](#).
 Tyszkiewicz Antoni, poseł kijowski, [7](#), [97](#), [238](#).
 Tyszkiewicz Józef, star. żmujdzki, [41](#).
 Tyzenhauz Franciszek, star. inturski, [38](#), [108](#), [114](#), [151](#), [235](#).
 Ukolski Kazimierz, ciwun trocki, [120](#), 140—2, [236](#).
 Undorf [242](#).
 Urban VIII [78](#), [265](#).
 Walewski Aleksander, chorąży piotrkowski, [237](#).
 Walewski Józef, stolnik brzeziński, 1761 kasztelan łęczycki, 219—20, [237](#).
 Walewski Feliks, regimentarz partii wielkopolskiej, [3](#), [4](#), [25](#), 27—8, [30](#), 48—51, [54](#), 56—8, [89](#), [94](#), [96](#), 102—4, [114](#), [127](#), [129](#), 151—2, [161](#), [162](#), 175—7, 180—1, 194—[198](#), [205](#), [213](#), [217](#), [221](#), [237](#).
 Walichnowski [107](#).
 Wazgird, wojski trocki, [90](#), [97](#), [120](#), 132—3, 141—2, [149](#), [204](#), [236](#).
 Warszawski p. [94](#), [240](#).
 Werdebel ob. Bardeleben.
 Wereszczyński Wiktoryn, sędzia grodzki chełmski, [93](#), [96](#), 107—9, [111](#), 174—5, [192](#), 206—7, [212](#), 216—7, [238](#).
 Wettinowie [59](#), [64](#), 67—8, [72](#), [73](#), [76](#), [80](#), [87](#).
 Węgliński Franciszek, podkomorzy chełmski, [23](#), [123](#), 162—4, [207](#), [238](#).
 Wielogłowski Tomasz, kasztelaniec biecki, [97](#), [235](#).
 Wilczewski Franciszek, później szambelan, [103](#).
 Wiski p. [105](#), [190](#), [240](#).
 Wittelsbachowie [62](#), [64](#), 66—8, [72—4](#), [80](#), 82—3.
 Władysław II Jagiełło [47](#).
 Władysław IV [78](#).
 Wodzicki Michał, podkanclerzy koronny, 1761 biskup przemyski, [6](#), [45](#), [61](#), [78](#), [83](#), [87](#), [234](#), [246](#).
 Wojski Jan, podstoli chęciński, [13](#), [41](#), [52](#), [56](#), [99](#), [100](#), 112—3, 115—6, [123](#), [128](#), [130](#), [183](#), [215](#), [236](#).
 Wołowicz Antoni, pisarz lit., 1755 biskup łucki, [1](#), [2](#).
 Wołowicz Kazimierz, podstarości, później marszałek słoniński, [33](#), [120](#), 140—1, [143](#), [215](#), [239](#).
 Wołowicz, rzekomy poseł na konwokację 1733 r., [22](#).
 Woroniec Nikodem, starosta ostrski, 1748 kaszt. kijowski, [123](#), [238](#).
 Wyhowski Jan, hetman kozacki, wojewoda kijowski, [210](#).
 Wyszogrodzki p. [214](#), [240](#).
 Zabiello Antoni, marszałek kowieński, 1761 łowczy litewski, [25](#), [39](#), [151](#), [237](#).
 Załęcki [242](#).
 Załęski [242](#).
 Załuski Andrzej Stanisław, biskup krakowski, [1](#), 64—5, [68](#), [78](#), [85](#), [87](#), [119](#), [122—3](#), [127—9](#), [213](#), [238](#), [274](#).
 Załuski Józef Jędrzej, referendarz koronny, 1758 biskup kijowski, [213](#).
 Załuski Marcin, sekretarz w. koronny, [59](#).

Zamoyski Jan Jakób, starosta
lubelski, 1770 wojewoda po-
dolski, [16](#), [23](#), [94](#), [242](#).

Zaremba Łukasz, łowczy piotr-
kowski, [111](#), [237](#).

Zboiński Michał, kasztelan
dobrzyński, później starosta
kowelski i generał, [54](#), [175](#),
[189](#), [242](#).

Zbrożek [156](#).

Zieliński Tomasz, podkomorzy
łomżyński, [96](#), [240](#).

Zieliński, podczaszy płocki, [9](#),
[17](#), [24](#), [34](#), [96](#), [201](#), [217](#), [239](#).

Zygmunt II August [107](#), [196](#),
[206](#).

Zygmunt III [47](#).

Żmujdzki p. [105](#), [237](#).

SKOROWIDZ RZECZOWY.

- Activitas tamowana 10, 14,
 25—36, 41, 49—51, 56—7,
 90—1, 99, 111, 113—7,
 148—50, 163—5, 171, 174,
197.
 Agraria contributio ob. Lano-
 we, Podymne, Włóczne.
 Akademia żołnierska 195.
 Akeyza 187.
 Akta litewskie w Smoleńsku
105—6.
 Alternata 2—6, 8, 9, 12, 36,
42—59, 163—4, 211.
 Amunicya 126, 133, 249, 265.
 Arbitrowie 2, 17—21.
 Archiwa 185, 187, 295.
 Arendarze 290.
 Arsenaly 67.
 Artylerya 70, 230, 249, 263,
265, 294.
 koronna 41.
 litewska 131.
 ob. General.
 Arynga 269—70.
 Aukcyja wojska 17—8, 48, 58,
61, 64—70, 72—87, 91, 98,
100, 108—9, 111—2, 114—
115, 118—23, 126—31, 136,
138, 140—4, 147—51, 153,
160—3, 171—3, 179, 182,
184, 188, 193—7, 200, 204,
208, 211—2, 214, 217—9,
 223—4, 226, 228, 230, 243,
245, 252—4, 257—69, 282—
286, 293—6.
 aktualna i ewentualna 74, 77,
223, 257—8, 269.
 przez pięćdziesiątego chłopca
79, 81.
 przez landmilicję 253.
 przez regimenta nowe po wo-
 jewództwach 244.
 Austria (pretensye do niej)
101, 247.
 Banicya 293.
 Barankowe 256.
 Barskie starostwo 210.
 Bazylianie 152.
 Beczki 275, 278, 283.
 Bełzcy deputaci 73.
 Bełzkie województwo 174.
 Beneficya 260.
 „Bezduśzny“ sejm VI, 144.
 Bezpieczeństwo wewnętrzne i
 zewnętrzne 53, 66—7, 71,
75, 95, 98—9, 101—2, 104,
 108—9, 111, 229, 252, 263,
 268—70, 284.
 Biblioteka Żaluskich 213.

- Biennium 124.
 Biskupi 137, 196, 252, 274,
276, 297.
 Bobrowniki 36.
 Bochnia 245, 250.
 Bośniacki pułk 102, 106, 247,
249.
 Bożnica 264.
 Braclawskie województwo 78,
91, 101, 109, 127, 138, 168,
177, 192, 203.
 Breda 70.
 Brześć 217.
 Brzeska komora 150, 206, 213,
 217—20, 261.
 Brzeźnickie starostwo 152.
 Burgrabia 27.
 Burmistrz 290—1.
 Bytów 75.
 Causae facti et juris 110.
 Cekauzy 133, 254, 263.
 Cesarska korona 65, 73, 85.
 Chelmska ziemia 260—1.
 obraz Matki Boskiej 72, 75.
 Chłopi 109, 122, 132, 147, 188,
212, 219, 230, 345, 252, 255,
 258—67, 284.
 śmiertelność wśród nich 266.
 Cia 78—9, 131, 141, 154, 160,
166, 172—3, 206—7, 245,
 250—1, 285, 292.
 brzeskie (wojewódzińskie,
 starościńskie) 207.
 ob. też Brzeska komora.
 generalne 122, 128, 130—1,
151, 160, 171, 200, 204,
206, 212, 216—20, 244,
252, 257—8, 262—3, 269,
292.
 kazimierskie 207.
 oświęcimskie 251.
 partykularne 61, 65, 69—71,
82—4, 137, 160, 206—7,
209, 220, 244, 263, 265.
 ob. też Myta.
 sandomierskie 137, 160, 207,
217, 219.
 Collegium spirituale 297.
 Consumentia ultima 77, 84,
 122—3, 130, 136—7, 144,
145, 147, 154, 156—7, 167—
169, 171, 178, 186, 190, 199,
258, 269, 283, 286, 288, 290,
292.
 Contributio agraria ob. Łano-
 we, Podymne, Włóczne.
 Cudzoziemcy 40, 43, 45, 58,
 77—8, 99, 104, 107, 138,
194, 198, 245, 254, 260, 265.
 Cudzoziemscy posłowie 52, 260.
 Cudzoziemski autorament 195,
243, 253, 258, 260, 293—4.
 Cyganie 261.
 Czerniechowskie województwo
 XIII, 45, 155.
 Częstochowa 152, 155.
 Czapowe 69, 71, 115, 119—20,
 122—3, 127, 129—31, 136,
138, 140, 142, 152, 154—5,
160, 166, 168, 171, 173, 177,
179, 184, 198, 200, 203—4,
 208—9, 212, 217—9, 257,
260, 262—3, 280, 283.
 Czynsze duchowne 297.
 Delegacye:
 do reformy sądowej 82, 253;
 ob. też Komisya.
 do ułożenia podatku ultimae
 consumentiae 123.
 do wprowadzenia senatorów
214.
 małopolska do wielkopolan
128.
 senatorska 213—4; ob. też
 Deputacye.
 Depaktacye 65, 67, 72, 76, 79,
251, 263, 265.
 Deputaci 14, 19, 21, 35, 70,
77, 93, 110, 129, 138—9,
246, 253, 255, 261, 272, 286.

- obiór większością głosów 261, 284.
 ich przysięgi 262, 266, 272.
 Deputacye:
 ad latus regium 269.
 do aukcyi wojska 67.
 do konstytucyi 85—6, 88—
 90, 262, 270—2.
 do naprawy sprawiedliwości
 110—1, 116.
 do rachunków artyleryi kor.
 86, 94—5, 97.
 do rachunków Grabowskiego
 86, 96.
 do rachunków skarbu koron-
 nego 86, 90, 92—6.
 do rachunków skarbu litew-
 skiego 86, 90, 92, 131.
 do reformy sejmowej 268.
 do sądów sejmowych 94.
 do tamującego activitatem
 posła 149—50.
 do zebrania praw 70.
 Deputacye litewskie:
 do aukcyi skarbu 120.
 do aukcyi wojska ewentual-
 nej 120.
 do czopowego szelężnego
 119.
 do hybernij 120, 125.
 do korektury trybunałów
 119.
 do kwarty 119—20.
 do pogłównego żydowskiego
 120.
 Deputacye wielkopolskie,
 do hetmana wielk. kor. 135,
 144.
 do korektury 129.
 do małopolań 126—7, 129,
 134—5.
 do ułożenia podatków 127.
 Dobra
 duchowne 120—1, 130, 137,
 172, 196, 199, 252, 257,
 262, 266, 268, 274—6,
 280, 282, 284, 286, 289,
 297.
 ekonomiczne ob. Ekonomie.
 hybernowe 282.
 królewskie ob. Królewszczy-
 zny.
 lenne 138.
 miejskie 167, 280, 282.
 ordynackie 151.
 stołowe 138, 193.
 wlewkowe 138.
 zawodne 138.
 ziemskie 78, 133, 139—43,
 146, 151, 155, 167—9,
 172—4, 185, 187—8, 193,
 200—2, 210, 243—4, 247,
 249, 252, 254, 257, 259,
 260, 262, 264—5, 268,
 274—6, 280, 282, 284,
 286, 289, 297.
 Dobrzyńska ziemia 28, 36—7.
 Dochodowy podatek 172, 284.
 Donatywa kupiecka 130, 244.
 Drahim 63, 75.
 Duchowieństwo 67, 70, 121,
 131, 152, 202, 243, 246, 252,
 254—5, 257, 259, 265—6,
 284.
 skargi na nie 210, 246, 255,
 257, 259, 265.
 Dukaty 250, 258.
 Dwudziesty grosz z królew-
 szczyzn 296.
 Dyaryusze sejmowe V—XIII.
 Dylacye 110, 125.
 Dymy 120, 133—4, 139—40,
 167, 275, 278, 288.
 Dystrybutorzy 255.
 Dysydenci 160, 261, 264.
 Dyzunicy 252, 261—2, 299.
 Dziaki 257.
 Dziekani 262.
 Dzierżawy 142, 276, 295—6.
 Dziesiąty grosz z królewszczyzn
 260.
 Dziesięciny 291.

kościelne 143, 246, 253, 255,
260, 265.

Edukacya 70.

Egzekutorzy 288.

Egzekucya praw 61—3.
wyroków 125.

Ekonomia (ekonomika) ogólna
68, 72, 123, 126, 163, 167,
226, 231, 256, 265.

Ekonomie 250, 253—4, 282.
pińska 143.

Ekskomuniki 246, 255, 259,
264—5.

Elbląg 107.

Elbląskie terytoryum 63, 75,
155, 259.

Exofficia 151.

Fabryki 63.

Facti causae 110.

Feudi jura 90—2.

Fortece 126, 249, 254, 260,
265.

Franciszkanie 143.

Francya (list posła francuskie-
go do sejmu) 97.

Galówka 30, 33, 37.

Garnce 275, 278, 290.

Gazety 40.

Gdańsk 207.

Gemejni 121, 258, 260, 269,
294—6.

Generalstwa 254.

Generał artylerji koronnej 254,
264.
artylerji litewskiej 131—2.
kijowski 168.
małopolski 254.

Genua 83.

Geometrowie przysięgli 296.

Gieranony 131—2.

Gimnazya wojskowe 260.

Głowy 278.

Granice dóbr:
obowiązek odnawiania 264.
proces o nie 259.

Grobble 151, 260, 292.

Grobelne 70, 160, 166.

Grodno 281.
gród grodzieński 280.

Grody 248, 253, 255, 257, 259,
274, 276, 281, 286, 292—3,
295.
ob. też Sady grodzkie.

Grodzey urzędnicy 125, 139,
251, 280, 286—91, 295, 297.

Groszowe 182—3, 275, 278,
281.

Gwardya 102—3.

Hadziacka ugoda 262.

Hajdamacy 122, 127, 147, 161.

Halicka ziemia 12, 144—5,
156—8, 168, 185, 203, 260.
jej regiment 145.

Hamernie 159, 291.

Handel 61, 63—7, 71, 74, 76,
78, 84, 230—1, 244—5, 264,
265, 268, 283, 285, 292.

Hetman 66—7, 71, 79, 86, 107,
135, 144, 147, 161, 174—5,
194, 252, 253, 261—2, 266,
275, 277, 294—5.

Hutnie 133, 159, 291.

Hyberna 71, 74, 84, 118, 127,
130, 133, 137, 142—3, 148,
159, 166, 168, 171, 186, 193,
200, 212, 243, 253, 257—8,
266, 280, 286, 290—2, 295,
296.

Hybernowy żołnierz 115.

Impossessionati 259.

Incompatibilia 104, 252, 254.

Indygenat 104, 192.

Infamia 113, 265.

Infanty 125, 155, 271, 280.

Inflanckie biskupstwo 118.
starostwa pograniczne 266.

Inhibicje 246.
 Inkwizycje 125, 262.
 Instrukcja na sejmiki 227—
233, 263—4.
 Instrukcja bełzka 1748 r. 261.
 krakowska 1744 r. 248.
 Instrukcje sejmikowe 1746 r.
22, 25—6, 72, 84—5, 95,
226, 233.
 bełzka 261—2.
 bractawska 204—5, 266.
 brasławska 112.
 chełmska 260—1.
 ciechanowska 265—6.
 czerniechowska XIII.
 dobrzyńska 26, 36, 255—7.
 halicka 258—60.
 inflancka 266—7.
 kijowska 100, 255.
 krakowska 243—8.
 lidzka 100.
 łeczycka 254—5.
 nurska 266.
 orszańska 17.
 oświęcimska 248—52.
 oszmiańska 138.
 płocka 262—3.
 podolska 137.
 poznańska 2, 3, 12, 98.
 rawska 40, 166.
 sandomierska 54, 94, 98, 104,
108.
 sieradzka 190.
 smoleńska 138.
 trocka 133.
 wilkomirska 197.
 wiska 263—4.
 wołkowyska 197.
 wyszogrodzka 17, 264—5.
 żmudzka 105.
 projekt spisania dezyderatów
105, 107, 148.
 Instruktorze 71, 80, 131, 166,
216, 274, 277—8, 280, 282,
292.
 miar i ceny likworów 291.

Instygator 284.
 koronny 96, 177, 293.
 sądu komisarzkiego 290.
 Intrygi cudzoziemskie 46, 48,
189, 215—6, 255, 262.
 Inżynierowie 260.
 Jednomyslności zasada 265.
 Jezuici 119, 195.
 Jura communicativa 104.
 Kadeci 255.
 Kaduki 259.
 Kahały 158—9, 262, 297.
 Kaliskie województwo 122.
 Kamieniec Podolski 68—70,
156, 258.
 Kancelarya koronna 278.
 Kanclerze 69, 73, 76, 254, 266.
 odpowiadają na interpelacje
99.
 Kanonizacje 64, 72, 152—3,
243, 248.
 Kapituły 297.
 Kapucyni 129, 131.
 Karby 275, 278.
 Karczny 151.
 Kardynałne prawa 93.
 Kardynałstwa 255.
 Kary:
 banicji za niedbalstwo urzę-
 dnika 287, 293.
 incapacitatis na niesumien-
 nych lustratorów 275.
 infamii za naruszenie reguły
 jednomyslności 266.
 konfiskaty 107, 110.
 śmierci 107, 110.
 stu talarów za zatrzymywanie
 zbiegłych chłopów 263—4.
 za krzywoprzysięstwo 266.
 za opór przy lustracji 277.
 za pojedynki i zabójstwa 264.
 Kasztelanowie 194.
 ob. Krakowski.
 Kazimierz 207.

- Kijów 155.
- Kijowskie województwo 12, 78,
109, 127, 132, 134, 144, 156,
183, 190, 203.
- Klejnoty Rzplitej 259.
- Koekwacya podatków 74—5,
122—3, 126—7, 129—30,
135, 145—8, 150—1, 154,
156—8, 161—2, 167, 169,
174, 177, 184—90, 198—
200, 249, 254, 256—7, 261,
263—4.
- hybernij 142.
- ob. Moneta.
- Koła młyńskie 291.
- Kołowe 253.
- Komisarze
- do lustracji 268, 285—93, 295.
- w Komisji r. 1736 256.
- w Komisji Walnej 115, 121,
122, 136, 142, 150, 160,
167, 171, 177, 179—82,
184, 198—9, 208, 213, 215,
259, 274—9, 292—6.
- w Komisji Walnej litewskiej
280—2.
- ziemiańscy 261.
- Komisya
- do gór Olkuskich 82, 253.
- do spraw kurlandzkich 83.
- do reformy sądowej 82.
- do rewizji ksiąg wyszogrodz-
kich.
- do rewizji zamku oświęcim-
skiego 251.
- do rozgraniczenia 269.
- do sprawy dyzunickiej 299.
- do żup 245, 250.
- ekonomiczna 268.
- gdańska 74, 112, 115—7, 145,
248.
- grodzieńska 1736—8 r. 134.
- kurlandzka 1727 r. 193.
- lustratorów 139, 196, 268.
- prowincyonalna do likwida-
cyi taryf 128.
- radomska ob. Trybunał.
- śledcza w sprawie gwałtów
wojskowych 112.
- Walna (koronna) 128—9, 142,
160—3, 166—9, 171, 177—
181, 184, 186, 190, 192—
194, 196—204, 207, 209—
213, 215—8, 257, 259, 268,
274—9, 288, 291—6.
- Walna (W. Ks. Lit.) 133,
139—40, 279—82.
- warszawska 1736—8 r. do
aukcji wojska 18, 74, 171,
193, 256, 274, 286.
- Komisye graniczne 70—1, 75,
78, 102.
- Komornicy chłopci 285.
- Komornik graniczny 264.
- Komory 65—6, 72, 154—5, 172,
250—1; ob. też Brzeska, Cła.
- Kompozycye 265; ob. Zgody.
- Kondemnaty 113, 290.
- skwitowane 113.
- Kondescensye 286.
- Konfederacye 28, 31, 244, 261,
266—7.
- Generalna po śmierci Michała
Korybuta 42.
- Tarnogrodzka 132.
- wojskowa 1696 r. 256.
- Konferencye z cudzoziemskimi
posłami 53, 61, 65—8, 70—2,
75, 83, 101—2, 104—5, 107,
232, 251, 259, 268—9, 271,
286, 297.
- Konfiskaty 248.
- Koni wywozu zakaz projekto-
wany 107.
- Konkordat z Kuryą Rzymską
265, 269, 297—8.
- Konsystorze 246, 253.
- Korezyński zjazd 254.
- Korektura praw 68, 70—1, 74,
77—8, 108, 110—1, 129, 140,
149, 201, 250, 253, 269; ob.
Sądów naprawa, Trybunały.

- Koronacyjne 257.
 Korupcy 110, 253, 258.
 Koszta sądowe 259.
 Kotły 275, 278, 290.
 Kowalewo 36.
 Krakowskie województwo 3—6,
12, 42—59, 74, 102—3, 122,
158, 174, 183, 247, 250, 252,
256, 284.
 kasztelan 4, 5, 274, 276.
 konsystorz 246.
 Kraków 4, 63, 251.
 Krasnostawski powiat 260.
 Król
 powitanie 59.
 udział w Komisji Walnej 275.
 Królewiec 78.
 Królewszczyzny 63, 90, 130—1,
133, 146, 155, 171—2, 190,
210, 247, 252—3, 257, 259,
260, 262, 264, 266, 268,
274—6, 280, 282, 284, 286,
296—7.
 Krzywoprzysięstwa 65—6, 110,
266, 272.
 Księgi grodzkie i ziemskie
264—5.
 Kufy 173.
 Kurlandya 62—5, 68, 70—2,
74—6, 79, 83—4, 101, 112,
116—8, 121, 145, 155, 232,
248, 252, 259, 265, 271.
 Kurlandzka regencya 261.
 Kuźnice 159, 291.
 Kwartę 69, 71, 74, 76—8, 84,
90, 115, 118—9, 123, 126,
127, 130, 136, 140, 142—3,
148, 154—5, 158, 168, 171,
185—6, 193, 200, 208, 212,
244, 251—3, 257—64, 269,
275, 280, 284, 286, 288,
291—2, 295—6.
 Kwatermistrze 258.
 Kwitowe 133.
 Kwity podskarbin 68, 220—1,
268, 299, 300.
 Landmilicye 253.
 Lemburg 75.
 Libertacye 285.
 Liberum veto 15, 27—30, 35,
82, 95, 103, 114—7, 150—1,
154, 158, 168, 171, 188, 208,
209, 256—7, 259, 261.
 Limita 254, 267, 269.
 Lipkowie 262.
 Lipniszki 131—2.
 Lipno 36, 258.
 Litewskie urzędy dla Litwinów
47.
 Lokacye 294.
 Lubelskie województwo 74, 174.
181, 256.
 Lublin 79, 268.
 Lubomskie starostwo 210.
 Lustracye 70, 72, 74, 78, 80,
82—3, 121—3, 127, 129—30,
134, 136, 138—40, 142, 146,
148—50, 154—6, 160, 166,
168—9, 171, 174, 180—90,
200, 202—4, 244, 254, 256,
259, 261—2, 269, 276—7,
279—82, 288—91; ob. Szpi-
 tal żołnierski.
 Lustratorowie 133, 139—40,
150, 154, 159, 162, 166, 171,
177, 180—1, 183, 193—4,
196, 208, 216, 274—9, 281,
282; ob. też Komisarze do
 lustracyi.
 Łużni ludzie 264—5.
 Lwów 258.
 arcybiskup 4.
 sakramentki 153.
 trybunał 258.
 ziemia 4.
 Łanowe 162, 174, 186, 191—2,
197, 199, 200, 203—4, 209,
212—3, 217, 219, 244, 253,
284, 295.
 Łanowy regiment ob. Regi-
 ment.

Lany 148, 155—6, 169, 171,
173—4, 184—90, 192, 196,
199, 200, 202—4, 216, 262,
275, 278, 284—5, 288, 290,
293, 296.
 sołtyskie 252—3.
 wybranieckie 200, 253, 284.
Ławnicze akta 36—7.
Łęczyckie województwo 159,
177, 183, 284.
Łobzów 251.
Łomżyńska ziemia 118, 182.
Łój 255.

Magistraty 296.
Maltkańscy kawalerowie 254.
Małopolska 3—5, 81.
Manufaktury 65—6, 245.
Manifesta przeciwyborcze 36,
37.
Marszałek poselski 77 i passim.
 gratitudo marszałkom 269.
 obiór 2—6, 12—3, 261.
 przewodniczyć ma w sądzie
 izby nad posłem 262.
 przysięga 6.
 relacja o notyfikacji obioru
 królowi 10.
Marszałek Komisji Walnej li-
 teńskiej 281.
 sejmikowy 70, 136, 158, 287.
 trybunalski 125.
 trybunału radomskiego 178.
 wielki koronny 43—4, 59—
 62, 85—6, 164—5.
Mazowsze 158, 264.
Mennica 68, 70, 78, 82, 84, 231,
245, 253, 258, 261—3, 265.
Mercure Historique IX.
Meszne 253.
Metryka koronna 262.
Miary 259, 261, 290—1.
 krakowska 290.
Miasta 61, 63, 67—8, 70, 151,
231, 248, 263—4, 268, 275,
280, 283, 292, 297—8.

Mieszczanie (opłata za strój
 szlachecki 260, 264.
Milicje 261—2; ob. też Land-
 milicje.
Minerały 231, 261, 265.
Ministrowie 66—7, 71, 194,
253, 260, 265, 275, 280,
293.
Młynowe 253, 284.
Młyny 133, 138, 173, 260, 275,
288, 290—1, 293.
Moneta 61, 63—4, 68, 75, 77,
82, 132, 139, 231, 248, 250,
253, 258, 261, 265.
 jej kockwacya 132, 265.
Monopole 69, 126, 171, 244,
257, 280, 288.
 karciany 244, 260, 286, 292.
 myckowy 260.
 papierowy 71, 130, 244, 257,
 261, 263, 292.
 prochowy 71.
 solny 257.
 tabaczný 130, 244, 257, 260,
 263, 283, 286, 292.
 tytuńowy 244, 260, 286, 292.
Mostowe 65, 70, 79, 160, 166,
292.
Mozyrski powiat 109, 132, 134.
Multany 155.
Musztra 195, 243, 258, 263.
Myta partykularne 216, 244,
259, 285, 292.
 brzeskie starościńskie 207.

Neuburskie dobra 43, 134.
Neutralność 70, 223—4, 252,
 283—5.
Nieład w izbie poselskiej 14,
20, 28—9, 43, 167, 170,
 180—1, 208.
Nobilitacje 104, 192.
Nowogrodzkie województwo
 132.
Nowości 263.
Nuncyusz 253, 259—60.

Oficerowie 194, 244, 261, 263,
285, 294—6.

Oficyalowie 262.

Okopy Św. Trójcy 70.

Olkuskie góry 61, 63, 66, 68,
70, 74—5, 81—5, 231, 245,
250, 253, 258, 262—3, 265,
268.

Opaci 152, 254.

Orderowi 79.

Ordery 78.

Niepokalanego Poczęcia 78,
79.

Ordynacye 254.

Orszański powiat 120.

Ostrogska ordynacya 257.

Oświęcimskie księstwo 105,
248—50,
zamek 251.

Owrucki powiat 109.

Pacta conventa 40, 59, 81, 85,
90, 103, 114, 195, 245, 252,
254.

Pachołkowie 258.

Papier stemplowany ob. Mo-
nopole.

Parafie 289.

Paritas votorum 133.

Patronowie 110, 138.

Paulini 152.

Pijarzy 195—6.

Piłyńskie biskupstwo 112—3,
116, 118,
powiat 271.

Pińska ekonomia 143.

Piotrków 268.

Pisarz grodzki 286, 291.

Komisji Walnej koronnej
275, 278.

Komisji Walnej litewskiej
281,
trybunałski 125.

Plebei 261.

Pluralitas 26, 28—9, 35, 54,
74—5, 78, 136, 150—I, 154,

158, 160, 166, 171—2, 193,
208—9, 249, 254, 256, 260,
261, 264, 275, 277, 280—I,
287, 291.

Plus offerentia 292.

Płock 292.

Płockie województwo 263.

Pohorowe 198.

Pobory 257, 280.

Pocztowi 260, 294.

Poczty 40—I, 58, 60, 99, 104,
118, 252, 257, 261.

Podatki

przeciążenie nimi 257.

na Ukrainie od parý wołów,
konia 186.

od pluga 200, 203.

Podkomorzy 185, 192, 254, 264,
obiór jego 266.

Podlasie 74, 127, 256.

Podole 78, 144, 156—7, 168,
192, 203.

Podskarbi w. koronny 148, 154,
175, 182, 253, 291—3,
w. litewski 133—4, 138—9,
141, 205—6, 212,
długi po nich 80, 96, 178—9,
181, 254, 265.

Podskarbiego koronnego ra-
chunki 90, 92, 173, 178, 220,
265.

sposób kalkulacyi 96, 212.

Podskarbiego litewskiego ra-
chunki 68, 90, 93, 131—2,
178, 196—7, 202—6,
władza 212—3, 216, 250,
nadworny kor. 213.

Podstarości 286, 291.

Podwodne 257.

Podymne 90, 104, 109, 115,
120, 134, 138—9, 171—3,
187, 192, 202, 209, 213, 217,
219, 257—8, 267, 280.

Pogłównie 70, 75, 80, 108, 212,
115, 118, 130, 154, 157, 160,
132—3, 178—9, 187, 193—4,

- [212](#), [217](#), [244](#), [257](#), 259—60, [263](#), [269](#), [284](#), [288](#), [290](#), [293](#), [294](#).
 od popów i dyaków [257](#).
 od księży luterskich [257](#).
 tatarskie [143](#).
- Pogłówne żydowskie [69](#), [71](#), [74](#), [80](#), [123](#), [127](#), [136](#), [156](#), 159—60, [171](#), [175](#), [182](#), [208](#), [209](#), [212](#), [244](#), [251](#), [257](#), [259](#), [260](#), [267](#), [275](#), 279—80, [283](#), [286](#).
- Polski autorament [258](#), [260](#).
 Połocka ekonomia [93](#).
 —województwo [120](#).
- Pomorze [155](#).
 Popisy [258](#).
 Popowicze [260](#).
 Posagi [264](#).
 Poselstwa do dworów [64](#), [68](#), [70](#).
 Jana Tarły do Rzymu [298](#).
- Posłowie:
 ich activitas [5](#), [9](#), [11](#), 13—4, 17—33, [93](#), [159](#).
 —dubitata et indubitata [23](#).
 —inchoativa et plena [19](#).
 nietykalność [114](#), 148—50, [159](#).
 opuszczanie sesji [187](#).
 obiór większością głosów [255](#), [261](#).
 podwojenie liczby w ziemi chełmskiej żądane [260](#), [261](#).
 registr 235—42.
 rola w senacie [176](#).
 sąd na posła [262](#).
- Posłowie wojskowi 86—7, [242](#).
- Pospolite ruszenie [105](#), [268](#), [269](#), [271](#).
- Poznań [37](#), [126](#).
- Poznańskie województwo 2—6, [12](#), 42—57, [59](#), [158](#).
- Preskrypcye [264](#).
- Prezydent trybunału radomskiego [177](#).
- Projekty konstytucyi 268—300.
 ich podpisywanie 90—1. [100](#).
 Projekt aukcyi wojska hetmana w. kor. [69](#).
 Ciecierskiego [193](#).
 Czeczela [174](#), [177](#).
 Eydziatowicza [141](#).
 Grabowskiego [212](#).
 Gurowskiego [205](#).
 korektury litewskiej 133—4.
 Oskierki [132](#), [134](#), [212](#).
 oświadczenia przyjaźni mocarstwowi [101](#).
 Strutynskiego [114](#).
 szkoły żołnierskiej 195—6.
 województw ukraińnych [156](#).
 Wołowicza [141](#).
- ob. też Aukcyja wojska, Cło generalne, Częstochowa, Konferencye, Koni wywóz, Korektura, Pospolite ruszenie, Regulamin, Rugi, Sądów naprawa, Sejmu przeniesienie, Taryfy, Ubezpieczenie consiliorum.
- Projekty litewskie 151—4, [176](#), [203](#), [211](#), [215](#), 218—21.
 małopolskie [154](#); ob. też Prowincjonalne sesye.
- Projekty stare [96](#).
 1738 r. [67](#), [74](#), [78](#).
 1740 r. [252](#).
 1744 r. [67](#), [121](#), [180](#), [257](#), [263](#).
- Propozycya 61—2, [121](#), [269](#).
 na sejmie grodzieńskim roku 1744 [223](#).
- Prowizye kościelne [63](#).
- Prowincjonalne sesye VIII—XI, [72](#), 81—5, [87](#), [98](#), [100](#), [104](#), [106](#), 110—2, 114—45, [179](#), [200](#), 248—9, [269](#).
 na sejmie 1744 r. [263](#).
- Prusy
 intrygi ich w r. 1744 [103](#).
 krzywdy od nich [155](#).
 najazd na Saksonię [249](#).

- Prusy Królewskie 284.
Prymas 4, 5, 71, 103, 121—2,
126, 216, 255, 263, 274.
Przychodne 256.
Przykahałki 158.
Przypowiednie listy 294.
Przywilejów konflikt 73.
Pułki królewskie 102—3, 106,
107.
gwałty ich 107.
—Ostena 102.
—Sybilskiego 107.
Pułkownikowie 294.

Rabinowie 267.
Rawskie województwo 159.
Reces 170, 216.
Referendum 148, 157.
Regestra chałup 284.
sądowe 124, 272—3.
Regiment
halicki ob. Halicka ziemia.
królowej 159.
łanowy 295—6.
Regulamin platy (projekt) 124,
139, 263, 294—5.
1717 r. 295.
Rekrutacye 247.
Reskryptów moc 262.
Retentorowie 295.
Rewizorowie 274, 276—8.
do sprawdzenia lustracyi 293.
Rewizye 275—7, 280.
pogłównego żydowskiego
251.
Rewokacya aktów prawnych 74.
Rezydenci ad latas 251.
Rezydenci zagranicą 265.
Rosya
opresye od niej 101, 258,
265.
partya rosyjska 29.
poselstwo Flemminga 103,
104.
spory pograniczne 70—1, 78,
91, 101.

R. wobec sprawy dyzunickiej
299.
Rozbiór Polski 25.
Rudnie 159.
Rugi 8—40, 113—4.
jako sąd 21—2, 35.
na zasadzie kondemnat 8,
15, 41.
na zasadzie kontradycyi 8,
11, 14, 19, 41.
na zasadzie nexus juris 19,
23—5, 32, 41, 159.
niemożliwość uspokojenia
kontradycyi 37.
uspokojenie ich 10, 23—4.
wybiegi przeciwko rugom
15, 40—1.
Ruskie województwo 127, 144.
Rzemieślnicy 61, 79, 85.
Rzemiosła 63, 65.
Rzymska kurya 131, 252, 255,
260, 297—8.

Sakramentki 153.
Saksonia 222—5, 263.
Sandomierskie województwo 74,
98, 137, 174, 207, 253—4,
256.
Sądy:
asesorskie 92, 246.
duchowne 246, 257, 259, 264.
exorbitantiarum 77.
grodzkie 166, 257, 264, 276,
287, 296.
izby poselskiej 113, 262.
komisarskie 290.
kompromisarskie 133.
marszałkowskie 113, 262.
na nadużycia w trybunałach
84, 110, 261, 268, 272; ob.
też Trybunał radomski.
pograniczne 83.
pograniczne między woje-
wództwami 109, 134, 219.
relacyjne 113, 116—7, 145,
272.

- sejmowe 92, 163—4, 266, 272.
 ziemskie 74, 78, 110, 129, 247, 254, 257, 276.
 Sądów naprawa 65—7, 72, 76, 77, 79, 82—3, 85, 105, 108, 111, 121, 129, 231, 246, 249, 257, 264—5.
 trzy projekty jej 110.
 Scriptum ad archivum 293.
 Sejmy:
 nadzwyczajny żądany 160, 244, 254.
 naprawa 112, 268—9, 273.
 niedochodzenie 1, 12, 17, 24, 105, 181, 200, 216, 224, 225, 227, 247.
 porządek obrad 164, 167, 243, 248, 252, 263, 266; ob. też Nielad.
 przedłużenie ob. Limita.
 przeniesienie na wrzesień 105, 269, 271.
 r. 1697 82.
 r. 1717 285.
 r. 1703 28.
 r. 1726 250, 295.
 r. 1730 24.
 r. 1733 (konwokacyjny) 22.
 r. 1738 224, 299.
 r. 1740 224, 252, 254, 299.
 r. 1744 VI, 5, 6, 11, 111, 121, 131, 139, 141, 148, 180, 216, 222—3, 232, 254, 257, 260, 263, 285, 299.
 r. 1748 VI, VII, XIV, 274.
 żydowski 127.
 Sejmiki ziemskie 75, 139, 141, 254, 257.
 bezpowrotnie zrywane 37.
 deputackie 247, 255.
 gospodarskie 247.
 komisarskie 106.
 kradzione 258.
 poselskie 264.
 powtórne 75.
 relacyjne 90, 106, 127, 137, 168, 171—2, 192, 215, 247, 254, 259, 286—7, 289.
 Sekretarz sejmowy 59, 101—2, 145, 153, 163, 173—4, 191, 198, 213.
 Senat 216.
 miejsce dla biskupa unickiego 243.
 sprawozdania na sejmikach relacyjnych 172.
 Senatorowie 195—6, 253, 261.
 kierownictwo w Komisji Walnej 274, 276.
 Senatus consilia 40, 177, 263.
 wschowskie 1737 r. 248.
 grodzieńskie 1744 r. 60, 103, 173.
 Seniores ex communitate 291.
 Sędzia grodzki 286, 291.
 Sieradzkie województwo 103, 106.
 Skarb 274, 277, 291—2.
 aukcja jego 68, 212, 285.
 aukcji skarbu litewskiego projekt 139, 212.
 defraudacje 74, 265.
 krytyka wydatków 103.
 litewski 68, 71, 92—3, 131—134, 212, 220.
 kontrakt podskarbiego lit. 205—6.
 nadużycia w skarbie 65—7, 74, 82—4, 132, 231, 265.
 opisanie skarbu koronnego 250, 269.
 opisanie skarbu litewskiego 141.
 protekcyje 151, 207, 265, 285, 292.
 urzędnicy 292.
 wojewódzki 123, 136, 177—179, 181—3, 188, 260.
 wydatki skarbowe 177—8, 181.
 Skarbny litewski 280—1.

- Skór wywozu zakaz [255](#).
Skrypt ob. Scriptorum.
Śląsk [78](#), [108](#).
Smoleńsk [155](#).
 dyecezya [152](#).
 sejmik [139](#), [141](#).
Sól [138](#).
Solne banie [291](#).
Soltysi [296](#).
Spadkowe prawo [74](#), [264](#), [268](#).
Średzkie laudum [264](#).
Stancye deputackie [262](#).
 —poselskie [151](#).
Starodubowski sejmik [139](#), [141](#).
Starostowie 141—2, [158](#), [185](#),
 [251](#), [296](#).
 sądowi 194—6, [275](#), 277—8,
 [287](#).
Starostwa [71](#), [104](#), [121](#), [131](#),
 [140](#), 142—3, [154](#), [188](#), 193—
 [195](#), [251](#), [253](#), 259, [264](#), [276](#),
 [284](#), [295](#).
 ograniczenie kumulacyi [104](#).
 pograniczne [257](#), [266](#), [269](#).
Stawy [291](#).
Subdelegaci [287](#).
Subselium kupieckie [74](#).
 do reformy prawa spadko-
 wego [268](#).
Subsidium charitativum [70](#), [80](#),
 [131](#), [243](#), [252](#), [259](#), [262](#), [286](#).
Suchedniowa sól [77](#), [187](#), [250](#),
 [255](#), [265](#).
Sumaryusz kwarty i hyberty
 [291](#).
 projektów r. 1746 [269](#).
Sumptuaria lex [77](#), [244](#).
Sumy ryczałtowe [74](#), [130](#), [145](#),
 [146](#), [160](#).
Superintendenci [90](#), [92](#).
Świece w izbie 220—1.
Synagogi [159](#).
Szeląg dziesiąty [175](#).
Szczególne [69](#), [71](#), [115](#), 119—20,
 122—3, [127](#), 129—31, [136](#),
 [138](#), [140](#), [160](#), [166](#), [168](#), [179](#),
 [184](#), [198](#), [200](#), 203—4, [208](#),
 [209](#), [212](#), 217—9, [245](#), [260](#),
 262—3, [269](#), [283](#), [286](#).
Szkola rycerska [70](#).
 ob. też Akademia, Gimnazya.
Szlachta [216](#), [246](#), [255](#), [261](#),
 263—5.
 drobna [262](#).
 strój szlachecki [260](#).
Szóstaki [253](#).
Szpitale żołnierskie [292](#).
Sztab-oficerowie [294](#).
Szwedzi (szkody od nich) [265](#).
„Szwedzka rewolucya“ [26](#), [28](#).
Szynki [264](#).

Taksa likworów [291](#).
Tałary [250](#), [253](#), [256](#).
Taryfa poborowa r. 1629 [203](#).
Taryfy hybertynowe [291](#).
Taryfy, projekt ustanowienia
 ich [61](#), [63](#), [71](#), [74](#), 82—3,
 [115](#), [118](#), [121](#), [124](#), [126](#), [128](#),
 [130](#), [149](#), [157](#), [163](#), [167](#) i n.,
 201 i n., [268](#), 274—6, 280—
 [284](#), [286](#), [293](#), [296](#); ob. też
 Ekonomie, Lustracye.
 wojewódzkie [66](#), [68](#), [130](#), [289](#),
 [291](#).
Tatarzy litewscy [143](#).
Toruńska sprawa [18](#).
Traktaty [232](#), [252](#), [254](#), [261](#).
Trybunały 35—6, [61](#), [67](#), [73](#),
 77—80, [82](#), [84](#), [93](#), 109—10,
 [119](#), [121](#), 124—5, [129](#), [132](#),
 [144](#), [209](#), [231](#), [246](#), [250](#), [253](#),
 [254](#), [257](#), 260—2, [264](#), [269](#),
 [272](#).
Trybunał koronny:
 lubelski, projekt przedłuże-
 nia go [257](#), [272](#).
 łwowski projektowany [258](#),
 261—2.
 łucki [256](#).
 poznański projektowany [126](#).
 radomski [69](#), [103](#), [128](#), [137](#).

159, 177, 182, 246—7,
253—4, 256, 261, 268—9,
274, 276.
kadencya lwowska projekto-
wana 258.
radomski, jako sąd na de-
putatów 272.
deklaracya r. 1737 296.
Trybunał litewski 138, 141, 206.
skarbowy 173.
Trybunałski dekret r. 1729
w sprawie Tarły 298.
Turcy 70, 78.
sprawy pograniczne z nią 156.
Tyńfy 250, 253, 258.
Ubezpieczenia consiliorum pro-
jekt 112.
Ukraina 78.
Unia 47—8.
Unici 243, 252, 260, 299.
Uniwersał przedsejmowy 111,
222—6.
o potrzebie odjazdu króla do
Saksonii (1745) 222.
Urzędnicy
miejscy 280.
wojewódzcy 266.
ob. Grodzcy, Ziemscy urzę-
dnicy.
Vim legis sapientia 110.
Wakanse 41, 252.
Walusze 133, 138.
Warszawa 264.
Warszawska ziemia 12, 123,
265.
Werbunki 107—8.
Węgry 18, 78, 101—2, 247.
Wiatraki 291.
Wiceinstygator 293.
Wicesregent 286—7, 291.
Wieliczka 245, 250.
Wielkopolska 3—5, 12, 74, 81,
256.

Wilno 139.
kaplica zamkowa 76.
zamek ob. ten wyraz.
Winiarze 172.
Wino węgierskie 151.
Włóczne 257—8.
Wojewodowie 194, 254.
Województw niezależność 246;
ob. też Skarb.
Wojsko
karność 295.
piesze 155, 243.
płaca 139, 141, 251, 258,
269, 280, 293—5.
rewizye 261.
żądania 86—7.
Wojskowa szkoła ob. Akade-
demia, Gimnazya.
Wójt 290—1, 296.
Wójtostwa 257, 259.
sądowe 27.
Wolność 12, 15—6, 18—9, 27,
29, 33, 39, 86, 102, 115,
155, 170, 196, 198, 215—6,
220, 263.
Wołochy 155.
Wołyń 132, 204, 206.
Wosk 255.
Woźny 289.
Wpisy 110, 124.
Wsie nowe 244.
Wybrańcy ob. Łany.
Wychodne 256.
Wyderkafy 67, 126, 252—3,
297—8.
Wyszogrodzkie księgi 265.
Wytyczyny 246.
Wywozu koni zakaz projekto-
wany 107—8.
owiec, wołów i zboża 108.
Zabytki przeszłości, potrzeba
opieki nad nimi 251.
Zajazdy 156, 259.
Zakony 246.
Zamek grodzieński 280.

krakowski [84](#).
oświęcimski [251](#).
warszawski [177](#), [183](#), [274](#)—
[276](#).
wileński [131](#), [133](#).
Zamojska forteca [260](#).
Zapisy [268](#).
Zatorskie księstwo [177](#).
Zażalenia [40](#).
Zbory [264](#).
Zgody [255](#).
Ziemscy urzędnicy [125](#), [132](#),
[133](#), [138—9](#), [247](#), [251](#), [269](#),
[272](#).

Ziemskie sprawy [246](#).
Złoty polski [250](#).

Żmujdź [138—41](#), [280](#).
Żołnierskie miesiące [72](#), [86](#).
Żupy [160](#), [172](#), [245](#), [250](#), [254](#),
[265](#).
Żydzi [66—7](#), [77—8](#), [123](#), [127](#),
[130](#), [137—8](#), [151](#), [158—60](#),
[175—7](#), [181](#), [208](#), [245](#), [247](#),
[248](#), [251](#), [257](#).
ich obrońcy [175](#).
Żyrowice [152](#).

SPIS RZECZY.

	Str. V—XV
Przedmowa	
Dyaryusz sejmku ordynaryjnego sześcioniedzielnego w War- szawie roku 1746 agitującego się	1—221
Uniwersał na sejmik poselski	222—226
Instrukcja urodzonemu posłowi od J. Kr. Mości P. N. M. na sejmik województwa nowogrodzkiego dnia 22 miesiąca sierpnia R. P. 1746	227—233
Senatorowie z roku 1746 (wspominani w dyaryuszu)	233—234
Posłowie na sejm warszawski z r. 1746	235—242
Wyciąg z instrukcyi sejmikowych	243—267
Projekty konstytucyi:	
1. Punkta do ułożenia projektów na sejmie warszaw- skim 1746 r.	268—269
2. Sumaryusz projektów 1746 r.	269
3. La sûreté intérieure et extérieure	270
4. Les conférences avec les ministres des puissances étrangères	271
5. L'arrière-ban de la Couronne de Pologne et du Grand Duché de Lithuanie	271
6. Temps pour les diètes ordinaires	271
7. Projet pour obvier aux parjures et aux corruptions dans les tribunaux	272
8. Projet pour proroger le tribunal de Lublin	272—273
9. Projet pour conclure les conseils publics	273
10. Komisya Walna	274—279
11. Komisya Walna (Wielkiego Księstwa Litewskiego) . . .	279—282
12. Przyczynienie siwe aukcya sił 1 obrony Rzplitej . . .	282—296
13. (Aprobacya konkordatu z Kuryą Rzymską)	297—298
14. Uspokojenie ritus graeci unitorum cum disunitis . .	299
15. Kwit sukcesorom wielmożnego Sołłohuba, podskar- biego W. Ks. Lit.	299—300
Skorowidz osobowy	301—311
Skorowidz rzeczowy	312—326

ERRATA.

Str.:	wiersz:	zamiast:	ma być:
7	24	braclawskiego	brasławskiego
84	18	dexteritate, sua	dexteritate sua,
118	34	Jag. II	Jag.
120	21	Okolskiego	Ukolskiego
139	36	prowicyonalna	prowincjonalna
142	8	Okolski	Ukolski
233	20	chelmiński Wojciech Leski	chelmński Józef Szembek
236	27	Aleksander	Mikołaj

Wydawnictwa Komisji Historycznej T. N. W.

1. **Konic Henryk.** Materyały do dziejów Komisji Rządzącej.
2. **Baranowski Ign. Tad.** Materyały do dziejów wsi polskiej. Zeszyt I.
3. **Baranowski Ign. Tad.** Księgi referendarskie. Tom I. 1582—1602.
4. **Konopczyński Wład.** Dyaryusz sejmu z r. 1748.
5. **Wierzbowski Teodor.** Przywileje królewskiego miasta Starej Warszawy 1376—1772.

NON-CIRCULATING BOOK

YC 36024

